

د. قحطان عبدالرحمن الدوری

# بر و باد و ری ئیسلامی و مزه به کانی

منتدی إقرأ الثقافی

[www.iqra.ahlamontada.com](http://www.iqra.ahlamontada.com)



وه‌رگیرانی

زیار عزیزخان مهاجر



بۆدابه زاندى جۆرهها كتيب: سەردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پراي دانلود كتابهاي مختلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

[www.iqra.ahlamontada.com](http://www.iqra.ahlamontada.com)



[www.iqra.ahlamontada.com](http://www.iqra.ahlamontada.com)

للكتب ( كوردى , عربى , فارسى )

بیروباوهری ئیسلامی

و

مەزھەبەکانی



نوسینی

د. قحطان عبدالرحمن الدوری

بە کوردی کردنی

زیبار عزیزخان مهاجر





## بیروباوهری ئیسلامی و مەزھەبەکانی

نوسین	د. قحطان عبدالرحمن الدوری
بەكوردی كردنی	زێبار عزیزخان مهاجر
بلاوکردنەوی	نوسینگەى تەفسیر بۆ بلاوکردنەوو راگەیاندن / هەولێر
خەت	نەوزاد كۆیی
نەخشەسازی بەرگ	ترایزۆن
نەخشەسازی ناوەرۆك	جمعه صديق كاكه
نۆره و سانی چاپ	یەكەم ١٤٣٦هـ - ٢٠١٥ز
تیراژ	١٥٠٠ دانە

لە بەرپۆهەبەرایەتی گشتی کتێبخانە گشتییەکان ژمارەى  
سپاردنى (٧٧٩) سالى ٢٠١٢ پێدراوه



ماق له چاپدانهوی پارێزراوه

نوسینگەى تەفسیر  
بۆ بلاوکردنەوو راگەیاندن  
مەسزەر - قەشقەر - دۆنگا - زیر نوێزى شەڕید یاسەر  
Mob: +964 750 460 51 22  
Tel: +964 750 810 00 66  
www.tafsir-pub.com  
tafsir@pub.com



## پیشہ کی وہرگیر

سویاس و ستایش بۆ خوای زانا و خاوهن توانا، درودو سلاو برپۆی به سهر پیغه مبهری خاوهن په یامی رهوا و، به سهر خانه واده و یاران و شوینکه وتوانی تا رۆژی جیا کردنه وهی رهواو نارپهوا.

مرۆف له گهڵ داگیرسانی چرای دیدهی و ههنگاونانی بۆ ناو شانۆی جیهانی دنیا پیویستی به بهرنامهیهك ههبوو، تا بوارهکانی ژیانی خۆی پێ ریکبختات و پێگهی خۆی پێ رۆشن بکاتهوه، له سهرجهم لایهنهکانی گوزهرانیدا پهنای بۆ بیات. بۆیه خوای گهوره له پێی نێردراوه یهك له دوا یهكهکانی په یامی ئاسمانی رهوانه دهکرد، تا به پیغه مبهری کۆتا سهردهم ئایینی ئیسلامی وهك دوا بهرنامه رهوانه کرد، تا بپێته مهشخهلی پێی و، کاروانی ژیان نهکهوێته گێژاوی سهرگهردانیهوه.

په یامی ئیسلامی هاتوو به برینی پرسیارهکانی مرۆف ساریژ بکات، بواوی بیروباوهری به تهواوی بۆ روون بکاتهوه، بهمهش لایهنی دهروونی مرۆف بهسیتهوه، دواتر مرۆف سهرقالتی چاک بهکارهینانی کێلگهی دنیا بیت له پیناو بهرهممی باش له دوارپۆژدا، ئایینی ئیسلام بهنده له دهست گری و گۆلهکان پرگار دهکات و دهیخاته سهر پێگهی سهرکهوتن بهرهو لوتکه، بههۆی بهکردار کردنی تواناکان و پاراستنی له خۆ سهرقالکردنی به جیهانی خهیاڵ.

ئایینی ئیسلام هیچ کهلینیکی له بابتهی بیروباوهردا جێ نههیشتوه، بهلکو به تیرو تهسهلی و به بهلگهی سهلمینراو چهپاندوویهتی، ئهم بیروباوهرهش کاری دروست کردنی دهروونیکێ دهريا ئاسایه، که ههرگیز لایهنی رۆحی ئهم دهروونه نووستنی بۆ نییه، بهمهش ههر شتیك بپێته مایه ی بۆگه و پيس کردنی بیروباوهرهکهی ئهوا راستهوخۆ ئهوه شته پهتدهکاتهوه، تهنها شتیك پهسهند دهکات که بیروباوهرهکهی چالاکتر بکات، ههروهك چۆن دهريا ناخی ناکاته هههمانهی ماسی مردوو، بهلکو له زووترین کاتدافرتی دهوات. بیروباوهر چاوگی چاکسازی رۆحه، جا ئایینی ئیسلام کهسیك له باوهش ناگریت که رۆحی پوکابپێتهوه کهچی ئاین تهنها شوناسی بیت و رۆحی بۆ ساتیکیش لهناو

شه‌پۆله‌کانی خواپهرستی دا مه‌له‌ی نه‌کردییت و تیکه‌لی توخمی به‌ندایه‌تی خوا نه‌بووییت. ئایینی ئیسلام رۆح و ده‌روونیك پێده‌گه‌یه‌نییت که به‌رزه‌ فسر بییت و نزمی و داته‌پینی به‌لاوه‌ په‌سه‌ند نه‌بییت.

جا بیروباوهر کار له‌سه‌ر پوونکردنه‌وه‌ی ئاماژه‌کان و شرۆفهی مه‌ته‌له‌کان ده‌کاتو پایدیه‌گه‌نییت، دینداری بریتی نییه‌ له‌ سه‌ر خستنه‌ سه‌ر زه‌وی، به‌لکو بریتییه‌ له‌ خستنه‌ سه‌ر زه‌وی ئه‌و شته‌ی له‌ ناو که‌للای سه‌ردایه‌.

له‌به‌ر گرنگی ئه‌م لایه‌نه‌ هه‌لسام به‌ وه‌رگێرانی ئه‌م کتێبه‌، که (دانه‌ر) خوا پاداشتی به‌چاکه‌ بداته‌وه‌ توانیویه‌تی به‌ رۆشنی بیروباوهری ئیسلامی به‌ پاره‌و (مه‌زه‌هب) هه‌کانیه‌وه‌ بخته‌پروو، هه‌ر چه‌نده‌ پێشتر هه‌لساوم به‌ وه‌رگێرانی کتێبی (أصول الدین الإسلامی) که دانه‌ر به‌ هاویه‌شی له‌گه‌ڵ (د.رشدی علیان) نووسیویه‌، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا هه‌ر سوربووم له‌سه‌ر وه‌رگێرانی ئه‌م کتێبه‌ به‌هۆی هه‌ژاری کتێبخانه‌ی کوردی له‌م بواره‌دا، به‌و هیوایه‌ی بتوانم هیچ نه‌بییت خزمه‌تیکی که‌م پێشکesh بکه‌م به‌ ئایینی خواو کتێبخانه‌ی کورده‌واری بکه‌م.

شایه‌نی باسه‌ وه‌رگێرانی کتێبیکی له‌م جو‌ره‌ بۆ که‌سیکی که‌م توانای وه‌ک من (وه‌رگێر)<sup>(1)</sup> پتویستی به‌ یارمه‌تییه‌کی زۆری هاوه‌ڵ و مامۆستایان بووه‌، له‌لای خۆشه‌وه‌ سوپاسیان ده‌که‌م و داواشم وایه‌ خوا پاداشتیان بداته‌وه‌، به‌تایبه‌ت ئه‌م مامۆستا به‌رێزانه‌ که‌ شه‌وئوخوینان به‌دیار پێداچوونه‌وه‌ هه‌له‌چینی ئه‌م به‌ره‌مه‌دا کردووه‌: (م. مه‌اجر موحه‌مه‌د، م. ره‌قیب ره‌سول ره‌وستایی، م. ئینه‌عام موحه‌مه‌د، م. مه‌لا محمود).

زێبار عزیزخان

<sup>(1)</sup> بۆ رافه‌ی ئایه‌ته‌کانی قورئانی پیرۆز سوودم بینویه‌ له‌: خوڵاصه‌ی ته‌فسیری نامی، دانراوی مه‌لا عبدالکریمی مدرس. ته‌فسیری ئاسان بۆ تێگه‌یشتنی قورئان، نووسینی بورهان موحه‌مه‌د ئه‌مین. (وه‌رگێر).

## پیشہ کی نووسہ

سویاس و ستایش بۆ خوی جیہانیان، دروودو سلاو له گه‌وره‌ی پیغه‌مبه‌ران و له‌سه‌ر خانه‌واده‌و هاوه‌له‌ پروو سپی و به‌ره‌که‌تدارو راسته‌وه‌کان، له‌سه‌ر نه‌وانه‌ش که به‌ چاکه‌ شوینیان ده‌که‌ون تا رۆژی دواپی.

ئاینه‌ ئاسمانیه‌کان هاتوون تا عه‌قلی مرۆیی‌ی‌ پزگار بکه‌ن له‌ چاله‌کانی گومرایی و شه‌وه‌زه‌نگه‌ تاریکیه‌کان. ئیسلامیش وه‌ک کۆتا شه‌ریعت، ئاینیکه‌ چاکسازی ده‌روون و هه‌سانه‌وه‌ی دل و ریکخستنی جیهان له‌خۆ ده‌گریت.

بۆیه‌ پروونکردنه‌وه‌ی نه‌و شتانه‌ی گرتنه‌ستۆ که له‌ میانه‌یاندا لایه‌نه‌کانی ژبانی مرۆڤ ریکده‌خه‌ن له‌ هه‌ر سی‌ لایه‌نه‌وه‌:

۱- **بنه‌ما بیروباوه‌رییه‌کان:** ئامانجی ئه‌م لایه‌نه‌ چه‌سپاندنی بیروباوه‌ری ئیسلامیه‌، به‌ هه‌تانه‌وه‌ی به‌لگه‌ی دلنیاکه‌ره‌وه‌و لادانی گومان له‌ به‌رده‌می دا.

۲- **بنه‌ما ره‌وشتییه‌کان:** ئامانجی ئه‌م بنه‌مایانه‌ش بریتییه‌ له‌ بلأوکردنه‌وه‌ی چاکه‌کاری و خو‌و ره‌وشته‌ به‌رزه‌کان و دوورکه‌وته‌نه‌وه‌ له‌ خراپه‌کاری و ره‌وشته‌ نزم و په‌سته‌کان، ئه‌مه‌ش به‌هۆی چاندنی نه‌و سیفه‌تانه‌ی که ده‌بنه‌ سه‌رچاوه‌ی کاره‌ چاکه‌کان له‌ ده‌رووندا، وه‌ک: ده‌ستپاکی، به‌ ئه‌مه‌ک بوون، دادگه‌ری، خاکی بوون، لیبۆرده‌یی، یارمه‌تی یه‌کتری دان، یه‌کتر خوش ویستن.... تاد.

۳- **حوکمه‌ کردارییه‌کان:** ئامانجی ئه‌م لایه‌نه‌ ریکخستنی کۆمه‌لگه‌یه‌ له‌ هه‌موو بارودۆخیک و له‌ هه‌ر کات و شوینی‌کدا بیت، وه‌ک ریکخستنی په‌یوه‌ندی مرۆڤ— له‌گه‌ل خوی به‌دییه‌نه‌ریدا له‌ میانه‌ی په‌یوه‌نیک‌ی رۆحی. په‌یوه‌ندی مرۆڤ— له‌گه‌ل



برا مەژۆشەکی تریدا لە میانە پەپرەوی کۆمەڵایەتیەو. پەپوەندی مەژۆش بە سەرۆت و سامانەو لە میانە پەپرەویکی ئابووریدا، ھەرەھا پەپوەندی مەژۆش بە سەرۆکایەتی دەوڵەت لە میانە پەپرەمەییەکی سیاسی... .

بەم پێشەش ئاینی ئیسلام بە دادگەری و دڵۆقانیەکی ھەموو لایەنەکانی ژیاانی دنیا و دواپۆژ لەخۆ دەگریت. ئەمەش سەلمینەری ئەو فەرماشتە خۆی پایەبەرەزە کە لە بارە پێغەمبەرە پێژدارەکی فەرموویەتی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ (الانبیاء: ۱۰۷). واتە: "ئەو موحەمەد (صلی اللہ علیہ وسلم) ئیچە تۆمان پەوانە نەکردوو تەنھا بۆ ئەو نەبیّت کە بیستە پەچمەت و بەرەکەت بۆ ھەموو جیھانیان).

بابەتی کتیبەکەمان بریتیە لە لایەنی یەکەم (زانستی بیروباوهری ئیسلامی) کە لەم بوارانە دەکۆڵیتەو: خواناسی (الاهیات)، پێغەمبەرایەتی (النبوة)، پۆژی دواپی (الیوم الآخر)، مەزھەبەکانی موسلمانان لە ھەمبەر ئەم سێ لایەنە.

زانایانی (زانستی کەلام) ئەم لایەنیان بە (بنەماکانی ئاین) ناوناو، چونکە بناغەییە بۆ بنەما پەوشتی و حوکمە کردارییەکان.

زانایانی کەلام زۆر بە دوورو درێژی ھەلۆستەیان کردوو لە سەر دەقەکانی قورئانی پیرۆز و سوننەتی بەپێزی پێغەمبەر، کە لە بارە پەوون کردنەوی بیروباوهری ھاتوون، تێگەشتنی جیاوازیان ھەبوو بۆ ھەندێ لەو دەقە، ئەمەش خۆی لەخۆیدا یەکیک بوو لە ھۆکارەکانی سەرھەڵدانی مەزھەبە جیاوازیەکان لە مێژووی ئیسلامیماندا، وە: (خەورایچەکان، شیعیەکان، مورجیئەکان، جەبریەکان، قەدەرییەکان، موعتەزلیەکان، ئەشعەرییەکان، ماتورییەکان، سەلەفیەکان...).

لە بەرنامە کۆلیژدا ئەو دانراو کە دەبیّت قوتابی فیکری ئیسلامی لە بواری بیروباوهری ئەو مەزھەبانە لە سەرەتای ئیسلام سەریان ھەڵدا بخۆیت.

ئەمەش وای لیکردم کە کتیبیک بنوسم لەبارە (بیروباوهری ئیسلامی و مەزھەبەکانی) بەشیوەیک کە پێداویستیەکانی ئەو پەپرەو پەریار لەسەردراو جێبەجێ

بکات، قوتابیش بەھۆیەو لەسەر زەویەکی پتەو بوەستیت لە گۆرەپانی ململانی فیکریەکانی ئەمپۆی جیهان، بەشیوەیەک کە بەھۆی ئەم کتیبە لە بیروباوهر پاستەکە ی تیپگات کە سەرچاوەی گرتووە لە بەلگە دلتیاکەرەوکان، ھەروەھا لە میانە ی کتیبەکەدا پەیی ببات بە مەزھەبە جیا جیاکانی ئیسلامی، تا بەمەش ئەو گومانانە بتاوینەو کە لە دەوری ئەو بیروباوهر پاکە دەورۆژنرین و گەنگەشە دەکرین.

لەبەر ئەمە ئەم کتیبە ھەوت بەش لە خۆ دەگریت:

**بەشی یەکەم:** دەروازەیک بۆ بیروباوهری ئیسلامی، کە ئەم بابەتانە ی تیا دا ھاتووە: پیناسەکە ی، بەلگەکانی، تایبەتە مەندیەکانی... تاد.

**بەشی دووھەم:** مەزھەبە ئیسلامیەکان و شیکردنەو ھەروونکردنەو ی چۆنیەتی سەرھەلدانیان، ھەروەھا باسکردنی گرنگترین ئەو مەزھەبانە ی کە پەپرە ی کۆلیژەکە دەستنیشان ی کردووە، دواتر خستنەرووی بنەماکانی ئاین لەلایەن مەزھەبە ئیسلامیەکان و لەسەر کام بنەما کۆکن و لەبارە ی کامەیان ناکۆکن و خستنەرووی ناوەرۆکی ئەو راجیایە.

**بەشی سییەم:** ھەقیقەتی ئیمان و باوەر و گرنگیەکە ی لە ژياندا.

**بەشی چوارەم:** خواناسی (الاهیات)، ئەمانە لەخۆ دەگریت: بەلگەکانی بوونی خوا، سیفەتەکانی خوا بە سەرھەم جۆرەکانیەو، ئەو شتانە ی لەسەر سیفەتەکانی خوا کەلەکە دەبن.

**بەشی پینجەم:** پیغەمبەراییەتی (النبوات)، ئەمانە لەخۆ دەگریت: ھەروونکردنەو ی پیویستی مەزھەبە ی پیغەمبەراییەتی، پیغەمبەراییەتی بە شیوەیەکی گشتی، پیغەمبەراییەتی بەشیوەیەکی تایبەتی کە بریتیە لە پیغەمبەراییەتی گەورەمان موحەممەد (صلی اللہ علیہ وسلم).

**بەشی شەشەم:** پۆژی دوا ی، دیمەنەکانی رابوونی قیامەت.

**بەشی ھەوتەم:** کوفرو تەکفیر، ھوکی تەکفیر کردنی ئەھلی (پروگە) قیبلە، سزای ھەلگەراو (المرد).

به‌وپه‌ری توانامه‌وه که بۆم کراوه هه‌ولمداوه جه‌خت بکه‌مه‌وه له‌سه‌ر مادده و که‌رسته زانستییه‌که‌ی، هه‌روه‌ها زۆر گه‌رانه‌وه بۆ ئه‌و سه‌رچاوانه‌ی جیگای پشت پێبه‌ستن له مه‌زه‌به جیاوازه‌کان، به‌وه‌ی په‌راویزی زۆربه‌ی لاپه‌ره‌کان گران بکه‌م به‌ نووسینی ناوی ئه‌و سه‌رچاوانه تیایدا، ئه‌مه‌ش به‌ پێداگیری کردنی زۆری خۆمه‌وه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که بیه‌م رێنۆینی کاریکی سوودبه‌خش به‌ قوتابی له‌ تیگه‌یشتنی بیروباوه‌ره‌که‌یدا، هه‌روه‌ها تا بیه‌م یارمه‌تیده‌ریش له‌ نووسینی توێژینه‌وه زانستییه به‌راوردکارییه‌کان، هه‌روه‌ها بۆ ئه‌وه‌ی سه‌رچاوه‌ی ئه‌و زانیارییه لاه‌کیانه‌ی ئه‌و کتێبه له‌خۆی ده‌گرێت بناسیت، هه‌لۆیسته‌ش بکات له‌سه‌ر راو بۆچوونی خاوه‌ن مه‌زه‌به‌کانی تریش له‌ بابته‌که‌دا.

ئا له‌و کاته‌دا قوتابی په‌یی به‌ کرۆک و راستی راجیایی نێوانیان ده‌بات و ده‌زانیت ئه‌م راجیاییه ته‌نها له‌ بابته‌ لاه‌کییه‌کانه، که ته‌کفیر کردنی ئه‌وه‌ی تر پێویست ناکات، ماده‌م برپای هه‌یه به‌ سی بنه‌ماکانی بیروباوه‌ر که هه‌موو مه‌زه‌به ئیسلامیه‌کان له‌سه‌ری کۆکن، ئه‌ویش بریتین له‌: باوه‌ر بوون به‌خوای گه‌وره‌و به‌ پێغه‌مبه‌رو به‌ پۆژی دوا‌یی، ئاما‌جی ئێمه‌ش کۆکردنه‌وه‌و ریز پته‌وکردنه‌ نه‌ک په‌رته‌وازه‌کردن، خوای پاک و به‌رز ده‌فه‌رموویت: ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا﴾ آل عمران: ۱۰۳. واته‌: ("هه‌ول

بدن" هه‌ر هه‌مووتان به‌ تونده‌ی ده‌ست بگرن به‌ ئایینی خواوه‌و په‌رت و بڵاو مه‌بن).

به‌لام هه‌ندی که‌س له‌ نه‌زانی خۆیانه‌وه بۆچوونیان وایه که ئه‌و راجیاییه‌ی له‌ نێوان ئه‌و مه‌زه‌بانه هه‌یه راجیاییه‌کی ته‌واو دژیه‌که و راجیایی جو‌ریتی نییه، ئه‌مه‌ش وای لێکردووه ده‌مارگیر بێت بۆ مه‌زه‌به‌که‌ی، به‌مه‌ش تاقمی قین هه‌لگر سه‌ری هه‌لدا و ده‌سته‌ی به‌دگۆیی و لێک خۆیندن له‌ دایک بوو، ئه‌مه‌ش سه‌ری کێشا بۆ په‌رته‌وازه بوون و راجیاییه‌کی تال له‌ نێوان موسلمانان.

به‌لام ئیسلام ئه‌م تاقمه‌ی فریدا، زانایانیش نکۆڵیان لێکرد، چونکه تاقمه‌که ته‌نها ده‌نگدانه‌وه‌یه‌ک بوو بۆ چه‌ند شتێک به‌ده‌ر له‌ راستی ئایینی ئیسلامی وه‌ک: کاروباری سیاسی و هه‌واو هه‌وه‌سی که‌سی و هاوشیوه‌ی ئه‌م هۆکارانه.



بۇچوونم وابوو كە پىتى قەشەنگ ھەلبۇتىرم بۇ ئەم كىتەبە و ئايەتەكانى قورئانى پىرۆز  
بە خەتى (موصحف) بنووسم، ھەروەھا رېككارى بىكەم بۇ زۆرىك لە نىشانەكان و زۆرىك  
لە پىتەكان، ئەمەش بەھۆى سوربوونم لەسەر خوتىندەوہى سەلامەت.  
ئومىدەوارم خاى گەورە ئەو كارە بە رەزامەندى خۆى قبول بىكات و بىكاتە ماىەى  
سوود، رىزى مۇسلمانانىش رېك بىكات و وشەيان يەك بىكات، تا بىنە سەرچاۋەى خىرو چاكە  
بۇ جىھان ھەروەك چۆن لە سەرەتاي ئىسلام وابوون. بەراستى ھەر ئەو بىسەرۋ وەلامگۆى  
نزايە.

پ.د. قحطان عبدالرحمن الدورى

پاگىرى كۆلىۋى تۈزۈنەوہى فىقھى و ياسايەكان -

زانكۆى ئالوئەيت

(المفرق) - شانىشىنى ئوردنى ھاشمى

## بەشى يەكەم

### دەروازە يەك بۇ يىروبامەرى ئىسلامى

لە سى دەروازە يېڭىدېت:

دەروازە يەكەم:

يىروبامەرى ئىسلامى و بەلگەكانى چەسپاندنى:

يېناسەكردنى يىروبامەرو عەقىدە ئىسلامى لە رووى  
زمانەوانى و زاراۋەيەۋە، ناۋەكانى زانستى يىروبامەرى، زانستى  
يىروبامەرى بناغەى زانستە شەرعىيەكانە، گرنگى يىروبامەرى  
ئىسلامى، تاييەتمەندىيەكانى يىروبامەرى ئىسلامى، بەلگەكانى  
چەسپاندنى يىروبامەرى ئىسلامى.

دەروازەى دوۋەم:

پەيرەۋى قورئانى پىرۋز لە خستەروو و نمايشكردنى يىروبامەرى ئىسلامى.

دەروازەى سىيەم:

بارودۇخى يىروبامەرى لە سەردەمى يېغەمبەر (صلى اللہ علیہ وسلم) و دواى  
ئەۋىش.

## دەروازە یە کەم

### بیروباوهری ئیسلامی و بەلگەکانی چەسپاندنی

#### پێناسەی بیروباوهری عەقیدە ئیسلامی:

لە رووی زمانەوانیەوە:

ئین فارس وتویتی: (عقد) هەر سی پیت: (ع، ق، د) یەك بنچینەن، ئاماژە یە بۆ گریدان و بەستنهوه بەشیوه یەکی تووند، هەموو لق و پۆیه کانی بەشە کە بۆی دەگەرینهوه<sup>(١)</sup>. نمونەش لەم باره وه:

پەتە کە و مامەلە کە و پەیمانە کە ی بەست و گری دا: بە تووندی و تۆکمەیی<sup>(٢)</sup>.

(عاقده) و (عاهدته) وهك یەكن كه بریتییه له گریبهست (عقد)، کۆیه کەشی (عقود) ه، خوای گهوره دهفهرموویت: ﴿أَوْفُوا بِالْعُقُودِ﴾ المائدة: ١. واتە: (بەوه فا بن بەرامبەر بەلێن و پەیمانە کانتان).

گریبهستی سویند خواردن، ههروهك ئهم فهرمايشتهی خوای گهوره لهوباره وه هاتوه: ﴿وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ﴾ المائدة: ٨٩. واتە: (بەلکو لهو سویندانه تان دهپرستیهوه که بیرو هۆشتان لای ههبووه و بۆ مه بهستیک و توتانه).

گریبهستی ماره برین و نهو شتانهی پیه وه په یوه ستن: پتویست بوونی و یه کلاکردنه وهی<sup>(٣)</sup>.

وای بۆچووم: دل و دهروونم له سهری دامه زراند<sup>(٤)</sup>.

<sup>(١)</sup> معجم مقاييس اللغة مادة (عقد) ٨٦/٤.

<sup>(٢)</sup> القاموس المحيط مادة (عقد) ٣٨٣.

<sup>(٣)</sup> معجم مقاييس اللغة، سهراوهی پتیشوو. پروانه: أساس البلاغة مادة (عقد)، و المصباح المنير مادة

(عقدت) ٤٢١ و القاموس المحيط، سهراوهی پتیشوو، مادة (عقد).

<sup>(٤)</sup> المصباح المنير، سهراوهی پتیشوو.



هموو نهو مانایانه ناماژن بۆ تووند گریدان، که پیچه وانهی هه لوه شانیه. (زویه دی) وتویه تی: پێشه واکانی داتاشینی وشه (اشتقاق) راشکاوانه دهریان بریوه که گریدان و به ستی پیچه وانهی هه لوه شانیه...، دواتر بۆ هموو جوهره کانی مامه له و کرین و فروشتن و شتی تریش به کارهینراوه، له پاشان بۆ سوربوون و باوه پری دامه زراو به کارهینراوه<sup>(۱)</sup>.

#### له پرووی زاراوه ییه وه:

زانستی بیروباوهر: زانستیکه له گه لیدا یان به هویه وه ده توانریت بیروباوهره عه قیده ی ئاینی بچه سپینریت، به خستنه پرووی به لگه و لادان و نه هیشتنی گومان. مه به ست له بیروباوهر خودی بیروباوهره به بی کردوه، مه به ست له ئاینی بوونی ئه وه یه که دراوه ته پال ئاینی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)<sup>(۲)</sup>.

#### ناوه کانی ئهم زانسته:

ئهو زانسته به چهند ناویك ناوئراوه، گرن گترینیان:

۱- فقهی مه زن (الفقه الاکبر): ئیمامی ئهبو حه نیفه ئهو ناوه ی لێناوه، ههروه ها باسی ئه وه شی کردوه که: (تیگه یشتن له ئاین چاکتره له تیگه یشتن له حوکمه کان، چونکه پیاو تیبگات له وه ی چۆن به ندایه تی بۆ خوا بکات باشتره له وه ی زانستیک ی زۆر کۆ بکاته وه)<sup>(۳)</sup>.

<sup>(۱)</sup> تاج العروس مادة (عقد) ۴۲۶/۲.

<sup>(۲)</sup> الموافق للإيجي ۳۴/۱ و السعد التفتازاني في المقاصد ۱/۱۶۳ بهم شیویه پێناسه ی کردوه: زانستی کلام: زانستیکه هه ولێ شاره زا بوون و زانینی بیروباوهره ئاینه کان ده دات به به لگه دلتیا که ره وه کان.

<sup>(۳)</sup> الفقه الأيسر ۴۰، و کتیبی (الفقه الأيسر) ئهبو موتیع له ئهبو حه نیفه (په زای خوايان لیبیت) گێراویه تیه وه، کتیبی (الفقه الأيسر) خۆی له خۆیدا کتیبی (الفقه الاکبر)، به لām به (الفقه الأيسر) ناسینرا بۆ جیا کردنه وه ی له (الفقه الاکبر) که هه مادی کور ی ئهبو حه نیفه له باوکیه وه گێراویه تیه وه.

۲- زانستی یه کخواناسی (التوحید): بۆیه بهو ناوه ناوبانگی ده رکردوه، چونکه ئەم بهشە ناودارترین بهشەکانی ئەم زانستە، تەنانەت گرنگترینانە<sup>(۱)</sup>.

۳- زانستی بنه ماکانی ئاین<sup>(۲)</sup>: بۆیه بهو ناوه ناوێراوه، چونکه ههڵدهستیت به شیکردنهوهی بنه ماکانی بیروباوهر، ئه‌ویش ئەم بابەتانه ده‌گرێتوه که په‌یوه‌سته به خواناسی و پیغه‌مبهرایه‌تی و پۆژی دوا‌یی.

ئەم ناوانەش له به‌رامبەر زانستی فیهقه که هه‌ڵدهستیت به شیکردنهوهی حوکمه کرداریه لاوه‌کیه‌کان، هه‌روه‌ها له به‌رامبەر زانستی ره‌وشت و به‌ره‌وخواچوون (الأخلاق و السلوك)<sup>(۳)</sup>.

۴- زانستی که‌لام: به‌هۆی چەند هۆیه‌که‌وه بهو ناوه ناوبانگی ده‌رک‌دوه گرنگ‌ترینان ته‌مانه‌ن:

أ- گرنگ‌ترین بابەت که راجیایی لیکه‌وته‌وهو بووه چه‌قی گفتوگۆ بابەتی (فه‌رمایشی خوا) و (به‌دییه‌نراوی قورئان) بوو، که مشتومرو دژه‌پایی له‌م باره‌وه زۆربوو<sup>(۴)</sup>.

ب- یاخود توانا ده‌به‌خشیت له‌سەر قسه‌کردن له‌باره‌ی چه‌سپاندنی بابە شه‌ریه‌کان و پابه‌ند کردنی دژه‌کان، غونه‌ی ئەمه‌ش وه‌ک: زانستی لۆژیکه له‌ ئاست فه‌لسه‌فه‌دا<sup>(۵)</sup>.

پ- یاخود له‌بەر ئەوه‌ی زانایانی زانستی که‌لام دوا‌ون له‌و شتانه‌ی که پیشینان له‌

(۱) شرح الخریده للدریر و الصاوی علیه ۲۶.

(۲) سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

به‌غدادی ناوی (بنه‌ماکانی ئاین) له‌ کتێبه‌که‌ی خۆی ناوه، هه‌روه‌ها جه‌ماله‌دینی زه‌نویش ناوی (بنه‌ماکانی ئاین) له‌ کتێبه‌که‌ی ناوه.

(۳) کتێبه‌که‌مان: أصول الدین الاسلامی ۱۵.

(۴) المواقف للإیحي ۶۰/۱ و شرح العقائد النسفیة للتفتازانی ۱۵ و الصاوی علی الدریر، سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

(۵) المواقف، و شرح العقائد النسفیة، هه‌ر دوو سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

هاوه‌لان و شوینکه‌وتوان له ئاستیدا بۆ ده‌نگ بوونه. وه‌ك بابته‌تی سیفه‌ته‌كان و قه‌ده‌ر<sup>(١)</sup>.

### زانستی بیروباوه‌ر بناغه‌ی زانسته‌ی شهرعییه‌كانه‌:

هم‌موو زانسته‌ی شهرعییه‌كان بنیاتنراون له‌سهر ئهم زانسته‌ی، چونكه‌ی بوونی خوای به‌دییه‌نه‌ری جیهان و په‌روه‌ردگاری خاوه‌ن توانا و په‌وانه‌كه‌ری په‌یامبه‌ران و دابه‌زیه‌ری كتیبه‌كان له‌ میانه‌ی زانستی (ته‌فسیر، فهرمووده‌ی، فیه‌ه و بنه‌ماكانی) نه‌ سه‌لمی‌نراوه‌. به‌لكو‌ه‌مووی له‌سهر زانستی كه‌لام وه‌ستاوه‌و له‌وه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ ده‌گریت، جا ئه‌وه‌ی شت له‌ ئاین وه‌رده‌گریت، به‌بۆ ئهم زانسته‌ی، وه‌ك ئه‌وه‌ وایه‌ ته‌لاریك دروست بكات به‌بۆ بناغه‌ی<sup>(٢)</sup>.

### سووده‌كانی لێكوڵینه‌وه‌ له‌م زانسته‌:

١- هاتنه‌ده‌ر له‌ چاله‌كانی لاسایی كردنه‌وه‌و به‌رز بوونه‌وه‌ بۆ به‌رزاییه‌كانی یه‌قین و دنیایی، كه‌ پله‌ی هه‌ره‌ به‌رز، هه‌روه‌ك له‌م فهرمایشته‌ی خوای گه‌وره‌دا هاتوه‌: ﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ﴾ المجادلة: ١١. واته‌: (خوای گه‌وره‌ ئه‌وانه‌ی ئیمانیا‌ن هه‌تاوه‌ له‌ ئیوه‌ و ئه‌وانه‌شتان زانست و زانیاریان پێدراوه‌ چنده‌ها پله‌وپایه‌ به‌رزیان ده‌كاته‌وه‌).

٢- پێنموونی كردنی ئه‌وانه‌ی داوای پێنموونی ده‌كه‌ن و پۆشنكرده‌وه‌ی پێگه‌ بۆیان بۆ بیروباوه‌ری ئاین، هه‌روه‌ها پابه‌ندكرده‌ی سه‌ركه‌شه‌كان به‌ به‌ركرده‌ی به‌لگه‌ له‌سه‌ریان.

٣- پاراستنی بیروباوه‌ری ئاین له‌وه‌ی گومانه‌كانی دوژمنان زیانی پێگه‌یه‌ن<sup>(٣)</sup>. پێناسه‌كه‌ی ئیجی كه‌ كه‌مێك پێش ئیستا خرایه‌پوو ئه‌مه‌ی له‌خۆ گرتبوو.

<sup>(١)</sup> بروه‌نه‌ی كتیبه‌كه‌مان: أصول الدين الإسلامي، سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

<sup>(٢)</sup> المواقف و شرحه‌ للسید الشریف ٥١/١.

<sup>(٣)</sup> المواقف و شرحه‌، سه‌رچاوه‌ی پێشوو.



## گرنگی بیروباوه‌ری ئیسلامی:

گرنگی بیروباوه‌ری ئیسلامی له ژبانی موسلماندا ده‌دره‌وشیته‌وه، هه‌روه‌ك له‌م خاڵانه‌دا ده‌یاخه‌ینه‌پوو:

۱- رزگارکردنی مرۆف له‌ کۆتی به‌ندایه‌تی کردن بۆ جگه له‌ خوای گه‌وره: خوای گه‌وره مرۆقی دروست کردووه بۆ ئه‌وه‌ی زه‌وی ئاوه‌دان بکاته‌وه، خوای پاك و به‌رز ده‌فرموویت: ﴿هُوَ أَنشَأَكُم مِّنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا﴾ هود: ۶۱. واته: (خوای گه‌وره به‌رپای کردوون له‌ زه‌ویداو داوای لێ‌کردوون که ئاوه‌دانی بکه‌نه‌وه).

خوای بالا‌ده‌ست و خاوه‌ن شکۆ مرۆقی کردۆته‌ جێنشین خۆی، خوای پاك و به‌رز ده‌فرموویت: ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً﴾ البقرة: ۳۰. واته: ("ئه‌ی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) باسی ئه‌وه بکه له‌ دێرین زه‌ماندا" په‌روه‌ردگارت به‌ فریشته‌کانی وت: به‌راستی من ده‌مه‌وێت له‌ زه‌ویدا جێنشینت دابنێم).

به‌دییه‌ت‌راوه‌کانی بۆ مرۆف پام و ده‌سته‌مۆ کردووه، خوای بێ هاوتا ده‌فرموویت: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّا اللَّهُ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَهَرَ وَبَاطِنًا﴾ لقمان: ۲۰. واته: (ئایا سه‌رنجتان نه‌داوه که به‌راستی هه‌رچی له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه هه‌ر هه‌مووی خوا بۆ خزمه‌تی ئه‌وه‌ی دروست کردووه و ملکه‌چی کردووه، هه‌روه‌ها به‌ فراوانی نازو نيعمه‌تی ئاشکراو په‌نهانی به‌سه‌ریدا پرژاندوون).

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره چه‌ندین توانا و سیفه‌تی وای به‌ مرۆف به‌خشیوه که به‌توانیت ئه‌رکی خۆی وه‌ك جێنشین له‌سه‌ر زه‌وی رابپه‌رێنیت، عه‌قلی له‌ مرۆفدا به‌دییه‌ت‌راوه، به‌مه‌ش مرۆف توانی په‌یی به‌شته‌کانی ده‌ورووبه‌ری ببات، سیفه‌تی خۆیستی (أنا‌یه) له‌ مرۆفدا دروست کرد به‌مه‌ش مرۆف ده‌ستی به‌سه‌ر سه‌ره‌وه‌ت و سامانی جگه له‌خۆیدا گرت، خوای گه‌وره ده‌فرموویت: ﴿وَأُحْضِرَتِ الْأَنفُسُ الشُّحَّ﴾ النساء: ۱۲۸. واته: (هه‌ر چه‌نده خه‌لکی به‌ سروشت هه‌ز به‌ په‌زیلی ده‌که‌ن و ته‌نها

بەرژەوهندی خۆیان دەوێت). خۆی گەوره توانا و هیزی لە مرۆڤدا دامەزراند بەمەش زۆر بوو بەسەر دەورووبەریدا، ھەروەھا لە کێلگەیی دەروونی مرۆڤدا سۆزداری و عاتیفەیی بۆلاوکردەو بەمەش مرۆڤ خوشویستن و خوش نەویستن و ڕق لێ بوونەوێ ھەیە.

سەرباری ئەمەش پێویستە بزانی ئەم توانایانە چەکی دوو سەرەن، ئەگەر بە راست و دروستی بەکارھێنرا ئەوا دەبێتە مایەیی خێر و بەرەكەت، ھەروەھا ئەگەر بە ڕووی خراب بەکارھێنرا ئەوا دەبێتە ھۆی ھینانی ناشووب و خراپەیی وێرانکەر، بۆ نمونە سیفەتی ھێز خواوەنەکی پالەدات بۆ ئەوێ ستم لەوانی تر بکات و ملکەچیان بکات و بیانکات بەندە و مال و سەروەتیان داگیر بکات و شتە پێرژەکانیان ھەتک و پێشیل بکات، ھەروەک ئەمە شتیکی زانیارو لە میژوودا، کە ئەمە بووەتە سەرچاوەی بەدبەختی لە جیاتی ئەوێ بێتە سەرچاوەی خوشبەختی.

بۆیە پێویستە ئەو سیفەتانە بە شیوەیەکی چاک ئاراستە بکەین بەرووی چاکەدا، تاکە ڕێگەش بۆ ئەمە تەنھا بیروباوەرە، جا ئەگەر تاک ڕوای ھەبوو بە بوونی خواو یەکتاییەکی و بەوێ ھیچ ھێزێک نییە جگە لە ھیزی خۆی گەورە، ھەروەھا پەرورەدگار چاودێریشە بەسەر بەندەکانی و لێپرسینەو ھشیان لە گەڵ دەکات لەسەر ئەو کردەوانەیی کە لە ژیاڵی دنیا دا ئەنجامیانداوە، ئەو کاتە ئەو تاکە ھەست دەکات کە بەندەیی ئەو خواوەیە، بەمەش ئەو سیفەتانەیی دەبنە ھۆکارو ئامرازێ خوشبەختی لە ژیاڵدا و ھەزی داگیر کردن و خستەژێر دەست دەبێتە ئامرازێک بۆ بەرباکردنی ژیاڵیکی دادگەرانی، ھەز و خواستی ھێزو توانا دەبێتە پارێزەری مافەکان، خواستی زانیست دەبێتە تیشکی ڕێنیشانەدەر. ئا لەوکاتەدا خو بەزلزانیەکان لە لووتبەرزی خۆیان دینەخوار و چەوسێنراوەکانیش لە بچوکی و سەرشۆڕییەکیان بەرز دەبنەو<sup>(١)</sup>.

<sup>(١)</sup> کبری الیقینیات ٦٥-٦٦.

به‌مه‌ش مرؤف له به‌ندایه‌تی کردن بۆ جگه له خوای گه‌وره‌ پرزگاری ده‌بی‌ت، خوای بالاده‌ست و خاوه‌ن شکۆ ده‌فرمووی‌ت: ﴿وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ القصص: ۸۸. واته: (له‌گه‌ل خوادا هاناو هاوار له خوايه‌کی تر مه‌که، چونکه جگه له‌و زاته خوايه‌کی تر نییه، هه‌رچی شت هه‌یه تیاچوو و له‌ناوچوووه جگه له‌و زاته، فه‌رمانپه‌وایی هه‌ر شایسته‌ی ئه‌وه، هه‌مووانیش هه‌ر بۆ لای ئه‌و ده‌برینه‌وه).

۲- پرزگار کردنی عه‌قل له لاسایی کردنه‌وه‌ی کویرانه و خه‌یالاری، خوای گه‌وره ده‌فرمووی‌ت: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ﴾ ﴿قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَنْبَغُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ﴾ لقمان: ۲۰-۲۱. واته: (هه‌ندی له خه‌لکی موجداده‌له و گفتوگو‌ی نابه‌جی ده‌رباره‌ی خواو به‌رنامه‌که‌ی ده‌که‌ن، بی هیچ به‌لگه‌یه‌کی زانستی و پێنمووییه‌کی پێغه‌مبه‌ران و کتییکی پروونه‌که‌وه‌ی خوایی. کاتی‌کیش پێیان بوت‌ری‌ت شوینی ئه‌و به‌رنامه‌یه به‌که‌ون که خوا ناردوویه‌تی، ئه‌وه ده‌لێن: نه‌خێر شوینی ئه‌وه ناکه‌وین، به‌لکو هه‌ر شوینی ئه‌و شتانه ده‌که‌وین که باوو باپیران و مامۆستایانمان په‌یره‌ویان لی کردوو، ئایا ئه‌گه‌ر شه‌یتانیش بانگی کردبێ بۆ سزای داگیرسای دۆزه‌خ، هه‌ر په‌یره‌وی ده‌که‌ن).

بانگه‌وازی کردن بۆ بیرکردنه‌وه و تیفک‌ک‌رین و به‌کاره‌ینانی عه‌قل، خوای پایه‌به‌رز ده‌فرمووی‌ت: ﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ﴾ الأنعام: ۵۰. واته: (بلی: ئایا کو‌یرو چاوساغ وه‌ک یه‌کن؟ ئایا بۆ بیر ناکه‌نه‌وه و تینافک‌رن). هه‌روه‌ها ده‌فرمووی‌ت: ﴿قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِن كُنتُمْ تَعْقِلُونَ﴾ آل عمران: ۱۱۸. واته: (بی‌گومان ئێمه‌ نیشانه و به‌لگه‌مان بۆ دیاری کردوون، ئه‌گه‌ر عه‌قل و ژیری‌تان بخه‌نه‌کار).

۳- پایه‌ندبوون به‌و فه‌رمانانه‌ی که له قورئانی پیرۆزو سوننه‌تی به‌پێزی پێغه‌مبه‌ردا (صلی الله علیه وسلم) هاتوون، هه‌روه‌ها خو‌گرتنه‌وه له‌و شتانه‌ی که قه‌ده‌غه‌یان کردوو، خوای گه‌وره ده‌فرمووی‌ت: ﴿وَاطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ آل عمران:

۱۳۲. واته: (گوێڕایه‌ل و فەرمانبهردارى خواو پێغه‌مبهره‌كه‌ى بن بۆ شه‌وه‌ى په‌هه‌ستان پێى بکریت). هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ﴾ الأحزاب: ۳۶. واته: (بۆ هه‌یج پیاو ئافره‌تێكى ئیماندار دروست نییه، کاتێک خواو پێغه‌مبهره‌كه‌ى بریارى شتێک بدن، شه‌وان سه‌رپشک بن له‌ ئه‌نجامدانى شه‌و کاره‌دا).

بروا‌بوون به‌ خۆى گه‌وره‌و به‌ پێغه‌مبهرایه‌تى موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) بناغهى به‌ دادوه‌ر دانانى قورئانى په‌ڕۆزه، خۆى په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ﴿فَلَا وَرَيْكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا سَلِيمًا﴾ النساء: ۶۵. واته: (نه‌خێر، سوێند به‌ په‌روه‌ردگار نه‌وانه‌ى "لافی بروا لێده‌ده‌ن" بروا ناهێنن هه‌تا له‌ هه‌موو کێشه‌یه‌کدا که‌ په‌روه‌ده‌ات له‌ نیاواندا تۆ نه‌که‌ن به‌ دادوه‌رو گوێرایه‌لێ تۆ نه‌که‌ن، دواى شه‌وه‌ش نابێت له‌ دل ده‌روونیاندا هه‌یج نا‌په‌زاییه‌ک دروست بێت به‌رامبهر شه‌وه‌ى که‌ داوه‌ریت له‌سه‌ر کردوه‌و ده‌بێت به‌ ته‌واوى ته‌سلیم و پا‌زى بن).

۴- په‌روه‌رده‌کردنى ده‌روونێكى هۆشیارو بێدار، که‌ به‌هۆیه‌وه‌ مروۆش ده‌توانیت له‌خۆى بپێچیته‌وه‌ له‌سه‌ر شه‌و کرده‌وانه‌ى که‌ کردوویه‌تى، پێغه‌مبهر (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رموویت: (حاسبو أنفُسکم قبل أن تحاسبوا)<sup>(۱)</sup> واته: لێپرسینه‌وه‌ له‌گه‌ل خۆتان

<sup>(۱)</sup> فه‌رموده‌ى: لێپرسینه‌وه‌ له‌گه‌ل خۆتان بکه‌ن .... تاد: پا‌زى له‌ (شرح أسماء الله الحسنى ۲۶۲) هه‌تایه‌یه‌تى. به‌لām له‌ (سنن الترمذی: ۳۸ کتاب صفة القيامة، ۲۵ باب، رقم ۲۴۵۹، ۵۰/۴) دا هاتوه‌: (له‌ عمري کورێ خه‌تتاب گێڤه‌راوه‌ته‌وه‌ که‌ وتویه‌تى: لێپرسینه‌وه‌ له‌گه‌ل خۆتان بکه‌ن به‌ر له‌وه‌ى لێپرسینه‌وه‌تان له‌گه‌ل بکریت و خۆتان پرا‌زیتنه‌وه‌ بۆ نایشکردنى گه‌وره‌، به‌پاستى سزا له‌ پۆژى دوایدا له‌سه‌ر که‌سێک سووکه‌ که‌ له‌ دنیادا لێپرسینه‌وه‌ى له‌گه‌ل خۆ کردوه‌و). شه‌م شۆینه‌واره‌ به‌هه‌مان شێوه‌ له‌ کتیبى (المصنف، أبی شیبه‌: ۳۳ کتاب الزهد، ۸ کلام عمر بن خطاب، رقم ۳۴۴۴۸، ۷/۱۱۵) به‌م شێویه‌ هاتوه‌: (له‌ عمري کورێ خه‌تتابه‌وه‌ هاتوه‌ که‌ له‌ وتاریکیدا وتویه‌تى: لێپرسینه‌وه‌ له‌گه‌ل خۆتان بکه‌ن به‌ر له‌وه‌ى لێپرسینه‌وه‌تان له‌گه‌ل بکریت،

بکه‌ن به‌رله‌وه‌ی لیپرسینه‌وه‌تان له‌گه‌ڵ بکریت، چونکه‌ خ‌وای گه‌وره‌ لیپرسینه‌وه‌ له‌گه‌ڵ خه‌لکدا ده‌کات به‌ه‌و‌ی کرده‌وه‌کانیان، خ‌وای پاک و تاک ده‌فه‌رموویت: ﴿لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَإِنْ تُبَدُّوْا مَا فِيْ اَنْفُسِكُمْ اَوْ تَخَفُوْهُ يُحَاسِبْکُمْ بِهٖ اللّٰهُ﴾ البقرة: ۲۸۴. واته: (هه‌رچی له‌ ئاسمانه‌کان و هه‌رچی له‌ زه‌ویدا هه‌یه‌ هه‌ر خ‌وا خ‌اوه‌نیانه‌ و نه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی له‌ د‌ل و ده‌رووتاندا جیگه‌ر بووه‌، ده‌ری ب‌ه‌ن یان بیشارنه‌وه‌ خ‌وا ده‌رباره‌ی لی‌تان ده‌پرسیته‌وه‌).

خ‌وای گه‌وره‌ چاودێری به‌نده‌ ده‌کات به‌ به‌رده‌وامی له‌ به‌ندایه‌تی کردن و خ‌واردن و خ‌واردنه‌وه‌و په‌یوه‌ندی به‌نده‌ له‌گه‌ڵ خانه‌واده‌ و کۆمه‌لگاکه‌ی، پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رموویت: (إِتَّقِ اللّٰهَ حَيْثُمَا كُنْتَ، وَأَتَّبِعِ السَّيْئَةَ الْحَسَنَةَ تَمَحُّهَا، وَخَالِقِ النَّاسَ بِخُلُقٍ حَسَنٍ)<sup>(۱)</sup> واته: له‌ خ‌وا ب‌ترسه‌ له‌ هه‌ر کۆییه‌ک بیت، کاری چاکه‌ به‌د‌وای کاری خ‌راپه‌ بکه‌ ده‌یس‌پ‌ریته‌وه‌، به‌په‌وشتی به‌رز هه‌لسوکوت بکه‌ له‌گه‌ڵ خه‌لکدا. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌ د‌ل‌ن‌یاسیه‌وه‌ ده‌زانیت که‌ خ‌وای گه‌وره‌ س‌زاو پاداشتی ده‌داته‌وه‌ له‌سه‌ر هه‌ر کرده‌وه‌یه‌ک که‌ کردوویه‌تی، خ‌وای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ ﴿الزلزلة: ۷، ۸. واته: (جا ئه‌وه‌ی به‌قه‌ده‌ر سه‌نگی گه‌ردیله‌یه‌ک خ‌یرو چاکه‌ی نه‌ب‌جام دا‌ی‌یت ده‌یب‌ینیته‌وه‌. ئه‌وه‌ش که‌ به‌قه‌ده‌ر سه‌نگی گه‌ردیله‌یه‌ک شه‌رو خ‌راپه‌ی هه‌ی‌یت، ده‌یب‌ینیته‌وه‌).

کره‌وه‌کانتان ب‌ک‌یشن به‌ر له‌وه‌ی ب‌ک‌یش‌ر‌ین، خ‌وتان برا‌ز‌ینه‌وه‌ بو‌ غ‌ای‌ش‌کرد‌نی گه‌وره‌ ئه‌و پ‌ۆ‌ژه‌ی که‌ کره‌وه‌کانتان غ‌ای‌ش ده‌ک‌ر‌ین و ه‌ی‌ج ش‌ت‌یه‌کی په‌نه‌ات‌ان له‌لا شار‌اوه‌ نا‌ی‌ت‌).

<sup>(۱)</sup> فه‌رمووده‌ی: له‌ خ‌وا ب‌ترسه‌ له‌ هه‌ر کۆییه‌ک بیت... تاد: ئه‌حم‌د له‌ موس‌نه‌ده‌که‌یدا و ترم‌زی و حاکم له‌ موس‌ته‌دره‌ک‌دا و به‌یه‌قی له‌ (ش‌عب‌ الإ‌ی‌مان) له‌ ئه‌بو‌ زه‌ره‌وه‌ ه‌ی‌ناو‌ی‌انه‌. و ئه‌حم‌د له‌ موس‌نه‌ده‌که‌یدا و ترم‌زی و به‌یه‌قی له‌ (ش‌عب‌ الإ‌ی‌مان) له‌ مو‌ع‌ازه‌وه‌ ه‌ی‌ناو‌ی‌انه‌. و ئ‌ی‌بن‌ عه‌سا‌ک‌ر‌یش له‌ ئه‌نه‌سه‌وه‌ ه‌ی‌ناو‌یه‌تی/ الجام‌ع‌ الص‌غ‌یر ۱۴.

جا نه‌گه‌ر سامان و مالی که‌سانی تری له‌لابوو، نه‌وا ناپاکی و سته‌م ناکات، چونکه ده‌لێت: له‌ خواده‌ترسم. به‌مه‌ش هه‌ست کردن به‌ به‌رپرسیاریتی و رێککاری دروست ده‌بی‌ت.

۵- پاکسازی کردن له‌ هه‌لسوکه‌وت و خووره‌وشتدا<sup>(۱)</sup>. موسلمان به‌هۆی کاریگه‌ری بیروباوه‌ری نیسلامی:

- خاوه‌ن ده‌روونیکێ به‌هێزه و نازاده و بویره‌و ته‌نها ملکه‌چه‌ بو‌ خوای گه‌وره‌. خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووی‌ت: ﴿وَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ﴾ المنافقون: ۸. واته‌: (عیززه‌ت و ده‌سه‌لات و پایه‌داری هه‌ر شایسته‌ی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و ئیماندارانه‌). له‌به‌رئه‌وه‌ی موسلمان ده‌زانیت هاتنی سه‌ره‌مه‌رگ ته‌نها به‌ده‌ست خواجه‌.

- خاکی و خو‌ به‌که‌م زانه له‌ ئاستی پرواداران، خوای پایه‌به‌رز ده‌فه‌رمووی‌ت: ﴿أَذَلَّ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةً عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ المائدة: ۵۴. واته‌: (ملکه‌ج و فه‌رمانبه‌رو به‌سوژن بو‌ ئیمانداران و سه‌ربلند و شکست نه‌خۆرو ده‌روون به‌رزن به‌سه‌ر بی‌ باوه‌پاندا).

- لووتبه‌رز نییه‌ و نانا‌زیت به‌خۆیه‌وه‌، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووی‌ت: ﴿وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْسِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخَالٍ فَخُورٍ﴾ لقمان: ۱۸. واته‌: (هه‌روه‌ها رووت وه‌رمه‌گیره‌ له‌ خه‌لکی "لووت به‌رز مه‌به‌ و به‌چاوی سووک سه‌یریان مه‌که‌"، به‌سه‌ر زه‌ویدا به‌نا‌زو فیز مه‌رۆ، به‌راستی خوا نه‌و که‌سانه‌ی خو‌ش ناو‌یت که‌ خو‌هه‌لک‌یش و فه‌خر فرۆش و فیزا‌وین).

- نه‌وانی تری خو‌شده‌و‌یت و چاکه‌یان له‌گه‌ل ده‌کات، پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)

<sup>(۱)</sup> پروانه: کاریگه‌ری بیروباوه‌ری له‌سه‌ر تا‌ک و کۆمه‌لگه‌، له‌م سه‌رچا‌وانه‌دا : الإيمان والحياة، والعقيدة الإسلامية وأسسها ۲۹ و عقيدة التوحيد في القرآن الكريم ۳۸.

ده‌فرموویت: (لا یؤمن أحدکم حتی یحب لأخیه ما یحب لنفسه)<sup>(۱)</sup> واته: هیچ کامیکتان ئیمانی ته‌واو نابیت تا چی بۆ خۆی پی‌خۆشه، ئەوه‌شی بۆ براکه‌ی پی‌خۆش نه‌بیت. هه‌روه‌ها فرموویه‌تی: (المسلم أخو المسلم لا یظلمه ولا یسلمه، من کان فی حاجة أخیه کان الله فی حاجته، ومن فرج عن مسلم کربة فرج الله بها کربة من کرب یوم القيامة، ومن ستر مسلماً ستره الله یوم القيامة)<sup>(۲)</sup> واته: موسلمان برای موسلمان ه‌سته‌می لئ ناکات و وازی لیناهینیت که سته‌می لی‌بکریت، ئەوه‌ی پی‌ویستی براکه‌ی جی‌به‌جی بکات، خ‌وای گه‌وره‌ پی‌ویستیه‌کانی جی‌به‌جی ده‌کات، هه‌ر که‌سی‌کیش یارمه‌تی موسلمانیک بدات و نا‌ره‌حه‌تیه‌کی بۆ سووک بکات، ئەوه‌ خ‌وای گه‌وره‌ نا‌ره‌حه‌تیه‌کی له‌ نا‌ره‌حه‌تیه‌کانی رۆژی د‌وایی له‌سه‌ر سووک ده‌کات. هه‌ر که‌سی‌ک که‌م و کور‌ی موسلمانیک بشاریت‌ه‌وه‌ و ده‌ری نه‌خات ئەوه‌ خ‌وای گه‌وره‌ که‌م و کور‌یه‌کانی له‌ رۆژی د‌وایدا ده‌شاریت‌ه‌وه‌.

- به‌ر له‌وه‌ی شت به‌خۆی ببه‌خشیت، که‌سانی تر پ‌یش خۆ ده‌خات، خ‌وای پایه‌به‌رز ده‌فرموویت: ﴿وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ﴾ الحشر: ۹. واته: (فه‌زلی ئەوان ده‌ده‌ن به‌سه‌ر خ‌ویاندا، هه‌ر چه‌نده‌ هه‌زارو نه‌داریش بن). چونکه موسلمان واداده‌نیت که سه‌رچاوه‌ی ر‌زق و رۆزی ته‌نها له‌لایه‌ن خواوه‌یه‌.

- فرمان به‌چاکه‌ و ر‌یگری ده‌کات له‌ خ‌راپه‌ و خ‌و‌راگریشه‌ له‌سه‌ر تا‌قی‌کردنه‌وه‌و ناخ‌وشیه‌کان، خ‌وای گه‌وره‌ ده‌فرموویت: ﴿يَبْنِي أَقْرَبَ الصَّلَاةِ وَأَمْرًا بِالْمَعْرُوفِ وَأَنَّهُ

<sup>(۱)</sup> فرمووده‌ی: هیچ کامیکتان ئیمانی ته‌واو نابیت تا ئەوه‌ی بۆ براکه‌ی پی‌خۆش نه‌بیت ... تاد، نه‌حمده‌ له‌ موسنه‌ده‌که‌یدا و بوخاری موسلیم و ترمذی نه‌سانی و ئیب ماجه ه‌یناویانه. فرمووده‌که‌ش پاس و دروسته‌. / الجامع الصغیر ۵۸۶.

<sup>(۲)</sup> فرمووده‌ی: موسلمان برای موسلمان ه‌سته‌می لئ ناکات... تاد، هاتووه‌ له: صحیح مسلم: ۴۵ کتاب البر و الصلة، ۱۵ باب تحریم الظلم، رقم ۲۵۸۰، عن سالم عن أبيه (عبدوللای کور‌ی عومه‌ر).

عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبَرَ عَلَى مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿ لقمان: ۱۷. واتە: (کۆری شیرینم نوێژە کانت بە چاکی ئە نجام بده، فەرمان بە چاکه و قه‌ده‌غه له گونا‌هو خراپه بکه، به ئارامبه له به‌رامبه‌ر ئەو نه‌خۆشیانه‌ی تووشت ده‌بی‌ت، به‌پاستی ئەوانه‌ی که باسکران هه‌ندی‌کن له‌وانه‌ی که ده‌بی‌ت بکری‌ن).

- کارکه‌ریکی کارجوان و دلسۆزه و خۆی دوور ده‌گری‌ت له پال‌دانه‌وه‌و ته‌مبه‌لی، خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌مووی‌ت: ﴿ وَقُلْ أَعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ ﴾ التوبة: ۱۰۵. واته: (به‌و خه‌لکه‌ بلێ: ئی‌وه هه‌رچی ده‌توانن له‌کارو کرده‌وه ئە نجامی بده‌ن، چونکه خوا کارو کرده‌وه‌تان ده‌بینی‌ت، هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌شی و ئی‌ماندارانی‌ش). پی‌غه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمووی‌ت: (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَحِبُّ إِذَا عَمَلَ أَحَدُكُمْ عَمَلًا أَنْ يُتَّقِنَهُ)<sup>(۱)</sup> واته: خ‌وای گه‌وره پی‌خ‌خ‌شه ئە‌گه‌ر یه‌کی‌کتان کاریکی کرد، کاره‌که‌ی به‌چاکی و جوانی بکات.

- خ‌وای پی‌شه‌واو نمونه‌یه‌کی چاکه له هه‌موو گو‌فتارو کرداریکی دا که ده‌یکات، ئە‌مه‌ش له میانه‌ی خ‌و‌رازان‌دنه‌وه به‌ره‌وشتی به‌رز و کاری چاک و شو‌ین پی‌هه‌لگرتنی پی‌غه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) که پی‌شه‌وا‌ی هه‌ره چاکه بو‌ خه‌لک، خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رمووی‌ت: ﴿ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ ﴾ الأحزاب: ۲۱. واته: (سو‌یند به‌خوا به‌پاستی له پی‌غه‌مبه‌ری خوا‌دا چاک‌ترین نمونه‌ی ته‌واو پێک و پێک هه‌یه تا چاوی لی‌ بکه‌ن و شو‌ینی بکه‌ون). که له‌م فه‌رمایشته‌ی خ‌وای گه‌وره‌دا وه‌سفی کراوه: ﴿ وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴾ القلم: ۴. واته: (به‌پاستی تو له‌سه‌ر په‌وشت و خوویه‌کی زۆر جوان و په‌سه‌ند و بی‌ وینه و مه‌زنی‌ت).

بیروباوهری ئیسلامی ده‌بی‌ته بناغه‌ی یه‌که‌م له بنیاتی‌نانی که‌سایه‌تی موس‌لمان، به‌مه‌ش موس‌لمان ده‌بی‌ته تاکیدی سوودبه‌خش له‌ناو کۆمه‌لگه‌دا و ئاما‌غی‌شی به‌ده‌سته‌پێ‌نانی

<sup>(۱)</sup> فه‌رمووده‌ی: خ‌وای گه‌وره ده‌یه‌وی‌ت ئە‌گه‌ر یه‌کی‌کتان کاریکی کرد... تاد: به‌یهه‌قی له (شعب الإیمان) له عانی‌شه‌وه گێ‌راویه‌تی‌ه‌وه. / الجامع الصغیر للسيوطی ۱۱۵ و به‌لاوازی داناوه.



ره زامه ندی خواجه له هدر کاریکدا که دهیکات، ثم فهرمایشتهی خوای گهوره: ﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ﴾ الهجرات: ۱۳. واته: (بهراستی بهر پزترینتان له لای خوا شه که سانه تانه که زورتر له خواتر سه و فهرمان بهرداری خواجه). له بهر چاوی داده نیست نه گهر جیاوازی کرد له نیوان خه لکیدا.

جا نه گهر تاک باش بوو، شهوا خانه واده و خیزان و دواتر کۆمه لگهش باش ده بیست، شهوا کاتهش ئومهت ده بیسته چاکترین ئومهتیک که بو خه لکی هینرا بنه مهیدانه وه، خوای گهوره ده فهرموویت: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ آل عمران: ۱۱۰. واته: ("بهراستی" نیوه چاکترین ئومهتیک که "بو سوودی" خه لکی هینرا ونه مهیدانه وه، چونکه فهرمان به چاکه و قه دهغه له خراپه ده که و باوهری دامه زراوتان به خوا ده هیتن).

نمونهی کۆمه لگهی موسلمانان له بهزهیی پیکدا هاتنه وه و په یوه ندیدا وهک یه که جهسته وایه، پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموویت: (مثل المؤمنین في توادهم وتراحمهم وتعاطفهم مثل الجسد إذا اشتكى منه عضو، تداعى له سائر الجسد بالسهر والحمى)<sup>(۱)</sup> واته: نمونهی ئیمانداران له خۆشه ویستیان بو یه کتری و هاوسۆزی و بهزهیی به یه کدا وهک یه که جهسته وان، نه گهر نه ندامیکی نازاریکی هه بوو شهوا ده نالینیی، له تاو بیخهوی و گهرمی تا.

شایه تی ده دات له سهه ئومه ته کانی تر دا، خوای گهوره ده فهرموویت: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾ البقرة: ۱۴۳. واته: (بهوشیوهیه ئیوه مان به گه لیکیی میان ره و گیرا وه، تا بنه شایهت به سهه خه لکیه وه، بو شهوی پیغه مبهه ریش شایه تیتان بو بدات).

<sup>(۱)</sup> فهرمووده ی: نمونهی ئیمانداران... تاد: نه حمده له موسنه ده کهیدا و مسلیمیش له نوعمانی کوری به شیر گیراویانه ته وه، فهرمووده که راست و دروسته. / الجامع الصغیر ۴۹۸. بیژهی فهرمووده که هی موسلیمه له صه حیه کهیدا هاتوه: ۴۵ کتاب البر و الصلة، ۱۷ باب تراحم المؤمنین و تعاطفهم و تعاضدهم، رقم ۲۵۸۶.

## تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی بیروباوه‌ری ئیسلامی:

بیروباوه‌ری ئیسلامی به چەند تایبه‌تمه‌ندییه‌ک له‌وانی تر جیا ده‌کرێته‌وه، گرنه‌ترین شه‌و تایبه‌تمه‌ندیانه:

۱- سه‌رچاوه‌که‌ی خوایه، له‌لایه‌ن خواوه‌هاتووه، مرۆف هیچ پۆل و به‌شیکی نه‌بووه له‌ بنیاتنانی بناغه‌کانی دا، قورئانی پیرۆز کتیبی خوایه و سه‌رچاوه‌ی یه‌که‌می شه‌ریعه‌تی ئیسلامیه که‌ خوای گه‌وره‌ بۆ پیغه‌مبه‌ر موحه‌مه‌دی (صلی الله علیه وسلم) ناردووه، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ﴾ النحل: ۸۹. واته: (قورئانی‌شمان بۆ تۆ دابه‌زاندووه، پروونه‌که‌ره‌وه‌ی هه‌موو شتی‌که، هیدایه‌ت به‌خش و په‌همه‌ته و مزگینه‌شه بۆ موسلمانان).

خوای گه‌وره ئه‌هرکی پاراستنی قورئانی له‌ ئه‌ستۆی خۆی گرتووه، هه‌روه‌ک ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ الحجر: ۹. واته: (به‌پاستی هه‌ر ئیمه قورئانمان دابه‌زاندووه و بیگومان هه‌ر ئیمه‌ش پارێزگاری ده‌که‌ین).

بیروباوه‌ری ئیسلامی بنه‌مای یه‌که‌می ئیسلامه، سروش و وه‌حی بوو که‌ خوای گه‌وره بۆ پیغه‌مبه‌ره به‌پێژه‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم) نارد، هیچ ماوه‌یه‌کی نییه بۆ گوێزانه‌کاری و تیکدانی، خوای بالده‌ست ده‌فه‌رموویت: ﴿وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا أَتَيْتُ بِشُرٍّ أَن غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدَّلَهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَبْدِلَهُ مِنْ تِلْقَائِي نَفْسِي إِنْ أَتَيْتُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ﴾ یونس: ۱۵.

واته: (کاتی‌که‌ش ئایه‌ته‌کانی ئیمه که‌ پروو و ئاشکرایه به‌سه‌ریاندا بخوێنرێته‌وه، نه‌وانه‌ی که‌ به‌ته‌مانین ناماده‌ی به‌رده‌م باره‌گای ئیمه بن ده‌لێن: قورئانی‌کی جگه له‌مه به‌یینه و بخوێنه‌ره‌وه یان بیگوێزه "به‌شیوه‌یه‌کی تر"، تۆیش ئه‌ی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) پێیان بلی: من بۆم نییه له‌ خۆمه‌وه بیگوێرم، من شوینی هیچ شتی‌ک ناکه‌وم جگه ئه‌وه نه‌بی‌ت که‌ به‌وه‌حی پێم ده‌گات). قورئانی پیرۆز خواوه‌ن

پیرۆزی و پێزو گه‌وره‌یی و شکۆمه‌ندییه له دڵی موسلماندا، بۆیه پێزی ده‌گیریت و گوێپرایه‌لی و فه‌رمانبه‌رداری ده‌کات به‌بێ ئه‌وه‌ی موسلمانان له‌مه‌دا ناچار بکری، به‌لکو به‌ویستی خۆیان ئه‌م ملکه‌چییه ده‌نوێن.

به‌پێچه‌وانه‌ی تیۆرو فیکرو بنه‌ما به‌خه‌یال هاتوه‌کانی مرۆڤ، که گۆرانکاری و که‌م و کۆری به‌رده‌وامی به‌سه‌ردا دیت له‌لایه‌ن دادوهر یاخود پیاوی ئایینی یان که‌سانی تر.

۲- سه‌ربه‌خۆ بوونی و جیا‌بوونی له‌ هه‌موو بیروباوه‌ره‌کانی تر، بیروباوه‌ری ئیسلامی سه‌ربه‌خۆیه و به‌خۆوه‌ راوه‌ستاو، سه‌رچاوه‌ی یه‌که‌می قورئانی پیرۆزه و سه‌رچاوه‌ی دووه‌می سوننه‌تی به‌پێزی پێغه‌مبه‌ره (صلی الله علیه وسلم).

بیروباوه‌ری ئیسلامی دان ناهێنێت به‌ ماددییه‌تی بێ دینی که نکۆلی له‌بوونی خوا ده‌کات، هه‌روه‌ها دان نایێت به‌بوونی چه‌ند خوایه‌ک، چونکه له‌سه‌ر خوایه‌که‌گرتنی ره‌ها راوه‌ستاو، خۆی پایه‌به‌رز ده‌فه‌رموویت: ﴿ مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَذَّهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَنَ اللَّهُ عَمَّا يُصِفُونَ ﴾ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَلَّى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿ المؤمنون: ۹۱-۹۲. واته: (هه‌رگیز خوا که‌سی نه‌کردووه به‌ پۆله‌ی خۆی و هیچ خوایه‌کی له‌گه‌ڵ نییه، چونکه ئه‌و کاته هه‌ر خوایه‌ک ده‌چوو به‌لای دروستکراوه‌کانی خۆیه‌وه‌و هه‌ندیکی خۆی بگند ده‌کرد به‌سه‌ر هه‌ندیکی تر) "ئه‌وسا بوونه‌وه‌ر تێکده‌چوو"، پاکی و بێگه‌ردی بۆ زاتی خوایه له‌به‌رامبه‌ر ئه‌و شتانه‌وه که "خاوه‌ناسان" هه‌لی ده‌به‌ستن و ده‌یلێن. "ئه‌و زاته" زانای نه‌ینی و شاراوه‌کانه، هه‌روه‌ها زانای دیارو ئاشکراکانه، به‌رزو بلندی بۆ ئه‌وه له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌و شتانه‌وه که "نه‌فامان" ده‌یکه‌نه شه‌ریک و هاوه‌لی).

۳- گونجاوه له‌گه‌ڵ فیتیه‌تی مرۆیی، خۆی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿ فَأَقْرَ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَرِيمُ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ الروم: ۳۰. واته: ("ئه‌ی ئینسان به‌ دڵیکی

پاک و بی‌گه‌رده‌وه" پروو بکه‌ره به‌نامه و ئایینی خوا و ئه‌ملاو ئه‌ولا مه‌که، خه‌لکینه پابه‌ندی ئه‌و نه‌خشه‌یه بن که خوا ئی‌وه‌ی له‌سه‌ر دروست کردووه، هیچ جو‌ره گۆرانکاریه‌ک له هیچ نه‌خشه و دروستکراویکی خوادا نیه، ئانه‌وه‌یه دینی راست و دروست، به‌لام زۆریه‌ی خه‌لکی ئه‌م راستیه نازانن).  
ئیسلام ئایینی فیت‌ه‌ته، فیت‌ه‌تیش هه‌روه‌ک ئیبن عه‌تیبه ده‌لیت: (ئه‌و ناماده‌گی و شی‌وه‌یه‌ی که له ده‌روونی منداڵدا هه‌یه ئه‌وا ژمی‌ردراوه و ناماده‌کراوه، بۆ ئه‌وه‌ی بتوانیت به‌هۆیه‌وه دروستکراوه‌کانی خوی گه‌وره له‌یه‌کتر جیا بکاته‌وه، هه‌روه‌ها ئه‌و دروستکراوانه‌ش بکاته به‌لگه له‌سه‌ر بوونی په‌روه‌ردگاری پاک و به‌رز، شه‌ریعت و به‌نامه‌کانی بناسیت و برۆیان پێ به‌ئینیت، وتراوه فیت‌ه‌ت بریتیه له ئوممه‌ت و ئاین)<sup>(۱)</sup>.

ئه‌م فهرمایشته‌ی پیغه‌مبه‌ریش (صلی الله علیه وسلم) هه‌ر له‌وباره‌یه‌وه هاتووه: (کل مولود یولد علی الفطرة، فابواه یهودانه أو ینصرانه أو یمجسانه) واته: هه‌ر مندالێک که له دایک ده‌بی‌ت ئه‌وا له‌سه‌ر فیت‌ه‌ت دێته دنیاوه، جا دایک و باوکی یان ده‌یکه‌ن به‌ جوله‌که یان نه‌صرانی یاخود ناگه‌ره‌ست.  
نه‌یفه‌رمووه: باوک و دایکه‌که منداڵه‌که ده‌که‌ن به‌ موسلمان، چونکه ئیسلام هه‌ر ئایینی فیت‌ه‌ته، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌شه که له‌ گێڕانه‌وه‌یه‌کی تردا هاتووه: (مندال له‌سه‌ر بیروباوه‌ری ئوممه‌تی ئیسلام له‌ دایک ده‌بی‌ت) و له‌ یه‌کیکی تریاندا هاتووه: (مندال له‌سه‌ر بیروباوه‌ری ئه‌م ئوممه‌ته له‌ دایک ده‌بی‌ت)<sup>(۲)</sup>.

<sup>(۱)</sup> تفسیر محرر الوجیز ۱۱/ ۴۵۳ - ۴۵۴.

<sup>(۲)</sup> شرح العقیده الطحاویه ۳۳-۳۴ و هه‌ر دوو گێڕانه‌وه‌که‌ی کۆتایی هی پێشه‌وا موسلیم. له‌ په‌راوێزی: هه‌ر مندالێک که له‌ دایک ده‌بی‌ت له‌سه‌ر فیت‌ه‌ت دێته دنیاوه... تاد، هاتووه: بوخاری و موسلیم و ئه‌بوداود و ترمذی و ئه‌حمه‌د و مالیک و جگه‌له‌وانیش گێڕاویانه‌ته‌وه.

۴- ده‌قه نه‌قلیه‌کان دژ نین له‌گه‌ڵ عه‌قلدا: بنچینه‌ی چه‌سپاندنی بیروباوه‌ری ئیسلامی و پروون کردنه‌وه‌ی بنه‌ماکانی بریتیه له‌و ده‌قانه‌ی که له‌ قورئانی پیروژ و سوننه‌تی به‌پیژ سه‌رچاوه‌یان گرتوه، له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا ئهم پڕوایه وه‌ک پڕوایه‌کی کوێرانه نه‌بووه، به‌لکو به‌لگه‌ی عه‌قلیشی له‌سه‌ر هه‌یناوه‌ته‌وه و داواش له‌ مروّث کراوه که بیر بکه‌نه‌وه و تی‌بفکرن بۆ ئه‌وه‌ی ده‌روونیان پڕ بیه‌ت له‌ ئیمان، خۆی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿قُلْ أَنْظَرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ یونس: ۱۰۱. واته: (په‌یان بلی: ته‌ماشای بکه‌ن و سه‌رنج ده‌ن: خوا چی دروستکردوه له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا). هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِلْمُوقِنِينَ﴾ وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿الذاریات: ۲۰-۲۱. واته: (بی‌گومان له‌سه‌ر گۆی زه‌ویدا به‌لگه‌و نیشانه‌ی زۆر هه‌یه بۆ که‌سانێک که به‌ شۆتین دڵنیایدا ده‌گه‌ڕێن. هه‌روه‌ها له‌ خۆدی خۆشتاندا "به‌لگه‌ی بێ سنوور هه‌یه" نایا ئه‌وه بۆ بینایتان ناخه‌نه کار).

قورئانی پیروژ به‌لگه‌ی به‌ریاکردوه له‌سه‌ر بوون و یه‌کتایی خۆی گه‌وره و پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی و پۆژی دوا‌یی و زیندوو کردنه‌وه‌ی جه‌سته‌کان له‌ گۆره‌کانیاندا، ته‌نانه‌ت به‌لگه‌ی هه‌یناوه‌ته‌وه له‌سه‌ر هه‌موو باب‌ه‌ته لاوه‌کیه‌کانی بیروباوه‌ریش. ئه‌ین ته‌میه‌ پروونی کردۆته‌وه که: هه‌رگیز ده‌قیکی راست نییه که دژ بیه‌ت له‌گه‌ڵ عه‌قلدا. جا ئه‌گه‌ر دژایه‌تی بینرا له‌ نێوانیاندا، ئه‌وا ده‌کریت دژیه‌کیه‌که پڕوکه‌شی بیه‌ت و ده‌توانرا کو بکری‌نه‌وه له‌ ده‌ره‌نجامدا یه‌ک‌بخرین یاخود دژیه‌کیه‌که سه‌ریه‌له‌داوه له‌ که‌م و کورتیه‌که که له‌ عه‌قله‌که‌دا هه‌یه وه‌ک ئه‌وه‌ی خاوه‌ن عه‌قله‌که هه‌وا و هه‌وس په‌رست بیه‌ت، جا بیه‌ویت ده‌قه‌که له‌گه‌ڵ هه‌وا‌ی عه‌قله‌که‌ی بگۆنجینه‌ت یان ده‌کریت ئهم دژیه‌کیه له‌وه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرت‌بیه‌ت که ئه‌و ده‌قه نه‌قلیه به‌ هه‌له و نا‌راست دراوه‌ته پال پی‌غه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم).<sup>(۱)</sup>

<sup>(۱)</sup> هه‌ندێ له‌وانه‌ی ئهم تاییه‌تمه‌ندیانه‌یان نووسیه: د. عبدالکریم زیدان: المدخل إلى دراسة الشريعة الإسلامية ۳۵ و د. موحه‌مه‌د مه‌لکاوی: عقيدة التوحید في القرآن الكريم ۲۸. و ته‌که‌ی ئه‌ین

### بهلگهکانی چه سپاندنی بیروباوهری ئیسلامی:

بهلگهکانی چه سپاندنی بیروباوهری ئیسلامی دوو جورن: گێڕانهوه (نهقلی) و عهقلی. بهلگه نهقلیهکان بریتین له: دهقهکانی قورئانی پیروژ، ههروهها دهقه چهسپاوهکانی سوننهتی پیغه مبههر (صلی الله علیه وسلم). بهلگه عهقلیهکانیش، ئهو بهلگانهن که لهسهر بهلگه دلتیاکهروههکان بنیاتنراون که عهقل پشتیان دهگریت، ئهم بهلگانه پهترن له دوو توپی ئهو وتانهی که لهبارهی بابهتهکانی بیروباوهر کران.

#### بهلگه نهقلی:

زانایان پێکهوتوون لهسهر ئهوهی که سهراچهی یه کهم که بیروباوهری ئیسلامی پێ دهچهسپێت بریتیه له قورئانی پیروژ و فهرموودهی موتهواتیر<sup>(۱)</sup>، جا ههر دووکیان سهلمینراوان که له پیغه مبههرهوه (صلی الله علیه وسلم) چهسپاون، بهلام بهو مهرجهی واتاو ئاماژهی ههر یهکیکیان روون و راشکاو بیت و تهئویل ههلهگریت. بهلام سهبارهت به فهرموودهی تاقانه (آحاد) - ئهو فهرموودهیهیه که گێڕهپهوهیه که دهیگێڕێتهوه یان زیاتر که نهگهیشتون به پێژهی تهواتر - ئهوا زانایان راجیاییان ههیه لهوهی نایا: بیروباوهری پێ ئهچهسپێت یان نا؟ لهمبارهوه رایهکی جیاوازیان ههیه:

تهمیه لهم کتیه بدهیه: (درء التعارض بین العقل و النقل) که ناسراوه: (موافقة صحيح النقول لصريح المعقول).

<sup>(۱)</sup> فهرموودهی موتهواتیر: بریتیه لهو فهرموودهیهی کۆمهڵێک له پیغه مبههری خواوه (صلی الله علیه وسلم) گێڕاویانه تهوه ناکریت و دووره له نهريت و عاده تهوه که کۆ ببنهوه لهسهر درۆ، بههۆی زۆری ژمارهیان و دهستپاکیان و جیاوازی تیروانین و ژینگهکانیان، ههروهها کۆمهڵێکی هاویشیهی کۆمهڵهیهی وهسفکراو بیگێڕێتهوه تا به زنجیرهیهی و سهنده به ئیمه گهیشتوه، ههر توێژێک کۆمهڵێک گێڕهپهوه لهخۆ دهگرن که ناکریت لهسهر درۆ کۆببنهوه، ههر له وهرگرتنی له پیغه مبههرهوه (صلی الله علیه وسلم) تا گهیشتنی به ئیمه. بۆ نمونه: سوننهته کردارییهکان، نوێژکردن و پۆژوو گرتن... / علم أصول الفقه لعبد الوهاب خلاف ۴۱.

**پای یه کهم:** فهرمووده کانی تاقانه (آحاد) بیروباوهری پی ناچه سپیت، به لکو ته نهها له بواری کردار کاری پیده کریت نه وه که له زانستی بیروباوهردا (مه بهستی نه وه یه که زانیاری ته واو بی چه ندو چون نادهن به دهسته وه<sup>(۱)</sup>)، واته: ماناکه ی دلتیا که ره وه سه لیتراو نییه. نه مه مه زه به ی زۆریه ی زانیان و شهرعناسان و زانا قول بووه کانه ههروه که ئین عه بدولبه ر له کتیبی (التمهید) دا باسی کردووه، ههروه ها زۆریه ی موسلمانان له هاوه لآن و شوینکه وتوان و دواتر فهرمووده ناسان و شهرعناسان و زانیانی ئوصلیش له سه ر نه م رایهن، ههروه که نه وه ی له کتیبی (شرح صحیح مسلم) دا باسی کردووه<sup>(۲)</sup>.

<sup>(۱)</sup> وه رگتیر.

<sup>(۲)</sup> به م شتویه له کتیبی (الإرشاد والتقريب) دا ها تووه، نه مه رای: نه بو حنیفه و مالیک و شافعی و رای به ناوبانگی نه مه ده، ته نانه ت نه مه رای زۆریه ی حه نه به لییه کانیشه، ئین ته ییه ش له کتیبی (منهاج السنة) دا و قهرافی له (تنقیح الأصول و شرحه) و نه بو مه نصوری به غدادی له (أصول الدین) و نه سنه وی و باجی له (الإشارة و تحقیق المذهب و إحکام الفصول) و نیمامی حه ره مه یه له (برهان والورقات) و غه زالی له (المستصفی) و نه بو ئیسحاق شیرازی له (التبصرة و اللمع) و خه تیبه به غدادی له (الكفاية) و فه خری رازی له (المطالب العالیة) و (المعالم) و (أساس التقدیس) و ئین نه سیر له (مقدمة جامع الأصول) و ئین حاجب له (منتهی الوصول) و سه دری شه ریعه له (التنقیح و شرح التوضیح) و سه عدی ته فتازانی له (التلویح) و سه مه رقه ندی له (میزان الأصول) و به زده وی و رافه کاره کانی عه بدولعه زیزی بوخاری و سه رخه سی له (الأصول) و جه صاص له (الفصول) و ئین جو زه یی له (تقریب الوصول إلى علم الأصول) و ئین به رهان له (الوصول إلى الأصول) و ئین سو بکی له (جمع الجوامع و المحلی علیه) و ئین عه بدشکور له (مسلم الشبوت) و ئین عاصم له (مرتقی الأصول و شارحه فی نیل السؤل) و باوکی خه تابی حه نه به لی له (تمهید) و سه فیه دینی به غدادی حه نه به لی له (قواعد الأصول) و ئین قودامه له (روضة الناظر و حاشيته لابن بدران) و توفی له (البلیل فی أصول الفقه) و سه فارینی حه نه به لی له (الأنوار السنية) و موحه مه ده عه ده و موحه مه ده ره شید ریزا له (المنار) و سه نعان ی له (إجابة السائل) و شه نقیتی له (مراقی الصعود)، جگه له مانه ش نه م رایه یان په سه ندی کردووه. ههروه ها گشت ئیبا زیه کان و موخته زیله کان و زهیدییه کان و زۆریه ی حه نه فی و شافعی و دهسته یه که له زهیرییه کان له سه ر نه م راو بو چونهن.

## به‌لگه‌کانی نهم رایه:

۱- نه‌گهر هه‌وال و خه‌به‌ری تاقانه (ناحاد) مه‌به‌ستی یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ی بگه‌یاندايه، نه‌وا ده‌بوايه نه‌و کات هه‌ر هه‌والیکمان گوی لی‌بویایه به‌راستی بزاین، به‌لام نیمه هه‌ر هه‌والیک که ده‌ییستین راسته‌وخۆ به‌راستی نازاین نه‌گهر هه‌والده‌ره‌که‌ش متمانه پینکراو بیت، چونکه هه‌واله‌که نه‌گهر هه‌لده‌گریت و سه‌لینراو نییه.

۲- نه‌گهر هه‌والی تاقانه‌به‌لگه هه‌لگر بوايه و سه‌لینراو و پراوه بوايه، نه‌وا نه‌و کاته دروست ده‌بوو که قورنانی پیرۆزو سوننه‌تی موته‌واتیر، به‌هه‌وال و خه‌به‌ری تاکي هه‌لبه‌شیتیرابانه‌وه، چونکه نه‌و کاته ده‌چوه ناست پله‌ی نه‌وان له‌وه‌ی مانای پراوه سه‌لینراوی هه‌لده‌گرت، به‌پینچه‌وانه‌وه قورنانی پیرۆزو سوننه‌تی موته‌واتر به‌هه‌والی تاکي هه‌لناوه‌شینه‌وه، نه‌مه‌ش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که هه‌والی تاکي مانای پراوه (قطعی) و سه‌لینراو ناگه‌یه‌نیت.

۳- نه‌گهر هه‌والی تاقانه یه‌کلاکه‌ره‌وه بوايه، نه‌وا دروست ده‌بوو که حوکم ده‌ر بکریت به‌هوی گه‌واهیدانی یه‌ک شایه‌تی ده‌ره‌وه، ته‌نانه‌ت پیتیست نه‌بوو که‌سیکی تر وه‌ک شایه‌تی دووهم شایه‌تی بدات، هه‌ر پیتیست نه‌ده‌بوو که شایه‌تی یه‌که‌م سویند بخوات له‌کاتی نه‌بوونی شایه‌تی دووهمدا، به‌بی‌راجیایی حوکمدان به‌هوی گه‌واهی دانی یه‌ک شایه‌تیده‌ره‌وه دروست نییه، نه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌کی تره له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که هه‌والی تاقانه (ناحاد) یه‌کلاکه‌ره‌وه و پراوه نییه.

۴- له هه‌ندیک هاوه‌له‌وه چه‌سپاوه که هه‌ندیک فه‌رموده‌ی تاقانه (ناحاد) یان ره‌تکرده‌وه به‌هوی نه‌وه‌ی تیکگیراوه له‌گه‌ل پروکه‌شی قورنانی پیرۆز یان له‌گه‌ل

ده‌قه‌کانی نهم زانایانه و جگه له‌وانیش له کتیبی «السيف الحاد في الرد على من أخذ بمحدث الآحاد في مسائل الاعتقاد لسعيد بن مبروك القنوبي ٦١-٧٨ و ٧-٨» هاتوون. هه‌روه‌ها پراوه: روضة الناظر لابن قدامة وشرحها نزهة الماطر العاطر لابن بدران ٢٦١/١ ولوامع الأنوار البهية ١٧-٢٠.



هه‌ندیک گێرپانه‌وه‌ی تردا، جا ئه‌گه‌ر هه‌واڵه‌ تاقانه‌کان مه‌به‌ستی ڕوون و بێ چه‌ندو چوونیان به‌ده‌سته‌وه‌ دابایه‌ شه‌وا ڕه‌تیان نه‌ده‌کرده‌وه‌<sup>(١)</sup>.

**ڕای دووهم:** پێی وایه‌ که هه‌واڵه‌کانی تاقانه‌ (ئاحاد) به‌ به‌لگه‌ ده‌شێن له‌ باب‌ه‌ته‌کانی بیروباوه‌ردا و مانای یه‌کلاکه‌ره‌وه‌و ڕاوه‌ ده‌گه‌یه‌نن. زانستی دیارو کردار به‌یه‌که‌وه‌ به‌ده‌رده‌خات و به‌ده‌سته‌وه‌ ده‌دات، ئه‌مه‌ مه‌زه‌به‌ی زۆریک له‌ ئه‌هلی ئه‌سه‌ر (أهل الأثر) و هه‌ندیک له‌ زانایانی تیروانی‌نکاره‌ (أهل النظر) هه‌روه‌ک ئێین عه‌بدولبه‌ر له‌ کتیی (التمهید) دا ئاماژه‌ی پێداوه‌، هه‌ندیک له‌ زاهیرییه‌کانیش ئه‌مه‌یان په‌سه‌ند کردووه‌ وه‌ک ئێین هه‌زم<sup>(٢)</sup>، ئێین ته‌میه‌ش ئه‌مه‌ی له‌: قازی عه‌بدولجه‌باری مالیکی و ئیسمه‌رایینی و قازی باوکی ته‌بی ته‌به‌ری و ئێین فه‌ورک و ئه‌وانی تریشی هه‌یناوه‌<sup>(٣)</sup>.

#### به‌لگه‌کانی ئه‌م ڕایه‌:

١- کاتیک پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) چاوی ده‌که‌وت به‌ خه‌لکی به‌ تاك و کۆ له‌ کاتی هه‌ج کردندا، شه‌وا ئه‌و خه‌لکه‌ ده‌گه‌ڕایه‌وه‌ بۆ شاره‌کانیان، شه‌و شتانه‌یان به‌ هۆزه‌کانی خۆیان ڕاده‌گه‌یاند که له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه‌ (صلی الله علیه وسلم) بیستبوویان، ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر شه‌وه‌ی که هاوه‌ڵی تاقانه‌ (ئاحاد) به‌ به‌لگه‌ ده‌شیت له‌ باب‌ه‌ته‌کانی بیروباوه‌ردا، هه‌روه‌ک چۆن به‌ به‌لگه‌ داده‌نریت له‌ باب‌ه‌ته‌ لاوه‌کییه‌ فیه‌یه‌کان.

<sup>(١)</sup> السیف الحاد، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ١٣-١٨ و ٧٥.

<sup>(٢)</sup> السیف الحاد، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، و تیایدا هاتوه‌: هه‌ندێ له‌ فه‌رمووده‌ناسان (أهل الحديث) ئه‌م ڕایه‌یان په‌سه‌ند کردووه‌، هه‌روه‌ک شه‌وه‌ی له‌ (شرح المسلم) دا باسی کردووه‌، حوسه‌ینی کوری عه‌لی که‌رایسی و هه‌ندێ هه‌نبه‌لیش ئه‌مه‌یان په‌سه‌ند کردووه‌، ئێین خوه‌یزی مه‌نداد له‌ مالکیه‌کان باسی کردووه‌ که شه‌وه‌ی ئه‌م ڕایه‌ په‌سه‌ند بکات ده‌بیته‌ هۆی ده‌رچوونی له‌ مه‌زه‌به‌ی مالیکی، ئه‌م ناوانه‌ هاتوون له‌و ده‌قانه‌ی که قه‌نوبی وه‌ک ده‌سته‌بۆتیریک له‌ وته‌کانی زانایانی له‌ کتیی (السیف الحاد) دا هه‌یناوه‌تی.

<sup>(٣)</sup> اختصار علوم الحديث ٣٦.

۲- دانیشتوانی (قوباء) کاریان به هه‌والی تاقانه (ناحاد) کرد له‌باره‌ی گۆرانی پرووگه (قیبله) دا، پتغه‌میه‌ریش (صلی الله علیه وسلم) په‌زامه‌ندی ده‌ربری له‌سه‌ر ئهم کاره‌یان.

وه‌لامی ئهم به‌لگانه دراونه‌ته‌وه به‌وه‌ی:

بنه‌ماکانی بیروباوه‌ر له‌رینگه‌ی ته‌واتری براوه‌و سه‌لمیتر او نه‌قلکراون، ئه‌مه‌ش به‌هۆی به‌ر بلای بانگه‌واز به‌شێوه‌یه‌ک که له‌لای هیچ که‌سیک شاراهه نه‌بوون. به‌لام سه‌باره‌ت به‌بابه‌ته‌ فیه‌یه‌کان ئه‌وا به‌بی‌راجیایی هیچ کیشه و کۆسپێک له‌وه‌دا نییه که له‌ پێی هه‌والێکی تاکیه‌وه بیت<sup>(۱)</sup>.

**پای سییه‌م:** ئه‌و فه‌رمایشت و ده‌قانه‌ی هه‌ر دوو شیخ بوخاری و موسلیم له‌ سه‌حیه‌کانیادا هه‌ناویانه، یاخود یه‌کیکیان گه‌راویه‌تیه‌وه، ئه‌وا راستی و دروستیه‌که‌ی شتیکی سه‌لمیتر او و براوه‌یه، زانستی دلتیاکه‌ره‌وه‌ی تیۆری پێی دروست ده‌بی‌ت، ئه‌ین سه‌لاح ئهم رایه‌ی په‌سه‌ند کردووه و ته‌نها هه‌ندیک فه‌رمووده‌ی که‌می لی‌هه‌ل‌واردووه که فه‌رمووده‌ناسان قسه‌یان له‌باره‌وه کردووه<sup>(۲)</sup>. ئیمامی نه‌وه‌وی له‌کتیبه‌ی (تقریب) دا وتیه‌تی: ئه‌ین صلاح له‌مه‌دا پای به‌په‌جیه‌وانه‌ی زانا لیکۆله‌رو و پای زۆرینه‌یه، وتویه‌نه: هه‌وال و خه‌به‌ری تاکه‌که‌سی (ناحاد) نه‌گه‌ر و گومان هه‌ل‌ده‌گریت مادام به‌تواتر نه‌هاتی‌ت<sup>(۳)</sup>.

(۱) السیف الحاد، سه‌رچاوه‌ی پێشو، ۵۷.

(۲) الباعث الحثیث ۳۶.

(۳) السیف الحاد، سه‌رچاوه‌ی پێشو، ۸۳ و لاپه‌ره‌کانی دواتری، چهند ده‌قیکیشی له‌وباره‌وه هه‌ناوه.

## نهو رایه‌کا که به‌دەر ده‌که‌ویت:

مه‌به‌ستی وتهی زانایان که ده‌لێن: بیروباوهر به هه‌وال و خه‌به‌ری تاکه‌که‌سی و تاقانه (ناحاد) دانامه‌زێت و ناچه‌سپێت نه‌وه‌یه که: بیروباوهر هێنان (اعتقاد) بریتیه له گریڤانی دل و باوهر هێنان به دل به‌پشت به‌ستن به به‌لگه‌ی چه‌سپاو که ناکریت له کاتیک له‌کاته‌کاندا هه‌له و خه‌یالی به‌سه‌ردا بێت، نه‌مه‌ش به‌ده‌سته‌به‌ر نابێت ته‌نها به ده‌قه‌کانی قورثانی پیرۆز و سونه‌تی موته‌واتیری پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) به‌و مه‌رجه‌ی مانای هه‌ر یه‌که‌یان ڕوون و ڕاشکاو بێت و ته‌ئویل هه‌لنه‌گریت، جگه له‌وه‌ی باس‌مان کرد ناکریت پش‌تی پێ به‌سه‌ریت له‌ باب‌ه‌تی بیروباوهردا<sup>(۱)</sup>.

شیخ مه‌حمود شه‌لتوت دوا‌ی نه‌وه‌ی چه‌ند ده‌قیکی له‌ غه‌زالی و نه‌سنه‌وی و به‌زده‌وی هێناوه له‌باره‌ی نه‌وه‌ی که هه‌وال و خه‌به‌ری تاقانه (ناحاد) نه‌گه‌ر و گومان هه‌لنه‌گریت، وته‌یه‌تی: ئا به‌وشیوه‌یه ده‌بینین ده‌قه‌کانی زانایانی که‌لام و ئصول کۆکن له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که مانای یه‌ک‌لاکه‌ره‌وه‌و ڕپاوه ناگه‌یه‌نن، بۆیه بیروباوهری پێ ناچه‌سپێت....، نه‌مه‌ش مانای وانیه هه‌والی تاقانه (ناحاد) زانست به‌ده‌سته‌وه نادات، چونکه هه‌ندیک که‌س هه‌یه که زانست و شت له ده‌روونیدا ده‌چه‌سپێت که که‌مه‌ره له هه‌والی تاقانه (ناحاد) که ئیمه له‌باره‌ی ده‌دوین، به‌لام نه‌مه له‌سه‌ر هه‌یچ که‌سیک نابێت به‌لگه، بیروباوهریشی پێ ناچه‌سپێت تا نکۆلی کاره‌که‌ی ته‌کفیر بکریت، خوا‌ی گه‌وره به‌نده‌کانی ڕانه‌سپاردوه به په‌سه‌ندکردنی بیروباوهریک له سه‌رچاوه‌یه‌که‌وه که ته‌نها گومان نه‌بێت هه‌یچی تری هه‌لنه‌گرتبێت. ئا لی‌ره‌وه بۆمان ده‌رده‌که‌وێت که نه‌وه‌ی ئیمه دا‌غان پێ‌دانا شتی‌که کۆ‌رای له‌سه‌ره له‌وه‌ی که فه‌رمووده‌کانی تاقانه (ناحاد) به بیروباوهر وهرناگیرین و پش‌تیان پێ نابه‌سه‌ریت له‌ بواری غه‌یبییات، نه‌مه‌ش شتی‌کی چه‌سپاوه به‌ پێ‌ی نه‌وه‌ی عه‌قل به پێ‌وستی داده‌نی‌ت و عه‌قلمه‌ندان ڕاجیایان تیا‌دا نییه<sup>(۲)</sup>.

(۱) السیف الحاد ۲۳.

(۲) الإسلام عقيدة وشریعة ۶۰-۶۱.

جا ئه و تهیه ی زانیان که ده لَین ته نها ده قَیک په سه نده له بواری بیروباوهردا، که (موت و اتیر) بیّت، مه به ستیان له و بیروباوهریه که هر که سیّک نکۆلی لی بکات ته کفر ده کریت<sup>(۱)</sup>.

بهم پییه: هر که سیّک نکۆلی بکات له شتیک له بیروباوهردا که ئه و شته به واتایه کی نارۆشن و گومانای چه سپا بیّت و له ده قیک سی سەلمینراوی برپاوه (قطعی) سه رچاوه ی گرتبیّت یاخود واتایه که ی برپاوه و راشکا و بیّت به لّام ئه و واتایه له ده قیکه وه سه رچاوه ی گرتبیّت که چه سپاوییه که ی قسه هه لّبگرت و نه گه ری تیّدابیّت یاخود له واتایه کی گومانای نارۆشن سه رچاوه ی گرتبیّت له ده قیک که چه سپاوییه که ی قسه و نه گه ر هه لّبگرت، گشت ئه مانه نکۆلی کاره که پیی کافر نابیّت<sup>(۲)</sup>.

<sup>(۱)</sup> المختصر المفید فی شرح جوهره التوحید ۱۷.

<sup>(۲)</sup> العقیده الإسلامیة وأسسها ۳۸.

ناگاداری:

دهقه کانی قورثانی پیرۆز له پرووی هاتنیانه وه (واته: چه سپاوی هاتنی ئه و دهقانه له پیغه مبه ره وه (صلی الله علیه وسلم)) هر هه موویان چه سپاون به شیویه کی برپاوه (قطعی) و سه لمینراوه، بۆیه ئیمه به دلّ به وپه ری تۆکمه ییه وه دان به وده دا ده نَین که هر ده قیک له قورثانی پیرۆزدا بریتییه له و دهقه ی که خوی گه وره داییه زاندووه بۆ پیغه مبه ره به پَیره که ی (صلی الله علیه وسلم)، پیغه مبه ریش (صلی الله علیه وسلم) به ئومه ته که ی راگه یاندووه.

له پرووی واتا به خشینیشه وه دهقه کانی قورثانی پیرۆز دوو جۆرن:

أ- ئه وانه ی مانای راشکاویان هیه (قطعیة الدلالة): بۆ نمونه: ئهم فره مایشته ی خوی گه وره: ﴿فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ﴾ النور: ۲. واته: (سه د قه مچی له هر یه ک له ئافه رت و پیای زیناکه ر به وشیّن). ئهم دهقه ماناکه ی راشکاوه له وه ی زیناکه ر نه گه ر شوی نه کرد بیّت یان ژنی نه هینابیّت، ئه و سه د قه مچی لیّده دریت، به بیّ زیادو که م.

ب- ئه وانه ی مانای ناراشکاویان هیه (ظنیة الدلالة): بۆ نمونه: ئهم فره مایشته ی خوی گه وره: ﴿وَالْمُطَلَّقَاتُ يَرْصَنَ بِأَنفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ﴾ البقرة: ۲۲۸. واته: (بۆ ئه وانه ی که سویند ده خۆن نزیکه ی هاوسه ریان نه که ون، بۆیان هیه سی "قره" بیسن). وشه ی (قره) له زمانه وانیدا به دوو مانا دیّت: ۱- پاکۆی. ۲- خوین بیسن (حه یز). ئهم دهقه مانایه کی

جا کاتیک زۆربەى زانایان وتویانه بیروبواوه‌ر به هه‌والی ئاحاد ناچه‌سپیت مەبه‌ستیان  
ئەوه‌بووه‌ ئەو کەسه‌ ته‌کفیر نه‌کریت نکه‌ولی له‌ شتی‌ک ده‌کات که به‌ هه‌والی تاقانه‌ (ئاحاد)  
چه‌سیا‌یت.

کاتیکیش زانایان بۆ ئەو راو بۆچوونەش چوون ئەوا پێیان وابوو هەر کاتیک هەوالە ئاحادەکان سەنەد و زنجیرەیان بۆ خەوش و دروست بوو، دەقەکانیش شتێکیان ھەلنەگرتبوو کە بەلای عەقلەوێ ئەستەم بێت، ئەوا پێویستە کار بەو ھەوالە بکەیت ئەگەرچی زانست و زانیاری بۆ چەندو چوونیشی بۆ نەچەسێت، ئەمە وەک شایەتی دانی

پاشکاوۍ ديارۍ کراوۍ نييہ و يہ کيټک لہو دووانہۍ به بۍ چہندوچوون دياۍ نہ کردووه، بۍيہ زانايۍ راچياييان هہبووه لہبارہۍ شيکردنہوۍ وشۍ ناوبراو، شافيعيہکان به (پاکړۍ) شيان کردوټہوہ، حہنہفہکانش به خوټن بينن (حہز).

**دهقه کانی سوننه تی پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم):**

دهقه کانی سوننهت له رووی هاتنیانهوه دوو جوړن:

أ- نهو دهقانهی هاتنیان سهلمتراو و براوهه: وهك: فهرموودهی موتهواتر.

ب- نه و دهقانی که هاتنیان گرومان هلدده گرت و یه کلابووه نییه: وهك: ههوالی تاقانه (ناحاد).

دده قه کانی سوننه تی پیښه مبر (صلی الله علیه وسلم) له رووی واتیښه وه دوو جوړن:

أ- مانا راشكاو (قطعية الدلالة): وهك: نهم فرمايشتهى پيغه مبهر (صلى الله عليه وسلم): (بني الإسلام على خمس) واته: ئيسلام لهسر پينج بنچينه دامه زراوه. نهم فرموده يه يهك ماناي راشكاو هه لده گريت و بهس، ئه وه بدهسته وه ددهات كه بنچينه كانى ئاينى ئيسلام پينجن نه كه م و نه زۆر.

ب- مانا گومانداره کان (ظنية الدلالة): وهك: ثم فرمايشتهى پيغه مبر (صلى الله عليه وسلم): (لا يصلين أحد منكم العصر إلا في بني قريظة) واته: هيچ کاميکتان نويژى نيواره نه کمن تا نه گين به ناوچهى "هؤزى قوره يزه". هاوه لان له باره ي واتاى ثم فرمايشته وه راجيايان تيک هوت، هديان بوو نويژى له ريگا که کرد، چونکه گه يشته نويژى نيواره "عصر"، هه شيان بوو نويژى نه کرد تا نه گه يشته ناوچهى "هؤزى قوره يزه" نه مديان روو که شى فرموده که ي وه رگرت. / برونه: علم أصول الفقه لعبد الوهاب خلاف ۳۴-۴۲.

که‌سی دادپه‌روه‌ره له‌لایه‌ن دادوه‌روهه، پێویسته حوکم بدریت به‌پێی پروکه‌شی  
شایه‌تیدانه‌که نه‌گه‌رچی نه‌شزانیت که ئایا له‌ ده‌رووندا شایه‌تیده‌ره‌کان راستگۆن یان نا<sup>(١)</sup>.

---

<sup>(١)</sup> أصول الدين للبغدادی ١٢. هه‌روه‌ها پروانه ده‌قی و ته‌ی هه‌ندی له‌ زانایان له‌ کتیی (سیف الحادی)  
پیشوو.

## ده‌روازه‌ی دووهم

### په‌په‌روی قورئانی پیرۆز له‌ خستنه‌پروو و نمایشکردنی بیروباوه‌ری ئیسلامی

قورئانی پیرۆز په‌په‌ویکی پروونی هه‌یه‌ له‌ خستنه‌پروو و نمایشکردنی بیروباوه‌پدا، هه‌روه‌ک له‌مانه‌ی خواره‌وه‌دا ده‌رده‌که‌وێت:

۱- خوای گه‌وره‌عه‌قلی به‌رز راگرتووه‌ و پله‌ی بلندی پی به‌خشیوه‌و پایه‌داری کردووه‌.  
خوای بالاده‌ست و خاوه‌ن شکۆ ده‌فه‌رمووێت: ﴿فَفَهَّمْنَهَا سُلَيْمَنَ وَكُلَّاءَ اٰیِنَا حُكْمًا وَعِلْمًا﴾ الانبیاء: ۷۹. واته‌: (جا ئیمه‌ چاره‌سه‌ری کیشه‌که‌مان کرد و له‌ سوله‌یامان گه‌یانده‌، به‌لام "هه‌ریه‌که‌ له‌و باوک و کوپه‌" به‌هه‌ره‌وه‌رمان کردبوو له‌ حکمه‌ت و دانایی و عیلم و زانسته‌).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووێت: ﴿وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ اُوْتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ اِلَّا اُولُو الْاَلْبَابِ﴾ البقرة: ۲۶۹. واته‌: (هه‌ر که‌س حکمه‌تی پی به‌خشریت، ئه‌وه‌ بێگومان خیریکی زۆری پێدراوه‌، جا بێجگه‌ له‌ ژیه‌رو هۆشه‌نده‌کان که‌سانی تر له‌و به‌هه‌ریه‌ تێناگه‌ن و په‌ند وه‌رناگه‌رن).

- هه‌روه‌ها بانگه‌وازی کردووه‌ بۆ به‌کاره‌یتان و به‌گه‌رخستنی عه‌قل و پامان له‌ دروستکراوه‌کانی ناو ئاسمانه‌کانو زه‌وی: خوای پاک و تاک ده‌فه‌رمووێت: ﴿قُلْ اَنْظُرُوا مَاذَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ یونس: ۱۰۱. واته‌: (پێیان بلی: ته‌ماشای بکه‌ن و سه‌رنج ده‌ن: خوا چی دروستکردووه‌ له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا).

ههروه ها دهفه رموویت: ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ﴾  
العنكبوت: ۲۰. واته: ("ئهی پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) "بیان بلی: با بگه ریتن  
به زه ویدا، ته ماشا بکهه و سه رنج بدهن چۆن ئهو زاته دروستکراوانی به دیهیتناوه).  
- قورئانی پیرۆز په خنه ی گرتووه و سه رزه نشتی ئهوانه ی کردووه که عه قلی خوین  
په کخستووه:

خوای تاک و بی هاوهل له سهه زمانی پیغه مبهه (سهلامی خوای لیبت) دهفه رموویت:  
﴿قَالَ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ﴾ (نور)  
﴿لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ (الانبیاء: ۶۶-۶۷. واته: (ئیهراهم  
وتی: باشه، ناخر، چۆن شتیک ده په رستن له جیاتی خوا که ناتوانیت هیچ جوړه  
قازانج یان زیانیکتان پی بگه یه نیت. ئوف له دهستان و لهو شتانهش که له جیاتی  
خوا ده په رستن!، جا ئایا ئهوه تیناگهه و بیرو هوشتان ناخه نه کار؟!).

- سه رزه نشتی ئهوانه ی کردووه که ته نها به شوینکه وتنی باوو باپیرانیان واز دینن:  
خوای بی وینه دهفه رموویت: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا  
عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كُنَّا أَبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ (البقرة: ۱۷۰.  
واته: (ئه گهر بهو خه لکه بو تریت: شوینی ئهو بهرنامه یه بکههون که له لایهه خواوه  
په وانه کراوه، ده لیتن: نه خیر، ههه شوینی ئهوه ده کهوین که باوو باپیرانمان پیوه ی  
ئالوده بوون و له سهه ری راهاتووین!، ئایا ئه گهر باوو باپیرانیشیان تی نه گه یشتوو  
هیچ نهزان و ناشاره زاو پینموویش وهر نه گرن "ههه شوینیان ده کههون؟!").  
بویه پیشهوا (موحه مهده عه بده) دهفه رموویت: (بو یه کهه جار عه قل و ئاین بوون  
به برای یه کتر له کتیبکی پیرۆزدا له سهه زمانی پیغه مبهه ریکی پایه دار،  
به شیوه یه کی راشکاوانه که ته ئویل هه لئاگریت)<sup>(۱)</sup>.

<sup>(۱)</sup> رسالة التوحید لمحمد عبده ۹.



۲- قورئانی پیرۆز سیسته می بوونه وهری خستوه ته پروو بۆ بیر لیکردنه وه و وردبوونه وه له بهخشه کانی خوا.

خوای پایه بهرز ده فهرموویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أُنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿البقرة: ۲۱-۲۲. واته: (ئه‌ی خه‌لکینه په‌روه‌ردگاری خۆتان بپه‌رستن، ئه‌و زاته‌ی که ئیوه و پیشینانی ئیوه‌شی به‌دییه‌ناوه، بۆ ئه‌وه‌ی پ‌یازی خواناسی و ته‌قوا و پار‌یزگاری بگرنه‌ به‌ر. هه‌ر ئه‌و زاته‌ زه‌وی کردووه به‌ فه‌رش و جیگای نیسته‌جی بوون و ژیان بۆتان، ئاسمانی وه‌کو سه‌قفیک به‌سه‌رتانه‌وه راگیر کردووه، له ئاسمانه‌وه ئاوی بۆ باراندوون، جا به‌هۆیه‌وه جۆره‌ها به‌ره‌می ده‌ره‌یناوه تا بیته‌ رزق و پ‌ۆزی بۆتان، که‌واته شه‌ریک و هاوتا بۆخوا بریار مه‌ده‌ن، که خۆشان ده‌زانن په‌رستراو ده‌بیته به‌دییه‌نه‌ر بیته).

قورئانی پیرۆز ئه‌م دیارده و پروو خساره بوونه‌وه‌ریانه‌ی غایش کردووه، وه‌ک: (ئاسمانه‌کان و زه‌وی، پ‌ۆژو شه‌و، باران و با، پرووه‌ک به‌هه‌موو جۆره‌کانی، به‌دییه‌نراوان به‌هه‌موو جۆره‌کانیان)، ئه‌مه‌ش بۆ ئه‌وه‌یه مرۆف له‌و به‌دییه‌نراوانه وردبیته‌وه‌و رابم‌ینیت تا بزانیته که ئه‌مانه ده‌ستکردی مرۆف نین، به‌لکو خوای کاربه‌جی و کار له‌جی دروستی کردوون، بۆیه پ‌یویسته مرۆف به‌ به‌ندایه‌تی و په‌رستشه‌وه پروو بکاته خوای گه‌وره.

ئه‌وانه‌ش که ناتوانن شت به‌دییه‌نن وه‌ک: په‌یکه‌رو بت و به‌دییه‌نراوه‌کانی تر، شیای په‌رستن نین، خوای گه‌وره ده‌فهرموویت:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاستَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَفِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ﴾ الحج: ۷۳. واته: (ئه‌ی خه‌لکینه: نمونه‌یه‌ک هیه‌نراوه‌ته‌وه چاک گوئی

بۆ بگرن" به‌راستی ئه‌وانه‌ی که هانا و هاواریان لێده‌که‌ن له جیاتی خوا، هه‌رگیز ناتوانن تاکه‌ می‌شێک دروست بکه‌ن، هه‌رچه‌نده‌ بۆ ئه‌و کاره‌ کۆبینه‌وه، ئه‌گه‌ر می‌شه‌که‌ شتیکیان لێ بفریئیت، ناوانن لێی بسه‌ننه‌وه، داواکارو داوالێکراو هه‌ردووکیان لاواز و بی‌ده‌سه‌لاتن).

۳- بنه‌ماکانی بیروباوه‌ری ئیسلامی: خواناسی، پیغه‌مبه‌رایه‌تی، پۆژی دواپی، باس کردووه‌و به‌لگه‌شی له‌سه‌ر هیناوه‌ته‌وه.

- خوای گه‌وره‌ پهره‌ردگاری بوونه‌وه‌ره، ده‌فه‌رموویت: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾  
الْزَّحَمَنِ الرَّجِيمِ ﴿مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾ الفاتحه: ۲-۴. واته: (سوپاس و ستایش هه‌ر شایسته‌ی خواجه، بۆ خواجه که خاوه‌ن و پهره‌ردگاری هه‌موو جیهانیان و هه‌موو بوونه‌وه‌ره. به‌خشده و دلۆفانه، کانگای ره‌حمه‌ت و میه‌ره‌بانیه. خاوه‌ن و سه‌رداری پۆژی پاداشت و سزایه).

- خوای گه‌وره‌ به‌دیهنراوانی به‌لگه‌ هیناوه‌ته‌وه له‌سه‌ر بوونی به‌رزی خۆی: ده‌فه‌رموویت: ﴿هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ﴾ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿لَقَمَان: ۱۱. واته: (ئا ئه‌مه‌یه دروستکراوانی خوا، وه‌رن نیشانم بده‌ن بزایم ئه‌وانی تر جگه‌ له‌و زاته، چیتان دروست کردووه، نه‌خێر هیچیان دروست نه‌کردووه، به‌لکو سته‌مکاران هه‌میشه له‌گومراییه‌کی ناشکرادان).

- به‌لگه‌شی هیناوه‌ته‌وه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که خوای گه‌وره‌ تاکه‌ و پاکه‌ له‌ هاوه‌ل: ده‌فه‌رموویت: ﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا ءَالِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا﴾ الانبیاء: ۲۲. واته: (ئه‌گه‌ر له‌ هه‌ر دووکیاندا "له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا" چه‌ند خواجه‌کی تر هه‌بویا غه‌یری "الله"، ئه‌وه‌ کاول و وێران ده‌بون و تیکده‌چوون به‌سه‌ر یه‌کدا).

- خوای گه‌وره‌ وه‌سفی خۆی کردووه به‌ وه‌سفه‌ کامله‌کان. ئه‌مه‌ له‌کاتی قسه‌کردن له‌سه‌ر سیفه‌ته‌ خواجه‌کان به‌ پوون کراوه‌یی ده‌خړیته‌پوو.

- په‌یام‌به‌رو پی‌غه‌مبه‌رانی ره‌وانه کردووه وه‌ک ری‌نیشاندهری مرؤف بۆ سه‌ر ری‌گهی خوشبه‌ختی له‌ دنیا و دواړژدا.

خوای بالاده‌ست و خاوه‌ن شکۆ ده‌فرموویت: ﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَزَكَّيَهُمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ آل عمران: ۱۶۴. واته: (سویند بیت بی‌گومان خوا منه‌تی ناوه‌ته سه‌ر ئیمانداران کاتیک پی‌غه‌مبه‌ریکی بۆ ره‌وانه‌کردوون له‌ خو‌یان و ئایه‌ته‌کانی ئه‌ویان به‌سه‌ردا ده‌خوینیته‌وه و دل و ده‌رونیان پاک و پوخت ده‌کاته‌وه، هه‌روه‌ها فی‌ری قورئان و دانایان ده‌کات، به‌پاستی پی‌شتر له‌ گوم‌راییه‌کی ناشکرادا رۆچوو بوون).

هه‌روه‌ها ده‌فرموویت: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ النحل: ۳۶. واته: (سویند به‌خوا بی‌گومان ئیمه له‌ ناو هه‌ر گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌کدا پی‌غه‌مبه‌ری‌کمان ره‌وانه کردووه و پیمان را‌گه‌یان‌دووه که پیمان بلیت: ته‌نها خوا بپه‌رستن، خۆتان دووره په‌ریز بگرن له‌ هه‌موو په‌رستراویکی تر).

- باوه‌ر هینانی به‌ رۆژی دوا‌یی پی‌ویست کردووه.

خوای دانا و خاوه‌ن توانا ده‌فرموویت: ﴿قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثَنَ﴾ التغابن: ۷. واته: (پیمان بلی: وا نییه، سویند به‌ په‌روه‌ردگارم، به‌پاستی هه‌ر زیندوو ده‌کرینه‌وه).

به‌لگه‌شی له‌سه‌ر هیناوه‌ته‌وه، به‌م فه‌رمایشته‌ی: ﴿قَالَ مَن يُّحْيِي الْعِظَمَ وَهِيَ رَمِيمٌ﴾ ﴿قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ﴾ یس: ۷۸-۷۹. واته: (ده‌بیوت: ک‌ی ئه‌م ئیس‌کانه زیندوو ده‌کاته‌وه له‌ کاتیکدا رزیوو و پرتوکاوان؟! پیمان بلی: ئه‌و زاته‌ی که یه‌که‌جار دروستی کرد، هه‌ر ئه‌ویش زیندووی ده‌کاته‌وه، ئه‌و به‌هه‌موو دروستکراویک زاناو نا‌گایه).

۴- باسی راو بۆچوون و گو‌فتاری بی باوه‌رانی کردووه به‌په‌رچیشی داوه‌ته‌وه.

- به‌م فه‌رمایشته به‌په‌رچی په‌یکه‌رو بته‌رسته‌کانی داوه‌ته‌وه: ﴿إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُم

رِزْقًا فَأَبْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٧﴾ العنكبوت: ١٧.  
 واته: (به‌راستی نهو شتانه‌ی که له جیاتی خوا ده‌یانپهرستن ته‌ن‌ها بت و په‌یکهرن،  
 ئیوه بوختان و شتی ناب‌ه‌جی دروست ده‌کهن، بی‌گومان نهو شتانه‌ی که له جیاتی  
 خوا ده‌یانپهرستن خاوه‌نی هیچ رزق و رۆزیه‌ک نین بۆ ئیوه، که‌واته ههر داوای رزق  
 و رۆزی له خوا بکه‌ن، ههر نه‌ویش بپهرستن، ههر سوپاس‌گوزاری نهو بن، بۆ لای  
 نه‌ویش ده‌گه‌رینه‌وه).

- قورئانی پیرۆز به‌ریه‌رچی نه‌ستیره‌و هه‌ساره‌و مانگ و خۆر په‌رستانی داوه‌ته‌وه،  
 ده‌فه‌رموویت:

﴿ فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَىٰ كَوْكَبًا قَالَ هَٰذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ ﴿٧٦﴾ فَلَمَّا رَأَىٰ الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَٰذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَيْسَ رَبِّي الْكَوْنُ ﴿٧٧﴾ فَلَمَّا رَأَىٰ الشَّمْسَ بَازِعَةً قَالَ هَٰذَا رَبِّي هَٰذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يُفْقِمُ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٧٨﴾ إِنِّي وَجْهٌ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴾ الأنعام: ٧٦-٧٩. واته: (ئینجا کاتیک  
 شه‌و بالی کیشا به‌سه‌ر ئیبراهیمدا نه‌ستیره‌یه‌کی "گه‌شی گه‌وره‌ی" بینی، بۆیه  
 وتی: ئاگادارب‌ن، واداب‌ن‌ئین ته‌مه‌ په‌روه‌ردگارمه‌، کاتیک نه‌ستیره‌که‌ی لی ئاوا بوو  
 وتی: من شتی له‌به‌رچاو وون بووم خو‌ش ناو‌یت و نایه‌رستم. ئینجا کاتیک مانگی  
 بینی هه‌له‌ات، وتی: ئاگادارب‌ن، واداب‌ن‌ئین ته‌مه‌یان په‌روه‌ردگارمه‌، کاتیکیش  
 نه‌ویش ئاوا بوو، وتی: سو‌یند بی‌ت به‌خوا نه‌گه‌ر په‌روه‌ردگارم هیدایه‌تی نه‌دابام،  
 نه‌وه بی‌گومان له‌ ریزی ده‌سته‌ی گو‌مراکاندا ده‌بووم. ئینجا کاتیک خۆری بینی  
 هه‌له‌ات، وتی: ئاگادارب‌ن، واداب‌ن‌ئین ته‌مه‌یان په‌روه‌ردگارمه‌، ته‌مه‌ گه‌وره‌تری‌شه  
 کاتیک نه‌ویش ئاوابوو وتی: نه‌ی خه‌ل‌کینه‌، نه‌ی خزمینه‌، به‌راستی من به‌ریم له‌و  
 شتانه‌ی ئیوه کردووتانه به‌هاوه‌ل و شه‌ریک "بۆ په‌روه‌ردگار". به‌راستی من پ‌روی  
 خۆم و د‌ل‌م له‌ په‌رستندا کردۆته‌ نه‌و زاته‌ی ئاسمانه‌کان و زه‌وی فه‌راهه‌م ه‌یناوه‌، له‌

کاتی‌کدا پرووم له هیچ شتیکی تر ناکه‌م، به‌دل‌ئارامی ته‌واویشه‌وه "ده‌لیم که":  
 هه‌رگیز من له ریزی موشریک و هاوه‌لگه‌پاندا نیم).

- به‌رپه‌رچی فریشته به‌رسته‌کانیشی داوه‌ته‌وه ده‌فه‌رموویت:

﴿وَيَوْمَ يُخْشَرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهْتُولَاءِ إِنَّا كُنَّا يَعْبُدُونَ ﴿٤٠﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِيِّنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كُنَّا يَعْبُدُونَ آلَ جِنٍّ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾﴾  
 سبأ: ٤٠-٤١. واته: (پۆژێکی‌ش دیت که خوا تێک‌پای هه‌موویان کۆ ده‌کاته‌وه،  
 نه‌وسا پروو به‌ فریشته‌کان ده‌فه‌رموویت: به‌پاست! نه‌و ده‌سته گومپایه ئیوه‌یان  
 ده‌په‌رست. له وه‌لامدا ده‌لین: پاکی و ستایش بۆ تۆ نه‌ی په‌روه‌ردگار تۆ یارو  
 یاوه‌ری ئیمه‌ی نه‌ک نه‌وان، نه‌خێر" ئیمه‌یان نه‌ده‌په‌رست، به‌لکو نه‌وان په‌رییان  
 ده‌په‌رست، زۆربه‌یان باوه‌ریان پێیان هه‌بوو).

- به‌رپه‌رچی جوله‌که‌کانیشی داوه‌ته‌وه، هه‌روه‌ک ده‌فه‌رموویت:

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦﴾ وَلَا يَمَنَّوْنَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٧﴾﴾  
 الجمعة: ٦-٧. واته: (نه‌ی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) پێیان بلی: نه‌ی نه‌وانه‌ی  
 له‌سه‌ر دینی جوله‌که‌ن، نه‌گه‌ر بپواتان وایه که به‌پاستی ئیوه‌ دۆست و لایه‌نگه‌ری  
 خوان، جگه له خه‌لکی تر، که‌واته داوای مردن بکه‌ن و ئاواتی مه‌رگ بخوازن.  
 که‌چی نه‌وانه هه‌رگیزاو هه‌رگیز ئاواتی وا ناخوازن و مردن داوا ناکه‌ن، چونکه  
 خۆیان ده‌زانن ده‌ست پێشخه‌ری چێیان کردووه، خواش زانایه به‌کاروکرده‌وه‌ی  
 سته‌مکاران).

- به‌رپه‌رچی نه‌وه‌شی داوه‌ته‌وه که بپوای وایه عیسا خواجه‌که و ده‌په‌رستیت،  
 هه‌روه‌ک ده‌فه‌رموویت:

﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي آلِهَتَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالِ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعَلَّمَ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ ﴿١١٦﴾﴾ واته:

(کاتیکیش خوا "هەر له قیامه‌تدا" فەرمووی: ئەهی عیسیای کۆری مەریەم، نایا ئەوه تۆ بەخەڵکیت وتو: منیش و دایکیشم بە دوو خوا دابنن له خوار خوای پەروەردگارەوه؟ عیسا له وه‌لامدا وتی: پاکي و بینگەردی و بی‌هاوێلی شایسته‌ی تۆیه، بۆم نییه من شتیک بۆم خۆم که مافی من نه‌بێت؟! خۆ ئەگەر شتی وام وتبێت ئەوه بەراستی ده‌یزانیت و لێت شاراوه نییه، چونکه تۆ شاره‌زایت به‌هەرچی له دڵ و دەرووڤدا هه‌یه، به‌لام من نازانم به‌وه‌ی که له ده‌ریای عیلم و زانستی بی‌پایانی تۆدا هه‌یه، چونکه به‌راستی هەر خۆت زانا و شاره‌زای نه‌یینی و په‌نهانی).

- بهرچه‌چی نه‌وه‌شی داوه‌ته‌وه که ده‌لیت خوی گه‌وره کورپی هه‌یه، له‌مبار‌ه‌وه ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿ وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴾ ﴿٩٢﴾ إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا عِندَ الرَّحْمَنِ عَبْدًا ﴿٩٣﴾ مريم: ٩٢-٩٣. واته: (له) کاتیځدا بڼه خواى میهره بان نه هاتوه وړهوا نیه که نه وه بڼه خواى بریار بدات. هیچ که سیک نییه له ناسمانه کان و زه ویدا، که بهنده ی ملکه جی خواى میهره بان نه بیت).

- بهر بهرچ و ته کفیری نه وانه شی کردووه که نکۆلی له پیغه مبهرایه تی ده کهن، له مساره بهوه ده فەرمووت:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُوا نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا﴾ النساء: ١٥٠-١٥١

۱۵۱. واته: (بیگومان نه‌وانه‌ی باوهر به‌خواو پیغهمبران ناهیتن و ده‌یانه‌ویت جیاوازی بکه‌ن له نیوان پیغهمبره‌کانیاند، یاخود ده‌لین: باوهر ده‌هیتن به‌ه‌ندیک له پیغهمبران و باوهر به‌ه‌ندیکیان ناهیتن و ده‌یانه‌ویت لهو نیوانه‌دا ریگه و به‌رنامه‌یه‌ک بۆ خویان به‌ده‌ست بهیتن. ئا نهو جوره که‌سانه به‌راستی ه‌ر بی باوهرن و بۆ بی باوهران سزایه‌کی سه‌ر شو‌رکه‌رمان ناماده‌کردوه).

- به‌رپەرچی ئەوانەشی داوێتەوه که نۆکۆلی له زیندوو بوونەوه دەکەن، خۆی پاک و تاک دەفەرمووێت:

﴿وَأِنْ تَعَجَّبَ فَعَجَبٌ قَوْلُكُمْ إِذْ دَاكُتْنا تَرْبًا إِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ الْأَغْلُلُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾  
الرعد: ۵. واتە: (خۆ ئەگەر تۆ بەشتێک سەرسام بیت و پێت سەیر بێت، ئەوە قسە ی بێ باوهران جێی سەرسامییە که دەلێن: ئایا کاتیەک بووینەوه بەخاک و خۆل، سەر له نوێ زیندوو دەکریینەوه و دروست دەبینەوه؟ ئا ئەوانە "که ئەو قسە یە دەکەن" ئەوانەن که بێ باوهرپوون بە پەرورەدگاریان، زنجیره‌کان له گەرەنیاندا و نیشته‌جێی ناگری دۆزەخن و هەمیشە دەبێ تیایدا بمێنەوه).

۵- بیروباوه‌ری بەشیوه‌یه‌کی ساکاری خستووێته‌روو که کەسی نه‌خوێنده‌واری ساده‌و زانای رۆچوو له هەموو زانسته جیاوازه‌کان لێی تێده‌گات.

خوای گه‌وره ده‌فەرمووێت: ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ﴾ (۱۴) أَنَا صَبَّأُ الْمَاءِ صَبًّا (۱۵) ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا (۱۶) فَأَبْنَيْنَا فِيهَا جَبًّا (۱۷) وَعَبْنَا وَقَضَّابًا (۱۸) وَزَيَّنَّا وَخَلَّا (۱۹) وَحَدَّائِقَ غُلًّا (۲۰) وَفَكَهْمَةً وَأَبًّا (۲۱) مَنَّاعًا لَكُمْ وَلَا تَقْمِصُوا (۲۲) عَسَىٰ: ۲۴-۳۲. واتە: (دەبا ئادەمیزاد سەیری خواردنەکە ی بکات و سەرنجی بدات و بیری لێبکاتەوه. بێگومان ئێمە بارانمان بۆ داباراندۆته‌ خواره‌وه، چۆن دابارینێک. لەوه‌ودوا زەویمان بۆ لەت لەت کردوه بەچه‌که‌ره‌ی ناسکی ڕوه‌ک. ئێنجا دانەویله‌، هه‌روه‌ها تری و سه‌وزه هه‌روه‌ها زه‌یتوون و دارخورمایشمان تیا دا ڕواند. باخچه‌ی ده‌وره‌دراو به‌ دار خورما یان دره‌ختی تر، یاخود باخی چرو پر. جوړه‌ها میوه، هاوړی له‌گه‌ل هه‌موو ئەو گژو گیایانه‌ی که خواکرده و مالت ده‌یخوات له‌ له‌وه‌رگاکاندا. تا خۆتان و مالتە‌کانتان سوودی لێ وەرگیرن).

۶- کاتیەک قورئانی پیرۆز بیروباوه‌ره‌ راست و دروسته‌کە ی ئیسلام ده‌خاته‌روو، به‌لگه‌ و جیاوازی له‌سه‌ر ده‌خاته‌روو، ئەوا فه‌رمان ده‌کات که بانگه‌واز بۆ ئەو بیروباوه‌ره‌ بکریت

بهشیوه و ڕێگهیهکی چاک و دوور له مشتومڕی نهزۆک که دهبیته هۆی ڕق و کینه و پهرتهوازهیی.

خوای گهوره دهفرمووێت: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ النحل: ١٢٥<sup>(١)</sup>. واته: ("ئهێ پێغه مبهه(صلی الله علیه وسلم)، ئهێ ئیماندار" بانگهواز بکه بۆ لای بهرنامه و ڕێبازی پهروهردگارت به حیکمهت و دانایی "بۆ ههندیك" و نامۆژگاری جوان و بهجی "بۆ ههندیکی تر" و گفتوگۆ و موحادهله بهجوانترین شیوه "له گهڵ ههندیکی تر"دا بهتایبهت خاوهن کتێبهکان").

ئیمامی غهزالی وێنهی بهلگهکانی قورئانی کردووه بهوهی وهك خُوراك وان بۆ مَرُوقٌ، ههروهها وهك ئاو که مندالی شیرهخۆر و پیاوی بههێز سوودی لی دهبینن<sup>(٢)</sup>.

<sup>(١)</sup> پێشهوا موحهمهد عهبدە ئاماژهی بۆ ههندی لهمانه کردووه له: (رسالة في التوحيد ٨). و پروانه

کتێبه مان: أصول الدين الإسلامي ٢٧-٣١.

<sup>(٢)</sup> إجماع العوام للغزالي ٤٠.



## دهروازهی سییه م

### بارودۆخی بیروباوهر

#### له سهردهمی پیغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) و دواى ئه ویش

پیغه مبهەر موحه محمد (صلی الله علیه وسلم) سهراوه (مرجع)ی موسلمانانه، نهوانه ی پرسیاریان ههیه لهباره ی ئاینه کهیان و دهیانه ویت زیاتر لهباره ی زانستهکانی ئاینیان بزانن بۆ دهگه پێنهوه، لهکاتی گهراوهوه بۆ لای ئه و زاته پیرۆزه ئه و وهلامی تهواویان دهستدهکهویت.

ههروهها هاوبهشدانهران و خاوهن کتیبهکان دینه لای گفتوگۆو مشتومری لهگهڵ دهکهن و پشتیشی تیدهکهن.

وهلامهکانی پیغه مبهریش بۆ ئهوان جاری واههیه به نهرم و نیانییه،جاری واش ههیه بهشیویهکی تونده، وهلامهکان بهپێی بارودۆخهکان دهبوون.

بهلام پیغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) کاتیک وهلامی موسلمانانی دهدايهوه شیوازی دهمهتهقی و رهقی نه دهگرت بهر<sup>(۱)</sup>.

کاتیک پیغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) ئه م فرمایشتهی خوا ی گهوره ی خویندهوه:

﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَرَدُونَ﴾ (لَوْ

كَانَ هَؤُلَاءِ إِلَهًا مَا وَرَدُوهَا وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ) ﴿لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا

يَسْمَعُونَ﴾ (الأنبياء: ۹۸-۱۰۰. واته: ("پێیان دهوتریت" بهراستی ئیوهو ئه و شتانهی له

جیاتی خوا دهتانهپرست سووته مهنی دۆزهخن و سهلکه بزوتی ئاگرن، دهییت هه ر بچنه

ناوی و هه میشه تییدان. "ههروهها به هه لگهراوهکان دهوتریت" نهوانه ی ئیوه

<sup>(۱)</sup> التفكير الفلسفي في الإسلام لعبد الحليم محمود ۱۱۹.

ده تانپه رست نه گهر خوا بوونایه ئاوا نه ده خرا نه ناو دۆزه خه وه، بیگومان ههر هه موویان له دۆزه خدا بۆ هه می شه یی ده میتنه وه. نه وانه " به هه ناسه ی قورس و لرخه لرخ و ئاهو ئاله وه "ژیانی سه ختی تیا دا ده به نه سه ر" و مژده و هیوا و قسه یه کی خوش نابیسن). هه ندی له هاو به شدار نه ران پرسیا ریان لیکرد: ههر به نده یه ک جگه له خوا ی گه وه به په رستیت ده چی ته دۆزه خه وه؟ جا ئیمه فریشته ده په رستین، جوله کهش عوزیر ده په رستن، نه صرپانه کانی ش مریم و عیسا ده په رستن؟.

پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) وه لامي دایه وه: (ههر یه کیك پیی خوش بیت به په رستیت له غه یری خوا ی گه وه نه و له گه ل نه و که سه ده چی ته دۆزه خه وه که ده په رستیت، به راستی نه وانه شه یتانه کان ده په رستن، که چی کی فه رمانی په رستنی نه وانه ی پیکردوون). خوا ی گه وه نه م ئایه ته ی دابه زاند: ﴿إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿١٠١﴾ لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنفُسُهُمْ خَالِدُونَ ﴿١٠٢﴾﴾. واته: (به راستی نه وانه ی ههر زوو بریارماندا وه چاکه به یتینه ریان "به هو ی ئیمان و با وه پرو کرده وه ی چاکیانه وه" دووره په ریز کراون له دۆزه خه وه. قرچه قرچ و ورشه و دهنگی بلتسه ی نابیستن، "به لکو نه وانه له ناو نازو نیعمه تدا" که هه زیان لیتی بوو و ئاره زوویان ده کرد بۆ هه تا هه تایی ده میتن).

رۆژیک پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) چوه لای هاو له کانی، بینی که قسه له باب ته ی چاره نووس (قه ده ر) دا ده که ن، پیغه مبه ر به تو په یی ها ته ده ر بۆ لایان چوو و له به رده میان راو هستا و پیی فه رموون: نه ی خه لکینه به راستی ئوممه ته کانی پیش ئیوه به مه گومرا بوون، به هو ی راجیا بیان سه به ره ت به پیغه مبه ره کانیان، به گزیه کتر دا بردنی هه ندی به شی قورئان

(١) تفسیر ابن کثیر ٨٧٧.

به هه‌ندیکی تر، جا قورئان بۆ ئەوه دانه‌به‌زیوه تا هه‌ندیکی به گۆ هه‌ندیکی تریدا بیری، به‌لکو قورئان هه‌ر به‌شیکیشی پشتگیری راستیتی به‌شکه‌ی تر ده‌کات، جا ئەوه‌نده‌ی شاره‌زاییتان پێ هه‌بوو کاری پێ بکه‌ن، ئەوه‌ی ویکچوو (متشابه) بوو برۆای پێ بینن و به‌س<sup>(١)</sup>.

پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) کۆچی دوا‌یی کرد، هاوه‌له‌ به‌پێزه‌کانی (په‌زای خویان لیبت) به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر پێگه‌ی پۆشنه‌که‌ی له‌ سه‌رزه‌نشست کردنی به‌ره‌هه‌ستکاران و دوورکه‌وتنه‌وه له‌ مشتمیری نه‌خوازارا و نامۆژگاری خه‌لکیشیان ده‌کرد که کار ته‌نها له‌و چوارچێوه‌یه‌دا بکه‌ن که ده‌قی چه‌سپاری سروش (وحی) له‌سه‌ر هاتوه‌.

هاوه‌لان له‌ به‌لگه‌ هێنانه‌وه‌ کانیشیاندا پێچکه‌ی زانایانی که‌لامیان نه‌گرته‌به‌ر له‌ چۆنیه‌تی دابه‌ش کردنی به‌لگه‌کاندا، ئەمه‌ش له‌به‌ر پێ توانایان نه‌بووه له‌ ئاست ئەمه‌دا، به‌لکو نه‌گه‌ر بیانزانیبویا که ئەمه‌ مایه‌ی سوود ده‌بێت، ئەوا بێگومان زۆر به‌ شیوه‌یه‌کی به‌رچاو کاریان له‌سه‌ر نووسینه‌وه‌ی به‌لگه‌کان ده‌کرد.

له‌ ئێبن عومه‌ره‌وه (خوای لی پازی بیت) هاتوه‌ که یه‌کێک پرسیاری لێکرد سه‌باره‌ت به‌ دوو ئایه‌تی ویکچوو (متشابه)، ابن عمر به‌ قه‌مچیه‌که‌ی لێداوه‌.

جا شوێنکه‌وتوو و گه‌وره‌ پێشه‌وا‌یانیش له‌سه‌ر ئەم پێگه‌یه‌ پۆشیتوون<sup>(٢)</sup>.

له‌ دوا‌ی سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) پاجیایی له‌ نێوان هاوه‌لاندا له‌ باب‌ه‌ته‌ کردارییه‌کان سه‌ریه‌ه‌لدا، وه‌ک: خه‌لافه‌ت، جه‌نگ کردن له‌گه‌ڵ زه‌کات نه‌ده‌ره‌کان.... هاووێنه‌ی ئەم باب‌ه‌تانه‌<sup>(٣)</sup>.

<sup>(١)</sup> التفكير الفلسفي في الإسلام ١١٩ و فهرمووده‌که له‌ عه‌مپو‌ی کورپی شوعه‌یب گێڤدراوه‌ته‌وه‌ و هه‌ویش له‌ باوکی و له‌ باپیری گێڤاوه‌ته‌وه‌.

<sup>(٢)</sup> التفكير الفلسفي في الإسلام ١٢٥-١٢٦ و له‌ کتیی غه‌زالی: إجماع العوامی، وه‌رگرتوه‌. و برۆانه: إجماع العوام ٤١ غه‌زالی گێڤانه‌وه‌که‌ی ئێبن عومه‌ری (خوای لی پازی بیت) له‌ ٥٥ هێناوه‌تی.

<sup>(٣)</sup> الفرق بين الفرق ١٤ و الملل و النحل للشهرستاني ١٢/١ و لاپه‌ره‌کانی دواتری. التبصير في الدين ١٧.

به‌لام نه‌مانپینی له‌ باب‌ته‌کانی بیروباوه‌پ‌دا راجیاییان هه‌بیت، ئه‌وه‌ش که ده‌یینین له‌ هه‌ندی گێڕانه‌وه‌دا هاتوو له‌وه‌ی وه‌لامی هه‌ندیک پرسیار دراوه‌ته‌وه‌ ئه‌وا ته‌نها ئامانج لی‌ چه‌سپاندنی بیروباوه‌رو لادانی گومانی دوژمنانه‌.

گێڕدراوه‌ته‌وه‌ که ئه‌بو موسای ئه‌شعهری (خوای لی‌ رازی بیت) گفتوگۆی کردوو له‌ گه‌ل ئه‌وانه‌ی ده‌لێن: چۆن خوای گه‌وره‌ شتیکی به‌ قه‌ده‌ر له‌سه‌ر من تو‌مار کردوو و دواتر سزاشم ده‌دات له‌سه‌ری؟ ناوبراو وه‌لامی دایه‌وه‌: که خوای گه‌وره‌ شته‌که‌ی به‌ پیتی زانستی خۆی نه‌ندازه‌ کردوو و سزاش ده‌دات به‌بی ئه‌وه‌ی سته‌می لی‌ کردبیت؟.

چه‌ندین را له‌ ئیمامی عه‌لی (خوای لی‌ رازی بیت) هاتوو له‌باره‌ی زات و سیفه‌ته‌کانی خوای گه‌وره‌ و له‌باره‌ی قه‌ده‌ر و دروست بوونی قورئان (خلق القرآن).

سه‌باره‌ت به‌ راجیایی له‌ بنه‌ما (أصول)ه‌کاندا ئه‌وا له‌ کۆتایی سه‌رده‌می هاوه‌لان و سه‌ره‌تای سه‌رده‌می ئه‌مه‌وییه‌کان سه‌ری هه‌ل‌دا، وه‌ک بیدعه‌که‌ی مه‌عبه‌دی جه‌هه‌نی و غه‌یلانی دیمه‌شقی سه‌باره‌ت به‌ باب‌ته‌ی (قه‌ده‌ر) و نکۆلی کردن له‌ دانه‌ پالی خێرو شه‌ر بو پال خوای گه‌وره‌ و دروست بوونی قورئان (خلق القرآن) و سیفه‌ته‌کانی خوا. واصلی کورپی عه‌تاء و عه‌مروی کورپی عوبه‌یدیش له‌سه‌ر رێچکه‌ی ئه‌وان چوون له‌ بو‌چوونه‌ مو‌عته‌زیلیه‌کانیاندا<sup>(۱)</sup>.

دوای هه‌ر دوو پێشه‌وا ناوبراو هه‌که‌ی مو‌عته‌زیله‌، شێخه‌کانیان هه‌لسان به‌خوێندنه‌وه‌ی کتێبه‌کانی فه‌لسه‌فه‌ که له‌ سه‌رده‌می مه‌ئمون وه‌رگێڕدرا، دوای ئه‌مه‌ مو‌عته‌زیله‌کان په‌یره‌وه‌ فه‌لسه‌فیه‌کانیان ناوێته‌ کرد له‌ گه‌ل په‌یره‌وه‌کانی زانستی که‌لام، ئه‌مه‌ش بووه‌ هۆی داهێنانی زانستیک، که ناونا به‌ زانستی که‌لام، که له‌ میانه‌یدا هونه‌ره‌کانی لۆژیک (منطق) و فه‌لسه‌فه‌ به‌ده‌رکه‌وتن.

<sup>(۱)</sup> پروانه کتێبه‌که‌مان: أصول الدين الإسلامی ۳۸ که وه‌رگیراوه‌ له‌: نشأة الآراء و المذاهب و الفرق الكلامية ليحيى حسن فرغل.

جا ئەم شیخانه بیدعه‌یه‌کیان داهینا له سیفته‌ه‌کانی خ‌وای گه‌وره‌دا وه‌ك: دوان (كلام) و ویست (الإرادة) و له كرداره‌كانی به‌نده و له قه‌ده‌ردا.

جه‌هه‌می ك‌ور‌ی سه‌ف‌وان هه‌لكه‌وت و بیدعه‌كه‌ی ده‌رخست له بواری جه‌بریدا.  
له ن‌ی‌وان موعته‌زیله‌كان و پ‌یش‌ینان و جه‌بریسه‌كان می‌زگه‌رد و پ‌اگ‌ۆر‌ینه‌وه هه‌بوونه، هه‌روه‌ك ك‌ت‌یبه‌كانی ده‌سته‌و تاقمه‌كان و زانستی كه‌لام ئە‌مانه‌یان تۆ‌مار ك‌رد‌ووه<sup>(١)</sup>.  
ن‌ونه‌یه‌ك له‌و پ‌اج‌یایانه كه له بنه‌ماكان ده‌ژم‌یر‌در‌یت بریت‌یه له باب‌ه‌تی: (ئه‌و كه‌سه‌ی گونا‌هی گه‌وره ده‌كات)، خه‌وار‌یج ئە‌م باب‌ه‌ته‌یان وروژاند و مور‌ج‌یه و موعته‌زیله و ئە‌ه‌لی س‌وننه قسه‌یان له‌سه‌ر ك‌رد‌ووه.

ك‌ت‌یبه و نامه و په‌یام له بواری زانستی كه‌لامدا نووس‌ران به‌تایبه‌ت له سه‌رده‌می عه‌ب‌باسیه‌كان، له‌لایه‌ن ئە‌ه‌لی س‌وننه و موعته‌زیله و جه‌به‌ری و خه‌وار‌یج و ئی‌مام‌یه‌كان و زه‌یدی و ئی‌بازی و زاه‌یری‌كان.

په‌یره‌وی ت‌ی‌روانینی عه‌ق‌لی په‌ره‌ی سه‌ند له دان‌نان به بیروباوهره‌ ئاینیه‌كان و به‌رگ‌ری ل‌ی‌ك‌رد‌نی، كه موعته‌زیله‌كان به‌تایبه‌ت پ‌ی‌ی ده‌ناس‌ران.

د‌وای ئە‌مه ئە‌ش‌عه‌ری ده‌ركه‌وت پ‌شتی مه‌زه‌به‌ی ئە‌ه‌لی س‌وننه‌ی ده‌گ‌رت و سه‌ری ده‌خست، به‌ره‌ر‌چی موعته‌زیله‌كانی دایه‌وه‌و ده‌سه‌ل‌اتی ئە‌وانی له‌ق ك‌رد. ئە‌ش‌عه‌رییه‌كان میان‌پ‌ره و مام‌ناوه‌ند بوون له‌ن‌ی‌وانی فه‌رم‌ووده‌ناسان (أهل الحديث) و موعته‌زیله‌كان.  
هه‌روه‌ها مات‌ور‌یدی ده‌ركه‌وت، به‌هه‌مان شی‌وه پ‌شتی مه‌زه‌به‌ی ئە‌ه‌لی س‌وننه‌ی ده‌گ‌رت و سه‌ری ده‌خست، به‌لام پ‌ی‌گه‌كه‌ی نزیک‌تر بو له پ‌ی‌چ‌كه‌ی موعته‌زیله‌كان، جا مات‌ر‌یدی‌یه‌كان ناوه‌ند بوون له ن‌ی‌وان ئە‌ش‌عه‌رییه‌كان و موعته‌زیله‌كان.

هه‌ند‌یک زانا د‌وای‌نه‌كانی ئە‌ش‌عه‌ری و مات‌ر‌یدی ده‌ركه‌وتن و ئا‌و‌ی‌ته‌ی ك‌ت‌یبه فه‌لسه‌فیه‌كان بوون و ئە‌وه‌ی له‌باره‌ی زانستی كه‌لام نووس‌ی‌بو‌ویان ت‌ی‌كه‌ل‌یان ك‌رد له‌گه‌ل فه‌لسه‌فه‌دا، هه‌روه‌ك به‌یز‌ا‌وی له ك‌ت‌یبه‌كه‌یدا (ط‌والع‌ الأنوار) و ئی‌ج‌ی له ك‌ت‌یبه‌ی (المواقف) و ته‌فت‌زانی له ك‌ت‌یبه‌ی (المقاصد و شرحه) ... تاد، ئە‌مه‌ش له‌به‌ر ئە‌وه‌بووه كه

<sup>(١)</sup> الملل والنحل للشهرستاني ٢٢/١-٢٧.

ئەو سەردەمە ی تیایدا ژیاون پۆشنپیری فەلسەفە فی تیدا بڵاوبوو و تەنانەت خەسلەتی دیاری ئەو سەردەمە بوو. زانایانی سەردەم بە وردی خۆبەدووەیان بۆ زانستی کەلام ھەبوو، بەپێی پێچکەبەکی عەقڵی لە سەرھەتای ژیاانی خۆبەدووەیاندا، بۆیە ئەم پێگەبەیان گرتۆتەبەر لە دانانی کتیب و بەلگە بەرپاکردن لەسەر دژەراکان.

بەلگە ھەندێک حەنبەلی پەروەرپرووی ئەم پەیرەووە عەقڵییە بوونەو، بەتایبەت ئیبن تەیمیە و قوتابیەکی ئیبن قەیمی جەوزی.

لە کاتی خستەنەپرووی دەستە و تاقمە ئیسلامییەکان ئەوا بەتێرو تەسەلی ئەم بۆچوونانە دەخەینەپروو.

لەم سەردەمە ی خۆشاندا چەندین کتیبی جیاواز لە زانستی کەلامدا دەرکەوتوون، ئەو شتانە ی پێشینان باسیان کردوو بە شیوەیەکی ئاسانکراوێی خراوەتەرپروو دوور لە ئالۆزی. ھەندێ لەو توێژینەوانە ی لەسەر زانستی کەلام کراون ھەیانە تەواو مەزھەبییە. ھەیانە بەراوردکارییە: بۆچوونەکانی مەزھەبە ئیسلامییەکان لە بابەتەکانی بیروباوہرپدا دەخاتەپروو، دواتر دەیانپۆیت بەھیوای ئەو ی بتوانیت کۆیان بکاتەو، لە پێناو نەھێشتنی ئەو کەلێنە ی کە ئەندێشە دەکەیت لە نیوان موسلماناندا ھەیە، ئەمەش بە پشت بەستن بە پێگە ی نەقڵی و عەقڵی لە بەلگە ھێنانەویدا.

ھەشیانە لە بەراورد کردن لە نیوان بۆچوونەکاندا سنوری بەزاندوو بۆ فیکری خۆئاوایی.

پێڕەوی بەراورد کردن ی بۆچوونەکان و ھەولێ کۆکردنەوہیان و بەلگە ھێنانەو بەنەقڵ و عەقڵ، ئەو دەبێتە پەیرەوی ئیمە لەم کتیبەدا. ئەمەش:

لەبەر ئەو ی کە ئەو ی: (پێویستە لەسەرمان پروامان وابێت - ھەر وەک ئیمام موحمەد عەبدە دەئیت - ئایینی ئیسلام مانای یەکتاییە لە بیروباوہرپدا، ئایینی پەرتەوازیی نییە لە بنەما و بناغەکاندا، عەقڵ بەھێزترین یارمەتیدەر و پشگیریەتی، نەقڵیش بەھێزترین بنەماکانیەتی، لە دوا ی ئەمەش تەنھا ئاژوہی شەیتانەکانە)<sup>(۱)</sup>.

<sup>(۱)</sup> رسالة التوحيد لمحمد عبده ۲۷.

## به‌شی دووهم

### مەزھەبە ئیسلامییەکان

لە سێ دەروازە پیکدیت:

دەروازەی یەکەم:

شیکردنەوەو شڕۆڤەکردنی سەرھەلدانی مەزھەبە  
ئیسلامییەکان، ھەرموودە پەرتەواژەبوونی  
ئوممەت.

دەروازەی دووھم:

گرنترین مەزھەبە ئیسلامییەکان لە بواری بیروباوەردا:  
خەواریج، ئیبازیەت، شیعە، مورجیئە، قەدەریەت،  
جەبریەت، موعتەزیلە، ئەشعرییەکان،  
ماتوریديەکان، سەلفیەت.

دەروازەی سێھم:

بنەماکانی ئایین لەلایەن مەزھەبە ئیسلامییەکان: ئەھلی  
سۈننە و جەماعەت، شیعە دوازدە ئیمامی،  
موعتەزیلە.

## دەروازەى يەكەم

### شىكرىدەنەو شىرۇقەكرىنى

### سەرھەلدىنى مەزھەبە ئىسلامىيەكان

سەرھەلدىنى مەزھەبە ئىسلامىيەكان لە بوارەكانى سىياسەت و بىروباوەردا لە سەدەمى سەرەتاي ئىسلامدا دەستى پىكرى ، ئەو مېژوو نووسانەى لەوبارەيان نووسىووە وا لىپراھاتون كە ئەو مەزھەبانە ناو بنىنن بە دەستەو تاقمە ئىسلامىيەكان (الفرق الإسلامية)، لە كىتەبەكانىدا بىروپوچوونى ھەر يەك لەو دەستەو تاقمانەيان نووسىووە. زانايان راجىايان ھەبووە، لەبارەى سەرھەلدىنى مەزھەبە ئىسلامىيەكان، گىرنگىرىن ھۆكارەكانى راجىايى موسلمانانان لە بوارى بىروباوەردا خستەتەرپوو، ئەمانەن:

۱- ھۆكارى سىياسىي: كاتىك پىغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) كۆچى دوايى كرد. ھاوہلان راجىا بوونە، لەبارەى ئەو كى شىاوترە بە شوپن گرتنەوہى، پشتىوانان (أنصار) و لە سەروشانەوہ (سەعدى كورى عوبادە) ملکہچى كۆچبەرەن (مهاجرين) بوون، كاتىك ئەبو بەكرى صديق (خوای لى پازى بىت) وتى: بەراستى سەد تۆ زانىوتە كە پىغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) وتى ئەو كاتە تۆ دانىشتبووى: قورەيش خاوەنى ئەم كاروبارەن، چاكرىنى خەلك شۆپنكەوتووى ئەوانن، خراپترىن خەلكىش شۆپنكەوتووى خراپترىنەن. سەعد وتى: راستەت وت، وەزىرايەتى بۆ ئىمە، ئەمىرايەتىش بۆ ئىوہ<sup>(۱)</sup>.

<sup>(۱)</sup> منهاج السنة لابن تيمية، تحقيق محمد رشاد سالم ۱/۳۷۱-۳۷۲. و قول أبي بكر رواه أحمد في مسنده - مسند الصديق. وهو في كتابي: الشورى بين النظرية والتطبيق ۲۳۲.



دواتر راجیایی له‌باره‌ی خه‌لافه‌ت زۆر تووند بوو، له‌ ده‌ره‌نجامدا ده‌رکه‌وتنی خه‌واربیج و شیعه و جگه‌ له‌وانه‌شی لی‌که‌وته‌وه.

۲- هاتنی ده‌قی ویکچوو (متشابه) له‌ قورئانی پیرۆزدا: خوای گه‌وره‌ له‌وباره‌وه  
 فەرموویه‌تی: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ  
 مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ ۚ  
 وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَأَمَّنَّا بِهِ ۚ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ  
 إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ آل عمران: ۷. واته: (ئه‌و خوايه‌ زاتی‌که‌ که‌ قورئانی بۆ سه‌ر تو

"ئه‌ی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم)" نارد‌ه‌ خواره‌وه، به‌شیک له‌ ئایه‌ته‌کانی دامه‌زراو و پایه‌دارو پروو و ئاشکران، ئه‌وانه‌ بنچینه و بناغه‌ی قورئانه‌که‌ن و هه‌ندیکی تریشی واتای جۆراو جۆر هه‌لده‌گرن و به‌ ئاسانی نازانن، جا ئه‌وانه‌ی که‌ له‌ دلێاندا لاری و لادان هه‌یه، هه‌ز له‌ حه‌ق و راستی ناکه‌ن. ئه‌وانه‌ شوینی ئه‌و ئایه‌تانه‌ ده‌که‌ون که‌ مانای جۆراو جۆرو فراوانیان هه‌یه، بۆ ئه‌وه‌ی فیتنه و ئاشوب و ناکۆکی و دووبه‌ره‌کی دروست بکه‌ن، یان بۆ ئه‌وه‌ی لی‌کدانه‌وه‌ی هه‌له‌ی بۆ هه‌لبه‌ستن، له‌ حالیکدا که‌ لی‌کدانه‌وه‌ی ئه‌و جۆره‌ ئایه‌تانه‌ هه‌ر خوا خۆی به‌ته‌واوی ده‌یزانیت. جا ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ له‌ زانستدا پۆچوون ده‌لێن: ئیمه‌ باوه‌ری دامه‌زراومان به‌ هه‌ر هه‌موو "ئه‌و ئایه‌تانه‌" هه‌یه که‌ له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارمانه‌وه‌یه و فەرمايشی ئه‌وه، "له‌ راستیدا" بی‌جگه‌ له‌ خاوه‌ن بیرو ژیره‌کان یاده‌وه‌ری وه‌رناگرن و بیرناکه‌نه‌وه "له‌م قورئانه‌".

زانایان راجیاییان هه‌بووه، له‌باره‌ی ته‌فسیرو لی‌کدانه‌وه‌ی ئایه‌ته‌ فره‌واتاو ویکچوو‌ه‌کان (المتشابهة)، هه‌ندیکیان له‌ ئاستیدا بۆ ده‌نگ بوونه، هه‌ندیکی تریان ته‌ئویلیان کردووه. ئه‌وانه‌ش که‌ ته‌ئویلیان کردووه له‌باره‌ی ته‌ئویله‌که‌ش راجیاییان هه‌یه، هه‌روه‌ک چۆن راجیاییان هه‌بووه له‌باره‌ی ته‌فسیرکردنی ده‌قه‌کانی تری قورئان و فەرمووده‌کانی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)، هه‌روه‌ها راجیاییان له‌وه‌ی ئه‌م ده‌قانه‌ ده‌کریت له‌گه‌ڵ یه‌ک کۆیکرینه‌وه یان نا.

ئەوێ من بۆی ئەچم ئەوێه که ئەمە بەهێزترین ھۆکاربوو لە سەرھەڵدانی دەستەو تاقم و مەزھەبە ئیسلامیەکان.

۳- وەرگیرانی کتیبە فەلسەفیەکان: ئەمەش سەری کیشا، بۆ دەرکەوتنی پەڕەوی فەلسەفی، لە بواری چەسپاندنی بیروباوهری ئیسلامی و لیکۆلینەویدا، ھەرۆک موعتەزلیە و ئەشعەری و ماتوریدیەکان و جگە لەوانیش ئەمەیان پەڕەو کردوو، بەوێ ھەندیک شتی ھەلھێنجرای لۆژیک (منطق) یی و توێژینەوێ فەلسەفییانە کارھینا، که ئەمەش خولگە گەوگۆ بوو لەلایەن ئەوانە کە ئەم پەڕەوێیان پەتە کردوو کە بریتی بوون لە قوتابخانە سەلەفیە کە بەھەموو شیوہیە لیکۆلینەوێ خویندەوێ لۆژیک (منطق) و فەلسەفیەیان پەتە کردوو. پەڕەوێ فەلسەفی ئەمانە کیش کرد، بۆ ئەوێ لە بابەتانی بکۆلنەوێ کە عەقڵی مرۆق ناتوانیت دەرەخامەکانی دیاری بکات. وەک: سیفەتەکانی خوای گەورە، بابەتی توانای بەندە لە ئاست توانای پەروەردگار، لیکۆلینەوێ لەم بابەتانە بیکومان سەردە کیشیت بۆ تیروانینی جیاواز.

۴- موسلمانان دراوسیتی زۆریک لە خاوەن ئایینەکانی پێشووتر بوون: زۆریک لە ھاوبەش دانەرەکان و جولەکە و نەصرانی و ناگەرەست و جگە لەوانیش بوونە موسلمان و ھاتنە ناو بازنە ئیسلامەو، ئەو بابەتانەیان وروژاند، لە ناو موسلماناندا، کە پێشتر وەک بیروباوهری ئایینە کۆنەکیان دانیان پێدانابوو لەبارە: ناچار و سەرپشک بوون (الجبر و الاختیار) و سیفەتەکانی خوای گەورە و بابەتی تریش.

ھەیان بوو موسلمان بوونەکە بەچاکی بوو، بەلام لەگەڵ ئەوێشدا فیکرەکانی دەخستەروو بۆ ئەوێ لە ئایین تیبگات. ھەشیانبوو تەنھا بە رووکەش موسلمان ببوو کەچی لە ناخیدا گورگی بی دینی پەنھان کردبوو، دەیویست بیروباوهری موسلمانان تیک بدات و ئایینیان پوچەل بکاتەو.

ئەمەش بۈيۈك ھۆى كەلگە بۈيۈك پاپا بۇچۇن و دەرگەوتنى پېرۋ تاقمەكان<sup>(۱)</sup>.  
زۆرۈك لى رۇزھەلتانسان بۇ ئەۋەچۈن، كە عەقلى غەرەبى لى رەسەنايەتى خۇيەۋە  
تۈۋشى نابابەتى بۈۋە، دۇى نۇيخۈۋى و نۇيۈۋەۋە، ھەرۈەھا دۇى تېرۋانىنى بەشىى  
(جۈنى)، نايەۋىت شت لى يەكتر جيا بىكاتەۋە. بەلگۈ زياتر ھەزۈ وىستى بەلاى دۈۋبارەۋە  
كردنەۋەدا دەچىت. پىكھاتن و يەكىتى بابەتى لى عەقلى غەرەبىدا بۈۋىنى نىيە. دۈى  
ئەمەش دەستەۋەسانە لى درۈستكردنى مەزھەبى فەلسەفىي گشتىگىرو داھىتەنى فىكرى.  
دۈاتر ئەم رۇزھەلتانسانە گەيشتن بە گشتاندنىك كە خۇى لەمەدا دەيىنەتەۋە: ھەر  
بابەت و دۇۋو كىشەيەك لى ئىسلامدا شۈيىنەۋارو دەرەنجامى لايەنىكە لى لايەنەكانى  
فىكرى بىانى.

بەپاستى ئەمە بۈيۈكەكى ترسانكە، ئەمە گەلەكۈمەكىكى گەرەيە لى دۇى  
مۈسلمانان، چۈنكە لىكۈلەينەۋە ھارچەرخەكان، ئەۋەيان چەسپاندۈۋە، كە دەرگەوتنى  
فىكرەيەكى دىارى كراۋ لى ناۋ ئۈمەتتىكى دىارىكراۋدا، دۈاتر ھەمان فىكرە لى بازەنەيەكى  
ترى رۇشنىپىرىشدا دەرەيكەۋىت. ئەۋە ماناى وانىە كە ھى دۈۋەم كارىگەر بۈۋە بەھى  
يەكەم، تەنھا ئەۋ كاتە نەبىت كە بەلگەى ماددى سەلمىتراۋ لەبەر دەست بىت لەسەر  
ئەمە.

شىتتىكى درۈستىش نىيە كە ھەر دىاردەيەك لى دىاردەكان بگەرپىنەۋە بۇ ھۆكارى  
دەرەكى، بەمەش ھۆكارى ناۋەخۇيى فەرەمۇش بىكەين. چۈنكە ھىچ فىكرەيەك لى  
فىكرەكان كە نىرخ و كارىگەرى لەسەر دەرۈۋى خەلگى ھەبىت، ئەۋا ھەر دەبىت  
پەيۈەندىيەكى تۈكەمى لەگەل ئەۋاندا ھەبىت، جا ئەگەر ھۆكارىكى دەرەكى ھات. ئەۋ  
كاتە تەنھا كارى بەخەبەر ھىنان و جۈلاندنى فىكرەكەيە نەۋەك درۈستكردنى.  
ھۆكارە ناۋەخۇيەكان، ھۆكارى سەرەكى و يەكەمن، لى سەرھەلدانى مەزھەبە  
ئىسلامىيەكان، ھۆكارە دەرەكەكانىش ھۆكارى لاۋەكى و پاشكۇن<sup>(۱)</sup>.

<sup>(۱)</sup> ئەۋەى لەبارەى ھۆكارى راجىيى مۈسلمانان لەبۈارى بىرۋاقىتلىق نوۋسىۋىيەتى: شىخ ئەبۇ زەرەيە لى  
كىتەبى: تارىخ المذاهب الإسلامية ۱۳ و لاپەرەكانى دۈاترى.

### فهرمووده‌ی په‌رته‌وازه‌بوونی ئوممه‌ت:

چه‌ندین فهرمووده‌ی جیاواز له پێغه‌مبه‌ره‌وه (صلی الله علیه وسلم) هاتوون، سه‌باره‌ت به‌وه‌ی ئوممه‌تی ئیسلام بۆ چه‌ندین پێرو ده‌سته په‌رت و دابه‌ش ده‌بن، نمونه‌ی ئه‌م فه‌رمایشانه‌ش:

١- پێغه‌مبه‌ری (صلی الله علیه وسلم) خوا ده‌فه‌رمووی‌ت: (تفرقت الیهود علی إحدى وسبعین أو إثنتين وسبعین فرقة، والنصارى مثل ذلك، و تفرقت أمتي علی ثلاث و سبعین فرقة)<sup>(١)</sup> واته: جوله‌که‌کان په‌رته‌وازه‌ بوون بۆ هه‌فتاو یه‌ک یان هه‌فتاو دوو

<sup>(١)</sup> دراسات في الفرق ٧-١٧.

<sup>(٢)</sup> فه‌رمووده‌ی: جوله‌که‌کان په‌رته‌وازه‌ بوون بۆ هه‌فتاو یه‌ک..... تاد، له‌م سه‌رجاوانه‌دا هاتووه: سنن الترمذی فی: ٣٨ کتاب الإیمان، ١٨ باب ما جاء في إفتراق هذه الأمة، رقم ٢٦٤٥، عن أبي هريرة. / عارضة الأحوذی بشرح صحيح الترمذی لابن العربی ١٠/١٠٩-١٠٨. قال الترمذی: حدیث أبي هريرة حدیث حسن صحیح، قال: وفي الباب عن سعد و عبدالله بن عمرو وعوف بن مالك. ونحو هذا اللفظ في سنن أبي داود في: كتاب السنة، باب شرح السنة، عن أبي هريرة. / بذل المجهود في حل أبي داود ١١٦/١٨. وفي سنن ابن ماجه في: كتاب الفتن، ١٧ باب افتراق الأمم، رقم ٣٩٩١، عن أبي هريرة. / سنن ابن ماجه بشرح السندی ٣٥٢/٤. وفي مسند الإمام أحمد، رقم ٨٣٩٦، ١٤/١٢٤، عن أبي هريرة. طبعه مؤسسة الرسالة، قال محققه الشيخ شعيب: إسناده حسن، وذكره هؤلاء المخرجين وغيرهم.

وأورده المقرئ في الخطط ٣٤٥/٢ بنحو هذا اللفظ و قال: (أخرجه أبو داود والترمذی و ابن ماجه من حدیث أبي هريرة، قال البيهقي: حسن صحیح. وأخرجه الحاكم و ابن حبان في صحیحه بنحوه، فأخرجه في المستدرک من طریق الفضل بن موسى عن محمد بن عمرو عن أبي سلمة عن أبي هريرة به، قال: هذا حدیث كثير في الأصواء، و قد روي عن سعد بن أبي وقاص و عبد الله بن عمر و عوف بن مالك عن رسول الله (صلی الله علیه وسلم) بمثله. وقد احتج مسلم بمحمد بن عمرو عن أبي سلمة عن أبي هريرة، وإتفقا جميعاً على الإحتجاج بالفضل بن موسى وهو ثقة).

والحدیث في الجامع الصغير، رقم ١٢٢٣ قال السيوطي: رواه أبو داود والنسائي والترمذی و ابن ماجه عن أبي هريرة، وصححه. / فيض القدير ٢/٢٠، قال المناوي: (وكذا الحاكم والبيهقي عن أبي هريرة. قال الزين العراقي: في أسانیده جیاد، ورواه الحاكم من عدة طرق، ثم قال: هذه الأسانید تقوم به‌ الحجّة، وعده المؤلف من التواتر).

تاقم، نه‌صرانیه‌کانیش به‌هه‌مان شیوه، ئوممه‌تیشم په‌رته‌وازه ده‌بیّت بۆ هه‌فتا و سێ تاقم).

ئهم به‌شه له‌ فهرمایشته‌که‌ی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم): (علی إحدى وسبعین أو إثنین وسبعین فرقة) واته: بۆ هه‌فتا و یه‌ك یان هه‌فتا و دوو تاقم. گێڕه‌په‌وه‌که‌ گومانی هه‌بووه‌ له‌وه‌ی کامه‌یان به‌ییه‌ هه‌ر دووکیانی وتوو، هه‌روه‌ها له‌ فهرمووده‌ی (عه‌بدوڵای کورێ عه‌مر) که‌ ئیستا ده‌یخه‌ینه‌په‌روو: (هه‌فتا و دوو تاقم) به‌بێ گومان هاتوووه‌<sup>(١)</sup>.

٢- پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه‌تی: (... وإن بني إسرائيل تفرقت على ثنتين وسبعین ملة، وتفتق أمتي على ثلاث و سبعین ملة، کلهم في النار إلا واحدة. قالوا: ومن هي يا رسول الله؟ قال: ما أنا عليه وأصحابي) واته: نه‌وه‌ی ئیسرائیل په‌رته‌وازه بوون بۆ هه‌فتا و دوو تاقم، ئوممه‌ته‌که‌شم په‌رته‌وازه ده‌بیّت بۆ هه‌فتا و سێ تاقم، هه‌ر هه‌موو تاقمه‌کان ده‌چنه‌ دۆزه‌خه‌وه، ته‌نها یه‌کیکیان نه‌بیّت. وتیان: ئه‌و تاقمه‌ی رزگاربووه‌ کامه‌یه‌ ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا؟ فهرمووی: ئه‌و تاقمه‌یه، که‌ له‌سه‌ر رێبازی من و هاوه‌ڵانی منن<sup>(٢)</sup>.

وذكره البغدادي في: الفرق بين الفرق، بسنده، بلفظ مقارب.

<sup>(١)</sup> تحفة الأحوذی للمبارکفوري ٣/٣٦٧.

<sup>(٢)</sup> فهرمووده‌ی: نه‌وه‌ی ئیسرائیل په‌رته‌وازه بوون بۆ هه‌فتا و دوو تاقم.... تاد، لهم سه‌رچاوانه‌دا هاتوووه: سنن الترمذی فی: ٣٨ کتاب الإیمان، ١٨ باب ما جاء في إفتراق هذه الأمة، رقم ٢٦٤٦، عن عبدالله بن عمرو. قال الترمذی: هذا حديث مفسر غريب لا نعرفه مثل هذا إلا من هذا الوجه. / عارضة الأحوذی ١٠/١٠٩-١١٠.

والحديث في جامع الصغير، رقم ٧٥٣٢، قال السيوطي: رواه الترمذی عن ابن عمرو، وضعفه. / فیض القدیر ٥/٣٤٧ وفيه: (قال الصدر المناوي: فيه عبدالرحمن بن زياد الإفريقي، قال الذهبي: ضعفه).

واعتمد هذا الحديث بعض كُتّاب الفرق الإسلامية، و ذكروه بألفاظ مقاربة لهذا الحديث مثل: الملطي في التنبيه والرّد ١٢، والبغدادي في الفرق بين الفرق ٦ بسنده، الإسفراييني في التبصير في الدين ١٤، والشهرستاني في الملل و النحل ١/٥، والشيخ عبدالقادر في الغنية ١/٩٤، والإيجي في المواقف

فەرمودەى پەرتەوازەبوونى ئومەت، چەندىن سەنەد و زنجىرەى ھەن كە لە پىتغەمبەرەوہ (صلی اللہ علیہ وسلم) ھاتوون<sup>(۱)</sup>.

۳۷۶/۸، والمقریزی فی الخطط ۳۴۵/۲، والسفارینی فی لوامع الأنوار البھیة ۹۲/۱ و نقل عن ابن تیمیة، وذكر رواته من الصحابة.

وذكر ابن المرتضى في المنية والأمل ۷۹: (في الأثر عنه (صلی اللہ علیہ وسلم) أنه قال: إفتقت أمة موسى على إحدى وسبعين فرقة كلها هالكة إلا واحدة وهي الناجية، وإفتقت أمة أخي عيسى على اثنتين وسبعين فرقة كلها هالكة إلا فرقة واحدة، وستفتق أمتي إلى ثلاث وسبعين فرقة كلها هالكة إلا واحدة. رواه عبدالله بن مسعود وأنس وعبدالله بن عباس. قال الإمام عیسی: وتلقته الأمة بالقبول) وانظر ۱۸ أيضا.

<sup>(۱)</sup> ئەمانە لە گێڕەپەرەوہكانى ئەم فەرمودەيەن:

أنس بن مالك، في سنن ابن ماجة، في: كتاب الفتن، ۱۷ باب إفتراق الأمم، رقم ۳۹۹۳. / سنن ابن ماجة بشرح السندي ۳۵۳/۴. ومسند أحمد رقم ۱۲۲۰۸، ۲۴۱/۱۹. رقم ۱۲۴۷۹، ۴۶۲/۱۹ طبعة الرسالة. وقال الشيخ شعيب محقق المسند عن كل منها: صحيح بشواهد، وذكر أن إسناد كل منهما ضعيف، وخرجهما. وذكره البغدادى في الفرق بين الفرق ۷ بسنده.

وعوف بن مالك في سنن ابن ماجة، الباب السابق رقم ۳۹۹۲.

ومعاوية بن أبي سفيان، في سنن أبي داود، الباب السابق.

قال البغدادى: (رواه عن النبي (صلی اللہ علیہ وسلم) جماعة من الصحابة: كنس بن مالك، وأبي هريرة، وأبي الدرداء، وجابر، وأبي سعيد الخدري، وأبي بن كعب، وعبدالله بن عمرو بن عاص، وأبي أمامة، وواثلة بن الأسقع. وغيرهم. وقد روي عن الخلفاء الراشدين أنهم ذكروا إفتراق الأمة بعدهم فرقا، وذكروا أن الفرقة الناجية منها واحدة، وسائرهما على ضلال في الدنيا والبنوار في الآخرة). / الفرق بين الفرق ۸-۹.

ورواه جابر بن زيد عن ابن عباس عن النبي (صلی اللہ علیہ وسلم) قال: ستفتق أمتي على ثلاث وسبعين فرقة كلهم إلى النار ما خلا واحدة ناجية، وكلهم يدعي تلك الواحدة. / الجامع الصغير مسند الربيع بن حبيب - شرح السالمي ۶۷/۱ وفيه تخريجه. وفي شرح الترتيب لمحمد بن عمر ۶۳/۱: حديث مشهور في كثير من كتب أصحابنا (أي: الإباضية) وغيرهم.

وعن علي عليه السلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: ستفتق أمتي على ثلاث وسبعين فرقة، فرقة منها ناجية، والباقيون عالكون، والناجون يتمسكون بولايتكم، ويقتبسون من علمكم، ولا يعملون برأيهم، فأولئك ما عليهم من سبيل. / تفصيل وسائل الشيعة (آل البيت) للحر العاملي ۵۰/۱۷ رقم ۳۳۱۸۱، و (الإسلامية) ۳۱/۱۸ رقم ۳۳۱۶۵.



تر ده‌کات، بۆیه وه‌ک به‌ خوازراو (مجازی ناوده‌برین به‌ (الملة)<sup>(۱)</sup>.

۲- وتراوه: (الملة) بریتییه له‌ هه‌ر گوشتارو کرداریک راست بیت یان هه‌له‌ و پوچ که کۆمه‌لێک له‌سه‌ری کۆ ببنه‌وه<sup>(۲)</sup>.

فه‌رمووده‌ پیرۆزه‌که‌ش ئه‌و واتایه‌ به‌ده‌سته‌وه‌ ده‌دات: نه‌وه‌ی ئیسپرائیل بۆ هه‌فتا و دوو تاقم، په‌رته‌وازه‌ بوون، به‌هه‌مان شیوه‌ ئوممه‌تی موحه‌مه‌دیش (صلی الله علیه وسلم) په‌رته‌وازه‌ ده‌بیت، به‌لام له‌ نه‌جمادانی بیدعه‌کارییدا پله‌یه‌ک له‌وان زیاتر ده‌بیت<sup>(۳)</sup>. مه‌به‌ست له‌ (ئوممه‌ت) ئوممه‌تی وه‌لام‌گۆیه<sup>(۴)</sup>، که‌ بریتین له‌ ئه‌ه‌لی قبیله‌، چونکه‌ ناوی ئوممه‌ت که‌ ده‌دریته‌ پال موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) ئه‌وا راسته‌وخۆ ئوممه‌تی وه‌لام‌گۆی لێده‌خوازریته‌وه<sup>(۵)</sup>.

به‌م پێیه‌ش هه‌فتا و سێ تاقمه‌که‌ کورت هه‌لدیت له‌ ئه‌ه‌لی قبیله‌که‌ماندا<sup>(۶)</sup>.

له‌باره‌ی ته‌فسیرو شرفه‌کردنی هه‌فتا و سێ تاقمه‌که‌ش پراجیایان هه‌بووه‌:

۱- بریتییه‌ له‌ ریژه‌ی بنه‌مای مه‌زه‌به‌کان<sup>(۱)</sup>.

<sup>(۱)</sup> فیض‌القدیر ۳۴۷/۵. وه‌و فی شرح‌الطیبی علی‌المشکاة ۲/۶۴۰. سه‌یری ئه‌مانه‌ش بکه‌: مرقة‌ المفاتیح ۱/۴۱۸ و تحفة‌الأخوذی ۳/۳۶۸ و نقل عن‌المرقة‌.

<sup>(۲)</sup> المرقة‌ المفاتیح‌ للقاری، سه‌رچاوه‌ی پیشوو.

<sup>(۳)</sup> المرقة‌ المفاتیح‌ للقاری، سه‌رچاوه‌ی پیشوو.

<sup>(۴)</sup> فیض‌القدیر ۳۴۷/۵ و مرقة‌ المفاتیح‌ ۱/۴۱۸ و شرح‌ سنن‌ ابن‌ ماجه‌ للسندی ۴/۳۵۲ و بذل‌ المجهود فی حل‌ أبی‌ داود‌ للسهارنفوری ۱۸/۱۱۷.

(قازی) نه‌وه‌ی خسته‌وه‌ته‌روو که‌ ته‌فسیر کردنی وشه‌ی (ئوممه‌ت) به‌ (ئوممه‌تی وه‌لام‌ده‌ره‌وه‌: أمة‌ الإجابة) ته‌فسیرو شیکردنه‌وه‌ی هه‌ره‌ دیارو په‌سه‌نده‌که‌یه‌، و له‌ (ته‌به‌ه‌ری)وه‌ه‌ه‌یتناویه‌تی که‌ ئه‌و ته‌فسیره‌ له‌لایه‌ن زۆرینه‌وه‌ کراوه‌. / مرقة‌ المفاتیح‌، سه‌رچاوه‌ی پیشوو.

وتراوه: مه‌به‌ست له‌ ئوممه‌ت ئوممه‌تی بانگه‌وازه‌، به‌مه‌ش سه‌رجه‌م ئوممه‌ت و خاوه‌ن بانگه‌وازه‌کانی تر که‌ له‌سه‌ر قبیله‌و پرووگه‌ی ئێمه‌ نین له‌ژێر ژماره‌ی هه‌فتا و سێیه‌یه‌که‌ ریز ده‌بن. / فیض‌القدیر، و مرقة‌ المفاتیح‌، هه‌ردوو سه‌رچاوه‌که‌ی پیشوو. هه‌روه‌ها (مه‌ناوی) ئه‌مه‌ی له‌ (قازی) وه‌رگرتوه‌.

<sup>(۵)</sup> شرح‌ سنن‌ ابن‌ ماجه‌، سه‌رچاوه‌ی پیشوو.

<sup>(۶)</sup> مرقة‌ المفاتیح‌، سه‌رچاوه‌ی پیشوو. و سه‌یری ئه‌مه‌ بکه‌: فیض‌القدیر، سه‌رچاوه‌ی پیشوو.



۲- بریتییە لەو پێژەییە کە بنەمای ئەم مەزھەبانە لە کاتێک لە کاتەکان بۆ ئەو پێژەییە ھەلکشاون، ئەگەرچی زۆریە کاتیش زیادو کە میان دەکردو ئەو پێژەییە جێگەر نەبوو<sup>(۲)</sup>.

۳- ئەو رېژە ۋەك زۆرىنە ۋەردە گىرىت<sup>(۳)</sup>.

ههروه‌ها راجایان هه‌یه له‌باره‌ی ته‌واو پێگه‌یشتن و کامل بوونی ئه‌و هه‌فتاوسه‌ی  
تاقمه‌:

هه‌ندیکیان وتوویانه: ئەم رێژەیه له تاقمه بیدعه‌چی و هه‌وه‌سبازانه، هه‌یشتان ته‌واو پینه‌گه‌یشتوون و کامل نه‌بوون، به‌لکو ته‌نها هه‌ندیکیان په‌یدا بوون، به‌ر له هاتنی رۆژی دوا‌یی، ئەوا هه‌موویان په‌یدا ده‌بن، چونکه هه‌ر شتی‌ک پی‌غه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) هه‌والی له‌باره‌وه دا‌ی‌ت، ئەوا به‌ی گومان د‌یت‌ه‌ج‌ی.

هەندیکى تریان وتوانە: تەواوی ئەو تاقمانە لە بازنەى ئىسلام پەيدا بوونە، پێویستیشە لەسەر موسلمان، بیروباوەرێ خۆی جیا بکاتەو، لە بیروباوەرە پوچەلەکەى ئەوان. ژمارەکەشیان ەک ئەوێهە کە لەو کتیبانەدا هاتوو کە نووسراون لەبارەى تاقمەکانەو<sup>(٤)</sup>.

پیغمبر ریش (صلی اللہ علیہ وسلم) ٹھوہی پروونکردوٹوہ کہ ھہموو ٹھو تاقمانہ دہچنہ ناو ناگری دوزہخوہ، بہھوی کارہ ناشرین و بیدعہکانیان، تنہا تاقمہ رزگار بووہکی لہو تاقمانہ جیاکردوٹوہ، بہناوی کوّمہل (جماعة) باسی کردوہ، ھہروہک لہمانہدا ھاتوہ: سنن أبی داود، و ابن ماجہ و مسند أحمد. ھہروہا لہ: سنن الترمذی (ٹھواننہ کہ لہسہر ریبازی من و ھاوہلانی من).

کۆمەڵ (جماعه) تیش به چەند رافەیه کی بۆ کراوه: ئەهلی سوننه و جماعهت<sup>(۵)</sup>. یان:

(<sup>١</sup>) فيض القدير ٢٠/٢ عن الحق الدواني، وبذل الجهود ١٨/١١٧.

(۲) فیض القدير، سهرچاوهی پيشوو.

(۳) بذل المجهود، سەرچاوهی ییشوو.

(<sup>٤</sup>) التبصير في الدين ١٥ وفيض القدير ٣٤٧/٥.

(٦) فيض القدير ٢/٢ ومرقاة المفاتيح ٤١٩/١ و ب ١ المجهود ١١٨/١٨.

ئەوانەن کە کۆکن لە گەڵ کۆمەڵەی ھاوێژان، بیروباوہری ئەوانیان وەرگرتوو، دەستیان بە پاوێچوونی ئەوانەوێ توند گرتوو<sup>(۱)</sup>، شوێن پێی ئەوانیان ھەلگرتوو، بەپێی رێنمایی ئەوان ھەنگاو دەنێنن چ لە بابەتە بنەرەتییەکان چ لە بابەتە لاوەکیەکاندا<sup>(۲)</sup>، ئەمانەش بریتین لە زانیان و شەرعناسان کە کۆبوونەوێ لەسەر شوێنکەوتنی شوێنەوارەکانی پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) ئەگەر ئەو شوێنەوارە زۆر ورد و بچوکیشت بێت وەک خالێکی سەر پشتی ناوکی خورما، لێکدانەوێ نابەجێ و گۆرانکاری بیدەنامیز ناکەن<sup>(۳)</sup>.

ئەمە یە کە ئەھلی سوننە، جیا دەکاتوێ لە تاقمە بیدعەچەکانی تر، چونکە ھەر تاقمێکی بیدعەچی پێی وایە ئەو تاقمی رزگاربووێ ئەوانی تریشتیاچوون<sup>(۴)</sup>.

ئەو پەرتەوازەبوونە کە لە فەرموودە پیرۆزەکەدا سەرزەنشستی کراو، بریتیە لە پەرتەوازە بوون لە بنەماکانی ئاین و بیروباوہردا، واتە: پەرتەوازەبوون لەم سێ بنەمایەدا: خواناسی و پێغەمبەرایەتی و پۆژی دواپی.

پەرتەوازە بوون و راجیایی لە بابەتە لاوەکیەکانی فێقھی و بابەتە ئیجتہادییەکان و مەسەلە فێقھیەکان، ئەوا خۆی لە خۆیدا پەحمەت و میہرەبانی خواپی، ھەر ئەمەشە مەبەستی ئەو دەقە دراوہتە پال پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم): (راجیایی ئومەتم پەحمەتە)<sup>(۵)</sup>، چونکە موحتەھیدەکان کە راجیاوازن لە حوکمە لاوەکیەکان ئەوا دابەش بوون

(۱) شرح سنن ابن ماجہ للسندی ۳۵۳/۴.

(۲) فیض القدیر ۲۱/۲ و ۳۴۷/۵. و سەیری ئەمەش بکە: مرقاة المفاتیح، سەرچاوەی پیشوو.

(۳) مرقاة المفاتیح ۴۲۰/۱.

(۴) فیض القدیر ۲۰-۲۱.

(۵) پروانە: الفرق بین الفرق ۱۰ و فیض الفرق ۲/۲ و ۳۴۷/۵ و بذل المجهود ۱۱۷/۱۸ و شرح سنن ابن ماجہ للسندی ۳۵۲/۴.

فەرموودە: راجیایی ئومەتم پەحمەتە: سیوطی وتوینەتی لە: الجامع الصغیر: ئەمانە گێڕاویانەتوێ: (نصر المقدسی فی الحجۃ، والبیہقی فی الرسالة الأشعریة بغیر سند، وأوردہ الحلیمی والقاضی حسین وإمام الحرمین و غیرہم، ولعلہ أخرجه فی بعض کتب الحفاظ التي لم تصل إلینا). سەیری ئەم

بۆ دوو بۆچوون:

- ۱- بۆچوونی یه‌که‌م پێی وایه که هه‌موو موحته‌هیده‌کان به راسپێک دابنێت له بابته لاوه‌کیه‌کانی فیه‌دا، مه‌زه‌به‌ فیه‌یه‌کان هه‌موویان راستیان پێکاوه.
- ۲- به راستدانانی یه‌کێک له موحته‌هیده‌کان له هه‌ر بابته‌یکێ لاوه‌کید، به‌هه‌له‌دانانی نه‌وانی تر به‌بێ نه‌وه‌ی به‌گومرا دابنێن یان ته‌کفیر بکړن<sup>(۱)</sup>.

سه‌رچاوه‌ بکه که له‌باره‌ی نه‌م فهرموده‌وه دوووان: فیض القدیر شرح الجامع الصغیر ۲۰۹/۱ رقم ۲۸۸ و کشف الخفا والإلباس للعجلونی ۱ رقم ۱۵۳.

(۱) الفرق بین الفرق، سه‌رچاوه‌ی پێشو.

بابته‌ی به‌ راست یان به‌ هه‌له‌دانانی موحته‌هید، به‌تێرو ته‌سه‌لی له‌ کتێبه‌کانی بنه‌ماکانی فیه‌دا خراوه‌ته‌روو، پوخته‌که‌شی نه‌مه‌یه:

نه‌و شتانه‌ی ئیجتهدیان تێدا ده‌کړیت دوو شتن: یان نه‌وه‌تا عه‌قلیه‌ یان شه‌رعییه.

**یه‌که‌م:** نه‌گه‌ر ئیجتهدیه‌که‌ له‌ شتیکی عه‌قلیدا بوو (واته: له‌ بنه‌ماکانی ئایین بوو)، نه‌وا دوو بۆچوون هه‌ن:

- ۱- ته‌نها یه‌کێک راست ده‌پێکێت و جگه‌له‌ویش هه‌له‌یان پێکردوه. نه‌مه‌ رای زۆریه‌ی زانایانه. جا نه‌گه‌ر ئیجتهدیه‌که‌ی سه‌ری کێشا بۆ شتیکی پێچه‌وانه‌ی ئایینی ئیسلام نه‌وا نه‌و کاته‌ گوناها‌رو کافره، نه‌گه‌رنا بیده‌چییه‌کی لاساره.
- ۲- هه‌موو نه‌وانه‌ی ئیجتهد له‌ بابته‌ عه‌قلیه‌کان ده‌که‌ن راسپێکن. نه‌مه‌ رای (جاحز) و (عویده‌لای کوری حه‌سه‌نی عه‌نبه‌ری)یه. هیچ گوناهیته‌که‌ له‌سه‌ر نه‌و که‌سه‌ نیه، که ئیجتهد له‌ بابته‌ عه‌قلیه‌کاندا ده‌کات، مادام نه‌گاته‌ پله‌ی سه‌رکه‌شی، چونکه‌ نه‌وه‌نده‌ی له‌ توانای دابوو خه‌رجی کردوه‌و بۆ نه‌مه‌ پاساوی هه‌یه.

**دووه‌م:** نه‌گه‌ر کۆشش (ئیجتهد) بکات له‌ بابته‌یکێ فیه‌ی شه‌رعی، نه‌وا نه‌و بابته‌ یان حوکمی بپاوه‌ی له‌باره‌وه‌ هاتوه‌ یاخود حوکمه‌که‌ی به‌پاوه‌ یه‌کلا نه‌بووه‌یه:

نه‌گه‌ر بابته‌که‌ یه‌کلا‌بووه‌وه‌ بێت، وه‌ک پێویست بوونی نوێژو زه‌کات و حه‌رام بوونی زینا و دزی.... ئیجتهد له‌م جو‌ره‌ بابته‌نه‌دا دروست نیه، چونکه‌ نه‌و شتانه‌ زانیان به‌پێویست زانراوه‌ له‌ ئاییندا، جا نه‌وه‌ی هه‌له‌ له‌و بابته‌نه‌دا بکات گوناها‌ره، نه‌وه‌ش که‌ نکۆلی لێ بکات کافره.

نه‌گه‌ر بابته‌که‌ بپاوه‌ یه‌کلا‌بووه‌وه‌ نه‌بێت، نه‌وا زانایان کۆکن له‌سه‌ر دروستی ئیجتهد کردن تیایدا، به‌لام رایان جیاوازه‌ له‌وه‌ی ئایا هه‌موو ئیجتهدکارێک راسپێکه‌ یاخود ته‌نها یه‌کێکیان راسپێکن؟

## دهروازه‌ی دووهم

### گرنګترین مه‌زه‌به ئیسلامیه‌کان

#### له‌ بواری بیروباوه‌پرډا

له‌م ده‌روازه‌یه‌دا پوونکړدنه‌وه ده‌دریټ له‌باره‌ی گرنګترین مه‌زه‌به ئیسلامیه‌کان له‌ بواری بیروباوه‌پرډا، که میټوونووسانی ئهم‌ بواره به‌ تاقمه ئیسلامیه‌کان ناویان بردوون، که بریتین له‌مانه:

خه‌وارېچ، ئیبازی، شیعه، مورچیته، قه‌ده‌ری، جه‌بری، موخته‌زیله، ماتوریډی، نه‌شعهری، سه‌له‌فیه‌کان.

---

سهرچاوه‌ی راجیاییه‌ک‌ش نه‌وه‌یه که‌ نایا خ‌وای گه‌وره له‌باره‌ی هر‌ باب‌ه‌تیک‌ حوکم‌یک‌ی دیاریک‌راوی دان‌اوه به‌ر له‌وه‌ی موخته‌هید ئیجتیه‌اد بکات یان حوکم‌یک‌ی دیاریک‌راو نییه، به‌لکو حوکم نه‌وه‌یه که‌ موخته‌هید به‌ ئیجتیه‌ادی خ‌وی پی‌ی گه‌یشته‌وه؟ له‌مباروه دوو ب‌وچوون ه‌ن:

۱- خ‌وای گه‌وره حوکم‌یک‌ی دیاریک‌راوی ه‌یه، له‌باره‌ی هر‌ باب‌ه‌تیک‌ به‌ر له‌وه‌ی موخته‌هید ئیجتیه‌اد بکات، هر‌ که‌س‌یک‌ به‌ ئیجتیه‌ادی خ‌وی نه‌و حوکمه پی‌یک‌یت نه‌وا راستی پ‌تکاوه، هر‌چیش نه‌پی‌یک‌یت نه‌وا ه‌له‌پ‌نکه، به‌م پی‌یش ه‌موو موخته‌هیدیک‌ راستی‌ک‌ نییه. نه‌مه رای ز‌وربه‌ی زانایانه، نه‌مه رای ناسره‌وه و ه‌اتووه له‌ چ‌وار پی‌شه‌واکه.

۲- خ‌وای گه‌وره هیچ حوکم‌یک‌ی دیاریک‌راوی نییه له‌باره‌ی هیچ باب‌ه‌تیک‌ به‌ر له‌وه‌ی ئیجتیه‌ادی له‌باره‌وه بک‌ریت، به‌لکو حوکم‌ی خ‌وا نه‌وه‌یه که‌ هر‌ موخته‌هیدیک‌ به‌ ئیجتیه‌اده‌ک‌ه‌ی پی‌ی ده‌گات، به‌م پی‌یش هر‌ موخته‌هیدیک‌ راستی‌که. نه‌مه رای (باقلا‌نی و (نه‌بو ع‌لی جو‌سائی و ک‌وپ‌ه‌ک‌ه‌ی (نه‌بو ه‌اشمه). / س‌ه‌یری ئهم سهرچاوه‌یه ب‌که: أصول الفقه لمحمد أبو‌النور زه‌یر ۱۹۸/۴-۱۹۹ به‌لگه‌کانیش تیایدا خ‌راونه‌ته‌روو.

## خه‌واريج (الخوارج)

ئه‌وانه‌ن که ده‌رچوون دژی ئیمامی عه‌لی (په‌زای خ‌وای لیبیت) و لیتی یاخی بوون پاش ئه‌وه‌ی ئیمام ناو‌بژیوانیه‌که‌ی قبول‌کرد له‌ پرو‌داوه‌که‌ی (سه‌ففین).

### ناوه‌کانی ئه‌م تاقمه‌:

ئه‌مانه‌ چه‌ندین ناویان هه‌ن، هه‌ندیک له‌و ناوانه‌:

۱- خه‌واريج: کۆی (خارج: ده‌رچووه‌)، ده‌رچوو و یاخی که‌سیکه‌ له‌ گو‌پرايه‌لی ئیمامی راست و دروست ده‌رچووه‌و یاخی بوونی خ‌ۆی بۆ ئه‌و ئیمامه‌ راگه‌یان‌دوه‌و، شه‌رع‌ناسان که‌سی یاخی بوو له‌ گو‌پرايه‌لی ئیمام به‌: (باغی) ناوده‌به‌ن کۆیه‌که‌شی بریتیه‌ له‌ (البغاة: یاخی‌بوان)<sup>(۱)</sup>، به‌لام راجیان له‌باره‌ی ه‌ۆکاری ناوانی خه‌واريجه‌کان به‌وناوه‌:

خه‌واريجه‌کان ده‌لێن: ه‌ۆکاری ئه‌م ناوانه‌ بریتیه‌ له‌ ده‌رچوونیان له‌ پێناوی خوا، له‌به‌ر ئه‌م فه‌رمایشته‌ی خ‌وای گه‌وره‌: ﴿وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَمِجْدْ فِي الْأَرْضِ مُرَعَمًا كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ النساء: ۱۰۰.<sup>(۲)</sup> واته‌: (هه‌ر که‌سی‌کیش مال و حاڵی خ‌ۆی

به‌جی به‌یلت و له‌ پێناو خواو پێغه‌مبه‌ره‌که‌یدا کۆچ بکات، پاشان مردن یه‌خه‌ی پێبگریت، ئه‌وه‌ ئیتر ئه‌و که‌سه‌ پادا‌شته‌که‌ی که‌وتۆته‌ سه‌ر خوا، خوا هه‌میشه‌ و به‌رده‌وام لی‌خ‌ۆش‌بوو مه‌یره‌بانه‌).

یان بۆیه‌ ئه‌و ناوه‌یان لی‌نراوه‌، چونکه‌ یاخی بوون له‌ ئیمامی عه‌لی (په‌زای خ‌وای

<sup>(۱)</sup> تعلیق محمد محیی الدین عبدالحمید علی مقالات الإسلامیین للأشعري ۱/ ۱۶۸ و تعلیق علی الفرق بین الفرق للبغدادی ۷۲. و سه‌یری نه‌مه‌ش بکه‌: الملل و النحل للشه‌رستانی ۱/ ۱۰۵ و شرح‌ الح‌ور العین ۲۵۴.

<sup>(۲)</sup> در‌اسات الفرق ۸۹.

لَبِيتَ وَ دژایه‌تیاں کرد<sup>(۱)</sup>.

جگه له خه‌واربجه‌کان وتویانه: بۆیه ئهو ناوه‌یان لێنراوه، چونکه ده‌رچوون له دژی خه‌لك یان ئاین یاخود راستی<sup>(۲)</sup>.

۲- حه‌روریه (الحورریه): وه‌ك ئاماژه‌و دانه‌پاڵیاں بۆ ناوچه‌ی حه‌روریه، كه‌ لادییه‌كه‌ له پشت شاری كوفه، كه‌ خه‌واربجه‌كان دوا‌ی گه‌رانه‌وه‌یان له‌ جه‌نگی (سه‌ففین) له‌و‌ی كۆببونه‌وه‌<sup>(۳)</sup>.

۳- شراة: كۆیه، تاكه‌كه‌ی (شاره)، كه‌ له (شراء: فرۆشتنه‌وه) هه‌هاتوه، وه‌ك: قضاة، كه‌ كۆیه، تاكه‌كه‌شی (قاضیه)، گومانیاں وابوو كه‌ بۆیه ئهو ناوه‌یان له‌ خو‌ ناوه، چونكه‌ ئه‌وان گیانی خو‌یاں فرۆشتووه‌ته‌ خوا‌ی گه‌وره‌ی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی به‌هه‌شتیاں پسی‌ بدیت، بۆ ئه‌مه‌ش ئاماژه‌ ده‌كه‌ن بۆ ئه‌م فه‌رمایشته‌ی خوا‌ی گه‌وره‌: ﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنْ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَرِّلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ﴾<sup>(۴)</sup> التوبة: ۱۱۱. واته: (به‌راستی خوا، گیان و مائی له

<sup>(۱)</sup> مقالات الإسلامیین ۶۴/۱ و ۲۰۷ و شرح الحور العین، سه‌رچاوه‌ی پێشوو. و تاج العروس مادة (خرج)، والغنیة للشیخ عبدالقادر ۹۶/۱ باسی نازناو و ئاراسته‌کانی خه‌واربجی باس کردوه.

<sup>(۲)</sup> تاج العروس، سه‌رچاوه‌ی پێشوو. و دراسات فی الفرق، سه‌رچاوه‌ی پێشوو وه‌ریگرتوه‌ له: ابن منظور و الزبیدی.

<sup>(۳)</sup> مقالات الإسلامیین ۲۰۷/۱ والفرق بین الفرق ۷۵ و شرح الحور العین ۲۵۴ و خطط المقریزی ۳۵۴/۲ والمنية والأمل ۱۰۴.

<sup>(۴)</sup> تعلیق محمد محیی الدین عبد الحمید علی المقالات الإسلامیین للأشعری ۱/۱۶۸ و تعلیل التسمیة فی: مقالات الإسلامیین للأشعری ۱/۲۰۷ و شرح الحور العین ۲۵۴ والمنية والأمل ۱۰۴.

غه‌یری خه‌واربجه‌كان ئه‌م ناوه‌یان به‌وه‌ شیکردۆته‌وه: كه‌ له (شری و الشر) هه‌هاتوه كه‌ له - بابی: رضی - هیه به‌واتای كه‌له‌كه‌ بوون و خربوونه‌وه سه‌ریه‌ك دیت. یان به‌مانای (شری الرجل) دیت وه‌ك (رضی) واته تووره‌ بوو. / تعلیق محمد محیی الدین، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، و أشار الی الصحاح الجوهري.

ئیمانداران کپوه به‌وه‌ی که به‌هه‌شت بۆ ئه‌وانه‌و به‌شیانه، ئه‌وانه ده‌جه‌نگن له پێناوی ئایینی خوادا، دوژمنانی ئایینی خوا ده‌کوژن "له گۆره‌پانی جه‌نگدا" یان ده‌کوژرین "شه‌هید ده‌کړین".

۴- نه‌واصب: کۆی (ناصب)ه یان (ناصبی)ه، ئه‌وانه‌ن که زیاده‌پوچوون له بوغزانندی ئیمامی عه‌لی (ره‌زای خوای لیث) <sup>(۱)</sup>.

۵- موحه‌کیمه (الحکمة): بۆیه به‌و ناوه‌وه ناوهران، چونکه نکۆلیان کرد له دادوه‌ریه‌که‌ی پرووداوی (صفین) و به‌ناپه‌سه‌ندیان زانی، وتیان: حوکم ته‌نها بۆ خوايه <sup>(۲)</sup>.

۶- مارقه (المارقة) <sup>(۳)</sup>: واته له ئاین ده‌رچوان، به‌هۆی ئه‌م فهرمووده‌یه: (يمرقون من الدين مروق السهم من الرمية) واته: له ئاین ده‌رده‌چن وه‌ک چۆن تیر له که‌وانه ده‌رده‌چیت.

به‌لام خه‌وارچه‌کان به‌و ناوانه‌ پازی نین، چونکه واده‌زانن ته‌نها ئه‌وان خۆیان باوه‌ردارن، دژه‌کانیان هاویه‌شدانه‌رو بۆ باوه‌رن <sup>(۴)</sup>.

۷- هه‌ندیک ناوی تر که خه‌وارچه‌کان بۆ خۆیان ده‌ستنیشانیان کردوه: موسلمانان، کۆمه‌له‌ی موسلمانان، بانگه‌وازخوازن، ئه‌هلی حه‌ق، خۆراگران <sup>(۵)</sup>.

<sup>(۱)</sup> خطط المقریزی ۳۵۴/۲ وتعلیق محمد محیی الدین، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، وأشار إلى خطط المقریزی. وتعلیق‌ه‌ علی الفرق بین الفرق للبغدادی ۷۲.

<sup>(۲)</sup> مقالات الإسلامیین ۲۰۷/۱ و شرح الحور العین، سه‌رچاوه‌ی پێشوو ۲۵۵ و المنیة والأمل، سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

<sup>(۳)</sup> مقالات الإسلامیین، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، والملل والنحل للشهرستانی ۱۰۷/۱. و شرح الحور العین، والمنیة والأمل، هه‌ردوو سه‌رچاوه‌که‌ی پێشوو، و تعلیق محمد محیی الدین علی الفرق بین الفرق للبغدادی ۷۲.

<sup>(۴)</sup> مقالات الإسلامیین، والملل والنحل للشهرستانی، و شرح الحور العین، والمنیة والأمل، سه‌رچاوه‌کانی پێشوو، و تأریخ الفرق الإسلامیة للغرابی ۲۶۵. پاش که‌میکی تر به‌ته‌واوی بابته‌ی ده‌رچوون (مروق) ده‌خه‌رتیه‌روو.

<sup>(۵)</sup> البعد الحضاری ۵۶.

## راو بۆچوونه‌کانیان:

سه‌رجه‌م خه‌واريجه‌کان ئهم رایانه په‌سه‌ند ده‌که‌ن:

۱- ته‌کفیر کردنی عه‌لی و عوسمان و هاوه‌لانی و شتر (أصحاب الجمل)، ئه‌وانه‌ی که رازی بوون به دادوه‌رییه‌که و هه‌ردوو دادوه‌ره‌که، یاخود یه‌کیکیانی به راست داده‌نا<sup>(۱)</sup>.

سه‌رجه‌م خه‌واريجه‌کان دان ده‌نێن به ئیمامه‌تی (ئهو به‌کرو عومه‌ر)، نکۆلی ده‌که‌ن له ئیمامه‌تی (عوسمان) له کاتی ئهو پرووداوانه‌ی که له‌و پێناوه‌دا تیاچوو، واته: دوا‌ی شەش ساڵ له حوکمرانیه‌که‌ی، دان به ئیمامه‌تی عه‌لی داده‌نێن به‌ر له‌وه‌ی رازی بێت به دادوه‌رییه‌که و له‌دوا‌ی دادوه‌رییه‌که‌وه ته‌کفیری ده‌که‌ن.

۲- ئیمامه‌ت ته‌نها له قورەیش کورت هه‌لنه‌هاتوه‌، به‌لکو خه‌لکی غه‌یره قورەیشیش ده‌کریت بپیته ئیمام نه‌گه‌ر شیاو بێت.

۳- قورئان به‌دییه‌ت‌راوه<sup>(۲)</sup>.

---

<sup>(۱)</sup> الفرق بين الفرق ۷۳ و التبصير في الدين ۳۸. سه‌یری نه‌مانه‌ش بکه: مقالات الإسلاميين ۱/۱۶۷ و الملل و النحل للشهرستاني ۱/۱۰۷ و إعتقادات فرق المسلمين ۵۱ و البدء و التاريخ ۵/۱۳۵ و المنية و الأمل ۱۰۴.

ئهو‌ی تیبینی ده‌کریت که (تیبازیه‌کان) رایه‌کی جیاواز له‌و رایه‌یان هه‌یه، که‌میکی تر ده‌خړیته‌روو.

زۆریه‌ی خه‌واريجه‌کان وتیان: هه‌ر که‌سی سه‌رپیچی خوا‌ی گه‌وره بکات و تاوان نه‌جام بدات، ئه‌وا کوفری کردوه‌، به‌مه‌ش ده‌بیته کافر، حوکمه‌که‌یشی مانه‌وه‌ی هه‌تا هه‌تاییه له ناگری دۆزه‌خ، جا ئهو تاوان و سه‌رپیچه گه‌وره یان بچوک بێت، هه‌یانه ده‌لێت کافر نییه به‌لکو هاوبه‌ش دانهره. له (نه‌جده‌ی حه‌نه‌فی) خاوه‌نی ره‌وتی (نه‌جدات) گێڕدراوه‌ته‌وه، ئهو‌ی تاوانی گه‌وره ده‌کات بۆ هه‌تا هه‌تا له ناگری دۆزه‌خدا نابێت به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا ده‌بیته هه‌ر سزا بدریت، به ئه‌ندازه‌ی ئهو تاوانه‌ی و دروست نییه لێبووردن بۆ ئهو که‌سه تاوانباره، پاشان ئاکامی هه‌ر چوونه به‌هه‌شته./ تبصرة الأدلة ۲/۷۶۷.

<sup>(۲)</sup> مقالات الإسلاميين ۱/۲۰۳-۲۰۴.





۱- محکمه‌کانی یه‌که‌م: ئه‌وانه‌ن که یاخی بوون و ده‌رچوون له‌ دژی ئیمامی عه‌لی له‌ کاتی

دادوه‌ری کردنه‌که، ئه‌مه‌ش دوا‌ی ئه‌وه‌ی که له‌ جه‌نگی (سه‌فین) له‌ گه‌ڵ ئیمام بوون<sup>(۱)</sup>، به‌ ئیمامی عه‌لیان (به‌زای خوا‌ی لی‌بی‌ت)، وت کاتی‌ک دوو دادوه‌ره‌که‌ی ده‌ست‌نیشان کرد: ئه‌گه‌ر تو‌ ئیمامی راست و دروست بیت، بو‌چی هه‌ر له‌ سه‌ره‌تادا فه‌رمانی جه‌نگت پێ‌کردین؟ دواتر به‌م هۆیه‌وه‌ له‌ ئیمام جیا بوونه‌وه<sup>(۲)</sup>.

یه‌که‌م که‌س له‌ خه‌وارێج که‌ وتی: (حوکم ته‌نها حوکمی خوا‌یه) (عه‌روه‌ی کور‌ی حوده‌یر) بوو، پیتی ده‌وتری‌ت: (عه‌روه‌ی کوری ئه‌دی)، ناوی تری‌شی لی‌نراوه‌، بانگه‌وازی له‌ کار لادانی ئیمامی عه‌لی و مو‌عاوییه‌یان کرد.

دوا‌ی گه‌رانه‌وه‌ی ئیمامی (عه‌لی) له‌ (سه‌فین)، خه‌وارێجه‌کان له‌ (حه‌رو‌راء) کو‌بوونه‌وه‌و ژماره‌یان دوا‌زده‌ هه‌زار بوو، سه‌رکرده‌که‌شیان (عه‌بدو‌ل‌لای کور‌ی که‌واء) و (شبه‌سی کور‌ی ر‌وبعی) بوو، ئیمامی عه‌لی (به‌زای خوا‌ی لی‌بی‌ت) چ‌وه‌ لایان و گفتو‌گۆی له‌ گه‌ڵ کردن، به‌م هۆیه‌وه‌ (ئین که‌واء) به‌ هه‌زار سه‌ری‌ازه‌ داوا‌ی پاراستنی له‌ ئیمامی عه‌لی کرد.

خه‌وارێجه‌کانی دی‌که‌ مانه‌وه‌و له‌ سه‌ر ئه‌و گو‌م‌پاییه‌ی خ‌زیا‌ن به‌رده‌وام بوون، کو‌چیان کرد بو‌ ناوچه‌ی (نه‌ه‌ره‌وان)، به‌سه‌رکر‌دا‌یه‌تی (عه‌بدو‌ل‌لای کور‌ی وه‌ه‌بی‌ پ‌اس‌بی) و (ح‌رق‌وصی کور‌ی زوه‌ه‌یری ب‌ج‌لی) که‌ به‌ (خاوه‌ن مه‌مه‌که‌که‌) (ذی‌ الخ‌وی‌صره‌) ناسراوه‌. له‌ (مه‌دائن) گه‌یشتن به‌ (عه‌بدو‌ل‌لای کور‌ی خه‌بابی کور‌ی ئه‌ره‌ت) که‌ والی

شه‌هرستانی له‌ (الملل والنحل ۱/۱۰۷) گه‌وره‌ تا‌قمه‌کانی خه‌وارێجی به‌ شه‌ش ده‌سته‌ دانا‌ون، (سه‌عالیبه‌کان) له‌ جیاتی (شه‌بی‌یه‌ و مو‌حه‌کی‌مه‌کان) وه‌ک ده‌سته‌یه‌کی خه‌وارێج با‌س نه‌کرد‌وه‌، به‌لام دواتر له‌ به‌ره‌یه‌وه‌ دوا‌ه کاتی‌ک له‌ به‌ره‌ی خه‌وارێجه‌وه‌ قسه‌ی کرد‌وه‌.

<sup>(۱)</sup> الملل والنحل للشهرستاني ۱/۱۰۶ وإعتقادات فرق المسلمين ۵۲ والمواقف ۳۹۲/۸ والفرق الإسلامية للكرماني ۶۲. سه‌یری ئه‌مانه‌ش ب‌که‌: التنبيه والرد ۴۷ والبدء والتأريخ ۱۳۵/۵-۱۳۷ و خطط المقرئ ۳۵۴/۲.

<sup>(۲)</sup> إعتقادات فرق المسلمين، سه‌رچاوه‌ی پێ‌شو‌و.

ئەوی بوو، ناوبراو قسە لە گەڵ کردن، (عەبدوڵا)یان کوشت و خۆینی بە پرووبارە کەدا پۆشت، کۆرۆ کەنیزە کە کەشیان کوشت، ئەمانە سەربازگەیان دانا لە (نەهرەوان)، ئیمامی عەلی بە چوار هەزار هاوێشەوێ بویان دەرچوو، لە پێشتردا (عەدی کۆری حاتەمی تائی) پەوانە کرد و گفتوگۆی لە گەڵ کردن و دواتر جەنگی لە گەڵ کردن، (حەرقوص) بەرەو پرووی ئیمامی عەلی (پەزای خۆی لێت) هاتە دەر و وتی: سۆیند بە خوا کە جەنگت لە گەڵدا دەکەین، تەنھا مەبەستمان پەزنامەندی خوایە و پزگاریبوونە لە ئاگری دۆزەخ لە پۆژی دوایدا، پاشان ئەم ئایەتەندی خۆیندەو: ﴿قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا﴾ (الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يُحْسِبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا) ﴿١٠٣﴾ الکەف: ١٠٣-١٠٤. واتە: (ئەوی موحەمەد (صلی اللہ علیہ وسلم) پێیان بۆ: ئایا هەوالتی ئەو کەسانەتان بەدەمی کە لە کارو کردەویاندا زۆر زەرەر مەندو خەسارە ئەند؟! "ئەوانە" ئەو کەسانە کە هەول و کۆششیان لە ژیاڵی دۆنیادا، بەزایە و بەهەدەر چوو بە مەرجێک وایان دەزانی کە بەراستی کاری چاک دەکەن و کردەوی پەوا ئەنجام دەدەن).

ئیمامی عەلی هێرش کردنە سەر و لەناوی بردن، (عەبدوڵای کۆری وەهەبی) کوشت، شۆینی حەرقوصیش کەوت، ئیمام عەلی فەرمانی کرد کە بیکۆژن، ناوبراو مەمکی هەبوو وەک مەمکی ئافرەت، ئیمامی عەلی (پەزای خۆی لێت) وتی: خواو پیغەمبەرە کە پراستیان فەرموو. ئەو پیاوێ خاوەن مەمکە بەلای پیغەمبەردا پۆشتبوو کاتێک دەستکەوتەکانی جەنگی بەدری دا بەش دەکرد، ناوبراو بە پیغەمبەری (صلی اللہ علیہ وسلم) وت: دادپەرورەبە. پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرمووی: دوا براو زەرەر مەند بوویت، ئەگەر من دادگەر نەبم کێ دادگەر دەبێت؟ دواتر فەرمووی: تاقم و دەستەیک لە ئەوێ ئەو کابرایە دێنە دنیا کە لە ئاین دەردەچن وەک چۆن تیر لە کەوانە کە دەردەچێت.

دوای ئەمه خه‌وارێج له عی‌پاق چوونه‌ده‌ر، ئیمامی عه‌لی به‌رده‌وام له‌گه‌ڵیاندا ده‌جنگی، تا ئەو کاته‌ی ئیمامیان کوشت.

مه‌زه‌بی خه‌وارێج کانی‌ش بریتییه له ته‌کفیر کردنی عه‌لی و عوسمان و هاوه‌ڵانی وشتر (أصحاب الجمل)، هه‌ر دوو دادوه‌ره‌که، ته‌کفیر کردنی ئەو که‌سه‌ش که به دادوه‌رییه‌که پازیبوو، هه‌روه‌ها ته‌کفیر کردنی هه‌موو ئەوانه‌ی تاوان و گونا‌هیان کردوو.

خه‌وارێج‌کان هه‌ر له‌سه‌ر ئەم بۆچوونه بوون، تا پێ‌پ‌ری (ئه‌زارێقه) ده‌رکه‌وت، له‌و کاتدا راجیاییان که‌وته ناو<sup>(١)</sup>.

٢- ئه‌زارقه: بریتین له شوینکه‌وتوانی (نافعی کورێ ئه‌زرقی هه‌نه‌فی). زۆرت‌رین ژماره‌ی

خه‌وارج پێ‌ک‌دێ‌ن و به‌ده‌سه‌ڵات‌ترینیان، له‌گه‌ڵ پێ‌پ‌ری یه‌که‌می خه‌وارج جیا نه‌کرێ‌نه‌وه به‌چهند شتێک وه‌ک:

ئه‌زارێقه‌کان دژه‌پ‌راکانیان نه‌گه‌ر له ناو بازنه‌ی ئوممه‌تیش دابن، ئەوا به‌ هاویه‌شدانه‌ر ناوده‌نێن، پێ‌پ‌ری یه‌که‌م (محکمه‌کانی یه‌که‌م) ده‌لێ‌ن: کافه‌.

هه‌ندێک له بۆچوونه‌کانیان:

أ- ئەو که‌سه به‌ هاویه‌شدانه‌ر داده‌نێن، که کۆچ بۆ لای ئەوان ناکات، نه‌گه‌رچی هه‌مان بۆچوونی ئەوانیشی هه‌بی‌ت.

ب- به‌پێ‌ویستی‌ان داده‌نا که ئەو که‌سه تاقی بکه‌نه‌وه که ده‌چێ‌ته سه‌ربازگه‌که‌یان نه‌گه‌رچی کابرا بانگه‌شه‌ی ئەوه‌ش بکات که له‌وانه، به‌وه‌ی دیلێک یان منداڵێکی دژه‌پ‌راکانیان ده‌ده‌نه ده‌ستی و فه‌رمانی پێ‌ده‌که‌ن بیکوژن.

پ- منداڵه‌کانی دژه‌پ‌راکانیان هاویه‌شدانه‌رن و بۆ هه‌تا هه‌تایی له ناگردا ده‌مێننه‌وه.

<sup>(١)</sup> الفرق بين الفرق ٧٤-٨١ والتبصير في الدين ٣٨. و سه‌یری ئەمانه‌ش بکه: المل والنحل للشه‌رستانی

١٠٧/١. والکامل للمبرد ٢٦٣/٣: نه‌خفه‌ش وتویه‌تی: حرقوص: خاوه‌ن مه‌مه‌که‌که‌یه.

فه‌رموده‌ی: ده‌رچوون له‌ نایین... بوخاری و موس‌لیم گێ‌پ‌راویانه‌تموه. که‌مێکی تر ده‌خرێ‌ته‌پ‌روو.

- ت- کوشتنی ئافره‌ت و مندائی دژه‌پاکانیان هه‌ڵاڵ کردبوو.
- ج- وازه‌ینان و سلّ کردنه‌وه‌یان له‌ جه‌نگ به‌ هه‌پام ده‌زانی، هه‌روه‌ها ئه‌وانه‌یان به‌ هاوبه‌شدانه‌ر ده‌زانی که جه‌نگ ناکه‌ن و دانیشتون<sup>(١)</sup>.
- چ- به‌راستدانانی (عه‌بدوپه‌جمانی کوپری مولجه‌م) له‌ کوشتنی ئیمامی عه‌لی.
- ح- توقیه، له‌لای ئه‌وان دروست نییه‌ له‌ گوشتارو کرداردا<sup>(٢)</sup>.
- خ- برینی ده‌ستی دزیکه‌ر له‌ بازووه‌وه، هه‌روه‌ها پوچه‌ڵ کردنه‌وه‌ی به‌ردباران (په‌جم) کردنی ئافره‌ت و پیاوی زیناکه‌ر<sup>(٣)</sup>.
- ٣- نه‌جدات: بریتین له‌ شوێنکه‌وتوانی (نه‌جده‌ی کوپری عامر هه‌نه‌فی). نه‌جده‌ له‌ گه‌ڵ هه‌ندیك له‌ شوێنکه‌وتوانی له‌ (یه‌مامه) ده‌رچوون، ده‌یویست به‌ پێری (ئه‌زاریقه) بگات، له‌ سه‌ربازگه‌که‌ی (نافع) چه‌ند که‌سیك پێشوازیان لێکرد، ئه‌وه‌یان پێراگه‌یاندا، که‌ نافع هه‌ڵساوه‌ به‌ ته‌کفیر کردنی ئه‌وانه‌ی دانیشتون و جه‌نگ ناکه‌ن، ئه‌وانیش به‌مه‌ رازی نین، بۆیه‌ نه‌جده‌یان به‌سه‌رکرده‌ی خۆیان ناساند.
- دواتر پێری نه‌جدات له‌باره‌ی نه‌جده‌ راجیاوازییان تێکه‌وت به‌هۆی چه‌ند شتیکه‌وه، دواتر نه‌جده‌ هه‌ر له‌سه‌ر ده‌ستی تاقمه‌که‌ی کوژرا.
- ئه‌م پێره‌ بۆ سی ده‌سته‌ دابه‌ش بوون، به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا کوکن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی: که‌ خه‌لک هه‌رگیز پێویستی به‌ ئیمام نییه‌، به‌لکو پێویسته‌ له‌ ناو خۆیاندا شته‌کان تاوتوی بکه‌ن، جا نه‌گه‌ر پێیان وابوو که‌ ئه‌و شتانه‌ پێویستی به‌ ئیمامیه‌که‌ که‌ ئه‌و کارانه‌یان پێبکات. ئه‌وا ئه‌و کاته‌ ده‌ستنیشان کردنی ئیمام دروسته‌.

<sup>(١)</sup> الفرق بين الفرق ٨٢-٨٣ والتبصير في الدين ٤٢ والملل والنحل للشهرستاني ١١٦-١١١/١. پروانه: مقالات الإسلاميين ١٧٠/١ والتنبیه والرد ١٧٨ والفصل لابن حزم ٥٢/٥ و اعتقادات فرق المسلمين ٥٤ والبدء والتأريخ ١٣٨/٥ وخطط المقريري ٣٥٤/٢ والمواقف ٣٩٢/٤ والفرق الإسلامية للكرمانی ٦٤-٦٦ والبعد الحضاري ٥٣.

<sup>(٢)</sup> الملل والنحل للشهرستاني، والفرق الإسلامية للشهرستاني، سه‌رچاوه‌کانی پێشوو.

<sup>(٣)</sup> الفصل لابن حزم، سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

همروه ها (که عبی) نه و تهیه ی نهوانی گپراوه تهوه: که توقیه دروسته له گوftarو کرداردا ته نانهت له کوشتنی که سیکیشدا.

نجدده خوینی خاوهن په یمان و له نه ستوگیراوان (نه هلی ذمه) ی حال کرد، له و شوینه ی توقیه ی تیدا به کاردیت، به ریوونی راگیانده له وانه ی نه مه به حه رام ده زانن<sup>(۱)</sup>.

۴- صوفریه (الصفریة، الأصفریة): شوینکه وتووی (زیادی کوری نه صفر)ن. نه مانه ده لئین:

أ- هه مان رای نه زاریقه کانیا هیه له وهی گونا هکار به هاوبه شدانه ر داده نین، دواتر نه مانه ش بوونه سی دهسته، به لام شایه نی باسه که هر هه موویان کوشتی نافرهت و مندالی دژه راکانیا به حال نازانن، به پیچه وانه ی نه زاریقه کان که به ره وای ده زانن.

ب- هه مووشیان پشتگیری له (عبدولای کوری وهه بی راسبی) و (حرقوسی کوری زوهیر) و شوینکه وتووه کانیا له پیتری (موحه کیمه کانی یه کهم) ده کهن. دوا ی نه مانه (نه بو بلالی مرداسی خارجی)یان وه ک نیمام داناوه، که برای (عروه ی کوری حه دیر) بوو، دوا ی نه میش (عیمرانی کوری حه تانی ده سوسی)یان به نیمام داناوه.

<sup>(۱)</sup> الملل والنحل للشهرستاني ۱/۱۱۶ و مقالات الإسلامیین ۱/۱۷۴ والفرق بین الفرق ۸۷ والتبصیر فی الدین ۴۳. سهیری نه مانه ش بکه: الفصل لابن حزم ۵/۵۳ وإعتقادات الفرق المسلمین ۵۵ والبدء والتأریخ ۵/۱۳۹ والمواقف ۸/۳۹۳ والفرق الإسلامیة للکرماني ۶۶ وخطط المقریزی ۲/۳۵۴. و (المبرد) له (الکامل ۳/۲۸۶-۲۸۹) نامه که ی نه جدی که بز نافع ی ناردووه هیناوه دوا ی لی جیابوونه وه و وه لامه که ی نافع ی بز نه و به هه مان شیوه ی هیناوه.

(عیمران) شاعیریکی ناسک بوو و یه کییک بوو له توندیره وه کانی صوفیه کانی،  
ئه وه بوو که بۆ (عه بدوره جمانی کوری مولجه م) که بکوژی ئیمامی عه لی (ره زای  
خوای لیبتت) بوو شیوه نی گیترا<sup>(۱)</sup>.

پ- توقیه به دروست ده زانن له گوشتاردا نه ک له کرداردا<sup>(۲)</sup>.

۵- عه جارده: شوینکه وتووی (عه بدولکه رعی کوری عه جرده) ه. دواتر ئه م پی ره بۆ چه نندین  
دهسته دابه شبوون، بۆ نزیکه ی بیست دهسته په رت بوون، ئه م بۆچوونه کۆیان  
ده کاته وه:

أ- منداڵ که بالغ بوو داوای موسلمان بوونی لیّ ده کریت، پیتش ئه مه خو لیّ به ری  
کردنی پتویسته، تا موسلمانیتی راده گه یه نیت یان وه سفی ئیسلام ده کات.  
ب- مائی دژه پاکانیان به دهستکهوت نازانن تا خاوه ن ماله که نه کوژریت،  
به پتچه وانه ی پی ری ئه زارقه که به هه موو شیوه یه ک مائی دژه پاکانیان به هه لال  
ده زانن. دوا ی ئه مه ئه م پی ره بۆ پازده دهسته دابهش بوون.  
پ- کوچکردن به چاکه داده نین نه وه ک به فه رزو پتویست.  
ت- به کردنی گونا ه ی گه و ره که سه که ته کفر ده که ن<sup>(۳)</sup>.

۶- شیبیه: بریتین له شوینکه وتووی (شه بیبی کوری یه زیدی شه بیانی) که نازنا وه که ی  
(ئه بو سه حاری) یه، که له سه رده می (حه جاج) ده رچوو.  
شه بیب و شوینکه وتووانی ئیمامه تی ئافره تیان به دروست دانا، ئه گه ر ئافره ته که به  
ئه رک ی پتویستی خو ی هه لسا، له ئاست دژه پاکانی ده رچوو، شوینکه وتووانی

<sup>(۱)</sup> مقالات الإسلامیین ۱۸۲/۱ والفرق بین الفرق ۹۰ والتبصیر فی الدین ۴۴ والملل والنحل  
للشهرستانی ۱۳۴/۱ و المواقف ۳۹۴/۸ و خطط القریزی ۳۵۴/۲.

<sup>(۲)</sup> إعتقادات فرق المسلمین ۶۵ و شرح المواقف للسید الشریف، سه رچاوه ی پتیشوو.

<sup>(۳)</sup> مقالات الإسلامیین ۱۷۷/۱ والفرق بین الفرق ۹۳ والتبصیر فی الدین ۴۵ والملل والنحل  
للشهرستانی ۱۲۴/۱ والفصل لابن حزم ۵۴/۵ و إعتقادات فرق المسلمین ۵۶ والبدء والتاریخ  
۱۳۸/۵ والمواقف ۳۹۴/۸.

ناوبراو پێیان وابوو کە غەزالە ی دایکی شەبیب لە دواى کوژرانى ناوبراو ئىمام بوو  
تا کوژرا<sup>(١)</sup>.

پێیان وابوو کە مەوۆ— ئەگەر شایەتەمانى هێنا و دۆستایەتى و پشتگیری  
خۆشەویستانى خوا بکات و خۆى بەرى بکات لە دوژمنانى خوا، دان بنیّت بە  
پەيامى نێردراوى خوا، ئەوا دەبێتە موسلمان ئەگەرچی شارەزا نەبێت بە سەرجهەم  
ئەو فەرزەنى کە خۆى گەورە دایان، بەوى چ فەرزە چ فەرز نیه، تا ئەو کاتەى  
تاقیدەکرێتەوه بە کردارو لێیدەپرسرێتەوه<sup>(٢)</sup>.

٧- ئىبازىيەکان: سەرکردەى ئىبازىيەکان بریتىيە لە: (ئەبو شەعسانى جابرى کورى  
ئەزدى عەمانى بەصر)، سالى ٢١ ک کە هێشتا دوو سال لە تەمەنى خەلافەتى  
ئىمامى عومەر مابوون لە دایک بوو، کۆچى کردوو لە پێناو بەدەستەپێنانى زانست،  
هاوەڵى (عەبدوللای کورى عەبباس) بوو، شتى زۆر وەرگرتوو لە زۆرێک لە هاوەڵان  
(پەزای خویان لێبێت)، وتیەتى: (بە هەفتا کەس گەشتوو لە هاوەڵانى بەدر، شتى  
هەر هەموویانم وەرگرت تەنها دەریاکە نەبێت). مەبەستى لە دەریاکە (ئین  
عەبباس)ە، لەبەر زۆرى زانستەکەى ئەو ناوەى لێناوه.

جا (ئەبو عوبەیدەى موسلىمى کورى ئوبەى کەرمەى تەمىمى) زۆر شتى لە (جابر)  
وەرگرتوو، کە (رەببى کورى حەبیب) کتیبى (الجامع الصغیر) لێگێڕاوه تەوه کە  
سەرچاوەى سەرەکی کتیبى (ئىبازىيەکانە) لە بواری فەرمووده. جابر سالى ٩٣ ک  
کۆچى دواى کردوو<sup>(٣)</sup>.

<sup>(١)</sup> الفرق بين الفرق ١٠٩ والتبصير في الدين ٥٠ والملل والنحل للشهرستاني ١٢٣/١. سەیری ئەمەش  
بکە: خطط المقرئى ٣٥٥/٢.

<sup>(٢)</sup> مقالات الإسلاميين ١٩٤/١.

<sup>(٣)</sup> البعد الحضاري ٥٠، لە پەرەوێزە کەیدا.

سەیری ژياننامەى (جابرى کورى زەید) بکە: طبقات المشايخ بالمغرب للدرجيني ٢٠٥-٢١٤  
والسير للشماخي ٧٢-٦٧/١، لەم سەرچاوەیەدا هاتوو کە لە ٩٦ ک مردوو، بەهەمان شێوه



ئینجا (عهبدوڤای کوری ئیباری ته میمی مری) شوتین بۆچونه کانی نهو کهوت، نهو ههش نهو هیه که مهزه به کهی دراو ته پالی، کهچی سه رکردهی راسته قینهی نهو تاقمه جابری کوری زیده، هۆکاری نه مهش ده رکهوتنی (ئین ئیبار) بووه له بواری سیاسی، که له نافعی کوری نه زههق جیا بووه وه. سالی ۸۶ ک کوچی دوایی کردووه<sup>(۱)</sup>.

نووسه رانی تاقمه کان، وهک: نه شعری<sup>(۲)</sup>، مهلتی<sup>(۳)</sup>، به غدادی<sup>(۴)</sup>، ئیسفه رایینی<sup>(۵)</sup>، ئین ههزم<sup>(۶)</sup>، شههرستانی<sup>(۷)</sup>، نهشوانی هه میری<sup>(۸)</sup>، رازی<sup>(۹)</sup>، مهقدیسی<sup>(۱۰)</sup>، ئیجی<sup>(۱۱)</sup>،

نه مانهش ناماژه یان پێداوه: (هه عهبری) له (البعد الحضاری)، و ئین هه جهر له: التذهیب التذهیب ۲۷۹/۱ طبعه مؤسسه الرساله.

<sup>(۱)</sup> البعد الحضاری، سه رچاوهی پێشوو، ۵۲ نهو دهقهی نهقل کردووه له (به غتوری و به رادی). (مو به رده) له (الكامل ۲۷۵/۳) دا وتویه تی: (دواتر هه وارچه کان ده رچوون که ههچ ده نگویاسیان نییه، له بهر نهوهی هه موویان کوژران، تا کارگه یشته نه زارقه کان، لیتره وه هه وارچه ده ستیان به په رتبهوون کرد، بۆ چوار کهرت: ئیباریه کان: که بریتین له هاوه لانی "عهبدوڤای کوری ئیبار". صوفیه... بهیه سهیه... نه زارقه... نه مان پێشتر له سه ر یه بۆچوون بوون، له چهند باب ته تیکی لاهه کی ریزه په نه بوایه راجیایان نه بوو). به هه مان شیهو (مو به رده) له (الكامل ۲۹۱/۳) باسی جیا بوونهی (عهبدوڤای کوری ئیبار) له (نافع) ی کردووه. سه یری ژیانانهی (ئین ئیبار) بکه له: طبقات المشایخ بالمغرب للدرجینی ۲۱۴ والسير الشماخي ۷۲/۱.

<sup>(۲)</sup> مقالات الإسلامیین ۱۸۳/۱.

<sup>(۳)</sup> التنبيه والرد ۱۷۸.

<sup>(۴)</sup> الفرق بین الفرق ۱۰۳.

<sup>(۵)</sup> التبصیر فی الدین ۴۸.

<sup>(۶)</sup> الفصل لابن حزم ۵۱/۵.

<sup>(۷)</sup> الملل والنحل للشهرستانی ۱۳۱/۱.

<sup>(۸)</sup> الحور العین ۲۵۶.

<sup>(۹)</sup> إعتقادات فرق المسلمین ۶۴.

<sup>(۱۰)</sup> البدء والتاریخ ۱۳۴/۵ و ۱۳۸.

<sup>(۱۱)</sup> المواقف ۳۹۴/۸.

کرمانی<sup>(۱)</sup>، مه قریزی<sup>(۲)</sup>، نین مورتهزا<sup>(۳)</sup>، پیان وایه که نیبازییه کان دهسته و پیپرین له خهوارایج، ناوبراوان باسی تا قم و بوچوونه کانی خهواریمان کردووه.

موبه رده که فیکری هاوشیوهی خهواریمه کانی هه بوو، باسی ئه وهی کردووه که نیبازییه کان به شیکن له خهوارایج، دواتر له خهواریمه کان جیا بوونه وه، ههروه که ئه مه پیشتر خرایه پروو له کتیه کهی موبه رده که ناوی (الکامل) ه.

به ئام له گه ل ئه وه شدا نووسه ره نیبازییه کان، نکۆلی ده که ن له وهی نیبازییه کان به شیکن بن له خهوارایج، ده شلین هیچ خالینکی کۆکه ره وه نیه له نیوان نیبازییه کانو خهواریمه کان، ته نها به ناپه سه ند زانی نی ناو بیروانییه که نه بیته<sup>(۴)</sup>، چونکه نیبازییه کان پیان وایه که دادوهریه که هه لیه، نیمامی عه لی (ره زای خوی لیته) نیمامی راسته قینه یه و نه ده بوایه به دادوهریه که رازی بو با<sup>(۵)</sup>.

پیشیان وایه دوا ی سه ره ل دانی بوچوونه کهی (نافعی کوری ئه زره ق) نیبازییه کان له خهواریمه کان جیا بوونه ته وه، ئه مه ش دوا ی ئه وهی (عویده ولای کوری زیاد) کوری والی به صره که سه ره به معاویه بوو، جه نگیکی گهرمی له گه ل تا قمی (موحه کیمه ی) خهواریمه کان کرد، له ده ره نجامی ئه وه دا دوو دهسته به ده رکه وتن:

یه که م: دهسته ی (جبری کوری زهید) به رده وام بوو له سه ره ریتیازی (موحه کیمه کان) به شیوه یه کی نه ینی، ههروه ها (عه بدولای کوری نیباز) یشی له گه ل دابوو، که به ناشکرا

(۱) الفرق الإسلامية للكرمانی ۶۸.

(۲) خطط المقریزی ۳/۳۵۵.

(۳) المنية والأصل ۱۰۴.

(۴) مقالات الإسلامیین ۱۷۷/۱ والفرق بین الفرق ۹۳ والتبصیر فی الدین ۴۵ والملل والنحل للشهرستانی ۱۲۴/۱ والفصل لابن حزم ۵/۵۴ و إعتقادات فرق المسلمین ۵۶ والبدء والتأریخ ۱۳۸/۵ والمواقف ۸/۳۹۴.

(۵) مقالات الإسلامیین ۱۷۷/۱ والفرق بین الفرق ۹۳ والتبصیر فی الدین ۴۵ والملل والنحل للشهرستانی ۱۲۴/۱ والفصل لابن حزم ۵/۵۴ و إعتقادات فرق المسلمین ۵۶ والبدء والتأریخ ۱۳۸/۵ والمواقف ۸/۳۹۴.

بەرگری لەو پێبازە دەکرد، ناوبراوان پێیان وابوو، تاکە پێگە بۆ پزگاربوون، بریتییە لە دانێشتن و نەچوون بۆ جەنگ لە دژی دژەپراکانیان و پێداگیری کردن لەسەر لایەنی پۆشنپیری بۆ پاراستنی درووشم و پەیامی ئیسلام.

دووهم: شوێنکەوتوانی نافی کۆری ئەزەق، کە باسی بۆچوونەکانی ئەم دەستەبەمان کرد کە مێک پێش ئیستا.

بناغە جیاپوونەوهی ئەم دوو دەستەبە: ئەوەبوو کە موسلمانان - خەواریج - دواى کۆژرانی (ئەبو بلالی میرداس) ی کۆری (حەدیر) لە سالی (٦١ک) لە مزگەوتی بەصرە کۆبوونەوه، بریاری دەرچویناندا، لەم کۆبوونەوهیدا (عەبدوڵای کۆری ئیبار) و نافی کۆری ئەزەق و زۆریک لە موسلمانان ئامادەى بوون، جا کاتیك شەو بەتێ کیشا بەسەر ناوچەکەدا، عبدالله گۆی لە ئاوازی قورئان خوێنان و لەرەى دەنگی بانگدەران و لاوانەوهی تەسبیحات کاران بوو، بە هاوێلانی وت: ئایا لە دژی ئەمانە دەرچم؟ بۆیە شتەکەى شار دەوه و پەشیمانبوووه.

دواى ئەمە ئیباریەکان خۆیان بەریی کرد لە نافی کۆری ئەزەق، هەرۆک ئەمە بەروونی دیارە لەو پەیامەى (عەبدوڵای کۆری ئیبار) بۆ (عەبدولمەلیکی کۆری مەروان) ی نارد: (من خۆم بەخوای گەورە پەنادهەم و بەری دەکەم لە ئێین ئەزەق و گوشتارو کردارو شوێنکەوتوانی)<sup>(١)</sup>.

بۆیە بەهەموو شتێوەکە ئیباریەکان ئەوه پەت دەکەنەوه، کە بە خەواریج ناوبرن، چونکە خەواریجەکان بە لە ئاین دەرچوو دەزانن<sup>(٢)</sup>.

ئەوهى من بۆی دەچم: ئەوهیه کە وتەى هەر دوو دەستەو تاقمەکە راستە، جا نووسەرە ئیسلامیە ناوبراوەکان پێیان وایە کە ئیباریەکان بەشیکن لە خەواریج، چونکە تەماشای سەرەتای سەرھەڵدانى ئەوانیان کردووه، چونکە سەرەتا ئیباریەکان لەگەڵ خەواریجەکاندا

<sup>(١)</sup> البعد الحضاري ٥١-٥٤. سەیری ئەمانەش بکە: الإباضية بين الفرق الإسلامية لعلي يحيى معمر

٣٣٤ کە وەرگیرتووه لە: الدليل والبرهان للوارجلاني.

<sup>(٢)</sup> الحضاري، سەرچاوهی پیشوو.

بوون، دواتر ليټيان جيا بوونه وه. و نووسره ټيـبازيـه کـانـيـش پټيان وايه ټيـبازيـه کان به شيک  
نين له خه واريجه کان، چونکه ته ماشاي کوتايي بارودڅخې ټيـبازيـه کان ده کهن، پاش جيا  
بوونه وديان له خه واريچ، ټه مهش به و اتايه ټيـمه باسـمان کرد، هيچ به کيک لهـم دوو  
دهـسته نووسره نکوټي لي ناکهن. راجيـايـي له نيوان ټهـم دوو دهـسته نووسرهـانه  
راجيـايـه کي راسـته قينه نيـه.

ئىبازىيە كان لە ھەندىك بۆچووندا، پىيان وايە:

أ- ولّات و شاری درّه پاكانيان به شارو ولّاتی یه كخواناسی داده نین، تهنه سهریازگهی دهسه لّات نه بیّت، كه به ولّات و شوینی جهنگ، نهك هاروبه شدانانی داده نین.

ب- دان به بیرۆکه‌ی غایشکاری (استعراض) دا نانیڤ. غایشکاری: بریتییه له کوشتنی دژه‌راکان به‌وه‌ی به‌هاوبه‌شدانه‌ر دا بنرین.

پ- هیچ شتیکی جه‌نگاوه‌ره دژه‌کانیان به ده‌ست‌ک‌موت و‌ک‌ویله به‌ر‌ه‌وا نازانن، ته‌ن‌ها خ‌وینیان نه‌بی‌ت.

ت- دان دهټن به بڼه‌مای شوړش نه‌کردن، ټمه‌شیان به بڼه‌مای نه‌ټنی ناو ناوه، به‌شیوه‌یه‌که که ده‌رچوون به په‌وا نازانن تا ژماره و چه‌ک و پېداویستیان به نه‌ندازه‌ی نیوه‌ی ژماره‌ی دوژمن نه‌بیټ<sup>(۱)</sup>.

(<sup>١</sup>) البعد الحضاري ٥٥-٥٦. عدلى يه حياى مہ عمر له كتيبى: (الإباضية بين الفرق الإسلامية ٣٤٠-٣٥٠)، به تيرو ته سه لى له بارهى جوړه كاني ولّات دواوه:

أ- ولّات“ ولّاتی ئیسلامه و سهریازگی دهسه لّات سهریازگی ئیسلامه، بهو مهرجهی نیشتمان و دانیشتوانه که و دهوله ته که موسلمان بن و کار به حوکمی خوا بکن.

ب- ولّات“ ولّاتی ئیسلامه سهربازگی دهسلّات سهربازگی ئیسلامه، بهلّام نهوه ههیه که سهربازگی که سهربازگی ستم و زۆردارییه، نهگهر هاتوو نیشتمان و دانیشتوان و دهولّات موسلمان بوون بهلّام کار به حوکی خوا نهکهن.

پ- ولّات“ ولّاتی نیسلامه و سربازگهی دهسه لّات سربازگهی کوفره، نه گهر هاتوو نیشتمان و دانیشتوان موسلمان بوون، ده ولّتی حوکمران داگیر کمر بیت جا هاوبه شدانه ریکی خاوهن کتییی ئاسمانی بیت یان خاوهن کتییی ئاسمانی نه بیت.

شتیکی پروون و دیاره که سه‌رجه‌م نهو راوبۆچوونانه پیچه‌وانه‌ی بیروبوچوونی نه‌زاریقه‌کانه.

ج- کوفر له‌لای نه‌وان دوو جوهره:

یه‌که‌م: کوفری نیعمه‌ت: که به‌کوفری دوو پروویی ناوده‌بریت، که بکه‌ری نهو کوفره ههر حوکمی موسلمانانی به‌سه‌ردا جیبه‌جی ده‌کریت<sup>(۱)</sup>، نه‌مه‌هاومانایه له‌گه‌ل لاساری و تاوانکاری و سه‌ریچی کردن<sup>(۲)</sup>.

دووهم: کوفری دان پیدانه‌هینان (اجود): به‌م کوفره موسلمان له‌موسلمانیتی ده‌شوړیت و ده‌چیتته ده‌ره‌وی بازنه‌ی ئیسلام<sup>(۳)</sup>.

### په‌رستشکردنی خه‌واریه‌کان

سه‌رباری نه‌وه‌ی که پیشتیر بۆچوونه تووندو تیژو لارییه‌کانی خه‌واریه‌کانان خسته‌پروو، نه‌وا خه‌واریه‌کان به‌چهند سیفه‌تیکی دژییه‌ک جیا‌ده‌کرینه‌وه هه‌بوو، وه‌ک: تووندی له‌په‌رستشدا.

پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) له‌باره‌ی نه‌وانه‌وه فه‌رموویه‌تی: (يُخْرِجُونَ فَيْكُم قَوْمَ تَحْقِرُ أَحَدُكُمْ صَلَاتَكُمْ مَعَ صَلَاتِهِمْ وَصِيَامَكُمْ مَعَ صِيَامِهِمْ، وَيَقْرَأُونَ الْقُرْآنَ لَا يَجَاوِزُ حَنَاجِرَهُمْ، يَمْرُقُونَ مِنَ الدِّينِ كَمَا يَمْرُقُ السَّهْمُ مِنَ الرَّمِيَةِ)<sup>(۴)</sup> واته: کۆمه‌لێک له‌نیوه

ت- وڵات وڵاتی کوفره و سه‌ربازگه‌ی ده‌سه‌لآت سه‌ربازگه‌ی کوفره، نه‌گه‌ر نیشتمان‌که و دانیشتوانه‌که‌ی هاویه‌شدانه‌ر بوون، ده‌وله‌تیکی هاویه‌شدانه‌ر حوکمی ده‌کرد. سه‌یری نه‌م بۆچوونه و بۆچوونی تریش بکه، له: تحفة الأعيان للسالمي ۸۱-۸۵ له‌کاتی باسکردنی: (به‌شی: بیروباوهری دانیشتوانی عومان).

<sup>(۱)</sup> مختصر تاریخ الإباضية للباروني ۷۴.

<sup>(۲)</sup> البعد الحضاري ۵۱۲.

<sup>(۳)</sup> مختصر تاریخ الإباضية للباروني، سه‌رجاوه‌ی پیشوو.

<sup>(۴)</sup> فه‌رمووده‌ی: کۆمه‌لێک له‌نیوه په‌یدا ده‌بن و نوێژی خۆتان به‌که‌م ده‌زانن.... تاد، له‌مانه‌دا هاتووه: صحيح البخاري في: ۶۶ کتاب فضائل القرآن، ۳۶ باب من رايه بقراءة القرآن رقم ۵۰۵۸، عن أبي سعد الحذري.

پهیدا ده‌بن و نویژو پۆژوو و کرده‌وهی خۆتان به‌که‌م و بێ نرخ ده‌زانن له چاو نویژو پۆژوو و کرده‌وهی نه‌وان، قورئان ده‌خوینن که‌چی له گه‌رویان تیناپه‌ریت، له ئایین ده‌رده‌چن وه‌ك چۆن تیر له که‌وانه‌که‌ی ده‌رده‌چیت.....

له ئه‌بو سه‌عیدی خودریه‌وه (ره‌زای خوی لیبیت) هاتوه، وتویه‌تی: کاتیک ئیمه له خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ردا بووین (صلی الله علیه وسلم) ده‌ستکه‌وتی دابه‌ش ده‌کرد، (ذو الخویصره) پیاویکه له هۆزی (ته‌میم) هاته لای وتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا دادگه‌ربه، پیغه‌مبه‌ریش (صلی الله علیه وسلم) فه‌رمووی: سزا بۆ تۆ نه‌گه‌ر من دادگه‌ر نه‌بم کێ دادگه‌ر ده‌بیئت، به‌پاستی زه‌هرمه‌ند و بێ هیوا بوویت، نه‌گه‌ر من دادگه‌ر نه‌بم، عومه‌ر وتی: ڕیگه‌م بده با ملی بپه‌رینم؟ فه‌رمووی: (دعه، فإن له أصحابا يحقر أحدكم صلاته مع صلاتهم و صيامه مع صيامهم، يقرؤون القرآن لا يجاوز تراقيهم، يمرقون من الدين كما يمرق السهم من الرمية.... آیتهم رجل أسود، إحدى عضديه مثل ثدي المرأة، أو مثل البعضة تدردر، و يخرجون على حين فرقة بين الناس) واته: لیبگه‌رێ، ئه‌مه هاوه‌لی وای هه‌ن که هه‌ندیکتان نویژو پۆژووی خۆتان له چاو نویژی نه‌وان به‌بێ نرخ ده‌زانن، قورئان ده‌خوینن له گه‌رویان تیناپه‌ریت، له ئایین ده‌رده‌چن وه‌ك چۆن تیر له که‌وانه‌ی ده‌رده‌چیت.... نیشانه‌ی ئه‌مانه پیاویکی ره‌شه، باسکیکی وه‌ك مه‌مکی ئافره‌ته، یان وه‌ك پارچه گوشتیکه ده‌جولێته‌وه، ئه‌مانه له کاتیکدا ده‌رده‌چن که موسلمانان په‌رته‌وا‌زن.

ئه‌بو سه‌عید وتی: شایه‌تی ده‌ده‌م که ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌م له پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) بیستوه‌و شایه‌تیش ده‌ده‌م که (عه‌لی کوری ئه‌بو تالیب) و منیشی له‌گه‌لدا بووم، جه‌نگی له‌گه‌ل نه‌وان کرد، فه‌رمان کرا ئه‌و که‌سه بدۆزێته‌وه‌و پاشان دۆزیانه‌وه‌و هینایان، تا ته‌ماشای ئه‌و سیفه‌ته به‌که‌م که پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) پیتی وه‌سف کردبوو<sup>(١)</sup>.

<sup>(١)</sup> فه‌رمووده‌ی: کاتیک ئیمه له خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ردا بووین (صلی الله علیه وسلم).... تاد، له‌مانه‌دا هاتوه: صحیح البخاری فی: ٦١ کتاب المناقب، ٢٥ باب علامات النبوة فی الإسلام، رقم ٣٦١٠،

له گێڕانهوهیه‌کی تردا به‌هه‌مان ده‌ربهرین هاتوه، ته‌نها نه‌مه‌ی زیاد کردوه: أبو سعید وتی: ثم نایه‌ته له‌باره‌ی ئه‌و کابرایه‌ دابه‌زی: ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ﴾ التوبة: ۵۸.<sup>(۱)</sup> واته: (هه‌یانه تانه‌و ته‌شهر له‌ تۆ ده‌دات له‌ دابه‌ش کردنی زه‌کات و ده‌ستکه‌وتدا).

جا ئه‌م فه‌رمایشته‌ی پێغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم): (يَحْقِرُ أَحَدُكُمْ صَلَاتَهُ مَعَ صَلَاتِهِمْ وَ صِيَامَهُ مَعَ صِيَامِهِمْ) واته: هه‌ندیکتان نوێژو پۆژووی خۆتان له‌ چاو نوێژی ئه‌وان به‌بێ نرخ ده‌زانن.

عووه‌ی کۆری هه‌دیر که‌ به‌ (ئین ئه‌دی)ش ناوده‌بریت، یه‌که‌م که‌سیان بوو که‌ دادگایی کرا، کاتیک هه‌نرایه‌ لای زیادی باوکی، ناوبراو چه‌ند پرسیاریکی له‌ عروه‌ کرد، دواتر بریاری له‌باره‌ی ده‌رکرد و سه‌ری په‌یترا، گه‌وره‌که‌ی زیاد بانگی کرد: وتی باسی عروه‌م بۆ بکه‌، وتی: به‌ درێژی بۆت باس بکه‌م یان به‌کورتی. وتی: به‌کورتی. وتی: هه‌رگیز به‌ پۆژ خواردنم بۆ نه‌بردوه، هه‌رگیز به‌شه‌ویش رایه‌خم بۆ پانه‌خستوه. مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه‌ که‌ به‌پۆژ به‌ پۆژوو بووه‌و به‌ شه‌وه‌که‌یشی به‌ شه‌ونوێژ بیدار کردۆته‌وه.<sup>(۲)</sup> کاتیک خه‌واربجیه‌کان دوا‌ی دادوه‌رییه‌که‌ له‌ ئیمامی علی یاخی بوون، له‌ (هه‌روراء)

---

عن أبي سعيد الخدري. ونحوه في صحيح البخاري في كتاب الأدب، ۹۵ باب ما جاء في الرجل ويلك، رقم ۶۱۶۳، عن أبي سعيد الخدري.

والحديث في صحيح مسلم في: ۱۲ كتاب الزكاة، ۴۷ باب ذكر الخوارج وصفاتهم، رقم ۱۰۶۴، ۷۴۴/۲، عن أبي سعيد الخدري.

وه سه‌یری نه‌مه‌ش بکه‌: التبصير في الدين ۴۱.

<sup>(۱)</sup> ثم گێڕانه‌وه‌یه‌ به‌ زیاده‌وه‌ هاتوه‌ له‌: صحيح البخاري في: ۸۸ كتاب استتابة المرتدين، ۷ باب من ترك قتا الخوارج للتألف، رقم ۶۹۳۳، عن أبي سعيد الخدري.

<sup>(۲)</sup> الكامل ۱۸۱/۳. و سه‌یری نه‌مه‌ش بکه‌: الملل والنحل للشهرستاني ۱/۱۱۱ و وتویه‌تی: نه‌مه‌ ره‌فتارو ئیجه‌تاده‌ی ئه‌وه‌، نه‌مه‌ش بیرو باوه‌رو شته‌ پیسه‌که‌یه‌تی. و به‌هه‌مان شتیه‌ سه‌یری نه‌مه‌ش بکه‌: محمد محی‌ الدین عبدالحمید علی الفریق بین الفرق للبغدادی ۷۴ په‌راویزه‌که‌ی که‌ له‌ (المعارف)ی (ئین قوته‌یه‌)ی وه‌رگرتوه‌.

نىشتەجى بوون، ئىمامى عەلى (عەبدوللاي كورپى عباس)ى پەوانە كىردە لاي ئەوان، كاتىك گەيشتە لايان پىشوازىيىكى گەرميان لىنكرد، ئاوبراۋ كەسانىكى بىنى، كە نىۋچەۋانىان پروشاپو، بەھۆي زۆرى مانەۋەيان لە سوژدەدا، دەستى ھەندىك كەسى بىنى كە شەق شەق بوۋە ۋەك بەرى دەستى وشتەر، جىلىكى شۆزاۋيان بەسەر بالى خۇداداۋە، مىلان ھەلكردوۋە<sup>(۱)</sup>.

دەلئىن صوفىيەكان بۆيە بەۋناۋەۋە ئاۋنراۋن - لە يەككىك لە ۋەتەكان و پاى زۆرىيە زاناكانى كەلامدا - لەبەر ئەۋەي كۆمەللىك بوون كە پەرىستش ئەۋانى شەكەت كىردبوۋە بەمەش پەنگىيان زەرد ھەلگەرابوۋ<sup>(۲)</sup>.

ھەروەھا ۋاتارەكەي (ئەبو ھەمزەي كورپى موختارى شارى) كە لە ۱۳۰ كىردوۋە، ۋىنەي ئەۋە دەكىشلىك كە ئەۋانە چەند پەرىستشى زۆريان كىردوۋە<sup>(۳)</sup>.

<sup>(۱)</sup> الكامل للمبرد ۲۱۱/۳.

<sup>(۲)</sup> الكامل للمبرد ۲۷۵/۳ و ۳۰۴.

<sup>(۳)</sup> ئەبو ھەمزەي شارى، بە خەللىكى حىجازى ۋت: پەخنەم لىدەگىر بەھۆي ھاۋەلەغەۋە گومان دەبەن ئەۋان گەنج؟ جا ئايا ھاۋەلەغەۋە پىغەمبەرىش گەنج نەبوون... بەراستى ھاۋەلەغەۋە گەنجائىكىن لە گەنجىياندا پىرن، لە ئاست خراپەي چاۋەكانىيان خۇپارزىن، پىيەكانىيان لە ئاست چوون بۆ شتى پوچ گران، پەنگىيان تىكچوۋە لەبەر پەرىستش، بە شەۋ بىدارىيەۋە شەكەت و ماندوون، خاۋى گەۋرە لە شەۋدا بۆيان دەۋانئىت كە ئەۋان پىشتىيان چەماۋەتەۋە سەرقالى قورئان خوتىندىن، ھەر كاتىك يەككىيان بەسەر ئايەتلىكدا پروات كە باسى بەھەشت بىكات ئەۋا لە خۇشيان و بە ئاۋاتى ئەۋى بۆي دەگرىت و كاتىكىش بەسەر ئايەتلىكدا دەچن كە باسى ئاگر بىكات. ئەۋا پائەچلەكىن و دەنگى ناخۇشى دۆزەخيان لە نىۋان گوتچكەكانىياندا دەبىت، ماندوۋىتەيان بەردەۋامەۋە بەيەكەۋە بەستراۋە، ماندوۋىتەي شەۋ بەستراۋەتەۋە بە ماندوۋىتەي رۆژ، زەۋى ئەۋىت و دەست و لوت و نىۋچەۋانى ئەۋانى پروشانىدوۋە خواردوۋە، ئەۋانە لە پال خۇشەۋىستى خاۋا بارگەيانداۋە، تا بىنيان تىر بەرز بوۋنەتەۋە، پەمەكان ھەلكران، شىشەكانىش ئامادەكران، ئەم دەستەيە پەيمانى مەرگى دا ۋەك ھەۋرە تىشقى تىشقى مەرگى دا و تىشكى داىۋە، پەيمانى دەستەكەيان بەكەم زانى لەبەر پەيمانى خوا، ھەر گەنجىك لەۋ دەستەيە بەرەۋ پىش چوۋ تا پىيەكانى لەسەر مىلى ئەسپ تىك ئالان و پروۋە گەشەكەي بە خوتىن تەپبوۋ، لەۋ كاتەدا دىندەكانى سەر زەۋى خىرا بۆي چوون، بالندەكانى



بهلام له گهڵ ئەوەشدا پەرستشه زۆرهکانیان بۆ نیازیان ناکات، چونکه ئەمانه یاخی بوون لهو گوێپرایهتی کردنی ئەو ئیمامهی که له سهر خهڵکی پێویسته گوێپرایهتی بکهن به دهقه چهسپاوهکان.

## شیعه

شیعه له بنچنه‌ی زمانه‌وانیدا: به مانای شوینکه‌وتوو و پشتیوان دیت، ههر کۆمه‌لیک له‌سهر شتیك کۆبوونه‌وه ئەوا ئەمانه شیعه‌نه.

(شایعه‌ علی الأمر مشایعه): واته به‌چاکی به‌دواداچوونم بۆ کرد، به‌م مانایه دیت چ له‌ پرووی (وزن)‌وه چ له‌ پرووی واتاوه<sup>(١)</sup>، ئەم فەرمايشته‌ی په‌روه‌ردگاریش له‌وه‌وهیه: ﴿فِي شَيْعِ الْأَوَّلِينَ﴾ الحجر: ١٠. واته: (بۆ سهر گه‌ل و هۆزو میلله‌تانی پێشوو). ﴿وَإِنَّ مِنْ شَيْعِهِ لِإِبْرَاهِيمَ﴾ الصافات: ٨٣. (٢) واته: (بێگومان له‌ شوینکه‌وته‌ی نوح - ئیبراهیم - ه "سه‌لامی خوايان لیبیت").

له‌ زاراوه‌دا: شیعه بریتییه له‌وانه‌ی به‌تایبه‌ت له‌ ده‌وری ئیمامی عه‌لی (په‌زای خوی لیبیت) کۆبوونه‌وه‌و پشتی ئەویان گرت، بانگه‌شه‌ی ئەوه‌یان کرد که ناوبراو ئیمامه به‌ ده‌ق (نص) و پاسپاردن (وصية) وه‌ك ئیمام جا چ به‌ ئاشکرا یاخود به‌ نه‌یتنی.

---

ئاسمانیش به‌سه‌ریدا پرژان، ئای چه‌ند چاو هه‌ن له‌ ده‌نوکی باڵنده‌دا مادام خاوه‌نه‌که‌ی له‌ نیوه‌شه‌ودا له‌ ترسی خوا بگرییت، ئای چه‌ند ده‌ست هه‌ن له‌ مه‌چه‌که‌که‌یاندا ده‌رهاتوه‌ که‌چی به‌رده‌وام خاوه‌نه‌که‌ی له‌ نیوه‌شه‌ودا پشتی پێده‌به‌ست له‌ کورنووش بردن بۆ خوی گه‌وره‌. /البیان والتبیین للجاحظ ١٢٤/٢-١٢٥.

(١) المصباح المنیر، والقاموس المحیط، وکلاهما مادة (شاع).

(٢) شرح المحور العین ٢٣٢.

بروایان وایه که ئیمامهت ته‌نھا بۆ کورپو نه‌وه‌کانی نه‌وه، جا نه‌گهر ئیمامهت له‌وانه‌وه ده‌رچوو نه‌وا به‌هۆی سته‌مکاری نه‌وانی تره‌وه‌یه یاخود به‌هۆی به‌کاره‌ینانی توقیه‌یه<sup>(۱)</sup>. شیععه وهك بزوتنه‌وه‌یه‌کی سیاسی پروون له دواى كوژرانی ئیمامی عه‌لى (ره‌زای خواى لیبت) به ده‌ستی خه‌وارچه‌کان به‌ده‌رکه‌وت، په‌گ و پیشه‌ی شیععه ده‌گه‌رێته‌وه بۆ کاتی راجیایی له‌باره‌ی ئیمامهت.

### پێرو تاقمه‌کانی شیععه:

شیعه چه‌ندین پێرو تاقمی زۆرن که به‌پێی وته‌ی (مه‌قریزی) ده‌گاته سێ سه‌د پێر<sup>(۲)</sup>، که ده‌چنه ژێر سێ تاقمه‌وه که بریتین له: زیاده‌رۆچوه‌کان، زه‌یدییه‌کان، ئیمامیه‌کان و نه‌مه دابه‌شکردنی نه‌شعه‌ریی<sup>(۳)</sup>، ئیبن حه‌زم<sup>(۴)</sup>، ئیجی<sup>(۵)</sup>، کرمانی<sup>(۶)</sup>، سه‌فارینی<sup>(۷)</sup>. به‌لām نه‌و دابه‌شکارییه‌ی که نووسه‌رانی دیکه‌ی تاقمه‌کان باسیان کردوه<sup>(۸)</sup>، نه‌وا نه‌چنه ژێر چه‌تری نه‌و سێ به‌شه.

(۱) الملل والنحل للشهرستاني ۱/ ۱۴۴ والفرق الإسلامية للكرماني ۳۳ وشرح المواقف للسيد الشريف ۳۸۴/۸. سه‌یری نه‌مه‌ش بکه: مقالات الإسلاميين ۱/ ۶۵ ومقدمة ابن خلدون ۱۸۳.

(۲) خطط المقرزي ۲/ ۳۵۱.

(۳) مقالات الإسلاميين ۱/ ۶۶ و ۸۸ و ۱۳۶.

(۴) الفصل لابن حزم ۳۵/۵، تاييدا هاتوه: تاقمه بۆچوون نارێك و دزیوه‌کانی شیعیه‌کان سێ تاقمن: جارودی که له زه‌یدییه‌کان، ئیمامیه که له رافیزیه‌کان، پاشان زیاده‌رۆچوه‌کان.

(۵) المواقف ۳۸۵/۸.

(۶) الفرق الإسلامية للكرماني ۳۳.

(۷) لوامع الأنوار البهية ۸۰/۱.

(۸) بۆ نمونه:

سێ به‌ش: زه‌یدی، ئیمامی، باتینییه‌کان. ابن المرتضى له: (المنية والأمل ۸۹) به‌وشیوه‌یه دابه‌شی کردوه.

ئیسفه‌رایینی له (التبصير ۲۴) دا و نشوان له (شرح الحور العين ۲۳۵) دا و رازی له (اعتقادات فرق المسلمين ۷۷) دا به هه‌مام شتیه بۆ سێ به‌ش دابه‌شیان کردوه: زه‌یدی، ئیمامی، کیسانی.



پرووخسار (وجه) ی خواکه‌ی نه‌بیټ<sup>(١)</sup>.

موغه‌یرییه‌کان: بریتین له شوینکه‌وتووی (موغه‌یرییه‌ی کورپی سه‌عید عیجلی)، ناوبراو پروای وابوو که خوی گه‌وره وینه و جه‌سته‌ی هه‌یه که نه‌ندامه‌کانی له‌سه‌ر شیوه‌ی پیتی هه‌جوو (هه‌جاء)ن، وینه‌که‌شی وینه‌ی پیاویکه له نوور، تاجیکی نوورینی له‌سه‌ره، دلکی هه‌یه که دانایی و کار له‌جیتی و حیکمه‌تی لی هه‌لده‌قولیت<sup>(٢)</sup>.

مه‌نصوریه‌کان: بریتین له شوینکه‌وتووی (نه‌بو مه‌نصورپی عیجلی)، خۆی به په‌روه‌دگاری خۆی چوواند، واگومانی نه‌کرد که به‌رز بووه‌ته‌وه بو ئاسمان، خوا ده‌ستی خۆی به‌سه‌ریدا هه‌ناوه، پنی وتوو: نه‌ی کورپی شیرینم له منه‌وه په‌یام رابگه‌یه‌نه<sup>(٣)</sup>، دواتر دایبه‌زاندوه‌ته سه‌ر زه‌وی، جا ناوبراو ته‌و پارچه‌یه‌یه له ئاسمانه‌وه هاتوو‌ته سه‌ر زه‌وی، که له‌و فه‌رمایشته‌ی خوی گه‌وره‌دا باس کراوه: ﴿وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ﴾ الطور: ٤٤. واته: (خۆ نه‌گه‌ر پارچه "نه‌ستیره‌یه‌کیان" تی بگریټ و پروو به‌زه‌وی دابه‌زیت ته‌و نه‌فامانه ده‌لین: هه‌یج نه‌ه!! په‌له هه‌وره‌و نه‌شتوته سه‌ریه‌ک!!).

٢- ناویته بوون (حلول): بریتییه له‌وه‌ی خوی گه‌وره به زاتی خۆی یان به گیانی خۆی له‌گه‌ل مرۆفیکدا ناویته ببیت و له‌ناو جه‌سته‌ی مرۆفیکه‌که جیگیر ببیت. جا ته‌کریټ ناویته بوون به به‌شیکیش بیټ وه‌ک دره‌وشانه‌وه‌ی تیشکی خۆر له په‌نجه‌ره‌دا، ده‌شکریټ ناویته بوونه‌که هه‌مه‌کی و گشتی بیټ وه‌ک ده‌رکه‌وتنی فریشته

<sup>(١)</sup> الفرق بین الفرق ٢٢٦ ومقالات الإسلامیین ٦٧/١ والمواقف ٣٨٥/٨.

<sup>(٢)</sup> الملل والنحل للشهرستانی ١٨٠/١. و پروانه: الفرق بین الفرق، والمواقف، هه‌ر دوو سه‌رچاوه‌که‌ی پێشوو.

<sup>(٣)</sup> الفرق بین الفرق، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، والمواقف ٣٨٦/٨ وفرق الشيعة للنوختی ٣٨.

له که سینکدا<sup>(۱)</sup>.

مهزه بهی ناوێته بوون (الحلول) مهزه بهی کۆنه، یهك ته گرێته وه له گهڵ بۆچوونی نه صرانیه کان سه بارهت به عیسا (سهلامی خوی لیبت)<sup>(۲)</sup>.

ئهو تاقمه شیعهانی که پروایان به ناوێته بوون (حلول) ههیه ئه مانه ن:

سه به ئیه کان: شۆینکه وتووی عه بدولای کۆری سه به ن، که ناوبراو گومانی وابوو که عه لی پێغه مبه ره، دواتر زیاده پره وی کرد تا گومانی برد که عه لی خوایه، ئه مهش به وه ی گیانی خوی گه وه، له گهڵ لاشه ی عه لی ناوێته بووه، کاتیک ئیمامی عه لی (په زای خوی لیبت) گوئیستی ئه مه بوو، فهرمانی سووتاندنی بۆ هه ندیک له وانه ده رکرد، ترسا له و ئاشوویه، بۆیه ئه یه ن سه به ئی شاربه ده رکرد و په وانه ی کرد بۆ (مه دائن)، کاتیک ئیمامی عه لی کوژرا، (عه بدولای کۆری سه به ٤) گومانی وابوو که ئیمامی عه لی نه کوژراوه، به لکو ئه وه ی کوژرا شه ی تان بوو که له به رچاوی خه لک هاته سه ر وینه ی ئیمام، عه لی چووه ته ئاسمان هه وه ک چۆن عیسا ی کۆری مه ریم (سهلامی خوی لیبت) پێشتر به رزیووه ته وه بۆ ئاسمان.

هه ندیک له سه به ئیه کان گومانیان وابوو که عه لی له ناو هه وه ره کاندایه، گر مه و هۆره ی هه ورو بریسه که مه قه مچی عه لین. هه ر یه کیک له وانه گوئی له ده نگی هه ور بووبایه ده یوت: سلاوت لیبت ئه ی ئه میری پروا داران<sup>(۳)</sup>.

به یانیه کان: له به ر ئه وه ی به یانی کۆری سمعان گومانی وایه خۆی خوایه<sup>(۴)</sup>.

<sup>(۱)</sup> الملل والنحل للشهرستاني ۱۸۲/۱. و سهیری ئه مانهش بکه: التبصیر فی الدین ۱۰۵. و مقالات الإسلامیین ۷۴/۱. و المقالات والفرق للقمي ۴۷ و المواقف، سه رچاوه ی پێشوو.

<sup>(۲)</sup> الملل والنحل للشهرستاني ۱۷۸/۱.

<sup>(۳)</sup> الفرق بین الفرق ۲۳۳ و ۲۵۵ و البدء والتاریخ ۱۲۵/۶ و التبصیر فی الدین ۱۰۳ و الفصل لابن حزم ۳۶/۵ و المواقف ۳۸۵/۸. و سهیری ئه مانهش بکه: فرق الشیعه للنوختی ۲۲ و نشأه الفكر الفلسفی فی الإسلام ۳۶/۲.

<sup>(۴)</sup> الفرق بین الفرق ۲۳۷ و ۲۳۴ هاتووه: هه ندیکیان له پێری (حریبه ن)، که پروایان وابوو سه رکوده که یان (عه بدولای کۆری عه مری کۆری حه ربی کیندی) خوایه. التبصیر فی الدین ۱۰۴.

عومیریه‌کان: بریتین له شوینکه‌وتووی عومیری کوری به‌یانی عجلی، ئەمانه جه‌عفهری  
صادقیان ده‌پهرست، ناوی په‌روه‌ردگاریان له ناوبراو نابوو<sup>(۱)</sup>.

ئەبو موسلیمیه‌کان: بریتین له شوینکه‌وتووی (ئەبو موسلیم) ی خورپاسانی، پروایان  
وابوو که (ئەبو موسلیم) بووه‌ته‌خوا به‌هۆی ئاوێته‌بوونی گیانی خوا له‌گه‌ڵ لاشه‌ی  
ناوبراو<sup>(۲)</sup>.

حلمانیه‌کان: بریتین له شوینکه‌وتووی (ئەبو حلمانی دیمه‌شقی فارسی)، ئەوانه‌پروایان  
وابوو خوا ئاوێته‌ده‌بیت له‌گه‌ڵ مرۆڤی جوان، جا ئەگه‌ر یه‌کیکیان وێنه‌یه‌کی  
جوان و قه‌شه‌نگیان بینیا کورنووشیان بۆ ده‌برد، به‌و گومانه‌ی خوا له‌گه‌ڵ ئەو  
وێنه‌یه‌ ئاوێته‌بووه<sup>(۳)</sup>.

شرعیه‌: بریتین له شوینکه‌وتووانی شرعی، ئەوانه‌گومانیان وابوو، خۆی گه‌وره‌له‌گه‌ڵ  
پێنج که‌س ئاوێته‌بووه، که بریتین له‌مانه‌: پێغه‌مبه‌ر، عه‌لی، فاتیمه‌، حسن،  
حسین، پروایان وابوو که ئەم پێنجانه‌خوان<sup>(۴)</sup>.

موقنعه‌یه‌کان: ئەمان له‌ پشت پرووباری (جه‌یحون) نیشته‌جی‌بوون، ئەوانه‌پروایان وابوو  
که (موقنعه‌) خواجه<sup>(۵)</sup>.

عه‌زافیه‌کان: ئەوانه‌ن که پروایان وابوو (کوری ئەبو عه‌زافیر) خواجه<sup>(۶)</sup>.

ئیسماعیلییه‌کان: ئەوانه‌پروایان وایه‌ که ئاوێته‌بوونی خوا ته‌نها له‌گه‌ڵ ئیمامه‌کانه‌،  
بۆیه (ئێبن هانی ئەنده‌لوسی) شاعیر به‌هۆنراوه‌دێته‌ئاخاوتن له‌گه‌ڵ خه‌لیفه‌ی  
فاتیمی (موعیز لیدینلاه):

(۱) الفرق بین الفرق ۲۴۹.

(۲) الفرق بین الفرق ۲۵۷.

(۳) الفرق بین الفرق ۲۵۹ والتبصیر فی الدین ۱۱۰.

(۴) الفرق بین الفرق ۲۵۲ و مقالات الإسلامیین ۸۳/۱ والتبصیر فی الدین ۱۰۷.

(۵) الفرق بین الفرق ۲۲۶ والتبصیر فی الدین ۱۰۹ و تقادات فرق المسلمین ۱۲۳.

(۶) الفرق بین الفرق ۲۲۷ والتبصیر فی الدین ۱۱۲.

ما شأت لا ما شأت الأقدار فاحكم فأت الواحد القهار<sup>(١)</sup>

واته: ویست له سهر چیه ههر ئه وه دیته جی ئه وهك ئه وهی قه ده ر دهیه ویته، حوكم بده به راستی ههر تۆی تاکی زال.

٣- گیانگۆرکی (تناسخ): بریتییه له گه رانه وه و پۆشتنی پۆح (گیان) بۆ غهیری جهستهی یه کهم<sup>(٢)</sup>.

ئهو پێره زیاده پۆچوانه ی پروایان به مه ههیه:

به یانیه کان: بریتین له شوینکه وتووی به یانی کوری سه معان، ناوبراو ده لیت: گیانی خوا گه رانه وه ناو لاشه ی پیغه مبه ران و پیشه واو ئیمامه کان، ئهم گه رانه وهیه به رده وام بوو تا گه یشته (ئهبو هاشمی عه بدولای کوری موحه مده ی کوری حه نیفه)، دواتر پۆحه که له (ئهبو هاشم) وه بۆ (به یان) هاتوه، به یان بانگه شه ی خوایه تی بۆ خۆی کرد به پیتی مه زه به بی ئاویته بوونی خۆی له گه ل خوا<sup>(٣)</sup>.

جه ناحیه کان: بریتین له شوینکه وتوانی (عه بدولای کوری موعاویه ی کوری عه بدولای کوری جه عفه ری کوری ئهبو تالیب)، گومانی وابوو که خوا له گه ل ئه ودا ئاویته بووه، گیانی خوا له گه ل ناده م دواتر (شیث) پاشان له گه ل پیغه مبه ران و ئیمامه کان ئاویته بوو تا گه یشته ئیمامی عه لی، دواتر ئهم گیانه ئاویته بوو له گه ل لاشه ی سی کوره که ی ئیمام، دوا ی ئهمه ئه و گیانه هاته ناو لاشه ی عه بدولای کوری معاویه<sup>(٤)</sup>.

ئه وانه ی پروایان به گیانگۆرکی (تناسخ) ههیه. نکۆلی ده که ن له بوونی پۆژی دوا یی و ده لیتن: (زیندوو بوونه وه و پۆژی دوا یی بوونی نیه، به لکو ته نها پۆحه که

<sup>(١)</sup> تبیین المعانی فی شرح دیوان ابن هانی ٣٦٥.

<sup>(٢)</sup> الغلو والفرق الغالية ١٢٩ نقلا عن ابن سینا. الکلیات لأبی البقاء ٣٠٥ و کشاف اصطلاحات الفنون ٥١٢/١.

<sup>(٣)</sup> الفرق بین الفرق ٢٣٧.

<sup>(٤)</sup> الفرق بین الفرق ٢٤٦.





گه‌یشت، چونکه بانگه‌شهی ئه‌وه‌ی ده‌کرد که ده‌زانیت چی پووده‌دات، جا ئه‌م زانینه‌ی به‌هۆی هاتنی سروش بیت بۆی یاخود به‌هۆی په‌یامه‌که‌ی ئیمامه‌وه. ئه‌گه‌ر په‌یمانی پوودانی شتیکی به‌هاوه‌لانی دابوایه، ئه‌گه‌ر راست هاتبایه‌جی، ئه‌وا ئه‌مه‌ی ده‌کرده به‌لگه له‌سه‌ر پاستیتی بانگه‌شه‌که‌ی، ئه‌گه‌ر وه‌ك قسه‌که‌ی پووداوه‌که‌ پووی نه‌دابوایه، ده‌یوت: بۆ په‌روه‌ردگارتان وا ده‌رکه‌وت<sup>(۱)</sup>.

کاتیک ناوبراو هیژه‌که‌ی بۆ جه‌نگ کردن له‌گه‌ل مصعبی کوری زوبیر خسته‌پوو، په‌یمانی سه‌رکه‌وتنی به‌هیژه‌که‌یدا، که‌چی هیژه‌که‌ی شکستی خوارد، زۆربه‌ی سه‌ریازه‌کانی کوژران، به‌مختاریان وت: ئه‌ی بۆچی په‌یمانی سه‌رکه‌وتنت به‌ئیمه‌دا به‌سه‌ر دوژمنه‌کاغاندا؟ وتی: چونکه‌ خوای گه‌وره‌ پێشتر ئه‌و په‌یمانه‌ی پێدام، که‌چی به‌پێچه‌وانه‌ بۆی ده‌رکه‌وت. ئه‌م ئایه‌ته‌ی وه‌ك به‌لگه‌ هینایه‌وه: ﴿يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ

وَيُثَبِّتُ ۖ﴾ الرعد: ۳۹. واته: (خوای وستی نه‌مانی له‌سه‌ر هه‌ر چیه‌ك بیت، له‌ناوی

ده‌بات و ده‌یکوژنیتته‌وه، یان ده‌یه‌یلنیتته‌وه و پایه‌داری ده‌کات). بغدادی وتی: ئه‌مه‌ هۆکاری داننانی کیسانیه‌کانه به‌بۆچوونی: گۆرانی وستی خوا (البداء)<sup>(۲)</sup>.

۵- ته‌ئویل: بریتیه‌ی له‌لادانی وته له‌پووخسارو پووه‌ دیاره‌که‌ی بۆ مانایه‌ك که له‌خۆی بگریت، ئه‌مه‌ش چ به‌لگه‌یه‌کی سه‌لمینراو و براوه له‌به‌لگه‌ براوه (قطی)ه‌کان بیت یان به‌لگه‌یه‌کی گوماندار ئه‌مه‌ی پێویست کردیت.

ته‌فسیر بریتیه‌ی له‌پوونکردنه‌وه‌ی مانای بیژه‌یه‌که‌ جا نزیک یان شاراوه‌ بیت<sup>(۳)</sup>.  
پێگه‌ی ته‌ئویل کردن به‌له‌به‌رچاو گرنتی مه‌رجه‌کانی نزیکترین پێگه‌یه‌ له‌پاستیه‌وه، ئه‌مه‌ رای (عیزی کوری عه‌بدوسه‌لام)ه. مه‌به‌ست له‌ به‌رچاوگرنتی مه‌رجه‌کانی

<sup>(۱)</sup> الملل والنحل للشهرستاني ۱/ ۱۴۵-۱۴۷. و پروانه: الكامل للمبرد ۳/ ۲۶۴.

<sup>(۲)</sup> الفرق بين الفرق ۵۱.

<sup>(۳)</sup> تهذيب الاسماء واللغات ۲/ ۱۵.

ئه‌وه‌یه که زمانی عه‌ره‌بی ته‌ئویله‌که هه‌لب‌گیریت<sup>(۱)</sup>.

سه‌باره‌ت به‌و ته‌ئویله‌ی که زۆریک له‌ زیاده‌پۆچوو‌ان کردوویانه، بۆ پشتگیری کردنی بانگه‌شه‌که‌یان سه‌رباری ئه‌وه‌ی که تیک‌ده‌گیریت له‌گه‌ڵ ئه‌و بنه‌مایانه‌ی که به‌ پوونی له‌ ده‌قه‌ پۆشنه‌کانی قورئانی و سوننه‌تدا هاتوون، ئه‌مه‌ ته‌ئویلیکی ره‌تکراوه‌یه. بۆ نمونه:

خه‌تتایه‌کان ئه‌م فه‌رمایشته‌ی خوای گه‌وره‌یان ته‌ئویل کردووه: ﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَكِينًا﴾ ص: ۷۲. ئه‌مه‌ی له‌و ئایه‌ته‌دا هاتووه ئاده‌مه و ئیمه‌ش نه‌وه‌ی ئه‌وین. جا خه‌تتایه‌کان (ئه‌بو خه‌تاب) یان په‌رست، گومانیان وابوو که ناوبراو خوایه، به‌هه‌مان شیوه‌ گومانیان وابوو جه‌غه‌ری صادقیش خوای ئه‌وانه، به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا (ئه‌بو خه‌تاب) له‌ جه‌غه‌ری صادق و ته‌نانه‌ت له‌ عه‌لیش گه‌وره‌تره<sup>(۲)</sup>.

ئه‌بو مه‌نصور عیجلی وتی: مرداربوو، خوین، گوشتی به‌راز، مه‌یی، قوما، جگه‌ له‌م شته‌ قه‌ده‌غه‌کراوانه‌ هه‌ڵاڵن و خوای گه‌وره‌ ئه‌و شتانه‌ی له‌ ئیمه‌ هه‌رام نه‌کردووه، شتیکیشی هه‌رام نه‌کردووه که خۆمان پیتی به‌هێز بین، ئه‌مانه‌ ته‌نها ناوی پیاوانیکن که خوای گه‌وره‌ هه‌رامی کردووه پشتگیری و دۆستایه‌تیان بکریت، له‌م ئایه‌ته‌شدا ته‌ئویلی کردووه: ﴿لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا﴾ المائدة: ۹۳. به‌مه‌ش فه‌رزه‌کانی نه‌هیشتن وتی: ئه‌مانه‌ ناوی پیاوانیکن که خوای گه‌وره‌ دۆستایه‌تی ئه‌وانی پیتیست کردووه<sup>(۳)</sup>.

(۱) المسامرة بشرح المسامرة ۳۷.

(۲) مقالات الإسلاميين ۱/ ۷۷.

(۳) مقالات الإسلاميين ۱/ ۷۵.

٦- ئاراستهکانی بئی باوهری و بهرهلایی و خو دارپن له رهوش و ئاین: حمزهی کوری عمار کچی خو ماره کرد، سهرجه م شته قهدهغه کراوهکانی هللال کرد، ههروهها وتیشی: هه کەسێک ئیمامی ناسیبیت ههزی له چیه با بیکات، چونکه هیچی له سه ر نییه <sup>(١)</sup>.

دهستهی (معمریه) که سه ر به (خطابیة) کانن: مهیی، زینا، سهرجه م قهدهغه کراوهکانی تریان به هللال دانا، نوژو زه کات و رۆزو و هه جیان فه رامۆش کرد، نه مهش له میانهی تهئویل کردنی ئهم فه رمایشتهی خوای گه و ره: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ﴾ النساء: ٢٨. پێیان وت: ئه ی أبو خه تتاب ئهم کو ت و به ندانه مان له سه ر لابه ره و باره که مان له سه ر سووک بکه، مه به ستیان له نوژ و رۆزو و زه کات و هه ج بوو. جا ئه وهی پێغه مبه رو په یامبه ری پێشه وای ناسی ئه و ا چی هه ز ده کات با بیکات <sup>(٢)</sup>.

جه ناحیه کان بئی باوهر بوون به به هه شت و ئاگری دۆزه خ، مهیی، مردار بوو، زینا، نیربازی، سهرجه م قهدهغه کراوهکانی تریان هللال کرد، ههروهها سهرجه م په رسته شه کانیان په کخست.

وتیان: ئه و په رسته شانه ی که له قورئاندا باسیان کراوه، وه ک نازناو به کارهاتوون بو ئه وانه ی له ئالوبه یتی ئیمامی عه لین که پێویسته پشتگیریان بکری ت. ئه و شتانه ش که قهدهغه کراون له قورئانی پیرۆزدا ته نها نازناون بو ئه و کو مه له ی که پێویسته موسلمان رقی له وان ببیته وه وه ک: ئه بو به کر، عومه ر، ته له حه، زوبه یر، عائیشه <sup>(٣)</sup>.

<sup>(١)</sup> فرق الشيعة للنوختي ٢٨ والمقاتل والفرق للقمي ٣٤.

<sup>(٢)</sup> فرق الشيعة للنوختي ٤٢-٤٣. سه یری نه مهش بکه: المقاتل والفرق للقمي ٥١. و بروه: مقالات

الإسلاميين ٧٨/١ والفرق بين الفرق ٢٤٨.

<sup>(٣)</sup> الفرق بين الفرق ٢٤٦. و بروه: المواقف ٣٨٦/٨.

له په‌یامه‌که‌ی (عوبه‌یدولای مه‌هدی کورپی حوسه‌ینی قه‌یره‌وانی) که بۆ (سوله‌یانی کورپی حه‌سه‌نی جه‌نابی) ناردوویه‌تی هاتووه: نامۆژگاریت ده‌که‌م به‌وه‌ی گومان له دلی خه‌لکیدا دروست بکه‌یت سه‌باره‌ت به: (قورئان، ته‌ورات، زه‌بوور، ئینجیل)، بانگیان بکه‌ بۆ په‌کخستنی شه‌ریعه‌ته‌کان، پووج کردنه‌وه‌ی ئیمان به‌ دوا‌پۆژو زیندوو‌بوونه‌وه‌و بوونی فریشته له ئاسمان و بوونی په‌ری (جنۆکه) له زه‌ویدا<sup>(١)</sup>.

ئه‌بو مه‌نصورپی عیجلی خاوه‌نی ده‌سته‌ی (مه‌نصوریه)، ده‌لیت: په‌یامبه‌ران هه‌ر دین و کۆتایی نایه‌ن، هه‌روه‌ها په‌یامیش ناپچریت<sup>(٢)</sup>.

ئه‌م پیره به‌ زیاده‌پۆچووه‌کان ناو‌راون، چونکه زیاده‌پۆچوون له ئیمامی عه‌لیدا (په‌زای خاوی لیبت)، شتی زۆر گه‌وره‌یان له‌باره‌ی ناو‌یراو ده‌ه‌روژاند<sup>(٣)</sup>.

سه‌رحه‌م تاقمه‌کانی موسلمانان ئه‌و زیاده‌پۆچووانه‌یان ته‌کفیر کرد، به‌هۆی ئه‌وه‌ی به‌ شیوه‌یه‌کی پووت و به‌ره‌ئا له ئیسلام ده‌رچوون، ته‌نانه‌ت (ئین بابویه‌ی قومی شیعی ئیمامی) له‌باره‌ی ئه‌وانه‌وه‌ وتویه‌تی: (پروامان وایه که زیاده‌پۆچووه‌کان پروایان نییه به‌ خاوی گه‌وره‌و خاوه‌ن ناوی جوان، ئه‌وانه خراپ‌ترن له‌ جوله‌که و نه‌صرانی و ناگره‌سته‌کان).

به‌هه‌مان شیره شیخ (موفید) که له ئیمامیه‌کانه حوکمی ئه‌وه‌ی داوه که ئه‌وانه سه‌رگه‌ردان و کافرن و ده‌رچوون له‌ بازنه‌ی ئیسلام. دواتر وتویه‌تی: میری باوه‌پ‌داران (سه‌لامی خاویان لیبت) حوکمی کوفرو کوشتن و سووتاندنی به‌ ناگر له‌باره‌ی ئه‌وانه‌وه‌ داوه، هه‌روه‌ها ئیمامه‌کانیش (سه‌لامیاغ‌خاویان لیبت) ئه‌وانه‌یان ته‌کفیر

<sup>(١)</sup> الفرق بين الفرق ٢٩٦، والتبصير في الدين ١٢٠.

عوبه‌یدولای باپیری پادشاکانی ده‌وله‌تی عوبه‌یدی (فاتیمی) که له میسر بوو، ٣٢٢ ک مرد. جه‌نابی قرمتی ئه‌و که‌سه‌یه که به‌رده په‌شه‌که‌ی له شۆینی خۆی هه‌لگرت ٣١٧ ک. / په‌روا‌ییری: التبصير في الدين.

<sup>(٢)</sup> الملل والنحل للشهرستاني ١٨٢/١.

<sup>(٣)</sup> مقالات الإسلاميين ٦٦/١.

کردوو وە حوکمی دەرچوونیان لە ئیسلام لەبارە ئێوانەو داو<sup>(١)</sup>.  
 بناغە بانگەوازی زیادەپۆچووکان لەسەر پەخستنی شەریعەتەکان بنیاتنراوە،  
 ئەمەش:

لەبەر ئەوەی (غیارەکان): کە کۆمەڵێکن لە ئاگرپەرستەکان، خویان گرتبوو و  
 خۆیان لێ ڕاهێنا لەسەر تەئویل کردنی شەریعەتەکان، ئەمەش بەتایبەت لەو کاتە  
 کە هێزو شکۆی ئیسلام بەلێ کێشابوو، جا تا قەمی ناوبراو بەشیوەیەک تەئویلەکیان  
 دەکرد کە بگەرێتەو سەر پێساکانی باوایرانیا، بۆیە کۆبوونەو و باسی ئەو  
 موڵک و دەسەڵاتەیان دەکرد کە باوایرانیا هەیانبوو، و تیشیان ناتوانین پڕووبەر  
 موڵمانان ببینەو بە شمشیر، بەهۆی ئەوەی موڵمانان بە شمشیر و دەسەڵاتیان زāl  
 بوون، بەلام پەنا دەبەینەبەر تەئویل کردنی شەریعەتەکان بەشیوەیەک کە لەگەڵ  
 پێساگانان بێتەو، بەمەش لاوازەکانی موڵمانان بە پلەبەندی کێش بکەین،  
 ئەمەش دەبێتە هۆی تێکگیران و شەڵەژانیان<sup>(٢)</sup>.

### بەشی دووهم: زەهیدیهکان:

ئێوانە بریتین لە شوێنکەوتووی: زەیدی کورپی عەلی کورپی حوسەینی کورپی عەلی  
 کورپی أبو طالب (پەزای خویان لێت)، ئێوانە بروایان بە ئیمامەتی زەید هەبوو<sup>(٣)</sup>.

<sup>(١)</sup> دراسات في الفرق ٧٦ نقلا عن عقائد الإمامية لابن بابوية باب: نفي الغلو، وتصحيح عقائد الإمامية للشيخ المفيد - باب الغلو والتفويض. و برواه: مقدمة فرق الشيعة للنوختي التي كتبها محمد صادق آل بحر العلوم.

<sup>(٢)</sup> المواقف و شرحه للسيد شريف الجرجاني ٣٨٩/٨. سەیری هاوشتیوەکی نزیک لەمە بکە لە: الفصل لغین حزم ٢٧٣/٢ وتلبیس إبلیس ١٠٣. وخطط القرزي ٣٦٢/٢ والنية والأمل ٩٦ ورد محمد عبده علی هانوتو - الأعمال الكاملة للإمام محمد عبده ٢١٠/٣.

<sup>(٣)</sup> مقالات الإسلاميين ١٣٦/١ والتنبيه والرد ٢٣ والفرق بين الفرق ٢٢ والتبصير في الدين ٢٥ و شرح حور العين ٢٣٥ والملل والنحل للشهرستاني ١٥٣/١ و إعتقادات فرق المسلمين ٧٧ والنية والأمل ٨٩ والمواقف ٣٩١/٨ والفرق الإسلامية للكرماني ٥٧ وخطط المقرزي ٣٥٢/٢ ومقدمة ابن خلدون

پینج هه‌زار کهس له دانیشتوانی شاری (کوفه) په‌یمان و به‌یعه‌تیاان به زهید دابوو، به پشت به‌ستن به‌مانه ناوبراو جه‌نگی کرد له‌گه‌ل میری کوفه که ناوی (یوسفی عومه‌ری سه‌قه‌فی) کارگێری (هیشامی کورپی عه‌بدوله‌لیک) بوو، زهید بیستی که هه‌ندیک جوین ده‌دهن به ئه‌بو به‌کر و عومه‌ر، رێگری له‌مه کرد و ئه‌مه‌ی به ناپه‌سه‌ند دانا، فه‌رمووی: باپیرم عه‌لی ستایشی ئه‌م دوانه‌ی کردوو. جا ئه‌وانه‌ی جوینیان ده‌دا له زهید یاخی بوون و ئه‌مه‌یان په‌ت کرده‌وه بۆیه به په‌تکه‌ره‌وه (رافضة) ناوبراون، دواتر هه‌موویان زهیدیان به جیه‌یشت، ته‌نها (نه‌زری کورپی خوزه‌یه‌ی عه‌بسی) و (معاویه‌ی کورپی ئیسه‌حاقی حارسه) و نزیکه‌ی دوو سه‌د پیاو نه‌بی‌ت، هه‌موویان له‌گه‌ل زهید کوژران، ئه‌مه‌ش له سالی ۱۲۲ک-۷۳۸ز. (یه‌حیای کورپی زهید) هه‌ل‌ت بۆ خو‌راسان، له‌ویش چووه ناحیه‌ی (جوزجان)، پاشان ده‌رچوو له دژی (نه‌صری کورپی سه‌یار) والی خو‌راسان، نه‌صر سه‌رکرده‌یه‌کی خۆی بۆ په‌وانه‌کرد که ناوی (سه‌له‌می کورپی ئه‌حوه‌زی مازنی) یه به سی هزار سه‌ربازه‌وه، (یه‌حیای کورپی زهید) شه‌هید کرا، ئه‌م رووداوه له سالی ۱۲۶ک بوو، گۆری یه‌حیا له ناحیه‌ی (جوزجان)ه<sup>(۱)</sup>.

۱۸۴ والزیدیه للأكوع ۱۴ نقلا عن فهرست لابن ندیم، والملل والنحل لابن المرتضى، والرحیق للجنّداري، و أوائل المقالات للشيخ المفيد.  
(۱) مقالات الإسلاميين ۱۳۷/۱ والتبصير في الدين ۲۶. سه‌یری ئه‌مانه‌ش بکه: الفرق بين الفرق ۳۵ والغنية للشيخ عبدالقادر ۹۸/۱ والملل والنحل للشهرستاني ۱۵۵/۱ وشرح الخوارزمي ۲۳۸ و اعتقادات فرق المسلمين، و سه‌رچاوه‌کانی پێشوو.

سه‌یری ئه‌مانه‌ش بکه: الزیدیه للأكوع سه‌رچاوه‌ی پێشوو ۱۸، هه‌ندیک ده‌قی هێناوه له زانا زه‌یدییه‌کانه‌وه، وه‌ک: ئیمامی هادی و مقبلی و عیسا‌ی کورپی یوسف و جگه‌له‌وانه‌ش، له‌باره‌ی به‌کاره‌یتانی ناوی (رافضة) بۆ ئه‌وانه‌ی خۆیان به‌ری ده‌که‌ن له ئه‌بو به‌کرو عومه‌ر. مه‌جده‌دینی موئه‌یه‌دی مو‌فتی یه‌مه‌ن له کاتی نووسینی پێشه‌کی بۆ کتێبی (زیدیه: علي بن عبدالکریم الفضیل الصفحه) کۆده‌نگی له‌سه‌ر ئه‌مه هێناوه. به‌هه‌مان شێوه سه‌یری ئه‌م ناوه‌و هۆکاری ناوانه‌که بکه له (المصابيح لأبي العباس أحمد بن إبراهيم من علماء الزيدية ۳۹۰-۳۹۲) و چه‌ند

## دهسته و پیرهکانی زهیدی:

زهیدیه کان بۆ چه ندين دهسته و پیر دابهش بوون، لیکۆلهران له ئاست ژماره یان راجیان<sup>(۱)</sup>، به ناوبانگترینیان ئه مانه:

۱- جارودیه: بریتین له: شوینکه وتوانی (ئه بو جارودی زیادی کوری مونزیری عهبدی کوفی مه دانی کۆره)، ئه مه ئه و که سه یه که ئیمامی جه عفر ناوی (سه رحوب) ی لێناوه، که پێناسه ی کردووه به وهی شه ی تانی که له ده ریا دا نیشته جیه. ئه بو جارود له سالی (۱۵۰ ک) مردووه، و تراوه له سالی ۱۶۰ ک، پروایان وابوو که پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) عه لی کوری ئه بو تالیبی دیاری کردووه به ناو نا به لکو به (ده ق وه سفی کردووه) که ته نها له ودا دێته جی و هک: به خشی نی زه کات له کاتی

گێڕانه وه یه کی له و باره وه هێناوه، و پروانه: المنیه و الأمل لابن المرتضى ۹۳-۹۴ و تاج العروس ماده (رفض).

<sup>(۱)</sup> لیکۆلهران راجیایان هه یه له مه ر ژماره ی دهسته و پیره زهیدیه کان، به م شیوه یه ی خواره وه: سی دهسته و پیرن بریتین له: جارودیه، سلیمانیه (جرییه)، به تریه (أبتریه، صالحیه). به غدا دی له: الفرق بین الفرق ۲۲ و نیسفه رای نی له: التبصیر فی الدین ۲۴ و شه رستانی له: الملل والنحل ۱/۱۵۷ و رازی له: اعتقادات فرق المسلمین ۷۷ و نیجی له: المواقف ۸/۳۹۱ و کرمانی له: الفرق الإسلامیه ۵۷ و نشوان له: شرح الحور العین ۲۰۷ دا به م شیوه یه دابه شان کردووه. جوار دهسته و پیرن: جارودیه، جرییه، به تریه، یه عقوبیه. ئه مه رای مه قریزه له: الخطط ۴/۴۱۱.

شهش پیرن: جارودیه (دابهش بوو بۆ دوو سی دهسته)، سلیمانیه، به تریه، نه عیمیه، بۆچوونه کانی پیریکیشی باس کردووه بۆ ناوه که ی، یه عقوبیه، ئه مه رای ئه شه عرییه له: کتبی (المقالات ۱/۱۴۵-۱۴۰) و ئین مورتهزا له: المنیه و الأمل لا ۸۹ باسی کردووه که شهش پیرن. و پروانه: الغنیة للشیخ عبدالقادر ۱/۹۸.

ههشت پیرن: جارودیه، مه رسه دیه، نه برقیه، یه عقوبیه، عه میمه، نه تریه، جرییه، یه مانیه. ئه مه رای عیسای کوری موحه مه دی کوری هارونی وهراق و هه ندیک تریشه، به پتی ئه وه ی مه سعودی له: (مروج الذهب) دا هێناویه تی. موحه مه د موحه دین عه بدولحه مید له: په راویزی کتبی ئه شه عری: (مقالات الإسلامیین) هێناویه تی.

خۆچه‌ماندنه‌وه (ركوع) له نوێژدا، بۆیه عه‌لی ئیمام بووه له دواى پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)، هاوه‌ڵانیش كوفریان كرد، به‌وه‌ی ئیمامی عه‌لیان فه‌رامۆش كرد و به‌یعه‌تیان پێنه‌دا و ئه‌بو به‌كریان كردە جێنشین.

له دواى ئه‌و هه‌سه‌نى كۆری عه‌لی ئیمامه‌، پاشان حوسه‌ین له‌دواى حسن ئیمامه<sup>(١)</sup>.

٢- سوله‌یمانیه (جرییه): بریتین له شوێنكه‌وتوانی سوله‌یمانی كۆری جریی زه‌یدی، ناوبراو وتویه‌تی: ئیمامه‌ت راوێژ (شورا)یه، راوێژیش به‌ دوو پیاو له‌ پیاوه‌ چاكه‌كانی موسڵمانان داده‌مه‌زێت.

ئیمامه‌تی كه‌سى باش (مفضول)یان به‌ دروستی داناوه‌، ئه‌گه‌رچى كه‌سى باشتر (فاضل) له‌ هه‌موو باردۆخه‌كاندا چاك‌تره‌. ئیمامه‌تی ئه‌بو به‌كرو عومه‌ری به‌ ته‌واو داناوه‌. سوله‌یمان گومانی وابوو كه‌ ئوممه‌ت به‌یعه‌تی به‌ هه‌ر دوو ناوبراوه‌كه‌ داوه‌، ئه‌وا كه‌سێكى تریان فه‌رامۆش كردوو، كه‌ شیاوتر بووه‌ له‌وان، چونكه‌ عه‌لی شیاوتره‌ بووه‌ بۆ ئیمامه‌ت له‌وان، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا كه‌ ئوممه‌ت هه‌ڵه‌ی كردوو، له‌ به‌یعه‌تدان به‌و دوانه‌، مانای وانیه‌ كوفرو لاسارییان كردی.

<sup>(١)</sup> مقالات الإسلاميين ١/١٤٠ و په‌راویزه‌كه‌ی، والفرق بین الفرق بین الفرق ٣٠ والملل والنحل للشهرستاني ١/١٥٧ والفصل لابن حزم ٤/١٥٧ والمنية والأمل ٩٠ والزبدية للأکوع ٢٤، و سه‌رچاوه‌کانی پێشوو.

(سه‌رحوب: شه‌یتانیکی کۆریه له‌ ده‌ریادا نیشته‌جێیه)، ئه‌مه‌ نازناوی (أبو جارودی ئیمام)ی پێژی (جارودی)، كه‌ له‌ زیاده‌ڕۆچوه‌کانی زه‌یدییه‌کان، به‌ ئاشکرا جوین ده‌ده‌ین به‌ أبو بکرو عمر، خوای گه‌وره‌ ئه‌و دووانه‌ی پاك گرتوه‌ له‌وه‌ی دژه‌كان ده‌یلتین، ئه‌مانه‌ له‌ شاری صنعاء له‌ یه‌مه‌ن بوونیان هه‌یه‌، (باوکی عه‌بدوڵلای موحه‌مه‌دی باقر) ئه‌و ناوه‌ی لێناوه‌. / تاج العروس شرح القاموس المحيط - مادة (سرحب)، طبعة الكويت. و انظر تلقيب الإمام الباقر أبا الجارود بالسرحوب في فرق الفرق الشيعة للنوختي ٥٥.



سوله‌یانیه‌کان ئیمامی عوسانیان به‌کافر داده‌نا، به‌هۆی ئهو پرووداوانه‌ی دژه‌کانی عوسمان نه‌نجامیاندا له‌ دژیدا<sup>(١)</sup>.

٣- بتریه (أبتريه): شوینکه‌وتووی دوو پیاون: یه‌که‌میان: هه‌سه‌نی کورپی صالحی هه‌ی، دووه‌میان: که‌سیری نه‌واء که‌ ناو‌نراوه به (نه‌بتر).

بۆ چوونه‌کانی ئه‌مانه وه‌ک بۆچوونی سوله‌یانی کورپی جه‌ریه، به‌لام ته‌نها له‌باره‌ی عوسمان وه‌ستاون، نه‌ ستایش نه‌ سه‌رزه‌نشتیان نه‌کردووه<sup>(٢)</sup>.

هه‌ر دوو تاقمی (سوله‌یانیه) و (به‌تریه) تاقمی (جارودییه) ته‌کفیر ده‌که‌ن، چونکه تاقمی (جارودییه) ته‌کفیری ئه‌بو به‌کر و عومهر ده‌کات. به‌هه‌مان شیوه تاقمی (جارودییه)ش ته‌کفیری هه‌ر دوو تاقمی (سوله‌یانیه) و (به‌تریه) ده‌کات، به‌هۆی ئه‌وه‌ی هه‌ر دوو تاقمه‌که ته‌کفیری ئه‌بو به‌کر و عومهر ناکه‌ن<sup>(٣)</sup>.

<sup>(١)</sup> مقالات الإسلاميين ١/١٤٣ والفرق بين الفرق ٣٢ والتبصير في الدين ٢٥ والملل والنحل للشهرستاني ١/١٥٩ و شرح الحور العين ٢٠٧ وإعتقادات فرق المسلمين ٧٨ والمواقف ٨/٣٩٢ والفرق الإسلامية للكرمانی ٥٩ وخطط المقرئ ٢/٣٥٢ والزبدية للاكوع ٢٧. سه‌یری نه‌مه‌ش بکه: الفرق الشيعة للنوختي ٩ ...

<sup>(٢)</sup> مقالات الإسلاميين ١/١٤٤ والفرق بين الفرق ٣٢ والتبصير في الدين ٢٥ و شرح الحور العين ٢٠٧ والفرق الإسلامية للكرمانی سه‌رچاوه‌ی پيشوو ٦٠ والمنية والأمل ٩٠. و نوختی له: فرق الشيعة ١٣ باسی کردووه. له ٥٧ باسی ئه‌وه‌ی کردووه که‌ ئه‌وانه که‌م و کوری له عوسمان ده‌گرن. شه‌هرستانی له کتیی: الملل والنحل ١/١٦١ بۆ دوو پیتێ دابه‌شی کردوون: (صالحیه: هاوه‌لانی هه‌سه‌نی کورپی صالحی کورپی هه‌ی. و به‌تریه: هاوه‌لانی که‌سیری نه‌وانی نه‌بتر، هه‌ر دوو ناوبراوه‌که له مه‌زه‌به‌دا کۆکن).

رازی له کتیی (إعتقادات فرق المسلمين ٧٨) به: صالحیه ناوی ناوه. و نیجی له کتیی (المواقف ٨/٣٩٢) به: به‌تریه‌ی شومی ناوی ناوه. و خطط للمقرئ ٢/٣٥٢. و پروانه: الزبدية للاكوع ٢٧. <sup>(٣)</sup> الفرق بين الفرق ٣٤ والتبصير في الدين، سه‌رچاوه‌ی پيشوو.

## راو بوچوونی زهیدیهکان:

- ۱- هر هه موو زهیدیهکان کوکن له سهر نهوهی که نهوهی گوناھی گه وره دهکات سزا دهدریت له دۆزهخدا، بۆ ههتا ههتایی تیایدا دهمیننهوه، له ئاگر دهراچن<sup>(۱)</sup>، زهیدیهکان لهه بوچوونهیاندا وهک خهواریهکان<sup>(۲)</sup> و قهدهریهکان<sup>(۳)</sup>.
- ۲- کوکن له سهر به راستدانانی عهلی کورپی نهبو تالیب له جهنگهکهدا و بههلهدانانی دژهکانی<sup>(۴)</sup>. و کوکن له سهر نهوهش که عهلی راستی پیکاهه له دانانی دوو دادوههکه<sup>(۵)</sup>.
- ۳- کوکن له سهر دژایهتی کردنی پیشههوا ستهمکارهکان و نههیشتنی زۆرداری و بهریاکردنی راستی<sup>(۶)</sup>. زهید: دههچوونی به مهرجیک داناهه بۆ نهوهی ئیمام بییت به ئیمام<sup>(۷)</sup>.
- ۴- سهرباری نهوهی بریایان وایه که ئیمامی عهلی گه ورهترین و باشتترین هاوهله، له گهله نهوهشدا بوچوونیان وایه خهلافهتی أبو بکر و عمر شهپرعی و رهوایه، خویان لهه دوانه بهری نهکردوهه، له بهر نهوهی زهیدیهکان بریایان وایه ئیمامهتی باش (مفضول) دروسته، سهرباری ئامادهبوونی باشت (أفضل)، تهنها تاقمی (جارودییه) نهبیته تهه بوچوونهیان نییه<sup>(۸)</sup>.
- ۵- مهرج نییه ئیمام پارێزراو (معصوم) بیته، ئیمامهتیان کورت ههلهیناوه له نهوهکانی فاتیمهده (پهزای خوی لیبت)، ئیمامهتی غهیری نهوهی نهویان به دروست

(۱) مقالات الإسلامیین ۱/ ۱۴۹ والفرق بین الفرق ۳۴ و التبصیر فی الدین ۲۵.

(۲) الفرق بین الفرق، والتبصیر فی الدین، ههه دوو سهراوهکهی پیشوو.

(۳) التبصیر فی الدین، سهراوهی پیشوو.

(۴) مقالات الإسلامیین، سهراوهی پیشوو.

(۵) مقالات الإسلامیین، سهراوهی پیشوو، ۱۵۰.

(۶) مقالات الإسلامیین، سهراوهی پیشوو، والمنیه والأمل ۸۹.

(۷) الملل والنحل للشهرستانی ۱/ ۱۵۵.

(۸) الملل والنحل للشهرستانی ۱/ ۱۵۴ و ۱۵۷ والزیدیه للاکوچ ۱۶-۲۲. و برهانه: المنیه والأمل ۸۹.

نه زانیوه. جا ئیمامهتی نهوه کانی فاتیمه یان (رهزای خوی لیبیت) به دروست داناوه چ له منداله کانی (حهسن) بیت یان (حوسهین)، نه گهر هاتوو زانا و دونیا به که مزان و بوئرو به خشنده بوو<sup>(۱)</sup>.

۶- زهید له بنه ماکانی نایندا ده گهر پێتهوه بو موعته زیلایهتی، چونکه زید (رهزای خوی لیبیت) قوتابی (اصلی کوری عهتاء) بووه، که ناوبراو شیخی موعته زیله بووه<sup>(۲)</sup>. زهید له هیچ بوچوونیکیدا راجیایی نه بووه له گهل (اصل) دا تهنها له بابتهی پلهیه که له نیوان دوو پله که (المنزلة بین المنزلتين) دا نه بیت<sup>(۳)</sup>. ئیمام (موحه ممدی کوری ئیبراهیمی وهزیر)<sup>(۴)</sup>، ههروهها (عهلی کوری عهبدولکهرمی فوزهیل) ئهم بوچوونه یان ره تکر دوتهوه<sup>(۵)</sup>.

<sup>(۱)</sup> الملل والنحل للشهرستاني ۱/۱۵۳. و سهیری نه مهش بکه: المنية والأمل، سهراوهی پێشوو.  
<sup>(۲)</sup> الملل والنحل للشهرستاني ۱/۱۵۴، والمواقف ۸/۳۹۲، وتویهتی: (زۆری زهیدیه کانی سهرده مه که مان لاسایکه ره وهن له بنه ماکانی نایندا ده گهر پێتهوه بو فیکرهی موعته زیلایهتی، ههروهها له بابته لاوه کهیه کانی ناییش ده گهر پێتهوه بو مهزه بهی نه بو حه نیفه تهنها له چهند بابته یکی که مدا نه بیت). والزیدیه للاکوع ۱۵ ونقل عن طبقات المعتزلة للإمام المهدي بن المرتضى رواية في ذلك، وهي واردة عند القاضي عبد الجبار في فضل الاعتزال و طبقات المعتزلة، والحاكم أيضا.

<sup>(۳)</sup> والزیدیه للاکوع پهراویزی ۱۵، تیایدا هاتوو: (ابن یزدا، وتویهتی: زهیدی کوری عهلی هیچ رایه کی پێچه وانهی موعته زیله کان نه بووه تهنها له بابتهی: پلهیه که له نیوان دوپله که "المنزلة بین المنزلتين" نه بیت).

<sup>(۴)</sup> أکوع، ئهم بهر بهرچ و پهتدانه وهیه له کتیبی: (الزیدیه، پهراویزی ۱۶) هیناوه که وهری گرتوو له کتیبی وهزیر: (العواصم والقواصم)، تیایدا هاتوو، که وهزیر وتویهتی: (بێگومان نه مانه شتی پرو پووچن، به لکو ده کری له درۆیه کانی رافیزه کان بیت).

<sup>(۵)</sup> الزیدیه لعلي بن عبد الكريم ۲۱، باسی نه وهی کردوو که زهید موعته زیلی نه بووه زانستی له (اصلی کوری عهتاء) وهرنه گرتوو، به لکو زانستی وهگرتوو له باوک و براهی باقر و زانا یانی شاری مه دینهی پیروژ، نه گهر زهید بدریته پال تاقمیکیش نهوا ده دریته پال تاقمی (دادگهرا: العدلیه) که دان ده نین به دادگهری و یه کتاناسی و نکۆلی ده کات له زۆره ملیتی (جبر) و وێچواندن (تشبیه)، به هه مان شتیه (قازی عهبدولجهبار) و (ئین مورتهزا) و سه رجهم خه لیفه کانی راشدین و هاوه لانی تریش ده دریته پال ئهم تاقمه.

زه‌یدییه‌کان له باب‌ه‌ته لاوه‌کی (فرعی) ه‌کاندا ده‌گه‌رتنه‌وه بۆ مه‌زه‌به‌بی (ئه‌بو حه‌نیفه)، ته‌نها له چه‌ند باب‌ه‌تیکی که‌م نه‌بی‌ت<sup>(١)</sup>. ده‌کریت هۆکاری ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌بی‌ت که ئیمامی (ئه‌بو حه‌نیفه) به نه‌یئنی فه‌توای ده‌دا له‌سه‌ر پێویستی سه‌رخستن و پشت‌گرتنی ئیمام زید و کۆمه‌کی بۆ کردنی به مال و سامان<sup>(٢)</sup>.

### به‌شی سی‌یه‌م؛ له تاقمه‌کانی شیعه: ئیمامیه‌کان:

هۆکاری ئه‌م ناوانه‌ش بریتیه له‌وه‌ی: کۆی تاقمه‌کانیان کۆکن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) به‌ده‌ق (نص) ناوی عه‌لی کورپی أبو تالیبی دیاریکردوه وه‌ك خه‌لیفه، پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ئه‌مه‌شی به ناشکرای رایگه‌یانندوه. زۆربه‌ی هاوه‌لان گومر‌ابوون، به‌هۆی فه‌رامۆش کردنی شوینکه‌وته‌نی ئیمامی عه‌لی، له دوا‌ی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)<sup>(٣)</sup>، به‌مه‌ش کوفریان کرد و کافر بوون<sup>(٤)</sup>. ئیمامیه‌کان له زۆر پێرو ده‌سته پێک‌دێن، به‌ناوبانگ‌ترینیان: ئیسماعیلیه، دوا‌زه ئیمامی.

<sup>(١)</sup> المواقف، سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

<sup>(٢)</sup> دراسات في الفرق ٦٦ نقلا عن الكشف للزحشري ٦٤/١ و نقل نحوه عن أبي الفرج الأصبهاني في مقاتل الطالبين ١٠٧. تأريخ المذاهب الإسلامية ٤٣ و ٣٦٤ نماژه‌ی کردوه بۆ کتیبی (مناقب‌ی به‌زاز.

له‌باره‌ی زه‌یدییه‌کانه‌وه سه‌یری ئه‌مانه‌ش بکه: تأريخ الفرق الإسلامية للغرابي ٢٨٩ وفي علم الكلام - الزيدية لأحمد محمود صبحي ٦٠/٣.

<sup>(٣)</sup> مقالات الإسلاميين ٨٩/١ والتبصير في الدين ٣٥ و تبصرة الأدلة ٨٢٨/٢ و لاپه‌ره‌کانی دواتریش. و شرح الحور العين ٢٠٦ والملل والنحل للشهرستاني ١٦٣/١ و إعتقادات فرق المسلمين ٨٥ والفرق الإسلامية للكرماني ٦١ و شرح المواقف للسيد الشريف ٣٩٢/٨ والمنية والأمل ٩٥ و خطط المقرئ ٣٥١/٢ و كشف اصطلاحات الفنون ٢٦٠/١.

<sup>(٤)</sup> سه‌رچاوه‌کانی پێشوو، جگه‌ له: مقالات الإسلاميين و تبصرة الأدلة و شرح الحور العين.

**یه کهم: ئیسماعیلیه کان (السبعیه):**

ئەم پێرە بە ئیسماعیلیه ناوئراوه وەك درانه پال ئیسماعیلی کورپی ئیمامی جەعفەری صادق<sup>(۱)</sup>.

ئەسماعیلیه کان دەئێن، کە ئیمامی جەعفەری صادق بەدەق ئیسماعیلی دیاریکردوو وەك ئیمام لە دواى خۆی، راسپاردە (وصیة) هەكەشی بۆ ئەو داناو، ئەمەش لەبەر ئەوەی ئیسماعیل بەتەمەنترین و خۆشەویستەری کورپ بوو لەلای ئیمام<sup>(۲)</sup>.

ئەسماعیلیه کان راجیان لەبارەى مردنی ئیسماعیل هەر لە ژانی باوکیدا، لەمبارەوێش چەند بۆچوونیکیان هەیه:

**بۆچوونی یە کهم:** ئیسماعیل زیندوو و نەمردوو، ناشیریت تا دەسەڵاتی هەموو زەوی بەدەستەو نەگرت و دەبێتە ئیمام لە دواى باوکی، مردنی خۆی وەك توقیه و خۆپارێزی بەدەرخت لە ترسی خەلیفەکانی عەباسی، تا نەبێتە ئامانج بۆ کوشتن. **بۆچوونی دووهم:** راستە ئیسماعیل مردوو، دەقی ئیمامەتی ئیسماعیل ناگەرێتەو. بەلکو سوود لە دەقەكە ئەوێه کە ئیمامەت هەر دەمێنێت لە نەوێه کانی ئەوێه دەق لەسەر ئیمامەتی ئەو هاتوو، ئیمامەت ناگۆتێتەو بۆ جگەلەو، لە برایهكەو بۆ برایهکی تر نابێت لە دواى هەسەن و حوسەین (سلاوی خویان

<sup>(۱)</sup> فرق الشيعة للنوختي ٦٧ ومقالات الإسلاميين ١٠٠/١ والفرق بين الفرق ٦٢ والملل والنحل للشهرستاني ١٧٠/١ والتبصير في الدين ٣٣ وشرح الحور العين ٢١٦ واعتقادات فرق المسلمين ٨١ والفرق الإسلامية للكرماني ٥٢ ومقدمة ابن خلدون ١٨٨ وكشاف اصطلاحات الفنون ١٨٩/١ و ٩٢٧.

ئەم ناوانەشیان هەیه: باتینیە کان لەبەر ئەوەی ئیسماعیلیه کان دەیان وت: هەر شتیکی دیار (ظاهر) لای شاراوو پەنھانی هەیه. (سەبعییه): چونکە پێیان وایە ئیمامەت تەنها پێنج خولە. (تەعلیمیه): چونکە تێروان و رامانیان پەكخست و فێربوون لە ئیمامی پارێزراویان بە بەس زانی. / الملل والنحل للشهرستاني ١٧٩/١ و لاپەرەکانی دواتری. فضائح الباطنية ١٧ و بیان مذهب الباطنية و بطلانه للدیلمی ٢١ والمواقف ٢٨٨/٨ والفرق الإسلامية للكرماني ٤٩ سەرچاوەی پێشوو، والإسماعيلية لإحسان إلهي ظهر ٩٩-١٠٠.

<sup>(۲)</sup> شرح الحور العين، سەرچاوەی پێشوو. و دراسات في الفرق ٦٦-٦٧.

لیبیت)، ئەمە بۆچوونی (مبارکیه‌کانه).

بەم پێیه ئیمامەت لە دواى ئیسماعیل بۆ ئەوە‌کە‌یتى که موحه‌مه‌دى کورێ ئیسماعیلە، بەهۆی راسپاردە (وصیة)ی جە‌ع‌فە‌رى باپیری‌ه‌وه، بە‌مه‌ش موحه‌مه‌د بووه جێنشینى جە‌ع‌فە‌رى باپیری‌ه‌ی ئەوە‌کە‌ مامە‌کانى موحه‌مه‌د، بە‌مه‌ش کاتێک جە‌ع‌فەر کۆچى دواى کرد موحه‌مه‌د شیاوى ئیمامەت بوو.<sup>(١)</sup>

پاشان ئیسماعیلیه‌کان بۆ دوو دەسته‌ی سەرە‌کى دابه‌ش بوون<sup>(٢)</sup>:

**دەسته‌ی یه‌که‌م:** راوه‌ستان له‌ ئاست مردنى موحه‌مه‌دى کورێ ئیسماعیل، که به‌ (مه‌کتوم) ناوزە‌دکراوه، ئە‌مان برۆایان وایه ئیسماعیل ده‌گەرێته‌وه دواى مردنى، ته‌نانه‌ت ئە‌م دەسته‌یه پێیان وایه وه‌ک مه‌هدى ده‌گەرێته‌وه، ئە‌مانه پێیان ده‌وتریت (قه‌رامیته)، به‌هۆی ناوی سەرۆکه‌کیان ئە‌م ناوه‌یان لێ‌نراوه که له‌ (ئه‌نبات) داده‌نیشت و نازناوه‌کە‌ی (قیرموتیه) بوو<sup>(٣)</sup>، نمونه‌ی هه‌ندێک له‌ بۆچوونه‌کانیان:

<sup>(١)</sup> الملل والنحل للشهرستاني، وشرح الحور العين، هەر دوو سەرچاوه‌ی پێشوو. و برۆانه: فرق الشيعة للنوختي، و مقالات الإسلاميين، و الفرق بين الفرق، سەرچاوه‌کانی پێشوو.  
موباره‌کیه: به‌ناوی سەرکرده‌کیان (موباره‌ک)ه‌وه ناو‌نراون که خزمه‌تکاری ئیسماعیلی کورێ جە‌ع‌فەر بووه. نوبه‌ختی ئاماژه‌ی به‌مه‌ کردووه له: فرق الشيعة ٦٨ - ٦٩. و برۆانه: مقالات الإسلاميين ١٠١ و الفرق بين الفرق ٦٤ والملل والنحل للشهرستاني ١٧٠ - ١٧١ و ٢٠٠ و شرح الحور العين ٢١٦.

<sup>(٢)</sup> دراسات في الفرق ٦٧.

<sup>(٣)</sup> نین جه‌وزی له‌ کتێبی (تلبیس إبلیس ١١٠) دا دوو وته‌ی هێناون له‌باره‌ی ئە‌م ناوانه‌یان:

١- پیاویک له‌ ناحیه‌ی (خوزستان)ه‌وه هاته‌ کوفه، له‌وێ بانگه‌شه‌ی کرد بۆ ئیمامێک له‌ ئالویه‌ت، له‌ کوفه‌ چووه‌ لای پیاویک که ناوی (کرمتیه) بوو واتاکه‌ی به‌ (نه‌بتیه) واته: چاوتیژ. بۆیه به‌ناوی ئە‌و پیاوه‌ ناو‌نرا که چووه‌ ماله‌کە‌ی که بریتی بوو له‌ (کرمتیه)، دواتر ناوه‌کە‌ی گۆرا بۆ: قرمط، تا له‌سەر زمان سووک بیت.

دووه‌م: به‌هۆی درانه‌ پال پیاویک که پێی ده‌وتریت: حمدان قرمط، که یه‌کێکه‌ له‌ بانگخوازه‌کانیان. و‌ت‌راوه: بۆیه حمدان به‌ (قرمت) ناسراوه به‌هۆی ئە‌وه‌ی کورته‌ بالّا بووه‌و لاقه‌کان بوونه و

۱- له دواى پيغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) ته نهها جهوت ئیمام ده بن، که بریتین له مانه: عهلی کورپی نه بو تالیب که ئیمام و په یامبه ره، هه سه ن، حوسه یین، عهلی کورپی حوسه یین، موحه ممه دی کورپی عهلی، جه عفه ری کورپی موحه ممه د، موحه ممه دی کورپی ئیسماعیلی کورپی جه عفه ر که بریتیه له ئیمام و مه هدی و په یامبه ریشه .

۲- پيغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) لهو رۆژه ی که فه رمانی پیکرا عهلی کورپی نه بو تالیب بکاته ئیمامی خه لک له (غه دیر خم) نهوا په یام لهو رۆژه وه له پيغه مبه ره وه پچرا و هه ر لهو رۆژه وه په یامه که گوازاویه وه بۆ ئیمامی عهلی .

۳- موحه ممه دی کورپی ئیسماعیل زیندوووه و نه مردوووه له ولاتی رۆمه و نهو مه هدی، واتای (قائم) له لای نهوان بریتیه له وهی شه ریعت و په یامیکی نوێ ده هیئت و شه ریعتی موحه ممه دی (صلی الله علیه وسلم) پێ هه لده وه شینیتته وه .

۴- موحه ممه دی کورپی ئیسماعیل له پيغه مبه ره وره به رز "ئولولعه زم" ه کانه، له لای نهوان جه وتن: نوح، ئیبراهیم، موسا، عیسا، موحه ممه د، عهلی، موحه ممه دی کورپی ئیسماعیل.

موحه ممه دی کورپی ئیسماعیل کۆتا پيغه مبه ره، هه روه ک خوای گه وره باسی کردوووه .

۵- خوای گه وره به هه شتی ئاده می بۆ موحه ممه دی کورپی ئیسماعیل داناوه، نه مه ش واتای نه وه یه که هه موو قه ده غه کراویک رپیدراوه، هه موو شتی که خوای گه وره لهو دونیا یه دا به دیه یناوه رپیدراوه .

۶- غایشکردنی خه لکی به شمشیر و کوشتنیان و تالان کردنی مال و سامانیان و شایه تیدان له سه ر کافر بوونیان و دیل کردنی ئافره ته کان و کوشتنی مندا له کان، هه موو نهو شتانه یان هه لال کرد .

---

ههنگاوهکانی کورت بوونه، سه ره تای ده ستپیککی کاروباری نه مه له ساڵی ۲۶۴ ک بووه . / سه یری نه مه بکه: په راویزی ۷۲ من فرق للنوختی، والفهرست لابن ندیم ۲۶۵ .





ئیمام، ئەمەش ھەموو بەپیتی پلانێکی دارێژراو بوو لەلایەن ھەزیری ھەرە چاکی موستەنصر (شاھنشاهی کۆری (ئەمیر جیوشی بەدری جەمالی)، دەستپێشخەری کرد بە دانانی کۆری بچوکی موستەنصر (موستەعلا) وەك ئیمام لەبەر ئەوەی کۆرە خوشکی بوو، بۆیە دایناوە سەر تەختی خەلافەت، لە نێوان ھەر یەکەم برایانە دژایەتی ھەبوو و چەند جەنگێک روویدا، ئەم مەملانێیە کۆتایی ھات بە دەست بەسەرکردنی نزارو بەندکردنی، ناوبراو لە بەندیخانەدا مرد.

### ئیسماعیلیەکان دابەش بوون بۆ دوو لقى سەرەکی:

**لقى یەكەم:** موستەعلیە، بەناوی (موستەعلای ئەبو قاسمی ئەحمەد) ھو ناونراون، كە لە ساڵی ٤٩٥ك مردوو، ناوەندی بانگەواژەكەى لە میسرەو گۆنیزاریەو بۆ یەمەن پاشان بۆ ھیند، دواى رووخانی دەولەتی فاتیمیە لەسەر دەستی (صەلاحەدینی ئەیوبی)، دواى ئەمە چەندین پەرتبوون بەسەر ئیسماعیلیەکاندا ھاتن، دەستەى (بەرە) ی لى جیابوو ھو كە ئیستا لە ھیند بوونیان ھەیە<sup>(١)</sup>.

**لقى دووھەم:** نزاریە، دواى كوژرانی نزار و چوونە سەر تەختی براكەى مستعلی، كۆرە بچوكەكەى (موھتەدی) لەلایەن شوێنكەوتوانیەو گوازارایەو بۆ وڵاتی فارس، جا لەوێ لەسەر دەستی گەورە بانگخواز ھەسەنى كۆری صەباح پێگەيشت. پاشاوەى ئەم تاقمە لە ھند دەناسرێت بە (خوجا) یان (مەولی) سەرکردەیان ناوی (ئاغاخان) ھ، باپیرشیان (ھەشاشون) ن<sup>(٢)</sup>.

<sup>(١)</sup> دراسات في الفرق ٧٠، و الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ١٥٨ ژياننامەى (موستەعلا) شى باس كردوو، بەھەمان شێوە لە ٧٣٥ ھاتوو ھو ناماژەى كردوو بۆ ئەم سەرچاوانە: اتعاظ الخنفا للمقرزي، والنجوم الزاهرة، و تأريخ ابن إياس، والكامل لابن أثير.

<sup>(٢)</sup> دراسات في الفرق ٧١. سەیری ئەمەش بكە: الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ١٥٩ نقلا عن النجوم الزاهرة و ٧٣٦ نقلا عن اتعاظ الخنفا للمقرزي. و سەیری ئەمەش بكە: دائرة المعارف الإسلامية - ترجمة: أحمد الشنتاوي ورفاقه ١٨٧/٢ - ١٩٥ مادة (الإسماعيلية).

گرنهترین نهو پیاوانه‌ی که بانگه‌وازی ئیسماعیلی له‌سه‌ر دهستی نه‌وان له‌سه‌ر خۆی  
پاوه‌ستا و بیروباوهری ئیسماعیلیان داهیناو دواتر نه‌مه‌ش بووه بناغه‌یه‌ک بۆ ئیسماعیلیه  
شوینکه‌وتوووه‌کانیان له‌ دوا‌ی خۆیان:

نه‌بو خه‌تابی موحه‌مه‌دی کورێ نه‌بو زه‌ینه‌بی مه‌قلا‌سی نه‌جده‌ع. خزمه‌تکاری هۆزی  
نه‌سد بوو، بانگه‌شه‌ی نه‌وه‌ی کرد که په‌وانه‌کراو و پاسپێ‌درای دوا‌ی نیمامی جه‌غه‌ره،  
به‌ شوینکه‌وتوووانیشی ده‌وتریت خه‌تابیه.

مه‌یونی قه‌داحی کورێ ده‌یسانی هاویه‌شدانه‌ری نه‌هوازی و کوره‌که‌ی (عه‌بدو‌لای  
کورێ مه‌یون)، نه‌مانه‌ هه‌موویان له‌ زیاده‌پۆ‌چوو‌ه‌کانن، خۆیان به‌ شیعه‌گه‌ریتی و زانست  
داپۆ‌شیوه، چه‌ند بانگه‌وازی‌کیان بۆ په‌یدا‌بوو، پاشان شته‌ قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانیان په‌ک‌خست و  
به‌ره‌لایان له‌ناودا ده‌رکه‌وت<sup>(١)</sup>. جه‌غه‌ری صادق و نیمامه‌کانی تریش خۆیان له‌وانه‌ به‌ری  
کرد.

### بیروباوهری ئیسماعیلیه‌کان:

نووسین له‌باره‌ی بیروباوهری ئیسماعیلیه‌کان شتیکی گران و سه‌خته، چونکه  
کتیبه‌کانیان دوو جوړن:

١- کتیبه‌ دیاره‌کان: نه‌و کتیبه‌نه‌ن که بۆ خه‌لکی نووسراون به‌ ئیسماعیلی و نه‌وانی  
تریش، ده‌ست‌خستنی نه‌م کتیبه‌نه‌ ئاسانه و ده‌ستاوده‌ستی پێ‌ نه‌کریت، نه‌م کتیبه‌

<sup>(١)</sup> الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ٨٤ و نقل في ١٧٢ عن ابن ندیم. و بروانه: بیان مذهب الباطنية و  
بطلانه‌ للدیلمی ٢٠.

پاوپۆ‌چوو‌نه‌کانی خه‌تابیه‌کان ئیسماعیلی کورێ جه‌غه‌ریان هه‌ل‌خه‌له‌تاند بوو، بۆیه ئیسماعیل  
شوین نه‌وان که‌وت، (کوشی و مامه‌قانی و هه‌دانی) که له‌ زانا‌کانی ئی‌دامیه‌کانن گێ‌راویانه‌ته‌وه:  
که ئیسماعیل له‌گه‌ژ خه‌تابیه‌کان مه‌بی ده‌خواره‌وه، نه‌بو خه‌تتاب به‌ نه‌بو ئیسماعیل ناو‌زه‌د  
کرا‌بوو، بۆیه نیمامی جه‌غه‌ر خۆی به‌ری کرد له‌ ئیسماعیل و نه‌بو خه‌تتاب و خه‌تابیه‌کان. /  
الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ٥٦-٦٢.

بیروباوهری راسته‌قینه‌ی ئیسماعیلیه‌کان ناخاته‌روو.

۲- کتیبە شاراوەکان: ئەو کتیبانەن کە تەنھا کەسانیک دەبیسن و بە دەستیان دەکەویت کە تایبەت و پۆچوون لە بیروباوەری ئیسماعیلیەکان، تەنانت ئەم کەسە تایبەتانەش کاتیک ئەم کتیبەیان دەستدەکەویت کە دەبێت پەیمان و بەلێن بدەن کە بەکەسی تری نەدەن، ئەو شتانەی لەو کتیبانەشدا هەن بەکەس پانەگیەنریت<sup>(۱)</sup>.

جیاوازی لە نێوان ئەم دوو کتیبە زۆر زۆرە، نمونەش لەم بارەو ئەوەیە کە بانگخوازی ئیسماعیلی پەها ئیدریس عیمادەدین لە کتیبە دیارەکیدە باسی کردووە: کاتیک ئیسماعیلی کۆری جەعفەری باوکی موحمەد کە کۆچی دوایی کردووە ئەوا تەمەنی موحمەد بیست و شەش ساڵ بووە<sup>(۲)</sup>.

بەلام لە کتیبە نەپتەکیدە دەلالت تەمەنی موحمەد سی ساڵ بووە<sup>(۳)</sup>.

### ۱- بیروباوهریان سه بارهت به خواى پایه بهرز:

یه کتاناسی و خوابه یه کگرتن له لای ئیسماعیلیه کان بریتییه له دارنینی خوا له هه موو ناو و سیفه ته کانی، جا خوا ی گه موره به هیچ وه سفیک وه سف ناکریت، هیچ ناویکیشی نسه .

خوای گه‌وره نه هه‌یه و نه نییه <sup>(۱)</sup>. جا به‌هۆی ئه‌وه‌ی ناو و سیفه‌تیان بۆ خوا بریارنه‌دا، ناچاربوون به‌نا به‌نه‌یه‌ر داه‌تێنانی چ‌ه‌ند خوا به‌کێ تر بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و ناو و سیفه‌تانه‌ی

(١) الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ٢٦٨ هـ نونى له وپيمانانه هيئاوته وه له كتيبى: المبدء والمعاد للداعي الإسماعيلي حسين بن العلي بن الوليد ١٠ چند نمونه كى هيئاوه له كتيبى: الأنوار اللطيفة للداعي الإسماعيلي طاهر بن إبراهيم الحارثي، كه له سالى ٥٤٨ هـ مردووه، ههروه ها نمونه له مانه شهوه هيئاوه: مسائل مجموعة من الحقائق العالية و الدقائق و الاسرار السامية لداع إسماعيلي كبير، والمؤيد الشيرازي، كه له سالى ٧٠ هـ مردووه، وطاهر سيف الدين الداعي المطلق لفرقة البهرة.

(٢) الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير. ٢٠ وأشار إلى عيون الأخبار ٣٥١ للداعي إدريس.

(٣) الاسماعيلية لاحسان الهى ظاهر ٢١ وأشار إلى زهر المعاني ٤٧ من المنتخب.

که له قورئان و سوننه‌دا هاتوون بۆیان به‌کار بهێنن، وتیان: (هه‌موو سیفه‌ته به‌پێزو به‌رزو پایه‌دارو شکۆمه‌نده‌کان به به‌هه‌ر شێوه‌یه‌ک به‌هه‌ر زمانیک ده‌بێدریت که ئاماژهن بۆ سیفه‌ته خوایه‌کان نه‌وا له‌سه‌ر عه‌قلی یه‌که‌م دیته‌جی)<sup>(١)</sup>.

به عه‌قلی یه‌که‌م ده‌وتریت: عه‌قلی گشتی و هه‌مه‌کی، بوونی یه‌که‌م، داهینه‌ری یه‌که‌م، پێشوو (السابق)، پێنوس، وشه (الكلمة)، ئهم عه‌قله وه‌سف ده‌کریت به سیفه‌تی به‌دیهینه‌ر و پۆزیده‌رو وینه‌کیش و به‌دیهینه‌ری کارجوان... و له جیهانی خواروو ئهم شتانه له‌به‌رامبه‌ر ئه‌مانه‌ن و هاومانان: وته‌بیژ (الناطق)، پیغه‌مبه‌ر.

به عه‌قلی دووهم ده‌وتریت: ده‌روون و نه‌فسی گشتی، تۆمارو تیننوس (اللوح)، داهینه‌ری دووهم. ئه‌مانه له‌به‌رامبه‌ر ئه‌و شتانه‌ن: بنچینه (الأساس) که ئه‌ویش بریتیه له راسپێردراو (وصی)<sup>(٢)</sup>.

حامدی وتویه‌تی: عه‌لی (په‌زای خوای لیبت) بریتیه له خوای دروستکه‌رو به‌دیهینه‌ری کارجوان و وینه‌کیش<sup>(٤)</sup>.

واگومانیا‌ن بر دووه که عه‌لی (په‌زای خوای لیبت) له‌باره‌ی خۆیه‌وه وتویه‌تی: (من ده‌ژیتم و ده‌مریتم، رزق ده‌گرمه‌وه‌و ده‌به‌خشم، که‌سی به‌ئه‌ک و کویری زگماک چاک

<sup>(١)</sup> الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهر ٢٧٧. ئه‌مه‌ی وه‌رگرتوه له (موئه‌بیه‌د فیدینی هیبه‌تولای شیرازی) بانگخوازی بانگخوازانی ئیسماعیلی، ئیمامی ئیسماعیلی موسته‌نصر له کتێبه‌ شاراوه‌که‌یدا (المجالس المؤيدية)، ئیبراهیمی کوری حوسه‌ینی حامدی له کتێبه‌ شاراوه‌که‌یدا: (کنز الولد)، کرمانی نه‌حمه‌د حه‌میده‌دین له کتێبه‌که‌یدا (راحة العقل) هیتاویه‌تی، جگه له‌وانه‌ش ئه‌وه‌یان هیتاوه‌.

<sup>(٢)</sup> الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهر ٢٨٥. نقلا عن رسالة المبدء والمعاد للحسين بن علي بن الوليد، و نحوه عن الصوري وطاهر الحارثي و الكرمانی و غیرهم من دعاة الإسماعيلية.

<sup>(٣)</sup> الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهر ٢٨٦-٢٨٨. و چند ده‌قیکی له‌مانه‌وه هیتاوه: نعمان القاضي و الحامدي و السجستاني.

<sup>(٤)</sup> الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهر ٢٩٨ نقلا عن كنز الولد للحامدي ٢٢١.

ده که مه وه، هه والیشتان پینده دم سه باره ت به وهی ده یخۆن و پاشه که وتی ده که ن له ماله کانتاندا<sup>(۱)</sup>. چهند وتهی هاوشیوهی تری ئهم وتهیه. هاوبه شدانان له لای ئیسماعیلیه کان بریتییه له بانگه وازی کردن بۆ جگه له ئیمام نه وه که بانگه وازی کردن بۆ جگه له خوای گه وه<sup>(۲)</sup>.

۲- بیروباوهریان له باره ی پیغه مبه ره وه:

پیغه مبه ره له لای نه وان بریتییه له وته بیژ، دوازه سیفه تی هه ن، که ده بیّت ئه مانه بن: ئه ندامه کانی ته واین، تیگه یشت و ده رپینی باش بیّت، زیره ک و ژیر بیّت، ده رپینه کانی جوان بن، زانست و سوود لیوه رگرتن و راستگویی خوش بوویت، زۆر ئاره زوومه ندی خواردن و خواردنه وه و ژن هینان نه بیّت، ده روونیکی گه وه ی هه بیّت، دنیا به که م بزانیّت، دادگه ری خوش بوویت، وه ی به هیژ بیّت. وتیان: ئه گه ره ئه و سیفه ت و خه سلّه تانه له که سیکدا له کاتیك له کاته کاند کۆبوونه وه، ئه و ئه و که سه نیردراوه و خاوه نی سه رده مه که یه. پیغه مبه ریه تی به بۆچوونی ئیسماعیلیه کان شتی که ده توانیّت به ده ست به یتریت، جا مرۆف ده توانیّت به هۆی کۆشش و راهینه انه وه بیته پیغه مبه ره<sup>(۳)</sup>. وتیان: قورئان بریتییه له فره مایشتی پیغه مبه ره که له رازو نیازو کارلیکی ناو ده روون و نه فس دروست بووه و پیکه اتوه<sup>(۴)</sup>.

(۱) الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ٢٩٩ نقلا عن زهر المعاني للداعي المطلق إدريس ٧٧.

(۲) الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ٢٨٩ نقلا عن الكشف لجعفر بن منصور اليمن ١٦٦.

(۳) الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ٣٢١-٣٢٢ نقلا عن الرسائل إخوان الصفا ٤/١٢٩ و ١٣٥.

(۴) الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ٣٢٩-٣٣٨. لهم باره يه وه چهندين ده قی له بانگخوازه ئیسماعیلیه کانه وه هیناوه، بۆ نمونه: الحارثي اليمني في الأنوار اللطيفة ١٢٦ و ١٦٠-١٦١ والحامدي في كنز الولد ٢٠٦-٢٠٧ و ٢١٧ و ٢١٩ و جعفر بن منصور اليمن في سرائر النطقاء ٢٠٩ مخطوط، والشيرازي في المجالس المؤيدية ١٥٢.

یەحیای کۆری حەمزەیی عەلەوی بەرپەرچی داوئەتەو بەوێ بۆچوونی ئیسماعیلیەکان لە بارەیی پێغەمبەراییەتی نزیکە لە بۆچوونی فەیلەسوفەکان، بەلام ئەوان وتەیی فەیلەسوفەکانیان بە کوێرانە و ھەرەمەکی وەرگرتوو، جا یەحیا بە تیروتەسەلی بەرپەرچی ئەوانی داوئەتەو<sup>(١)</sup>.

٣- بیروباوەریان لەبارەیی راسپاردن و راسپێردراو (الوصایە والوصی):

ئەسماعیلیەکان دەلێن ھەر پێغەمبەرێک راسپێردراو (وصی) ھەبێ، جا راسپێردراوی موحەممەد (صلی اللہ علیہ وسلم) عەلییە (پەزای خۆی لێبێت).

لەم بارەو راجیایان ھەبێ و بۆ دوو بۆچوون دابەش بوونە:

أ- یە کسان بوونی پێغەمبەر و راسپێردراو (وصی)، بەبێ ئەوێ یەکیک بەسەر ئەوێ تریان بەرزتر بکری. بۆیە ئەم وتەیان بە ناوی ئیمامی عەلی (پەزای خۆی لێبێت) گێراوەتەو: (من و موحەممەد لە یەک نوورین، کە ئەویش نووری خۆی پایەبەرزە، خۆی گەورە فەرمانی کرد بەو نوورە کە بۆ دوو بەش لەت بێت، جا بە لەت و کەرتی یەکەمی فەرموو ببە بە موحەممەد، ھەرۆھا بە لەتی دووھەمی فەرموو ببە بە عەلی)<sup>(٢)</sup>.

ب- راسپێردراو (وصی) گەورەترە لە پێغەمبەر، عەلی گەورەترە باشترە لە موحەممەد (صلی اللہ علیہ وسلم)، چونکە ئیمامی عەلی مەبەست و ئامانجی بانگەواژە، لەبەرئەوێ بانگەوازی پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) تەنھا بۆ عەلی بوو، ھەرۆک پەیمان و بەلێن کە لە پێغەمبەران و پەيامبەران تەنھا بۆ دانسان بوو بە

(١) الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ٣٤٤-٣٤٧.

(٢) الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ٣٥٠ و گێرانەوێ ھێناوێ لە حارسی لە: (الأنوار اللطيفة) دا، چەند دەقیکی لەو بارەو ھێناوێ لە عەلی کۆری وەلید لە (تاج العروس)، و بانگەوازی بانگەوازان (عیمادەدین) لە (زھر المعانی) دا، حوسەینی کۆری عەلی کۆری وەلید لە (المبدء والمعاد)، و ئەبو یەعقوبی سەجستانی لە (إثبات النبوات)، و داعی حاتەمی کۆری عیمران و کرمانی لە (راحة العقل)، و ھیبەتولای شیرازی.

راسپێدرای و ویلایهت و ئیمامهتی عه‌لی. به‌ندایه‌تی ته‌نها به‌ شوێنکه‌وتن و داننان به‌ ئیمامهتی عه‌لی قبول ده‌بێت<sup>(١)</sup>.

٤- بیروباوهریان له‌باره‌ی ئیمامهت (هه‌ندیک کات به‌ ویلایهت ده‌ری ده‌برن): ئیسماعیلیه‌کان پێیان وایه ئیمامهت له‌لایه‌ن خواوه‌ پێویست کراوه، ئایین ته‌نها به‌ ئیمامهت کامل ده‌بێت، ئیمان به‌خواو به‌ پێغه‌مبه‌ر دروست نییه‌ تا باوهر به‌ ئیمام نه‌هێنرێت<sup>(٢)</sup>. هه‌ر که‌سیک بمیرێت و ئیمامی سه‌رده‌می خۆی نه‌ناسی بێت ئه‌وا به‌ مردنیکی نه‌فامانه‌ مردووه‌<sup>(٣)</sup>. هه‌رگیز زه‌وی بێ ئیمام نابێت، جا ئیمامه‌که‌ دیار یاخود په‌نه‌ان بێت<sup>(٤)</sup>. دادوه‌ره‌که‌یان نوعمانی کورپی موحه‌مه‌د: ته‌نها که‌سیک ده‌بێت به‌ ئیمام که‌ له‌ منداله‌کانی عه‌لی بێت، حسن و حسین، پاشان له‌ منداله‌کانی حسین نه‌وه‌ک منداله‌کانی حسن، پاشان له‌ منداله‌کانی ئیسماعیلی کورپی جعفر نه‌ک منداله‌کانی که‌سی تر<sup>(٥)</sup>.

<sup>(١)</sup> الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ٣٦٠، نه‌مه‌ی وه‌رگرتوه‌ له‌: جه‌عفهری کورپی مه‌نصورى يه‌مه‌ن، حوسه‌ینی بن نوحى هيندى، و حامدى و جگه‌ له‌وانه‌ش.

<sup>(٢)</sup> الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ٣٦٧، چه‌ند ده‌قیکی له‌وباره‌وه‌ له‌مانه‌وه‌ وه‌رگرتوه‌ له‌: (قازى نوعمانی کورپی موحه‌مه‌د) له‌ (دعائم و تأويل الدعائم)، و شه‌ره‌ف عه‌لى ئیسماعیلی له‌ (عيون المعارف)، و نه‌حمه‌د حميده‌دين کرمانی له‌ (المصابيح في إثبات الإمامة)، و موئه‌يه‌دى شیرازی و جه‌عفهری کورپی مه‌نصورى يه‌مه‌نى و جگه‌ له‌وانه‌ش.

<sup>(٣)</sup> الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ٣٧٣ نقلا عن المجالس المؤيدية للشيرازي ١١٩.

<sup>(٤)</sup> الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ٣٧٤ نقلا عن تاج العقائد لعلي بن محمد بن الوليد، سالى ٦١٢ ك مردووه‌، هاوشیوه‌ی نه‌مه‌یان هه‌تاوه‌ له‌ وته‌ی: حسنى کورپی نوح، حاتمى کورپی ئیبراهيم، و أبى يعقوب السجستاني و جگه‌ له‌مانه‌ش له‌ بانگخوازه ئیسماعیلیه‌کان.

<sup>(٥)</sup> الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ٣٧٥ نقلا عن دعائم الإسلام للقاضي النعمان.

ئیسماعیلیه‌کان به‌شیویه‌ک ده‌دوین له‌گه‌ل پێشه‌واکانیان وه‌ک چۆن به‌نده له‌گه‌ل  
په‌روه‌ر‌د‌گاره‌که‌ی ده‌دوین، ئین هانی له‌ کاتی دوان له‌گه‌ل (المعز الإسماعیلی) دا ده‌لێت:  
ما شأت لا ما شأت الأقدار فاحکم فأت الواحد القهار<sup>(١)</sup>.

واته: ویستت له‌سه‌ر چه‌یه هه‌ر ئه‌وه دێته‌جی ئه‌وه‌ک ئه‌وه‌ی قه‌ده‌ر ده‌یه‌وین، حوکم بده  
به‌راستی هه‌ر تۆی تاکی زان.

٥- ئیسماعیلیه‌کان پ‌روایان به‌ ئاوێته بوون (الحلول) گیانگۆرکی (تناسخ) هه‌یه  
ئه‌مه‌ش خودی پ‌روای هیندۆسه‌کانه، ئه‌وه‌ی لهم باره‌وه باسیان کردووه ئه‌وه‌یه: (هه‌ر  
بوونه‌وه‌ریک له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌وی به‌ر له‌ ئیوه ئوممه‌ت بوونه، پ‌و‌حی دوژمنه‌کا‌مان  
ده‌گه‌رپێته‌وه له‌ هه‌ر وێنه‌یه‌کدا که پێچه‌وانه‌ی وێنه‌ی مرۆیی بێت، ته‌نانه‌ت یه‌کیک  
لهم دوژمنانه ده‌گه‌رپێته‌وه هه‌زار تاوانی کوشتن ده‌کات و هه‌زار که‌س سه‌ر ده‌پ‌ریت و  
هه‌زار جاریش ده‌مریت، به‌لام خۆشه‌ویستان و ئه‌ولیاکانی خوا و شوینکه‌وتووه  
باوه‌ر‌د‌اره‌کانیان ئه‌وا خ‌وای گه‌وره ئه‌وانی پاراستووه و پ‌زگاکردووه له‌ گه‌رانه‌وه‌ی  
پ‌و‌حیان له‌ وێنه‌ ناشرینه‌کاندا، ئه‌م پ‌رۆسه‌ی گه‌رانه‌وه‌ی پ‌و‌حه له‌ وێنه‌ نا  
مرۆیه‌کاندا، سزایه‌که خ‌وای گه‌وره دیاری کردووه بۆ دوژمنه‌کانی  
باوه‌ر‌داران....)<sup>(٢)</sup>.

٦- ئیسماعیلیه‌کان پ‌ی‌یان وایه که قورئان ده‌ستکاری کراوه.  
غونه‌ش له‌سه‌ر ئه‌مه: ئه‌و وته‌یه‌یه که (ج‌عه‌فه‌ری کورپی مه‌نصوری یه‌مه‌ن)  
وتیه‌تی: (وقد خاب من حمل ظلما، ظلم آل محمد: بێگومان ئه‌وه‌ی سته‌می کردووه

<sup>(١)</sup> الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ٣٨٤ چندین ده‌قی زۆر نزیک له‌و مانایه‌یان هێناوه له‌ بانگ‌خوازه  
ئیسماعیلیه‌کانه‌وه.

<sup>(٢)</sup> الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ٤١٨-٤٤١، و چ‌ه‌ند ده‌قیکی له‌ بانگ‌خوازه ئیسماعیلیه‌کانه‌وه  
هێناوه له‌باره‌ی داننایان به‌ گیانگۆرکی (تناسخ)، ئه‌م ده‌قه‌ش له‌ ٤٣٩.



رہنج بہ خہ سارو ناٹومید بووہ، ئەو ستمەمی کہ لە خانەوادەیی موحەممەدی کردووہ). ئەم ئایەتە بەوشیوہیە دابەزیوہ<sup>(١)</sup>.

٧- ئیسماعیلیەکان بڕوایان بە تەکفیر کردنی ھاوہ ئان ھەییە لە سەروشیانەوہ ئەبو بە کر و عومەر و عوسمان<sup>(٢)</sup>.

٨- ئیسماعیلیەکان پێیان وایە کہ موحەممەدی کوپری ئیسماعیل شەریعەتی پێغەمبەر موحەممەدی ھەلۆھ شاندۆتەوہ،

(موعیز لدینیلاھ) ئیمامی ئیسماعیلی چوارەم لە کاتی دەرکەوتنیدا بە راشکاوی دەرپرپوہ لە کاتی نزاکانی پۆژی شەممە: (... ئەوہی کہ بە راستی پەوانە دەکریت و راستگۆ دەدویت، نۆیەمە لە دواي پێغەمبەری باپیری، ھەشتەمە لە دواي باوکە کەمی کەوسەر، ھەوتەمە لە دواي باوکە ئیمامە چاکەکانی.... ئەمەش پلەو پایە کەمی گەورە کردووہ و پێژدارو شکۆمەندی کردووہ، جیھانی سروشتی بە ھاتنی ئەمە کوتایی ھات، بە ھاتنی ئەم ئیمامە رووکەشی شەرعەتی موحەممەد لە کار کەوت....).

بە پێی بۆچوونی ئەوان (موعیز) پارێزراوہ و پلەیی خواہیەتی بە دەست ھێناوہ<sup>(٣)</sup>.

بۆیە ئیسماعیلیەکان شەریعەتیان لە کارخست، ئەرکەکانیان فەرماویش کرد، شتە رووکەشیەکان وەك نوێژ و زەکات و پۆژوو و ھەج و جیھاد<sup>(١)</sup>، شتە قەدەغە کراوہ کانیان ھەڵاڵ کرد و توانجیان لە پێغەمبەرەکان داو موسلمانانان کوش<sup>(٢)</sup>.

<sup>(١)</sup> الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ٤٦٥ نقلا عن كتاب الكشف لجعفر بن منصور ٧٨ و نقل قولهم بتحريف القرآن من أساس التأويل للقاضي النعمان.

<sup>(٢)</sup> الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ٤٦٦ و نقل نصوصا عن جعفر اليماني في كتابه الكشف ١٢٥ و سرائر النطقاء، والقاضي نعمان في أرجوزته ٩٩ و كتاب المجالس والمسائرات لا ٣٧٩ والمؤيد الشيرازي في المجالس المؤيدية ١٣٦/٢ والكرماني في راحة العقل ٥٠٠، والحامدي في كنز الولد ٩٩، حسن بن نوح الهندي في الأزهار ٢٢١، والسجستاني في إثبات النبوءات ١٥٩، وضياء الدين في مزاج التسليم ٢٣٥.

<sup>(٣)</sup> الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ٥٥٠-٥٥٢ نقلا عن أدعية الأيام السبعة للمعز لدين الله.

له‌بهر ئهمه زانایان فه‌توایان داوه به هه‌لگه‌پانه‌وهو بۆ دینی ئیسماعیلیه‌کان، هه‌روه‌ک (قاضي عیاض) وتویه‌تی: (زانایانی قه‌یروان کۆکن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی بارودۆخی "عوبه‌یدییه‌کان" بارودۆخ و حاله‌تی هه‌لگه‌پاوه‌و بۆ ئایینه‌کانه‌) (۳).

به‌غدادی وتویه‌تی: (ئه‌و پرایه‌ی که من په‌سه‌ندی ده‌که‌م له‌باره‌ی ئایینی باتینییه‌کان - ناویکه‌ له‌ ناوه‌کانی ئیسماعیلیه‌کان- ئه‌وانه‌ پۆژگارپه‌رستی له‌ ئاین ده‌رچوون، بپوایان به‌ بۆ سه‌ره‌تایی و له‌میژینه‌یی جیهان هه‌یه‌، نکۆلی ده‌که‌ن له‌ سه‌رجه‌م په‌یامبه‌ران و

(۱) ئه‌و ده‌قنه‌نهی له‌باره‌ی فهرزه‌ پروکه‌شیه‌کانه‌وه‌ هاتوون، به‌پیتی بۆچوونی خۆیانان ته‌ئویل کردووه‌، وتیان: قیامه‌ت واته‌ هاتنی ئیمام، پروباره‌کان: واته‌ ئه‌و سووده‌ی که له‌ زانایانه‌وه‌ ده‌رژیت به‌سه‌ر سوودمه‌نده‌کانیان، به‌هه‌شت: واته‌ مانه‌وه‌و زانین له‌ جیهانی مه‌عقوڵدا و چیژ بینین له‌ جیهانی به‌ره‌سه‌تدا، نوێژ: واته‌ گوێزپایه‌لی کردن بۆ میری برواداران علی و ئه‌و منداڵانه‌ی که پێشه‌واو ئیمامن. یاخود نوێژ بریتیه‌ له‌ په‌یوه‌ندی کردن به‌ ئیمامه‌وه‌ یاخود .... / الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ٤١١ ولاپه‌ره‌کانی دواتری. و چه‌ند ده‌قیکی له‌وباره‌وه‌ نه‌قل کردووه‌ له‌ بانگخوازه ئیسماعیلیه‌کانه‌وه‌. سه‌یری ئه‌مه‌ش بکه‌: المنية والأمل ٩٦ ولاپه‌ره‌کانی دواتری.

(۲) الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ٥٦٠-٥٦٣ نقلًا عن سير الأعلام النبلاء للذهبي ١٥٢/١٥ والبيان المغرب للکراشي ٢١٦/١.

تیایدا هاتووه‌: ذه‌بی ئه‌م وته‌یه‌ی قاضي عبدالجباری نه‌قل کردووه‌: (نێردرا "قائم" به‌ ناشکرا توانج و جنیوی به‌ پێغه‌مبه‌ران ده‌دا، بانگده‌ره‌که‌ی هاواری ده‌کرد: نه‌فرت له‌ ئه‌شکه‌وته‌که‌و ئه‌وی تیایدا بکه‌ن، زۆریک له‌ زانایانی کوشتن و پشتگیر "قه‌رامیته‌"کانی به‌حه‌رینه‌ی ده‌کرد، فه‌رمانی به‌ شوێنکه‌وتووانی ده‌کرد که مزگه‌وت و قورئان بسووتین).

الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ٥٦٦: نامه‌ی (موعیز لدینیلاه) که بۆ (قرمیتی حه‌سه‌نی ئه‌عصه‌م)ی ناردووه‌، تیایدا دانێ به‌ کاره‌کانی باپیرانی داناوه‌ که کردووایه‌، وه‌ک: کوشتن و ئاژاوه‌و هه‌ڵاڵ کردنی قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان و هه‌لکه‌ندن و له‌جۆ بردنی به‌رده‌ په‌شه‌که‌ و تالان کردنی حاجیه‌کان....

(۳) الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ٥٦٤ و مابعدھا، نقلًا عن ترتيب المدارك للقاضي وسير أعلام النبلاء ١٥١/١٥، و شایه‌تی زانایانیشی تێدایه‌ که ئیمامی ذه‌بی و أبو زید الدباغ له‌ کتێبه‌که‌یدا (معالم الإیمان) و أبو حسن القابسی له‌ (الملخص) و مه‌راکشی خاوه‌نی (بيان المغرب) هێناویانه‌.

شهریعه‌ته‌کان، چونکه حزیان له هه‌لāl کردنی هه‌موو ئه‌و شتانه‌یه که نه‌فس پیتی خو‌شه).

ئیمامی غه‌زالی کتیبه‌که‌ی (فضائح الباطنیة)ی نووسی، له‌میان‌ه‌ی ئه‌م کتیبه‌ی به‌ریه‌رچی بۆ‌چوونه‌کانی ئه‌وانی داوه‌ته‌وه‌و به‌پیتی زانیوه که ئه‌م تاقمه به هه‌له‌و گومرا بژمی‌ردریت و ته‌کفیر بکری‌ت و موسلمان خو‌ی لی به‌ری بکات، موحه‌مه‌دی کوری و حه‌سینی دیله‌می له کتیبه‌که‌یدا (بیان مذهب الباطنیة و بطلانه) هه‌مان بۆ‌چوونی ئیمامی غه‌زالی هه‌یه<sup>(١)</sup>.

### دووه‌م: دواژه ئیمامی:

زۆرینه‌ی شیعه پیکدی‌نن، ئه‌م بۆ‌چوونه تایبه‌تیانه‌یان هه‌یه:

#### ١- ئیمامه‌ت پیتیست و به‌رده‌وامه.

ئیمامه‌ت بنه‌مایه که له بنه‌ماکانی ئاین، ئیمان دانامه‌زری‌ت ته‌نها به‌ پر‌وابوون به‌و بنه‌مایه نه‌بی‌ت، چونکه ئیمامه‌ت به‌رده‌وامی پی‌غه‌مبه‌رایتی‌ه، ئه‌و به‌لگه‌یه‌ی ناردنی پی‌غه‌مبه‌رو په‌یامبه‌ره‌کان پیتیست ده‌کات، هه‌مان ئه‌و به‌لگه‌یه‌یه که ناردنی ئیمامه‌کان له دوا‌ی پی‌غه‌مبه‌ران پیتیست ده‌کات.

نابی‌ت سه‌رده‌می‌ک له سه‌رده‌مه‌کان به‌تال بی‌ت له ئیمامی‌ک که گو‌پرایه‌لی کردنی پیتیست بی‌ت و له‌لایه‌ن خواوه دانرابی‌ت، جا خه‌لکی گو‌پرایه‌لی بکه‌ن یان نا، ئیمامه که له پیش چاوی خه‌لکی یان شاره‌وه په‌نه‌هان بی‌ت، جا ئه‌و په‌نه‌هانی‌ه‌ی ماوه‌دری‌ژ یان کورت بی‌ت<sup>(٢)</sup>.

<sup>(١)</sup> دراسات في الفرق ٧٢-٧٤ و قول البغدادي في كتابه الفرق بين الفرق ٢٩٦، و كتابه الغزالي

والدليمي، هه‌ردووکیان چاپکراون و ده‌ست‌اوده‌ست ده‌کری‌ن.

<sup>(٢)</sup> عقائد الإمامية ٦٥-٦٦. وأصل الشيعة وأصولها ٥٨-٥٩.

## ۲- پارێزراوی ئیمام:

ئیمام وهك پێغه‌مبهره پێویسته پارێزراو بێت له شته ناپه‌سه‌ند و په‌ست و تزمه‌ دیارو نادیاره‌كان، ههر له تهمهنی مندالییه‌وه تا مردن، ناکریت کاری ناپه‌سه‌ند بکات. تهنانه‌ت به نه‌نقه‌ست و به له‌بیرچوونه‌وه‌ش. هه‌روه‌ك پێویسته ئیمام پارێزراو بێت له له‌بیرچوونه‌وه‌وه هه‌له، چونکه ئیمامه‌كان پارێزهری شه‌رعن، له‌مه‌شدا حالیان وه‌ك پێغه‌مبهره<sup>(۱)</sup>.

جا ماده‌م ئیمام وه‌ك پێغه‌مبهره، نه‌وا پێویسته له‌ سیفه‌ته‌ ته‌واو و کامله‌کانیدا باشت‌ترینی خه‌لك بێت له‌ بویری و به‌خشنده‌یی و پرێزداری و پاکیتی و پاستگویی و دادگهری و مشورگێری و کارگێری و حیکمه‌تدا...

هه‌موو زانیاری و حوکه‌م خوایی و سه‌رحه‌م زانیاریه‌کان له‌ رێگه‌ی پێغه‌مبهره‌وه یان ئیمامی پێشخۆی وه‌رده‌گریت، نه‌گه‌ر ویستی شتێک بزانی‌ت و لێیکۆلیه‌وه، نه‌وا پێویسته بیزانی‌ت له‌ رێگه‌ی خوربه‌ (ئیلهام) به‌و هێزه‌ پرۆزه‌ی خوای گه‌وره‌ له‌ ناخیدا دایناوه، جا نه‌گه‌ر پرووی کرده شتێک ویستی بیزانی‌ت نه‌وا به‌رووی راسته‌قینه‌که‌ی ده‌یزانی‌ت و هه‌له‌ ناکات و لێی تێکناچیت. له‌مه‌شدا پێویستی به‌ به‌لگه‌ی عه‌قڵی و خوێندن نیه‌ له‌لایه‌ن مامۆستاوه<sup>(۲)</sup>.

له‌به‌ر نه‌وه‌ی ئیمامه‌كان خاوه‌ن ده‌سه‌لات (أول الأمر) و شایه‌تیده‌رن له‌سه‌ر خه‌لكی و فه‌رمانی نه‌وان فه‌رمانی خوايه و شتێک نه‌وان رێگه‌ری لێبکه‌ن خوا رێگه‌ری لێکردووه،

ئیمامه‌ت بنه‌مایه‌که‌ له‌ بنه‌ماکانی ئاین، نه‌مه‌ بۆچوونی دوازه‌ ئیمامیه‌کانه‌ به‌گشتی، جا به‌م پێیه‌ هه‌ر که‌سێک نکو‌لی لێ بکات له‌ ئاین ده‌رده‌چیت.

له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا هه‌ندێک له‌ ئیمامیه‌کان بۆ نه‌وه‌چوون که ئیمامه‌ت بنه‌مایه‌که‌ له‌ بنه‌ماکانی مه‌زه‌هب، به‌م پێیه‌ش هه‌ر که‌سێک نکو‌لی لێ بکات له‌ مه‌زه‌هب ده‌رده‌چیت به‌لام هه‌ر به‌ موسلمان ده‌می‌نیتته‌وه. به‌تێروته‌سه‌لی نه‌مه‌ باس ده‌کریت له‌ بنه‌مای ئاینی و مه‌زه‌به‌ی.

<sup>(۱)</sup> عقائد الإمامية ٦٧. والباب الحادي عشر، وعليه شرح النافع ٤١ ومفتاح الباب ١٨٢، وتجريد الاعتقاد وشرحه كشف المراد ٣٩٠ والمنية والأمل ٩٥. و سه‌یری نه‌مه‌ش بکه: عصمة الأئمة عند الشيعة لأنور الباز.

<sup>(۲)</sup> عقائد الإمامية ٦٧-٦٨.

گوێڕایه‌لی کردنی نه‌وان گوێڕایه‌لی کردنی خواجه، سه‌رپێچی کردنیان سه‌رپێچی کردنی خواجه<sup>(۱)</sup>.

به‌ داننان به‌ بۆچوونی پارێزراوی ئیمام نه‌م شتانه‌ که‌ له‌ که‌ ده‌بن:

أ- چه‌سپاندنی نه‌و بۆچوونه‌ که‌ ئیمامه‌ت له‌ به‌رژه‌وه‌ندییه‌ دونه‌ییه‌کان نییه‌ که‌ تێڕوانینی ئوممه‌ت بریاری له‌سه‌ر بدات، به‌لکو‌ بنه‌مایه‌ که‌ له‌ ئاین، بۆ پێغه‌مبه‌ریش دروست نییه‌ نه‌م بابته‌ فه‌رامۆش بکات و به‌ ئوممه‌ت راسپێریت، به‌لکو‌ پێویسته‌ له‌سه‌ری ئیمامه‌ت دیاری بکات بۆ نه‌م مه‌به‌سته، له‌ رێگه‌ی سه‌روش (وحی) وه‌، یاخود له‌ رێگه‌ی ئیله‌هامه‌ت که‌ دله‌یایی و زانستی دله‌یاکه‌ره‌وه‌ به‌ده‌سته‌وه‌ بدات.

ب- نه‌م بۆچوونه‌ش هه‌له‌وه‌شاندنه‌وه‌ی خه‌لیفایه‌تی سی ئیمامه‌ که‌ی پێش ئیمامی عه‌لی (ره‌زای خوايان لیبت) له‌ دوو توێی خۆیدا هه‌له‌ده‌گریت، چونکه‌ سی ئیمامه‌ که‌ به‌یه‌کده‌نگی زانایان به‌ پارێزراوی وه‌سف ناکرین.

بۆیه‌ زاناکانی شیعه‌ هه‌ولێاندا به‌هه‌ر به‌لگه‌یه‌ک که‌ هه‌یانه‌ به‌رگری بکه‌ن له‌ بابته‌تی پارێزراوی ئیمام.

ته‌نها نه‌مانه‌ نه‌بن که‌ نه‌م ریزه‌په‌یه‌یان هه‌یه‌: (ئین بابویه‌ قومی) که‌ سالی ۳۸۱ک مردووه‌ و موحه‌مه‌دی کوپی حسنی کوپی حمیدی کوپی ولید که‌ سالی ۳۴۳ک مردووه‌، ناوبراوان پێیان وابوو که‌ دروسته‌ به‌هۆی له‌بیرچوونه‌وه‌ ئیمام هه‌له‌ بکات. پێشه‌واکانی شیعه‌ به‌ تووندی وه‌لامی نه‌وانیان دایه‌وه‌، له‌وانه‌ شیخ مفید که‌ په‌یامه‌تکی نووسی له‌ میانه‌یدا به‌رپه‌رچی نه‌وانه‌ ده‌داته‌وه‌ که‌ گومانیان وایه‌ پێغه‌مبه‌ر یاخود ئیمام هه‌له‌ده‌که‌ن<sup>(۲)</sup>.

۳- ده‌ق و ده‌ستیشان کردن (النص والتعین):

له‌لای شیعه‌ی دوازه‌ ئیمامی، ئیمامه‌ت ته‌نها ده‌بێت به‌ ده‌ق بێت، که‌ له‌لایه‌ن خواوه‌

<sup>(۱)</sup> عقائد الإمامية ۶۹-۷۰.

<sup>(۲)</sup> دراسات في الفرق ۴۷-۴۹.

له‌سه‌ر زمانی پیغه‌مبهر راگه‌یه‌نرابیت، یاخود له‌سه‌ر زمانی ئیمامی پیشووتر راگه‌یه‌نرابیت، ئیمامه‌ت به‌هه‌لبژاردن نیه‌ له‌لایه‌ن خه‌لکیه‌وه. و له‌فه‌رمووده‌شدا هاتووه: (هه‌ر که‌سیک بم‌یت و ئیمامی سه‌رده‌می خۆی نه‌ناسیت به‌نه‌قامی مردووه)<sup>(۱)</sup>.

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئیمامه‌ت په‌یوه‌سته‌ به‌پارێزراوییه‌وه، هه‌ر شتی‌کیش په‌یوه‌ست بیت به‌پارێزراوییه‌وه ده‌بیت ده‌قی له‌سه‌ر هه‌بیت، به‌م پێیه‌ش ده‌بیت ئیمامه‌ت به‌ده‌ق بیت<sup>(۲)</sup>. ده‌لێن ئیمامه‌کان دوازه‌ ئیمامن، به‌م شیوه‌ زنجیره‌یه‌ی خواره‌وه:

عه‌لی کورپی ئه‌بو تالیب، که‌ سالی ۴۰ کۆچی دواپی کردووه، پاشان هه‌سه‌نی کورپی عه‌لی، که‌ سالی ۵۰ کۆچی دواپی کردووه، پاشان حسین کورپی عه‌لی، که‌ سالی ۶۱ کۆچی دواپی کردووه، پاشان ئیمامه‌ت له‌ منداڵه‌کانی حسین به‌رده‌وام بوو نه‌وه‌ک هه‌سه‌ن، که‌ بریتین له‌مانه: عه‌لی زه‌ینولعابدینی کورپی حوسه‌ین، که‌ سالی ۹۵ کۆچی دواپی کردووه، دواتر موحه‌مه‌دی باقری کورپی عه‌لی، که‌ سالی ۱۱۴ کۆچی دواپی کردووه، دواتر جه‌عفهری صادقی کورپی موحه‌مه‌د، که‌ سالی ۱۴۸ کۆچی دواپی کردووه، پاشان موسای کازمی کورپی جه‌عفهر، که‌ سالی ۱۸۳ کۆچی دواپی کردووه، دواتر عه‌لی پزای کورپی موسا، که‌ سالی ۲۰۳ کۆچی دواپی کردووه، پاشان موحه‌مه‌د جه‌واد کورپی عه‌لی، که‌ سالی ۲۲۰ کۆچی دواپی کردووه، پاشان عه‌لی هادی کورپی موحه‌مه‌د، که‌ سالی ۲۵۴ کۆچی دواپی کردووه، دواتر هه‌سه‌نی عه‌سکهری کورپی عه‌لی، که‌ سالی ۲۶۰ کۆچی دواپی کردووه، دواتر مه‌هدی چاوهرپوانکراوی کورپی هه‌سه‌ن که‌ له‌ سالی ۲۵۶ ک له‌ دایک بووه. موحه‌مه‌دی مه‌هدی به‌لگه‌یی له‌ سه‌رده‌م و رۆژگاره‌که‌مان، که‌ په‌نه‌ان و چاوهرپوانکراوه‌و تا ئیستاش هه‌ر زیندووه، دیته‌ده‌رو زه‌وی پر ده‌کات له‌ دادگهری

<sup>(۱)</sup> عقائد الإمامية ۶۶. و سه‌یری ۷۴ بکه. و سه‌یری ئه‌مانه‌ش بکه: أصل الشيعة وأصولها ۵۸ والباب الحادي عشر، و عليه شرح النافع ۴۳ و مفتاح الباب ۱۸۶. و تجريد الاعتقاد و شرحه كشف المراد ۳۹۲.

<sup>(۲)</sup> مفتاح الباب، سه‌رچاوه‌ی پیشوو. و سه‌یری نه‌مه‌ش بکه: النافع، تجريد الاعتقاد و شرحه كشف المراد، سه‌رچاوه‌کانی پیشوو.

دوای ئه‌وه‌ی که پرپوه له سته‌م و خراپه<sup>(١)</sup>.

بروایان به‌گه‌رانه‌وه (الرجعة) هه‌یه: ده‌لێن بریتییه له‌وه‌ی:

خوای گه‌وره کۆمه‌لێک ده‌گه‌رێتێته‌وه بۆ دنیا دوای مردنیان له‌ سه‌ر هه‌مان وێنه‌ی پیشوویان، جا به‌شیکیان سه‌ره‌رزو به‌شیکی تریان سه‌رشۆڕ ده‌کات، ئه‌م پروداوه له‌ کاتی هاتنی مه‌هدی چاوه‌پوان کراوه.

ناگه‌رێته‌وه تا که‌سی ئیماندار پله‌ی ئیمانی زۆربه‌رز نه‌بێت و که‌سی خراپ نه‌گاته ئه‌وپه‌ری خراپه، دوای ئه‌مه ده‌مرن و پاشان زیندوو ده‌بنه‌وه<sup>(٢)</sup>.

٤- بروایان به‌ توقیه هه‌یه.

ئهم وته‌یه‌ی ئیمامی جعفری صادق‌ان گێراوه‌ته‌وه: (توقیه ئایینی من و باپیرانه‌) و (که‌سیک توقیه‌ی نه‌بێت ئایینی نییه).

توقیه، بریتییه له‌وه‌ی: نه‌گه‌ر هه‌ر که‌سی هه‌ستی به‌ مه‌ترسی کرد له‌سه‌رخۆی و ماله‌که‌ی به‌ هۆی بڵاوبونه‌وه‌ی بیروباوه‌ره‌که‌ی یاخود ده‌رخستنی بیروباوه‌ره‌که‌ی، ئه‌وا پێویسته‌ بیروباوه‌ری خۆی به‌شاریته‌وه‌ پنه‌هانی بکات، له‌ کات و شوێنه مه‌ترسیداره‌کان، ئه‌مه‌ش له‌ پێناو لادانی زیان و مه‌ترسی له‌سه‌ر خۆی و شوێنکه‌وتوانی و له‌پێناو پاراستنی خۆنیان.

توقیه چهند حوکمیکی هه‌یه، فه‌رزه یاخود فه‌رز نییه، ئه‌م حوکمانه‌ی ده‌گۆرێن به‌ پێی شوێنه‌کان و ئاستی مه‌ترسی، ئه‌م حوکمانه له‌ فیه‌قه‌دا باسکراون، به‌هه‌ر حال توقیه له‌ هه‌موو حاله‌تیکدا پێویست نیه، به‌لکه‌ هه‌ندیک جار پێویسته به‌ پێچه‌وانه‌ی توقیه بجو‌لێته‌وه، هه‌روه‌ک له‌ حاله‌تی ده‌رخستنی راستی له‌ پێناو خزمه‌تی ئیسلامدا پێویسته به‌ پێچه‌وانه‌ی توقیه هه‌لسوکه‌وت بکری‌ت<sup>(٣)</sup>.

(١) عقائد الإمامية ٧٦ و ٧٨. و سه‌یری ئه‌مه‌ش بکه: الباب الحادي عشر، و علیه: شرح النافع ٥٠ و مفتاح الباب ٢٠٠ و كشف المراد في شرح تجريد الاعتقاد ٤٢٢.

(٢) عقائد الإمامية ٨٠.

(٣) عقائد الإمامية ٨٤-٨٥. و بروانه: أصل الشيعة وأصولها ١٥٠ ودراسات في الفرق ٥٤-٦٣.

## مورجیئه

مورجیئه وشه و بیژهیه که وه‌رگیراوه و داتاشراره له (الإرجاء)، (أرجيته و أرجأته)، ئیرجاء دوو مانای ههیه:

**واتای یه‌که‌م:** دواخستن و فهرامۆش کردن دیت، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿أَرْجِمُ وَأَخَاهُ﴾ الاعراف: ۱۱۱. واته: دواى بچه و بیهیتله‌وه، له‌به‌ر ئه‌م هۆیانه ئه‌م ناوه له مورجیئه‌کان نراوه:

- أ- چونکه ئه‌وه‌ی تاوانی گه‌وره ئه‌نجامده‌دات، فهرامۆشی ده‌که‌ن تا پۆژی دوا‌یی، جا له دنیا‌دا حوکمی له‌باره‌یه‌وه ناده‌ن که ئایا به‌هه‌شتیه یاخود دۆزه‌خیه؟<sup>(۱)</sup>
- ب- یاخود له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کردار پاش ئه‌خه‌ن له نیه‌ت و مه‌به‌ست<sup>(۲)</sup>.
- پ- یاخود له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌وان عه‌لی (ڕه‌زای خوای لیبیت) له پله‌ی یه‌که‌م دوا‌ئه‌خه‌ن و ده‌یه‌نه پله‌ی چواره‌م<sup>(۳)</sup>.

**واتای دووه‌م:** پێدانی ئومید و هیوا، ئه‌مه‌ش به‌وه‌ی:

- أ- له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌لێن: گونا‌ه له‌گه‌ڵ ئیمان هیچ زیانیکی نییه، هه‌روه‌ک له‌گه‌ڵ کوفر په‌رستش سوودی نییه<sup>(۱)</sup>. جا ئه‌وان ئومیدی پاداشت ئه‌خوازن له خوای گه‌وره بۆ گونا‌ه‌باران<sup>(۲)</sup>.

<sup>(۱)</sup> الملل والنحل للشهرستاني ۱/۱۳۷. هاوشیوه‌ی ئه‌مه له‌مانه‌شدا هاتوه: خطط المقریزی ۲/۳۴۹ والمنیة والأمل ۱۱۳ و شرح الحور العين ۲۵۷.

<sup>(۲)</sup> الملل والنحل للشهرستاني، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، و له (الفرق بین الفرق ۲۰۲) هاتوه: (له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کرداری له ئیمان پاش ده‌خه‌ن). ئیسه‌فه‌رایینی هاوشی‌یه‌ی ئه‌مه‌ی وتوه له: التبصیر فی الدین ۸۳. هه‌روه‌ها سه‌یری ئه‌م سه‌رچاوانه‌ش بکه: شرح المواقف للسید شریف الجرجانی ۸/۳۹۶ الفرق الإسلامية للكرمانی ۸۱.

<sup>(۳)</sup> الملل والنحل للشهرستاني، سه‌رچاوه‌ی پێشوو.



ب- یان له‌بهر ئه‌وهی ئه‌وان که‌سی لاساریان وایکردوو به ئومیدی لیخۆشبوون بیټ، بئ ئومیدیان نه‌کردوو له‌ په‌جمه‌ت، سه‌رباری ئه‌وهی کابرای لاسار له‌سه‌ر لاساریه‌که‌شی مرده‌بیټ. (ابن المرتضی) وتویه‌تی: پیم وایه ئه‌مه هۆکاری ناوانه له‌وان<sup>(۳)</sup>.

### سه‌ره‌لدانی مورجیه:

تۆی ئه‌م تاقمه له‌ نیوان هاوه‌لانی، سه‌ره‌تا ئه‌وانه‌ی که نه‌چوونه ناو مملانی له‌ کۆتایی سه‌رده‌می عوسمان (په‌زای خوای لیبت) هه‌بوو، وه‌ک: (ئهو به‌که‌ره، عه‌بدوڵای کورپی عومه‌ر، عمرانی کورپی حصین).  
ئهو به‌که‌ر (په‌زای خوای لیبت) گێراویه‌تیوه که پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) فه‌رمویه‌تی: (ستکون فن، القاعد فیها خیر من الماشی، والماشی فیها خیر من الساعی

<sup>(۱)</sup> الملل والنحل للشهرستاني، سه‌رچاوه‌ی پیشوو. و شرح المواقف للسید الشریف، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، وتویه‌تی: (به‌م پییه نابیت بی‌وهی مورجیه به‌ هه‌مه‌ به‌کریت)، والفرق الإسلامية للکرماني، وخطط المقرزي، هه‌ردوو سه‌رچاوه‌که‌ی پیشوو، و سه‌یری ئه‌مه‌ش بکه: التبصیر فی الدین ۸۳.

<sup>(۲)</sup> خطط المقرزي، سه‌رچاوه‌که‌ی پیشوو، نه‌سه‌فی له (تبصرة الأدلة ۷۶۶/۲) وتویه‌تی: (مورجیه‌کان پێیان وابوو که هه‌چ یه‌که‌ک له‌ موسلمانان به‌ هۆی ئه‌نجامدانی گوناوه‌ی گه‌وره‌وه‌ سزا نادریت، هه‌روه‌ک کاری چاکیش هه‌چ سوودی نییه له‌گه‌ڵ کوفردا، جا به‌م پییه‌ش کاری خراپه‌ زیانی نییه له‌گه‌ڵ نیمان و باوه‌).

<sup>(۳)</sup> المنية والأصل، سه‌رچاوه‌که‌ی پیشوو، له‌ کتیبی ناوبراودا به‌ریه‌رچی شروقه‌که‌ی شه‌هرستانی داوه‌ته‌وه که بۆ ئه‌م فه‌رمایشته‌ی خوای گه‌وره‌ کردوویه‌تی: ﴿أَرْجِهْ وَأَخَاهُ﴾ الاعراف: ۱۱۱. وتویه‌تی: (پای راست ئه‌وه‌یه که ده‌لیت: "أرج زيدا" واته‌ وای لیبه‌که ئومید و هیوای بیټ، هه‌روه‌ک ده‌لیت: "أصلح کذا" واته‌ وای لیبه‌که چاک بیټ، ئه‌مه به‌ مانای ئه‌وه نایه‌ت که بلیی خواسته‌که‌ی پێنه‌دی و شته‌که‌ی پێده هه‌روه‌ک شه‌هرستانی وای بۆ چوه‌، جا به‌م پییه واتای ئه‌م فه‌رمایشته‌ی خوای گه‌وره‌: ﴿أَرْجِهْ وَأَخَاهُ﴾ الاعراف: ۱۱۱. ئه‌وه‌یه: که وایان لیبه‌که به‌ چاوه‌ڕێی وه‌لامی تۆ بن، ئه‌وه‌نده کار بکه و تیبکۆشه که له‌ماوه‌ی چاوه‌ڕوانیه‌که‌یاندا به‌لگه‌که‌یان پوه‌چ له‌ بکه‌یته‌وه‌).

ده‌لیم: شه‌هرستانی ئایه‌ته‌که‌ی به‌ گه‌واهی و شایه‌تیده‌ر هیئاوه بۆ مانای یه‌که‌م: که دواخستنه‌ و به‌ شایه‌تی ده‌ری بۆ مانای دووه‌م نه‌هیئاوه‌.

إليها، ألا فإذا نزلت أو وقعت، فمن كان له إبل فليلق بابله، ومن كان له غنم فليلق بغنمه، ومن كان له أرض فليلق بأرضه. قال: فقال رجل: من لم تكن له إبل ولا غنم ولا أرض؟ قال: يعمد إلى سيفه فيدق على حدة بحجر، ثم لينج إن استطاع النجاة<sup>(١)</sup> واته: بئگومان له مه‌ولا چه‌ندین فیتنه به‌ریا ده‌بیّت، شه‌وی دانیشتووّه تییدا باشتره له‌وهی به‌ناویدا ده‌پوات، شه‌وه‌شی تییدا ده‌پوات باشتره له‌وهی به‌ته‌کان به‌ره‌و پیری‌ه‌وه ده‌چیّت، ناگادار بن کاتیکیش دابه‌زیسه ناوتان یان پروویدا، با هه‌ر که‌سیک حوشتی هه‌بوو بچیّت به‌لای حوشت‌ه‌که‌ی خۆیه‌وه، هه‌ر که‌سیکیش مه‌ری هه‌بوو با بچیّت به‌لای مه‌ری خۆیه‌وه، هه‌ر که‌سیکیش زه‌وی و زاری هه‌بوو با بچیّت به‌لای زه‌وی و زاری خۆیه‌وه. ده‌لیّت: پیاوێک وتی: ئه‌ی پتعه‌مبه‌ری خوا ئه‌ی نه‌گه‌ر هات و که‌سیک نه‌ وشر نه‌ مه‌ر نه‌ زه‌وی و زاری هه‌بوو؟ فه‌رمووی: با بچیّت شمشیره‌که‌ی بییّت به‌ به‌ردیکی تیژ برنده‌که‌ی که‌ل و کۆل بکات، پاشان نه‌گه‌ر توانی خۆی رزگار بکات<sup>(٢)</sup>.

کاتیک ناشووب و جه‌نگه‌کان ده‌رکه‌وتن له‌ نیوان موسلمانان هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای نیسلا، کۆمه‌لێک پییان وابوو که‌ ده‌ستی خۆیان تیکه‌ل نه‌که‌ن، حوکمی راست پیکان و هه‌له‌پیکان به‌سه‌ر هیچ یه‌کیکیان نه‌ده‌ن.

ئین عه‌سا که‌ له‌باره‌ی پروونکردنه‌وه‌ی رای ئه‌مانه‌ شه‌وه‌ی گێراوه‌ته‌وه: (ئه‌وانه‌ شه‌و که‌سانه‌ن که‌ گومانگه‌را "شکاک"ن، ئه‌وانه‌ گومانیان هه‌بوو و له‌ جه‌نگ و غه‌زاکاندا، جا

<sup>(١)</sup> فجر الإسلام ٢٨٠ و تاريخ المذاهب الإسلامية ١١٩.

د. حوسه‌ین عه‌توان له‌ (الفرق الاسلامية في بلاد الشام في العصر الأموي ١٦-٢٢) له‌مانه‌وه گێراوه‌ی هێناوه: عن عبدالله بن عمر نقلا عن طبقات ابن سعد و تذكرة الحفاظ، و عن عمران بن الحصين نقلا عن طبقات ابن سعد، و عن أبي بكر نفع بن حارث الثقفي نقلا عن صحيح البخاري و مسلم و أبي داود و ابن ماجه. و نقل روايات أخرى في ذلك. والحديث بلفظ آخر في الجامع الصغير ٢٨٧ و فيه: (أخرجه أحمد في مسنده و البخاري و مسلم عن أبي هريرة وهو صحيح).

<sup>(٢)</sup> ده‌قی کوردی ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌م وه‌رگرتووّه له‌: پوخته‌ی سه‌حیحی موسلم، وه‌رگێرانی لیژنه‌یه‌ک، ١٠٠٤/٢.

کاتیك دواى كوژرانی عوسمان گه‌رانه‌وه شاری "مه‌دینه" شه‌وا په‌یمان و گوشتاریان بو خه‌لكی یه‌ك بوو به‌بێ راجیایی، وتیان: ئیمه كه ئیوه‌مان به‌جیه‌شت كاروبارو فرمان و ریزتان یه‌ك بوو، راجیایی له ناوتان نه‌بوو، كه‌چی گه‌رانه‌وه ده‌بینین ئیوه راجیان، هه‌ندیكتان ده‌لێن: عوسمان به ستم كوژرا. دادگه‌رتینی هاوه‌لانی بوو، هه‌ندیكى تریشتان ده‌لێن: عه‌لی و هاوه‌لانی له راستی نزیكتر بوون، هه‌موویان باوه‌رپێكران و به‌لگه‌ی راست سه‌لمێتمان له‌بهر ده‌سته، ئیمه نه‌خۆمان به‌ری ده‌كه‌ین له‌و دوو پێره و نه‌نه‌فره‌تیشیان لێده‌كه‌ین، به‌لكو حوكمی شه‌وانه به‌خوا راده‌سپێرین، تا خوا خۆی دادوه‌رییان له‌نیواندا بكات).

خه‌واریه‌كان: ته‌كفیری عه‌لی و عوسمان و شه‌وانه‌شيان كرد كه برۆیان به‌دادوه‌رییه‌كه هه‌بوو. و شیعەش: شه‌بو به‌كرو عومه‌رو عوسمان و پشتگیره‌كانی شه‌وانه‌یان ته‌كفیر كرد. هه‌ردوو تاقمی ناوبراو: شه‌مه‌ویه‌كانیان ته‌كفیر كرد. شه‌مه‌ویه‌كانیش جه‌نگیان له‌گه‌ڵ هه‌ردوو تاقمی ناوبراو كرد و برۆیان وابوو كه هه‌ردوو تاقمی ناوبراو شه‌رع له‌كار ده‌خه‌ن و كار له‌سه‌ر په‌كخستنی ده‌كه‌ن.

له‌م نیواندا مورجیه‌كان ده‌ركه‌وتن كه له‌به‌رامبه‌ر هه‌موویان بێ هه‌لۆست و ناشتی ئامیز بوو، هیچ كۆمه‌لێكى له‌و كۆمه‌لانه‌ی ته‌كفیر نه‌كرد، مورجیه‌كان ده‌یان وت: كه خه‌واریه‌و شیعە و شه‌مه‌ویه‌كان باوه‌ردارن، به‌لام هه‌ندیکیان راستیان پێكاوه‌و هه‌ندیکی تریان هه‌له‌یان پێكاوه، له‌تواناماندا نییه شه‌وه دیاری بکه‌ین كه راستی پێكاوه، بۆیه ئیمه شه‌و بارودۆخ و حاله‌ته كه شه‌وان تیایان به‌و خوایه ده‌سپێرین كه زانایه به‌نه‌ینی خه‌لك و لێپێچینه‌وه‌یان له‌گه‌ڵ ده‌كات له‌سه‌ر شه‌و شتانه‌ی شه‌نجامیان داوه<sup>(١)</sup>.

(١) فجر الإسلام ٢٧٩-٢٨٠. و سه‌یری شه‌مه‌ش بکه: تاریخ المذاهب الإسلامية ١١٩.

وتراوه: یه کهم کهس که فیکره‌ی ئیرجائی دانا و قسه‌ی تیداکرد، بریتییه له: موحه‌مه‌د  
حه‌سه‌نی کورپی موحه‌مه‌د که ناسراوه به (ئین حه‌نیفه‌ی کورپی عه‌لی کورپی ئه‌بو تالیب).  
حه‌سه‌نی کورپی موحه‌مه‌دی کورپی حنیفه‌ نامه‌ی ده‌نووسی بۆ ولاتان و بانگه‌شه‌ی  
ده‌کرد بۆ فیکره‌ی مورجیایه‌تی، به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا ناوبراو کرده‌وه‌ی له‌ ئیمانی پاش  
نه‌خست هه‌روه‌ک ئه‌مه‌ بۆچوونی هه‌ندیکیانه، به‌لکو وتویه‌تی: ئه‌نجامدانی په‌رستشه‌کان و  
نه‌کردنی گوناوه‌کان به‌شیک نیه له‌ ئیمان و باوه‌ر و به‌ لاچوونی ئیمان لا ناچیت.  
ئین قتیبه‌ وتویه‌تی: یه‌که‌م کهس که له‌ شاری به‌صره‌دا فیکره‌ی مورجیایه‌تی دانا  
(حه‌سانی کورپی بیلالی کورپی حاسی موزنی) بوو.

هه‌ندیک وتویانه: که یه‌که‌م کهس فیکره‌ی مورجیایه‌تی دانا (سه‌لت سه‌مان) بوو، که  
سالی سه‌دو په‌نجاو دوو کۆچی دوا‌یی کرد<sup>(۱)</sup>.

به‌لگه‌ی مورجییه‌کان له‌وه‌ی حوکم ناده‌ن له‌سه‌ر ئه‌و که‌سانه‌ی تاوانی گه‌وره‌ ده‌که‌ن، له  
ئومه‌تی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) به‌لکو حوکمی ئه‌وانه‌ به‌ خوا ده‌سپێرن، لیخۆش  
بوون یاخود سزا بۆ ئه‌و که‌سانه‌ بریار ناده‌ن و یه‌کلایی ناکه‌نه‌وه، ئه‌مانه‌ن:

أ- ئه‌م فه‌رمایشته‌ی خوای پایه‌بنند: ﴿وَأَخْرُوتَ مُرْجُونَ لَأَمْرِ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا

يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ التوبة: ۱۰۶. واته: (که‌سانیکێ تریش هه‌ن "له‌

جی ماوه‌کان" نه‌نجامی کرده‌وه‌یان دوا خراوه بۆ فه‌رمانی خوا، یان سزایان ده‌دات  
یاخود ته‌وبه‌یان لی وهرده‌گریت).

ب- جوڵانه‌وه به‌ پێچه‌وانه‌ی په‌یمان درۆیه و پێچه‌وانه‌ی په‌یمانی سزادان و هه‌ره‌شه‌ش  
لیخۆشبوون و لیبووردنه.

<sup>(۱)</sup> خط‌ المقریزی ۳۵۰/۲. و ئه‌و بۆچوونه‌ی پیتی وایه‌ حه‌سه‌نی کورپی موحه‌مه‌د یه‌که‌م که‌س بووه  
له‌باره‌ی فیکره‌ی ئیرجاء قسه‌ی کردوه‌ له‌م سه‌رچاوه‌یه‌دا هاتوه: شرح أصول الاعتقاد أهل السنة  
والجماعة ۲۹۰/۵ و ۲۸۹ له‌ قتاده‌وه‌ گێڕدراوه‌ته‌وه‌ که‌ وتویه‌تی: له‌دوا‌ی شکست هێنانی (ئین  
نه‌شه‌س) فیکره‌ی ئیرجاء هاته‌ کایه. و سه‌یری ئه‌مه‌ش بکه: تأریخ الفرق الإسلامية للغرابي ۲۰.

ئه گهر حوکمرانیك هه ره شه و گۆره شه ی کرد له یه کێك له ژێرده سته کانی به وهی سزای بدات، دواتر لیخۆشبوو و به لێنه که ی شکاند، ئهوا حوکمرانه که به درۆزن ناژمی ردییت له لایهن عه ره به کانی، ئه م وته یه ی (عامری کۆری توفه یل) ی شاعیریان وه ک به لگه هیناوه ته وه:

ولا یرهب ابن العم مني صولتي ولا إحتني من قوله المتهدد  
وإني إذ أوعدته ووعدته لمخلف ميعادي و منجز موعدتي

واته: کۆره مامم له تووندو تیژی من ناترسیت، ههروه ها رق و قینه ی منیشله ناست وته هه ره شه ئامیژه کانی ئه ودا هیچ نییه، منیش ئه گهر په یمانم پێدا یاخود هه ره شه م لیکرد، ئهوا له هه ره شه که م پاشگه ز ده بمه وه و په یمانه که شم ده به مه سه ر.  
وتویانه: دروسته خۆی گه و ره به لێنه هه ره شه ئامیژه که ی که له قورئاندا هاتوه بشکێنیت و هیچ یه کێك له گونا هباره گه و ره کانی موسلمانان سزا نه دات، ههروه ها دروستیشه که به نه ندازه ی تاوان و گونا هیان سزایان بدات، بۆیه ئه مه به خوا راده سپێرین<sup>(۱)</sup>.

### پێرو ده سته کانی مورجیه:

مورجیه کان بۆ دوا زده پێرو ده سته په رت بوون، ئه مه رای ئه شعهری<sup>(۲)</sup>، مه لئی<sup>(۳)</sup>، ئه و نووسه رانه ی که له باره ی تا قمه کان ده نووسن چه ند دابه ش کردنیکی تریان هه یه، بۆ نمونه:

### مورجیه سنّ تا قمن:

۱- بپروایان به فیکره ی (ئیرجاء) هه بوو له بابه تی ئیمان و باوه ردا و بپروایان به فیکره ی قه ده ره یه ت (سه رپشک بوون له کرداردا) هه بوو ئه مه ش له سه ر مه زه بی قه ده ره ی و

<sup>(۱)</sup> شرح المحور العین ۲۵۷. و سه یری ئه مه ش بکه: مقالات الإسلامیین ۲۲۸/۱.

<sup>(۲)</sup> مقالات الإسلامیین ۲۱۳/۱.

<sup>(۳)</sup> التنبيه والرد ۱۴۶.

موخته زیله کان، وهك: غیلان، أبو شمره، موحه ممدی كوری شه بیبی به صری و صالح قویه.

۲- پروایان به (ئیرجاء) هه بوو له بابته تی ئیمان و باوه ردا، ههروه ها پروایان به جه بریه ت هه بوو له بابته تی کرداردا نه مهش به پیتی مهزه به بی (جهه میه کان) که بریتی بوون له شوینکه وتووی جه همی كوری صه فوان.

۳- پروایان به فیکره ی (ئیرجاء) ی ته واو هه بوو، پروایان نه به جه بریه ت نه به قه ده ریه ت نه یه، به لکو مورجینه ی پوختن. نه مانهش پینج پیرن: یونسیه “بریتین له شوینکه وتووی یونس ی كوری عه ونی نه مری. و غه سانیه” بریتین له شوینکه وتووی غه سانی مورجینی. و تومنیه “بریتین له شوینکه وتووی نه بو موغازی تومنی. و سه وبانیه” بریتین له شوینکه وتووی نه بو سه وبانی مورجینی. و مریسیه “بریتین له شوینکه وتووی بشری كوری غیاسی مورسی، که سالی ۲۱۸ ك مردووه <sup>(۱)</sup>.

<sup>(۱)</sup> الفرق بین الفرق ۲۰۲ والتبصیر فی الدین ۸۳. و نشوان له (شرح المحور العین ۲۵۷) ناماژه ی کردووه بۆ دوو پیره که ی یه که م.

شههرستانی له (الملل والنحل ۱/۱۳۷) باسی کردووه که: مورجینه چوار به شن: مورجینه ی خهوارج، مورجینه ی قه ده ری، مورجینه ی جه بری، مورجینه ی پوخت. ههروه ها باسی هه ر پینج به شی مورجینه ی پوختی کردووه، به لām پیری عبیده “هاوه لانی (عبیدی مکتب) ی له جیات ی مریسیه ی باس کردووه، و (عبید مکتب) ژیاننامه ی له (تهذیب التهذیب) دا باس کراوه.

ئییحی له (المواقف و شرحه للسید الشریف ۸/۳۹۶) دا باسی به شه کانی مورجینه ی پوختی کردووه وهك چۆن شههرستانی دابه شی کردوه، به لām عبید به (عبید مکتب) ی تیایدا هاتووه، و له: (الفرق الإسلامیه للکرمانی ۸۱-۸۶) دا هه مان دابه شه که ی ایچی باسکراوه.

پازی له (اعتقادات فرق المسلمین ۱۰۷) دا باسی به شه کانی مورجینه ی پوختی کردووه وهك دابه شه که ی بغدادی، به لām (خالدیه ی) له جیگای (مریسیه) هتتاوه.

مهقریزی له (الخطط ۲/۳۵۰) باسی کردووه که مورجینه له دوا ی حه سه نی كوری موحه ممدی كوری حه نیفه بوون به چوار به ش: مورجینه ی خهوارج، مورجینه ی قه ده ری، مورجینه ی جه بری، مورجینه ی صالحیه.

هەندیک کە خاوەنی بیروبوچوونی تایبەتن ئەوا ئیمامی (ئەبو حەنیفە)یان بە مورجیئەیی ئەهلی سوننە ژماردوو، ھۆکاری ئەمەش ئەو بوو:

۱- ئیمامی (ئەبو حەنیفە) دەییوت: ئیمان بریتیە لە دانپێدانان بە دڵ، زیادو کەم ناکات، بۆیە بەمەش واگومانیان برد کە ئیمامی ناوبراو کردووە پاش دەخات لە ئیمان، کەچی وانیە لەبەرئەوێ کردارو کۆششی زۆر ناسراو بوو.

۲- ئیمامی (ئەبو حەنیفە) ھەر لە سەرەتاوە رای پێچەوانەی قەدەری و موعتەزیلەکان بوو، بەم پێشەش موعتەزیلەکان و دەستەیی (وعیدیە) لە خەوارچەکان ناوی مورجیئەیان لە ھەر کەسێک دەنا کە رای پێچەوانەی ئەوان بوو بە قەدەردا<sup>(۱)</sup>.

جا ئەوێ بلیت ئیمامی (ئەبو حەنیفە) مورجیئەییە<sup>(۲)</sup>، مانای زمانەوانی وشەیی

ھەرھەھا سفارینی لە (لوامع الأنوار البهیة ۱ / ۸۹) باسی کردوو کە شەش پێن، کە بریتین لە مانە: یونسە، عبیدیە، غەسانە، سەویانیە، تومنیە، نەجاریە.

<sup>(۱)</sup> الملل و النحل للشهرستاني ۱/ ۱۳۹. و نقله السيد الشريف في شرح المواقف ۸/ ۳۹۷ عن الآمدي. ونقله أبو زهرة عن الشهرستاني في تأريخ المذاهب الإسلامية ۱۲۲. وانظر تعليق محمد محيي الدين عبدالحاميد على المقالات الإسلامية ۱/ ۲۱۹-۲۲۰. وانظر قول بعض من أسند الإرجاء إلى الإمام أبي حنيفة في شرح أصول الاعتقاد أهل السنة والجماعة ۵/ ۲۸۴.

لە: (المواقف و شرحه للسيد الشريف ۸/ ۳۹۷) ھاتوو: (غەسانی مورجیئە فیکرەیی مورجیئەییەتی لە ئەبو حەنیفە دەگواستەووە بە یەکیک لە مورجیئەکانی دادەنا، ئەمەش درۆ ھەلبەستە بۆ، چونکە غەسان ویستویەتی مەزھەبی خۆی برەو پێتبات بەھۆی بەدەستھێنانی پشتیوانی کەسێکی ناودار).

<sup>(۲)</sup> تعليق محمد محيي الدين عبدالحاميد، و تيادا ھاتوو: دوو تاقم وشەیی ئیرجائیان بۆ (ئەبو حەنیفە) بەکارھێناو:

یەکەمیان: ھەندیک لە فەرموودەناسان: چونکە (ئەبو حەنیفە) رای جیاوازی لەگەڵ ئەواندا لە دیاریکردنی واتای ئیمان، چونکە فەرموودەناسان ئیمان بە سێ بنەمای پێکھاتوو دادەنن، کە بریتین لە: دانپێدانان بە دڵ، دەربرین بە زمان، ئەنجامدانی بە ئەندامەکان. کەچی (ئەبو حەنیفە) ئیمانی کورت ھەڵبەستووە بە بنەمای یەکەمدا کە بریتیە لە (دانپێدانان)، بۆیە ناویان نا مورجیئە، بە واتایەکی کە کردووەی پاش خست لە پلەیی ئیماندا.

(إرجاء)ی وه‌رگرتووه، که بریتییه له دواخستن، چونکه ئیمامی ناوبراو کرده‌وهی له ئیمان دواخست، نه‌ک مانای نه‌ریتی نهم زاراوه‌یهی مه‌به‌ست بی‌ت له زانستی که‌لامدا، جا له‌رئه‌وهی (ئهبو حنیفه) یه‌کیکه له‌وانه‌ی که ده‌لیت نابیت سزا بۆ هیچ که‌سیک یه‌کلایی بکریته‌وه به‌لکو ده‌بی‌ت به‌خوا بسپی‌دری‌ت، جا نه‌گهر خوای گه‌وره ویستی لی‌ی خوش

دووه‌میان: زۆریه‌ی موخته‌زیله‌کان، چونکه (ئهبو حنیفه) رای جیاوازه له‌گه‌ل ئه‌وان سه‌باره‌ت به‌و ئیمانداره‌ی گونا‌هی گه‌وره ده‌کات، چونکه موخته‌زیله‌کان به‌بی دوودلی بریار ده‌ده‌ن له‌سه‌ر نه‌جماده‌ری گونا‌هی گه‌وره به‌وه‌ی هه‌تا هه‌تا له‌ دۆزه‌خدا ده‌می‌نیتته‌وه. به‌لام (ئهبو حنیفه) هیچ هوکمی‌ک یه‌کلایی ناکاته‌وه، به‌لکو ده‌لیت: نهمه‌ خوای گه‌وره یه‌کلایی ده‌کاته‌وه، بۆیه ناویان لی‌نا مورجینه، چونکه هوکمدان له‌سه‌ر نه‌و جزره که‌سانه‌ی دواخست و به‌بی دوودلی دانی به‌وه‌دا نه‌نا که‌ سزا ده‌دری‌ت.

شیخ زه‌فر ته‌هانوی له: (قواعد علوم الحديث ۲۳۳-۲۳۵) وه‌ک روونکردنه‌وه‌یه‌ک له‌سه‌ر نه‌وه‌ی له (ئین حه‌جهر) وه‌ه هینا‌ویه‌تی له‌ پێشه‌کی کتیی (الفتح) وتویه‌تی: (شتیکی شاره‌و نییه که دواکه‌وتن له‌ ده‌رکردنی بریاری نه‌وه‌ی کامه‌ تا‌قم راستی پێکاوه، له‌وانه‌ی جه‌نگیان له‌گه‌ل یه‌کتر کرد، له‌ دوا‌ی خه‌لافه‌تی عوسمانی به‌هیچ شیه‌یه‌ک گو‌مرا‌یی فری به‌سه‌ریه‌وه نییه، به‌لکو سو‌ند به‌خوا نهمه‌ خۆپاریزی و دووری‌یه، بی‌ ده‌نگ بوون له‌ ناست نه‌وه‌ی له‌ نیوان هاوه‌لان روویدا زۆر چاکتره له‌ قسه‌ تیدا کردنی، جا هه‌ر که‌سیک مورجینه‌ی بۆ به‌کارهینرا مانای وانیه له‌ نایینه‌که‌یدا تۆمه‌تبار وه‌ له‌ سونه‌ت ده‌رچووه، به‌لکو پێویسته‌ حال و بارو‌دۆخی نه‌و که‌سه‌ بپشکینری‌ت، جا نه‌گهر دواخستنی بریاری یه‌کلایه‌کردنه‌وه‌که‌ی له‌باره‌ی بابه‌تی هاوه‌لان بی‌ت - نه‌وانه‌ی جه‌نگیان له‌گه‌ل یه‌کتر کرد - و نهم بریاره به‌خوا بسپی‌ری‌ت، نه‌وا نه‌و که‌سه له‌ نه‌هلی سونه‌یه و به‌بی دوودلی له‌ پارێزگاران. جا نه‌وه‌ش که‌ کرده‌وه پاش ده‌خات له‌ ئیمان و ده‌لیت گونا‌ه زیانی نییه، نه‌وا نه‌و که‌سه تۆمه‌تبار ده‌کریت له‌ نایینه‌که‌یدا). پاشان وته‌ی (ته‌فتازی) له (شرح المقاصد) و (ئین حه‌جهری مه‌کی) له (فصل السابع والثلاثین من کتابه‌ الخیرات الحسان) و آمدی، هینا‌وه‌ دواتر وتویه‌تی: (ده‌لیت: به‌کارهینانی نازنا‌ی ئیرجاء له‌لایه‌ن فه‌رمووده‌ناسانه‌وه بۆ نه‌وانه‌ی پروایان به‌ زیاده‌و که‌م کردنی ئیمان نیه و ده‌لیت کرده‌وه ناچیتته‌ ناو حه‌قیقه‌تی ئیمان زۆر زۆره، له‌ راستیدا نهمه‌ توانج نیه و ناشاردریته‌وه له‌ بلیمه‌ته‌کانی شه‌ریعه‌ت، راجیا‌یه‌که له‌مباروه ته‌نها له‌ ده‌رپیندا‌یه، هه‌روه‌ک زانا لی‌کۆله‌رانی پێشین و پاشین نهم ده‌ره‌نجامه‌یان ده‌ستخستوه).

له‌باره‌ی ئیرجائه‌وه برونه: الرفع والتکمیل للکنوی ۳۵۲ و لاپه‌ره‌کانی دواتری، و تعلیق الشیخ عبدالفتاح أبو غده‌ علی کتاب قواعد فی علوم الحديث ۲۳۵-۲۳۹.



دهبیت و نهگهر بیشیهویت سزای دهدات، نهمه (ئیرجائه) بهو مانایه ی که یه کلایه کردنه وه که دوا ده خات و بریار به سزا یا خود پاداشت بو هیچ کس دهرناکات، بهراستی نه مهیه مهزه بهی پهیره وانی راستی<sup>(۱)</sup>.

جا دوا خستنی کرده وه به وهی له بنه ما ره سه نه کانی ئیمان بیت نه مه سونه ته، به لام نهو (ئیرجاء) هی به بیدعه داده نریت نه وهیه که بلیت: گونا ه له گهل ئیماندا هیچ زیانیکی نییه. ها وه لائمان پاکن له وینه ی نه م بو چو وانه<sup>(۲)</sup>.

### راو بو چو وانه کانیا ن:

۱- ئیمان ته نها بریتیه له دانپیدان به دل، کرده وهی پروکesh و دیاره کان به شیک نین له ئیمان. جا نه وهی باوهر به خواو پیغه مبه ره که ی بیتیت و گونا ه ی گه و ره بکات و فه رزه کان فه راموش بکات نهوا نهو که سه باوهر داره.

هه ندیک له مورجیه کان زۆر تر زیاده ره ویان کرد و وتیان: (ئیمان بریتیه له پروابوون به دل نه گهر به زمان کوفریش دهر بریت و بت به رستیت یا خود پابه ندیت به جوله کایه تی و نه صرانیه له ولاتی ئیسلامدا و خاچ به رستیت و بیروباوهری سی کۆچکه یی "التثلث" رابگه یه نیت له ولاتی ئیسلامدا و له سه ر نه مه ش بریت، نهو که سه ئیمانی ته وای هه یه له لایه ن خوی بالاده ستو خاوه ن شکۆ، خۆشه وستی خوی گه وریه و به هه شتیه).

نهوان کافریتی نه صرانی و جوله که کان یه کلا ناکه نه وه، چونکه شوینی ئیمان بریتیه له دل، ته نها خوی گه و ره زانایه به دل، نه مه ش سه رده کیشتیت بو نه وهی که مامه له ی

<sup>(۱)</sup> شرح المقاصد للفتازاني ۱۵۶/۵ ونقله التهانوي في قواعد الحديث ۳۳۴. نسفی له: (تبصرة الأدلة

۷۶۶/۲) دا وتویه وتی: (نه بو هه نیفه - ره هه تی خوی لیتیت - به مورجیه ناو ده برا چونکه چاره نووسی نه جماده ری گونا ه ی گه و ره ده سپارد به خوا. ئیرجائیش واته دوا خستن).

<sup>(۲)</sup> تانیب الخطیب للکوثري ۲۸۱ ونقله عنه التهانوي في قواعد في علوم الحديث ۲۳۸.

ناشتی نامیز له گه‌ل هه‌موو خه‌لکیدا بکریت<sup>(۱)</sup>.

هه‌ندیک له مورجینه‌کان ده‌لین: هه‌ر که‌سیک بلیت، هیچ خواجه‌ک نییه به حه‌ق جگه له "الله" و موحه‌مه‌د په‌یامبه‌رو نێردراوی خواجه، نه‌و شته حه‌رام بکات که خوا حه‌رامی کردووه، نه‌وه‌ش هه‌لāl بکات که خوا هه‌لāl کردووه، نه‌گه‌ر مرد ده‌چیته به‌هه‌شته‌وه، نه‌گه‌رچی زیناو دزی کردبیت و یه‌کیکی‌شی کوشتبیت و مه‌یی خواردبیت‌ه‌وه و ئافره‌تی پاکیشی تاوانبار کردبیت و نوێژی نه‌کردبیت و زه‌کات‌ی

<sup>(۱)</sup> فجر الإسلام ۲۸۱ ونقل قول الغلاة بعض المرجئة عن ابن حزم، ونقله أبو زهرة في تاريخ المذاهب الإسلامية ۱۲۰ عن الفصل لابن حزم في الفصل ۷۳/۵.

سابت قوته‌ی شاعیر: مورجینایه‌تی لێ زانراوه‌ته‌وه، ناوبراو له چامه‌که‌یدا وتویه‌تی که (نه‌حمد نه‌مین) له (فجر الإسلام ۲۸۲) له (کتاب الأغاني لأبي الفرج الأصبهاني) نه‌قلی کردووه: المسلمون على الإسلام کلهمو والمشرکون استوا في دینهم قدا واته: موسلمانان هه‌موویان له‌سه‌ر ئیسلام و هاویه‌شدانه‌رانیش له قه‌باره‌ی ئایینه‌کانیاندا وه‌ک یه‌کن. جا (مه‌لتی) له (التنبیه والرد ۱۴۶) وتویه‌تی: (له ناو مورجینه‌کاندا هه‌یه ده‌لīt: هه‌ر که‌سیک شایه‌قمانی به‌راست هیتا، نه‌وا ده‌چیته به‌هه‌شته‌وه، نه‌گه‌ر هه‌ر کارو کرده‌وه‌یه‌کیش بکات، هه‌روه‌ک نه‌گه‌ر کابرا هاویه‌شدانه‌ر بوو کاره چاکه‌کانی نابنه مایه‌ی سوود بۆی، هه‌روه‌ک نه‌گه‌ر کابرا خواجه‌یه‌کگر و یه‌کتاناس بوو کاره خراپه‌کانی نابنه مایه‌ی زیان بۆی. گومانیان وابوو که کابرا هه‌رچهنده گوناھی گه‌وره بکات و فه‌رزه‌کان فه‌رامۆش بکات تاوانی مه‌زن پیشه‌ی بیت نه‌وا هه‌ر ناچیته دۆزه‌خه‌وه). و (مه‌لتی) چهند ره‌تدانه‌وه‌یه‌کی له‌سه‌ر نه‌م بۆچونه هیتاوه.

هه‌روه‌ها له (۱۴۹) وتویه‌تی: (هه‌شیانه وتویه‌تی: ئیمان بریتیه له: به‌دل ناسین، به زمان ده‌برپین و کرده‌وه‌ی نه‌ندامه‌کان ناچنه ناو چوارچێوه‌ی ئیمان‌ه‌وه، جا هه‌ر که‌سیک خۆای به‌دلتی خۆی ناسی به‌وه‌ی که خۆای گه‌وره وینه‌ی نییه، جا نه‌و که‌سه ئیماندارو برواداره نه‌گه‌رچی نوێژ ڕووه و خۆره‌لات یاخود خۆزناو بکات و پشتینیک له ناو‌قه‌دی به‌سه‌تیت).

سابت قوته‌ی شاعیر نه‌وه‌ی خستوه‌ته‌روو: که گوناھ هه‌رچهند گه‌وره بیت هه‌ر نابیته هۆی لاچوونی ئیمان، ده‌لīt: ولا أرى أن ذنبا بالغ أحدا م الناس شرکا إذا ما وحدوا الصمدا واته: پێم وانیه که هیچ گوناھیک هه‌بیت که خاوه‌نه‌که‌ی بباته خانه‌ی هاویه‌شدانانه‌وه مادام نه‌و گوناها‌ره خۆای بێ نیازی جینگای نیاز به تاك و ته‌نها دابنیت.

فجر الإسلام ۲۸۲ عن كتاب الأغاني لأبي الفرج الأصبهاني.

نه‌دابیت و پۆژووی نه‌گرتبیت، نه‌گهر شایه‌تمان بینیت و دانی پیدابنیت نه‌وا چاوه‌پروانی ته‌وبه‌ی لیده‌کریت، به‌مه‌ش نه‌نجامدانی تاوانه‌گه‌وره‌کان و فه‌رامۆش کردنی فه‌پزه‌کان و کردنی خراپه‌کاری زیانی بۆ نابیت.

نه‌گهر ئه‌م کارانه‌ی ناوبراوی کرد و به‌حه‌ل‌الیشی زانی له‌و کاته‌دا بۆ باوه‌په‌و هاوبه‌شی بۆ خوا بریارداوه و خۆی له‌ ئیمان دارنیوه‌و به‌کیکه‌ له‌ دۆزه‌خیه‌کان، به‌م به‌لگانه‌:

أ- ئه‌م فه‌رمایشته‌ی خوای گه‌وره‌: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ

لِمَنْ يَشَاءُ﴾ النساء: ۴۸ و ۱۱۶. واته‌: (به‌راستی خوا خۆش نابیت نه‌گهر هاوه‌لی

بۆ بریار بدریت، بێجگه‌ له‌وه‌ له‌ هه‌ر گوناھێکی تر بیه‌ویت خۆش ده‌بیت). وتیان کافر به‌تها لیخۆش بوونی بۆ نیه‌، گوناھه‌کانی خوار کوفر نه‌وا خاوه‌نه‌کانیان لیخۆش بوونیان بۆ هه‌یه‌.

ب- ئه‌م فه‌رمایشته‌ی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم): (مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَإِنْ زَنَى وَإِنْ سَرَقَ وَقَتَلَ)<sup>(۱)</sup> واته‌: هه‌ر که‌سێک بلیت هیج خوایه‌ک نیه‌ به‌ هه‌ق جگه‌ له‌ "الله" نه‌وا ده‌چیت به‌هه‌شت، نه‌گهر زیناو دزی کردبیت و به‌کیکیشی کوشتبیت.

سه‌رجه‌م مورجیته‌کان ده‌لێن: هیج به‌کیک نیه‌ له‌ کافره‌کان برپاوی به‌خوای گه‌وره‌ هه‌بیت<sup>(۲)</sup>.

زۆربه‌ی مورجیته‌کان هیج به‌کیک له‌ ته‌ئویلکاره‌کان ته‌کفیر ناکه‌ن، ته‌نها که‌سێک ته‌کفیر ده‌که‌ن که‌ ئوممه‌ت کۆک بیت له‌سه‌ر ته‌کفیر کردنی<sup>(۳)</sup>.

<sup>(۱)</sup> التنبيه والرد ۴۳، و سه‌یری ۱۴۶ به‌که‌.

له‌ (الجامع الصغیر للسيوطی ۵۳۶) هاتوه‌: (هه‌ر که‌سێک به‌ دلتۆزی بلیت هیج خوایه‌ک نیه‌ به‌هه‌ق جگه‌ له‌ "الله" نه‌وا ده‌چیت به‌هه‌شت)، رواه‌ البزار عن أبی سعید، و صححه‌ السيوطی.  
<sup>(۲)</sup> مقالات الإسلامیین ۱/۲۲۲.

<sup>(۳)</sup> مقالات الإسلامیین ۱/۲۲۵. سه‌یری راجیایی به‌که‌ له‌م باره‌وه‌ ۲۳۲.

تاقمه کانی تر بهر په رچی مورجینه کانیان داوه ته وه، ته نانه ت نیمامی زهیدی کوری  
 عه لی کوری حوسهین (رډزای خویان لیبیت) وتویه تی: (خۆم بهری ده کهم له مورجینه کان  
 که لیخو شبوونی خویان ده رخوا ردی لاساره کاند) <sup>(۱)</sup>.

۲- نیمان زیاد و کهم ناکات. و نیمان و باوهری فریشته کان و پیغه مبه ران و ئومه ته کان و  
 زانایان و خانه دانه کانی خه لکی و نه زانه کانیان یه ک شته، هیچ شتیک له سهر بنه رت و  
 نه صلی شتیک تر زیاد ناکات <sup>(۲)</sup>.

هه ندیکیان وتویانه: نیمانی ناوبراوان جینگیره هه میشه، زیاد ناکات، نه گهرچی کاری  
 چاکه ی زور گه وره بکات و پاریزکار بیت و قه ده غه کراوه کان فهراموش بکات و حه جی  
 مائی خوا بکات و به رده وام نویت بکات و رۆژوو بگریت.

نیمان کهم ناکات، نه گهرچی کاری خراپه و تاوانی گه وره بکات و به ناشکرا شته  
 قه ده غه کراوه کان نه نجام بدات و نویتو رۆژوو و حه ج هه ر نه کات <sup>(۳)</sup>.

۳- نابیت خوینی هیچ موسلمانیک برژنیریت، ته نها به مه به سستی به رگری کردن له خود  
 نه بیت، وتویانه: نه گهر شته کان ئالوز بوون، هه ر تاقمیک تاقمه که ی تری به هوی  
 کرده وه کانی ته کفیر بکات، نه وا ئیمه به خوا ده یان سپیرین، که له دوا رۆژدا خوی  
 دادگایی نه وان ده کات له سهر نه و شته ی نه وان راجیاییان له سهر هه بووه.

سه باره ت به سته می ناشکراو کرده وه دیاره کان، نه وا حوکمی خۆمان به راشکاوانه  
 له سهری دهرده برین و راست و هه له یان ده ست نشان ده که یین، خه واریجه کان هه له یان  
 کرد که ته کفیری عه لی و عوسمانیان کرد، چونکه ناوبراوان دوو به نده ی خوان که  
 له وه ته ی خویان ناسیوه هاوبه شیان بو بریار نه داوه، سه رباری نه وه ی که ئالوزیه ک

<sup>(۱)</sup> تأریخ المذاهب الإسلامية ۱۲۲. و سهیری نه مه ش بکه: فجر الإسلام ۲۹۳.

<sup>(۲)</sup> التنبیه والرّد ۴۳. نه مه رای غیلانییه. / الفرق بین الفرق ۲۰۷، غهسانی مورجینی وتویه تی: نیمان  
 زیاد ده بیت به لām کهم ناکات. / الفرق بین الفرق ۲۰۳ والمثل والنحل للشهرستانی ۱/۱۳۹.

<sup>(۳)</sup> التنبیه والرّد ۱۵۴ هه ندی بۆچوونی تری له ده سته کانی نه وانی گتیاوه ته وه.

هه‌به‌بوه له نێوانیاندا، کهچی ئەمه نه‌به‌بوه‌ته هۆی ده‌رچوونیان له ئیمان و ئیمه‌ش به‌خوایان ده‌سه‌پترین که خوا خۆی ئەندازه‌ی کاره‌کانیان ده‌کات و پاداشتیان ده‌داته‌وه به‌بیتی کرده‌وه‌کانیان.

ئەمە ئەو ھەبەس (سابت قوتنە) ى شاعىر لھ چامە كەيدا وتويەتى<sup>(۱)</sup>.

(<sup>۱</sup>) فجر الإسلام ۲۸۲ و چامه‌های (ثابت القنطری) له کتیبی (الأغانی لأبی الفرج الأصفهانی) دا هتتاوه، نمونه:

يا هند فاستمعي إن سيرتنا  
نرجي الأمور إذا كانت مشبهة  
لا نسفك الدم إلا أن يرادنا  
من يتق الله في الدنيا فإن له  
كل الخوارج محط في مقاتله  
أما علي و عثمان فإنهما  
وكان بينهما شغب وقد شهدا  
يمزي عليا و عثمانا بسعيهما  
الله يعلم ماذا يحضران به

أن نعبد الله لم نشارك به أحدا  
و نصدق القول فيمن جار أو عندا  
سفلك الدماء طريقا واحدا جددا  
أجر التقى إذا وفى الحساب غدا  
ولو تعبد فيما قال واجتهدا  
عبدان لم يشركا بالله مذ عبدا  
شق العصى وبعين الله ما شهدا  
ولسنت أدري أية وردا  
وكل عبد سليلقى الله منفردا

واته: ئەى (هيند) گونبگره پىنچكه كه مان برىتييه لهوى خوا بپهرستين و هاوبهشى بۆ بريار نهدهين. شتيك كه ئالوز بيت به خواى دهسپيرين و وتەى ئەوەش بهراست دادهنين كه لادهات و سهركهشه. خويى هيج يه كيك ناپژوين مه گهر مه به ستي كوشتنى ئيمه بيت و ههولئى ئەو بەدات. كهسيك له دونيادا له خوا بترسيّت ئەوا له دواړژدا پاداشت وەرده گريتهوه ئەگەر به تهواری خۆی بۆ سبهينئى ئاماده كردييت. خهواريجه كان له بۆچوونه كانياندا ههڵن ئەگەر چى زۆر خوا بپهرستن به پيئى بۆچوونه كهى خويان. عەلى و عوسمان دوو بهندهى خوان له وهتهى خويان پهرستوه هاوبه شيان بۆ خوا بريار نه داوه. له نيتوان هەر دوو كياندا ئالوزي هه بووه و به چاوى خويان بينيان كه موسلمانان ريزنه رت بوون و به تيروانيئى خوايى بۆ ئەمهيان نه روانى. عەلى و عوسمان پاداشت به نه ندازهى كۆششه كهيان وەرده گرنهوه بهراستى من نازام هه لئه كه هى كام لايه. خواى گهوره ده زانيت چى له گه ل خوياندا دههينن و هەر بهنده به كيش به ته نه نا ده گهرتتهوه لاي خواى بهروره دگار.

## قەدەرییەکان

**قەدەرییەکان:** تاقمێکن بڕوایان بە قەدەر ھەیە، واتە: کردەوێ بەندەکان دەدەنە پال قەدەرەکانیان<sup>(۱)</sup>، بەوێ بەندەکان خۆیان کردەوێکانیان بەدیدەھێتن و ھەڵی دەبژێرن و قەدەری خۆیان دەستنیشان دەکەن.

### سەرچاوەی راوێچوونەکانیان

لەم بارەوێ راگیانیان ھەیە و بۆ دوو بۆچوون دابەش بوون:

۱- سەرچاوەکە دەریکە، لەبەر ئەوێ قەدەرییەکان ئەم فیکرەیان وەرگرتووێ لە نەصرانی و فەلسەفە پۆمانی، باسکراوە کە بابەتی خواناسی (لاھوت) و فەلسەفیان لە کتێبەکانی یوحەننا دیمەشقی وەرگرتووێ، ئەمە بۆچوونی ھەندیک رۆژھەڵاتناسان و جگەلەوانیشە<sup>(۲)</sup>.

۲- سەرچاوەکە ناوێخۆی، کە بریتیە لە تێرامان و وردبوونەوێ لە ھەندیک لە دەقەکانی قورئانی پیرۆزو سوننەتی بەپێژ. لە پروکەشی ھەندیک ئایەتدا فیکری جەبری بەدەردەکەوێت، وەک:

<sup>(۱)</sup> تفسیر القدر للسید الشریف فی شرح المواقف ۳۷۸/۸. و اشعري له: الإبانة ۱۹۷ بەمشێوێ پێناسە کردووێ: (قەدەری ئەو کەسە کە قەدەر دەداتە پال خۆی ئەوێ خۆی، ھەرەھا بڕوای وایە خۆی ئەندازەو قەدەری کردەوێکانی دیاری دەکات ئەوێ بەدیھێنەرەکە، قەدەر لە زمانیشدا ھەمان واتای ھەیە).

<sup>(۲)</sup> الفرق الإسلامية في بلاد الشام ۲۷ ناماژە کردووێ بۆ: سیل، کارل بروکلمان، غوردی، واولیری، فلیب حتی، أسد رستم. غرابی ھەمان بۆچوونی پەسەند کردووێ لە: تاریخ الفرق الإسلامية ۳۶. یوحەننا دیمەشقی بریتیە لە سەرجونی کۆری مەنصور رۆمی، یەکیک بووێ لە خەمەکارەکانی معاویە کۆری ئەبو سوفیان، ناوێراو سەرپەرشتی کردنی خانە بای جی گرتە دەست بۆ معاویە و یەزیدی کۆرەکە و بۆ مەروانی کۆری حەکەم و عەبدولمەلکی کۆری مەروان و لەسەردەمی عەبدولمەلکید کۆچی دوایی کرد. / الفرق الإسلامية في بلاد الشام ۲۷-۲۸.

ئەم فەرمايشى تەي پەرۋەردگار: ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمُ نَصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أُنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ ھود: ۳۴. واتە: ("ۋادىيارە" نامۆزگارىي و دىئۆزىم سوودتان پىناگىيە نىت ئەگەرچى بىھويّت بەردە ۋامىشېم لەسەر نامۆزگارىتان، ئەگەر خوا بىھويّت سەرگەردانتان بکات ئەو ھە زاتە پەرۋەردگارتانە و ھەر بۆ لای ئەويش دەبرىنەو).

ثُمَّ فَرَمَ اَيْشَتَه‌ی پِيغَه‌مبَر (صلى الله عليه وسلم) كه (جابر) گِيَرَاوِيه‌تِيه‌وَه: (لا يُؤْمِنُ عَبْدٌ حَتَّى يُؤْمِنَ بِالْقَدْرِ خَيْرُهُ وَشَرُّهُ، وَحَتَّى يَعْلَمَ أَنَّ مَا أَصَابَهُ لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِئْهُ، وَمَا أَخْطَأَهُ لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبْهُ) وَاتَه: هِيَجْ بَه‌نَدِه‌يَكْ نَابِيَّتَه باوَه‌رِدَار تا بَرَوَا بَه‌خِيَرَو شَه‌رِي قَه‌دَر نَه‌هِيْنِيَّت، تا بَزَانِيَّت نَه‌و شَتَه‌ی كه تِيَايِدَا رَاسَتِي پِيكَاوَه هَه‌رگِيَز هَه‌لَه‌ی تِيْدَا نَه‌دَه‌كِرْد، نَه‌وَه‌ش كه تِيَايِدَا بَه‌هَه‌لَه‌چِرَوَه هَه‌رگِيَز تِيَايِدَا رَاسَتِي نَه‌دَه‌پِيكََا.

له قورئانی پیرۆزدا چەندین نایەت هەمەن کە لە ڕووکەشدا وادەردەکەون کە مەرۆف—  
سەریشکە و بەربرەسشە لە کردەوه کانی، وهك:

ئەم فەرمايشەى خۇاى گەورە: ﴿فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ﴾ (الكهف: ۲۹. واتە: (جا ئەوەى دەيەوئەت با باوەر بهيئەت و ئەوەى دەيەوئەت با كافرو بى باوەر بىت).

ئەم تەررە بىر كەردنەوہيە لەم دەقانە سەرى كەشاوہ بۆ دەر كەوتنى ئەو كەشەيە و مشتومر لەسەرى. ئەمە وتەى (ئەحمەد ئەمىن)ە<sup>(۱)</sup>.

## ھۆكاری ناوانانی قەدەر یەكان بەم ناوہ:

قەدەرىيەكان دەدرتتە پال قەدەر. ھۆكاری ئەم درانە پالەش ئەویە كە سەرباری ئەوی ئەوان دەلتین قەدەر نییە (بەواتای زانست و ئەندازەگیری) و قەدەر نادەینە پال خوا، لەبەر ئەم ھۆکارانە:

(۱) فجر الإسلام ۲۸۳-۲۸۴. ونقله حسین عطوان ۲۹، سهرچاوه‌ی پیشو.

۱- ئەوان کاتیکی قەدەریان نەدایە پال خوا ئەوا دایانە پال بەندەکان، بەمەش هەموو شتتیکان دایە پال ویستی سەرەخۆی مرۆڤ— دوور لەویستی خوا، وەک ئەوەی قەدەرەییەکان دەسەلاتتیکان دایە مرۆڤ— کە زالبیّت بەسەر قەدەریشدا.

جا (مەعبدی جیهەنی) کە سەرکردەیانە بەرپەرچی ئەوانەیی داوەتەو کە ھۆکار بوو گوناھەکانیان دیننەو بە قەدەر بە وتە: (لا قدر والأمر أنف) قەدەر بوونی نییە بەلکو شتەکان ھاکەزاین. واتە: دووبارە زانیاری و زانستی نوێبەدەست دینیت لەبارەیی کارو بارودۆخەکان بەمەش پێویستی بە ویستی نوێ ھەیە. بەمەش نکوئی کرد لە بوونی ویست و زانستی لەمیژینە و بێ سەرەتا تا کردەوێ مرۆڤ— دەربجیت لە چوارچێوەی توانای خوا<sup>(۱)</sup>.

<sup>(۱)</sup> تاریخ المذاهب الإسلامية ۱۱۰- ۱۱۱.

لە سەحیحی موسلم سەرەتای بەشی نیمان ھاتوو: (لە نیین بریدەو ھاتوو کە لە یحیای کورێ مەمەری گێراوەتەو، وتیەتی: یەکەم کەس کە بابەتی قەدەرەتی وروژاند لە بەسەرەبوو بەناوی مەعبدی جەنی، من و حمیدی کورێ الحمیری بە مەبەستی حەج یان عومەرە چووین، وتمان: ئەگەر بە یەکیک لە ھاوہەلانی پێغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) بگەیشتیانیە و پرسیارمان لیبکرایە لەبارەیی بۆچوونی قەدەرەییەکان لەبارەیی قەدەرەو، لە ناو مزگەوت "عەبدوللای کورێ عومەری خەتتاب"، خۆم و ھاوہەلەکەم ھەریەکە چوونە لا تەنیشتیکی و واگوامم برد کە ھاوہەلەکەمان منی راسپارد بۆ قسە کردن، منیش وتم: باوکی عەبدورحەمان ھەندیک خەلکی لەلای ئیمە دەرکەوتوون قورئان دەخوینن و زانستیان پێ نییە، باسی حال و بالی ئەوانی کرد، بریایان وایە قەدەر بوونی نییە و کاروبارو بارودۆخەکان ھاکەزاین. وتی: ئەگەر بەوانە گەیشتیت پێتان رابگەینە کە من لییان بەریم و ئەوانیش لەمن بەرین. سویند بەو زاتە "عەبدوللای کورێ عومەر" سویندی پێدەخوات، ئەگەر ھەر یەکیکیان بە ئەندازەیی کتوی ئوحد زێر بێخست، خۆی گەرە ھێچیان لێ وەرناگرت، دواتر وتی: ابن عمر بۆی گێراوە... و فەرموودەکەیی جبریلی ھێناوە کە لەبارەیی: نیمان و نیسلام و نیحسانە، و تیایدا ھاتوو: کە برۆا بێنیت بە قەدەر بە خێرو شەریەو.



۲- قه‌ده‌ریسه‌کان، دراونه‌ته پال دژه‌که‌یان، چونکه ده‌کریت شتیک به دژه‌که‌ی ناوبریت<sup>(۱)</sup>، وه‌ک ناوانی که‌سی کویر به بینهر، جا قه‌ده‌ریسه‌کان دراونه‌ته پال قه‌ده‌ر له کاتیکدا نه‌وان نکۆلی ده‌که‌ن له بوونی قه‌ده‌ر.

### پیاوه قه‌ده‌ریسه‌کان

له نه‌وزاعی گیردراوه‌ته‌وه: یه‌که‌م که‌س که له بابه‌تی قه‌ده‌ر دواوه پیاویک بووه له عی‌راق، پیی ده‌وتریت: سوسن، پیشتر نه‌صرانی بو و بووه موسلمان دووباره بووه‌وه به نه‌صرانی، جا مه‌عبه‌دی جهه‌نی) فیکره‌ی قه‌ده‌ری له‌ناوبراوه‌رگرتووه‌وه غه‌یلانی‌ش له مه‌عبه‌ده‌وه‌وه‌ریگرتووه<sup>(۲)</sup>.

معبد یه‌که‌م که‌س بو له شاری به‌صره<sup>(۳)</sup> که له باره‌ی بابه‌تی قه‌ده‌ر<sup>(۴)</sup> دوا. ناوبراوه‌یه‌کیکه له شوینکه‌وتوو (التابعین)<sup>(۱)</sup>، باوه‌ریپیکراوه له فهرمووده‌دا<sup>(۲)</sup>، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا

<sup>(۱)</sup> تاریخ المذاهب الإسلامية ۱۱۱.

<sup>(۲)</sup> ته‌ذیب الکمال ۱۶۹/۷ و ته‌ذیب الته‌ذیب ۱۱۶/۴. و نحوه ما ذکره ابن نباتة في سرح العيون ۲۹۰. و نقله عن ابن نباتة كل من: أحمد أمين في فجر الإسلام ۲۸۵ و محمد أبو زهرة في تأريخ المذاهب الإسلامية ۱۱۱.

موزی له (ته‌ذیب الکمال) وتویه‌تی: (مه‌عبه‌دی جهه‌نی به‌صری، ده‌وتریت: کویری عه‌بدولکه‌رمی جهه‌نییه، ده‌شوتریت: کویری "عه‌بدولای کویری عومیره، هه‌روه‌ها ده‌وتریت: کویری خالیده. پای راست نه‌وه‌یه نه‌دریتته پال هیج یه‌کیک له‌مانه).

<sup>(۳)</sup> ته‌ذیب الکمال، سه‌رجاوه‌ی پیشوو، له‌أبی حاتم، وکذا ته‌ذیب الته‌ذیب، وتقريب الته‌ذیب، والکاشف، سه‌رجاوه‌کانی پیشوو.

له‌صحیح مسلم، أول كتاب الإيمان: عن يحيى بن يعمر) هاتوو: که یه‌که‌م که‌س له شاری به‌صره، ده‌رباره‌ی بابه‌تی قه‌ده‌ر دوا، معبد الجهنی بو.

<sup>(۴)</sup> فجر ته‌ذیب الکمال، سه‌رجاوه‌ی پیشوو، وفیه: هو قول أبي حاتم وأبي زرعة الغساني. وفي هامش المزي: عن البخاري في الضعفاء الصغرى وابن حبان في المجروحين، والذهبي في الميزان. وزاد ابن حجر في ته‌ذیب الته‌ذیب ۱۱۶/۴-۱۱۷ عن الدارقطني. وتقريب الته‌ذیب ۵۳۹ والذهبي: الکاشف ۲۷۹/۲ والمعارف لابن قتيبة ۴۸۴ في ترجمة غيلان. ونسبه إلى القدريّة: ابن قتيبة أيضا في المعارف ۵۴۷ و ۶۲۵.

سه‌رکرده بوو له بابته‌تی قه‌ده‌ردا<sup>(۳)</sup>، زانایان له‌باره‌یدا هۆشداریان داوه<sup>(۴)</sup>. عه‌بدوله‌لیکی کورپی مه‌روان له سالی ۸۰ک له دیمه‌شق کوشتی<sup>(۵)</sup>.  
 باوکی غه‌یلانی دیمه‌شقی<sup>(۶)</sup> خزمه‌تکاری عوسمانی کورپی عه‌ففان بووه<sup>(۷)</sup>.  
 فیکره‌ی قه‌ده‌رییه‌تی له (مه‌عبه‌دی جهه‌نی) وه‌رگرتوه، هه‌روه‌ک که‌می‌ک پێش ئیستا خستمانه‌روو له میانه‌ی وته‌که‌ی نه‌وزاعیدا<sup>(۸)</sup>.

<sup>(۱)</sup> ته‌ه‌ذیب الکمال، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، له: ابن سعد، وکذا فی ته‌ه‌ذیب ته‌ه‌ذیب، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، له: ابن سعد وعجلی.

<sup>(۲)</sup> ته‌ه‌ذیب الکمال، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، و تیایدا هاتوه: ابن معین به‌ باوه‌ری‌یکراوی داناوه. و نه‌بو حاتم وتویه‌تی: له‌ فرموده‌دا راستگۆ بوو. و ئین هه‌جهر له: (ته‌ه‌ذیب الته‌ذیب ۱۱۷/۴) دا وتویه‌تی: عیجلی وتویه‌تی: باوه‌ری‌یکراوه به‌ درۆ تۆمه‌تبار نه‌کراوه. و له: (تقرب الته‌ذیب ۵۳۹) دا هاتوه: راستگۆیه‌کی بیدعه‌چیه. و زه‌هه‌بی له: (الکاشف ۲/۲۷۹) دا وتویه‌تی: راستگۆیه.

<sup>(۳)</sup> ته‌ه‌ذیب الکمال، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، له: أبی حاتم، و فی الهامش: عن الجوزجانی فی أحوال الرجال. و ابن حجر: ته‌ه‌ذیب الته‌ذیب ۱۱۷/۴ عن الجوزجانی.

<sup>(۴)</sup> ته‌ه‌ذیب الکمال، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، له: حسن البصري و طاوس و جگه‌له‌وانیش. و ته‌ه‌ذیب الته‌ذیب، سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

<sup>(۵)</sup> ته‌ه‌ذیب الکمال، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، له: غه‌سانی و سقعی‌دی کورپی که‌سیری کورپی غه‌فیر، و ته‌ه‌ذیب الته‌ذیب، و الکاشف، هه‌ردوو سه‌رچاوه‌که‌ی پێشوو.

<sup>(۶)</sup> الکامل فی التأریخ ۲۶۳/۵، تیایدا هاتوه: که‌ ناوی باوکی بریتییه له یونس یاخود مسلم. و نازناوی غه‌یلان بریتی بوو له نه‌بو مه‌روان، سرح العیون ۲۸۹، تیایدا هاتوه: غه‌یلانی کورپی یونس. و المنیة والأمل ۱۳۷ و تیایدا هاتوه: که‌ ناوی باوکی بریتییه له مسلم یان مروان. و له: المعارف لابن القتیبه ۴۸۴ هاتوه: که‌ نازناوی أبی مروانه.

<sup>(۷)</sup> سرح العیون، و المنیة والأمل، هه‌ردوو سه‌رچاوه‌که‌ی پێشوو.

<sup>(۸)</sup> ئین قوته‌یه له: (المعارف ۴۸۴) دا وتویه‌تی: (کابرایه‌کی قه‌ده‌ری بوو و هیچ که‌می‌ک به‌ر له‌و قسه‌ی له‌باره‌ی قه‌ده‌ره‌وه نه‌کردبوو، دواتر معبد الجهنی بانگه‌شه‌ی بۆ کرد... و به‌ زنجیره‌و سه‌نه‌دی خۆی له نه‌وزاعیه‌وه گێراویه‌تیوه که‌ وتویه‌تی: یه‌که‌م که‌س که‌ قسه‌ی له‌سه‌ر قه‌ده‌ر کردیته‌ مه‌عبه‌دی جهه‌نی بووه دوا‌ی نه‌و غیلان بوو).

عەبدولمەلیکی کۆری مەروان ناوبراوی دەستنیشان کرد بۆ پەرورەدەکردنی (سەعید)ی منداڵەکە.

عومەری کۆری عەبدولعەزیز ناوبراوی لە خۆ نزیک کردەووە گۆیی لە نامۆژگاریهکانی دەگرت، بەلام عومەر مامەڵەیهکی وشکی لەگەڵ کرد کاتیەک بڕۆکە قەدەرێهە کە دەرکەوت، ئەمەش دواي ئەوێ عومەر گفتوگۆی لەگەڵ کردو داواي تەوێهێ لێکرد، پاشان دەستی هەلگرت لە قسەکردن لەسەر ئەم بابەتە.

دواتر (مەعبەدی جەهەنی) لە پیاوێ تاییهتەکانی هیشامی کۆری عەبدولمەلیک بوو، لە سەرەدەمی ناوبراوا گەڕایهتە سەر وروژاندنی بابەتەکە و بانگەشەي بۆ کردەووە، سیاسەتی بەنی ئومەيیهي بە ناپەسەند دەزانی، جا هیشام لە کۆتاییدا کوشتی<sup>(١)</sup>، ئەمەش لە دواي سالی ١٠٥ ک بوو<sup>(٢)</sup>.

ئەوزاعی وتویهتی: غەیلانی قەدەری لە سەرەدەمی خەلافەتی هیشامی کۆری عەبدولمەلیک هاتە لامان، غەیلان هاتە دوان جا کەسیکی زمان پاراو و پەوان بوو، دواتر خەلکی بەهۆی بۆچوونەکەي لەبارەي قەدەر هێرشیان کردە سەر و تۆمەتباریان کرد، هیشامی کۆری عبدالمليكيان لە دژی هاندا، هیشام فرمانی کرد دەست و پێهەکانی بێرن پاشان بکوژریت و لە سێدارەي بدەن<sup>(٣)</sup>.

لە (المنية والأمل، سەرچاوهکەي پێشودا) هاتوو: مهزهبی وهگرتهوه لە حەسەنی کۆری موحەممەدی کۆری حەنەفييه. و ئێن نەباتە لە: (سرح العيون ٢٨٩د)ا وتویهتی: غەیلان یەکەم کەس بوو کە لەسەر بابەتی قەدەر دوا.

<sup>(١)</sup> الفرق بين الفرق في بلاد الشام ٣٥. و سەیری ئەمەش بکە: الکامل ٥/٢٦٣.

ئەم سەرچاوانە گفتوگۆیهکەي عومەری کۆری عەبدولعەزیز و غەیلانیان هێناو: الملطي في التنبيه والرد ١٦٨ وابن نباتة، سەرچاوهي پێشوو ٢٩٠، ونحوها في فجر الإسلام ٢٨٥ وتاريخ المذاهب الإسلامية ١١٢. وأشار إليها الغرابي في تاريخ الفرق ٤٠ نقلا عن ابن نباتة.

<sup>(٢)</sup> الأعلام للزركشي ١٢٤/٥. باسی ئەوێ کردوو کە سەرچاوهکان کاتی کوژرانی ئەویان نەنوسيوه، جا ئەو کاتەکەي دیاری کردوو بە پشت بەستن بەوێ کە ئەوێ ناوبراوی لە سێدارە داوێ هیشامی کۆری عەبدولمەلیک بوو، کە خەلافەتەکەي ١٠٥ ک بوو.

<sup>(٣)</sup> فجر الإسلام ٢٨٥.

پیشتر نهوه مان خسته پروو که هندی کهس همن مورجیتهی قهدهریین له گهل غهیلاندا وهک: نهبو شه مر، موحه مهدي کورپی شه بیب، صالح قوبه.

غهیلانی دیمه شقی و صالحی کورپی سوهد له سه رکرده کانی قهدهرییه کان بوون، بانگه شهبان ده کرد بو مهزهبه که و سه ریان ده خست. دواي نهو دوانه چه ندین سه رکرده قهدهرییه کانی بهرپوه بردوو له خه لافهتی وهلیدی کورپی یزیدی کورپی عهبدوله لیک، یزیدی کورپی وهلیدی کورپی عهبدوله لیک پشتی نهوانی گرت و نهوانی له خو نزیك کرده وه، له دوایدا کردنی به سه ربا، بو له سه ر حوکم لادانی کورپه مامه کهی وهلیدی کورپی یه زید.

شافعی وتویه تی: (کاتیک یزیدی کورپی وهلید هاته سه ر حوکم، بانگه شهبی کرد بو قهدهرییه ت و خه لکی ناچار کرد نه م فیکریه قبول بکن، هاوه لانی غهیلانیسی له خو نزیك کرده وه). زور کومه ل و دهسته له هۆزه کانی (روبعیه) و (یهمانیه) و (شامیه) نهو فیکریان قبول کرد به هۆی نهوهی دژی بهنی ئوممیه بوو، چونکه هۆزه کان دوور خرابوونه وه له پله و پایه سیاسیه گهوره کان.

به لām له دواي مردنی یه زیدی کورپی وهلید دهسه لاتیان که م بووه وه، مه پروانی کورپی موحه مهدي تهنگی پیهه لچنین، له بهر نهوهی پروای وابوو که نهوان وهلیدی کورپی یه زیدیان کوشتوو، جا هندی که له قهدهرییه کان رایان کرد و چوونه ریزی بانگه وازی عه بیاسی<sup>(۱)</sup>. میژوونووسان هندی که لهو گفتوگویانیه یان نه قل کردوو که له گهل نهوانه دا نه نجام دراو:

عمری کورپی عبدالعزیز گفتوگوئی کرد له گهل غهیلان و صالح. ههروه ها نیاسی کورپی معاویهی فیه قیهی به صره له مه جلیسی عه مری کورپی عهبدوله زیدا گفتوگوئی له گهل غهیلان کردوو.

<sup>(۱)</sup> الفرق الإسلامية في بلاد الشام ٤١ ولايه کانی دواتری. و ناوی زورتیک له سه رکردهو هۆزه کانی هیناوه.

هیشامی کوری عهبدولمهلیکیش ده مه ته قتی کردوو له گهڵ غهیلان، به یارمهتی ئەم شه پرناسانه: مه یونی کوری میهران شه پرناسی جهزیره، نهوزاعی شه پرناسشی شام و (په بیعهی په ئی) شه پرناسی مه دینه به هه مان شیوه ده مه ته قتی له گهڵ کردوو، که له سالی ۱۳۶ کۆچی دوایی کردوو.

زانایان به رپه رچی قه ده ریه کانیان دایه وه، عومهری کوری عهبدولعهزیز نووسراویکی نووسی که تیایدا به پیوستی داناوه که داوای تهوبه یان لیبکرتیت، جا نه گهر تهوبه یان کرد نهوا رینگه یان به ربه دن نه گهرنا ده بیئت شاربه دهر بکرتین.

شه پرناسه کانی شام کوشتنی غه یلانیان به باش زانی، وهک: (ره جانی کوری حیوه) و (عوبادهی کوری نسی) و (نهمیری کوری نهوسی نه شعهری)<sup>(۱)</sup>.

### شوینه واره کانیان

دوای نهوهی خه لیفه کان دژایه تی نهوانیان کرد و زانیان نه هلی سونهش هپرشیان کردنه سهر، نایا شوینه واره کانی قه ده ریه کان توانه وه له ناوچوون؟ له م باره یه وه دوو بۆچوون هه ن:

۱- شوینه واره کانیان توانه ته وه له ناوچوون، که سایه تیه کی سهر به خۆیان نه ما، به لām له گهڵ نه وه شدا هه ندیک له راکانیان له ناو فیکرهی موخته زیله دا ههر ماوه، بۆیه زۆرجار موخته زیله کان به قه ده ری ناوده برین. نه مه رای نه حمده نه مینه<sup>(۲)</sup>.

<sup>(۱)</sup> الفرق الإسلامية في بلاد الشام ۵۷ و لاپه ره کانی دواتری.

له (سرح العیون لابن نباته ۲۹۰) دا هاتوو: (گێڕدراوه ته وه که پوژتیکیان غه یلان له لای ره بیعه راوه ستا و پتی وت: تۆ نهو که سهیت واگومان ده بهی که پیوسته سه رپیچی خوا بکرتیت؟ جا ربیه له وه لāmدا پتی وت: تۆش نهو که سهی واگومان ده بهیت که پیوسته به زۆری سه رپیچی خوا بکرتیت).

ئیهن نه باته هه ندیک هه وālله کانی له مانه وه هیناوه: عومهری کوری عهبدولعهزیز، مکحول، هیشامی کوری عهبدولمه لیک و نهوزاعی.

<sup>(۲)</sup> فجر الإسلام ۲۸۷، ونقله عنه د. حسین عطوان في الفرق الإسلامية في بلاد الشام ۷۹.

۲- ئەم مهزهبه نه‌مردوووه نه‌تواوتهوه له‌ناو مهزهبه‌ییکی تردا، به‌لکو به‌برده‌وامی هه‌بووه بۆ ماوه‌ی چهند سه‌ده‌یه‌کی درێژ له‌ناو دانیه‌شتوانی به‌صره‌دا، دواتر له‌لایه‌ن هه‌ندیکیانه‌وه گۆرا و وه‌ك هاوشیوه‌ی مهزهبه‌بی دوانه‌ پهرست (شنو) هه‌کانی لیهات که بزوايان وایه دوو هیز حوکم به‌سه‌ر جیهاندا ده‌که‌ن: نوور و تاریکی، چاکه و خیریان داوه‌ته پال نوور، هه‌روه‌ها خراپه‌و شه‌ریان داوه‌ته پال تاریکی. جا قه‌ده‌ریه‌کان کاری چاک و خیریان ده‌دایه پال خوا، کاری خراپه‌شیان ده‌دایه پال خۆیان به‌شیوه‌یه‌ك که ویستی خوا هیچ رۆژێکی تیدا نه‌بی‌ت، به‌لکو پێیان وابوو ئەوان کاری خراپه‌ ده‌که‌ن، ئەوا له‌و کاته‌دا دژی ویستی خوا ده‌جۆڵینه‌وه‌و ویستی خوا ده‌شکێن. ئەمه رای شیخ موحه‌ممهد أبو زهره‌یه<sup>(۱)</sup>.

ئهو می‌زگه‌رده‌ی (ئین قه‌یم جه‌وزیه، که له‌ سالی ۷۵۱ ڪ کۆچی دوا‌یی کردووه) هیناویه‌تی به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر رای دووه‌م، جا ئەگه‌رچی می‌زگه‌رده‌که‌ش ته‌نها شتیکی وینه‌یی بی‌ت، که له‌ کتیبه‌که‌ی خۆیدا (شفاء العلیل) هیناویه‌تی، تیایدا رای شیخه‌که‌ی خۆی که (ئین ته‌میه‌یه، له‌ سالی ۷۲۸ ڪ کۆچی دوا‌یی کردووه) په‌سه‌ند ده‌کات، که ناوبراو پێی وایه کرده‌وه‌کانی به‌نده‌ ده‌درینه‌ پال خوا، خۆی گه‌وره‌ به‌دیه‌ینه‌ری کرده‌وه‌کانه<sup>(۲)</sup>.

### راو بۆچوونه‌کانی قه‌ده‌ریه‌کان

قه‌ده‌ریه‌کان چهند راو بۆچوونیکیان هه‌یه. ئەو کتیبانه‌ی له‌ فیکرو تاقمه‌کان (المقالات والفرق) ده‌کۆلنه‌وه، باسیان کردووه‌و هیناویانه. که هه‌ندیك بۆچوون له‌گه‌ل هه‌ندیکی تر جیاوازن، ناودارترینیان غه‌یلانه، راو بۆچوونی به‌م شیوه‌یه‌ی خواره‌وه‌یه:

<sup>(۱)</sup> تأریخ المذاهب الإسلامية ۱۱۵.

<sup>(۲)</sup> تأریخ المذاهب الإسلامية ۱۱۶. شفاء العلیل لابن القيم ۲۸۲. وأشار إليها محمد سلام المذكور في منهاج الاجتهاد ۴۹۳.

۱- قەدەر خېر بىت يان شەر ئەوا لە بەندەوھىە<sup>(۱)</sup>.

ناوبراو برپوای وایه مروڅ سهرېشکه، واته مروڅ توانای به سهر کرده و هکانی خویدا ده شکیت، مروڅ به ویست و توانای خوۍ کاری چاکه ده کات، ههروه ها به ویست و توانای خوۍ کاری خراپه ده کات، قه دهر هیچ ده سه لاتیکی به سهر مروڅدا نییه<sup>(۲)</sup>. بویه قه دهر یه کان بو ټه و هچون که توانای به دیه ټان و دروست کردن بو بهنده بچه سپینن و بهنده له مه دا پتویستی به یارمه تیدر نییه له لایهن خواوه له کارو کرده و هکاندا<sup>(۳)</sup>، به لکو مروڅ سهرېشکه و دهسته مو ناچار نییه.

لەم بۆجۈۋىنەدا موعتەزىلەكانىش لەگەڵ غەيلان كۆكن.

۲- باوهر: بریتییه له دووباره ناسینی خوا (واته: ناسینه که به دهسته هینراو بیټ، به و اتایه ی له تیرامان و به لگه هینانه وه سه رچاوه ی گرتبیټ) و خوشویستنی و ملکه چ بوون بۆی و داننان به و په یامه ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) له لایه ن خوای گه وره وه هیناویه تم.

سہ بارہت بہ زانیاری سدرہتا (یہ کہم) تھوا زانیاریہ کی خوارسکی پیوہستہ وک  
تھوہی کہ دہیئت بزانیئت کہ جیہان بہ دیہینہریکی ہدیہ، تھم زانیاری و ناسینہ بہ  
ٹمان ناوانرتت<sup>(۴)</sup>.

غەيلان شۆيىنى بۆچۈۈنى (ئەبۇ سەۋبەن)ى مورجىئى و شۆيىكە وتوۋانى كەوت،  
 ھەرۈەك شەرىستانى ئەمەى وتوۋە<sup>(۵)</sup>.

(۱) الملل والنحل للشهرستاني ۱/ ۱۴۰. پیشتر نه‌وہ مان خستہ‌روو کہ غیلان یہ کیئکہ لہ مورجیئہ قہ‌دہ رسہ کان.

(٢) تاريخ الفرق الإسلامية للغرابي ٣٣.

(٣) الخطط للمقرنزي ١٤٣/٢.

(٤) الملل والنحل للشهرستاني ١٤٣/١.

(٥) الملل والنحل للشهرستاني ١٤٠/١.

بۆچۈنەكەي (ئەبۇ سەۋەب) بىرىتتە لەۋەي: ئيمان بىرىتتە لە دانپىدانان و ناسىنى خوا و سەمەره كانى و ھەموو ئەۋ شتانهى كه به عەقل پىوستە بىرتت، جا شتەك كه لە عەقلا

- ئه‌گەر به‌نده ئیمانی به‌ ده‌برپین و ناسین ده‌سته‌به‌رکرد. ئه‌وا دواى ئه‌مه‌ هیچ کرده‌وه‌یه‌کی تری له‌سه‌ر پێویست نییه‌، ته‌نها به‌جۆرێک پێویسته‌ له‌سه‌ری که‌ به‌بێ پهلە کردن کاره‌کان ئه‌نجام بدات و هه‌ر کاتی‌ک پیتی خو‌ش بوو، ئه‌و له‌سه‌ر خو‌بوونه‌ش زیان به‌ ئیمانه‌که‌ی ناگه‌یه‌نیتن چونکه‌ ئیمانی به‌ هۆی ده‌برپین و ناسین ده‌سته‌به‌رکردوه‌<sup>(١)</sup>. غه‌یلان له‌م بۆچوونه‌دا کۆکه‌ له‌گه‌ڵ مورجیه‌کان.
- ٣- ئیمان زیاد و که‌م نابێت، له‌ ئیماندا خه‌لکی وه‌ک یه‌کن و که‌سیان له‌وه‌ی تر گه‌وره‌تر نییه‌<sup>(٢)</sup>. و ئه‌مه‌ رای مورجیه‌کانیشه‌.
- ٤- قورئان دروستکراوه‌<sup>(٣)</sup>، هه‌ر هه‌بوو و بێ سهره‌تاش نییه‌. و ئه‌مه‌ رای موخته‌زیله‌کانیشه‌.
- ٥- دان نه‌نان به‌ بوونی سیفه‌ته‌<sup>(٤)</sup> چه‌سپاوه‌کان وه‌ک: زانست و توانا و ویست، واته‌: ئه‌م سیفه‌تانه‌ خودی زاتی خو‌ان و شتیکی جیاواز نین.

ته‌نها دروست بێت بزانرێت نه‌وه‌ک پێویست بێت ئه‌وا ناچێته‌ ناو چوارچێوه‌ی ئیمان. / الفرق بین الفرق ٢٠٤ و مقالات الإسلامیین ٢١٦/١ و الملل و النحل للشهرستاني ١٣٩/١ والمواقف ٣٩٧/٨ وخطط المقرئزي ٣٥٠/٢.

به‌مه‌ش ئیمان پێویستی کرد به‌ عه‌قل پێش ئه‌وه‌ شه‌رع بێت و پێویستی بکات. / الفرق بین الفرق، وخطط المقرئزي، هه‌ردوو سه‌رچاوه‌که‌ی پێشوو.

کرده‌وه‌ی ته‌واوی پاش خست له‌ ئیمان. / الملل والنحل للشهرستاني، والمواقف. هه‌ردوو سه‌رچاوه‌که‌ی پێشوو.

<sup>(١)</sup> تأریخ الفرق الإسلامية للغرابي ٣٣-٣٤.

<sup>(٢)</sup> الفرق بین الفرق ٢٠٧.

<sup>(٣)</sup> سرحون العیون ٢٨٩ و تیایدا هاتوه‌: غیلان یه‌که‌م که‌سه‌ له‌ ئیسلامدا که‌ له‌ سه‌ر بابته‌ی قه‌ده‌رو

دروستکراوی قورئان قسه‌ی کردبێت. / الفرق الإسلامية فی بلاد الشام ٣٧ عن ابن نباتة، وتأریخ الفرق الإسلامية ٣٤.

<sup>(٤)</sup> سه‌رچاوه‌کانی پێشوو.



بۆیه ئه شعهریه کان ناویان لێناوه په کخه ره کان (المعطله)، په کخستنیش له لای  
ئه شعهریه کان بریتیه له دان نه نان به بوونی سیفه ته کان و نه فی کردنیان.  
موعته زیله ده لێن غه یلان یه کیکه له وانیه دان به تیوری دادگه ری و یه کخواناسیدا  
ده نیت، واتای یه کخواناسیی له لایه ن موعته زیله کان بریتیه له وهی که سیفه ته  
چه سپاوه کان و زات به یه ک شتوه داده نیت و له یه کیان جیاواز ناکه نه وه<sup>(۱)</sup>.  
موعته زیله کانیش دان نانین به بوونی سیفه ته کان و نه فی ده که ن.

۶- دروسته ئیمامه ت بۆ جگه له قورهبشیه کان بیت، جا هه ر که سیك قورئان و سوننه ت  
جیبه جی بکات ئه و شیای ئیمامه ته، ئیمامه ت ته نها به یه کده نگی ئوممه ت  
ده چه سپیت<sup>(۲)</sup>. غیلان له م بۆچوونهیدا کۆکه له گه ل خه واریجه کان.

## جه بریه کان

جه بر: بریتیه له وهی که کردار به شیوه یه کی راسته قینه نه دریته پال به نده به لکو لیتی  
ره ت بکریت و بدریته پال خوی گه وه<sup>(۳)</sup>.

جه بریه کان: بریتین له وانیه که ده لێن مرؤف ده سته مۆ ناچار کراوه و سه رپشک نییه.  
ناودارترین که سه کانی جه بریه ت بریتین له: جه عدی کوپی دره م که یه کیکه له

<sup>(۱)</sup> تاریخ الفرق الإسلامية للغرابي، سه رچاوه ی پیتشو، و (ابن المرتضى) له: (المنية و الامل ۱۳۷)  
باسی رای غه یلانی کردووه که دانه نیت به تیوری دادگه ری و یه کتاناسی، هه روه ها غه رابی له  
په راویزدا ناماژه ی بۆ کردووه.

په کخستن (التعطيل): زاراوه یه که که پیتشینان "سلف" بۆ موعته زیله و پیتشینه کانی  
موعته زیله کان به کاریان هیتاوه وه ک نیشانه هیمایه ک بۆ ناسینه وه یان، واتا که شی: بریتیه له  
نکوئی کردن له بوونی سیفه ته له میژینه و بی سه ره تا کانی که په یه سته به زاتی خواوه. / نشأة  
الفکر الفلسفي في الإسلام ۳۳۱/۱.

<sup>(۲)</sup> الملل والنحل للشهرستاني ۱/ ۱۴۰ و تاریخ الفرق الإسلامية للغرابي، هه ردوو سه رچاوه که ی پیتشو.

<sup>(۳)</sup> الملل والنحل للشهرستاني ۱/ ۷۲ و اعتقادات فرق المسلمين ۱۰۳ و الفرق الإسلامية للکرمانی ۸۹. و  
یحیی له: (المواقف ۸/ ۳۹۸) دا وتویه تی: (بریتیه له وهی کردووه بدریته پال خوا).

شوینکهوتوان<sup>(۱)</sup> و خزمهتکار بووه<sup>(۲)</sup>. بنهچهکمی له خورپاسانه<sup>(۳)</sup>، و تراوه له حرانه<sup>(۴)</sup>. له شاری دیمهشق دادهنیشت<sup>(۵)</sup>. وانهی پیشانی مهروانی کورپی موحههمهدهدا، که کۆتا خهلیفهی بهنی ئومهیهه بوو، بۆیه درایه پال جعد، که پیتی دهوترا: مهروانی جعهدی<sup>(۶)</sup>. وا گێرپدراوهتهوه، که دایکی مهروان کۆیله بووهو جعهدیش برای بووه<sup>(۷)</sup>.

جعهدی کهم کهس بوو له ئومههتی موحههمهده (صلی الله علیه وسلم) که له دیمهشق لهبارهی (بهدیپتیراوی قورئان) دووا، جا بهنی ئومهیهه داویان کرد، بهلام ناوبراو له دیمهشق ههلات بهرهو کوفه و لهوی نیشتهجی بوو، ئینجا له کوفه جههمی کورپی صهفوان به جعد گهیشته و فیکرهی دروستکراوی قورئانی لهوهوه وهرگرت<sup>(۸)</sup>.

جعهدی کورپی درهم ئهو بیدعهیهی له بهیانی کورپی سهمعان وهرگرتووه، بهیانیشت ئههمی وهرگرتبوو له تالوتی کورپی خوشکی لوبهیدی کورپی ئهعصم که دهکاته میتردی کچهکمی، و لوبهیدی کورپی ئهعصم ئهو کهسهی که جادووی له پیغهمبهری خوا (صلی الله

(۱) میزان الاعتدال ۳۹۹/۱ و نقله ابن حجر في لسان الميزان ۱۰۵/۲.

(۲) و تراوه خزمهتکاری سوهیدی کورپی غهفله بووه. / الأنساب للسمعاني ۲۶۵/۳ و للباب لابن الأثير ۲۸۲/۱.

و تراوه: خزمهتکاری بنهماله مهروانی کورپی کهمه. / شرح العيون ۲۹۳ و البداية والنهاية ۳۵۰/۹.

(۳) البداية والنهاية، سهراوهی پيشوو.

(۴) مختصر تاريخ دمشق لابن عساكر: ابن منظور ۵۰/۶.

(۵) مختصر تاريخ دمشق، سرحون العيون، و البداية والنهاية، و الأنساب للسمعاني، سهراوهکانی پيشوو.

(۶) سرحون العيون، سهراوهی پيشوو. و سهیری نهمانهش بکه: الأنساب للسمعاني، مختصر تاريخ

دمشق، البداية والنهاية، سهراوهکانی پيشوو، و الفهرست لابن النديم ۴۷۲.

(۷) سرحون العيون، سهراوهکانی پيشوو.

(۸) سرحون العيون، و مختصر تاريخ دمشق، و البداية والنهاية، سهراوهکانی پيشوو. عهبدورههمانی

کورپی ئهبو حاتم له باوکيهوه هیناویهتی که جعهدی کهم کهس بوو فیکرهی دروستکراوی قورئانی

هینا له سالی سهو بیست و نیو. / شرح أصول الاعتقاد اهل السنة والجماعة ۱۶/۳.

علیه وسلم) کرد، نهویش نهو بیروکهیهی له جولەکهیهکی یه مهنی وهگر تبوو<sup>(۱)</sup>. وتراویشه وهریگرتوو له صابینهکی فیهله سوف که له حران داده نیشته<sup>(۲)</sup>.  
خالیدی کوری عهبدولای قهسری که کاربه دهستی هیشامی کوری عهبدولمه لیک بوو به سهر عیراق، جعهدی کوشت، له رۆژی جهژنی قوربانی سالی ۱۲۴ک<sup>(۳)</sup> له شاری کوفه<sup>(۴)</sup>، وتراوه له ناوچهی واسیت<sup>(۵)</sup>، نه مانه دوو شارن له وانهیه ناوی یه کیکیان بهیتریت و مه بهستیش لی شاره کهی تر بیت، به هوی نزیکمی نیوانیان.  
نهمهش له دواي پاپرسی کردن بوو به زانا پیشینه چاکهکانی سهردهمی خوی<sup>(۶)</sup>.

### پاو بوچوونهکانی جعهدی کوری درهم، وهک نمونهک:

- ۱- پروای وابوو قورئان دروستکراو و بهدیته تراوه<sup>(۷)</sup>، وتراوه: جعهدی کهم کهس بووه له ئومهتی موحه محمد (صلی الله علیه وسلم) که نهو قسهیهی له دیمه شق کردیبت<sup>(۸)</sup>.
- ۲- پروای بهبوونی سیفته تهکان نییه و پهتیا دهکاتهوه، وتراوه: جعهدی کهم کهس بووه که بوونی سیفته تهکانی پهتکردۆتهوه<sup>(۹)</sup>.

<sup>(۱)</sup> البداية والنهاية ۳۵۰/۹ نقلا عن ابن عساکر وغيره. و پروانه: مختصر تاریخ دمشق ۵۱/۶ و تیایدا هاتوو: أبان بن سمان.

<sup>(۲)</sup> شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ۷۹۵.

<sup>(۳)</sup> مختصر تاریخ دمشق، سهرچاوهی پیشوو، و سهیری نه مانهش بکه: الأنساب للسمعاني واللباب لابن الأثير و شرح العيون، والبدایة والنهاية و الفهرست لابن النديم، سهرچاوهکانی پیشوو، و شذرات الذهب ۱/۱۶۹.

<sup>(۴)</sup> مختصر تاریخ دمشق، و شرح العيون، والبدایة والنهاية، سهرچاوهکانی پیشوو.

<sup>(۵)</sup> الأنساب للسمعاني، و شذرات الذهب، ههردوو سهرچاوه کهی پیشوو.

<sup>(۶)</sup> شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ۷۹۴.

<sup>(۷)</sup> مختصر تاریخ دمشق ۵۰/۶ و شرح العيون ۲۹۳ والبدایة والنهاية ۳۵۰/۹. و له: (الكامل ۲۶۳/۵) ی ثین نه سیردا هاتوو: جعهدی له سهردهمی هیشامی کوری عهبدولمه لیک فیکره کهی خوی سه بارهت به دروستکراوی قورئان ده رخت.

<sup>(۸)</sup> شرح العيون، سهرچاوهی پیشوو.

<sup>(۹)</sup> شذرات الذهب ۱/۱۶۹.



جههمی کوری سه‌فوانی راسبی، نازناوه‌که‌ی (ئه‌بو میحره‌ز)ه، خزمه‌تکاری خانه‌واده‌ی راسبه‌ له (ئه‌زد)<sup>(١)</sup>.

ئه‌م نازناوانه‌شی بۆ به‌کارهاتوون: سه‌مه‌رقه‌ندی<sup>(٢)</sup>، خزری<sup>(٣)</sup>، ترمزی<sup>(٤)</sup>، وتراوه: خه‌لکی (به‌لخ)ه و بیدعه‌که‌ی له (ترمز) به‌ده‌رکه‌وت<sup>(٥)</sup>.

جههمی کوری سه‌فوان فیکره‌که‌ی وه‌رگرتوه له جه‌عدی کوری دره‌م<sup>(٦)</sup>.  
وتراوه: که جه‌هم فیکره‌که‌ی خۆی له فیکره‌ی سیمینه‌کان داتاشیوه، سیمینه‌کان تاقمیککی بیانین، عه‌ره‌ب نین له ناوچه‌ی خراسان، سه‌ره‌تا سیمینه‌کان وایان له جه‌م کرد که گومانی هه‌بیّت له ئاینه‌که‌ی تا وای لیتهات بۆ ماوه‌ی چل رۆژ نویژی نه‌کرد و فه‌رامۆشی کرد، وتی: نوێژ بۆ یه‌کیک ناکه‌م که نایناسم، دوا‌ی ئه‌مه جه‌هم فیکره‌که‌ی داهینا و دواتر هه‌ندیک بۆچوونی تری بۆ زیاد کرد<sup>(٧)</sup>.

<sup>(١)</sup> الفصل لابن حزم ٢٩٦/٢ وسیر أعلام النبلاء ٢٦/٦ و البداية والنهاية ٢٦/١٠ ولسان الميزان ١٤٢/٢.

<sup>(٢)</sup> الفصل لابن حزم، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، و میزان الاعتدال ٤٢٦/١. ونقله ابن حجر في لسان الميزان، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، وسیر أعلام النبلاء، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، والمغني في الضعفاء ١٣٨/١ رقم ١٢٠١.

<sup>(٣)</sup> البداية والنهاية ٣٥٠/٩.

<sup>(٤)</sup> مختصر تاريخ دمشق ٥١/٦ والبدء والتاريخ ١٤٦/٥ وتبصرة الأدلة ٥٩٤/٢ والتمهيد للامشي ٩٧ وشرح الحور العين ٢٠٠ و ٣٠٩ واعتقادات فرق المسلمين ١٠٣ والبدایة والنهاية، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، و خطط المقرئ ٣٤٩/٢ وشرح المواقف للسيد الشريف ٣٩٨/٨.

<sup>(٥)</sup> الانساب للسمعاني ٣٩٢/٣، و له: (الملل والنحل للشهرستاني ٧٣/١) دا هاتوه: بیدعه‌که‌ی له ترمز به‌ده‌رکه‌وت.

<sup>(٦)</sup> سرح العيون ٢٩٣ ومختصر تاريخ دمشق ٥٠ / ٦ و البداية والنهاية ٣٥٠/٩ وشذرات الذهب ١٦٩/١ والانساب للسمعاني ٣٩٣/٣ نقلا عن قتيبة بن سعيد، واللباب لابن الاثير ٣١٧/١.

<sup>(٧)</sup> التنبيه والرد ٩٩. و سه‌یری نه‌مانه‌ش بکه: شرح أصول الإعتقاد أهل السنة والجماعة ١٢/٣ وشرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ٧٩٥. و "نه‌شار" له: (نشأة الفكر الفلسفي في الإسلام ٣٣٥/١) ئه‌م گێڕانه‌وه‌ی به‌دوور له راستی داناوه‌ی پێی وابوه که حه‌شه‌ویه‌کان نه‌میان بۆ هه‌لبه‌ستوه،

جههم له بلخ مایهوه، نوژی له گهڵ موقاتلی کورپی سلمان دهکرد، تهفسیر نووسه ناوداره که، ههر له مزگهوتی موقاتلدا گفتوگۆیان دهکرد، تا جههم شاربهدهر کرا بۆ ناوچهی ترمز<sup>(۱)</sup>.

موقاتل سیفه تهکانی بۆ خوا بریاردهدا، به پێچهوانهوه جههم بریاری نهدهدا و پهتی دهکردوه<sup>(۲)</sup>.

حارسی کورپی سه ریجی ته میمی جههمی کرده نووسهرو بانگهشه کاری خۆی. و کاتیک ململانیی نێوان حارس و نهصری کورپی یه سار میری (مهرو) له خوراسان په ره ی سه ند، نهوا نهصر سه لمی کورپی نه حوزی مازنی په وانه کرد بۆ جهنگ کردن له گهڵ سه ریج، جا جهم له ناو جهنگه کهدا کوژرا، وتراوه: به دیل گیرا، له بهردهم سه لمی کورپی نه حوز راوهستا و جههم داوای لیخۆشبوونی کرد، سه لم پیتی وت: (نه گهر ئیره پر بکهیت له هه ساره و عیسای کورپی مریم دابه زینیت رزگارت نابیت، سویند به خوا نه گهر له سکی مندا بوای نهوا سکی خۆم هه لده دراند، بۆ نه وهی تۆ ده ربهینم و بتکوژم)، جا سه لم جههمی کوشت، نه م رووداوه له سالی ۱۲۸ ک بوو<sup>(۳)</sup>.

چونکه جهم زۆر زیاده په وی کرد له پاک گرتنی خوا، دژه کانی جههم که حه شه ویه کانی زیاده و بیان کرد له ویچواندن و جهسته بریاردان بۆ خوا (التشبيه والتجسيم).<sup>(۱)</sup> البداية والنهاية ۳۵۰/۹.

<sup>(۲)</sup> تأریخ الفرق الإسلامیة للغرابی ۲۲.

<sup>(۳)</sup> البداية والنهاية ۲۶/۱۰-۲۷. و نین حه جهر له: (لسان المیزان ۱۴۲/۲) وه لامة کهی سلمی داووته پال نهصری کورپی یه سار. نه م سه رچاوانه هه والی کوژرانی جههمیان هیناوه له سه ر دهستی سه م: مقالات الإسلامیین ۳۳۸/۱ والفرق بین الفرق ۲۱۲ والفصل لابن حزم ۲۹۷/۲ والتبصیر فی الدین ۹۱ والبده والتاریخ ۱۴۶/۵ والملل والنحل للشهرستانی ۷۳/۱ وشرح الحور العین ۳۰۹ والمنیة والأمل ۱۰۷ والأنساب للسمعانی ۳۹۲/۳ واللباب لابن الأثیر ۳۱۷/۱ و مختصر تأرین ابن عساکر ۵۱/۶ عن الغسيلي، وشرح أصول أهل السنة والجماعة ۱۲/۳ و ۱۴ و ۱۵ وسیر أعلام النبلاء ۲۷/۶.

وتراوه: لە ناوچە (مەرو) کوشتوویانە<sup>(١)</sup>، کە دەکەوتتە سەر کەناری پووباری (بەلخ)<sup>(٢)</sup>، گۆرە کەیشی هەر لە ناوچە (مەرو)یە<sup>(٣)</sup>.

هەروەها وتراوه: سەلم لە شاری ئەصفهان جەھمی کوشت<sup>(٤)</sup>.

ئێن مورپتەزا وتوێتی: (واصلی کوپی عەتاء) قوتابیەکی خۆی نارد، بۆ ئەوەی گەتوگۆ لە گەڵ جەھم بکات، قوتابیە کە دەمی جەھمی بەست، بەمەش جەھم پرایگەیاندا کە لە مەزھەبی خۆی پاشگەزبووەتەو، کاتیکیش جەھم گەرایەو بۆ شاری بەصرە، ئەو دووبارە دەستی بە بانگەشە و بۆچوونە خراپەکانی کردەو<sup>(٥)</sup>. (زەھەبی) لەم بارەییەو و وتوێتی: کەسیکی گومراو بیدعەچی بوو. خراپە و ناشووییکی گەورە چاند<sup>(٦)</sup>. و بەھەمان شێوە لەم بارەییەو و وتوێتی: جەھم بنچینە و بناغە ی گومرایە<sup>(٧)</sup>.

## راو بۆچوونی جەبریەکان

جەھمی کوپی صفوان و مامۆستاکی جەعدی کوپی درھەم بەشیوەیەکی تایبەتی نوێنەرایەتی راو بۆچوونی جەبریەکان دەکەن بە تایبەتی، ئەم بۆچوونانەش ئەمانەن:

- (١) مقالات الإسلاميين، والبدء والتأريخ، والملل والنحل للشهرستاني، وشرح الحور العين، والبدایة والنهاية، والأنساب للسمعاني، سەرچاوەکانی پێشوو، والفرق الإسلامية للكرمانی ٩٠.
- (٢) شرح الحور العين، سەرچاوەی پێشوو.
- (٣) مختصر تأريخ دمشق ٥١/٦ عن الغسيلي.
- (٤) مختصر تأريخ دمشق، والبدایة والنهاية، هەردوو سەرچاوەکە پێشوو، و شرح أصول الاعتقاد أهل السنة والجماعة ١٢/٣.
- (٥) المنية والأمل، سەرچاوەی پێشوو.
- (٦) ميزان الاعتدال ٤٦٢/١ و نقله عنه ابن حجر في لسان الميزان ١٤٢/٢ و له: (المغني الضعفاء ١٣٨/١) هاتوو: کە بیدعەچیە.
- (٧) سير أعلام النبلاء ٢٦/٦.

۱- جههم بر وای وابوو که ئیمان ته‌نھا بریتیه له ناسینی خوا، کوفریش بریتیه له نه‌ناسینی خوا<sup>(۱)</sup>. ئیمان و کوفر ته‌نھا له دلّه‌وه‌ن و په‌یوه‌ندیان به نه‌ندامه‌کانی تری جهسته نییه.

جا نه‌گهر مرؤف خوای ناسی به‌دل، ههر چه‌نده به زمان نکۆلّیش بکات، ئەوا بهو نکۆلی کردنه‌ی ته‌کفیر ناکریت، کرده‌وه‌ی نه‌ندامه‌کان به‌شیک نین له ئیمان<sup>(۲)</sup>.

ئیبین حه‌زم ده‌لّیت: جههم وتویه‌تی: ئیمان بریتیه له گریبه‌ست و رازی بوونی دل، نه‌گهرچی به زمان کوفر ده‌رپریت و باوه‌ری به بیروباوهری سیکوچکه‌یی (التثلّیث) و خاچ هه‌بیّت و ته‌نانه‌ت له ناو ولّاتی ئیسلامدا به‌بێ خۆپاریزی بیانپه‌رستیت<sup>(۳)</sup>. به‌ره‌رچی ئەم راو بۆچوونانه دراوه‌ته‌وه، به‌وه‌ی:

به‌پیتی ئەم بۆچوونه بیّت مانای وایه که فیرعه‌ون و گه‌له‌که‌ی باوه‌ردار بوونه، چونکه ئەوانه خویان ده‌ناسی و نکۆلّیشیان لیده‌کرد، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَحَٰدُوا بِهَا

<sup>(۱)</sup> مقالات الإسلامیین ۱/ ۳۳۸ و ۲۱۴ والفرق بین الفرق ۲۱۱. سه‌یری ئەمانه‌ش بکه: الغنیة للشیخ عبدالقادر ۱۰۲/۱. و مق‌دسی له: (البدء والتاریخ ۵ / ۱۴۶) وتویه‌تی: (ئیمان بریتیه له ناسینی به دل و به‌س دانپێدانان به زمان و به کردار به‌شیک نیه له ئیمان). و نشوان له: (شرح المحور العین ۳۱۰) وتویه‌تی: (ئیمان بریتیه له ناسینی دل، په‌رسته‌که‌کانی تر ناچنه ناو ئیمان‌ه‌وه). و (ئیبین مورته‌زا) له: (المنیة والأمل ۱۰۷) دا وتویه‌تی: (گومانیان وابوو که ئیمان ته‌نھا بریتیه له ناسینی دل). و مه‌قریزی له: (الخطط ۲/ ۳۴۹) وتویه‌تی: (ههر که‌سیک خوا بناسیت و ئیمان به زمان ده‌رنه‌پریت ئەوا ته‌کفیر ناکریت، چونکه زانست به‌هۆی بێ ده‌نگ بوونه‌وه لاناچیت له‌کاتی‌کدا که‌سه‌که برواداره).

<sup>(۲)</sup> مقالات الإسلامیین ۱/ ۲۱۴ والملل والنحل للشه‌رستانی ۷۴/۱.

<sup>(۳)</sup> الفصل لابن حزم ۲/ ۲۶۶ وسیر أعلام النبلاء ۶/ ۲۷ نقلا عن ابن حزم.

ئیبین حه‌زم وتویه‌تی: جههم وتویه‌تی: ئیمان بریتیه له گریبه‌ست و رازی بوونی دل، نه‌گهرچی به‌زمان کوفر بکات و به‌ته‌کان په‌رستیت یاخود بیته‌جوله‌که یان بیته‌نه‌صرانی له ولّاتی ئیسلامدا. هه‌رچه‌نده خاچ په‌رستیت و بیروباوهری سیکوچکه‌یی له ولّاتی ئیسلام رابگه‌یه‌نیت و له‌سه‌ریشی بمریت، ئەو که‌سه باوه‌رداریکی ته‌واوه له‌لایه‌ن خوا و خۆشه‌ویسته‌تی و به‌هه‌شتیشه. / الفصل لابن حزم ۵/ ۷۳.



وَأَسْتَيْقَنَتَهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا ﴿ النمل: ١٤. واته: (جا نه‌وانه ههر رق نه‌ستوریان کرد و باوه‌ریان پی نه‌بوو، به‌زۆرداری و خۆبه‌زلزانی، له کاتی‌کدا له ناخی ده‌روونیانه‌وه هه‌ستیان ده‌کرد که حه‌قیقه‌ت و راسته). به‌م بۆ‌چوونه بی‌ت نه‌وا شه‌یتان ئیمان و باوه‌ری کامله، چونکه خوای ناسیوه، خوای پاک و تاک ده‌فه‌رموویت: ﴿ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿ الحجر: ٣٦. (١) واته: ("شه‌یتان وتی: "په‌روه‌ردگارا، مۆله‌تم بده هه‌تا نه‌و رۆژه‌ی هه‌مووان زیندوو ده‌کړینه‌وه).

٢- جه‌هم وتویه‌تی: ئیمان که‌رت که‌رت ناییت، واته: دابه‌ش ناییت بۆ گرتبه‌ستی دل و وتنی زمان و کردار، هیچ که‌س له‌وه‌ی تر گه‌وره‌تر و باشتر نییه له باره‌ی ئیماندا (٢)، ئیمانی پی‌غه‌مبه‌ران و ئیمانی ئوممه‌ت له یه‌ک ئاستدان، چونکه زانیاریه‌کان پله‌به‌ندیان تیدا نییه (٣).

٣- جه‌هم بروای وابوو که م‌رؤف ناچار‌کراوه له کرداره‌کانیدا و سه‌ریشک نییه، نکۆلی کرد له هه‌موو جۆره توانا به‌سه‌رداشکانتیک (٤).

له راستیدا جگه له خوای گه‌وره، هیچ که‌سی‌ک هیچ کردارو کرده‌ویه‌کی نییه. خوای گه‌وره بکه‌ره، م‌رؤف ته‌نها وه‌ک خوا‌زراو (م‌جاز) کرده‌وه‌کانی ده‌دریته پال، هه‌روه‌ک ده‌وتریت: داره‌که جولّا، که‌شتیه‌که سو‌رایه‌وه، خۆر ئاوابوو، نه‌وه‌ی ئه‌م کارانه به دارو که‌شتی و خۆر ده‌کات خوای گه‌وره‌یه، به‌لام له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا خوای گه‌وره هه‌یژکی بۆ م‌رؤف به‌دهیه‌ناوه که کاره‌که‌ی پی بک‌ریت و ویستیک‌ی به م‌رؤف داوه بۆ نه‌مجامدان، به‌مه‌ش هه‌یژی هه‌لب‌شاردنی به م‌رؤف پێداوه، وه‌ک چۆن درێژی بۆ به‌دهیه‌ناوه به‌خشیووه و په‌نگی به پی داوه تا پی په‌نگدار بی‌ت (٥).

(١) شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ٤٦٠-٤٦١.

(٢) مقالات الإسلاميين ٢١٤/١ والملل والنحل للشهرستاني ٧٤/١.

(٣) الملل والنحل للشهرستاني، سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

(٤) الفرق بين الفرق ٢١١ والملل والنحل للشهرستاني ٧٣/٢ والأنساب للسمعاني ٣٩٣/٣ وإعتقادات فرق المسلمين ١٠٤ والمواقف وشرحه ٣٩٨/٨ و خطط المقرئ ٣٤٩/٢.

(٥) مقالات الإسلاميين ٣٣٨/١. سه‌یری نه‌مانه‌ش بکه: الفرق بين الفرق ٢١١ وأصول الدين للبغدادی ٣٣٣ والتبصير في الدين ٩٠ وتبصرة الأدلة ٥٩٤/٢ والتمهيد للاميشي ٩٧ والملل والنحل

مرۆڤ ده‌سته‌مۆ و پام کراوه‌و سه‌پشک نییه، واته: ناچارکراوه‌و هیچ ویست و توانای نییه، ناتوانی‌ت کرداریکی تر بکات غه‌یری نه‌وه‌ی که کردی، خوای گه‌وره‌هه‌ندی‌ک کرده‌وه‌ی بۆ داناوه‌و له‌سه‌ری پتویست کردووه‌ که ده‌بی‌ت نه‌م کرده‌وانه‌هه‌ر بکات، خوای گه‌وره‌ کرده‌وه‌ له‌ مرۆڤدا به‌دی‌ده‌هینی‌ت وه‌ک چۆن له‌ شته‌ بی‌ گیانه‌کاندا به‌دی‌ده‌هینی‌ت.

خوای گه‌وره‌ دایناوه‌ که فلان نه‌و کاره‌ نه‌جم‌ب‌دات و داشیناوه‌ پاداشت وه‌برگ‌ری‌ت، له‌سه‌ر فیساریشی پتویست کردووه‌ که نه‌و خراپه‌یه‌ بکات و داشیناوه‌ که سزا بدری‌ت<sup>(١)</sup>.

قه‌ده‌ریه‌کان جه‌همیان ته‌کفیر کرد له‌سه‌ر نه‌وه‌ی ناوبراو ده‌لی‌ت خوا به‌دی‌هینه‌ری کرده‌وه‌ی به‌نده‌کانه<sup>(٢)</sup>.

زانایان به‌ره‌رچی فیکره‌ی جه‌برییه‌تیا‌ن داوه‌ته‌وه‌، به‌ به‌لگه‌ی نه‌وه‌ی: بانگه‌شه‌ ده‌کات و سه‌رده‌کی‌شی‌ت بۆ په‌ک‌خستن و له‌کار‌خستن و فه‌رامۆش کردنی کارو پال‌دانه‌وه‌ به‌

للشهرستاني، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، والب‌دء والتأريخ ١٤٦/٥ وشرح الحور العين ٣١٠ والمنية والأمل ١٠٧.

جه‌هم وتویه‌تی: مرۆڤ توانای به‌سه‌ر هیچ شتی‌کدا ناشکی‌ت، نا‌ک‌ری‌ت به‌ سیفه‌تی تواناداری وه‌سف بک‌ری‌ت، به‌ل‌کو له‌ کرده‌وه‌کانیدا ناچارکراوه‌، هیچ توانا و ویستی‌کی نییه‌ و سه‌پشک نییه‌، به‌ل‌کو خوای گه‌وره‌ کرده‌وه‌کانی تیدا دروست ده‌کات وه‌ک چۆن له‌ سه‌رجه‌م بی‌ گیانه‌کانی تردا به‌دی‌ده‌هینی‌ت، کرده‌وه‌کان به‌شی‌وه‌کی‌ خوازاو (مجازی) ده‌دری‌نه‌ پال مرۆڤ وه‌ک چۆن به‌ خوازاوی ده‌دری‌نه‌ پال شته‌ بی‌ گیانه‌کان، هه‌روه‌ک ده‌وتری‌ت: داره‌که‌ی به‌ری‌دا، ناوه‌که‌ رۆیشت، خۆر هه‌لات، خۆر ناوابوو، هه‌ور ناسمانی داپۆشی، هه‌ور بارانی باراند، پرووی زه‌وی پارایه‌وه‌، زه‌وی سه‌وز هه‌لگه‌را و شتی لی‌ شین بوو، جگه‌ له‌مانه‌ش. پاداشت و سزاش ناچارین وه‌ک چۆن کرداره‌کان ناچارین. و تویه‌تی: جا که بی‌رۆکه‌ی جه‌بری و ناچاری چه‌سپا نه‌و کاته‌ پاسپی‌تران و نه‌رک‌داری (تکلیف)یش ناچاریه‌. الملل والنحل للشهرستاني، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، و تأريخ المذاهب الإسلامية ١٠٢ نقلا عن الملل والنحل للشهرستاني.

<sup>(١)</sup> فجر الإسلام ٢٨٦. سه‌یری نه‌مه‌ش بکه‌: منهاج الإجتهد في الإسلام ٤٩١.

<sup>(٢)</sup> الفرق بين الفرق ٢١٢ والتبصير في الدين ٩١ وخطط القريري ٣٤٩/٢.

قه‌دهر<sup>(۱)</sup>، نه‌گهر جه‌برییه‌ت راست بوایه، نه‌وا شه‌ریعه‌ته‌کان پوچه‌ل ده‌بوونه‌وه،  
 فرمان و ریگری (الأمر والنهي) یش پوچه‌ل ده‌بوونه‌وه، به‌مه‌ش پاداشت و سزا بی  
 مانا ده‌مانه‌وه و پوچه‌ل ده‌بوونه‌وه<sup>(۲)</sup>.

په‌یامه‌که‌ی (عه‌بدو‌لای کوپی عه‌بباس) که پروی گوشتاری کردو‌ته جه‌برییه‌کانی شام،  
 هه‌روه‌ها په‌یامه‌که‌ی (حه‌سه‌نی کوپی عه‌لی کوپی نه‌بو تالیب) (په‌زای خوایان لی‌بی‌ت)  
 که نارد‌بووی بۆ هه‌ندیک له‌ دانیش‌تووانی به‌صره‌ نه‌وانه‌ی که بانگه‌شه‌ی جه‌برییه‌تیان  
 ده‌کرد، هه‌ر دوو په‌یامه‌که‌ی راشکاوان له‌ به‌ریه‌رچدانه‌وه‌ی نه‌و که‌سه‌ی بر‌وای به  
 جه‌برییه‌ت هه‌یه<sup>(۳)</sup>، د‌وای نه‌وان زانایان به‌ تیرو ته‌سه‌لی به‌ریه‌رچی راو بۆ‌چوونی  
 جه‌برییه‌کانیان داوه‌ته‌وه.

۴- جه‌هم بر‌وای به‌ بوونی سیفه‌ته‌کانی خوا نه‌بوو، به‌لکو سیفه‌ته‌کانی په‌تکردو‌ته‌وه<sup>(۴)</sup>،  
 نه‌و سیفه‌تانه‌ی که سه‌رده‌کیشتن بۆ وی‌چواندنی خوا به‌ به‌دییه‌تراوه‌کانی.  
 جه‌هم وتویه‌تی: نالیم: خ‌وای گه‌وره‌ شته، چونکه نه‌مه وی‌چواندنی خوایه به  
 شته‌کان<sup>(۵)</sup>.

(۱) فجر الإسلام ۲۸۷.

(۲) شفاء العلیل لابن القیم ۲۶۲ و نقله محمد سلام مدکور فی منهاج الإجتهد فی الإسلام ۴۹۲. و  
 سه‌یری نه‌مه‌ش بکه: تبصرة الأدلة ۵۹۶/۲، چ‌ند به‌لگه‌یه‌کی تریشی تیدایه.

(۳) ثین مورته‌زا له: (المنیة والأمل ۱۲۹-۱۳۰) و نه‌بو زه‌هره له: (تأریخ المذاهب الإسلامية ۱۰۳) دا  
 هه‌ردوو په‌یامه‌که‌یان هیناونه.

ثین القیم له کتیه‌که‌یدا (شفاء العلیل ۲۶۲-۲۸۱) دا باسی میزگه‌رد و گفتوگویه‌کی  
 ته‌سه‌ورک‌راوی نی‌وان جه‌بری و سوننیه‌کی کردووه. و نه‌بو زه‌هره له: (تأریخ المذاهب الإسلامية  
 ۱۰۶) باسی هه‌ندیک به‌شی نه‌و گفتوگویه‌کی کردووه.

(۴) الملل والنحل للشهرستاني ۷۳/۱ وسیر أعلام النبلاء ۲۶/۶ خطط المقریزی ۳۴۹/۲ و ۳۵۱ وفجر  
 الإسلام ۲۸۷.

(۵) مقالات الإسلامیین ۳۳۸/۱ والفرق بین الفرق ۲۱۱ والتبصیر فی الدین ۹۰ والانساب للسمعانی ۳/  
 ۳۹۲-۳۹۳. والب‌دء والتأریخ ۱۴۶/۵ وشرح الح‌ور العین ۲۰۰ و مقدسی و نش‌وان وتویانه: (به‌لام  
 خوا به‌دییه‌ت‌ه‌ری شته). واعتقادات فرق المسلمین ۱۰۴.

وهسفی خوای نهده کرد به سیفهتی زیندوو (حي) و زانا (العالم) و ویستهر (مرید)، وتی: من وهسفی خوا ناکهم به وهسفیک که به کارهینانی بو غهیری خوا دروست بیت وهك: هه بوون (موجود) زیندوو و زانا و ویستهر (مرید) و هاوشیوهی ئه مانه. به لّام وهسفی خوای کرد به وهی خاوهن توانایه، دروستکهره، بکهره، به دیهینه ره، ژیننه ره، مرینه ره، چونکه ئهم وهسفانه تایبته تن به خوا<sup>(۱)</sup>.  
تهنها سیفهتی کار (الفعل) و به دیهینان (خلق)ی بو خوا چه سپاند، به دروستی نه زانی که به دیهینراوان بهو سیفهته وهسف بکرتن، جا نه گهر نهو دوو سیفهته له به دیهینراوان لاچوون نهو کاته به دیهینراوان سه رپشک نابن به لکو ناچار ده بن له کردنی کرده وه کانیاندا، ئهمهش بناغهی فیکرهی جههه له داننان به جه بریه تدا<sup>(۲)</sup>.  
بهم بوچوونهی له گهل قه ده بریه کان کوکه، موخته زیله کانیش ئهم بوچوونهیان په سه ند کرد.

۵- جههم وتویه تی: قورئان به دیهینراوه و دروستکراوه<sup>(۳)</sup>.

له بهر نه وهی جهم پیتی وابووه فره میشتی خوا په یدابوو و به دیهاتوو، بویه بوچوونی وابووه که دروست نییه وهسفی خوا بکرتت به وهی فره میشتی ده برپوه<sup>(۴)</sup>. و دهیوت: فره میشتی خوا به دیهاتوو، به لّام دروستیش نییه خوای گه وره وهسف بکرتت به وهی فره میشتی خوی فره موو بیت<sup>(۵)</sup>.

<sup>(۱)</sup> الفرق بين الفرق، والتبصير في الدين، ههردوو سه رچاوه که ی پيشوو، والملل والنحل للشهرستاني ۷۳/۱. و سهیری ئهمهش بکه: الانساب للسمعاني، سه رچاوهی پيشوو، واللباب لابن الاثير ۳۱۷/۱ والمواقف ۳۹۸/۸ وخطط القرظي، سه رچاوهی پيشوو ۳۴۹. و پروانه: فجر الإسلام، سه رچاوهی پيشوو.

<sup>(۲)</sup> تاريخ الفرق الإسلامية للغرابي ۲۵ و ۳۲.

<sup>(۳)</sup> مقالات الإسلاميين، سه رچاوهی پيشوو، والملل والنحل للشهرستاني ۷۴/۱ والمواقف ۳۹۹/۸ وخطط المقرظي ۳۴۹/۲ و ۳۵۱ وسير أعلام البلاء ۲۷/۶.

<sup>(۴)</sup> الفرق بين الفرق ۲۱۲.

<sup>(۵)</sup> التبصير في الدين ۹۱.

دانی نه ناوه به وهی خوی گه وره قسه کهر بیّت، چونکه قسه له سیفه تی به دیه یتر اوانه، بویه خوی گه وهی پیّ وه سف ناکریت، به هه مان شیوه نه کهر سیفه تی قسه کردن بۆ خوا بریار بدهین، نه و کاته پیویسته خوا ئامرازی قسه کردنی شی هه بیّت، به مهش به به دیه یتر اوه کانی ده چیّت، شتیکی نه سته مه خوا به به دیه یتر اوه کانی بجیّت. جا ماده م قورئان فەرمووده و قسه یه و دراوه ته پالّ خوی گه وره، دروست نیه بدریته پالّ خوی گه وره ته نها وه که نه وه نه بیّت که به دیه یتر اوی خوا یه، گه رنا سه ر ده کی شیت بۆ نه و و یچواند نه ی که بۆ خوی گه وره نه سته مه، بویه قورئان به دیه یتر اوی خوا یه<sup>(۱)</sup>. نه مه رای قه ده ری و مو عته زیله کانه، جه عدی کو ری دره هه می ش له جه بریه کانه.

۶- جه هم وتیه تی: زانستی خوا به دیه اتوو و په یدابوو<sup>(۲)</sup>.

ناوتریّت: خوی گه وره هه ر زانا بووه به شته کان به رله وهی بیته خانه ی بوون<sup>(۳)</sup>. خوی گه وره نازانیّت چی ده بیّت هه تا وه کو پروودا وه که پروونه دات<sup>(۴)</sup>.

۷- جه هم بۆ خو یّ نه م رایه تاییه ته ی هه بووه که به هه شت و دۆزه خ له ناوده چن و نامینن<sup>(۵)</sup> و دانیشترانه کانیشیان نامینن و له ناوده چن<sup>(۱)</sup>.

<sup>(۱)</sup> تأریخ الفرق الإسلامیة للغرابی ۲۵.

<sup>(۲)</sup> مقالات الإسلامیین، سه رچاوه ی پیتشو، والفرق بین الفرق ۲۱۱ والفصل لابن حزم ۲/۲۹۳ و ۵/۷۳ والتبصیر فی الدین ۹۰ والبدء والتاریخ ۵/۱۴۶ و نشوان له: (شرح الحور العین ۲۰۰) وتویه تی: (گومانیان وابوو جیهان داهینه رو په یدا که ره) نه مه شیواند نه. و له کتیبی (اعتقادات فرق المسلمین ۱۰۴) دا هاتوو: (خوی گه وره په یدا که ره) وشه ی (زانست) که له دوا ی (إن) هاتوو فزی دراوه. والمواقف وشرحه للسید الشریف ۸/۳۹۸ وخطط المقریزی ۲/۳۴۹.

<sup>(۳)</sup> مقالات الإسلامیین، سه رچاوه ی پیتشو.

<sup>(۴)</sup> التبصیر فی الدین ۹۰ والفصل لابن حزم ۵/۷۳. و سهیری نه مهش بکه: الملل والنحل للشهرستانی ۱/۷۳ والمواقف ۸/۳۹۸.

<sup>(۵)</sup> مقالات الإسلامیین، سه رچاوه ی پیتشو، والتنبیه والرّد ۹۸ چهند بۆجوونیکی تری جه میه کانیشی تی دایه و ۱۴۰، والفرق بین الفرق ۲۱۱ والفصل لابن حزم ۴/۱۴۵ و ۵/۷۳ والتبصیر فی الدین ۹۰ والبدء والتاریخ ۵/۱۴۶ والملل والنحل للشهرستانی ۱/۷۴ وشرح الحور العین ۳۱۰ والمواقف ۸/۳۹۹ والفرق الإسلامیة للکرمانی ۹۱ وخطط المقریزی ۲/۳۴۹.

غەرابی وتویه‌تی: پیم وایه ناوبراو بۆ ئەم بۆچوونه چووه، چونکه چه‌سپاندنی هەرمانی به‌رده‌وام بۆ پاداشت و سزای دواڕۆژ، به‌شدار بوونه له سیفه‌تیکه‌ی خوا که بریتییه له سیفه‌تی هەرمان (البقاء)، جا له به‌رئه‌وه‌ی به‌شداربوونی هەر شتیک له به‌ده‌یه‌تێراوان له هەر سیفه‌تیک له سیفه‌ته‌کانی خوادا ئەسته‌مه، بۆیه مانه‌وه‌ی خو‌شی و ناخو‌شی دواڕۆژیش ئەسته‌مه<sup>(۲)</sup>.

۸- جه‌هم باوهری تۆکمه‌ی هه‌بوو سه‌باره‌ت به‌ فه‌رمان کردن به‌ چاکه و پێگه‌ری کردن له خراپه<sup>(۳)</sup>.

ده‌ستی دایه چه‌ک و دژی ده‌سه‌لات جه‌نگی کرد. و له‌گه‌ڵ حارسی کورپی سه‌ریج له دژی مسری کورپی یه‌سار ده‌رچوو، سه‌لی کورپی ئەه‌وزی مازنی کوشتی<sup>(۴)</sup>. و ده‌رده‌که‌وێت که کوشتنه‌که‌ی سیاسی بوو بێت.

به‌غدادی وتویه‌تی: شوێنکه‌وتوو‌ه‌کانی ئەم‌پ‌رۆ له‌ ناوچه‌ی (نه‌هاوند)ن، له‌ سه‌رده‌می خۆمان ئیسماعیلی کورپی ئیبراهیمی کورپی کبوسی شیرازی دیلی بۆیان ده‌رچوو، بانگی کردن بۆ مه‌زه‌به‌ی شیخه‌که‌مان ئەبو حه‌سه‌نی ئەشعهری، هه‌ندیکیان وه‌لامیان دایه‌وه، له‌ گه‌ڵ ئەه‌لی سوننه‌دا بوونه یه‌ک ده‌ست، سوپاس بۆ خوا له‌سه‌ر ئەمه<sup>(۵)</sup>.

ئیسفه‌رایینی وتویه‌تی: زۆریه‌ی شوێنکه‌وتوو‌ه‌کانی ئیستا له‌ ده‌ورووبه‌ری ناوچه‌ی (ترمز)ن<sup>(۶)</sup>.

<sup>(۱)</sup> الفصل لابن حزم، والمواقف، والفرق الإسلامية للكرمانی، وخطط المقریزی، سه‌رچاوه‌کانی پێشوو.

<sup>(۲)</sup> تأریخ الفرق الإسلامية للغرابی ۲۵.

ئه‌مانه‌ش ئاماژه‌یان بۆ ئەم ڕاو بۆچوونانه کردووه: أبو زهرة في تأریخ المذاهب الإسلامية ۱۰۵ و د. حسین عطاوان في الفرق الإسلامية في بلاد الشام ۸۳ و لاپه‌ره‌کانی دواتری.

<sup>(۳)</sup> مقالات الإسلامیین ۳۳۸/۱ وشرح الحور العين ۳۰۹. مقریزی له: (الخطط ۳۴۹/۲) دا وتویه‌تی: ته‌نها که‌سه که بۆچوونی وایه ده‌رچون له دژی حوکمرانی سته‌مکار دروسته.

<sup>(۴)</sup> الفرق بین الفرق ۲۱۲ و التبصیر فی الدین ۹۱.

<sup>(۵)</sup> الفرق بین الفرق ۲۱۲.

<sup>(۶)</sup> التبصیر فی الدین ۹۱.

ئەھلی سوننە ئەوانە تەکفیر دەکەن: لەبەر ئەوەی دەلێن زانستی خوا پەیدا بوو، خوا هیچ زانیاری نییە لەبارەى هیچ شتێک تا پرونەدات، فەرموودەى خوا بەدیھێنراوە<sup>(۱)</sup>. ئەھلی سوننە تەکفیری ئەوانی کرد بەھۆی داننەنانیان بە سیفەتەکان و پروابوونیان بە بەدیھێنراوی قورئان، دان نەنان بە بینی خوا<sup>(۲)</sup>. جا ئین مورەزا وتیەتی: پاشاوەکەى بەھۆی مردنەکەى پچرا، تا دواتر ھەندیک لە جەبریەکان ھەندى شتیان زیندوو کردەو. ئیستا جەمیعەت شوێنکەوتوو نییە<sup>(۳)</sup>.

## موعەزیلە

### ھۆکاری ناوینان بەو ناو

پایەکان جیاوازن لەبارەى ھۆکاری ناوانی موعتەزیلەکان بەو ناو، لەم بارەو چەند راو بۆچوونێک ھەیە. گەنگەرتینیان ئەمانە:

۱- کاتیک پرسیار لە ھەسەنى بەصرى کرا (لە سالى ۱۱۰ ک کۆچى دواىى کردووە) لەبارەى ئەنجامدەرى گوناھى گەورە کە ئایا تەکفیر دەکریت یان نا؟ ھەسەن بیرى کردەووە وردبوووە، جا بەر لەوہى ناوبراوە نامى پرسىارە کە بداتەوہ (واصلی کورپى عەتاء "کە لە سالى ۱۳۱ ک کۆچى دواىى کردووە") وتى: من نالیم ئەنجامدەرى گوناھى گەورە بەرەھایى مۆسلمانە یاخود بەرەھایى کافرە، بەلکۆ لە پلەيە کدایە لە نیتوان ئەم دوو پلەيەدا، نە باوەردارە، نە کافرە. جا لە مەجلیسى "ھەسەنى بەصرى" جیابوووەو چووہ لای کۆلەگەيەک لە کۆلەگەکانى مزگەوتەکە و ھەولێ چەسپاندنى وەلامەکەى دەدا، جا ھەسەن وتى:

<sup>(۱)</sup> التبصير في الدين، سەرچاوەى پيشوو.

<sup>(۲)</sup> خطط المقرئى ۳۴۹/۲ و ۳۵۱. و لە: الملل والنحل للشهرستانى ۷۴/۱ والمواقف للإيجى وشرحه للسيد الشريف ۳۹۹/۸ ھاتووہ: کۆکن لەگەڵ موعتەزیلەکاندا لە داننەنان بە بینینی خوا و چەسپاندنى بەدیھێنراوی فەرمايشتى خوا و پتويست بوونى زانیاریەکان بە عەقل بەر لەھاتنى شەرع.

<sup>(۳)</sup> المنية والأمل ۱۰۷.

واصل له ئیمه جیابووه ووه‌وخۆی له ئیمه که‌نار گیر کرد. له‌بهر ئەمه واصل و شوینکه‌وتوو‌ه‌کانیان به موعته‌زیله ناونران<sup>(۱)</sup>.

له گێرانه‌وه‌یه‌کدا هاتوو: موعته‌زیل و که‌نارگیره‌که (واصلی کوری عه‌تاء)ه، هه‌روه‌ها عه‌مری کوری عوبه‌یدیش چوو (له سالی ۱۴۴ک کۆچی دوا‌یی کردوو) پالی، جا ناوی موعته‌زیله له شوینکه‌وتوو‌ه‌کانیان نرا<sup>(۲)</sup>.

له گێرانه‌وه‌یه‌کی تردا هاتوو: ئەو که‌سه‌ی خۆی جیا‌کرده‌وه، له مه‌جلیسه‌که‌ی هه‌سه‌نی به‌صری عه‌مری کوری عوبه‌ید بوو<sup>(۳)</sup>.

هه‌روه‌ها له گێرانه‌وه‌یه‌کی تردا هاتوو: کاتی‌ک (واصلی کوری عه‌تاء) و عه‌مری کوری عوبه‌ید مه‌زه‌به‌بێکیان دا‌هێنا و له بازنه‌که‌ی هه‌سه‌نی به‌صری جیابوونه‌وه و له لایه‌کی تری مزگه‌وته‌که‌ دانیشتن<sup>(۴)</sup>.

ئهم ناوانه‌ شتیکی ئاساییه و ئاماژه‌ش نییه بۆ پێدا‌هه‌ڵدان، یاخود سه‌رزه‌نش‌ت کردن، هه‌روه‌ها ئاماژه‌ش نییه به‌ بنه‌مایه‌ک له بنه‌ماکانی موعته‌زیله، به‌لام دواتر

<sup>(۱)</sup> الملل والنحل للشهرستاني ۴۲/۱.

ئهم هۆکاره‌ له‌م سه‌رچاوه‌دا با‌سی لێ‌وه‌کراوه: الفرق بين الفرق ۱۱۸ والتبصير في الدين ۵۸ والبدء والتأريخ ۱۴۲/۵ والتمهيد للامشي ۱۲۲ والغنية للشيخ عبدالقادر ۱۰۳/۱ والأنساب للسمعاني ۳۹۲/۱۱ مادة (المعتزلي)، والمواقف ۳۷۷/۸ والفرق الإسلامية للكرماني ۶ والمنية والأمل ۱۲۲ ونقل عن الملل والنحل للشهرستاني. سه‌یری ئەمه‌ش بکه: خطط المقرزي ۳۴۶/۲.

<sup>(۲)</sup> شرح الأصول الخمسة ۱۳۸ والفرق بين الفرق والتبصير و الملل والنحل و المنية والأمل ۱۲۳ عن الملل والنحل للشهرستاني، و الأنساب للسمعاني ۳۹۳/۱۱.

<sup>(۳)</sup> المعارف لابن القتيبة ۴۸۳، و تيايدا هاتوو: (عه‌مری کوری عوبه‌ید هه‌مان بۆ‌چوونی قه‌ده‌ریه‌کانی هه‌بوو و بانگه‌شه‌شی بۆ ده‌کرد، بۆیه‌ خۆی و هاوه‌لانی له‌ هه‌سه‌ن جیابوونه‌وه به‌ موعته‌زیله ناونران). و الأنساب للسمعاني، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، و شرح الحور العين ۲۵۹ عن المعارف لابن القتيبة، و له: (خطط المقرزي ۳۴۶/۲) هاتوو: (ابن منه و تویه‌تی: عمروی کوری عبید و هه‌ندیک له‌ هاوه‌لانی له‌ حسن جیابوونه‌وه بۆیه به‌ موعته‌زیله ناونران).

<sup>(۴)</sup> إعتقادات فرق المسلمين ۲۸-۲۹. و نقله ابن المرتضى في المنية والأمل ۱۲۲ عن المعارف. به‌لام من هیچ بنه‌مایه‌کی ئەو وته‌یه‌م له‌ کتیبی (المعارف)دا به‌دی نه‌کرد.



بووه سیفهی سه‌ره‌شت، ئەمەش دواي ئەوه‌بوو که راپۆچوونه‌کانیان ئاشکرا کرد. بۆیه ئەم ناوانەش له موخته‌زیله‌کان وا زوو بڵاوبووه‌وه و ناوبانگی ده‌رکرد، چونکه ناوانه‌که له‌لایه‌ن "حه‌سه‌نی به‌صری" بوو که خاوه‌ن پله‌وپایه‌یه‌کی گه‌وره‌بوو له دڵ و ده‌روونی قوتایه‌یه‌کانی دا به‌شیوه‌یه‌کی تایبه‌تی و له دڵ و ده‌روونی موسلمانان به‌شیوه‌کی گشتی، وشه‌ی پیاویکی گه‌وره‌هه‌میشه‌ ناوبانگ ده‌رده‌کات<sup>(١)</sup>.

ئهمه‌ش هۆکاریکی به‌ ناوبانگه‌ له هۆکاری ناوانی موخته‌زیله‌کان به‌و ناوه. هه‌روه‌ها وتراوه: ناوانی موخته‌زیله‌کان به‌و ناوه له دواي "حه‌سه‌نی به‌صری" بوو، ئەمەش کاتێک ناوبراو کۆچی دوايی کرد و قتاده له شوینی دانیشت، له دوايی دا عه‌مری کوری عوبه‌ید له‌گه‌ڵ چهند که‌سی‌کدا جیا‌بونه‌وه له مه‌جلیسه‌که، جا قتاده ناوی نان: موخته‌زیله<sup>(٢)</sup>.

٢- هۆکاری ئەم ناوانه‌ سیاسیه، چونکه ئەو ناوه له‌و که‌سانه‌ نراوه که له‌ عه‌لی (ره‌زای خواي لیبت) جیا‌بونه‌وه‌و خۆیان به‌دوور گرت له‌ دژایه‌تی کردنی عه‌لی، دژایه‌تی کردنی دژه‌راکانی عه‌لی، ئەمەش دواي ئەوه‌ی به‌یه‌عتیان دا‌بوو و رازی‌بوون پێی، نمونه‌ی ئەو که‌سانه‌ش: سه‌عه‌دی کوری ئەبی وه‌ققاص و عه‌بدوللای کوری

<sup>(١)</sup> تأریخ الفرق الإسلامیة للغرابی ٥١.

<sup>(٢)</sup> خطط المقریزی ٣٤٦/٢. و له: (المنیة والأمل ١٢٣) تیایدا هاتوه: (وتراوه: بۆیه ئەو ناوه‌یان لێ‌نراوه چونکه قه‌تاده که له‌ هاوه‌لانی هه‌سه‌ن بوو وتی: موخته‌زیله‌کان چ ده‌که‌ن؟ بۆیه به‌و ناوه‌ ناوتران) و له ١٢٤ گێڕانه‌وه‌که‌ی (عوسمانی ته‌ویل)ی له قتاده‌وه‌ هێناوه.

ئهبو عه‌مری کوری عه‌لاء وتویه‌تی: قه‌تاده به‌ سه‌رو ژیری شاری به‌صره‌دا ده‌سورایه‌وه‌و به‌بی‌ پێشه‌وا، جا چووه‌ مزگه‌وتی به‌صره‌ و بینی عه‌مری کوری عبید و هه‌ندیک له‌ هاوه‌له‌کانی جیا‌بونه‌ته‌وه‌ له‌ولاوه‌ بازنه‌یه‌کیان پێکه‌یتنه‌وه‌و ده‌نگیان به‌رز کردۆته‌وه‌، جا قه‌تاده پێش نوێژی بۆ کردن وای زانی بازنه‌که‌ی هه‌سه‌نه‌، جا که به‌رده‌وام بوو له‌گه‌لێان زانی که بازنه‌که‌ی هه‌سه‌ن نییه‌، وتی: ئەمانه‌ موخته‌زیله‌ن و لێیان جیا‌بونه‌وه‌، هه‌ر له‌و کاته‌وه‌ به‌ موخته‌زیله‌ ناوتران. / وفیات الاعیان ٨٥/٤.

ئهمانه‌ش باسی ئەم پووداوه‌یان کردوه: د. عرفان فی دراستات فی الفرق ١٠٥ نقلا عن وفیات الاعیان - ترجمة (قتاده)، وعیون الأخبار والجرح والتعديل ١٣٣/٢/٣، والمنیة والأمل.

عومه ری کوری خه تتاب و موحه مدهی کوری مه سلمه ی نه نصاری و ئوسامه ی کوری زهید، نهوانه وتیان: دروست نییه جهنگ له دژی عهلی یاخود هاوشانی نهو بکریت.

ئینجا نهوانه به موعته زیله ناونران، دواتر بوونه پیشینه کانی موعته زیله<sup>(۱)</sup>. و تراوه: کۆمه لێک له هاوه لانی عهلی (پهزای خوی لیبیت) ناوی موعته زیله یان له خۆنا، نه مهش کاتی ک بوو که حه سه نی کوری عهلی (پهزای خویان لیبیت) به یعه تی به معاویه دا و کاروباری پیراسپارد، جا نهوانه جیابوونه وه له حه سه ن و معاویه و نهوانه ی له گه لیبان بوون و له ماله کانیاندا مانه وه و وتیان: سه رقائی زانست و په رستش ده بین، به م هویه ش به موعته زیله ناونران<sup>(۲)</sup>.

۳- موعته زیله سه ره تاکان بریتی بوون لهو دنیا به که مزانانه ی که له خه لکی جیابوونه وه. نه مه رای (کولدزیه ر)ه<sup>(۳)</sup>.

<sup>(۱)</sup> المقالات والفرق للقمي ٤ وفرق الشيعة للنوختي ٥.

نه مه نزیکه ی له وهی (شیخ عبدالقادر) له (الغنية ١/١٠٣) هیناویه تی: (له بهر جیابوونه وه له بۆچوونه کانی موسلمانان، چونکه نهو کات خه لک له به ره ی نه نجامده ری گوناھی گه وره راجیابوون، هه ندیکیان ووتیان: بروادارن به و باوه ره ی که هه یانه، هه ندیکێ تریشیان ووتیان: نهوانه کافرن، "واصلی کوری عه تاء" بۆچوونیکێ سییه می داهینا، به مهش له موسلمانان جیابووه و که ناریه گرت له باوه رداران، وتی: نه باوه ردارن نه کافرن، به مهش به موعته زیله ناونران).  
<sup>(۲)</sup> التبيه والرد ٣٦.

<sup>(۳)</sup> دراسات في الفرق ١٠٨ نقلا عن العقيدة والشرعة في الإسلام لکولدزیه ر.  
نه م هۆکارانه وه ه ی تریش له م سه رچاوانه دا باس کراون: فجر الإسلام ٢٨٨ وتاریخ الفرق الإسلامية للغرابي ٤٨ وتاریخ المذاهب الإسلامية ١٢٥ ونشأة الفكر الفلسفي في الإسلام ٣٧٣/٢ و في علم الکلان - المعتزلة ١٠٥ و إسلام بلا مذاهب ٣٩٩ والمعتزلة لعواد العتيق ١٤. و سهیری نه مهش بکه: الغنية للشيخ عبدالقادر ١/١٠٣.

## پینج بنه‌ماکه‌ی موعته‌زیله

لهم باره‌وه ئه‌بو حوسه‌ینی خه‌یاتی موعته‌زیلی وتویه‌تی: (هیچ یه‌کێک له موعته‌زیله‌کان شیاوی ناوی موعته‌زیله نییه تا برپای به ههر پینج بنه‌ماکه نه‌بیت: خوابه‌یه‌کزانین، دادگه‌ری، پله‌یه‌ک له نیوان دوو پله‌که، په‌ماندان و هه‌ره‌شه‌کردن، فه‌رمان به‌چاکه و پێگری له خراپه، جا ئه‌گه‌ر ئهم پینج تایبه‌تمه‌ندییه له که‌سی‌کدا به ته‌واوی هاتنه‌جی ئه‌وا موعته‌زیله)یه<sup>(۱)</sup>.

## بنه‌مای یه‌که‌م: خوابه‌یه‌کزانین.

خوابه‌یه‌کزانین له زاراوه‌ی زانای که‌لامدا: بریتیه له: (بوونی زانست به‌وه‌ی خوا‌ی گه‌وره تاکه و بێ هاوه‌له لهو شتانه‌ی که شیاوی زاتی ئه‌ون چ ئه‌و شتانه‌ی بۆی چه‌سپاون و چ ئه‌و شتانه‌ی بۆی ئه‌سته‌من به‌و شتوه‌یه‌ی که شیاوی ئه‌ون، هه‌روه‌ها داننان به‌مه‌دا). پتویسته ئهم دوو مه‌رجانه له‌به‌رچاو بگه‌ڕێن: زانست و دانپێدانان، چونکه ئه‌گه‌ر بشزانیت و دانی پێدانه‌یت یاخود دانی پێدانبیت به نه‌زانی، ئه‌وا نایسته خوابه‌یه‌کگر<sup>(۲)</sup>. موعته‌زیله‌کان ئهم شتانه‌یان له‌سه‌ر ئهم بنه‌مایه دامه‌زراندوه:

۱- په‌تکردنه‌وه‌ی سیفه‌تی خوا‌یی (سیفه‌ته مه‌عنه‌ویه) له‌میژینه و په‌یوه‌سته‌کان به زاتی خواوه، موعته‌زیله‌کان وتیان زات خودی سیفه‌ته یان سیفه‌ت خودی زاته، ئه‌مه‌ش بۆ به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی فیکره‌ی فره‌خوا‌یه. ده‌لێن قورئان به‌دییه‌تێراو دروستکراوه، چونکه سیفه‌تی که‌لام له‌لای ئه‌وان به‌دییه‌تێراوه.

۲- ئه‌سته‌م بوونی ئه‌وه‌ی برپاداران له‌رۆژی دوا‌یدا خوا‌ی گه‌وره ببینن<sup>(۱)</sup>.

<sup>(۱)</sup> الانتصار ۱۲۶-۱۲۷. ونقله عنه: أبو زهرة في تاريخ المذاهب الإسلامية ۱۲۵ و د. عرفان في دراسات في الفرق ۱۱۳ و د. أحمد محمد صبحي العتلة ۱۱۹.

سه‌یری دانپێدانانی موعته‌زیله‌کان بکه به‌م پینج بنه‌مایه لهم سه‌رچاوانه: مقالات الإسلاميين ۳۳۷-۳۳۸ والانبیه والرّد ۳۶ وشرح الأصول الخمسة ۱۲۳ والبدء والتاریخ ۱۴۲/۵.

<sup>(۲)</sup> شرح الأصول الخمسة ۱۲۸.

کاتیك باسی سیفه ته کانی خواو بینینی خوا ده کەین به تیروته سه لی ئەمه ده خریته پروو. بهم بنچینه یه به ره ره چی ئەوانه یان داوه ته وه که راجیایه له بابسه تی خوا به یه کزانیدا و شتیك بۆ خوا بریار نادات که چی پتویسته بۆ خوا بریار بدریت و بۆی بچه سپینریت و شتیکی بۆ خوا چه سپاندوه که پتویسته بۆ خوا بریار نه دریت، جا ئەو که سه یان به کافر داناوه<sup>(۲)</sup>.

بۆیه ئەم تاقمانه یان ته کفر کرد: بۆ دین (ملحد) هکان، په کخه ره کان (المعطلة)، رۆژگار به رسته کان، وێچۆنه ره کان (المشبهه)<sup>(۳)</sup>، دوانه په رسته کان (الثنویه).

### بنه مای دووهم: دادگه ریی<sup>(۴)</sup>.

دادگه ری خوا: بریتییه له و دانایی و حیکمه ته ی عه قل پتویستی ده کات، که بریتییه له ئەنجامدانی کردار به شیوه کی راست و دروست و په چاو کردنی به رژه وه ندی<sup>(۵)</sup>.

مه به ست له وه ی خوا ی گه وه دادگه ره ئەوه یه که:

کرده وه کانی خوا هه ره هه موویان چاکن و کرده وه ی ناشرینی نییه و کهم و کوری توخنی ناکه ویت که له سه ری پتویسته<sup>(۶)</sup>.

ئەم مانایه له لای موخته زیله کان ئەوه ده گه یه نیت: که خوا ی گه وه کاری ناشرین ناکات<sup>(۷)</sup> و ناشیه ویت<sup>(۸)</sup>.

(۱) تأریخ المذاهب الإسلامية ۱۲۷.

(۲) شرح الأصول الخمسة ۱۲۵.

(۳) شرح الأصول الخمسة ۱۲۴.

(۴) به موخته زیله دادگه راکان یان به دادگه ران ناوئراون، به هۆی ئەوه ی دان بهم بنه مایه دا ده نین. / نشأة

الفکر الفلسفي في الإسلام ۴۳۲/۱.

(۵) الملل والنحل للشهرستاني ۳۷/۱.

(۶) شرح الأصول الخمسة ۱۳۲. ئەم پێناسه یه له ۳۰۱ بهم شیوه یه هاتوه: (کرده وه ی ناشرین ناکات و

هه لیشی نابۆریت، کهم و کوری توخنی ئەوه ناکه ویت که پتویسته له سه ری، کرده وه کانی هه موویان چاکن).

(۷) شرح الأصول الخمسة ۱۳۲ و ۳۰۱.

دیاریکردنی ناماژی وتە (کاری ناشرین ناکات) هەرۆک (قازی عەبدولجەباری موختەزێلە) وتیەتی: خوا زانایە بە ناشرینایەتی کاری ناشرین و پتووستیشی پێ نییە، زاناشە بەوەی پتووستی پێ نییە، جا زاتێک ئەمە حالی بیت بەهیچ شتوێهێک لە شتوێهێکان کردووەی ناشرین هەلناپژێت و نایەوێت. بەلگەکانی بەم شتوێهێی خوارووەی باس کردوو: بەلگە لەسەر ئەوەی خواى گەورە زانایە بە ناشرینایەتی کردووەی ناشرین، بریتییه لەوەی خواى گەورە بە زاتی خوێ زانایە، ئەو زاتەى که لە خودی خویدا زانایە بۆی هەیه هەموو ئەو زانیاریانە بزانیّت بەو پێیەى که شیاوی ئەوە، بۆیە یەکیەک لە پرووەکانی زانیاری ئەوەیە که دەبێت ناشرینی کردووەکه بزانیّت، پتووستە خواى لەمیژینە و بێ سەرەتا زانایّت پێ.

به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که خوای گه‌وره پێویستی به‌ کرده‌وه‌ی ناشرین نییه و لێی بێ  
نیازه، ئه‌وه‌یه که: خوای گه‌وره بێ نیازه و هه‌رگیز پێویستی بۆ ئه‌و له‌ بنه‌رته‌دا دروست  
نیه.

به لگه‌ش له‌سهر ئه‌وه‌ی که خوا‌ی گه‌وره زانایه و بی نیازه و پی‌ویستی به‌کرده‌وه‌ی  
ناشرین نیسه، ئه‌و به‌لگانه‌ی سه‌ره‌وه‌ن که خرا‌نه‌روو.

به لگهش له سهر ئه وهی ههر زاتیک ئه مه حالێ بێت، ئه وا ههر گیز کرده وهی ناشرین به هیچ شیوهیه ک له شیوه کان ناکات و هه لێ نابژێرێت، ئه وهیه که ئیمه به پێویستی ده زانین له بینهردا، ئه گهر یه کینکمان زانا بێت به ناشرینی کرده وهیه کی ناشرین و پێویستیشی پێی نه بێت، ئه وا به هیچ شیوهیه ک په نای بۆ نابات و هه لێ نابژێرێت، ئه مهش له بهر ئه وهیه که زانا یه به وهی کاره که ناشرینه و به وهش که خۆی پێویستی پێی نییه، جا ئه گهر یه کینک له و مه رجان ه لاجوون ئه وا ئه و کاته دروسته کرده وهیه کی ناشرین هه لژێرێت...

<sup>(۱)</sup> شرح الأصول الخمسة ۴۵۹ و ۴۶۲. ثم فہرمايشته موعتہزیلہش: (کاری ناشرین ناکات و ناشیہویت) لہ: (المنیۃ والأمل ۲۶) دا ہاتوہ.

خودی ئەم هۆکاره له ئاست خوای له‌میژینه‌ی بی سهره‌تاش ههر هه‌یه، بۆیه پێویسته ههرگیز خوای گه‌وره کرده‌وه‌ی ناشرین هه‌لنه‌بژێریت، چونکه رینگه‌کانی به‌لگه جیا نین جا بینهر بیهینیت یان لیتی شاراره بیت<sup>(۱)</sup>.

قازی عه‌بدولجه‌بار به‌هه‌مان شتیوه به‌لگه‌کانی ئەم بۆچوونه: (خوای گه‌وره شتی ناشرینی ناویت)<sup>(۲)</sup> هیناوه‌ته‌وه، وه‌ك:

۱- ئەم فەرمايشته‌ی خوای گه‌وره: ﴿وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعِبَادِ﴾ غافر: ۳۱. واته: (جا وه‌نبیت خوا بیهویت سته‌م له به‌نده‌كان و هه‌ز به تیاچوونیان بكات).

وشه‌ی (سته‌م: ظلما) نه‌ناسراوه، ده‌رپرینی نه‌ناسراو له پرسته‌ی نه‌ری (نفی)دا گشتیه، جا پروكه‌شی ئایه‌ته‌كه ئەوه ده‌گه‌یه‌نیت كه خوای گه‌وره ویستی له‌سه‌ر شتێك نییه كه سته‌م بیت.

۲- ئەم فەرمايشته‌ی په‌روه‌دگار دوا‌ی ئەوه‌ی كه خراپه و گونا‌هه‌کانی ژماردوه: ﴿كُلَّ ذَٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِندَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا﴾ الإسراء: ۳۸. واته: (هه‌موو ئەو شتانه‌ی كه له ئایه‌ته‌کانی پێشوودا باس‌مان كرد، خراپه‌کانی لای په‌روه‌دگار ت ناپه‌سه‌ندو نابه‌جییه).

ئەوه‌ی پروونكردۆته‌وه كه گونا‌هه‌كان هه‌موویان نه‌خوازراو و نه‌ویستراون له‌لایه‌ن خواوه، جا كه خوا په‌سه‌ندیان ناكات، ئەوه ده‌گه‌یه‌نیت كه نایه‌ویت، چونكه نه‌گه‌ر بیهیستبایه و له‌هه‌مان كاتدا رقیشی لی‌بووبایه‌وه، ئەوا ئەو كاته خوای گه‌وره دوو سیفه‌تی دژی‌ه‌کی كۆده‌كرده‌وه، ئەمه‌ش ئەسته‌مه<sup>(۳)</sup>.

<sup>(۱)</sup> شرح الأصول الخمسة ۳۰۲-۳۰۳ و ذكر ذلك كله عواد المعتقد في المعتزلة ۱۵۷ عن شرح الأصول الخمسة.

<sup>(۲)</sup> سه‌یری وته‌كه‌ی بکه له: شرح الأصول الخمسة ۴۵۹ و ۴۶۲.

<sup>(۳)</sup> شرح الأصول الخمسة ۴۶۰-۴۶۱.

موعتهزیلهکان دهیانووت خوای گهوره کاری ناشرین ناکات و ناشیهویتی، بیّ چهند و چون هر دهیّت کردهوهکانی چاک و جوان بن و کم و کوری توخنی نهوه نهکهویتی که لهسههری پیویسته.

نههلی سوننه دههتهقیی نهو بۆچوونهی موعتهزیلهیان کردووه که دهلین: (خوا کردهوهی ناشرین ناکات، کردهوهکانی خوا ههموویان چاکن)، بهم بهلگانهی خوارهوه: ئیمه لهوهدا لهگهڵ ئیوهدا کۆکین که بهدیپینان و کردهوهو قهزاو قهدههری خوای پایههرز ههمووی هر خیره، بهم بهلگانه:

۱- خوای گهوره خۆی پاک و دوور گرتووه له ستهم، خوای پایههرز دهههرموویت: ﴿مَا يُبَدِّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَا أَنَا بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ﴾ ق: ۲۹. واته: (ئیت قسهو بریاری من ناگۆریت و ههتاوهشیتهوه... من هیچ کات ستهمکاریش نیم له بهندهکاتم). ئهمهش بهلگهیه لهسههر نهوهی که خوای گهوره کاری ناشرین ناکات، بهلکو کردهوهکان ههموویان ههر جوانن.

۲- ناوه پیروژهکانی خوا گهواهیدههری ئهمه، وهک: (قدوس)، جا (قدوس) بریتییه لهوهی پاک و بهرز له ههموو خراپه و کم و کورییهک، ههرههک راقهکاران و زمانهوانان وادهلین<sup>(۱)</sup>.

نههلی سوننه دههتهقیی نهو بۆچوونهی موعتهزیلیهشیان کردووه که دهلین: (کم و کوری توخنی نهوه ناکهویت که لهسههر خوا پیویسته) بهمانهی خوارهوه: ئهگهر مهبهست له پیویست کراو شتیکی بیت که غهیری خوای گهوره لهسههر خوای گهورهی پیویست کردیبت، نهوا ئهمه شتیکی که ئیمه لهگهڵ نهوهدا کۆک نین، لهبههر نهوهی:

۱- چونکه ئهمه نهوه دهسهپینیت که خوای گهوره نابیت بکهڕیکی سههرشک بیت، ئهمهش پوجهله بهو بهلگانهی که گهواهیدههرن لهسههر نهوهی که خوای گهوره خاوهن

<sup>(۱)</sup> المعتزلة لعماد المعتقد ۱۵۹ عن شفاء العليل لابن القيم، و مجموع الرسائل والمسائل لابن تيمية.

هه‌ئسوکه‌وت و پ‌ه‌فتاری پ‌ه‌ها و ب‌ئ سنووره له‌وه‌ی هه‌رچی بیه‌وێت سه‌بارەت به‌ به‌دیته‌نراوه‌کانی ده‌یکات، وه‌ك چۆن خ‌وای گه‌وره‌ پ‌ه‌روه‌رد‌گ‌ارو به‌دیته‌ن‌ه‌رو خ‌اوه‌نیکی سوپاس‌کراوه‌.

٢- چونکه‌ ئه‌مه‌ ده‌بیته‌ ه‌ۆی ئه‌وه‌ی که ده‌بیته‌ پ‌یویسته‌کارێک له‌سه‌رووی خ‌اوه‌ هه‌بیته‌ که ئه‌م شته‌ به‌سه‌ر خ‌اوا پ‌یویسته‌ بکات، هه‌یچ شتی‌ک نیه‌ شته‌ له‌سه‌ر خ‌وای پایه‌به‌رز پ‌یویسته‌ بکات.

ئه‌گه‌ر مه‌به‌ست له‌ شته‌ پ‌یویسته‌ کراوه‌ که ئه‌وه‌بیته‌ که خ‌وای گه‌وره‌ خ‌ۆی له‌سه‌ر خ‌ۆی پ‌یویسته‌ی کردووه‌، ئه‌وا ئی‌مه‌ له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ کۆکین، هه‌ندی‌ک له‌ ئه‌ه‌لی سوننه‌ ده‌قیشیان له‌سه‌ر ئه‌مه‌ هه‌یناوه‌.

به‌ل‌ام ئه‌ه‌لی سوننه‌ ئه‌مه‌ ناکه‌نه‌ پ‌یویسته‌یه‌کی ناچار، به‌وه‌ی ئه‌گه‌ر نه‌یکات ئه‌وا که‌م و کوری توخنی ئه‌و بکه‌وێته‌ که له‌سه‌ر خ‌ۆی پ‌یویسته‌ی کردووه‌، چونکه‌ ئه‌م له‌سه‌ر خ‌ۆ پ‌یویسته‌ی کردنه‌ به‌خشنده‌یه‌یه‌ که له‌خواوه‌، که‌سی‌ک به‌خشنده‌یه‌ی له‌سه‌ر خ‌ۆ پ‌یویسته‌ی بکات سه‌رپ‌شکه‌ له‌وه‌ی چ ده‌به‌خشیت. واته‌: خ‌وای گه‌وره‌ پ‌ه‌همه‌تی له‌سه‌ر خ‌ۆ پ‌یویسته‌ی کردووه‌، ئه‌مه‌ش له‌ پ‌رووی قه‌ربووه‌یه‌یه‌، هه‌روه‌ها له‌ پ‌رووی ئه‌وه‌ش نیه‌ که غه‌یری ئه‌و له‌سه‌ری پ‌یویسته‌ی کردیته‌، چونکه‌ خ‌وای گه‌وره‌ له‌م شتانه‌ به‌رزتره‌<sup>(١)</sup>.

ئه‌گه‌ر وترا: چۆن دروسته‌ ب‌ئ‌ی هه‌موو کرده‌وه‌کانی خوا چاک و جوان، که‌چی خ‌وای گه‌وره‌ بکه‌ری ئه‌و هه‌موو وینه‌ ناشرین و ناپه‌سه‌ندانه‌یه‌؟

وه‌ل‌امه‌ که‌ی ئه‌وه‌یه‌: موعته‌زیله‌ مه‌به‌ستیان ئه‌وه‌ نییه‌ که خ‌وای گه‌وره‌ کاری چاک ده‌کات، له‌ پ‌رووی دیدگا و دیمه‌نه‌وه‌ تا عه‌قل ئه‌مه‌ به‌ ئه‌سته‌م بزانیته‌، به‌ل‌کو مه‌به‌ستیان ئه‌وه‌یه‌ که کاری چاک ده‌کات له‌پ‌رووی دانایی و حه‌کمه‌ته‌وه‌، ب‌ۆیه‌ ئه‌م وینه‌ له‌ پ‌رووی حه‌کمه‌ته‌وه‌ هه‌موویان چاکن، چونکه‌ ده‌کریت کرده‌وه‌ له‌پ‌رووی دیدگا و دیمه‌نه‌وه‌ چاک بیته‌

<sup>(١)</sup> المعتزلة لعود المعتق ١٦١-١٦٢ و نقل عن شفاء العليل و مدارج السالكين و كلاهما لابن القيم، واقتضاء الصراط المستقيم لابن تيمية.



کەچی لەپرووی حیکمەتەوێ ناشرین بێت، بۆ نمونە: کەسێک جوان بپروات بەپێتوێ کەچی کۆششی ئەوەی بێت موسلمانێک بباتە لای حوکمرانیکی ستمکار.

دەشکریت کردەوێ لەپرووی دیدگا و دیمەنەوێ ناشرین بێت، کەچی شتیکی چاک بێت لەپرووی دانایی و حیکمەتەوێ، وەک: کەسێک لارو لەوێرانە بپرواتەپێ و بچیت بەرەو پزگار کردنی بەندکراویکی ستم لێکراو<sup>(١)</sup>.

موعتەزێلەکان کە دادگەرییان بە بنەما دانائەوێ هۆیک بوو بۆ ئەوێ لەم شتانەوێ خوارەوێ بدوین:

پێویستی بوونی بەهۆکار کردنی کردەوێکانی خوا، چاک و خراپ (حسن و قبح)ی کردەوێکان شتیکی عەقڵین و بەندەکان خۆیان کردەوێکانی خۆیان بەدیدەهێنن، پێویست بوونی لێبوردەیی خوایی، پێویست بوونی چاک و چاکتر (الصلاح والأصلح)، پێویست بوونی پەوانەکردنی پێغەمبەران لەسەر خوا.

### بە هۆ کارکردنی کردارو کردەوێکانی خوا:

کردار (الفعال): بریتییه لەو بەدیھێنراوانەوێ کە هاتوونەتە بوون و غەیری ئەویش توانای بەسەردا شکاوه<sup>(٢)</sup>.

رایەکان جیاوازن لەبارەوێ بەهۆکار کردنی کردەوێکانی خوا، لەم بارەشەوێ بۆ چەند بۆچوونیێک دابەش بوون:

١- پێویست بوونی بەهۆکار کردنی کردەوێکانی خوا و حوکمەکانی، چونکە خوای گەورە کاریک ناکات ئەگەر مەبەستیکی دیاریکراوی نەبێت، بۆیە لە پێناو مەبەستەوێ خوای گەورە کردارەوێ کردووە، ئەمە بۆچوونی موعتەزێلەوێ<sup>(٣)</sup>.  
بەلگەکانیشیان ئەمانە:

(١) شرح الأصول الخمسة ١٣٢.

(٢) شرح الأصول الخمسة ٣٢٤.

(٣) تعليل الأحكام ٩٧ و تاريخ المذاهب الإسلامية ١٨٢.

أ- خوای گه و ره دانایه و شتی بیهووده ناکات، به لکو نه اندازه گیریه کی باشی هه موو شتیکی کردووه<sup>(۱)</sup>.

ب- نه گهر کرداره کانی خوا به هوکار کراو نه بو بان، نهو کاته پیویست ده بوو که کم و کوری بکه ویتته ناو کرده و کانی خوا، به بی راجیایی کم و کوری بوونی نییه له کرداره کانی خوا<sup>(۲)</sup>.

موعته زیله کان له مه وه ده گهن به فیکره ی پیویست بوونی چاک و چاکتر (الصلاح والأصلح).

جا به هوئی نه وه ی که شته کان چاک و خراپی خودییان هه یه و به هوئی نه وه ی که خوای گه و ره شتیکی ناکات حیکمه تی نه بیته، له بهر نه مه نه سته مه خوای گه و ره فرمان به شتیکی بکات جگه له شتی چاک یا خود ریگری له شتی چاک بکات، بۆیه کرده وه ی چاک و چاکتر (الصلاح والأصلح) بو خوا پیویسته<sup>(۳)</sup>.

۲- ره تکرده وه ی به هوکار کردنی کرده وه کانی خوا، له و پروه ی که خوای گه و ره بکه ریکی سه رپشک نه بیته له کرداره کانیدا، چونکه مه به ست و نیاز ته نها له کرده وه ی بکه ریکیا بوونی هه یه که سه رپشک بیته. نه مه مه زه به ی زۆربه ی فه یله سوفه کانه.

به ره ره چ دراوه ته وه: که نه مه وته یه که پوچه لیه کی دیاره، چونکه وه رگرتنه وه ی سه رپشکی له خوای گه و ره شتیکی که سروشتی عه قل په سه ندی ناکات و ره تی ده کاته وه<sup>(۴)</sup>.

۳- کرده وه کانی خوا به هوکار ناکرین. نه مه رای نه شعهریه کانه.

(۱) تاریخ المذاهب الإسلامية، سه رچاوه ی پیشوو.

(۲) تعلیل الأحکام ۹۹.

(۳) تاریخ المذاهب الإسلامية ۱۸۲.

(۴) تعلیل الأحکام ۹۷.

۴- کردهوهکانی خوا هه موویان به پیتی دانایی و حیکمهتن، خوای گه وره به مهست نه و کردهوانه ی نه بجامداوه به بی نه وهی ناچار کرابیت، چونکه خوای گه وره سه رپشکه. نه مه رای ماتوریدیه.

به تیروته سه لی له باره ی نه مه ده دوین له کاتی پروونکردنه وهی رایهکانی نه شعهریی و ماتوریدیه کان.

ماتوریدی و موخته زیله کان کۆکن له سه ر نه وهی که کردهوهکانی خوا به هۆی حیکمهتیکه وهن که خوای گه وره خۆی نه ندازه گیری بو کردووه و یستی له سه ر بووه، ناکریت کردهوهکانی خوا ها که زایی بن، راجاییایی له نیوانیاندا ته نها له ده رپیندایه، نه گه رنا له بۆچووندا کۆکن، موخته زیله به پیویست (واجب) ده ریانپویه و ماتوریدیه کان نه مه که بیان دوور خستۆته وه.

به لām راجاییایی نیوان موخته زیله و نه شعهریه کان راجاییه کی بنه رپه تییه، که بنایتراوه له سه ر چاک و خراب (حسن و قبح) ی عه قلی<sup>(۱)</sup>.

### عه قلی چاک و خرابی شته کان دیاریده کات:

چاک و خرابی به سی جۆر مانا درده بر دیت:

- مانای یه که م: نه وهی که سروشتی مرۆف و هریده گریت و نه وهش که په تی ده کاته وه، وهک: چاکي پزگار کردنی که سی نغرو بوو، خرابی تۆمه تبار کردنی که سی بی تاوان<sup>(۲)</sup>، چاکي شیرین، ناشیرینی تال<sup>(۱)</sup>.

<sup>(۱)</sup> تاریخ المذاهب الإسلامية ۱۸۳.

<sup>(۲)</sup> تشنیف المسامع بجمع الجوامع ۴۵/۱.

شهریینی له: (حاشیته علی الجمع الجوامع - حاشیة العطار ۸/۱) هیئاویه تی و ده لیت: نیبن حاجب نه مه ی ده رپویه (به کۆک بوون له گه ل مه بهست و دژیوونی)، هه ندیک کتییی تر به: (له خۆگرتنی به رژه وهندی و خراپه) ده ریان بریووه، ناکامی هه رسی ده رپینه که یه ک شته، جا نه گه ر یه کی گرت له گه ل مه بهسته که نه وا به رژه وهندی خاوه نه که ی تیدایه، کۆکه له گه ل سروشته که ی، به هۆی نه وهی ویستی له سه ره، برواشی وایه سوودی ده بیت، پیچه وانه که شی له به رژه وهندی نه ودا نییه و کۆکیش

- مانای دووهم: سیفه‌تی ته‌واو و نات‌ه‌واو، وه‌ك: باشی زانست، خراپی نه‌زانین<sup>(۲)</sup>.
- چاك و خراپی، به‌م دوو مانایه به‌بیّ راجیایی عه‌قلین، واته: عه‌قل سهر‌به‌خۆیه له په‌یی بردن به چاك و خراپییه‌كه‌یان، عه‌قل له‌م په‌یی پی‌بردنه‌دا پی‌ویستی به‌شهرع نییه.
- مانای سییه‌م: نه‌و شته‌ی كه ستایش و سهرزه‌نشتی به‌په‌له و هه‌نووكه‌یی شهرع و پاداشت و سزای داهاتوو پی‌ویست ده‌كات و به‌دوای خۆیدا دینیت. نه‌مه خالی ململانی و مشتومره له نیوان موخته‌زیله و نه‌وانی تر‌دا.
- موخته‌زیله و نیمامی و زه‌یدییه‌كان بۆ نه‌وه‌چوون كه چاك و خراپی شته‌كان عه‌قلین، واته: عه‌قل سهر‌به‌خۆیه له په‌یی پی‌بردن، بیّ نه‌وه‌ی شهرع رۆلی هه‌ییت، یان نه‌وه‌تا له‌بهر خودی كرده‌وه‌كه یان له‌بهر سیفه‌تیک كه بۆ حوكمه‌كان ده‌گه‌رته‌وه یاخود له‌بهر بوونی چهند شتیکی تری له‌بهرچاو گیراو به‌پیّ راجیایی له نیوانیان<sup>(۳)</sup>.

نییه له‌گه‌ڵ سروشته‌كه‌ی. مه‌به‌ست له سروشت ئاره‌زوو نییه تا په‌خنه‌ی نه‌وه بگه‌ڕیت و بوت‌ریت له‌وانه‌یه نه‌و شته‌ی كۆكه له‌گه‌ڵ مه‌به‌ست، پی‌چه‌وانه بیت له‌گه‌ڵ سروشت، وه‌ك نه‌و چاره‌سهره‌ی كه نه‌خۆش هه‌زی لیّ نییه، به‌لكو سروشتی مرۆف ئاراسته‌ی به‌ره‌و نه‌وه‌یه كه سوود ده‌ست‌ب‌خات و زیان لابه‌ریت. و ده‌لیت: به‌م شیوه‌یه له كتیبی (عبدالحكیم علی‌المقدمات) دا هاتووه. ب‌روانه: وته‌كه‌ی عه‌تار له حاشیه‌كه‌یدا ۸۱.

<sup>(۱)</sup> شرح جلال الدواني على الجمع الجوامع - حاشية العطار، سهرچاوه‌ی پيشوو، والمحصل للرازي ۲۰۲.

<sup>(۲)</sup> تشنيف المسامع، والمحصل، هه‌ردوو سهرچاوه‌كه‌ی پيشوو، و عه‌تار له: (حاشيته ۸۱ عن السيد الشريف على المواقف) هیناویه‌تی: (واته: خودی هه‌ندیک سیفه‌تی كه‌ماله، خودی هه‌ندیک سیفه‌تی تریش سیفه‌تی كه‌م و کورییه، ده‌وتریت: زانست باشه، واته: هه‌ر كه‌سیك خۆی زانستدار ب‌كات نه‌وا خاوه‌ن پله‌ویایه و كه‌ماله، نه‌زانین خراپه، واته: هه‌ر كه‌سیك نه‌زان بیت كه‌م و کوری هه‌یه بارودۆخی خراپه).

<sup>(۳)</sup> تشنيف المسامع، والمحصل، هه‌ردوو سهرچاوه‌كه‌ی پيشوو، و سه‌یری رای ئیمامیه‌كان ب‌كه له: النافع شرح الباب الحادی عشر ۲۶. و وته‌ی زه‌یدییه‌كان له: الأساس ۵۱ و له ۵۰ هاتووه كه وتیانه راجیایی له مه‌ر دوو مانا‌كه‌ی یه‌كه‌م نییه.

موعته‌زیه پێیان وایه توانا و ده‌سه‌لاتی عه‌قل له ناستیکدایه که له توانای داهیه چاک و خراپی شته‌کان دیاری بکات، چونکه ههر شتیک سیفه‌تیکێ تێدایه که وای لیکردوه چاک یان خراپ بێت، جا راستگویی سیفه‌تیکێ خودی تێدایه که وای لیکردوه چاک بێت، درۆش سیفه‌تیکێ خودی تێدایه که وای لیکردوه خراپ بێت، بۆیه هۆشمنده‌کان به‌شدارن و وه‌ک یه‌کن، باوه‌ردارو بێ باوه‌ران کۆکن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که پزگار کردنی که‌سی نغزو بوو کارێکی چاکه و تۆمه‌تبارکردنی که‌سی بێ تاوان کارێکی خراپه، نه‌گه‌ر حوکمی شه‌رعیان له‌مه‌دا پێنه‌گات.

شه‌رع که فرمان کردنی شتیک ده‌کات له‌به‌ر چاکیه‌که‌یه‌تی و که‌ ریگری له‌ شتیک ده‌کات له‌به‌ر خراپیه‌که‌یه‌تی، شه‌رع ناتوانیت پێچه‌وانه‌ی ئه‌مه‌ حوکم بدات، چونکه فرمان و ریگری شه‌رع په‌یوه‌ستن به‌و چاکه و خراپه‌ی له‌ خودی شته‌که‌دا هه‌یه<sup>(۱)</sup>. ههر شتیک عه‌قل به‌ چاکێ دابنیت ئه‌وا کردنی ئه‌و شته‌ پێویسته له‌لایه‌ن خواوه‌ر خوا‌ی گه‌وره‌ پاداشتی ئه‌نجامده‌ری کرده‌وه‌که‌ ده‌داته‌وه‌، ههر شتیک عه‌قل به‌ خراپی بزانیته‌، ئه‌وا خوا‌ی گه‌وره‌ فرمانی کردوه‌ به‌ نه‌کردنی و ههر که‌سی‌کیش بیکات خوا‌ی گه‌وره‌ سزای ده‌دات.

به‌م پێیه‌ وتوانه‌: ئه‌وانه‌ی بانگه‌وازی پێغه‌مبه‌ران و شه‌ریعه‌ته‌کانی خایان

باوه‌ر بوون به‌وه‌ی که عه‌قل به‌ به‌لگه‌ ده‌هینرێته‌وه‌ له‌ باره‌ی چاک و خراپی شته‌کان، به‌و واتایه‌ پێویسته له‌سه‌ر خوا پاداشت و ستایش بکات له‌سه‌ر کرده‌وه‌ی باش و سزاو سه‌ره‌نشست بکات له‌سه‌ر کرده‌وه‌ی خراپ، ئه‌مه‌ رای موعته‌زیه‌ و دووانه‌په‌رست و ئه‌وانه‌ی بروایان به‌گه‌رانه‌وه‌ی رۆح هه‌یه و براهیمه و خه‌واریج و کرامیه‌که‌نه. / نه‌ایه‌ الإقدام ۳۷۱. فجر الإسلام. و سه‌یری: النافع، سه‌رچاوه‌ی پێشوو بکه.

مامۆستا (موحه‌مه‌د سه‌لام مه‌دکوره) له (مناهج الإجتهد فی الإسلام ۴۹۹) دا وتیه‌تی: (موعته‌زیه‌کان زیاده‌ڕه‌وییان کرد له‌ نه‌ندازه‌کردنی توانا و ده‌سه‌لاتی عه‌قل و سنووری زانست و زانیاریی مرۆیی.... ئه‌وان پێیان وایه عه‌قلی مرۆف توانای وای پێدراوه که له‌ باریدا هه‌یه به‌لگه‌ بێنێته‌وه له‌سه‌ر ئه‌و شتانه‌ی به‌ خوا‌ی گه‌وره‌ په‌یوه‌ستن، هه‌یج سنوورێک بۆ عه‌قل نییه جگه‌ له‌ به‌لگه‌کانی عه‌قل نه‌بێت و هه‌یج هه‌له‌ و خلیسکانیک بوونی نییه ههر که به‌لگه‌که‌ی عه‌قل دروست ده‌رچوو، ههر به‌م پێیه‌ش قورئان ته‌ئویل ده‌که‌ن).

پینگەشتوو، ئەوا ئەرکدارن بەپێی ئەوەی کە لە شەریعتە کەدا هاتوون، ئەوانەش کە شەریعتە کانی خوایان پێ نەگەشتوو ئەوا ئەرکدارن بەوەی کە عەقلیان ئاراستەیان دەکات، جا لەسەریان پێویستە ئەو شتە بکەن کە عەقل بە چاکێ دەزانیت، چونکە بەکردنی پاداشت وەرەگرن، هەروەها ئەوەش فەرامۆش بکەن کە عەقل بە خراپێ دەزانیت، چونکە بەکردنی سزا وەرەگرن<sup>(۱)</sup>. واتە: ئەو شتە عەقل پەیی بە چاکییە کە دەبات ئەوا کردنی پێویست دەبێت و ئەوەش کە عەقل پەیی بە خراپییە کە دەبات نەکردن و فەرامۆش کردنی پێویست دەبێت<sup>(۲)</sup>.

بەلّام ئەشعەرییەکان بۆ ئەوەچوون کە شەریع چاک و خراپێ شتەکان دیاری دەکات، نەک عەقل. مەزھەب پاداشت و سزا لەسەر کردن و نەکردنی هیچ شتێک وەرناگیریت تا بانگەوازی پیغمبەری پێنەگات.

ماتورییدیەکان بۆچوونیان وایە کە عەقل چاک و خراپێ شتەکان دیاری دەکات، بەلّام پاداشت و سزا وابەستەییە بەشەرعه‌وه. بە تێڕۆ تەسەلی راو بۆچوونی ئەشعەرییەکان و ماتورییدیەکان دەخریتەپروو لە کاتی باس کردنی راکانیان.

جا موعتەزلیەکان لە داننانە بنەمای دادگەری مەبەستیان پاک راگرتنی خوابوو و دوور گرتنی بوو لە ستم، بۆیەش ویستی مەزھەبیان تا ئەندازەیک بەرزکردووە کە بەرپرس بێت لە ستم.

کەچی ئەشعەرییەکان بۆ ئەوەچوون کە لە راستەقینەدا ستم نییە، چونکە خوای گەورە بکەری راستەقینە، ئەمەش دادگەرییە، بەو واتایە پەفتار لە مولکی خۆیدا دەکات، چۆن بیهوێت وائەکات، فەرمان بەوەدەکات کە دەیهوێت. و وتنی ئەو بۆچوونە کە پێی وایە مەزھەب بەرپرسە لە بەدیھێنانی کردەوێ خۆی ئەمە تەسک کردنەوێ توانای خوای

<sup>(۱)</sup> علم أصول الفقه لعبد الوهاب خلاف ۹۸-۹۹.

<sup>(۲)</sup> تاریخ المذاهب الإسلامية ۱۸۲.

گهورهیه. بویه وتویانه: کردارهکان له لایه خواره بهدیهنراون و بهندهش بهدهستی دهخات<sup>(۱)</sup>.

نهم راجیاییه له به چاک و خراب دانان هیچ شتیکی لهسەر کهلهکه نابیت تهنهها بۆ نهوانه نهبیت که شهريعهتی پیغه مبهرهکانیان پێ نهگهیشتوو، چونکه نهمانه نهکردارن له لایه موعتهزیهکان، له لایه نههلی سونه و جهماعهتیش نهکردار نین<sup>(۲)</sup>.

### کردهوهکانی بهنده:

که موعتهزیهکان خویان به پاک گرت، له کردهوهی خراب، نهم بۆچوونهیان بهرههم هینا که کردهوهکان له خودی مروڤدا بهدینههینراون بهلکو مروڤ خۆی دروستیان دهکات<sup>(۳)</sup>.

کردهوهکانی بهنده کردهوهی راستهوخۆی سهڕهشکییه<sup>(۴)</sup>، وهک ههلسوکهوت، ههستان و دانیشتیان<sup>(۵)</sup>.

<sup>(۱)</sup> تعلیق د. عبدالکریم عثمان فی هامش ۱۳۱ من شرح الأصول الخمسة.

<sup>(۲)</sup> علم أصول الفقه لعبد الوهاب خلاف ۹۹ وتعلیق د. شعبان محمد إسماعیل علی إرشاد الفحول ۵۴/۱.

<sup>(۳)</sup> شرح الأصول الخمسة ۳۲۳ و ۳۴۰. و سهیری نههش بکه: تبصرة الأدلة ۵۹۴/۲.

<sup>(۴)</sup> کردهوهکانی بهنده له لایه موعتهزیه دوو جوړن:

یه کهم: کردهوه راستهوخۆ سهڕهشکییهکانی بهنده، که ناكریت پروویدنه تهنهها به مبهست نهبیت، ههر بهشیک لهو کردهوهیه پتویستی به نوێکاری و ویست بۆ ههبوون و بهرهو پیرچوونی ههیه، موعتهزیهکان کۆکن لهسەر نهوهی که نهم کردهوانه بهنده خۆی بهدیان دههیتیت، تهنهها (زیپاری کوری عهمر) و (حهفصی فهد) نهبن که کۆک بوون لهگهڵ نههلی سونهدا که نهم کردهوانهش ههر بهدیهنراوی خوان.

دووهم: کردهوه خۆنهوێستهکان (أفعال التولد): بریتییه له ههر کردهوهیهک که شیای پروودانه، بهبێ نهوهی بکههرهکی مبهستی بووویت و ویستی لهسەر بیت. موعتهزیه سهبارت بهم کردهوانهی جزری دووهم راجیان، جا موعتهزیهکان تهنهها نهو کردهوانهیان داوهته پاڵ مروڤ که له کهسی زیندوووه سهراچاوهی گرتوو، ههروهک (بیشری کوری موعتهمر) و (قازی عهبدولجهبار) و جگه لهوانیش نههیان وتوه. /المعتزلة لعهواد المعتق ۱۶۸ و ناماژهی بۆ سهراچاوهکانی کردوو. و

خوای گه‌وره کرده‌وهی به‌نده‌کانی به‌دینا‌هینیت، به‌لکو به‌نده‌کان خوایان کرده‌وه‌کانیان به‌دیدیه‌هینن. ئەمەش بێ توانایی خوا ناگه‌یه‌نیت، به‌لام خوای گه‌وره هیتزیکسی له مرۆڤدا داناوه که مرۆڤ به‌هۆیه‌وه بتوانیت کرده‌وه‌کانی به‌دیبه‌هینیت، جا خوای گه‌وره پێده‌ری ئەو هیتزه‌یه، بۆیه خوا هیتزو توانای ته‌واوی هه‌یه له‌سه‌ر سه‌ندنه‌وه‌ی ئەو شته‌ی به‌خشیویه‌تی، که خوای گه‌وره ئەمە‌ی به‌خشیووه بۆ ئەوه‌بووه که ئەکداری و ته‌کلێف ته‌واو ببیت<sup>(۲)</sup>، پاداشت و سزا جێبه‌جێ ببیت.

موعته‌زیه به‌م بۆچوونه‌یان به‌ریه‌رچی جه‌برییه‌کانیان داوه‌ته‌وه که ده‌لێن مرۆڤ ناچاره له کردنی کرده‌وه‌کانیدا و سه‌رپشک نییه، ته‌نانه‌ت موعته‌زیه‌که‌کان ئەم بۆچوونه‌ی جه‌برییه‌کانیان به‌ کوفر داناوه، چونکه پێیان وایه جه‌برییه‌کان به‌م بۆچوونه‌یان پێچه‌وانه‌ی بنه‌مای دادگه‌ری جوڵاونه‌ته‌وه ئەمەش به‌وه‌ی شتی ناشرین و سته‌م و درۆ... هتدیان داوه‌ته پال‌خوا، بۆیه به‌م بۆچوونه‌یان کوفریان کردووه<sup>(۳)</sup>.

گێڕدراوه‌ته‌وه که واصلی کورپی عه‌تاء هه‌ندیک له‌ هاوه‌لانی ناردووه بۆ ده‌ڤه‌ری (خوړاسان) بۆ گفتوگۆ و ده‌مه‌ته‌قی کردن له‌گه‌ڵ جه‌همی (جه‌بری)<sup>(۴)</sup>.

ئەمەش هه‌ندیک له‌ به‌لگه‌کانیانن:

۱- ئەم فەرماشته‌ی په‌روه‌ردگار: ﴿صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ النمل: ۸۸. (قازی

پێناسه‌ی هه‌ردوو جوړی کرده‌وه‌کانی هیناوه له: الإسکافی عن مقالات الإسلاميين في المعتزلة، سه‌رچاوه‌ی پێشو ۱۸۴.

سه‌یری وته‌که‌ی ئیسکافی و جگه‌ له‌ویش بکه له: المقالات الإسلاميين ۹۳/۲ وقول ضرار وحفص في ۹۱.

ئه‌هلی سوننه بۆچوونی وایه که هه‌ردوو جوړی کرده‌وه به‌دیبه‌تێراوی خوان. / تمهید الأوائیل ۳۳۴ وأصول الدين للغزنوي ۱۶۹ والمعتزلة لعود المعتق ۱۹۱ عن ابن حزم وابن تیمیة.

<sup>(۱)</sup> المعتزلة لعود المعتق ۱۶۹ عن المغني للقاضي عبد الجبار.

<sup>(۲)</sup> تأریخ المذاهب الإسلامية ۱۲۷ و ۱۸۴.

<sup>(۳)</sup> شرح أصول الخمسة ۱۲۴-۱۲۵.

<sup>(۴)</sup> فجر الإسلام ۲۹۷.



عەبدولجەبارى موعتەزىلە) وتوێهەتى: خۆى گەورە پوونى کردۆتەوێه کە کارەکانى خوا ھەر ھەمووى پێک و پێک و بى کەم و کورتى، پێک و پێکیش بریتىيە لە تۆکمەيى و جوانى بەيەکەوێه، ئەگەر کارىک تۆکمە بوو بەلام جوان نەبوو، ئەوا ناکرێت بە کارىکى پێک و پێک وەسف بکەیت. ئایا نایىنیت؟ ئەگەر يەکیکمان قسەيەکی پەوان بکات بەلام شتى ناشرىن و مانای بى سەروەرى ھەيیت، ئەگەرچى بە قسەيەکی تۆکمە دابنرێت ئەوا بە قسەيەکی پێک و پێک وەسف ناکرێت.

شتىکى زانراویشە کە کردەوێ بەندەکان: ھەيانە جولەکايەتيە يان نەصرانيەتيە و ھەشيانە کردەوێ ئاگرپەرستانەيە، ھىچ يەکیک لەم سى جۆرە کردەوانەى پێک و پێک نى، بۆيە دروست نىە خوا بەدەيھێنەرى ئەو کردەوانە يیت<sup>(١)</sup>.

٢- ھەندىک کردەوێ بەندەکان ھەن ستمەن، جا ئەگەر خۆى گەورە بەدەيھێنەرى ئەو کردەوانە بوايە ئەوا پتويست دەبوو کە خۆى گەورە ستمەکارىکى زۆردار بوايە، خۆى گەورە پاک و بەرزو دوورە لەم جۆرە شتانە<sup>(٢)</sup>.

بەلام ئەشعەرى و ماتورىدييەکان بۆ ئەوچوون کە کردەوێ بەندەکان بەدەيھێنراوى خوان، بەندە تەنھا دەتوانىت بەدەستيان بھات، پاداشت و سزاكەى لەسەر ئەم بەدەستھێنانە ديارى دەکەیت.

بەتيروتەسەلى باسى واتاي بەدەستھێنان (الكسب)ى کردەوێ دەکەين لە کاتى خستەنەرۆوى راوبۆچوونى ئەشعەرى و ماتورىدى.

### مىھرەبانى خوايى (لوتفى خوايى):

مەبەست لە مىھرەبانى بریتىيە لە ھەر شتىک کە وا لە مرۆف بکات، گوێرايەل يیت

<sup>(١)</sup> شرح أصول الخمسة ٣٥٨. چەند بەلگەيەكى تريشى تىدايە کە لە قورئانى پەرۆزەو ھىناويەتى.

<sup>(٢)</sup> شرح أصول الخمسة ٣٤٥. و عواد المعتق له: (المعتزلة ١٧١ ولايەرەکانى تردا) باسى بەلگەکانى موعتەزىلە و بەرپەرچەکانى زانايان بۆ ئەو بەلگانەى کردووە.

و دووری بخاتهوه له گوناھ. جا ئەگەر خوا دادگەر بیټ له حوکمه کانیدا و میهره بان بیټ به به دیهینراوه کانی و بهنده کانی بیینیت ئەوا رازی ناییت کوفر بکهن و ستهم و زۆرداری بو جیهان و به دیهینراوانی ناویت، جا خوای گهوره شتیکی نهشاردۆتهوه له بهنده کان که به کردنی بیته هۆی گوێپرایه لێ و چاک بوونیان<sup>(۱)</sup>.

موعته زله کان ده لێن میهره بان و لوتف پێویسته له سهر خوای گهوره، ئەگەر هاتوو خوای گهوره دواکهوتبوو له پاسپاردن و نه رکدار کردن، جا وه که یه که ئەم لوتفه چ له شتیکی فهرز یاخود سوننه تدا بیټ<sup>(۲)</sup>.

<sup>(۱)</sup> فی علم الکلام - المعتزلة ۱۴۵ و نقل عن الملل والنحل للشهرستاني. و بغدادی له: (النافع ۳۲) وتویه تی: (میهره بانی و لوتف بریتیه له وهی که بهنده له چاکه و گوێپرایه لێ نزیک ده کاته وه دووری ده خاته وه له میهره بانی).

له: (نهاية الإقدام ۴۰۶) ی شههرستانی دا هاتوو: (میهره بانی و لوتف له لایه ن موعته زله بریتیه له رێخۆشکردن به ره و چاکه، ئەمه ئەو کردوه یه که خوای گهوره زانیویه تی به هۆیه وه بهنده گوێپرایه لێ ده بیټ، خوای گهوره توانای به سهر هیچ میهر و لوتف و کرده وه یه کی له و جۆره دا نییه، چونکه ئەگەر توانای به سهر هه بوایه ئەوا کافره کان برۆایان ده هینا).

له: (الإرشاد، للجويني، ۳۰۰) دا هاتوو: (میهره بانی و لوتف له لایه ن موعته زله بریتیه لهو کرده وه یه که خوای گهوره ده زانیټ به هۆیه وه بهنده گوێپرایه لێ ده کات... بۆیه پێویسته خوای گهوره نه و په ری میهره بانی و لوتف بکات به نه رکداره کان، به لām میهره بانی و لوتف له توانای خوا دا نییه، چونکه ئەگەر ئەمه ی بکر دایه ئەوا بێ با وه رو کافره کان برۆایان ده هینا... به لām ئەوانه ی له سهر رێبازی راستن ئەوا میهره بانی و لوتف له لای ئەوان بریتیه له به دیهینانی توان له سهر گوێپرایه ل و په رستش، ئەمه ش هه رده م خوای گهوره توانای به سهر دا ده شکیت) و سهیری ئەمه ش بکه: تبصرة الأدلة ۷۲۳/۲ والتمهید للامشي ۱۱۵.

<sup>(۲)</sup> المعتزلة لعود المعتق ۱۹۴ نقلا عن المغني للقاضي عبد الجبار، و تیایدا هاتوو: ئەگەر میهره بانی و لوتفه که پێش پاسپاردن و نه رکدار کردن بیټ ئەوا ئەو کاته پێویست نایټ له سهر خوا، چونکه لوتف ده بیته هۆی لاچوون و سرینه وه ی هۆی نه رکدار کردنه که، لهو کاتیشدا نه رکداری بوونی نییه، ئەگەر لوتف به رامبه ر بوو له گه ل لوتف لهو کاته شدا له سهر خوا پێویست ده بیټ. سهیری راجیایی موعته زله کان بکه سه باره ت به بابیه تی لوتف: مقالات الإسلاميين ۳۱۳/۱.

ئیمامیه‌کانیش به‌همان شیوه‌ی موعته‌زله‌کان بۆ‌چوونیان وایه میهره‌بانی و لوتف پیویسته له‌سه‌ر خوای گه‌وره<sup>(۱)</sup>.

ئه‌هلی سوننه میهره‌بانی و لوتفی خواییان بریار داوه بۆ هه‌ر یه‌کیك له به‌دیهره‌نراوه‌کان که خوای گه‌وره ویستی له‌سه‌ر بیته، به‌لام به‌پیویستی نازانن له‌سه‌ر خوای گه‌وره، به‌لکو به به‌خشنده‌یی خوا داده‌نین، ئه‌و لوتفه‌ش: ئه‌وه‌یه که پیی ده‌وتریت سه‌رخستن به‌ره‌و چاکه و دوورخستن‌ه‌وه له خراپه، ئه‌مه‌ش ئه‌م فه‌رمایشته‌ی خوای پایه‌به‌رزه: ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ النساء: ۸۳. واته: (جا ئه‌گه‌ر فه‌زل و چاودیری خوا ره‌حمه‌ت و میهره‌بانیه‌که‌ی نه‌بوايه شویته‌ی شه‌یتان ده‌که‌وتن، جگه له که‌میکتان نه‌بیته). جا ئه‌م به‌خشنده‌یه بریتییه له‌و لوتف و میهره‌بانیه‌ی که هۆکارێک بووه بۆ شۆین نه‌که‌وتن و دوورکه‌وتنه‌وه له شه‌یتان<sup>(۲)</sup>.

به‌رپه‌رچی موعته‌زله‌کانیان داوه‌ته‌وه به‌وه‌ی پیویست بوون له‌سه‌ر خوای گه‌وره شتیکی نه‌سته‌مه، به‌هۆی ئه‌سته‌م بوونی پیویستکه‌ریک له سه‌رووی خوای گه‌وره که شتی له‌سه‌ر پیویست بکات<sup>(۳)</sup>.

### چاکه و چاکترو باشه و باشتر (الصلاح والأصلح):

چاکه و باشه (الصلاح): بریتییه له‌و کرده‌وه ئاراسته‌کارو به‌ره‌و خێره‌ی که برپه‌ری جیهانه و هۆی مانه‌وه‌ی جوژه‌کانه له دنیا‌دا و سه‌رکێشه بۆ به‌خته‌وه‌ری هه‌میشه‌یی له داها‌تو‌دا.

چاکترو باشتر (الأصلح): بریتییه له‌وه‌ی ئه‌گه‌ر دوو خێر و چاکه هه‌بوون، یه‌کیکیان نزیکتر بوو له چاکه‌ی په‌ها، ئه‌وا ئه‌و چاکتره<sup>(۴)</sup>.

<sup>(۱)</sup> الباب الحادي عشر والنافع عليه ۳۲ ومفتاح الباب ۱۶۵.

<sup>(۲)</sup> المعتزلة لعود المعتق ۱۹۶، وأشار إلى مدارج السالكين والإبانة، واقتضاء الصراط المستقيم.

<sup>(۳)</sup> التبصرة في الدين ۷۲ و ۶۱. و بروانه: المعتزلة لعود المعتق، سه‌رچاوه‌ی پیشوو که وه‌ریگرتوه له:

ئیسفه‌رایینی.

<sup>(۴)</sup> نهاية الإقدام ۴۰۶.

موعەتەزێلەکان بۆ ئەوە چوون کە خۆی گەورە تەنھا کاری چاکتر و خێر ئەنجام دەدات، لەرووی حیکمەتیشەو پێویستە بەرژەوێندی بەندەکان لەبەرچاو بگرت<sup>(۱)</sup>.

سەبارەت بە چاکتر (الأصلح) ئەوا بۆ دوو بۆچوون دا بەش بوون:

۱- پێویستە لەبەرچاو بگرت وەک چۆن لەبەرچاوترینی (چاکی) کە پێویست بوو. ئەمە بۆچوونی زۆریە موعەتەزێلەکانە.

۲- پێویست نییە، چونکە شتی چاکتر کۆتایی نییە، هیچ شتێکی چاکتر نییە مەگەر لەو چاکتر هەر هەیە. ئەمە وەتە "بیشری کۆری موعەتەمر"ی موعەتەزێلییە<sup>(۲)</sup>.

لە: (شرح الباجوري على الجوهرة ۱۸۲) هاتوو: (پێویست بوونی چاکی: واتە پێچەوانەی خراپە، وەک ئیمان چۆن لەگەڵ کوفر بەرامبەرە، جا دەلێن: ئەگەر دوو شت هەبوان یەکیکیان چاکە بوو، ئەوەی تر خراپە، ئەوا پێویستە لەسەر خوا شتە چاکە بکات نەک خراپە کە. پێویست بوونی چاکتر: واتە ئەوەی بەرامبەرە لەگەڵ چاک، وەک چۆن لای سەرەوێ بەهەشت بەرامبەرە لەگەڵ لای خوارەوێ، جا دەلێن: ئەگەر دوو شت هەبوان یەکیکیان چاک و ئەویتریان چاکتر بوو ئەوا پێویستە لەسەر خوا چاکترە بکات نەوێک چاکە کە. دواتر موعەتەزێلەکان راجاییان تێکەوت: جا موعەتەزێلەکانی بەغداد بۆچوونیان وابوو کە پێویستە لەسەر خوا چاکی و چاکتر لەبەرچاو بگرت لە کاروباری دنیا و دواڕۆژدا، موعەتەزێلەکانی بەسەرەش بۆ ئەوە چوون کە پێویستە لەسەر خوا رەچاوی چاکی و چاکتر بکات تەنھا لە ناییندا، دواتر لەبارەی چەمکی چاکتر "أصلح" راجاییان تێکەوت، چەمکی ناوبراو لەلایەن بەغدادیەکان: بریتییه لەو کارە کە حکمەت و مشوریتی بەرزێ تێدا، بەلام لەلای بەسەرێکەکان بریتییه لە: بە سوودترین).  
(۱) الملل والنحل للشهرستاني ۳۹/۱.

(نەزام و تویەتی: خۆی گەورە ناتوانیت کردەوێک بکات بە بەندەکانی بە پێچەوانەی ئەو کردەوێکی کە چاکترە بۆیان، ناتوانیت یەک گەردیلە لە خوشی بەهەشتیەکان کەم بکاتەو، چونکە خوشی بەهەشتیەکان چاکترە بۆیان، بوونی کەم و کوری لەو شتەدا کە چاکترە ستمە لەلایەن خوا، خۆی گەورە لە توانیدا نییە سزای دۆزەخییەکان بە ئەندازی یەک گەردیلە زیادە کەم بکات...)/  
و الفرق بين الفرق ۱۳۳. و سەیری ئەمەش بکە: الملل والنحل للشهرستاني ۴۷/۱-۴۸ والتبصير في الدين ۶۱.

(۲) نهاية الإقدام ۳۹۷-۳۹۸ هەر یەک لە بۆچوونەکانی داوێتە پال هەندێک لە موعەتەزێلەکان، بەلام لەم سەرچاوەندا بۆچوونی یەکەمی دراوێتە پال زۆریە موعەتەزێلەکان و هی دووەمی دراوێتە پال

ئه هلی سوننه وتویانه: خوی گه وره وهك سۆزو بهزهیی و به خشندهیی خۆی چی چاکه ئه وه به بنده کانی ده کات، ئه مهش به وهی نا که پتویسته، که میك پتشت بۆچوونی (ئیسفه رایینی) مان خسته پروو به وهی پتویست بوون له سه ر خوی گه وره ئهسته مه، به هوی ئهسته می بوونی یه کیک له سه رووی خوا وه شتی له سه ر پتویست بکات<sup>(۱)</sup>.

مامۆستا (موحه مه د سه لام مه دکور) وتویه تی: موخته زیله زیاده پوهیان کرد له پتوان و قیاس کردنی نادیار له سه ر دیار (الغائب علی الشاهد)، خوی گه وره یان ملکه چی یاسا کانی ئه م جیهانه کرد، پابه ندیان کرد به داد گه ری وهك چۆن مرۆف ته سه ور ده کات. له بیران چوه که واتای داد گه ری رتیه یه، ته سه ور کردنی ده گۆریت به گۆرانی کات، به هه مان شیوه (چاکی و خرابی: حسن و قبح) و (چاکه و چاکتر) رتیه یین<sup>(۲)</sup>.

بیشری کوری موخته مر: مقالات الإسلامیین ۳۱۳/۱. و قول البشر و حجه فی الملل والنحل للشهرستانی ۵۷/۱. و نقل عواد المعتق فی المعتزلة ۱۹۸ القولین عن نهاية الإقدام والمقالات. <sup>(۱)</sup> المعتزلة لعواد المعتق ۱۹۹-۲۰۲ ونقل الإسفرایینی والغزالی و ابن تیمیة. و سهیری وته کی (ئیسفه رایینی) له: التبصیر فی الدین ۷۲. و سهیر وتهی ماتوریدییه کان بکه له: أصول الدین للغزنوی ۱۷۲.

ده ر دیر له: (شرح الخریده ۸۹) وتویه تی: ئه گه ر هاتبویه کردنی شتی چاکتر پتویست بووبایه له سه خوی گه وره ئه وا هیچ ناخۆشیه ک پروی نه ده دا، خوی گه وره که سی کافری هه ژاری سزادراوای له دونیا و دواړژدا به دی نه ده ئینا، هیچ کات مندال که ئه رکدار نییه نازاری نه ده بوو، هه ندیک له گیانله به رو بالنده کان له وه پری لاوازی و چه رمه سه ریدا نه ده بوون، ته نانته گه ران به دوازی به ده سه ئینانی رتیموونی و هیدایهت و کارکردن بۆ دۆزینه وهی نه هتشتنی نه خۆشیه کان هیچ واتیه کی نه ده بوو به هوی گه یانندی ئه وهی چاکتره بۆ بنده کان، هیچ شتیکی تر سه بارهت به به رژه وهندی بنده کان له توانای خوی گه وره دا نه ده ما، چونکه خوا ئه وهی پتویست بووه له سه ری چاکتر بووه نه نجامی داوه. ده ر دیر له (خریده) دا وتویه تی:

ومن يقل فعل الصلاح وجبا علی الإله قد أساء الأديا

واته: ئه وهی بلت کردنی کاری چاکتر پتویسته له سه ر خوا، ئه وا به راستی بی ئه ده بی نواندوه.

بروانه: شرح الباجوري علی الجوهره ۱۸۳.

<sup>(۲)</sup> منهاج الإجتهد فی الإسلام ۴۹۹.

### رەوانەكردنى پېغەمبەرەن لەسەر خوا پېويستە:

ئەمەش لەبەر ئەوھە ئەگەر خوا زانیبیتى كە چاك بوونى ئىمە پەيوەستە بەو شەریعەتەو، ئەوا پېويستە لەسەرى كە ئەو شەریعەتەمان پى بناسىت، تا كەم و كورتى نەخاتە ناو ئەو شتەى كە لەسەرى پېويستە، شتیکى دادگەرەنەىە كە كەم و كورتى نەخاتە ناو شتیک كە لەسەرى پېويستە<sup>(۱)</sup>.

جا رەوانەكردنى پېغەمبەرەن لە دادگەرى خواوھە، ئەگەر پېغەمبەرەنى نەئاردبوايە ئەوا كەم و كورتى دەخستە ئەو ئەرکەى كە لەسەرى پېويست بوو. غەزالى وتوھەتى: موعتەزىلەكان وتوینە: ئاردنى پېغەمبەرەن پېويستە<sup>(۲)</sup>.

باوكى عەلى موحەمەدى كورپى عەبدولوەھابى جوبائى و كورەكەى ئەبو ھاشمى عەبدوسەلام كە لە موعتەزىلەى شارى بەصرەن، ھەموو ئەرکەكانیان بە بەشیک لە مېھرەبانى و لوتف داناو، ئاردنى پېغەمبەرەن و دانانى شەریعت و سەرنج پاكىشان بۆ رېگەى ھەرە راستن ھەموو ئەمانەیان بە لوتف داناو<sup>(۳)</sup>.

بەلام ئەھلى سوننە و جەماعەت بۆچوونیان وایە كە ئاردنى پېغەمبەرەن لە بەخشندەبى خواوھە بۆ بەندەكانى، تفتازانى وتوھەتى: لەبەر ئەوھى ئاردنى پېغەمبەرەن بەرژەوندى بى ژمار لەخۆى دەگریت، بۆیە بریتىيە لە مېھرەبانى و لوتف، پەھمەتیکە خۆى گەرە بە ھەر كەسك لە بەندەكانى بېھوت دەبىەخشیت، بەبى ئەوھى ئەمە لەسەر خوا پېويست بىت، بەپېچەوانەى پاي موعتەزىلەكان<sup>(۴)</sup>.

(۱) شرح الأصول الخمسة ۵۶۳ و لا ۵۶۴.

(۲) المعتزلة لعواد المعتق ۲۰۴ ونقل عن الإقتصاد في الاعتقاد للغزالي. وهو في الإقتصاد في الاعتقاد ۱۰۴.

(۳) الملل والنحل للشهرستاني ۶۸/۱.

(۴) شرح المقاصد للتفتازاني ۵/۵ و بۆچوونەكەى موعتەزىلەى ھىناو. و پروانە: المعتزلة لعواد المعتق ۲۰۶ نقلا عن السفاريني.

### بنه‌مای سییه‌م: به‌لین و هه‌ره‌شه (الوعد و الوعيد)<sup>(۱)</sup>.

به‌لین (الوعد): بریتیه له هه‌ره‌ه‌والیک که مه‌به‌ست لیی گه‌یانندی سوود بیت به به‌رامبه‌ر یاخود دوورخستنه‌وه‌ی زیان بیت له که‌سی به‌رامبه‌ر له داهاتوودا.

هه‌ره‌شه (الوعيد): بریتیه له هه‌ره‌ه‌والیک که مه‌به‌ست لیی گه‌یانندی زیان بیت به که‌سی تر یاخود مه‌به‌ست لیی پی له ده‌ستدانی سوودیك بیت له داهاتوودا.

مه‌به‌ست له و بنه‌مایه ئه‌وه‌یه: خوای گه‌وره په‌یمانی به گوێپرایه‌لان داوه به‌وه‌ی پاداشتیان ده‌داته‌وه، هه‌ره‌شه‌ی له گونا‌ه‌کاران کردووه به‌وه‌ی سزایان ده‌دات، شتیکی گومان هه‌لنه‌گره که خوای گه‌وره په‌یمان و هه‌ره‌شه‌که‌ی خوی جیبه‌جی ده‌کات، درۆ قسه شکاندن دروست نییه بۆ خوای گه‌وره<sup>(۲)</sup>.

موعته‌زیله‌کان پڕوایان به به‌لین (وعد) هه‌یه: واته پتویسته له‌سه‌ر خوا که په‌یمانی خوی جیبه‌جی بکات، پتویسته پاداشتی به‌نده بداته‌وه که مردووه وهك ده‌ره‌نجام<sup>(۳)</sup>، جا ئه‌گه‌ر به‌نده‌که‌ی له دنیا ده‌رچوو و گوێپرایه‌ل و ته‌وبه‌ی کردبوو ئه‌وا شایه‌نی پاداشت و زیاده‌پیدانه<sup>(۴)</sup>.

پڕوایشان به هه‌ره‌شه هه‌یه: واته: ئه‌گه‌ر باوه‌ردار گونا‌هی گه‌وره‌ی ئه‌نجامدا و ته‌وبه‌شی نه‌کرد ئه‌وا شیای ته‌وبه‌یه بۆ هه‌تا هه‌تایه بخریته ناو ئاگری دۆزه‌خ، به‌لام سزا‌که‌ی سوکتره

<sup>(۱)</sup> موعته‌زیله‌کان به (الوعدیه والوعیدیه) نا‌نرا‌ون به‌هۆی پڕوایان به‌م بنه‌مایه. / نشأة الفكر الفلسفي في الإسلام ۴۳۶/۱.

<sup>(۲)</sup> شرح الأصول الخمسة ۱۳۴-۱۳۶ وتیایدا هاتووه: (درۆ "الکذب": بریتیه له هه‌موو هه‌والیک، که هه‌والده‌ریکی هه‌بیت و هه‌والده‌ره‌که‌ش پتجه‌وانه‌ی بچوێته‌وه. قسه شکاندن "الخلف": بریتیه له‌وه‌ی بلیت شتیك ده‌که‌م له داهاتوودا پاشان نه‌یکات).

<sup>(۳)</sup> شرح الأصول الخمسة ۶۱۴، و نقل عنه عواد المعتق في: المعتزلة ۲۱۲. و پڕوانه: الملل والنحل للشهرستاني ۳۹/۱.

<sup>(۴)</sup> الملل والنحل للشهرستاني، سه‌رچاوه‌ی پتیشوو.

له سزای کافر<sup>(۱)</sup>.

موعه‌زله‌کان به بنه‌مای (په‌یمان و هه‌ره‌شه) به‌ره‌رچی مورجینه‌کانیان داوه‌ته‌وه‌و ته‌کفریان کردوون<sup>(۲)</sup>، مورجینه‌کان وتویانه: ئیمان له‌گه‌ڵ گونا‌ه زبانی نییه، هه‌روه‌ک چاکه‌کردن له‌گه‌ڵ کوفر سوودی نییه، جا نه‌گه‌ر وته‌ی مورجینه‌کان راست بوویه‌ ئه‌وا نه‌و کاته هه‌ره‌شه‌ی خوا شتیکی بێ مانا ده‌بوو<sup>(۳)</sup>.

موعه‌زله‌کان له‌سه‌ر ئهم بنه‌مایه ئهم شتانه‌یان بیناکرد: نکۆلیان کرد له‌وه‌ی شه‌فاعه‌تی پێغه‌مبه‌ر موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) بۆ ئه‌نجامده‌رانی گونا‌هه‌ گه‌وره‌کانی ئومه‌ته‌که‌ی بی‌ت، به‌لکو شه‌فاعه‌ته‌که‌ی ته‌نها بۆ ته‌وبه‌کارانی ئیمانداره، چونکه چه‌سپاندنی شه‌فاعه‌ت بۆ ئه‌نجامده‌ری تاوانه‌ گه‌وره‌کان پێچه‌وانه‌ی بنه‌مای هه‌ره‌شه (وعید)ه<sup>(۴)</sup>.

به‌لام ته‌هلی سوننه‌ له‌باره‌ی په‌یمان (وعد) وتویانه: نه‌گه‌ر خوای گه‌وره‌ په‌یمانی شتیکی دا به‌ بنده‌کانی، ئه‌وا جیبه‌جی کردنی پێویست ده‌بی‌ت به‌هۆی په‌یماندا‌نه‌که‌ نه‌وه‌ک ته‌وه‌ی که مافی بنده‌کان بی‌ت، چونکه‌ بنده‌ به‌ خودی خۆی هیچ مافیکی به‌سه‌ر خاوه‌ نییه<sup>(۵)</sup>.  
نه‌گه‌ر خوا په‌یمانی دا به‌وه‌ی باوه‌رداران ده‌خاته به‌هه‌شته‌وه‌ ئه‌وا هه‌رگیز په‌یمان‌ه‌که‌ی ناشکینیت، له‌به‌ر ئهم فه‌رمایشته: ﴿وَلَنْ يُخْلَفَ اللَّهُ وَعْدَهُ﴾ الحج: ۴۷. نه‌گه‌ر ته‌و شته‌ی خوای گه‌وره‌ په‌یمان و به‌لینی دا به‌ به‌خشینی که‌سیک، به‌لام دواتر په‌یمان‌ه‌که‌ جیبه‌جی نه‌کات و دوا‌بخست، ته‌و کاته ده‌بی‌ته‌ هۆی ته‌وه‌ی درۆو قسه‌ شکاندن و نه‌زانی بدری‌ته‌ پال

<sup>(۱)</sup> الملل و النحل للشهرستاني، سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

<sup>(۲)</sup> شرح الأصول الخمسة ۱۲۴-۱۲۵.

<sup>(۳)</sup> تاریخ المذاهب الإسلامية ۱۲۸.

<sup>(۴)</sup> شرح الأصول الخمسة ۶۸۸-۶۹۱ ومقالات الإسلاميين ۱۶۶/۲.

<sup>(۵)</sup> المعتزلة لعود المعتق ۲۱۷ نقلا عن منهاج السنة النبوية ۳۱۵/۱.



خوا، ئەمانە شتی پوچەلن. پەیمان شکاندنیش کەم و کورتییە، پێویستە خۆی گەورە لەو شتانە بە پاک و دوور بگیرێت، ئەشعەرییەکان و ماتورییەکان کۆکن لەسەر ئەمە<sup>(۱)</sup>.

لە بارەی ھەرپەشە (وعید) وتیانە: دروستە خوا لە گوناھکار خۆش ببێت، ئەنجامدەری گوناھە گەورەکان لە دۆزەخ بێنێتە دەرەوە، ئینجا هیچ خواناسێک بۆ ھەمیشەیی لە دۆزەخدا نامینێتەو<sup>(۲)</sup>.

بناغە لەمەدا ئەوێە کە دروستە خۆی گەورە لە ھەرپەشەکە ی پاشگەز بێتەو، بەلام دروست نیە لە پەیمانەکە ی پاشگەز بێتەو<sup>(۳)</sup>. جا لەلایەن ئەشعەرییەکان پاشگەزبوونەو لە ھەرپەشە (وعید)یش دروستە، چونکە پاشگەزبوونەو لەمەدا بە کەم و کورتی دانانرێت، بەلکو بە بەخششێک دادەنرێت کە دەبێتە مایە ی سوپاس کردنی، شاعیر نامازە ی بەمە کردووە:

<sup>(۱)</sup> شرح الجوهرۃ للباحوری ۱۷۱.

<sup>(۲)</sup> المعتزلة لعود المعتق ۲۳۳ نقلا عن منهاج السنة النبویة ۱/۳۲۸.

لە: (العقیدە الطحاوی) دا ھاتوو: (ئەوانە ی لە ئومەتی موحەمد (صلی اللہ علیہ وسلم) گوناھی گەورەیان کردوو بۆ ھەمیشەیی لە ناگری دۆزەخدا نامیننەو، بەو مەرجە ی لەسەر یەکتاناسی بمرن، ئەگەر تەوێش نەکەن بەلام خواناس بن. جا ئەمە لە ژێر ویست و حکمی خوادان، ئەگەر ویستی بە میھری خۆی لییان خۆش دەبێت، ھەرۆک لە قورئاندا بایسی کردوو: ﴿وَعَفِّرْ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ النساء: ۴۸ و ۱۱۶. ئەگەر ویستی لەسەر بیت بە دادگەری خۆی سزایان دەدات، دواتر بە رەحمەتی خۆی و تکیا تکاکارە چاکەکان لە دۆزەخ دەریان دەھینێت و دەیاخاتە بەھەشتەو. (ئین ئەبولعیز) وەک شروقی ئەم وتەیی (تەحاوی دەلیت: ئەمە بەرەرچی خەوارێج و موعتەزەیلەکانە، کە بۆچوونیان وایە ئەوانە ی گوناھی گەورە دەکەن بۆ ھەمیشەیی لە دۆزەخدا دەمیننەو، بەلام خەوارێج تەکفیریان دەکەن، موعتەزەیلەش دەلێن ئەوانە لە ئیمان دەرچوو وون و چوونەتە ناو کوفرەو، بەلکو پلەییەکیان ھەیە لە نێوان ئەم دوو پلەییە.... / شرح العقیدە الطحاوی لابن أبي العز ۵۲۴.

<sup>(۳)</sup> المعتزلة لعود المعتق، سەرچاوە ی پێشوو، نقلا عن تفسیر الوسیط للواحدي لقوله تعالى: ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا﴾ النساء: ۹۳.

وانی وإن أوعده و وعدته لمخلف إيعادي ومنجز موعدی<sup>(۱)</sup>

واته: هه‌رچه‌نده په‌یانی پێبدهم یاخود هه‌ره‌شی لێبکه‌م، ئه‌وا په‌یانه‌که‌م ده‌گه‌یه‌مه‌جی و له‌ هه‌ره‌شه‌که‌م پاشگه‌ز ده‌بمه‌وه.

به‌لام ماتوریدییه‌کان وتویانه‌ ناکریت له‌ هه‌ره‌شه (وعید) پاشگه‌ز ببیته‌وه هه‌روه‌ک چۆن نه‌ده‌کرا له‌ په‌یمان (الوعد) پاشگه‌ز ببیته‌وه، به‌م بۆچوونه‌ ماتوریدییه‌کان کۆکن له‌گه‌ڵ موعته‌زیله‌کان<sup>(۲)</sup>.

به‌م به‌لگانه:

۱- خوی گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ النساء: ۴۸. واته: (به‌راستی خوا خۆش ناییت نه‌گه‌ر هاوه‌لی بۆ بریار بدریت، بیجگه‌ له‌وه‌ له‌ هه‌ر گوناھێکی تر بیه‌ویت خۆش ده‌بیت).

ئه‌وانه‌ی گوناھێ گه‌وره‌ ده‌که‌ن له‌ ژێر ویستی خوادان، نه‌گه‌ر بیه‌ویت لێیان خۆشه‌بیت به‌ به‌خشنده‌یی خۆی، نه‌گه‌ر بیه‌ویت به‌ دادگه‌ری خۆی سزایان ده‌دات، دواتر له‌ ره‌حمه‌تی خۆی و تکه‌ای تکه‌کاره‌ چاکه‌کان له‌ دۆزه‌خ ده‌ریان ده‌هێنیت و ده‌یاخته‌ به‌هه‌شته‌وه<sup>(۳)</sup>.

<sup>(۱)</sup> شرح جوهرة التوحيد للباجوري ۱۷۱. و سهری نه‌مه‌ش بکه: تمهید الاوائل ۴۰۱. نه‌م دێره‌ شیعره‌ پێشتر له‌ بابته‌ی سه‌ره‌هلدانی موعجیزه‌دا خرایه‌روو.

<sup>(۲)</sup> شرح جوهرة التوحيد للباجوري ۱۷۲. باجوری وتیه‌تی: له‌سه‌ر راجیایی نێوان نه‌شعرییه‌کان و ماتوریدییه‌کان چه‌ند شتێک بینا ده‌کریت، به‌پێی بۆچوونی نه‌شعرییه‌کان دروسته‌ بلێی: خویه‌گیان له‌ گوناھێ هه‌موو موسلمانان خۆش به‌. که‌چی نه‌م نزایه‌ به‌پێی پای ماتوریدییه‌کان دروست نییه‌. بۆیه‌ به‌ده‌ر ده‌که‌ویت که‌ راجیایی نێوان نه‌شعری و ماتوریدییه‌کان راسته‌قینه‌یه‌ نه‌گه‌رچی هه‌ندێک بلێن ته‌نها راجیاییه‌که‌ له‌ ده‌ربهرین دایه‌. / شرح جوهرة التوحيد للباجوري ۱۷۲.

<sup>(۳)</sup> المعتزلة لعود المعتق ۲۳۴. ناماژه‌ی کردووه‌ بۆ: شرح العقيدة الطحاوية.

۲- ئەم فەرماشتهی پێغه مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم): (شفاعتي لأهل الكبائر من أمتي)<sup>(۱)</sup> واته: تكاو شه‌فاعه‌تی من بۆ خه‌لكانیكه‌ له ئومه‌تی من كه‌ گوناھی گه‌وره‌یان كر دیت.

**بنه‌مای چواره‌م: پله‌یه‌ك له‌ نیوان دوو پله‌كه‌، پله‌ی نیوان ئیمان و كو‌فر.**  
ئەم بابەته‌ په‌یوه‌سته‌ به‌ حوكمی ئه‌وه‌ی كه‌ گوناھی گه‌وره‌ی كر دیت<sup>(۲)</sup> و مر دیت به‌بی ئه‌وه‌ی ته‌ویه‌ی كر دیت، ئەمه‌ ئه‌و بابەته‌یه‌ كه‌ به‌هۆیه‌وه‌ (واصلی كورپی عه‌تاء) له‌ مه‌جلسه‌كه‌ی حسنی بصری جیابووه‌وه‌.

<sup>(۱)</sup> المعتزلة لعود المعتق ۲۳۸.

فەرمووده‌ی: تكاو شه‌فاعه‌تی من بۆ خه‌لكانیكه‌ له‌ ئومه‌تی من كه‌ گوناھی گه‌وره‌یان كر دیت. رواه أحمد في مسنده وأبو داود والنسائي وابن حبان والحاكم في المستدرک، عن جابر. والطبرانی في الكبير، عن ابن عباس. والخطيب في التاريخ، عن ابن عمرو عن كعب بن عجرة. / الجامع الصغير ۳۰۱.

<sup>(۲)</sup> گوناھی گه‌وره‌ (الكبيرة): ئه‌و گوناه‌یه‌ كه‌ به‌هۆیه‌وه‌ هه‌دو سنوور به‌سه‌ر بکه‌ره‌كه‌ی جیه‌جی ده‌کریت یان هه‌رشه‌ یاخود نه‌فه‌ره‌ت له‌ بکه‌ره‌كه‌ی کراوه‌ یان مایه‌ی تو‌ره‌یی خوایه‌. و گوناھی بچوک (الصغيرة): ئه‌و گوناه‌یه‌ كه‌ سنوور لینه‌رکردنی بۆ داننه‌راوه‌ له‌ دونیادا، هه‌رشه‌ له‌ بکه‌ره‌كه‌ی نه‌کراوه‌ له‌ دوا‌روژدا. / شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ۵۲۵. و سه‌یری ئه‌مه‌ش بکه‌: البعد الحضاري ۵۴۳ له‌ (برادی) و جگه‌ له‌ویشه‌وه‌.

تاقمه‌ ئیسلامیه‌کان راجیان له‌باره‌ی دیاری کردنی گوناهه‌ بچوک و گه‌وره‌کان، چهند بۆچوونیکیان لهم باره‌وه‌ هه‌یه‌ كه‌ ئه‌مانه‌ن:

أ- هه‌موو گوناه‌یه‌ك بچوکه‌ و زیان به‌ بکه‌ره‌كه‌ی ناگه‌یه‌نیت، ماده‌م كه‌سه‌كه‌ موسلمانه‌. ئەمه‌ بۆچوونی مورچینه‌كانه‌.

ب- گوناهه‌كان هه‌موویان گه‌وره‌ن، هه‌ر گوناه‌یه‌كی گه‌وره‌ش كو‌فره‌. ئەمه‌ رای خه‌واریه‌كانه‌.

پ- گوناهه‌كان هه‌موویان گه‌وره‌ن، به‌لام بکه‌ره‌كه‌كه‌ ته‌نها به‌و گوناهانه‌ ته‌كفیر ده‌کریت كه‌ كو‌فرن، وه‌ك كورنوش بردن بۆ بت و فریدانی قورئانی پیرۆز بۆ ناو زیلدان. / شرح الجوهره‌ للباجوري ۳۱۸.

ئەمه‌ رای ئه‌مانه‌یه‌: (ئهبو ئیسه‌حاقی ئیسه‌فه‌راینی و ئیمامی حه‌ره‌مه‌ینه‌ له‌ "الإرشاد" و ئیبن قوشه‌یرییه‌ له‌ "المرشد" دا). و (ئیبن فورك) ئەمه‌ی له‌ ئه‌شه‌رییه‌كان گێژاوه‌ته‌وه‌ و خۆشی ئه‌م رایه‌ی له‌ ته‌فسیره‌كه‌یدا په‌سه‌ند کردوه‌وه‌.

- نهم بنه‌مایه پیتی ده‌وتریت باب‌ه‌تی: ناو و حوكمه‌كان (الأسماء والأحكام).  
 تاقمه ئیسلامیه‌كان له‌مبارە چەند رایه‌کی جیاوازیان هه‌یه، كه ئه‌مانه‌ن:
- ۱- خه‌واربچه‌كان پێیان وایه كه ئه‌نجامده‌ری گوناھێ گه‌وره‌ كافرە.
  - ۲- مورچیه‌كان پێیان وایه باوه‌رداره. به‌تیرو ته‌سه‌لی خرایه‌پوو.
  - ۳- هه‌سه‌نی به‌صری بۆچوونی وایه كه نه‌ باوه‌ردارو نه‌ كافر به‌لكو دووپرووه.
  - ئیباریه‌كانیش بۆچوونیکی هاوشیوه‌ی ئه‌مه‌یان هه‌یه.
  - ۴- واصلی كوری عه‌تاء و عه‌مروی كوری عوبه‌ید، كه دوو شیخی موعته‌زیله‌ن.
  - بۆچوونیان وایه نه‌ باوه‌ردارو نه‌ كافرو نه‌ دووپرووه، به‌لكو لاساره له‌ پله‌یه‌كدايه له‌ نێوان دوو پله‌كه‌ كه: كوفرو ئیمانه<sup>(۱)</sup>. به‌لام دروسته‌ ناوی موسلمان یان باوه‌ردار بۆ

به‌ هه‌ندێك له‌و گوناھانه‌ ده‌وتریت گه‌وره‌و بچوك ئه‌مه‌ به‌ به‌راورد له‌گه‌ڵ ئه‌و گوناھه‌ی كه له‌و گه‌وره‌تره.

ناویراوان پێیان ناپه‌سه‌ند بوو كه گوناھ و سه‌رپێچی كردنی خوا به‌ گوناھێ بچوك ناویریت، له‌ میان‌ه‌ی شكودار راگرتنی گه‌وره‌یی و شكۆمندی خوا، چونكه ئهم گوناھانه‌ گه‌وره‌ن له‌ ئاست له‌به‌رچاوترینی گه‌وره‌یی خوا. / مقدمة الزواجر عن إقتراف الكبائر لابن حجر الهيتمي. ونقل عنه السالمي في مشارق أنوار العقول ۲/ ۲۶۶. و سهریری ئه‌مه‌ش بکه: لوامع الأنوار البهية ۳۶۵/۱.

ت- گوناھ دوو جۆرن: بچوك و گه‌وره. ئه‌مه‌ وته‌ی زۆربه‌ی ئه‌هلی سوننه‌یه به‌ به‌لگه‌ی کۆمه‌ڵێکی زۆری ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌كان و سوننه‌تی به‌پێژ. / شرح الجوهره‌ للباچوري ۳۱۸. و سهریری کتێبه‌كه‌شمان بکه: الشوری بین النظریه‌ والتطبیق ۱۱۴.

ده‌کریت گوناھێ بچوك حوكمی گوناھێ گه‌وره‌ به‌ده‌سته‌وه‌بدات ئه‌گه‌ر بکه‌ره‌كه‌ به‌رده‌وام بیت له‌سه‌ر کردنی، گوناھێ بچوك نابیته‌ گوناھێ گه‌وره‌ به‌لام ده‌کریت حوكمی گوناھێ گه‌وره‌ وه‌ربگریت، هه‌روه‌ك (ئێین هه‌جه‌ری هه‌یه‌مه‌ی) له‌ (شرح الأربعین النوویه) ئه‌مه‌ی وتوه. ئه‌گه‌رچی له‌ ده‌ربڕینی هه‌ندێکیاندا وا هاتوه‌ كه گوناھێ بچوك به‌ زۆر به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ری ده‌بیته‌ گه‌وره‌. / شرح الجوهره‌ للباچوري ۳۱۸ و لوامع الأنوار البهية ۳۶۶/۱.

<sup>(۱)</sup> شرح الأصول الخمسة ۱۳۷-۱۳۸. و سهریری ئه‌مه‌ش بکه: التنبيه والرد ۳۶-۳۷ والفرق بين الفرق ۱۱۷ والفصل لابن حزم ۷۹/۴ وتبصرة الأدلة ۷۶۶/۲ به‌تیرو ته‌سه‌لی راوێچوون و به‌لگه‌کانی تاقمه‌کانی تێدايه. و دراسات في الفرق ۱۱۴.

ئەو کەسە بە کاریت بۆ جیاکردنەوەی لە ناموسلمانان، بەلام ئەو بە کارهینانە نە ستایش و نە سەرزنەشتە<sup>(١)</sup>. و ئەم بۆچونە ی موعتەزێلە مهزهبی زەیدیەکانە<sup>(٢)</sup>.

٥- ئەشعەرییەکان و ماتورییدیەکان رایان وایە کە ئەنجامدەری گوناھێ گەورە باوەردارەو گوناھە گەورە کە ناخاتە دەرەوێ بازنە ی ئیسلام، جا ئەو کەسە لە ژێر ویستی خوادایە ئەگەر بیهوێت لێ خۆش دەبێت و دەخاتە بەهەشتەو، ئەگەر بشیەوێت سزای دەدات بەهۆی تاوانە کە ی دواتر دەخاتە بەهەشتەو<sup>(٣)</sup>.

رای ئیمامیەکانیش هەمان رای ئەشعەرییەکانە<sup>(٤)</sup>.

بۆچونی ئیبارزییەکان نزیکە لە بۆچونە کە ی حەسەنی بەصری، جا لە: (شرح عقيدة التوحید لأطفش ١٩٦) دا هاتوو: (بزانە کە ئەوێ ئەنجامدەری گوناھێ گەورە لەلای ئیمە ی "ئیبارزی وەهبی" ئەو کەسە کوفری دوورویی و لاساری و نیعەت و کرداری کردوو. ئەمانە هەموویان یەك و اتاو مەبەست دەگەین. ئەمە مهزهبی حەسەنی بەصریشە، بە ئەنجامدەری گوناھێ گەورە ناوتریت باوەردار یان موسلمان، چونکە دەکریت ئیماندار یاخود باوەرداری بۆ بە کاریت هەر بە یەك مانا).

(١) تاریخ المذاهب الإسلامية ١٢٨ نقلا عن ابن أبي الحديد المعتزلي.

(٢) المعالم الدينية ١١٩.

(٣) تاریخ المذاهب الإسلامية ١٧٠ و ١٨٨ والتوحید للماتریدی ٤٥ و ٣٣٥ وتبصرة الأدلة ٧٦٦/٢.

بەتێرو تەسەلی پاكاني ئەمانە دەخړیتەروو لە کاتی باس کردنیان.

(٤) توسی لە: (تجرید الاعتقاد) وتوێتی: (کەسی لاسارو گوناھبار "فاسق" باوەردارە چونکە پێناسە ی باوەرداری لەخۆیدا یە)، و حیللی لە: (کشف المراد ٤٥٤) دا بەم شێوێ شەرەفی کردوو: خەلکی لەم بابەتەدا راجیا بوون، موعتەزێلەکان وتیان: کەسی لاسار نە باوەردارو نە کافر، بەلکو لە پلە یە کدایە لەنێوان ئەم دوو پلە یەدا. و حەسەنی بەصری وتوێتی: دووروو. زیدیەکان وتوێتی: کافر، چونکە کوفری نیعەتی کردوو. خەواریج وتوێتی: کافر. راستی ئەوێ کە دانەر -واتە: توسی - بۆ چوو کە ئەمە مهزهبی ئیمامی و مورجیئە و فەرمودەناس و هەندێک لە ئەشعەرییەکانە، کە پێیان وایە باوەردارە. بەلگەش لەسەر ئەمە: ئەوێ کە پێناسە ی باوەردار بریتی یە لەوێ بە دلّ دانی پێداوەنیت و بە زمان دەری دەبریت کە رازی یە بە هەموو ئەو شتانە ی کە پێغەمبەر هێناوێتی، کەواتە ئیمانە کە لە ناخیدا هە یە بۆ یە باوەردارە.

رای موخته‌زله له‌باره‌ی نه‌جامده‌ری گوناھی گه‌وره نه‌وه‌یه که:

أ- باوه‌ردار نییه، چونکه باوه‌ردار نه‌وه‌یه که تاییه‌مه‌ندی چاک و خیری تیدا کۆبووه‌ته‌وه، باوه‌ردار ناویکه بۆ ستایشکردن.

ب- دووروو نییه، چونکه دووروو خه‌سه‌له‌ته باشه‌کانی تیدا نییه، شیاوی ناوی ستایشکراو نییه، بۆیه به باوه‌ردار ناوانریت.

پ- بۆ باوه‌رو کافرێکی په‌ها نییه، چونکه شایه‌تمان و گشت کرداره چاکه‌کانی بوونیان هه‌یه له‌که‌سه‌که‌دا، که به‌هیچ پرووتیک ناکریت نکۆلی لیبکریت.

جا نه‌گه‌ر گوناھیکی گه‌وره‌ی کردبیت و به‌بۆ ته‌وبه‌کردن بریت، نه‌وا له‌ دۆزه‌خیه‌کانه و هه‌میشه‌ تیایدا ده‌مینیتته‌وه، چونکه ته‌نها دوو ده‌سته له‌ دوا‌روژدا هه‌ن: ﴿فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ﴾ الشوری: ۷. واته: (ده‌سته‌یه‌کیان بۆ به‌هه‌شت به‌پری ده‌کرین و ده‌چنه ناویه، ده‌سته‌که‌ی تریان بۆ ناو دۆزه‌خ راییچ ده‌کرین). به‌لام خوا‌ی گه‌وره سزا له‌ سه‌ر نه‌وانه سووک ده‌کات، جیگه‌ی نه‌مانه بلندتر ده‌بیت له‌ کافر<sup>(۱)</sup>.

نه‌جامده‌ری گوناھی گه‌وره له‌ په‌له‌یه‌ک دایه له‌ نیتوان کوفرو ئیمان وه‌ک ناو، نه‌گه‌رچی سزای وه‌ک کافره‌کانه که بۆ هه‌میشه‌یی له‌ ناگری دۆزه‌خدا ده‌بیت<sup>(۲)</sup>.

ده‌کریت له‌ پال نه‌م بۆچوونه‌دا چهند مه‌رامیکی سیاسی بوونی هه‌بیت:

جا خه‌واريج عه‌لی و مو‌عاویه‌یان ته‌کفیر کرد، له‌گه‌ل هاوه‌له‌کانیان که‌به دادوه‌ریه‌که پازی بوون، نه‌وان دانیان به‌ خه‌لافه‌تی عه‌لی و مو‌عاویه‌دا نه‌نا به‌لکو له‌ دژی جه‌نگان.

<sup>(۱)</sup> الملل والنحل للشهرستاني ۴۲/۱. دووروو به‌ لاسار ناوانه، له‌ چه‌سپاندنی ناوی دووروو هاو‌رایه له‌گه‌ل (قازی عه‌بدولجه‌بار) که که‌میک پيش نیستا خرایه‌روو. موخته‌زله‌کان گونا‌هه‌کانیان دابه‌ش کردوه بۆ دوو جو‌ر گه‌وره‌و بچوک، مافی مانه‌وه‌ی هه‌میشه‌یی له‌ ناگری دۆزه‌خدا بۆ نه‌جامده‌رانی گونا‌هه‌ گه‌وره‌کان، به‌ پیچ‌ه‌وانه‌ی خه‌واريجه‌کان که هه‌ر هه‌موو گونا‌هیک له‌لای نه‌وان گه‌وره‌یه و نه‌جامده‌ری گونا‌هی گه‌وره له‌لای نه‌وان شیاوی سزادرانه به‌ ناگری دۆزه‌خ بۆ هه‌تا هه‌تایی. / الإرشاد للجويني ۳۸۹.

<sup>(۲)</sup> المختار من كنوز السنة النبوية ۷۵.

مورچێش پێیان وایە هەموو گوناھکاریک باوەردارە، بۆیە دژی دەسەڵات نەبوون و یاخی نەبوون و رقیان لێ نەبوو.

بەلām موعتەزێلەکان مامناوەند بوون لە نێوان خەواریج و مورچێشەکان، بەوەی پشستی هیچ یەکیک لە مانەیان نەگرت نە عوسمان نە بکوژەکانی، عەلی یاخود عائیشە لە جەنکی (جمل)، عەلی یان موعاویە لە جەنگی (صفین)دا، دواتر راجیابوون لەوەی کامەیان لاسارە<sup>(١)</sup>.

موعتەزێلەکان وتیانە: ئەوەی رای جیایە لە بنەمای پلەیک لە نێوان دوو پلەکە: ئەگەر وتی: حوکمی ئەنجامدەری گوناھە گەورەکان هەمان حوکمی بپەرستەکانە، ئەوا کوفری کردوو، چونکە پێچەوانەی ئایینی موحەممەد (صلی اللہ علیہ وسلم) پەفتاری نوواندوو.

ئەگەر وتی: حوکمی ئەو وەک حوکمی باوەردارانە لە گەورە کردن و خوشیستنی لە پێناوی خوادا، ئەو کەسە لاسارە، چونکە نكۆلی لە شتێک کروو کە زانینی لە ئاییندا پێویستە.

ئەگەر وتی: حوکمەکی ئەو نە حوکمی باوەردارانە و نە حوکمی کافرەکانە. بەلکو ناوی دەنێن باوەردار، ئەوا بەمەش هەلەکارە<sup>(٢)</sup>.

### بنەمای پێنجەم: فەرمان بەچاکە و ریگری لە خراپە.

فەرمان: بریتییه لەوەی یەکیک بە کەسیکی لە خۆی پلە نزمتر بلیت: بکە. ریگری: بریتییه لەوەی یەکیک بە کەسیکی لە خۆی پلە نزمتر بلیت: مەکە. چاکە: هەر کردەوێکە کە بکەرەکی بزانیت چاکە یان ناماژە بۆ چاکەکی کرا. خراپە: هەر کرداریکە کە بکەرەکی بزانیت خراپە یاخود ناماژە بۆ خراپەکی کرا<sup>(٣)</sup>.

<sup>(١)</sup> فجر الإسلام ٢٩١ ولأپەرەکانی دواتری.

<sup>(٢)</sup> شرح الاصول الخمسة ١٢٦.

<sup>(٣)</sup> شرح الاصول الخمسة ١٤١.

مه‌به‌ست له فرمان کردن به‌چاکه بریتیه له شوینکه‌وتن و کردنی چاکه و مه‌به‌ست له ڕیگری کردن له خراپه بریتیه له لابردنی خراپه. جا نه‌گهر مه‌به‌سته‌که هاته‌جی به شتیکی ئاسان، نه‌وا نابیت په‌نا به‌ردریت به‌ر شتیکی سه‌خت، نه‌مه شتیکی له‌ پرووی شهرع و عه‌قله‌وه زانراوه<sup>(١)</sup>.

هه‌موو موخته‌زله‌کان بی‌جگه له (نه‌سه‌م) کۆکن له‌سه‌ر پتیوست بوونی فرمان کردن به‌ چاکه و ڕیگری کردن له خراپه، نه‌مه‌ش له‌گه‌ڵ بوونی توانا به‌ زمان و ده‌ست و شمشی‌ر، چۆن بزبان کرا مه‌به‌سته‌که بی‌یکن<sup>(٢)</sup>.

هیچ راجیایه‌ک نییه له ناو ئومه‌تدا له‌سه‌ر پتیوست بوونی فرمان کردن به‌چاکه و ڕیگری کردن له خراپه. به‌م به‌لگانه:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ آل عمران: ۱۱۰. واته: ("به‌راستی" ئیوه چاکترین ئومه‌تیکن که "بۆ سوودی" خه‌لکی هینراونه‌ته مه‌یدانه‌وه، چونکه فرمان به‌چاکه ده‌که‌ن و قه‌ده‌غه‌ی خراپه ده‌که‌ن).

پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رموویت: (لیس لعین تری الله یعصى فتطرف حتی تغیر أو تنقل) واته: بۆ چاوێک نییه خوا ببینیت له‌کاتیکی که تاوان ده‌کریت نه‌و خۆی لی‌ لابادات تا خراپه‌که ده‌گۆریت یان لاده‌چیت. جا یه‌که‌هنگی له‌سه‌ر نه‌مه دامه‌زراوه<sup>(١)</sup>.

<sup>(١)</sup> شرح الاصول الخمسة ۱۴۴ و دواي نه‌مه وتویه‌تی: (له پرووی عه‌قلیه‌وه، نه‌گهر یه‌کیکمان توانی مه‌به‌سته‌که بی‌نیته‌جی به‌ هوکارێکی ئاسان نه‌وا دروست نییه په‌نا بباته به‌ر هوکارێکی سه‌خت، له پرووی شه‌رعیشه‌وه نه‌م فه‌رمایشته‌ی خوای گه‌وره به‌لگه‌یه: ﴿وَلِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَتِّلُوا آلَی تَبَغَىٰ﴾ المجرات: ۹. خوای گه‌وره سه‌ره‌تا فه‌رمانی به‌ ناشته‌وایی کردووه له‌ نیتوان دوو کۆمه‌له‌که، دواتر فه‌رمانی به‌ شته‌کانی تر کردووه پله به‌ پله تا ده‌گاته جه‌نگ له‌گه‌ڵ کردنی). و بڕوانه: ۷۴۱.

<sup>(٢)</sup> مقالات الإسلامیین ۱/۳۳۷.



موعته‌زیله و نه‌هلی سوننه کۆکن له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که فرمان کردن به چاکه و ڕیگری کردن له خراپه‌ فەپزی (کیفایه‌یه<sup>(۲)</sup>)<sup>(۳)</sup>.

به‌لام پاجیایی هه‌یه له نیتوان موعته‌زیله‌کان له‌وه‌ی ئایا پتویست بوونی فرمان کردن به‌چاکه و ڕیگری کردن له خراپه به‌عقله‌ یاخود به‌ نه‌قل، له‌مباره‌یه‌وه دوو بۆچوونیان هه‌ن:

- ۱- به‌ نه‌قل و به‌ نه‌قل ده‌زانریت که پتویسته، نه‌مه بۆچوونی (أبو علی)ه.
  - ۲- به‌ نه‌قل ده‌زانریت ته‌نها له یه‌ك حاله‌تدا نه‌بیست، که نه‌ویش نه‌وه‌یه یه‌کیك ببینیت سته‌م له‌وه‌ی تر ده‌کات، دلته‌ به‌مه‌ ته‌نگ ده‌بیست، بۆیه پتویسته له‌سه‌رت ڕیگری له سته‌مه‌که بکه‌ی، بۆ نه‌وه‌ی نه‌و زیانه له که‌سه‌که دوور بجه‌یته‌وه، نه‌مه بۆچوونی (أبو هاشم)ه، و پای راستی مه‌زه‌به‌که‌یه<sup>(۴)</sup>.
- نامانجی موعته‌زیله‌کان له‌م بنه‌مایه‌ بریتییه له جیبه‌جی کردنی کرداری ڕیسا و بنه‌ماکانی دادگه‌ری و ئازادی له په‌فتاری کۆمه‌لایه‌تیدا، دادگه‌ری له‌لای نه‌وان ته‌نها له لادانی سته‌م و ئازار له‌سه‌ر تاك کورت هه‌لئایه‌ت، به‌لکو بریتییه له کرداری کۆمه‌لی له پیتاوه‌راهم هینانی که‌شیکێ پر له یه‌کسانی و هه‌ماهه‌نگی کۆمه‌لایه‌تی، چونکه

<sup>(۱)</sup> شرح الأصول الخمسة ۱۴۲ و ۷۴۱. و سه‌یری نه‌مه‌ش بکه‌: التنبيه والرّد ۳۷. قازی عه‌بدولجه‌بار وتویه‌تی: (به‌لام نه‌وه‌ی هه‌ر له بنه‌په‌تدا پتچه‌وانه‌ی فرمان کردن به چاکه و ڕیگری کردن له خراپه په‌فتاری کردوه، بلیت: خوی گه‌وره هه‌ر له بنه‌په‌تدا نیتیه‌ی پانه‌سپاردوه به فرمان کردن به چاکه و ڕیگری کردن له خراپه، نه‌وا نه‌و که‌سه بی باوه‌په، چونکه نه‌و که‌سه شتیکی په‌ت کردۆته‌وه که به‌پتویست زانراوه له ئایینی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) و نومه‌ته‌دا، نه‌گه‌ر بلیت: نیتیه‌ی نه‌رکدار کراوین به‌وه‌ی فرمان به چاکه و ڕیگری له خراپه بکه‌ین به‌لام مه‌رجداره به‌وه‌ی ده‌بیست نیه‌م ناماده‌بیست و هه‌بیست - که ئیمامیه‌کانن - نه‌وه هه‌له‌ی کردوه). / شرح الأصول الخمسة ۱۲۶ و ۱۲۴ و ۷۴۱.

<sup>(۲)</sup> واته‌: نه‌گه‌ر هه‌ندیک پیتی هه‌لست و جیبه‌جی بکه‌ن نه‌وا نه‌رکه‌که له سه‌ر هه‌مووان لا ده‌که‌ویت. (وه‌رگی‌).

<sup>(۳)</sup> المعتزلة لعود المعتقد ۲۷۰ نقلا عن ابن تیمیة

<sup>(۴)</sup> شرح الأصول الخمسة ۱۴۲ و ۷۴۲.

ئەگەر کەشیککی وا ھاتە کایە ئەوا فرسەت بۆ ھەر تاکیک فەراھەم دەبێت کە ھەموو تواناکانی بەگەر بھات و ئامانجەکانی دەستەبەر بکات<sup>(۱)</sup>.

بەھۆی ئەم بێنەمایە موعتەزێلەکان بەرپەرچی خوانەناس و بێ بەندوبارو بێ ئایینەکانیان دایەو، بەرگریان لە ئیسلام کرد، بە جۆرەھا بەلگە، مێزگەرەدەکان و کتیبەکانیان لەبارە یە کھواناسیی و پێغەمبەرایەتی و ئیعیجازی قورئان باشتەین بەلگەن لەسەر ئەمە<sup>(۲)</sup>.

ھەموو ھۆکارو ئامرازە فیکرییەکانیان بەکارھێنا بۆ ڕووبەر و بوونەوێ دژەکانی ئیسلام.

خیراتین تاقمی ئیسلامی بوو کە فەلسەفەی یۆنانی لە خو گرت و بە ڕەنگیککی ئیسلامی ڕەنگداری کرد، یەکەم کەس بوون لە موسلمانان کە بە چەکی دژمنەکانیان لە خاوەن ئاین و فیکرە فەلسەفیەکانی تر خۆیان پڕ چەک کرد، دەمەتەقییەکی زانستیانیان لەگەڵ دژەکانیان دەکرد، ھێرشی ئەوانیان بەرپەرچ دایەو کە خاوەن فیکرە جەبریەت بوون و نکۆلیان لە بوونی خوا دەکرد، وەلامی ئەو گومانانەشیان دایەو کە جولەکە و نەصرانی و ئاگرپەستەکان وروژاندیان<sup>(۳)</sup>.

بەلام زۆریک ڕقیان لە موعتەزێلەکان دەبوو، لەبەر چەند ھۆکاریک وەک:

۱- زۆربە ی پاکانیان پێچەوانە ی رای فەرموودەناسان بوو، بۆیە فەرموودەناسان ھێرشی زۆر تووندیان دەکردە سەر ئەوان.

۲- بیروباوهری ئاسانی ئیسلامییان ئاراستە کرد بەرەو بیروباوهریککی فەلسەفی قوول.

۳- لەو پۆژگارە کە دەسەلاتیان ھەبوو لە سەردەمی (مەئمون و موعتەصیم) دا تەنھا مێزگەردو گفتوگۆیان نەدەکرد، بەلکو گرتن و ڕاوەدوونانی زانیانیان بە

<sup>(۱)</sup> دراسات في الفرق ۱۱۶ نقلا عن كوربان.

<sup>(۲)</sup> تاريخ المذاهب الإسلامية ۱۲۹.

<sup>(۳)</sup> فجر الإسلام ۲۹۹-۳۰۰.

رێگهیهك بۆ خۆ دانا، ههروهك ئه مه پرویدا له گهڵ ئیمامی ئه جمه دی کوپی هه نه به ل و هه نه دیک پێشه وای تریش له باره ی بابته ی (به دیه ی تراوی قورئان)، ئه مه ش هۆکارێک بوو بۆ لاجوون و له ناوچوونی ده سه لاتیان<sup>(۱)</sup>.

### پێرو ده سه ته کانی مو عته زیله:

مو عته زیله دابه ش بووه بۆ بیست پێرو ده سه ته، به م پێیه ی ئه مانه باسیان کردووه: مه لئی<sup>(۲)</sup>، به غدادی<sup>(۳)</sup>، ئیسه فه رایینی<sup>(۴)</sup>، ئیجی<sup>(۵)</sup>، کرمانی<sup>(۶)</sup>، مه قریزی<sup>(۷)</sup>، سه ففارینی<sup>(۸)</sup>.

رازی باسی کردووه که هه قده پێرو ده سه تن<sup>(۹)</sup>. شه هه رستانی دوازه پێری لی ژماردوون<sup>(۱۰)</sup>، مه قدسی پا زده تا قمی له وان ژماردووه<sup>(۱۱)</sup>، خوارزمی<sup>(۱۲)</sup> و شیخ عه بدولقادر وتویه: شه ش پێرن<sup>(۱۳)</sup>. یه کیك له وانه ی له باره ی چین و تو یژه کانی مو عته زیله ی نووسیوه، (ئین مور ته زا) ه له کتیبه کهیدا (المنیة والأمل فی شرح الملل و النحل). ناودارترین ده سه ته و پێره کانی مو عته زیله:

(۱) فجر الإسلام ۳۰۱.

(۲) التنبيه والرد ۳۶.

(۳) الفرق بين الفرق ۱۱۴.

(۴) التبصير في الدين ۵۷.

(۵) المواقف ۳۷۸/۸.

(۶) الفرق الإسلامية للكرمانی ۷.

(۷) خطط المقریزی ۳۴۵/۲.

(۸) لوا مع الأنوار البهیة ۷۶/۱.

(۹) إعتقادات فرق المسلمين ۳۰.

(۱۰) الملل والنحل للشهرستاني ۷۲-۴۰/۱.

(۱۱) البدء والتاریخ ۱۴۲/۵.

(۱۲) مفاتیح العلوم ۱۸.

(۱۳) الغنیة للشیخ عبدالقادر ۱۰۴/۱.

واصلیه‌کان: بریتین له شوینکه‌وتووانی (واصلی کورپی عه‌تائی غه‌زال که سالی ۱۳۱ ک  
کۆچی دواپی کردووه، قوتابی باوکی هاشمی کورپی موحه‌ممدی کورپ حه‌نه‌فیه بووه.  
موعه‌زیلایه‌تی ناوبراو له‌سه‌ر چوار پێسا و بناغه دامه‌زراوه: پریار نه‌دان  
وپه‌تکردنه‌وه‌ی سیفیه‌ت، داننان به‌ بیروکه‌ی قه‌ده‌ر، هه‌روه‌ها دانی نا به‌ پله‌یه‌ک له  
نیوان دوو پله‌که، چونه ناو ناگری دۆزه‌خ بۆ هه‌تا هه‌تا بۆ نه‌و که‌سانه‌ی پریاردا که  
گوناه‌ی گه‌وره‌یان کردبیت<sup>(۱)</sup>.

عه‌مه‌ریه‌کان: بریتین له‌ هاوه‌لانی عه‌مری کورپی عوبه‌ید<sup>(۲)</sup>، که سالی ۱۴۲ ک کۆچی دواپی  
کردووه.

<sup>(۱)</sup> خطط المقریزی ، سهرچاوه‌ی پیتشو. و بروانه: الفرق بین الفرق، والملل والنحل للشهرستاني،  
والتبصیر فی الدین، والمواقف، والفرق الإسلامیة للکرماني، سهرچاوه‌کانی پیتشو.

داننان به به قه‌ده‌ر واته: کرده‌وه‌ی به‌نده‌کان بدریته پال قه‌ده‌ره‌کانیان. / شرح المواقف للسید  
الشریف، سهرچاوه‌کانی پیتشو، پیتشر خرایه‌پوو

<sup>(۲)</sup> عه‌مری کورپی عوبه‌یدی کورپی باب، خزمه‌تکاری خانه‌واده‌ی ته‌میم، نیشته‌جینی به‌صره‌ بوو، زاهید  
و دونیا به‌که‌مزان و خواپه‌رست بوو، باپه‌ره‌ی له‌ دیله‌کانی (کابول) بوو. (نیسه‌حاقی کورپی سو‌هیدی  
عه‌دوی) شاعیر خۆی به‌ری کردووه له‌ عمرو و هاوه‌له‌که‌ی (واصلی کورپی عه‌تائی غزال) و له  
خه‌واریه‌کان و زیاده‌پۆچووه‌ شیعه‌کان، هه‌روه‌ک ده‌لێت:

برئت من الخوارج لست منهم ومن الغزال وابن باب

ومن قوم إذا ذكروا عليا يردون السلام على السحاب

واته: من به‌ریم له‌ خه‌واریه‌ و (واصلی کورپ عطائی غزال) و (عمرو کورپی عبیدی کوری باب) و  
له‌و که‌سانه‌ش که‌ باسی عه‌لیان له‌لا ده‌کریت سلای هه‌وره‌کان وه‌رده‌گرته‌وه (واته که‌ باسی عه‌لیا  
له‌لا ده‌کریت پوویان وه‌رده‌گێپن و خۆیان سه‌رقال ده‌که‌ن. خوا زاناته‌ره - وه‌رگێت).

سه‌یری ته‌مه‌ بکه: الفرق بین الفرق ۱۱۹-۱۲۰ و په‌راویزی ۲۰. و لی‌کۆله‌ری کتێبه‌که‌ باسی  
نه‌وه‌ی کردووه که (مه‌رد) نه‌و دوو دێره‌ شیعه‌ی سه‌ره‌وه‌ی گێپاوه‌ته‌وه‌و دواتریش ته‌م دوو دێره‌  
شیعه‌ی به‌ دوا‌دا هێناوه:

ولكني أحب بكل قلبي وأعلم أن ذاك من الصواب

رسول الله والصديق حبا به أرجو غداً حسن الثواب

هۆزەیلەکان: بریتین لە شوێنکەوتووانی باوکی هۆزەیل موحمەدی کۆری هۆزەیلی عەلاف، کە سالی ٢٣٥ ک کۆچی دوایی کردووە.

نیزامیەکان: بریتین لە شوێنکەوتووانی (ئێپراھیمی کۆری سەیاری نەزام)، کە سالی ٢٣١ ک کۆچی دوایی کردووە.

بیشریەکان: بریتین لە شوێنکەوتووانی بیشری کۆری موختەمەر، سالی ٢١٠ ک کۆچی دوایی کردووە.

جاحیزیەکان: بریتین لە شوێنکەوتووانی (ئەبو عوسمانی عەمری کۆری بەجری جاحز)، کە سالی ٣٠٣ ک کۆچی دوایی کردووە.

جوبائیەکان: بریتین لە شوێنکەوتووانی (ئەبو عەلی موحمەدی کۆری عەبدولوەھابی جوبائی)، سالی ٣٠٣ ک کۆچی دوایی کردووە.

بەھشەمیەکان: بریتین لە شوێنکەوتووانی (ئەبو ھاشمی عەبدوسەلامی کۆری عەلی موحمەدی جوبائی) کە سالی ٣٢١ ک کۆچی دوایی کردووە.

ھەر یەک لەم پێرانی و ئەوانەی تریش چەند بۆچوونیکیان ھەن، جیاواز لەوێ تر.

## ئەشعەرییەکان

### شیخێ مەزھەبەکە:

ئەشعەرییەکان بریتین لە شوێنکەوتووانی ئەبو حەسەنی ئەشعەری عەلی کۆری ئیسماعیلی کۆری ئەبو بیشری ئیسحاق، بۆیە ناوئراوە ئەشعەری، چونکە پەچەڵەکەکی دەگەرێتەو سەر ھاوھەڵی پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) ئەبو موسی الاشعری (پەزای خۆی لیبیت) <sup>(١)</sup>.

واتە: بەلام من پێ بەدل پێغەمبەر و أبوبکری صدیقم خۆشدەوێت و دەشزانم ھەر ئەمەییە راستی، ھیوام وایە بەو خۆشویستنی پاداشتێکی چاک دەست بھەم.

بروانە: ژیااننامەی عەمری کۆری عوبەید لە: تہذیب الکمال للمزی ٤٣٦/٥.

<sup>(١)</sup> پەچەڵەکی نیمامی ئەشعەری لەم سەرچاوانە باس کراوە: تاریخ بغداد ٣٤٦/١١ و تبیین کذب المفتری ٣٤ عن الخطیب و غیره ١٠٢، والأنساب للسمعانی ٢٧٣/١.

سالى ٢٦٠ك له شارى بهصره له داىك بووه<sup>(١)</sup>. له شارى بهغداد نيشتهجى بووه تا كوچى دواى كردنى له سالى ٣٢٤ك<sup>(٢)</sup>.

و پروانه: فهرست لابن نديم ٢٥٧ و المنتظم لابن الجوزي ٢٩/١٤ و اللباب لابن الاثير ٦٤/١ و الكامل ٣٩٢/٨ و وفيات الاعيان ٢٨٤/٣ و سير اعلام النبلاء ٨٥/١٥ و العبر ٢٣/٢ و طبقات الشافعية الكبرى للسبكي ٣٤٧/٣ و الجواهر المضية ٥٤٤/٢ و ٣٣/٤ و خطط المقرئى ٣٥٩/٢ و شذرات الذهب ٣٠٣/٢ و تحاف السادة ٣/٢.

<sup>(١)</sup> تاريخ بغداد عن بعض البصريين، والأنساب للسمعاني، ونقله ابن عساكر في تبين كذب المفترى ١٤٦ عن الوزان، وابن عساكر وتويعته نازا لم باره كاتى له داىك بوونى راجياى هبى، و ابن الجوزي عن الوزان، وابن الاثير في الكامل، وابن خلكان في وفيات الاعيان، والذهبي في السير، والسبكي في طبقات الشافعية الكبرى، سرجاوه كانى پيشوو، ونقله ابن كثير في البداية والنهاية ١٨٧/١١ و نقل في ٢٠٤ عن ابن الاثير، و نقل في ٢٠٦ عن ابن الجوزي، ونقله القرشي في الجواهر المضية ٥٤٥/٢ والزبيدي في تحاف السادة، سرجاوه كانى پيشوو، وتويعته: ثم به ناونگرتينانه. و تراوه له سالى ٢٧٠ك له داىك بووه. / اللباب لابن الاثير، و وفيات الاعيان و سير اعلام النبلاء، سرجاوه كانى پيشوو. و البداية والنهاية ١٨٧/١١ و الجواهر المضية، و خطط المقرئى و تحاف السادة، سرجاوه كانى پيشوو.

له كتيبي: (خطط المقرئى) دا هاتوه: ٦٦٦ك، ثم ده ستكارى كردنىكى دياره.

<sup>(٢)</sup> تاريخ بغداد عن ابن حزم.

.. ثم سرجاوه سالى كوچى دواى كردنى نهويان هيناوه: تبين الكذب المفترى ٥٦ عن ابن حزم و ابن فورك، و رآه الأصح، و ١٤٧ عن الخطيب و ابن فورك و غيرهما. و ذكر النسفي في تبصرة الأدلة ٣٦٠/١ و ابن خلكان في وفيات الاعيان، والذهبي في العبر عن ابن حزم، و سير اعلام النبلاء، سرجاوه كانى پيشوو، وهو الأقرب عند السبكي في الطبقات الشافعية الكبرى ٣٥٢/٣. و نقل تصحيح ابن عساكر له و ذكر ابن فورك. و ذكر ابن كثير في البداية والنهاية ١٨٧/١١ و صححه في ٢٠٤، و القرشي في الجواهر المضية ٥٤٥/٢ و نقل في ٣٤/٤ عن أبي المعين النسفي في تبصرة الأدلة. و المقرئى في الخطط، و نقله ابن عماد في شذرات الذهب عن ابن حزم، والزبيدي في تحاف السادة ٣/٢ عن الخطيب، و في ٥ تاريخ وفاته عن ابن فورك و الحافظ أبي يعقوب إسحاق بن إبراهيم القراب و أبي محمد بن حزم، و ذكر تصحيح ابن عساكر له، و ذكر أيضا أنه الأشهر. ميژوونوسان چهند رايه كيان هيناوه له باره كاتى كوچى دواى كردنى:

## هەندىك له شىخەكانى:

ئەبو ئىسحاقى مەرۋەزى، كە شەرئەناسىكى شافىئىيە، لە پۇژانى ھەينى لە بازەكەيدا لە مزگەوتى مەنصور لە بەغداد دادەنىشت<sup>(۱)</sup> و ئىبن سەرىجى شافىئى<sup>(۲)</sup> و ئەبو خەلىفەى جەمى<sup>(۳)</sup> و زەكرىاى كورى يەحياى ساجى، فەرمودەى لە ناوبراۋەو ۋەرگرتوۋە<sup>(۱)</sup>، سەھلى

- سالى ۳۳۰ك. / السمعاني في الأنساب، وابن الأثير في الكامل ۳۹۲/۸ والذهبي في العبر ۲۳/۲ وابن كثير في البداية والنهاية ۱۸۷/۱۱ و نقل في ۲۰۴ عن ابن الأثير و ابن خلكان و ابن عماد الدين و الزبيدي، سەرچاۋەكانى پيشوو.

- سالى ۳۳۱ك. / ابن الجوزي في المنتظم ۲۹/۱۴ و ابن الكثير في البداية والنهاية ۳۰۶/۱۱ عن المنتظم.

- سالى سى سەدو سى و نيو. / الخطيب في تاريخ بغداد عن بعض البصريين، والسمعاني، وابن عساكر في تبين الكذب المفترى ۵۶ و وتوہتى: يثم وانيه راست بيت. و نقله عن الوزان في ۱۴۶، وابن الجوزي عن الأهوازي، وابن الأثير في اللباب والسبكي في طبقات الشافعية الكبرى ۳۵۲/۳، وابن خلكان و القرشي في الجواهر المضية ۵۴۵/۲ و نقل في ۳۴/۴ عن السمعاني والزبيدي، سەرچاۋەى پيشوو.

- دواى سالى سى. / الذهبى في العبر، وابن عماد في شذرات الذهب.

- سى و شتىك. / ابن كثير في البداية والنهاية ۱۸۷/۱۱ والمقرئ في الخطط.

- سى و سى. / ابن خلكان عن ابن عساكر في التبيين عن بعض البصريين و صحه ابن عساكر، وقال الذهبى في السير ۹۰: تا سالى سى سەد و سى و سى ماہوہ.

- له نيوان سالى سى سەد و بيست و سى. / الخطيب في تاريخ بغداد ۳۴۷ و ابن عساكر في تبين كذب المفترى ۵۶ و ۱۴۷ عن الخطيب و صحه السبكي في الطبقات الشافعية الكبرى ۳۵۲/۳.

- سالى ۳۲۰ك. / القرشي في الجوهرة المضية ۳۴/۴ نقلا عن السمعاني. وهو مخالف لما ورد في الأنساب للسمعاني المطبوع، والزبيدي، سەرچاۋەى پيشوو.

- دواى سالى ۳۲۰ك. / السمعاني في الأنساب، و ابن الأثير في اللباب، همدوو سەرچاۋەكەى پيشوو.

<sup>(۱)</sup> تاريخ بغداد ۳۴۷/۱۱ والأنساب للسمعاني ۲۷۴/۱ واللباب لابن الأثير ۶۴/۱ و وفیات الأعيان ۲۸۴/۳ و طبقات الشافعية الكبرى للسبكي ۳۶۷/۳ و البداية والنهاية ۱۸۷/۱۱ عن ابن خلكان، و خطط المقرئ ۳۵۹/۲ عن الخطيب، وإتحاف السادة ۳/۲-۴.

<sup>(۲)</sup> البداية والنهاية، سەرچاۋەى پيشوو.

<sup>(۳)</sup> سير أعلام النبلاء ۸۶/۱۵، سەرچاۋەى پيشوو.

کوپی نوح<sup>(٢)</sup>، موحه‌مەدی کوپی یه‌عقوبی موقری<sup>(٣)</sup>، عه‌بدوپه‌همانی کوپی خه‌له‌فی زوبی میسری<sup>(٤)</sup>. له‌ ته‌فسیره‌که‌یدا زۆر شتی گێراوه‌ته‌وه له‌ عه‌بدوپه‌همان<sup>(٥)</sup>.

ئه‌مانه‌ هه‌ندیکی ترن له‌ شیخه‌کانی: (ئه‌بو‌عه‌لی جوپائی موحه‌مەدی کوپی عه‌بدولوه‌هابی کوپی سه‌لام)، که‌ سالی ٣٠٣ ک مال‌ئاوایی کردووه، شیخی موخته‌زیله‌کان بووه، دایکی خۆی لی‌ ماره‌کرد، ئه‌شعهری زانستی ده‌مه‌ته‌قی و تیرامان (الجدل والنظر) له‌ جوپائی وه‌رگرت، به‌مه‌ش بووه یه‌کیک له‌ پێشه‌واکانی موخته‌زیله‌کان<sup>(٦)</sup>.

حوسه‌ینی کوپی موحه‌مەد عه‌سکهری وتویه‌تی: ئه‌شعهری قوتابی جبائی بوو، جا ئه‌شعهری خاوه‌ن تیروانینیکی قوول‌بوو و له‌ گۆره‌پاندا دژه‌پاکانی ده‌به‌زاند و تیکده‌شکاند، جبائیش به‌ توانا بوو له‌ دانان و نووسین، خاوه‌ن پێنوس و قه‌له‌میکی به‌هێز بوو، به‌لام جوپائی له‌ گفتووگۆ و ده‌مه‌ته‌قی دا به‌هێز نه‌بوو، جا ئه‌گه‌ر مێزگه‌رد و ده‌مه‌ته‌قییه‌ک پێش هاتبا، ئه‌وا جوپائی به‌ ئه‌شعهری ده‌وت: له‌ جیاتی من تۆ برۆ<sup>(٧)</sup>.

(١) البداية والنهاية، سەرچاوه‌ی پێشوو، سیر أعلام النبلاء، سەرچاوه‌ی پێشوو، والعبر ٣/٢ وخطط المقریزی، وشذرات الذهب ٣٠٣/٢.

(٢) سیر أعلام النبلاء، وخطط المقریزی، هه‌ردوو سەرچاوه‌که‌ی پێشوو.

(٣) خطط المقریزی، سەرچاوه‌ی پێشوو.

(٤) خطط المقریزی، سەرچاوه‌ی پێشوو.

(٥) سیر أعلام النبلاء، خطط المقریزی، هه‌ردوو سەرچاوه‌که‌ی پێشوو.

(٦) تبیین الکذب المفتری ٩١ عن العسكري بالأهواز. و سیر أعلام النبلاء ٨٦/١٥ العبر ٢٣/٢ والمنتظم لابن الجوزي ٢٩/١٤-٣٠ وطبقات الشافعية الكبرى للسبكي ٣٤٧/٣ والجواهر المضیة ٥٤٥/٢ و تبايدا هاتوه: ئه‌شعهری په‌روه‌رده‌ی (مێردی دایکی بوو) که‌ ئه‌بو‌عه‌لی جوپائی بوو، ئه‌بو‌عه‌لی ئه‌شعهری پێگه‌یاندا و فێری زانستی که‌لامی کرد. هاوشتیه‌ی ئه‌مه‌ له‌ ٣٣/٤ هاتوه، وخطط المقریزی ٣٥٩/٢ وشذرات الذهب ٣٠٣/٢.

(٧) طبقات الشافعية الكبرى للسبكي ٣٤٩/٣. و بروانه: تبیین کذب المفتری ٩١.

ئین عه‌ساكر وتویه‌تی: ئه‌وه‌ش که‌ ده‌لێن کړچ و کالێ هه‌بووه له‌ دانان و نووسینه‌کانی ئیمامی ئه‌شعهری... ئه‌مه‌ مه‌به‌ست لێی حاله‌تی ده‌ستپێک و سه‌ره‌تا که‌ی بووه. مه‌به‌ست لێی ئه‌و کاته



نه شعهری بۆ ماوهی چلّ سالّ بهرگری کرد له موخته زیله کان<sup>(۱)</sup>، دواتر له بیرۆکهی موخته زیلایهتی پاشگه زبوه وه، له رۆژی ههینی کورسییه کی له ناو مزگهوتی گه وهی به صهره دانا له رۆژی ههینی و له سههری دانیشت و یه که به دهنگی خۆی هاواری کرد: ههر که سیك منی ناسیبت ئهوا منی ناسیوه، ئه وهش که منی نه ناسیبت ئهوا خۆمی پیده ناسینم، من فلانی کوری فلانم، من بۆچوونم وابوو قورئان به دیهتێراوه، خوای گه وه به چاوه کان نایه نریت، به خۆم کرده وه خراپه کان ده کهم، من ته وه بهم کرد و په شیمان بوومه وه ئه و بیرۆکه و فیکره بهم فریدا و به ره ره چی موخته زیله کان ده ده مه وه. له و کاته وه دهستی کرد به به ره ره چدانه وه یان<sup>(۲)</sup>.

نییه که خوای گه وه به خششی پێکدر و ریتنمونی کرد، جا دانراوه کانی باش و پوخت کراوه ن، ده پیرین و وشه سازیه کانی ره وان و دروستن. / تبیین کذب المفتری ۹۱-۹۲.

<sup>(۱)</sup> تبیین کذب المفتری ۳۹ عن ابن عذرة و ۹۱ عن العسكري، و المنتظم لابن الجوزي ۲۹/۱۴-۳۰ عن الوزان و الأهواز والسبكي، سه رچاوه ی پێشو، و البدایة و النهایة ۲۰۶/۱۱ عن المنتظم.

<sup>(۲)</sup> الفهرست لابن النديم ۲۵۷ ووفیات الأعیان ۲۸۵/۳ و سیر أعلام النبلاء ۸۶/۱۵ و ۸۹ و طبقات الشافعية الكبرى للسبكي ۳/۳۴۷-۳۴۸ و خطط المقرئ ۲/۳۵۹ و أشار إله ابن كثير في البدایة و النهایة ۱۸۷/۱۱. و سهیری نه مهش به که: إتحاف السادة ۳/۲.

نیین جهوزی له: (المنتظم ۱۳/۱۴) دا له نه هوازیه وه هیناویه تی که وتویه تی: سالتی ۳۷۵ ک گوئیستی نه بو علی حومرانی بووه وتویه تی: له رۆژی ههینیدا به بی ئه وهی ههستی پی بکهین ئه وای نیما می نه شعهری له دوا ی نوژی ههینی چوو سه ر مینه به رو دوانگه ی مزگهوتی گه وهی به صهره و په تیکی به ده سه وه بوو و له ناو قه دی خۆی گریدا و دواتر په ته که ی پچراند و وتی: گه واه ی و شایه تی به ن که من تۆ بهم کرد و په شیمانم له فیکره ی موخته زیلایه تی.

سهیری نه م گێرانه وانه به که له: تبیین لابن عسا کر ۴۰. و وتویه تی: حومرانی که سیکی نه ناسرا وه.

نیین عسا کر له کتیبی (التبیین ۳۹) وتویه تی: پر سیار له (نه بو به کر نیسماعیلی کوری نه بو موحه مه دی کوری نیسحاقی نه زدی قه یروانی - په همه تی لیبت) که به (نیین عیزه) ناسرا وه کرا سه باره ت به (نه بو حه سه نی نه شعهری - په همه تی لیبت)، جا له وه لاما د وتی: نه شعهری شیخ و نیما م و جیگای پشت پی به ستنی نی مه یه، چلّ سالّ له سه ر مه زه به ی موخته زیله بوو، له و کات پێشه و بوو بۆ موخته زیله کان، پاشان بۆ ماوه ی پا زده رۆژ بزرسوو و له مالی خۆیدا نه هاته ده رو خۆی پیشانی خه لکی نه دا، دوا ی نه و ماوه یه له ماله که ی هاته ده رو به رو مزگهوت که وته ری و چوو سه ر مینه به ر، فره مووی: نه ی خه لکینه، من که نه و ماوه له به رچاوی نیوه بزرسوو

لە ئەبو بەکری صەیرەفی گێڕدراوەتەووە کە وتویەتی: موعتەزێلەکان سەری خۆیان بەرز کردبوووە تا ئەو کاتەی خوای گەورە ئەشعەری دەرخست، جا ئەشعەری موعتەزێلەکانی لە کونەکانی سەسم گیر کرد<sup>(۱)</sup>.

هۆکاری پاشگەزبونەووەی ئەبو حەسەنی ئەشعەری لە بۆچوونەکانی موعتەزێلە ئەوەبوو: کاتیەک ئەشعەری پۆچوو لە بۆچوونەکانی موعتەزێلەکان و باش شارەزا بوو، ئەوا پرسیاری دەکرد لە مامۆستاکی لە کاتی وانهکەیدا، بەلام ئەشعەری وەلامیکی شیفا بەخشی دەست نەدەکەوت، بۆیە سەری سوڕما، لە ئەشعەریەووە گێڕدراوەتەووە کە وتویەتی: چەند شەویەک هەندێ شتم بە دلدا دەهات سەبارەت بە بیروباوەرەکانم، بەم هۆیە هەلسام دوو رکعات نوێژم کرد و لە خوای گەورە پارامەووە کە پێنموونیم بکات بۆ سەر پێگەی راست و دواتر خەوتم. جا پیغەمبەرم (صلی الله علیه وسلم) لە خەودا بینی، سکاڵای ئەو شتانەیی خۆم لەلاکرد، پیغەمبەر (صلی الله علیه وسلم) فەرمووی: دەست بگرە بە سوننەت و پێ و شویینی من، جا بەمە هۆشیار بوومەووەو هەلسام بە بەراورد کردنی بابەتەکانی

هۆکارەکەیی ئەوەبوو کە من ورد ببومەووە لەوێ بەلگەکان لەلای من یەکسان بون و بۆم نەدەکرا راستیەک بەسەر ناراستی و ناراستی بەسەر راستیەکاندا هەلبژێرم و پەسەند بکەم، جا داوای پێنموونی و هیدایەتم کرد لە خوای گەورە، خوای گەورەش منی بۆ هیوا نەکرد بەلکو پێنمووی کردم بۆ ئەو بۆچوونانەی کە لەم کتێبانەدا دام ناوەو نووسیومە، من بیرو بۆچوونی پێشترم فرێدا و خۆم لێ دامالێ وەک چۆن خۆم دامالێ لەم جەلەم، جا جلیکی لەبەردابوو لەبەری کرد و فرێدا، کتێبەکانی دایە دەست خەلک، بۆ نمونە کتێبی: (اللمع)، و کتێبی: (کشف الأسرار و هتک الأستار) کەرچ و کالێبەکانی موعتەزێلەیی تێدا دەرخستووە.

<sup>(۱)</sup> تاریخ بغداد ۳/۴۷ و الأنساب للسمعانی ۱/۲۷۴ و تبیین کذب المفتری ۹۴. و وفیات الأعیان ۳/۲۸۶ و سیر أعلام النبلاء ۱۵/۸۶ و طبقات الشافعية الكبرى للسبكي ۳/۳۴۹ و خطط المقرئ ۲/۳۵۹.

زانستی که لام له گهڵ قورئان و سوننه<sup>(۱)</sup>، ئهوهی ئهم دوو سهراوهیه چهسپاندبوویان منیش چهسپاندم و ئهوهی ترم پشت گوێخست و فریئدا<sup>(۲)</sup>.

ئهو میزگهرد و گفتوگۆ ناوداره‌ی که پرویدا له نیوان (ئهبو حهسه‌نی ئه‌شعه‌ری) و شیخه‌که‌ی (ئهبو عه‌لی جوبانی)یان بو ئیمه‌یان نه‌قل کردووه، له‌باره‌ی ئهم وته‌ی شیخه‌که‌ی: که ده‌یووت ده‌بی‌ت خوای گه‌وره‌ کاری چاکتر هه‌لب‌ئێریت. که‌چی ئه‌شعه‌ری وتی: خوای گه‌وره‌ هه‌رچی بیه‌وێت ئه‌وه ده‌کات<sup>(۳)</sup>.

(۱) له ده‌قی عه‌ره‌بیه‌که‌دا قورئان و سوننه‌ت نییه به‌لکو قورئان و هه‌واله‌کانه. به‌لام من هه‌واله‌کانم به سوننه‌ت لێکدایه‌وه. (وه‌رگێڕ).

(۲) تبیین کذب المفتری ۳۸-۳۹ و آورد روایات هذه الرؤيا في ۳۸-۴۳. و بروه: طبقات الشافعية الکبری للسبکی ۳/۴۸ و تأریخ الفرق الإسلامیة للغرابی ۲۲۱ و نقل عن ابن عساکر والسبکی. باسی جیابونه‌وه‌ی ئه‌شعه‌ری له شیخی خۆی جبانی کراوه له: الملل والنحل للشهرستانی ۲۸/۱. سیر أعلام النبلاء ۸۹/۱۵.

ئهبو حهسه‌نی ئه‌شعه‌ری پرسیاری له (ئهبو عه‌لی جوبانی) کرد، له‌باره‌ی سێ برا: یه‌کیکیان باوهردارو پارێزگاره، دووه‌میان لاسارو گوناهاکارو سه‌رپێچی کاره، سێیه‌میان بچوک و منداله، هه‌ر سێکیان مردن، جا حال و بارودۆخیان چۆنه؟

جوبانی وتویه‌تی: ئه‌وه‌ی دونیا به‌که‌مزان و خواناس بووه خوای گه‌وره‌ پله به‌رزه‌کانی به‌هه‌شتی پێبه‌خشیووه، ئه‌وه‌شیان که بێباوه‌رو خوانه‌ناس بووه بردراوته دۆزه‌خه‌وه، به‌لام منداله‌که له‌به‌ر ئه‌وه‌ی با‌ل‌خ نه‌بووه بچوک بووه ئه‌وا له‌وانه‌یه که سه‌لامه‌تن و ئازارو سزا نادرین.

ئه‌شعه‌ری وتویه‌تی: جا باشه ئه‌گه‌ر ئهو منداله‌ بچوکه، بیه‌وێت بچێته هه‌مان پله‌ی خواناسه‌که و هه‌مان شوێنی پێدریت‌نایا رێگه‌ی پێده‌دریت؟

جوبانی وتویه‌تی: نا رێی پێنادریت، چونکه پێی ده‌وتریت که براکه‌ت به‌هۆی خواپه‌رستیه زۆره‌که‌ی گه‌یشته‌وه ئهم پلانه، تۆش ئه‌ی بچوک ئهم هه‌موو په‌رسته‌شه‌ت نییه.

ئه‌شعه‌ری وتویه‌تی: ئه‌گه‌ر منداله‌ بچوکه‌که وتی: که‌مه‌تر خه‌میه‌که له منه‌وه نیه، به‌لکو تۆ منت نه‌هێشته‌وه و توانات پێنه‌به‌خشییم تا په‌رستشی زیاتر بکه‌م.

جبانی وتویه‌تی: خوای گه‌وره‌ پێی ده‌فه‌رمووی: من ده‌مزانم ئه‌گه‌ر ته‌مه‌نت زیاتر بوایه و زیاتر مابایه‌وه ئه‌وا تاوانت ده‌کرد، به‌مه‌ش شیاوی سزای به‌ئێش ده‌بوویت، منیش به‌رژه‌وه‌ندی تۆم له‌به‌رچاو گرت.

نەم گفتوگۆ و میژگەرە بەلگەیه لەسەر ئەوەی خۆی گەرە و یستی وابوو پەههتی  
خۆی بەسەر یەکیکدا ببارتینی و سزای یەکیکی تر بدات، ههروه‌ها کرداره‌کانی خۆی  
گەرە هۆدار نین له پیناو جیهه‌جی کردنی ئامانجه‌کان.

ئین خەلکان وتویه‌تی: دواتر له کتیبی (تفسیری مه‌زن) دانراوی شیخ (فخر الدین  
الرازی) له سوپه‌تی: (الأنعام) ئەوهم دۆزیه‌وه به‌رچاوکه‌وت: کاتیک ئەشعهری جیابوووه  
له مه‌جلیسی مامۆستاکه‌ی (جوبانی) و مه‌زه‌به‌ی مامۆستاکه‌ی فری‌دا، ته‌نانه‌ت دژی  
بۆچوونه‌کانی مامۆستاکه‌ی وه‌ستایه‌وه. هه‌روه‌ها زیاتر له یه‌کتری دوورکه‌وتنه‌وه<sup>(١)</sup>.

مامۆستا (غرابی) پپی وایه که کرداری فریدانی مه‌زه‌ب و بنه‌ماکانی موخته‌زیله  
له‌لایه‌ن ئەشعهریه‌وه شتیکی نارۆشنه، چونکه ئەشعهری بۆ ماوه‌ی چل سال قوتابی  
موخته‌زیله‌کان بووه، ئەمه‌ش واده‌کات که سه‌خت بی‌ت پروا به‌وه بکری‌ت، که ئەشعهری بۆ

ئەشعهری وتویه‌تی: ئەی نه‌گەر برا خوانه‌ناس و بی‌باوه‌ره‌که‌ وتی: ئەی خۆی جیهانیان، تۆ چۆن  
زانا بوویت به‌ حالێ برا به‌چوکه‌که‌م ئاواش زانا بوویت به‌ حالێ من، بۆچی به‌رژه‌وه‌ندی برا  
به‌چوکه‌که‌ی منت له‌به‌رچاو گرت و هی منت فه‌رامۆش کرد.  
جوبانی به‌ ئەشعهری وت: به‌راستی تۆ شیتی.  
ئەشعهری له‌ ولامدا وتی: نا، به‌لکو که‌ری شیخ له‌ چاله‌که‌دا گیرى خوارد. جوبانی وه‌ستا و قسه‌ی  
پپی نه‌ما.

نەم سه‌رچاوانه نەم گفتوگۆیه‌یان باسکرده‌وه: الذهبی فی سیر أعلام النبلاء السابق بلفظ آخر،  
ونقلها ابن عماد في شذرات الذهب ٣٠٣/٢ عن ابن خلکان، والسبكي في طبقات الشافعية الكبرى  
٣٥٦/٣ وقال: وحكاها الذهبی.

ئیسفه‌رایینی له: (التبصير في الدين ٦١) نەم گفتوگۆیه‌ی هیناوه که به‌ره‌رچی (نه‌زام)ی  
پیداوه‌ته‌وه ناوبراو بۆچوونی وایه: پپۆسته له‌سەر خۆی گەرە کاریک به‌ به‌نده‌ بکات که مایه‌ی  
سوود و چاکه‌ بی‌ت، جا له‌ وه‌لامه‌ی (ئیسفه‌رایینی) هیناویه‌تی ئەوه‌ی پروون کردوه‌ته‌وه که  
نه‌سته‌مه‌ شت له‌سەر خوا پپۆست بی‌ت.

ونقلها الغرابي في تاريخ الفرق الإسلامية ٢٢٢ عن السبكي وابن خلکان، وأشار إلى الإسفراييني.  
<sup>(١)</sup> وفيات الأعيان ٢٦٧/٤-٢٦٨ في ترجمة أبي علي الجبائي.

تهنها میزگهرد و گفتوگۆیهك مهزهبی موعتهزیلهی فریدابیت و مامۆستاکهشی وهلامی دلتیابهخشی پینهدابیت.

لهبهر ئهوه دهکریت مامۆستا و قوتابییهکهی له زۆریک له بابتهکاندا راجیاییان ههیبیت، بهلام لهگهڵ ئهوهشدا ههر له چوار چیهی مهزهبدا دهمیننهوه، ههروهک (نهزام) راجیایی ههبوو لهگهڵ (ئهبو هوزیل)، ههروهها (ئهبو عهلی جوبائی) راجیایی ههبوو لهگهڵ (ئهبو هوزیل).

ههلهینجانی پوختهی راستی به ئاسانی شتیکی سهخته، چونکه شوینکهوتوو و هاوهلتی ههر پێرو تاقمیک دهمارگیره بۆ هاوهلتانی مهزهبهکهی، له شان و بالی دژهکانی کهم دهکهنهوه به شان و بالی شوینکهوتوانی مهزهبی خۆیان ههڵدهدن<sup>(۱)</sup>.

ئهبو حهسهنی ئهشعهری جیابووهوه له شیخی خۆی ئهبو عهلی جوبائی، چوهه پال ئین کیلابی باوکی موحهমেدی عهبدوڵای کورپی موحهমেدی کورپی سهعیدی کورپی کیلابی قهتتان، ئهشعهری بۆچوونهکانی لهسهر رێسا و بنچینهکانی ئین کیلاب دارشت و ههندی بابتهتی ناوبراوی پهسهند کرد<sup>(۲)</sup>.

له بنه ماکانی موعتهزیله جیابووهوه، مهزهبییکی بۆ خۆی بریاردا، بهرپهرجی موعتهزیلهکانی داوه.

کاتیک ئهشعهری کتیبهکانی خۆی وهک: (اللمع و کشف الأسرار) دایه دهست خهڵک و خستیه بهرچاو، دواي ئهوهی له موعتهزیلهکان جیابووهوه، فهرمووده ناسان و شهرعناسهکانی ئههلی سوننه و جهماعهتیش ئهم کتیبانهیان خویندهوه، له دوايی دا ناوهڕۆکی ئهم دوو کتیبهیان به تهواوی قبول کرد و به رێپازو رینگهی خۆیانپهسهند کرد، دانیان بهوه دانا که ئهشعهری زۆر له پیشه و زانییهکی پۆچووه له ئایندا، بۆیه ئهشعهریان به ئیمام دانا تا وای لیهات مهزهبهکهیان درایه پال ئهشعهری<sup>(۳)</sup>.

(۱) تاریخ الفرق الإسلامية للغرابي ۲۲۳-۲۲۴.

(۲) خطط المقرئ ۳۵۹/۲.

(۳) تبیین کذب المفتری ۳۹.

کۆمه لێک له زانایان تهواو قوولبوونهوه له مهزه به کهی وهک: باقلانی، ئیبن فورك،  
 نهبو حه سه نی ته به یری.

دواتر کۆمه لێکی تر له زانایان مهزه به کهیان له باقلانی و ئیبن فورك وه وه رگرت، که  
 بریتی بوون له هاوه لانی شافعی وهک (نیسفه رایینی) و جگه له ویش، نهوانه سه رکرده و  
 رابه ره کانی نه شعهریه کانی و مهزه به <sup>(۱)</sup> که لامیه کهی نیما می نه شعهریه له یری  
 نهوانه وه بلباو بووه وه.

### رێبازه که لامیه کهی نه شعهری:

زانایان بۆچوونیان وایه که مهزه بهی نه شعهری بریتییه لهو مهزه بهی که پیشینان  
 (سلف)ی نه هلی سونه و جه ماعت له سه یری بوونه.

ئیبن عساكر وتویه تی: نه شعهری هیچ شتیکی له ئایینی خوا دانه هینا، بیدعه ی له گه ل  
 خو نه هینا، به لكو ده ستی گرت به بۆچوونه کانی هاوه لان و شوینکه وتوان و نیما مه کان،  
 دواتر له باره ی بنه ماکانی ئایین، پشتی نهو بۆچوونه ی گرت و پروونکرده وهو شرۆفه ی  
 زیاتری خسته پروو... له میانه ی شرۆفه و پروونکرده وه کهی پشتی بۆچوونی نیما مه کانی  
 گرت وهک: نهبو حه نیفه، سوفیانی سه وری له دانیشتوانی کوفه، نه وزاعی و جگه له ویش  
 له دانیشتوانی شام، مالیک و شافعی له دانیشتوانی دووشاره پیرۆزه که و حیجاز،  
 نه حه ده ی کوری حه نبه ل له فه رموده ناسان و له یسی کوری سه عد و جگه له ویش، بوخاری  
 و موسلیم له پارێزه رانی سونه ت (حفاظ السنن) <sup>(۲)</sup>.

<sup>(۱)</sup> الجواهر المضية ۴/ ۳۳- ۳۴.

<sup>(۲)</sup> تبیین کذب المفتري ۱۰۳.

نهبو قاسم عه بدولکه رمی کوری هه وازنی قوشه یری کتیبیکی له باره ی نه شعهری نووسیوه و  
 وتویه تی: فه رموده ناسان کۆکن له سه ر نه وه ی که (نهبو حه سه ن عه لی کوری نیسما عیلی  
 نه شعهری) (ره زای خوائ لیبیت)) یه کیک بووه له نیما مه کانی فه رموده ناسان، مهزه به کهی هه مان  
 مهزه بهی فه رموده ناسان بووه، له باره ی بنه مای ئایینه کان به پیتی رێبازی نه هی سونه دواوه،  
 به ره به رچی بیدعه چی و لاده رانی داوه ته وه، شمشی ریکی زالبووه له سه ر موخته زیله و شیعه کان و

سویکی وتویه تی: ئەشعەری پرایەکی نوێی دانه هینا، مهزه به بیکی دانه مه زراندا، بەلکو پێداگیری کرد لەسەر مهزه به کانی پێشینان، بهرگری کردوو له پێی و شوێنی هاوه لانی پێغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم).

درانه پال نیمامی ئەشعەری لهو پرووه وهیه که ناوبراو چوارچیوهیه کی لهسەر پێبازی پێشان گرێدا و دهستی پێوه گرت، بهلگهی لهسەر هیناوه، بهمهش ئەوهی شوێنی ئەشعەری کهوت و پێبازی ئەوی گرت له بهلگه کاندایا ئەوا پێی دهوترا ئەشعەری....

شیخولئیسلاهم عیزه دینی کۆری عهبدولسهلام باسی کردوو که شافیعی و مالیکی و حه نه فی و حه نه لیه پایه داره کان لهسەر بیرباوهری ئەشعەریین، ئەبو عه مری کۆری حاجب که شیخی مالکیه کان بوو، له سه رده می خۆی هاوچه رخی ئەشعەری بوو، پێبازی ئەشعەری په سه ند کرد، جه ماله دینی حصیری شیخی حه نه فیه کان به هه مان شیوه کۆک بوو له گه ل ئەشعەری<sup>(۱)</sup>. و تهقی سویکی ئەم دهقه ی په سه ند کرد که (تاج)ی باوکی هینابووی<sup>(۲)</sup>.

بیدعه چیه کان له ئەهلی قبیله و ئەوانهش که له ئوممت ده رچوون، هه ر که سیك توانج له نیمامی ئەشعەری بدات یان تانه ی ئاراسته بکات و به نه فره تی بکات، ئەوا ئەو که سه زمانه پیسه که ی ئاراسته ی هه موو ئەهلی سوننه کردوو. ده ستنوو سه کاغان به کارخستوو وه ک گوێپایه لیه که له م باسه دا، له مانگی (ذی القعدة)ی سالی چوار سه د و سی و شه ش.

چه ند ده ست نووسیکی تریشی تیدایه وه ک: ئەبو عه بدولای خو یازی مو قری و نیمام ئەبو مو حه ممدی جو هینی... و هه ندیکی تریش.

ئەوه شیان پروون کردۆتوو که پێبازی ئەشعەری پێبازی ئەهلی سوننه و جه ماعیه، نایین و بیروباوه ره که ی جیگای ره زامه ندی و قبوله. / تبیین الکذب المفتری ۱۱۳-۱۱۴.

(۱) طبقات الشافعية الكبرى للسبكي ۳/ ۳۶۵. و له ۳۷۳ هاتوو که وتویه تی: (نابن عه ساکر) پارێزه ری ئوممت و ئەمینه داری دامه زراوه وتویه تی: شه رعناسانی حه نه فی و مالیکی و شافیعی کۆکن له گه ل ئەشعەرییدا. زوبیدی ئەمه ی هیناوه له: (إتحاف السادة ۵/۲).

(۲) إتحاف السادة، سه رچاوه ی پێشوو.

مایرقی وتویه تی: ئەبو حه سه ن وه ک زانایه کی که لامناس یه که م که س نه بوو که به زمانی ئەهلی سوننه وه دوا بێت، بهلکو هه ر له سه ر پێبازی ئەوانی ترچوو، ناسراوه له سه ر بهرگری کردن له مهزه به که ی، پروونکردنوو بهلگهی زیاتری به خشی به مهزه به که، بۆچوونیکی له خۆوه

ئیمام ئەبو حەسەنی ئەشعەری لە زاناکانی ئەهلی سوننە، هەر ئەویش بوو بوو برینێک لە جەستە قەدەرێه‌کاندا<sup>(١)</sup>.

### مهزهبه فیهیه‌که‌ی ئەشعەری:

لەبەر ئەوەی دانراو و نووسینی زۆر بوو، مهزهبی ئەهلی سوننە سەرخت، لەو دانراوانەیدا بەرپرچی موعتەزێله‌کانی دایه‌وه، بەم هۆیه‌ مالیکی و شافعییه‌کان و هەندێک لە حەنبەلییه‌کان پەيوه‌ست بوون پێیه‌وه، هەر بەهۆی ئەم پەيوه‌ست بوونه‌وه ئیمامی ئەشعەری درایه‌ پال مالیکییه‌کان و شافعییه‌کان<sup>(٢)</sup>، تەنانه‌ت درایه‌ پال حەنبەلییه‌کانیش.

لەبەر ئەمە وتراوه: مهزهبه‌که‌ی حەنبەلی بوو<sup>(٣)</sup>.

وتراوه: لەسەر مهزهبی شافعی بوو، شەرعی وەرگرتوو له‌سەر دەستی (ئەبو ئیسه‌حاق مەرورەزی)<sup>(٤)</sup>.

دانه‌یتنا، مهزهبی بۆ خۆی دروست نه‌کرد، جا نابینیت مهزهبی ئەهلی سوننە دراوه‌ ته‌ پال مالیک، ئەوەی لەسەر مهزهبی دانیشتوانی شاری مەدینه‌ بێت پێی ده‌وتریت: مالکی. مالک لەسەر پێیازی ئەوانی پێشه‌خۆی چوو، زۆر به‌ تووندی پابه‌ند بوو به‌ شوێنکه‌وتنیان، بەلام لەبەر ئەوەی مالک مهزهبی کەسانی پێشه‌خۆی زیاتر ڕوونکردوه‌و شۆقه‌ی کرد ئەوا مهزهبه‌که‌ درایه‌ پال، ئەبو حەسەنی ئەشعەریش به‌همان شۆه‌ هیچ جیاوازییه‌کی نه‌بوو، ئەویش تەنها به‌ شۆقه‌ و زیاتر ڕوونکردنه‌وه‌ی مهزهبی پیشینان و دانانی کتیب له‌ویاره‌وه‌و پشتگرتنی و سەرختنی. طبقات الشافعية الكبرى للسبكي ٣/٣٦٧ في معرض ذكر تقریظ المایرقی المالکی للشیخ أبي الحسن الأشعري. وذكره الزییدی في إتحاف السادة السابق.

<sup>(١)</sup> الفرق بين الفرق ٣٦٤.

<sup>(٢)</sup> تبیین کذب المفتری ١١٧.

<sup>(٣)</sup> الجواهر المضیة ٥٤٥/٢ عن مسعود بن شیبة في کتاب التعلیم، وأیضا في ٣٣/٤. وخطط المقریزی ٣٥٩/٢ عن مسعود بن شیبة في کتاب التعلیم. وتعلیق الکوثری علی تبیین کذب المفتری ١١٧ الهامش.

<sup>(٤)</sup> طبقات الشافعية الكبرى للسبكي ٣/٣٥٢ ورجحه، و تویه‌تی: ماموستا (ئەبو بەکری کوری فورک) ده‌قی لەم باره‌وه‌ هێناوه‌ له‌ کتیبی (طبقات المتکلمین)، و ماموستا (ئەبو ئیسه‌حاق



هەروەها وتراوە: مالیکیە<sup>(۱)</sup>.

کەوسەری ھۆکاری ئەو کەمەند کێشە خاوەن مەزھەبەکانی پوون کردۆتەو کە ھەر یەکەیان ئیمامی ئەشعەری بۆ لای خۆی کێش دەکات، ئەمەش لەبەر ئەوەبوو: کە ئیمامی ئەشعەری سەیری فێقەیی مەزھەبەکانی کردوو و دەمارگیری بۆ ھەندیک نەبوو و لە بەرامبەردا ھەندیکێ تری فەرامۆش نەکردوو، تەنانەت ئەو بۆچوونە کە دەلیلت کۆششکار (مجتەھد) ھەکان لە بابەتە لاوەکیەکاندا ھەموویان راستپێکن. دراوەتە پال ئیمامی ئەشعەری، ئەمەش ھۆیک بوو کە ئاسانکاری کرد بۆ ناوبراوا تا وتە ئەھلی سوننە لە دەوری بانگەوازی راستەکەیی کۆیکاتەو، بەلکو بە ھەنبەلییەکانی دەوت: من لەسەر مەزھەبی ئەحمەد، ھەروەک لە کتێبی (الإبانة) دا بەدەردەکەوت<sup>(۲)</sup>.

ئیسفرائینی) لەو دەقە کە وەرگرتوو لە شیخ (ئەبو موحمەدی جوینی) لە (شرح الرسالة) ئەم رایە پەسەند کردوو.

بەھەمان شیو (سویکی) لە ۳/۳۶۷ وتویتی: زیاد لە یەک کەسی ئەمینداری دامەزارو باسی ئەوێان کردوو کە ئیمامی ئەشعەری مەزھەبی شافعی لە (ئەبو ئیسحاق مەرۋزی) وەرگرتوو، (ئەبو ئیسحاق مەرۋزی)یش زانستی کەلامی لە ئیمامی ئەشعەری وەرگرتوو، ھەر بۆیەش لە بازەکە ئێودا دادەنیش. بروانە: إتحاف السادة ۴/۲.

<sup>(۱)</sup> تبیین کذب المفتري، سەرچاوەی پێشو، وطبقات الشافعية الكبرى للسبكي ۳/۳۵۲ و وتویتی: ئەم رایە راست نییە. و لە ۳۶۶ بەرپەرچی ئەم رایە داوەتەو. ھەر دوو رایەکانی وەرگرتوو لە (مایرقی کلاعی) کە یەکیکە لە پێشەوا مالکیەکان.

زوبەیدی لە کتێبی (إتحاف السادة ۴/۲) دا ئەوێ ھێناوە کە یەکیک لەوانە و توتی ئیمامی ئەشعەری مالکیە (قازی عیاز) لە کتێبەکید (المدا رک)، و (کەلاعی یورقی) کە یەکیکە لە مالیکیەکان، کە رێنماییەکی تێدا.

<sup>(۲)</sup> تبیین کذب المفتري، هامش ۱۱۷.

ئەشعەری لەو مەسەلەیەدا (واتە: بابەتە لاوەکیەکان - وەرگێڕ -) بۆچوونی وایە کە کۆششکار (مجتەھد) ھەکان ھەموویان راستپێکن، بەم بۆچوونە ئیمامی ئەشعەر رای پێچەوانە رای ئیمامی شافعی. / تبیین کذب المفتري ۱۱۵.

وتراوە ئەشعەری لە کتێبەکید (الإبانة) لەسەر رای ئەحمەدی کۆری ھەنبەلە، ھەروەک لە کتێبی ناوبراوا و توتی: (ئەم بۆچوونە کە پەسەندە لەلامان، ئەو نایینە دینداری پێدەکەین: بریتی

زوبه‌یدی وتویه‌تی: بۆچی نا، ده‌کریت ئیمامی ئەشعەری زانا بێت بە هەر دوو مهزهبه‌که و فه‌توای تێدا بدات، وه‌ك: ئین ده‌قیقی عید و جگه‌ له‌ویش له‌ زانا بلیمه‌ته‌كان، به‌مه‌ش بانگه‌شه‌ی هەر دوو تاقمه‌که راست ده‌رده‌چیت<sup>(١)</sup>.

### دانراوه‌کانی:

شتیکێ سه‌رسوپه‌ینه‌ر بوو له‌ زیره‌کی و هێزو توانای تێگه‌یشتنیدا، چه‌ندین دانراوی توکمهی هه‌ن که گه‌واهێ ده‌ده‌ن له‌سه‌ر زانسته‌ فراوانه‌که‌ی<sup>(٢)</sup>.

ئین هه‌زم باسی کردووه‌ که ئەشعەری په‌نجاو پینج دانراوی هه‌ن<sup>(٣)</sup>. به‌لام ئین عه‌ساكر باسی کردووه‌: که ئین هه‌زم زیاتر له‌ نیوه‌ی دانراوه‌کانی فه‌رامۆش کردووه‌، ئین فورك ناوی کتیبه‌کانی ئەشعەری باس کردووه‌ که زیاتره‌ له‌وه‌ی ئین هه‌زم باسی کردووه‌<sup>(٤)</sup>.

ئه‌بو حه‌سه‌نی ئەشعەری له‌ کتیبه‌که‌یدا (العمد في الرؤية) وتویه‌تی: ئەم دانراوانه‌ وه‌لامی بێ باوه‌ران ده‌ده‌نه‌وه‌ له‌ کتیبه‌كانم، دوازه‌ کتیب: (الموجز)، (خلق الأعمال)،

له‌ ده‌ست گرتن به‌ کتیبی خواو سوننه‌تی به‌پێزی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)، هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ش که گێڤدراوه‌ته‌وه‌ له‌ هاوه‌له‌ به‌ریزه‌كان و شوێنکه‌وتوان و پێشه‌وايانی فه‌رموده‌ناس، به‌مه‌ش ئیمه‌ پارێزراو ده‌بین، هه‌مان ئه‌و بۆچونه‌ی که "ئه‌بو عه‌بدوڵای ئەحمەدی کورێ حه‌نبه‌ل" خوا پرووی جوان و گه‌ش بکات پله‌که‌ی به‌رز بکات و پاداشتی زیاتر بکات په‌سه‌نده‌ له‌لامان، چونکه‌ ناوبراو ئیمامی چاکه‌کاره‌، سه‌رکرده‌ی کامله‌، که به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌ خۆی گه‌وره‌ راستی روشن کرده‌وه‌، گومرایی وه‌لانا، پێبازه‌کانی پێ روون کرده‌وه‌، به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌ بیدعه‌ی بیدعه‌چیان و له‌رێ لادانی مه‌به‌ستی ناپاکه‌كان و گومانی گوماندارانی پوچه‌لکرده‌وه‌، جا ره‌حه‌تی خۆی لیبیت ئای له‌و زانا پێشکه‌وتوووه‌ رێزدارو مه‌زنه‌ و خاوه‌ن تێگه‌یشتنیکێ گه‌وره‌). / الإبانة للأشعري ٢٠-٢١.

<sup>(١)</sup> إتحاف السادة ٤/٢.

<sup>(٢)</sup> سير أعلام النبلاء ٨٦/١٥-٨٧.

<sup>(٣)</sup> تاريخ بغداد، والأنساب للسمعاني، وتبيين كذب المفتري، ووفيات الأعيان، والعبر، والبدایة والنهاية، وخطط المقرئ، وشذرات الذهب، سه‌رچاوه‌کانی پێشوو.

<sup>(٤)</sup> تبیین کذب المفتري ٩٢.

(الصفات): کتیبیکی گه‌وره‌یه تییدا له‌باره‌ی پێره‌کانی موعته‌زیله و جه‌ه‌میه‌کان دواوه، (الرؤیة بالأبصار)... (ایضاح البرهان)، (اللمع فی الرد علی أهل البدع)، (الشرح والتفصیل)، (النقض علی الجبائي)... کتیبیکی تر له‌باره‌ی (الصفات) گه‌وره‌ترین کتیبمانه که هه‌موو ئه‌و نووسینانه‌ی ئیمه‌ی هه‌لوه‌شاندۆته‌وه که له کۆندا نووسیبوومان و مه‌زه‌به‌ی موعته‌زیله‌مان په‌سه‌ند کردبوو، هه‌رگیز کتیبیکی هاوشیوه‌ی ئه‌و کتیبه‌ بو موعته‌زیله‌کان نه‌نوسراوه، دواتر خوای گه‌وره‌ راستی بو ئیمه‌ پۆشن کرده‌وه و به‌مه‌ش له مه‌زه‌به‌ی موعته‌زیله‌ پاشگه‌ز بوینه‌وه. و کتیبی (تفسیر القرآن)...<sup>(١)</sup>.  
ناوبراو کتیبی (الإبانه)، (مقالات الإسلامیین)ی هه‌یه، هه‌ر دوو کتیبه‌که چاپکراون و ده‌ستاوده‌ستی پێده‌کریت.

به‌م کتیبانه به‌رپه‌رچی ئه‌م تاقمانه‌ی پێداوه‌ته‌وه: بێ باوه‌پان، موعته‌زیله‌کان، رافیزیه‌کان، جه‌ه‌میه‌کان، خه‌واربج، سه‌رجه‌م تاقم و پێره‌ بیدعه‌چیه‌کانی تر<sup>(٢)</sup>.

### زانسته‌که‌ی:

مامۆستا ئه‌بو ئیسه‌حاق ئیبراهیمی کورپی موحه‌مه‌دی ئیسه‌فه‌رایینی شه‌رعناسی بلیمه‌ت له زانستی ئوصولدا وتویه‌تی: من له پال ئه‌بو حه‌سه‌نی باهیلیدا وه‌ک دۆلپێک وابووم له پال ده‌ریایه‌ک. و شیخ ئه‌بو حه‌سه‌نی باهیلی وتویه‌تی: من له ئاست شیخ ئه‌بو حه‌سه‌نی ئه‌شعه‌ریدا وه‌ک دۆلپێک وابووم له پال ده‌ریایه‌ک<sup>(٣)</sup>.

به ئه‌بو به‌کری کورپی ته‌بیبی باقلانیان وت: گوشتارو قسه‌ی تو باشتر و پوونتره له گوشتاری (ئه‌بو حه‌سه‌نی ئه‌شعه‌ری - په‌حه‌متی خوای لیبت -)، له وه‌لامدا وتی: به‌راستی

<sup>(١)</sup> تبیین کذب المفتری ١٢٨ و لاپه‌ره‌کانی دواتری، وسیر أعلام النبلاء سه‌رچاوه‌ی پێشوو، و (ئین نه‌دیم و ئین خه‌لکان و مه‌قریزیش هه‌ندیک له‌و کتیبانه‌یان باس کردووه، ئین که‌سیر له: (البداية والنهاية ١٨٧/١١) ته‌نها باسی کتیبی (الموجزی) کردووه.

<sup>(٢)</sup> تأریخ بغداد ٣٤٦-٣٤٧ ووفیات الأعیان ٢/٢٨٥.

<sup>(٣)</sup> تبیین کذب المفتری ١٢٥ و تحاف السادة ٤/٢ عن ابن کثیر.

به نویکهره وه (مجددی سهدهی سییهم دادهنریت، که ئاماژه پیدراوه لهو فرمودهیه دا: (إن الله يبعث لهذه الأمة على رأس كل مائة سنة من يحد لها أمر دينها) واته: خوای گهوره له ههر سهدهیه که سییک ره وانه دهکات که ئایین بۆ ئوممت نوێ بکاته وه. و (ئیین عساکر) ئهمه ی به راست داناوه، به به ئنگه ی ئه وه ی که هه ئسانی ئه شعهری به سه رخستنی سوننه ت، نزیکتره له کرداری ئایین نوێکردنه وه، ههر ناوبراو بوو خوێ ئاماده کرد بۆ به ره برچدانه وه ی موعته زیله کان و سه رجه م تاقمه بیده چییه کانی تر<sup>(٧)</sup>.

خاوهن قه ناعهت و پاك بووه و خۆی دوور گرتووه له شتی ناشیاو و قه دهغه<sup>(۳)</sup>. لهو دهستهكه وته ده بخوارد كه (بیلالی كورێ ئه بو بوردهی عامری كورێ ئه بو موسای ئه شعهری باپیره ی له دوا ی خۆی به جیهیشت بو<sup>(۴)</sup>.

خه رجیه كه ی له سه رتا پای سالد ا حه قده دیره م بووه<sup>(۵)</sup>، هه ر مانگیك دیره مه یك و بریكی كه می خه رج ده كرد<sup>(۱)</sup>.

(٥) تأريخ بغداد، والأنساب للسمعاني، وتبيين كذب المفتري، و طبقات الشافعية الكبرى للسبكي، وخطط المقرئ، وإتحاف السادة، سهرجاوه كاني يتشوو.

گالته و گه‌پیشی ده‌کرد<sup>(۲)</sup>.

### پهرستش و به‌ندایه‌تیه‌که‌ی:

زۆر پهرستش کردنی ئیمامی ئەشعەری شتیکی ده‌گمەن و نامۆ بوو. ئێبن عەساكر به‌ زنجیره و سه‌نه‌دی خۆی له (ئەبو حەسەن سەروی) گێڕاوه‌ته‌وه، كه وتویه‌تی: شیخ (ئەبو حەسەنی ئەشعەری) نزیکه‌ی بیست سال به‌ ده‌ستنوێژی سییه‌کی شه‌و نوێژی به‌یانی ده‌کرد، ئەم پهرستشه‌ زۆره‌ی خۆی به‌كه‌س رانه‌ده‌گه‌یاند<sup>(۳)</sup>. هه‌روه‌ها گێڕدراوه‌ته‌وه كه خزمه‌تكاره‌كه‌ی وتویه‌تی: چەند سالتیک له‌ شاری به‌صره‌ خزمه‌تی ئیمامی (ئەبو حەسەنی ئەشعەری)م کرد، له‌ شاری به‌غداد له‌ خزمه‌تی دابووم تاكو مال‌ئاوایی کرد، به‌راستی هه‌یج یه‌كێكم له‌و پارێزگارتر نه‌بینی، ئەندامه‌کانی زۆر به‌چاکی ده‌پاراست، هه‌یج شیخیكم نه‌بینوه كه شه‌رمی زیاتر بێت له‌م شیخه‌ له‌ کاروباری دونیادا و چاکتریش له‌ کاروباری دوا‌رۆژدا<sup>(۴)</sup>.

هه‌روه‌ها له‌ کتێبی (وفیات الأعیان ۲۸۶/۳) هاتوه‌ كه له (هەر پۆژتیک ئەو بڕه‌ی خه‌رج کردوه) وه‌رگه‌راوه‌ له (الخطیب)، ئەمه‌ ده‌ستکاری کراوه، چونکه له (الخطیب) و جگه‌ له‌ویشدا هاتوه: (که تیجوه و خه‌رجی سالتیکی ئەوه‌نده‌ بووه).

له: (البدایة والنهاية ۱۸۷/۱۱) دا هاتوه: (که خه‌رجیه‌که‌ی حه‌قده هه‌زار دیره‌م بووه) ئەمه‌ش ده‌ستکاری کردن و له‌ جۆ لادانی راستیه‌.

<sup>(۱)</sup> طبقات الشافعية الكبرى للسبكي ۳/۳۵۱ و إتحاف السادة، سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

<sup>(۲)</sup> الفهرست لابن النديم ۲۵۷ و وفیات الأعیان ۲۸۵/۳ و سیر أعلام النبلاء عن ابن خلکان، والبدایة والنهاية، وخطط المقرئ، سه‌رچاوه‌کانی پێشوو.

<sup>(۳)</sup> تبیین کذب المفتری ۱۴۱. و سه‌یری ئەمه‌ش بکه: طبقات الشافعية الكبرى للسبكي ۳/۳۵۱، ونقله الزبيدي في إتحاف السادة ۲/۴ عن بندار خامه.

<sup>(۴)</sup> تبیین کذب المفتری، سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

## راو بۆچۈنەكانى:

شىخ ئەشعەرى راو بۆچۈنەكانى خۇي لە كىتەبەكانىدا خستووتەپروو، گىرنگىرىن كىتەبىشى لەو بارەو ئەمانەن: (مقلات الإسلاميين، الإبانة، اللمع)، قوتابيان و شىخەكانى مەزھەبى ئەشعەرى راو بۆچۈنەكانى ناوبراويان نەقل كىردووه. هەندىك لەو راو بۆچۈنەكانە: ۱- ئەو سىفەتەكانى كە لە قورئانى پىرۆزو سوننەتى بەپىزدا ھاتوون بۆ خۇي گەورەى بىپاردادو و چەسپاندووه:

سىفەتەكانى خوا شىاوى زاتى خۇي گەورەن، بە سىفەتەكانى بەدەيھىتراوان ناچن، خۇي گەورە توانادار (قادر) بە توانايەك كە وەك تواناي بەدەيھىتراو نىيە، زانايە بە زانستىك كە وەك زانستى بەدەيھىتراو نىيە، بىسەرە بە بىستىك كە وەك بىستى بەدەيھىتراو نىيە...<sup>(۱)</sup>.

سىفەتەكانى خوا ھەر بوو و بى سەرەتان و پەيوەستن بە زاتى خۇي پاك و بەرزەو، نابىت بوترىت: سىفەتەكانى خوا برىتىن لە زاتى خوا، سىفەتەكانى خوا غەيرى زاتى خوان، سىفەتەكانى خوا برىتى نىن لە خوا، جگە لە خواش نىن<sup>(۲)</sup>.

ئەشعەر مام ناوھند بوو لە نىوان سىفەت لاسەرەكان (نفات الصفات المعطلة) و ئەوانەى جەستە بىپاردەدەن (المجسمة) و دەللىن خوا زانستى ھەيە وەك گشت زانستەكان، تواناي وەك تواناكانى ترە، بىستى ھەيە وەك ئامرازەكانى ترى بىست<sup>(۳)</sup>.

لەبەر ئەمە ئەشعەرىيەكان بە سىفەتگەراكان (الصفاتية) ناوئران، بەھۆى بىپاردان و چەسپاندنى سىفەتە بى سەرەتا و لە مېژىنەكان بۆ خوا<sup>(۴)</sup>.

<sup>(۱)</sup> تبیین کذب المفتري ۱۴۹ عن أبي المعالي بن عبد الملك، والملل والنحل للشهرستاني ۸۲/۱.

<sup>(۲)</sup> الملل والنحل للشهرستاني، سەرچاوەى پىشوو، وخطط المقرئى ۳۵۹/۲.

<sup>(۳)</sup> تبیین کذب المفتري، سەرچاوەى پىشوو.

<sup>(۴)</sup> الملل والنحل للشهرستاني ۸۱/۱ وخطط المقرئى ۳۶۰/۲.

۲- هەر خوا به‌دیته‌هری راسته‌قینه‌یه و له کرداری به‌دیته‌ناندا هیچ هاوبه‌شیکی نییه، هه‌موو کرده‌وه‌کانی به‌نده‌ خوای گه‌وره به‌دیته‌نهریه‌تی، به‌نده‌ش به‌ده‌ستی ده‌هینیت<sup>(۱)</sup>. هەر که‌سیک توانای به‌ده‌سته‌هینانی هه‌بوو نه‌وا ئه‌رکداره، به‌م پیه‌ش پاداشت و سزای بۆ دیاری ده‌کریت<sup>(۲)</sup>.

به‌ده‌سته‌هینان (کسب) له‌لایه‌ن ئه‌شعه‌ری بریتیه له‌ هاوته‌ریب و جووت بوون له‌ نیتوان نه‌و کرده‌وه‌یه‌ی که‌ خوای گه‌وره به‌دیته‌نهریه‌تی و هه‌لبێژاردن و ده‌ست نیشان کردنه‌کی به‌نده<sup>(۳)</sup>. خوای گه‌وره وه‌ک نه‌ریت وا دا‌پرشته‌وه که له‌ کاتیک به‌نده توانا و ویستی هه‌بوو. ئه‌گه‌ر کرده‌وه‌که‌ش به‌دی بیت، کرده‌وه‌که به‌ توانا و ویستی به‌نده‌که به‌دی نایه‌ت<sup>(۴)</sup>.

به‌م پیه‌ش به‌ده‌سته‌هینان (کسب)یش ده‌بیت به‌دیته‌نراوی خوا بیت وه‌ک چۆن کرده‌وه‌که به‌دیته‌نراوی خوايه، زانایان وتویانه که ئه‌مه سه‌رده‌کیشیت بۆ جه‌بریته‌ت<sup>(۵)</sup>.

که‌واته بۆچوونی ئه‌شعه‌ری مامناوه‌نده له‌ نیتوان جه‌همیه جه‌برییه‌کان که پێیان وابوو به‌نده ناچاره ناتوانیت هیچ شتیک بکات و هیچ شتیک به‌ ده‌ست بیت،

<sup>(۱)</sup> خطط المقریزی ۳۶۰/۲. و پروانه: تبیین کذب المفتري ۱۴۹ والإنصاف للباقلانی ۴۵ و تمهید الأوائل ۳۴۱. بۆچوونی ئه‌شعه‌ری له‌باره‌ی به‌دیته‌نراوی کرده‌وه‌کان به‌ به‌لگه‌ی نه‌قلی و عه‌قلیه‌وه له‌م کتیه‌دان: (اللمع ۶۹ و لاپه‌ره‌کانی دواتر).

<sup>(۲)</sup> تاریخ المذاهب الإسلامية ۱۸۴.

<sup>(۳)</sup> تاریخ المذاهب الإسلامية، سه‌رچاوه‌ی پێشوو. مقریزه له: (الخطط ۳۶۰/۲) دا وتویه‌تی: به‌ده‌سته‌هینان (کسب) بریتیه له‌و کرده‌وه‌ی که له‌ شوینی توانای به‌نده‌دایه.

<sup>(۴)</sup> دراسات في الفرق ۲۶۹ عن المواقف، والإنصاف للباقلانی، و إحياء علوم الدين، والتبصير في الدين.

<sup>(۵)</sup> تاریخ المذاهب الإسلامية، سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

هه‌روه‌ها موعته‌زیه‌کان: که ده‌لین به‌نده توانای به‌دییه‌نان و ده‌ستخستنی کرده‌وه‌یان هه‌یه<sup>(۱)</sup>.

۳- چاک و خراب شه‌رینه‌ واته نازانریت ستایش یان سه‌رزه‌نش، پاداشت یان سزا شیای چ کرده‌وه‌یه‌ک ده‌بی‌ت، ته‌نها له‌ ڕێگه‌ی شه‌رعه‌وه‌ نه‌بی‌ت<sup>(۲)</sup>.  
شت که چاکه له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که خوای گه‌وره‌ فهرمانی کردووه به‌ ئه‌نجامدانی، شت که خراپه له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که خوای گه‌وره‌ قه‌ده‌غه‌ی کردووه<sup>(۳)</sup>.  
عه‌قل‌ ئه‌و توانایه‌ی نییه که حوکمی خوا بزانی‌ت، له‌باره‌ی کرده‌وه‌ی به‌نده ئه‌رکداره‌کان، ته‌نها له‌ ڕێگه‌ی په‌یام‌به‌ران و کتیبه‌کانی خوا نه‌بی‌ت، چونکه عه‌قله‌کان جیاوازن، هه‌ندیک عه‌قل‌ هه‌ندیک کرده‌وه به‌ چاک داده‌نین که‌چی هه‌ندیک عه‌قلی‌ تر هه‌مان کرده‌وه به‌ خراب داده‌نین، زۆربه‌ی کات چاک و خراپی کرده‌وه‌کان له‌سه‌ر بنچینه‌ی ئاره‌زوو بریاری له‌سه‌ر ده‌دری‌ت. پێوه‌ری چاک و خراپی شته‌کان له‌لایه‌ن ئه‌شه‌عرییه‌کان شه‌رعه‌ نه‌وه‌ک عه‌قل‌.

<sup>(۱)</sup> تبیین کذب المفتري، سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

<sup>(۲)</sup> تشنیف المسامع ۴۵/۱، باسی ئه‌شه‌عرییه‌کانی کردووه به‌ ناوی ئه‌هلی سونه.

ئین سوێکی له (جمع الجوامع) دا وتویه‌تی: (چاکی و خراپی "حسن و قبح" به‌ واتای گونجان و نه‌گونجانی له‌گه‌ڵ سروشتی مرۆڤ، سیفه‌تی کاملی و ناته‌واوی، بابیه‌تیکی عه‌قلییه، به‌ واتای سه‌رزه‌نشترانی هه‌نووکه‌یی و سزادانی داها‌تووی، له‌م ڕووه‌وه‌ شه‌رعییه، به‌پێچه‌وانه‌ی بۆچوونی موعته‌زیه‌کان).

سه‌یری وته‌ی ڕازی) بکه له‌ کتیبی (المحصل ۱/۱۲۳ و لاپه‌ره‌کانی دواتری) له‌باره‌ی ئه‌و وتانه‌ی کوری سوێکی هیناویه‌تی، هه‌روه‌ها سه‌یری ئه‌م دوو سه‌رچاوانه‌ش بکه: (الفحول للشوکانی ۱/۵۴) و (الانصاف للباقلانی ۵۰) تیایدا ها‌تووه: (هه‌موو ڕێسا و یاسا‌کانی شه‌رع و اتا و ئاماژه‌ی ئه‌وه‌ ده‌ده‌ن به‌ده‌سته‌وه که چاکه ئه‌و شته‌یه که شه‌رع به‌چاک و په‌سه‌ند و دروستی داناوه، خراپه‌ش ئه‌وه‌یه که شه‌رع قه‌ده‌غه‌ی کردووه به‌ ناپه‌سه‌ندی داناوه، مه‌به‌ست له‌و شتانه له‌ ڕووی وینه‌یه‌وه نییه).

<sup>(۳)</sup> تأریخ المذاهب الإسلامیة ۱۸۲.



بهه پێیه: مرۆف پاداشت له سهه کردنی ههچ کردهوهیهک، سزا له سهه نه کردنی ههچ کردهوهیهک وهرناگریت. تهنها نهو کاته نه بیت که بانگهوازی پێغه مبهه رانی پێگه یشتبیت و پێی ناساندبیت که چی له سهه پێویسته بیکات و چ شتیکیش فهرامۆش بکات، له بهر نهه فهرمایشتهی خوای گهوره: ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولًا﴾ الإسراء: ۱۵. واته: (ئیمهش سزای که سمان نه داوه تا پێغه مبهه ریکی بو ده نێرین). ههه که سیک له که نارگریه کی تهواو ژیا نی به سهه ربرد و بانگهوازو شهه رعی پێغه مبهه ری پێنه گات نهو که سه نه رکدار نییه، ههچ پاداشت و سزایه ک وهرناگریت. (نهه لی فه ته رهت) به هه مان شیوه وه کو نه وانهن، که بریتین له وانهی ژیا ون له دوا ی کو چی دوا یی پێغه مبهه ریک و پێش هاتنی پێغه مبهه ریکی تر، نه وانه له لایهن خوا وه ههچ نه رککیان پێ نه سپێردرا وه<sup>(۱)</sup>.

۴- کرده وه کانی خوای گهوره هو دار (تعلیل) نا کرین<sup>(۲)</sup>. نه شهه ریه کان بو نه وه چو ون که دروست نییه کرده وه کانی خوا هو دار بکریت<sup>(۳)</sup>. هه ندیک له به لگه کانیان:

أ- خوای گهوره ده فه رمو ویت: ﴿لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ﴾ الأنبياء: ۲۳.<sup>(۴)</sup> واته: (پرسیار نا کریت له وهی که خوا ده ی کات، له کاتی که دا نه وان پرسیاریان لی ده کریت و مو حاسه به ده کرین).

<sup>(۱)</sup> علم أصول الفقه لعبد الوهاب خلاف ۹۷-۹۸.

هه ندیک له زانا لی کو له ره کان نهو به شه یان رهت کردو ته وه، وتو یانه: له راستیدا ده گه رپ ته وه بو ئیش و چیژ. له بهر نههه رازی له کو تایی ژیا نی دان ی نا به وهی له کتبی به کهیدا (نها یه العقول) دا با سی کردو وه: که چاکی و خراپی دوو شتی عه قلیین و چه سپا ون له کره وهی بهنده کاند، چونکه واتا که یان سهه ده کیشیت بو ئیش و چیژ. / تشنیف المسامع ۴۵/۱.

<sup>(۲)</sup> تاریخ المذاهب الإسلامية ۱۸۲.

<sup>(۳)</sup> تعلیل الأحکام ۹۷.

<sup>(۴)</sup> تعلیل الأحکام ۱۰۲ به دو وری زانیو وه به لگه ی پێ به ئیتر ته وه، تاریخ المذاهب الإسلامية، سهه رچا وهی پێشو و.

ب- ئەگەر کردەوه که بۆ مەبەستێک بوو ئەوا دەبیّت بکەرە که ناتەواو بیّت لە دەروونیدا، بە غەیری خۆی تەواو و کامل بیّت، خۆی گەورە پاک و بەرزە لەو شتانه<sup>(١)</sup>.

پ- ئەگەر کردەوه که بۆ مەبەستێک بوو، ئەوا مەبەستە که هۆیک بوو که دەستەوهسانی بکەرە که دەرەخات<sup>(٢)</sup>. واتە: مەبەستە که پێویستی بە مەبەستیکی ترە، ئەوێ تریش پێویستی بە یەکیکی تر هەیە، بەمەش کرداری زنجیرەبەندی (التسلسل) بەدوای خۆیدا دینیت، کرداری زنجیرەبەش پوچ و بێ بنەمایە<sup>(٣)</sup>.

دەرپرینەکانی ئەشعەرییەکان جیاواز بوون لەبارەی ڕوونکردنەوهی قەدەغە کردنی هۆدار کردنی کردەوهکانی خوا، که ئایا کردەوه هۆدار کردن ئەستەمە یان ئەستەم نییە، بەلام پێویستیش نییە؟ هەندێک لە ئەشعەرییەکان وتیانە هۆدار کردنی کردەوهکانی خوا شتیکی ئەستەمە.

هەندێکی تر وتیانە: حەقیقەتی مەزھەبی ئەشعەرییەت ئەوێە که هۆدار کردنی کردەوهکانی خوا پێویست نییە، ئەم رایە بەرامبەر رای موعتەزەلەکانە که دەڵێن پێویستە، ناوەرۆکی ئەم بۆچوونە ئەوێە که دروستە هۆدارکردن، هەرۆک چۆن هەندێک ئەمەیان دەرپرپوێ بەوێ کردەوهکانی خۆی گەورە هۆدارن و پەییوەستن بە بەرزەوهندییەکانەوه ئەمەش لە چاکە و بەخشندەیی خواوەیە<sup>(٤)</sup>.

(١) نظرية المقاصد للرسوني ٢٢٧ عن السبكي في الإيهاج ٦٢/٣، ونظرية المقاصد ٢٢٨ عن ابن عاشور في تفسيره التحرير والتنوير ٣٨٠/١. وذكره شلي في تعليل الأحكام ٩٧ و ١٠٠.

(٢) التحرير والتنوير، سەرچاوەی پێشوو، بەرپرچیی ئەم دوو بەلگەنە داوەتەوه. و (ریسونی) لە (نظرية المقاصد) بەرپرچیی ئەم بۆچوونە هێناوە وەرێگرتووە لە (ئین هەمام و سەدری شەریعە).

(٣) تعليل الأحكام ١٠٠، چەند بەلگەیهکی تریشی هێناوە وەرپرچیشی داوەتەوه.

(٤) تعليل الأحكام ٩٧.

۵- هەر شتێك كه بوونی ههیه، دروسته بیینریت، خوای گهورهش ههیه، بۆیه دروسته بیینریت، له رپیی بهلگهی دروستی نهقلیهوه هاتوو له قورئان و سوننه تدا كه باوهرداران خوای گهوره دهبینن له دواڕۆژدا<sup>(۱)</sup>.

خودا دهبینریت بهبێ چوارچێوهو سنوورو چۆنیهتی و ئاویتهبوون<sup>(۲)</sup>، واته: ناکریت و دروست نییه خوای گهوره بیینریت له شوێن یان وێنه یاخود له بهرامبهریان بههۆی بهیه کگهیشتنی تیشك، چونكه ئهم شته ئهسته من بۆ خوای گهوره<sup>(۳)</sup>.

بۆچوونهکهی ئیمامی ئهشعهری مام ناوهند بوو له نیوان (موشه بهیه کانی): كه بۆچوونیان وایه خوای گهوره وهك سهرجهم باینراوه کانی تر به سنوورداری دهبینریت و له نیوان موعتزله و جهه میه کانی و هاوڕاکانیان: كه پێیان وایه خوای گهوره به هیچ شیوهیهك نابینریت<sup>(۴)</sup>.

۶- لهبارهی ئهو دهبرپاناهی كه له قورئانی پڕۆزو سوننه تدا هاتوون و له پروكه شدا وێچواندن (تشبیهی) لی به دی ده کریت، وهك:

(الید) لهم فهرمایشتهی پهروهردگادا: ﴿يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ﴾ الفتح: ۱۰.

(الوجه) لهم فهرمایشتهدا: ﴿وَبَقِيَ وَجْهُ رَبِّكَ﴾ الرحمن: ۲۷.

(الإستواء) لهم فهرمایشتهدا: ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ طه: ۵.

سویکی له: (الإبهاج ۱۵۳۳/۳) دا وتویهتی: (زانایانی که لام - مبهستی ئهشعهریه کانه - نهیان وتوه کردهوه کانی خوا هۆداره به بهرژه وهندییه کانهوه، چ بهوهی پێویست بیت یان دروست بیت، ئهمه شیای بنه ماکانی زانایانی که لامه...، وتویانه دروست نییه کردهوه کانی خوا هۆدار بکرین). / ونقله عنه الرسوني في: مقاصد الشريعة ۲۲۷.

<sup>(۱)</sup> الملل والنحل للشهرستاني ۸۷/۱ وخطط المقرضي ۳۶۰/۲ و سهیری وتهی ئهشعهری بکه لهم بارهوه له کتیبی (الإبانه ۵۱) و بۆچوونی لهبارهی بینینی خوا له کتیبی (اللمع ۶۱ و لاپه ره کانی دواتری).  
<sup>(۲)</sup> تبیین کذب المفتري ۱۴۹.

<sup>(۳)</sup> الملل والنحل للشهرستاني، وخطط المقرضي، ههردوو سهراوه کهی پێشوو.

<sup>(۴)</sup> تبیین کذب المفتري، سهراوهی پێشوو.

(النزل) لهم فەرمايشتهی پیغه مبهردا (صلی الله علیه وسلم): (ینزل رینا تبارک وتعالی کل لیلة إلى السماء الدنيا حين یبقی ثلث اللیل الآخر، فیقول: من یدعونی فأستجب له، ومن یسألنی فأعطیه، ومن یتستغفرنی فأغفر له)<sup>(۱)</sup>.

ئه شعهری دوو بۆچوونی هه:

**بۆچوونی یه کهم:** تهئویل نه کردن: خوی گه وره (ید) یکی ههیه شیای زاتی پیرۆزی ئه وه، به لām مه به ست له (ید) ده ست نییه وه که ده ستی به دیهیتراوان، به لکو مه به ست له (ید) سیفه تیکی په روه رد گاره، به هه مان شیوه (الوجه) وه که سیفه تی بیستن و بینینه<sup>(۲)</sup>. (الید) و (وجه) له سیفه ته خه به ریه کانی که له رپی نه قل بۆمان هاتوون، بۆیه پتویسته دانی پیدابنیتین<sup>(۳)</sup>، به هه مان شیوه (الإستواء) والنزول) دوو سیفه تن له سیفه ته کانی خوا، کرداری خوا له عه رشا پیی ده وتریت (الإستواء)<sup>(۴)</sup>. نیمامی ئه شعهری ئه م رپیازه ی په سه ند کردوه له کتیه کهیدا (الإبانه)<sup>(۵)</sup>، ئه مه رپیازی پیشینه<sup>(۶)</sup>.

(۱) فەرمووده ی: په روه رد گارمان داده به زیت.... تا: فی: صحیح البخاری فی: ۱۹ کتاب التهجد، ۱۴ باب الدعاء والصلاة من آخر اللیل، رقم ۱۱۴۵ بهذا اللفظ. وفی: ۸۰ کتاب الدعوات، ۱۴ باب لدعاء نصف اللیل، رقم ۶۳۲۱. وفی: ۹۷ کتاب التوحید، ۳۵ باب قوله تعالى: ﴿يُرِيدُونَ أَن يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ﴾ الفتح ۱۵، رقم ۷۴۹۴.

(۲) تبیین کذب المفتري ۱۵.

(۳) الملل والنحل للشهرستاني ۸۸/۱ وخطط المقرئ ۳۶۰/۲.

(۴) تبیین کذب المفتري، سه رچاوه ی پیشوو.

(۵) نیمامی ئه شعهری له کتیبی (الإبانه ۲۱-۲۲) دا وتویه تی: (خوی گه وره "إستواء" ی کردوه له سه ر عه رش به و شیوهیه ی که وتویه تی و به و مانایه ی که خوی مه به ستی بووه، جا "إستواء" ه که پاک و دوور بووه له بهیه کگه یشتن و جیگیربوون و پالدانه وه ناوێته بوون و گوێزارانه وه... خوی پاک و پایه به رز (وجه) ی ههیه به بی چۆنیه تی، هه روه که ده فەرموویت: ﴿وَبَقِيَ وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ الرحمن: ۲۷، خوی پاک و به رز "یدین: دوو ده ست" ی ههیه به بی چۆنیه تی، هه روه که خوی گه وره ده فەرموویت: ﴿لَمَّا خَلَقْتُ بَدَنِي﴾ ص: ۷۵، هه روه که



له‌بەر ئەمە ئەشعەرییه‌کان له‌بارە‌ی ئەم و‌شانە‌وه‌ بۆ دوو پا‌ دابه‌ش بوون: یه‌که‌م: نابیت ته‌ئویل بکړین، دووهم: ته‌ئویل ده‌کړین<sup>(١)</sup>.

٧- ئیمان بریتیه‌ له‌ دان ی‌ت‌دانان به‌ دل.

شهرستانی له (الملل والنحل ۱/۸۸) باسی کردووہ کہ نہ شعری و تہیہ کی ہدیہ لہ بارہی دروستی تہویل کردن.

ئىجى لە (المواقف ۸/ ۱۱۰ و ۱۱۱) باسى كىردووه كه شه شعەرى لە يە كىك لە دوو بۆچوونە كانىدا تەئەبىل كىرنە ، بەسەند كىردووه .

زویه‌یدی له (إتحاف السادة المتقين ٤/٢) له (ابن كثير) هوه هيتاويه‌تى كه وتويه‌تى: (وتويانه شتيخ "نه‌بو چه‌سه‌نى، نه‌شع‌ه‌رى" سمّ حاله‌تى، هه‌ن:

په که میان: نهو حالت تهی که موخته زیله بوو، بی گومان لهو حالت ته پاشگهز بووه.

دووه میان: چهسپاندنی حموت سیفته عه قلییه کان که بریتین له: ژیان (الحیة)، زانست (العلم)، توانا (القدرة)، بیست (السمع)، بینین (البصر)، دووان (الکلام)، تهویل کردنیکى لاوه کی وهک: (وجه)، (بدین)، (الساق) و هاوشیوه کانی نه مانه.

سَيِّه ميان: چەسپاندنی سەر جەم سەفەتەکان بەبێ چۆنیەتی و وێچواندان و تێپەراندنیان بە پێی رێبازی پێشینان، ئەمە رێبازی ئەشعرییە لە کتیی "الإبانة" کە لە کۆتاییەکاندا داینا و "باقلانی" شروەتی کرد و "ئەبن عەساكر" گواستییو، ئەمە ئەو رێبازییە کە "باقلانی" و "ئیمامی حەرەم" و هاو ئە ئیمامەکانی پێشوو بو ئەو بۆچوونە چوون لە کۆتا بۆچوونەکانیاندا، خوا زانائە.

د. عبدوږه همانی کوری صالح مه‌حمود له کتیبه‌که‌یدا "موقف ابن تیمیة من الأشاعة ۳۹۱/۱- ۳۹۲" له "زویه‌یدییه‌وه" وه‌ریگرتووه‌و دواتر وتویه‌تی: (ئه‌مه‌ گواستنه‌ویه‌کی ورد نییه‌، چونکه‌ ئه‌شعیری له‌باره‌ی سیفه‌ته‌ خه‌به‌رییه‌کان بۆ‌چوونیک‌ی وای نییه‌ که‌ ته‌ویل کردنی ئه‌م سیفه‌تانه‌ به‌سه‌ند بکات).

ده لېم: نم و ته یی که ده لیت: (نممه گواسته و ده کی ورد نییه) و ته یی که ږه تکر او ده به پپی نهو شتانه ی زانایان باسیان کردووه، نه شعریه کان شاره زاترین خه لکن سه باره ت به و ته کانی شیخ نه شعری، ده کریت نه شعریه کان هندیک شتیان له نیامی نه شعری نه قل کرد بیت که دواتر خودی سه رچاوه که نه مابیت که لئی وه رگراوه، نهو شته ی له نیامی نه شعریه وه پیمان گه بشتوه که مه، هه روه که بیشتر نه وه مان خستوه ته روو.

(١) خطط المقرئى ٣٦/٢. و بروانه: المسامرة ٣٧.

ده‌برین به زمان و کرده‌وه‌ش به ئەندامه‌کان له لقه‌کانی ئیمان.

ئەوێ به دڵ دانی پێ دابنیت و به‌راستی بزانی، واتە: دان بنیت به یه‌کتایی خوا و پیغه‌مبهران و په‌یامه‌کانیان ئەو که‌سه باوه‌ردار و ئیمانداره<sup>(١)</sup>. ئەمه رای به‌ناوبانگی مه‌زه‌بی ئەشع‌رییه<sup>(٢)</sup>.

٨- ئەو باوه‌رداره‌ی که‌ خوابه‌یه‌ک‌گه‌و گونا‌هی گه‌وره‌شی کردووه که‌ مرد و مائ‌ساوایی کرد به‌پێ ئەوێ ته‌وبه‌ بکات؛ ئەوا حوکمه‌که‌ی به‌خوا ده‌سپ‌یرین گه‌ر بیه‌و‌یت به‌ میه‌ره‌بانی خۆی لێی خۆش ده‌ب‌یت یان پیغه‌مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) شه‌فاعه‌تی بۆ ده‌کات یان به‌ داد‌گه‌ری خۆی له‌سه‌ر گونا‌هه‌که‌ سزای ده‌دات و دواتر به‌ به‌زه‌یی خۆی ده‌یباته‌ به‌ه‌شته‌وه، ه‌یچ که‌سیکی باوه‌ردار بۆ ه‌تا ه‌تایه‌ له‌ دۆزه‌خدا نام‌ی‌ن‌ی‌ته‌وه<sup>(٣)</sup>.

ئەو که‌سه‌ی (فاسق) به‌لام له‌ ئەه‌لی قیبه‌یه، باوه‌رداره‌ به‌و ئیمان‌ه‌ی ه‌یه‌تی، لاسارو گونا‌ه‌باره به‌ هۆی لاساری و کردنی گونا‌هی گه‌وره<sup>(٤)</sup>.

٩- پیغه‌مبهر (صلی الله علیه وسلم) ت‌کاو شه‌فاعه‌ت‌یکی په‌سه‌ند‌کراوی ه‌یه، بۆ ئەو باوه‌رداران‌ه‌ی شیاوی سزادان، به‌ فه‌رمان و په‌زامه‌ندی خوا ت‌کاو شه‌فاعه‌تیان بۆ ده‌کات، ته‌نها ت‌کا بۆ ئەوانه‌ ده‌کات که‌ خ‌وای گه‌وره پ‌ێی پ‌ازی ب‌یت.

<sup>(١)</sup> الملل والنحل للشهرستاني ٨٨/١ وخطط المقریزی ٣٩٠/٢. وسیری وته‌ی ئیمامی ئەشع‌ری ب‌که له‌ کت‌یبه‌که‌یدا (اللمع ١٢٢).

<sup>(٢)</sup> تبصرة الأدلة ٧٩٩/٢ والملل والنحل ٨٨/١ و چند سه‌رچاوه‌یه‌کی تر که له‌ لیک‌ۆل‌ینه‌وه‌که‌مدا باسم کردووه: مفهوم الإيمان عند الفرق الإسلامية ٣٠.

به‌لام ئەشع‌ری به‌ را‌ش‌کا‌وانه له‌ کت‌یبی (الإبانه) وته‌یه‌تی: ئیمان گو‌فتارو کرداره. / الإبانه ٢٧. ه‌ه‌ندیک له‌ ئەشع‌رییه‌کان بۆ ئەوه‌چ‌وون که‌ ئیمان بریت‌یه له‌ دان‌پ‌یدان به‌ دڵ و زمان، کرداری ئەندامه‌کانی جه‌سته به‌ به‌ش‌یک نازان له‌ ئیمان. / پروانه لیک‌ۆل‌ینه‌وه‌که‌م: مفهوم الإيمان سه‌رچاوه‌ی پ‌یش‌وو ٢٨ سه‌رچاوه‌کان‌یشی ت‌یدا‌یه.

<sup>(٣)</sup> الملل والنحل للشهرستاني، وخطط المقریزی، دوو سه‌رچاوه‌که‌ی پ‌یش‌وو، و تبیین کذب المفتري ١٥١.

<sup>(٤)</sup> اللمع للأشعري ١٢٢.

ئەم بۆچوونەش مامناوەندە لە نێوان موعەزیلەکان: کە دەلێن پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) بەھیچ شیوەیەك هیچ تکاو شەفاعەتێکی نییە، ڕافیزەکان: کە دەلێن پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) و عەلی (پەزای خوای لەسەر بیّت) تکاو شەفاعەتیان ھەیە بەبێ گەرانیوە بۆ فەرمان و پەرزامەندی خوا، تەنانەت ئەگەر تکاو شەفاعەت بۆ بێ باوەرانیشت بکەن تەکاھیان پەسەند دەکەیت<sup>(۱)</sup>.

۱۰- هیچ کەسێک لە ئەھلی قیبلە تەکفیر ناکرێت.

ئەبو حەسەنی ئەشعەری لە کتییە کەیدا (الإبانة) وتویەتی: دان بەوەدا دەنێن کە هیچ یەکیك لە ئەھلی قیبلە بەھۆی ئەنجامدانی گوناھێکەو تەکفیر ناکەین. مادام بەحەڵاڵی دانەنێت وەك: زینا، دزی، خواردنەوێ مەیی، ھەروەك خەواربجەکان بۆچوونیان وابوو و گومانیان بۆ ئەو پڕۆشت کە ھەر کەسێک تاوانی گەورە بکات کافرە، ئێمەش دەلێن: ھەر کەسێک گوناھێکی گەورە لە شیوەی ئەو گوناھانە بکات وەك: زینا، دزی، ھاوشیوەکانیان و کردنی ئەو گوناھانە بەحەڵاڵ دابنێت و بپروای وانەبێت کە حەرەمە ئەوا ئەو کەسە بێ باوەرو کافرە<sup>(۲)</sup>.

ئێبن عەساكەر بە زنجیرەو سەنەدی خوێ لە (بەیھقی ئەبو بەکر ئەحمەدی کۆری حوسەینی کۆری عەلی) گێڕاوەتەو: کە وتویەتی: گوێبیستی (ئەبو حازم عومەری کۆری ئەحمەدی عەبدوی حافز) بووم، دەیوت: گوێبیستی (ئەبو عەلی زاھری کۆری ئەحمەدی سەرخەسی) بووم دەیوت: کاتێک لە مالی من لە شاری بەغداد سەرەمەرگی (ئەبو حەسەنی ئەشعەری) نزیکبوووەو، بانگی منی کرد و منیش چوومە لای، پێی وتم: شایەتی و گەواھی بدە کە من هیچ کەسێک لە ئەھلی قیبلە

<sup>(۱)</sup> تبیین کذب المفتري ۱۵۱. لەبارە ی بابەتی شەفاعەت سەیری: الإبانة ۲۴۱. بکە.

<sup>(۲)</sup> الإبانة ۲۶.



ته کفیر ناکهم، چونکه هه موویان ئاماژه بو یهك په رستراو ده کهن، راجیاییه کهش ته نها له ده برینه کاندایه<sup>(۱)</sup>.

زه هه بی وتویه تی: دان به هاوشیوه و نزیک له وه دا ده نیم، ههروه ها شیخه که مان (ئین ته میه) له کو تا رۆژه کانی ژیا نی ده یوت: هیچ یه کیك له ئوممت ته کفیر ناکهم، ده یوت: پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: (لا يحافظ على الوضوء إلا مؤمن) واته: که سیك پارێزگاری له ده ستنویژ ناکات مه گهر باوه ردار نه بی ت. هه ر که سیك به ده ستنویژه وه پابه ند بی ت به نویژه کانه وه ئه وا موسلمان ه<sup>(۲)</sup>.

۱۱- رێبازی ئه شعهریه کان له به لگه هینانه وه له بواری بیروباوه ردا پشت ده به ستی ت به نه قل و عه قل به یه که وه.

عه قلی نه کردووه ته دادوهر به سهر ده قه کان تا ته ئویلیان بکات وه ک مو عته زیله کان، له به رده م پروو که شی ده قه کان نه وه ستاون، وه ک شه ر عناس و فهرمووده ناسان، به لکو عه قلیان کردووه ته خزمه تگوزاری پروو که شی ده قه کان<sup>(۳)</sup>.

### زانایانی مهزهبی ئه شعهری

ئهو زانا ناوداران ه ی که دراوه نه ته پا ل مهزهبی ئه شعهری، ئه مهش ناوی هه ندیک یانه:

<sup>(۱)</sup> تبیین کذب المفتری ۱۴۸-۱۴۹. وسیر أعلام النبلاء ۸۸/۱۵ و وتی: وتیه کی ئه شعهریم بی نی سه رنجی پاکیشام و به دل م بو، ئه م وتویه چی سپاوه به یه قی گێراویه تیه وه با سی کردووه.  
<sup>(۲)</sup> سیر أعلام النبلاء، سهری هه ندیک له وته کانی ئین ته میه بکه له کتیبی: (مجموع الفتاوی ۲۸۲/۳، ۴۶۶/۱۲، ۱۰۰/۳۵).

فهرمووده ی: که سیك پارێزگاری له ده ستنویژ ناکات مه گهر باوه ردار نه بی ت، به شی که له م فهرمووده یه: (خۆراگیرو چه سپاوین، پیتان ناژمی ردری ت، بزانی چاکترین کردووه تان نویژه، که سیك پارێزگاری له ده ستنویژ ناکات مه گهر باوه ردار نه بی ت)، رواه أحمد فی مسنده و ابن ماجه و الحاکم و البیهقی، عن ثوبان. و رواه ابن ماجه أيضا والطبرانی عن عبدالله بن عمرو بن العاص. و رواه الطبرانی عن سلمة بن الأكوع. / الجامع الصغير ۶۶.

<sup>(۳)</sup> مناهج الإجتهد فی الإسلام ۵۰۵.

ئەبو بەکری حەسەنی باھلی، ئەبو بەکری قەفالی شاشی، ٣٦٥ك مائئاوایی کردووہ. قازی ئەبو بەکری موحەممەدی کوپی تەیبی کوپی باقلانی بەصری، ٤٠٣ك مائئاوایی کردووہ. ئەبو عەلی دەقاقی نیسابوری، ٤٠٥ك مائئاوایی کردووہ. حاکی نیسابوری باوکی عەبدوللای موحەممەدی کوپی بەیع، ٤٠٥ك مائئاوایی کردووہ. موحەممەدی کوپی حەسەنی کوپی فورەکی ئەصفەھانی، ٤٠٦ك مائئاوایی کردووہ. مامۆستا ئەبو ئیسحاقی ئیسفەرایینی ئیبراھیمی کوپی موحەممەدی کوپی ئیبراھیم، ٤١٨ك مائئاوایی کردووہ..<sup>(١)</sup>

<sup>(١)</sup> ئەمانە ھەندێکی ترن لە زانا ئەشعەرییەکان: ئەبو نەعمی ئەصفەھانی ئەحمەدی کوپی ئیبراھیم، ٤٣٠ك مائئاوایی کردووہ. ئەبو زەپری ھەپەوی حەزە عەبدی کوپی موحەممەد، ٤٣٤ك مائئاوایی کردووہ. و ئەبو جەعفەری سیمانی حەنفی موحەممەدی کوپی ئەحمەدی دادوہری موسڵ، ٤٤٤ك مائئاوایی کردووہ. و ئەبو فەتھی سەلیمی کوپی ئەیبوی پازی، ٤٤٧ك مائئاوایی کردووہ. و حەزە عەبدی ئەبو بەکری بەیھەقی ئەحمەدی کوپی حوسەین، ٤٥٨ك مائئاوایی کردووہ. و خەتیبی بەغدادی ئەحمەدی کوپی عەلی، ٤٦٣ك مائئاوایی کردووہ. و ئەبو قاسمی قوشەیری نیسابوری، عەبدولکەریمی کوپی ھەوازن، ٤٦٥ك مائئاوایی کردووہ. و ئەبو موزەفەری ئیسفەرایینی شافەوری کوپی تاهر، ٤٧١ك مائئاوایی کردووہ. و ئەبو ئیسحاقی شیرازی ئیبراھیمی کوپی عەلی، ٤٧٦ك مائئاوایی کردووہ. و ئەبو مەعالی جەوہینی عەبدولەلیکی کوپی عەبدوللای نیمامی حەپەمەین، ٤٧٨ك مائئاوایی کردووہ. و نیمام ئەبو حامدی غەزالی موحەممەدی کوپی موحەممەدی کوپی موحەممەدی کوپی ئەحمەد، ٥٠٥ك مائئاوایی کردووہ. تەبیین کذب المفتری ١٧٧-٣٧٢ لەم سەرچاوەیدا ژياننامەي زانا ھەرە ناودارەکانی ئەشعەرییەکانی تەدایە تا سەرەمی دانەرەکەي. و سوێکی لە: طبقات الشافعية الكبرى ٣/٣٦٨-٣٧٢ ناوی ئەوانە و جگە لەوانەشی لە نین عەساکرەوہ نەقلی کردووہ.

سوێکی چەند چینیکی زۆرتەری ھێناوہ لە چینی زانا ئەشعەرییەکان لەوانەي نین عەساکر باسی کردووہ، سوێکی ئەمانەشی زیاد کردووہ:

ئەبو بەکر ئەبھەری. و ئەبو موحەممەدی عەبدوللای کوپی ئەبو زەیدی عەبدولرەحمانی قەیرەوانی، ٣٨٦ك مائئاوایی کردووہ. و ئەبو ئیسحاق ئیبراھیمی کوپی عەبدوللای قەلانسی. و ئەبو وەفائی کوپی عەقیلی حەنبەلی. و دادوہری دادوہران دامغانی حەنفی باوکی عەبدوللای موحەممەدی کوپی عەلی. و دادوہری دادوہران ئەبو بەکر ناصحی حەنفی. و ئەبو وەلیدی باجی سولەیمانی کوپی

## ماتوريديه كان

### شيخه مهزه بهكه

ماتوريديه كان بریتین له شوتینکه وتوانی نیمامی نه بو مه نصوری کوری موحه مه دی کوری موحه مه دی کوری مه حمودی ماتوریدی<sup>(۱)</sup>، هه نه فی<sup>(۱)</sup>، که به (پیشه وای پتیشاندەر: إمام الهدی) ناو نراوه<sup>(۲)</sup>.

خه له ف، ٤٧٤ك مائتاوایی کردووه. و نه بو عومهری کوری عه بدولبه ری حافز، یوسفی کوری عه بدول، ٤٦٣ك مائتاوایی کردووه. و نه بو قاسمی کوری عه ساکر، عه لی کوری حوسهین، ٥٧١ك مائتاوایی کردووه. و حافز نه بو سه عدی کوری سه معانی، عه بدولکه ریمی کوری موحه مه ده، ٥٦٢ك مائتاوایی کردووه. و حافز نه بو تاهری سه له فی عیماده دین نه حمودی کوری موحه مه ده، ٥٧٦ك مائتاوایی کردووه. و قازی عیازی کوری موحه مه دی یه حصه بی، ٥٤٤ك مائتاوایی کردووه. و نیمام نه بو فه تحی شه هرسانی موحه مه دی کوری عه بدولکه ریم، ٥٤٨ك مائتاوایی کردووه. و نیمام فه خره دینی رازی، موحه مه دی کوری عومهر، ٦٠٦ك مائتاوایی کردووه. و سه یفه ددینی نامه دی، نه بو سه سه نی عه لی، ٦٣١ك مائتاوایی کردووه. و شیخولنیسه سلام عیزه دینی عه بدولعه زیزی کوری عه بدولسه لام، ٦٦٠ك مائتاوایی کردووه. و شیخ نه بو عه مری کوری حاجبی مالیکی، عوسمانی کوری عومهر، ٧٠٢ك مائتاوایی کردووه. و شیخ عه لی کوری عه بدولکه کافی سوبکی، ٧٥٦ك مائتاوایی کردووه. و شیخ سه فه دینی هیندی، ٧٥٠ك مائتاوایی کردووه. و قازی عه زوده دینی نیجی شیرازی، ٧٥٦ك مائتاوایی کردووه. / طبقات الشافعية الكبرى للسبكي ٣/٣٧٠-٣٧٢ مستدرکا علی ابن عساکر.

زانایان بهره وام به دوا یه کدا له سه ر پتیا زی نه شعهری بهره وام بوون که ژماردنیان سه خته. الجواهر المضیة ٣/٣٦٠ رقم الترجمة ١٥٣٢ وتاج التراجم ٢٤٩ رقم الترجمة ٢١٧ والفوائد البهیة ٣١٩ رقم ٤١٢ وكشف الظنون ٢٦٢ و ٣٣٥ و ٥١٨ و ٧٥١ و ١٤٠٦ و ١٤٠٨ و ١٥٧٣ و ١٧٨٢. واتحاف السادة ٥/٢ و أشار الزبيدي إلى ترجمة القرشي في الجواهر المضیة، و الإمام مجدالدین أبي الندی إسماعیل بن إبراهيم بن محمد الکنانی البلیسی القاهری فی کتاب الأنساب، و ذکره أنه يوجد بعض أحواله في إنتساب كتب المذاهب، وأورد حاصل ما ذكره، و نقل كلام القرشي. وهدية العارفين ٣٦ والفكر السامي، ١٠٨/٢ والأعلام للزركلي ١٩/٧ ومعجم المؤلفين ٦٩٢/٣ ومقدمة كتاب التوحيد الذي حققه: د. فتح الله خليف.

ماتوریدی دراوه‌ته پال (ماتورید)، به (ماتوریت) یش ناوده‌بریت، شوینیکه له سه‌مه‌رقه‌ند<sup>(۳)</sup> یان گوند و لادییه که له سه‌مه‌رقه‌ند<sup>(۴)</sup>.

## هه‌ندیک له شیخه‌کانی

۱- ئه‌بو نه‌صری عیازی، که به‌و نازناوه ناوبانگی ده‌کردوه<sup>(۵)</sup>، که ناوی نه‌همه‌دی کورپی عه‌بباسی کورپی حوسه‌ینه، که ده‌دریته پال سه‌عه‌دی کورپی عوباده‌ی نه‌نصاری، شه‌ر عناس و پارێزگارو تیکۆشه‌ریکی سه‌مه‌رقه‌ندی بوو<sup>(۶)</sup>.

شیخ ئه‌بو نه‌صر له مه‌جلسه‌کانیدا قسه‌ی نه‌ده‌کرد تا قوتابیه‌که‌ی ئه‌بو مه‌نصوری ماتوریدی ناماده نه‌بویه، هه‌ر کاتیک شیخی ناوبراو ئه‌بو مه‌نصوری ماتوریدی له دوور بینی بویه ئه‌وا به سه‌رسامیه‌وه ته‌ماشای ده‌کرد و ده‌یوت: ﴿وَرُبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ﴾ القصص: ۶۸. <sup>(۷)</sup> واته: (هه‌ر په‌روه‌ردگاری تۆیه هه‌رچه‌کی بویت دروستی ده‌کات و هه‌لی ده‌بژیریت).

<sup>(۱)</sup> کشف الظنون ۲۶۲ و ۳۳۵ و ۵۱۸ وإتحاف السادة وهدية العارفين، دوو سه‌رچاوه‌که‌ی پێشوو.

<sup>(۲)</sup> الجواهر المضیة، وتاج التراجم، وإتحاف السادة، وهدية العارفين، سه‌رچاوه‌کانی پێشوو.

<sup>(۳)</sup> إتحاف السادة ۵/۲ والفوائد البهية ۳۲۰ وضبط الكلمة بالحروف ونقله عن السمعاني. وفي الأنساب للسمعاني ۵۵/۱۱ هاتوه: ماتورید: شوینیکه له ناو سنووری سه‌مه‌رقه‌ند، سه‌معانی وتویه‌تی: زیاد له جارێک چوومه‌ته نه‌وی. و له: (اللباب لابن الأثير ۱۴۰/۳) دا هاتوه: که شوینیکه له سه‌مه‌رقه‌ند. و له: فکر السامي للحجوي ۱۰۹/۳ هاتوه: (ماتوریدی: به بۆزه‌یه‌کی سه‌روو، ده‌دریته پال شوینیک له سه‌مه‌رقه‌ند، به‌پێچه‌وانه‌ی کمالی کورپی أبی شریف که وشه‌ی (ماتوریدی) به له‌سه‌ر "فتح"ی ریکه‌خته‌وه. که ئه‌مه به‌پاست له "فوائد البهية" دا هاتوه. و الاعلام للزركلي ۱۹/۷.

<sup>(۴)</sup> إتحاف السادة، سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

<sup>(۵)</sup> الجواهر المضیة ۳/۳۶۰ وتاج التراجم ۲۴۹ وإتحاف السادة ۵/۲.

<sup>(۶)</sup> إتحاف السادة، سه‌رچاوه‌ی پێشوو. ونقل ترجمة عن تأريخ سه‌مه‌رقه‌ند للإدرسي. وترجم له النسفي في تبصرة الأدلة ۱/۳۵۶.

<sup>(۷)</sup> تبصرة الأدلة ۱/۳۵۹.



سه‌مه‌رقندی. و عه‌لی ره‌سته‌غفه‌نی. و نه‌بو موچه‌مه‌د عه‌بدولکه‌رمی کورپی موسای به‌زدوی<sup>(۱)</sup>.

### نووسراو و دانراوه‌کانی

دانراوی زۆر نایابی دانا، به‌ریه‌رجی درۆیه‌کانی خاوه‌ن بیروباوه‌ره‌ پوچه‌کانی دایه‌وه<sup>(۲)</sup>، بۆ نمونه: کتیبی (التوحید)<sup>(۳)</sup>. کتیبی (المقالات)<sup>(۴)</sup> و کتیبی (رد أوائل الأدلة للکعبی)<sup>(۵)</sup>. کتیبی (بیان وهم المعتزلة)<sup>(۶)</sup>. کتیبی (تأویلات القرآن)<sup>(۷)</sup> که نانراوه به (تأویلات أهل

<sup>(۱)</sup> الفوائد البهية ۳۱۹. و نسفی له کتیبی (التبصرة، سرچاوه‌ی پیتشو) هیتاویه‌تی: أبا الحسن الرستغفني.

<sup>(۲)</sup> الفوائد البهية ۲۱۹ و الفكر السامي ۱۰۸/۲.

<sup>(۳)</sup> تبصرة الأدلة ۳۵۹/۱ والجواهر المضية ۳۶۰/۳ وتاج التراجم ۳۴۹. والفوائد البهية، والفكر السامي، والأعلام للزركلي، تيادا هاتوه: ده‌ستنوسه. و حاجي خليفة له: كشف الظنون ۱۴۰۶ و إسماعيل باشا له: هدية العارفين ۳۶ ناوی ناوه: كتاب التوحيد و إثبات الصفات. وطبع بتحقيق: د. فتح الله خليف.

<sup>(۴)</sup> تبصرة الأدلة، والجواهر المضية، وتاج التراجم، والفوائد البهية، وهدية العارفين، سرچاوه‌کانی پیتشو. و كشف الظنون ۱۷۸۲.

<sup>(۵)</sup> تبصرة الأدلة، والجواهر المضية، وتاج التراجم، سئ سرچاوه‌که‌ی پیتشو.

<sup>(۶)</sup> تبصرة الأدلة، والجواهر المضية، وتاج التراجم، وهدية العارفين، و معجم المؤلفين، سرچاوه‌کانی پیتشو. و كشف الظنون ۲۶۲. و له: (الفواد البهية والفكر السامي والأعلام للزركلي) دا هاتوه: كتاب أوهام المعتزلة.

<sup>(۷)</sup> ثم ناوه (تأویلات القرآن) هاتوه له: تبصرة الأدلة، والجواهر المضية، وتاج التراجم، سرچاوه‌کانی پیتشو. و به‌ناوی (تأویلات أهل السنة) لهم سرچاوه‌اندا هاتوه: (كشف الظنون ۳۳۵) حاجي خليفه وه‌سفی ثم کتیبه‌ی وه‌رگرتوه له قوره‌یشی له (جواهر المضية). و به‌غدادی له (هدية العارفين) ثم کتیبه‌ی به‌ناوی (تأویلات أهل السنة) هیتاوه. و زه‌رکه‌لی له کتیبی (الأعلام) وتویه‌تی: (کتیبی: "تأویلات القرآن"ی هه‌یه که ده‌ستنوسه، "تأویلات أهل السنة"شی هه‌یه به‌شی یه‌که‌می له‌چاپ دراوه). و (عومهر ریزا که‌حاله) باسی کردوه که ثم دوو کتیبه‌ی هه‌ن: (تأویلات أهل السنة، وتأویلات القرآن). سهرنج بده که زه‌رکه‌لی و که‌حاله ثم کتیبه‌یان به دوو کتیب داناه، که‌چی له راستیدا یه‌ک کتیبه به‌لام دووناوی هه‌یه، به به‌لگه‌ی نه‌وه‌ی حاجي خليفه

السنة). نه‌سفی وتویه‌تی: (کتیبه‌یکه له بواری خزیدا هیچ کتیبه‌یک له ئاستیدا نییه، ته‌نانه‌ت هه‌موو نه‌وانه‌ی کتیبه‌شیان پێشتر له‌وباره‌وه نووسیوه ناگه‌ن به‌ ئاستی ئه‌م کتیبه‌. ئای وتیه‌ی ئه‌و ره‌وانبێژه نووسه‌رانه‌ی له‌وباره‌وه نووسیویانه‌ چه‌ند جوانه‌! کتیبه‌ی رافه‌ی قورئان خونه‌ی گوڵی واتا و ده‌قه ئالۆزه‌کانی پشکواند، هه‌ورێ سه‌ر پرووی ده‌قه ویکچوه‌ه‌کانی لادا، به‌ جوانترین وه‌سف و پێک و پێکترین دا‌رشتنی کرد بۆ حوکمه‌کانی و هه‌ل‌ل و هه‌رامه‌که‌ی، خوای گه‌وره‌ پێشوازی له‌ سلّای ئه‌و بکات<sup>(١)</sup>. کتیبه‌ی (شرح الفقه الاکبر) که دراهته پال ئه‌بی هه‌نیفه<sup>(٢)</sup>. کتیبه‌ی (رد ته‌ه‌ذیب المجلد) دانراوی که‌عبی<sup>(٣)</sup>. کتیبه‌ی (رد کتاب الکعبی فی وعید الفساق)<sup>(٤)</sup>. کتیبه‌ی (رد أصول الخمسة)ی دانراوی ئه‌بو عومه‌ری باهلی<sup>(٥)</sup>. کتیبه‌ی (رد کتاب الإمامة لبعض الروافض)<sup>(٦)</sup>. کتیبه‌ی (الرد علی أصول القرامطة)<sup>(٧)</sup>. کتیبه‌ی (الرد علی فروع القرامطة)<sup>(٨)</sup>. کتیبه‌ی (مآخذ الشرائع فی

باسی ئه‌و کتیبه‌ی کردووه به‌ ناوی (تأویلات أهل السنة) که‌چی وه‌سفی ئه‌م کتیبه‌ی له‌ قوره‌یشی وه‌رگرتووه که‌ خاوه‌نی (جواهر المضیة)یه که‌ ناوبراو به‌ ناوی (تأویلات القرآن)ی باس کردووه. به‌شی یه‌که‌می کتیبه‌که‌ چاپ کراوه به‌ناوی (تأویلات أهل السنة) به‌تحقیق د. ابراهیم عوضین و السید عوضین، له‌ پێشه‌کیه‌که‌دا وتویانه: ئه‌م کتیبه‌ به‌ (تأویلات القرآن) ناوده‌نرێت، نه‌خومه‌نی بالّای کاروباری ئیسلامی له‌ قاهره‌ سالی ١٣٩١هـ-١٩٧١ز له‌ چاپی داوه. که‌واته کتیبه‌ی (تأویلات القرآن) بریتیه‌ له‌ کتیبه‌ی (تأویلات أهل السنة).

<sup>(١)</sup> تبصرة الأدلة، سه‌رچاوه‌ی پێشوو. قوره‌شی له‌ (جواهر المضیة) ئه‌م وتیه‌ی له‌ سه‌ره‌تاوه تا ده‌گاته (ئه‌م هونه‌ره‌ی هێناوه).

<sup>(٢)</sup> الأعلام للزکلی، باسی کردووه که‌ له‌ چاپ دراوه، و معجم المؤلفین، هه‌ردوو سه‌رچاوه‌که‌ی پێشوو. أبو زهرة له‌ (تأریخ المذاهب الإسلامية ١٧٨هـ) دا وتویه‌تی: (به‌ لیکۆلینه‌وه‌ی زانستی ده‌رکه‌وتوو که‌ ئه‌و "شرح" دانراوی "اللیث السمرقندی" شه‌رعناسی هه‌نه‌فی ناسراوه).

<sup>(٣)</sup> تبصرة الأدلة، سه‌رچاوه‌ی پێشوو. وتاج التراجم ٢٥٠ و کشف الظنون ٥١٨ و هدیة العارفين ٣٦.

<sup>(٤)</sup> تبصرة الأدلة، وتاج التراجم، دوو سه‌رچاوه‌که‌ی پێشوو.

<sup>(٥)</sup> تبصرة الأدلة، وتاج التراجم، والفوائد البهیه و تیایدا هاتوو: دانراوی موحه‌مه‌دی باهلییه.

<sup>(٦)</sup> تبصرة الأدلة، وتاج التراجم، والفوائد البهیه، سه‌رچاوه‌کانی پێشوو.

<sup>(٧)</sup> تبصرة الأدلة وتاج التراجم، دوو سه‌رچاوه‌که‌ی پێشوو. و له‌ (الفوائد البهیه والأعلام)ی زکلی هاتوو به‌ ناوی: الرد علی القرامطة.

أصول الفقه<sup>(٢)</sup>. و كتيبى (المجلد) له زانستى بنه ماكانى فيقهدا<sup>(٣)</sup>. كتيبى (الدرر) له بارهى بنچينه كانى ثاين<sup>(٤)</sup>. كتيبى (عقيدة الماتريديّة)<sup>(٥)</sup>.

نه سه فى وتويه تى: (هر كه سيك دانراو و كتيبى كانى بينى بيت... هه لوه ستهى كرد بيت له سر هه نديك لهو شته وردو مانا سهرنج راكيش و به لگه هينانه وهى جوان له شويى خوى و هه لهنجانيان له سهرچاوه و كانگاي خويان، شاره زا بيت سه بارهت به وهى چون ره چاوى مهرجه كانى پابه ندى كردن و پابه ندى بونى كردوه، شيوازو رهوشتي گفتوگوى بابيه تيانى پاراستوه له هه لوه شانده وهى بيروباوهرى نه وانهى له خويان بايى بوون به هوى زيره كى خويان، ههر بابيه تيكى هاوړى له گه ل به لگه كهى خوى خستوه ته روو بو نه وهى به يه قين و دلنيا كه ره وه و سه لميتراو فينكى و ئاسووده يى به سينه و دهروونه كان ببه خشيت، نه و كاته ده زانيت كه خوى گه و ره كه رامهت و تواناي تاييه تى به ماتوريدى داوه، پشتگيري كراوه له لايهن خوى بى نيازو خاوهن شكو به كه رستهى سهر كه وتن و كوشش و بريسه كه كانى ريتويى و راست پيكان، نه و زانستانهى كه له لاي نه و كوښونه وه له زانسته ثاينى و عه قليه كانى تر نه و له زوريك لهو كه سه به رزو زانستخوازانهى تردا كوښانه وه)<sup>(٦)</sup>.

<sup>(١)</sup> تبصرة الأدلة وتاج التراجم، دوو سهرچاوه كهى پيشوو.

<sup>(٢)</sup> تبصرة الأدلة، وتاج التراجم، والأعلام للزركلي، ومعجم المؤلفين، سهرچاوه كانى پيشوو. كشف الظنون ١٥٧٣ وهدية العارفين ٣٧. و له: (فوائد البهية) و (الفكر السامي) دا هاتوه به ناوى: مآخذ الشرائع في الفقه.

<sup>(٣)</sup> تبصرة الأدلة، وتاج التراجم، والفوائد البهية، والفكر السامي، سهرچاوه كانى پيشوو، وكشف الظنون ١٤٠٨. نه كتيبى ناوى (المجلد) هاتوه له: هدية العارفين و الأعلام للزركلي.

<sup>(٤)</sup> كشف الظنون ٧٥١ وهدية العارفين، دوو سهرچاوه كهى پيشوو.

<sup>(٥)</sup> هدية العارفين، سهرچاوهى پيشوو.

<sup>(٦)</sup> تبصرة الأدلة ٣٥٩/١.

ئين به يازى له: (اشارات المرام) دا وتويه تى: (ماتوريدى نه بنه مايانهى به به لگه سه لميتراو و براوه كان له كتيبى كانيدا خستوه ته روو، زور به پيك و پيكي لق و پويه كانى ديارى كردوه به



## ستایشکرانی له لایهن زانایانهوه

به جوانترین و ڕێك و پێكترین وهسف أبو مهنصورى ماتوريدى وهسف كراوه و ستایشى كراوه.

نەسەف و توبەتە: ماتوريدى ئەو كەسەيە كە چووتە قولايى دەرياکان و گەوهەرەکانى دەرهێناوه، بەلگەکانى ئايىنى خستەروو و بە ڕەوانبێژى و جوانپێژى و زانستە فراوانەكەى پازاوهى زياترى به جوانى ئايىن بەخشى، تەنانت شېخ (أبو القاسم الحكيم) فەرمانى كرد كە كاتى مرد لەسەر گۆرەكەى بنوسریت: (ئەمە گۆرێ ئەو كەسەيە كە زانستى به هەناسەكانى وەرگرتووه، كۆششى خۆى خەرج كرد لە هەلھێنجان و بڵاو كردنەوى زانستدا، شۆینەوارو جێ دەستى لە ئايىندا ستایش كراوه، لە تەمەنى خۆیدا بەرھەمى ئەوێ چنى)<sup>(١)</sup>. دواتر نەسەف دەلالت: ئەم وتەيەى هەندێك لە ڕەوانبێژ نووسەكان وتايانە لەبارەى وهسفى ماتوريدى چەند جوان بوو: يەكێك بوو لە پێشەواو ئىمامە گەورەكان، يەكێك بوو لە كۆلەگەكانى ئايىن<sup>(٢)</sup>.

بەھەمان شێو وەسف كراوه بەوێ يەكێكە لە زانا گەورەكان<sup>(٣)</sup>، پێشەواى زانايانى

تیشكەكانى بەلكە دلتياكەرەوهكان).

شېخ (زاهد كەوسەرى) لەو پێشەكەى بۆ كتيبى (إشارات المرام) نووسيويتە، وتوبەتە: (ولتاتانى ئەودىو ڕووبار "ما وراء النهر" سەلامەت و پاك بوون لە هەواو هەوسەبازى، ئەمەش بەھۆى ئەوێ كە سوننەت بەبێ ڕكابەر دەسەلتاتى تەواوى هەبوو بەسەر دەروونەكان، جا ئەو دواى ئەو شۆینەوارەكانيان دەگواستەوه، تا ئىمامى سوننەت "ئەبو مەنصورى ماتوريدى" لە ولتاتى "ما وراء النهر" هات، كە ناسراوه بە "پێشەواى رێنیشانەدر: إمام الهدى"، ناوبراو خۆى يەكلا كردەوه بۆ لێكۆڵینەوه و ڕەببى كردن لە بابەتەكان و بەلگەكانيان، بەھۆى دانراوەكانى ڕەزامەندى هەردوو لایەنى عەقل و شەرىعى بەدەستھێنا). تأريخ المذاهب الإسلامية ١٧٨ نقلا عن إشارات المرام والمقدمة.

(١) تبصرة الأدلة ٣٥٨/١.

(٢) تبصرة الأدلة ٣٥٩/١.

(٣) الجواهر المضية ٣٦٠/٣.

که‌لامه، راست‌کهره‌وی بیروباوهری موسلمانانه<sup>(۱)</sup>.

ئیمامییکی رێژدارو به‌رگریکار بووه له‌ ئاین، بیروباوهری نه‌هلی سوننه‌ی به‌هێژ ده‌کرد، موخته‌زیله و بیدعه‌چییه‌کانی له‌ت له‌ت کردله‌ میژگه‌رده‌کانی دا، له‌ گفتوگۆکانیدا دژه‌پاکانی بـی ده‌نگکرد، جا به‌پراستی سه‌رخه‌ری سوننه‌ت و له‌ناوبه‌ری بیدعه‌یه، زیندووکه‌ره‌وی شه‌ریعه‌ته.

زویه‌یدی وتویه‌تی: له‌ وته‌ی هه‌ندیک له‌ شیخه‌ رێژداره‌کانی ته‌ریقه‌ت بیستوومه‌ که‌ وتویه‌نه: ماتویری دی مه‌هدی ئوممه‌ت بووه‌ له‌ کاتی خۆیدا<sup>(۲)</sup>.

### مالئاوایی کردنی

سائی ۳۳۳ک<sup>(۳)</sup> - ۹۴۴ ز کۆچی دوا‌یی کردووه، که‌میک دوا‌ی کۆچی دوا‌یی کردنی نه‌بو هه‌سه‌نی نه‌شه‌ری<sup>(۴)</sup>، گۆره‌که‌ی له‌ سه‌مه‌رقه‌نده<sup>(۵)</sup>.

<sup>(۱)</sup> الفوائد البهية ۳۱۹. و له: الفكر السامي ۱۰۸/۲ هاتووه: پێشه‌وا‌ی زانایانی که‌لام. و له: الأعلام للزکلی ۱۹/۷ هاتووه: به‌کینکه‌ له‌ پێشه‌واکانی زانایانی که‌لام.

<sup>(۲)</sup> إتحاف السادة ۵/۲.

<sup>(۳)</sup> الجواهر المضیة ۳/۳۶۱ وتاج التراجم ۳۵۰ والفوائد البهية ۳۲۰ وكشف الظنون ۲۶۲ و ۳۳۵ و ۵۱۸ و ۱۴۰۸ و ۱۵۷۳ و ۱۷۸۲ وهدية العارفين ۳۶ والفكر السامي ۱۰۹ والأعلام للزکلی ۱۹/۷ ومعجم المؤلفين ۳/۶۹۲ میژووی له‌ دایک بوونی له‌م دووانه‌دا هاتووه.

به‌ئام له: كشف الظنون ۱۴۰۶ هاتووه: کۆچی دوا‌یه‌که‌ی سائی ۳۳۲ک سـی سه‌د و سی و دوو بووه، نه‌مه‌ هه‌له‌یه، ده‌کریت هه‌له‌ی چاپ بووبیت.

<sup>(۴)</sup> تبصرة الأدلة ۱/۳۶۰ والجواهر المضیة، سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

<sup>(۵)</sup> الجواهر المضیة للقرشي، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، دواتر قورش و تویه‌تی: به‌ نووسینی شیخمان (أبی الحسن علی الحنفی) و به‌ نووسینی شیخمان (قطب الدین عبدالکریم) بینیم که‌ سـی سه‌د و سی و سـی بوو. و إتحاف السادة ۵/۲ نقلا عن القرشي، وذكر الحافظ قطب الدين عبدالکریم بن المنیر الحلبي الحنفی.

له‌م سه‌رچاوه‌نه‌دا: تاج التراجم، هدية العارفين، والأعلام للزکلی، معجم الألفين، سه‌رچاوه‌کانی پێشوو. هاتووه: (که‌ له‌ سه‌مه‌رقند کۆچی دوا‌یی کردووه).

## مەزھەبی ماتوریدی مەزھەبی ئیمامی ئەبو حەنیفە

ماتوریدیەکان مەزھەبەکیان لە ئەبو حەنیفە (پەنجەتی خۆی لیبت) وەرگرتوووە<sup>(۱)</sup>.  
(ئین بەیازی) کە یەکیکە لە زانایانی ماتوریدی وتیەتی: ماتوریدیەکان شوێنکەوتوی  
ئەشعەری نین لەبەر ئەوەی مەزھەبی ئەهلی سوننە دەرخست هەروەک واگومان براوە،  
چونکە ماتوریدی درێژەپێدەری مەزھەبی ئیمامی أبو حنیفە و هاوێلەکانیەتی کە  
ناویراوان بەر لە ئەشعەری مەزھەبی ئەهلی سوننەیان دەرختوووە<sup>(۲)</sup>.

ماتوریدی بنچینەیی کتیبەکانی لەسەر چەند بابەتیک دامەزراندوووە کە وەرگرتوووە لە  
دەقەکانی ئیمامی أبو حنیفە، کتیبەکانیش بریتین لەمانە: (الفقه الأكبر، الرسالة، الفقه  
الأبسط، والعالم والمتعلم، والوصية المنسوبة إلى الإمام)، جا ماتوریدی بۆ ئەم کتیبانە  
سوودی بینیوە لە: دەربرینیك، ئاماژەیکەیان مانایەک یاخود خوازاویك (إقتضاء) یان  
مانای پێچەوانە (مفهوم المخالفة)<sup>(۳)</sup>.

## ئەهلی سوننە و جماعت

ئەگەر زاراوەی (ئەهلی سوننە و جماعت) بەکارهێنرا، ئەوا مەبەست پێی  
ئەشعەری و ماتوریدیەکانن.

خەیاڵی لە حاشیەکی لەسەر (شرح العقائد) دا وتیەتی: ئەشعەریەکان بریتین لە  
(ئەهلی سوننە و جماعت)، ئەمە بۆچوونی بەربلێاوە لە ولاتانی (خوڕاسان، عێراق،  
شام، زۆربەیی ولاتانی تر).

لە ولاتی (ما وراء النهر) ناوی (ئەهلی سوننە و جماعت) بۆ ماتوریدیەکان، واتە:  
هاوێلانی ئیمامی أبو منصور بەکاردێت.

کەستەلی لە (حاشیە)کەیدا وتیەتی: ئەوەی ناوبانگی دەرکردوو بە ئەهلی سوننە لە  
ولاتانی (خوڕاسان، عێراق، شام و زۆربەیی ولاتان) ئەشعەریەکانن: کە بریتین لە هاوێلانی

<sup>(۱)</sup> تبصرة الأدلة ۱/ ۳۱۰.

<sup>(۲)</sup> إتحاف السادة ۵/ ۲.

<sup>(۳)</sup> إتحاف السادة ۱۳/ ۲.

(ئەبو حەسەنی ئەشعەری)، ئەشعەری یەكەم كەس بوو كە پێچەوانەى أبو علی جبائی جولایەووە لە مەزەهە بە کۆنەکەى پاشگەزیووەووە هاتە سەر سوننەت، واتە پێبازی پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم)، جەماعەت: واتە پێ و شوێنی هاوێلان (پەزای خوايان لیبیت). و لە ولاتی (ئەودیو پروبار: ما وراء النهر) ئەم ناو بە کاردیت بۆ ماتوریدیەکان: هاوێلانی ئەبو مەنصورى ماتوریدی قوتابی (ئەبو نەصرى عیازی) قوتابی (ئەبو بەکری جوزجانى) هاوێلى (ئەبو سولەیمانى جوزجانى) هاوێلى (موحەممەدى كورپى حەسەنى شیبانى هاوێلى ئیمامى ئەبو حەنیفە)<sup>(١)</sup>.

سەفارینى ئەم تاقەمشى خستوووە پال ئەشعەرى و ماتوریدیەکان وەك (ئەهلى سوننە و جەماعەت) كە: شوێنەوارگەرا (الأثرية) کان، پێشەواکەیان ئەحمەدى كورپى حەنبەلە (پەزای خواى لیبیت)<sup>(٢)</sup>.

### راجیایی نیوان ئەشعەریەکان و ماتوریدیەکان

لە نیوان هەر دوو کۆمەڵی ناویراودا راجیایی هەیه لە هەندیک بابەتی بنچینهیدا وەك بابەتی پێکھێنان (تکوین)، بابەتی هەڵاوردن لە ئیماندا، بابەتی باوەرو ئیمانی کەسى لاساییکەرەو (مقلد).

زانا لیکۆلەرەکانى هەر دوو کۆمەڵەكە هیچ کام ئەویتر تۆمەتبار ناکات بە گومرایی و سەرگەردانی<sup>(٣)</sup>.

<sup>(١)</sup> إتحاف السادة ٦/٢. و سەیری ئەمە بکە لەو سەرچاوانەشدا: حاشية الخيالي أحمد بن موسى، سالى ٨٦٠ك مالتاواى كردوو، على شرح العقائد النسفية للتفتازاني ٢١. وحاشية الكستلي مصلح الدين مصطفى، سالى ٩٠١ك مالتاواى كردوو، على شرح العقائد النسفية للتفتازاني ١٧.

<sup>(٢)</sup> لوامع الانوار البهية ٧٣/١. لە پەراوێزدا چەند وەلامیک هاتون کە دەیهوێت لە دەرەنجامەکەدا ئەو بەسەپێت کە ئەهلى سوننە و جەماعەت تەنها شوێنەوارگەرا (الأثرية) کانن.

<sup>(٣)</sup> إتحاف السادة، سەرچاوەى پێشوو، والروضة البهية فيما بين الأشاعرة والماتريدية لابن أبي عذبة ٢٣.

(تهقیه‌دینی سوبکی) بۆ ئه‌وه چووه که راجیایی نێوان ههر دوو کۆمه‌له‌که له سێ باب‌ه‌تدایه له شه‌نجامی ئه‌و هه‌له‌هێنجانیه‌ی کردوویه‌تی له (عقیده)ی ئه‌بو جه‌عفهری ته‌حاویدا.

تاجی سوبکی کورێ ناوبراو سێ باب‌ه‌تی تری بۆ سییه‌که‌ی دیکه‌ی زیاد کردوون که ده‌ریه‌تناوه له کتییی ماتوریدییه‌کان.

جگه له (تاج)، هه‌ندیکێ تر هه‌وت باب‌ه‌تی تریان زیاد کردووه. فازیل عه‌بدوهره‌حیمی کورێ عه‌لی هه‌نه‌فی له کتییبه‌که‌یدا (نظم الفرائد و جمع الفوائد) جل باب‌ه‌تی به‌ به‌لگه‌کانیه‌وه به‌ تێرو ته‌سه‌لی خستووه‌ته‌په‌رو، زۆر له‌سه‌ری دواوه. زانای بلیمه‌ت مه‌لا (عه‌لی قاری) له (شرح الفقه الاکبر) دا ئه‌م باب‌ه‌تی به‌ تێرو ته‌سه‌لی خستووه‌ته‌په‌رو.

زانای بلیمه‌ت (به‌یازی) له کتییبه‌که‌یدا (إشارات المرام من عبارات الإمام) په‌نجا باب‌ه‌تی هێناوه که جێگای راجیایی له باب‌ه‌ته‌ لاوه‌کییه‌کانی زانستی که‌لامدا، که هه‌موو وته و بۆچوونه‌ پرش و به‌لاوه‌کانی کۆکردووه‌وه‌ پوختی کردوونه‌ته‌وه<sup>(١)</sup>.

شیخ موحه‌مه‌د ئه‌بو زه‌هره و تویه‌تی: (زۆرێک بۆچوونیان وابوو که راجیایی نێوان شه‌عه‌ری و ماتوریدییه‌کان راجیاییه‌کی گه‌وره‌ نییه، ته‌نانه‌ت مامۆستا شیخ موحه‌مه‌د عه‌به‌ده له نووسینی پوونکردنه‌وه‌که‌ی له‌سه‌ر "عقائد العضدية" بریاریداوه که راجیایی نێوان ماتوریدی و شه‌عه‌رییه‌کان له (ده) باب‌ه‌ت تێپه‌ری نه‌کردووه، راجیاییه‌که‌ش ته‌نها له ده‌رپریندایه.

<sup>(١)</sup> إتحاف السادة ١٢/٢-١٣ په‌نجا مه‌سه‌له‌ی ژماردووه. و کتاب نظم الفرائد و جمع الفوائد للعلامه عبدالرحیمی کورێ بن علي الشهير بشيخ زاده، سالی ٩٤٤هـ-١٥٣٧ز مالتاواپی کردووه، سالی ١٣١٧هـ له میسر چاپ کراوه، ئێن ئه‌بو عه‌زه‌بی حه‌سه‌نی عه‌بدولموحسین، سالی ١١٧٢هـ-١٧٥٨ز، کتییبه‌که‌ی خۆی نووسیوه: (الروضة البهية فيما بين الأشاعرة والماتريدية)، له به‌شی یه‌که‌م باسی ئه‌و باب‌ه‌تانه‌ی کردووه که راجیاییان له‌سه‌ره‌و راجیاییه‌که‌ش ته‌نها له ده‌رپریندایه‌ نه‌ویش هه‌وت باب‌ه‌تن، له به‌شی دووه‌میشدا ئه‌و باب‌ه‌تانه‌ی ژماردووه که راجیاییان له‌سه‌ره‌و راجیاییه‌که‌ش واتاییه‌ نه‌ویش به‌ هه‌وت باب‌ه‌تی ژماردووه.

بهلام له کاتی لیکۆلینهوهی تیروتهسهل و قول بۆ راو بۆچوونی ماتوریدی و  
 ئەشعهریهکان له دهرهغامدا ئەوه بهدەردەکهوێت که جیاوازی ههیه له بیرکردنهوهو ئەو  
 دهرهغامهی دوو ئیمامهکهی دهستیان کهوتوو<sup>(۱)</sup>.

هەندیک لهو راجاییه لهم کتیبه دا له دوو توێی بابته بهراییهکانی بیروباوهردا  
 دهخینهروو، ئەمەش له کاتی بهراورد کردنی راو بۆچوونی مهزهبه جیاوازهکان.

### راو بۆچوونهکانی ئەبو مەنصورى ماتوریدی

گرنگترین بۆچوونهکانی:

۱- لهبارهی ناسینی خوای بالادەست و خاوهن شکۆ:

ماتوریدییهکان بۆچوونیان وایه که دهکریت به عهقل پهی به پێویست بوونی ناسینی  
 خوا بریت، چونکه ئەگەر عهقل دوور بیت له ههواو ههوهس و لاسایی کردنهوه  
 (تهقلید) و سهیری ئاسمانهکان و زهوی بکات وهك چۆن خوای گهوره فهرمانی  
 پێکردوه له چهندین ئایهتدا، ئەگەر عهقل بهم کاره ههلبستیت ئەوا دهگاته باوهر  
 هیتان به خوای پاك و تاك.

ماتوریدی بۆچوونیان وایه عهقل بهشیویهکی سهربهخۆ دهتوانیت خوای گهوره  
 بناسیت، بهلام بۆچوونیشی وایه که ناتوانیت سهربهخۆ بهتهنیا ههموو ئەو حوکمانه  
 بناسیت که به مرۆف پاسپێردراوه، ئەمه رای ئیمامی ئەبو حنیفهشه.

موعتەزلهکان بۆچوونیان وایه که عهقل دهتوانیت پهی به پێوست بوونی ناسینی  
 خوا ببات، پێویست بوون له لایهن ئەو لایهنهوه نابیت که پێویستکردنی بهدهسته که  
 خوای پاك و بهرزه.

ئەشعهریهکان بۆچوونیان وایه که ناسینی خوای گهوره به شرع پێویسته<sup>(۲)</sup>.

<sup>(۱)</sup> تاریخ المذاهب الإسلامية ۱۷۹.

<sup>(۲)</sup> تاریخ المذاهب الإسلامية ۱۷۹-۱۸۲.

۲- ماتوریدی سیفته و اتاییه‌کانی بۆ خوی گه‌وره چه‌سپاند، که ئەمانه‌ن: توانا، ویست، زانست، بیستن، بینین، دوان، ژیان. به‌لام وتویه‌تی: سیفته‌کانی خوا شتیکی جاواز نین له زاتی خوا، سیفته‌کان شتیکی نین راوه‌ستاو و په‌یوه‌ست بن به زاتی خوا و جیایش نین له زاتی خوا، سیفته‌کان خاوه‌نی بوونی سه‌ربه‌خۆ و جیا نین له زاتی خوا.

ماتوریدی ده‌ئیت که سیفته‌کان شتیکی جیاواز نین له زاتی خوا، به‌مه‌ش خه‌ریکه کۆک بیت له‌گه‌ل موعه‌تزه‌یله‌کان که ده‌ئین هیچ شتیکی جگه له زات نییه<sup>(۱)</sup>.

۳- ئەو ده‌قانه‌ی له قورئانی پیرۆزو ئەو هه‌وال و خه‌به‌رانیه‌ی که سیفته‌ته‌ خه‌به‌رییه‌کان له خۆ ده‌گرن که له رووکه‌شدا ویکچواندیان لی به‌ده‌ر ده‌که‌وێت و باس له‌وه ده‌که‌ن که خوی گه‌وره خاوه‌نی: رووخسارو ده‌ست و چاوه.... تاد. ماتوریدی ئەم ده‌قانه‌ی ته‌ئویل کردووه.

ئەم فه‌رمایشته‌ی خوا: ﴿ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ الاعراف: ۵۴. وتویه‌تی: ده‌کریت ماناکه‌ی ئەوه‌بیت که مه‌به‌ستی بۆ چووه و دروستی کردووه به‌پێک و پێکی و جینگیره‌وه.

شیخ عه‌لی ئەلقاری له (شرح الفقه الاکبر ۲۳۷-۲۳۸) دا وتویه‌تی: (له‌لایه‌ن ماتوریدی و زۆربه‌ی شیخه‌کانی عی‌راق ناسینی خوا له‌سه‌ر منداڵ پیتیسته، ئەمه‌ش له‌به‌ر گشتگیری ئەم فه‌رمایشته‌ی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم): قه‌لەم له‌سه‌ر سی که‌س هه‌لگیراوه: منداڵ تا بالغ ده‌بیت، واته: هاتنه‌ خواره‌وه‌ی مه‌نی له نووستندا (إحتلام)....، له‌لایه‌ن ئەشه‌رییه‌کان ناسینی خوی له‌سه‌ر پیتیست نییه، له‌به‌ر ئەم فه‌رمایشته‌ی خوی گه‌وره: ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا﴾ الإسراء: ۱۵. واته: (ئێمه‌ش سزای که‌سمان نه‌داوه تا پێغه‌مبه‌ریکی بۆ ده‌نیرین). به‌ره‌مه‌می ئەو راجیاییه به‌ده‌ر ده‌که‌وێت له‌باره‌ی ئەو که‌سه‌ی بانگه‌وازو په‌یامی پێغه‌مبه‌ری هه‌رگیز پێنه‌گه‌یشتووه‌و ئەو که‌سه‌ی مردووه به‌بێ ئەوه‌ی برۆا به‌خوا بێنیت، ئەو که‌سانه له‌لایه‌ن ماتوریدییه‌کان سزا ده‌درێن، له‌لایه‌ن ئەشه‌رییه‌کان سزا نادرین. به‌هه‌مان شێوه هه‌مان بۆچوونیان هه‌یه له‌باره‌ی ئەوه‌ی که له‌و ماوه‌یه مردوون باوه‌ریان نه‌هێناوه به‌خوا که پێغه‌مبه‌ری تیدا نه‌هاتووه "فترة" له‌ نێوان پێغه‌مبه‌ر عیسا "سلاوی خوی لیبیت" و موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم). سهریری ئەمه‌ش بکه: الروضة البهية فيما بين الأشاعرة والماتريدية ۹۷.

<sup>(۱)</sup> تأريخ المذاهب الإسلامية ۱۸۵-۱۸۶.

ئەم فەرمايشتهی ڕاڤه کردووه: ﴿وَمَنْ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ﴾ ق: ۱۶. ئاماژهیه بۆ دهسهلات و کاملی توانای خوای گهوره.

ماتوریدی لهما بۆچوونهی كۆك و تهبايه لهگهڵ موختهزيله و ئەشعهرييهكان كه تهئويل کردن پهسهند دهكهن<sup>(۱)</sup>.

۴- خوای گهوره پاكه لهكاری ناشیاو، كارهكانی خوای گهوره ههموویان پرن له حيكمهت و دانایی، چونكه دانای زانایه وهك چۆن وهسفی خۆی کردووه.

خوای گهوره له كردارهكانی ئەم حيكمهته دهخوازیت، خوای گهوره لهوهی كه ئەم حيكمهتهی خواستوه ناچار كراو نییه، چونكه سهڕشكه و چی بیهویت دهيكات، نا وتریت: كردنی كاری چاكه و چاكتر پتویسته لهسهڕ خوا، چونكه پتویست بوون پێچهوانه‌ی وسته، پتویست بوون ئەوه دهگهیهنیت كه جگه له خوای گهوره مافی بهسهڕ خواوه ههیه. خوای گهوره لهبارهی ئەو كارانه‌ی دهيكات پرسیااری لی ناكريت.

#### (۱) تاریخ المذاهب الإسلامية ۱۸۷.

له بابته‌ی (ئهو دهقانه‌ی له ڕووكهشدا وێچواندیان لی به‌دی دهكریت) ئەوه دهخړتیه‌روو: كه هه‌لوه‌سته كردن له ناست تهئويل كردنی (استواء) ڕای ماتوریدی له (كتاب التوحيد ۷۴) و لیكۆله‌ره‌كانی له پێشه‌كه‌یدا ۴۱، باسیان کردووه: ئەمه بۆچوونی غه‌زنه‌ویه له ماتوریدییه‌كان له كتیبه‌كه‌یدا (أصول الدين ۷۵) هاتووه: (ئىستوائى خوا له‌سه‌ر عه‌رش ڕاست و ڕه‌وايه، ئىمه‌ش ئىمانان هه‌یه و ڕوامان پتیی هه‌یه به‌و شێوه‌یه‌ی كه خوای گهوره وىستویه‌تی و خۆمان سه‌رقاڵ ناكه‌ین به‌ چۆنیه‌تیه‌كه‌یه‌وه).

ئهو‌ی به‌ده‌ر ده‌كه‌وێت ئەوه‌یه كه ماتوریدی دوو بۆچوونیان لهما باره‌وه هه‌یه، (اللامشى) له (التمهيد ۶۴) وتیه‌تی: (هه‌ندىك له شێخه‌كانمان وتیانه ڕوامان پتیی هه‌یه - به‌ وێكچووه‌كان - خۆمان سه‌رقاڵ ناكه‌ین به‌ تهئويل كردن، هه‌ندىكیان وتیانه به‌ شێوه‌یه‌ك تهئويلیان ده‌كه‌ین كه تىك نه‌گیریت له گه‌ڵ به‌لگه‌كانی خوا. ئەمه‌ش وهك: استواء به‌كارده‌هێنریت و ده‌كریت به‌ مانای جىگى ڕوون بێت ده‌شكریت به‌ مانای زال ڕوون بێت، بۆیه به‌ زال ڕوون ڕاڤه‌ی ده‌كه‌ین بۆ ئەوه‌ی تىكگیران دروست نه‌بێت).



پێویست بوون ئەو دەگەیهنیت که لێپرسینهوهی له گهڵ بکریت له سه ر ئەو کارانهی ده یکات<sup>(۱)</sup>.

۵- خراپی به عه قل چه سپاوه، به لām سزا په یوه سته به شه رعه وه.

ئهم بۆچوونه ی ماتوریدییه کانیان له أبو حنیفه گیراوه ته وه، سعدی کوری علی زنجانی شافعی که په کتیکه له ئەشعرییه کان ئهم بۆچوونه ی په سه ند کردوه، أبو خطابی حه نبه لیش ئهمه ی په سه ند کردوه<sup>(۲)</sup>.

عه بدلولوه اب خه لاف ئهم رایه ی په سه ند کردوه و تویه تی: ئهمه مه زه به یکی مام ناوه ند و دادگه ره<sup>(۳)</sup>.

ماتوریدییه کان پێیان وایه شته کان له خودی خۆیان باشی و خراپیان هه یه، عه قل ده توانیت په یی به خراپی و باشی هه ندیک شت ببات، به لām هه رگیز عه قل ناتوانیت په یی به ئه رکه ئایینه کان ببات، چونکه دادوه ره له ئه رکه ئایینه کان ته نها خوایه<sup>(۴)</sup>، چونکه عه قلّه کان هه ر چهنده پێبگه ن له وانه یه تووشی هه لّه ببن، هه یچ په یوه سته بوونیک له نیتوان حوکه کانی خواو په یی پێردنی عه قل نییه<sup>(۵)</sup>.

ئهمه ش له بهر ئەو په یوه ی ماتوریدی به وه جیا ده کریته وه که له په یوه ی ناوبراو ده سه لاتیکی مه زن به یی زیاده ره ی به عه قل دراوه، به لām به ئەندازه ی موخته زیله کان پشتی پی نابه ستن.

<sup>(۱)</sup> تأریخ المذاهب الإسلامية ۸۳. و ته ی شبل ی له (تعلیل الأحکام ۹۷) هیناویه تی و تویه تی: ئهمه دادگه رترین وته یه و دوورترینانه له زیاده رچوون. و سه یری ئهمه ش بکه: نظم الفرائد و جمع الفوائد للعلامة عبدالرحیم بن علي الشهير بشيخ زاده ۳۱.

<sup>(۲)</sup> تشنیف المسامع ۴۶/۱ ماتوریدییه کانی به حه نه فی ناواوه. و نقله عواد المعنق فی المعتزله ۱۶۷ عن مدارج السالکین لابن القيم ۲۳۱/۱.

<sup>(۳)</sup> علم أصول الفقه لعبد الوهاب خلاف ۹۹.

<sup>(۴)</sup> تأریخ المذاهب الإسلامية ۱۸۲.

<sup>(۵)</sup> علم أصول الفقه لعبد الوهاب خلاف، سه رچاوه ی پێشوو.

ئیمامی ماتوریدی پیتی وایە کە عەقل سەرچاوەیە کە لە سەرچاوەکانی زانین (المعرفة)، بەلام لە خلیسکانی عەقل دەترسیت، بۆیە بۆ خوێنراستە لە خلیسکان پشتیان بەست بە نەقل لە پال عەقلدا، وتویتی: (هەر کەسیک نەگۆلی لیبکات - پشت بەستن بە نەقل - و ویستی هەموو ئەو شتە دەست بجات کە لە عەقل شاراوێن و مەبەستیشی وابوو کە شارەزا ببیت بە گشت حیکمەتەکانی پەرورەدگاریتی بە عەقلە کەم و کورتە سنووردارە کە بەبێ ئامارە و ئەو - پیغەمبەر - ئەوا ئەو کەسە ستم لە عەقل دەکات، کاریک بە عەقلە کە دەکات کە لە توانیدا نییە).

دەرەنجامی ئەم وتەییە ئەوەیە: حوکمی عەقل لەو شتەدا وەرەگریت کە پێچەوانەی شەریع نەبێت، جا ئەگەر حوکمی عەقل پێچەوانەی شەریع بوو ئەوا ئەو کاتە پێویستە ملکەچی بنوینریت بۆ شەریع.

ئالێرەو تێروانیی و ابوو کە ئەو سەرچاوەیە زانستی بیروباوەر پێویست دەکات بریتییه لە نەقل و عەقل بەیەکەو.

بۆیە بۆچوونەکانی لە نێوان موعتەزێلە و ئەشعەرییەکان بوو<sup>(١)</sup>.

٦- کردەوی بەندەکان بەدیھێنراوی خوا، چونکە خوا گەر بەدیھێنەری هەموو شتیکە، خوا پاک و تەمیز دەفەرمووێت: ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ الصافات: ٩٦.<sup>(٢)</sup> واتە: (خوا ئێوەش و هەموو ئەو شتە بەدیھێناوە کە ئێوە دەیانکەن). هەرەها

<sup>(١)</sup> تاریخ المذاهب الإسلامية ١٧٩-١٨١ و ئەم وتەییە لە کوسەری وەرگرتوو: (ئەشعەرییەکان لە نێوان موعتەزێلە و فەرموودەناساندا و ماتوریدیەکانیش لە نێوان موعتەزێلە و ئەشعەرییەکاندا). بروانە: مناهج الإجتهد في الإسلام ٥٠٥.  
<sup>(٢)</sup> تاریخ المذاهب الإسلامية ١٨٤.

ده‌فه‌رموویت: ﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ الزمر: ۶۲. واته: (خوا به‌دیهینه‌ری هه‌موو شتی‌که).

رای ماتوریدی وه‌ک ئه‌شعهریه: به‌وه‌ی به‌نده به‌ده‌سته‌هێنان (کسب)ی هه‌یه، سزاو پاداشت به‌پیتی به‌ده‌سته‌هێنانه‌که ده‌بی‌ت.

به‌لام ماتوریدی پێیان وایه به‌ده‌سته‌هێنان (کسب) له‌ڕیگه‌ی هێژیکه‌وه‌یه که‌ خوای گه‌وره به‌نده‌ی داوه، جا به‌پیتی بۆچوونی ماتوریدی به‌نده ده‌توانی‌ت به‌هۆی ئه‌و هێژه‌ی تیایدا به‌دیه‌هێنراوه کرده‌وه به‌ده‌ست به‌هێنیت، ده‌شتوانی‌ت به‌هه‌مان هێژ کرده‌وه که‌ به‌ده‌ست نه‌هێنیت، به‌نده سه‌رپشکه له‌به‌ده‌سته‌هێنان (کسب)دا، ئه‌گه‌ر بیه‌وێت کاره‌که ده‌کات و په‌یوه‌ست ده‌بی‌ت به‌و کرده‌وه‌یه‌ی که‌ به‌دیه‌هێنراوی خوای گه‌وره‌یه، ئه‌گه‌ر بیه‌وێت کاره‌که فه‌رامۆش ده‌کات، بۆیه سزاو پاداشت به‌م پێیه ده‌بی‌ت.

ماتوریدی بۆچوونی ناوه‌نده له‌نیوان مو‌عته‌زیله و ئه‌شعهریه‌کان. مو‌عته‌زیله‌کان وتویانه به‌دیه‌هێنانی کرده‌وه له‌ڕیگه‌ی هێژیکه‌وه‌یه که‌ خوای گه‌وره به‌نده‌ی به‌خشیووه.

ئه‌شعهریه‌کان وتویانه به‌نده له‌کرده‌وه‌دا هیچ توانایه‌کی نییه، به‌لکو ته‌نها به‌ده‌سته‌هێنانی هه‌یه، ئه‌م به‌ده‌سته‌هێنانه‌ش به‌هاوته‌ریب (اقتران)ه نه‌وه‌ک به‌کاریگه‌ری به‌نده بی‌ت.

ماتوریدییه‌کان وتویانه به‌ده‌سته‌هێنان به‌توانا و کاریگه‌ری به‌نده‌یه<sup>(۱)</sup>.

۷- ئیمان: ته‌نها بریتییه له‌دانپێدانان و به‌راستدانان به‌دل.

ئه‌م وته‌یه‌ی ماتوریدی له‌أبو حنیفه‌وه‌ گێڕدراوه‌ته‌وه، ئه‌مه‌ رای به‌ناوبانگی مه‌زه‌به‌ی ئه‌بو حه‌سه‌نی ئه‌شعهریه<sup>(۱)</sup>. پێشتر له‌راوبۆچوونه‌کانی ئه‌شعهریدا خرایه‌پروو.

<sup>(۱)</sup> تأریخ المذاهب الإسلامية، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، سه‌یری ئه‌مه‌ش بکه: التوحید للماتریدی م ۴۱ و أصول الدین للغزنوی ۱۶۶ و ۲۹۷.

به پیتی رای ماتورییدییه‌کان و نه‌شعه‌رییه‌کان کرده‌وه به‌شیک نییه له ئیمان و باوه‌ری، بۆچوونیان وایه که نه‌نجامده‌ری گوناھی گه‌وره ناچیتته ده‌ره‌وه‌ی بازنه‌ی ئیمان، نه‌گه‌ر لیپرسینه‌وه‌و سزاشی هه‌بیته، ده‌شکریت خوای گه‌وره به‌ په‌حه‌مه‌ت و به‌زه‌یی خۆی دایگیریت.

ماتورییدی ده‌قی هیناوه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی (رای راست ئه‌وه‌یه که ئه‌و باوه‌رداران‌ه‌ی خاوه‌ن گوناهن به‌خوای گه‌وره بسپی‌درین، نه‌گه‌ر بیه‌ویت لییان خۆش ده‌بیته به‌ چاکه و به‌خشه‌وه شکۆیی خۆی و نه‌گه‌ر بیه‌ویت سزایان ده‌دات به‌ ئه‌ندازه‌ی گونا‌ه‌ه‌کانیان، بۆ هه‌میشه له‌ ناگری دۆزه‌خدا نامی‌ننه‌وه، جا باوه‌رداران له‌ نیوان ئومید و ترس "الرجاء والخوف" دا ده‌بن، بۆ خوای گه‌وره دروسته سزای به‌نده بدات له‌سه‌ر تاوانی بچوک و له‌ گوناھی گه‌وره‌ش خۆش بیته، هه‌روه‌ک خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ النساء: ۴۸. واته: "به‌راستی خوا خۆش نابیت نه‌گه‌ر هاوه‌لی بۆ بریار بدریت، بیجگه له‌وه له‌ هه‌ر گونا‌ه‌ییکی تر بیه‌ویت خۆش ده‌بیته" (۲).

## سه‌له‌فیه‌ت

وشه‌ی (سلف) له‌ بنچینه‌ی زمانه‌وانیدا: (سلف یسلف سُلُوفًا) واته: تیپه‌ری و به‌سه‌رچوو و کۆتایی هات.

(۱) تبصرة الأدلة ۷۹۹/۲ والتمهید للامشی ۱۲۸ والکلیات للکفوی ۲۱۳. ماتورییدی ده‌قی هیناوه له‌م باره‌وه له‌ کتیبه‌که‌یدا (التوحید ۳۷۳) و بروانه پیتشکیه‌که‌ی م ۴۶. سه‌یری چه‌ند سه‌رچاوه‌یه‌کی تر بکه له‌ توێژینه‌وه‌که‌م له‌باره‌ی: مفهوم الإيمان عند الفرق الإسلامية ۳۰. هه‌ندیک له‌ ماتورییدییه‌کان بۆچوونیان وایه که ئیمان بریتیه له‌ دانپیدا‌نان به‌ دل و ده‌ریرین به‌ زمان به‌بێ کردار نه‌ندامه‌کان. / مفهوم الإيمان ۲۷ سه‌رچاوه‌ی پیتشو و سه‌رچاوه‌کانی تیدا هاتوه‌وه.

(۲) تأریخ المذاهب الإسلامية ۱۸۸-۱۸۹.

(سَلَفُ سُلَاف: پێشینان): کۆیه، تاکه‌که‌ی (سالف: پێشین)ه، وه‌ك: (خدم و خدام: خزمه‌تکاران): کۆیه، تاکه‌که‌ی، (خدام: خزمه‌تکار)ه. پاشان (سلف) کراوه‌ته کۆ له‌سه‌ر (أسلاف) وه‌ك: (سبب و أسباب: هۆو هۆکان)<sup>(١)</sup>.

السلف: باوباپیران و خزمانی پێشین ده‌گرێته‌وه<sup>(٢)</sup>. فه‌رمایشته‌که‌ی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) بۆ فاتیمه (زه‌زای خوای لیبیت) له‌م باره‌یه‌وه: (... ولا أراني إلا قد حضر أجلي، وإنك أولُ أهلي لحوقا بي، ونعم السلف أنا لك)<sup>(٣)</sup> واته: من ته‌نها بۆ نه‌وه ده‌چم که سه‌ره‌مه‌رگم نزیک بوویته‌وه، تۆش یه‌که‌م که‌سی له‌ خانه‌واده‌که‌ی من که پێم ده‌گه‌ی، به‌راستی من چاکترین پێشینم بۆ تۆ.

السلف له‌ زاراوه‌دا بریتییه له‌: هاوه‌ڵان، شوینکه‌وتووان، شوینکه‌وتووی شوینکه‌وتووان<sup>(٤)</sup>.

ئه‌مه‌ش وه‌رگه‌راوه له‌و فه‌رمایشته‌ی که‌ عه‌بدوڵای کورێ مه‌سه‌عود گێڕاوه‌یه‌یه‌وه، که پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) فه‌رموویه‌تی: (خير القروني قرني، ثم الذين يلونهم، ثم الذين يلونهم....)<sup>(٥)</sup> واته: چاکترین چه‌رخ و نه‌وه چه‌رخ و نه‌وه‌ی منه، دواتر نه‌وانه‌ی به‌دوایاندا، پاشان نه‌وه‌ی به‌دوایاندا دێن.

<sup>(١)</sup> المصباح المنير مادة (سلف) ٢٨٥. و له: قاموس المحيط مادة (سلف) ١٠٦٠: (السلف: کۆیه‌که‌ی: "سلاف و أسلاف"). ده‌کریت (سلاف): کۆی (سالف) یان (سلف) بیت.

<sup>(٢)</sup> القاموس المحيط، سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

<sup>(٣)</sup> من ته‌نها بۆ نه‌وه ده‌چم که سه‌ره‌مه‌رگم نزیک بوویته‌وه... تاد، هاتووه له: صحيح مسلم ٤٤ كتاب فضائل الصحابة ١٥ باب فضائل فاطمة رقم ٢٤٥٠ عن عائشة (رضي الله عنها).

<sup>(٤)</sup> شرح المجوهرة للمصاوي ٤٣٠ وشرح المجوهرة للباजوري ٣٤٣ والسراج الوهاج لصديق حسن خان ١٢/١٠. ولوامع الأنوار البهية ٢٠/١.

<sup>(٥)</sup> فه‌رمووده‌ی:چاکترین چه‌رخ و نه‌وه چه‌رخ و نه‌وه‌ی منه... تاد، به‌م ده‌رپه‌ینه هاتووه له: صحيح البخاري ٥٢ كتاب الشهادات، ٩ باب لا يشهد على شهادة جور، رقم ٢٦٥٢، عن عبدالله بن مسعود. وللحديث ألفاظ وطرق عديدة عن عمران بن الحصين وعبدالله بن مسعود (رضي الله عنهما) ٥٢ كتاب الشهادات و ٦٢ كتاب فضائل أصحاب النبي (صلی الله علیه وسلم)، و ٨١ كتاب الرقائق و ٨٣ كتاب الإيمان والنذور، و أرقام أحاديثهما هي: عن عمران بن حصين رقم

نهوهوی دواى ئهوهی چهندی بۆچوونی خستووتهپروو لهبارهی دهست نیشانکردنی واتای (القرن) که له فهرمووده کهدا هاتوو، وتویهتی: بۆچوونی راست ئهوهیه که نهوهی پیغه مبههر هاوه لێان بوونه، نهوهی دووهم: شوینکه وتوان، نهوهی سییهه: شوینکه وتووی شوینکه وتوان<sup>(۱)</sup>.

زۆربهی زانایان بۆچوونیان وایه که هاوه لیتی کردنی پیغه مبههر (صلی الله علیه وسلم) ئهوهنده بهرزو پیرۆزه هیچ کردهوهیه که بهو ئه اندازهیه چاک نییه، ئه مهش له بهر بینینی پیغه مبههری خوا (صلی الله علیه وسلم)، سه بارهت بهوهی ئاویتیهی خۆشه ویستی پیغه مبههر (صلی الله علیه وسلم) و دهستپیشخهر بووهو زوو کۆچی کردوو به لای پیغه مبههر (صلی الله علیه وسلم) و سه ری خستوو و ئه وه به شه شه رعهی که لیتی وه رگرتوو به جوانی و پیک و پیک له بهری کردوو به کهسانی دواى خۆی راگه یاندوو، ههر که سیک که له دواى ئه وه هاوه له وه سفکراو بیت ئه وه هاوشیوهی ئه و نابیت له به رزی و چاکى دا، چونکه ههر خه سلته تیک له خه سلته ته ناو براوه کان ده سه بهری خیر ده کات بۆ خاوه نه که ی به ئه اندازهی خیری ئه وه که سهی دواتر کاری پیده کات، بۆیه پله و پایه ی هاوه لێان به سه ر ئه وانی تر دا زاله<sup>(۲)</sup>.

ههر تاقمیک له تاقمه ئیسلامیه کان ده بینیت که راو بۆچوونه کانی سه رچاوهی گرتوو له پیشینه ی چاکه کان. به لێام سه له فیه کان ناوی پیشینان (سه له ف) یان وه ک ناوی ناسینه ریان

۲۶۵۱ و ۳۶۵۰ و ۶۴۲۸ و ۶۶۹۵ عن عبدالله بن مسعود رقم ۳۶۵۱ و ۶۴۲۹ و ۶۶۵۸. والحدیث فی صحیح مسلم ۴۴ کتاب فضائل الصحابة من طرق: عن عمران بن حصین رقم ۲۵۳۵ و عبدالله بن مسعود رقم ۲۵۳۳ وأبی هريرة رقم ۲۵۳۴، وعائشة رقم ۲۵۳۶. وفي الجامع الصغير ۲۴۶ رواه أحمد في مسنده والبخاري و مسلم والترمذي عن ابن مسعود.

<sup>(۱)</sup> شرح النووي على مسلم (المنهاج) ۱۸۲۰. سیرى ئه مانهش بکه: فتح الباری ۸/۷ و إرشاد الساری ۳۸۴/۴ و ۸۰/۶ و ۸۱.

<sup>(۲)</sup> فتح الباری ۹/۷.

بۆ خۆ بریاردا، ئەو سەلەفیانە حەنبەلین، لە سەدەى چواری کۆچى بەدەرکەوتن، قسەیان لەبارەى بابەتەکانى: خوابەىە کزانین، تەئویل، وێچواندن (تشبیه) کرد.

هەرۆهك خۆیان دەلێن راوێچوونەکانیان دەدەنە پال ئیمام ئەحمەدى كۆرى حەنبەل (رەزای خۆى لیبیت) كە بیروباوهری پیشینانى زیندوو کردەووە بەرگری لیکرد<sup>(١)</sup>.

راوێچوونى هەندیکیان وەك: (قازى ئەبویەعلای موحەممەدى كۆرى حوسەینى حەنبەلى بەغدادى) ٤٥٨ك مائاواى کردووە، هەرۆهها (ابن الزاغوانى على كۆرى عبيدالله الحنبلى) ٥٢٧ك مائاواى کردووە، خودى حەنبەلىیەکان پەخنى تووندیان لە راوێچوونى ئەو دوانە دەگرت و نكۆلیان دەکرد لەوێ ئەو بۆچوونانە بۆچوونى ئیمام ئەحمەد بن.

ئێبن جەوزى عەبدوهرەممانى كۆرى عەلى بەكرى حەنبەلى (٥٩٧ك مائاواى کردووە)، كتیبى (دفع الشبه التشبيه) ى دانا كە تیايدا بەرپەرچى ئەو بۆچوونانەى داووتەووە، هەندیک لە شەرەناسە حەنبەلىیەکان وتیانە: (أبو يعلى به شيوهيهك حەنبەلىیەکانى لەكەدار کرد، كە بە ئاوى دەریاکان ناشریتەووە). هەندیکیان وتیانە: (ئێبن زاغوانى لە كتیبەكەیدا "وێچواندننى نامۆى داھێناوەو کردووە" كە لە ئاستیدا كەسى وریاو ھۆشیار سەرى لى دەشیوێت).

بەناپەسەند دانانى ئەم بۆچوونانە لەلایەن ئەو حەنبەلىیانە و ھاوشیوہەکانیان بوو ھۆى پەردە پۆش کردنیان لە سەدەى پینجەم و شەشەم<sup>(٢)</sup>.

سەر لە نوێ ئەم مەزھەبە بەدەرکەوت لەسەر دەستى (شیخولئیسلاام تەقیەدین ئەحمەدى كۆرى عەبدولحەلىمى كۆرى تەیمیە) سالى ٧٢٨ك مائاواى کردووە، هەرۆهها لەسەر دەستى قوتابىەكەى (ئێبن قەیم شمسەدینى موحەممەدى كۆرى ئەبویەكرى زەرعى دیمەشقى) سالى ٧٥١ك مائاواى کردووە.

<sup>(١)</sup> تاریخ المذاهب الإسلامية ١٩٠.

<sup>(٢)</sup> تاریخ المذاهب الإسلامية ١٩٧. سەیری نمونەى ئەو وتانە و ھاوشیوہەکانى بکە لە کتیبى ابن الجوزى: دفع شبه التشبيه بألف التنزيه ١٤ ولاپەرەکانى دواترى.

دواچار له دوورگهی عهره‌بی له‌سه‌ر ده‌ستی شیخ موحه‌مه‌دی کورپی عه‌بدولوه‌هاب ده‌رکه‌وت، سالی ۱۲۰۶ک مالتاواپی کردووه.

تا ئیستاش وه‌هابیه‌کان به‌جۆش و خروشن بو‌پاو بو‌چوونه‌کانیان، هه‌ندیک له‌ زانا موسلمانه‌کان له‌ ناوچه‌ جیاوازه‌کانی ولاتانی ئیسلامی هاو‌پا‌بون له‌گه‌لیان<sup>(۱)</sup>.

### پاو بو‌چوونه‌کانیان

۱- سه‌له‌فیه‌کان بو‌چوونیان وایه، که بیروباوهری به‌لگه‌کانی و حوکه‌کان و ئه‌و شتانه‌ی به‌ بوختی یان تیروسه‌لی پێیه‌وه په‌یه‌وستن به‌ وردو درشته‌وه ئه‌وا ته‌نها له‌ قورئانی پیروژ و سوننه‌تی به‌پێژ وهرده‌گیرین.

عه‌قل ته‌نها به‌ ئه‌ندازه‌ی سنووری واتای ده‌رپرینه‌کان ده‌سه‌لاتی هه‌یه له‌ ته‌ئویل و رافه‌کردنی قورئانی پیروژ، هه‌روه‌ها له‌ چوارچێه‌ی ئه‌و شته‌ی هه‌والی زۆری له‌سه‌ر ها‌تووه.

عه‌قل دانپێدانه‌رو و پشتگیری ده‌قه‌کانه‌ نه‌ک ر‌ه‌ت کردنه‌وه‌ی ده‌قه‌کان، شوین پێی نه‌قل هه‌لده‌گریت و به‌هێزی ده‌کات، عه‌قل به‌ته‌نها نا‌کریته‌ سه‌رچاوه‌ی به‌لگه‌هێنانه‌وه‌ چونکه‌ گو‌م‌پا ده‌بی‌ت.

سه‌باره‌ت به‌و شیوازه‌ی فه‌یله‌سوف و زانایانی که‌لام و مو‌عته‌زیله‌کان و ئه‌شعه‌ریه‌کان و ماتوریدییه‌کان به‌کاریان هێنا، که ئاویته‌ ببو‌و به‌ په‌یره‌وی فه‌یله‌سوفه‌کان و مه‌نتیقی یۆنان، ئه‌م شیوازه‌ له‌لای هاوه‌لان و شوینکه‌وتوو‌ان ناسراو نه‌بوو. چونکه‌ ئه‌گه‌ر بو‌تریت ئه‌مانه‌ شیوازی پێویستن بو‌ تی‌گه‌یشتن له‌ بیروباوهری سه‌رده‌کیشتیت بو‌ ئه‌وه‌ی که پێغه‌مبه‌ر و پێشینان به‌شیوه‌یه‌کی راست و ره‌وان تی‌نه‌گه‌یشتوون له‌ بیروباوهری به‌لگه‌کانی بۆیه‌ ئه‌م به‌هانه‌یه‌ پو‌ج و بی‌ بنه‌مایه.

<sup>(۱)</sup> تاریخ المذاهب الإسلامية ۱۹۰.



ئین تهیمیه که ریککاری کرد بو پهیره و بهرنامهی سهلهفیهکان هۆشدارى لهویارهوه داوه<sup>(۱)</sup>.

۲- ههروهه (ئین تهیمیه) باسی کردوه، خوابیهکزانین (التوحید)یان بو سی بهش دابهش کردوه، که نهمانه: خوابیهکگرتن له پهروهردگاریتی دا، خوابیهکگرتن له پهراوتی دا، خوا بهیهکگرتن له ناو سیفهتهکان دا.

أ- خوابیهکگرتن له پهروهردگاریتی دا (یهکتایی خوا له بهدیتهناندا): واتاکه ی ئهوهیه: خوی گهوه بهدیتهنهره پهروهردگاری ههموو شتیکه<sup>(۲)</sup>، بنده دان دهنیته بهوهی تهنها خوی گهوه بهدیتهنهره رۆزیدهوه بهخهروه توانای گرتنهوهی بهخشهکانی هیه<sup>(۳)</sup>.  
بههه لگانه:

- خوی گهوه دهههرویت: وَلَیْن سَأَلْتَهُمْ مِّنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ﴿ لقمان: ۲۵. و الزمر: ۳۸. واته: (سویند بهخوا نهگهر پرسیار له خوانهناسان بکهیت: کی ئاسمانهکان و زهوی دروست کردوه، ئهوه بهدلنیاپیهوه دهلین: الله).

- خوی پاک و بی وینه دهههرویت: ﴿ قُلْ لِّمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۸۶﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿۸۷﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿۸۸﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا نُنْقِطُ ﴿۸۹﴾ قُلْ مَنْ مِّنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۹۰﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ﴿۹۱﴾ واته: (بیان بلی: باشه زهوی و ئهوه کهسانه که لهسههه دهژین کی خاوهنیانه، نهگهر زیرهه و

(۱) تاریخ المذاهب الإسلامية ۱۹۲. سهیری نهمانهش بکه: مناهج الإجتهد في الإسلام ۵۰۸ وموقف ابن تیمیه من الأشاعرة ۵۴/۱ و ۶۹.

(۲) مجموع الفتاوى لابن تیمیه ۵۰/۱۱. بروانه: موقف ابن تیمیه من الأشاعرة ۳/۹۷۴.

(۳) مجموع الفتاوى لابن تیمیه ۳۷۹/۱۴.

(۴) مجموع الفتاوى لابن تیمیه ۵۱/۱۱.

هۆشیارن؟ ئەگەر شت دەزانن؟! سەرەنجام هەر دان بەراستیدا دەنن و دەلنن: هەر خوا، خواوەنیانە، هەر پەروردگار بەدیھنەریانە، ئەوسا پێیان بلی: جا ئەو بۆچی یادەوهری وەرناگرن؟. پێیان بلی: ئەی کێ پەروردگاری ھەوت ئاسمانەکیە و کێ پەروردگاری ھەرش و تەختی ھەرمانەرەوای گەورەو فراوانە؟. سەرەنجام دەلنن: ھەر خوا پەروردگاریانە، ئەوسا بلی: باشە ناخەر ئیو لێ ناترسن؟ خۆتان ناپارێزن لە خەشم و قینی. بلی: کێ جڵەوی ھەموو شتیکی بەدەستە، لە کاتیکیدا ھەر ئەو پەنا بەخشەو کەس ناتوانیت لە سزای ئەو زاتە، کەس پەنا بدات، ئەگەر ئیو بزائن و شارەزا بن. "سەرەنجام بۆ ئەمەش" دەلنن: ھەموو ئەوانە بەدەست خوا، تۆش بلی: کەواتە چۆن جادووستان لێدەکریت؟ کە ئەمە دەزانن).

- پیغەمبەر(صلی اللہ علیہ وسلم) دەفرمووت: (اللهم لا مانع لما أعطيت، ولا معطي لما منعت، ولا ينفع ذا الجد منك الجد)<sup>(۱)</sup> واتە: خواھەگیان "شتیک تۆ ببەخشیت کەس توانای گرتنەوھی نییە، شتیکی کە نەبەخشیت و بیگریوھە کەس توانای بەخشینی نییە، ھیچ ھەول و کۆششیک سوودی نییە مەگەر تۆ ویستت لەسەر نەبیت.

ھەموو ھاوبەشدانەرەکان دانیان بەو جوۆر بەشە خواھەییە کزانین داناو، ھاوبەشدانەرەکان دان دەنن بەخوای راستەقینە کە ھاووینە نییە لە: زات و سیفەت و سەرچەم کردەوکانی، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا ئەوان ھاوبەش بۆ خوا بریار

<sup>(۱)</sup> مجموع الفتاوى لابن تيمية ۳۷۶/۱۴.

فرموده: خواھەگیان "شتیک تۆ ببەخشیت کەس توانای گرتنەوھی نییە... تاد: صحیح البخاری فی ۱۰ کتاب الآذان باب الذکر بعد الصلاة، رقم ۸۴۴، عن المغيرة بن شعبه بهذا اللفظ. وورد بهذا اللفظ أيضا في صحيح البخاري في ۸۰ کتاب الدعوات ۱۸ باب الدعاء بعد الصلاة، رقم ۶۳۳۰. و ۸۲ کتاب القدر ۱۲ باب لا مانع لما أعطى الله رقم ۶۶۱۵. و ۹۶ کتاب الإعتصام بالكتاب والسنة ۳ باب ما يكره من كثرة السؤال رقم ۷۲۹۲.

ده‌دهن له په‌رستراویتی دا، خوای تر له‌گه‌ڵ خوای گه‌وره ده‌په‌رستن، تەکارن یاخود هاویه‌شی خوان<sup>(۱)</sup>. هیچ موسلمانێک له‌م باب‌ه‌ته‌دا راجیایی نییه. گشت به‌دییه‌نراوان و زانیانی که‌لامیش دانیان به‌یه‌کتایی خوا له‌په‌روه‌ردگاریتی دا ناوه، به‌لام ته‌مه به‌ته‌نها به‌س نییه، به‌لکو پیویسته دانبنین به‌یه‌کتایی خوا له‌په‌رستراویتی دا، ته‌مه‌ش مافی خوایه له‌سه‌ر به‌نده‌کانی ته‌ویه به‌په‌رستن و هاویه‌شی بۆ پریار نه‌دهن، هه‌روه‌ک چۆن له‌فه‌رمووده‌ی راست و دروستدا هاتووه<sup>(۲)</sup>.

ئین ته‌میه بۆچوونی وایه که: به‌هۆی ئه‌و توانایه‌ی که له‌به‌نده‌دا هه‌یه ئه‌وا کرده‌وه‌کانی ده‌دریته پالی، هه‌مان ئه‌و کرده‌وانه‌ش ده‌درینه پال خوا به‌هۆی ته‌وه‌ی خوای گه‌وره ئه‌و توانایه‌ی له‌مرۆفدا دروست کردووه و خوای گه‌وره به‌دییه‌نهری هۆکاره‌کانه<sup>(۳)</sup>.

به‌مه‌ش به‌پێژه‌یه‌کی زۆر (ئین ته‌میه) له‌گه‌ڵ موخته‌زیله‌کان هاو‌پایه، به‌لام له‌دوو شتدا رای له‌گه‌ڵ ئه‌وان جیا‌یه:

یه‌که‌م: موخته‌زیله‌کان بۆچوونیان وایه: پابه‌ند بوون و به‌یه‌ک په‌یه‌ه‌ست بوونی‌ک هه‌یه له‌نیوان فه‌رمان و یستی خوا، خوای گه‌وره کاتی‌ک فه‌رمان به‌شتی‌ک ده‌کات که وستی له‌سه‌ر بی‌ت، شتی‌ک قه‌ده‌غه ده‌کات که وستی له‌سه‌ر نه‌بی‌ت، خوای گه‌وره وستی له‌سه‌ر گونا‌هو تاوان نیه بۆیه فه‌رمانی پیناکات. ئین ته‌میه بۆچوونی وایه هیچ پابه‌ند بوون و به‌یه‌ک په‌یه‌ه‌ست بوونی‌ک نییه له‌نیوان فه‌رمان و وستی خوا، خوای گه‌وره وستی له‌سه‌ر کاری باش و گوراپه‌لییه و فه‌رمانی پینده‌کات، گونا‌هو تاوانی قه‌ده‌غه کردووه و یستیشی

(۱) مجموع الفتاوی لابن تیمیة ۵۰/۱۱-۵۱.

(۲) مجموع الفتاوی لابن تیمیة ۲۳/۱.

(۳) تاریخ المذاهب الإسلامیة ۲۰۲.

لەسەر نییه<sup>(١)</sup>.

دووهم: ئیبن تەیمیە جیاوازی کردوو لە نێوان (پازی بوون و خوشیستن) و ویستدا، خوای گەوره گوناھو تاوانەکانی خوش ناوێت، بەلام ویستی لەسەرە.

ئیبن تەیمیە وتویەتی ئەمە پای زۆریە ئەھلی سوننە و زۆریک لە ھاوێلانی ئەشعەرییە، ھەرۆھە پای سەرتاپای پیشینانە<sup>(٢)</sup>.

ئەم وتەییە ئیبن تەیمیە کە دەلێت خوای گەوره توانای لە بەندەدا دروست کردوو کە بەھۆیە دەتوانێت کاریگەری دروست بکات لەسەر شتەکان، زۆر نزیکە لە مەزھەبی ماتوریدی، بەلام ابن تیمیە وتویەتی کە کاریگەری کردن لەسەر شتەکان بەھۆی ئەنجامدانیان دەبێت.

ماتوریدی پێی وایە کە کاریگەری لەسەر کردەوکان بەو ھێزە کە خوای گەوره لە ناخی مەرۆفدا دایناوە، کە دەتوانێت کردەو کە بەدەست بەیئیت (کسب) بکات و لەو تێپەر ناکات<sup>(٣)</sup>.

ھۆدارکردنی کردەوکانی خوا“ واتە: نایا خوای گەوره کردەویەکی کردوو و شتیکی بەدیھێناوە بەبێ پالئەرو ھاندەر؟

- پراو بۆچوونی ئەشعەرییەکان ئەویە: کە خوای گەوره بێ ھۆ و بێ ھاندەر و پالئەر ئەم شتانە بەدیھێناوە، چونکە ئەمە دەبێتە ھۆی بەندوبار خستە سەر ویستی خوای گەوره، خوای گەوره لەسەر کردەوکانی لێی ناپرسیتەو.

<sup>(١)</sup> تاریخ المذاهب الإسلامية ٢٠٣.

<sup>(٢)</sup> تاریخ المذاهب الإسلامية، سەرچاوەی پیشوو و ناماژە بۆ داو: منهاج السنة ٢٢٦/١ و مجموعة الرسائل والمسائل ٥/ ١٠٢.

<sup>(٣)</sup> تاریخ المذاهب الإسلامية، سەرچاوەی پیشوو.

بۆچوونی موختهزیه‌کان بریتیه له‌وهی خوای گه‌وره له‌ فهرمان و پێگه‌یه‌کانیدا ته‌نها شتی چاك نه‌نجام ده‌دات و ته‌نها فهرمان به‌ شتی چاك ده‌كات، خۆی ده‌پارێزێت له‌ شتی خراپ و فهرمان كردن به‌ خراپه‌.

ئێین ته‌یه‌یه هه‌ردوو بۆچوونه‌كه‌ی په‌تكردۆته‌وه‌.

- بۆچوونی ماتوریدیه‌كان نه‌وه‌یه كه‌ خوای گه‌وره به‌دییه‌نراوانی به‌دییه‌ناوه و فهرمانی به‌و شتانه‌كردووه كه‌ په‌وان و پێگه‌ی له‌و شتانه‌كردووه كه‌ خراپن له‌ حه‌كمه‌ت و داناییه‌كه‌ی سوپاس كراو، نه‌و حه‌كمه‌ت و داناییه‌ش له‌ خوای گه‌وره پێویست نییه به‌لكو ته‌نها بۆ روونكردنه‌وه‌ی هۆی به‌یدییه‌نرانی به‌دییه‌نراوانه له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌.

ئێین ته‌یه‌یه ئه‌م بۆچوونه‌ی په‌سه‌ند كردووه‌و وتویه‌تی ئه‌مه بۆچوونی پێشینه‌، كۆمه‌ڵێك له‌ هاوه‌ڵانی (ئهبو حه‌نیفه‌، مالیه‌ك، شافیه‌ی، ئه‌حمه‌د) و جگه له‌وانیش ئه‌م بۆچوونه‌یان په‌سه‌ند كردووه‌، هه‌ندێك ده‌سته له‌ زانایانی كلامیش ئه‌م بۆچوونه‌یان په‌سه‌ند كردووه‌<sup>(١)</sup>.

ب- خاوه‌یه‌كه‌گرتن له‌ په‌ستراویتی دا (یه‌كتایی خوا له‌ په‌ستندا): مه‌به‌ست له‌مه نه‌وه‌یه كه‌ ته‌نها په‌ستش بۆ خوا بكرێت و هاوبه‌شی بۆ بێار نه‌درێت له‌ په‌ستندا<sup>(٢)</sup>. به‌م به‌لگانه‌:

- خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووی‌ت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ (الانبیاء: ٢٥). واته‌: (ئێمه پێش تۆ هه‌یج پێغه‌مبه‌ری‌كمان په‌وانه نه‌كردووه‌، كه‌ وه‌حیمان بۆ نه‌ناردی‌ت كه‌: بێگومان هه‌یج خاویه‌ك نییه جگه

<sup>(١)</sup> تأریخ المذاهب الإسلامية ٢٠٣-٢٠٤. پروانه: موقف ابن تیمیة من الأشاعة ٣/١٣١٠.

<sup>(٢)</sup> مجموع الفتاوى لابن تیمیة ٥٠/١١-٥١ و ٣٧٨/١٤.

له من و ده بیټ هر من بپه رستن).

- خوای بى وینه ده فهرموویت: ﴿وَسَّئِلْ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهًا يُعْبَدُونَ﴾ الزخرف: ٤٥. واته: (تو لهو پیغه مبه رانه ی که ناردو ومانه پیش تر بپرسه، نایا جگه له خوای میهره بان خوای ترمان دیار یکردووه که به ندایه تی بو بکریټ).

- خوای مه زن ده فهرموویت: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ النحل: ٣٦. (١) واته: (سویند به خوا بیگومان نیمه له ناو هه موو گهل و نه ته وه یه کدا پیغه مبه ریکمان ره وانه کردووه و پیمان راگه یاندووه که پییان بلیت: ته نها خوا بپه رستن، خوتان دووره په ریز بگرن له هه موو په رستراویتی تر).

زانایان به په رچه دابه ش کردنی خوابه یه کزانین و خوابه یه کگرتیان داوه ته وه بو (خوابه یه کگرتن له په روه ردگاریټی دا)، (خوابه یه کگرتن له په رستراویتی دا) به وه ی هه ردوو جوړه که یه ک شتن و جیاوازی نییه له نیوانیان، به م به لگانه:

- خوای بالاده ست ده فهرموویت: ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ﴾ الأعراف: ١٧٢. واته: (نایا من په روه ردگاری نیوه نیم؟ هه موو وتیان: نایټ تو خوای نیمه نه بیت). نه یفه رمووه: من په رستراوی نیوه نیم؟ به لکو رازی بووه به وه ی نه وان پروایان به په روه ردگاریټی خوا هه یه، هر که سیټ دان بنیت به په روه ردگاریټی خوا نه وا دانی ناوه به په رستراویتی خوا، چونکه په روه ردگار جیا نیه له په رستراو به لکو خودی په رستراوه که یه.

- پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموویت: (إِنَّ الْمَلَائِكَةَ يُسْأَلُونَ الْعَبْدَ فِي قَبْرِهٖ، فَيَقُولَانِ لَهُ: مَنْ رَبُّكَ؟) واته: دوو فریشته له گوږدا پرسیار له به نده ده که ن

(١) مجموع الفتاوى لابن تیمیة ٥٢/١١.

پهروهردگارت کییه؟. بۆچی پئی نالین: پهراوت کییه؟ نه مهش بهلگهیه له سهه رهوهی خوابهیه کگرتن له پهروهردگاریتی و پهراوتی دا یه ک شته<sup>(۱)</sup>.  
ئین تهیمیه وتویهتی (خوابهیه کگرتن له پهراوتی دا) دوو شت ده خوازیت: یه که میان: ته نهها خوی گهوره بهرستیت، هه که سیك له پهراوتی که سیك یان شتیك بکاته هاویهش بۆ خوی گهوره نهوا هاویهشی بریارداوه، نه مهش له بهر نهوهی:

هاویه شدانه رانی عه ره ب دانیانده نا بهوهی که ته نهها خوی گهوره به دیهینه ری ئاسمانه کان و زهویه، هه ره که خوی گهوره ده فره موویت: ﴿وَلَّيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾ لقمان: ۲۵. و الزمر: ۳۸. واته: (سویند به خوا نه گهه پر سیار له خوانه ناسان بکهیت: کی ئاسمانه کان و زهوی دروست کردوه، نهوه به دلنیا بهیه وه ده لئین: الله). له گهه نهوه شدا هه به هاویه شدانه ر ناوبران، چونکه له گهه خوی گهوره دا شتی تریان ده بهرست.  
دووه میان: به وپییه خوی گهوره بهرستیت که خوی گهوره له سهه زمانی پیغه مبه رانی دیار به کردوه.

ئین تهیمیه وتویهتی: (نزاو دوعا یه کی که له پهراوتی و خوابه بهرستیه کان، هه که سیك بهرستیه وه له به دیهینه راوان وه: مردوان و کهسانی ئاماده نه بوو و هاوار بکاته نهوان... نهوا شتیکی نویی له ئایندا داهینه اوه هاویهشی بۆ خوا بهریار داوه و بهرستی نا موسلمانانی گرتوه. هه که سیك به خاترا نهی

<sup>(۱)</sup> الدرر السنية لأحمد بن زيني دحلان ۳۷.

حديث الملكين في مسند الإمام أحمد ۴۹۹/۳۰، أول مسند الكوفيين من حديث البراء بن عازب (رضي الله عنه)، رقم ۱۸۵۳۴ و تيادا هاتوه: (... رۆچی ده گه بهرستیه وه بۆ ناو لاشه کهی دوو فره شته دینه لای و دایده نه شین، و پئی ده لئین: پهروهردگارت کییه؟ ده لئیت: پهروهردگارت "الله" یه. پئی ده لئین: ئاینیت چییه؟ ده لئیت: ئاینم ئیسلامه...).

قال المحقق المسند الشيخ شعيب إسناده صحيح، رجاله رجال الصحيح. ثم خرج من كتب كثيرة. ثم فرموده یه چهند گێرانه وه یه کی تریشی هه یه له موسه دی نه حمه و جگه له ویشدا.

به دیهینراوان له خوای گهوره بیاریته وه یان به به دیهینراوان خوای گهوره سویند بدات، نهو که سه بیدعه چیه و خوای گهوره هیچ به لگه یه کی له سه ر په وایی نهو کارهی دانه به زاندوه<sup>(۱)</sup>.

ئین ته ییه له سه ر بۆچونه که ی سه باره ت به (خوابه یه کگرتن له په رستراویتی دا) نهو شتانه ی خواره وه ی پر یارداوه:

۱- قه دهغه کردنی نزیک بوونه وه له خوای گهوره به هۆی پیاوچاک و نهو لیاکان. نهو گهرچی هه ندیک له پیاوچاکان خاونی که پامه ت بن، نهوا وه که به نده کانی تر نه کدارن به جیه جی کردنی نهو و فه رمانه کانی شه ریع، نهو که پامه ته نایته هۆکاری نزیک خسته نه وه ی خاوه نه که ی له خوای گهوره، پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فه رموویه تی: (یا معشر قریش - أو کلمة غوها - إشتروا أنفسکم لا أغني عنکم من الله شیئاً، یا بني عبد مناف لا أغني عنکم من الله شیئاً، یا عباس بن عبدالمطلب لا أغني عنک من الله شیئاً، یا صفیه عمه رسول الله (صلی الله علیه وسلم) لا أغني عنک من الله شیئاً، ویا فاطمه بنت محمد سلینی ما شئت من مالي، لا أغني عنک من الله شیئاً)<sup>(۲)</sup> واته: نهی کۆمه له ی

<sup>(۱)</sup> تاریخ المذاهب الإسلامية ۲۰۵. و ناماژه ی کردوه بۆ (قاعدة جلیلة فی التوسل والوسيلة لابن تیمیة). له م باره وه سه یری نهو سه رچاوه یه بکه: قاعدة جلیلة فی التوسل والوسيلة فی مجموع الفتاوی ۳۱۱/۱-۳۱۲.

<sup>(۲)</sup> تاریخ المذاهب الإسلامية ۲۰۶. له م باره وه سه یری نهو سه رچاوه یه بکه: قاعدة جلیلة فی التوسل والوسيلة، فی الجزء الأول مجموع الفتاوی ۱۴۲-۳۶۸.

فه رمووده ی: نهی کۆمه له ی قوه یش... تاد: بهذا اللفظ فی: صحیح البخاری فی ۵۵ کتاب الوصایا ۱۱ باب هل یدخل النساء والولد فی الأقارب، رقم عن أبي هريرة. الحديث بلفظ مقارب فی صحیح البخاری ۶۱ کتاب المناقب ۱۳ باب من إنتسب إلى آبائه فی الإسلام والمجاهلية، رقم ۳۵۲۷، عن أبي هريرة. و ۶۵ کتاب التفسیر ۲ باب: ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ الشعراء:





پېغەمبەرەن ۋە پىياۋچاكان دۋاى مردنيان، ئەگەرچى زىندووش بن لە  
گۆرەكانياندا). ئەمەش بەلگەكانىيەتى:

(ھىچ يەككە لە پېشيان ئەم كارەى نەكردوۋە، ھەروەھا ئەمە رېخۆشكەرە بۆ  
ھاۋبەشدانان ۋە بەندايەتى كردنى غەيرى خۋاى گەورە).  
وتويەتى: (داۋاكردن لە مردوۋىك بەپېچەوانەى ئەۋەيە كە داۋاى لېبەكەيت  
كاتىك كە زىندوۋە، چونكە داۋاكردن لە كەسى زىندوۋ سەر بۆ ھاۋبەشدانان  
ناكىشيت).

دروست نىيە نەزرو قورپانى بىكرىت بۆ گۆرەكان ۋە مردوۋەكان. بىن تىمىيە  
وتويەتى: (ھەر كەسىك باۋەرى ۋابو كە گۆر سوۋد يان زىانى ھەيە ئەۋە  
كەسىكى گومراۋ نەزانە).

ھەروەھا وتويەتى: (ھەر كەسىك باۋەرى ۋايىت ئەۋ نەزانە دەروازەى  
داۋاكردنى پىداۋىستىيەكانە لە خۋاى گەورە ۋە لاپەرى ناخۆشەيەكانە ۋە ھۆى  
كرانەۋەى دەرگەى رزق ۋە رۆزىيە، ھۆكارى شارپاريزىيە، ئەۋ كەسە  
ھاۋبەشدانەرە ۋە پىۋىستە بىكوژرىت)<sup>(۱)</sup>.

زانايان بەرپەرچى ئىبن تەمىيەيان داۋەتەۋەۋ وتويانە: مەزھەبى ئەھلى سوننە ۋە  
جەماعت بە رەۋاى زانىۋە كە تەۋەسل بىكرىت بە پلەۋپايەۋ پلەبەرزى  
پېغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) ۋە پىياۋچاكان، جا چ زىندوۋ يان مردوۋ بن.  
فەرۋ تەبەرۋىيان پىۋەدەكرىت بەھۆى ئەۋەى خۆشەيىستى خان، بەلام سوۋدو  
زىان ۋە بەدپەيتان تەنھا كارى خۋايە ۋە ھاۋبەشى نىيە<sup>(۲)</sup>. ئەمانەش ھەندىك

<sup>(۱)</sup> تاريخ المذاهب الإسلامية ۲۰۶-۲۰۷ ونقل عن مجموعة الرسائل والمسائل ۵۵/۱ لابن تيمية.

بروانە: ھاناۋ ھاۋارىردن بۆ غەيرى خۋاى گەورە ۋە ھاۋاركرن ۋە داۋاى يارمەتى كردن لە مردوۋان لە:  
قاعدة الجليلية في التوسل والوسيلة، في: مجموع الفتاوى ۱۴۲/۱-۳۶۸.

فەرۋودەى: نايىت ھاۋارى من بىكرىت... تاد: في: المعجم الكبير للطبراني.

<sup>(۲)</sup> رسالة فيما يتعلق بأدلة جواز التوسل بالنبي وزيارته (صلی اللہ علیہ وسلم)، لأحمد زيني دحلان ۱۸۰-۱۸۱.

له به لگه کانی ئه هلی سونه و جه ماعه تن:

- (عوسمانی کوری حنیف) ده گێڕێتهوه: (أَنْ رَجُلًا ضَرِيرَ الْبَصَرِ، أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: ادْعِ اللَّهَ أَنْ يَعْفِيَنِي، قَالَ: إِنْ شِئْتَ دَعَوْتُ، وَإِنْ شِئْتَ صَبَرْتُ فَهُوَ خَيْرٌ لَكَ. قَالَ: فَادْعُهُ. قَالَ: فَأَمَرَهُ أَنْ يَتَوَضَّأَ فَيَحْسَنَ وُضْوءَهُ، وَيَدْعُو بِهَذَا الدُّعَاءِ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَأَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ، إِنِّي تَوَجَّهْتُ بِكَ إِلَى رَبِّي فِي حَاجَتِي لِتَقْضِيَ لِي، اللَّهُمَّ فَشَفِّعْهُ فِي) وَاتِهِ: بِيَاوِيكَ هَاتِهِ لَا يَ پێغه مبهه (صلى الله عليه وسلم) چاوتیشهی هه بوو و وتی: له خوا بپاریتوه تا شيفا و چاره سههه نه خو شیه کهم بکات، پێغه مبهه (صلى الله عليه وسلم) فه رمووی: نه گهر ده ته ویت بۆت له خوا ده پاریتمه وه، نه گهر ئارام بگرت له سهه نه خو شیه کهت بۆت چاکتره. وتی: بۆم بپاریتوه له خوا. پێغه مبهه (صلى الله عليه وسلم) فه رمانی پێکرد که ده ستوێژێک به جوانی و پێک و پێکی بگرت و دواتر ئه م نزایه بکات: خوایه گیان لیت ده پاریتمه وه و پرووی دلم کردۆته تۆ به هۆی پێغه مبهه کهت موحه مه د پێغه مبهه ری په حمه ت، پێغه مبهه من به هۆی تۆ پرووم کردۆته خوای گه وه بۆ ئه وهی ئه ونزایه م گه را بکات و بۆمی جی به جیبکات، خوایه گیان پێغه مبهه به تکاکارم په سه ند بکه.
- ئه بو سه عید خودری ده لیت پێغه مبهه ری خوا (صلى الله عليه وسلم) فه رموویه تی: هه ر که سیك له مالتی هاته ده ره وه و چوو بۆ نوێژ کردن و وتی: خوایه گیان لیت ده پاریتمه وه به پله و پایه و پێزی ئه وانهی که لیت ده پاریتمه وه ... تاد.
- ئه مه ته وه سل کردنه به هه موو به نده یه کی باوه ردار، هاوه لان له کاتی چوونیان بۆ نوێژ به م دوعا یه ده پارانیه <sup>(١)</sup>.

<sup>(١)</sup> رسالة فيما يتعلق بأدلة جواز التوسل بالنبي وزيارته (صلى الله عليه وسلم)، لأحمد زيني دحلان ١٧٠. حديث عثمان بن حنيف بهذا اللفظ رواه الترمذي في سننه في ٤٩ كتاب الدعوات ١١٩ باب، رقم ٣٥٧٨، ٥/٥٦٩. وقال: حديث حسن صحيح غريب لا نعرفه إلا من هذا الوجه. ورواه ابن ماجه في سننه مع اختلاف لفظي يسير في: ٥ كتاب إقامة الصلاة والسنة فيها، ١٨٩ باب ما جاء في صلاة الحاجة رقم ١٣٨٥، ١/٤٤١ وفيه بعده، قال أبو إسحاق: هذا حديث صحيح. وهذا الحديث رواه

- نه نه س گێراویه تیه وه که: عومهری کورپی خه تاب (په زای خوای لیبت) هه ر کاتیک ده بووه وشکه سالی به هۆی (عه باسی کورپی عه بدولموته لیب) داوای بارانبارینی له خوای مه زن ده کرد. جا ده یوت: خوایه گیان ئیمه به هۆی پیغه مبه ره که ته وه داوای بارانبارینمان لی ده کردی، ئیستاش داوای باران بارین ده که یین له تۆ به هۆی مامی پیغه مبه ره که ته وه، نه نه س ده لیت: خوای گه وره بارانی باراند<sup>(۱)</sup>.

- چه ندین فه رموده ی راست و دروست هاتوون که نه وه ده خه نه پروو هاوه لآن ته به روکیان کردووه به ئاره قه و موو و پاشماوه ی ده ستنوژی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم).

چه ندان فه رموده ی تریش له دوو سه حیه که دا و له سه رچاوه کانی تریشدا هاتوون<sup>(۲)</sup>.

أيضا النسائي (في الكبرى) والبيهقي والطبراني بإسناد صحيح عن عثمان بن حنيف، وخرجه أيضا البخاري في تاريخه والحاكم في المستدرک بإسناد صحيح. / رسالة فيما يتعلق بأدلة جواز التوسل بالنبي (صلی الله علیه وسلم) وزيارته لأحمد بن زيني دحلان ١٧٥-١٧٦. الحديث في مسند أحمد ٤٧٨/٢٨ رقم ١٧٢٤٠، طبعة مؤسسة الرسالة، وقال المحقق شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح، رجاله ثقات. وذكر محرجيه. وللحديث طريقان آخران فيه برقم ١٧٢٤١ و ١٧٢٤٢.

حديث أبي سعيد الخدري في سنن ابن ماجه، في: ٤ كتاب المساجد والجماعات، ١٤ باب المشي إلى الصلاة رقم ٧٧٨، ٢٥٦/١ ورواه ابن خزيمة في صحيحه. الحديث في مسند أحمد ٢٤٧/١٧ رقم ١١١٥٦، طبعة مؤسسة الرسالة، من طريق آخر، قال المحقق فيه شعيب: إسناده ضعيف، وقد روي موقوفا وهو أشبه. وخرجه.

رسالة فيما يتعلق بأدلة جواز التوسل بالنبي (صلی الله علیه وسلم) وزيارته لأحمد بن زيني دحلان ١٧٨.

حديث أنس (رضي الله عنه) رواه البخاري في صحيحه في ١٥ كتاب الإستسقاء ٣ باب سؤال الإمام الإستسقاء إذا قحطوا رقم ١٠١٠، لا ٢١٦ و في: ٦٢ كتاب فضائل أصحاب النبي (صلی الله علیه وسلم)، ١١ باب ذكر العباس بن عبد المطلب (رضي الله عنه) رقم ٣٧١٠، لا ٧٨١.

السلفية لمحمد سعيد رمضان البوطي ١٥٤.

نەزانراوە کە لە سەر دەمی پێشینیان مشتومڕ کرابێت لەسەر ئەم بابەتە، بارودۆخەکە ھەر بەو شێوەیە بوو بۆ ئەوەی ھیچ راجیاییەک لە گۆرێدا ھەبێت تا ئیمام (ئەبن تیمیە) ھات و جیاوازی کرد لە نێوان تەوہسول کردن بە پێغەمبەرەکان و پیاوچاکان لەو کاتەدا کە زیندوون و لەو کاتەدا کە مردوون، بە دروستی زانی تەوہسول بە ناوبراوان بکریت لەو کاتەدا کە لە ژیاندان و بە نا دروستی زانی کە لە دواى مردنیان تەوہسولیان پێ بکریت، سەرباری ئەوەی کە دەقەکان جیاکاریان نەکردووە لە نێوان ئەو دوو ھالەتە.

ئەمە بابەتیکی کۆششکاری و ئیجتھادییە، کە نابێت بێتە ھۆی جیاوازی و لێک ترازانی ریزی موسلمانان، نابێتە ھۆکاری تاوانبارکردنی ئەوەی تر یان بە بیدعەچی دانانی، چ جایی ئەوەی بە ھاوێشدا نەریان بە دەرچوو لە ئاین دابنریت، چونکە ھەموو لایەک کۆکن لەسەر ئەوەی تەوہسول بە پلەوپایە و ریزی پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) و پیاوچاکان دەکریت کە لەلایەن خوا ھەیانە نەوێک بە جەستە مادییە کەیان<sup>(۱)</sup>.

۳- قەدەغەکردنی سەردانکردنی گۆری پێغەمبەرەکان و پیاوچاکان بە مەبەستی دەستخستنی فەرۆ بەرە کەت. ئێن تەمییە بۆچوونی وابوو کە سەردانکردنی گۆری پیاوچاکان بە مەبەستی دەستخستنی تەبەرۆک و زیاتر نزیک بوونەو لە خواى گەورە دروست نییە. بەلام ئەگەر سەردان کردنەکە بە مەبەستی پەندو ئامۆژگاری وەرگرتن بێت ئەوا دروستە، بەلکۆ خێرو سوننەتە.

ئەم دوو کتێبانەش دووان لەبارەى بابەتی تەوہسول: شفاء السقام في زيارة خير الأنام للإمام تقي الدين أبي الحسن علي بن عبد الكافي السبكي، المتوفى ٧٥٦هـ، وشواهد الحث في الاستغاثة بسيد الخلق (صلی اللہ علیہ وسلم) للشيخ يوسف بن إسماعيل النبهاني، المتوفى سنة ١٣٥٠هـ-١٩٣٢م. <sup>(۱)</sup> السلفية لمحمد سعيد رمضان البوطي ١٥٤-١٥٦.

به‌همان شیوه ناوبراو بۆچوونی وایه: سه‌ره‌دانکردنی گۆری پیغه‌مبه‌ریش (صلی الله علیه وسلم) به مه‌به‌ستی فه‌رو به‌ره‌که‌ت ده‌ستخستن دروست نیه. به‌م به‌لگانه:

پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) فه‌ردوویه‌تی: (اللهم لا تجعل قبري وثنا يعبد. إشتد غضب الله على قوم اتخذوا قبور أنبيائهم مسجدا) واته: خواجه‌گیان گۆره‌که‌م نه‌که‌ی به‌بتیک که به‌رسترت. به‌راستی خوای گه‌وره زۆر له‌و گه‌لانه توپه‌یه که گۆری پیغه‌مبه‌رانیاان کردۆته مزگه‌وت.

پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) به‌ پیچه‌وانه‌ی نه‌ریتی خه‌لک له‌ مالتی خاتوو عایشه (ره‌زای خوای لیبیت) نه‌ژراو به‌خاک سپێردرا بۆ نه‌وه‌ی گۆره‌که‌ی نه‌که‌رته زیاره‌تگه (مزار).

هاوه‌لان کاتیک سلاویان له‌ پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ده‌کرد دوا‌ی مالتاوا‌یی کردنی مه‌به‌ستیان له‌و سلاوکردنه‌ نزاو پارانه‌وه‌ بوو، نه‌وا پروویان ده‌کرده‌ پرووگه<sup>(۱)</sup>.

بۆچوونی ئین ته‌میه‌ له‌باره‌ی سه‌ردان کردنی (په‌وزه‌ی پیروژ) پیچه‌وانه‌ی بۆچوونی زۆربه‌ی زانایانه، چونکه‌ زۆربه‌ی زانایان پێیان وایه‌ قه‌ده‌غه‌ کردنی سه‌ره‌دانکردنی (په‌وزه‌ی پیروژ) له‌ ترسی به‌ترستی بوو، نه‌و مه‌ترسیه‌ له‌ گۆریدا نییه، دوا‌ی جیگیربوونی بنه‌ماکانی ئیسلام له‌ دل و ده‌رووندا.

که‌ پیغه‌مبه‌ر موحه‌ممهد (صلی الله علیه وسلم) به‌ پیروژ ده‌گیرت نه‌وا خو‌ی له‌ خویدا به‌ پاک و پیروژ گرتنی یه‌کتایی و نه‌و واتایانه‌یه‌ که‌ پیغه‌مبه‌ر له‌و پێناوه‌دا په‌وانه‌ کراوه.

<sup>(۱)</sup> تاریخ المذاهب الإسلامية ۲۰۷-۲۰۸.

سه‌یری نه‌مه‌ش بکه: قاعدة جلیلة فی التوسل والوسيلة، فی: مجموع الفتاوی، الجزء الأول ۱۴۲- ۳۶۸.

فه‌رمووده‌ی: خواجه‌گیان گۆره‌که‌م نه‌که‌ی به‌بتیک که‌ به‌رسترت... تاد. رواه مالک فی موطنه.

سەردان کردنی ڕه‌وزه‌ی ڤیروژ به‌ بیره‌یتانه‌وه‌ی هه‌لوێسته‌کانی ڤیغه‌مبه‌ره (صلی الله علیه وسلم) له‌ جیهاد و ئارامگری و کارکردن له‌ ڤیناو ڤایه‌دارکردنی یه‌کتاناسی و ئایین.

نافیعی خزمه‌تکاری عه‌بدوڵای کوری عومەر ده‌لی: ئین عمر سلّوی له‌ گۆری ڤیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ده‌کرد، سه‌د جار یان زیاتر بینومه‌ هاتۆته‌ لای گۆری ڤیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)، ده‌ستی داناوه‌ته‌ سه‌ر شوینی دانیشتنی ڤیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) له‌سه‌ر مینه‌به‌که‌ی و دواتر به‌ ده‌م و چاوی خۆیدا هیناویه‌تی.

ئین ته‌میه‌ گێڕاویه‌تیوه‌: که‌ هاوه‌ڵان ده‌چونه‌ لای ڕه‌وزه‌ی ڤیروژ ڤیش گه‌شت کردن و دوا‌ی گه‌رانه‌وه‌ له‌ گه‌شت.

بۆیه‌ شیخ (ئهبو زه‌هیره) بۆچوونی وابوو: (زیاره‌ت کردنی گۆری ڤیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) به‌مه‌به‌ستی فه‌رو به‌ره‌که‌ت شتیکی چاکه‌، ئه‌مه‌ش ناچیتته‌ ناو بازنه‌ی ته‌به‌روک کردن به‌ مه‌به‌ستی به‌ندایه‌تی هاوشیوه‌کانی، به‌لکو ئه‌مه‌ یادکردنه‌وه‌ و په‌ند وه‌رگرتنه‌ له‌ ژياننامه‌ و ئامۆژگاریه‌کانی ڤیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)... نزا له‌لای گۆر نزایه‌ک به‌ دلّیک ڤر له‌ ترس و عه‌قلینکی ملکه‌چ، ده‌روون و نه‌فسیکی دلّسۆز، وێژدانیککی هۆشیار، به‌ راستی ئه‌مه‌ به‌ فه‌رو به‌ره‌که‌تترین نزاو ڤارانه‌ویه) <sup>(۱)</sup>.

پ- خاوه‌یه‌که‌گرتن له‌ ناو سیفه‌تدا. مه‌به‌ست له‌مه‌ ئه‌ویه‌: خوا‌ی گه‌وره‌ به‌و شتانه‌ وه‌سف بکریت که‌ خوا خۆی و ڤیغه‌مبه‌ره‌که‌ی وه‌سفیان ڤی کردووه‌، به‌ بی‌ لادان و په‌کخستنی سیفه‌ته‌کان و به‌بی‌ ڤریاردانی چۆنیه‌تی و وینه‌دار کردن. ابن تیمیه ئه‌مه‌ی وتوه‌ له‌ کاتی ڤوونکردنه‌وه‌ی مه‌زه‌به‌ی ڤیشینان <sup>(۲)</sup>.

<sup>(۱)</sup> تاریخ المذاهب الإسلامية ۲۰۸-۲۰۹.

<sup>(۲)</sup> مجموع الفتاوى لابن تیمية ۲۶/۵.

ئین تەیمیە ئەم شتانە ی بۆ خوای گەورە بریارداوە: (خۆشویستن و رق لیبۆنەو، تورەبوون و پازی بوون، بانگ کردن، دوان، هاتنە خوارەو بۆ لای خەلکی لە ناو پۆلە هەوریکدا، جیگیر بوون لەسەر تەخت و عەریش، پروخسار "الوجه"، دەست "الید") بەبێ تەئویل و پاشە کردن بەلکو ملکەچ بوون بۆ پروکەشی ئەم شتانە.

بەلام دەست (ید)ی خوای گەورە وەک دەستی بەدیھێنراوان نییە، هاتنە خوارەو وەشی وەک هی پەیدا بوان نییە، پروخسار (وجه)ی خوای گەورەش وەک پروخساری دروستکراوان نییە، ئین تەیمیە بۆچوونی وایە ئەمە مەزھەبی پیشینانە<sup>(۱)</sup>.

ئین تەیمیە هەندیک گێڕانەوێ لە: (مالیکی کۆری ئەنەس، سوفیانی سەوری، سوفیانی کۆری عەیینە، لەیسی کۆری سەعد و ئەوزاعی جگە لەوانیشی) لەبارە ی ئەوێ کاتیک پرسایاریان لیکراوە لەبارە ی ئەو خەبەرانی لەبارە ی سیفەتەکانەو هاتوون، هەموویان ئەو وەلامەیان داوەتەو: چۆن هاتوون ئاوا بەرێیان دەکەین یان چۆن هاتوون ئاوا بەرێیان دەکەین بەبێ چۆنیەتی بۆ بریاردان<sup>(۲)</sup>.

لە ئین عەبدولبەرەو هێناویەتی: ئەهلی سوننە کۆک و یەکدەنگن لەسەر ئەوێ کە ئەو سیفەتانە ی لە قورئان و سوننەتدا هاتوون دانسی پێدا بنێن و باوەری پێنێن، بە مانای راستەقینە رەفتار لەگەڵ ئەو سیفەتانە بکریت نەک پەنا بریتە بەر مانای خوازاو (مجازی)، چۆنیەتی هیچ یەکیک لەو سیفەتانە دیاریی ناکەن و سیفەتیک ی دیاریکراوی بۆ بریار نادەن<sup>(۳)</sup>.

<sup>(۱)</sup> تاریخ المذاهب الإسلامية ۱۹۵-۱۹۶.

<sup>(۲)</sup> مجموع الفتاوى لابن تیمیة ۳۹/۵ و ۸۶.

<sup>(۳)</sup> مجموع الفتاوى لابن تیمیة ۸۷/۵.



به‌لام پیش ئین ته‌یمیه هه‌نبه‌لییه‌کان ئهم بۆچوونه‌یان هه‌بووه له سه‌ده‌ی چواره‌می کۆچی، هه‌نبه‌لییه‌کان وتویانه: ئهمه مه‌زه‌به‌ی پیشینه. زانا پایه‌بلنده‌کانی هه‌نبه‌لی وه‌ک ئین جه‌وزی به‌ره‌رچی ئهم بۆچوونه‌ی داوه‌ته‌وه و په‌تیشی کردۆته‌وه که ئهمه مه‌زه‌به‌ی پیشینان بیت، چونکه بی‌چهند و چوونی سه‌ر ده‌کیشت بۆ وێچواندن و جه‌سته بریاردان بۆ خوی گه‌وره<sup>(١)</sup>. ئهمانه و جگه له‌وانه‌ش بۆچوونیان وایه که ئهو ده‌قانه ته‌ئویل بکړن که له پروکه‌شدا وێچواندن (تشبیه) ی‌لی به‌ده‌رده‌که‌وت، وه‌ک: ته‌ئویل کردنی (ید) به هیز یان نیعمه‌ت، ته‌ئویل کردنی (استواء) به زال بوون، چونکه زمان ئهو راقانه له‌خوی ده‌گریت و په‌سه‌ندیان ده‌کات، ته‌ئویل کردن باشتره له راقه‌کردنیک‌ی پروکه‌شیانه‌ی پیتا و پیت و نه‌زانی چۆنه‌تییه‌که‌یان<sup>(٢)</sup>. ئهو ده‌خریته‌پروو که ته‌ئویل کردنی ئهو ده‌قانه‌ی له پروکه‌شدا وێچواندیان لی ده‌خوارزیت مه‌زی موعته‌زیه‌کان و ئه‌شعه‌رییه‌کان و ماتوریدییه‌کان و زه‌یدییه‌کان و ئیمامیه‌کان و سه‌رحه‌م موسلمانانه.

<sup>(١)</sup> تاریخ المذاهب الإسلامية ١٩٦. که‌میک پیشتر ئاماژه‌مان کرد بۆ وته‌که‌ی (ابن جوزی).

<sup>(٢)</sup> تاریخ المذاهب الإسلامية ١٩٨.

## ده‌روازه‌ی سییم

### بنه‌ماکانی ئایین له‌لایه‌ن مه‌زه‌به ئیسلامیه‌کان

دوا‌ی خستنه‌پرووی مه‌زه‌به ئیسلامیه‌کان له‌ بواری بیروباوه‌ردا، ئه‌وه به‌ده‌رکه‌وت که راجیایی هه‌یه له‌ نێوانیان له‌باره‌ی بنه‌ماکانی ئایین. مه‌به‌ست له‌ بنه‌ماکانی ئایین: ئه‌وه بنچینه‌ن که باوه‌رو ئیمان له‌سه‌ری داده‌مه‌زرتن، به‌ لاچوونی هه‌ریه‌ک له‌و بنچینه‌ن ئیمانی‌ش لاده‌چیت.

مه‌زه‌به ئیسلامیه‌کان له‌ ژماردنی ئه‌وه بنه‌مایانه راجیاییان هه‌یه، که سه‌رده‌کشیت بۆ گومان بردن به‌وه‌ی راجیایی جه‌وه‌هه‌ری هه‌یه له‌ نێوان مه‌زه‌به‌کان له‌م باره‌دا. من ته‌نها پوونکردنه‌وه ده‌ده‌م له‌سه‌ر بنه‌ماکانی ئایین له‌لایه‌ن سێ له‌و مه‌زه‌به‌ن که ئه‌مانه‌ن: ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه‌ت، شیعه‌ی ئیمامی، موعته‌زیله، له‌ کاتی پوونکردنه‌وه‌ی ئه‌وه بنه‌مایانه ده‌بینین هه‌موو تاقمه‌کانی تر بۆ ئه‌وه بنه‌مایانه ده‌گه‌ڕێنه‌وه.

#### ١- بنه‌ماکانی ئایین له‌لایه‌ن ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه‌ت

بنه‌ماکانی ئایین له‌لایه‌ن ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه‌ت شه‌شن، که بریتین له‌و بنه‌مایانه‌ی له‌ فهرمووده‌که‌ی جبریلدا (سه‌لامی خوا‌ی لیبت) هاتوه‌، کاتیک پرسیاری له‌ پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) کرد له‌باره‌ی ئیمان، پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له‌ وه‌لامدا فهرمووی: (أَنْ تُوْمِنَ بِاللّٰهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدْرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ)<sup>(١)</sup> واته: باوه‌رت هه‌بیّت به‌خوا، به‌ فریشته‌کانی، کتیبه‌کانی، پیغه‌مبه‌ره‌کانی، پۆژی دوا‌یی، هه‌روه‌ها به‌ قه‌ده‌ر چ خێریان شه‌ر بیّت.

<sup>(١)</sup> حدیث جبریل (علیه السلام) فی صحیح البخاری فی ٢: کتاب الإیمان، ٣٧ باب سؤال الجبریل النبی (صلی الله علیه وسلم) عن الإیمان...، رقم ٥٠ عن أبي هريرة (رضي الله عنه) وورد عن أبي هريرة

### بنه‌مای یه‌که‌م: باوهر به خوا

بریتیه باوهر بوون به‌وهی خوی گه‌وره هوکاری بوونی به‌دیهنراوانه، تاك و ته‌نهایه و نه سیفته و کرده‌وه‌کانیدا هاووشی‌وهی نییه، هاووینه‌ی نییه، خاوه‌نی هه‌موو سیفته‌ته‌کانی کاملی شکۆدارییه وهك: توانا و زانست و دادگه‌ری..، پاك و بی گه‌رده له هه‌موو سیفته که‌م و کورته‌کان وهك: ستم و به‌دخویی...

### بنه‌مای دووهم: باوهر به فریشته‌کان

فریشته‌کان جه‌سته‌یان نورانییه، جه‌سته‌یان مادده نییه، بوونی فریشته‌کان چه‌سپاوه به‌م فەرماشته‌ی خوی گه‌وره: ﴿ءَاٰمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَاۤ اُنْزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَّبِّهِۦ ۚ وَالْمُؤْمِنُوْنَ كُلُّۢهُ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖۙ وَكُتُبِهٖۙ وَرُسُلِهٖۙ﴾ البقرة: ۲۸۵. واته: (پیغه‌مبه‌رو ئیمانداران باوهریان هه‌یه به‌وهی له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاریان هاتۆته خواره‌وه، هه‌موویان باوهریان هه‌یه به‌خواو فریشته‌کانی و کتیه‌کانی و پیغه‌مبه‌ره‌کانی).

خوی گه‌وره له‌سه‌ر ئیمه‌ی پتویست کردووه که باوهرمان هه‌بیته به‌فریشته‌کان، نکۆلی کردن له بوونیان بی باوهرپی و کوفره، خوی پایه‌به‌رز ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَنْ يَّكْفُرْ بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖۙ وَكُتُبِهٖۙ وَرُسُلِهٖۙ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًاۢ بَعِيْدًا﴾ النساء: ۱۳۶. واته: (ئه‌وهی باوهرپی نه‌بیته به‌خواو به‌فریشته‌کانی و به‌کتیه‌کانی و به‌پیغه‌مبه‌رانی و به‌پۆژی دواپی، ئه‌وا به‌پاستی گومرا‌بووه له‌وه‌په‌ری گومراپی دایه).

سه‌باره‌ته به‌وه‌سف و خه‌سه‌له‌ته‌کانیان ئه‌وا ئیمه‌ نه‌رکدار نین به‌لیکۆلینه‌وه لییان ته‌نها ئه‌وه نه‌بیته که له ده‌قیکی سه‌لمینراو و براوه‌وه هاتبیته، هه‌ندیک له‌وه‌سف و خه‌سه‌له‌تانه: ۱- پارێزراون له هه‌له. خوی مه‌زن ده‌فه‌رموویت: ﴿لَا يَعْصُوْنَ اللّٰهَ مَاۤ اَمَرُھُمْ وَيَفْعَلُوْنَ مَا یُؤْمَرُوْنَ﴾ التحريم: ۶. واته: (نا فرمانی خوا ناکه‌ن له هیچ شتی‌کدا که فرمانیان پی بدات و هه‌رچی فرمانی‌کیان پی بدریت نه‌نجامی ده‌ده‌ن).

ایضا في رقم ۴۷۷۷. وفي صحيح مسلم في ۱ كتاب الإيمان، أول بيان الإيمان والإسلام...، رقم ۸ (۲)، عن عمر بن خطاب (رضي الله عنه) واللفظ لمسلم.

۲- چنده‌ها بالیان هه‌یه، هه‌یانه دوو یان سی یاخود چوار بالی هه‌یه. خوی بی وینه ده‌فرموویت: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكِ رُسُلًا أُولَىٰ أَجْنَحَةٍ مَّتَنَّىٰ وَتِلْكَ وَرَبِّكَ زَيْدٌ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ فاطر: ۱. واته: (سویاس و ستایش بو خوابه، که به‌دیهینه‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌ویه، فریشته‌کانی کردووه به فرستاده‌ی خوی که خاوه‌ن چنده‌ها بالن، هه‌یانه دوو یان سی یاخوار باله، له دروست کردندا هه‌رچی بویت زیادی ده‌کات، به‌راستی خوا ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا هه‌یه).

۳- توانایان هه‌یه خویان بنوینن له وینه‌ی مرۆفدا. خوی پاک و تاک ده‌فرموویت: ﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ﴿١٦﴾ فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٧﴾ وَآتَاهَا: (ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) له قورئاندا باسی به‌سه‌رهاتی مه‌ریه‌م بکه، کاتی‌ک که‌نارگیری کرد له که‌س و کاری و شوینیکی له پۆژه‌ه‌لاتی "بیت المقدس" هه‌لبژارد بو "خواپه‌رستی". ئینجا له نیوان خوی و ئه‌واندا په‌رده‌یه‌کی رایه‌ل کرد، ئیمه‌ش جویره‌ئیلی فریشته‌مان نارد بو لای، وه‌کو به‌شه‌ریکی ته‌واو "خوی خسته به‌رچای").

ئه‌و کارانه‌ی خوی گه‌وره به فریشته‌کانی سپاردووه زۆرن، له‌وانه:

۱- داوای لی‌خۆش بوون بو باوه‌رداران و نزاکردن بو‌یان. خوی بالاده‌ست و خاوه‌ن شکۆ ده‌فرموویت: ﴿الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ، وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٧﴾ رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ ءَابَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٨﴾ وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ، وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ غافر: ۷-۹. واته: (ئه‌و فریشته‌نه‌ی که عه‌رش و ته‌ختی په‌روه‌ردگار

هه‌لده‌گرن، نه‌وانه‌ش که به ده‌وریدا ده‌سورپنه‌وه، ته‌سبیحات و ستایش و سوپاسی پەروره‌دگاریان ده‌که‌ن، ئیمان و باوهری زۆر به‌هێزیان پێیه‌تی، داوای لی خوش بوونیش ده‌که‌ن بۆ نه‌وانه‌ی که باوهریان هێناوه، ده‌لێن: پەروره‌دگارا! په‌حه‌ت و میهره‌بانی تۆ، زانست و زانیاری تۆ، هه‌موو شتیکت پێ گرتۆته‌وه، که‌وابوو خوش ببه‌ له‌وانه‌ی که ته‌وبه‌یان کردووه و له‌ گونا‌هه‌کانیان په‌شیمان و شوین به‌رنامه و پێبازی تۆ ده‌که‌ون، هه‌روه‌ها له‌ ناگری دۆزه‌خیش بیانپاریزه. پەروره‌دگارا بیانخه‌ره نه‌و باخ و باخاته‌ی به‌هه‌شتی عه‌ده‌نه‌وه که به‌لێنت پێداون، هاوپی له‌گه‌ل نه‌و که‌سانه‌دا که چاک و خواناسن، له‌ باوک و دایک و هاوسه‌ران و نه‌وه‌کانیان، به‌راستی هه‌ر تۆ خواهه‌کی بالاده‌ست و دانایت. له‌ تۆله‌ی هه‌موو گونا‌هه‌کان بیانپاریزه، خۆ هه‌ر که‌سیک له‌ تۆله‌ی گونا‌هه‌کان بیاریزیت له‌ پۆژی قیامه‌دا، نه‌وه ئیتر تۆ په‌حه‌ت پێ کردووه، هه‌ر نه‌وه‌شه سه‌رفرازی و سه‌رکه‌وتنی گه‌وره‌و بێ سنور).

۲- هه‌لگرتنی عه‌رشی پەروره‌دگار. خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَالْمَلِكُ عَلَىٰ أَجَابِهَآ وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ مِّنِي﴾ الحاقه: ۱۷. واته: (فریشه‌کان له‌ گۆشه و که‌ناری "جیهانی نوی" دا ئاماده‌ ده‌بن، ته‌ختی پەروره‌دگارت نه‌و پۆزه هه‌شت فریشه هه‌لی ده‌گریت به‌سه‌ر سه‌ریانه‌وه).

۳- تۆمارکردنی کرده‌وه‌کانی مرۆڤ. پەروره‌دگار ده‌فه‌رموویت: ﴿إِذْ يُلْقَى الْمُتَلَقِّانِ عَنِ الْعِینِ وَالْعِینِ عَنِ الشَّمَالِ قَعِيدٌ ﴿۱۷﴾ مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ﴾ ق: ۱۷، ۱۸. واته: (کاتی‌ک دوو فریشه‌هه‌ چاودێره‌که‌ی ئاده‌میزاد که له‌لای راست و چه‌پیه‌وه دانیشتون. هه‌ر قسه‌یه‌کی له‌ ده‌م ده‌رچیت خێرا چاودێریکی ئاماده‌" تۆماری ده‌کات).

۴- چاودێری کردنی مرۆڤ و پاراستنیان. خوای پەروره‌دگار ده‌فه‌رموویت: ﴿لَهُ مُعَقِّبَتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ﴾ الرعد: ۱۱. واته: (بۆ خوا هه‌یه فریشه‌ی بێ شومار که به‌نۆره به‌دوای یه‌کدا دین تا چاودێری ئاده‌میزاد بکه‌ن له‌ به‌رو پشت و له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه بیپاریزن به‌ فه‌رمانی خوا).

هه‌روه‌ها ئه‌م فەرمایشه‌: ﴿وَلَنْ عَلَيْكُمْ لِحَفَظِينَ﴾ كِرَامًا كَثِيرِينَ ﴿١١﴾ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ﴿١٢﴾ الانفطار: ١٠-١٢. واته: (بیگومان نیوه چاودیرتان به‌سەر دانراوه. له فریشته به‌پێژه تۆمارکه‌ره‌کان. که ئاگا و زانان به هه‌موو ئه‌و کرده‌وه‌و په‌فتارانیه‌ی که ئه‌نجامی ده‌ده‌ن).

٥- هه‌تانه خواره‌وه‌ی کتێبه ئاسمانیه‌کان. خوای بێ وینه ده‌فه‌رموویت: ﴿وَلَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٣﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿١٤﴾ الشعراء: ١٩٢-١٩٤. واته: (به راستی ئه‌م قورئانه له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهانه‌کانه‌وه په‌وانه‌کراوه. جویره‌ئیلی ئه‌مین "فریشته‌ی وه‌حی" دایه‌ه‌زاندوه‌وه. بۆ سه‌ر دۆی تۆ ئه‌ی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) تا به‌جیته‌ پیزی ئه‌و که‌سانه‌ی که خه‌لکی بێدارده‌که‌نه‌وه‌و له‌ خه‌وو غه‌قله‌ت دایانده‌چله‌کێتن).

٦- گیان کێشان. خوای مه‌زن ده‌فه‌رموویت: ﴿قُلْ يَتُوفَّكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي ذُكِّرَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ﴾ السجدة: ١١. واته: (جا پێیان بلی: فریشته‌ی گیان کێشان که کاری گیان کێشانتانی پێ سپێردراوه ده‌تاغمرییت، له‌وه‌ودوا بۆ لای په‌روه‌ردگارتان ده‌برینه‌وه).

٧- سه‌ره‌رشتی کردنی به‌هه‌شت و پاراستنی به‌هه‌شتیه‌کان. خوای بالاده‌ست ده‌فه‌رموویت: ﴿جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمُ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ﴾ ﴿٢٣﴾ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٤﴾ الرعد: ٢٣، ٢٤. واته: (که باخه‌کانی به‌هه‌شتی - عه‌دنه‌، بۆیان رازاوه‌ته‌وه، به‌ شادیه‌وه ده‌چنه‌ ناوی، هاوێی له‌گه‌ڵ هه‌ر که‌سێک چاک و پاک و خواناسه له‌ باوو‌باپیران و هاوسه‌ران و نه‌وه‌کانیان، جا فریشته‌کان ده‌چن بۆ سه‌ره‌دانیان له‌ هه‌موو ده‌روازه‌کانه‌وه. ده‌لێن: سه‌لاوتان لێبێت به‌هۆی خو‌گرتنه‌وه‌وه، که‌وا‌بوو ئای چه‌نده جی‌گه و رێگه‌یه‌کی خو‌شتان بۆ خو‌تان مسو‌گه‌ر کرد).

٨- سه‌ره‌رشتی کردنی دۆزه‌خ و سه‌زادانی دۆزه‌خیه‌کان. خوای تاک و ته‌نها

ده فهرموویت: ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۚ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فَتَحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾

الزمر: ۷۱. واته: (نهوسا نهوانه‌ی که بی باوهر بوون، راپیچ ده‌کرین به‌رهو دۆزه‌خ ده‌سته ده‌سته و تاقم تاقم ده‌گوئیرینه‌وه، تا کاتیک ده‌گه‌نه بهر قاپیه‌کانی، بۆیان ده‌کریتسه‌وه، فریشته‌ی به‌رپرس و سه‌رپه‌رشتیار سه‌رزه‌نشتیان ده‌کات و پتیاان ده‌لئت: باشه، مه‌گهر پیغه‌مبه‌ران له خۆتان ره‌وانه نه‌کرا بوو بۆتان که نایه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگاری خۆتان به‌سه‌ردا بخوینیتسه‌وه، یاده‌وه‌ریتان بکات و داتان بچله‌کینیت له گه‌یشتنی نه‌م رۆژه؟! به‌ده‌م ناخ و داخ و ناله‌وه ده‌لین: به‌لئی، به‌لام تازه، به‌لئی، سوودی نییه و بریاری سزاو نازار دراوه به‌سه‌ر کافرو بی پرواکاندا).

خه‌سله‌ت و نه‌رکی تری جگه له‌م خه‌سله‌ت و نه‌رکانه‌ش که له‌ قورئانی پی‌روژ و سوننه‌تی به‌پیزدا هاتوون.

### بنه‌مای سیییم: باوهر به‌ کتیبه‌ ناسمانیه‌کان

خوای پاک و بی وینه فهرمانی پی‌کردووین که به‌شی‌وه‌یه‌کی گشتی سه‌رجه‌م کتیبه‌ ناسمانیه‌کان به‌ راست دابنیت و پروامان پتیاان هه‌بیت، باوهرمان واییت که نه‌م کتیبانه به‌ راست و دروست دابه‌زیتراون. خوای گه‌وره ده‌فهرموویت: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا﴾ المائدة: ۴۴. واته: (به‌راستی نییه کاتیک ته‌ورپاتمان ناردده خواره‌وه ریتنموویی تیا‌دا بوو، نوورو پرووناکیش بوو، نه‌و پیغه‌مبه‌رانیه‌ی که هه‌میشه ملکه‌چ و فهرمانبه‌ردار بوون حوکمی نه‌وانه‌یان پی‌نده‌کرد که ببونه جوله‌که).

هه‌روه‌ها ده‌فهرموویت: ﴿وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِمْ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ ۖ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ ۖ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ﴾ المائدة: ۴۶. واته: (ئینجا به‌شوین ناسه‌واری هه‌موو پیغه‌مبه‌رانی "نه‌وه‌ی

نیسپرائیلدا "عیسای کورپی مه‌ریه‌مان هینا، که راستی ته‌وراتی ده‌رده‌خست و پشتیوانی لی‌ده‌کرد و ئینجیلیشمان پیدا، که هیدایه‌ت و نوورو پرووناکی تیدایه و پشتگیری ته‌وراتی پیش خویه‌تی، هیدایه‌ت و ریتنموویی و ناموژگارییه بو‌ئو که‌سانه‌ی که له‌خوا ده‌ترسن و پاریزکارن).

قورئانی پیروژ به چه‌ندین خه‌سله‌ت و تاییه‌تمه‌ندی جیا ده‌کریته‌وه، بو‌نمونه:  
خوای گه‌وره پارستنی قورئانی پیروژی له‌ئه‌ستو گرتووه، خوای بالاده‌ست و خاوه‌ن شکو ده‌فرموویت: ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ الحجر: ۹. واته: (به‌راستی هه‌ر ئیمه قورئانمان دابه‌زاندووه و بیگومان هه‌ر ئیمه‌ش پاریزگاری ده‌که‌ین).

هیچ که‌م و کورتی و شتی پوچ به‌سه‌ر قورئانی پیروژدا نایه‌ت، خوای مه‌زن ده‌فرموویت: ﴿وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ ﴿١﴾ لَا يَأْتِيهِ الْبُطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ﴾ فصلت: ۴۱، ۴۲. واته: (بیگومان نه‌و قورئانه‌ش کتیبکی زور به‌نرخ و ناوازه و سه‌رکه‌وتووه. ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) شتیک به‌تو ناوتریت، که به پیغه‌مبه‌رانی پیش تو نه‌وتراویت، به‌راستی په‌روه‌دگاری تو خاوه‌نی لی‌بوردن و لی‌خۆشبوونه بو‌باوه‌داران و تو‌له‌سینه‌ری به‌نازارو به‌ئیشه له‌بی‌باوه‌ران).

خوای گه‌وره له‌سه‌ر ئیمه‌ی پتویست کردووه که‌کاری پێبکه‌ین، چونکه هه‌موو ناموژگاری و پاسپارده‌خوایه‌کان له‌خو ده‌گرت: خوای بی‌هاوه‌ل و هاوبه‌ش ده‌فرموویت: ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ﴾ المائدة: ۴۸. واته: (ئیمه قورئانمان هاوپی له‌گه‌ل هه‌موو حه‌قیقه‌ت و راستیه‌کدا بو‌تو دابه‌زاندووه، راستی و دروستی کتیه‌کانی پیش خۆیشی دیاری ده‌کات و چاودیره به‌سه‌ر هه‌مویاندا).

### بنه‌مای چواره‌م: باوه‌ر به‌پیغه‌مبه‌ران

ئه‌وانه پوخته و هه‌لبژێردراون له‌ناو به‌دییه‌تراوان، خوای گه‌وره ئه‌وانی ده‌ستنیشان کردووه بو‌ئهو‌ی هه‌لسن به‌پروژه‌ی مژده‌دان و ترساندن، خوای گه‌وره ده‌فرموویت:



﴿ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴾ فاطر: ۲۴. واته: (بیگومان ئیمه تۆمان ره‌وانه کردوو به حه‌ق و راستیه‌کی ته‌واوه‌وه، تو مؤژده‌ده‌ری "ئیماندارانیت"، ترسینه‌ری "بئی پرواکانیت" هیچ گهل و نه‌ته‌وه‌یه‌کیش نه‌بووه که فرستاده و بیدار که‌ره‌وه‌یه‌کی بو ره‌وانه نه‌کرایت).

پتویسته باوه‌رمان به‌سه‌رجه‌م نه‌و پیغه‌مبه‌رانه هه‌بیت که ناویان له قورئانی پیرۆزدا هاتوو و نه‌وانه‌ش که ناویان نه‌هاتوو، ده‌بیت باوه‌ریشمان به‌وه هه‌بیت که نکۆلی کردن له پیغه‌مبه‌رایه‌تی هه‌ر یه‌کیکیان کوفره، خوی گه‌وره ده‌فرموویت: ﴿لَا تُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ﴾ البقرة: ۲۸۵. واته: ("ده‌لین" هیچ جو‌ره جیاوازیه‌ک ناکه‌ین له نیوان هیچ پیغه‌مبه‌رێک له پیغه‌مبه‌ره‌کانی خوادا "له باوه‌ردا").

باوه‌ریشمان وایه که پیغه‌مبه‌ران خاوه‌نی چاکترین و باشترین خه‌سله‌ت و سیفه‌تی مرویی بوونه، پاک و دووریش بوونه له ره‌وشته‌نزم و په‌ست و که‌موکورتیه‌کان، خوی پایه‌به‌رز ده‌فرموویت: ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَبِيدِينَ﴾ الأنبياء: ۷۳. واته: (هه‌موو نه‌وانیشمان کرده پیشه‌واو به‌فرمانی ئیمه ریتنموویی خه‌لکیان ده‌کردو نیگامان بو کردن به نه‌نجامدانی کارو کرده‌وه چاکه‌کان و راگرتنی نوێژ و زه‌کات دان، به‌راستی) نه‌وان هه‌ر ئیمه‌یان ده‌په‌رست و هه‌ر به‌ندایه‌تی ئیمه‌یان ده‌کرد).

باوه‌ریشمان وایه که پیغه‌مبه‌ر موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) کۆتا پیغه‌مبه‌رو دوا‌ین په‌یامبه‌ر بووه، خوی بئی هاوه‌ل ده‌فرموویت: ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ﴾ الأحزاب: ۴۰. واته: (محمد باوکی هیچ که‌س له پیاوانتان نییه، به‌لکو پیغه‌مبه‌ری خویه و دوا‌هه‌مین پیغه‌مبه‌رانه).

### بنەمای پینجەم: باوەر بە پۆژی دواوی

بریتیه له باوەر بوون بە بوونی ژیانیکی تر جگەله ژیانى ئەم دونیایە، کە مرۆڤ—  
تیایدا سزا و پاداشتی کردەوهکانی کە لە دنیادا ئەنجامی داوه وەرگیریت، جا یان ئەوهتا  
بە خوشی بەهەشت پاداشت وەردهگیریت یاخود سزا وەردهگیریت بە ئاگری دۆزهخ.  
خوای گەوره دەفەرموویت: ﴿زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُغْفَأَ لَكَ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثَنَّهُمْ لِنَبِّئُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ  
وَذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ التغابن: ۷. واتە: (ئەوانەى بى باوەر بوون بە بۆچوونی خوێان وتیان:  
هەرگیز زیندوو ناکرێنەوه، پێیان بڵی: وا نیە، سۆیند بە پەرورەدگارم، بەراستی هەر  
زیندوو دەکرێنەوه، پاشان ئاگادار دەکړین لە هەموو ئەو کارو کردەوانەى کە ئەنجامتان  
دەدا ئەوهش بۆ خوا زۆر ئاسان و سادەیه).

ئەو کەسەى نكۆلى لە بوونی ئەم پۆژه دەکات بەبى ڕاجیایی کافرو بى باوەرە، خوای  
مەزن دەفەرموویت: ﴿قَنِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ التوبة:  
۲۹. واتە: ("ئەى ئیمانداران" دژى ئەوانەى کە باوەر پى "پاست و دروستیان" بەخواو  
بەپۆژی قیامت نییە بچەنگن).  
بەم باوەرە مرۆڤ لە دنیادا لێپێچینەوه لەگەڵ خودی خۆی دەکات، ئەمەش لەبەر  
ترسانی لە لێپرسینەوهى دواپۆژ.

### بنەمای شەشەم: باوەر بە قەزاو قەدەر چ خێرو چاکە یان خراپە بێت

ماتوریدیەکان بۆچوونیان وایە کە قەزا بریتییە لەوهى خوای گەوره ئەم بوونەوهرهى  
بەدیھتێناوه بەوپەرى پێک و پێکی و تۆکمەییەوه.  
قەدەر: بریتییە لە زانستی بى سەرەتا و هەربووی خوای گەوره سەبارەت بە  
بەدیھتێناوان، واتە: خوای گەوره هەر زانابوو بەوهى چاک یان خراپ، مایەى سوود یان  
زیان دەبن.

ئەشعەرییەکان ئەمەیان پێچەوانەووە کردووە، ئەمەش بەوەی پێناسەی قەدەریان بۆ قەزا کردووە، پێناسەی قەزاشیان بۆ قەدەر کردووە.

واتای باوەر پێبوونیان: ئەوەیە بڕوات وابێت کە هەر شتێک تووشی مرۆڤ دێت لە چاکە و خراپە ئەوا بە پێی ئەندازەگیری و زانست و ویستی خۆی بالادەستە.

ئەمەش مانای وانیه کە مرۆڤ لە ئەنجامدانی کردەووەکانیدا ناچارکراوە، چونکە ئەگەر مرۆڤ ناچار کراو بێت ئەوا پرۆسەی سزاو پاداشت پوچەل دەبێتەووە و هۆو حیکمەتی پەوانەکرانی پێغەمبەران نامیشت.

## ۲ - بنه‌ماکانی ئایین لەلایەن شیعەیی دوازدە ئیمامی

زۆربەی شیعەیی دوازدە ئیمامی بۆچوونیان وایە کە بنه‌ماکانی ئاین پێنجن، کە بریتین لەمانە:

خوابەیه‌کزانین، دادگەری، پێغەمبەریتیی، ئیمامەت، رۆژی دوايي<sup>(۱)</sup>.

### خوابەیه‌کزانین

بریتیه‌یە لە باوەر بوون بەوەی خۆی بۆ وێنە تاك و تەنهایە لە: پەرستراویتییدا، جگە لەو شتێکی تر نەپەرستیت.

لە پەرورەدگاریتی دا، هیچ هاوبەشی لە بەدییه‌تێندا نییه‌.

کرده‌ووەکانیدا، سەرەخۆیه‌ لە بەدییه‌تێنان و پۆزیدان و مردن و ژیان... .

پله‌کان، یه‌کتایی خود (ذات)ی خوا، یه‌کتایی له‌ سیفه‌ته‌کاندا، یه‌کتایی له‌ کرده‌ووەکاندا.

<sup>(۱)</sup> أصل الشيعة وأصولها ١٤١ و لا پەرەکانی دواتر.

نەصیر توسی له (تجريد الاعتقاد ٣٢٧) باسی هه‌موو ئەم بنه‌مایانه‌ی کردووه‌ بێجگه‌ له (بنه‌مای دادگەر) نه‌بێت کە له‌ چوارچێوه‌ی (بنه‌مای خوابەیه‌کزانین) دا باسی کردووه‌.

### دادگەریی

بریتییه له باوەڕ بوون بەوەی خوای گەوره ستم له کەس ناکات، کارێک ناکات کە عەقڵی سەلامەت و تەندروست بە ناپەسەندی بزانی. شیعەیی دوازدە ئیمامی وەک موعتەزەیلەکان برۆیان بە خراپی و چاکی عەقڵی هەیه.

### پێغه مبهرايهتی

سەرچەم پێغه مبهراڤه پەيامبهراڤه کە قورئانی پیرۆز بە دەق ناوی ئەوانی هێناوه ئەوا بەندەیی پێژدارن، خوای گەوره پەوانەیی کردوون بۆ بانگ کردنی خەلک بۆ لای خوا. پێغه مبهرايه موحەمەد (صلی الله علیه وسلم) کۆتا پێغه مبهرايه دواين پەيامبهرايه، پارێزراوێشه له هەڵە.

خوای گەوره قورئانی پیرۆزی بۆ سەر پێغه مبهرايه موحەمەد (صلی الله علیه وسلم) بۆ دەرخستنی موەجیزە و تەحەدا پێکردن و فێکردنی حوکمەکان، قورئان هێچ کەم و کورتییەکی تێدا نییه و دەستکاری نەکراوه بۆ زیاد نەکراوه، ئەو هەواڵ و خەبەرەکان کە هاتوون و له پرووەشدا ئەو بە دەستەوه دەدەن کە قورئان کەم و کورتی تێدا یە و دەستکاری کراوه ئەو خەبەرەکان ریزە پرو لاوازن، ئەمانە چەند هەوائێکی تاقانەن کە نابنە هۆی دامەزراندنی زانین و کردار، جا یان دەبێت ئەم خەبەرە تەئویل بکەین یاخود له دیوار بدرێن، هەر وەک شێخ (کاشفولغەتا) ئەمەیی وتوو.

ئیمامییەکان پێیان وایە هەر کەسێک باوەڕی بە پێغه مبهرايه تیه کە هەبوو له دواي موحەمەد (صلی الله علیه وسلم) یان بانگەشەیی پێغه مبهرايه تی یان دابەزینی سروش یان کتیبێکی کرد ئەوا بۆ باوەڕه و پێویستە بکۆژرێت.

### ئیمامت

پلهو پۆستیكه خوای گهوره به زانستی بى سهرتا و ههربوهكهى به كهسیك دههخشیت وهك چۆن پیغهمبر ههڵدهبژیریت، خوای گهوره فرمان به پیغهمبر دهكات كه ئیمام به ئوممت بناسینیت و فرمانیان پێبكات شوینی بکهون. باوهریان وایه خوای گهوره فرمانی به پیغهمبری کردوه كه بهدهق ئیمامی عهلی دهستنیشان بکات.

پێیان وایه كه له ههموو چهرخ و سهردهمێك بوونی ئیمام پێیسته، ههرگیز زهوی بى بهلگه (ئیمام)<sup>(١)</sup> نابیت.

### رۆژی دواى

بریتیه لهوهى خوای گهوره بوونههر زیندوو دهكاتوه لهدواى مردن بۆ ژيانىكى تر بۆ وهگرتهوهى پاداشت و سزا، خوای پایههرز دهفهرموویت: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿الزلزلة: ٧-٨. واته: (جا نهوهى بهقهدهر سهنگى گهرديلهیهك خێرو چاکهى نهنجام دابیت. نهوهش كه بهقهدهر سهنگى گهرديلهیهك شهرو خراپهى ههیت دهییینتهوه). مرۆشهكه بهخودی خۆی و جهسته و رۆحهكهیهوه زیندوو دهیتتهوه بهشیویهكه گهر بهكێك بییینیت نهوا دهیتت نهوه فلانه كهسه<sup>(٢)</sup>.

### ٣- بنهماکانی تاین لهلایهن موعتهزیهکان

لهکاتی دوان لهسهر موعتهزیهکان نهوهمان خستهروو كه بنهماکانیان پینجن، كه نهمانه: خوابهیهکزانین، دادگهری، پلهیهك له نێوان دوو پلهكه، پهیماندا به باوهرداران و ههپهشه له یاخی و بى باوهپان (الوعد و الوعيد)، فرمان بهچاکه و پێگری له خراپه.

<sup>(١)</sup> بۆیه نهوهى ناو دوو کهوانهکم زیاد کرد، چونکه مههستیان له بهلگه لێرهدا ئیمامه. (وههگرێ).

<sup>(٢)</sup> أصل الشيعة وأصولها ١٤١-١٥٧. سهر نهم بنهمایانه بکه له: تجريد الاعتقاد للطوسي وشرح كشف المراد للحلي ٣٠٥ ولاپهههکانی دواتر.

### بنه‌مای په‌که‌م: خوابه‌په‌گزاین

بریتیه له باوه‌پ‌بوون و داننان به‌وه‌ی خوای گه‌وره تاک و ته‌نهایه و هاویه‌شی نییه له‌و سیفاتانه‌ی که شیایو ته‌ون چ به بوون یان به نه‌بوون، به‌و پییه‌ی که شیایو خوایه. له‌سه‌ر ته‌م بنه‌مایه نکۆلیان کرد له بوونی سیفه‌ته‌کانی خوا، و نه‌سته‌م بوونی بینرانی خوا له پۆژی دوایدا.

### بنه‌مای دووه‌م: دادگهریی

بریتیه له باوه‌پ‌بوون به‌وه‌ی کرده‌وه‌کانی خوای گه‌وره هه‌موویان هه‌ر چاکن، کرده‌وه‌ی خراب ته‌نجام نادات، به‌رێک و پێکی ته‌و شته جیبه‌جی ده‌کات که پێویسته له‌سه‌ری ته‌نجامی بدات.

له‌سه‌ر ته‌م بنه‌مایه ته‌م بۆچوونانه‌یان داهیتنا: خراب و چاکی عه‌قڵی، میه‌رو لوتفی خوایی، چاکه و چاکتر (الصالح والأصلح)، پێویست بوونی ناردنی پیغه‌مبه‌ران له‌سه‌ر خوا.

### بنه‌مای سێیه‌م: به‌لێندان به باوه‌پ‌داران و هه‌ره‌شه له یاخ و بی باوه‌پ‌ران (الوعد و الوعيد)

بریتیه له باوه‌پ‌بوون به‌وه‌ی خوای گه‌وره په‌یمانی داوه به گوێپ‌رایه‌ل و خواناسان پاداشتیان بداته‌وه، هه‌ره‌شه‌ی کردووه له بی باوه‌پ‌ران به‌وه‌ی سزایان ده‌دات، خوای گه‌وره په‌یمان و به‌لێن و هه‌ره‌شه‌که‌ی خۆی جیبه‌جی ده‌کات، دروست نییه بۆ خوای گه‌وره درۆ بکات یان فه‌رمایشتی خۆی بشکینیت.

به‌پێی ته‌م بنه‌مایه: نکۆلیان کردووه له تکاو شه‌فاعه‌تی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) بۆ ته‌وانه‌ی گونا‌هی گه‌وره‌یان کردووه له ئوممه‌ت، شه‌فاعه‌تیان ته‌نها بۆ ته‌و که‌سانه کورت هه‌له‌یتناوه که باوه‌پ‌دارن و ته‌وبه‌یان کردووه.

### بنەمای چوارم: پلەیک لە نیوان دوو پلەیک

ئەوێ گوناھێ گەورە کردووە باوەردار نییە وەك (مورجئەكان بۆچوونیان وایە باوەردارە) و بێ باوەریش نییە وەك خەواربجەكان دەلێن بێ باوەر، بەلكو لە پلەیکە کدایە لە نیوان کوفرو باوەردا.

### بنەمای پینجەم: فەرمان بەچاکە و رێگری لە خراپە

مەبەست لە فەرمان بەچاکە: بەریاکردنی چاکە. مەبەست لە رێگری لە خراپە: لابردن و نەهێشتنی خراپە.

جا بەپێی ئەم بنەمایە: ڕووبەرۆی بێ دین و خوانەناسان بوونەو جیهاد و تێکۆشانیان کرد لەگەڵ ئەوانەی پێچەوانەی حوکمی خوا جولانەتەو.

### بنەمای ئایینی و بنەمای مەزھەبی

بنەماکانی ئایینی دوو جۆرن: ئایینی و مەزھەبی.

أ- بنەمای ئایینی: بریتییه لەو بنەمایە کە ھەر کەسێک نكۆلی لێ بکات دەچیتە دەرەوێ بازنە ئیسلام.

ب- بنەمای مەزھەبی: بریتییه لەو بنەمایە کە ھەر کەسێک نكۆلی لێ بکات دەچیتە دەرەوێ بازنە مەزھەب، ناچیتە دەرەوێ بازنە ئیسلام<sup>(۱)</sup>.

دوای ئەم ڕوونکردنەوێ ئەو بنەمایانە دەخەینەرۆو کە ئەو مەزھەبانە لەسەری کۆکن، ئەو بنەمایانەش دەخەینەرۆو کە لە ڕووکەشدا بۆنی ڕاجیایی لێدیت کەچی لە راستیدا لە دوای وردبوونەوێ لێ بەدەردەکەوێت کە ئەو ڕاجیاییە راستەقینە نییە.

### ئەو بنەما ئایینیانە کە موسلمانان لەسەری کۆکن

ئەھلی سوننە و جەماعەت و شیعە ئیمامی و موعتەزلی لەسەر ئەم بنەمایانە کۆکن، کە ئەمانەن:

<sup>(۱)</sup> لەکاتی دوان لەبارە ئاقمی موعتەزلی بەتێرو تەسەلی ئەمە خرایەرۆو.

۱- باوه‌ر بوون به بوونی خوا، به‌وه‌ی خوی گه‌وره‌ خاوه‌نی سه‌رجه‌م سیفات ته‌واو و کامله‌کانه، پاک و دووره له هه‌ر سیفه‌تیک له سیفه‌ته که‌م و کورته‌کان.

۲- باوه‌ر بوون به پیغه‌مبه‌رایه‌تی به‌شیوه‌یه‌کی گشتی و پیغه‌مبه‌رایه‌تی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) به‌شیوه‌یه‌کی تاییه‌ت و باوه‌ر بوون به‌وه‌ی که له‌لایه‌ن خواوه هیناویه‌تی و رایگه‌یان‌دوه.

ئه‌گه‌رچی موخته‌زیله‌کان ئه‌م بنه‌ما و بنچینه‌یان له چوارچیوه‌ی پینج بنه‌ماکانیاندا باسیان نه‌کردوه، ئه‌وا ئه‌مه زانراوه له‌و نووسراوه‌ی نووسیویانه له‌باره‌ی سه‌لمان‌دنی پیغه‌مبه‌رایه‌تی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) و ئیعه‌جازی قورئان، ته‌نانه‌ت له‌ گفتوگوو میزگه‌ردو به‌رگرییه‌که‌یان له شه‌ریعه‌تی ئیسلام به‌توانا و عه‌قله‌ تیزه‌کانیان.

پیشتر وته‌ی ئه‌وان له‌ باب‌ه‌تی (چاک و خراپی عه‌قلی) ئه‌وه خرایه‌روو: (ئه‌وانه‌ی بانگه‌وازی پیغه‌مبه‌ران و شه‌ریعه‌ته‌کانیان پینگه‌یشتوه ئه‌رکدارن له‌لایه‌ن خواوه به‌وه‌ی هه‌لسن به‌و شتانه‌ی ئه‌و شه‌ریعه‌تانه داوایان لێده‌که‌ن).

۳- باوه‌ر بوون به شیوه‌یه‌کی پوخت به‌ روژی دوا‌یی و به‌وه‌ی که خه‌لکی سزاو پاداشت به‌پیتی کرده‌وه‌کانیان وهرده‌گره‌وه.

ئه‌م سی بنه‌مایانه، بنه‌مای ئایین له‌لایه‌ن سه‌رجه‌م ئه‌و تاقمانه، چونکه ئه‌و که‌سه‌ی بروای به‌ یه‌کیک له‌و بنه‌مایانه نه‌بی‌ت ئه‌وا بی باوه‌ره به‌بی راجیایی ئه‌و که‌سه ده‌چیته ده‌ره‌وه‌ی بازنه‌ی ئیسلام.

## ئه‌و بنه‌مایانه‌ی راجیاییان له‌سه‌ره

هه‌ر تاقمیک له‌و سی تاقم و مه‌زه‌بانه، چه‌ند بنه‌مایه‌کیان باس کردوه، که تاقمه‌که‌ی تر باسی نه‌کردوه، که وا ده‌نویتت جیا‌ازی هه‌یه له‌ نێوان تاقمه‌کان. به‌لام له‌کاتی وردبینی کردن له‌و باب‌ه‌ته‌دا ده‌بینین هه‌ندیک له‌و بنه‌مایانه ده‌گه‌رینه‌وه بۆ یه‌کیک له‌و سی بنه‌مایانه که کۆک و ته‌بان له‌سه‌ری و خراپه‌روو، هه‌ندیک له‌و بنه‌مایانه‌ش



هه‌یانه به‌هۆی شتیکی تره‌وه دیاریکراوه، به‌مه‌ش ده‌بیته بنه‌مایه‌کی مه‌زه‌بی به‌و واتایه‌ی ئه‌وه‌ی نکۆلی لی‌بکات به‌هۆیه‌وه له مه‌زه‌هب ده‌رده‌چیت نه‌ک له‌ ئاین. ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه‌ت به‌ته‌نها ده‌قیان هه‌ناوه له‌سه‌ر ئه‌م بنه‌مایانه: (باوه‌ر بوون به‌ فریشته‌کان و کتیبه‌ ئاسمانیه‌کان و قه‌ده‌ر).

ئه‌وه‌ی ته‌ماشای بکات ده‌بنیت (باوه‌ر بوون به‌ فریشته‌کان و کتیبه‌ ئاسمانیه‌کان) دوو بنه‌مان ده‌چنه‌ ناو بازنه‌ی باوه‌ر بوون به‌ پیغه‌مبه‌رایه‌تی، جا ئه‌وه‌ی باوه‌ر به‌ پیغه‌مبه‌ر موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) بینیت ئه‌وا بی‌گومان باوه‌ر به‌و دوو بنه‌مایه‌ش دینیت. بنه‌مای: (باوه‌ر بوون به‌ قه‌ده‌ر به‌ چاک و خراپیه‌وه) له‌لای ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه‌ت، بۆیه‌ پیداکیری له‌سه‌ر ده‌که‌ن له‌ وه‌لامی جه‌برییه‌کان که‌ باوه‌ریان وایه‌ مرۆف به‌ ره‌هایی ناچار کراوه، وه‌ک وه‌لامی قه‌ده‌ری و موخته‌زیله‌کانیشکه‌ باوه‌ریان وایه‌ مرۆف به‌ ره‌هایی ئازده‌... .

له‌به‌ر ئه‌مه‌ ده‌کریت باوه‌ر بوون به‌ قه‌ده‌ر به‌ بنه‌مایه‌کی مه‌زه‌بی دابنیت نه‌ک به‌ بنه‌مایه‌کی ئاینی.

شیعه‌ی ئیمامی به‌ ده‌ق (دادگه‌ر، ئیمامه‌تیان) وه‌ک بنه‌ما دیاریکردوه. ئه‌وه‌ی به‌ وردی ته‌ماشای بکات ده‌بینیت که‌ ده‌چیتته‌ ناو چوارچیوه‌ی باوه‌ر به‌ خوا بوون و به‌یه‌کرانیی<sup>(١)</sup>.

سه‌باره‌ت به‌ ئیمامه‌تیش زانیان دوو بۆچونیان هه‌یه: بۆچوونی یه‌که‌م: بنه‌ما و بنجینه‌ی ئاینه‌. به‌پیتی ئه‌م بۆچوونه‌ ئیمامه‌ت بنه‌مایه‌کی ئاینیه‌، ئه‌وه‌ی باوه‌ری پی‌ نه‌بیته‌ ده‌چیتته‌ ده‌ره‌وه‌ی بازنه‌ی ئاینی ئیسلام.

<sup>(١)</sup> پێشتر له‌کاتی باس کردنی بنه‌ماکانی مه‌زه‌بی ئیمامیه‌ت ئه‌وه‌مان خسته‌روو که‌ (نصر الطوسی) بنه‌مای دادگه‌ری برده‌وته‌ ناو چوارچیوه‌ی بنه‌مای خوابه‌یه‌کرانین. و شیخ (کاشف الغطا) له‌ (أصل الشیعه‌ وأصولها ١٥٣) له‌ کاتی رافه‌ کردنی بنه‌مای دادگه‌ری که‌ یه‌کیکه‌ له‌ پێج بنه‌ماکانیان وتویه‌تی: (دادگه‌ری بنه‌مایه‌کی سه‌ربه‌خۆ نیه‌ به‌لکو له‌ راستیدا ده‌چیتته‌ ناو چوارچیوه‌ی خه‌سله‌ت و سیفه‌ته‌کانی خۆی مه‌زن... که‌ لایه‌نیکه‌ له‌ لایه‌نه‌کانی خوابه‌یه‌کرانین).

**بۆچوونی دووهم:** بنه‌مای مه‌زه‌به‌یییه، ئەم بۆچوونه ئیمامه‌ت به بنچینه و بنه‌مایه‌کی مه‌زه‌به‌یی داده‌نیت، ئەوه‌ی باوه‌ری پێ نه‌بیت له‌ ئایینی ئیسلام ده‌رناچیت، ئەو که‌سه‌ی باوه‌ری پێ نه‌بیت نابیته‌ یه‌کیک له‌ شیعە دوا‌زده ئیمامی. ئەمه بۆچوونی هه‌ندی‌ک له‌ زانا لیکۆله‌ره‌کانی شیعە ئیمامیه‌.

شیخ (موحه‌مه‌د عەلی ناصر) که‌ یه‌کیک له‌ زانا ئیمامیه‌کان ده‌لێت: هه‌روه‌ک زانا لیکۆله‌ره‌کانی شیعە ئیمامی بۆچوونیان وایه‌ که‌ ئیمامه‌ت یه‌کیک نیه‌ له‌ بنه‌ماکانی ئاین، واته‌ بنچینه‌یه‌کی باوه‌ر نییه‌، بنه‌مایه‌ک نییه‌ له‌ بنه‌ماکانی ئایینی ئیسلام، به‌ل‌کو بنه‌ما و بنچینه‌یه‌کی مه‌زه‌به‌یییه‌ له‌ بنه‌ما و بنچینه‌کانی مه‌زه‌به‌یی شیعە‌گه‌ری، به‌و واتایه‌ی ئەو که‌سه‌ی نکۆلی له‌و بنه‌مایه‌ بکات نابیته‌ شیعە، هه‌له‌یه‌ ئەگه‌ر بوتريت نابیته‌ باوه‌ردار یان موسلمان<sup>(١)</sup>.

که‌سی‌ک ورد ب‌بیته‌وه‌ ده‌بینیت (بنه‌مای داد‌گه‌ری) ده‌چیته‌ ناو خانە‌ی باوه‌ر به‌خوا بوون و خوا‌به‌یه‌کرانین.

به‌ هه‌مان شێوه‌ به‌ل‌ئین (وعد) و هه‌ره‌شه (وعید) بنه‌مایه‌که‌ ده‌چیته‌ خانە‌ی باوه‌ر به‌خوا بوون و باوه‌ر به‌ پ‌ژۆی دوا‌یی.

سه‌باره‌ت به‌ فه‌رمان به‌ چاکه‌ و پ‌ی‌گه‌ری له‌ خراپه‌، ئەمه‌ شتی‌کی چه‌سپاوه‌ له‌لایه‌ن گشت مه‌زه‌به‌کان، چونکه‌ له‌ قورئانی پ‌ی‌ر‌ۆزدا ده‌قی له‌سه‌ر هاتووه‌، خ‌وای گه‌وره‌ ده‌فه‌رم‌و‌یت: ﴿كُنتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ آل عمران: ١١٠. واته‌: ("به‌راستی" ئیوه‌ چاک‌ترین ئومه‌تین که‌ بۆ (سوودی) خه‌لکی هێنراونه‌ته‌ مه‌یدانه‌وه‌، چونکه‌ فه‌رمان به‌چاکه‌ ده‌که‌ن و قه‌ده‌غه‌ی خراپه‌ ده‌که‌ن و باوه‌ری دامه‌زراوتان به‌خوا هه‌یه‌).

له‌ سونه‌تی به‌پ‌ێزدا هاتووه‌، که‌ پ‌ی‌غه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رم‌و‌یت: (من رأى منكم منكرا فليغيره بيده، فإن لم يستطع فليسلنه، فإن لم يستطع فليقلبه و ذلك أضعف

<sup>(١)</sup> أصول الدين الإسلامي للشيخ محمد علي ناصر ٢٥.

الإيمان<sup>(۱)</sup> واته: هەر کهسیک له ئیوه خراپه‌یه‌کی بینی ئەوا با به‌دهست بیگۆریت، ئەگەر نه‌یتوانی با به‌زمان بیگۆریت، ئەگەر هەر نه‌یتوانی با به‌دل پیتی ناخۆش بیت بیگومان ئەمه‌ش لاوازترین باوهره.

موسلمانان کۆکن له‌سه‌ری، ئەمه به‌یه‌کیک له‌و شتانه‌دا ده‌نریت که به‌پۆیست زانراون له‌ناییندا.

ئهم بنه‌مایانه‌ی ده‌گه‌رینه‌وه‌ بۆ ئەو بنه‌ما نایینیانه‌ی که‌موسلمانان کۆکن له‌سه‌ری. سه‌باره‌ت به‌ بنه‌مای پله‌یه‌ک له‌ نیوان دوو پله‌که (واته پله‌ی لاساری له‌ نیوان هەر دوو پله‌ی باوهرداری و بی باوهری) ئەوه بنه‌مایه‌کی مه‌زه‌هبیه، موعته‌زله‌کان و یستیان به‌م بنه‌مایه‌ به‌ره‌رچی خه‌وارچه‌کان ده‌نه‌وه که بۆچوونیان وایه ئەنجامده‌ری گوناھی گه‌وره کافره، هه‌روه‌ها به‌ره‌رچی مورجیئه‌کانیشتی پێده‌نه‌وه که ده‌لین ئەنجامده‌ری گوناھی گه‌وره باوهرداره... تاد<sup>(۲)</sup>.

دوای ئەمه:

به‌ده‌رده‌که‌وێت که مه‌زه‌به‌کانی پیشتر کۆکن له‌سه‌ر هەر سی بنه‌ماکه‌ی نایین که ئەمانه‌ن: باوهر بوون به‌خواو به‌یه‌کزانینی، باوهربوون به‌پێغه‌مبه‌رایه‌تی به‌شیوه‌یه‌کی گشتی و پێغه‌مبه‌رایه‌تی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) به‌شیوه‌یه‌کی تایبه‌تی، باوهر بوون به‌پۆزی دوایی.

ئهم سی بنه‌مایانه‌ سی بنه‌مای نایین، موسلمان کۆکن له‌سه‌ر ئەوه‌ی که هەر کهسیک نکۆلی لیبکات ئەوه له‌ نایینی ئیسلام ده‌رده‌چیت.

چەند بنه‌مایه‌کی مه‌زه‌هبی هه‌ن، هەر کهسیک نکۆلی لیبکات ئەوا له‌ بازنه‌ی

<sup>(۱)</sup> فرموده‌ی: هەر کهسیک له‌ ئیوه خراپه‌یه‌کی بینی ... تاد: أخرجه أحمد في مسنده ومسلم وأبو داود والترمذي والنسائي وابن ماجه، عن أبي سعيد. وهو صحيح. / الجامع الصغير ۵۲۶. وأخرجه البيهقي بسنده في شعب الإيمان، سه‌راوه‌ی پێشو. والحديث في صحيح مسلم في ۱ كتاب الإيمان ۲۰ باب كون النهي عن المنكر من الإيمان....، رقم ۴۹، عن أبي سعيد الخدري.

<sup>(۲)</sup> سه‌یری ئەم کتێبه‌مان بکه: أصول الدين الإسلامی ۵۸-۶۰.

مه‌زه‌به ده‌رده‌چیت، نه‌ک له بازنه‌ی ئایینی ئیسلام، که نه‌مانه‌ن: بنه‌مای (باوه‌ر بوون به قه‌ده‌ر) له‌لای نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه‌ت، بنه‌مای (ئیمامه‌ت) له‌لایه‌ن زانا لیکۆله‌ره‌کانی مه‌زه‌به‌ی دوا‌زده ئیمامی، بنه‌مای پله‌یه‌ک له‌ نیتوان دوو پله‌که (المنزلة بین المنزلتين) له‌لای موعته‌زیله‌کان.

به‌م پییه به‌ده‌رده‌که‌وێت نه‌و پاجیاییه‌ی مه‌زه‌به‌کان پیشتر خرایه‌روو له‌ سه‌ر ژماره‌ی بنه‌ماکانی ئاین ته‌نها پاجیاییه‌که‌ی وینه‌یه و پاجیاییه‌کی راسته‌قینه نییه.

به‌پێی نه‌و سی بنه‌ما ئاینیانه‌ی که موسلمانان کۆکن له‌سه‌ری:

لیکۆلینه‌وه‌کانی زانستی که‌لام بۆ سی ته‌وه‌ر دابه‌ش بوونه:

خواناسی: نه‌و باب‌ه‌تانه له‌ خو ده‌گریت، که له‌و شتانه ده‌کۆلێته‌وه که په‌یوه‌ستن به‌ خوای په‌روه‌ردگار ده‌کۆلێته‌وه.

پیغه‌مبه‌ر ناسی: نه‌و باب‌ه‌تانه‌ن، توێژینه‌وه له‌و شتانه ده‌که‌ن که په‌یوه‌ستن به‌ پیغه‌مبه‌رانه‌وه.

شته بیستراره‌کان: نه‌و باب‌ه‌تانه‌ن، که حوکه‌مه‌کانیان ته‌نها له‌ ریگه‌ی بیستنه‌وه وه‌رده‌گیرین<sup>(۱)</sup>.

له‌م کتێبه‌ماندا پشت به‌و شیوه دابه‌شکارییه ده‌به‌ستین.

<sup>(۱)</sup> شرح المجورة للباچوري ۱۰۴.

بەشى سىيەم

حەقىقەتى ئيمان و باوەر  
رۆلى لە كايەكانى ژياندا

لە دوو دەروازە پىك دىت:  
دەروازەى يەكەم:  
حەقىقەتى ئيمان و باوەر.  
زىادو كەم بوونى ئيمان.  
ئىسلام.  
ئىحسان.  
دەروازەى دووهم:  
گىرنگى ئيمان و باوەر لە ژياندا.

## دهروازه‌ی یه‌که‌م

### حقیقه‌تی ئیمان و باوه‌ر

دوای خستنه‌پرووی ږاو بۆچوونی مه‌زه‌به ئیسلامیه‌کان له‌باره‌ی بابته‌تی بیروباوه‌ر،  
ئه‌وه‌ ږوون بووه‌وه‌ که ږاجیاییه‌ که له‌ سه‌ر پیناسه‌ی چه‌مکی ئیمان و باوه‌ر بووه‌. ئه‌مه‌ش  
هاندهره‌ بۆ ږوونکردنه‌وه‌ی حقیقه‌تی ئیمان و باوه‌ر، ئه‌م شتانه‌ی له‌سه‌ر ږاجیاییه‌ که  
که‌له‌ که ده‌بن له‌لایه‌ن خاوه‌ن مه‌زه‌به‌کان.

### ئیمان له‌ زمانه‌وانیدا:

چه‌ند واتایه‌کی جیاوازی بۆ چه‌مکی ئیمان<sup>(١)</sup> هاتوون، له‌وانه‌:

١- به‌راستدانان و دانپێدانان (تصدیق<sup>(٢)</sup>). به‌ر له‌ هاتنی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه  
وسلم) زمانه‌وانه‌کان له‌سه‌ر ئه‌مه‌ کۆک بوون، ئه‌مه‌ بۆچوونی باقلانیسه<sup>(٣)</sup>، هه‌ندیک له‌

---

<sup>(١)</sup> معجم مقاییس اللغة ١٣٣/١ تیایدا هاتووه‌: (أمن): هه‌مه‌، میم، نون، دوو بنجینه‌ی لێک نزیکن:  
یه‌که‌ میان بریتیه‌ له‌ ئه‌مانه‌ت و ئه‌مینداری که پێچه‌وانه‌ی خیانه‌ت و ناپاکیه‌، واتاکه‌ی بریتیه‌  
له‌ ئارامی دڵ، مالتی ئارامیش له‌وه‌وه‌ هاتووه‌: که هێمن و ئاسایشی هه‌یه‌. واتای دووه‌م:  
به‌راستدانانه‌. هه‌ر دوو واتاکه‌ لێک نزیکن.

<sup>(٢)</sup> القاموس المحیط مادة (الأمن)، وأصول الدين للبغدادی ٢٤٧ وتبصرة الأدلة ٢٥/١ وتمهید الأوائل  
٣٨٩ وشعب الإيمان للبيهقي ٣٥/١ عن أبي عبدالله الحلي، والإيمان لأبي يعلى ١٥١ و له‌ باوکی  
عه‌دوئای (کۆری بطة) نه‌قلی کردووه‌، والتمهید للامشي ١٢٧ والمواقف ٣٢٢/٨ وفتح الباري  
٦٠/١ ولوامع الأنوار البهية ٤٠٣/١ وشرح عقيدة التوحيد لأطفش ١٩٩ والاساس لعقائد الاكياس  
١٨٥.

<sup>(٣)</sup> تمهید الأوائل، سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

ئیبازییه‌کان بۆچوونیان وابوو که مانای زمانه‌وانی چه‌مکی ئیمان ته‌نها دانپێدانان و به‌راستدانانه<sup>(۱)</sup>، ئهم فهرمايشته‌ی خوای گه‌وره‌ش له‌وه‌وه هاتوو: ﴿وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا﴾ یوسف: ۱۷. واته: ئهو شتانه‌ی پێمان راگه‌یاندی به‌ راستی نازانی<sup>(۲)</sup>. فلان که‌س باوه‌ری وایه، واته: به‌راستی ده‌زانیت و دانی پێداوه‌یت<sup>(۳)</sup>.

۲- وتراوه: داتاشاروه له (أمن: ئارامی و دل‌نیایی) که پێچه‌وانه‌ی ترسه<sup>(۴)</sup>.

ئهم فهرمايشته‌ی خوای گه‌وره‌ش له‌وه‌وه هاتوو، که ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنْ خِفْتُمْ فِرْجَآلًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمْنْتُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ﴾ البقرة: ۲۳۹. واته: (ئینجا ئه‌گه‌ر ترسان "که نوێژه‌که‌تان وه‌کو پێویست ئه‌نجام نه‌ده‌ن به‌هۆی جه‌نگ یان مه‌ترسیه‌که‌وه" ده‌توانن به‌ده‌م پێش‌ستنه‌وه یان به‌ سواری ئه‌نجامی بده‌ن).

ئین هه‌جهر وتویه‌تی: ئهم بۆچوونه مایه‌ی تێپارمانه. چونکه واتای هه‌ردوو وشه‌ی (أمن: ئارامی) و (تصدیق: به‌راستدانان) لێک جیان، مه‌گه‌ر سه‌رنجی واتایه‌کی خوازاوی بۆ بدریت، بو‌تریت: ده‌یاریزیت و ئارامی پێده‌دات ئه‌گه‌ر بر‌وای پێبکات و به‌راستی دابنیت، واته: درۆکردن ئه‌وی پاراست<sup>(۵)</sup>.

## ئیمان له زاراوه‌دا:

زانایان راجیاییان هه‌بووه له‌سه‌ر حه‌قیقه‌تی ئیمان له‌ پروی شه‌رعه‌یه‌وه، واته: رایان جیا‌بووه سه‌باره‌ت به‌ ده‌ست‌نیشان کردنی ئه‌و شته‌ی ناوی ئیمانی ده‌که‌وته‌سه‌ر، له‌م باره‌شه‌وه چهند راو‌بۆ‌چوونیکیان هه‌یه، له‌وانه:

(۱) البعد الحضاري ۴۹۲ نقلا عن حاشية على كتاب الوضع لابن أبي الستة.

(۲) ته‌هید الا‌وائل، والایمان لأبي يعلى، والتمهید للامشي، والمواقف، سه‌رچاوه‌کانی پێشوو. لوا‌مع الأنوار البهية ۴/۱.

(۳) التمهید للامشي، و شرح المواقف للسيد الشريف، دوو سه‌رچاوه‌که‌ی پێشوو.

(۴) القاموس المحيط، سه‌رچاوه‌ی پێشوو. والکلیات للکفوي ۲۱۲.

(۵) شعب الإيمان للبيهقي ۳۵/۱.

(۶) فتح الباري ۶۱/۱.

بۆچوونی یه کهم: ئیمان: بریتییه له دانپێدانان و بهراست دانان به دل، دهرسپرین به زمان و ئه نجامدانی به ئه ندامه کان<sup>(۱)</sup>.

مه بهست له دانپێدانان و بهراستدانانی به دل: بریتییه له بهراست دانانی پێغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) لهو شتانه ی هیناویه تی و به پێویستی داناوه، واته: ئه و شتانه ی له ئاین ده ژمێردرێن، به شیوه یه ک مرۆفـ بزانیـ و پێویست به په نابردنه بهر تێرامان و به لگه هینانه وه نه کات، وه ک یه کتایی به دیه یته ر، پێویست بوونی نوێژ، قه ده غه بوونی مه یی و هاوشیوه کانی<sup>(۲)</sup>.

مه بهست له بهراستدانانی پێغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) لهو شتانه دا ملکه چ بوونه بۆ په یامه که ی، ئارام و دلگوشاد بوونه له په نای بهرنامه که یدا، به بی لاساری و ملنه دان په سه ندی بکات و کاره کانی به پێی رێسای په یامه که رێک بخت و ئه نجامی بدات<sup>(۳)</sup>. به راستدانان بریتییه له دنیایی و یه قینی بی گومان سه باره ت بهو شتانه ی پێویست بوونیان چه سپاوه و سه لمێنراوه که له لایه ن خواوه له رێی زمان و فره مایشتی پێغه مبه ره به رێژه که یه وه (صلی الله علیه وسلم) هاتوه.

له گه ل دنیایی و یه قینی بی گومان که حوکی عه قلییه، شتیکی تری دلی بیـت که بریتییه له پازی بوون و هه سانه وه ی ده روونی به م بیروباوه ره، به وه ی ئه م بیروباوه ره له لایه ن هه واو هه وه سی مرۆفـه که په سه ند بیـت، خوای مه زن ده فه رموویـت: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ النساء: ۶۵. واته: (نه خیر، سویند به په ره وردگارت ئه وانیه ی

<sup>(۱)</sup> تبصرة الأدلة ۷۹۸/۲ ونقله عنه ابن ابي العز في شرح العقيدة الطحاوية ۴۵۹ و ۴۶۲ وشعب الإيمان للبيهقي ۴۸/۱ والمواقف ۳۲۳/۸ وشرح المقاصد للفتازاني ۱۷۹/۵ وفتح الباري ۶۱/۱ وكفاية الطالب الرباني ۳۸/۱ والغنية للشيخ عبدالقادر ۶۹/۱.

<sup>(۲)</sup> شرح المقاصد للفتازاني ۱۷۷/۵. سهیری ئه مانه ش بکه: المواقف ۳۲۲/۸ والقول الفصل ۱۲ وشرح الجوهره للباجوري ۹۲.

<sup>(۳)</sup> شرح العقائد النسفية للفتازاني وحاشية الكستلي عليه ۱۵۲.



"لافی بپروا لیده‌دهن" بپروا ناهینن هه‌تا له هه‌موو کێشه‌یه‌کدا که ڕووده‌دا له نێوانیاندا تۆ نه‌که‌ن به دادوه‌رو گوێڕایه‌ڵیت نه‌که‌ن).

ئهم به‌پاستدانان و دانپێدانانه به‌شی یه‌که‌می ئیمان و باوه‌ره، به‌هیچ شێوه‌یه‌ک پشتگۆی ناخریت و فهرامۆش ناكریت، ئه‌گه‌ر ئهم به‌پاستدانانه هاته‌جی بناغه‌ی ئیمان دێته‌بوون، كه‌سه‌كه به‌مه له‌لایه‌ن خواوه بریارى پرژگار بوونی له ئاگرى بۆ ده‌رده‌چیت ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر ئهم به‌پاستدانان و دانپێدانانه‌ی بمریت، ئه‌گه‌رچی به‌زمان ده‌ری نه‌بریت و به‌كرده‌وه جێبه‌جێ نه‌كات. ئه‌گه‌ر دانپێدان و به‌پاستدانانى دڵ لاچوو و نه‌ما ئه‌وا ئیمانیش بوونی نابیت و نامینیت، به‌مه‌ش كه‌سه‌كه شایه‌نى سزای نه‌پراوه‌ی ئاگرى دۆزه‌خه.

به به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی فیرعه‌ون و گه‌له‌كه‌ی نیشانه و به‌لگه‌كانى خوايان به‌پاستدانه‌ها به‌لام پێشى ڕازی نه‌بوون، خواى گه‌وره ده‌فهرموویت: ﴿وَحٰدُوْا بِهَا وَاٰتٰیقَنَّهَا اَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَّعُلُوًْا﴾ النمل: ١٤.<sup>(١)</sup> واته: (جا ئه‌وانه‌ی هه‌ر ڕق ئه‌ستوریان كرد و باوه‌ریان پێ نه‌بوو، به زۆردارى خۆبه‌زلزانی، له كاتێكدا له ناخى ده‌روونیانه‌وه هه‌ستیان ده‌كرد حه‌قیقه‌ته و راسته).

به‌پاستدانان به دڵ دوو شت ده‌گه‌یه‌نیت:

هه‌ر كه‌سێك وشه‌ی یه‌كتاناسی به‌س به زمان ده‌برى و به دڵ به‌راستی دانه‌نا. ئه‌و كه‌سه باوه‌ردار نییه، به‌لكو دوورپوه.

ئه‌گه‌ر به دڵ به‌راستی بزانی، كه‌چی به زمان ده‌ری نه‌بریت سه‌ربارى ئه‌وه‌ی تواناشی هه‌یه، ئه‌و كه‌سه له‌لایه‌ن پێشینانی ئوممه‌ت باوه‌ردار نییه.

هه‌ر كه‌سێك به دڵ دانى نا به‌راستی هه‌ندێك شتى باوه‌رو، نكۆلێشى كرد له پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) و په‌يامه‌كه‌ی و دوژمنایه‌تى پێغه‌مبه‌رو په‌يامه‌كه‌ی كرد وه‌ك: جوله‌كه‌كان و جگه له‌وانیش كه خواى گه‌وره به بێ باوه‌رو كافر ناوی بردوون،

<sup>(١)</sup> المختار من كنوز السنة النبویه ٨٦.

هه‌رگیز به باوه‌ردارو ئیماندار ناوی نه‌بردوون، هیچ حوكمی‌کی ئیمانیان تیدا نه‌هاته‌جی ئەوا ئەوانه بی باوه‌رو کافرن<sup>(۱)</sup>.

ده‌برپین و دانپێدانان به زمان ئەوه ده‌گه‌یه‌نیت:

هه‌ر که‌سێک توانای ده‌برپینی ئیمانه‌که‌ی هه‌بیت، که‌چی به زمان ده‌ری نه‌برپیت، ئەو که‌سه باوه‌ردار نییه. پێشینهان له هه‌وه‌لان و شوێنکه‌وتووون کۆکن له‌سه‌ر ئەمه<sup>(۲)</sup>.

ئه‌نجامدانی به ئەندامه‌کان، ئەوه ده‌گه‌یه‌نیت:

گشت کرده‌وه‌یه‌ک ده‌چیته ناو بازنه‌ی ئیمان<sup>(۳)</sup>. مه‌به‌ست له‌ کرده‌وه، سه‌رجه‌م کاره چاکه‌کان و په‌رستش و به‌ندایه‌تی گوێرايه‌لی ده‌گریته‌وه، هه‌ر له‌و کرده‌وانه‌ی جه‌سته‌یه‌ن یاخود داراین جگه له‌وانه‌ش وه‌ک: رۆژوو و نوێژو زه‌کات و پێخۆشبوونی خێرو چاکه بو موسلمانان<sup>(۴)</sup>.

پێشینهان کۆکن له‌سه‌ر ئەوه‌ی ئەگه‌ر که‌سه‌که به‌دل دانی پێدانا و به‌ ده‌م ده‌ری بپری، به‌لام به‌ کرده‌وه کاری پێ نه‌کرد، ئەو که‌سه سه‌رپێچی خواو پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی کردووه و شیاوی هه‌ره‌شه و سزایه<sup>(۵)</sup>.

ئه‌مه رای به‌ناوبانگی پێشینهان و زۆربه‌ی ئیمامه‌کانه<sup>(۶)</sup>. زه‌یدییه‌کان به ئیمامه‌کانیانه‌وه ئەم بۆچوونه‌یان په‌سه‌ند کردووه<sup>(۱)</sup>. ئەم وته‌یه به هه‌ر سی به‌شیه‌وه هی مه‌زه‌به‌ی ئیبارزی<sup>(۲)</sup> و خه‌واریج و موعته‌زله‌کانه<sup>(۳)</sup>.

(۱) لوامع الأنوار البهية ۴۰۴/۱.

(۲) لوامع الأنوار البهية، سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

(۳) جامع العلوم والحکم ۱۰۴/۱ ولوامع الأنوار البهية ۴۰۵ نقلا عن ابن رجب.

(۴) غبّة اللالی ۹۵.

(۵) شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ۴۶۳.

(۶) شعب الإيمان للبيهقي ۴۸/۱ وشرح عقيدة ابن أبي زيد القيرواني للقاظمي عبد الوهاب ۳۴۲ وفتح الباري ۶۱/۱. و البيهقي: ئەم بۆچوونه‌ی له‌ عه‌لی کوپری نه‌بو تالیب (رەزای خاوی لیبیت) نه‌قل کردووه. / شعب الإيمان، سه‌رچاوه‌ی پێشوو. شافعی‌ش ئەمه‌ی په‌سه‌ند کردووه و یه‌کده‌نگی هه‌وه‌لان و شوێنکه‌وتووون و نه‌وانه‌ی به‌وان گه‌یشتون هێناویه‌تی. / جامع العلوم والحکم، سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

بەلām خاوەن مەزھەبەکان راجیا بوون سەبارەت بەو کەسە کە دەوێ فەرمانۆش دەکات:

ئەمە رای ئەحمەدی کۆری حەنبەل و ئیسیحاقی کۆری راهوێ و ئەبو عوبەیدی قاسمی کۆری سەلام و ئیمامەکانی تریشە جگە لەمانە. لە بوخاریان گێڕاوەتەو کە وتوێتی: گەشتووم بە زیاتر لە هەزار زانا لە شارە جیاوازهکان هیچ یەکیانم نەبینی راجیایی هەبێت لەسەر ئەوێ نیمان: گوشتارو رەفتارە، زیادو کەم دەکات. / فتح الباري ٦١/١. سەیری ئەمانەش بکە: لواصع الأنوار البهية ٤١٦/١ عن ابن عبد البر في التمهيد، وشرح صحيح مسلم للنووي ١٤٦/١ عن ابن بطلان. و قول ابي عبيد القاسم بن سلام في كتابه الإيمان ٥٣-٥٤ و ٦٦. و اللامشي له: التمهيد ١٣٠ ئەم رایە لە هەندێک لەوانە نەقل کردووە. و یحیای کۆری حمزە له: المعالم الدينية ١١٧ وتوێتی: ئەمە مەزھەبی زۆری پێشینه.

ئەمە رای ئەوزاعیشە. / جامع العلوم والحكم ١٠٤/١. و لەیسی کۆری سەعد و داودی کۆری عەلی و تەبەریش ئەم بۆچوونەیان پەسەند کردووە. / لواصع الأنوار البهية ٤١٦/١. ئەمە بۆچوونی ئێن حەزمی زاھیریشە. / علم الكلام لابن حزم ٨٣.

(١) أساس العقائد الاكياس ١٨٥.

(٢) الجامع للبسيوي ٢٣٥-٢٣٦. والموجز لأبي عمار ٧٣/٢ وشرح عقيدة التوحيد لأطفش ١٩٩، ونقل فرحات المجعيري في البعد الحضاري ٤٩٣ ذلك عن الشماخي والحشي والبرادي وأطفش.

(٣) التمهيد للامشي ١٣٠ والقول الفصل ١٦ والکليات للکفوي ٢١٣. و أبو يعلى له: الإيمان ١٥٦ وتوێتی: (ئەمە بۆچوونی زۆری موعتەزێلەکانە).

لە کتیبی: کفاية الطالب الرباني ٣٨/١ ئەم بۆچوونە دراوێتە پال موعتەزێلەکان و زۆری فەرموودەناسان و زانایانی کەلام و شەرەناسەکان لەوانیش ئێن حەبیب. و لە: الأساس لعقائد الاكياس ١٨٥ هاتوو: (ئەمە بۆچوونی ئیمامەکانمان سلاویان لیبێت و زۆری موعتەزێلەکان و شافعی و هەندێک لە خەواربجەکانە). قازی عەبدولجەبار له: (شرح أصول الخمسة ٧٠٧) و رەزای له: (الحصل ٢٣٧) بۆچوونی موعتەزێلەکانیشی هێناوێ سەبارەت بە ئیمان. و باجوری له: رافەکەیدا لەسەر کتیبی: (الجوهرة ٩٥) وتوێتی: (موعتەزێلە بۆچوونیان وایە کە کردار بەشیکی ئیمانە، چونکە دەتێن ئیمان کردارو دەرپرین و دانپێدانانە، هەر کەسێک کردار فەرمانۆش بکات ئەوا باوەردار نییە، چونکە بەشیکی ئیمانی فەرمانۆش کردووە کە کردەوێ و لەهەمان کاتدا کافر نییە، چونکە دانی پێداناو، ئەو کەسە بەپێی بۆچوونی موعتەزێلەکان لە پلەیک لە نێوان دوو پلەیی باوەرو کوفردایە، سزاکی مانەوێ هەمیشەییە لە ناگردا بەلām کەمێک سزاکی سووکترە لە هی کافر).

خهوارچه کان بۆچونیان وایه که ئیمان واته کردار و پرفتار، فهرامۆش کردنی کردار که سه که بی بهش ده کات له ئیمان و دهیباته خانهی کوفره وه. موعته زیله کان بۆچونیان وایه که فهرامۆش کردنی کرده وه له لایه ن ههر تاکیک، نه و ده بیته هۆی ده رچوونی له ئیمان، به لām پیتی کافر نابیت، به لکو له پلهیه کدا ده بیت له نیتوان نهم دوو پلهیه دا.

فهرمووده ناسان بۆچونیان وایه که فهرامۆش کردنی کرده وه، نابیته هۆی ده رچوونی خاوه نه که ی له ئیمان، به لکو فهرمووده ناسان حوکمی ئیسلامی له سه ر جیبه جی ده که ن<sup>(۱)</sup>. به م پیتی: کرده وه نیوه ی ئیمانه، واته: به شیکی ئیمانه، نه ک مهرجیکی ئیمان<sup>(۲)</sup>. جیاوازی نیتوان وته ی پیشینان و موعته زیله کان نه وهیه:

پیشینان کرده ویه یان به مهرجی ته وای و کامل بوونی ئیمان داناوه، نا لیره وه بابته ی زیاد و که می ئیمان هاته کایه. به لām موعته زیله کرده ویه یان به مهرجی دروستی ئیمان داناوه<sup>(۳)</sup>.

نهم فهرمایشته ی خوی گه وره یه کی که له و به لگانه ی که کرده وه ده چیتته ناو ئیمان: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٢٠﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا ﴿٢١﴾ الأنفال: ۲-۴<sup>(۴)</sup> واته: (بیگومان ئیماندارانی راسته قینه ته نها نه وانه ن: که کاتیک ناوی خوا برا، دلّه کانیان ده ترسیت و ده هژیت، کاتیکیش نایه ت و فهرمانه کانی ئیمه یان به سه ردا بخوینریتته وه، ئیمان و باوه ریان زیاد ده کات، "له هه موو

<sup>(۱)</sup> القول الفصل، سه رچاوه ی پیشوو. به غدادی له: أصول الدين ۲۴۹ فهرمووده ناسانشی هیتاوه.

<sup>(۲)</sup> شرح الجوهرة للباजوري ۹۵.

<sup>(۳)</sup> فتح الباري ۶۱.

<sup>(۴)</sup> جامع العلوم والحكم ۱۰۴-۱۰۵ و نقله عنه السفاريني في لوامع الأنوار البهية ۱/ ۴۰۵-۴۰۶.

الإيمان لأبي عبيد القاسم ۶۵ والإيمان لأبي يعلى ۱۶۲ والبعد الحضاري ۴۹۶ نقلا عن الشماخي، والأساس لعقائد الاكياس ۱۸۵.

کارو باریکیشیاندا " هەر پشت به پەروەردگاری خۆیان دەبەستن. ئەوانەن کە نوێژەکانیان بە چاکی ئەنجام دەدەن، هەندیکیان لەو پزق و پۆزیەیی پێمان داون، دەبەخشن و خەرجی دەکەن. ئا ئەوانە هەر خۆیان ئیماندەری راستەقینەن).

باوهردار بهم کرده‌وانه ده‌بیته باوهردار<sup>(۱)</sup>.

له بهر ئه وهی ئیماندار ئه وه که سه یه ئه م کرده وانه ی تیدا ها تب نه جی، ئه م ئایه ته ئامازه ی کردو وه بۆ کۆی ئیمان و با وه، نوێژ ئامازه یه بۆ ئه وه په رسته شانه ی که به جه سته نه نجامه درێن، به خشین ئامازه یه بۆ ئه وه په رسته شانه ی به سه رو هت و سامان ئه نجام ده درێن، داچله کانی دل و ده روون ئامازه یه بۆ خوڤراگری له هه موو روێک وه و ئه نجامدانی به رسته شه کان و گه رانه وه له تا وانه کانیش ده گرێته وه<sup>(۲)</sup>.

ئەمە بۆ كورت ھەلھېننى ئىمانە لەۋ كىردەۋانە، ھەر كەسىڭ ئەۋ خەسلەتەنەى لەم ئايەتەدا ئامازەى پىدراۋە تىيدا نەبن ئەۋا باۋەردار نىيە<sup>(۳)</sup>.

**بۆچوونی دووهم:** پێی وایه ئیمان بریتیه له دان پێدانان و بهراستدانان به دڵ و ده‌ربهرینی به زمان به‌بێ کرده‌وه‌ی ئەندامه‌کان.

ئەمە بۆچۈنى ئىبۇ حەنىفە<sup>(۴)</sup> و ھەندىك لە پېشەوا حەنەفىە كان<sup>(۵)</sup> و ھەندىك لە  
ئەشعەرىيە كانە<sup>(۱)</sup>، ئەم بۆچۈنەيان داوۋەتە پال زۆرىەى زانايان<sup>(۲)</sup>، ئەصيرەددىنى توسى لە  
كتىبى (التجريد) كە يەككە لە ئىمامىيە كان ئەم بۆچۈنەى پەسەند كىردوۋە<sup>(۳)</sup>.

(<sup>١</sup>) الإيمان لأبي يعلى ١٦٢-١٦٣.

(٢) شعب الإيمان للبيهقي ٤٣/١ وأشار إلى الحلبي.

(۳) البعد الحضاری، سہرچا وہی پیٹھو۔

(٤) الفقه الأكبر لأبي حنيفة - القول الفصل ٣٥٨ والمواقف ٣٢٣/٨ وشرح المقاصد للتفتازاني ١٧٨/٥ وشرح الجوهرة للباجوري ٩٥. و الطحاوي ثم يؤجرونه الإمام أبي حنيفة وهاوله لاني كيتراوه تهوه./ شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ٤٦٢ ولوامع الأنوار البهية ٤١٦/١. و له: المعتقد المنقد ١٩٩ ثم يؤجرونه له ثمبو حنيفة وهاوله لاني هيتاوه.

(٥) العقائد النسفية وشرح التفتازاني عليها ١٥٣ وخبّة اللاكي ٨٩. و نسفي له: تبصرة الأدلة ٧٩٨/٢ وتوبه تي: ثم بوجونه گيردراوه تموه له زوري هاهو لاني نهو حنيفه. و له: لواصع الأنوار البهية

بەم پێیە هەر کەسێک بە دڵ دانی پێدانا و باوهری هێنا بەلام بە زمان دەری نەبەری  
تەنانت بۆ یەک جار لە ژیا نیدا، ئەو کەسە باوهردار نییە لەلایەن خوای مەزن، شیایوی  
چونە بەهەشت و پزگاریوون نییە لە سزای هەمیشەیی ئاگری دۆزەخ<sup>(٤)</sup>.

تەنها دانپێدانان بە دڵ نابێتە هۆی پزگار بوون لە ئاگری دۆزەخ، بە زمان دەرپرینی  
ئیمانیش بە تەنیا دوورپوویە، هیچ یەکتێکیان بریتی نییە لە ئیمان، بەلکو هەردووکیان  
ئیمان پێکدێنن<sup>(٥)</sup>. لەلای خواوەنانی ئەم بۆچوونە دەرپرین بە زمان نیوەی ئیمانه<sup>(٦)</sup>.

٤٢١/١ و ٤٢٢ هاتوو: حمادی کوری ئەبو سولهیمان و شەرەناسە شۆنکەوتووێکانی لە کوفە ئەم  
بۆچوونەیان هەیە، هەر وەها شەرەناسە مورجیئەکانیش ئەم بۆچوونەیان پەسەند کردوو.  
<sup>(١)</sup> المعتقد المنتقد ١٩٩ شرح الجوهره للباجوري ٩٥ و شرح الجوهره للصاوي ١٣٢. و ئوبەیی و سەنوسی  
لە شەرەفەکانیان لەسەر: صحیح مسلم ١٠٩/١ ئەم بۆچوونەیان هەیە.  
<sup>(٢)</sup> القول الفصل ١٥.

<sup>(٣)</sup> تجريد الاعتقاد و شرحه كشف المراد للحلي ٤٥٤ ومفتاح الباب ٢١٢.  
<sup>(٤)</sup> شرح العقائد النسفية للتفتازاني، سەرچاوەی پێشوو. باجوری لە: (شرحه على الجوهره ٩٤) دا بەتێرو  
تەسەلی باسی کردوو: (هەر کەسێک بە دڵ باوهر پێنیت و بە زمان دەرنبەریت بەبێ ئەوەی پاساو و  
پەرچی لە پێش بێت، بەلکو بۆشی دەکرا بە زمان دەرنبەریت، ئەو کەسە لەلایەن خوا باوهردارە بەلام  
سەبارەت بە حوکمە دۆنایەکان باوهردار نییە، بەلام ئەو کەسە پاساوی هەیە و ناتوانیت بە  
زمان ئیمان دەرنبەریت لەو کاتە ئەگەر هاوێلگەیک بەدەرکەوت لە سەر مۆسڵمان بوونی بەبێ  
هاتنە قسە وەک ئاماژەدان ئەوە ئەو کەسە باوهردارە. بەلام ئەوەی نایەوێت بە زمان دەرنبەریت،  
بەوێ داوای لێبکریت شایەتەمان دەرنبەریت بەلام دەری نەبەریت ئەو کەسە بێ باوهر ئەگەرچی بە دڵ  
ملکەج بێت تەنانت ئەم شێوە باوهر لە دواڕۆژدا سوودی بۆ نابێت، سەبارەت بەو کەسە بە  
زمان ئیمان دەرنبەریت و بەدڵیش باوهر ناهێنیت ئەو کەسە دوورپووێ لە دۆنیاد حوکمی  
مۆسڵمانانی بەسەردا جێبەجێ دەکریت و وەک مۆسڵمان رەفتاری لەگەڵ دەکریت بەلام باوهردار نییە  
لەلایەن خوا، تا ئەو ئەندازەیە ئەو دوورپووێ وەک باوهردار رەفتاری لەگەڵ دەکریت کە پەیی نەبەریت  
بە کوفرەکی وەک: سووژە بردنی بۆ بت، ئەگەرنا حوکمی کوفری بەسەردا جێبەجێ دەکریت).

<sup>(٥)</sup> شرح صحيح مسلم للأبي والسنوسي ١٠٩/١.

<sup>(٦)</sup> نخبه اللاكي ٨٩ و شرح الجوهره للباجوري ٩٥ شرح الجوهره للصاوي ١٣٢.

به‌مه‌رجیان داناوه که دان پێدانان به دڵ و ده‌ربهرین به زمان به‌یه‌که‌وه بن و ته‌نها یه‌کیکیان بێ ئه‌وه‌ی تر به‌س نییه:

ته‌نها دان پێدانانی دڵ به‌س نییه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَأَسْتَيْقِنَتَهَا أَنْفُسُهُمْ﴾ النمل: ۱۴. واته: (له ناخی ده‌روونیانه‌وه هه‌ستیان ده‌کرد حه‌قیقه‌ته و پراسته). هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ﴾ البقرة: ۸۹. واته: (کاتیك ئه‌وان پێغه‌مبه‌ریان بۆ هات که ده‌شیانناسی که‌چی بره‌وایان پێ نه‌هێنا). بێ باوه‌ری و کوفرو ناسینی په‌یامی داوه‌ته پال ئه‌وان.

سه‌باره‌ت به دانپێدان به زمان (ده‌ربهرین به زمان) به‌ته‌نها به‌س نییه، خوای پایه‌به‌رز ده‌فه‌رموویت: ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَأَمَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا﴾ الحجرات: ۱۴. واته: (هه‌ندیک له بیابان نشینه عه‌ره‌به‌کان وتیان: باوه‌رمان هێناوه‌و موسڵمانین، پێیان بلێ: نه‌خێر باوه‌رمان نه‌هێناوه، به‌لام بلێن به ناچاری موسڵمان بوین). گومان له‌وه‌دا نییه که ئه‌و عه‌ره‌به ده‌شته‌کیانه به زمان باوه‌ریان ده‌ربهری<sup>(۱)</sup>.

ئه‌وه‌ی پشتی ده‌ربهرین به زمان ده‌گریت، له‌وه‌ی بنچینه‌ی ئیمان نه‌وه‌یه، خوای گه‌وره زۆرتر سه‌ره‌زنشتی ئه‌و که‌سه‌ی کردووه ملنه‌ده‌ره و به زمان باوه‌ر ده‌رنابهریت و که‌متر سه‌ره‌زنشتی که‌سی نه‌زان و که‌م ته‌رخه‌می کردووه، ئیمان یه‌ك شته ئه‌گه‌رچی چه‌ند پێکهاته و به‌شیکیشی هه‌بیت<sup>(۲)</sup>.

سه‌باره‌ت به کرده‌وه، هه‌روه‌ك باجوری وتویه‌تی مه‌رجی ته‌واو و کاملی باوه‌ره، ئه‌مه رای په‌سه‌نده له‌لای ئه‌هلی سوننه، هه‌ر که‌سیك کرده‌وه‌ش به ئه‌نجام بگه‌یه‌نیت ئیمان و باوه‌ری ته‌واوی ده‌ستکه‌وتوو، هه‌ر یه‌کیك کرده‌وه فه‌رامۆش بکات. ئیمانی کاملی له ده‌ست چوو، به‌و مه‌رجه‌ی فه‌رامۆش کردنی کرده‌وه به حه‌لل نه‌زانیت و سه‌ره‌پێچی شه‌رع نه‌کات یان گومانی له شه‌رعی و په‌وابوونی نه‌بیت، ئه‌گه‌ر کرده‌وه فه‌رامۆش بکات به‌و

<sup>(۱)</sup> کشف المراد فی شرح تجمید الاعتقاد ۴۵۴.

<sup>(۲)</sup> القول الفصل ۱۵ ئه‌م به‌لگه‌یه‌ی گێڕاوه‌ته‌وه له خاوه‌نی ئه‌م بۆچوونه. به‌لام خۆی بۆچوونی وایه باوه‌ر ته‌نها دان پێدانانه به دڵ.

پێیهی پێی هه ئال بێت نهوا نهو کهسه بی باوه ره، چونکه نکۆلی له شتی که کردوه که له ئاییندا به پێویست زانراوه<sup>(۱)</sup>.

به م پێیه کردوه مه رجی ئیمان، واته: شتی که له ده ره وه ی ئیمان، کردوه مه رج به جیه جی کردنی حوکه کانی موسلمانان له سه ره که سه کان وه: میرات گرتن، ژن هیان، نوێژکردن له دوای و نوێژکردن له سه ری، ناشتنی له گۆرستانی موسلمانان، داواکردن لێی به کردنی نوێژو زه کات دان... دان پیدانان به دل ته گهر ئیمانیش بێت به ئام شتی که شاراهو په نهانه، پێویستی به نیشانه یه کی دیاره بۆ نه وه ی بپێته به لگه له سه ره ئیمان که ی و تا حوکه دونیایه کان بپه گه رته وه<sup>(۲)</sup>.

**بۆچوونی سییه م: ئیمان: ته نه ا دان پیدانانه به دل.**

ئه مه بۆچوونی ابو منصورى ماتریدییه، ئه م رایه له ابو حنیفه ش گێردراوه ته وه. حسینى کورپی فضل البجلی ئه م بۆچوونه ی په سه ند کردوه، ئه مه رای به ناو بانگی ابو الحسن الأشعریه<sup>(۳)</sup>. باقلانی ده قی له سه ره هیئاوه<sup>(۴)</sup>. ئه مه بۆچوونی ماموستا أبی

<sup>(۱)</sup> شرح الجوهره للباجوري ۹۴.

<sup>(۲)</sup> شرح الجوهره للباجوري، سه رچاوه ی پێشو.

<sup>(۳)</sup> تبصرة الأدلة ۷۹۹/۲، و غه زنه ی له (أصول الدين ۲۵۱) بۆچوونی ماتریدییه کانی هیئاوه. به غدادی له (أصول الدين ۲۴۸) ئه م بۆچوونه ی داوه ته پال ته بو حه سه نی نه شه ره ی و ئیبن راوندی و حوسقینی کورپی فه زلی بجلی. و شه ره ستانی له: الملل و النحل ۸۸/۱ مه زه به ی نه شه ره ی له پال ئه م بۆچوونه ی داناوه.

ئیحی وتیه تی: (ئه مه بۆچوومانه)، سه ید شه ریف به م وته یه ی پرونکردنه وه ی بۆ داوه: (واته شوێنکه وتووایی أبی الحسن) واته نه شه ره ی. / و ته فتازانی له: شرح العقائد النسفية ۱۵۴ وتیه تی: شیخ ته بو مه نصوریش ئه م بۆچوونه ی په سه ند کردوه. کوفه ویش له: (کلیات ۲۱۳) هه مان رای هه یه.

ره یحاوی له: غبه الآلي ۸۹ وتیه تی: ئه مه بۆچوونی ته بو مه نصوری ماتریدی و زۆریه نه شه ره یه کانه. هاوشیه ی وته ی ره یحاوی هاوو له: المعتقد المنتقد ۱۹۹. و ته هانوی له: کشاف



إسحاقی إسفراینیه، سألحی و ابن راوندی که له موخته‌زلیه‌کانن ئەم رایه‌یان په‌سه‌ند کردووه<sup>(۲)</sup>. رازیش ئەم بۆچوونه‌ی هه‌یه<sup>(۳)</sup>. تفتازانی ئەم بۆچوونه‌ی داوه‌ته پال زۆربه‌ی زانایان<sup>(۴)</sup>.

ئەگەر هه‌لگرانی ئەم بۆچوونه‌ی ته‌نها دان پێدانان به‌ دل به‌ ئیمان دابنێن، ئەوه مانای وایه‌ ده‌رپرین به‌ زمان و کرده‌وه‌ی ئەندامه‌کان دوو بنه‌مای ئیمان نین، به‌لکو لق و پۆبی ئیمان، هه‌روه‌ک شه‌رستانی ئەمه‌ی له‌ ئەشه‌رییه‌وه‌ هێناوه<sup>(۵)</sup>.

إصطلاحات الفنون ۲۹۷/۱ وتویه‌تی: ئەم بۆچوونه‌ی په‌سه‌ند کراوه‌ له‌لایهن زۆربه‌ی ئەشه‌رییه‌کان و ماتوریدییه‌کانیش له‌سه‌ر ئەم بۆچوونه‌ن و زۆربه‌ی ئیمامه‌کانیش ئەم بۆچوونه‌یان هه‌یه‌ وه‌ک: حوسه‌ینی کوپی فەزل. باجوری له‌: شرح الجوهرة ۹۴ وتویه‌تی: ئەمه‌ رای زانا لیکۆله‌ره‌کانی ئەشه‌ری و ماتوریدییه‌کانه‌.

<sup>(۱)</sup> تمهید الاوائل ۳۸۹-۳۹۰ والإنصاف ۲۲ و ۵۵. والمواقف ۳۲۳/۸ وكشاف إصطلاحات الفنون، سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

<sup>(۲)</sup> المواقف و شرح السيد الشريف عليه، وكشاف إصطلاحات الفنون، سه‌رچاوه‌ی پێشوو. و له‌: أصول الدين للبلغدادي، سه‌رچاوه‌ی پێشوو ئیبن راوندیشی باسکردووه‌.

<sup>(۳)</sup> المحصل للرازي ۲۳۷.

<sup>(۴)</sup> شرح المقاصد للتفتازاني ۱۷۷/۵ و له‌: شرح العقائد النسفية ۱۵۳: هێناویه‌تی ئەمه‌ بۆچوونی زۆربه‌ی زانا لیکۆله‌ره‌کانه‌. ره‌یجای له‌: نخبه‌ الالهي ۸۹ هه‌مان شتی وتوه‌.

<sup>(۵)</sup> الملل والنحل للشهرستاني ۸۸/۱. باقلانی له‌: إنصاف ۵۵ وتویه‌تی: (شوتنی دانپێدانان دلّه: ئەویش بریتیه‌ له‌وه‌ی دانبنیت به‌وه‌ی خۆی گه‌وره‌ تاك و ته‌نهايه‌ و پێغه‌مبه‌ر راسته‌، هه‌موو ئەو شتانه‌ی پێغه‌مبه‌ر هێناویه‌تی به‌راست دابنیت، ئەو شته‌ی له‌سه‌ر زمانه‌ که‌ بریتیه‌ له‌ ده‌رپرین و ئەو شته‌ش ئەندامه‌کان پێی هه‌لده‌ستن بریتیه‌ له‌ کرده‌وه‌، هه‌موو ئەوانه‌ ته‌نها به‌رجه‌سته‌ کردن و ناماژه‌یه‌ بۆ ئەو شته‌ی که‌ له‌ دلدايه‌. بۆیه‌ دروسته‌ له‌لایه‌ك وه‌ك رووی راسته‌قینه‌ پێی بوتریت ئیمان و له‌لایه‌ك وه‌ك رووی خوازاو پێی بوتریت، ئەمه‌ واتای ئەوه‌یه‌: ئەگەر به‌نده‌ به‌دل دانی نا به‌و شتانه‌ی باسما‌ن کرد، به‌زمان ئەو ئیمانه‌ی ده‌رپری و به‌کرده‌وه‌ش جیبه‌جی کرد، ئەو به‌نده‌یه‌ ئیماندارێکی راسته‌قینه‌یه‌ له‌لای خواو ئیمه‌ش. به‌لام ئەوه‌ی به‌ دل درۆ بکات و دان نه‌نیت به‌و شتانه‌ی باسما‌ن کرد، که‌چی به‌زمان دانی نا به‌ یه‌کتاناسی په‌رسته‌شکه‌انی به‌ ئەندامه‌کانی نه‌نجامدا، ئەمه‌ باوه‌ردارێکی راسته‌قینه‌ نیه‌، به‌لکو باوه‌ردارێکی ناراست و خوازاوه‌، چونکه‌ له‌

ئەو کەسە بە دڵ دانی پێدا بنیّت، واتە: دان بنیّت بە یەکتایی خوا و بەوێ پێغه‌مبەر لە لای خۆی گەورە هێناویەتی، ئەو کەسە باوە‌ردارە، تەنھا لە نێوان خۆی و خوا باوە‌ردارە، تەنانت لەو کاتەدا بشمریّت ئەوا باوە‌رداریکی پزگاربوو. لەو کاتە لە بازنە ی ئیمان دەچیتە‌دەر کە نکۆڵی بکات لە شتێک<sup>(١)</sup>.

بە‌بێ راجیایی هەر کەسیک بە دڵ دانی پێدانا و بە زمان دەری پری ئەوا لەلایەن خواو خە‌لکی ئەو کەسە باوە‌ردارە<sup>(٢)</sup>.

هەر کەسیک بە دڵ دانی پێدا بنیّت و بە‌زمان دەری نە‌بریت، بە‌بێ ئەوێ پاساو و بیانوی هە‌بیّت، بە‌بێ ئەوێ ئەو کەسە ئیمان رەت بکاتە‌وه، بە‌لکو وا بۆی چوو‌ه‌سەر، ئەو کەسە لەلایەن خوا ئیماندارە و لە حوکمە دنیاییە‌کان ئیماندار نییە<sup>(٣)</sup>.

هەر کەسیک پاساوی هە‌بوو و توانای دە‌برینی بە زمان نە‌بوو وەک: لا، ئە‌گەر هاو‌به‌ل‌گە‌یه‌ک جگە لە دە‌برین بە زمان بە‌ریابوو لە‌سەر باوە‌رداریە‌کە‌ی وەک: ئاماژە‌دان ئەو کەسە باوە‌ردارە لە هەر دوو لایە‌وه<sup>(٤)</sup> - واتە: لەلایەن خواو حوکمە دنیاییە‌کان - .

بە‌لام ئەو کەسە‌ی رە‌تی‌کردە‌وه کە بە زمان باوە‌ر دە‌بریت دوا‌ی ئەوێ داوا‌ی لێ‌کرا، ئەوا کەسە‌کە لەلایەن خواو لە دنیاشدا بە کافر دادە‌نریت، چونکە ئە‌مه یە‌کی‌کە لە

---

حوکمە دنیاییە‌کان خۆین و مال و سە‌روه‌تی پارێ‌زراو دە‌بیّت، لە‌بەر ئەوێ تەنھا لە روو‌کە‌شدا باوە‌ردارە و لە‌لای خوا باوە‌ردار نییە).

<sup>(١)</sup> الملل والنحل للشهرستاني، سەرچاوە‌ی پێ‌شوو. وأصول الدين للغزنوي ٢٥٢.

<sup>(٢)</sup> أصول الدين للغزنوي، سەرچاوە‌ی پێ‌شوو. وكفاية الطالب الرباني وحاشية الصعدي عليه ٣٨/١ نقلا عن القاضي عياضي.

<sup>(٣)</sup> شرح الجوهرة للباجوري ٩٤ وحاشية الصعدي، سەرچاوە‌ی پێ‌شوو.

<sup>(٤)</sup> شرح الجوهرة للباجوري، سەرچاوە‌ی پێ‌شوو. وشرح المقاصد للتفتازاني ١٧٩/٥ وغبة اللاكي ٨٩. له: كفاية الطالب الرباني، سەرچاوە‌ی پێ‌شوو: له قاضي عياض‌وه هات‌وه: (بە‌بێ ئەو رايە‌ی ناودارو بە‌ناویان‌گە ئەو کەسە باوە‌ردارە).

نیسانه‌کانی دان پیدانه‌نان به دل. جا هر چه‌نده به دل باوه‌ریش به‌نیّت ماده‌م به زمان داوای لی‌کراو نه‌ویش نکۆلی کرد نه‌وا له دوارۆژیشدا هیچ سوودی‌کی پیناگه‌یه‌نیت<sup>(۱)</sup>.

ئەو كەسەش كە بە زمان ئيمان دەردەپریت، بە دل ئيمان ناهینیت وەك: دووروو، ئەو كەسە لە حوكمە دونیایەكاندا وەك باوەردار پەفتاری لەگەڵ دەكریت و لەلایەن خوای گەورە باوەردار نییە<sup>(۲)</sup>. تا ئەو كاتە لە دونیادا وەك باوەردار پەفتاری لەگەڵ دەكریت كە نیشانەیه كی كوفری لى بەدی نەكریت وەك: سووژدە بردن بۆ بت، ئەگەر نیشانەى لى بەدەر كەوت ئەوا حوكمەكان، كوفری لەسەر جیه جە دەر كرت<sup>(۳)</sup>.

ته گهر که سه که نه به زمان ئیمانی دهر بری و نه به دل دانی پیدا نهوا تهوا بی با و هر و  
کافره<sup>(۴)</sup>.

کرده وه کان وهك: نویت، پۆژوو، پەرستشه‌کانی تر بنچینه‌ی ئیمان نین له‌لایهن خاوه‌نانی ئه‌م بۆچوونه <sup>(6)</sup>.

بەلگەکانی ئەم بۆچوونە:

۱- نمو ثابته و فرمودانه‌ی ناماژه ددهن به‌وهی دل شوینی ئیمان و باوه‌ره، بۆ نمونه:

خوای گه‌وره ده‌فرم‌وویت: ﴿أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ﴾ المجادلة: ۲۲.  
واته: (نا نه‌وانه خوا ئیمان و باوهری له دل‌باندا چه‌سپاندوو و جی‌گیری کردوو و).  
هه‌روه‌ها ده‌فرم‌وویت: ﴿وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ﴾ النحل: ۱۰۶. واته:  
(له‌کاتی‌کدا دلی پره له ئیمان و باوهر).

(<sup>1</sup>) شرح الجوهرة للباجوري، وشرح المقاصد للتفتازاني، وغبة اللاكلى، سهرچاوه كانى پيشو.

(۲) شرح الجوهره للباحث ۹۴ و له: كفاية الطالب الرباني ۳۸/۱ له "قاضي عياض" هوه هاتوه: (تهگەر نیمانی کهسه که تنها به زمان بیت و له سرده می پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) بوو بیت نهوا دوروه و لهو سرده مهش بیت بے دینه).

(۲) شرح الجوهرة للباجوري، سہرچاوی پیٹشو.

(٤) كافية الطالب الرياني ٣٨/١ نقلا عن القاضي عياض.

(٥) تنصرة الأدلة ٧٩٩/٢. و أبو يعلى، له: الايمان ١٥٧ ثم هي له ثم شعربيه كانه وه هتناوه.

ئەم فەرمايشتهی پيغه مبهەر (صلی اللہ علیہ وسلم)، کاتیک ئوسامه که سیکی کوشت که وتبوی: (لا إله إلا الله: هیچ په ستراوێک نییه جگه له "الله") پینی فەرموو: (هلا شققت قلبه) واته: بۆچی دله کهی ئەوت لهت نه ده کرد؟.

مادهم ئیمان کرداری دله، پتویسته تهنها له دانپیدانان و بهراستدانانی دله کورت ههڵبێنریت، که پتویستیه که له پتویستیه کانی ناسین. ئەمه واتای ئیمان له پرووی زمانهوانی<sup>(۱)</sup>.

۲- خوای گهوره به ناوی ئیمانداران دواوه له گهڵ موسلمانان و دواتر کردهوه کانی له سهەر ئەوان پتویست کردوه، خوای پاک و پیرۆز فەرموویهتی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ﴾ البقرة: ۱۸۳. واته: (ئەه) ئەو که سانهی باوهرتان هیناوه پڕۆژووی په مهزان له سهرتان پتویست کراوه. ههر وهکو له سهەر گهلانی پیش ئیوهش پتویست کرابوو).

خوای گهوره پشتر وهک ئیماندار له گهڵیان دواوه بهر له وهی حوکه کان پتویست بکرتن، ئەگەر حوکه کان به شیک بوون له ئیماندار ئەوا بهر له پتویست کردنی حوکه کان ناوی ئەوانی به ئیماندار نه ده برد، پتویست بوونی هیچ یه کیك له حوکه کان دانه ده بهزی بهر له پتویست بوونی ئیمان<sup>(۲)</sup>.

به هه مان شتیه ئەم فەرمايشتهی خوای گهورهش: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ﴾ المائدة: ۶. واته: (ئەه) ئەوانه ی باوهرتان هیناوه: کاتیک ویستتان ههستن بۆ نوێژ: ئەوه سهههتا پڕووخسارتان بشۆن، ئینجا

(۱) المواقف و شرح السيد الشريف عليه ۳۲۴/۸. سهیری ئەمانهش بکه: شرح المقاصد للتفتازاني ۱۸۱/۵ و شرح العقائد النسفية للتفتازاني ۱۵۴ و مشارق انوار العقول ۱۹۹/۲ و شرح عقيدة التوحيد لأطفش ۲۰۰.

(۲) تبصرة الأدلة ۸۰۲/۲.

(۳) غبة اللاكي ۹۶.



زمان و ئەنجامدانی بە ئەندامەکان) کە لە ئەهلی سوننە و جەماعەتەن تەنھا پاجیایەکی وێنەییە. ئین ئەبولعیز ڕوونی کردۆتەو: کردەوێکە ئەندامەکان پەڕیوەستن بە ئیمانی دڵەو یاخود بەشیکی لە ئیمان، لەبەر ئەوەی هەموویان کۆکن لەسەر ئەوەی ئەنجامدەری گوناھی گەورە ناچیتە دەرەوێ بازەنی ئیمان، بەلکو لە ژێر ویستی خوادایە ئەگەر بیهوێت لێی خۆشدەبێت و ئەگەر بیشیهوێت سزای دەدات.

بۆیه وتیەتی: پاجیایەکی تەنھا لە دەرپرندایە و پوچەلی بیروباوهری لەسەر کەڵە کە نابێت<sup>(١)</sup>.

مەبەستی زۆربەیی فەرموودەناسان و زانیانی کەلام شەرعیانسان و موعتەزەیلەکان لەوەی ئیمان لە سێ بنچینە کە پێک دێت، مەبەستی ئیمانی کەمە<sup>(٢)</sup>.  
بەم پێیه:

بناغە لە ئیماندا بریتییه لە دانپێدان بە دڵ. ئەمە ئەو خالەیه کە هەمووان لەسەری کۆکن. ئەمەش خاوەنەکی دەپاریزێت لە مانەوێ هەمیشەیی لە ئاگری دۆزەخدا.  
بە زمان دەرپرین مەرجە بۆ بەسەردا جێبەجێ کردنی حوکمە دنیایەکان.  
کردەوێ ئەندامەکان خۆی لە خۆیدا ڕوونکارییه بۆ ئیمانی تەواو و کامل، چونکە گشت لایەکی کۆکن لەسەر ئەوەی ئەگەر مەرۆف بە دڵ دانی پێدا بنێت و بە زمان دەرێ بپرێت، ئەگەرچی بە ئەندامەکانیش وەک کردەوێ جێبەجێ نەکات. ئەوا ئەو کەسە گوناھبارە و سەرپێچی خاویان کردووە، هەر وەک پێشتر خرایەروو.  
کەواتە پاجیایەکی لە نێوان هەر سێ بۆچوونەکان پاجیایەکی راستەقینە نییه.

<sup>(١)</sup> شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ٤٦٣ له ڕوونکردنەوێدا لەسەر هۆی پاجیایی نێوان ئەبو حەنیفە و ئەهلی سوننە.

<sup>(٢)</sup> حاشية الصعيدي على كفاية الطالب الرباني ٣٨/١. سەیری: القول الفصل ١٦. بکە.

## زیادو کەم بوونی ئیمان

زانایان راجیان لەبارەى ئەوەى ئیمان زیادو کەم دەکات؟ هەیانە بۆچوونی وایە زیاد و کەم دەکات و هەشیانە پرای پێچەوانەیه. ئیمامی پازى و زۆرىك له زانایانى کەلام ئەم بابەتەیان بە لقیكى راقەى ئیمان داناوه<sup>(١)</sup>.

ئىجى بەهەمان شتۆه پشتگیری کردوووه وتویهتى: ئەگەر ئیمان تەنها بە دان پێدانان راقە بکرىت ئەوا زیادو کەمى لەم لایەنەدا قبول ناکات، ئەگەر بە کردووه کان راقە بکرىت ئەوا زیادو کەمى قبول دەکات<sup>(٢)</sup>.

### بۆچوونی یەکەم: ئیمان و زیادو کەم دەکات.

ئەمە مەزھەبى ئەهلى سوننەیه بە پيشين و پاشينان (سلف و خلف)<sup>(٣)</sup>. ئەشعەرى و موعتەزىلەکانیش ئەم بۆچوونەیان هەیه<sup>(١)</sup>، زەیدىيەکانیش ئەم بۆچوونەیان پەسەند کردوووه<sup>(٢)</sup>. هەندىك له ئىبازىيەکانیش بۆ ئەو بۆچوونە چوون<sup>(٣)</sup>.

<sup>(١)</sup> المحصل للرازي ٢٢٩ والمواقف وشرحه للسيد الشريف ٣٣٠/٨ نقلا عن الرازي.

<sup>(٢)</sup> المواقف، وشرح مسلم لأبي و السنوسي ١٠٩/١ و ١١١. بروانه: اصول الدين للبغدادى ٢٥٢.

<sup>(٣)</sup> شرح صحيح مسلم للنووي ١٤٦/١ عن ابن بطلال. له ١٤٨ هاتوووه ئەمە مەزھەبى پيشينان و فەرموودەناسانە. سەفەارىنى له: لوايح الانوار البهية ٤١١/١ له ئين تەيممەوه هينايەتى کە وتویهتى: (مەزھەبى ئەهلى سوننە و فەرموودەناسان ئەوێه کە پلەبەندى هەیه له ئيماندا، زۆربەشیان دەلێن: ئیمان زیادو کەم دەبێت).

عەبدوڕەزاق لە موصەنەفە کەیدا وتویهتى: لەو شێخ و هاوێلانەى پيشان گەشتووم: سوفيانى سەورى، ماليكى كورى ئەنەس، عەبدوللای كورى عومەر، ئەوزاعى، موعەمەرى كورى راشد، ئين جەريج، سوفيانى كورى عەيينە، گوڤىستان بوومە کە وتویانە: ئیمان گوشتارو کردارەو زیادو کەم دەکات. ئەمە پرای ئين مەسعود، حوزەيفە، نەخەعى، حەسەنى بەصرى، عەتاء، تاووس، موحەيد، عەبدوللای كورى موبارەكە. / شرح صحيح مسلم للنووي ١٤٦/١ عن ابن بطلال.

شافعى و ئەحمەدى كورى حەنبەل، ئىسحاقى كورى راهويع، ئەبو عوبەيد و ئىمامەكانى تريح ئەم بۆچوونەیان هەیه. / فتح الباري ٦١/١ ولوايح الانوار البهية ٤١٦/١ عن التمهيد لابن عبد البر، وشرح المقاصد للفتازاني ٢١٠/٥ والقول الفصل ٣٥٨.

زیاد بوونی ئیمان به ئەنجامدانی پەرستشەکان، کەم بوونیشی بە فەرامۆش کردنیان دەبیّت<sup>(٤)</sup>، ئیمامی ئەحمەد له موحه‌مه‌دی کورپی موسا ده‌گێڕێته‌وه: (ئیمان گوشتارو

لالکانی له کتێبه‌که‌یدا (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة ١٤٥ و لاپه‌ره‌کانی دواتر) ناوی زۆریک له هاه‌ه‌ڵان و شویته‌که‌وتوان و شه‌رع‌ناسه‌کانی هێناوه که وتویانه ئیمان به کاری چاک زیاد ده‌کات و به کاری خراپ کەم ده‌بیّت.

ئەمە مه‌زه‌به‌ی سه‌رحه‌م شه‌رع‌ناسانه. / لوامع الأنوار البهية ٤٣٠/١. بوخاریش ئەم بۆچوونه‌ی په‌سه‌ند کردووه. / صحيح البخاري ٢ كتاب الإيمان ١ باب قول النبي (صلى الله عليه وسلم): بني الإسلام على خمس. انظر بشرح فتح الباري ٦٠/١. ته‌به‌ریش ئەم بۆچوونه‌ی په‌سه‌ند کردووه. / لوامع الأنوار البهية ٤١٦/١ نقلا عن التمهيد لابن عبد البر. داودی کورپی عه‌لیش هه‌مان رای هه‌یه. / لوامع الأنوار البهية، سه‌رحاوه‌ی پێشوو، نقلا عن التمهيد. ئیبن حزمی زاه‌ریش شوین داود که‌وتوو له‌م بۆچوونه‌دا. / علم الکلام لابن حزم ٨٥. به‌یه‌ه‌قیش ئەم رایه‌ی په‌سه‌ند کردووه. / شعب الإيمان للبيهقي ٦٠/١. نه‌وه‌ویش ئەم بۆچوونه‌ی سه‌رخستوو. / شرح صحيح مسلم للنووي ١٤٨/١. ئەمە رای شیخ عه‌بدولقا‌دریشه. / الغنية ٦٩/١. ئیبن ته‌یمیه‌ش په‌سه‌ندی کردووه. / لوامع الأنوار البهية ٤١١.

<sup>(١)</sup> شرح المقاصد للتفتازاني ٢١٠/٥ والقول الفصل ٣٥٨ والإنصاف للباقلاني ٥٧. و له: لوامع الأنوار البهية ٤٣٠/١ هاتوو: (هه‌ندێک له زانا لێکۆڵه‌ره نه‌شه‌ریه‌کان بۆ نه‌وه‌چوون وه‌ک: قه‌لانسێ و جگه‌ له‌ویش). له: مقدمة البحر الزخار لابن المرتضى ٨٧ ئەم بۆچوونه‌ی داوه‌ته پال موخته‌زیله‌کان.

باجوری له: شرح الجوهرة ١٠٠ ئەم بۆچوونه‌ی داوه‌ته پال زۆریه‌ی نه‌شه‌ریه‌کان. له په‌یامه‌که‌ی نه‌شه‌ری که بۆ دانیشتوانی ده‌قه‌ری (الشعر ٢٧٢) په‌وانه‌ی کردبوو، هاتوو: (نه‌شه‌ری وتویه‌تی: زانایان کۆکن له‌سه‌ر نه‌وه‌ی ئیمان به‌ کرده‌وه‌ی چاک زیاد ده‌کات و به‌ کرده‌وه‌ی خراپیش کەم ده‌کات، کەم بوونی ئیمان له‌لای ئێمه‌ گومان دروست بوون و نه‌زانی نیه‌ سه‌باره‌ت به‌ دان پێدانانه‌که‌مان، چونکه ئەمە کوفره، به‌لکو کەم بوونه له‌ پله‌ی زانین و زیادێ له‌ پوونکردنه‌وه‌ هه‌روه‌ک نرخی پەرستشی ئێمه‌ جیاوازه له‌ هی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)، نه‌گه‌رچی هه‌موومان وه‌کو یه‌ک نه‌رکی سه‌رشانمان جێبه‌جێ ده‌که‌ین). له په‌راوتیزی: باجوری، ناماژه‌ی بۆ کراوه.

<sup>(٢)</sup> مقدمة البحر الزخار لابن المرتضى ٨٧.

<sup>(٣)</sup> الموجز لأبي عمار ٧٨/٢ وبهجة الأنوار ١٢٤ والبعد الحضاري ٤٩٨ ناقلا عن أبي عمار وخيس وأبي مهدي وأبي خزر.

<sup>(٤)</sup> الإيمان لأبي يعلى ٣٩٥-٣٩٧.



کرداره، زیاده کهم ده بیټ، نه گهر کاری چاکهت کرد زیاد ده بیټ، نه گهر کاری چاکهشت  
فهراموښ کرد کهم ده بیټ، ئیمان ته نهها به کردار ده بیټ<sup>(۱)</sup>.

### پرووه کانی زیاد بوونی ئیمان:

بو زیاد بوونی ئیمانی باوه پردار، که خواي گه وره فرمانی پیکردووه، چه ند پرووټکی  
همن، له وانه:

۱- نهو به راستدانان و دانپیدانانای په یوه سته به کرده وای دلوه کامل و ته ووتره لهو  
دانپیدانانای کرداری دلی له گه لدا نییه.

نهو زانسته ی خاوه نه که ی کاری پنده کات کامل و ته ووتره لهو زانسته ی کاری پی  
ناکات.

هر که سیټک بزانیټ خواو پیغه مبه ره که ی و به هشت و دوزه خ راست و هقن، جا نه م  
زانینه ی وای لیټکات که خو شه ویستی و ترسی خواي له دلدا دروست بیټ، هیوای چوونه  
به هشت و ترسان له ناگری دوزه خ هه بیټ، جا زانینی نه م که سه ته ووتره لهو که سه ی  
که زانینه که ی هیچ یه کټک لهو شتانه ی بو پیو یست نه کردوون<sup>(۲)</sup>.

۲- کرده ووه کانی دل وهک: خو شو یستنی خواو پیغه مبه ره که ی و ترسان له خواو ثومیډ  
پی هه بوونی، هه موو نهو شتانه له ئیمانن، خه لک پله به ندن له م شتانه دا.

۳- کرده ووه کانی دهرو دهروون (الظاهرة والباطنة) له ئیمانن، خه لکیش پله به ندن  
تیایدا.

۴- مروټ کاتیټک به دل هه میشه نهو فرمانانای له یادیدا ناماده یه و له بیړی  
ناچیټ، نه مه ته وواو و کاملتره لهو که سه ی ته نهها پروای به دل هیئاوهو به لأم بی

<sup>(۱)</sup> الإیمان لأبی یعلی ۱۵۳. سهیری نه مانهش بکه: شعب الإیمان للبيهقي ۶۰/۱ والمواقف ۳۳۰/۸

ولوامع الأنوار البهية ۴۱۶/۱-۴۱۷.

<sup>(۲)</sup> لوامع الأنوار البهية ۴۱۴/۱.

ئاگایه، چونکه بی ئاگایی ئیمان کهم ده‌کاته، بۆیه عومه‌یری کوری حه‌یبب (به‌زای خوای لیبت) وتویه‌تی: (ئه‌گه‌ر یادو سوپاس و ستایشی خوامان کرد واته ئیمانان زیاد ده‌کات، ئه‌گه‌ر بی ئاگا بووین و فه‌رامۆشیمان کرد ئه‌وا ئیمانان کهم ده‌کات). ئه‌مانه‌ش به‌لگه‌کانی زیادو کهم بوونی ئیمان:

۱- ئه‌م ئایه‌تانه‌ی ئاماژهن بۆ زیادو کهم بوونی ئیمان، وه‌ک:

خوای مه‌زن ده‌فه‌رموویت: ﴿وَإِذَا تَلَّيْتْ عَلَيْهِمْ ءَايَتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَنًا﴾ الأنفال: ۲. واته: (کاتیکیش ئایه‌ت و فه‌رمانه‌کانی ئیمه‌یان به‌سه‌ردا بخوینرێته‌وه، ئیمان و باوه‌ریان زیاد ده‌کات).

خوای تاک و پاک له‌ هاوه‌ل ده‌فه‌رموویت: ﴿وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَنًا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيمَنًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ التوبة: ۱۲۴. واته: (کاتیکیش سوپه‌تیک له‌ قورئان دابه‌زێنرا، هه‌ندیک "له‌ دوورپوه‌کان به‌ گالته‌ پیکردنه‌وه" ده‌لێن: کی‌تان به‌م سوپه‌ته‌ باوه‌ری زیاد کردووه؟! جا ئه‌وانه‌ی که باوه‌ریان هینابوو ئه‌وه‌نده‌ی تر ئیمان و باوه‌ریان پته‌وتر ده‌کرد، ئه‌وانیش مژده‌ به‌یه‌کتر ده‌ده‌ن).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿لِيَزَادُوا إِيمَنًا مَّعَ إِيمَنِهِمْ﴾ الفتح: ۴. واته: (سه‌ره‌پای ئیماندار و خواناسیان ئیمانیان زیاد ببیت).

ئهم ئایه‌تانه‌ ئاماژهن بۆ ئه‌وه‌ی که ئیمان ده‌کریت زیاد ببیت، ماده‌م شیایوی زیاد بوونه، ئه‌گه‌ر زیاد بوونه‌که نه‌ما کهم ده‌بیتته‌وه<sup>(۱)</sup>.

۲- ئه‌و فه‌رمایشته‌ به‌پێزانیه‌ی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) که ئاماژهن بۆ ئه‌مه‌، وه‌ک:

<sup>(۱)</sup> شعب الإيمان للبيهقي ۶۰/۱. ئایه‌ته‌کان له: الإيمان لأبي يعلى ۴۰۱-۴۰۲ و شرح الجوهرة للباجوري ۱۰۲. له: المواقف للإيجي وشرحه الشريف عليه ۳۳۱/۸: ئه‌م ئایه‌ته‌ی هیناوه: ﴿وَإِذَا تَلَّيْتْ عَلَيْهِمْ ءَايَتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَنًا﴾ وتویه‌تی ئایه‌ته‌کانی له‌و شێوه‌یه، هه‌ندیک له‌و ئایه‌تانه‌ باس کراون له: شرح المقاصد للفتازاني ۲۱۳/۵ وشرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ۴۷۹ والقول الفصل ۳۵۸.

پيغهمبري خوا (صلى الله عليه وسلم) ده فرموويټ: (أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خَلْقًا، وَخِيَارَكُمْ خِيَارُكُمْ لِنِسَائِكُمْ) واته: ټو باوه‌ږداره خاوه‌ني کاملترین و ته‌واترین ټيماڼه که جوانترین ره‌وشتی هه‌بيټ، چاکترینتان چاکترینتانه بو ژنه‌کانتان.

حەلیمی وتویەتی: ئەم فەرمايشته بەلگەیه لەسەر ئەوهی ڕه‌وشت جوانی له ئیمانەوهیه، نه‌بوونی ڕه‌وشت جوانی که‌م بوونی ئیمانە، که‌واته باوه‌ر داران جیاوازن له پله‌ی ئیمانیندا، هه‌یانه ئیمان و باوه‌ری کامل‌تره له‌وهی تر<sup>(۱)</sup>.

پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) ده‌فهرمویت: (من رأی منکم منکراً فلیغیره بیده، فإن لم یستطیع فبلسانه، فإن لم یستطع فبقلبه، وذلك أضعف الإیمان)<sup>(۲)</sup> واته: هر که سیک له ئیوه خراپه‌یه کی بینی با به‌دهست بیگوریت و قه‌ده‌غهی بکات، نه‌گهر نه‌ی توانی با به زمان بیکات، نه‌گهرنا با به دل پی‌ی ناخوش بیت، به‌راستی نه‌مه‌ش لاوازترین ئیمانه.

واتاکه‌ی به‌و ئاراسته‌یه‌یه که به دل پی‌ی ناخوش بوون لاوازترین ئیمانه، له به‌رامبه‌ریدا به‌دهست گورین و قه‌ده‌غه‌کردنی کاملترین پله‌ی ئیمانه، به زمان گورین له دوا‌ی نه‌و دیت.

۳- ٺهڻو شونڀن هوارائي لاءِ هاو هلائڻ و شونڀن ڪهڙو توتو وانده هاتوون به لڳن لاءِ سهر ٺهڻو هي پهريستش ڪان به شيڪي ٿي مانن، ٿي مانيش زيادو ڪم ده ڪات، ٿي مانداران پلهي ٿي مانين جيا وازه. وهڪ:

عومہری کوږې خه څتاب (ږځای ځوای لیبیت) وتویه تی: (ښه گهر ښماني ښو به کر له گهل ښماني هه موو خه لکي سهر زهوی پیږیت ښماني ښو به کر گرانتړ ده بیت)<sup>(۳)</sup>.

(<sup>١</sup>) شعب الإيمان للبيهقي ١/٦٠-٦١.

فهرم‌موده‌ی: شو باوه‌پرداره خاوه‌نی کاملترین و ته‌واترین نیمانه... تاد: ترمذی و نین حهبان له صه حیحه کهیدا له نهو هوره‌نیه‌وه هیتناوانه. / الجامع الصغير للسيوطی ۸۹ و به راستی داناوه.

(٢) شعب الإيمان للبيهقي ١/٦١.

(٣) شعب الإيمان للبيهقي ٦٩/١ به زنجیره‌ی خوی گپراویه‌تیه‌وه. و پروانه: شرح المقاصد للتفتازاني ٢١٣/٥ والقول الفصل ٣٥٩ وشرح الجوهرة للباجوري ١٠٢.

جاری واهه‌بوو عومهری کورپی خه‌تاب (په‌زای خوی لیبت) دهستی پیاویک یان دوو پیاوی ده‌گرت و ده‌یوت: (وه‌رن ئیمانان زیاد بکه‌ین)<sup>(۱)</sup>.

هاوشیوه‌ی ئهم و ته‌یه‌ی سه‌ره‌وه له عه‌لی کورپی ئه‌بو تالیب و موعازی کورپی جه‌به‌ل و عه‌بدو‌لای کورپی مه‌سه‌ود و عه‌بدو‌لای کورپی په‌واحه هاتووه (خوا لیان رازی بیت)، به‌یه‌قی له (شعب‌الایمان) خستووه‌تیه‌پروو.

به‌لگه‌ی عه‌ق‌لی له‌سه‌ر زیادو که‌م بوونی ئیمان، ئه‌گه‌ر ئیمان پله‌ پله‌ نه‌بیت، ئه‌وا ئیمانی هه‌ر تاکیک یاخود ئه‌و که‌سه‌ی شه‌که‌ت بووه له گونا‌ه‌کاریدا یه‌کسان ده‌بوو له‌گه‌ل باوهری پیغه‌مبه‌ران و فریشته‌کان، جا ئهم یه‌کسان بوونه بی‌چهندو چوون پوچه‌له<sup>(۲)</sup>.

### بۆ‌چوونی دووهم: ئیمان زیاد و که‌م نابیت.

ئیمان بریتیه له دان‌پێدانانی دل، خودی دان‌پێدانانیش زیاد نابیت، هه‌ر شتیک زیاد نه‌بیت که‌میش نابیت، ته‌نها کاتیک زیاد ده‌بیت که‌ هاوشیوه‌یه‌کی بجه‌ته‌ پالی. ئیمان زیاد نابیت به‌په‌رستش کردن و که‌میش نابیت به‌هۆی گونا‌ه‌کاری، چونکه دان‌پێدانان هه‌ر هه‌مان ئه‌و دان‌پێدانانه‌یه که‌ هه‌بووه به‌ر له‌ کردنی کاری چاکه یاخود فه‌رامۆش کردنی.

ئهمه بۆ‌چوونی ئه‌بو حه‌نیفه<sup>(۳)</sup> و هاوه‌له‌کانی<sup>(۱)</sup> و ماتوریدییه‌کان<sup>(۲)</sup> و زۆربه‌ی زانایانی که‌لام و ئیمامی حه‌ره‌مه‌دین<sup>(۳)</sup> و هه‌ندیک له‌ ئه‌شه‌عرییه‌کان<sup>(۴)</sup> و به‌سیوی له‌ ئیبازییه‌کان<sup>(۵)</sup> ئهم بۆ‌چوونه‌یان په‌سه‌ند کردووه.

<sup>(۱)</sup> شعب‌الایمان للیه‌قی ۷۰/۱ به‌ زنجیره‌ی خۆی گێراویه‌تیه‌وه، و سه‌فارینی له: لوامع‌الانوار البه‌یه ۴۱۲/۱ به‌ ده‌رپرینیک‌ی نزیک له‌و شتیه‌یه‌ی هیتاوه له‌ ئیبن ته‌یمیه‌وه که‌ ئیمامی ئه‌حمه‌د له‌ ئه‌بو زه‌ر گێراویه‌تیه‌وه. ئهم گێراوه‌یه‌یه له‌ کتیبی: الايمان لأبي يعلى ۴۰۴ و شرح‌العقیده‌ الطحاویة لابن‌أبي‌العز ۴۸۱، هاتووه.

<sup>(۲)</sup> شرح‌المقاصد‌ للفتا‌زانی ۲۱۳/۵. والقول‌ الفصل ۳۵۸ وشرح‌ الجوهرة‌ للبا‌جوري ۱۰۲.

<sup>(۳)</sup> الفقه‌ الاکبر لأبي‌ حنیفة - شرحه‌ القول‌ الفصل ۳۵۸-۳۵۹ وشرحه‌ لعلي‌ القاري ۱۴۴ وشرح‌ الجوهرة‌ للبا‌جوري، سه‌رچاوه‌ی پیتشوو. ده‌قی و ته‌که‌ی ئه‌بو حه‌نیفه له‌ (الفقه‌ الاکبر - شرح‌ علي‌ القاري)

هه‌ندیک له به‌لگه‌کانی ئەم بۆچوونه:

زیاد و کەم بوون واتە گومان هەبوون، گومان هەبوونیش کوفره<sup>(١)</sup>.

هه‌لگه‌رانی ئەم بۆچوونه ئەو ده‌قانه‌یان به‌ چەندین جۆر ته‌ئویل کردووه که ئاماژەن بۆ

زیاد و کەم بوونی ئیمان، هه‌ندیک له‌و ته‌ئویلانه:

واتای زیاد بوونی ئیمان، بریتیه له‌ زیاد بوونی پروناکی و نوورو دره‌وشانه‌وه‌ی ئیمان

له‌ ده‌ل و ده‌رووندا به‌هۆی کرده‌وه‌ی چاکه، جا به‌هۆی گوناھو تاوان نوورو پروناکیه‌که‌ی

کەم ده‌کات، به‌و پێیه‌ی خوای گه‌وره‌ ده‌فرموویت: ﴿يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ﴾

الصف: ٨. واته: (ئه‌وانه ده‌یانه‌ویت به‌ فزو، به‌ قاله‌ی ده‌م، نووری خوا بکوژێننه‌وه).

هه‌روه‌ها ده‌فرموویت: ﴿أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّنْ رَبِّهِ﴾ الزمر: ٢٢.

واته: (ئایا ئەو که‌سه‌ی خوای میهره‌بان سینه‌ی گوشاد کردووه بۆ ئیسلام و له‌سه‌ر پێبازی

نوورو پروناکی په‌روه‌ردگاریه‌تی).

به‌لام ئیمان له‌ خودی خۆیدا زیادو کەم نابێت<sup>(٢)</sup>.

### بۆچوونی سییه‌م: ئیمان زیاد ده‌بێت و کەم ناکات.

ئه‌مه‌ وته‌ی ئیمامی مالیکه، له‌ یه‌کێک له‌ گێڕانه‌وه‌کاندا.

ئه‌وه‌یه: (ئیمانی دانیشتوانی ئاسمان و زه‌وی زیاد و کەم ناکات له‌و پرووه‌ی باوه‌ری پێ هه‌یه، به‌لکو

له‌و پرووه‌ دان پێداهێنان و دڵنیایی و یه‌قین زیادو کەم ده‌کات). تبصرة الأدلة ٨٠٩/٢ و شرح

المقاصد للفتاواني ٢١١/٥ ولوامع الأنوار البهية ٤٣١/١.

<sup>(١)</sup> شرح العقائد للفتاواني، والقول الفصل، ولوامع الأنوار البهية، سه‌رچاوه‌کانی پێشوو.

<sup>(٢)</sup> التمهيد للامشي ١٣٤ وأصول الدين للغزوي ٢٥٤.

<sup>(٣)</sup> شرح صحيح مسلم للنووي ١٤٨/١.

<sup>(٤)</sup> شرح المقاصد للفتاواني والقول الفصل، دوو سه‌رچاوه‌که‌ی پێشوو.

<sup>(٥)</sup> المحصل للرازي ٢٣٩. و په‌یحای له: غبة اللآلي ٩٧ وتویه‌تی: (ئیمان له‌لای ئێمه‌ زیادو کەم ناکات

به‌لکو به‌هێزو لاواز ده‌بێت).

<sup>(٦)</sup> الجامع للبيسيوي ٢٣٧/١. بروانه: به‌جة الأنوار ١٢٤ (هه‌ندیک له‌ گه‌له‌که‌مان).

<sup>(٧)</sup> تبصرة الأدلة ٨٠٩/٢.

هۆی ئه‌مه‌ش: ئه‌وه‌یه ئه‌گه‌ر ئیمان که‌م بکات ئه‌وا هه‌مووی ده‌روات، به‌مه‌ش ده‌که‌وینه ناو بازنه‌ی خه‌واریه‌کان که به‌هۆی گونا‌ه کردنه‌وه باوه‌رداران ته‌کفیر ده‌که‌ن<sup>(١)</sup>. مه‌شاریه‌کان که تا‌قمی‌کی ئی‌بازییه‌کانن ئه‌م بۆ‌چوونه‌یان په‌سه‌ند کردووه<sup>(٢)</sup>. سالمی ئی‌بازیش ئه‌م بۆ‌چوونه‌ی هه‌یه<sup>(٣)</sup>.

## ئیسلام

وشه‌ی (ئیسلام) له بن‌چینه‌ی زمانه‌وانیدا: بریتیه له خۆیه‌ده‌سته‌وه‌دان و ملکه‌چ بوون<sup>(٤)</sup>.

له زاراوه‌دا: زانایان را‌جیایان هه‌یه له‌باره‌ی ئه‌وه‌ی ئایا ئیسلام هه‌م ئیمانی‌شه؟ به واتای داننان به‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) له خواوه هیناویه‌تی، یاخود ئیسلام ته‌نها ملکه‌چ بوونه له رووکه‌شدا؟.

ئه‌مه‌ش پروون ده‌بێته‌وه کاتی‌ک به‌رچاو پروونی ده‌کریت سه‌باره‌ت به‌وه‌ی ئیسلام و ئیمان یه‌ک واتایان هه‌یه یاخود دوو واتای جیا‌وازیان هه‌یه، له خواره‌وه ده‌خریته‌پروو:

### رای یه‌که‌م: ئیمان و ئیسلام یه‌ک شتن.

دوو ناوه‌که، دوو ناوی هاومانان، هه‌ر باوه‌رداری‌ک موسلمانه، هه‌ر موسلمانێ‌کی‌ش باوه‌رداره<sup>(٥)</sup>.

<sup>(١)</sup> شرح صحیح مسلم للأبی والسنوسي ١١٢.

<sup>(٢)</sup> البعد الحضاري ٥٠٠.

<sup>(٣)</sup> مشارق أنوار العقول ٢/٢٠٤. و له: بهجة الأنوار ١٢٤ هاتووه: (هه‌ندێ‌ک له هاوه‌لانمان بۆ‌چوونیان وایه).

<sup>(٤)</sup> القاموس المحيط مادة (السلام). و له: معجم مقاييس اللغة ٩٠/٣ هاتووه: (سلم، سین، لام، میم، زۆربه‌ی به‌شی بریتیه له ته‌ندروست باشی و سه‌لامه‌تی، له‌وه‌شه‌وه هاتووه: ئیسلام بریتیه له ملکه‌چ بوون، چونکه پارێزراو ده‌بێت له ملنه‌دان و خۆ به‌ده‌سته‌وه‌نه‌دان.

<sup>(٥)</sup> تبصرة الأدلة ٨١٢/٢ وأصول الدين للغزنوي ٢٦١-٢٦٣.

ئەمە رای ئەبو حنیفە<sup>(۱)</sup> و رای نەسەفیە کاتیك رای ئەبو مەنصورى ماتورىدى دەربپوه<sup>(۲)</sup>، ھەروەھا رای موعتەزىلەکان<sup>(۳)</sup> و تەفتازانىە<sup>(۴)</sup> و لە زۆربەى زانایانى نەقل کردووە<sup>(۵)</sup>، رای بەیھقیە<sup>(۶)</sup> و داویەتە پال زۆربەى ئەھلى سوننە: موحەمەدى کورى نەصرى مەروەزى، ئىبن عەبدولبەر. ئەم رایە لە سوفیانی سەوریشەو<sup>(۷)</sup> گێردراوەتە. و پەمجاوی<sup>(۸)</sup> و ئىبن ھەزمى زاھىرى<sup>(۹)</sup> و زەیدىیەکان<sup>(۱۰)</sup> و ئىبازىیەکانە<sup>(۱۱)</sup>.

ئەمانەش بەلگەکانى ئەم رایەن:

۱- خاوى تاك و بى وینە دەفەر موویت: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ آل عمران: ۱۰۲. <sup>(۱۲)</sup> واتە: (ئەى ئەوانەى باوەرپتان ھیناوە، لە خوا بترسن و پارێزگار بن بەشیوەیەكى وا كە شایستەى ئەو زاتەى و ھەمیشە پابەند و دامەزرارو بن لەسەر ئیسلامەتى، بۆ ئەوێ ھەر كاتىك مردن بە ئیمان و ئیسلامەتى نەبێت نەمرن). ئیسلامیتى بۆ باوەرداران چەسپاندووە.

- (۱) الفقه الاكبر لأبي حنيفة - شرحه القول الفصل ۳۶۱ و شرحه لعلي القاري ۱۴۹.
- (۲) تبصرة الأدلة، سەرچاوەى پێشوو. سەیری ئەمەش بکە: أصول الدين للغزنوي ۲۶۱ والكفياة للصابوني - القول الفصل ۳۶۲.
- (۳) شرح الأصول الخمسة ۷۰۵. ھەروەھا باسکراوە لە: الإيمان لأبي يعلى ۴۳۶ والمواقف ۳۲۶/۸ ومقدمة البحر الزخار لابن المرتضى ۸۶.
- (۴) شرح المقاصد للتفتازاني ۲۰۷/۵.
- (۵) شرح المقاصد للتفتازاني، سەرچاوەى پێشوو. ھەروەھا ئەم رایەى لە زۆربەى زانایانەو نەقل کردووە لە: القول الفصل ۳۶۲.
- (۶) شعب الإيمان للبيهقي ۵۰/۱.
- (۷) جامع العلوم والحكم ۱۰۷/۱.
- (۸) نخبة اللآلي ۹۸.
- (۹) علم الكلام لابن حزم ۸۲ و ۸۵.
- (۱۰) مقدمة البحر الزخار لابن المرتضى ۸۶.
- (۱۱) الجامع للبيسيوي ۲۴۴/۱ وبهجة الأنوار ۱۲۴.
- (۱۲) تبصرة الأدلة ۸۱۸/۲ و شرح المقاصد للتفتازاني ۲۰۹/۵.

۲- خوای پاک و بی هاوهر ده فهرموویت: ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ﴾<sup>(۱)</sup> آل عمران: ۸۵. واته: (ئهوهی بیجگه له ئایینی ئیسلام پهیرهوی ههر ئایینیکی تر بکات لێی وهرناگیریت). ئیمان ئایینه، نهگهر ئیمان جگه له ئیسلام بووبا. ئهوه نهدهکرا لهو کهسه قبول بکریت که ئیمانی ههلبژاردوه<sup>(۱)</sup>.

۳- ئهم فهرمایشتهی خوای مهزن له سههرگوزهشتهکهی نوح (سهلامی خوای لیبیت): ﴿فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾<sup>(۲)</sup> فَأَوْحَيْنَا إِلَيْكَ فِيهَا عَرَابِيتٍ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ﴾<sup>(۳)</sup> الذاریات: ۳۵، ۳۶. واته: (جا ههرچی لهو ناوچهیهدا بوو له ئیمانداران دهزمانکردن و پرزگارمان کردن. له ماله موسلمانیک زیاتر بهدیمان نهکرد). جارێک به "باوهرداران" جارێک به "موسلمانان" ناوی بردوون، ئهم ناوانه تهنها بو جیاکردنهوی ئایینی ئهوان بووه له ئایینی کهسانی تر، شتیکی گومان ههلهگه که ئیمان و ئیسلام دوو ناو ناون بۆ یهک ئاین<sup>(۲)</sup>.

۴- ئهگهر دوو ناوه که بۆ دوو شتی جیا بوونایه، ئهوه دهکرا یهکێک بهبی ئهوهی تر بپیت، دهکرا ئیماندارینکی نا موسلمان، موسلمانینکی نا ئیماندار بپیت. ئهگهر گریمان ئهوه ههبوو قسه چیه وهک حوکمی دنیایی سهبارهت بهو کهسهی که باوهردارهو نا موسلمانه یاخود موسلمانه و نا ئیمانداره؟. ئهگهر حوکمیک بۆ ههر یهکێک چهسپا ئهوا ئهوهی تر گومراییه کهی دهسهلمینریت، ئهگهر نهش چهسپا ئهوا قسه که پوچ دهدهجیت<sup>(۳)</sup>.

<sup>(۱)</sup> تبصرة الأدلة ۲/ ۸۱۸ وأصول الدين للغزوي ۲۶۳ والقول الفصل ۳۶۲ نقلا عن التبصر. إيجي له: المواقف ۳۲۶/۸ لهکاتی خستنهرووی بهلگهکانی موختهزیلهکاندا باسی کردووه. ههروهها پروانه: شرح المقاصد للفتازانی ۲۰۸/۵.

<sup>(۲)</sup> شعب الإيمان للبيهقي ۵۰/۱. نهسهفی ئایهتهکهی باس کردووه له: تبصرة الأدلة ۲/ ۸۱۸. و خهتابی له: معالم السنن ۳۱۵/۴ باسی کردووه. ئین ههزم له: علم الکلام ۸۲ و پهحاوی له: غیبه اللالی ۹۸ باسی کردووه.

<sup>(۳)</sup> تبصرة الأدلة ۲/ ۸۱۰. ناماژهی بۆ کراوه له: القول الفصل ۳۶۲ نقلا عن التبصرة.



### رای دووهم: ئیسلام و ئیمان دوو شتی جیاوازن.

ئیسلام: بریتییه له ملکه‌چ بوون و خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دان، هه‌ر په‌رستش و گوێراپه‌ڵیه‌ك به‌نده ملکه‌چی خواو فه‌رمانی خواي بکات ئه‌وه ئیسلامه<sup>(١)</sup>. ئیمان: بریتییه له خه‌سه‌له‌تێك له خه‌سه‌له‌ته‌کانی ئیسلام، هه‌موو ئیمانێك ئیسلامه، به‌لام هه‌موو ئیسلامێك ئیمان نییه<sup>(٢)</sup>. ده‌کریت له هه‌ندێك بارودۆخدا موسلمان باوه‌ردار بێت، ده‌شکریت له هه‌ندێك بارودۆخدا باوه‌ردار نه‌بیت، که‌چی باوه‌ردار له هه‌موو بارودۆخێکدا موسلمانه، جا هه‌موو باوه‌ردارێك موسلمانه، به‌لام هه‌موو موسلمانێك باوه‌ردار نیه. بناغه‌ی ئیمان دان پێدانانه به‌ دل، بناغه‌ی ئیسلامیش خۆ به‌ده‌سته‌وه‌دان و ملکه‌چ بوونه، ده‌کریت مرۆڤ— له‌ پروکه‌شدا ملکه‌چ بێت و له‌ ده‌رووندا ملکه‌چ نه‌بیت، ده‌کریت له‌ دل و ده‌رووندا راستگۆ بێت که‌چی له‌ پروکه‌شدا ملکه‌چ نه‌بیت<sup>(٣)</sup>.

ئه‌مه رای خه‌تابیه‌ و به‌ دروستی داناوه<sup>(٤)</sup>، باوکی عه‌مرو کوری صه‌لاح په‌سه‌ندی کردووه‌ و توپه‌تی ئه‌م راپه‌ که‌که له‌ گه‌ڵ رای زۆریه‌ی زانیان له‌ فه‌رموده‌ناسان و جگه‌له‌وانیش<sup>(٥)</sup>. جیاکردنه‌وه‌ی ئه‌و دوو چه‌مکه‌ی له‌ پێشینه‌وه‌ هه‌یناوه<sup>(٦)</sup>. ئه‌مه رای باقلانیه<sup>(٧)</sup> و نه‌سه‌فی داویه‌ته پال هه‌ندێك له‌ حه‌شه‌ویه‌کان<sup>(١)</sup> و ئه‌بو یه‌علی<sup>(٢)</sup> و ئیجی و

(١) ته‌هید الأوائل ٣٩٢. و له (القاموس المحیط، مادة "السلام") هاتووه: أسلم: ملکه‌چ بوو.

(٢) ته‌هید الأوائل، سه‌رچاوه‌ی پێشوو. والإنصاف للباقلانی ٥٨.

(٣) معالم السنن للخطابي ٣١٥/٤ ونقله عنه النووي في شرح صحيح مسلم ١٤٥/١.

(٤) معالم السنن، سه‌رچاوه‌ی پێشوو. و نقله عنه النووي في شرح مسلم، سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

(٥) شرح صحيح مسلم للنووي ١٤٨/١ نقلًا عن أبي عمرو بن صلاح.

(٦) جامع العلوم والحكم ١٠٧/١، تیایدا هاتووه که ئه‌بن ره‌جه‌ب نه‌وانه‌شی له‌وانه ژماردووه که ئه‌م راپه‌یان په‌سه‌ند کردووه: قه‌تاده، داودی کوری ئه‌بو هه‌ند، باوکی جه‌غه‌ری باقر، زه‌هری، حه‌مادی کوری زه‌ید، ئه‌بن مه‌ه‌دی، شه‌ریک، ئه‌بن ئه‌بو زه‌یئ، شه‌مه‌دی کوری حه‌نبه‌ل، ئه‌بو خه‌یسه‌مه، یه‌حیای کوری موعه‌یه‌ن، جگه له‌وانه‌ش. سه‌رباری راجیایان له‌سه‌ر شتیه‌ی جیاوازی له‌ نێوان دوو چه‌مکه‌ ده‌کات. حه‌سه‌ن و ئه‌بن سه‌یرین ده‌یانوت: موسلمان، ده‌ترسان له‌ به‌کاره‌یتانی وشه‌ی: ئه‌ماندار.

(٧) ته‌هید الأوائل ٣٩٢.

سه‌ید شەریف له ئەشعەرییه‌کان<sup>(٣)</sup> بۆچوونیان وایه ئیمان و ئیسلام جیاوازن<sup>(٤)</sup>، ئەمه بۆچوونی هەندیک له موعتەزێله‌کان و هەندیک له ئیمامیه‌کانیشه<sup>(٥)</sup>.

به‌لگه‌ی ئەم بۆچوونه‌ش له‌م خاڵانه‌دا ده‌خێنه‌پوو:

١- خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَأَمْنَا قُل لَّمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ﴾ الحجرات: ١٤. واته: (هەندیک له بیابان نشینه عه‌ره‌به‌کان وتیان: باوه‌رمان هێناوه‌و موسڵمانین، پێیان بلێ: نه‌خێر باوه‌رتان نه‌هێناوه، به‌لام بلێن به‌ ناچاری موسڵمان بووین، هێشتا باوه‌ر نه‌چۆته‌ ناو دڵه‌کانتانه‌وه‌و تیایدا جێگیر نه‌بووه). باوه‌رو ئیمانی عه‌ره‌به ده‌شته‌کیه‌کانی لا‌برد و ته‌نها بریارێ موسڵمان بوونی ئەوانی دا، واته: ته‌نها ملکه‌چ بوونیه و خۆیان به‌ده‌سته‌وه‌داوه<sup>(٦)</sup>.

٢- یه‌کیکی خسته‌وه‌ته‌سه‌ر ئەوی تر، هه‌روه‌ک خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ الأحزاب: ٣٥. واته: (به‌راستی پیاوان و ئافه‌ره‌تانی موسڵمان، پیاوان و ئافه‌ره‌تای ئیماندار). هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا﴾ الأحزاب: ٢٢. واته:

<sup>(١)</sup> تبصرة الأدلة ٨١٧/١. له: شرح المقاصد للتفتازاني ٢٠٩/٥ هاتوه: ئەمه پای هه‌شه‌ویه‌کانه.

هه‌مان قسه له: القول الفصل ٣٦١ هاتوه.

<sup>(٢)</sup> الإيمان لأبي يعلى ٤٣٧.

<sup>(٣)</sup> المواقف وشرحه للسيد الشريف ٣٢٧/٨.

<sup>(٤)</sup> شرح المقاصد للتفتازاني ٢٠٩/٥.

<sup>(٥)</sup> مقدمة البحر الزخار لابن المرتضى ٨٦.

<sup>(٦)</sup> تمهيد الأوائل ٣٩٢ والإنصاف للباقلاني ٥٩ وتبصرة الأدلة ٨١٧/٢ به‌لگه‌ی هەندیک له

(حشویه‌کان)ی گێژاوه‌ته‌وه. هه‌روه‌ها له: قول الفصل ٣٦١، وشرح المقاصد للتفتازاني ٢٠٩/٥

هەندیک به‌لگه‌ی له هه‌شه‌وی و موعتەزێله‌کانه‌وه هێناوه. ئەم ئایه‌ته زوهری به‌ به‌لگه‌ی

هێناوه‌ته‌وه هه‌روه‌ک (خطابی) له: معالم السنن ٣١٥/٤ باسی کردوه.

<sup>(٧)</sup> شرح المقاصد للتفتازاني ٢٠٩/٥ عن الحشوية وبعض المعتزلة والقول الفصل ٣٦١ عن بعض الحشوية.

(بێگومان ئەو دژایەتیە باوەڕو ملکەچی نەبیّت هیچی تری بۆ زیاد نەکرد).  
 لە ئایەتی یەكەمدا ئیمانی خستوەتەسەر ئیسلام، هیچ شتێك ناخړتە سەر  
 خۆی<sup>(١)</sup>. بەهەمان شێوە لە ئایەتی دووەمیش خراونەتە سەر یەك.  
 ٣- فەرموودەكەى جبریل (سەلامی لیبت)، ناوبراو پرسىارى لە پیغەمبەر (صلی اللہ  
 علیہ وسلم) کرد لەبارەى ئیمان، ئەویش فەرمووی: (أَنْ تُوْمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ  
 وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْقَدَرِ خَيْرُهُ وَشَرُّهُ) واتە: باوەڕت ھەبیّت بە خوا، فریشتەکانی،  
 کتیبەکانی، پیغەمبەرەکانی، پۆژی دواى، بە قەدر چ خێر یان شەر بیّت.  
 پرسىارى لى کرد دەربارەى ئیسلام، فەرمووی: (أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَتَقِيمَ  
 الصَّلَاةَ وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ وَتَصُومَ رَمَضَانَ وَتَحُجَّ الْبَيْتَ) واتە: شایەتى بەدەیت كە هیچ خوايەك  
 نییە جگە لە "اللہ"، نوێژ بكەیت، زەكات بەدەیت، پۆژوو بگرت، ھەجى مالى خوا  
 بكەیت.  
 ئەم فەرموودەى پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) ئیمان و ئیسلامى لەیەك جیا  
 کردەو، یەكەمیان باوەردارە و دووەمیان موسلمانە<sup>(٢)</sup>.  
 فەرموودەكە بنچینەى ئیمانى و باوەرى پوونكردەو كە بریتىیە لە دانپێدانانى دل و  
 دەروون، بنچینەى ئیسلامیشى پوون كردۆتەو كە بریتىیە لە ملکەچ بوون و  
 خۆبەدەستەو دان لە رووكەشدا.  
 باوكى عەمروى كورپى سەلاح وتویەتى: ئیمان و ئیسلام لە ھەندىك خاڵدا كۆدەبنەو  
 لە ھەندىكى تریشدا لىك جیا دەبنەو، ھەموو ئیماندارىك موسلمانە، بەلام ھەموو  
 موسلمانىك ئیماندار نییە<sup>(٣)</sup>.

<sup>(١)</sup> الإيمان لأبي يعلى ٤٣٧.

<sup>(٢)</sup> تبصرة الأدلة ٢ / ٨١٧ وشرح المقاصد للتفتازاني ٢٠٩/٥ والإيمان لأبي يعلى ٤٣٧-٤٣٨ ونجدة

الآلي ٩٨ والقول الفصل ٣٦١ والإنصاف للباقلاني ٥٥ والغنية للشيخ عبدالقادر ٧٠/١.

<sup>(٣)</sup> شرح صحيح مسلم للنووي ١٤٨/١ نقلا عن أبي عمرو بن صلاح.

### بۆچوونی سییه م:

نیمان بریتییه له په گهزی دانیپیدانانی دل، نیسلام بریتییه له په گهزی کرده وه. ههروهك لهم فهرمايشتهى خواى گه وردها هاتوه: ﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ الأحزاب: ۳۵. واته: (بهراستی پیاوان و ئافره تانی موسلمان، پیاوان و ئافره تانی نیماندار).

پیغه مبهری خواش (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموویت: (الإسلام علانية، والإيمان بالقلب) واته: نیسلامه تی به ئاشکراییه، نیمانداریش به دله. ئه گهر ته نها یه کیک لهو دوانه باس کرا، ئهوا مانا و حوکمی ئهوی تریش ده گریته وه، هیچ جیاوازییه ک نییه له نیوانیاندا.

نیسلام و نیمان دوو چه مکن ئه گهر له گه ل یه ک هاتن و کۆبوونه وه دوو مانای جیاواز له یه کتر ده دهن به دهسته وه، ئه گهر به جیا هاتن یه ک مانا ده دهن به دهسته وه. ئه و دوو چه مکه وهك دوو چه مکى هه ژارو نه دار وان، خواى بالاد هه ست ده فهرموویت: ﴿إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ﴾ المائدة: ۸۹. واته: (نان و خۆراك دان به ده کهسی هه ژار). ئه مه هه ژارو نه دار ده گریته وه واته: چ ئه و هه ژاره ی هیچ نییه چ ئه وهش که نه داره و هه یه تی و به شی ناکات.

ئه مه بۆچوونی نیین په جه ب<sup>(۱)</sup> و نیین ئه بولعیزه<sup>(۲)</sup>.

<sup>(۱)</sup> جامع العلوم والحکم ۱/۱۰۷-۱۰۸ له په راویزی کتیبی ناوبرودا هاتوه: فهرمووده ی نیسلام به ئاشکراییه... تاد، له موسنه دی نه حه ددا له ئه نه سه وه هاتوه. ههروه ها نیین ئه بو شه بییه و ئه بو یه علا و به زارو باوکی عه به یه له به شی نیمان گێراویانه ته وه. لیکنۆهر (عقق) ی کتیبی ناوبراو که شیخ شوعه بییه وتویه تی: له زنجیره که ییدا عه لی کورپی مه سه عده هه یه که که سیکی لاوازه. و پروانه: جمع الزوائد ۵۲/۱.

<sup>(۲)</sup> شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ۴۹۰ و ۴۹۲-۴۹۳.

## ئیحسان

الإحسان: چاوگی فرمانی (أحسن)، بۆ دوو مانا به کاریت:

۱- به خوئی سنوور شکیتنی (تعدی) بکات: (أحسن کذا)، نه گهر چاک و ته وای کرد به ریک و پیک.

۲- سنوور شکیتنی بکات به پیتی (جه)، وه ک دهوتریت: (أحسن إلی فلان) واته: سوووم پیگه یاند.

ئیحسان که هاتوو له فرموده که ی جبریل (وتی - واته: جبریل - پیم بلئ ئیحسان چییه؟ فرمووی - واته پیغه مبه (صلی الله علیه وسلم) - (أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ) واته: بریتییه له وهی خوا بپهرستی وه ک نه وهی خوا بینیت، نه گهر نه شی بینئ نه وه تو ده بینیت. به واتای یه که م دیت نه ک به واتای دووهم، که ده گهریته وه بۆ ریک و پیک پهرستشه کان و له بهرچاو گرتنی مافه کانی خوی پایه بهرز<sup>(۱)</sup>. ئیحسان که له فرمایشتی جبریلدا هاتوو سی پله له خواپهرستی و پهرستش ده گهریته وه، که نه مانه ن:

پله ی یه که م: پهرستش بکات به جیبه جی کردنیکی ته وای مهرج و بنچینه کانی، به مەش ئەرکه شەرعیه که ی سهر شانی راپه راندوو<sup>(۲)</sup>.

پله ی دووهم: نه مه مه بهستی نه وه به شهی فرمایشته که ی پیغه مبه ره (صلی الله علیه وسلم) له فرموده که ی جبریلدا: (خوا بپهرستی وه ک نه وهی خوا ده بینیت)، بهنده که خوا ده پهرستیک وه ک نه وهی خوا ده بینیت، نه مه پله ی بیننه (مشاهده) یه. نه مه ی نه وه پله ی پیغه مبه ره (صلی الله علیه وسلم) که له باره یه وه

<sup>(۱)</sup> المفهم للقرطبی ۱/۱۴۲ وعمدة القاری ۱/۲۸۸.

فرموده ی جبریل بریتییه له فرموده که ی عومهری کوری خهتاب (رهزای خوی لیبت) له باره ی باوهرو ئیسلام و ئیحسان و نیشانه کانی بهربابوونی دواړۆژ، باوه که میک پیتا خرایه پروو.

<sup>(۲)</sup> إرشاد الساری ۱/۱۴۰.

ده فرمویت: (وَجُعِلَتْ قُرَّةُ عَيْنِي فِي الصَّلَاةِ) واته: نویت چاو روژنکهره وهی منه. نه مهش به هوئی تام و چیت لیوهرگرتن<sup>(۱)</sup>.

پلهی سییه: نه مهش مه بهستی نه به شهی تره له فرماشته که ی پیغه مبه (صلی الله علیه وسلم): (نه گهر تو نه بینیت نه ده بینیت)، خوی گه وره ده پرستیت و حاله تیکی به سهردا هاتوو که ههست ده کات خوا نه ده بینیت.

نه مه پلهی چاو دیری (مراقبه) یه<sup>(۲)</sup> یان پلهی دلسوزی (اخلاص) ه<sup>(۳)</sup>. نه مه فرماشته ی پهره ردگار ناماژه ی بو نه وه کردوو: ﴿الَّذِي يَرَبُّكَ حِينَ تَقُومُ﴾ وَقَلْبُكَ فِي السَّجْدِ الشُّعْرَاءُ: ۲۱۸، ۲۱۹<sup>(۴)</sup> واته: (نه زاته ی که ده بینیت کاتیک هه لده ستیت له شه و گاردا و ده پرستیت. نه زاته تو ده بینیت که چو نه له ریزی سوژده به راندا هه لسوکه وت ده کهیت).

هه س پلهی ناوبراو بریتین له (نیحسان)، نه نیحسان و ریک و پیکیه ی که مه رجه بو دروستی پرستشه کان پلهی یه که مه.

دوو پلهی تریش خه سلته ی بهنده تایبه ته کانن، که زوړیه ی بهنده کان ناتوان پیتی بگهن<sup>(۵)</sup>.

نه مه راقه یه ی چه مکی (نیحسان): (خوا به پرستی وه نه وهی خوا بینیت، نه گهر نه شی بینیت نه تو ده بینیت). ناماژه یه بو نه وهی که بهنده خوی گه وره ده پرستیت که واههست ده کات به شیوه یه لی نزیکه وه نه وهی بینیت، نه مهش ده بیت هه ی نه وهی که بهنده که ترس و بیم و نه ده ب و شکواری له ده رووندا ناماده بیت تا نه وه

(۱) إرشاد الساري، سهرچاوه ی پیتشو. قرطبي له: المفهم ۱/۱۴۳ و العيني له: عمدة القاري ۱/۲۸۸ هیناویه تی.

(۲) إرشاد الساري، والمفهم، وعمدة القاري، سى سهرچاوه که ی پیتشو.

(۳) جامع العلوم والحكم ۱/۱۲۹.

(۴) المفهم للقرطبي، سهرچاوه ی پیتشو.

(۵) إرشاد الساري ۱/۱۴۰.

کاته‌ی له پهرستشه‌که‌ی‌دايه، به‌مه‌ش د‌ل‌ساغ و د‌ل‌س‌وزانه پهرستشه‌که‌ی ده‌کات، نه‌په‌ری کوششی خۆی خه‌رج ده‌کات له جوان و پ‌ێک و پ‌ێک و کامل کردنی خواپه‌رستیه‌که‌یه‌وه<sup>(١)</sup>.  
پ‌یغه‌مبه‌ر نام‌و‌زگاری هاوه‌لانی ده‌کرد به‌ نه‌ج‌امدانی نه‌و جو‌ره پهرستش و خواپه‌رستیه:

له نه‌بو زه‌په‌وه هاتووه که وتویه‌تی: خو‌شه‌ویسته‌که‌م (صلی الله علیه وسلم) نام‌و‌زگاری کردووم که له خوا ب‌ترس‌یم وه‌ک نه‌وه‌ی له‌به‌رچاوم ب‌یت بی‌بینم، نه‌گه‌ر من نه‌شی بی‌نم نه‌و من ده‌بینیت.

فه‌رمووده‌ی زه‌یدی کو‌ری نه‌رقه‌م به‌ به‌رزکراوه‌یی راوه‌ستاو (مرفوع و موقوف) گ‌ی‌ر‌دراوه‌ته‌وه: (واه‌ست ب‌که که خوا ده‌بینیت و نه‌گه‌ر تو نه‌و نه‌بینیت نه‌وا نه‌و ده‌بینیت).

ده‌گ‌ی‌ر‌د‌ر‌یت‌ه‌وه که پ‌یاو‌ێک وتی: نه‌ی پ‌یغه‌مبه‌ری خوا، فه‌رمووده‌یه‌که‌م پ‌ی ب‌ل‌ی به‌ کو‌رتی و پ‌وختی، فه‌رمووی: (صلِّ صَلاةَ مودَّع، فإِنَّكَ إِنْ كُنْتَ لَا تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ) واته: نو‌ی‌ز ب‌که وه‌ک به‌ر‌پ‌یکه‌ر، نه‌گه‌ر تو خوا نه‌بینیت نه‌و ده‌ت‌بینیت<sup>(٢)</sup>.

له فه‌رمووده‌دا هاتووه: (أَفْضَلُ الْإِيْمَانِ أَنْ تَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ مَعَكَ حَيْثُ كُنْتَ) واته: چاک‌ترین باوه‌ر نه‌وه‌یه که بزانی‌ت له هه‌ر کو‌تیه‌ک بیت خوا له‌گه‌لته.

له فه‌رمووده‌ی (قودسی)‌دا هاتووه: (يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: أَنَا مَعَ عَبْدِي إِذَا ذَكَرَنِي، وَتَحَرَّكَ بِي شَفْتَاهُ) واته: خ‌و‌ای بال‌ا‌ده‌ست و خ‌او‌ه‌ن شک‌و ده‌فه‌رموویت: من له‌گه‌ل به‌نده‌که‌م

<sup>(١)</sup> جامع العلوم والحکم ١/ ١٢٦-١٢٧.

<sup>(٢)</sup> جامع العلوم والحکم، سه‌رچاوه‌ی پ‌یش‌وو.

له په‌راو‌ی‌زی: جامع العلوم والحکم ١/ ١٢٧ هاتووه: (فه‌رمووده‌ی زه‌یدی کو‌ری نه‌رقه‌م نه‌بو نه‌ع‌یم گ‌ی‌راو‌یه‌تیه‌وه له ک‌ت‌ی‌بی "الحلیه ٨ / ٢٠٢" به‌ ب‌ی‌ژه‌ی: خوا ب‌په‌رسته وه‌ک نه‌وه‌ی ده‌بینیت... و فه‌رمووده‌ی: نو‌ی‌ز ب‌که وه‌ک به‌ر‌پ‌یکه‌ر... تاد، ته‌به‌رانی له ک‌ت‌ی‌بی (الأوسط)‌دا له نه‌نه‌سه‌وه ه‌ی‌ناو‌یه‌تی، هه‌روه‌ک له ک‌ت‌ی‌بی "مجمع الزوائد ١٠ / ٢٢٩" هاتووه که به‌ش‌یکه له فه‌رمووده‌یه‌کی عه‌بدو‌ل‌ای کو‌ری عوم‌ه‌ر نه‌ک له فه‌رمووده‌ی نه‌نه‌س، هه‌روه‌ک هه‌یسه‌می و ج‌گه‌له‌و‌یش وا ده‌ل‌ێن. هه‌یسه‌می وتویه‌تی: که‌سی وا له زنجیره "سه‌نه‌د" ی فه‌رمووده‌که‌دا هه‌یه من نایانناسم).

دام هەر کاتیک یادم بکات و باسی منی له سهر لیوان بیټ.

بههه مان شیوه له فهرموودهیه کی تری (قودسی) دا هاتوو: (يقول الله عز وجل: أنا مع ظن عبدي بي، و أنا معه حيث ذكرني، فإن ذكرني في نفسه ذكرته في نفسي، وإن ذكرني في ملأ ذكرته في ملأ خير منه، وإن تقرب مني شبراً تقربت إليه ذراعاً، وإن تقرب مني ذراعاً تقربت منه باعاً، وإن أتاني يمشي أتيته هرولة). واته: خواي بالادهست و خانهون شکو ده فهرمووټ: من له ئاست گومانی بهندهی خۆم، له گه‌لی دام تا له هەر کوټیه ک یادم بکات، نه گهر له دهروونی خۆیدا یادم بکات، من له لای خۆم یادی ده کهم، نه گهر له ناو دهستهیه کدا یادم بکات. یادی ده کهم له ناو دهستهیه کی چاکتر له دهسته کهی نهو، نه گهر یه ک بست لیم نزیک ببیتهوه، بالیک لی نزیک ده بهوه، نه گهر نهو بالیک لیم نزیک ببیتهوه. نهوا من شالبالیک لی نزیک ده بهوه، نه گهر به رویشتن بهره و من بیټ من به نیمچه پراکردن بۆ دیم.

هەر که سیک نه م حالته بهریا بکات، لهو کاتهی زیکرو یاد و په‌رستشی خوا ده کات. نهوا دلگوشاد و دهروون پاراو ده بیټ به خواي مه‌زن. ئیپراهیمی کورپی نه دهه م وتی: (به‌رزترین پله که نارگرتنه بۆ خوا، دلگوشاد و هۆگری بیټ به دل و عه‌قل و نه‌دامه کانت، تا وای لی‌دیت ته‌نها ئومیدت به خوا بیټ، مه‌ترسیشت ته‌نها له گونا‌هه کانت بیټ).

مه‌عروفی که‌رخ‌ی وتویه‌تی: (پشت به‌خوا به‌سته تاوای لی‌دیت ده بیټه هاومه‌جلیس و هۆگرو ته‌نانه‌ت نهو لایه‌نه‌ی که سکالای خۆتی له‌لا ده کهی)<sup>(۱)</sup>.

<sup>(۱)</sup> جامع العلوم و الحكم ۱/۱۳۰-۱۳۴، و لیکۆلەر (محقق) یتیبی ناوبراو نهو فهرموودانه‌ی ده‌ره‌یتناوه له په‌راوێزی لاپه‌ره ۱۳۱ و وتویه‌تی:

فهرمووده‌ی: من له گه‌ل به‌نده کهم دام هەر کاتیک یادم بکات... تاد، له فهرمووده‌ی نه‌بوهره‌یه: نه‌حمده له موسنه‌ده کهیدا و بوخاری له به‌دیته‌نانی کرده‌وه‌کان و ئیسم ماحه‌ش گێپاویانه‌ته‌وه و ئین حه‌بان به‌راست و دروستی داناوه و حاکم و زه‌هه‌بیش به‌هه‌مان شیوه‌ی پشتی رای ئین حه‌بانان گرتوه.



## دهروازهی دووهم

### گرنگی ئیمان و باوهر له ژياندا

باوهرپوون به خواو پیتغه مبه ره که ی (صلی الله علیه وسلم) شوینه وارو کاریگری گه وره ی ههیه له سهر ژيانی موسلمان. له تاریکیه وه به ره و پووناکی دهیگوازیته وه، ژيانی جیا ده کاته وه له گه ل ژيانی که سیتیکی بی باوهر و هاویه شدانه ر. ئه مهش له م خالانه ی خواره وه دا به ده ر ده که ویت:

۱- باوهر پوون به خوا ی پاک و بهرز، باوهر پوون به یه کتایی خوا ئه مهش واده کات که مرۆف بزانیته که ئاسمانه کان و زهوی له ژیر سهرپه رشتی په ره ردگاردان، خوا ی گه وره چاودیریان ده کات و به پتویه یان ده بات و رزق و رۆزیان بۆ دابین ده کات، ئه وه فیتری مرۆفی باوهر دار ده کات که شتی که له م بوونه دا نییه که بوونیکی سهر به خۆی بی نیازی هه بیته.

که سی هاویه شدانه رو بی باوهر ئه م جوهره وته و بۆچوونانه ده رنا بریت.

۲- باوهر به خوا بوون، سهر بلندی و ریزداری له ده رووندا دروست ده کات. ههر خوا ی گه وره خاوه ن توانا و هیتزه، هیچ زیانگه یه نه ر، سوودگه یه نه ر، ژیتنه رو مرینه ر، بیجگه له خوا ی گه وره نییه، بۆیه مرۆفی باوهر دار سهری که چ ناکات بۆ هیچ که سیت، له کهس ناپاریتته وه، له شکۆی کهس ناترسیت بیجگه له خوا ی گه وره.

مرۆفی هاویه شدانه رو بی دین بۆچوونی وایه، که جگه له خوا ی گه وره کهسانی تر

فهرموده ی: من له ئاست گومانی بهنده ی خۆم... تاد، ئه مه له فهرموده ی ئه بو هوهره پیه: ئه حمده له موسنده کهیدا و بوخاری و موسلیم و ترمذی و ئیبن ماجه گیتراویانه ته وه و ئیبن حه ببان به راست و دروستی داناوه.

حدیث: أنا مع عبدي إذا ذكرني ... إلخ: رواه من حديث أبي هريرة، أحمد في مسنده والبخاري في خلق الأفعال العباد وابن ماجه وصححه ابن حبان، والحاكم ووافقه الذهبي.

هه‌ن، توانای سوود و زیان گه‌یاندنیا‌ن هه‌یه، بۆیه له‌ غه‌یری خوای گه‌وره ده‌پارێتسه‌وه‌و لێی ده‌ترسێت.

۳- ئیمان و باوه‌رپ خۆ به‌که‌مزانی، خاکی بوون له‌ ده‌روونی مرۆڤدا دروست ده‌کات. باوه‌ردار شانازی به‌ مال و سه‌روه‌ت و سامان و سه‌ربلندی و لێهاتووی خۆی ناکات، به‌لکو ده‌لێت: ئه‌مه به‌خششێکی خوایه.

به‌پێچه‌وانه‌ی مرۆڤی بێ دین، هه‌ر که به‌خشش و نیه‌مه‌تیکی هه‌نوکه‌یی و خێرای پێدرا، خۆی به‌گه‌وره ده‌زانیت و لووتی به‌سه‌ر ئه‌وانی ترده‌ به‌رز ده‌کاته‌وه‌.

۴- ئه‌و مرۆڤه‌ی باوه‌رپ به‌یه‌کتایی خوا هه‌یه، دیدو تیروانینی وایه‌ که سه‌رکه‌وتن و به‌ره‌و پله‌ی بالاچوون ته‌نها له‌ ڕێگه‌ی پاکسازی ده‌روون و کرده‌وه‌ی چاک و چاکه‌کاری و پارێزگاریه‌.

به‌لام مرۆڤی هاوبه‌شدانه‌ر ده‌لێت: کوپی خوا بووه‌ته‌ قورپانی گونا‌هه‌کانمان یان ئێمه‌ کو‌رو خۆشه‌ویستی‌ خواین، بۆیه به‌هۆی تاوانه‌کانمان سزایمان نادات، داوای تکه‌ له‌ گه‌وره‌و پارێزگاره‌کانمان ده‌که‌ین یاخود نه‌زرو قورپانی بۆ خواکانمان ده‌که‌ین.

تاکی بێ دینیش ده‌لێت: له‌باره‌ی کرده‌وه‌کانمان په‌رسیارمان لێ ناکریت، هه‌وه‌س و ئاره‌زووی نه‌فس و ده‌روون خوای ئه‌وانه‌یه‌.

۵- باوه‌ردار بێ هیوا نابیت، به‌لکو دُنیا و به‌هیوایه‌ و ده‌روونی پره‌ له‌ ئارامی و ئومید، نه‌گه‌رچی سوکایه‌تی پێ بکریت و سزاش بدریت.

به‌لام مرۆڤی هاوبه‌شدانه‌رو بێ دین: دلێ به‌رگه‌ی ناخۆشییه‌کان ناگریت، له‌وانه‌یه‌ بێ ئومیدی به‌ره‌و خۆکوشتن بیانبات.

۶- باوه‌ردار خاوه‌ن هێزێکی گه‌وره‌یه‌ له‌ خۆپا‌گه‌ری و به‌ره‌و پێشقه‌چوون، ئارامگرتن و پشت به‌خوا به‌ستن، جا ئه‌گه‌ر داده‌ر بوو ته‌نها ئامانجی به‌پاکردنی دادگه‌ری و په‌زنامه‌ندی خوایه، چونکه‌ هێزێکی بالایی له‌ پشته‌وه‌یه، پشته‌ی ده‌گریت و چاودێری و ڕێنویتی ده‌کات.

به‌لام هاوبه‌شدانه‌رو بئ دین: چاوه‌رئ ناکرئ ئه‌و هیژه‌ی بیئت، ئه‌و کاته ئه‌و خوڤراگری و پشت به‌خوا به‌ستنه‌ی نییه که باوه‌ردار هه‌یه‌تی.

۷- پروادار خاوه‌ن بوئری و نه‌به‌ردی و چاونه‌ترسیه‌کی زۆر گه‌وره‌یه. چونکه ئه‌وه‌ی مرۆڤ سوک و پیسوا ده‌کات دوو شته:

أ- خوڤوێستنی خۆی و مال و سه‌روه‌ت و خانه‌واده.

ب- باوه‌ر بوونی به‌وه‌ی جگه له خوای گه‌وره یه‌کێک هه‌یه به‌یمرنیئت، له‌به‌ر ئه‌مه توانای هه‌یه که به‌ فیتل و ته‌له‌که‌یه‌ک خۆی له‌ مردن بدزێته‌وه.

باوه‌ردار بپوای به‌وه هه‌یه که خاوه‌نی مال و سه‌روه‌ت و سامان و ته‌نانه‌ت خانه‌واده و خودی خویشی خوای گه‌وره‌یه، ته‌نها خوای گه‌وره ده‌یمرنیئت به‌و سه‌ره‌مه‌رگه‌ی بۆ دیاریکردوه، بۆیه له‌و کاته له هه‌یج که‌س و جه‌نگێک ناترسیت، به‌م پێیه هه‌یج که‌سێک بوئرو چاونه‌ترس نابێت له‌ باوه‌ردار. به‌پێچه‌وانه‌ی که‌سی بئ دین و هاوبه‌شدانه‌ر، که له‌ پێکدانانی هیژه‌کان و توانای دوژمن ده‌ترسیت.

۸- باوه‌ر ئاست و پزێو پله‌ی مرۆڤ به‌رز ده‌کاته‌وه، ده‌روون به‌رز و دڵنیایی و قه‌ناعه‌ت و بێنیازی تیدا ده‌پوێنیت و دلی پاک ده‌کاته‌وه له‌ هه‌له‌په و ئاره‌زوو و سۆزداری پرۆپوچ و خه‌سه‌له‌ته‌ ناشرینه‌کانی تر، رزق و پۆزی ته‌نها به‌ ده‌ستی توانستی خواجه، سه‌رکه‌وتن و دۆران ته‌نها له‌ خواوه‌یه.

به‌لام که‌سی بئ دین و هاوبه‌شدانه‌ر به‌ندی ئاره‌زوو و خراپه‌یه، هه‌موو خواستی بریتییه له‌ به‌ده‌سته‌یه‌تێنان به‌ پێگه‌ی په‌وا و نا‌په‌وا.

۹- باوه‌ر مرۆڤ ده‌به‌ستێته‌وه به‌ یاسا و پێساکانی خوا و ایان لێده‌کات پارێزگاری لێبکه‌ن. ئه‌گه‌ر موسلمان پۆژو شه‌و به‌ ته‌نها بوو ئه‌وا ده‌زانیت که‌ چاوی‌رێک چاودی‌ری ده‌کات و لێپرسینه‌وه‌ی له‌ گه‌ل ده‌کات له‌ سه‌ر شتی وردو درشت، بۆیه خیرا به‌ره‌و چاکه

ده‌چیت، فرمان ده‌کات به چاکه. پی‌گیریش ده‌کات له خراپه. ئاراسته‌کار و پینوینی  
کاره ده‌روونی‌ه‌که‌ی له‌سه‌ر چاکه هانی ده‌دات و پی‌گیری لی ده‌کات له هه‌ر خراپه‌یه‌ک.  
به‌لام بی دین و هاویه‌شدانه‌ر ئهم دیدو تیروانینه‌ی نییه<sup>(۱)</sup>.

---

<sup>(۱)</sup> مبادء الإسلام ۷۱-۷۷.

## بهشی چوارهم

### خواناسی (الهیات)

سنّ دروازیه :

دروازهی یه کهم: بوونی خوای گهوره و به لگه کانی، ریکهوت، هوکاري لادان و گومپایی.

دروازهی دووهم: ناوه چاک و جوان و پیرۆزه کانی خودا.

دروازهی سییهم: سیفاته کانی خوا، نهو شتانهی له سهری که له که ده بن.

یه کهم: سیفته ته پیویسته کانی خوا:

سیفته تی خودی (نفسی): که سیفته تی بوون (وجود) ه.

سیفته ته پیچه وانه کان (سلبی): له میژینه (القدم)، هرمان (البقاء)،

پیچه وانهی پیدابوان (المخالفة للحوادث)، به خووه راوهستان (القیام

بالنفس)، ته نهایی (الوحدانية).

سیفته واتاییه کان (معانی): توانا (القدرة)، ویست (الإرادة)، بیستن

(السمع)، بینین (البصر)، زانست (العلم)، دوان (الکلام)، ژیان

(الحياة).

دووهم: نهو شتانهی بۆ خوای گهوره نه بوو و نهسته من.

سییهم: نهو شتانهی بۆ خوای گهوره دروستن، بینینی خوا.

قه زاو قه دهر.

## دهروازه ی یه کهم

### بوونی خوی گهروهو به لگه کانی

باوه پ بوون به خوی پاک و پیروز، بنه مای یه کهمه له بنه ماکانی ئیمان، که له  
فهرموده که ی جبریل هاتووه: (أَنْ تُمْنَ بِاللَّهِ...) واته: باوه پ بینیت به خوا. ههروه ها  
بنچینه ی یه کهمه له بنچینه کانی ئیسلام، ههروه که له فهرموده ی ناوبراودا ئاماژه ی  
پیکراوه: (أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ...) واته: شایه تی بدهیت که هیچ په رستراویک نییه  
جگه له خوی گهروه. باوه پ بوون به خودا بناغه ی سه ره کی سه رجه م باس و بابه ته کانی  
بیرو باوه ره.

له بهر ئه مه بویه ئیمه ده چینه سه ر باسه کانی بوونی خوا و سیفات ه کانی، له مه شدا پشت  
به و دوو ریگه یه ده به ستین که سه ر ده کیشیت بۆ دنیایی گومان بر:  
یه که میان: پشت به ستن به به لگه ی نه قلی و بیستراو له: قورئانی پیروز، ههروه ها  
سوننه تی به پیتری پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم). فهرمایشته لاوازه کانیش  
فهرامۆش ده که ی.

دووهمیان: تیروانیی عه قلی بی له که و ته ندروست، که بناغه ی لیکنۆلینه وه کاغمانه له  
بابه تی بیرو باوه ردا.

به م شیویه بیرو باوه ری ئیسلامی دائه کوتری و جیگیر ده بیت له دهرووندا له سه ر  
بناغه یه کی تووندو تۆل، نه و بناغه یه ش پشت ده به ستیت به به لگه ی دنیاکه ره وه و  
سه لیتراو که مشتومر هه لئاگرن.

### بوونی خوی بالاده ست و خاوه ن شکۆ

دوای وردبوونه وه و پامان له وردو درشتی کایه کانی بوونه وه، زۆربه ی خه لکی باوه رپان

به‌خوای بالآده‌ست و خاوه‌ن شکۆ هینا، ئەمەش پاش ئەوێ عەقڵی خوێان کردبوو دادوهر و دووریان خستبوووه له هه‌واو هه‌وه‌س.

گومرا‌بووه‌کان ن‌کوێیان کرد له‌ بوونی خوا، به‌پاساوی بانگه‌شه‌ کردن بۆ ئازادی عەقڵ، به‌ به‌ل‌گه‌ی ئەوێ هه‌سته‌کان په‌ییان به‌ خوای گه‌وره‌ نه‌بردووه، غه‌یب پشتی پی‌ نابه‌ستری‌ت له‌ چه‌سپاندنی بوونی خوادا...

بۆیه‌ زانایان به‌ره‌رچی ن‌کوێ کارانیان دایه‌وه، به‌ چه‌نده‌ها به‌ل‌گه‌ی راشکاوی نه‌قڵی و عەقڵی، که‌ بوونی خوا بۆ ئەو که‌سه‌ی ژیره‌و شتی ل‌یک‌ده‌ر ده‌کات ده‌سه‌ل‌ئین‌یت، ئەوه‌ش ده‌سه‌ل‌ئین‌یت که‌ خوای گه‌وره‌ هۆکاری بوونی ئەم بوونه‌یه‌.

ئهمانه‌ش گرنگ‌ترین ئەم به‌ل‌گانه‌ن:

### به‌ل‌گه‌کانی بوونی خودا

زانایان چه‌نده‌ها به‌ل‌گه‌یان هیناوه‌ته‌وه له‌سه‌ر بوونی خودا، وه‌ک: به‌ل‌گه‌ی په‌یدا‌بوون، به‌ل‌گه‌ی پ‌ت‌ویست بوون، به‌ل‌گه‌ی چاود‌ئیری و داه‌ئینان، به‌ل‌گه‌ی بوونی، به‌ل‌گه‌ی ره‌وشتی.

### به‌ل‌گه‌ی په‌که‌م: به‌ل‌گه‌ی په‌یدا‌بوون

زانایانی که‌لام ئەم به‌ل‌گه‌یه‌یان له‌سه‌ر دوو پ‌ئ‌شه‌کی دامه‌زراندووه:

پ‌ئ‌شه‌کی په‌که‌م: جیهان به‌دی‌ه‌ئ‌نراو و په‌یدا‌بووه.

پ‌ئ‌شه‌کی دووهم: هه‌ر به‌دی‌ه‌ئ‌نراوی‌ک پ‌ت‌ویستی به‌ به‌دی‌ه‌ئ‌نه‌ر هه‌یه.

ده‌ره‌نجام: ئەم جیهانه‌ پ‌ت‌ویسته به‌دی‌ه‌ئ‌نه‌ری‌کی هه‌بی‌ت تا به‌دی‌ه‌ئ‌نی‌ت<sup>(١)</sup>، واته‌: بوونه‌که‌ی به‌سه‌ر نه‌بوونه‌که‌ی دا زāl بی‌ت<sup>(٢)</sup>، ئەویش خوای پاک و به‌رزه.

<sup>(١)</sup> شرح الخريدة البهية للدردير ٤٤.

ئەم دوو پ‌ئ‌شه‌کییه‌ له‌م سه‌رچاوانه‌دا هه‌ن: إحياء علوم الدين للغزالي، بشرحه إتحاف السادة للزبيدي ٩٠/٢ والمواقف ٢/٨ والمسامرة لابن همام، وشرحه المسامرة لابن أبي شريف ١٧ وشرح الجوهره للباجوري ١٠٤. سه‌یری: المطالب العالیة للرازي ٢٠٠/١. بکه.

<sup>(٢)</sup> المسامرة لابن أبي شريف، سه‌رچاوه‌ی پ‌ئ‌شوو.

جیهان: بریتییه له‌ غه‌یری خوا، که‌ بوونه‌وه‌ره.

بۆ ئەۋەدى دروستى ئەو دەرەنجامەمان بۆ دەرکەۋىت، ئەۋا پېۋىستە بەلگە بېنىنەۋە لەسەر دروستى ھەردوۋ پېشەكەكە.

### بەلگەى پەيدابوۋنى جىھان

برىتيە لە گۆرانى جىھان لە بارودۆختىكەۋە بۆ بارودۆختىكى تر، كە دەكرىت بەم شىۋەيە بىخەينەروو:

جىھان پېكەتۋە لە كرۆكەكان (جواھر) و پروپۆشەكان (أعراض).  
ھەر كرۆك و پروپۆشېك لە گۆراندایە.  
كەۋاتە جىھان لە گۆراندایە<sup>(۱)</sup>، گۆران بەلگەى پەيدابوۋنە.

بەدھېتۋا و پەيدابوۋ: برىتيە لە ھەر شتېك كە نەبوۋە و پاشان بەدھېتۋا. بۆيە بە بەدھېتۋا ناۋنراۋە، چۈنكە بەدھېتۋاۋە پەيدابوۋە پاش ئەۋەدى كە نەبوۋە، ئەمەش بەھۆى ھۆيەك كە بەدھېتۋاۋە پەيدای كەردوۋە. / المسامرة لابن أبي شريف، وإتحاف السادة، سەرچاۋەى پېشوو.  
پېناسەكەى جىھان لەم سەرچاۋانەدا ھاتوۋە: العقيدة النظامية للجويني ۱۲۹ والإنصاف للباقلاني ۳۰ والتمهيد للامشي ۴۵ وتبصرة الأدلة ۴۴/۱.

<sup>(۱)</sup> شرح الخريدة البهية للدردير ۴۴-۴۵. سەبىرى ئەمانەش بىكە: المسامرة لابن همام، وشرحه المسامرة لابن أبي شريف ۱۸. ئەبو موعىنى نەسەفى باسى كەردوۋە: (جىھان لەلەيەن سەرچەم زاناينى كەلام سى بەشە: كرۆكەكان "جواھر" و جەستە و پروپۆشەكان "أعراض". نىمام ئەبو مەنصورى ماتورىدى رازى نەبوۋە بەو جۆرە دابەشە، چۈنكە پىتى وابوۋە تېكەلەكى تېدايە، بۆيە وتوۋەتى: جىھان دوو بەشە: خۇدەكان "أعيان" و پروكەشەكان "أعراض". خۇدەكانىش دوو بەشە: نا پېكەتۋا "غير مركبة" كە لەلەي زاناين بە كرۆكەكان ناسراۋە، پېكەتۋا "مركبة" كە لەلەي زاناين بە جەستەكان ناسراۋە، بەم پېشەش دەلېت ھەر جەستەيك كرۆكە). / تبصرة الأدلة ۴۴/۱-۴۵.

كرۆك (جوھر): برىتيە لەۋەدى كە پشت بەخۆى دەبەستىت و بەخۆۋە راۋەستاۋە.  
پروپۆش (عرض): برىتيە لەۋەدى سەربەخۆ نىيە و پشت بە جگەلە خۆى دەبەستىت ۋەك: شىرنى، دەنگ، پەنگەكان، ساردى، رەقى. ھەندىكىيان بە عەقل پەيدىن بىتدەبرىت، ۋەك: توانا، ويست، زانست. / شرح الخريدة للدردير ۴۳ وشرح الصاوي عليه.

جوھىنى لە (الإرشاد ۱۷) وتوۋەتى: (كرۆك "جوھر" برىتيە لەۋەدى شۆنىتەك داگىر دەكات، ھەر شتېك شۆنىتەك داگىر بكات كرۆكە، پروكەشېش ئەۋ شت و واتايەيە كە بوۋنى ۋەستاۋە سەر



پروپۆش (عرض)ەکان بەدیھێنراون بە بەلگەیی:

أ- گۆرانی لە نەبوون بۆ بوون، بە پێچەوانەو لە بوونەو بۆ نەبوون، ئەمەش: یان بە یەنێن وەك: جولان دواى وەستان، پروناكى دواى تاريكى، پەشى دواى سپیتی، گەرمی دواى ساردی، هاوشیو و پێچەوانەى ئەم شتانه. یان بە بەلگە، ئەمەش لەبەر ئەوەى ئەو شتەى كە بەردەوام بە پراوەستاو بینراوە وەك: چیاكان، دەكریت بەهۆى بومەلەرزەو بھۆلیت<sup>(۱)</sup>.

ب- پتویست بوونی بە زاتێك كە كاتى بەدیھاتنى دیارى بكات، چ پێش بوونی و چ دواى بوونی، ئەوا پتویستی بە پەسەندكەریك هەیه كە وابكات لەو كاتەدا بەدیبت، چونكە پەسەند كردن (ترجیح) بەبى پەسەندكەر (مرجح) شتیكى نەشیار نەبوو.

پ- پتویست بوونی بە جەستەیهك تا پتوی هەلسیت<sup>(۲)</sup>. كرۆك (جوهر)یش بەهەمان شیو بەدیھێنراون، لەبەر ئەوەى: كرۆكیش پەییوەستە بە پروپۆشەو لێى جیا نایتەو، بى جولە و پراوەستان و پەنگ نایت، هەرەك پێشتر باسماں كرد پروپۆشەكانیش بەدیھێنراون، ئەو شتەى پەییوەست ییت

كرۆك وەك: پەنگەكان، خواردنەكان، بۆنەكان، ژیان، مردن، زانستەكان، ویستەكان، ئەو توانایەى بەهۆى كرۆكەو هەیه). هەرەها لە (الإرشاد ۲۳) وتیەتی: (كرۆكەكان "جواهر" لە زاراوەى خوانەناسان - فەیلەسوفەكان - بە هیۆلى و پروكەشەكان بە "أعراض" ناودەنرێن). جەستە: ئەوێهە كە لە دوو كرۆك "جوهر" یان زیاتر پێكھاتوو. / المسامرة لابن أبي شريف، سەرچاوەى پێشوو. و سەیری: تههيد الاوائل ۳۷ والإنصاف للباقلاني ۱۶ والإرشاد للجويني والتمهيد للامشي ۴۶.

هەندێك كرۆكەكان بە جەستەكان ناودەبن وەك (ئین هەمام) لە زمانەوانیدا یەك مانایان هەیه. / المسامرة لابن أبي شريف ۱۸.

<sup>(۱)</sup> شرح الخريدة للدردير والمسامرة لابن أبي شريف، دوو سەرچاوەكەى پێشوو. و سەیری ئەمانەش بكە: تههيد الاوائل والإنصاف، سەرچاوەى پێشوو. و شرح الجوهر للباقرى ۸۸ و شرح أم البراهين للسنوسي والدسوقي عليه ۱۵۱.

<sup>(۲)</sup> المسامرة لابن همام، وشرحه المسامرة لابن أبي شريف، دوو سەرچاوەكەى پێشوو.

بە شىئى بەدىھىتىراۋ بەھەمان شىئە بەدىھىتىراۋە.

ئەگەر سەلىتىرا كە كرۆك و پروپۇشەكان بەدىھىتىراۋن ئەۋا ئەۋ جىھانەى كە لەۋ دوانە پىكەتاتوۋە بەھەمان جۆر بەدىھىتىراۋە<sup>(۱)</sup>.

بەم شىئە پىشەكى يەكەمان بۆ سەلىتىرا كە: (جىھان بەدىھىتىراۋە).

### بەلگە لەسەر ئەۋەى ھەر بەدىھىتىراۋىك پىۋىستى بە بەدىھىتىراۋە:

ئەگەر شىئىكى دروستكراۋ دروست بوۋ بەبى دروستكەر، ئەۋ كاتە پىۋىست دەبوۋ كە شىئە دروستبوۋەكە خۇى خۇى دروست كرديت، دەبىت يەكىك لە دوو لا يەكسانەكە - واتە: بوون يان نەبوون - بەسەر ئەۋەى تردا پەسەند بكرىت بەبى ھۆ، ئەمەش ئەستەمە<sup>(۲)</sup>.

ئەگەر شىئىك پەيدابوۋ بەبى پەيداكەر، ئەۋا پىۋىست دەبوۋ بوۋنەكەى پەسەند و زال بىت بەسەر نەبوۋنەكەيدا بەبى ئەۋەى پەسەندكەرىك ھەبىت، شىئىكى بەلگە نەۋىستە كە ئەمە ئەستەمە.

ۋاتاي پەسەند كران بەبى پەسەندكەر: برىتىە لەۋەى شىئىك لە ئاراستەيەكى دىيارىكراۋ برۋات، دواتر لە ئاراستەكەيدا دەرېچىت و لاجىت بەبى بوۋنى ھىچ بگۆرىك پۈجەلەكەى ديارە، چۈنكە ھەموو عەقلمەندان دەرزانن كە بۆ لادان و گۆرانی شىئىك لە بارو حالەتى پىشۋى ئەۋا پىۋىستى بە بگۆرۋ كارتىكەرىك ھەيە، تا ئەۋ بارودۆخ و حالەتە نۆيەى بەسەردا بسەپىنىت و حالەتە كۈنەكە لەناۋ ببات. ئەگەر تايەكانى تەرازو بەيەكسانى راگىر كران كە ھىچ لايەك شىئىكى گرانى تىدا نەبىت، ئا لەۋ كاتەدا ۋاگومان بىبەت لايەك پەسەند و گران بوۋە بى ھىچ كاريگەرىيەكى دەرەكى ۋەك: پالدىنى ھەۋا يان كەۋتنە

<sup>(۱)</sup> شرح الخريدة للرددير ۴۵.

<sup>(۲)</sup> شرح الخريدة للرددير ۴۵، و وتوبەتى: ، (ئەمە بەلگەى ناۋدارە لەلايەن ئەۋان، لەبارەى روونكردەۋەى پەيدابونى جىھان و پىۋىست بوۋنى بە بەدىھىتىراۋە)، سەيرى: ۵۱ و حاشية الصاوي عليه. بكة.

خوارەۋەي بەرد... ئەگەر بەخەللىكى راگەياندىرا كە نامىرى رادىۋ ھەۋالى جىھانى پىداي بەبى ئەۋەي كار بە دەمەۋانە (صمام) ھەكەي بىكەيت، ئەۋا پىت پى دەكەنن و تەننەت بەزەبىيان پىتدا دەھاتەۋە.

بەم پىيە دەللىن: بەرلەۋەي جىھان بىتە خانەي بوۋنەۋە ئەۋا نەبوون بالى كىشابوو بەسەرىدا، بۆيە نەبوون (عدم) پەسەندترە لە بوون (وجود)، لەبەر ئەۋەي نەبوون پىش بوون بوۋە، بەلام كاتىك ئەۋ جىھانە دروستكرا ئەۋا بوۋنەكەي بەسەندتر بوو لە نەبوۋنەكەي، جا بوون و نەبوون دوو شتى يەكسانن، و پەسەند كەردنى يەككە بەسەر يەككىكى تردا بەبى پەسەندكەر ئەۋا شتىكى بەلگە نەۋەيستە كە ئەستەم و پوچەلە.

وتنى ئەۋەي كە نەبوون گۆراۋە بۆ بوۋنى جىھان بەبى ئەۋەي ئەۋ بوۋنە ھۆكارىكى ھەبىت، ئەۋە ۋەك بانگەشەكەي خاۋەن تەرازو رادىۋكە پوچەل و ئەستەم<sup>(۱)</sup>.

بەم شىۋەيە پىشەكى دوۋەمىشمان بۆ دەسەلمىنرىت، كە برىتىيە لەۋەي: (ھەموو بەدەيھىنراۋىك پىۋىستى بە بەدەيھىنەرىك ھەيە).

### بەلگەي دوۋەم: بەلگەي پىۋىست بوون (الوجوب)

بەدەيھىنەرى ئەم بوۋنەۋەرە، يان ھوكمەكەي پىۋىست (واجب) يان ئەستەم (مستحيل) ياخود شىۋا (ممكن). ھەموو شتىك دەبىت يەككە لەۋ سى ھوكمەي پىشۋى بەسەردا بچەسپىت و ھوكمى چوارەمى بۆ نىيە، چۈنكە ئەمانە بەشەكانى ھوكمى عەقلىن<sup>(۲)</sup>.

<sup>(۱)</sup> كبرى اليقينيات الكونية سالى ۱۳۹۰ك، ۸۱ و ۸۳. شرح الخريدة للدردير ۴۵. بىروانە: (پەسەند كرەن بەبى پەسەندكەر) لە: المطالب العالىة للرازي ۷۵/۱ ۋلاپەرەكانى دواترى.

<sup>(۲)</sup> ھوكم: برىتىيە لە چەسپاندنى شتىك يان نەھىشتىنى، ئەمەش بەھۆى: شەرە يان داب و نەرىت و عادەت ياخود عەقلى دەبىت، كەۋاتە دەبىتە سى بەش:

۱- ھوكمى شەرعى: (ھۆى چەسپاندنى شەرعى)، ۋەك چەسپاندنى واجبىتى نوۋز.

۲- ھوكمى ناسابى و عادەتى (العادى): (ھۆى چەسپاندنى برىتىيە لە نەرىت و عادەت و ئەزمون) ۋەك چەسپاندنى سىفەتى سوتاندن بۆ ناگر.

۱- ناکریت به دیهینه‌ری جیهان شتیک بیت که شیای نه‌بوون و بوونی نه‌سته‌م (مستحیل) بیت، چونکه شتی نه‌شیای و نه‌سته‌م، هه‌رگیز ناتوانریت بوونی نه‌ندیشه بکریت، چونکه نه‌بووی رووته (عدم محض)، که‌واته به‌دلنیا‌یه‌وه که‌سی شتیک نه‌بیت پتی ناب‌ه‌خسرت، جا چۆن شیای نه‌بوون و نه‌سته‌م (مستحیل) ده‌بیته سه‌رچاوه‌یه‌ک بۆ بوون؟

۲- ناکریت و دروست نییه به‌دیینه‌ری جیهان شیای بوون (ممکن) بیت، چونکه ته‌نها کاتیک شیای بوون (ممکن) دیته بوون که هۆی بوونی هه‌بیت، جا نه‌گه‌ر هاتوو نه‌و

۳- حوکمی عه‌قلی: (هۆی چه‌سپاندنه‌کی عه‌قله)، وه‌ک چه‌سپاندنی سیفه‌تی جووتی بۆ ژماره (۲) و (۴) .... و حوکمی عه‌قلی کۆله‌گه‌ی سه‌ره‌کییه له لی‌کۆلینه‌وه‌که‌مان له بواری عه‌قیده‌دا.

#### حوکمی عه‌قلی:

دابه‌ش ده‌بیت بۆ: ۱- پتویست (واجب) ۲- نه‌سته‌م (مستحیل) ۳- شیای و دروست (ممکن و جائز).

۱- پتویست (واجب): بریتیه له‌وه‌ی که چه‌سپاوه‌و نه‌بوون قبول ناکات یاخود بریتیه له‌وه‌ی که عه‌قل نه‌ندیشه و ته‌سه‌وری نه‌بوونه‌کی ناکات. وه‌ک پتویست بونی توانا بۆ خوی گه‌وره، و پتویست بوونی سیفه‌تی جووتی بۆ (۴).

۲- نه‌سته‌م و نه‌بوو (مستحیل): بریتیه له‌و شته نه‌به‌ی که له شیای بوون و چه‌سپانی نیه، چونکه ناکریت هه‌رگیز ببیت، هه‌رگیز ناتوانریت نه‌ندیشه بکریت که ببیت یاخود بریتیه له‌وه‌ی که عه‌قل نه‌ندیشه و ته‌سه‌وری بوون و په‌یدا‌بوونی ناکات. وه‌ک چه‌سپاندنی هاویه‌ش بۆ خوا، و پتۆشکه‌وتنی کور به‌پیش باوکی له بووندا.

۳- شیای و دروست (ممکن و جائز): نه‌وه‌یه که جارێک بوون و جارێکی تر نه‌بوون قبول ده‌کات به‌لام له دوا‌یه‌ک. بریتیه له‌وه‌ی که له عه‌قلدا بوون و نه‌بوونی وه‌ک یه‌که، ناهیته‌ خانه‌ی بوونیش مه‌گه‌ر به‌هێژیک په‌سه‌ندکه‌ر نه‌بیت. وه‌ک بوونی به‌هه‌شت. و بوونی تو ئیستا له‌م ژووره‌دا/ السنوسیه و شرحها للبا‌جوري ۳۴ و شرح أم البراهین للسنوسي وحاشية الدسوقي عليه ۳۰ و شرح الخريدة للدردير وحاشية الصاوي عليه ۲۹-۳۳ و ۴۱-۴۸ والمعتقد المنتقد ۱۳-۱۵ والکليات للکفوي ۳۸۰.

ھۆيەش چۈۋە خانەي شياۋى بوون ئەۋا لەۋكاتەدا پىۋىستى بە ھۆيەكى تر ھەيە ... تاد بەم شىۋەيە. ئەمەش خول (دور) و زىخىرەيى (التسلسل) پىۋىست دەكات، كە ھەردووكيان پۈچەلن، ھەروەك پروونيان دەكەينەۋە پاش كەمىكى تر، جا ھەر شىكىش سەر بۆ ئەم دوانە بىكىشىت ئەۋا پۈچەلە، بەم پىيە پىۋىست بوو كە بەدەيىنەرى ئەم جىھانە شياۋى بوون نەبىت.

۳- ئىنجا كە سەلىنرا و چەسپا بەدەيىنەرى ئەم جىھانە نە شياۋى نەبوون و ئەستەم (مستحيل)ە و نە شياۋى بوون (ممکن)ە، ئەۋا پىۋىست دەكات كە بەدەيىنەرى ئەم جىھانە پىۋىستە بوون (واجب الوجود) بىت. كە بوونى نەۋەستىتە سەر ھۆيەك، بەلكو ھۆي ھەموو ھۆكارەكانە و ھۆي بوونى جىھانە<sup>(۱)</sup>.

<sup>(۱)</sup> پروانە: المواقف و شرحه للسيد الشريف ۴/۸ و حاشية الدواني و الكلنبولي عليه ۲۲۷/۱ و شرح الجوهرۃ للباجوري ۱۰۴ و نهاية الإقدام ۱۵ و الرازي مفسرا ۲۸۲. واتاى چەمكى پىۋىستە بوون (واجب الوجود): برىتييە لەۋەي كە ھەرگىز نەبوونى بالتى بەسەردا ناكىشىت، ھەر گىز نەبوون قىبۇل ناكات بە نەزەلى و ھەتا ھەتايى. / شرح الجوهرۃ للباجوري ۴۷/۱ و شرح الخريدة للردير ۵۵. پازى باسى كىردوۋە كە زاناينى كەلام پاقەي ئەۋەي پىۋىستە بوونە بە خودى خۆي كىردوۋە بە سى شت:

أ- بەخودى خۆي شياۋى بوونە. ئەمەش واتاى ئەۋەيە زاتى ئەۋ ھۆي بوونى ئەۋە.

ب- نەبوونى بەسەردا نايت يان ئەۋ زاتەيە كە نەبوون بۆ ئەۋ ئەستەمە.

پ- بوونى ئەۋ نەۋەستەۋە سەر ھۆيەكى جيا لە خۆي ياخود بوونەكەي ھۆدار نىيە بە ھۆيەكى جياۋاز. / المطالب العالیه للرازي ۲۸۱/۱.

## مانای خول (دور) و بەلگە ی پوچەڵیەکی

خول ( الدور ): بریتییه له‌وهی دوو شت هەبن و هەر یه‌که‌یان هۆکاری بوونی ئه‌وی تر بێت<sup>(١)</sup>. وه‌ك: ئه‌و وته‌یه‌ی كه ده‌لێت: زه‌ید عه‌مری به‌دییه‌ناوه‌و، عه‌مریش زه‌یدی به‌دییه‌ناوه‌.

بوونی هه‌ریه‌ك له زه‌ید و عه‌مر ده‌وه‌ستیه‌ سهر ئه‌وی تر. ئه‌مه‌ش خولی پوچەڵه‌<sup>(٢)</sup>، به‌لگو هه‌ر دووکیان هه‌ر به نه‌بوو ده‌مینه‌وه تا هێژیکێ کاریگه‌ری ده‌ره‌کی کاریان تێده‌کات.

## به‌لگە ی پوچەڵی خول (دور):

پێویست ده‌کات كه هه‌ر یه‌کیك له‌و دوانه پێش ئه‌وه‌ی تر بکه‌ویته‌وه، واته له‌یه‌ك کاتدا له پاش و له‌دوای هاوه‌له‌که‌یتی.... ئه‌مه‌ش مانای وایه كه شته‌که پێش بوونی خۆی هه‌بوو بێت تێکگیران و دژیه‌که‌بوونه<sup>(٣)</sup>.

<sup>(١)</sup> المواقف و شرحه للسید الشریف ١٥١/٤ والمقاصد للتفتازانی ١١٢/٢ وشرح الخريدة للدردیر ٥٦ وشرح الخريدة للباجوري ١٠٥ وشرح أم البراهین للسوسی ١٥٥ والمطالب العالیة ١٣٦ والحصل للرازی ١٤٩ وكشف المراد ١١٧ والوسيلة فی شرح الفضيلة ٤٦١.

<sup>(٢)</sup> شرح الجوهرة للباجوري ١٠٥.

خولی پوچەڵ وه‌ك یه‌که چ: له یه‌ك پله‌دا بێت، كه پێی ده‌وتریت (خولی راشکاو)، وه‌ك (أ) ده‌وه‌ستیه‌ سهر (ب) و به‌پێچه‌وانه‌وه‌.

یان له چهند پله‌یه‌کی جیاوازا بن: كه ناو ده‌بریت به (خولی نادیار) وه‌ك (أ) ده‌وه‌ستیه‌ سهر (ب) و (ب) له‌سهر (ج) و (ج) له‌سهر (أ).

سه‌یری: التعریفات ٩٤ وشه‌ی (الدور) به‌م واتایه‌ هاتوه‌ له: مقاصد الطالبین و شرحه لسعد الدین للتفتازانی ١١٢/٢ ومفتاح الباب ٨٦.

<sup>(٣)</sup> المواقف ١٧٧ والمقاصد ٤٨/١ والدردیر علی الخريدة ٦١ والباجوري علی الجوهرة ٤٨/١ و الوسيلة فی شرح الفضيلة للشیخ عبدالکریم بیارة چاپی به‌غداد سالی ١٩٧٢، ٤٦١.

جا بوونی عەمر دەوەستیتە سەر زەید، بوونی زەیدیش دەوەستیتە سەر عەمر. ئەمەش مانای وایە کە بوونی عەمر دەوەستیتە سەر خودی عەمر، پاش لادانی لایەنی ناوەراست کە (زەیدە).

ئەمەش دەبیتە ھۆی ئەوێ کە پیش بوونی خۆ ببیت واتە: پێویست دەبیت عەمر لە پیش بوونی خۆی ھەبیت، چونکە پیشکەوتوو (سابق) و پاشکەوتوو (مسبق)ە، جا پێویست دەبیت عەمر ھەبیت بەرلەوێ ھاتبیتە خانەیی بوون و ئەمەش بێ بنەماو پوچەڵە<sup>(١)</sup>.

### نەمۆنی پوچەڵی خول (دور):

بوونی ھێلکە بەندە و پەییوەستە بە بوونی مریشکەو. و بوونی مریشکیش پەییوەستە بە بوونی ھێلکەو. ئەگەر وامان دانا کە ھیچ ھۆیک نییە بۆ بوونی ھێلکە یان مریشکە ئەوا ئەوکاتە شتیکی بەلگە نەویستە کە ھەر دووکیان بەنەبووی دەمێننەو، تا کارتیکەرێکی دەرەکی دیت و ھێلکەو و مریشکەو دینیتە بوون، نا لەوکاتە خولەو تەواو دەبیت.

ئەگەر وترا: ھۆی بەدیھاتنی جیھان بریتییه لە: کارلیکی ناوەخۆیی پرووتی ناو بوونەو، بەھۆی کاریگەری پالەپەستۆ و گەرما و ساردی لە ڕیگەیی تێپەربوونی کات. وەلامی دەدەمەو: ئەمە بریتییه لە خول (دور)ی پوچەڵ، چونکە واتاکە بریتییه لەوێ: کە بوونی جیھان بەندە و بەستراوەتەو بە بەشیکی وە: (پالەپەستۆ و گەرما و ساردی....)، و بوونی ھەندیک بەشی تر پەییوەستە بە جیھانەو. ئەمەش مانای وایە: شتیکی پیش بوونی خۆی کەوتۆتەو، ئەمەش پوچەڵە ھەرەوێک پیشتر خستمانەروو<sup>(٢)</sup>.

<sup>(١)</sup> بڕوانە: شرح الجوهرة للباچوری ١٠٥.

<sup>(٢)</sup> کبری الیقینیات الکونیة ٨٤.

## واتای زنجیره‌یی (تسلسل) و به‌لگه‌ی پوچه‌لیه‌که‌ی:

زه‌نجیره‌یی (تسلسل): بریتیه له‌وه‌ی شتی شیوا (ممکن) بۆ بوونی خۆی پێویستی به هۆیه‌کی کارتی‌که‌ری هه‌بیت، نه‌و هۆیه کارتی‌که‌ره‌ش پێویستی به هۆیه‌کی تری کارتی‌که‌ر هه‌بیت، به‌م شیوه‌یه تا نه‌و نه‌ندازه‌یه‌ی کۆتایی نایه‌ت<sup>(۱)</sup>.

جا زنجیره‌یی (تسلسل) واته: به‌دییه‌نراوان له‌یه‌ک‌ت‌روه به‌دییه‌اتوون، تا نه‌و نه‌ندازه‌یه‌ی کۆتایی نایه‌ت، به‌شیوه‌یه‌ک که هه‌ر یه‌که به‌هۆی نه‌وه‌ی پێش خۆی به‌دییه‌اتبیت و هۆی به‌دییه‌اتنی نه‌وه‌ی پاش خۆشی بیت، به‌بێ نه‌وه‌ی نه‌و زنجیره‌یه سه‌رچاوه بگرت له هۆیه‌کی کۆکه‌ره‌وه پێویسته بوون (واجب الوجود)<sup>(۲)</sup>.

## به‌لگه‌ی پوچه‌لی زه‌نجیره‌یی (تسلسل):

۱- گریمانه و بیرۆکه‌ی زنجیره‌یی (تسلسل) سه‌رده‌کیشیت بۆ بوونی چه‌ندین خوای بێ کۆتا، که هه‌ر هه‌موو خواکانیش خاوه‌نی چه‌ند سیفه‌تیک بن وه‌ک: به‌دییه‌نراوی هه‌ژاری و ده‌سه‌وه‌سانی، که نه‌مه‌ش پوچه‌له، چونکه پێچه‌وانه‌ی پله‌وپایه‌ی خوایه‌تیه که خاوه‌نی هه‌موو توانایه‌که و ده‌وله‌مه‌ند و بێ باکی ره‌هایه، چونکه ده‌سه‌وه‌سانی هه‌ژار نا‌ک‌ریت بپێته به‌دییه‌نه‌ری جیهان و دا‌هین‌ه‌ری نه‌و شته سه‌رنج‌راکیش و بێ که‌م و کورتانه بیت<sup>(۳)</sup>.

۲- بیرۆکه‌ی زنجیره‌یی (تسلسل) به به‌لگه‌ی هه‌ست و بینین بێ بنه‌ماو هه‌له‌شاوه‌یه، چونکه چه‌ندین به‌دییه‌نراو هه‌بوون که له‌ناوچوون و نه‌ماون، جا نه‌گه‌ر راست بووایه که بوونه‌وه‌ر به‌شیوه‌یه‌کی زنجیره‌یه به‌بێ کۆتایی هاتن - به‌شیوه‌یه‌ک که هه‌ر بازنده‌یه‌ک له‌وه‌ی پێشه‌خۆی هاتبیتته بوون و خۆشی هۆی بوونی نه‌وه‌ی دوا‌ی خۆی

<sup>(۱)</sup> المواقف و شرحه للسید الشریف ۱۶۰/۴.

<sup>(۲)</sup> کبری‌الیقینیات الکونیة ۸۴.

<sup>(۳)</sup> شرح‌الحریده‌للدردير ۵۶. پروانه: المحصل للرازي ۱۴۹.



بييت - ئەو ئەو بونە وەرەنە لەناو نەدە چوون، چونکە بازەنەى کۆتايى تەنەا کارى تەکرارەو وەك ئەوەى بىش خۆى ھۆيە کى کارتەکر نەبوو<sup>(۱)</sup>.

۳- به لگه‌ی جیبه‌جی کرد، ئه‌مه‌ش ناودارترین به لگه‌ی زانایانی که لامه، که بریتیه له:

گريمان ئەگەر تۆ دوو زنجيرەت دانا، يەككىيان سەرەتاكەي لە ئىستادا دەستپىكات تا بى كۆتايى هاتن. دووهميشيان لە كاتى تۆفانەكە داتنا تا بى كۆتايى هاتن. ھەر دوو زنجيرەكەت بەرامبەر يەك دانا بەوھى لە سەرەتاوہ تاكەكانى ھەر دوو زنجيرەكەت ھىنانە بەرامبەر بەك.

جا که همر بازنه یکت له ئیستاوه (له کاتی ئیستادا) خسته پروو و له بهرام بهریشیدا بازنه به کی توفانت وهك ئهو دانا ئهوا ...

به دەر نییه له وهی:

يان هەردوو زنجيرەكەى بەيەكەوھە كۆتايى دىن، ئا لەو كاتەدا هەردوو كيان كۆتايان دەبيت، ئەمەش پيچەوانەى گريمانەكەيە. ئەگەر هەردوو زنجيرەكەش بەيەكەوھە كۆتايى نەيەن - هەروەك وادامان نابو - ئەوا پيويستە ناتەواو (ناقص) و تەواو (كامل) بەيەكسان داننن، كە ينگومان ئەمەش بوچەلە.

جا ئەگەر زنجیرەى تۆفانەكە لە پېش ئىستادا كۆتا هات، ئەوا ئەو كاتە تۆفانەكە دەبێتە خاوەنى خالى كۆتايى، ئىستاش بەهەمان شپۆه خاوەنى خالى كۆتايى، چونكە بە ئەندازەى كۆتايى، هاتوو تۆفانەكەى زياترە كە برىتە لە كاتە تۆفانەكە تا ئىستا، و

(<sup>۱</sup>) كبرى اليقينيات الكونية ٨٤ و لاپره كانى دواتر. پروانه: موقف العقل و العلم و العالم من رب العالمين للأساذ الشيخ مصطفى صبرى ۱۸۲/۲.

شتیکی زانرویشه که شتیک به ئەندازیهکی کۆتایی هاتوو زیاتر بیت له شتیکی کۆتایی هاتوو ئەوا ئەو شته زیادیهش ده‌بێته خاوهنی خالی کۆتایی<sup>(۱)</sup>.

### نمونه له‌سه‌ر پوچه‌لی گریمانه‌ی زنجیره‌یی (تسلسل):

۱- ئەگەر ژماره‌یه‌کی ژمیریاری دوورو درژت دانا، له‌ته‌نیشیدا ئەندازیه‌کی زۆر له‌ (سفر) دابنیت، جا تۆ خیرا به‌رله‌ هه‌موو شت ته‌ماشای ژماره‌ی یه‌که‌م ده‌که‌یت، جا ئەگەر چاوت نه‌که‌وتته‌ سه‌ر ژماره‌ی یه‌که‌م، ئەوا هیچ نرخیک ناده‌یت به‌و هه‌موو (سفر)ه، ئەگەر ئەو (سفرانه) نرخ و قیমে‌تیاں پێشتر وه‌رنه‌گرتبیت له‌ ژماره‌یه‌ک که نرخ و قیমে‌ته‌که‌ی له‌ خودی خۆیه‌وه‌ ده‌ستکه‌وتبیت، چونکه‌ ئەو ژماره‌ی که نرخه‌که‌ی خودیه‌ و له‌ خۆیه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ی گرتوو هه‌ر ئەمه‌ ژیا و نرخ و قیমে‌ت ده‌داته‌ ئەو (سفر)انه‌ی که به‌شیوه‌ی زنجیره‌یی ریزکراون له‌ته‌نیشتی راستیه‌وه‌، که‌واته‌ زنجیره‌ی ئەو (سفر)انه‌ی که ده‌سپیک له‌ ژماره‌یه‌کی قیমে‌تداره‌وه‌ نه‌بیت ئەوا هیچ نرخیکی نه‌، ئەگەر واش دابنیت که ئەو (سفرانه) زنجیره‌یه‌کی بێ کۆتایی پێک دێنن ئەوا ئەو گریمانه‌ هیچ نرخیکی بێ نابه‌خشیت.

۲- ئەگەر بانگه‌شه‌ی راستیه‌کی زانستیم کرد له‌لای تۆ، و تۆش داوای به‌لگه‌ت لێکرم، منیش وه‌لامی تۆم دایه‌وه‌ به‌به‌لگه‌یه‌ک که پشتی به‌ستبیت به‌ به‌لگه‌یه‌کی تر (واته‌: به‌لگه‌که‌ش پێویستی به‌وه‌ هه‌بیت به‌لگه‌ی بۆ به‌یتریته‌وه‌<sup>(۲)</sup>)، کاتیک تۆ پرسیار له‌ به‌لگه‌که‌ی دووهم ده‌که‌یت من وه‌لامت بده‌مه‌وه‌ به‌ به‌لگه‌یه‌کی تر که ئەوه‌یش پشتی به‌ستبیت به‌ به‌لگه‌یه‌کی تر .... به‌م شیوه‌یه‌، ئەوا تۆ ئەم بانگه‌شه‌یه‌ی من به‌ درۆ دانه‌نیت، به‌لکو بوونی ئەم راستیه‌ زانستیه‌ش به‌ درۆ

<sup>(۱)</sup> شرح الجوهرة للباجوري ۴/۸۸. و سه‌یری: الواقف وشرحه للسید الشریف ۴/۱۶۷ و لاپه‌ره‌کانی دواتر. و المقاصد وشرحه للفتازانی ۲/۱۲۰ و لاپه‌ره‌کانی دواتر. و کشف المراد ۱۱۹. و الوسيلة في شرح الفضيلة ۴۶۱-۴۶۵-۴۶۵.

<sup>(۲)</sup> وه‌رگیز.

ئه‌زانیت.

جا هه‌موو ئه‌و به‌لگه‌ زنجیره‌ییانه، که خستمانه‌پروو که کۆتاییان نییه، ئه‌وا تنه‌ها چهند سیبهریکن که چاوه‌روانی بنچینه‌و ره‌گی یه‌که‌م ده‌که‌ن. جا ئه‌گهر ئه‌و ره‌گ و بنچینه‌یه نه‌بی‌ت، ئه‌وا ئه‌و سیبهرانه‌ش بوونیان نییه، به‌هه‌مان جوړ ئه‌و راستیه‌ی بانگه‌شه‌شی بۆ ده‌کریت بوونی نییه <sup>(۱)</sup>.

جا که گرمانه‌ی خول (دور) و زنجیره‌یی (تسلسل) پوچه‌لیه‌که‌یان ده‌رکه‌وت، ئه‌وا ئه‌و شته‌ش پوچه‌ل ده‌بی‌ت که سهر ده‌کیشیت بۆ ئه‌م دوو گرمانه، ئه‌ویش بریتیه له‌وه‌ی به‌دییه‌نهری ئه‌م جیهانه‌ شیای بوون (ممکن) بی‌ت، به‌لکو پیوسته له‌وکاته‌دا به‌دییه‌نهر پیوسته بوون (واجب الوجود) بی‌ت.

ئه‌و به‌لگه‌یه‌ش که هه‌ندی له‌ فه‌یله‌سوفه‌کانی خۆرناوا باسیان کردووه له‌ چوارچیه‌ی ئه‌م دوو به‌لگه‌یه‌ ناچیت‌ده‌ر، ئه‌مه‌ش به‌هێزترین و کاریگه‌رترین به‌لگه‌یه‌ له‌لای ئه‌وان، که ناو‌نراوه به‌ به‌لگه‌ی به‌دییه‌ن‌ان (خلق) یاخود به‌لگه‌ی گه‌ردوونی <sup>(۲)</sup>.

<sup>(۱)</sup> کبری‌ الیقینیات الکونیه، سه‌رچاوه‌ی پیشوو.

<sup>(۲)</sup> پوخته‌ی ئه‌و به‌لگه‌یه‌ ئه‌وه‌یه: که ئه‌و بوونه‌وه‌رو به‌دییه‌ن‌راوانه پیوستیان به‌ به‌دییه‌ن‌ه‌ریک هه‌یه، چونکه ئیمه ده‌بینین که بوونی ههر بوونه‌وه‌ریک په‌یوه‌سته و ده‌وه‌ستیه سهر ئه‌وه‌ی تر یان جگه‌له‌وه ده‌وه‌ستیه سهر بوونه‌وه‌ریکی تر، به‌بێ ئه‌وه‌ی ئیمه پیوستیه‌ک ببینین که بوونی ئه‌و شته به‌خودی خۆی پیوست بکات.

سه‌یری: کتیبی (الله) دانراوی: عقاد: ۱۹۲-۱۹۳ بکه که له‌وباره‌وه دواوه، و یه‌کێک له‌ ریگه‌کانی ئه‌و به‌لگه‌یه‌ی خسته‌ته‌پروو که بریتیه له: به‌لگه‌ی جو‌له (به‌لگه‌ی): ئه‌و جو‌لینه‌ره‌ی که خۆی بێ جو‌له‌یه) و ناوه‌رۆکی ئه‌م به‌لگه‌یه‌ ئه‌وه‌یه: که ههر شتێک بجو‌لی‌ت ئه‌وا پیوستی به‌ جو‌لینه‌ر هه‌یه، و شتی جو‌لاو پیوسته‌ هێز له‌ غه‌یری خۆی به‌ده‌ست بجات، به‌م شیوه‌یه تا عه‌قل له‌ خزمه‌ت یه‌ک جو‌لینه‌ردا ده‌وه‌ستیت، که ئه‌و جو‌لینه‌ره‌ بۆی دروست نیه جو‌له‌ی به‌سه‌ردا بی‌ت، چونکه له‌ ده‌ره‌وه‌ی سنوری شوێن و کاته، ئه‌ویش خوی گه‌وره‌یه.

## به‌لگه‌ی سییه‌م: به‌لگه‌ی چاودیری و داهینان

ئهم به‌لگه‌یه دیارترین و ئاشکراترین به‌لگه‌یه له‌سه‌ر بوونی خوای گه‌وره. ئه‌میش بریتیه له‌و به‌لگه‌یه‌ی که (ئین روشد) له‌ کتیبی (مناهج الأدلة) دا باسی کردوه، و ئه‌وه‌شی خستوه‌ته‌روو که ده‌کری:

أ- زۆرینه بیگریته‌به‌ر وه‌ک ریباز و رینگه‌ بۆ چه‌سپاندن و سه‌لماندن بوونی خوای گه‌وره، جا له‌ میانه‌یدا ته‌نها ئه‌وه له‌به‌رچاو بگرییت که به‌ زانینی سه‌ره‌تا ده‌ست ده‌که‌ویت که ئه‌ویش له‌سه‌ر هه‌سته‌کان بنیاتنراوه.

ب- زانایان، ئه‌و شتانه‌ی که به‌ به‌لگه‌ درکیان پێ ده‌که‌ن ده‌خه‌نه‌سه‌ر ئه‌و شتانه‌ی په‌یمان پێده‌بریت به‌ هه‌سته‌کان.

ئهم به‌لگه‌یه قورئانی پیرۆز هۆشدارێ له‌باره‌ی داوه‌و سه‌رنجی به‌لایدا ئاراسته‌ کردوه، و هاوه‌لانی - خوا لییان رازی بێت - گرتویانه‌ته‌به‌ر، و به‌م شیوه‌یه‌ی خواره‌وه ئه‌و به‌لگه‌یه‌ی پروو ده‌که‌ینه‌وه:

### به‌لگه‌ی چاودیری:

ئهم به‌لگه‌یه‌ش له‌وه‌وه دیاره‌که‌ویت که تا چه‌ند گرنگی به‌ مرۆڤ ده‌دریت و بوونه‌وه‌رو به‌دییه‌نراوان له‌ پیناوی ئه‌ودا به‌دییه‌نراوان و بۆی رام کراون. جا ئهم به‌لگه‌یه له‌سه‌ر دوو بنچینه ده‌وه‌ستیت:

١- هه‌موو بوئه‌وه‌رانی که هه‌ن کۆک و ته‌بان له‌گه‌ڵ بوونی مرۆڤ.

٢- بوونی ته‌بابی و گونجان پێویسته‌یه‌که له‌لایه‌ن ئه‌و زاته‌ی که بکه‌ره و مه‌به‌ستی وابوو و یستی له‌سه‌ر بووه، چونکه بوونی ئهم ته‌بابیه‌ ناھیه‌ته‌ کایه‌ ته‌نها به‌ ریکه‌وتن نه‌بیت.

---

بروانه: (دراسات في الفرق والعقائد السلامية - د. عرفان، ١٧٤ و لاپه‌ره‌کانی تریش): دوو رینگه‌ی له‌و پینچ رینگه‌یانه‌ی خستۆته‌روو که قه‌شه (توما نه‌کونیی) بوختی کردۆته‌وه، ئه‌ویش بریتین له: به‌لگه‌ی جوته، و به‌لگه‌ی توانای به‌دییه‌ننان (الامکان) و پێویستی (الوجوب).

گونجان و تهبابی بهوه دهییت وهك گونجان و تهبابی پۆژو شهو و خۆر و مانگ له گهڵ بوونی مرۆف، بهههمان شیوه گونجانی شهو کات و شوینهی که مرۆف—تییدایه، و گونجانی گیانله بهر و پرووهك و شتی بی گیان و بارانهکان و پروبارو دهريا و ئاگرو ههوا....

بهههمان شیوه چاودیتری و گرنگی دان به دهرده کهویتی له ئەندامهکانی جهستهی مرۆف و گیانله بهر. واته: ئەندامهکانی تهواو پێک و گونجاون له گهڵ ژیان و بوونی.

چهند ئایهتیک لهو ئایهتانهی که شهو به لگهیهیان پروونکردۆتهوه:

- شهو فهرمایشتهی خوا: ﴿ نَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ﴾ الفرقان: ۶۱. واته: (زۆر گهورهو مهزنه شهو زاتهی له ئاسماندا چهندهها خولگهی گهورهی "بۆ ههساره و نهستییهکان" به دیهیتناوه، ههروهها چرایهکی پرشنگدار، که خۆره و مانگیکی پرووناکیشی بۆ زهوی دابین کردوه).

- ﴿ اَلَمْ يَجْعَلِ الْاَرْضَ مِهْدًا ﴿۶﴾ وَالْجِبَالَ اَوْتَادًا ﴿۷﴾ وَخَلَقْنٰكُمْ اَزْوَاجًا ﴿۸﴾ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ﴿۹﴾ وَجَعَلْنَا اَلَيْلَ لِبَاسًا ﴿۱۰﴾ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ﴿۱۱﴾ وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ﴿۱۲﴾ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ﴿۱۳﴾ وَاَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ﴿۱۴﴾ لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ﴿۱۵﴾ وَجَعَلْنَا اَلْفَاافًا ﴿۱۶﴾ ﴾ النبأ: ۶ - ۱۶. واته: (ئایا زهویمان وهك لانه بۆ فهراههم نههیتناون؟. "ئایا" کیهو کاغان وهك میخ بۆ دانه کوتاوتن؟. "ئایا" ئیهو مان به جوت دروست نه کردوه؟. خهوتنمان بۆ نه کردوون بههوی سرهوتن؟. "ئایا" شهوگارمان بۆ نه کردوون به داپۆشه وهك پۆشاک، تا تیایدا بشاردیتنهوه؟. "ئایا" پۆژیتمان بۆ نه کردوونته کاتی به دهستهیتنانی رزق و پۆزی؟. "ئایا" جهوت چین ئاسانی بههیتزو پتهومان به سهرتانهوه دروست نه کردوه؟. چرایهکی پرشنگدارمان بۆ فهراههم نههیتناون؟. "ئایا" له ههوره گوشراوهکان بارانیکی زۆرمان نه باراندوه؟. تا بههوی شهو بارانهوه جۆرهها دانهوێله و پرووهك برۆیتن. ههروهها چهندهها باخی چرو پر لهیهك ئالو بهدی نههیتناوه).

- ﴿ فَلْيَنْظُرِ الْاِنْسَانُ اِلٰى طَعَامِهِ ﴿۲۴﴾ اَنَا صَبِيًّا اَلَمْ اَكُنْ ﴿۲۵﴾ ثُمَّ شَقَقْنَا الْاَرْضَ شَقًّا ﴿۲۶﴾ فَاَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ﴿۲۷﴾ وَعِنَبًا وَقَضْبًا ﴿۲۸﴾ وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ﴿۲۹﴾ وَحَدَائِقَ غُلْبًا ﴿۳۰﴾ وَفَكْهَةً وَاَبًا ﴿۳۱﴾ مَلْعًا لَّكُمْ وَلِاَنْعَمِ لَكُمْ ﴿۳۲﴾ ﴾

﴿ ۲۴ ﴾ عبس: ۲۴ - ۳۲. واتە: (با ئادەمیزاد سەیری خواردنەکە ی بکات و سەرئەجی بدات و بیری لێبکاتەو. بێگومان ئێمە ئاومان بۆ داباراندۆتە خوارەو، چۆن دابارینیك. لەوێدوا زویمان بۆ لەت لەت کرد بە چەکەرە ی ناسکی ڕووەک. ئینجا دانەوێڵەمان تیایدا ڕوواند. هەرەها تری و سەوزە و زەیتوون و دارخورمایش. باخچە ی دەوردراو بە داری خورما یان درەختی تر یاخود باخی چرو پڕ. جۆرەها میوە، هاوپی لێگەڵ ئەو هەموو گژو گیایانە ی کە خواکرده و مائات دەبۆات لە لەوێگاکاندا. (هەموو ئەمانەمان ئاماده کردووه) تا خۆتان و مائاتە کانتان سوودی لی وەر بگرن).

### بەلگە ی داھێنان:

بریتیه لە بەدیهێنانی کرۆک (جوهر) ی بوونەوهر و بەدیهێنراوان، ئەمەش وەك داھێنانی ژیان و هەستی پەیی پێبەر و عەقل لە بێ گياندا. و ئەمانەش دەگریتەو: بوونی سەرچەم گیانلەبەر، ڕووەک و ئاسمانەکانیش دەچنە ناو ئەو بازنەو. ئەم بەلگە یە لەسەر دوو بنچینە داده مەزیت کە بەهێز بوونیان هە یە لە ناو فیتەرەتی خەلکی کە بریتیه لە:

۱- ئەو بوونەوهرانە بەدیهێنراوان، جا ئێمە چەند جەستە یەکی بێ گيان دەبینین و دواتر ژیان ی بەبەردا دەکریت، ئەوا لەو کاتە بە بێگومان دەزانین کە ژيان دەریك هە یە و ژیان دەدات و دەبەخشی ت ئەویش خوی بەرزو مەزنە.

سەبارەت بە ئاسمانەکان، بەهۆی بەردەوامی جولەکە ی دەزانین کە فەرمانی پێکراوێ پارێزەری ئەو شانە بیت کە لە ناویدا یە و دەستەمۆ کراوێ بۆ مەرۆق، و شتیکی بێ گومانە کە شتیك داھێنراو و فەرمان پێکراو بیت ئەوا بێ چەندو چوون لەلایەن زاتیکی تر جگە لە خۆی دروست کراو.

خوای گەورە فەرموویەتی: ﴿إِنَّكَ أَنتَ الَّذِي تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ،﴾ الحج: ۷۳. واتە: (بەرپاستی ئەوانە ی کە هانا و هاواریان لێدەکەن لە جیاتی خوا، هەرگیز ناتوانن تاکە مێشیک دروست بکەن، هەر چەندە بۆ ئەوکارە کۆبێنەو).

۲- هەر داهینراویک داهینه‌ریکی هه‌یه، جا که یه‌کیک ده‌یه‌وێت به ته‌واوی خوای گه‌وره بناسیت ئه‌وا پێویسته زانیاری ده‌ست بخت و شاره‌زا بیت له کرۆکی شته‌کان، تا هه‌له‌سته بکات له‌سه‌ر داهینانی حه‌قیقی له تیکرای بوونه‌وه‌ردا، چونکه ئه‌وه‌ی شاره‌زای حه‌قیقه‌تی شته‌کان نه‌بیت ئه‌وا نازانیت حه‌قیقه‌تی داهینان چیه‌.

خوای گه‌وره فەرموویه‌تی: ﴿أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ﴾ (الأعراف: ۱۸۵). واته: (ئایا بۆ سه‌رنجیان نه‌داوه له‌وه هه‌موو ده‌سه‌لاته گه‌وره‌یه‌ی خوا له ئاسمانه‌کان و زه‌ویداو ئه‌وه هه‌موو شتانه‌ی به‌دی هینان؟).  
 فەرموویه‌تی: ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ﴾ (الطارق: ۵ - ۶). واته: (با ئاده‌میزاد ته‌ماشای بکات و سه‌رنج بدات که له‌چی دروست کراوه؟! دروستکراوه له ئاویکی هه‌لقولاو "که مه‌نی پیاوه هیلکۆکه‌ی ئافره‌ته، هه‌ردوو لایان، هه‌لده‌قولین بۆ پێکهاتنی ئاده‌میزاد، به‌ویستی خوا").  
 فەرموویه‌تی: ﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِلَهِ كَيْفَ خُلِقَتْ﴾ (الغاشية: ۱۷). واته: (ئایا ئه‌وه سه‌رنجی و شتر ناده‌ن چۆن دروست کراوه؟!).

ئه‌مه‌ش چهند نمونه‌یه‌ک له‌و ئایه‌تانه‌ی قورئان که هه‌ر دوو به‌لگه‌که به‌یه‌که‌وه کۆ ده‌که‌نه‌وه:

أ- ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ (الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (البقرة: ۲۱-۲۲). واته: (ئه‌ی خه‌لکینه په‌روه‌ردگاری خۆتان بپه‌رستن، ئه‌و زاته‌ی که ئێوه پێشینیانی ئێوه‌شی به‌ده‌یهیناوه، بۆ ئه‌وه‌ی رێبازی خواناسی و ته‌قواو پارێزکاری بگرته‌ به‌ر. هه‌ر ئه‌و زاته‌ش زه‌وی کردووه به‌فه‌رش و جیگای نیشته‌جی بوون و ژیان بۆتان، ئاسمانی وه‌ک سه‌قفیک به‌سه‌رتانه‌وه راگیر کردووه، له ئاسمانه‌وه ئاوی بۆ باراندوون، جا به‌هۆیه‌وه جووره‌ها به‌ره‌مه‌می

(درهخت و گژوگیای) به ده رهیناوه تا بپیته رزق و پۆزی بۆتان، که واته شهريک و هاوتا بۆ خوا برپار مه ده ن، که خوشتان ده زانن په ستر او ده بیته به دیهینه ر بیته).  
 ئەو فەرمايشته ی خوا که ئەفەر موویت: ﴿خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ واته: (ئێوه و پێشینیانی ئێوه شی به دیهیناوه). هۆشدار ی دان و سه رنج پراکێشانه بۆ به لگه ی داهینان.

ئەم فەرمايشته شی: ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً﴾ واته: (هەر ئەو زاته ش زهوی کردووه به فەرپش و جیگای نیشته جی بوون و ژیان بۆتان، ئاسمانی وهك سه قفیک به سه رتانه وه پراگیر کردووه). هۆشدار ی دان و سه رنج پراکێشانه بۆ به لگه و ناماژە ی چاودیری.

ب- ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ آل عمران: ۱۹۱. (۱) واته: (ئهوانه ی یادی خوا ده که ن له کاتی که ده به پیوه یان دانیشتوون یان پراکشاوون (له هیچ حاله تی که ده یادی ئەو زاته فەرما مۆش ناکه ن)، هه میشه بیر ده که نه وه له دروست بوونی ئاسمان و زهوی (ده لێن): په ره رده گارا تو ئەم هه موو دروست کراوانه ت بی هوده و بی نامانج دروست نه کردووه، پاکی و بیگه رده ی شایسته ی تۆیه، ده تۆش بمانپاریزه له سزای ناگری دۆزهخ).

زانایان له چه رخی ئیستادا به تاییه تی جه ختیان کردۆته وه له سه ر به لگه ی زانستی، ئەمه ش دوا ی ئەوه ی چوارچیوه ی زانست فراوان بوو، چه ندین ده زگای داهینراوی هاوچه رخ به ده رکه و تن که هۆیه ک بوون بۆ ئاشکرا کردنی ئاسۆکانی بۆشایی ئاسمان و

(۱) مناهج الأدلة في عقائد الملة لابن رشد ۱۵۱-۱۵۵ و نقله الدكتور عرفان عبد الحميد في: دراسات في الفرق ۱۷۵.



هه‌لوه‌سته کردن له‌مه‌ر نه‌یه‌کانی سروشت، په‌یی بردن به‌شاروه‌کانی، نه‌مه‌ش بووه‌ هۆی بانگه‌یشت کردنی زانایان له‌سه‌رجه‌م مه‌یدانه‌کانی تا بدوین له‌باره‌ی توانا و داهینان و گه‌وره‌یی خوایی گه‌وره و سه‌رسوپ‌مانی عه‌قلی مرۆڤ—له‌به‌رامبه‌ر نه‌و نه‌یه‌یانه که له‌هه‌موو به‌دیه‌ینه‌راواندا هه‌ن.

نه‌وه‌ی لی‌ره‌دا باسی ده‌که‌ین، ته‌نها چه‌ند تی‌روانینی‌کن له‌هه‌ندی له‌مه‌یدانه‌کانی زانستدا، هه‌لوه‌سته کردن زانایان له‌مه‌ر هه‌ندی له‌نه‌یه‌کانی بوونه‌وه‌ر، نه‌مه‌ش ته‌نها کلیلێکه‌ بۆ عه‌قل و هۆش، تا پالێ بنیت بۆ تی‌رامان و وردبوونه‌وه‌ له‌کاروباری نه‌و بوونه‌وه‌ره‌ پانوپۆره‌، گومانیش له‌وه‌دا نه‌یه‌ که‌ هه‌ر به‌شیکی بچوک لی‌ی گۆیا‌یه و ئاماژه‌ده‌ره‌ بۆ په‌روه‌ردگاری‌تی (به‌دیه‌ینه‌رایه‌تی) خواو تا‌ک و ته‌نها‌یه‌که‌ی.

فيا عجا كيف يعصى الاله      أم كيف يحده المجاهد  
و في كل شيء له آية      تدل على أنه واحد

واته: ئای چه‌نده سه‌رسوپ‌هینه‌ که‌ چۆن تاوان له‌به‌رامبه‌ر خوا نه‌کات یاخود نکۆلی کار نکۆلی له‌بوونی ده‌کات، که‌چی له‌هه‌ر شتی‌کدا به‌لگه‌ و نیشانه‌هه‌یه‌، ئاماژه‌ده‌دات بۆ نه‌وه‌ی که‌ خوا تا‌ک و ته‌نها‌یه‌.

چه‌ند نمونه‌یه‌ک له‌و به‌لگه‌ زانستیانه‌ له‌م باره‌وه‌:

۱- نه‌ستیره‌کان، بریتین له‌تۆپه‌له‌یه‌کی گرگرتووی دوور له‌هه‌ساره‌ی زه‌وی.  
جا نزیکترین نه‌ستیره‌ له‌ ئیمه‌وه‌ به‌ نه‌ندازه‌ی چوار سال و چواره‌یه‌کی سالی تیشکیه<sup>(۱)</sup>. رووناکترین نه‌ستیره‌ که‌ له‌ ئاسماندا ده‌یی‌نین بریتیه‌ له‌ نه‌ستیره‌ی

<sup>(۱)</sup> سالی تیشکی: بریتیه‌ له‌و ماوه‌یه‌ی که‌ تیشک ده‌ی‌ریت له‌ سالی‌کدا، که‌ ده‌کاته‌ نزیکه‌ی شه‌ش ملیۆن ملیۆن میل، بۆ زانیاریش تیشک به‌ نه‌ندازه‌ی (۱۸۶) هه‌زار میل ده‌ی‌ریت له‌یه‌ک چرکه‌دا.

(شعری الیمانیة) که هه ندی له عه رب بهر له ئیسلام ده یان په رست، ئه و ئه ستیره شه له ئیمه وه دووره نزیکه ی هه شت سال و نیوی تیشکی<sup>(۱)</sup>.

له م دوا یانه دا گه ردو نسان رایان گه یاند که روان گه یان دا وه ته سه ر ئه ستیره یه که دوا زده و نیو بلیۆن (بلیۆن: ملیۆن ملیۆنه) سالی تیشکی له ئیوه دووره<sup>(۲)</sup>.

پله کانی گه رمی رووی ئه ستیره کان جیاوازن، بۆیه رهنگه کانیان جیاوازن له سو ریکه تۆخه وه بۆ سو ریکه کراوه تا پرتقالی بۆ زه رد تا سپی تا شین، جا ئه ستیره زه رده کان پله ی گه رمایه که یان له رووه که یاندا ده گاته ده یان هه زار پله.

پله ی گه رمی سه ر رووی ئه ستیره ی (شعری الیمانیة) ده گاته یازده هه زار پله ی سه دی.

سه باره ت به قه باره یش یان هه یانه ده گاته قه باره ی خۆر، هه یش یانه بچو کتره یان زیاتره به ده یان یان سه دان به لکو هه زاران و ملیۆنان جار.

۲- گه له ئه ستیره (هجرة): مامۆستا (جامو) ده لیت که (هبل) به رتویه ری روان گه ی (مونت ولسن)، به روان گه که ی سه یری ماوه یه کی کردو وه نزیکه له (۵۰۰) ملیۆن سالی تیشکی، له و ناوه نده دا نزیکه ی (۱۰۰) ملیۆن گه له ئه ستیره ی ده ره کی ژمار دووه، له وانه یه گه له ئه ستیره ی تریش هه بن دوورترین که (هبل) نه ی بینیبیت. ده لیت: پانییه که ی گه له ئه ستیره ی ئیمه سه د هه زار سالی تیشکییه، به خیراییه کی زۆریش ده سو رپته وه.

۳- بۆشایی گه ردوون به شیوه یه کی زۆر گه وه فراوان ده ییت. و ئه ندازه که شی به هه مان شیوه - هه ره که سیر جیمس جینز - ده لیت نزیکه ی سه د و پینج میل له یه که چرکه دا، که هه ر دوو ریه کیش نزیکه ی ملیۆنیک سالی تیشکییه<sup>(۳)</sup>.

(۱) التفسیر العلمی للآیات الکونیة فی القرآن ۵۶ و ۵۹ و ۶۲.

(۲) بلاو کراوه ی هه والی گه ردوونی له به رتویه رایه تی چاو دیری زانستی - بغداد.

(۳) التفسیر العلمی للآیات الکونیة ۵۶-۶۹.

۴- ئەم خۇرى خۇمان، قەبارەكەي دەگاتە نىۋىلىيۇن ۋە سى سەد جارى قەبارەي زەۋى. پىكھاتوۋە لە تۆپەلىك بەردو ماددەي شل ۋ گازە سوتىنەرەكان، كە پەلەي گەرمى سەر پروۋەكەي دەگاتە شەش ھەزار پەلەي سەدى، ۋ پەلەي گەرمى چەقەكەي دەگاتە بىست مىليۇن پەلەي سەدى.

ھىزى گەرمىيەكەي - بەھەمان شىۋەي خۇر ئەستىرە گەورەكانىش - بەھۋى كارلىكى ناۋەكى ۋ نەۋەۋىي گەرمە كە لە چەقەكەي دا پروۋەدات، ئەمەش بەھۋى تىكشكانى گەردىلە لەناۋەۋەي خۇر، لەژىر كارىگەرى گەرمى زۆر بەرز. پرىشكەي گرەكەي دەگاتە (۱۴۰ كم) لەكاتى ئاسايى، بەلام لە بارودۇخى تەقىنەۋەي بەردەۋامدا ئەۋا دوۋرى پرىشكە دوۋر ھاۋىژەكانى دەگاتە ھەزاران مىل<sup>(۱)</sup>.

۵- مانگ شۋىنكەۋتوۋى زەۋىيە، بەئەندازەي (۲۸۶ ھەزار مىل) لىتى دوۋرە، ئەگەر (۵۰) مىل لىتى دوۋر بوۋا، ئەۋا ئاۋ پروۋى زەۋى دادەپۇشى بە قولايى مىل ۋ نىۋىك ۋ قەبارەي ھەۋا زىاتر درىژ دەۋەۋە كە ئەمەش دەۋەۋە ھۋى پروۋانى باۋ زىيان لە ھەموو پروژىكدا... تاد. چۈنكە كىشەندەي مانگ - لە ھالى ئىستادا - ئاۋى زەريكان كىش دەكات تا شەست پى لە ھەندىك شۋىندا، پۇژانە بەرەۋ پروۋى دەرەۋە تۈيلىكى زەۋى دوۋجار كىش دەكات بە ئەندازەي چەند ئىنجىك<sup>(۲)</sup>.

۶- زەۋى بەدەۋرى خۇردا دەسۋىتەۋە بە خىرايى نىكەي (۱۸۵) مىل لەيەك چىركەدا، لەسەر خولگە درىژەكەي كە (۶۰۰) مىليۇن مىلە.

<sup>(۱)</sup> التفسير العلمي للآيات الكونية في القرآن ۶۵ و ۷۳ و ۷۵ و ۸۵. و العلم يدعو للايمان چ ۴، ۵۵. و مع الله في السماء ۱۴۶.

<sup>(۲)</sup> العلم يدعو للايمان ۵۷-۵۸.

مانگ لە خولگەي خۇيدا بە ئەندازەي ۲۳۰۰ مىل لە كاتۇمىرىك دا دەۋرات، ۋ لەھەر سورپانەۋەيەكى مانگانەدا جارىك بەدەۋرى خۇيدا دەخولىتەۋە، ۋ بۇيە بەيەك پروۋ ۋ لاتەنىشت بەرامبەر زەۋى دەۋەستىت، بەم ھۋىيە چەندىن پروۋى پروۋناكى جيا جيا دەبىنىن، ھەر لە كەۋانەيى (ھالال) ۋ پرىشنگدارى (بىر) ۋ بەيىچەۋانەۋە.

زهوی به دهوری خۆیدا ده خولیتهوه به خیرایی (۱۰۰۰) میل له یهك کاتژمیردا (واته: یهك جار له ۲۴ کاتژمیردا).

ئه گهر وا دایینین که به دهوری خۆیدا ده خولیتهوه به ئەندازهی (۱۰۰) میل له یهك کاتژمیردا، ئەوا ئەو کاته رۆژو شهوه کافمان دهیان جار درێژتر دهبن له وهی ئیستا، و خۆریش پرووه که کان به رۆژ ده سوتینیت و له شهویشدا ده به ست. ئه گهر وادابینین که زهوی به دهوری خۆیدا ده خولیتهوه به خیرایی (۶ میل) له چرکه به کدا یان (۴۰) میل، ئەوا نزیککی و دوورمان له خۆر وای ده کرد که ژیا مان به هیچ شیوه یهك نه بیت<sup>(۱)</sup>.

۷- ئەو ئاوهی که (۵/۴) زهوی پێک دینیت، ئەوا پێکهاتوه له گاز: دوو گهر دیلهی هایدروژین و گهر دیلهی کی ئۆکسجین  $H_2O$ ، و ههوا له چه ند ره گه زنیک، به چه ند ریژه یه کی دیاریکراوی زۆر گرنگ بۆ ژیان، که ئه گهر جیاوازیان تیبکه ویت ژیان جیگیر نابیت.

۸- ژیا نی مروۆ به بی خوی خواردن نابیت، خویش له ترسناکترین دوو ره گه ز پێکدیت، که بریتین له: صۆدیۆم که ده کریته ناو پێکهاتهی مادهی ته قینه وه، کلۆر که گازینکی خنکینه ری بکوژه (NaCl).

<sup>(۱)</sup> التفسیر العلمی للآیات الکونیة فی القرآن ۶۷. و العلم یدعو للایمان ۵۵.

ئه گهر توینکی زهوی ده پی ئه ستور بییت ئەوا ئۆکسجین له ناو ده چوو و ژیان نه ده بوو. ئه گهر ده ریاکان چه ند پێیهك له وهی ئیستا قولتر بووبان، ئەوا ئۆکسجین و دووهم ئۆکسیدی کاربۆنی هه لده مژی و ژیان نه ده ما. ئه گهر بهرگه هه وای زهوی ته نکتر بوايه له وهی ئیستا، ئەوا نه مژه که کان زۆر به ئاسانی بهر زهوی ده که وتن و زهوی ده سوتا،

چونکه نه مژه که کان و تیر ناگره کان له ههر رۆژیکدا به ملیۆنان ده پرژینه ناو هه وای ده ره کی، و ههر یهك لهو نه مژه کهانه به خیرایی شهش میل تا چل میل له یهك چرکه دا ده بریت، جا ئه گهر ئەو بهرگه هه وایه رینگر نه بووایه ئەوا زهوی و نه وهی له ناویه تی ده سوتا، چونکه ئه گهر مروۆ تیر ناگرینکی به چوکی بهرکه وت که خیراییه کی هه فتا جار له خیرایی گوله زیاتره و، ئەوا مروۆ پارچه پارچه ده کات ته نها به گهرمایه ریۆشته نه که ی. / الاسلام یته دی ۵۹.

۹- ئەگەر بە وردىنەنە تەماشى دۆپىك ئاۋى سۈرۈشتى بىكەيت، ئەۋا جىهانىك لە ژيانى سەر سۈرەيتنەر بەدى دەكەيت<sup>(۱)</sup>.

۱۰- زرده‌واله (الزنبور): کاتیك كولله مه‌شكه (جندب) راو ده‌كات، شه‌وا بی هوشی ده‌كات و هه‌لی ده‌گریټ تا ده‌خواردی بی‌چوه‌کانی بدات له‌کاتی له‌دایک بوونیان<sup>(۲)</sup>.

۱۱- ته‌گهر دوو می‌ش به‌رده‌وام بی‌چویان بی‌ت و مردن به‌سه‌ر ته‌وان و بی‌چوه‌کانیادا نه‌یه‌ت، ته‌وا دوا‌ی پینج سال، چینیک له می‌ش له ده‌وری زه‌وی دروست ده‌بی‌ت به به‌رزی (۵ سم). جا می‌ش یه‌ک په‌گه‌زه ته‌ی سه‌باره‌ت به هه‌موو بوونه‌وه‌ره‌کانی تر ته‌گهر مردنیان به‌سه‌ردا نه‌یه‌ت؟<sup>(۳)</sup>.

۱۲- مړؤښ، ټو مته له يه که عقل دینیته سهر سورمان، له چمند په گه زیک پیک دیت که پړوه که ی نریکه ی :- بهرمیلیکی بچوکی ناوه، له گهل په گهزه کاتزایه کان که چمند بزماریکی بچوک پیک دینن، سهری شقارتیه که له کبریت، نه دنازه یه که له گهچ که ده تانری دیواری پی گهچ بکریت، چمند په گه زیکی تری که م که قیمة ته که ی نیو دینار ناکات، جا نه ینیه که ی شاراوه نییه له جوریتی ماده کان، به لکو نه ینیه که له پیکه ینان و پیکوپیک کردنه که ی دایه، له و گهر دیلانه دایه که خانه پیک دینن، دواتر پیکه اته زیندوو و له دایک بووه کانی جهسته ی لیده که ویته وه<sup>(۴)</sup>.

(<sup>۱</sup>) نه مه چهند شتيکي سهره تايين که قوتابي له زانستي کيميا دا ده بخوين.

(۲) اللہ - سعید حوی، چ ۳، سالی ۱۹۷۲، ۷۶.

- هیلانەى هەندى له جالجاڤۆكه كان له ژێر ناودان لەسەر شێوەى باڵۆن، بە بلقى ناو فوى تێدەكات، كه له ناو موهه كانى ژێر جهستهيدا هەلى گرتووه، و لهو كاتهشدا بېچوهه كانى لهدايك دهبن، و ههلسانى بايه كانى كاريگهري لهسەر ناييت. / العلم يدعو للانسان ١١٩.

- شه‌مشمه‌کوپر - هیزی بینینی لاوازه - به‌شهو ده‌فریت، که‌چی خۆی به‌هیچ شتی‌کدا نادات، چونکه‌ چەند لهریه (هزه)‌ک ده‌ریت و کاتیک‌ نه‌و لهرانه‌ بو‌ی ده‌گه‌رینه‌وه‌ که‌ خۆی به‌ جه‌سته‌یه‌کی به‌رام‌به‌ردا ده‌دن، به‌و شتویه‌ هه‌ستی پ‌ی ده‌کات ب‌ی نه‌وه‌ی به‌دی بکات، نه‌مه‌ وه‌ک پاداره‌. / الله - س‌عد حوی ۹۸.

(۳) اللہ - سعد حوی ۹۲.

(٤) الطب محراب للآيمان ٥٩.

بہم جوڑہ سہ بارہت بہ گشت ہستہ کانی تر۔

- په نجه مۆر و نه خشی سهر په نجهی هر که سیك ئافرهت منداڼ یان پیاو، به نه خشی په نجهی یه کیکی تر ناچیت، و بویه لیكولینه وه له تاواناكان په نجه مۆر به كار دینن یو ئاشکرا کردنی ناسنامهی تاوانباران.

(١) العلم يدعو للإيمان ١١٩.

(٢) الطب محراب للإيمان ١٩١-١٩٢.

٣٥٨

دهستهوهسان و بی توانایه لهوهی وهسف و باسی بکات، چونکه ههر هه موویان مه ته لئ سهر سوپهین نهین سهرنج پاکیشن، و زۆر شتی شاراو مه او له ناو دوو توئ بی دهنگی و کپی، تا کاتی نهوه دیت شتی تری لی ئاشکرا بکریت.

له دواي نه مه دا ده لئین: نه مه چه ند نمونه کی که من<sup>(۱)</sup> له وهی زانایان باسیان کردووه له تیروانی نه کانیا ن بو نهو بوونه وه ره پانو پوره، که مرۆڤ له بهرام به ریدا به سهر سوپرمان و مه نه ده وه شه وه ده وه ستیت و پرسیار ده کات له باریه وه: کی ریکی خستووه و به رپوهی ده با؟ و کی به دی هیناوه؟ و کی بهو شیوه شیاو و گونجاوه دهسته موئ کردووه و ریکی خستووه؟ جا زانست رۆژ له دواي رۆژ شته سهر سوپهینه کانی نه م سیستمه که بوونه وه ره له سهری به رپوه ده چیت ئاشکرا ده کات، جا نایا نه مه له دهست کردی مرۆڤه که خۆی بی توانایه له ئاست لابر دنی شتی ناخۆش له سهر خۆی؟ و دهسته وه سانه له گۆرینی نهو شتانهی که بارودۆخی زالن وهك: باران و باو پوران و لافاو.... تاد.

که سی ژیر پهیی بهوه ده بات که نهو هاو گونجانی نه م پیکهاته لاوه کیانه بهم شیویه، که ده دره وشیتته وه له وینهی ژیا ندا، و نه م گونجانه و ژیا نه که به رده وامه به درێژایی رۆژگار، که نه ساردو سوپی و نه خا و بوونه وهی تیده که وت، نهوا هه موو نه مانه دهست کردی سروشتی که رو کویر بن.

شرۆڤه و راقه ی راسته قینهی نه م سیستمه، بریتیه له وهی که با وه رت هه بیته به توانایه کی ده راسا و هیژیک زالن و مه زنا یه تی خوا بی، که دهسته کانی کرد بیتته وه، جا بوونه وه ره به رپوه ببات به وشیه سهر سوپهینه ره ی که ده یینین.

به لگه ی چاودیری و داهینان هه ندی له فیهله سوفه کانی خۆرئاوا به ناوی به لگه ی مه به ستی (الغایه) یان ناو بردووه، که نه م به لگه یه به دیهینراو و بوونه وه ره وهك به لگه یهك

<sup>(۱)</sup> سهیری غونهی تر بکه لهو کتیبانهی که ناماژه مان بو داوه. و سهیری کتیبی (الله يتجلى في عصر العلم لجماعة من العلماء. و مع الله في السماء: د. أحمد زکی، و الانسان ذلك المجهول: د. الکسیس کارل، و کتیبه کانی عبدالرزاق نوفل، و قصة الايمان لشيخ نديم جسر. و الطريق الى النجوم لفان درویت وللی، وهرگیرانی: د. عمر فروخ، و النجوم في مسالكها للدكتور جبنز.

دهخاته پروو له سهر بوونی خوی به دیهینه. ئەم بوونه وهره مه بهستی به دیهاتن و حیکمهتی دهسته مو کردن و به پێوه بردنی خۆیان نیشان دهدهن، چونکه سیسته م و مه بهست و گونجان و حیکمهت ناشکران له سروشت و روخساره جوړ به جوړه کانی دا، که ئەمهش پێگهیه کی پروونه بو چه سپاندن و سه لماندن بوونی خوا<sup>(۱)</sup>.

### به لگه ی چواره م: به لگه ی بوونی (وجودی)

ئەم به لگه یه ناوه بری به به لگه ی داواکردنی به رزی و به لگه ی تهواو کردن (استکمال) یاخود به لگه ی نمونه ی ههره بهرز (المثل الأعلى).

قه شه (ئه نسلیم) له وینه ی یه که میدا دایرشتوو، که سه رچاوه ی گرتوو له بنه مایه ک که دانی پیدانراوه له لایه ن باوه ردار و یاخی و خوانه ناسان به گشتی، ئەویش بریتیه له وهی: هزرو برۆکه ی خوا له ناو عه قلدا بوونی هه یه، جا خوانه ناسان نکۆلی له ئەندیشه کردنی خوا ناکه ن، به لکو نکۆلی له بوونی خوا ئەکه ن.

ئهوانه ی دوا ی قه شه (ئه نسلیم) هاتن ئەو به لگه یه یان به جوانی تۆکه تر کرد، تا وای لیّهات تهواو کامل بوو له ناو چوارچیوه ی فله سه فه ی دیکارت دا، ته نانه ت وای لیّهات بدریته پالی، جا ناوه رۆکی له وینه یه کی کۆکه ره وه دا به م شیوه یه یه:-

عه قلی مرۆف ههر که ئەندیشه ی شتیکی گه وه بکات، ئەوا ئەندیشه ی شتیکی گه وه تر لهو ده کات، چونکه وه ستان له پله یه ک که بی توانایی و ده سه وه سانی تیداییت پیویستی به هۆ هه یه، عه قلی مرۆفیش هۆی بی توانایی و ده سه وه سانی که نازانی، چونکه ههر شتیکی تهواو و کامل هه بیته ئەوا عه قلی مرۆف هه ولی گه یشتن ده دات به شتی لهو تهواو و کاملتر، تا ده گاته کۆتایی کۆتاییه کان، که نامانج و مه بهستی کامل بوونی په هایه که نه زیاد و نه که م ده بیته. ئەم بوونه کامله په هایه به بی چهندوچوون هه یه، چونکه وینه کردنی به عه قل و ئەندیشه کردنی که مته ره له بوونه راسته قینه که ی، چونکه له راستیدا بوونی هه یه. له بهر ئەمه سیفه تی کاملی په های لی ده سه نریته وه،

(۱) الله - عقاد: ۱۹۶-۱۹۷. و دراسات في الفرق ۱۷۹.



بههۆی نهبوونی بوونهکهی، بهم هۆیه نابێته خاوهنی هیچ پلهیهکی کامل و تهواو، بهلکو تهنها کهم و کورتی پهها دهمیتهوه که کاملی نییه. جا تهنها وینه و نهاندیشه کردنی ئهم کاملیه بهلگهی بوونهکهیهتی<sup>(۱)</sup>.

### بهلگهی پینجهم: بهلگهی رهوشتی (الأخلاق)

فهیلهسوفی ئهلمانی (کنت) ئهو بهلگهیهی پێوانه کردووه و کیشاویهتی. وینهکهیشی بهم جوهریه:

نیشانهی دوررخستنهوه و پرێگری رهوشتی یان بهلگهی پێویست بوون یاخود نیشانهی وێژدان ناکریت ههبیتهی بوونی خوا، چونکه چۆن دهکری خودی مرۆف — خواناسی بکات به حق، له کاتییدا له بوونهوهردا پێوانهیهکی نهبیته بۆ حق و له دهروونیدا ئهم بوونهی نهرواندهبیته؟ تهناوته چۆن له سروشتی مرۆفدا ئهوه جیگیر دهبیته، شتیکی پێویست و فهرز که لهلای پهسهند نییه له پێشتره لهلای ئهو لهوهی گوێرایه لهبیته بۆ ههواو ههوهسی خۆی که لهلای خۆشهویسته، نهگهر کهشیش پهیی بهو نهینهی دهروونی و وێژدانیهی ئهو نهبات؟

نهگهر وترا: نهزیتی کۆمهڵایهتیه که ئهم ههستهی له دهرووندا چهسپاندووه، تا گۆراوه بۆ ویستیکی قبول کراوه، ئهوا له وهلامدا دهلیتم:

زانینی هۆ نابێته هۆکاری پوچهلی نامانج و مهبهست یاخود نابێته هۆکاری لاچوونی دانایی و حیکمهت، ئیمه دهزانین: که شهمندهفهر بههۆی کولاندنی مهغهلهکهی دهرواته ری. نهندا زیار شیشهکهی درێژ کردۆتهوه، چونکه بههۆی کاریی درێژ کردنهکهوه ئهو کرێیهی دهست دهکهوێت که پێویستی پێیهتی، بینهری ویستگه جولهی شهمندهفهره که دیاری دهکات، چونکه نهگهر بهچاکی نهغامی بدهن پاداشت دهدرین، نهگهر کارهکهیان فهرامۆش کردبێت سزا دهدرین.

(۱) الله - عقاد ۲۰۰. و سهیری: دراسات في الفرق و العقائد الاسلامية بکه پای قهشه نهسلم و دیکارت و سپینوزا و جگهلهوانیش لهوبارهوه خستوهتهپروو له ۱۷۰-۱۷۴.

به‌لام هم‌موو ئهو شتانه‌ی باسماں کرد، مه‌به‌سته‌که پوچه‌ل ناکه‌نه‌وه، و مانای وانیه  
پێپه‌وی شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که به‌تاله له حیکمه‌ت و کاره‌که‌ش هم‌موو به‌بی پامان نه‌نجام  
دراوه<sup>(۱)</sup>.

### رێکهوت (المصادفه)

وتیان: که رێکهوت بوونه‌وه‌ری به‌دیه‌یناوه‌و ئه‌وه‌ی له‌ناویشیدا‌یه به‌پێوه‌ی بردووه به‌م  
شیوه‌یه‌ی که هه‌یه.

وه‌لامه‌که‌یشی ئه‌وه‌یه: پێویسته جیاوازی بکه‌ین له‌ نیوان دوو شت:  
یه‌که‌میان: به‌دیه‌ینانی شت. بێرۆکه‌ی رێکهوت زۆر لێی دوور ده‌که‌ویت‌ه‌وه، چونکه‌ سه‌ر  
ده‌کیشیت بۆ به‌لگه‌ی خولی پوچه‌ل، هه‌روه‌ک پێشتر خستمانه‌روو.  
دووهمیان: رێکه‌خستنی شت و ئاوێته و پێکه‌ینانی. ئه‌مه ئه‌و باب‌ه‌ته‌یه که جێگای  
تێپه‌وانین و توێژینه‌وه‌یه.

دارشته‌ی یاسای رێکهوت پیت به‌ پیت بریتییه له:  
(إن حظ المصادفة من الاعتبار يزاد و ينقص، بنسبة معكوسة مع عدد الامكانات  
المتكافئة المزدحمة) واته: به‌شی رێکهوت به‌شیوه‌یه‌ک ره‌وچاو ده‌کریت که زیاد و که‌م  
ده‌بیت، به‌شیوه‌یه‌کی پێچه‌وانه له‌گه‌ل ئه‌ندازه‌ی ئه‌و توانا و گونجانه‌ هاوتاو چۆنیه‌که‌ی  
که‌له‌که‌ بووه.

به‌لام جێبه‌جێ کردنی ئه‌م یاسایه، له‌سه‌ر مادده‌ی بی گیان ده‌بیت، جا توێژینه‌وه‌ی  
گریمانه‌که له‌سه‌ر په‌ستانی گاز بۆ ناو ده‌فریان بۆریچه‌که‌یه‌ک یان گازتێکی ئاوێته (تیکه‌له‌)  
ئه‌وا ده‌کریت شتیکی دروست بێت، به‌لام ئه‌م توێژینه‌وه‌یه له‌سه‌ر خانه و زینده‌کانی تر

<sup>(۱)</sup> الله - عقاد ۲۰۰-۲۰۱. و به تێرو ته‌سه‌لی سه‌یری ئه‌م به‌لگه‌یه بکه له: دراسات في الفرق و  
العقائد الاسلامية ۱۸۳-۱۸۶.

دههستیت و ناکریت، چونکه په یوه ندى خانه له گهل دیاردهی ژيان شتیکی ده راسا و سهر سورهنه، تا نهو ناسته ی که یاسای پیکهوت لهو بواره دا هیچ کاریگه یه کی نییه<sup>(۱)</sup>.  
تا لهو یاسایه بگهین و شارهزا بین که نهو یاسایه جیگای نابیته وه له ژياندا، نهو  
چهند نمونه یه كه ده خهینه پروو:

۱- ماموستا (کریسی موريسون) ده لیت: ده پسوله ی ژماردار بخه ره ناو یه كه گوڼه و  
توره که (کیس) هوه و دواتر رایانکیشه، ده بینیت که:  
هه لی راکیشانی ژماره (۱) به ریژه ی (۱) بو (۱۰) هیه، چونکه ده کریت ههر ژماره یه كه  
به ختی راکیشانی بهر بکه ویت.

هه لی راکیشانی ژماره (۱) و (۲) به ریزه ندى بریتیه به ریژه ی (۱) بو (۱۰۰) ه.  
هه لی راکیشانی ژماره (۱) و (۲) و (۳) به دوا ی یه کدا به ریژه ی (۱) بو (۱۰۰۰) ه.  
هه لی راکیشانی ژماره (۱) و (۲) و (۳) و (۴) ریزه ندى به ریژه ی (۱) بو  
(۱۰۰۰۰) ه.

به م شیه وه .... تا هه لی راکیشانی ژماره (۱) بو (۱۰) ریزه ندى به ریژه ی (۱) بو  
(۱۰) ملیار ده بیت<sup>(۲)</sup>.

۲- گریمان نیمه نه ندازه یه کی زور پیتمان هه بوو، توش هه زاران جار هه ولت دا که پیت  
دوا ی پیت لهو کوگا گه وره یه دا رابکیشیت، و به ریزه ندى بی پیش و پاش پیته کانت  
به دوا ی یه کدا نووسیه وه، نایا نه گهر چهند جار نه مهت دووباره کردوه، نهو نهو پیتانه  
دیوانی (موتنه بی) لی دروست ده بیت یاخود دیوانی (الیا ده) ی (هومیروس) یاخود  
قورنانی پروزی لیتیک دیت.....؟

<sup>(۱)</sup> الطب محراب للایمان ۱۴.

<sup>(۲)</sup> العلم يدعو للایمان ۵۱. و الطب محراب للایمان ۱۵.

ژماره‌ی گهردیله‌کان له به‌شی پرۆتین دا ده‌گاته (٤٠٠٠ ر) گهردیله، جا له‌به‌رنه‌وه‌ی په‌گه‌زه کیمیاویه‌کان له سروشتدا (٩٢) په‌گه‌زن و به‌شیویه‌کی هه‌ره‌مه‌کی بڵاوکراونه‌تموه، نه‌وا گریمانی کوڤونه‌وه‌ی نه‌و پینچ په‌گه‌زه، بو‌نه‌وه‌ی به‌شیکی پرۆتین پیک بینیت، ده‌کریت حیساب بکریت، بو‌ زانینی ریزه‌ی نه‌و مادده‌یه‌ی که پتویسته به به‌رده‌وامی ئاویته‌ ببیت، تا نه‌و به‌شه پیک بیت، دواتر بو‌ زانینی دریزی نه‌و ماوه‌یه‌ی که پتویسته بو‌ نه‌وه‌ی کوڤونه‌وه‌ی گهردیله‌کانی ناو یه‌ک به‌ش.

رېځه‌وت و هه‌ل بۆ دروست بوونی به‌شێك له تاكێكی پرۆتین فەراهم نابێت مە‌گەر به‌نیسبەت (١) بۆ (١٠) <sup>١٦</sup> (واته: به‌رپۆڤه‌ی ١ بۆ ١٠ كه ١٦٠ جار جاران‌ی خۆ‌ی كرابێته‌وه) به‌مه‌ش ژماره‌یه‌ك دێته كایه كه ناتوانرێت بوت‌ریت یان به‌ وشه‌ گوزارش‌تی لێ ب‌كرێت.

دروست بوونی نهم به شه له سهر پرووی زهوی به تهنه لہ پیځگی پیکهوت به نه اندازهی (۱۰) <sup>۲۴۳</sup> (واته: ۱۰ × ۲۴۳).

زانای ئینگلیزی (ج.ب.لیشر) ئەو ڕینگەیانەی ژماردوووە کە دەکرێت گەردیلەکان پێی دروست بن لە یەک بەشی سادەیی پڕۆتیندا، بۆی دەرکەوت کە (۱۰)<sup>۱۸</sup> ڕینگە هەیە.



گەردىلە شىۋەيەكى بازىيە ھەيە، كە تىرەكەي يەكسانە بە بەشىك لە (سەد مىليۇن) لە (سەنتىمىتر)، و تىرەي ناوك زۆر بچوكتە لە تىرەي گەردىلە بە (دە ھەزار جار). جا بۆشايەكى گەورە ھەيە لە نيوان (پروتون) و (ئەلىكترونات)، كە سەر تيايدا سور ئەمىنىت، جا ئەگەر (دە مىليۇن) گەردىلە بە تەنىشت يەكەۋە كۆيكرىنەۋە، ئەۋا درىۋى ئەندازەكەي دەگاتە يەك (مىلىمىتر).

يەك گرام لە (ھايدروجن) (۶۰۰) ھەزار مىليار مىليار گەردىلە تىدايە<sup>(۱)</sup>.  
۵- دكتور (واين ئۆلت) دەلىت: ئايا ئامىرى رادىو بە ھۆي رېكەۋتەۋە ھاتە كايە و داھىئىنرا ياخود لە رېگەي دروست كردن و داھىئىن؟

دەلىت: ئايا ئەۋ ئامىرى رادار، كە ھەيە لە جەستەي شەمشەمە كويىدا، كە پىۋىستى بە ئاگادار كردنەۋەي نىيە لە گيانلەبەر، تەنانەت پىۋىستى بە چاكدنەۋەش نىيە، لەدۋاي خۇشى بۆ نەۋەكانى دەمىنىتەۋە بەپىي نەۋەكان؟

ئايا ھەموو ئەمە لە رېگەي رېكەۋتەۋە بوۋە ياخود لە رېگەي دروست كردن و داھىئىن؟ بىگومان ئەزمۇۋى زانستى مۇۋە لە پىكھىئان و پەيى بردن بەھۋكارەكان سەرچاۋە دەگرىت، بەم پىيە ئەۋەي سەرقالى زانستەكانە: ئەۋا شتىكى لۆژىكىيە كە پىۋىستە خۇي يەكەم كەس بىت كە ملىكەچى بوۋى عەقلىكى داھىئىنەر بىت كە زانست و توانستى بى سنور بىت و لە ھەموو شۆيىنىك ئامادە بىت و بە چاۋدىرى خۇي دەۋرى بەدەيىئىراۋەكانى دابىت<sup>(۲)</sup>. بۆيە:

بىركارناسى گەورە (جوزيف برترند) وتى: رېكەۋت نە ويژدان و نە مېشكى ھەيە<sup>(۳)</sup>.  
(بول كلارنس ئەبىرسولد) وتى: ئەۋ سىستەمە رېك و پىكە ھەستىپىكراۋەي كە لەۋ

<sup>(۱)</sup> الطب محراب للآيمان ۱۴. و لاپەرەكانى دواترى، سەيىرى بىكە لەبارەي گەردىلە و پىكھاتە و كىش و مەۋدا و نەئىيە سەر سورھىتەكانى دەدوۋىت.

<sup>(۲)</sup> الله يتجلى في عصر العلم ۱۳۲.

<sup>(۳)</sup> الطب محراب للآيمان ۱۴.

بوونه‌وه‌ره‌دا هه‌یه، ملکه‌چی یاسایه‌که که ده‌ستکردی مرۆڤ نیه، ته‌نانه‌ت موعجیزه‌ی ژیان به‌خۆی سه‌ره‌تای هه‌یه، هه‌روه‌ک له‌ پشت ئه‌و ژيانه‌وه‌ پێنمایی و به‌پێوه‌بردن و ئاراسته‌ کردنی‌ک هه‌یه که له‌ مرۆڤ به‌ده‌ره‌<sup>(١)</sup>.

گه‌وره‌ زانایه‌کی سروشتناس وتی: زانست هیچ پاقه‌یه‌کی بۆ راس‌تییه‌کان پێ نیه، وتنی ئه‌وه‌ی که ئه‌و بوونه‌وه‌ره‌ به‌ پێکه‌وت هاتۆته‌بوون ئه‌وا به‌ دژایه‌تی و تینگی‌گه‌ران داده‌نریت له‌گه‌ڵ بیرکاری دا<sup>(٢)</sup>.

شادفاش وتی: ده‌کرێ پرسیار بکه‌ین له‌ هه‌ر که‌سی‌کی که باوه‌ری به‌خوا هه‌بی‌ت یان نا، به‌وه‌ی چۆن ئه‌و هاوسه‌نگیه‌ له‌ به‌رژه‌وه‌ندی ئه‌ودا خراوه‌ته‌گه‌ر، ئه‌گه‌ر راست بی‌ت که به‌ پێکه‌وتی رووت هات‌بی‌ته‌ بوونه‌وه‌؟<sup>(٣)</sup>.

ئه‌فلاتۆن له‌و فیه‌لسوفه‌ سه‌ره‌تاییانه‌ دانراوه، که باوه‌ری به‌خوای گه‌وره‌ هه‌بووه و باوه‌ری وابوو که خوای گه‌وره‌ به‌دیه‌ینه‌ری جیهانه‌ و به‌پێوه‌ری کاروباره‌کانیه‌تی، و چه‌ندین به‌لگه‌شی له‌سه‌ر ئه‌م بیروباوه‌ره‌ی خۆی هیناوه‌ته‌وه، گرنگترینیان: به‌لگه‌ی سیسته‌مه، له‌وباره‌شه‌وه‌ ده‌لی‌ت: ئه‌م جیهانه‌، نیشانه‌یه‌که بۆ ئه‌وه‌په‌ری جوانی و قه‌شه‌نگی و یاسایی دا. هه‌رگیز ناب‌یت له‌ ناکامی هۆکاری پێکه‌وتن بی‌ت، به‌لکه‌وه‌ قلی‌ک به‌دیه‌یناوه، ته‌واو و خێرمه‌نده و هه‌موو شتی‌کی به‌ مه‌به‌ست و دانایی و حیکمه‌ت پێکه‌ستوه<sup>(٤)</sup>.

ده‌زگاکانی هه‌واڵ و له‌ناویاندا ده‌زگای هه‌واڵی (تاس)ی سۆفیه‌تی له‌ ساڵی ١٩٥٩ ئه‌و هه‌واڵی خواره‌وه‌یان گواسته‌وه: که (ئه‌لیکساندر ئوبارین) سه‌رۆکی په‌یمانگه‌ی کیمیای زینده‌گه‌ری له‌ پوسیا دوای (٣٧) ساڵ لی‌کۆلینه‌وه‌ له‌ بنچینه‌ی ژیان و گه‌ران به‌دوای

(١) الله يتجلى في عصر العلم ١٣٢.

(٢) الاسلام يتحدى ٦٠.

(٣) الاسلام يتحدى ٥٦.

(٤) قصة الايمان ٤٠. و دراسات في الفرق ١٩٥ نقلا عن قصة الإيمان. و سهيري: الأديان للدكتور رشدي عليان و سعدون الساموك ٧٧.

ئه‌وه‌ی که ئایا ده‌کریت خان‌ه‌ی سه‌ره‌تا له‌ پرێگه‌ی کارلێکی کیمیای بدۆزرتیه‌وه‌،  
 رایگه‌یانده‌: (ژیان نا‌کریت له‌ نه‌بوون (عدم) ه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ بگرت یان له‌ کارلێکی کیمیایی  
 له‌ دایک بێت و به‌ شیوه‌یه‌کی ناوه‌خۆیی بێته‌ کایه‌، و زانست نابێت بکوڵیتیه‌وه‌ له‌و  
 شتانه‌ی که له‌ ده‌ره‌وه‌ی سنورو چوارچیوه‌ی ماده‌ده‌ن<sup>(١)</sup>).

دوای هه‌موو ئه‌مانه‌ ده‌لێن:

پاش ئه‌وه‌ی گریمانی پرێکه‌وت (پرێکه‌وتن) نه‌ما له‌ به‌دیها‌تنی بوونه‌وه‌ر و پرێکه‌خته‌  
 توکمه‌که‌یدا، دوای ئه‌وه‌ی به‌لگه‌ به‌ریاکرا له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که خوای گه‌وره‌ به‌دیها‌تنه‌ری  
 بوونه‌وه‌رو به‌پێوه‌ری کاروباره‌کانیه‌تی، ئه‌وا به‌ به‌لگه‌ی عه‌قلی و زانستی گومان هه‌لنه‌گر  
 چه‌سپینرا، که خوای گه‌وره‌ پێویسته‌ بوون (واجب الوجود)ه‌، و هه‌ر خوای گه‌وره‌یه‌ ه‌زی  
 به‌دیها‌تنی بوونه‌وه‌ران و سه‌رچاوه‌ی ژیا‌نبه‌خشی به‌دیها‌تنراوانه‌.

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ  
 وَلَمْ يُولَدْ ۝ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ (الإخلاص: ١-٤. واته‌: (ئه‌ی موحه‌مه‌د  
 (صلی الله علیه وسلم)، ئه‌ی ئیماندار) بلی: ئه‌و خوایه‌ی که ناوی - الله - یه‌ خوایه‌کی تا‌ک و  
 ته‌نهایه‌ "بی‌هاوه‌ل و هاوتایه‌". خوا زاتیکی پایه‌دارو ده‌سه‌لاتداره‌، نیازی به‌که‌س نیه‌  
 هه‌مووان ناتاجی ئه‌ون، هه‌ر ئه‌و ده‌توانیت به‌لاو ناخۆشی لابه‌ریت و پێویستی و  
 داخا‌زیه‌کا‌مان جیبه‌جی بکات. هیچ که‌سی لی نه‌بووه‌ له‌ که‌سیش نه‌بووه‌، هه‌رگیز  
 هاوتاو هاوشیوه‌ ده‌سه‌لاتداریکی تر نیه‌ که له‌ به‌رامبه‌ریه‌وه‌ بوه‌ستیت و هاوشانی بێت).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ۚ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ ۚ لَهُ مَا  
 فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۚ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا  
 خَلْفَهُمْ ۚ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ ۚ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ ۖ وَلَا يَئُودُهُ  
 حِفْظُهُمَا ۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ (البقرة: ٢٥٥. واته‌: (خوا زاتیکه‌ جگه‌ له‌و هیچ خوایه‌کی تر  
 نیه‌ که شایه‌نی په‌رستن بێت و هه‌میشه‌ زیندووه‌و راگرو سه‌ره‌رشتیاری "هه‌موو

<sup>(١)</sup> کبری‌ الیقینیات الکونیة ١٣١.



دروستکراوه‌کانیه‌تی"، نه وه‌نموز ده‌یگریت و نه خه‌و - چونکه راگرو سه‌ریه‌رشتیاری بونه‌وه‌ره -، هه‌رچی له ئاسمانه‌کان و له زه‌ویدا هه‌یه هه‌ر شه‌و زاته خاوه‌نیانه، کێیه شه‌وی "ده‌توانیت" تکا بکات له‌لای شه‌و، به‌بی مؤله‌تی خۆی، ده‌شرانیت چی له ئیستاو داهاتوو و رابووردودا پرویداوه‌و پرووده‌دات، هه‌یچ کام له دروستکراوانی زانست و زانیاری ته‌واویان نییه ده‌ریاره‌ی زانیاری و زانسته‌کانی شه‌و، مه‌گه‌ر به‌وه‌ی که خۆی بیه‌ویت فیتریان بکات، فه‌رمانه‌یه‌ویی و ده‌سه‌لات و زانیسی شه‌و زاته هه‌موو ئاسمانه‌کان و زه‌وی گرتۆته‌وه‌ و پارێزگاریان به‌لای خۆی گه‌وره‌وه هه‌یچ گران نییه و ماندووی ناکات و هه‌ر خواجه به‌رزو بلند و گه‌وره‌یه).

### له هه‌وشی کراوه‌دا جێگای بی باوه‌ری نابێته‌وه

د. جون کلیفلاند کوسه‌ران، وتی:

لۆرد کلیفی - یه‌کێکه له زانا سروشتناسه هه‌ره دیاره‌کانی جیهان - شه‌و پرسته‌یه بایه‌خداره‌ی وت: (ئه‌گه‌ر به‌شێوه‌یه‌کی ووردو زۆر قوول بیر بکه‌یته‌وه، شه‌وا زانسته‌کان ناچارت ده‌که‌ن که باوه‌ر بیتیت به‌بوونی خوا)، به‌پێویستی ده‌زانم که ته‌واوی په‌زامه‌ندی خۆم رابگه‌یه‌نم له‌سه‌ر شه‌م وته‌یه<sup>(١)</sup>.

فه‌یله‌سوفی ئینگلیزی (بیکن) ده‌لێت:

(قول بوونه‌وه له فه‌لسه‌فه به‌ئه‌ندازه‌یه‌کی که‌م مرۆڤ به‌ره‌و بی باوه‌ری ده‌بات، به‌لام به‌قولبوونه‌وه‌و رۆچوون له فه‌لسه‌فه مرۆڤ به‌ره‌و ئاین ده‌باته‌وه)<sup>(٢)</sup>.

د. وتز راگری کۆلیژی پزیشکی له پاریس و ئه‌ندامی ئه‌کادیمیای زانست و کیمیاگه‌ری ده‌لێت: (ئه‌گه‌ر هه‌ر کاتێک له کاته‌کان وا هه‌ستم کرد که باوه‌ری من به‌خوا له‌رزى تێکه‌وتوه‌، شه‌وا پرووی خۆم نه‌که‌مه ئه‌کادیمیای زانستی بۆ چه‌سپاندنی).

<sup>(١)</sup> الله يتجلى في عصر العلم ٢١، و زانای سروشتناس (تۆلیفر وندل) وته‌یه‌کی نزیک له‌و جۆره‌ی وتوه:

<sup>(٢)</sup> الله يتجلى في عصر العلم ٣٥.

باسکال وتویهتی:

(تهنها دوو بهش له خه‌لکی پتویه‌یسته به خاوه‌ن عه‌قل ناویان به‌رین: یه‌که‌م: ئه‌وانه‌ن که خوا ئه‌ناسن، دووهم: ئه‌وانه‌ن ده‌کۆلنه‌وه له بوونی خوا چونکه نایناسن).

ئهنشتاین وتویهتی:

(باوهر به‌هێزترین و به‌نرخترین ده‌ره‌نجامی لیکۆلینه‌وه زانستیه‌کانه).

به‌هه‌مان شیوه وتویهتی:

(باوهر به‌بێ زانست وه‌ک که‌سیکی شهل ده‌چیته‌ پێ. زانستی بێ باوهر، وه‌ک ده‌ست کوتان و ده‌ستگیرانی که‌سی کویره).

ئهدمون هربرت زه‌وی ناسیکی به‌ناویانگه، و مامۆستایه له زانکۆی (سوربون) ده‌لیت: (ناکریت زانست مروّف به‌ره‌و بێ باوهری و ماده‌ده‌گه‌رایي و گومانداري کیش بکات)<sup>(١)</sup>.

ئهمه‌یه راست پێکان، چونکه حه‌ق و راستی شاراهه نییه له‌لایه‌ن زانا عه‌قل پووناکه‌کان، ئه‌وانه‌ی که‌ په‌یی به‌و به‌لگانه‌ ده‌به‌ن که‌ که‌میک پیش ئیستا خستمانه‌پروو، و ئه‌و به‌لگانه‌ی که‌ بوونی خوای گه‌وره ده‌چه‌سپینن و ده‌سه‌لمینن.

به‌لام ئه‌وانه‌ی نکۆلی بوونی خوا ده‌که‌ن، به‌به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی به‌هسته‌کانیان په‌ییان به‌خوا نه‌بردوه، ئه‌وا ئه‌وانه‌ وا ئه‌ندیشه‌ ده‌که‌ن که‌ ته‌نیا هه‌سته‌کان بریتین له‌ سه‌رچاوه‌ی زانین.

به‌لام واقعی ئه‌وان ئه‌و بانگه‌شه‌یه‌یان به‌درۆ ده‌خاته‌وه:

باوهریان به‌هێزی کیشنده و موگناتیسی و کاره‌بایی هه‌یه، و باوهریان به‌بوونی (ئه‌لیکترۆن و پروتۆن و نیتروژن و عه‌قل) هه‌یه، که‌چی هه‌یج یه‌کیک له‌مانه‌یان نه‌بینوه، ته‌نها شوینه‌واری ئه‌وانیان بینیوه.

هه‌رچیش نکۆلی بوونی خوای گه‌وره بکات به‌وه‌ی که‌ نه‌بینوه، و باوهریشی به‌و راستیه زانستیانه‌ بوو، ئه‌وا ئه‌و که‌سه ته‌نها فیل له‌ خۆی ده‌کات، چونکه عه‌قل په‌یی به‌و

<sup>(١)</sup> الطب محراب للإيمان ٢٥٧ وروح الدين الإسلامي ٦١.

شتانه بردووه نه‌وه‌ك هه‌سته‌كان، چونكه هه‌سته‌كان هه‌ندی جار به‌هه‌له‌دا ده‌چن، و هه‌سته‌كانیش ته‌نها بریتین له‌ چهند ئامرازێك و ئامرازه‌كانی حوكمیشی داوه‌ته‌ ده‌ست عه‌قل تا حوكمی خۆی ده‌ربكات.

### هه‌له‌لتان و به‌هه‌له‌ داچوونی هه‌سته‌كان

ناكریت پشت به‌سه‌تریت به‌ هه‌سته‌كان، چونكه زۆر جار خاوه‌نه‌كه‌ی هه‌ل ئه‌خه‌له‌تینیت. نمونه له‌مباروه‌ زۆرن، له‌وانه:

#### هه‌له‌لتانی چاو:

- ۱- ئه‌و داوه‌ی نقومی ناو ئاو كراوه‌ بینهر وا ئه‌زانیت شكاهه‌.
- ۲- چاو شوشه‌ی صافی ته‌واو پاك نابینیت، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی شتیکی بینراوه‌ هه‌یه‌.
- ۳- چاو دیره‌كانی كتیب نابینیت كه‌ زۆر لێی نزیك بویته‌وه‌.
- ۴- زانایانی ده‌رووناسی ده‌لێن: ئه‌گه‌ر به‌رده‌وام ته‌ماشای خالێكت كرد له‌سه‌ر دیوارێك، دواتر ته‌ماشای دیوارێکی تهرت كرد، ئه‌وا هه‌مان خال له‌ دیواری دووه‌میشدا ده‌بینیت، كه‌چی ئه‌و خاله‌ له‌ دیواری دووه‌مدا نییه‌.
- ۵- نه‌خۆش چهند تارمایی و زه‌لامێك ده‌بینیت كه‌سانی تر نابینن.

#### هه‌ل خه‌لتانی گوێ:

- ۱- گوێ ده‌نگی زۆر نرم نابیسیت هه‌روه‌ك ده‌نگی زۆر تووندو تیژیشت نابیسیت، وه‌ك ده‌نگی كه‌له‌ ئه‌ستیره‌كانی ئاسمان، هه‌روه‌ك بۆمبای گه‌ردیله‌یی ده‌ته‌قینرێته‌وه‌ ئه‌وا گوێ ته‌نها ئاگای له‌ ده‌نگ و هه‌رژنی یه‌كه‌م ده‌بیت، ئاگای له‌ ته‌قینه‌وه‌كانی دواتر نابیت، سه‌رباری ئه‌وه‌ی ئامرازه‌كان ژماره‌ی زۆر به‌رزیان تۆمار كردووه‌، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌شی (ئه‌وتار كورتی) له‌ گوێدا ته‌نها له‌ره‌یه‌کی دیاریكراو ئه‌توانیت ببیسیت و ناتوانیت نرم‌تر یان به‌رزتر له‌مه‌ ببیسیت.
- ۲- نه‌خۆش چهند ده‌نگێك ده‌بیسیت كه‌ كه‌سانی تر نابیسن.

### هەلّ خەڵەتانی دەست لێدان:

ئەگەر ئاوی گەرم و شیلەتین و ساردت کردە ناو سیّ دەفرەو، و دواتر دەستت کردە ناو ئاوی گەرمەو، پاشان خستە ناو ئاوی شیلەتینە، ئەوا هەست بەسارد بوونی دەکەیت. ئەگەر لە شیلەتنەو بەگوازیتەو، بۆ ساردەکە ئەوا هەست بەسارد بوونی زۆر دەکەیت، ئەمەش لە هەلّ خەڵەتاندنی هەستی دەست لێدانە.

### هەلّ خەڵەتانی هەستی تامکردن:

- ۱- چەند ماددەیهك هەن کە بێ تامل و هەستی تامکردن ناتوانیت کاری لەسەر بکات.
  - ۲- ئەگەر شتیکی زۆر شیرینت خوارد، دواتر شتیکت خوارد کە شیرینیەکی کەمتر بوو لەوێ یە کەم، ئەوا هەست ناکەیت کە دوو مەهە کە شیرین بیت.
  - ۳- نەخۆش تاملی تالّ دەکات لە ئاوی سازگار.
  - ۴- هەر دوو هەستی دەست لێدان و تامکردن ناتوانن ترشەکان و پیکهاتە کیمیاییە سوتینەرەکان بناسن<sup>(۱)</sup>.
- ئەمانە و نمونەکانی تریش ئەوەمان بۆ پروون دەکەنەو کە زۆر جار هەستەکان هەلّ دەخەڵەتین، ناکریت پشتی پێ ببەسترت لە ناشکرا کردنی راستیەکاندا، لەبەر ئەمەش کە عەقلّ حوکمران و حوکمدەرە بەسەر هەستەکان دا.
- کەواتە هەستەکان تەنها ئامرازن.
- ئینجا چۆن دەکریت بوتریت: کە خاوی گەورە بەر هەستەکان ناکەویت، بۆیە پێویست نییە باوەری پێبھێنرت؟ ئەم وتەیە تەنها کەسیکی نەزانی نەفام دەیکات کە هیچ عەقلی نەبیت.

<sup>(۱)</sup> نداء الروح - فاضل السامرائي، بغداد - چاپخانهی (الاسلامية) ۲۳-۲۷.

## هۆکاره‌کانی بێ باوه‌ری و گوهرایی

باوه‌ر بوون به بوونی خۆی گه‌وره، بریتیه له‌هممان نه‌و بیروباوه‌ره‌ فیتریه‌ی که خه‌لکی له‌سه‌ری به‌دییه‌ت‌راوه. بنچینه‌ی هه‌موو نه‌و شته لاوه‌کیانه‌یه که ده‌چێته ناو چوارچێوه‌ی ئایینی ئیسلام.

بێ باوه‌ری حاله‌تیکی له‌ ناکاوه که به‌سه‌ر فیتره‌تدا دیت، و قورئانی پێرۆز هۆکاره‌کانی دیار کردوه، به‌مانه‌ی خواره‌وه:

### ۱- خۆ به‌زلزانی:

﴿وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلٰٓئِكَةُ أَوْ نَرَىٰ رَبَّنَا لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِيٓ أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا ۝٢١ يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلٰٓئِكَةَ لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ﴾ الفرقان: ۲۱ - ۲۲. واته: (ئه‌وانه‌ی که به‌ ئومیدی دیداری ئیمه‌ نین وتیان: ئه‌وه بۆ فریشته دانه‌به‌زێنرا بۆ لامان (تا دنیایین له‌ حه‌قیقه‌تی قورئان و پێغه‌مبه‌ر) یاخود په‌روه‌ردگارمان به‌چاوی خۆمان ببینن، سوێند به‌خوا بێگومان ئه‌وانه له‌ ده‌روونی خۆیاندا خۆیان به‌گه‌وره ده‌زانن، له‌ سنور ترازاون و سه‌رکه‌شیان بێ ئه‌ندازه‌یه. ئه‌و پێرۆزی که فریشته‌کان ده‌بینن هه‌یج جو‌ره‌ مرده‌یه‌ک بۆ تاوانباران نییه‌).

له‌م ئایه‌ته‌دا: ئه‌وه پوون کراوه‌ته‌وه، که خۆ به‌زلزانی ئه‌وانی هانداوه‌و پالناوه‌ بۆ ئه‌وه‌ی وا ئه‌ندیشه‌ بکه‌ن که ژیان هه‌موو شتی که و نه‌مانی له‌ دواوه‌ نییه‌.

### ۲- لادان و یاخی بوون:

﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَهْمَنُ ابْنُ لِي صَرَحًا لَّعَلِّيٓ أُنَبِّئُكَ أَتَشَاءُ أَلِيَّ الْأَسْبَابِ ۝٣٦ أَسْبَابَ السَّمَوٰتِ فَأَطَّلِعَ إِلَىٰ إِلٰهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كُذِّبًا وَكَذٰلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءُ عَمَلِهِ وَصَدَّ عَنِ السَّبِيلِ﴾ غافر: ۳۶ - ۳۷. واته: (فیرعه‌ون به‌ هامانی وت: ئه‌ی هامان بورجیکی به‌رمز بۆ دروست بکه، بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ندی هۆکارم ده‌ست بکه‌وێت!!). هۆکاری به‌رز بوونه‌وه بۆ ئاسمانه‌کان، تا له‌وێه سه‌رکه‌وم و نه‌یینه‌کانی شاره‌زا بێم سه‌ردانیکی خۆی موسا بکه‌م و

بیبینم!! هه‌ر چه‌نده من دنیام که درۆزنه!!، ئابه‌و شیوه کارو کرده‌وه ناشیرینه‌کان لای فیرعه‌ون جوانکرا، له‌ پێبازی راست و دروست لادرا). له‌ نایه‌ته‌که‌دا ئه‌وه‌ پروونکراوه‌ته‌وه‌، که پێبازی فیرعه‌ون پێبازیکی هه‌له‌یه‌، یاخی بوونه‌که‌ی بووه‌ هۆی ده‌رچوون له‌ پێگه‌ی راست، که له‌وێهه‌ خۆی گه‌وره‌ ده‌ناسریت.

### ۳- سته‌م:

﴿ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرَنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ۚ ﴾ النساء: ۱۵۳. واته‌: ئه‌وانه‌ به‌راستی داوای گه‌وره‌تریان له‌ موسا کرد، وتیان: ده‌مانه‌وێت خوامان به‌ ئاشکرا نیشان بده‌یت، ئه‌وسا هه‌وره‌ بروسکه‌یه‌ک لییدان له‌ سه‌ره‌نجامی ئه‌و سته‌مه‌ نا‌په‌وایه‌.

جا وشه‌ی (به‌هۆی سته‌میان) ئه‌وه‌ پروون ده‌کاته‌وه‌ که ئه‌و پالنه‌ره‌ی پالتی پێوه‌ناون تا ئه‌و جو‌ره‌ داوایه‌ بکه‌ن بریتیه‌ له‌ سته‌م، سته‌می ده‌ووری له‌ راستی، چونکه‌ راستی ده‌ناسیت و خۆشی لێ نه‌ناس ده‌کات.

سته‌م (پێچه‌وانه‌ی دادگه‌ریه‌) پالتی به‌ بێ باوه‌رانه‌وه‌ نا تا تۆمه‌ت بۆ باوه‌رداران هه‌له‌به‌ستن که: خه‌یاڵاوی و خه‌له‌فاو درۆزن و که‌سانیکه‌ی هه‌ست و نه‌ست جو‌ش و خرۆش دراو.... هه‌ر هه‌مان تۆمه‌ت ئه‌م‌پ‌رۆش ده‌ی‌بین کاتیک ده‌لێن: ئه‌وانه‌ زانستی نین، راستگۆ نین، شله‌ژاون، و هه‌ل خه‌له‌تاون.

### ۴- نه‌زانین:

خۆی پاک و به‌رز ده‌فه‌رموویت: ﴿ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةً كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَبَّهَتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴾ البقرة: ۱۱۸. واته‌: (جا ئه‌وانه‌ی نه‌فام و نه‌زانن ده‌یان گوت: بۆ خوا له‌گه‌ل ئێمه‌ گفتوگۆ ناکات؟! یان مو‌ع‌ج‌یزه‌و نیشانه‌یه‌که‌مان بۆ نایه‌ت؟! (شایه‌نی باسه‌)

که سانی تریش پيش ئەمان هەمان قسەیان دەوت، ئەمانە دلەکانیان چوونیەکو لەیەك دەچیت (شیوازی دەبرینیان جیاوازه)، بێگوکان ئیە چەندەها بەلگەو نیشانی ئاشکراو پرووگان دیاری کردوو بە ئەو کەسانە کە راستی خوازن و بەشویێ حەقیقەتدا دەگەرێن).  
لەم نایەتەدا ئەو پرووگان کراوەتەو کە ئەمە وەتە کەسانیکی نەزانە نەکانیان، تەنانەت شتیکی نوێ نییە، بەلگەو ئەمە بەردەوام لۆژیک و مەنتیقی تاکێ بێ باوەرە، بەهۆی وێکچوونی دلەکانیان، و ئەوەشی چەسپاند کە پێگەی بەرەو خواچوون بریتیە لەو شوێنەوارو نیشانەکانی ئامارەن بۆی<sup>(۱)</sup>.

## زانست بانگه‌شه بۆ ئيمان و باومر ده‌کات

پۆژىك لى پۆژان زانست بانگەوازى نەكردووە بۆ بى باوەپى و كوفر، چونكە پىيازو پەپرەوئىكى سەلامەت دەگرىتەبەر بۆ گەيشتن بە راستىەكانى بوون و پروخسارەكانى بوونەوەر.

پۆڭڭ زانست نەيوتوۋ: ئەم سىستەمەي جىھانى لەسەر دەروات بە پىكەوت دروست بوو، چونكە پىكەوت پىشويىيە. ئەو زانايەي شىكارى بىكات لە تاقىگە يان لەگەل پوانگە ژياو ە ياخود ەلەسوكەوتى كرديت لەگەل ژمارەدا ... دان نانيت بەهيج شتىكى تر جگەلە سىستەم، و بەستەنەوى ەو و ەوكار و پيشەكى و دەرەنجام بەيەكەو، و بەلنيايەو ە دان دەنيت بەو ەي كە ياساكانى سروشت وەك كيشندە و كارەبا و لاسلكى... جگەلەمانەيش مليۆنان ويئە، ەممو ئەمانە تەنھا برىتيە لە چەندىن شوينەوار كە ئامازە و نيشانەن بۆ كارتىكەر و كاريگەرەكە كە خواي پاك و بەرزە... زانايان جەختى زۆريان لەم لايەنە كر�ۆتەو بەشپويەكى روون و ئاشكرا.

د. ماريت شانلی کونجېدن، يه کيکه له گهوره زاناياني سروشت ناس، ده ټيټ: (هه موو  
 ټو شتانه ي له ناو بوونه وهر دان شايه تي و گه واهي ده دهن له سهر بووني خواو تواناو  
 مه زنايه تيه کهي، و کاتک ټيمه ي زانايان هه لده ستين به شي کړ دنه وي روکاره کاني بوونه وهر

(۱) اللہ: سعید حوی ۱۱-۱۳.

و توژیڼه وه لئی و نه گهر ریځه ی به لگه هیڼانه وهش به کاربښن، نهوا ئیمه تنها سرغجی شوڼه واری دهستی توانست و قودرهت و گهره یی خوی گهره ده دهین).

کاتیک (نه نشتاين) له کتیبخانه ی نهو زانکویه دا دانیشتبوو که قوتابی بوو لئی، پوژنامه نویک پرسپاری لیکرد: ثایا له زانسته ویه که باوهرت به خوا ه بیټ، نهو بیروباوهرهش هزریکی به رهه ست نییه، به لکو شاراوه و غیبیه، که ملکه چی تاقیگه ی زانست نییه؟

وه لامي دایه وه: سهیری نهو کتیبخانه یه بکه که ملیونان کتیبی تیدان، ثایا هر کتیبیک نووسه ریکی نییه؟  
وتی: به لئی.

وتی: نه گهر مندالیک چوه ناو کتیبخانه وه، ثایا پهی ده بات بهو زانست و زانیاریه ی که لهو کتیبانه دا هیه؟  
وتی: نا.

وتی: ثایا نووسه ره کانی ده ناسیت؟  
وتی: نا.

وتی: ثایا پهی نه بردنی منداله که به کتیب و نووسه ره کانیان، ده بیټه به لگه یه کی زانستی له سر نه بوونی کتیبخانه که؟  
وتی: نا.

وتی: به هه مان شیوه بوونه وهر بهو هه موو وینه و روخسارو یاسایانه وه نمونه ی پیشووه. که عه قله ساده نه زانه کان پهی نابهن و رانامینن له به دیه ټنه ره که ی، نهوا نه مه نابیټه به لگه یه کی زانستی له سر نه وه ی که بوونی نییه. دواتر (نه نشتاين) باسی وردی و ریک و پیکی نهو سیستمی بوونه وهری ده کرد که سرغجی داوه و هیچ که لینیک ناهیل ټته وه بو گومان هه بوون له بوونی خوی پایه بهرز.



لهوانهیه ههندی کهس وای بۆ بچن که ئەمانه تهنه چهند نمونهیهکن له نمونهکان، چهند کهسیکی وای لهپشتهوه نهبووه که سهرنج پاکیش بن لهناو ئەو ژماره زۆرهی بی باوهپاندا. بهلام له راستیدا: زۆریه زانایان ئەو مهزهبهیان ههلبژاردوووه جهختیان کردۆتهوه که زانست پێگهی باوهپه، زانای ئەلمانی (د. دینرت) لیکۆلینهوهیهکی بڵاوکردهوه، تیایدا بۆچوونی گهوره زانایانی پروونکردهوه له چوار سهدهی کۆتایی و له بیروباوهری ئەوانی کۆلیوتهوه و بۆی دهركهوت له دهرهنجامی لیکۆلینهوه لهسهر (۲۹۰) زانا که:

۲۴۲ زانا له کتیب و لیکۆلینهوهکانیادا ئەوهیان راگهیاندوووه که باوهپیان بهخوا ههیه.

۲۸ زانا بههیچ بیروباوهریک نهگهیشتوون.

ههروهها ۲۰ زانا بی ئاین بوونه و گرنگیان بهلایهنی ئایینی نهداوه.

ئهمهش واتای وایه که (۹۲٪)ی زانایان باوهپیان بهخوا ههبووه.

ئهگهر بگهڕێتهوه بۆ کتیبی (الله، بحث في نشأة العقيدة الالهية - عقائد) و (عقائد المفكرين في القرن العشرين - عقائد) و (العلم يدعو للايمان - كريس موريسون) و (الله يتجلى في عصر العلم) داناوی کۆمهله زانایه که، (قصة الايمان - شيخ نديم جسر)، ئەوا ناوی زۆریک له زانایان دهبینی که جهخت دهکهنهوه لهسهر باوهپ بوون بهخوای گهوره.

دواتر زۆریک لهو زانایانهی که تۆمهتبار کراون به بی باوهپ و بی دینی، ئەوا به تیروانیی زانست بی دین نهبوونه، بهلکو به تیروانیی کلیسا بی دین و ئاین بوونه که ههر کهسیک رای پێچهوانهی کلیسا بوویت ئەو حوکمهی بهسهردا دراوه، وهك (تۆلستۆی) که بی دین بووه به تیروانیی کلیسا، لهراستیدا باوهپیکێ قوڵی ههبووه به خوای گهوره، ههروهك ئەمه له کتیبهکهیدا (اعترافات تولستوي) دا دیاره.

ئەو زانایانهی که بی باوهپ بوونه بهخوای گهوره، ئەو بی باوهپ بوونهیان دهرهنجامی لیکۆلینهوهیهکی زانستی ورد نهبووه، بهلکو لهبهر چهند شتیک بووه لهوانه:-

۱- ئەو ههلوسته توندو تیژهی کلیسا له بهرامبهر زانایان و پشتگیری نهکردنی

هزری ئازاد، و حوکمی بی باوهپ و بی دینیان بهسهر درا، و بهشیوازیکی زۆر

دڤڤدانه حوکمی سوتاندن و ناشرین کردن و کوشتن به‌سهر ده‌یان که‌سدا جیبه‌جیّ کرا و کتیبه‌کانیان سوتینران، و هه‌ره‌شهی کوشتنیشیان کرد له‌وهی که ئه‌و کتیبه‌نهی له‌لا بیّت.

له‌ کتیبه‌ی (قصة النزاع بين الدين و الفلسفة) دانراوی: د. توفیق ته‌ویل چه‌ند لیستیکی تیڤا هه‌ن ناوی ئه‌و زانایانه‌ی تیڤا نووسراوه که زۆر به‌ دڤڤدایی و دوور له‌ خه‌یال سوتینران، تا ئه‌مه له‌ هۆشی هه‌ندی له‌ زانایان جیگیر بوو که بانگه‌شه کردن بۆ بێ دینی شتیکی زۆر پتویسته بۆ ڤزگار کردنی زانایان له‌و دڤڤدایی و ترسناکییه.

له‌ راستیدا بێ دینی ئه‌و زانایانه وه‌ک بنه‌مایه‌ک نه‌بووه، به‌لکو هه‌لۆیستیکی بوو له‌ به‌رامبه‌ر کلێسادا، تا ئه‌و کاته‌ی که ئه‌و ترس و دلّه‌راوکییه نه‌ما ئه‌وا گه‌رانه‌وه سهر هاندان بۆ باوهر هینان، ئه‌مه‌ش به‌ به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی که ژماره‌ی ئه‌و زانایانه‌ی که باوهریان به‌ خوای گه‌وره هه‌یه ڤۆژ به‌ ڤۆژ زیاتر ده‌بیّت.

۲- هه‌لۆیستی سته‌مکاری کلێسا له‌ به‌رامبه‌ر چه‌وساوه‌و کۆیله و سته‌م لیکراوان، به‌وه‌ی که هه‌لۆیستی ناوبراو له‌ پال پاشا و داگیرکار و ده‌ربه‌گه‌کان بوو، و پاپاکانیش خاوه‌نی ده‌سه‌لاتی راسته‌قینه و سه‌روه‌ت و سامان و پسوله‌ی لیخۆش بوون... بوون.

ئهم هه‌لۆیسته زۆریک له‌ هزرمه‌ندان پالنا بۆ بانگه‌وازی کردنی فڤیدانی کلێسا، هه‌لبێاردنی بێ دینی بۆ ڤزگارکردنی سته‌مدیده و ژێرده‌سته‌کان له‌و سته‌م و نازاره‌ی که ده‌یانچه‌شت.

۳- په‌له‌اویشتنی جوله‌که‌ی جیهانی له‌ ڤیگه‌ی (ماسۆنیه‌ت)، که هزری بێ دینی ده‌چه‌سپاند بۆ زال بوون به‌سهر کۆمه‌لگه‌ی مه‌سیحی، و ئهم ناراسته‌یه هه‌مان ناراسته‌ی ماسۆنیه‌تی بێ دینه که زۆر به‌ڤوونی به‌ده‌رکه‌وت له‌ کۆمه‌له‌ی

(ئینسکلوپیدیا) و شوئە کەوتوو و قوتابە کانی دا، و شوئە فەرەنسی لەسەر شان و بالی ئەوانەو هەلسا.

۴- بێ دینی لە هەموو کات و شوئە کەدا رێگە یە کە بۆ بەرەلایی و خۆدزینەو لە نمونە بەرز، بۆیە بێ دینی پەناگە ی هەواو هەوەسباز و پەوشت لادەرە کانه.

### پوختە ی قسە:

ئەو یە کە بێ دینی هەلۆستییکی پەسەنی زانست نەبوو، بەلکو چەند بارودۆخیکی تایبەتی دروست کردوو، بەلام رێبازو پەیرەوی زانستی خالی دەستپێکی ناسین و باوەر هێنان بە خوا ی گەرەو رێز لیگرتنیەتی<sup>(۱)</sup>.

---

<sup>(۱)</sup> العلم لیس کافرا ۸ و لاپەرە کانی دواتر. و پروانە: ناماری (دینرت) لە کتیبی: روح الدین الاسلامی ۶۰. و الطب محراب للایمان ۲۵۶. بکە.

## دەروازەى دووهم

### ناوہ ھەرەچاک و جوان و پیروژەکانی خودا

- بیژەو دەربیرینی (ناوہ پیروژەکانی خوا) لە چوار شوینی قورئانی پیروژدا ھاتووہ:
- ۱- ئەم فەرمايشتەى خۆای گەورە: ﴿ وَلِلّٰهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰى فَادْعُوْهُ بِهَا وَذَرُوْا الَّذِيْنَ يَلْحَدُوْنَ فِيْٓ اَسْمَآئِهِۦٓ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴾ الاعراف: ۱۸۰. واتە: (ھەر بۆ خوايە ھەموو ناوہ جوان و پیروژەکان بەو ناوانە دوعا و نزا بکەن و ھاناو ھاواریش بۆ ئەو زاتە بەرن، واز بهێتن لەوانەى کە لە ناوہ پیروژەکانی خودا لادان دەکەن، لە نایندەدا پاداشتی ئەو کارو کردەوانەیان وەر دەگرن، کە ئەنجامیان دەدا).
- ۲- خۆای بى وینە دەفەر موویت: ﴿ قُلْ اَدْعُوا اللّٰهَ اَوْ اَدْعُوا الرَّحْمٰنَ اَيَّٰ مَا تَدْعُوْا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰى ﴾ الإسراء: ۱۱۰. واتە: (بییان بلی: ئیوہ لە نزاو دوعاتاندا ھاوار لە "الله" بکەن یان بە سیفەتی پیروزی "الرحمن" ھانای بۆ بەرن، بەھەر ناوو سیفەتیکى جوان ھاوارو نزا بکەن دروستە، چونکە ئەو خواوەنى ھەموو سیفات و ناوہ پیروژو جوانەکانە).
- ۳- خۆای مەزن دەفەر موویت: ﴿ اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰى ﴾ طه: ۸. واتە: ("الله" زاتیکە کە جگە لەو خوايەکی تر نییە، ھەرچی ناوہ پیروژو سیفاتە جوانەکان ھەبە ھەر شایستەى ئەو).
- ۴- ھەروەھا دەفەر موویت: ﴿ هُوَ اللّٰهُ الْخَلِیْقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰى ﴾ الحشر: ۲۴. واتە: (ھەر ئەو خوايە بەدیھێنەر و دروستکارە، نەخشەو وینە کێشەرە، ناوہ پیروژو جوانەکان ھەر شایستەى ئەون).

هۆی هاتن و دابه‌زینی نایه‌ته‌که:

پیتاویک له نوێژه‌که‌یدا پارایه‌وه له خوای گه‌وره‌ هاواری کرد و به ناوی (الرحمن) هانای بۆ برد، جا "ئه‌بو جه‌هل" وتی: ئایا موچه‌مه‌د و هاوه‌لانی واگومان نابهن که یه‌ك خوا ده‌پهرستن، ئه‌ی ئه‌و کابرایه‌ چیه‌تی و بۆچی له دوو خوا ده‌پارێته‌وه؟ جا خوای گه‌وره‌ ئه‌م نایه‌ته‌ی دابه‌زانند: ﴿وَلِلّٰهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰی فَادْعُوْهُ بِهَا﴾ الاعراف: ۱۸۰. وه‌ك ناوه‌کانی: (الرحمن، الرحیم، الملک، القدوس، ناوه‌کانی تر)، جا پێغه‌مبهر (صلی الله علیه وسلم) کابراکه‌ی بانگ کرد و پیتی فهرمو: هاواری خوا بکه‌ یان به‌ ناوی (الرحمن) هانای بۆ ببه‌، سه‌رباری پازی نه‌بوونی هاوبه‌شدانه‌ران<sup>(۱)</sup>.

رافه‌کارانی قورئان راجیان له‌باره‌ی واتای ئه‌و نزاو دو‌عایه‌ی که له‌م نایه‌ته‌دا هاتووه: ﴿قُلْ ادْعُوا اللّٰهَ اَوْ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ﴾ الإسراء: ۱۱۰. بۆیه ئه‌م چهند رایه‌یان هه‌یه: رای یه‌که‌م: نزاو دو‌عاکه‌ به‌ مانای ناوانه (واته: ناوی بنیین) به‌مانای هاوار کردن نایه‌ت، چونکه کار (فعلی) (أدع) سنوور به‌زینی کردووه بۆ دوو به‌رکار، ده‌لێیت: ناوم لێنا زه‌ید، دواتر ناویکی فهرامو‌ش کردووه، چونکه پیتیستی پی نه‌بووه، جا ده‌وتریت: زه‌یدم بانگ کرد، (أو) بۆ سه‌رپشکی بوونه، جا به‌م پێیه‌ ماناکی: ئه‌م دوو ناوه‌ی هیناتان و خواتان پی ناونا ﴿فَلِلّٰهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰی﴾، چونکه ماده‌م هه‌موو ناوه‌کانی خوا جوان و پیرۆزن ئه‌وا ئه‌و دوو ناوانه‌ش پیرۆزو جوانن چونکه ئه‌مانیش دوو ناون له‌ ناوه‌کانی خوان.

ئه‌مه رای زه‌مه‌خشه‌رییه<sup>(۲)</sup>.

<sup>(۱)</sup> بحر العلوم للسمرقندي ۵۸۴/۱. و سه‌یری ئه‌مه‌ش بکه: تفسیر الکشاف ۴۷۰/۲ عن ابن عباس، وتفسیر ابن عطية ۱۵۳/۶. هه‌موویان ئه‌م هۆیه‌یان له‌باره‌ی هاتنه‌خواره‌وه‌ی ئه‌م نایه‌ته‌یان هیناوه: ﴿وَلِلّٰهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰی﴾ الاعراف: ۱۸۰.

<sup>(۲)</sup> تفسیر الکشاف ۴۷۰/۲ ونقله الرازي في تفسيره ۷۱/۲۱ وابن حبان في البحر المحيط ۸۶/۶. و سه‌یری ئه‌مه‌ش بکه: روح المعاني ۱۲۱/۹ ونقله عن الزمخشري ۱۹۲/۱۵.

جا نزاو دوعاکه به مانای (ناوی لیبنین) دیت، که سنوور به زینی ده کات بۆ دوو بهرکار، که واته بهم شیوهیه ده بیئت: ناوی پهروه ردگارتان بنین "الله" یان "الرحمن"، بهرکاری یه که می لابر دووهو بهرکاری دووه می هیشتووه تهوه بۆ تهوهی بیته هیماو به لگه له سه ر شوینه که<sup>(۱)</sup>.

رای دووه م: نزاو دوعاکه به مانای هاوارو هانا دیت:

چونکه تهوهی دیاره، له هۆی هاتنه خوارهوهی ثایه ته که، تهوهیه که کابرا دوعاکه ی بریتی بووه له (یا رحمن، یا رحیم) یا خود (یا الله، یا رحمن)، واتاکه ی تهوهیه: نه گهر به (الله) هاواری خواتان کرد تهوا ته مه ناویه تی، نه گهر به (رحمن) یش هانای بۆ بهرن تهوا (رحمن) سیفه تیه تی.

ته مه رای ئین حبان<sup>(۲)</sup>.

رای سییه م: نه گهر ثایه ته که بهر په رچی هاو به شدانه ران بیئت، تهوا نزا که به مانای (ناونان) دیت، نه گهر یش بهر په رچ بیئت بۆ جوله که کان، تهوا به مانای هاوارو هانا دیت<sup>(۳)</sup>.

جا ناوه کان (الأسماء) کۆی ناو (اسم) ه، له باره ی مه به سه ته که شی له ثایه ته که دا راجیایی ههیه، بهم شیوهیه:

بۆ چوونی یه که م: بریتین لهو ده برینه دار پێژراوانه ی که مانای فرهو جیا جیا ده ده ن به ده سه ته وه.

ته مه بۆ چوونی ئیمامی غه زالی<sup>(۴)</sup>، رازی<sup>(۵)</sup>، ئین عه تییه<sup>(۱)</sup>، موحه مه د ته فه ش<sup>(۲)</sup> و زۆربه ی زانایانه<sup>(۳)</sup>.

<sup>(۱)</sup> التحرير والتنوير ۲۳۷/۱۵.

<sup>(۲)</sup> البحر المحيط لابن حبان ۸۶/۶. سهیری ته مه ش بکه: روح المعاني ۱۲۱/۹ ونقله ابن حبان وغيره ۱۹۲/۱۵ والتحرير والتنوير ۲۳۷/۱۵.

<sup>(۳)</sup> روح المعاني ۱۹۲/۱۵، به (وتراوه: قيل) هیناویه تی.

<sup>(۴)</sup> المقصد الأسنى للغزالي ۳۰ وروح المعاني ۱۲۰/۹ نقلًا عن الغزالي.

<sup>(۵)</sup> تفسير الرازي ۷۰/۱۵.

ئەمەش لەبەر ئەۋەي: (الحسنى) ئامازەيە بۆلەۋەي كە ناۋەكانى خوا برىتىن لە جوانترىن و پىرۋزترىن و شىكۋدارترىن ناۋ، ئەمەش لەبەر ئەۋەي ئەم ناۋانە ھەلقولان، چەكەرەيان كىرۋە لە جوانترىن و پىرۋزترىن واتا<sup>(۴)</sup>.

بۆچۈنى دوۋەم: ناۋەكان برىتىن لە سىفەتەكان، ۋەك خاۋىيەتى و رەھمەت و زانست و بەدىھىيان، سىفەتەكانى زات و كىدار كە ھاۋىيەتە ئەمانەن.

جا ئەمەش دەچىتە ناۋ ئەم بۆچۈنەيان: ناۋى لە ۋالتدا بىلەۋبۈۋەتەۋە، واتە: سىفەت و ھاۋەلناۋەكانى يان باس و خاۋاسى بىلەۋبۈۋەتەۋە بە چاكەكارى و بەخشندەيى و بۆيرى<sup>(۵)</sup>.

حسنى:

راچيان لەبارەي تەفسىرى ئەم چەمكە، بۆيە بۆچەند بۆچۈنىك دابەش بوون، ۋەك: بۆچۈنى يەكەم: حسنى: مېنىنە (تائىث)ى (أحسن)ە، بۆيە ۋەسفى ناۋەكانى پىكرارە چۈنكە ھۆكەمەكى ھۆكىمى مېنىنەيە (مۇئث)ەكەي ھەيە، ھەروەك دەلىت: كۆمەلە مېيە چاك و جوانەكە<sup>(۶)</sup>.

بۆچۈنى دوۋەم: حسنى: كۆي (أحسن)ە<sup>(۷)</sup>.

بۆچۈنى سىيەم: ناۋە جوان و چاك و پىرۋزەكان: برىتىن لە سىفەتە ھەرە بەرزو پايەدارەكان<sup>(۱)</sup>. ئەمەش برىتىيە لە ۋەسفى بە دادگەرى و چاكەكارى و بەخشندەيى و جوانى و ۋىنەچۈن بە بەدىھىيەتراۋان<sup>(۲)</sup>.

<sup>(۱)</sup> تفسیر ابن عطية ۱۵۳/۶، يەكەدەنگى لەسەر ئەم بۆچۈنەي ھىناۋە.

<sup>(۲)</sup> تفسیر التفسیر لأطفش ۲۶۳/۴ و صحه.

<sup>(۳)</sup> روح المعاني ۱۲۱/۹.

<sup>(۴)</sup> روح المعاني ۱۲۱-۱۲۰/۹.

<sup>(۵)</sup> روح المعاني ۱۲۱/۹ و تفسیر التفسیر لأطفش ۲۶۴/۴.

<sup>(۶)</sup> تفسیر الکشاف ۵۳۰/۲. : تفسیر ابن عطية ۱۵۴/۶ و تفسیر النسفي ۳۵۷/۲ والبحر المحیط لابن

حبان ۲۱۵/۶ و روح المعاني ۱۲۰/۹ و ۱۶۴/۱۶ والتحریر والتنویر ۱۸۶/۹.

<sup>(۷)</sup> تفسیر المنار ۴۳۱/۹.

جوانی و پیروزی ناوه کان به دووشتی هاویچه:

یه که میان: جوان و پیروزی نهو ناوانه له دیدی شه پعه وه، چونکه شهرع نهو ناوانه ی به کارهیناوه و دهقی له سهر هیناوه ته وه<sup>(۳)</sup>.

دووهمیان: به دهسته وه دانی واتای پیروزی و به رزی و شکواری و گه وره یی په روه ردگاریتی و نهو کردارانیه که له وپه ری پیروزی و جوانیدان، که نهو کارانه ته نها له خوای گه وره دهوشینه وه و شیاوی نه وه<sup>(۴)</sup>.

**جۆرهکانی ناوه پیروژهکانی خوا:**

ناوه پیروژهکانی خوا چهند جۆره دابه شکردنیکی بۆ کراوه له چهند پرویکه وه:  
**دابه ش کردنی یه کهم:** به کارهینانی نهو ناوانه بۆ جگه له خوای گه وره، بۆ دوو به ش دابه ش ده بیته:

یه که میان: نهو ناوانه ی که دروستن بۆ جگه له خوای گه وره ش به کاربهینرین، هه روه ک ده لئین: (الکریم، الرحیم، العزیز، اللطیف، الکبیر، الخالق).  
نهو وشه و ده رپرینه ده دروسته بۆ بهنده کان به کاربهینرین، نه گه رچی به کارهینانی نهو وشانه بۆ خوا واتای جیاواز ده دات به دهسته وه، به کارهینانی بۆ بهنده کانیش مانیه کی جیاواز ده به خشیته.

<sup>(۱)</sup> بحر العلوم للسمرقندی ۵۸۴/۱ و ۲۸۷/۲ و ۳۳۷ و ۳۴۷/۳ و تفسیر النسفی ۴۶۴/۳ والنور للأصم ۳۸۹.

<sup>(۲)</sup> تفسیر الکشاف ۱۳۲/۲ و شرح أسماء الله الحسنی للرازی ۴۵.

<sup>(۳)</sup> تفسیر ابن عطیة ۱۵۴/۶.

<sup>(۴)</sup> تفسیر ابن عطیة، سه رچاوه ی پیشوو، و تفسیر الکشاف ۱۳۲/۲ و ۴۷۰ و ۵۳۰ و تفسیر الرازی ۷۱/۲۱ و تفسیر النسفی ۲۸۳/۲ والبحر المحیط لابن حبان ۲۱۵/۶. و سهیری نه مانه ش بکه: روح المعانی ۱۹۳/۱۵ و تیسیر التفسیر لأطفش ۲۷۹/۷ و تفسیر المنار ۴۳۲/۹ والأسماء الحسنی لمحمد حسنین مخلوف ۱۸.



بهلام دهکریت بهندوباری بخریتهسهر، تایبته بکریت بهشیویهک که بهکارهینانی تنهها  
بو خوای گهوره دروست بیت، ههروهک دهلین: ئهه زاتهه له ههموو بهبهزییههک به  
بهزههیی تری، ئهه بهخشندهترین زات، ئهه بهدییهنهری ئاسمانهکان و زهوی.  
دووهه: دروست نییه بو جگه له خوای گهوره بهکار بهینریت، ههروهک دهلین: الله،  
الرحمن<sup>(۱)</sup>.

دابهبش کردنی دووهه: له پرووی باس کردنی به تنهها، لهه پرووهوه بو دوو جوور دابهبش  
دهبیت:

یهکهه: ههندیك ناو ههه دروسته به تنهها بهینرین، ههروهک دهلین: (یا الله، یا رحمن،  
یا حی، یا حکیم) زۆربهه ناوه چاک و پیروژهکانی خوا.

دووهه: ههندیك ناو ههه ناکریت به تنهها بهینرین و بی بهندوبار، ههروهک دهلین:  
مرینهه و زیانگهیهنهه (میت و مضار). دروست نییه بهتنهها ئهه ناوانه بهینرین، بهلکو  
پتویسته بوتریت: (یا محیی یا میت، یا ضار یا نافع) واته: ئهه زاتهه ژیان  
دهبهخشیت و ژیان وهردهگریهوهو زیان گهیهنهوهو سوود گهیهنهوه<sup>(۲)</sup>. ئههههه وهک  
ئهدهه و حورمهت نواندن له ئاست خوا و پێگرتن له بهخهیاڵدا هاتنی شتیکی ناشایسته  
بو خوا<sup>(۳)</sup>.

### ئهکهه و ترا:

حیکمهت لهوهدا چیهه، که خوای گهوره پێگری کردوه که بهندهکانی ستایشی خوایان  
بکهه ههروهک لهه فهرمایشتهدا هاتوه: ﴿فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ﴾ النجم: ۳۲. واته: (کهواته

<sup>(۱)</sup> تفسیر الرازی ۷۱/۱۵. و سهیری ئهمانههش بکه: روح المعانی ۱۲۳/۹ و تیسیر التفسیر لأطفش ۲۶۳/۴.

<sup>(۲)</sup> تفسیر الرازی، و روح المعانی، سهراوهکانی پێشو.

<sup>(۳)</sup> الأسماء الحسنی لمحمد حسنین مخلوف ۱۹.

خۆتان بەچاک نەزانن و خۆتان بە بالۆتە دانەنێن). کەچی ستایشی خۆی کردوو بەو ناوێ  
چاک و پیرۆزانه؟

### وه‌لام:

بەوێ بەندە ئەگەرچی سیفەت و خەسلەتی چاکی تێدا بیست، ئەوا هەر نا کامل و  
ناتەواوە، ئەگەر ناتەواویش بوو، ئەوا نابێت ستایشی خۆی بکات، خۆی گەورە خاون  
دەسلالت و توانای تەواو و کاملە بۆیە وادەخوازێت، ستایشی خۆی بکات، بۆیە ستایشی  
خۆی کردوو، تا بەندەکانی بزانی و ستایشی بکەن<sup>(۱)</sup>.

### ژمارەو پێژەری ناوێکانی خوا:

پێغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) دەفەرموویت: (إِنَّ لِلَّهِ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ اسْمًا، مِثْلُ إِلا  
وَاحِدًا، مَنْ أَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ)<sup>(۲)</sup> واتە: خۆی گەورە نەوێ و نۆ ناوی هەیە، لە سەد یەکی  
کەمە، هەر کەسێک لەبەری بکات دەچێتە بەهەشتەوێ.  
ئەم ژمارەو پێژەری کە نەوێ و نۆ ناوێ، بریتین لە ناوێ چاک و پیرۆزەکانی خوا کە لە  
ئایەتە کەدا ناماژەیی پێکراوێ<sup>(۳)</sup>.

<sup>(۱)</sup> بحر العلوم للسمرقندي ۳/ ۳۴۹.

<sup>(۲)</sup> لەم سەرچاوانەدا هاتوو: صحيح البخاري في: ۵۴ كتاب الشروط، ۱۸ باب ما يجوز من الإشرط  
والشئيا في الإقرار، رقم ۲۷۳۶، بهذا اللفظ، وفي: ۸۱ كتاب الرقائق، ۶۸ باب لله مائة اسم...،  
رقم ۶۴۱۰. وفي: ۹۷ كتاب التوحيد، ۱۲، باب إن للهِ مائة اسم إلا واحداً، رقم ۷۳۹۲. وكل هذه  
الروايات عن أبي هريرة (رضي الله عنه). و صحيح مسلم: ۴۸ كتاب الذكر والدعاء، ۲ باب في  
أسماء الله تعالى...، رقم ۲۶۷۷، عن أبي هريرة. وفيه: وزاد همام عن أبي هريرة عن النبي (صلی  
الله عليه وسلم): (إنه وتر يحب الوتر) واتە: خۆی گەورە تاکە و تاکیشی خۆش دەوێت. سنن  
الترمذي: ۴۵ كتاب الدعوات، ۸۲ باب رقم ۳۵۰۶، ۵/ ۵۳۰ عن أبي هريرة (رضي الله عنه) كما  
سيأتي، ولفظه (... مئة غير واحد ...) وأفاض ابن حجر في تخریجه في فتح الباري ۱۱/ ۲۱۸  
ومابعدھا.

<sup>(۳)</sup> تفسير ابن عطية ۶/ ۱۰، ۱۴/ ۳۹۴.

ترمرزی فهرمووده کهی (تهبو هوهریره) ی گپراوه تهوه که ژمارهی تهو ناوانهی باسکردوه:

۳۵۰۳- یوسفی کورپی حمادی بصری بۆی گپراینهوه، عبد الأعلى له سعید ئهویش له قتادهوه ئهویش له ابی رافعهوه ئهویش له ابو هريرهوه (رهزای خوی لیبیت) بۆی گپراینهوه، ئهویش له پیغه مبهروه (صلی الله علیه وسلم) که فهرموویهتی: (إِنَّ لِلَّهِ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ اسْمًا، مِثْلُ إِلَّا وَاحِدًا، مَنْ أَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ) واته: خوی گهوره نهوه دو نو ناوی ههیه، له سه د یهکی کهمه، هه که سیک له بهری بکات ده چیتته بهه شتهوه.

یوسف و تویهتی: عه بدولته علا له (هیشامی کورپی حسان) وه ئهویش له موحه مه د، ئهویش له تهبو هوهریره وه (رهزای خوی لیبیت) بۆی گپراینهوه له پیغه مبهروه (صلی الله علیه وسلم).

۳۵۰۷- ئیبراهیمی کورپی یه عقوبی جوزجانی بۆی گپراینهوه، صفوانی کورپی صالح بۆی گپرامه وه، وه لیدی کورپی موسلیم بۆی گپراینهوه، شوعه یی کورپی حه مزه بۆی گپراینهوه، له "تهبو زناد" ئهویش له "ئه عرج" ئهویش له تهبو هوهریره وه (رهزای خوی نبیت) که و تویهتی: پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویهتی: (إِنَّ لِلَّهِ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ اسْمًا، مَنْ أَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ) واته: خوی گهوره نهوه دو نو ناوی ههیه، هه که سیک له بهری بکات ده چیتته بهه شتهوه، که بریتین له مانه:

۱. هو الله الذي لا إله إلا هو: خوا تهو زاتهیه که هیچ په رستراویک جگه لهو نییه.

۲. الرَّحْمَن: به بهزهیی.

۳. الرَّحِيم: به خشنده.

۴. الْمَلِكُ: سه روک، پاشا.

۵. الْقُدُّوس: پاک. بیگهره.

۶. السَّلَام: بئی په له، بئی کهم و کورتی.

۷. الْمُؤْمِن: دلتیا کهر، به راست دانهر.

۸. الْمُهِیْمُنُ: به سهر راگه یشتوو.
۹. الْعَزِيزُ: زال، دهسه لاتدار.
۱۰. الْجَبَّارُ: بالادهست، ناچار کهر.
۱۱. الْمُتَكَبِّرُ: خو به گوره زان.
۱۲. الْخَالِقُ: دروست کهر، بنیاتنهر.
۱۳. الْبَارِيءُ: به دیهینهر.
۱۴. الْمُصَوِّرُ: وینه کیش.
۱۵. الْغَفَّارُ: لیبورده.
۱۶. الْقَهَّارُ: گهر دن که چکهر.
۱۷. الْوَهَّابُ: به خشهر.
۱۸. الرَّزَّاقُ: رۆزی دهر.
۱۹. الْفَتَّاحُ: دهر وو کهره وه.
۲۰. الْعَلِیمُ: زانا.
۲۱. الْقَابِضُ: ویکهینهر، لیگره وه.
۲۲. الْبَاسِطُ: فراوان کهر.
۲۳. الْخَافِضُ: دانه وین.
۲۴. الرَّافِعُ: بلند کهر، بهرز کهره وه.
۲۵. الْمُعِزُّ: زاکهر، عیززهت به خش.
۲۶. الْمُذِلُّ: زه بوون کهر، سه رشوپ کهر، مل پیکه چکهر.
۲۷. السَّمِیعُ: بیسهر.
۲۸. الْبَصِیرُ: بینهر.
۲۹. الْحَكَمُ: فهرمانپه و، هوکمپان.
۳۰. الْعَدْلُ: داد گهر.

۳۱. اللطیف: وردبین، چاکه‌کاری په‌نهان.
۳۲. الحَبِیر: شاره‌زا، هه‌والده‌ر.
۳۳. الحَلِیم: هیدی، ئارام.
۳۴. العَظِیم: مه‌زن.
۳۵. الغُفُور: لی‌بورده، گونا‌ه پۆش.
۳۶. الشُّکُور: سو‌پاس‌گوزار.
۳۷. العَلِیُّ: به‌رز.
۳۸. الکَبِیر: گه‌وره.
۳۹. الحَفِیظ: پارێزه‌ر.
۴۰. الْمُقِیت: بژی‌و‌گه‌یین، ده‌سه‌لات‌دار.
۴۱. الحَسِیب: لی‌پرسه‌ره‌وه.
۴۲. الجَلِیل: سیفه‌ت به‌رز.
۴۳. الکریم: به‌رێز، پێز‌گر.
۴۴. الرَّقِیب: چاودێر.
۴۵. الْمُجِیب: وه‌لام‌گو.
۴۶. الواسع: فراوان.
۴۷. الحَکِیم: کاریه‌جی، لی‌زان.
۴۸. الودود: به‌نده‌دۆست.
۴۹. الْمُجِید: خاوه‌ن شکۆ، پایه‌به‌رز.
۵۰. البَاعِث: زیندوو‌که‌ره‌وه، نێره‌ر.
۵۱. الشَّهِید: ئاگادار، ئاماده.
۵۲. الْحَقُّ: راست، هه‌ق، پایه‌دار.
۵۳. الوکیل: کاربێ سپێ‌راو، پشت و په‌نا.
۵۴. الْقَوِیُّ: به‌توانا.

٥٥. المَتین: به‌هیتز، قایم.
٥٦. الوَلّی: دقست، یاریده‌ده‌ر.
٥٧. الحَمید: بتتایش کراو، شایسته‌ی سوپاس.
٥٨. الْمُحْصِی: ژمیرهر.
٥٩. الْمُبْدِی: زپه‌یدا‌که‌ر.
٦٠. الْمُعِید: گێهره‌ره‌وه، زیندوو‌که‌ره‌وه.
٦١. الْمُحْیِی: ژیتنه‌ر.
٦٢. الْمُمِیت: مریتنه‌ر.
٦٣. الْحَیُّ: زیندوو.
٦٤. الْقَیُّوم: مشورگێهر، راوه‌ستاو.
٦٥. الْوَاحِد: هه‌بوو.
٦٦. الْمَاجِد: خاوه‌ن پایه‌ی به‌رز.
٦٧. الْوَاحِد: تاک، ته‌نیا.
٦٨. الصَّمَد: جیتی مه‌به‌ست، هه‌وجی پیتبوو (جیتی نیازو بی نیاز).
٦٩. الْقَادِر: توانادار.
٧٠. الْمُقْتَدِر: خاوه‌ن سه‌رچاوه‌ی توانا.
٧١. الْمَقْدَم: پیتشخه‌ر.
٧٢. الْمُؤَخَّر: دوا‌خه‌ر.
٧٣. الْأَوَّل: یه‌که‌مین.
٧٤. الْآخِر: دوا‌مین.
٧٥. الظَّاهِر: دیار، ئاشکرا.
٧٦. الْبَاطِن: ون، په‌نه‌ان.
٧٧. الْوَالِی: سه‌ره‌رشتیکه‌ر.

۷۸. المتعالي: زۆربه‌رز، خو به به‌رزگر.
۷۹. البرّ: چاکه‌کار.
۸۰. التّوّاب: تۆبه وەرگر.
۸۱. المنتقم: تۆله‌سین.
۸۲. العفو: چاوپۆشیکەر.
۸۳. الرّؤف: میهره‌بان.
۸۴. مالک الملک: خاوه‌ن مولک.
۸۵. ذو الجلال والإکرام: خاوه‌ن پایه‌ی به‌رزو پێژ.
۸۶. المقسط: دادپه‌روه‌ر.
۸۷. الجامع: کۆکه‌ره‌وه.
۸۸. الغنی: ده‌وله‌مه‌ند.
۸۹. المغنی: ده‌ولمه‌ندکەر، بێ نیازکەر.
۹۰. المانع: به‌رگر، پێشگیری کەر.
۹۱. الضّارّ: زیان گه‌یی‌ن (به‌ دوژمن و ناحه‌زانی).
۹۲. النّافع: سوود گه‌یی‌ن (به‌ دوست و خوشه‌ویستانی).
۹۳. النّور: پرووناکی.
۹۴. الهادی: پێشاندەر.
۹۵. البديع: دا‌ه‌ینه‌ر، بێ وینه.
۹۶. الباقي: هه‌رماو.
۹۷. الوارث: میراتگر.
۹۸. الرّشید: کارزان، شاره‌زا.

۹۹. الصُّبُور: نارامگر<sup>(۱)</sup>.

ئەبو عیسا وتیەتی: ئەم فەرموودەیه دەگمەن و نامۆیه، زۆر کەس ئەم فەرموودەیهی بۆ مان گیراوه‌تەوه له صفوانی کورێ صالح، جا ئەم فەرموودەیه تەنها له پیتی صفوانی کورێ صالحه‌وه ناسیومانە، ناوبراو له‌لایەن فەرموودەناسانەوه باوه‌ریپێکراوه. ئەم فەرموودەیه به‌چەندین جۆر گیراوه‌تەوه له ئەبو هورەیره‌وه (پەزای خوای لیبت) ئەویش له‌پێغه‌مبەرەوه (صلی الله علیه وسلم)، ئەمان زانیوه که زۆریه‌ی ئەو گیرانه‌وانه‌ی باسی ئەم ناوانه‌ ده‌کەن، سەنەد و زنجیره‌ی راست و دروستیان هەبێت، تەنها ئەم فەرموودەیه نه‌بێت<sup>(۲)</sup>.

چەند ناویکی تر له‌ قورئانی پیرۆزدا هاتوون له‌سەر شیوه‌ی ناو داریژراون و له‌ گیرانه‌وه‌که‌ی (ترمذی)دا باس نه‌کراون، که بیست و هه‌وت ناو:

(الرب، الإله، المحیط، الکافی، الشاکر، الشدید، القائم، الحاکم، الفاطر، الغافر، القاهر، المولی، النصیر، الغالب، الخالق، الرفیع، الملیک، الکفیل، الخلاق، الأکرم، الأعلى، المبین، الحفی، القرب، الأحد، الحافظ).

هەندیک له‌و ناوانه‌ به‌خراوه‌پاڵی هاتوون، وه‌ک: (الشدید) له‌م فەرماشته‌ : ﴿ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴾ البقرة: ۱۹۶. واته‌: (خاوه‌نی سزاو تۆله‌ی سه‌خت). و (الرفیع) له‌م فەرماشته‌دا: ﴿ رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ﴾ غافر: ۱۵. واته‌: (ئه‌و په‌روه‌ردگاره‌ پله‌و پایه‌ی زۆر بلنده‌). و (العالم) له‌م فەرماشته‌دا: ﴿ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ﴾ الحشر: ۲۲. واته‌: (زانایه‌ به‌هه‌موو نه‌یتی و ناشکراکان).

<sup>(۱)</sup> واتای ئەو ناوانەم وه‌رگرتوه‌ له‌ کتیی: م. عەلی بایر: (ئیمان و عه‌قیده‌ی ئیسلامی له‌به‌ر پۆشنایی قورئان و سونه‌تدا، به‌رگی سێیه‌م: خاوه‌یه‌که‌گرتن له‌ ناوو سیفه‌ت و په‌رستراویتی دا

۳۸۲-۳۸۷، نووسینگه‌ی ته‌فسیر به‌چاپی گه‌یاندووه‌ ۲۰۰۷ز ج ۱). (وه‌رگیر).

<sup>(۲)</sup> سنن الترمذی فی: ۴۵ کتاب الدعوات، ۸۲ باب، رقم الحديث ۳۵۰۶-۳۵۰۷.



ئەمەش وەك هەندێك لەو ناوانەى لە گێڕانەوه كەى (ترمذى) دا هاتوون وەك: (المحيي) كە لەم فەرمايشتەدا هاتوو: ﴿لَمْ يَحْيِ الْمَوْتَى﴾ الروم: ٥٠. واتە: (مردوان زیندوو دەكاتهوه). و (المالك) كە لەم فەرمايشتەدا هاتوو: ﴿مَلِكِ الْمَلِكِ﴾ آل عمران: ٢٦. واتە: (خاوەنى هەموو شتێكە). و (النور) كە لەم فەرمايشتەدا هاتوو: ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ النور: ٣٥. واتە: (نووو ڕەوناكى ئاسمانەكان و زەویە "نورو ڕووناكى بەخشە پێیان").

ئەم ناوانەى لەبەرەمبەر ئەو ناوانەن كە لە گێڕانەوه كەى (ترمذى) دا هاتوون و لە قورئانى پەرۆزدا بەشیوە دارشتنى ناو نەهاتوون، بەهەمان شێوە بیست و حەوت ناو، كە ئەمانەن:

(القابض، الباسط، الخافض، الرافع، المعز، المذل، العدل، الجليل، الباعث، المحصي، المبدي، المعيد، المميت، الواجد، الماجد، المقدم، الزخر، الوالي، ذو الجلال والإكرام، المقسط، المغني، المانع، الضار، النافع، الباقي، الرشيد، الصبور).

ئێن حەجەر وتیەتى: ئەگەر گێڕانەوه كەى (ترمذى) ئەم بیست و حەوت ناوەى كە لەسەرەوه باسکران لى دەر بهێنریت و ئەو بیست و حەوت ناوەى بخریتەجى كە لە قورئاندا هاتوو و منیش خستەم ڕوو، ئەوا ئەوەدو نۆ ناو پێكدێن، كە هەر هەموویان لە قورئانى پەرۆزدا بەشیوە دارشتنى ناو هاتون، جیگاكانیشیان لە قورئانى پەرۆزدا دیارن، تەنها (الحفي) نەبیت كە ئەویش لە قورئانى پەرۆزدا هاتوو، لە وەكەى ئیبراھیم: ﴿إِنَّهُ كَانَ فِي حَقِّكَ﴾ مريم: ٤٧. واتە: (بەرپاستى ئەو زاتە زۆر منى خۆش دەوێت و ڕێزى بۆ دانام). وتیەتى: كەم كەس ئاگادارى ئەمە بوو<sup>(١)</sup>.

<sup>(١)</sup> فتح الباري ٢٢٢/١١.

زانایان راجیایان ههیه، لهبارهی ئهو ژمارهه پڕژهیهی که له فهرموودهکهدا هاتوه،  
 ئایا مهبهست لهو ژمارهیه کورت ههلهینانی ناوه پڕۆزهکانه لهم ژمارهیهدا یاخود ناوه  
 پڕۆزهکانی خوا لهم پڕۆزه زیاترن؟ لهمبارهوه بۆ دوو پاو بۆچوون دابهش بوون:  
پای یهکهه: ناوه چاک و پڕۆزهکان تهنها ئهو پڕۆزهیهن و زیاترنین. ئهمه پای (ئیین  
 ههزم)ه، به بهلگهی:

پرووکەشی فهرموودهکه، چونکه دروست وادهرکهوتوه، که نهوهو نو ناوه بهس، بۆ  
 هیچ کهسیکیش دروست نییه، که به دروست بزانی، ناویکی زیاتر لهو ناوانه بۆ خوای  
 گهوره بریار بدات، چونکه پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) فهرموویهتی: (مئة إلا واحداً)  
 واته: له سهد یهکی کهمه. جا ئهگەر دروست بووبایه، خوای گهوره ناویکی زیاتری  
 ههبووبایه، ئهوا ئهو کاته دهبووه (۱۰۰) ناو، ئهگەر ئهمهش پرووینابا، ئهوا ئهم  
 فهرماشتهی پیغه مبهه: (مئة إلا واحداً) واته: له سهد یهکی کهمه. دهبووه درۆ. ههر  
 کهسیکیش ئهمه به دروست بزانی ئهوا بی باوهه<sup>(۱)</sup>.

پای دووهه: ناوهکانی خوا زیاترن، لهو پڕۆزهیهی باسکراوه، ئهمه بۆچوونی زۆریه  
 زانایانه، (خهتابی) و (باقلائی) و (ئیین عهرهبی) دهقیان لهسهر هیناوه، (نهوهوی)  
 هیناویهتی که زانایان کۆکن لهسهر ئهم رایه، ههروهها وتویهتی له فهرموودهکهدا ژمارهتی  
 ناوهکانی خوا کورت نهکراوتهوه تهنها لهو ناوانهدا، ئهمهش بدهستهوه ناداته که جگه  
 لهم نهوهو نو ناوه، خوای گهوره ناوی تری نهییت، بهلکو مهبهستی فهرموودهکه ئهوهیه،  
 ههر کهسیک ئهم نهوهو نو ناوه لهبهر بکات دهچیت بهههشتهوه، جا مهبهستی  
 فهرموودهکه، ههوالدانه لهبارهی ئهوهی ههر کهسیک لهبهریان بکات، ئهوا دهچیت به  
 ههشت، مهبهستی کورت ههلهینانی ناوهکانی خوا نییه لهم پڕۆزهیهدا. به بهلگهی:

<sup>(۱)</sup> علم الکلام لابن حزم ۶۷ و فتح الباری ۲۲۴/۱۱ و الأسنی للقرطبی ۳۶.

أ- فەرمووده کە ی (ئەبن مەسعود): (داوات لێدەگەم بە ھەر ناویەک کە ناوی پیرۆزی تۆیە، خۆت پێ ناو ناوہ یاخود لە کتیبە کەتدا داتبەزاندووہ یان فێری یەکیەک لە بەدیھێنراوہکانی خۆت کردووہ یان لەلایەن خۆت، لە زانیاری پەنھانی خۆتدا ھێشتۆتەوہو ناشرکات نەکردووہ).

ب- زۆربە ناوہکان سیفەتن، سیفەتەکانی خواش کۆتا نایەن<sup>(۱)</sup>.  
لەبارە ی ئەم وشە یە (أحصاها) کە لە فەرماشتە کە ی پێغەمبەردا (صلی اللہ علیہ وسلم) ھاتووہ چەند بۆچوونیەک ھەن، لەمانە:

۱- مەبەست لەو وشە یە: بریتی یە لە ژماردنی و لەبەرکردنی و باوەر پێبوون و بەگەرە زانین و خۆشویستن و پەند وەرگرتن لە ماناکانیان.  
ئەمە لە یەکیەک لە گێڕانەوہکانی فەرمووده کە ی (بوخاری) دا ھاتووہ<sup>(۲)</sup>: (... ھەر کەسیەک لەبەری بکات ئەوا دەچیتە بەھەشتەوہ...). و لە گێڕانەوہ کە ی (موسلیم) یشدا ھاتووہ: (... ھەر کەسیەک لەبەری بکات دەچیتە بەھەشتەوہ).  
جا (نەوہ ی) ئەمە ی بەراست و دروست داناوہ<sup>(۳)</sup>، ھەر وەھا ئەمە بۆچوونی زۆربە ی لێکۆلەرانە<sup>(۴)</sup>.

۲- بەتەواوی بیانۆمیتریت، واتە: تەنھا ھەندیکیان لەبەر نەکات و ئەوانی تر فەرامۆش بکات، بەلکۆ بە ھەر ھەموو ناوہکان، لە خوا ی گەرە بپاریتەوہ و ستایشی بکات.

<sup>(۱)</sup> فتح الباري ۲۳/۱۱-۲۲۴. سەیری وتە ی: النووي، بکە لە: شرحه علی صحيح مسلم ۸/۱۷، و مثله في تحفة الأحوذی ۲/۲۶۰ و المقصد الأسنى للغزالي ۱۴۷-۱۴۸. و ئەمە رای پەسەندکراوی: (أطفش) لە: تیسیر التفسیر ۴/۲۶۴. و آلوسی لە: روح المعاني ۹/۱۲۳-۱۲۴، ئەم رایە ی پەسەند کردووہ. و سەیری: الأسنى للقرطبي، سەرچاوە ی پێشوو بکە.

فەرمووده ی ئەبن مەسعود: داوات لێدەگەم بە ھەر ناویەک کە ھەتە.... تاد: أخرجه أحمد وصححه ابن حبان- فتح الباري، سەرچاوە ی پێشوو.

<sup>(۲)</sup> تفسیر ابن عطية ۶/۱۵۶. ونقله ابن حجر في فتح الباري ۱۱/۲۲۹.

<sup>(۳)</sup> شرح صحيح مسلم للنووي ۸/۱۷.

<sup>(۴)</sup> تیسیر التفسیر لأطفش ۴/۲۶۴ و تحفة الأحوذی ۲/۲۶۰.

۳- له ئەستۆ گرتیان، واتە: هەڵسان بە جیبه جی کردنی واتای ئەو ناوانه، به پیتی ئەو مانایه به دهستهوه دهدهن، واتای ئەو ناوانه به پیتیست بزانیته بۆ خۆی و کاریان پێبکات.

جا ئەگەر بهنده وتی: (الرحمن الرحيم) دهزانی که تهنها خوای گهوره کانگای رهحمتهوه، میهره بانی ههر له لایهن ئەو زاتهوه دهست دهکهوێت.

ئهگەر بهنده وتی: (المَلِك)، دهزانیته ئەوهی له بووندایه و شیایوی هاتنه بوونیشه مولکی ئەوه، به شیوهیه که ههڵسوکهوت له گهڵ پهروهردگاری دهکات، وهک چۆن بهندهیهکی سهershۆر ههڵسوکهوت له گهڵ خاوهن و دهسهلاتدارو پادشاهی دهکات.

که بهنده وتی: (الرازق)، بهنده دهزانیته که رزق و رۆزیه کهی به دهسته خوای گهورهیه بۆیه متمانه به پهیمان و به ئینه کهی دهکات.

ئهگەر بهنده وتی: (المنتقم)، ترسی لێدهنیشیته له ئاستی تۆله سەندنهوهی خوا، ههر ناویک له ناوه کانی خوا بهم شیوهیهی که خرایه پروو.

۴- واتا کانی له بهر بکات<sup>(۱)</sup>:

کاتی که بهنده وهسفی پهروهردگاری دهکات به (المَلِك)، ئەوا جۆره کانی دهسهلات و مولکی خوای گهوره، له عهقلیدا، ناماده گی دهبیته.

ئهگەر بهنده وتی: (القدوس) ئەوا پاک و پیرۆزی خوا، له سیفەت و کردهوهو ئەحکام و ناوه کانی له عهقلی مرۆفدا نامادهیی دهبیته و دوور دهبیته له ههموو کهم و کوریه که... و بهم شیوهیه<sup>(۲)</sup>.

۵- کاریکهردنیان، جا ئەگەر بۆ نمونه وتی: (الحکيم) ئەوا ههموو شتیکی خۆی پێپاده سپیریته، چونکه ههموو شته کانی به پیتی دانایی و حکمه تن.

<sup>(۱)</sup> فتح الباري ۱۱/۲۲۸-۲۲۹ و شرح صحيح مسلم للنووي، سهراوهی پيشوو. و پروانه: شرح أسماء الله الحسنی للرازي ۷۹-۸۰ و تحفة الأحوذی ۲/۲۶۰ ولوامع الأنوار البهیة ۱/۱۲۷.

<sup>(۲)</sup> شرح الأسماء الله الحسنی للرازي ۷۹.

ئه‌صیلی ده‌لێت: مه‌به‌ستی له‌ وشه‌ی (أحصاها) ژماردنیا نیه‌، چونکه‌ ده‌کریت که‌سیکی خراب بیان ژمیریت، به‌لکو مه‌به‌ست لێی کاریکردنیا نه‌<sup>(١)</sup>.

### هه‌له‌سته‌ کردن له‌باره‌ی ناوه‌کانی خۆی گه‌وره‌

زانایان کۆکن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ دروسته‌، ئه‌و ناو و سیفه‌تانه‌ بۆ خۆی گه‌وره‌ به‌کاربهێنرین، که‌ شه‌رع پێی پێداوه‌.

کۆکیشن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی نابیت ناو و سیفه‌تیک بۆ خوا به‌کاربهێنریت که‌ شه‌رع پێی پێنه‌دابیت.

به‌لام راجیان له‌باره‌ی به‌کارهێنانی ئه‌و هاومانایانه‌ی که‌ شه‌رع نه‌ به‌ پێیدان، نه‌ به‌ رێگری کردن حوکمی له‌سه‌ر نه‌داوه‌، ئه‌و هاومانایانه‌ به‌کێکش نه‌بوون له‌و ناوه‌ ناسینه‌رانه‌ی که‌ له‌ زمانه‌کاندا هاتوون، هه‌روه‌ها ئه‌م هاومانایانه‌ ناماژه‌ نه‌بوون بۆ که‌م و کوری، به‌لکو ناماژه‌بوون بۆ ستایش و پیداهه‌لدان<sup>(٢)</sup>.

واته‌: راجیا‌بوون سه‌باره‌ت به‌ناوه‌ پیرۆزو چاکه‌کانی خوا، که‌ ئایا شیاوی داتاشران نین (توقیفی)ن؟ به‌و واتایه‌ی که‌ ناکریت له‌ کرداره‌ چه‌سپاو جێگیره‌کانی خوا ناوی بۆ بتاشریت، ته‌نها به‌و مه‌رجه‌ نه‌بیت که‌ ئه‌و ناوانه‌ له‌ قورئان و سونه‌تدا هاتین<sup>(٣)</sup>، جال له‌م باره‌وه‌ بۆ چه‌ند بۆچوونیک دابه‌ش بوون، بۆ نمونه‌:

<sup>(١)</sup> فتح الباري ٢٢٩/١١ و چه‌ند رایه‌کی تریشی هێناوه‌. و پروانه‌: أصول الدين للبغدادی ١٢١ و شرح صحيح مسلم للنووي، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، وتیسیر التفسیر لأطفش ٢٦٤/٤ و تحفة الأخوذی ٢٦٠/٢ والأسماء الحسنی لمحمد حسنین مخلوف ٢١. و سه‌یری واتا‌کانی وشه‌ی (أحصاها) بکه‌ له‌: الأسنی للقرطبی ٣٢ و ١٠١.

<sup>(٢)</sup> روح المعانی ١٢١/٩، و له‌ (أبکار الأفكار) (الأمدي) نزیک له‌و واتایه‌ی هێناوه‌.

<sup>(٣)</sup> فتح الباري ٢٢٦/١١.

سفارینی له‌: (لوامع الأنوار البهية ١٢٥/١) دا وتویه‌تی: (توقیفی: بریتیه‌ له‌وه‌ی له‌ قورئان و سونه‌تی صحیح یان حسندا هاتوو ه‌یاخود یه‌کده‌نگی له‌سه‌ره‌، چونکه‌ له‌م دوو سه‌رچاوه‌یه‌ی پێشوو ده‌رناچیت، به‌ سونه‌تی لاوازو قیاس ه‌یچ ناویک ناچه‌سپێنریت، چونکه‌ ئه‌مه‌ بابته‌یکه‌ له‌ بابته‌ بیروباوه‌ریه‌یه‌کان "العلمیات") و باجوری ئه‌مه‌ی هێناوه‌، و "العلمیات" شروقه‌ی کردوو به‌وه‌ی

بۆچوونی یەكەم: ئەم ناوانە شیای داتاشران نین، بەلكو تاكه سەرچاوەیان سروشه. ئەمە بۆچوونی ئیمام (ئەبو حەسەن ئەشعەری)<sup>(۱)</sup>، مەزھەبی ئەشعەرییەکانە<sup>(۲)</sup>، (ئەین عەتیه)ش ئەم بۆچوونە پەسەند کردووە<sup>(۳)</sup>، هەرۆهە ئەم بۆچوونە لە (باوکی قاسمی قوشەیری) و (زەجاج)هە هاتووە<sup>(۴)</sup>، (ئەین حەجەر)یش پەسەندی کردووە<sup>(۵)</sup>، (ئەبو مەنصورى ماتوریدی)<sup>(۶)</sup> و (ماتریدیەکان)<sup>(۷)</sup> و زۆربەى زانیان<sup>(۸)</sup> و شەرەناسان<sup>(۹)</sup> و ئیبازیەکانیش ئەم بۆچوونەیان پەسەند کردووە<sup>(۱۰)</sup>.

خاوەنى (الجوهرة) وتویهتى:

واختیر أن اسماء توقیفیة کذا الصفات، فاحفظ السمعیة<sup>(۱۱)</sup>.

واته: ئەو بۆچوونە پەسەند کراوه که ناو و سیفەتەکانی خوا شیای داتاشران نین، بۆیە ئەوێ بە نهقل هاتوو له بهریان بکه.

وتویهتى: (واته: بیروباوهرییهکان، چونکه کهسهکه وابۆی دهچیت که ناوهکهی یهکێکه له ناوهکانی خوا). / شرح جوهرة التوحيد للباجوري ۱۵۴.

<sup>(۱)</sup> المقصد الأسنى للغزالي ۱۵۴ وتفسير ابن عطية ۱۵۴/۶ والتحرير والتنوير ۱۸۸/۹ عن ابن عطية.  
<sup>(۲)</sup> شرح أسماء الله الحسنى للرازي ۳۳ و تبايدا هاتوه: (ئەمە مەزھەبی ھاوہلغانە). و ابن حجر له: (فتح الباري ۲۲۶/۱۱) دا بەم دەربەرینە هیناویەتی: (ئەمە رای باوی ھاوہلغانە).

<sup>(۳)</sup> تفسير ابن عطية، سەرچاوەی پێشوو.

<sup>(۴)</sup> فتح الباري ۲۲۶/۱۱.

<sup>(۵)</sup> فتح الباري، سەرچاوەی پێشوو.

<sup>(۶)</sup> التوحيد للماتريدي ۳۸ و ۳۸.

<sup>(۷)</sup> أصول الدين للغزوي ۱۸۰، و تبايدا هاتوو: (ناوہکانی خوا داناشترین و جینگین و به پێوان و قیاس وەرناگیرین).

<sup>(۸)</sup> تفسير ابن عطية ۱۵۴/۶ ولوامع الأنوار البهية ۱۲۵/۱ وشرح الجوهرة للباجوري ۱۵۴.

<sup>(۹)</sup> تفسير ابن عطية، سەرچاوەی پێشوو، ونقله أيضا عن القاضي أبي محمد ۲۲۰/۹.

<sup>(۱۰)</sup> تيسير التفسير لأطفيش ۲۶۴/۴ ومشارك أنوار العقول ۳۴۰/۱، ونقله الجعبري في البعد الحضاري ۲۲۲ عن الثلاثي والمحشي.

<sup>(۱۱)</sup> شرح الجوهرة للباجوري ۱۵۴.

### ئهمانهش به‌لگه‌کانی ئهم بۆچوونهن:

أ- خوائ گه‌وره ده‌فرمووت: ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا﴾ الاعراف: ۱۸۰. واته: (هه‌ر بۆ خوائه هه‌موو ناوه جوان و پیرۆزه‌کان به‌و ناوانه دوعا و نزا بکهن و هاناو هه‌وار بۆ ئه‌و زاته به‌رن)، ئهم ئایه‌ته ناماژه به‌لگه‌یه بۆ ئه‌وه‌ی که خوائ گه‌وره ناوی چاکی هه‌ن، بۆیه له‌سه‌ر مرۆڤ پێویسته به‌و ناوانه له خوائ گه‌وره بپلرێته‌وه<sup>(۱)</sup>.

ب- دروسته. بوتريت: (يا جواد)، دروست نيه بوتريت: (يا سخي)، هه‌ردووکیان هه‌ر به‌یه‌ك مانا دین که بریتیه له: به‌خشنده‌یی و سه‌خاوته، دروسته بوتريت: (يا عالم) واته: ئه‌ی ئه‌و زاته‌ی که زانایه، دروست نيه بوتريت: (يا عاقل یا طیب یا فقیه یا فاهم یا لبیب یا عارف) که‌چی ئهم وشانه هه‌موویان له زمانه‌وانیدا هاوواتای وشه‌ی (العالم)، ئهمه‌ش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که به‌کاره‌ینانی هه‌ر ناوو سیف‌تیک ده‌بیت به‌پێی شه‌رع بیت و شه‌رع پێی پیدات<sup>(۲)</sup>.

پ- مه‌رج بۆ دروست بوونی به‌کاره‌ینانی هه‌ر ناویک بۆ خوائ گه‌وره - ئه‌وه‌یه که ده‌بیت ئه‌و ناوه تهنه‌ا پێداهه‌ل‌دان و ستایشی پوخت بیت و هیچ گومانیک هه‌لنه‌گریت - شتیکه تهنه‌ا که‌میک له زانایان نه‌بن به‌ باشی نازان، ئه‌و کاته‌ش ناوانیک ده‌هێنرینه ناو ناوه‌کانی خوائ گه‌وره، که به‌یه‌کنده‌نگی دروست نیه بۆ خوائ گه‌وره به‌کاره‌ینرین<sup>(۳)</sup>.

<sup>(۱)</sup> تفسیر الرازی ۷۴/۱۵.

<sup>(۲)</sup> تفسیر الرازی، سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

<sup>(۳)</sup> شرح الأسماء الله الحسنى للرازی ۳۳.

**بۆچوونی دووهم:** ئەگەر عەقل ئەوەی خستەپروو، کە واتای وشە کە چەسپاو و جێگیرە و شیاو بۆ خوای گەورە، ئەوا دروستە بۆ خوای گەورە بە کاربەیتن. ئەمە بۆچوونی: موعتەزێلەکان<sup>(١)</sup>، کەرەمییەکان<sup>(٢)</sup>، فەیلەسەفەکانە<sup>(٣)</sup>. (قازی ئەبو بەکری)یش بۆ ئەم پایە چوو بە بەلگە:

بلاو بوونەوهو بابوونی بە کارهێنانی وشە (خدا) (کە بە زمانی فارسی واتە: خوا) و (تکری) (کە بە زمانی تورکی واتە: خوا) ئەم ناوانە بە کارهێنرێن بەبێ ئەوەی بە ناپەسەند بزانرێت کەواتە یە کەدەنگی هەیه لەسەر دروستی بە کارهێنانی<sup>(٤)</sup>.

خاوەنی هەر جۆرە زمانیک ناویکی تایبەت بۆ خوای گەورە دادەنێت بە زمانی خۆی، هەر وەک دەلێن: (خدا)، ئەم وشەیه بە شێوەیه‌کی بەربلای بە کارهێنرێ بەبێ ئەوەی کەسێک بە ناپەسەندی بزانێت.

<sup>(١)</sup> تفسیر ابن عطیة ١٥٤/٦.

<sup>(٢)</sup> فتح الباری ٢٢٦/١١ و شرح أسماء الله الحسنى ٣٣ و روح المعاني ١٢١/٩ و تفسیر المنار ٤٤٤/٩ :

لوامع الأنوار البهية ١٢٥/١ و شرح الجوهرة للباجوري ١٥٤ و كلاهما عن المعتزلة.

<sup>(٣)</sup> تفسیر المنار، سەرچاوه‌ی پیشوو.

<sup>(٤)</sup> روح المعاني ١٢١/٩-١٢٢ و شرح أسماء الله الحسنى للرازي ٣٣ و ٣٦ و نالوسی له باقلانیهوه هیناوییه‌تی کە بۆچوونی یە کەمی پەسەند کردوو بریتییه له هه‌لۆسته کردن له ناست ناوه چاک و پیرۆزه‌کانی خوا، به تیروته‌سه‌لی له کتیبی (شرح المواقف) وه‌ریگرتوو کە پیچەوانه‌ی رای موعتەزێلەکان.

بەلām (ئێین حەجەر) له (فتح الباری ٢٢٦/١١) و ته‌ی باقلانی هیناوه کە هه‌مان بۆچوونه‌کی غه‌زالی پەسەند کردوو کە بریتییه له: درێژه پێدان (التفصيل). بەلām غه‌زالی له: (المقصد الأسنى ١٥٤) باسی ئەوەی کردوو کە قازی ئەبو بەکر پیتی وایه کە سیفەت و تایبەتمەندییه پەهاکان دروستە بۆ خوای گەورە بە کاربەیتن ئەگەر عەقل پیتی پێدا تهن‌ها ئەوه نه‌بی‌ت کە شەرع قەدەغە‌ی کردبێت یاخود مانایه‌کی بەدەسته‌وه‌دا کە نه‌ستم بێت بۆ خوای گەورە. بەلām ئەگەر رێگر نه‌بوو ئەوا دروستە بە کارهێنانیان.

ئەم سەرچاوانه ئاماژه‌یان بۆ ئەم بۆچوونه‌ی باقلانیان کردوو: السفارینی فی لوامع الأنوار البهية ١٢٥/١ و الباجوري فی شرح الجوهرة ٨٩.



به‌رپرچی دراوه‌ته‌وه: ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌ شتیکی چه‌سپاو بوایه، ئه‌وا ته‌نها په‌زامه‌ندی شه‌رع له‌مباره‌وه به‌س بوو، بۆ دروستی به‌کاره‌یتانی ئه‌و ناوانه<sup>(۱)</sup>.

**بۆچوونی سییه‌م:** درێژه‌پێدان (التفصیل). ئه‌مه‌ بۆچوونی غه‌زالییه، به‌پێی ئه‌م بۆچوونه دروسته سیفه‌تیک بۆ خوای گه‌وره به‌کاربه‌یتنریت که ئاماژه نه‌بیته بۆ زاتی خوا، به‌لکو ئاماژه بیته بۆ شتیکی زیاد له زات، به‌کاره‌یتانی ناوی بۆ خوای گه‌وره به قه‌ده‌غه‌ داناوه که ئاماژه به زاتی خوا ده‌کات<sup>(۲)</sup>. رازی وتویه‌تی: ئه‌مه‌ پای په‌سه‌نده<sup>(۳)</sup>.

### ئه‌مانه‌ش به‌لگه‌ی ئه‌م بۆچوونه‌ن:

بوونی یه‌کده‌نگی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که دروست نیه پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) به ناویک ناوینیین که باوکی ئه‌و ناوه‌ی لی نه‌نایته یاخود خۆی ئه‌و ناوه‌ی بۆ خۆی ده‌ستیشان نه‌کردبیته، به هه‌مان شتیه هه‌ر که‌سیکی گه‌وره‌ی تریش نایته ناویکی لی بنیین، که باوکی یان به‌خۆی له خۆی نه‌نایته، جا ماده‌م ئه‌مه‌ بۆ به‌دیته‌نراوان دروست نه‌بیته ئه‌ی چۆن بۆ خوای گه‌وره دروست ده‌بیته<sup>(۴)</sup>.

واتای (ئیلحاد) له‌م فهرمایشته‌ی خوای گه‌وره‌دا: ﴿وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ﴾ الأعراف: ۱۸۰.

ئیلحاد له زمانه‌وانیدا: بریتیه له لادان و لاریوونه‌وه، (لحد)یش له‌وه‌وه هاتووه: چونکه هه‌لکه‌ندنی گۆره‌که له ژیر لا ته‌نیشتیکی گۆردا ده‌بیته<sup>(۵)</sup>.

(۱) لوامع الأنوار البهية، سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

(۲) المقصد الأسنى للغزالي ۱۵۴. و ذکر قول الغزالي في: روح المعاني ۱۲۲/۹ وتفسير المنار ۴۴۴/۹ وأشار ظغلي الألويسي و لوامع الأنوار البهية ۱۲۵/۱ وشرح الجوهرة للباحوري ۱۵۴.

(۳) شرح أسماء الله الحسنی للرازي ۳۳، ناوبراو وتویه‌تی: (و پای په‌سه‌ندکراوی شیخ غه‌زالی که بریتیه له‌وه‌ی ناوانانی خوا پێویستی به په‌زامه‌ندی شه‌رع هیه و وه‌سف کردنی خوا به سیفه‌تیک پێویستی به په‌زامه‌ندی شه‌رع نییه، ئه‌مه‌ پای راست و په‌سه‌نده).

(۴) فتح الباري ۲۲۶/۱۱.

(۵) بحر العلوم للميرقندي ۵۸۵/۱ وشرح الأسماء الله الحسنی للرازي ۴۵ وتفسير ابن عطية ۱۵۶/۶ - ۱۵۷ وروح المعاني ۱۲۱/۹.

لادان و ئیلجاد له ناوه‌کانی خوادا له چهند روویک‌هوه ده‌بییت، بۆ نمونه:

۱- به‌کاره‌یتانی ناوه چاک و پیروژه‌کانی خوا بۆ جگه له خوای گه‌وره، وه‌ك چۆن  
كافره‌كان ناو له په‌یکه‌رو بته‌کانیان ده‌نێن خوا.

هه‌روه‌ها وه‌ك چۆن ناو له بته‌کانیان ده‌نێن (لات) كه له (اله)یان داتاشیوه، (العزی)  
كه له (العزیز)یان داتاشیوه، (المناة)یان له (المنان)یان داتاشیوه.  
موسه‌یله‌مه ناوی (الرحمن)ی له خۆ نابوو<sup>(۱)</sup>.

۲- ناوانی خوای گه‌وره به‌و ناوانه‌ی كه دروست نیه خوای گه‌وره‌ی پێ ناوینرێت،  
به‌وه‌ی ناوه‌كه مانایه‌کی خراب به‌ده‌سته‌وه. بدات، وه‌ك:  
ئه‌ی روو سپی، ئه‌ی سه‌خاوه‌مه‌ند، هاووتنه‌ی ئه‌م ناوانه<sup>(۲)</sup>.

دروست نیه ئه‌م ناوانه بۆ خوا به‌کاربه‌یتنرێن:  
(الزراع: جوتیار، پوینهر)، ئه‌گه‌رچی له‌م فهرماشته‌شدا هاتیبێت: ﴿أَنْتُمْ تَزْعُمُونَ أَمْ  
نَحْنُ الزَّاعُونَ﴾ الواقعة: ۶۴. واته: (ئایا ئیوه ده‌پوینن، یان هه‌ر ئیمه‌ین پوینهره‌وه‌ی به‌رهم  
هینهر).

(الرامی: فڕیده‌ر، هاوئێه‌ر)، ئه‌گه‌رچی له‌م فهرماشته‌شدا هاتیبێت: ﴿وَلَكِنْ أَلَلَّهَ  
رَمَى﴾ الأنفال: ۱۷. واته: (به‌لكو خوا فڕیدا).

(المسته‌زیه‌: گالته‌پێكه‌ر)، ئه‌گه‌رچی له‌م فهرماشته‌شدا هاتیبێت: ﴿اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ﴾  
البقرة: ۱۵. واته: (خوای سزای گالته‌جارییه‌كه‌یان لێده‌ستینێت "ده‌یانكات به‌ندو  
گالته‌جار").

<sup>(۱)</sup> تفسیر الرازی ۷۵/۱۵ و شرح أسماء الله الحسنی للرازی ۴۶ و تفسیر ابن عطیة، سه‌رچاوه‌ی پیشوو،  
وتیسیر التفسیر لأطفش ۲۶۵/۴ و تفسیر المنار ۴۴۲/۹ و لوامع الأنوار البهیة ۱/۱۲۸.

<sup>(۲)</sup> روح المعانی ۱۲۱/۹. وه‌و فی تفسیر الکشاف ۱۳۲/۲. و سه‌یری ئه‌مه‌ش بکه: تفسیر النسفی  
۶۲۰/۱.

(الماکر: فیلان)، نهگهرچی لهم فهرمايشته شدا هاتبيت: ﴿وَمَكْرُؤًا وَمَكْرًا لِّلّٰهِ﴾<sup>(۱)</sup> آله عمران: ۵۴. واته: ("دورژمنانی خوا" پیلانیان گیرا، خوايش پیلانهکانیان پووجهل کردنهوه).

دروسته بلیت: یا جواد، بهلام دروست نییه بلیت: یا سخی، چونکه خوی گهوره ناوی (سهخی) لهخو نهناوه.

دروسته بلیت: (یا قوی)، بهلام دروست نییه بلیت: یا شجاع<sup>(۲)</sup>.

دروسته بلیت: یا عالم، بهلام دروست نییه بلیت: یا عارف، یا فقیه، یا عاقل، یا لبیب، یا فطن، یا مدرک، کهچی ئەم ناوانه هاومانای ناوی (عالم)<sup>(۳)</sup>.  
دروسته خوی گهوره ناوینین به: (جواد، قوی، عالم)، چونکه بریتین له ناوه چاک و پیروژهکانی خوا، بهلام ئەو ناوانه‌ی که هاومانای ئەو سی ناوه، دروست نییه بو خوی گهوره بهکاربهیتن، چونکه خوی گهوره خوی بهو ناوانه ناو نهناوه.

سهبارەت بهو چه‌مک و ناوانه‌ی، که زانایانی زانستی که لام بو خوی گهوره بهکاریده‌هینن وهک: (پتویست: الواجب، پتویسته بوون: الواجب الوجوب، هه‌بوون: الموجود، به‌دییه‌نەر: الصانع، شاره‌زا: المتقن، باسکراو: المذکور، زات: الذات، زانراو: المعلوم، راستی: الحقيقة، شت: الشیء، چه‌سپا و جیگیر: الثابت...)، ئەمانه له ناوه چاک و پیروژهکانی خوا نین، نه‌گهر مه‌به‌ست له به‌کاره‌یتانی ئەو ناوانه بو خوی گهوره هه‌والدان بیت بو. راستیه‌کان:

أ- نه‌گهر مه‌به‌ست له به‌کاره‌یتانی ئەم ناوانه شه‌وه‌بیت که خوی گهوره له خود و زاتی خوی دا بوونی پتویست بیت... تاد، ئەوا بی گومان بهم شیوه‌یه‌یه، ده‌لیین:

(۱) روح المعانی ۱۰۳۲/۹.

(۲) بحر العلوم للسمرقندي ۵۸۵/۱ و پای زجاجی هیناوه. و سهیری ئەمه‌ش بکه: تفسیر الرازي ۷۴/۱۵ والنور للأعصم ۴۵۴.

(۳) الأسماء الحسنی لمحمد حسنین مخلوف ۲۲.

خوای گهوره بوونی پئویسته، زاته، ههیه، به دیهینهری هه موو شتیکه، شاره زایه به هه موو ئه و شتانه ی به دیهینه ناوه ... .

به م پییه دروسته به م سیفه تانه هه و ال سه بارهت به خوای گهوره به دین.

ب- ئه گهر مه به ست له و ناوانه، بریتی بیت له وهی هاوارو هانا بۆ خوای گهوره بریت به و چه مکهانه، جا به کارهیتانی ئه م وشه و چه مکهانه له نزاو پارانه وه کاندای دروست نییه. چونکه پێشینان دهیان وت: یا الله، یار رحمن، یا رحیم... سه رجه م ناوه پیروژه کانی تر، له هیچ یه کێک له پێشینان نه بیستراوه که بلێت: یا ذات، یا حقیقه، یا معلوم، یا مفهوم، لیم خو شهبه.

جا له کاتی نزاو پارانه وه، دروست نییه ئه م جوژه وشانه به کار بهیترین، به لکو قه دهغه بوونی پئویسته<sup>(۱)</sup>.

### واتای هه ندیک له ناوه چاک و پیروژه کانی خوا:

الله: ئه و زانایانه ی که دوو اون له باره ی واتای ناوه چاک و پیروژه کانی خوا، کۆکن له سه ر ئه وهی که هه موو ناوه کانی خوا جگه له ناوی (الله)، ئه و ناوانه ن که ده چنه ژیر چه تری سیفه ته داتاشراوه کان.

له باره ی ئه وهی ئایا وشه ی (الله) داتاشراوه یان نا ئه و بۆ دوو بۆچوون دابه ش بوون: **یه که م:** ئه مه وشه و ده برینی که که له بنچینه دا داتاشراو نییه، به لکو ناوێکی ناسینه ره که تنه ا ئاماره یه بۆ خوای گهوره، وه ک سه رجه م ناوه ناسینه ره کانی تر. ئه مه رای (شافیعی، ئه بو حه نیفه، حوسهینی کوپی فوزهیلی به جلی، قه فالی شاشی، خهتابی،

<sup>(۱)</sup> تفسیر الرازی ۷۳/۱۵ و تفسیر المنار ۴۴۳/۹. و آلوسی له: (روح المعانی ۱۲۲/۹) دا باسی کردووه: (به یه کدهنگی ئه مانه چه سپاون: دروستکه ر و ئه و زاته ی ههیه و پئویست و له میژینهیه و بۆ سه رهتایه، وتراوه: هۆکار....).

ئەبو یەزید بەلخی، غەزالی) و زۆربەى زانا لیکۆلەرەکانە، (رازی)یش ئەم بۆچوونەى پەسەند کردووە. ئەمە یەک لە دوو راکەى (خلیل)، (سیبویه)، (میردە)<sup>(۱)</sup>، (ئیبازیه‌کان)<sup>(۲)</sup> و (جۆینی)ش ئەم بۆچوونەى بەراست داناوە<sup>(۳)</sup>.

هەندیک لە بەلگەکانی ئەم بۆچوونە:

خوای گەورە دەفەرموویت: ﴿ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ﴾ مريم: ۶۵. واتە: هیچ شتیک لە بووندا نییه کە بەناوی "الله" بێت جگە لە خوا، بەمەش سەلمینرا کە ئەو وشەیه ناوە، ئەگەر داتاشارا و بوایه، ئەوا نەدەبوو ناو، بەلکو دەبوو سیفەت.

شتیکى نەریتییه، کە دەوتریت: (المَلِك، القُدُوس، السَّلَام) ناوی خوا (الله)ن، ناوتریت (الله) ناوی (المَلِك، الخَالِق، البَارِي)<sup>(۴)</sup>.

**دووهم:** بریتییه لەو وشەیهى کە لە ناو داتاشاراوەکانە.

ئەمە بۆچوونی زۆربەى موعتەزێلە و ئەدیبەکانە<sup>(۵)</sup>.

ئەمەش هەندیک لە بەلگەکانیان:

خوای گەورە دەفەرموویت: ﴿ وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى ﴾ الأعراف: ۱۸۰. لەم ئایەتەدا هاتوووە کە ناوەکانی خوای گەورە بە چاکى و جوانى وەسف کراون، کاتیک ناو بە چاک و جوان وەسف دەکریت کە ناولینراوەکەش ئەو سیفەتەى هەبیت، جا ناولینراوەکە چاک دەبیت بەپێى سیفەتەکانى نەوێک بەپێى خودى خۆى، بەمەش پێویست دەبیت کە هەموو ناوەکانى خوا ئاماژە بن بۆ سیفەتەکانى خوا نەوێک بۆ زاتى ئەو.

وێلامى ئەم بۆچوونە دەدەمەو بەوێ:

(۱) شرح أسماء الله الحسنى للرازي ۱۰۶. وانظر قول الغزالي في كتابه المقصد الأسنى ۶۰.

(۲) النور للأصم ۲۸۹ وتوحيته: پيم وايه ئەمە بۆچوونی هاوێلکافانە.

(۳) الإرشاد للجويني ۱۴۴.

(۴) شرح أسماء الله الحسنى للرازي ۱۰۷. وسهيري: النور للأصم. بکە.

(۵) شرح أسماء الله الحسنى للرازي ۱۰۱.

له نایه‌ته‌که‌دا ناوه‌کان دراونه‌ته پال خوا (الله)، بۆیه ده‌بیته‌ته ناوه که (الله) شتیکی به‌ده‌ر بیته له ناوه‌کانی تر.

ناو که به چاک داده‌نریت له‌بهر ئه‌وه‌یه چونکه ناوی‌نراوه‌که پێژدارو باشه، جا ئهم ناوه که (الله) یه ناوه بۆ زاتی خوا، بۆیه پێرۆزترین و پێژدارترین ناوه<sup>(۱)</sup>.  
ئه‌وانه‌ی ئهم بۆ‌چوونه‌ی دووه‌میان هه‌یه چه‌ند رایه‌کیان هه‌یه له باره‌ی داتاشارانی وشه‌ی (الله)، ئه‌مه‌ش هه‌ندیک له راکانیان:

۱- ئهم وشه‌یه داتاشاروه له (أله الرجل إلى الرجل يألوه إليه) واته: له تاو ئه‌و کاره‌سات و چه‌رمه‌سه‌رییه‌ی به‌سه‌ریدا هاتوه‌ په‌نای بۆ برد، (ألوه) واته: په‌نای دا و ئارامگه‌ی پێدا، جا به‌م پێیه به (اله) ناو ده‌نریت، هه‌روه‌ك ئه‌گه‌ر یه‌كێك ئیمامه‌تی و پێشه‌واتی خه‌لك بکات پێی ده‌وتریت ئیمام.  
له‌بهر ئه‌وه‌ی ئه‌مه ناوی‌که بۆ زاتیکی گه‌وره، ناوه‌که‌یان به (أل) پێناساندن گه‌وره‌و کردووه جا وتویانه (الإلاه)، دواتر (همزه) یان گران کرد له‌و وشه‌یه‌دا که زۆر به‌کارده‌هێنریت، جا له‌بهر ئه‌وه‌ی بوونی (همزه) له ناوه‌پراستی وشه‌ گوشاریکی زۆری هه‌یه (همزه) که‌یان لا‌برد، جا ناوه‌که بووه (الله) وه‌ك چۆن له‌ قورئاندا دابه‌زیوه.

ئه‌مه رای حارسی موحاسیبی و جگه له‌ویشه.

۲- داتاشاروه له (لاه يلوه) ئه‌گه‌ر به‌رز بووه‌وه، خوا ی گه‌وره به‌رزه به‌بێ شوین.  
۳- داتاشاروه له (تألوه) که بریتییه له په‌رستن، ده‌وتریت: (أله يألوه إلهه) واته: په‌رستی، ده‌په‌رستی، په‌رستن. له‌بهر ئه‌وه‌ی له راسیدا هه‌ر خوا په‌رستراوه بۆیه

<sup>(۱)</sup> شرح أسماء الله الحسنی للرازي ۱۰۸-۱۰۹.

ناونراوه (اله) <sup>(۱)</sup>.

بهروبوومی نهم ناوه له مروڤدا بریتیه له پهرستن (تأله)، واته دل و هیمه تی له خوڤه ویستی و پهرستنی خوادا پڤوچو بیت، جگه له خوی گهوره کهسی تر نه بینیت، هیوای تهنها به خوا بیت و تهنها لهویش بترسیت <sup>(۲)</sup>.

**الرحمن الرحيم:** دوو ناون که له وشه (رحمة) وه <sup>(۳)</sup> داتاشراون، که دپرشتهی (مبالغه) <sup>(۴)</sup>.

جا (الرحمن) تایبه تهره له (الرحيم)، جگه له خوی گهوره کهس بهو ناوه ناو نانریت، بهلام ده کریت ناوی (الرحيم) بۆ جگه لهو به کار بهیت، جا دهوتریت: کهسیکی به یهزمی (الرحيم) ناوتریت: (الرحمن) ه.

لهم پرووه ناوی (الرحمن) وهك ناوی ناسیتەر (علم) مامه لهی له گهل ده کریت، نه گهرچی له وشه (رحمة) یش داتاشراویت، بۆیه خوی گهوره ههر دوو ناوه کهی بهیه کهوه کۆکردۆتهوه لهم فرمایشته دا: ﴿ قُلْ أَدْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ ﴾ الإسراء: ۱۱۰. <sup>(۵)</sup> واته: (بیان بلی: ئیوه له نزو دوعاتاندا هاوار له "الله" بکهن یان به سیفه تی پرۆزی "الرحمن" هاتای بۆ بهرن، بههر ناوو سیفه تیکی جوان هاواری لیبکهن و نزا یکهن دروسته، چونکه نهو خوهنی هه موو سیفات و ناوه پرۆزو جوانه کانه).

<sup>(۱)</sup> شرح أسماء الله الحسنى للرازي ۱۰۹-۱۱۷ چهند پروویکی تری داتاشراوی وشه کهی باس کردووه. و سهیری نهمهش بکه: الإرشاد للجويني ۱۴۵ والنور للأصم ۲۸۹ والقاموس المحيط، والمصباح المنير، و كلاهما في مادة (أله)، والأسنی للقرطبی ۲۹۹.

<sup>(۲)</sup> المقصد الأسنى للغزالي ۶۰.

<sup>(۳)</sup> المقصد الأسنى للغزالي ۶۱. و سهیری نهمهش بکه: شرح أسماء الله الحسنى للرازي ۱۵۰-۱۶۹.

<sup>(۴)</sup> تحفة الأخوذي ۲/ ۳۶۰.

<sup>(۵)</sup> المقصد الأسنى للغزالي، سهرچاوهی پیتشو. و سهیری نهمهش بکه: النور للأصم ۳۹۱ و تحفة الأخوذي، سهرچاوهی پیتشو.

وتراوه: (الرحمن) بریتییه له‌وه‌ی به‌به‌زه‌یه به هه‌موو به‌دیه‌تێراوان له دنیا و دوا‌پۆژدا، (الرحیم): بریتییه له‌وه‌ی به به‌زه‌یه تاییه‌ت به باوه‌رداران<sup>(١)</sup>.

به‌روبوومی ناوی (الرحمن) بریتییه له‌وه‌ی مرۆف به‌زه‌یی بیت‌هه به به‌نده بی‌ئاگاکانی خواو به میهره‌بانی په‌فتاریان له‌گه‌ڵ بکات، به‌چاوی په‌حه‌ته‌وه سه‌یری گونا‌ه‌باران بکات، نه‌وه‌ک به‌چاوی نازاردان، بیزار نه‌بیت له‌ل‌بردنی گونا‌ه‌کان ته‌مه‌ش وه‌ک به‌زه‌یی هاتنه‌وه به گونا‌ه‌باران.

به‌روبوومی ناوی (الرحیم) له مرۆفدا بریتییه له‌وه‌ی به‌پیتی توانای خۆی هه‌ر هه‌ژاری و نه‌داری و پێویستیه‌کی بینی به‌ری لی‌ب‌گرت و به سامانی خۆی پری بکاته‌وه، ته‌گه‌ر نه‌یتوانی به سه‌روه‌ت پری بکاته‌وه، ته‌وا به دوعا پشته‌ی ب‌گرت و یارمه‌تی بدات، تا به‌ده‌رده‌که‌وێت که به‌ژداره له لادانی نازاره‌که<sup>(٢)</sup>.

**القدوس:** پاک و دوور له که‌م و کوری و ناته‌واوی و عه‌یه‌کان، (فعول) له دراشته‌ی (مبالغه)یه<sup>(٣)</sup>.

**المؤمن:** نه‌وه‌یه که ئارامی و د‌ن‌یایی و نه‌مینی ده‌دریته پال، ته‌مه‌ش له میان‌ه‌ی که‌ل‌ک و هه‌رگه‌ن له هۆکاره‌کان، و گرتنی رێگه‌کانی مه‌ترسی. د‌ن‌یاکه‌ره‌وه‌ی په‌ها (المؤمن المطلق) بریتییه له‌وه‌ی که هه‌موو ئارامی و نه‌مینیه‌ک له‌لایه‌ن نه‌وه‌وه بیت، که ته‌ویش بریتییه له خ‌وای گه‌وره<sup>(٤)</sup>. ته‌مه و هه‌رگه‌راوه له:

أ- ئیمان: که به مانای دان پێدانان د‌یت، واته: پێغه‌مبه‌رانی به راستدانا به‌وه‌ی به پێشاندانی ده‌رئاسا (موعجیزه) پشته‌ی ته‌وانی گرت، راستگۆیه له‌وه‌ی به‌ئینه‌یدا که به

<sup>(١)</sup> النور للأصم، سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

<sup>(٢)</sup> المقصد الأسنى للغزالي ٦٢.

<sup>(٣)</sup> تحفة الأحوذی، سه‌رچاوه‌ی پێشوو. وهو في شرح أسماء الله الحسنى للرازي ١٨١ وقارن بما قال الإمام

الغزالي في المقصد الأسنى ٦٥ والقرطبي في الأسنى ٢٢٩.

<sup>(٤)</sup> المقصد الأسنى للغزالي ٦٧.



بەندەکانی داوھ لەوھێ پاداشتیان دەداتەوھ.

ب- ئیمان: کە بە واتای ئارامی و ھێمنی و ئەمینی دیت کە دژی ترسە. واتە: خوای گەورە پارێزراویان دەکات لە سزای خۆی و دلتیایان دەکاتەوھ<sup>(١)</sup>.

المھیم: بەپێوەبەر و پاپەرینەری بەدیھیتراوھ کەنە لە کاروبار و پۆزی و ئاکامیان دا، لە کار پاپەراوە کە بە چاودێری کردن و زالبوونی و پاراستنی بەدیھیتراوھ کانیەتی. چاودێری کردن دەگەریتەوھ بۆ زانست، زالبوونیش دەگەریتەوھ بۆ توانای تەواو، پاراستنیش دەگەریتەوھ بۆ عەقل، جا ناوی (المھیم) کۆکەرەوھێ ھەرسێ ئەو مانایانە، ھیچ کەسێک ئەو سێ سیفەتانە بە کاملی کۆ ناکاتەوھ، تەنھا خوای گەورە نەبیت<sup>(٢)</sup>.

جا (المھیم) بریتیە لەوھێ ھەلدەستیت بە چاودێری و پاراستنیک لە سنوربەدەر<sup>(٣)</sup>. یان (المھیم) بریتیە لە گەواھیدەر، چونکە خوای گەورە شایەتیدەر و گەواھیدەر، لەسەر گوشتار و کردارەکانی بەدیھیتراوھ کانی. یاخود بریتیە لە خواوەنی بەزەبی و مێھرەبانی زۆر<sup>(٤)</sup>.

العزیز: زال، ھەرگیز ناشکیت. ئەم وتەبەسەرە لەوھێ ھاتوو: (من عزّ بَرٌّ) واتە: ھەرچی زال بێت شت دەست دەخات<sup>(٥)</sup>.

غەزالی وتویەتی: ھاوشیوھێ ئەو نییە، سەرچاوەی پێداویستییە، گەشتن پیتی سەختە. ھەر زاتیک ئەو سێ مانایە تییدا کۆ نەبیتەوھ ناوی (العزیز) ی لی ناریت<sup>(٦)</sup>. الرزاق: بەدیھیتەری رزق و پۆزییە کەنە، پۆزی بەدیھیتروانی دەدات.

(١) تحفة الأحوذی ٢/٢٦٠ و شرح أسماء الله الحسنى للرازي ١٨٥ والنور للأصم ٢٩٧.

(٢) المقصد الأسنى للغزالي ٦٩.

(٣) تحفة الأحوذی ٢/٢٦٠.

(٤) شرح أسماء الله الحسنى للرازي ١٨٨. و بروانه ئەمەش: تحفة الأحوذی، سەرچاوەی پێشوو. النور للأصم ٢٩٨.

(٥) أسماء الله الحسنى للرازي ١٩٠ و تحفة الأحوذی ٢/٢٦١ والنور للأصم ٢٩٩.

(٦) المقصد الأسنى للغزالي ٦٩. و بروانه ئەمەش: الأسنى للقرطبي ٢٠٤.

دوو جور پۆزی ههیه: پۆزی دیار: که بریتییه له خواردن و خواردنه مهنیه کان، بۆ لاشه و جهسته کانه. پۆزی شاراو: بریتییه له زانیاری و زانست، که بۆ دله کانه<sup>(۱)</sup>.

الحکم: ئەو دادوهریه که فهرممان و حوکمه کهی ڤهت ناکریتتهوه، پیداجوونهوه بۆ بریاره کهی ناکریت.

بهروبوومی ئەم ناوه له مرۆڤدا، بریتییه له وهی بزانییت، که پینوس هه موو شتیکی نووسیوه، که ده بییت و ئەمهش یه کلا کراوه تهوه، ههر هۆکاریک به رهو ئەنجامه کهی ئاراسته کراوه.

خوای گه وه بۆ ههر ئەنجامیک هۆکاره کهی دیاری کردوه، جا ئەگه هۆکاره کهی کهوته کار، ئەوا هاتنه جیی ئەنجامه که پینوست ده بییت، به ئەندازه یکی دیاریکراو نه زیاد نه کهم.

ئەگه مرۆڤ زانی ئەو شتهی که له قهدهردا بریاری له سهردراوه ههر دیتته بوون، ئەو کاته داوای پوختهی پۆزییه کهی ده کات و دهروونی ئارام ده بییت و دلی شله ژاوا ناییت<sup>(۲)</sup>، دلی ده زانییت که ههرچی ڤووبه ڤووی ده بیته وهو تووشی ده بییت، ههر له بی سه رهتا و هه ربوو (أزل) وه بریاری له سهردراوه، بۆیه پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فه رموویه تی: (من عرف سرَّ الله في القدر هانت عليه المصائب) واته: ئەوهی په یی به نه یینی خوا ببات له قهدهردا ئەوا کاره ساته کانی له لا سووک ده بن و له سه ری گران نابن<sup>(۳)</sup>.

اللطیف: بریتییه له وهی که خاله وردو نادیاره کانی به رژه وه ندیه کان ده زانییت، به ریگه و شتوازی نهرم و نیان ئەم به رژه وه ندیه یانه ده گه یه نیتته ئەوانه ی شایه نن.

<sup>(۱)</sup> المقصد الأسنى للغزالي ٧٩ و تحفة الأحوذی، سه رچاوه ی پیتشو. و ڤروانه ئەمهش: شرح أسماء الله الحسنی للرازي ٢٢١.

<sup>(۲)</sup> المقصد الأسنى للغزالي ٨٥-٨٩ و تحفة الأحوذی ٤/٢٦١.

<sup>(۳)</sup> شرح أسماء الله الحسنی للرازي ٢٣٧.

ئه‌گەر وردبینی له زانستدا، له‌گه‌ڵ نهرم و نیانی له کرداردا، کۆبوونه‌وه مانای (اللطیف) ده‌به‌خشن، ته‌سه‌ر ناکریت ئه‌مه به کاملی له غهیری خوای گه‌وره‌دا بێته‌جی. به‌روبوومی ئه‌م ناوه له مرۆڤدا بریتیه له به‌زی هاته‌وه به به‌نده‌کانی خوا و نهرم و نیانی نواندن له‌گه‌ڵیان. له بانگه‌وازی کردن بۆ لای خوا و پێنموونی کردنیان بۆ به‌خته‌وه‌ری دواڕۆژ، به‌بی گرتنه‌به‌ری تووندو تیژی و ده‌مارگیری و ده‌مه‌قالتی. چاکترین رووی نهرم و نیانی بریتیه له خۆ پازاندنه‌وه به خه‌سله‌ت و پێژینی چاک و کرده‌وه‌ی باش، چونکه ئه‌مه کاریگه‌ری و کێشنده‌یه‌که‌ی گه‌وره‌ترو باشتره له وشه‌ی پازاوه<sup>(١)</sup>.

الحلیم: گونا‌هی گونا‌ه‌کلران ده‌بینیت، که پێچه‌وانه‌ی فه‌رمانی ئه‌و رفتار ده‌کریت، به‌لام تو‌ره نابیت و په‌له ناکات له تۆ‌له سه‌ندنه‌وه سزادان سه‌رباری ئه‌وه‌ی ئه‌وه‌په‌ری توانای هه‌یه.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموو‌یت: ﴿وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكُوا عَلَى ظُهُرِهِمْ مِنْ دَابَّةٍ﴾ فاطر: ٤٥. واته: (خۆ ئه‌گەر خوا تۆ‌له‌ی له خه‌لکی به‌سه‌ندایه له سه‌ره‌نجامی کارو کرده‌وه‌ی نادروستیاندا، هه‌رچی زینده‌وه‌ر هه‌یه له‌سه‌ر پرووکاری زه‌وی نه‌ده‌ما).

به‌روبوومی ئه‌م ناوه له مرۆڤدا زانراوه، که نهرم و نیانی له خه‌سله‌ته هه‌ره چاکه‌کانی به‌نده‌کانه<sup>(٢)</sup>.

<sup>(١)</sup> المقصد الأسنى للغزالي ٩٢. و سه‌یری ئه‌مه‌ش بکه: شرح أسماء الله الحسنى للرازي ٢٤٠ و أشار إلى الغزالي، و تحفة الأحوذی ٢٦١/٤.

ده‌وتریت: (لطف به و له یلطف "کنصر" لطف): به‌زه‌بی پێدا هاته‌وه. و (لطف یلطف "ککرم"): بچوک و ورد بوو. / القاموس المحيط مادة (لطف) و تحفة الأحوذی، سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

<sup>(٢)</sup> المقصد الأسنى للغزالي ٩٤. و سه‌یری ئه‌مه‌ش بکه: شرح أسماء الله الحسنى للرازي ٢٤٢-٢٤٤ و تحفة الأحوذی، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، والنور للأصم ٣١٤.

المُقِیت: به‌دییه‌نهری پۆزی و خۆراکه، گه‌یه‌نهری پۆزییه به‌جه‌سته‌کان، که بریتیه له خوارده‌مه‌نیه‌کان و خواردنه‌کان، پۆزی گه‌یه‌نهره به‌دله‌کان که بریتیه له زانیناریی و زانست.

یاخود بریتیه له زāl بوو به‌سه‌ر شته‌کان، ئه‌وه‌ی تواناداره به‌سه‌ر شته‌کاندا. زāl بوونیش به‌تواناداری و زانست ده‌بیّت. خوای گه‌وره ده‌فرموویّت: ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيتًا﴾ النساء: ۸۵. واته: ئاگاداری توانادار. واتاکه‌ی ده‌گه‌رپته‌وه بۆ کۆبوونه‌وه‌ی توانا و زانست به‌یه‌که‌وه<sup>(۱)</sup>.  
یاخود به‌مانای پارێزهره<sup>(۲)</sup>.

الحسیب: دابینکه‌ر (الكافی)، کاتیك خواردن و خواردنه‌وه‌و شته‌کانی ده‌وروه‌ری مروّقی به‌دییه‌تئا ئه‌وه‌نده‌ی به‌ مروّف به‌خشی که به‌سی بیّت<sup>(۳)</sup>.  
به‌روبوومی ئهم ناوه له مروّفدا ئه‌وه‌یه که تیّبکۆشیت بۆ ئه‌وه‌ی له پروکه‌شدا بیته دابینکه‌ری پێداویستی نه‌داران.  
یان (الحسیب) بریتیه له لیپرسه‌ره‌وه.

به‌روبوومیشی بریتیه له‌وه‌ی مروّف لیپچینه‌وه له‌گه‌ل خۆی بکات، پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ده‌فرموویّت: (حاسبوا أنفسکم قبل أن تحاسبوا) واته: له‌خۆتان بیچهنه به‌ر له‌وه‌ی لیپچینه‌وه‌تان له‌گه‌ل بکریّت.  
یاخود (الحسیب) بریتیه له‌ خاوه‌ن پله‌وپایه و شکۆ، ئه‌وه‌ی که هه‌موو به‌شیکی له شکۆداری هه‌یه<sup>(۴)</sup>.

<sup>(۱)</sup> المقصد الأسنى للغزالي ۱۰۲. و سه‌یری ئه‌مه‌ش بکه: شرح أسماء الله الحسنی للرازي ۲۵۹-۲۶۰ و تحفة الأخوذي ۲۶۱/۴ والنور للأصم ۳۳۹.

<sup>(۲)</sup> شرح أسماء الله الحسنی للرازي، والنور للأصم، هه‌ردوو سه‌رچاوه‌که‌ی پێشوو، وکلاهما عن أبي عبيدة معمر بن المثنی، و تحفة الأخوذي، سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

<sup>(۳)</sup> المقصد الأسنى للغزالي ۱۰۲ و شرح أسماء الله للرازي ۲۶۰ و تحفة الأخوذي، سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

بەرۆو بوومەکە لە مرۆڤدا بریتییه لەوەی کە مرۆڤ — بزائیت شکۆدارییەکە لەوەیە خۆی گەورە بناسیت و گوێرایە ئی بکات.

الودود: بریتییه لەوەی باشە بۆ هەموو دروستکراوەکانی دەوێت، چاکە لەگەڵیان. ئەم شەرقەییە نزیکە لە واتای (الرحیم)، جیاوازی نێوانیان ئەوەیە کە: پەچمەت داپژان پێویستی بە بوونی پەحم پێکراویکی لاوازه، بەلام (خۆشەویستی: الود) ئەمە پێویست نییه، بەلکو بەخشندهی سەرەتای دەرەنجامەکانی خۆشەویستیە<sup>(۲)</sup>.

بەرۆوومی ئەم ناو لە مرۆڤدا، ئەوەیە کە خەلکی خۆشبووێت، بە پێگە شەپعیەکان. هەرۆک ئەم فەرماشتهی پێغەمبەر (صلی الله علیه وسلم) لەوەوە هاتووە کاتیک ددانە چوارینەکە شکا لە جەنگی (أحد) دا فەرمووی: (اللهم اهدِ قومي فإنهم لا يعلمون)<sup>(۳)</sup> واتە: خاویەگیان پێنموونی هۆزەکەم بکە چونکە نازان.

خۆشەویستی لە خەلکیوە بریتییه لەوەی کە چی بۆ خۆی پێخۆشە، ئەوەشی بۆ خەلک پێخۆش بێت، پەلی لەوەش بەرزتر ئەوەیە کە خەلکی پێش خۆی بجات. هەرۆک یەکیکیان وتی: (دەمەوێت بێم بەپردیک لەسەر ئاگر، بەدیھێنراوان بەسەرمدا تێپەرن و ئازار نەخۆن)<sup>(۴)</sup>.

الصمد: جێگای مەبەستە، جێگای نیازە، بۆ هەموو پێویستیەک پەروی تێدەکرێت<sup>(۵)</sup>. العفو: لە گوناھەکان خۆش دەبێت و تاوانەکان دەسپێتەو. نزیکە لە ناوی (الغفور)، بەلام (مبالغه) زیاترە، (الغفران) واتە داپۆشین، (العفو) واتە: سپینەو، سپینەوێش قولترو بەهێزترە لە داپۆشین.

(۱) شرح أسماء الله للرازي، سەرچاوەی پێشوو. و پێشتر فەرموودە (لە خۆتان پێچنەو...): لە: (گرنگی بیروباوەردا) باسی پێگەکانی هاتنی کراوە.

(۲) المقصد الأسنى للغزالي ۱۰۹ و شرح أسماء الله الحسنی للرازي ۲۷۴.

(۳) شرح أسماء الله الحسنی للرازي، سەرچاوەی پێشوو.

(۴) المقصد الأسنى للغزالي، سەرچاوەی پێشوو.

(۵) المقصد الأسنى للغزالي ۱۱۹. و سەیری ئەمەش بکە: شرح أسماء الحسنی للرازي ۳۰۴ و تحفة الأخوذي ۲۶۲/۴ والنور للأصم ۳۸۶.

به‌روبوومی ئهم ناوه له مڕۆفدا بریتییه له‌وه‌ی له‌و که‌سه خۆش بپییت که سته‌می  
لێکردووه‌و ته‌نانه‌ت چا‌که‌شی له‌گه‌لدا بکات<sup>(١)</sup>.

---

<sup>(١)</sup> المقصد الأسنى للغزالي ١٢٤. بروانه ئهمه‌ش: شرح أسماء الله الحسنى للرازي ٣٢٦ وعفّة الأحوذی،  
سه‌رچاوه‌ی پێشوو. ته‌فسیری ئهم ناوانه له‌م سه‌رچاوه‌یه‌شدا هاتووه: الإرشاد للجويني ١٤٣-١٥٥.

## دەروازەى سېيەم

### سېفەتەكانى خوداو

### ئەو شتانەى لەسەرى كەلەكە دەبن

لێرەدا زانایانى كەلام باسى ئەو شتانەیان كەردووە كە بۆ خۆى مەزن: پێویستە،  
ئەستەمە، دروستە.

### یەكەم: ئەو شتانەى پێویستن بۆ خۆى بەرزو پیرۆز

هەندێك لە زانایانى كەلام ئەو سېفەتەكانەى بۆ خوا پێویستن دابەشیان كەردووە، بەم  
شیوەیە:

- ۱- سېفەتى خودى (نفسى): كە سېفەتى بوون (الوجود)ە.
- ۲- سېفەتە پێچەوانەكان (السلبية): كە پێنجن: لەمێژینە و دێرینی (القدم)، نەمرى و  
هەرمان (البقاء)، پێچەوانەى پەیدابوان (مخالفة الحوادث)، بى نیازی و بەخۆوە  
راوەستان (القيام بالنفس)، تەنهایى (وحدانية)،
- ۳- سېفەتە واتایەكان (المعاني): كە حەوتن: توانا (القدرة)، وىست (الارادة)، بىست  
(السمع)، بینین (البصر)، دوان (الكلام)، ژيان (الحياة). راجیایان هەیه لەبارەى  
سېفەتى بەدیھێتان (تكوين)، لەجێى خۆى پروون كەردنەوێ بۆ دەكەین<sup>(۱)</sup>.

---

<sup>(۱)</sup> پروانە ئەم جوۆرە دابەشكەردنە لە: شرح خريدة البهية للدردير و حاشية الصاوي عليه ۵۸ و  
لەپەرەكانى دواتر، و شرح المجوهرة الباجورى ۱۰۴ و لەپەرەكانى دواتر، و رسالة في التوحيد و الفرق  
المعاصرة لشيخ كمال الدين الطائي ۲۴ و لەپەرەكانى دواتر.  
بەشى چوارەمیش هەیه، كە بریتییە لە: (سېفەتە مەعنەویەكان)، كە ئەمانەن: خۆى گەورە: بە  
توانایە، وىستەرە (مرید)، بیسەرە، بینەرە، زانایە، قسەكەر، زیندووە. لەسەر ئەم بەشە زانایان  
راجیایان هەیه و نامانەوێت بچینە سەرى. تەنها ئەو نەبیّت دەلێن: سېفەتە مەعنەویەكان  
بەرھەمى سېفەتە واتایەكان.

## - سیفەتی خودی (نفسی): سیفەتی بوون (الوجود)

بوونی خودای بالادەست و خاوەن شکۆ

(صفة ثبوتية، يدل الوصف بها على نفس الذات، دون معنى زائد عنها) واتە: سیفەتیکی ھەمیشەیی و جێگیرە، وەسفکردن خودی خوا بەم سیفەتە، ئاماژەیە بۆ خودی زاتی پاکی خوا نەوێک بۆ واتا و شتیکی زیاد و بەدەر لە زاتی خوا. شروۆفەکردنی پێناسەکە:

سیفەت (صفة): ڕەگەزە، ھەموو سیفەتەکان لەخۆ دەگرێت.

ھەمیشەیی و جێگیر (ثبوتية): ئەدریته پال جێگیربوون (ثبوت)، چونکە ئەمە جێگیرو چەسپاو لە ھۆشدا. بەمەش سیفاتی پێچەوانە (الصفات السلبية) لەم چوارچۆیە دەچنە دەر وەک: دێرینی و لەمێژینە (القدم) و نەمری و ھەرمان (البقاء)... بەھۆیە (بها): لەو سیفەتە دەتاشرێ و دروست دەبێت نەوێک بەخودێ... تەکە، بۆیە دەلێن: خوا ھەمە (موجود)ە، و نالێن: خوا بوون (وجود)ە.

دەسوقی لە حاتییەکی لەسەر (أم البراهین ۱۱۹) وتوێت: (واتە: سیفەتی بوونی "الكونية" کە باسکرا سیفەتیکی چەسپاو بە زاتەو ڕاوەستاو و پەییوەستە بە تواناو. یەکیک لەو سیفەتانە بوونیە کە توانایە، ئەوێ تریشیان بەھەمان شێو چەسپاو و ناتوانرێت ببینرێت کە بریتیە لەوێ خوا توانادارە، لە بارە سیفەتی "ھەرمان: الباقی"یش ھەمان قسە دەکات. بزانی ئەم سیفەتە مەعنەویانە ھەوتن، بۆ خوا گەرە پێویستن، بەیەکدەنگی ئەھلی سوننە و موعتەزیلە، سەبارەت بە چەسپاندنی و لادانی "حال: بریتیە لەو ھۆیە کە لە نێوان بوون و نەبووندا ھەیە. (وەرگێڕ) "راجیاییە کە لەسەر واتای پەییوەست بوونەکیەتی بە زاتی بەرزێ خوا. جا ئەوێ بۆچوونی وایە حال بوونی نییە - ھیچ ھۆیک نییە لە نێوان بوون و نەبوون، ھەرۆک ئەشعەری بۆچوونی وایە - وتوێت: واتای ئەوێ خوا گەرە زانیە، بریتیە لەوێ زانستی ھەیە، مانای وا نییە سیفەتیکی زیادە تر لە دەرەوێ ھۆشدا ھەیە کە بوونی زانستە کە بچەسپێت. ئەوێ ئەش کە وتیانە حال ھەمە دەلێن خوا گەرە زانیە بە سیفەتیکی جیا لەو زانستە پەییوەستە بە زاتی خواو، ئەم سیفەتە سەرەخۆ نییە و نەبووی تەواویش نییە بەلکۆ ھۆیکە لە نێوان بوون و نەبوون، واتە: نەگەشتوو تە پەلی بوون و داش نەبەزیو تە ناست پەلی نەبوون).



ئاماژیه بۆ خودی زاتی خوا (علی نفس الذات): واته ئاماژه ناکات بۆ شتیکی به دهه له زاتی خوا، چونکه زاتی خواى گهوره ئه ندیشه ناکریت به بی بوونی ئه م سیفه ته، بۆیه به سیفه تی بوون (وجود) ی ناو نراوه. به مهش سیفاتی واتایی (معانی) و معنوی له م سیفه ته دا ده ده چن.

به بی ئه وهی ئاماژه بکات به واتا و شتیکی به دهه و زیاد له زاتی خواى (دون معنی زائد عنها): شروقهی وتهی: ئاماژیه بۆ خودی زاتی خوا (علی نفس الذات) <sup>(۱)</sup>.

<sup>(۱)</sup> شرح الخريدة للدردير و حاشية الصاوى عليه ٥٤. و صاوى ئه م پیتاسه یه دا وه ته پال تفتازانی، سهیری ئه م پیتاسه یه بکه له: شرح الجوهره للباجوري ١٠٧/١.

شیخ سه نووسی له شه رحه که ی له سه ر (أم البراهین ٧٤-٧٥) وتویه تی: (له مه زه به بی شیخ ئه شه ره بی دا هه ندیک نه رمی نواندن هه یه له ژماردن "بوون: وجود" وه سیفه تی خوا، چونکه "بوون" له لای ئه شه ره ی خودی زاته، سیفه تیکی زیاد له زاتی خوا نییه، زاتی خوا داش سیفه ت نییه، به لām له بهر ئه وه ی زاتی پیرۆزی خوا له ده رپین و بیژه دا پی وه سف ده کریت، بۆیه ده وتریت زاتی خوا ی بی وینه، به م پییه دروسته به شیوه یه کی گشتی وه سیفه ت بژمیردریت. به لām له سه ر مه زه به بی ئه وانه ی "بوون" وه سیفه تیکی زیاد دانه وه: ئیمامی پازی، به پیی ئه م مه زه به "بوون" به یه کیک له سیفه ته کان داده نریت به بی نه رمی نواندن. هه یانه وه سیفه تیکی زیاد له زاتی خوا یان دانه وه له باری پهیدا بووندا نه ک له بی سه ره تاو هه ربووه، ئه مهش مه زه به بی فه یله سوفه کانه).

ده سوقي له حاشیه که ی له سه ر (أم البراهین ٧٥-٧٦) ئه م سی بۆچوونه ی سنوسی پاقه کار هیناویه تی له باره ی (بوون) پوختی کردۆته وه له م خالانه دا:

- ١- بوون خودی هه بووه که یه له کۆن و نویدا. ئه مه مه زه به بی ئه شه ره یه.
- ٢- بوون شتیکی جیاو زیاده له خود جا ئه و بونه بی سه ره تا یا خود خاوه ن سه ره تا بیت، به و واتایه ی بوون ریژه یه، ئه مه مه زه به بی پازییه.
- ٣- درێژه پیدان و لیک جیا کردنه وه له نێوان بی سه ره تا و خاوه ن سه ره تا، بوون بۆ بی سه ره تا خودی هه بووه که یه، بۆ خاوه ن سه ره تا شتیکی جیاو زیاده له هه بووه که، ئه مه مه زه به بی فه یله سوفه کانه.

ده سوقي دوو بۆچوونی تریشی هیناوه:

- ١- بوون حاله تیکی جیگیره له خودی خۆیدا، ئه مه بۆچوونی قازی و ئیمامی حه ره مه یه.
- ٢- بوون سیفه تیکی واتایه، ئه مه رای که پامیه کانه.

بوونی خوی گهوره بوونیکی تهواو و کامل و خودیی سهربهخۆیه، واته به خۆی خۆی ههیه، هیچ هۆیهك کاریگهی تی نه کردوه. له تایبهتمهندییهکانی خودیی (ذاتی) نهوهیه: که نهبوون قبول نهکات.

بوونی شتهکانی تر (ههموو شتیک جگهله خوی گهوره) نهوا بوونیان به ناتهواوی ههیه و شوینکهوتوو (تبعی)ن، واته: بوونی خۆیان له غهیری خۆیان دهست دهخهن، و پهیهستن به بهدیتهنهکهیانهوه. چونکه له تایبهتمهندییهکانی شوینکهوتن (تبعی) بریتییه لهوهی که له نیوان دوو نهبووندا بیته، نهبوونی پیشوو نهبوونی داهاتوو<sup>(۱)</sup>.  
پیشتریش به تیروتهسهلی له باسی یهکهمدا دواين لهسهر بابتهی (بوونی خوی بالادهست و خاوهن شکۆ).

ههندیك كهس تهنها بوونی خوا نهبیته بوونهکانی تر نابینن، نه مهش به یهکیتهی بوون (وحدة الوجود) ناودهبریت. کهسانیک لهه بۆچوونهدا نغڕۆ بوون، تهناوته له وتهی ههندیك نهولیاکانیشدا گرمانه یهکیتهی و ناویته بوون (الاتحاد والحلول) دهخوینرایهوه، وهك: وتهی ههلاج، که دهیوت: (من خوام)، ههندیکی تر دهیانوت: (تهنها خوا له ژیر جوببهکهدایه)، نهه دهپرینه له پرووی شهپهیهوه دروست نییه، چونکه مانای نارێکه، بهلام سهبارته به صۆفیهکان جاری وا ههیه حالتهی وا به سهریاندا دیت که دهبیته نهو رهفتارو گوفتارهیان بهو هۆیهوه تهئویل بکریته بهشیوهیهك که لهگهڵ حالتهکه بگونجیت. یهکیك لهوانه ی که فهتوای کوشتنی ههلاجی دهركرد لهسهر نهو گوفتاره ی پیشتر که خستمانهپروو جنیدی بهغدادی بوو<sup>(۲)</sup>.

<sup>(۱)</sup> کبری الیقینیات الکونیة ۱۱۳.

<sup>(۲)</sup> شرح الجوهره للباجوري ۱۰۵. سهیری نهمانهش بکه: خير القلائد ۳۷-۳۹ وکبری الیقینیات الکونیة، سهراوه ی پیشوو.

## ٢- سیفه‌ته پیچه‌وانه‌کان (الصفة السلبية)

سیفه‌ته پیچه‌وانه‌کان، پینجن: له‌میژینه و دیرینی (القدم)، نه‌مری و هه‌رمان (البقاء)، پیچه‌وانه‌ی په‌یدا‌بووه‌کان (مخالفة الحوادث)، بی‌نیازی و به‌خۆوه‌ راوه‌ستان (القیام بالنفس)، ته‌نهای (وحدانية)<sup>(١)</sup>.

ئهم سیفه‌تانه به سیفه‌ته هه‌ره‌ گرنه‌گ و به سیفه‌تی بنه‌ره‌تی (دايك) داده‌نرین، چونكه به لا‌بردنی پیچه‌وانه‌ی ئهم پینج سیفه‌ته خوای گه‌وره‌ پاك و پیرۆز ده‌گیریت له هه‌موو كه‌م و كورتیه‌كه‌<sup>(٢)</sup>.

كه ده‌وتریت سیفه‌تی (سلبی) مانای وانیه‌ كه ئهو سیفه‌تانه له خوای گه‌وره‌دا نین و ئهو سیفه‌تانه بۆ خوای گه‌وره‌ بریار نادرین، ئه‌گه‌رنا ئهو كات پتویست ده‌بوو كه سنوور بریار به‌هین بۆ خوای گه‌وره‌و بلتین كه له ناوچوونی به‌سه‌ردا دیت و به به‌دیهنراوان ده‌چیت، به‌لكو مه‌به‌ست له (سلبی) ئه‌وه‌یه: كه هه‌ر سیفه‌تیک له‌و سیفه‌تانه شتیکی له‌و شتانه‌ی په‌تكر دۆته‌وه كه شیایوی خوای گه‌وره‌ نین<sup>(٣)</sup>.

جا سیفه‌تی له‌میژینه و دیرینی (القدم) پیچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌یه كه خوای گه‌وره‌ سه‌ره‌تای هه‌بوویت، سیفه‌تی نه‌مری و هه‌رمان (البقاء) پیچه‌وانه‌و دژی ئه‌وه‌یه كه خوای گه‌وره‌ كۆتایی هه‌بیت... به‌م شیوه‌یه.

له راستی دا سیفه‌ته پیچه‌وانه‌كان له‌م پینج سیفاته‌دا كورت نابنه‌وه، هه‌روه‌ك ئه‌مانه‌ش ده‌چنه‌ ریزی سیفه‌ته پیچه‌وانه‌كان كه خوای گه‌وره‌ كو‌ر و خێزانی نییه، نه‌ پێكهاته‌یه‌کی ساده (بسیط) نه‌ لێك‌دراو و ئالۆز (مركب‌ه)، له ناو شوین و كاتدا نییه، ناكه‌وێته‌ ته‌نیشته‌ و روویكه‌وه، چه‌ندی تریش به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه ته‌نها له‌م پینجانه‌دا

<sup>(١)</sup> له‌قانی له: (الجوهرة) و باجوری له: (شرح الجوهرة ٥٠/١). و ده‌ردیر له: (الخريدة و شرحها و حاشية الصاوي عليه ٥٨). و تانی له: (رسالة في التوحيد والفرق المعاصرة ٢٥) به‌م رێژه‌یه دیاریان كردووه.

<sup>(٢)</sup> شرح الجوهرة للصاوي ١٤٥.

<sup>(٣)</sup> حاشية الصاوي على الدردير ٧٠. پروانه: شرح الخريدة للدردير ٥٥.

کورتیان کردۆتهوه، چونکه ئەمانه سەرچاوهی ئەوانی ترن<sup>(۱)</sup>.

زانایان راجیا نین سەبارەت بەم سیفەتانه، تەنانت سەرجه میان ئەم سیفەتانه پەسەند دەکەن<sup>(۲)</sup>.

### ۱- لەمیژنییهی و دیرینی (القدیم):

سیفەتی لەمیژنییه و دیرینی (القدیم) بۆ خوای گەوره بە واتای ئەزەلی و هەر بووی دیت، واتە خوای گەوره سەرەتایەکی نییه که لەویوه بوون دەستی پێکردیشتو مەبەست لەم سیفەتە درێژبوونهوه نییه بەپیتی چەرخی و کات، چونکه کات و چەرخی دوو سیفەتی بەدییهتێراوه کانی<sup>(۳)</sup>.

(۱) حاشیة الصاوي على الدردير ۵۵-۵۶ و شرح الجوهرة للباحوري ۱۰۷.

(۲) شرح المقاصد للتفتازاني ۶۹/۴.

(۳) المسامرة ۲۲ و شرح أم البراهين للسنوسي وحاشية الدسوقي عليه ۷۷.

باحوری له: (شرح الجوهرة ۱۰۸) وتویهتی: (له باره‌ی لەمیژنییه‌ی "القدیم" و بۆ سەرەتا "الازل"، سێ بۆچوون هەن:

بۆچوونی یەكەم: لە میژنییه "القدیم" ئەو هەبوویه که سەرەتای پەیدا بوونی نییه، بۆ سەرەتا "ازل" ئەو یه که می بوونی بۆ نییه، جا چ نه بوو یان هه بوو بیت. بەم پیتییه هەموو لەمیژنییه‌ک بۆ سەرەتایه به‌پێچه‌وانه‌ش‌ه‌وه نا.

بۆچوونی دووهم: لە میژنییه "القدیم" ئەو هەبوویه که به‌خۆه‌ پ‌ا‌وه‌ست‌ا‌وه‌و‌ خۆی بوونی یەكەمه جگه له خۆی یه‌كەمی بۆ نییه، بۆ سەرەتا "ازل" ئەو یه جگه له خۆی یه‌كەم به‌بوون و نه‌بوون بۆ نییه خۆی یه‌كەمه، جا چ به‌خۆه‌ پ‌ا‌وه‌ست‌ا‌و‌ بیت یاخود پشت به‌ جگه له خۆی بیه‌ستیت. ئەمه‌ وا به‌ده‌رده‌كه‌ویت له‌ وته‌كه‌ی "سه‌عد".

بۆچوونی سێهه‌م: چ لەمیژنییه و کۆن یاخود بۆ سەرەتا هەر یه‌كێکیان بریتییه له‌وه‌ی خۆی یه‌كەمه و جگه له‌خۆی یه‌كەمی بۆ نییه چ به‌ بوون یان نه‌بوون، چ به‌خۆه‌ پ‌ا‌وه‌ست‌ا‌و‌ بیت یان پشت به‌ جگه له‌ خۆی بیه‌ستیت. به‌پیتی ئەم بۆچوونه‌ لەمیژنییه "القدیم" و بۆ سەرەتا "ازل" هاومانان.

به‌پیتی بۆچوونی یه‌كەم: سیفەته‌ پێچه‌وانه‌كان به‌ لەمیژنییه‌ی وه‌سف ناكرێن به‌لكو به‌ بۆ سەر‌تایی وه‌سف ده‌كرێن، به‌پێچه‌وانه‌ی زاتی پاك و پیرۆزو سیفەته‌ چه‌سپا‌وه‌كانی خوا كه به‌ لەمیژنییه‌ی و بۆ سەر‌تایی وه‌سف ده‌كرێن.

یان به ده‌پرینیکی تر: واتای له‌میژینه و دیرینی (الْقَدَم): نه‌بوون (عدم) پیش بوونی خوای گه‌وره نه‌که‌وتۆته‌وه، جا خوا سه‌ره‌تای نییه<sup>(۱)</sup>.

پێچه‌وانه‌ی سیفه‌تی له‌میژینه و دیرینی (الْقَدَم): به‌دیها‌تن و په‌یدا‌بو‌نه.

**به‌لکە‌ی نه‌قلی له‌سه‌ر له‌میژینه‌یی و دیرینی (الْقَدَم) خوای پاک و به‌رز:**

خوای گه‌وره نه‌گه‌ر دیرین و له‌میژینه‌و بی سه‌ره‌تا نه‌بی‌ت نه‌وا نه‌وسا ده‌بی‌ته به‌دیها‌ت‌را و لی‌که‌وته، چون‌که یان به‌دیها‌ت‌ه‌رو له‌میژینه‌یه یاخود به‌دیها‌ت‌را و لی‌که‌وته‌یه و ناوه‌ند له‌ نیوانیاندا نییه. و نه‌گه‌ر خوای گه‌وره به‌دیها‌ت‌را و بوا‌یه نه‌وا پ‌ت‌ویستی به‌به‌دیها‌ت‌ه‌ر ده‌بوو تا به‌دی بی‌نی‌ت، به‌دیها‌ت‌ه‌ره‌که‌ش خ‌و‌ی‌شی پ‌ت‌ویستی به‌به‌دیها‌ت‌ه‌ر ده‌بوو... به‌م شی‌وه‌یه. له‌و کاته‌ خول (دور) و زنجیره‌یی (تسلسل) پ‌ت‌ویست ده‌بی‌ت و هه‌ر دوو‌کی‌شیان شی‌ا‌وی نه‌بوون و مه‌حال‌ن، ب‌ز‌یه پ‌ت‌ویسته که‌ خوای گه‌وره ک‌و‌ن و له‌میژینه‌ بی‌ت<sup>(۲)</sup>.

**به‌لکە‌ی نه‌قلی له‌سه‌ر له‌میژینه‌یی و دیرینی (الْقَدَم) خوای پاک و به‌رز:**

ئه‌م فه‌رمایشته‌ی خوای گه‌وره‌یه: ﴿الْأَوَّلُ﴾ له‌ نایه‌تی: ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ﴾ الح‌دی‌د:

۳. واته: (ئه‌و خ‌وا‌یه یه‌که‌مینه و له‌سه‌ره‌تا‌وه هه‌ر هه‌بو‌وه که‌س پیش نه‌و نه‌بو‌وه، د‌وا‌هه‌مینه و ک‌و‌تا‌یه، که‌س د‌وا‌ی نه‌و نام‌ی‌نی‌ت "به‌لام نه‌و هه‌ر ده‌می‌نی‌ت").

به‌پ‌ی‌ی ب‌ز‌چ‌و‌ونی دو‌وه‌م: هه‌موو سیفه‌ته‌کانی خوا به‌هیچ شی‌وه‌یه‌ک به‌ له‌میژینه‌یی وه‌سف نا‌کر‌ین، به‌ل‌کو بی سه‌ره‌تایی وه‌سف ده‌کر‌ین، به‌پێچه‌وانه‌ی زاتی پاک و ب‌ل‌ندی خوا که‌ به‌ له‌میژینه‌یی و بی سه‌ره‌تایی وه‌سف ده‌کر‌یت.

به‌پ‌ی‌ی ب‌ز‌چ‌و‌ونی سی‌یه‌م: هه‌ر یه‌ک له‌ زات و سه‌رجه‌م سیفه‌ته‌کانی خوا به‌ له‌میژینه‌یی و بی سه‌ره‌تایی وه‌سف ده‌کر‌ین).

<sup>(۱)</sup> المسایرة، و شرحه المسامرة، و شرحه لقاسم بن قُطْلُوْبغا علی ۲۲. له: (الإرشاد للجويني ۳۲) هات‌و‌وه: له‌میژینه و ک‌و‌ن "قدیم" نه‌و هه‌بو‌وه‌یه که‌ یه‌که‌م بوون ب‌ز نه‌و نییه، به‌ل‌کو خ‌و‌ی یه‌که‌مه و ج‌گه له‌ خ‌و‌ی یه‌که‌می ب‌ز نییه.

<sup>(۲)</sup> شرح المواقف ۴۸۰، و المسامرة ۲۲ و شرح الخريدة للدردير ۶۰-۶۱ و الباجوري علی الجوهرة ۵۰/۱ و الاقتصاد في الاعتقاد - امام الغزالي بيروت سالی ۱۹۶۹، ۹۲.

### ئەندێشە کردن سێفەتی لەمیزینهیی و دیرینی (القدم):

شتیکێ ئاسانە لەلای مرۆڤ—کە لە سێفەتی بەزەیی و دادپەرورە و شکۆداری تێبگات... لەبارە زاتی خۆی گەورەدا، چونکە مرۆڤ—لە شوێنەواری ئەو سێفەتە تێدەگات، دەشتوانێت بەهۆی هەستەکانی پەیی بە واتاکانی ببات لە ژيانی دا، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا شتیکێ ئەستەمە کە مرۆڤ پەیی ببات بە سێفەتی لەمیزینه و دیرینی (القدم)، سێفەتی نەمری و هەرمان (البقاء)، چونکە هیچ وێنەیهکی وای لەلا نییه لە ژيانی دا، لەبەرئەوەی تاییبەت و پەيوەستن بە زاتی خۆی پاک و بەرز. بەلام مانای وانیه کە بەخەیاڵیش هەر ناتوانرێت ئەندێشە ئەو دوو سێفەتە بکریت، چونکە عەقل پێداگیری دەکات لەسەر چەسپاندنی ئەم دوو سێفەتە، هەرۆک لە بەلگەیی عەقلیدا ئەوەمان پروون کردۆتەوه.

دەکرێ شتیک هەبێت عەقل پەیی نەبردبێت بەوەی ئەو شتە شیاوی بوونە یاخود هەیه، لە هەمان کاتیشدا عەقل خۆی بێ توانا بێت لە وێنا و ئەندێشە کردن و پەیی بردن بە ناوەرۆکەکی، لە کۆنەوه فەیلەسوفەکان و سەرجهەم زانایان وتویانە: (عدم وجدان للشيء لا يستلزم عدم وجوده في الواقع) واتە: پەیی نەبردن بەشتیک مانای وانیه شتەکە لە واقعدا بوونی نییه<sup>(١)</sup>.

### ٢- نەمری و هەرمان (البقاء):

واتاکە: ئەوەیه کە خۆی گەورە هەمیشەیی و نەمرە و هەر دەمیانی، بوونەکە کۆتایی نییه، ناکرێت نەبوون و لەناوچوونی بەسەردا بێت<sup>(٢)</sup>.  
پێچەوانەی نەمری و هەرمان (البقاء): لەناوچوون و نەمانە.

<sup>(١)</sup> کبری الیقینیات الکونیة ١١٨-١١٩.

<sup>(٢)</sup> المسامرة ٢٤. لە: شرح الجوهرة للباجوري ٨٨، هاتوو: نەبوون بریتییه لە ناوچوون و فەنا بوون.

### به لکھی عه قلی له سهر نه مری و ههرمان (البقاء) ی خوای بی ویتنه:

۱- نه گهر خوای گهوره نه مری نه بوایه، نهوا مردنی به سهردا دههات، و تووشی له ناوچوون ده بوو. نه گهر تووشی له ناوچوون بوایه نهوا پیویست ده بوو به دیهینراو بی، و نه گهر به دیهینراو بوایه نهوا پیویستی به به دیهینراو ده بوو، و به دیهینراو کهش پیویستی به به دیهینراو کی تر ده بوو... بهم شیویه، نهوا کاته خول (دور) و زنجیرهیی (تسلسل) دروست ده بی و ههر دوو کیشیان پوچه ل، ههر بۆیه ههرمان و نه مری خوای گهوره سه لیترا.

۲- نه گهر خوای گهوره مردن و له ناوچوونی به سهردا هاتبوایه نهوا بی سهرهتا و له میژینه نه ده بوو، نه مهش پوچه له به هوی سه لاندن و چه سپاندنی نهوهی که خوای گهوره بی سهرهتایه و له میژینهیه، له بهر نه مه ناکریت کۆتایی هه بی و له ناوچوونی به سهردا بی<sup>(۱)</sup>.

له قانی له (الجوهرة) دا وتویهتی:

وکل ما جاز علیه العدم علیه قطعاً يستحيل القدم<sup>(۲)</sup>.

واته: ههر شتی که له ناوچوونی به سهردا بی، نابیت بی سهرهتا و له میژینه بی.

۳- نه گهر دروست بوایه خوای گهوره نه بوایه، نهوا له ناوچوونی دواي نهوهی که هه بوو پیویستی به هویه ده بوو، و نه مهش شتیکی شیای بوون نییه، چونکه په سهند کران بی نهوهی به سهند که ریکی هه بی ته سته مه<sup>(۳)</sup>.

(۱) شرح الخريدة للدردير وحاشية الصاوي عليه ۵۶-۵۷ وشرح الجوهرة للباجوري ۱۰۷. سهیری نه مانهش بکه: شرح أم البراهين للسوسى وحاشية الدسوقي عليه ۱۵۷.

(۲) شرح الجوهرة للباجوري ۸۸ و ۱۰۸.

(۳) بۆ زیاتر روونکردنهوه ده لیم: نه گهر تهرازووتیک وهک نمونه وهربگرین که به تال بی، هیچ شتیکی تیدا نه بی و تایه کانی تهرازووه که به یه کسانى و له یهک ناستدا ده وهستن، جا له ناکاو تایه کی تهرازووه که گران بوو و دا کهت (په سهند کرا) تایه کی تریش بهرز بووهوه، بی نهوهی یه کی که هه بی ته کاردی کرد بیته یاخود شتیکی خست بیته سهر تهرازووه که، نه مه له رووی عه قلییهوه شتیکی

٤- ئەگەر دروست بێت کە خوای گه‌وره له‌ناو بجیت، ئەوا یان ئەوه‌تا له‌ناو ده‌جیت:  
 أ- به‌خودی خۆی (به‌وه‌ی له‌ناوچوونی خۆی به‌ توانا و هێزی خۆی بێت) ئەمه‌ش  
 شتیکی پوچه‌له‌، چونکه سه‌لمینرا کە خوای گه‌وره هۆی بوونی بوونه‌وه‌رانه‌،  
 له‌ناوچوون قبول ناکات به‌هیچ شیوه‌یه‌ک، بۆیه پێویسته نه‌مرو هه‌میشه‌یی بێت  
 هه‌روه‌ک چۆن له‌میژینه و بێ سه‌ره‌تا بووه‌.

ب- به‌هۆی نه‌بوویکی پێچه‌وانه‌ که‌ دژی بێت، ئەمه‌ش هه‌ر پوچه‌له‌، چونکه دژه‌که  
 یان:

- کۆنه (قدیم): ئەو کاته پێویسته خوای گه‌وره به‌ته‌واوی له‌گه‌ڵ ئەو نه‌بوونه  
 له‌ناو بجیت هه‌ر له‌سه‌ره‌تاو له‌ بنه‌رته‌دا، چونکه دوو شتی پێچه‌وانه‌و دژیه‌ک  
 هه‌رگیز کۆنابنه‌وه‌ که‌چی ئەم یاسایه وه‌رده‌گیردراوه‌، بێگومان بوونی خوای  
 گه‌وره‌ش سه‌لمینرا.

- لێکه‌وته و به‌دیها‌توو (حاد‌ث‌ه): ئەو کاته پێویسته شته به‌دیها‌توه‌که‌ له  
 دژه‌که‌ی که‌ کۆن و میژینه‌یه هه‌لب‌جیت، چونکه شتی کۆن و له‌میژینه  
 به‌هێزتره له‌ شتی به‌دیها‌توو<sup>(١)</sup>.

به‌لگه‌ی نه‌قلی له‌سه‌ر نه‌مری و هه‌رمان (البقاء)ی خوای بێ وینه:

- خوای گه‌وره‌یه ده‌فه‌رموویت: ﴿وَالْآخِرُ﴾ له‌ نایه‌تی: ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ﴾ الح‌دید: ٣.  
 واته: (ئەو خ‌وا‌یه یه‌که‌مینه و له‌سه‌ره‌تاوه هه‌ر هه‌بووه که‌س پێش ئەو نه‌بووه،  
 دوا‌هه‌مینه و کۆتایه، که‌س د‌وا‌ی ئەو نام‌ین‌یت "به‌ل‌ام ئەو هه‌ر ده‌مین‌یت").

پوچه‌له‌ و ناب‌یت به‌ بێ بوونی ه‌یچ ه‌ۆ‌کارو گ‌رانا‌یه‌تی‌ه‌ک ئەم تابه‌ی ته‌رازووه داب‌که‌و‌یت و ئەوه‌ی  
 ت‌ریش به‌رز بب‌یت‌ه‌وه‌ (وه‌رگ‌ێ‌ر).

<sup>(١)</sup> المس‌ایرة وشرحه‌ المس‌امرة ٢٤-٢٥ سه‌یری ئەمانه‌ش بکه: الإقتصاد فی الإعتقاد للغزالي ٣١ وشرح  
 المواقف للسید الشریف ١٤/٨.



- خوای بئ وینه ده‌فرمووئیت: ﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ﴾ القصص: ۸۸. واته: (هه‌رچی شت هه‌یه تیاچوووه له‌ناوچوووه جگه له‌و زاته).
- هه‌روه‌ها ده‌فرمووئیت: ﴿كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ﴾ وَبَقِيَ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿۴۷﴾ الرحمن: ۲۶ - ۲۷. واته: (هه‌موو ئه‌و كه‌سانه‌ی له‌سه‌ر پرووی زه‌وین، هه‌ر هه‌مووی فه‌وتاوو تیاچوووه ده‌بئت برن. ته‌نها زاتی په‌روه‌ردگاری خاوه‌ن بئندی ریزداری تو‌یه كه ده‌مئینه‌وه).

### ۳- پێچه‌وانه‌ی په‌یدا‌بوان (مخالفة الحوادث)

واتا‌كه‌ی: ئه‌وه‌یه كه خوای گه‌وره به‌هیچ به‌كێك له‌ شته به‌دی‌هێنراوه‌كان نا‌چیت چ له‌ بووندا‌بن یان به‌ره‌هایی نه‌بووین. جا مه‌به‌ست لێی: خوای گه‌وره نه‌ تن و جه‌سته (جِرم) و نه‌ پروكه‌ش (عرض) و نه‌ گشتی (الكلية) و نه‌ به‌شی (جزئية)، به‌لكو پێ‌ویستییه‌كانی ئه‌م ناویرا‌وانه‌ش نا‌كریت بۆ خوای گه‌وره بریار بدرین<sup>(۱)</sup>.

ته‌ن و جه‌سته (جِرم) تاییه‌مه‌ندییه‌كه‌ی ئه‌وه‌یه شو‌نگره (تَحْيِيز)، و پروكه‌ش (عرض) تاییه‌مه‌ندییه‌كه‌ی ئه‌وه‌یه كه‌ پشت به‌ جگه‌له‌خۆی ده‌به‌ستیت، پێ‌ویستی و تاییه‌مه‌ندی گشتی (الكلية) بریتییه له‌ گه‌وره‌یی و تاییه‌مه‌ندی و پێ‌ویستی به‌شی (جزئية) بریتییه له‌: بچوکی<sup>(۲)</sup>.

دژه‌كه‌ی سیفه‌تی پێچه‌وانه‌ی په‌یدا‌بوان: بریتییه له‌ هاوینه و هاوشیوه‌بوونی په‌یدا‌بوان. **به‌لكه‌س عه‌قلی:**

۱- ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره پێچه‌وانه‌ی په‌یدا‌بوو و به‌دی‌هێنراوان نه‌بوا‌یه ئه‌وا هاوینه و چوونیه‌ك ده‌بوو له‌گه‌ڵیاندا، و ئه‌گه‌ر هاوینه‌و چوونیه‌ك بوا‌یه ئه‌وا ئه‌وكات ده‌چوووه خانه‌ی په‌یدا‌بوانه‌وه، و ئه‌گه‌ر په‌یدا‌بوو و به‌دی‌هێنراو بوا‌یه ئه‌وا پێ‌ویستی به‌ په‌یدا‌كه‌ر و به‌دی‌هێننه‌ریك ده‌بوو، و به‌دی‌هێننه‌ره‌كه‌یشی پێ‌ویستی به‌ به‌دی‌هێننه‌ر

<sup>(۱)</sup> واته: خوای گه‌وره هیچ شتێك نییه له‌مانه‌ی با‌سمان كرد.

<sup>(۲)</sup> شرح الجوهره للباحوری ۱۱۰. و شرح الخريدة للدردير ۵۸.

دهبوو... بهم شیوهیه، ئەو کاتەش خول (دور) و زنجیرهیی (تسلسل) پتویست  
دهبوو، و هەر دووکیشیان بێ گومان پوچەلن، بەم پێیە سەلمینرا و چەسپا کە خوای  
گەوره پێچەوانەیی پەیدابوانە.

۲- هەر شتی لەمیژینە و بێ سەرەتا بوو ئەوا تیاچوون و لە ناوچوونی بۆ نییە، هیچ  
شتیکی پەیدابووش نیە تیانەچی، چونکە شتیک لەم پەیدابوانە بێ سەرەتا و  
لەمیژینە نین بۆیە پتویستە خوای گەوره پێچەوانەیی پەیدابوان بێت<sup>(۱)</sup>.  
بەلگەیی نەقلی:

ئەو فرمایشتەیی خوای گەوره: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ الشوری: ۱۱. واتە: (هیچ  
شتیک نییە لە وێنەی ئەو زاتە "کە خوای بێ وێنەیه").

<sup>(۱)</sup> شرح الجوهرة للباजوری. سەیری ئەمەش بکە: شرح أم البراهین للسنوسي وحاشية الدسوقي عليه  
۱۵۸.

<sup>(۲)</sup> سەبارەت بەم فرمایشتەیی خودا: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ الشوری: ۱۱. پرسیارێکی بەناوبانگ  
هەیه، ئەویش ئەوەیە بەیەکەوێ کۆکردنەوێ (ك و مثل) مانای ئەستەم بوون بۆ خوای گەوره بە  
خەیاڵدا دینیت. چونکە (کاف) هەر بەمانای هاوشتیوێ دیت، کەچی ئەم هاوشتیوێ لایراوە و نەفی  
بەسەردا زال کراوە، ئەمەش لە دوو ڕووەوە پوچەلە:  
یەکەم: مەبەستی نایەتە کە لادان و نەفی کردنی هاووتنە زاتی خوا، نەوێک هاووتنە هاووتنە  
خوا.

دووهم: ڕەتکردنەوێ بوونی هاوشتیوێ هاووتنە، وادەخوایێت کە خوای گەوره وێنەو شتیوێ هەیه،  
ئەمەش شتێکی ئەستەمە.

بە شەش ڕێگە، وەڵامی ئەم پرسیارە دەدەمەوه:

۱- (کاف)ە کە زیادەیه و بۆ جەختکردنەوێ نییە.

۲- (کاف)ە کە بۆ جەختکردنەوێ لەسەر نەبوونی هیچ هاوشتیوێک بۆ خوا، واتە هەرگیز  
هاووتنە نییە، نەک خوا هاووتنە نییە دواتر وا ئەندێشە بکریت کە وێنە هەر دەمینیت بە  
نەمانی هاووتنە.

۳- (میل) بە واتای (مئل: بە هەبوونی دوو لەسەر "فتحة") واتە هاووتنە نییە لە  
سێفەتەکانیدا.

نه‌چواندنی خوای گه‌وره به په‌یدابوان، ئهم مه‌به‌سته ده‌گه‌یه‌نیٔ<sup>(١)</sup>:

١- خوای گه‌وره پرووکه‌ش (عرض) نییه، چونکه:

أ- پرووکه‌ش پیویستی به جه‌سته هه‌یه تا به‌هۆیه‌وه ده‌ریکه‌وێت و بیته کایه، بۆیه هه‌رگیز پێش بوونی جه‌سته ناکرێت پرووکه‌ش هه‌بیٔ، ئه‌مه‌ش سه‌لمێنرا که خوای گه‌وره پێش هه‌موو شتیکه<sup>(٢)</sup>.

ب- له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌ر شتیك پیویستی به شتیکی تر هه‌بیٔ تا پێی راوه‌ستیٔ، ئه‌وه به‌لگه‌ی په‌یدابوونی شته‌که‌یه، ئه‌مه پێشتر له کاتی خسته‌نپرووی به‌لگه‌کانی په‌یدابوونی پرووکه‌شه‌کان خرایه‌پروو.

٢- خوای گه‌وره به‌هه‌مان شیوه کرۆک (جوهر)یش نییه:

٤- به‌مانای خود دیت، وه‌ک: ﴿ فَإِنَّ عَامِنُوا بِمِثْلِ مَا ءَامَنُتُمْ بِهِ ﴾ البقرة: ١٣٧. واته: (جا نه‌گه‌ر نه‌وان "جوله‌که و گاوه‌کان" باوه‌ریان هینا، وه‌ک ئه‌وه‌ی ئیوه باوه‌رتان پێی هیناوه).

٥- ئه‌مه ده‌چێته چوارچێوه‌ی (کنایه: باس کردنی شت به پێچ و په‌نا)، له‌م پرووکه‌شه‌وه دوو رینگه هه‌ن، رینگه‌ی دووهم وه‌لامی شه‌شه‌مه.

رینگه‌ی یه‌که‌م: ره‌تکرده‌وه‌ی هاووێنه‌ی هاووێنه، مه‌به‌ست پێی ره‌تکرده‌وه‌ی هاووێنه‌یه، چونکه هاووێنه‌ی هاووێنه په‌یه‌سته به هاووێنه‌وه، ره‌تکرده‌وه‌ی پیویست و پا‌به‌ندی (لازم) به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ره‌تکرده‌وه‌ی پا‌به‌ندکراو (ملزوم).

دووهم: ئه‌مه وه‌ک ئه‌وه‌یه که دوتریت: (مثلك لا يبخل: هاووێنه‌ی تۆ په‌زیل نییه)، واته: چرووکی ناکه‌یت. جا مه‌به‌ست له‌م فره‌مایشته ره‌ت کردنه‌وه‌ی بوونی هاووێنه‌یه بۆ خوای گه‌وره به ره‌وانترین شیوه، ئهم شیوازه‌ش جوانبێژترو ره‌وانبێژتره له راسته‌وخۆی ده‌رپرینی مه‌به‌ست، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌ی چه‌سپاندنی شته‌که‌ی به به‌لگه‌وه له خۆ گرتوه.

حاشیه‌ الصاوي علی الدردير ٦٠ وشرح الجوهره للصاوي ١٦٤ عن تقرير النفراوي علی المصنف. سه‌یری: شرح الجوهره للباजوري ١٦٢-١٦٤. بکه.

<sup>(١)</sup> سه‌یری ئهم شتانه بکه له: المسایرة وشرحه المسامرة وشرحه لقاسم بن قطلوبغا ٣٧-٢٥ وشرحه الحریة للدردير والصاوي علیه ٥٨ و ٦٧ والمواقف وشرحه للسید الشریف ١٩/٩ ولاپه‌ره‌کانی دواتر، وشرحه المقاصد للتفتازاني ٤/٤٣ ولاپه‌ره‌کانی دواتر، وأصول الدین للغزنوي ٦٧ وعقائد الإمامية ٣٦.

<sup>(٢)</sup> المسایرة وشرحه المسامرة ٢٩.

أ- لەبەر ئەوەی ئەندێشەیی پێکھاتن لە چەند بەشیك و مانای شوین داگیر کردن دەبەخشیت.

ب- چونکە کرۆک (جوهر) پەيوەستە بە پروو کەشەو، پروو کەشیش پەیدا بوو، کەواتە کرۆک (جوهر) یش پێویستە پەیدا بوو بێت<sup>(١)</sup>. پێشتر ئەمە خرایە پروو.

٣- خوای گەورە جەستە نییە<sup>(٢)</sup>: لەبەر ئەوەی جەستە پێکھاتوو لە کرۆکەکان (جوهر) و پروو کەشەکان (أعراض)، و پێشتر سەلماندا کە هەر دوو ناوبراو پەیدا بوو و بەدیھێنراون. بەپێچەوانەی: (مجسمه) کان کە باوەریان وابوو خوای گەورە جەستە یەکی حەقیقی، بەلام راجیا بوون: هەندیکیان وتیان: لە گوشت و خوین پێکھاتوو هەندیکیان تریان وتیان: نورو پرووناکیەکی درەوشاو یە وەك دارپێژراویکی سپی (السبيكة البيضاء) و هەندیکیان تریان وتیان: لەسەر وێنەی گەنجیکی بێ موو، و هەندیکیان تر وتیان: لەسەر وێنەی بەسالاچوو و پیرەمێردیک پێش و قژ سپییە... پاک و بەرزى بو خوا لەو قسە پوچانەی لەبارە یەو دەیلێن<sup>(٣)</sup>.

(١) المسایرة و شرحه المسامرة و شرحه لقاسم بن قطلوبغا ٢٥.

(٢) المسایرة و شرحه المسامرة ٢٧ والمواقف و شرحه للسید الشریف ٢٥/٨. سەیری ئەو بەلگانه بکە لەسەر ئەوەی کە خوای گەورە جەستە نییە: المطالب العالیة للرازي ٢٥/٢.

- هەر شتیك کە هەیه، یا ئەو هەتا شوینگر (متحيز) یان شوینگر (غير متحيز) نییە. ئەگەر شوینگر بێت ئەوا دەبێتە دوو بەش: یەكەم: کرۆکی تەك (الجوهر الفرد): واتە ئەو بەشە لەت و كەرت نابێت پێکھاتەیی لێکدراو نییە. دووهم: جەستە، ئەو شتە یە کە لە چەند کرۆکی تەك پێکھاتوو.

ئەگەر شوینگر نەبوو، ئەوا دەبێتە دوو بەش: پروو کەش (العرض)، کە بوونی وەستاوتە سەر جەستە. دووهم: خودای گەورە، کە بوونی نەووستاوتە سەر شوین و پێویستی بە شوین نیە. / شرح المسایرة لقاسم بن قطلوبغا ٣٠.

جەستە تاییەتەرە لە کرۆک (الجوهر)، چونکە جەستە تاییەتە بە پێکھاتەیی لێکدراو بەلام کرۆک هەم لە جەستە و هەمیش کرۆکی تەك (جوهر الفرد) پێکدێنێت. / حاشیة الصاوي علی الدردير ٥٨ و سەیر ٢٠٩ ئەم کتیبە بکە.

(٣) المواقف و شرحه للسید الشریف، سەرچاوەی پێشوو.

۴- خۆای گەورە وێنە و پەنگ و بۆن و بارودۆخی دەروونی نییە، وەک: چێژو ئازار و شادی، چونکە ئەمانە تاییەتن بە جەستەو.

بەپێچەوانەی مەشبهەکان کە خۆای گەورەیان بە بەدیھێنراوان چواندووە. سەبارەت بەو دەقەنەش لە قورئانی پیرۆزو سوننەتی بەپێژدا هاتوون باس لە: پەزەمانەندی، توپەیی، دڵخۆشی و هاووینەکانی دەکەن، پێویستە خۆای گەورە بە پاک بگێرێت لەو شتانە بەو شیوەیە دەبێتە پەروو لەکاتی دوان لەسەر ئەو دەقەنە لە پەروو کەشدا وێچواندیان لێدەخوارێت<sup>(۱)</sup>.

۵- خۆای گەورە بە بچوکی یان گەورەیی وەسف ناکرێت (مەبەست لە گەورەیی، گەورەیی بەرھەست نەک گەورەیی واتایی و مەعنەوی)، ھەرۆک ئەو فەرماشتەیی خۆای پاک و بەرز: ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ سبأ: ۲۳<sup>(۲)</sup> واتە: (ھەر خوا بەرزو بلندو گەورەییە).

۶- شۆینی نەگرتووە، چونکە ئەگەر خۆای گەورە لەناو شۆیندا بوابێت ئەو کاتە دەبوابێت شۆینیش بێ سەرھەتا و لەمێژینە بوابێت. پێشتریش ئەو خرایەروو هیچ لەمێژینە و بێ سەرھەتایەکی نییە جگە لە خۆای گەورە<sup>(۳)</sup>.

ئەوێ لە فەرموودە قودسیە کەدا هاتووە: (ما وسعني أرضي ولا سمائي، وانما وسعني قلب عبدي المؤمن)<sup>(۴)</sup> واتە: زەوی و ئاسمان منیان لە خۆ نەگرت بەلکو دڵی بەندەم منی لەخۆ گرت. مەبەستی ئەوێ کە دڵی بەندەیی من ھەیبەت و پێزو شکۆ و پەرحەمەت و بەزیی منی لەخۆ گرت.

۷- خۆای گەورە ناکەوێتە تەنیش و لا (جەتە) تێک، لەبەر ئەوێ:

أ- ئەگەر خۆای مەزن لە تەنیش و لایەکی بوابێت، ئەوا پێویست دەبوو ئەو تەنیش و لایە لەمێژینە و بێ سەرھەتا بوابێت، پێشتریش ئەو ھەمان سەلماند کە جگە لە خۆای

(۱) المسيرة و شرحه المسامرة ۲۹.

(۲) حاشية الصاوي على الدردير ۵۸.

(۳) المواقف ۲۰/۸. و پروانە: سێفەتی بەخۆو پراوەستان (القيام بالنفس).

(۴) حاشية الصاوي على الدردير ۵۸.

گه‌وره هیچ شتیك له‌میژینه و بی سهرتا نییه<sup>(۱)</sup>. ناکریت بوتریت: خوای گه‌وره له سهر یان له ژیر، له لای راست یان چه‌پ، پشت یان پیشی تهنه‌وه‌یه<sup>(۲)</sup>.

ب- له‌بهر ئه‌وه‌ی ههر شه‌ش تهنیشت و لا، په‌یدا‌بوو و به‌دی‌هینراون، به هاتنه‌ کایه‌ی مرۆف و جگه‌له‌ویش که له‌سهر دوو پی ده‌رۆن وه‌ک: بالنده، جا واتای سهروو (فوق): بریتیه له به‌رام‌بهر بوونی له‌گه‌ل سهری مرۆف واته له‌سهری مرۆف‌ه‌وه به‌ره‌و ژوو یان سنوری ئاسمان ده‌ست پی‌ده‌کات له ئاست خالی ههره به‌رزى پشتی ئه‌و گیانله‌به‌ره‌ی که له‌سهر چوار په‌ل ده‌رووات، ئا به‌مه ده‌لێن لای سهروو، واتای لای خواروو (السفل): بریتییه له‌و ئاسته‌ی که له‌لای زه‌وی یه‌کسانه له‌گه‌ل پی‌ه‌کانی مرۆف.

پاشان تهنیشت و لایه‌کان به‌شێوه‌یه‌کی پێژه‌یی دیاری کراون و راسته‌قینه‌ نین، جا ئه‌گه‌ر می‌روو به‌ پرووی ژووره‌وه‌ی بانیکدا بروات ئه‌وا پرووی زه‌وی بۆ ئه‌و ده‌بیته لای سهروو، چونکه به‌رام‌بهر پشتیه‌تی. ئه‌گه‌ر ههر شتیکی په‌یدا‌بوو بازنه‌یی بوايه وه‌ک تۆپ ئه‌وا هیچ یه‌کیك له‌و تهنیشت و لایانه بوونیان نه‌ده‌بوو.

پ- خوای گه‌وره بی سهرتا ههر هه‌بووه هیچ یه‌کیك له‌ بوونه‌وه‌رانیش نه‌بوون، چونکه جگه‌له‌ خوای گه‌وره هه‌موو شتیك په‌یدا‌بووه، هه‌روه‌ک به‌لگه‌مان له‌مباریه‌وه خسته‌روو<sup>(۳)</sup>.

ت- تهنیشت و لا تاییه‌تمه‌ندی ئه‌و شتانه‌یه که شوینگر، شوینگرتنیش تاییه‌ته به‌ کرۆک (جوهر) و جه‌سته‌وه پێشتر ئه‌وه‌مان خسته‌روو که خوای گه‌وره له‌م شتانه پاکه.

<sup>(۱)</sup> شرح المواقف للسید الشریف ۸/ ۱۹- ۲۰.

<sup>(۲)</sup> شرح الخریدة للدردير ۶۷.

<sup>(۳)</sup> المسایرة و شرحه المسامرة ۳۰- ۳۱. سه‌یر بابته‌ی خوای گه‌وره له هیچ شوین و لایه‌ک نییه بکه له: المطالب العالیة للرازي ۳۷/۲ والمحصل للرازي ۱۵۷ وکشف المراد ۳۱۹.

**ئه‌گهر وترا:** بۆچی ده‌سته‌کان به‌ره‌و ئاسمان به‌رز ده‌کری‌نه‌وه؟ وه‌لامی ئه‌ده‌مه‌وه:  
به‌وه‌ی که ئاسمان ڕووه‌گی نزاو پارانه‌وه‌یه، هه‌روه‌ک چۆن که‌عه به‌ ڕووه‌گی نوێژه<sup>(١)</sup>.  
جا خوای گه‌وره له ته‌نیشت و لایه‌ک نییه، به‌ پێچه‌وانه‌ی بۆچوونی:  
کرامیه‌کان: لای سه‌روویان بۆ خوای گه‌وره بریارداوه، به‌بێ ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر عه‌رش  
جیگیر بوویت.  
ومشه‌بییه (و موجه‌سیمه‌کان: بۆچوونیان وایه که خوای گه‌وره جیگیر بووه له‌سه‌ر  
عه‌رش<sup>(٢)</sup>.  
به‌یه‌کده‌نگی عه‌قلمه‌ندان ئه‌مه پوچه‌ل و بێ بنه‌مایه<sup>(٣)</sup>.

<sup>(١)</sup> المسایرة ٣١. له: (أصول الدين للغزنوي ٧١) هاتوه: (ده‌سته‌کان بۆیه به‌رووی ئاسماندا به‌رز  
ده‌کری‌نه‌وه، چونکه ڕووه‌گی نزاو پارانه‌وه‌یه، وه‌ک ڕووه‌کردنه که‌عه له نوێژدا، دانانی ڕوو له‌سه‌ر  
زه‌وی له کاتی کورنووشدا، ئه‌گه‌رچی خوای گه‌وره نه له ناو که‌عه‌به‌یه‌وه نه له ژێر زه‌وییه).  
<sup>(٢)</sup> سه‌رباری ئه‌وه‌ی که ده‌لێن خوای گه‌وره جه‌سته‌ی نییه، ئه‌وا زۆری‌ک له جه‌نبه‌لیه‌کان باوه‌ریان به‌وه‌یه  
که خوای گه‌وره له‌لای سه‌ره‌وه‌یه و له‌سه‌ر عه‌رش وه‌ستاوه. سه‌یری به‌لگه و وته‌ی زاناکانیان بکه  
له‌م باره‌وه له: شرح العقيدة الطحاوية ٢٥١/٣ و لایه‌ره‌کانی دواتریش. و لوا‌مع‌ الانوار البهیه -  
سفارینی، جده سالی ١٣٨٠ک، ١/١٩٠ و لایه‌ره‌کانی دواتری.  
<sup>(٣)</sup> المسایرة و شرحه المسامرة و شرحه لقاسم بن قطلوبغا ٣٢-٣٣.

- سه‌رباری ئه‌وه‌ی جه‌نبه‌لیه‌کان به‌ بۆچوونی خۆیان خوای گه‌وره به‌ پاک ده‌گرن له جه‌سته، که‌چی  
ده‌لێن خوای گه‌وره له‌لای سه‌رووه‌وه له‌سه‌ر عه‌رش جیگیر بووه، ئه‌وه‌شیان باس کردوه که تزیکه‌ی  
بیست جو‌ر ده‌ق هاتوه له‌باره‌ی به‌رزو بێندی خوا له‌سه‌ر به‌دییه‌ت‌راوه‌کانی و به‌نده‌کانی، وه‌ک:  
أ- راسته‌وخۆ ئاماژه‌دان به‌ لای سه‌روو به‌هۆی ئامراز (من) که تاییه‌ته بۆ بێندی خود، وه‌ک ئه‌م  
فه‌رمایشته‌ی خوا: ﴿يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ﴾ النحل: ٥٠. واته: (ئه‌و فریشتانه له‌ په‌روه‌ردگاریان  
ده‌ترسن که فه‌رمان‌په‌روایه به‌سه‌ریان‌ه‌وه).  
ب- راسته‌وخۆ ده‌ربڕینی به‌رز بوونه‌وه بۆ لای خوا، وه‌ک: ﴿تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ﴾  
المعارج: ٤. واته: (فریشته‌کان و جویریله به‌رز ده‌بنه‌وه بۆ لای په‌روه‌ردگار).  
پ- راسته‌وخۆ ئاماژه‌دان به‌ بێند بوون بۆ لای په‌روه‌ردگار، وه‌ک: ﴿إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ﴾  
فاطر: ١٠. واته: (گوفتاری چاک و جوان و به‌جی بۆ لای ئه‌و زاته به‌رز ده‌بیته‌وه).

۸- خوای گه‌وره ناچیتته ناو چوارچێوه‌ی کات، و کاتی به‌سه‌ردا نایه‌ت، واته: بوونی شه‌و بوونیکێ کاتی نییه. بوونی کاتی: شه‌ویه بوونی ته‌نها له ناو کاتدا بێت و به‌س<sup>(۱)</sup>.

۹- خوای مه‌زن وه‌سف ناكریت به‌ بزوان و جولان و جیگۆڕین یان وه‌ستان و جیگۆڕ بوون<sup>(۲)</sup>.

۱۰- خوای گه‌وره پاكه له بوونی په‌یه‌ه‌ندی نێوان خودی زاتی خوای گه‌وره: چونكه خوای گه‌وره پێكهاته‌یه‌كی به‌ش به‌ش نییه تا به‌شه‌كانی په‌یه‌ه‌ندی به‌یه‌ك‌تره‌وه بکه‌ن و بلكێن به‌یه‌ك‌تره‌وه. یاخود زاتی خوای گه‌وره په‌یه‌ه‌ندی بكات به‌ شتیکی تر: زاتی پاکی خوای گه‌وره نه‌لكاوه به‌ جیهانه‌وه، به‌وه‌ی زاتی خوای گه‌وره ناوێته بێت له‌گه‌ڵ جیهان یان بێت و بجیت تیایدا<sup>(۳)</sup>.

سه‌باره‌ت به‌و ده‌قانه‌ش كه له‌ ڕووكه‌شدا مانای لكان و ناوێته بوون ده‌گه‌یه‌نن، وه‌ك له‌م فهرمووده قودسیه‌دا هاتوه‌: (وما یزال عبدي یتقرب الي بالنوافل حتی أجبه، فاذا أحببته كنتُ سمعه الذي یسمع به، و بصره الذي یبصر به، و یده التي یبطش بها و رجله التي یمشي بها. و ان سألني أعطیته، و ان استعاذ بي لأعیدته)<sup>(۴)</sup> واته: به‌نده‌ی من

ت- راسته‌وخۆده‌پرینی شه‌وه‌ی ، وه‌ك: ﴿ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ ۖ النحل: ۱۰۲. واته: (شه‌ی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) پێیان بلی: ڕۆحی پێڕۆز "جویریل، شه‌م قورئانه‌ی" له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارته‌وه به‌حق و راستی دا به‌زاندوه‌وه).

ج- به‌راسته‌وخۆ ده‌پرینی شه‌وه‌ی خوای گه‌وره هه‌موو شه‌ویك دا ده‌به‌زیت بۆ ئاسمانی دونیا... تاد.. بڕوانه‌ نه‌مانه: شرح العقيدة الطحاوية ۳۷۵ و لاپه‌ره‌کانی دواتر، ولوامع الأنوار البهية ۱/ ۱۹۰ و لاپه‌ره‌کانی دواتر.

<sup>(۱)</sup> المواقف وشرحه للسید الشریف ۲۷/۸.

<sup>(۲)</sup> شرح الخريدة للدردير ۵۸.

<sup>(۳)</sup> شرح الخريدة للدردير وحاشية الصاوي عليه ۵۸ و ۶۷.

<sup>(۴)</sup> حاشية الصاوي على الدردير ۵۸.

فهرمووده‌ی: به‌رده‌وام به‌نده‌ی من.... تاد، بخاری فی: کتاب: الرقائق باب التواضع، فتح الباري ۳۴۰/۱۱ عن أبي هريرة (رضي الله عنه).



بەردەوام بەھۆى ئەنجامدانى سۈننەتەكانەۋە لېم نزيك دەكەۋىتەۋە تاكو خۆشەدەۋىت، جا ئەگەر خۆشم ويست، دەبە ئەو گۆيەى كە پېى دەبىستى و ئەوۋ چاۋەى كە پېى دەبىنى و ئەو دەستەى كە شتى پى دەگىت و ئەو لاقەى كە پېى دەۋات و ھاتوچۆى پى دەكات. مەبەستى ئەۋەيە: كە خۆشەۋىستى خوا ھەموو كەسەكە دادەگىت و ئاۋىتە دەبىت لەگەل خۆشەۋىستى بەندە، ئاگای لە دەۋرۋەرى نامىنىت و تەنھا بۆ خوا دەروانىت.

ئەم فەرمايشتە دەبىت تەئۋىل بگىت، بەۋە لىك بدرىتەۋە كە پروكەشى فەرمودەكە مەبەست نەبىت بەكو مەبەستى دەقەكە زال بوۋنى خۆشەۋىستى خوايە بەسەر كەسەكە، تا ئەو كەسە ۋاى لىھاتوۋە جگە لە خۋاى گەۋرە شتى تر نابينىت.

۱۱- خۋاى گەۋرە پاك و دوۋرە لە لىك ترازان و جىابوۋنەۋە لە جىھان، چونكە پىكەۋەلكان و جىابوۋنەۋە... ھتە، سىفەت و تايىبەتەندى پەيداۋو و بەدەيھىتراۋەكانە و خۋاى گەۋرە پەيداۋو نىيە<sup>(۱)</sup>.

۱۲- خۋاى گەۋرە پاكە لە يەك گرتن و ئاۋىتەبوۋن لەگەل كەسىكى تر، بەپىچەۋانەى: بۆچۈۋنى نەصرانىيەكان، كە باۋەريان ۋايە زاتى خوا يەكى گرتوۋە لەگەل جەستەى مەسىح<sup>(۲)</sup>. و بە پىچەۋانەى زىادەپۆچۈۋە شىعەكان: بۆچۈۋنىيان ۋايە زاتى خۋاى گەۋرە ئاۋىتە بوۋە لەگەل عەلى و كورو نەۋەكانى. ھەرۋەھا بە پىچەۋانەى زىادەپۆچۈۋە صۆفەكان: كە باۋەريان ۋايە زاتى خۋاى گەۋرە ئاۋىتە و تىكەل بوۋە لەگەل ئەۋانەى لە رىگای بەرەۋ خواچۈۋندا گەيشتۈنەتە كۆتايى و ئاكام<sup>(۳)</sup>.

(۱) شرح الخريدة للدردير وحاشية الصاوي عليه ۶۷.

(۲) ۋەك ئەمانەتى زانستى، ئەۋا بە پىۋىستى دەزانم ئامازە بەۋە بدەم كە دەقە عەرەبىيەكە بەم شىۋەيەيە: (النصارى القائلين بجماد جسده بمجد المسيح) ئەم دەقە عەرەبىيە ۋا ئەگەيەنىت كە خۋاى گەۋرە جەستەى ھەيە (بەنا بەخوا)، بەلام من وشەى (جسده) بە زاتى خۋام لىك دايەۋە، چونكە كرۆكى باسەكە خۆى لەخۇيدا پاكراگرتن و بەدوورگرتنى خوايە لەۋەى كە جەستەى ھەبىت. (نووسەر) وشەى جەستەى لىردا بەكارھىتاۋە گوزارشتە لە بيروباۋەرى نەصرانىيەكان. (ۋەرگىي).

(۳) المواقف وشرحه للسيد الشريف ۲۸/۸-۳۱ سەيرى ئەمەش بىكە: شرح الخريدة للدردير ۵۸.

باوهر بوون بەو هی خۆی گەورە وێنە و ھاوشتۆی بۆ نییە، بۆچوونی سەرچەم پێپرو  
تاقمە ئیسلامیەکانە: لە موعتەزلیەکان، ماتریدیەکان، ئەشعەرییەکان و شیعیەکان،  
بێجگە لە (موشەبیھە و موحەسیمی) و ھاوشتۆەکانیان.

### ئەو دەقەنە ی کە لە ڕووکەشدا ئاماژە ی وێچواندن (تەشبیھ) یان تێدایە.

چەند دەقیك لە قورئانی پیرۆز و سوننەتی بەرێژدا ھاتوون، کە چەند سیفەتیکی  
خبری<sup>(١)</sup> دەدەنە پال پەرورەدگار، ئەو سیفاتانە ئاماژە ی وێچواندن یان تێدایە وەك وەستان و  
جیگیر بوون (استواء) و ھاتن (مجيء) و دابەزین (نزل)... پاش کەمیکی تر دەخرێنەرۆو.  
سەرباری كۆك بوون و یەك دەنگیان لەسەر ئەو هی خۆی گەورە بە پاك و بەرز و دوور  
بگرن لەو شتانە ی شایەنی زاتی پیرۆزی ئەو نین، ئەوا لە گەل ئەو ھەشدا لە بارە ی ئەم  
دەقەنەو موسلمانان دابەش بوون بۆ سی ڕا و بۆچوون<sup>(٢)</sup>، کە ئەمانەن:

<sup>(١)</sup> سیفەتە خەبەریەکان: لە سۆنگە ی ئەو ھووە کە سیفەتەکانی دیکە ی خۆی بۆ وێنە عەقل دەزانێ کە  
دەبێ پەرورەدگار ئەو سیفەتەنە ی ھەبن و تاراد دەیەك عەقل پێیان ناشنایە و لە گەل چەمك و  
واتاكانی دەگوئێ، بەلام سیفەتە خەبەریەکان، مەرج نییە عەقل بە پتویستی بزانی کە خۆی  
کاربەجێ ئەو سیفەتەنە ی ھەبێت، واتە: نە لە عەقلدا جیگیران دەبێتەو کە بزانی چۆن، نە عەقل  
پتویستیشیان دەكات، ئەگەر گریمان خۆی گەورە بۆ خۆی نەیفەر موبایە من ئەو سیفەتەنە ی ھەبە،  
عەقل نەیدەزانی کە ھەبەتی! کەواتە: بۆیە پێیان دەگوترێ سیفەتە خەبەریەکان، چونکە ئەو  
سیفەتەنە لە ڕێگە ی خەبەر و ھەوالی پێغەمبەری خواوہ (صلی اللہ علیہ وسلم) بە ئیمە گەشتوون و  
ئیمە دەزانن کە خوا ئەو کۆمەلە سیفەتەشی ھەبە، ئەگەرنا عەقل ئەو سیفەتەنە ی پتویست ناکات).  
ئەم پێناسە یەم لە کتیبی: (ئیمان و عەقیدە ی ئیسلامی لەبەر ڕۆشنایی قورئان و سوننەت دا: م.  
علی باپیر ٢١٧/٣ و ٢١٨) وەرگرتوہ. (وەرگێڕ).

<sup>(٢)</sup> ئیبن جەوزی لە (دفع شبه التّشبیہ ٧٩) وتویەتی: (بزائە خەلکی لە ئاست سیفەتە خەبەریەکان  
سی جۆرن: یە کەم: دەلێن ئەم سیفەتەنە چۆن ھاتوون ناوا بەرێیان دەکەین بەبێ تەئویل مەگەر زۆر  
پتویست بکات، ھەر وەك ناچارین ئەم فەرماشتە ی خوا تەئویل بکەین: ﴿وَجَاءَ رُبُّكَ﴾ الفجر: ٢٢.  
واتە: فەرمانی خوا. ئەمە مەزھەب و رێبازی پێشینانە. جۆری دووہم: دەلێن دەبێت تەئویل  
بکرتن، ئەمەش کاریکی مەترسیدارە. جۆری سێیەم: دەلێن بەپێی ھەستەکان قسە ی لەسەر  
بکرتن...).

## یه‌که‌م: راوه‌ستان و خۆتی هه‌ل نه‌قورپاندن (التوقف):

واته: راوه‌ستانی ته‌واو و بی په‌نابردنه بهر ته‌ئویل کردن یان که‌وتنه ناو و یچواندن (تشبیه)، ئه‌مه مه‌زه‌به‌بی پیشینه‌ی<sup>(۱)</sup>، ئه‌وانه باوه‌ریان بهو سیفات هه‌به‌ریانه هه‌بووه، و وه‌ك خۆی چۆنه به‌رپیان کردووه و تییان په‌راندووه، خۆیان تی هه‌ل نه‌قورپاندووه بۆ زانینی ماناکه‌ی یان ته‌ئویل کردن، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی ئه‌و ده‌قانه‌ی که پاک و به‌رزی ده‌سه‌لمین و ده‌چه‌سپین زۆر زیاتر و زاتر بوونه له‌لای ئه‌وان، به‌هۆی پرونی نیشانه و ئامازه‌و زۆری و بۆریان، و شاره‌زا بوونیان له‌وه‌ی که و یچواندن خۆی گه‌وره به په‌یدابوان شتیکی شیای بوون نیه و نادروسته. بۆیه زۆرێک له پیشینان وتویه: (چۆن هاتووه ئاوا بیخویننه‌وه) واته: باوه‌رتان وابیت که له‌لایه‌ن خۆی گه‌وره دابه‌زێنراوه، و خۆتان هه‌ل نه‌قورپیتن له ته‌ئویل و ته‌فسیر و شرۆفه‌که‌یدا<sup>(۲)</sup>.

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ته‌ئویل کردن شتیکی گوماناییه، قسه‌کردن له‌سه‌ر بنچینه له‌باره‌ی سیفه‌ته‌کانی خوا دروست نییه، ئه‌مه‌ش له پێناو خۆ دوور گرتن له لادان و له‌پێ ده‌رچوون، بۆیه واتا‌کانی ئه‌م سیفه‌تانه به‌خۆی گه‌وره بسپیرین.

نیمامی (مالکی کوری ئه‌نه‌س) وشه‌ی (استواء) ی له‌م فهرمایشته: ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ طه: ۵. به‌م شیویه راقه‌ی کردووه و تویه‌تی: (الاستواء معلوم، وکیفیه مجهول، و السؤال عنها بدعة، والإيمان به واجب)<sup>(۳)</sup> واته: (استواء) زانراوه، چۆنیه‌یه‌که‌ی نه‌زانراو و شاراوویه، پرسیار کردن له‌م باره‌وه بیدعه‌یه، باوه‌ر پێوونی پێویسته.

له زۆرێک له گه‌وره شیخه‌کانی ماتریدییه‌که‌نه‌وه هاتووه که خۆ سه‌رقال کردن به

<sup>(۱)</sup> دراسات في الفرق ۲۱۱ نقلا عن ابن جوزي.

<sup>(۲)</sup> مقدمة ابن خلدون ۴۳۴. سه‌یری ئه‌مانه‌ش بکه: الملل والنحل للشهرستاني ۹۲/۱ والغنية للشيخ عبدالقادر ۶۳/۱ ودراسات في الفرق ۲۰۵.

<sup>(۳)</sup> أصول الدين للبغدادی ۱۱۳. ئه‌م وته‌یه‌ی نیمامی مالک چهند دربرینیکی لێک نزیک هه‌یه، هه‌ندێک له‌و ده‌ربرینه‌وه له‌م سه‌رچاوه‌نه‌دان: شرح أصول الاعتقاد أهل السنة والجماعة ۴۲/۳. والإتقان للسيوطي ۴۸۴ وشرح الجوهرة للباجوري ۱۵۷ ودراسات في الفرق ۲۰۶. له: المواقف ۲۴/۸ ئه‌م وته‌یه له ئه‌مه‌دیش گێردراوه‌ته‌وه.

تهئوئلکارییهوه به ناپهسهند دهزانن، ههروهک وتویانه: پروامان وایه له لایهن خواوه دابهزیون و خۆمان به تهئویل کردنیانهوه سه رقال ناکهین<sup>(۱)</sup>.

ئین روشد له مبارهیهوه دهئیت: (سه رهتای چه رخی یه کهم گه یشته گه ورهیی و چاکه ی تهواو، به هۆی به کارهینانی ئەم وتانه - مه بهستی وتهی هاوشیوهی وته که ی نیمامی مالیکه<sup>(۲)</sup> - به بی ئەوهی په نابهرن بۆ تهئویل کردن). ئەم پراو بۆچوونه بهردهوام بوو تا پۆژانی (ئهحمادی کوپی ههنبهل) و (یه حیای کوپی مو عین) و (ئیسحاقی کوپی راهویه)، ناوبراوان پشتی ئەم بۆچوونهیان گرت، به ئاام ئەمه زۆری نه خایاند، چونکه ئەم بۆچوونه ئەوهی له خو ده گریت که: (ئاراسته کردن بۆ شتی نه ناسراو که هیچ مه بهست و ئامانجیکی دیاری نییه و لیتی تی ناگهین) ته نانهت (ئین ههزم) ئەم بۆچوونهی وه سف کردووه به وهی (دهروازهیه که کۆتایه که ی به وێچواندن (تشبیه) دوایی دیت)<sup>(۳)</sup>.

### دووهم: کهوتنه ناو وێچواندن و قولبۆونهوه تیایدا:

موشه بیههکان خاومنی ئەم بۆچوونهن.

کهسانی زاتی خوی گه ورهیان به شتی تر چواند به هۆی باوهر بوونیان به وهی گوايه خوی گه وره دهست (ید) و پی (قدم) و پرووی (وجه) و.... ههیه، به مهش کهوتنه ناو بازنه ی جهسته بریاردانی راشکاوانه بۆ خوی گه وره، پیچهوانه ی ئەو نایه تانهیه که به په هایی خوی گه وره یان پاکگرتووه له وشته ناشیاوانه.

ههشیان بووه له بابتهی سیفاتدا کهوتۆته ناو وێچواندنهوه وهک: چه سپاندنی لا و ته نیشته (جهه) و پراوهستان (استواء) و دابهزین (نزول) و دهنگ و پیت و هاوشیوهکانیان بۆ خوی گه وره، جا ئەو بۆچوونهیان سه ری کیشا بۆ بریاردانی جهسته بۆ خوی گه وره،

<sup>(۱)</sup> التوحید للامشي ۵۸.

<sup>(۲)</sup> وه رگێر.

<sup>(۳)</sup> دراسات في الفرق ۲۰۷ و وته کفی: ابن رشد، له: فصل المقال ۶۵ هاتووه.

ئەمەش بەهۆی تووند دەست گرتیان بە تەفسیر و شەرۆفی پیت (حرف)ی بۆ ئەو ئایەت و فەرموودانەیی که لە پرووکەشدا وێچواندن و جەستە ئەگەیهنن<sup>(١)</sup>.

ئێین جەوزی حەنبەلی (یەکیکە لەوانە وێچواندن پەتدەکاتەوه) دەلێت: (بزانه که به گشتی فەرموودەناسان "محدثین" ئەوهی تایبەتە بە سیفاتەکانی خۆی گەورەوه بەشیوهی هەستی وەریان گرتووه، بۆیه کەوتوونەتە ناو وێچواندنەوه، ئەمەش لەبەر ئەوه بوو که تێکەڵی شەرەزانان نەبوو بوون، تا بزائن ئەو ئایەتەکانی فرەواتا "متشابه"ن بە پیتی حوکمی خۆی هەلسوکەوتی لە گەڵ بکریت نەک بە پرووکەش<sup>(٢)</sup>.

ئەوانە چەند تاقم و پێڕێکن، بۆ نمونە: فەر موودەناسان و حەشەوییهکان و لەناو ئەواندا: موقتیلی کۆری سلیمان سالی ١٥٠ک رافەکری قوتان و موشەبییهکانی شیعه، وەك: (هیشامی کۆری حەکەم) که لە سالی ١٧٩ک مردووه، و تاقمی (کەرامیە) شۆینکەوتوانی (ئێین کەرامی سەجستانی) که لە سالی ٢٥٥ک مردووه<sup>(٣)</sup>.

### سییەم: تەئویل کردن (تأویل):

ئەمە بۆچوونی موعتەزێلە بوو و دواتر - لە گەڵ چەند دەستکارییهکی کەم - موسلمانان بە گشتی بە شیعه و ئەهلی سوننە: ماتریدیەکان و ئەشعەریەکان، دەستیان بەم بۆچوونەوه گرت، و ئیمامی رازی لەمبارەوه دەلێت: (هەموو پێرو تاقمە ئیسلامیهکان دان دەنێن بەوهی: پێویستە پرووکەشی هەندێ ئایەتی قورئان و هەوال تەئویل بکریت)<sup>(٤)</sup>.

(١) مقدمة ابن خلدون ٤٣٤.

(٢) تلبیس ابلیس ١١٣.

(٣) الملل والنحل - الشهرستاني ٩٢/١ و لاپەرەکانی دواتر. و پروانە: دراسات في الفرق ٢١٣-٢١٥.

(٤) أساس التقديس للرازي ٦٧. سەیری بۆچوونی ئیبارزییهکان بکە لە: الموجز لأبي عمار ١٢٦ و لاپەرەکانی دواتر.

باجوری وتویهتی: ئەگەر دەقیك له قورئان و سوننه تدا هات و ههستی پێدهکرا له پرووکەشدا مانای لا و تەنیشت یاخود جەستە یان وێنە یاخود ئەندامی لى بەدی دەکرا، ئەوا راستەوان جگە له مشەبهه و مجسمەکان کۆکن لەسەر تەئویل کردنی ئەم دەقانه<sup>(۱)</sup>.  
لەبەر ئەوەی بە بەلگەى عەقلى لەلای ئەوان چەسپاوه که خواى گەوره پاکە له جەستە و تاییبەتەندیەکانی جەستە و شوێن و لا و تەنیشت (جەتە)، هیچ پێگەیهک نییه بۆ نەهێشتنی ویچواندن (تشبیه) تەنها ئەو پێگەیه نەبێت که بریتییە له تەئویل کردنی ئەو سیفاتە خەبەریانەى که له دەقەکاندا هاتوون.

جوبەنى وتویهتی: پشتکردنە تەئویل بە پاساوى خۆ دوورگرتن له کەوتنە ناو شتیکی قەدەغە له بیروباوهردا سەردەکیشت بۆ لى ئالۆز بوون و لە خشتەچوون و خلیسکانی خەلکی سادە، تەنانهت دەبێتە هۆی رێ خۆشکردن بۆ هاتنی گومان بۆ ناو بیروباوهر و تیر بەتاریکیهوه نان سەبارەت بە مانای بەشیکی قورئانی پیرۆز<sup>(۲)</sup>.

زانایان کاتیک بینیان کردنەوهی دەرگای تەئویل زیانیکی گەورهی ههیه، چەندین یاسا و بنەمایان دانا بۆ تەئویل، تا سەر نەکیشت بۆ یاری کردن بە دەقەکان بەپێی ههواو

<sup>(۱)</sup> شرح الجوهرة للباجوري ۱۵۷.

باجوری له: (حاشیته على السلم ۲۴) وتویهتی: (بزانە دەقیك له قورئان و سوننه تدا هات و له پرووکەشدا مانای ئەوەی لى بەدی دەکرا که خواى گەوره دەست یاخود هاوشیوهی ئەم ئەندامەى ههیه، لەو کاتەدا پێویستە تەئویل بکړین: بەوهی له مانا پرووکەشیهکەى لادەدری، پێشین و پاشین لەسەر ئەمە کۆکن، بەلام راجیایان ههیه له دیاری کردنی مەبەستی دەقەکە، پێشینان مەبەستی دەقەکە دیاری ناکەن و بەلکو بەخواى دەسپێرن، لەبارەى ئەم فەرماشیتمو هاووتنەکانی: ﴿وَبَقَىٰ وَجْهُ رَبِّكَ﴾ الرحمن: ۲۷، ﴿يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ﴾ الشورى: ۱۰، دەلێن: خواى گەوره پرووخسارو دەستی ههیه بەلام نەك وەك پرووخسارو دەستی نیته، تەنها خواى گەوره دەزانیت که مەبەستی له دەست و پرووخساری خۆی چیه، پاشان دەلێن: خواى گەوره پرووخسارو دەستی وەك نیته نییه، بەلکو مەبەست له پرووخساری خوا، زاتی خوایه، مەبەست له دەستی خوا، هێزو توانای خوایه).

<sup>(۲)</sup> الإرشاد للجويني ۴۲، دواتر ۱۵۵-۱۶۴ چەندین دەقی قورئان و سوننه تی هیناوهو تەئویلهکانیشی خستوه تەپروو.

هه‌وه‌س و بی گویدانه بنه‌ماکانی شه‌ریعت و مه‌به‌سته‌کانی<sup>(۱)</sup>.

شیخ (عیزه‌دینی کوری عه‌بدوسه‌لام) وتی: (پێگه‌ و پێبازی ته‌ئویل کردن به‌ مه‌رجی خۆیه‌وه‌ نزیک‌تره‌ له‌ راستی و حق له‌ پێگه‌که‌ی تر)<sup>(۲)</sup>.

شیخ (عیزه‌دینی کوری عه‌بدوسه‌لام) وتویه‌تی: (ته‌ئویل کردن به‌پێی مه‌رجه‌کانی، نزیک‌ترین له‌ راستیه‌وه‌)، مه‌به‌ست له‌وه‌ی به‌پێی مه‌رجه‌کانی: ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌ چوارچێوه‌ی زمانی عه‌ره‌ب ده‌رنه‌چیت<sup>(۳)</sup>.

<sup>(۱)</sup> دراسات في الفرق ۲۱۹. و سهر: المسایرة ۳۴ و لاپه‌ره‌کانی دواتر، المواقف ۲۴/۸ و شرح الجوهره‌ للباحوري ۱۵۷.

لامشی وتویه‌تی: (ئه‌م ده‌ربهرینه‌ چه‌ند واتاو روویکیان هه‌یه‌، پێویسته‌ ئه‌و واتاو رووه‌ ده‌ستنیشان بکری‌ت که‌ گونجاو بیت له‌ گه‌ڵ به‌لگه‌ی سه‌لمینراو و براوه‌ی عه‌قلی و ئه‌م فره‌مایسته‌ یه‌ک مانا هه‌لگره‌: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ الشوری: ۱۱، تا دژیه‌کی له‌ نێوان به‌لگه‌کانی خوا دروست نه‌بیت. "الید" بۆ نيعمه‌ت و هیزو ده‌سه‌لات به‌کاردیت، هه‌ندیک جاریش به‌مانای به‌لگه‌ یاخود خۆشی و ده‌وله‌مندی یان وه‌ک ناو بۆ نه‌ندامی‌کی جه‌سته‌ به‌کاردیت. وشه‌ی "العین" بۆ پاراستن یاخود وه‌ک ناو بۆ نه‌ندامی‌کی جه‌سته‌ به‌کاردی، جا چ "الید" چ "العین" به‌و مانایه‌ راڤه‌ ده‌کرین که‌ بگوڤی‌ت له‌ گه‌ڵ به‌لگه‌ی عه‌قل و نایه‌ته‌ یه‌ک مانا هه‌لگره‌که‌). / التوحید للامشي ۵۹ و تیایدا هاتوه‌: ئه‌مه‌ له‌ هه‌ندیک له‌ شیخه‌کاغان (واته‌: ماتوریديه‌کان) گیردراوه‌ته‌وه‌.

<sup>(۲)</sup> المسایرة ۳۴.

<sup>(۳)</sup> المسایرة ۳۷، تیا‌دا هاتوه‌: (نیمامی چه‌ره‌مه‌ین له‌ کتییی "الإرشاد" پێگه‌ی ته‌ئویلی په‌سه‌ند کردوه‌، به‌لام له‌ کتییی "الرساله‌ النظامیه‌" پێگه‌ی سپاردنی ماناکان "تفویض" هه‌لبژاردوه‌، کتییی ناوبراو له‌ دوا‌ی کتییی "الإرشاد" نووسراوه‌، ئه‌مه‌ش وه‌ک ئه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نیت که‌ نیمامی چه‌ره‌مه‌ین له‌ ته‌ئویل کردن پاشگه‌ز بیه‌ته‌وه‌. ئین ده‌قیقی عید پێگه‌یه‌کی مام ناوه‌ندی گرتوه‌و وتویه‌تی: ئه‌گه‌ر ته‌ئویله‌که‌ به‌ شێوه‌یه‌ک کرابوو که‌ مانایه‌کی وا هه‌لبگیریت نزیک بیت له‌و شێوه‌یه‌ی عه‌ره‌ب پێی ده‌دوین ئه‌وا په‌سه‌نده‌. ئه‌گه‌ر ته‌ئویله‌که‌ دوور بوو ئه‌وا هه‌لوێسته‌ی له‌سه‌ر ده‌کریت و وه‌رناگیریت. ئین هه‌م مام بۆچوونی وایه‌ پێویسته‌ به‌شێوازی‌کی مام ناوه‌ند ته‌ئویل بکری‌ت، به‌وه‌ی ئه‌گه‌ر ده‌قه‌که‌ کێشه‌ی بۆ خه‌لکی ساده‌ دروست کرد ئه‌وا له‌و کاته‌ په‌نا بیری‌ته‌ به‌ر ته‌ئویل باشه‌، ئه‌گه‌ر پێویستی‌شی نه‌کرد ته‌ئویل نه‌کری‌ت).

بروانه‌ ئه‌مانه‌ش: الإرشاد للجويني، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، العقیده‌ النظامیه‌ للجويني ۱۶۶ و شرح الفقه‌ الاکبر لعلی القاري ۷۰.

له نمونهی ئەو تهئویله پهسه‌دانه‌ی کردوویانه بۆ ده‌قه‌کانی فره‌واتا (متشابه) و خوای گه‌وره به پاک ده‌گریت لهو شتانه‌ی له زاتی پاک و پیروزی ناوه‌شیتته‌وه:

**ئەو ده‌قانه‌ی که له پروکه‌شدا مانای شوین و ته‌نیشت (جهه) ده‌گه‌یه‌نن:**

۱- ﴿الرَّحْنُ عَلَى الْعَرْشِ أَسْتَوَى﴾ طه: ۵. (إِسْتَوَاء) بریتیه له: زāl بوون و ده‌ست به‌سهردا گرتن (استیلاء)<sup>(۱)</sup> و ده‌سه‌لاتدار و فره‌مان‌په‌وایی (الملک). وه‌ک شاعیر

<sup>(۱)</sup> غه‌زالی له کتییی (الإحیاء) وشه‌ی (إستوی) به زāl بوون ڕافه‌ی کردووه، زوبه‌یدی له (إتحاف السادة ۱۰۶/۲-۱۰۸) پروونکردنه‌وه‌ی له‌سهر داوه‌و ڕای زانایانی له‌بیاره‌وه هیتاوه. زیدی له ۱۰۷ وتویه‌تی: ("ئین به‌تāl" وتویه‌تی: له‌باره‌ی مانای وشه‌ی "إستواء" له‌م نایه‌تدا زانایان ڕای جیایان هه‌یه، موعته‌زیله‌کان وتویانه: بریتیه له زāl بوون به ده‌سه‌لات و توانا وه‌یز. هه‌ندیک له نه‌هلی سوننه وتویانه: واتاکه‌ی بریتیه له‌وه‌ی به‌رز بووه‌ته‌وه، هه‌ندیکێ تر له نه‌هلی سوننه وتویانه: بلندتر بوو، هه‌ندیکێ تریان وتویانه: به مانای ده‌سه‌لاتداری و فره‌مان‌په‌وایی دیت. وتراوه: بریتیه له ته‌واو بوون و لی‌بوونه‌وه له نه‌ه‌مادانی کاریک. دواتر به‌ره‌رچی موعته‌زیله و موجه‌سه‌کانی داوه‌ته‌وه ئەو ڕایه‌ی په‌سه‌ند کردووه که ده‌لیت به مانانی بلندتر بوون دیت). چهند وته‌یه‌کی تر به به‌لگه‌کانیه‌وه له کتییی ناوبراو خراوه‌ته‌پوو. (إستواء) چهند ڕافه‌یه‌کی تریشی هه‌یه، که له‌م سه‌رچاوانه‌دا هاتووه: أصول الدين للبغدادی ۱۱۲ والإتقان للسيوطی ۴۸۵ وكفاية الطالب الرباني ۴۹ و ۵۰.

هه‌روه‌ها له‌م سه‌رچاوانه‌شدا وشه‌ی (إستواء) به زāl بوون ڕافه‌کراوه: الإرشاد للجوينی ۴۰ والإقتصاد في الاعتقاد للغزالي ۴۰ والتمهيد للامشي ۶۴ والمواقف ۲۴/۸ والمسامرة وشرحه المسامرة وشرحه لقاسم بن قطلوبغا ۳۴-۳۵ وشرح الجوهرة للباجوري ۱۵۷ والموجز لابن عمار ۱۳۲/۱ عن ابن عباس، ومشارق أنوار العقول ۴۰۵/۱ وشرح غايه المراء ۴۳. "جاذز" ئەم ڕافه‌یه‌ی داوه‌ته پāl "ئین عباس" به‌لām "ئین تیمیه" به‌ره‌رچی داوه‌ته‌وه. / إتحاف السادة ۱۰۶/۲.

له کتییی (الإرشاد ۴۱-۴۲) هاتووه: (نه‌گه‌ر وترا: ئەم نایه‌ته: ﴿الرَّحْنُ عَلَى الْعَرْشِ أَسْتَوَى﴾ طه: ۵. به‌بێ ته‌ئویل کردن و به‌بێ پروکه‌شه‌که به‌رێ بکه‌ن، له‌به‌ر ئەوه‌ی ئەم نایه‌ته لهو شتانه‌یه که فره‌واتا (متشابه)ن ته‌نها خوای گه‌وره مه‌به‌ستیان ده‌زانیت؟ له وه‌لامدا ده‌لیتین: نه‌گه‌ر په‌رسپارکه‌ر وا راهیترا که وشه‌ی "إستواء" وه‌ک خۆی به‌رێ بکات به‌بیتي مانا زمانه‌وانیه پروکه‌شه‌یه‌که‌ی که بریتیه له جیگیر بوون، ئەوه ئەمه ده‌بیتته هۆی جه‌سته بیراردان بۆ خوا. نه‌گه‌ر گومانیشی له بوونی جه‌سته هه‌بیت بۆ خوا ئەوه هه‌ر وه‌ک ئەوه‌یه که بروای به بوونی جه‌سته



ده‌لێت: قد استوی عمرو على العراق من غیر سیف و دم مُهراق<sup>(۱)</sup>

واته: عه‌مر زالبوو به‌سه‌ر عی‌راقدا به‌بی شمشیر و خوین پ‌شتن.

۲- ﴿يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ النحل: ۵۰. له‌لای سه‌ره‌وه بوون

(فوقیه) بریتیه له: به‌رزو بلندی له گه‌وره‌یی و مه‌زنی‌دا، واته: فریسته‌کان له

خوای گه‌وره ده‌ترسن له‌به‌ر به‌رزوی و بلندتیه‌که‌ی له گه‌وره‌یی و مه‌زنی‌دا<sup>(۲)</sup>.

۳- ﴿فَإِنْ أَسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ﴾

فصلت: ۳۸. له‌لابوون (عندیه): واته هه‌لب‌ژاردن و پ‌یزگرتن.

۴- ﴿إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ﴾ فاطر: ۱۰. واته: خوای گه‌وره پ‌یی پ‌ازی ده‌بی‌ت.

گوفتار پروکه‌ش (عرضه)، و پروکه‌شیش نا گوازی‌ته‌وه.

۵- ﴿تَقْرَأُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ﴾ المعارج: ۴. واته: به‌رز بوونه‌وه بۆ شه‌و پله‌یه‌ی

که به نه‌غامدانی په‌رستش تیایدا نزیک ده‌بی‌ته‌وه.

هه‌بی‌ت بۆ خوا. نه‌گه‌ر به‌بی گومان و دوودلی دانی نا به نه‌سته‌م بوونی دیارده‌ی جی‌گیر بوونی بۆ خوای گه‌وره شه‌و به‌م شه‌ له مانا پروکه‌شه‌که لای‌داوه. شه‌و که‌سه‌ش که بانگه‌شه‌ی به‌پ‌یکردنی شه‌و شتانه‌ی کردووه به پ‌یی پروکه‌شه‌کانیان نه‌یتوانیوه تاسه‌ر له‌سه‌ر شه‌م بۆ‌چوونه‌ی بی‌ت. جا نه‌گه‌ر به‌بی دوودلی له واتای پروکه‌شیه‌که‌ی نایه‌ته‌که لادرا شه‌و پ‌یویسته نایه‌ته‌که به‌شیوه‌یه‌ک واتا بکری‌ت که گونجاو بی‌ت له‌گه‌ل عه‌قل و شه‌رع).

ماتریدی له کتیبی (التوحید م ۴۱ و ۷۴) پ‌یی وایه ته‌ئویل نه‌کری‌ت، غزنوی که یه‌کی‌که له ماتوری‌دی‌یه‌کان له کتیبه‌که‌یدا (أصول الدین ۷۵) هه‌مان بۆ‌چوونی ته‌ئویل نه‌کردنی هه‌یه. هه‌روه‌ها "لامشی" له (التمهید ۶۴) دوو بۆ‌چوونی ماتوری‌دی هه‌تاوه: یه‌که‌م: ته‌ئویل نه‌کردنه، دووه‌م: زان بوونه. له‌کاتی خسته‌ن‌پ‌رووی بۆ‌چوونه‌کانی ماتوری‌دی شه‌مه خرایه‌پ‌روو.

<sup>(۱)</sup> شه‌م شاعیره ناوی (شه‌لعه‌بیس)ه، هه‌روه‌ک هاوه‌له‌که‌ی ئیسماعیلی کوری عوباد ناماژه‌ی به‌وه داوه، یاخود شه‌و شاعیره ناوی (شه‌خته‌ل)ه هه‌روه‌ک جوهری ناماژه‌ی بۆ کردووه. (بیش‌ر) ناوی ته‌واوی: بیش‌ری کوری مه‌روانه. / إتحاف السادة ۱۰۶/۲۳.

شه‌م دێره شیعه له‌م سه‌رچاوه‌ندا هاتوه: الإقتصاد في الاعتقاد للغزالي، والموجز لأبي عمار، والمسيرة، وشرح الجوهرة للباجوري، سه‌رچاوه‌کانی پ‌نشو. له کتیبی (المواقف) عه‌مری له جیاتی ناوی بیش‌ر له دێره شیعه‌که‌دا هه‌تاوه.

<sup>(۲)</sup> شرح الجوهرة للباجوري ۱۵۷.

۶- ﴿أَمِنْتُمْ مَن فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ﴾ الملك: ۱۶. (من في السماء): واته

حوکم و دهسه لاته که یان نهو فریشته یی پاسپی تراوه به سزا.

۷- ﴿ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى ﴿٨﴾ فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى﴾ النجم: ۸. (الدنو): نزیک بوونه وهی

پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) له خوا ی گه و ره به په رستش، نزیک بوونه وهش که نه ندازه کراوه به (دوو که وان و که متریش) بۆ نه وه یه عه قله کان بتوانن نه ندیشه و ته صه وری بکه ن به هو ی شتی به ره هه ست.

۸- نهو فه رمایشته ی پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) که به که نیه لاله که ی فه رموو: (أین الله؟) واته: خوا له کو تیه؟، که نیه که: ئاماژه ی بۆ ئاسمان کرد، به مهش ئیمانی ده رپری.

پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) په رسیاری کرد و فه رموو ی (خوا له کو تیه؟)، نه مه ی بۆ نه وه بوو تا بیروباوهری ئاشکرا بکات، جا که که نیه که ئاماژه ی کرد بۆ ئاسمان، پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) نه وه ی زانی که که نیه که بته په رست نییه، ئاماژه ی که نیه که یشی به وه وه رگرت که خوا به دیه ی نه ی ئاسمانه، بۆ یه حوکمی باوه ردار ی به سه ر که نیه که ده<sup>(۱)</sup>.

<sup>(۱)</sup> المواقف ۸/۲۴-۲۵.

زانایان راجیان له باره ی نهو که سه ی که پروای وایه خوا ی گه و ره له شوین و لایه کدایه، له م باره وه چه ند بۆ چوونیکیان هه ن:

۱- ته کفیر ناکریت. نه مه بۆ چوونی عزی کوری عبدا لسلامه. النووی نه م مه رجی داناوه که له و کاته ته کفیر ناکریت که له خه لکی ساده بیت، ابن جره نه م مه رجی داناوه نه گه ر که سه که بۆی سه خت بوو بوونی شوین و ته نیشته بۆ خوا به ریار نه دات.

۲- در یژه پیدان (التفصیل): نه گه ر پروای وابوو خوا ی گه و ره له لای سه رووه، نه و ته کفیر ناکریت، چونکه به شیوه یه کی گشتی لای سه روو مانای ر یزو شکو یه. نه گه ر پروای وابوو خوا ی گه و ره له لای خوارووه نه و ته کفیر ده کریت، چونکه لای خواروو که می و بی نرخییه. / شرح الجوهرة للبا جوری. ۱۶۵.

ئهو دهقانهی که له پرووکهشدا مانای جهسته دهگهیهنن:

۱- ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا﴾ الفجر: ۲۲. واته: فهرمانی گشتگیری پهروهردگارت هات که ههموو جوړه سزایهک له خو دهگریته یاخود سزای پهروهردگارت هات<sup>(۱)</sup>.

۲- ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا﴾ البقرة: ۲۱۰. واته: هاتنی سزای خوا.

۳- ئهو فهرمایشتهی پیغهمبهه (صلی الله علیه وسلم): (يُنْزِلُ رَبُّنَا تَبَارَكَ وَتَعَالَى كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ الْآخِرِ فَيَقُولُ: مَنْ يَدْعُونِي فَأَسْتَجِيبَ لَهُ، وَ مَنْ يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيهِ، وَ مَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ)<sup>(۲)</sup> واته: پهروهردگاری پاک و بهرزمان له سی یهکی کوتایی ههموو شهوی دادهبهزیت بو ئاسمانی دنیا، و دهفهرموویت: کی لیم دهپاریتتهوه تا وهلامی بدهمهوه، کی داواکاری ههیه تا پیی بهخشم، کی داواای لی خوش بوون دهکات تا لی خوش بم.

واته: فریشتهی پهروهردگارمان دادهبهزیت و له بری خوا دهلیت.

<sup>(۱)</sup> المواقف ۲۴/۸-۲۵. وشرح الجوهرة للباجوري ۱۵۸. ونقله ابن عمار في الموجز ۱/۱۳۵ عن ابن عباس.

<sup>(۲)</sup> المواقف ۲۴/۸-۲۵ وشرح الجوهرة للباجوري ۱۵۸.

فهرموودهی: پهروهردگاری پاک و پهرز... تاد: صحيح البخاری ۱۹ کتاب التهجد ۱۴ باب الدعاء والصلاة آخر الليل، رقم ۱۱۴۵ بهذا اللفظ عن أبي هريرة.

وورد عن أبي هريرة أيضا في: صحيح البخاري ۸۰ کتاب الدعوات ۱۴ باب الدعاء نصف الليل رقم ۶۳۲۱ وفي ۹۷ التوحيد ۳۵ باب قوله تعالى: ﴿يُرِيدُونَ أَن يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ﴾ فتح: ۱۵. رقم ۷۴۹۴.

وفي صحيح مسلم ۶ کتاب صلاة المسافرين ۲۴ باب الترغيب في الدعاء، رقم ۷۵۸ عن أبي هريرة أيضا.

وأخرجه أبو داود والترمذي وابن ماجه ومالك وأحمد... وغيرهم. / شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز، هامش ۲۶۹ لحققة شعيب الأرنؤوط.

### ئەو دەقانی کە لە ڕووکەشدا مانای وێنە (صورە) دەگەینن:

پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتی: (إذا قاتل أحدكم أخاه فليجنب الوجه، فإن الله خلق آدم على صورته). واتە: ئەگەر یەکێک بە کێشە چوو لە گەڵ براکەی با خۆی دوور بگرێت لەوێ نازار بە دەموچاوی بیات، خۆی گەورە ئادەمی لەسەر وێنەی خۆی دروست کردوو.

مەبەست لە وێنە (صورە): سیفەتە، وەک: سیفەتی بیستن، بینین، ژیان، زانست، واتە: بەشیوەیەکی گشتی هەمان سیفەتی هەن<sup>(۱)</sup>.<sup>(۲)</sup>

### ئەو دەقانی کە لە ڕووکەشدا مانای ئەندام (جوارح) دەگەینن:

۱- ﴿وَبَقِيَ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَلِ وَالْإِكْرَامِ﴾ الرحمن: ۲۷. (وجه) واتە: زاتی خوا<sup>(۳)</sup>.

۲- ﴿يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ﴾ الفتح: ۱۰. (اليد) واتە: هێزو توانا<sup>(۴)</sup>.

ئەو فەرمايشە پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم): (إن قلب بني آدم كلها، بين اصبعين من أصابع الرحمن كقلب واحد، يصرفه حيث يشاء)<sup>(۵)</sup>. واتە: دڵی هەموو ئادەمیزادەکان وەک یەک دڵ لە نێوان دوو پەنجەی خوادان، و چۆن ویستی لەسەر بێت بەوشیوەیە دەیگۆرێت.

<sup>(۱)</sup> شرح الجوهرة للباजوري ۱۵۹.

فەرموودە: ئەگەر یەکێکتان بە کێشە چوو لە گەڵ براکەی... تاد: صحیح مسلم ۴۵ کتاب البر والصلة ۳۲ باب النهي عن ضرب الوجه رقم ۲۶۱۲ (۱۱۵)، عن أبي هريرة. ومسنَد الإمام أحمد ۲/۲۴۴.

<sup>(۲)</sup> دەکرێ پاناوەکە لە وشە (صورته) بۆ خۆی ئادەم بگەڕێتەوە. (وەرگێڕ).

<sup>(۳)</sup> شرح الجوهرة للباжوري ۱۵۹ ومشارق الأنوار العقول ۴۰۲/۱.

<sup>(۴)</sup> شرح الجوهرة للباжوري ۱۵۹.

<sup>(۵)</sup> شرح الجوهرة للباжوري ۱۵۹.

فەرموودە: ئەگەر یەکێکتان بە کێشە چوو لە گەڵ براکەی... تاد: صحیح مسلم ۴۶ کتاب القدر ۳ باب تصريف الله تعالى القلوب، رقم ۲۶۵۴ عن عبدالله بن عمرو بن عاص.

مه به ست له دوو په نجه (اصبعین): دوو سیفه تن له سیفه ته کانی خوا، که بریتیه له توانا (القدرة)، ویست (الارادة)<sup>(۱)</sup>.

به مه روون ده بیته وه که زۆری موسلمانان له پیشین (سلف) و پاشین (خلف) کۆکن<sup>(۲)</sup>

<sup>(۱)</sup> بۆ ئەم تەنویلانه بروانه: المواقف و شرحه ۴۷۳ و المسامرة ۳۵-۳۶ و الباجوري علی الجوهرة ۸۱/۸-۸۴.

<sup>(۲)</sup> ئیجی له (المواقف ۲۴/۸) وتویه تی: (هەرچنده دوو به لگه دژیه کیش بن، ئەوا تا ده کریت ده بیته کار به هەردووکیان بکریت، جا یان پرووکه شه کان به شیوهیه کی پوخت تەنویل ده کریت و درێژه مه به ستیش به خوا ده سپێردریت، ههروهک ئەمه رای زۆریه ی پیشینه... یاخود تەنویل ده کریت و درێژه مه به ست روون ده کریت هه وه ده وتریت: "الإستواء" واته: زال بوون...).

له (جوهرة التوحيد) دا هاتوه:

وکل نص أوهم تشبيهاً أوله أو فوض ورم تنزيهاً

باجوری پاقه ی ئەم دوو دێره کردوه و تویه تی:

که ده لیت (نص: دهق) بریتیه له قورئانی پیرۆزو سوننه تی به پیژ.

(أوله) واته: مانا پرووکه شه که ی وهرمه گره، به لکو واتای مه به ستی ده قه که روون بکه ره وه، پروونکردنه وه ی مه به ست که به وه ده بیته که به تیروته سه لی تەنویل بکریت و مه به ستی ده قه که بخریته پروو، ئەمه مه زه به بی پاشین (خلف): هه موو ئەوانه ده گریت هه وه له دوا ی سه ده ی پێنجهم، و تراوه له دوا ی سه ده ی سییهم.

(أو فوض) واته: دوا ی تەنویل کردنی پوخت، که لادانه له مانا پرووکه شه که، ئەوا مانای ده قه که به خوا بسپیژ، به پیتی رێبازی پیشینان: ئەوانه که له پیش سه ده ی پێنجهم بوون، و تراوه بریتین له هاوه لان و شوێنکه وتوان و شوێنکه وتوی شوێنکه وتوان.

رێبازی پاشین (خلف) زانایانه ترو تۆکمه تره، چونکه پروونکردنه وه ی زیاتر له خو ده گریت و به ریه رچی دژه کانیش ده داته وه، هه ر بۆیه دانهر (خاوه نی کتیبی: الجوهرة) له شیعره که دا رێبازی پاشینی پیش پیشینان خستوه. رێبازی پیشینان سه لامه تره، چونکه مروژ پارێزراو ده بیته له هه له کردن له ده ستینشان کردنی مه به ست، که ده کریت مه به ستیک ده ستینشان بکریت که چی خوا ی گه وه ره له ده قه که دا ئەو مه به ستی نه بوو بیته.

(ورم تنزيهاً) واته: مه به ست ته نها به پاکگرتنی خوا بیته لهو شتانه ی که شیاوی ئەو نین و مه به ستی ده قه کانیش به خوا بسپیژ. له وه ی خستمانه پروو ئەوه به ده رکه وت که پیشین و پاشین کۆکن له سه ر تەنویل کردنی کورت و پوخت، چونکه هه ردووکیان مانای ئەو ده قه له پرووکه شه که ی

له پاکدانان و دوورگرنتی خوا له ویچواندن (تشبیه)، له گه‌ل نه‌وه‌شدا راجیا بوون له‌باره‌ی رینگه‌ی ته‌فسیرو شروقه‌ی ده‌قه فره‌واتا (متشابه) ه‌کان، نهم راجیایه‌ش به پیتی چه‌رخ و سه‌ده‌ی خویان بووه، که تیایدا ژیاون، نه‌ویش ته‌نها راجیایه‌کی لاوه‌کی و شکلی بووه.

ته‌نها (موشه‌بیه‌کان) له‌مه‌دا رای جیاوازیان هه‌بووه، که زاتی خوای گه‌وره‌یان به‌وینه‌ی جه‌سته چواندووه، به‌م هویه‌وه سیفه‌تی جه‌سته‌یان ده‌دا پال خوای گه‌وره، به‌لام نه‌و (مشبهانه) قیمة و نرخ بۆ بۆچوونه‌کیان دانانریت له ته‌رازووی په‌خه‌یی زانستی دا کاتیک به‌راوردی ده‌قه‌کان ده‌کریت، خوای گه‌وره فه‌ردوویه‌تی: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَّهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ ۚ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَأَمَّنَّا بِهِ ۚ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ آل عمران: ۷. واته: (نه‌و خواجه زاتیکه که قورئانی بۆ سه‌ر تو "ئه‌ی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم)" نارده‌ خواره‌وه، به‌شیک له ئایه‌ته‌کانی دامه‌زراو پایه‌دارو پروون و ئاشکران، نه‌وانه بناغه و بنچینه‌ی قورئانه‌که‌ن و هه‌ندیکی تریشی واتای جو‌راو‌جو‌ر هه‌ل‌ده‌گرن و به ئاسانی نازانرین، جا نه‌وانه‌ی له دلیاندا لاری و لادان هه‌یه، حه‌ز له حه‌ق و راستی ناکه‌ن، نه‌وانه شوین نه‌و ئایه‌تانه ده‌که‌ون که مانای جو‌راو جو‌رو فراوانیان هه‌یه، بۆ نه‌وه‌ی فیتنه و ئاشوب و ناکوکی و دووبه‌ره‌کی دروست بکه‌ن یان بۆ نه‌وه‌ی لیکدانه‌وه‌ی هه‌له‌ی بۆ هه‌لبه‌ستن، له حالیکدا که لیکدانه‌وه‌ی نه‌و جو‌ره ئایه‌تانه هه‌ر خوا خۆی به ته‌نهایی ده‌یزانی‌ت).

لاده‌دن که شتیکی نه‌سته‌م ده‌داته پال خوا، به‌لام راجیان له باره‌ی دیاری کردن و دیاری نه‌کردنی مه‌به‌ستی ده‌قه‌که. / شرح الجوهرة للباजوري ۱۵۶ و شرح الخريدة البهية للدردير ۶۸-۶۹.

## ٤- بئ نیازی و به‌خۆوه راوه‌ستان (القیام بالنفس):

بئ نیازی و به‌خۆوه راوه‌ستان (القیام بالنفس) دوو مانا ده‌گرێته خۆ: **یه‌که‌میان:** بریتیه له‌وهی پێویستی به‌شوین نه‌بیته. شوین دوو ڕاڤه‌ی هه‌یه: ١- ئه‌و خودو زاته‌ی که پێی راوه‌ستاوه، نه‌ک به واتای شوین، چونکه ئه‌مه زانرا که پێچه‌وانه‌ی په‌یدا‌بوانه.

٢- خود (ذات) و شوین به‌یه‌که‌وه. (الغنیمی) وا ده‌لێته. **دووه‌میان:** بریتیه له‌وهی که پێویستی به‌به‌دیته‌نر نییه تا په‌یدا‌ی بکات<sup>(١)</sup>. پێچه‌وانه‌ی سیفه‌تی بئ نیازی و به‌خۆوه راوه‌ستان (القیام بالنفس) بریتیه له: پێویست بوون به‌غه‌یری خۆی. **به‌لگه‌ی عه‌قلی:**

١- به‌لگه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که پێویستی به‌شوین نییه: **أ-** نه‌گه‌ر پێویستی به‌شوین هه‌بوایه، ئه‌وا شوین‌گرتن ده‌بووه یه‌کێک له سیفه‌ته‌کانی، نه‌گه‌ر شوین‌گرتن سیفه‌تی بوایه، ئه‌وا خوای گه‌وره به سیفه‌تی واتایی (معانی) و مه‌عه‌نوی وه‌سف نه‌ده‌کرا، که‌چی ئه‌و سیفه‌تانه پێویستن بۆ خوای گه‌وره، به‌هۆی ئه‌و به‌لگه‌نه‌ی جه‌خت له‌سه‌ر بوونیان ده‌که‌نه‌وه، ئه‌مه‌ش پوچه‌له هه‌ر بۆیه سه‌لمێنرا که خوای گه‌وره پێویستی به‌شوین نییه<sup>(٢)</sup>.

**ب-** شوین‌گر پێویستی به‌شوین هه‌یه، به‌شێوه‌یه‌ک که بوونه‌که‌ی ئه‌سته‌م ده‌بیته به‌بئ شوین. و شوین پێویستی به‌شوین‌گر نییه، چونکه ده‌کریت شوین به‌تال و بۆش بیته، بۆیه ئه‌و کاته گریمانه‌ی پێویست بوون شیاوی بوون (ممكن) و پێویستی هه‌بوونی شوین دیته کایه، که هه‌ردووکیان پوچه‌لن<sup>(٣)</sup>.

<sup>(١)</sup> شرح الجوهره للباحوري ١١٣/١.

<sup>(٢)</sup> هه‌مان سه‌رچاوه، و الدردیر فی شرح الخریده ٦٢ و شرح أم البراهین للسَّنوسی وحاشیه الدسوقي علیه ١٥٩.

<sup>(٣)</sup> المواقف و شرحه للسید الشریف ٢٠/٨.

۲- به‌لگه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که پێویستی به پەیدا‌که‌ریک نییه:

ئه‌گەر پێویستی به پەیدا‌که‌رو به‌دیته‌نه‌ریک بوايه ئه‌وا ئه‌وسا ده‌بووه پەیدا‌بوو و به‌دیته‌نراو، جا ئه‌مه چۆن ده‌بی‌ت کاتی‌ک پێشتر ئه‌وه‌مان خسته‌پوو که خوا‌ی گه‌وره پێویسته بوونه و بێ سه‌ره‌تا و بێ کۆتایه به زات و سیفات‌ه‌وه؟

**به‌لگه‌ی نه‌قلی:**

خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمووی‌ت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾  
فاطر: ۱۵. واته: (ئه‌ی خه‌لکینه ئێوه هه‌ژارو نه‌دارن و هه‌میشه ئاتاجی خوان، هه‌ر ته‌نها خوايه که بێ نیازه و شایه‌نی سوپاسه).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووی‌ت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ العنکبوت: ۶. واته: (به‌راستی خوا بێ نیازه له هه‌موو خه‌لکی).

**ئه‌گەر وترا:** چۆن ئه‌ندیشه و ته‌سه‌وپ ده‌کریت که خوا‌ی گه‌وره له هه‌یج شوینیکدا جیگیر نه‌بووی‌ت، شوینگر نه‌بی‌ت؟

**وه‌لامه‌که بریتییه له:** ئه‌ندیشه و ته‌سه‌وپ کردنی شوین بۆ هه‌ر جه‌سته‌یه‌ک، له ده‌ره‌نجامی تیروانین و خویندنه‌وه‌یه بۆ بارو حاله‌تی جه‌سته‌کان که ده‌یبنین شوینیکیان گرتووه، به‌لام پێوانه کردنی خوا له‌سه‌ر جه‌سته‌کان تا به‌سه‌لمینین شوینگره، ئه‌وا بێ‌گومان پێوانه‌یه‌کی پوچه‌له، چونکه هه‌یج هۆیه‌کی کۆکه‌ره‌وه نییه له نیوان بنچینه (ئه‌صل) و لق و پۆپ (فرع) دا، له‌به‌ر ئه‌وه:

عه‌قلی مرۆف سنورداره، که‌م توانایه له په‌یی بردن به زۆر شت، هه‌ر چه‌نده بریار ده‌دات له‌سه‌ر بوونی چه‌ند شتیکی زۆر وه‌ک: رۆح، عه‌قل، له ناو جه‌سته‌دا، کاره‌با له‌و ته‌لانه‌ی که بۆ پێدا رۆیشتنی ئاماده‌کراوه... تاد، ئه‌گەر چی کرۆک و حه‌قیقه‌ته‌که‌ی نه‌زانراوه و نه‌یینه‌که‌ی په‌یی پێی نابدری‌ت.

که‌واته عه‌قلی مرۆف ناتوانی‌ت په‌یی به زۆر شتی ده‌ورو به‌ری بیات، جا که‌واته چۆن ده‌توانی ئه‌ندیشه‌ی بکات که خوا‌ی گه‌وره ناچیتته ناو شوینه‌وه‌و شوینگر نیه؟ له‌گه‌ڵ



ئهوهی که عهقل بهی گومان دانی ناوه بهبوونی خوای گهوره، کهچی ناتوانیته پهی به خودی خوا ببات و تهسهوپی بکات و تی بگات؟

ئهوه بهسه بۆ مرۆڤ باوهپی ههبیته به بوونی خوای گهوره و سیفهتهکانی، دواتر دۆش دادهمیئیت و سهرسورمانی دایدهگریته له ناست تیگهیشتن و ئهندیشه کردنی. ئا ئههیه پاستی باوهپی بوون به غهیب بوون، خوای گهوره فهرمانی به بهندهکانی کردوه که باوهریان پی ههبیته<sup>(۱)</sup>.

#### ه- تهناهی (وحدانية).

واتاکه: بریتیه له تهناهی خوا له زات و سیفهت و کردهوه.

خوا بهیه کزانی له زاتدا: بریتیه له ڤهت کردنهوهی چهندیته لکاو (کم المتصل) که بریتیه له پیکهاتن، واته: پیکهاتنی زات له چهند بهشیک. ڤهتکردنهوهی چهندیته جیا (کم المنفصل) که بریتیه له زۆرتر بوون له یهک (تعدد)، واته دوو خوا یان زیاتر ههبن.

خوا بهیه کزانی له سیفهتهکان دا: چهندیته جیا (الکم المنفصل) نهفی دهگریته، که بریتیه له بوونی دوو سیفهت له یهک ڤهگهز وهک بوونی دوو توانا و زیاتر. ڤهت کردنهوهی چهندیته جیا (الکم المنفصل)، که بریتیه له چهساندن سیفهتی خوا بۆ غهیری خوا بههوی ویکچوونی سیفهتهکه، وهک ئهوهی زهید توانایهکی ههبیته شتی پی بهدیئیت و شتیش له ناوهریته وهک توانای خوای گهوره یان تاییهت کردنی ویست به ههندی شتی شیای بوون (ممکنات).

خوا بهیه کزانی له کردهوهدا: تهنا چهندیته جیا (کم المنفصل)<sup>(۲)</sup> ڤهت دهکاتهوه،

<sup>(۱)</sup> کبری الیقینیات الکونیة ۱۲۰-۱۲۱.

<sup>(۲)</sup> چهندی جیا (کم المنفصل) له کردهوهدا: ئهگهر وا تهسهوڤمان کرد خوای گهوره چهندين کردهوهی ههن، ئهوا ئههه شتیکی چهساوه، چونکه کردهوهکانی زۆرن له بهدیتهیان و ڤۆزیدان و زیندوو کردنهوه... ئهگهر وا تهسهوڤمان کرد که غهیری خوای گهوره بهژداره له کردهوهیهک لهم کردهوانه، ئهوا ئهه تهسهوڤه شتیکی ڤوچهلکراویه به یهکتایی خوا له کردهوهکانی دا. شرح الجوهره للباجوري ۵۴/۱ و حاشیه الصاوي علی الدردير ۶۴.

که بریتیه له چه‌سپاندنی کرده‌وهی به‌دییه‌تنان و دروست کردن بۆ غه‌یری خوی گه‌وره<sup>(۱)</sup>.

<sup>(۱)</sup> شرح الجوهره للباجوري ۱۱۴ و شرح الخريدة للدردير ۵۹ و كفاية الطالب الرباني وحاشية العدوي عليها ۴۰/۱ و رسالة في التوحيد و الفرق المعاصرة: الطائي ۳۹-۴۲.

هه‌ندیک له زانايان خوابه‌کزانين و يه‌کتاناسيان دابه‌ش کردووه‌ته سهر سى به‌ش:

۱- خوابه‌یه‌کگرتن له په‌روه‌دگاريتی دا: واتای نه‌وه‌یه: که هه‌چ به‌دییه‌تنه‌ر، رۆزیده‌ر، ژیننه‌ر، مریتنه‌ر، په‌یداکه‌ر، له‌ناوبه‌ر جگه له خوی گه‌وره نییه.

۲- خوابه‌یه‌کگرتن له په‌رستراويتی دا: واته: په‌رستش و به‌ندایه‌تی و ملکه‌چی و خۆشه‌ويستی و زه‌بونی ته‌نها بۆ خوی گه‌وره بیت.

۳- خوابه‌یه‌کگرتن له سیفه‌ته‌کاندا: بریتیه له‌وه‌ی: خوی گه‌وره به‌و شتانه وه‌سف بکريت که خوی و پیغه‌مبه‌ره‌کی (صلی الله علیه وسلم) وه‌سفی نه‌وی پیکردوه، نه‌و سیفه‌تانه بۆ خوی گه‌وره بریار ده‌درین که خوی گه‌وره بۆ خوی بریاری داوه به‌بی نه‌وه‌ی چۆنه‌تی و شیوه‌کی ده‌ستنیشان بکريت. و به‌بی لادان و په‌کخستنی سیفه‌ته‌کان، هه‌روه‌ها نه‌و شتانه‌ش بۆ خوی گه‌وره بریار نادرین که خوی گه‌وره بۆ خوی بریار نه‌داوه به‌بی نه‌وه‌ی لادان له ناو و ئایه‌ته‌کاندا بکريت. /  
لوامع الأنوار البهية ۱۲۸/۱-۱۲۹.

ئین نه‌بوله‌یز له (شرح العقيدة الطحاوية) نه‌م جۆره دابه‌شه‌ی هه‌تاوه‌و، باسی نه‌وه‌شی کردووه که سیفه‌ت لابه‌ره‌کان "نفاة الصفات" وه‌ک جهمی کورپی صفوان و هاو‌راکانی سیفه‌ت لآبردنیا هه‌تا به‌ ناو چواچیه‌ی خوابه‌یه‌کزانینه‌وه، وتیان: بریاردان سیفه‌ت بۆ خودا ده‌بیته هۆی بوونی چه‌ند زاتیک پیوسته بوون. ابن أبي العز: به‌ره‌رچی نه‌م بۆچونه‌ی داوه‌ته‌وه و تویه‌تی: نه‌م بۆچونه دیاره پوچه‌له، چونکه سه‌لمانندی زاتیک بی سیفه‌ت نه‌ندیشه‌ ناکريت که بوونی ده‌ره‌کی هه‌بیت... کۆمه‌لێک دژی خوابه‌یه‌کگرتن نه‌بوون له په‌روه‌دگاريتی دا، له‌لای که‌سه دید تیژه‌کان به‌ به‌لگه‌ی دژه‌کی "قمانع" نه‌مه سه‌لمینه‌راوه. قورنانی پیروزی روونی کردۆته‌وه که خوابه‌یه‌کگرتن له په‌رستراويتی دا خوا به‌یه‌کگرتن له په‌روه‌دگاريتیش ده‌گريته خۆی به‌لام به‌ پیچه‌وانه نا، چونکه هاویه‌شدانه‌ره عه‌ره‌به‌کان پروایان به‌ خوابه‌یه‌کگرتن هه‌بوو له په‌روه‌دگاريتی دا، خوی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَلَكِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾ لقمان: ۲۵، واته: (سویند به‌خوا نه‌گه‌ر په‌رسپار له خوانه‌ناسان به‌کەیت: کێ ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردووه، نه‌وه به‌ دلنیا‌یه‌وه ده‌لێن: "الله" دروستی کردوون). که‌چی هه‌ر بی باوه‌ر و هاویه‌شدانه‌ر بوون. / شرح العقيدة الطحاوية ۲۴ ولاپه‌ره‌کانی دواتر، شیخ موحه‌مه‌دی کورپی عه‌بدوله‌هاب پشتی به‌م جۆره دابه‌شه به‌ست.

پێچهوانه‌ی ئەم سێفه‌ته: بریتییه له فره‌یی و زۆر بوون له زات و سیفات (لکاو و جیا) و کرده‌وه‌دا به‌جیا بوونه (انفصالا).

## به‌لگه‌ی ڕه‌تکردنه‌وه‌ی هه‌ر پێنج چه‌ندیتییه‌کان

یه‌که‌م: به‌لگه‌ی ڕه‌تکردنه‌وه‌ی چه‌ندیتی لکاو له زاتی خوادا: (واته: خۆی گه‌وره‌ پێک نه‌هاتوه له چه‌ند به‌شێکی لێکدراو).

ئه‌گه‌ر خۆی گه‌وره له چه‌ند به‌شێک پێک هاتبوايه، ئه‌وا ئه‌و کاته پێویستی به‌و به‌شانه ده‌بوو که لێی پێکهاتوه و پێویستی به‌وه‌ش ده‌بوو که ئه‌و به‌شانه‌ی پێک هێناوه، جیا

ژماره‌یه‌کی زۆری زانایان ئەم جوژه دابه‌ش کردنه‌ی خواره‌یه‌کزانینان ڕه‌ت کرده‌وه، وه‌ک: شیخ نه‌حمه‌دی کورێ زه‌ینی ده‌حلا، له کتێبه‌که‌یدا (الدرر السنیه فی الرد علی الوهابیه. فتنه الوهابیه. أدلة جواز التوسل بالنبي (صلى الله عليه وسلم)). وشیخ "عه‌بدوڵای کورێ عه‌لوی هه‌داد" له: (مصباح الأنام) و ئیبراهیم ڕوفاعی ڕاوی له: (الأوراق البغدادية في الحوادث النجدية). و ئەمینی حق مه‌ولانا شای فه‌زلی ڕه‌سول له کتێبه‌که‌یدا: (سيف الجبار المسلول) و داودی کورێ سه‌له‌یمانی به‌غدادی له کتێبه‌که‌یدا: (الحنة الوهابية في رد الوهابية)، جگه له‌وانه‌ش. ئەم کتێبانه له چاپ دراوان، کتێبخانه‌ی حه‌قیقه‌ت له ئه‌سته‌نبۆل وێنه‌ی له‌به‌ر گرتۆته‌وه.

هه‌ندێک له‌و شتانه‌ی ئه‌و زانایانه باسیان کردوه که دژی ئەم جوژه دابه‌شه‌ن نه‌وه‌یه: ئەم جوژه دابه‌شه پالێ به وه‌هابیه‌ته‌وه نا که موسلمانان ته‌کفیر بکه‌ن، هه‌یج جیاوازیه‌ک نیه له نێوان خواره‌یه‌کزانین له په‌رستراویتی و په‌روه‌ردگاریتی دا، خۆی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ﴾ الأعراف: ۱۷۲. واته: (من په‌روه‌ردگاری ئێوه نیم؟). نه‌ی وتوه: من په‌رستراوی ئێوه نیم. ته‌نها باسی خواره‌یه‌کزانین له په‌روه‌ردگاریتی دا بۆ ئه‌وانی کردوه‌و به‌س، جیا هه‌ر که‌سێک دانی نا به په‌روه‌ردگاریتی دا ئه‌وا دانی ناوه به خواره‌یه‌کزانین له په‌رستراویتی دا، چونکه په‌روه‌ردگار جیا نیه له په‌رستراو، به‌لکو خۆی خۆی په‌رستراوه. له فه‌رموده‌شدا هاتوه: (دوو فریشته له گۆڕدا له به‌نده ده‌برسن: په‌روه‌ردگارت کێیه؟) نه‌یان وتوه: په‌رستراوت کێیه؟ هه‌ر دوو جوژی خوا به‌یه‌کزانین له په‌رستراویتی و په‌روه‌ردگاریتی دا یه‌ک شتن. ئه‌و شته‌ی کافرو هاویه‌شدانه‌ره‌کانی خستوه‌ته‌ ناو کوفر ته‌نها ئەم وته‌یه نیه: ﴿مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾ الزمر: ۳. واته: (ئێمه ئه‌و بت و شتانه نا په‌رستین ته‌نها له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له خوا نزیکمان بکه‌نه‌وه). / الدرر السنیه لأحمد بن زینی ده‌حلا ۳۷-۳۹. ناماژه‌مان بۆ هه‌ندێک له‌و شتانه کرد له‌کاتی قسه‌کردن له‌سه‌رمه‌زه‌به‌ی سه‌له‌فه‌یه‌ت.

له و کاته دا خوای گه و ره ده بیته په یدابوو، بیگومان نه مهش گریمانه یه کی پوچه له، له بهر نه وهی پیشت نه وه مان سه لماند، که خوای گه و ره پیچیه وانه ی په یدابوانه<sup>(۱)</sup>.

**دووهم:** به لگه ی ره تکر د نه وهی چه ندیتی جیا له زاتی خوادا: (خوای گه و ره تاك و ته نه یه و هیچ هاو شتیه و هاو به شی نییه که به شدار بیته له گه لیدا له به ریوه بردنی بوونه و هردا).

نه گهر خوای گه و ره تاك و ته نه یه نه بوایه نه وا ده بوایه زور خوا هه بوویان، به وهی دوو خوا یان زیاتر هه بوویان، ئینجا نه گهر دوو خوا یان زیاتر هه بوویان نه وا یان ده بوایه كۆك و ته بابویان له گه له یه كدا یاخود ناكۆك و دژیهك ده بوون:

۱- نه گهر ههر دوو کیان كۆك بوویان<sup>(۲)</sup> له سهر به دیهینانی شتیک، بۆ نمونه:

أ- نه وا یان به یه که وه نه و شته به دیدینن، نه و کاته پیویست ده بوو که دوو هیزی کاریگهری ته واو کۆبینه وه له سهر یهك شوینه وار، بیگومان نه مه پوچه له.

ب- یان نه و ته به ریزه بندی به دیهینن (به وهی خوای یه کهم له سهره تادا به دی بهینیت و خوای دووه میش دوو باره هه مان شت به دی بهینیتسه وه)، نه و کاتیش به دهستهینانی هه مان نه نجام (تحصیل حاصل) دیته کایه، شتیک به لگه نه وهیسته که نه م گریمانه یه پوچه لیه که ی دیاره.

پ- یان نه و ته یه کیك له خواکان شته که به دی دهینیت، له و کاته دا به دیهینره که ده بیته خوا و نه وهی دووهم خوا نییه به لکو پوچه له.

<sup>(۱)</sup> شرح المقاصد للتفتازانی ۳۱/۴ و شرح الخریده للدریر ۵۹.

<sup>(۲)</sup> اللامشي له: التوحيد ۵۲، ده لیت: (نه گهر كۆك بن له سهر دروست کردنی شته کان، نه وا نه م كۆك بوونه یان به لگه ی دهسته وه سانی ههر دوو کیانه یاخود به لگه ی دهسته وه سانی یه کیکیانه، چونکه نه و زاته ی که بکه ره و سهرشکه له کاره کانیدا ته نه ها له و کاته دا كۆك ده بیته له گه له نه وهی تر دا که دهسته وه ستان و ناچار کراو بیته، زاتی دهسته وه ستان و لاواز ههر گیز شیاو نییه ببیته به خدا).

ت- یان ئه وه تا ههر یهك له دوو خوا بهشیك له شته كه بهدی بێنن، ئه و كاتیش دهسته وه سانی و بێ توانایی ده درێته پال ههردوو خوا، چونكه كاتیك توانای یه كێکیان تایبەت ده بێت به بهشیك ئه و ده بێته رێگر له بهردهم ئه و هی خواکە ی تر توانای به سهر ئه و به شەدا بچیت، واته ههر یه که یان توانای به سهر به شه که ی خۆیدا ده شکیت و هیچ یه کیشیان ناتوانن کاریگهری له به شه که ی تر بکهن، بۆیه هیچ یه کێک ناتونیت رێگه له و هی تر بگریت، بێگومان ئه مهش بێ توانایه، و هه موو ئه و گرمانانه پوچه لێ و ئه و رێگانه ی که سهریش ده کێشن بۆ ئه م گرمانانه به هه مان جوړ پوچه لێ، بۆیه گرمانی بوونی دوو خوی کۆک و ته با له بنه رته دا پوچه له. ئه م به لگه یه پیتی ده وتریت به لگه ی هاوده نگه (برهان التوارد)، له بهر دروستبوونی هاوده نگیان له سهر شته که.

۲- ئه گه ر ههردوو خوا ناکۆک بوون له گه لێ یه کتر، به و هی یه کێ بیه ویت جیهان به دی بێنیت و ئه و هی تریش بیه ویت جیهان ههر به نه بووی بێنیته وه:

أ- یان ئه وه تا ویستی ههر دوو خوا به یه که وه جیه جی ده بیت، ئه و کات پتویست ده بیت که دوو ئاراسته ی ته و او دژی به کۆبینه وه، ئه مهش شتیکی به لگه نه ویسته که پوچه له<sup>(۱)</sup>.

ب- یان ئه وه تا ویستی یه کێکیان جیه جی ده بیت، له و کاته شدا ئه و هی ویسته که ی جیه جی نه بووه ئه و پتویست ده بیت که بێ توانایی بدریته پالێ، ئه و هی تریش بێ توانایی ده دریته پالێ به هۆی وێکچوونیان. له (باقلانی و ئیبن رشد) هاتوه: ئه و هی فه رمانه که ی جیه جی بووه، ئه و خوا یه و ئه وه یتر خوا نییه.

<sup>(۱)</sup> له بهر ئه و هی هاتنه جی مه به ستی ههر یه کێک له خواکان، دهسته وه سانی ئه وانی تره، چونکه ئه و شته له لایه ن خوا یه کی تر هینترایه بوون که خۆی ویستی له سهر نه بووه، له مه شدا ههر دوو کیان دهسته وه سانی، زاتی لاوازو دهسته وه سان خوا نییه. / الإنصاف للباقلانی ۹۲ والوسيلة ۴۸۴.

پ- نه‌گهر ویستی هیچ یه‌کیکیان جیبه‌جی نه‌بوو، نه‌وا پیویسته بی توانایی بدریته پال ههر دوو خواکه، نه‌وا کاته پیویست ده‌بیته که دوو شته دژیه‌که‌که به‌یه‌که‌وه لا بچن، نه‌مه‌ش بی بنه‌ماو پوچه‌له.

بژیه ههموو نه‌وا شتانه‌ش پوچه‌لن سهر‌بکیشن بو نه‌مه که بریتیه له بوونی دوو خوای نا‌کۆک. نه‌وا به‌لگه‌یه پیی ده‌وتریت به‌لگه‌ی تیکگیران (برهان التمانع)، به‌هوی تیکگیران و نا‌کۆک بوونیان.

جا که‌واته بوونی دوو خوای کۆک و ته‌با یاخود نا‌کۆک و ناته‌با پوچه‌ل سووه‌وه، ده‌بیته خوا تا‌ک و ته‌نها بیته<sup>(١)</sup>.

ده‌کرێ نه‌مه به‌لگه‌یه ده‌ری‌پین به‌وه‌ی ئیمامی غه‌زالی له‌ کتییی (احیاء علوم‌الدین) دا وتیه‌تی: ﴿لَوْ كَانَ فِيهَا إِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا﴾ الأنبياء: ٢٢. واته: (نه‌گهر له‌ ههر دوو‌کیاندا - له‌ ئاسمان و زه‌ویدا - چهند خوایه‌کی تر هه‌بوایه‌ غه‌یری (الله)، نه‌وه‌ کاول و وێران ده‌بوون و به‌سه‌ریه‌ کدا تیکده‌چوون). و شروقه‌که‌ی بریتیه‌ له‌وه‌ی که نه‌گهر دووین - ههر یه‌که‌یان خاوه‌نی سیفه‌تی خوایی بن، وه‌ک ویست و توانای ته‌واو - و یه‌کیکیان ویستی له‌سه‌ر شتیک بیته: جا نه‌گهر نه‌وه‌ی دووه‌میش ناچاربوو یارمه‌تی نه‌وه‌ی یه‌که‌م بدات، نه‌وا دووه‌مه‌که تیکشکاو بی توانایه، و خوایه‌ک نییه‌ که به‌ توانا بیته، نه‌گهر نه‌وه‌ی دووه‌م توانای سهر‌پچی کردنی نه‌وه‌ی یه‌که‌می هه‌بیته و ویسته‌که‌ی نه‌ویتر جیبه‌جی نه‌کات، نه‌وا نه‌وا کاته نه‌وه‌ی دووه‌م به‌ توانا و تیکشکینه‌ره، و نه‌وه‌ی یه‌که‌میش لاواز و بی توانایه‌ بژیه‌ نابیته‌ خاوبیته<sup>(٢)</sup>.

سپیهم: به‌لگه‌ی ره‌تکردنه‌وه‌ی چهندیته‌ لکاو له‌ سیفه‌ته‌کانی خوا‌دا:

<sup>(١)</sup> شرح الجوهره ١١٥ و المقاصد و شرحه للتفتازاني ٣٥/٤-٣٧. و شرح الخريدة للدردير وحاشية الصاوي عليه ٥٩-٦٠ و التمهيد للامشي ٥٢ وأصول الدين للغزنوي ٦٤ ونهاية الإقدام للشهرستاني ٩٢ والوسيلة ٤٨٤.

<sup>(٢)</sup> إحياء علوم الدين ١١٣/١-١١٤. و المسامرة ٤٥ عن الغزالي.

ئه‌گەر خۆی گه‌وره‌ دوو سیفه‌تی له‌یه‌ك پ‌ه‌گه‌زدا هه‌بوو، بۆ نمونه وه‌ك به‌وونی دوو توانا: یان ئه‌وه‌تا یه‌ك له‌و دوو توانایه‌ ته‌واو و كامله‌، له‌و کاتیشدا توانای دووهم بۆ هه‌وده و بۆ كه‌لکه‌.

یان ئه‌وه‌تا هه‌ر دوو تواناکه‌ نا ته‌واون، بۆ هه‌ده‌یی و که‌م و کورتی بۆ خوادا ته‌سته‌من. یاخود ئه‌وه‌تا هه‌ر دوو توانا ته‌واو و کاملن، ئه‌و کات پ‌یویست ده‌بی‌ت که‌ دوو ه‌ی‌زی کاریگه‌ر کۆب‌ینه‌وه‌ له‌سه‌ر یه‌ك شو‌ینه‌وار، ئه‌مه‌ش پ‌وچه‌له‌، بۆیه‌ گریمانی به‌وونی دوو سیفه‌ت له‌یه‌ك پ‌ه‌گه‌ز شتیکی پ‌وچه‌له‌.

#### چوارهم: به‌لگه‌ی پ‌ه‌تکردنه‌وه‌ی چه‌ندیتی جیا له‌ سیفه‌ته‌کانی خوادا:

ئه‌گەر هه‌ر شتیك جگه‌له‌ خۆی گه‌وره‌ سیفه‌تیکی هه‌بوو که‌ به‌ سیفه‌تی خوا به‌ج‌یت، ئه‌وا ئه‌و کاته‌ خوا به‌ په‌یدابوه‌کان ده‌چوو. ئه‌گەر به‌ په‌یدابوان به‌ج‌یت ئه‌وا ده‌بی‌ت خواش په‌یدا بووب‌یت.

ئه‌گەر په‌یدابوو بی‌ت پ‌یویستی به‌ په‌یداکه‌ریك هه‌یه‌، په‌یداکه‌ره‌که‌ی پ‌یویستی به‌ په‌یداکه‌ر هه‌یه‌... به‌م شی‌ویه‌ ئه‌و کاته‌ پ‌یویسته‌ گریمانه‌ی خولی (دور) و زنجیره‌یی (تسلسل) پ‌ووب‌دات، که‌ هه‌ر دووکیشیان پ‌وچه‌لن.

به‌م پ‌ییه‌ ئه‌و وته‌یه‌ پ‌وچه‌ل ده‌رچوو که‌ ده‌لی‌ت سیفه‌تی هاوشی‌وه‌ی سیفه‌تی خۆی گه‌وره‌ به‌وونی هه‌یه‌.

#### پ‌ینجه‌م: به‌لگه‌ی پ‌ه‌تکردنه‌وه‌ی چه‌ندیتی جیا له‌ کرده‌وه‌کانی خوادا:

ئه‌گەر کرده‌وه‌یه‌ك له‌ کرده‌وه‌کان هه‌بی‌ت هی جگه‌ له‌ خۆی گه‌وره‌ - وه‌ك به‌ده‌یه‌ت‌ان و له‌ناوبردن - ئه‌وا ده‌بووه‌ هاوه‌ل و هاوبه‌شی خوا، به‌وونی هاوبه‌ش بۆ خوا ته‌سته‌مه‌، هه‌روه‌ك پ‌یشتر خرایه‌ روو له‌ باسی پ‌ه‌تکردنه‌وه‌ی چه‌ندیتی جیا (الک‌م المنفصل) له‌ زاتی خوادا<sup>(١)</sup>.

<sup>(١)</sup> ئه‌بو ئیسه‌حاق ئیسه‌فرایینی وتویه‌تی: راست‌ه‌وان (أهل الحق) کۆکن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ بۆچوونی زانایانی که‌لام له‌باره‌ی خاوه‌یه‌ک‌زانین له‌سه‌ر دوو شت وه‌ست‌اوه‌: یه‌که‌م: ب‌روا به‌وونی هه‌ر له‌ بیردا و‌ینا بک‌ری‌ت ئه‌وا خۆی گه‌وره‌ پ‌یچه‌وانه‌یه‌تی، دووهم: زاتی خۆی گه‌وره‌ هاوشی‌وه‌ی ه‌یچ

به‌لگه‌ی نه‌قلی له‌سه‌ر ته‌نهایی خوای پاک و بی‌وینه:

- نه‌و فه‌رمایشته‌ی خوای گه‌وره: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ اللَّهُ الْأَصَمَدُ ﴿لَمْ يَكِدْ وَلَمْ يُولَدْ﴾ الإخلاص: ۱ - ۴. واته: ("نه‌ی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم)، نه‌ی ئیماندار" بلی: نه‌و خوایه‌ی که ناوی - الله - یه خوایه‌کی تاک و ته‌نهایه "بی‌هاوه‌ل و هاوتایه". خوا زاتیکی پایه‌دارو ده‌سه‌لاتداره، نیازی به‌کەس نییه هه‌مووان ئاتاجی نه‌ون، هه‌ر نه‌و ده‌توانیته به‌لآو ناخۆشی لابه‌ریته و پیوستی و داخوایه‌کامان جیبه‌جی بکات. هیچ که‌سی لی نه‌بووه له که‌سیش نه‌بووه، هه‌رگیز هاوتاو هاوشیوه ده‌سه‌لاتداریکی تر نییه که له به‌رامبه‌ریه‌وه بوه‌ستیته و هاوشانی بیته).

- ﴿وَاللَّهُمَّ إِلَهٌ وَحْدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ البقرة: ۱۶۳. واته: (خوای ئیوه خوایه‌کی تاک و ته‌نهایه، جگه له‌و زاته خوایه‌کی تر نییه، هه‌ر نه‌و خوایه‌ش به‌خشنده و میه‌ره‌بان و به‌به‌زه‌یه).

زاتیکی تر نییه و بی‌سیفته نییه. سو‌ره‌تی (الإخلاص) به‌سه وه‌ک به‌لگه، چونکه سو‌ره‌تی ناو‌براو هه‌ر هه‌شت بنچینه‌کانی کوفری پوچه‌ل کردۆته‌وه:

فره‌بی به مانای پێکهاته‌ی لیک‌دراو و ژماره، بۆ خوای گه‌وره به‌م فه‌رمایشته ره‌تکرانه‌وه: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ الإخلاص: ۱. واته: (نه‌و خوایه‌ی که ناوی - الله - یه خوایه‌کی تاک و ته‌نهایه "بی‌هاوه‌ل و هاوتایه").

که‌م و کورتی به واتای پیوستی پی‌بوون، هه‌روه‌ها که‌می به مانای ساده‌یی، به‌م فه‌رمایشته‌ی خوای گه‌وره ره‌ت کرانه‌ته‌وه: ﴿اللَّهُ الْأَصَمَدُ﴾ الإخلاص: ۲. واته: (خوا زاتیکی پایه‌دارو ده‌سه‌لاتداره، نیازی به‌کەس نییه هه‌مووان ئاتاجی نه‌ون، هه‌ر نه‌و ده‌توانیته به‌لآو ناخۆشی لابه‌ریته و پیوستی و داخوایه‌کامان جیبه‌جی بکات).

هۆو نه‌نجام، به‌م فه‌رمایشته‌ی خوای گه‌وره ره‌تکرانه‌ته‌وه: ﴿لَمْ يَكِدْ وَلَمْ يُولَدْ﴾ الإخلاص: ۳. واته: (هیچ که‌سی لی نه‌بووه له که‌سیش نه‌بووه).

هاوشیوه هاوینه‌ی نییه به‌م فه‌رمایشته: ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ الإخلاص: ۴. واته: (هه‌رگیز هاوتاو هاوشیوه ده‌سه‌لاتداریکی تر نییه که له به‌رامبه‌ریه‌وه بوه‌ستیته و هاوشانی بیته). / حاشیه‌ی الصاوي على الدردير ۶۰. وشرح الجوهره للباजوري ۱۱۸.



- ﴿وَالْهَكَرُ إِلَهُ وَحْدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ محمد: ۱۹. واته: (ئه‌ی ئینسان!! ده‌ی که‌واته چاک بزانه و دل‌نیابه جگه‌له خوا، هیچ خواجه‌کی تر نییه).

- ﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا إِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا﴾ الأنبياء: ۲۲. واته: (ئه‌گه‌ر له هه‌ر دووکیاندا (له ئاسمان و زه‌ویدا) چهند خواجه‌کی تر هه‌بوایه غه‌یری - الله -، ئه‌وه کاوڵ و وێران ده‌بوون و تێکده‌چوون به‌سه‌ر به‌سه‌ر یه‌کدا).

- ﴿مَا آتَخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلِيٍّ وَمَا كَانَتْ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ﴾ المؤمنون: ۹۱. واته: (هه‌رگیز خوا که‌سی نه‌کردوه به‌ پۆله‌ی خۆی و هیچ خواجه‌کی له‌گه‌ڵدا نییه، چونکه ئه‌و کاته هه‌ر خواجه‌ک ده‌چوو به‌لای دروستکراوه‌کانی خۆیه‌وه و هه‌ندیکیان خۆیان بلند ده‌کرد به‌سه‌ر هه‌ندیکی تردا (ئه‌وسا بوونه‌وه‌ر تێکده‌چوو)، پاکی و بێگه‌ردی بۆ زاتی خواجه له‌به‌رامبه‌ر ئه‌و شتانه‌وه که "خوا نه‌ناسان" هه‌ڵی ده‌به‌ستن و ده‌یلتین).

\*\*\*

### ۳- سیفه‌ته واتییه‌کان :

بریتین له‌حه‌وت سیفه‌ته: توانا (القدرة)، ویست (الارادة)، ژیان (الحياة)، بیست (السمع)، زانست (العلم)، بینین (البصر)، دوان (الكلام)<sup>(۱)</sup>.

<sup>(۱)</sup> ماتوریدییه‌کان سیفه‌تیکی تریان بۆ سه‌ر ئه‌و حه‌وت سیفه‌ته زیاد کردوه که بریتییه له سیفه‌تی به‌دهیته‌نان (تکوین)، مه‌به‌ستی ماتوریدییه‌کان له‌مه: سیفه‌تیکی بێ سه‌رته‌تا و له‌میژینه‌ی خواجه و په‌یوه‌سته به‌ زاتی پیرۆزییه‌وه، به‌لام ئه‌گه‌ر ئه‌م سیفه‌ته په‌یوه‌ست بوو به‌ بوونه‌وه ئه‌وا به‌هێنانه‌ بوون (ایجاد) ناوده‌بریت، ئه‌گه‌ر په‌یوه‌ستیش بێت به‌ نه‌بووه‌وه به‌ له‌ ناوێردن (إعدام) ناوده‌بریت، ئه‌گه‌ر به‌ ژیانه‌وه په‌یوه‌ست بێت به‌ ژیاندن (إحياء) ناوده‌بریت، به‌م شێوه‌یه سیفه‌ته‌کانی کردار له‌لای ماتوریدییه‌کان کۆنن، چونکه ده‌چنه‌ خانه‌ی پێکه‌یتانه‌وه (تکوین) که ئه‌ویش بێ سه‌رته‌تا و له‌میژینه‌یه. به‌لام ئه‌شعه‌رییه‌کان ئه‌مه‌یان ڕه‌ت کردۆته‌وه‌و وتویه‌نه سیفه‌ته‌کانی کردوه‌کان: بریتین

مه‌به‌ست له‌وه‌ی ئه‌وانه‌ سیفاتی واتاین: هه‌ر یه‌ك له‌م سیفه‌تانه‌ واتایه‌کی په‌یوه‌سته به‌زاتی خوای پاك و به‌رزه‌وه‌.

بۆیه‌ ناو‌نراوه‌ سیفه‌تی زاتی: چونکه‌ لێی جیا نابێت‌ه‌وه‌.

که‌ ده‌وتریت بوونی (وجودی)ه‌: واته‌ بوونه‌که‌ی له‌ خودی خۆیدا‌یه‌ و بێ سهره‌تایه‌ وه‌ك زانستی خوا یاخود په‌یدا‌بووه‌ وه‌ك زانستی ئێمه‌<sup>(١)</sup>.

له‌سه‌ر ئه‌م به‌شه‌یه‌ که‌ موخته‌زیله‌ و ئه‌شعه‌ری و هاو‌پا‌کانیان مشتوم‌ریان هه‌یه‌، به‌لام له‌سه‌ر سیفه‌تی خودی (سیفه‌تی بوون) و سیفه‌ته‌ پی‌چه‌وانه‌کان له‌ نێوان مه‌زه‌به‌ ناو‌براه‌وه‌کان راجیایی نییه‌<sup>(٢)</sup>.

له‌و په‌یوه‌ست بوونانه‌ی که‌ جێبه‌جێ کاری ئه‌و فره‌مانانه‌ن که‌ په‌یوه‌ستن به‌ په‌یدا‌بوون. / شرح الجوهره‌ للباحوري ١٣٥.

واته‌: سیفه‌ته‌کانی: به‌دییه‌تان، په‌یدا‌کرن، رۆزیدان، ژياندن، مراندن، به‌ده‌خت کردن، خوش به‌خت کردن، وینه‌ کردن، جگه‌ له‌م سیفه‌تانه‌ و سیفه‌ته‌کانی تری کرده‌وه‌ش هه‌مو‌یان له‌لای زانا لیکۆله‌ره‌کانی ماتریدی یه‌ك سیفه‌ت پێك دێنن که‌ سیفه‌تی پێکه‌یتانه‌ (تکوین)، که‌ له‌م فره‌مایشته‌ی خوادا ناما‌ژه‌ی بۆ کراوه‌: ﴿ كُنْ فَيَكُونُ ﴾ یس: ٨٢. واته‌: (ببه‌ راسته‌وخۆ شته‌که‌ ده‌بیت). ئه‌م سیفه‌ته‌ له‌لای ماتریدییه‌کان له‌می‌ژینه‌ و بێ سهره‌تایه‌. جیهان به‌ هه‌موو به‌شه‌کانیه‌وه‌ له‌ رێی ئه‌م سیفه‌ته‌ هاتۆته‌ بوون. به‌لام ئه‌م سیفه‌ته‌ ئه‌گه‌ر به‌ بوونی شتی‌که‌وه‌ په‌یوه‌ست بوو به‌ به‌دییه‌تان ناوده‌بریت، ئه‌گه‌ر به‌مردنی شتی‌ك په‌یوه‌ست بوو به‌ مراندن ناوده‌بریت، ئه‌گه‌ر به‌وینه‌ی شتی‌ك په‌یوه‌ست بوو به‌ وینه‌کردن ناوده‌بریت، ئه‌م سیفه‌ته‌ زیاده‌ و جیاوازه‌ له‌ سیفه‌تی توانا و ویست.

به‌لام له‌لای ئه‌شعه‌رییه‌کان سیفه‌تی کرده‌وه‌کان په‌یدا‌بوو و به‌دیها‌توون، چونکه‌ بریتییه‌ له‌ په‌یوه‌ست بوونی توانا به‌ تواناو (مقدور). / شرح الخريدة للدردير وحاشية الصاوي عليه ٨٨-٨٩. سه‌یری باهه‌تی سیفه‌تی به‌دییه‌تان بکه‌ له‌م سه‌رچا‌وانه‌: شرح العقائد النسفية للفتازاني ٩٦ و شرح الفقه الاکبر لعلی القاري ٤٢ وأصول الدين للغزنوي ١١٢.

<sup>(١)</sup> شرح الخريدة للدردير وحاشية الصاوي عليه ٧٠ و شرح الجوهره‌ للصاوي ١٦٥ و الوسيلة ٤٩١.

<sup>(٢)</sup> شرح المقاصد للفتازاني ٦٩/٤.

## مشتومر و کیشه له‌سه‌ر سیفه‌ته واتاییه‌کان:

هه‌موو موسلمانان به‌فهیله‌سوف و زانایانی که‌لامه‌وه، کۆکن له‌سه‌ر شه‌وه‌ی خوای گه‌وره‌یه‌که و تاکه، خاوه‌نی هه‌موو شه‌وه سیفه‌تانه‌یه که‌ته‌واو و کاملن و په‌یوه‌ستن به‌زاتی خوای پاک و به‌رزه‌وه، شه‌وه سیفه‌تانه‌ش که‌خوای گه‌وره‌خۆی پی‌وه‌سف کردووه، به‌لام له‌گه‌ڵ شه‌وه‌شدا راجیا بوون له‌پاڤه‌ کردنی سیفه‌ته واتاییه‌کان، بۆ دوو بۆچوون:

پای یه‌که‌م: پای زۆربه‌ی شه‌عه‌رییه‌کان<sup>(١)</sup> و ماتوریديه‌کانه<sup>(٢)</sup>، که‌بریتییه‌ له‌وه‌ی:

خوای گه‌وره‌بیسهره‌به‌وه سیفه‌ته‌ی که‌ناو ده‌برین به‌بیستن (سم)، بینهره‌به‌وه سیفه‌ته‌ی که‌ناو ده‌بریت به‌بینن (بصر)، جا به‌م شیه‌یه‌له‌ته‌واوی سیفه‌ته‌کانی تر خوای گه‌وره‌زانایه‌به‌سیفه‌تی زانین (علم)، به‌توانایه‌به‌سیفه‌تی توانین (قدرة)، ده‌دویت به‌سیفه‌تی دوان (الکلام)، زیندووه‌به‌سیفه‌تی ژیان (حیة)<sup>(٣)</sup>.

شه‌وه سیفه‌تانه:

١- بی‌سه‌ره‌تان، واته: په‌یدابوو نین، چونکه‌خوای پایه‌به‌رز پی‌ویسته‌بوون (واجب الوجود)ه، بۆیه‌شتی په‌یدابوو به‌خودی خۆی راوه‌ستاو و بی‌نیاز نییه.

٢- راوه‌ستاو به‌زاتی خواوه، واته: بوونیکه‌ده‌ره‌کی سه‌ره‌به‌خۆ نین و جیابووه‌وه نین له‌زاتی خوا.

٣- شه‌وه سیفه‌تانه‌شتیک نین غه‌یری زاتی خوای گه‌وره، خودی زاتی خوای گه‌وره‌ش نین، به‌لکو زیادن له‌سه‌ر زاتی خوای گه‌وره<sup>(٤)</sup>. واته: وینا ناكریت که‌هر یه‌که‌له‌زاتی

<sup>(١)</sup> المواقف ٤٥/٨ و المسایرة ٧٠ و شرح غایة المراد ٣٢.

<sup>(٢)</sup> المقاصد و شرحه للفتازانی ٦٩/٤.

<sup>(٣)</sup> المواقف ٤٥/٨ و شرح المقاصد للفتازانی ٦٩/٤ و مسایرة و شرحها المسامرة ٧٠ و شرح غایة المراد ٣٢.

<sup>(٤)</sup> المسامرة ٧٠ و المواقف ٤٤/٨-٤٥. شرح المقاصد للفتازانی ٤٩/٤. ابن أبي شريف له: المسامرة ٧٢ و تویه‌تی: نالین سیفه‌ته‌کانی خوا نه‌خودی خوان و نه‌غه‌یری خوان، (چونکه‌دوو شتی غه‌یری یه‌کتر بریتین له‌وه‌ی که‌له‌بووندا له‌یه‌کتر جیان، به‌شیه‌یه‌که‌ده‌کریت یه‌کێک هه‌بی‌ت به‌بی‌بوونی شه‌وه‌ی تر).

پیرۆزی خودای گه وره و سیفه ته کانی یه کیکیان له وهی تریان بترازین له پرووی بوونه وه<sup>(۱)</sup>، نه گهرچی له پرووی واتا زات جیا بیته له واتای سیفه ت<sup>(۲)</sup>.

ئا به وشیه وه نه مه نابیه هوی بوونی گریمانه ی چهند خوایه ک، چونکه لیک ترازان له نیوان سیفه ت و زاتدا نییه، هیچ گوێزرانه وه وه هه لوه شانه وه یه ک له نیوانیان دا نییه<sup>(۳)</sup>. هه ندی له به لگه کانیان، نه مانه ن:

۱- خوی گه وره له کتیه به که ی دا و له سه ر زمان ی پیغه مبه ره که ی نه و سیفه تانه ی پالدا وه ته لای خوی، و مبه به ست له واتای وشه ی زانا (علیم) له زماندا: بریتیه له و زاته که زانستی هه یه، واتای به توانا (قدیر): بریتیه له زاتی ک خاوه ن توانا بیته .... تاد، هه موو نه و سیفه ت و هاوه لئاوانه ی که داتا شراون. ته نانه ت له لایه ن زانیانی زمانزانه وه نه سه ته مه: زانیه ک هه بیته به بی زانست، هه روه ک نه سه ته مه زانست هه بیته به بی زانراو، ناشکریت واتای هیچ یه کی ک له م وشانه ره ت بکریته وه مه گه ر به به لگه یه کی عه قلی سه لمینراو نه بیته، هیچ شتیکی وا ده ست نه که وت که شیاوی گومانیش بیته چ جایی بوونی به لگه<sup>(۴)</sup>.

۲- نه گه ر سیفه تی زانست خودی زات بوایه، سیفه تی توانا خودی زات بوایه، هه روه ک نه وانی تر ده لێن، نه و نه و سا پیویست ده بو که سیفه تی زانست خودی سیفه تی توانا بوایه، هه ردووکیان هه ر یه ک واتایان ده گه یاند، نه مه ش بیگومان پوچه له، هه مان حاله ت له سه ر هه موو سیفه ته کانی تریش جیه جی ده بیته، کو مه لانی ک بانگه شه ی نه وه یان کردووه

(۱) المسامرة ۷۲ و الصاوي على الدردير ۸۹.

(۲) حاشية محمد محيي الدين عبد الحميد على المسامرة ۷۲.

(۳) له به ر نه مه پیویست بوو که نه صرانیه کان به کافر دابنرین، چونکه بریایان وابوو که زات له گه ل سیفه ت دوو شتی له یه ک جیان، ده کریت گوێزرانه وه و لیک ترازان له نیوان زات و سیفه تدا بیته. / شرح رمضان أفندي على العقائد النسفية، استنبول ۱۲۲-۱۲۳، و حاشية الصاوي على الدردير ۸۹ و دراسات في الفرق ۲۴۰.

(۴) المسامرة ۷۱-۷۲.

که بریتین له خودی زاتی خوی گه‌وره<sup>(۱)</sup>.

۳- نه‌گه‌ر سیفه‌تی زانستی خوی گه‌وره خودی زات بوايه، نه‌وا سیفه‌تی زانست - بو نمونه - ده‌بووه پتویسته بوون، په‌رستراو، به‌دیهنه‌ری جیهان، خاوه‌نی هه‌موو سیفه‌تیکی ته‌واو و کامل، بی گومان نه‌مه‌ش پوچه‌له<sup>(۲)</sup>.

رای دووهم: نه‌مه مه‌زه‌به‌بی موعته‌زیله‌کان<sup>(۳)</sup>، فه‌یله‌سو‌فه‌کان<sup>(۴)</sup>، شیعه‌ی ئیمامیه‌کان<sup>(۵)</sup>، ئیبارزیه‌کان<sup>(۶)</sup>، جه‌ه‌مه‌یه‌کانه<sup>(۷)</sup>.

که بریتیه له په‌تکرده‌وه‌ی سیفه‌ته زیاده‌کان جگه له زاتی خوا:

خوا زانایه به‌زاتی خوی به‌بی زانست، به توانایه به زاتی خوی به‌بی هی‌ز و توانا، بیسه‌ره به‌زاتی خوی به‌بی بیستن...<sup>(۸)</sup>، نه‌وانه وتیان: ته‌نها یه‌ک زات بی سه‌ره‌تاو له‌می‌ژینه‌یه و دروست نییه چهند زاتی‌ک به‌یه‌که‌وه له‌می‌ژینه‌و بی سه‌ره‌تابن<sup>(۹)</sup>.

(۱) المواقف و شرحه للسید الشریف ۴۷-۴۶/۸.

(۲) المقاصد و شرحه للفتازانی ۷۲/۴ و ۷۴ و شرح قاسم بن قطلوبغا علی المسایرة ۷۲.

(۳) المواقف ۴۵/۸ و ۴۷ و المقاصد للفتازانی ۴/۶۹ و ۷۲ و الإقتصاد فی الإعتقاد للغزالی ۷۵ و المسامرة ۷۱ و شرح قاسم بن قطلوبغا علی المسایرة ۷۰-۷۱ و مشارق أنوار العقول ۳۴۷/۱ و شرح غایة المراد ۳۱.

(۴) الإقتصاد فی الإعتقاد للغزالی ۷۵ و المواقف ۴۵/۸ و المقاصد للفتازانی ۴/۶۹ و ۷۲ و المسامرة ۷۰.

(۵) المواقف ۴۵/۸ و ۴۷ و المسامرة ۷۰ و مشارق أنوار العقول ۳۴۷/۱ و تیایدا هاتووه: نه‌مه رای هه‌موو شیعه‌کانه. و عقائد الإمامیه ۳۹.

(۶) الموجز لأبي عمار ۱۴۸/۲ و مشارق أنوار العقول ۳۴۷/۱ و شرح غایة المراد ۳۱ و البعد الحضاري ۲۲۹ و لایه‌پروه‌کانی دواتر.

(۷) التنبيه والرد ۱۲۱ و ۱۲۵ و ۱۳۵.

(۸) الإقتصاد فی الإعتقاد للغزالی ۷۵ و المواقف ۴۵/۸ و المسامرة ۷۱ و البعد الحضاري ۲۳۸.

(۹) الإقتصاد فی الإعتقاد للغزالی ۷۵ و حاشیة محمد محیی الدین عبدالحمید علی المسایرة ۷۰.

به‌لām موعته‌زیله تی‌گ‌گیران له مه‌سه‌له‌ی په‌تکرده‌وه‌ی هه‌ر دوو سیفه‌تی دوان و قسه‌کردن (کلام) و ویست (ارادة)، چونکه نه‌و دوو سیفه‌ته‌یان به سیفه‌تی واتای دانا به جیا له زاته‌وه، و وا بو‌ی چوون که دوو سیفه‌تن په‌یدابوو و به‌دیهنه‌راون به‌خودی خو‌یان پاوه‌ستاون - به‌زاتی خواوه

ئەم بەلگانه‌یان بۆ پشتگیری رای خۆیان هیناوه‌ته‌وه:

بوونی چەند شتیکی لەمیژینه و بێ سەرەتا - زات و سیفەت - بە یەكده‌نگی كوفره، بەم هۆیه‌ش بوو حوكمی كوفر به‌سەر نه‌صرانیه‌كاندا درا، كاتی بروایان هینا به‌ سی زاتی لەمیژینه و بێ سەرەتا.

بەرپەرچی ئەم بەلگه‌یه‌ دراوه‌ته‌وه: به‌وه‌ی كه‌ كوفره‌ ئه‌گەر بپوا به‌یتریت به‌ بوونی چەند زاتیکی لەمیژینه و بێ سەرەتا، كوفر نییه‌ كاتی بوونی زاتیکی بێ سەرەتا و لەمیژینه ده‌سه‌لمیتریت له‌گه‌ل بوونی چەند سیفه‌تیکی لەمیژینه‌ی بێ سەرەتا<sup>(۱)</sup>.

پانه‌وه‌ستان - جا سیفه‌تی ویست شت به‌دی دینیت به‌بێ بوونی شوین، به‌لام سیفه‌تی دوان (كلام) له‌ جه‌سته‌ی بێ گياندا پەیدا ده‌كات، بۆیه‌ به‌و سیفه‌ته‌ ده‌وێت / پروانه: المواقف و شرحه ۴۹۳ و ۴۹۶ و الاقتصاد في الاعتقاد ۱۵۰ و ابن قطلوبغا ۷۱ و شرح المقاصد ۹۴/۱ و ۱۰۰. الاقتصاد في الاعتقاد.

به‌لام فەیلەسوفه‌كان ته‌نها له‌باره‌ی سیفه‌تی كه‌لام تێكگراون و مشتومریان هه‌یه، وتویانه: خۆی گه‌وره‌ قسه‌كه‌رو وته‌بیژه، به‌و واتایه‌ی: له‌ زاتی پیغه‌مبه‌ردا (صلی الله علیه وسلم) بیستنی چەند ده‌نگی رێكخراو به‌دیده‌هینیت ئەمەش یان ئەو هەتا له‌ نوستندا یاخود له‌ حاله‌تی بێ داریدا، و ئەو ده‌نگانه‌ بوونیکی ده‌ره‌کیان نییه‌، هه‌روه‌ك كه‌سی نوستوو كه‌ هه‌ندێ كه‌س نه‌بینیت یان هه‌ندێ ده‌نگ ده‌بیستی كه‌ له‌ ده‌ره‌وه‌دا هیچ بوونیان نییه‌، به‌لكو ته‌نها له‌ناو ده‌ماغی نوستوه‌كه‌دا بوونی هه‌یه. به‌رپەرچی ئەو رایه‌ دراوه‌ته‌وه به‌وه‌ی:

أ- ئەگەر خۆی گه‌وره‌ بیژه‌رو قسه‌كه‌ر بیت به‌ دوان و قسه‌کردنی كه‌سیکی غه‌یری خۆی، ئەوا ئەو كاته‌ پیوست ده‌بوو كه‌ بچوێت و ده‌نگی هه‌بیت به‌ جوڵه‌ و ده‌نگی غه‌یری خۆی، و ئەمەش مه‌حاله‌ و شیاوی بوون نییه‌.

ب- ئەگەر زانیاری پیغه‌مبه‌رمان (صلی الله علیه وسلم) گێرایه‌وه‌ بۆ سه‌ر خه‌ونی پرپوچ، ئەوا ئەو كاته‌ زانیاری و زانسته‌كه‌ی نابێته‌ زانست و زانیاری، به‌وه‌یه‌ش ده‌بێت هه‌موو شه‌رع ره‌تكه‌ینه‌وه‌، چونكه‌ متمانە‌ی پێ ناکرێت. / حاشیه‌ محمد محیی الدین علی المسامره ۷۰-۷۱ و الاقتصاد في الاعتقاد ۷۸-۷۹.

<sup>(۱)</sup> المواقف و شرحه‌ للسید الشریف ۸ / ۴۷-۴۸ و تویه‌تی ئەمه‌ به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی به‌لگه‌ی موخته‌زیله‌كان و شیعه‌كانه‌. و المقاصد و شرحه‌ للفتازانی ۸۰/۴-۸۲ و شرح الخریده‌ للدریر و حاشیه‌ الصاوی علیه ۸۲-۸۳.

نه‌گەر سیفه‌ته‌کان ره‌تبرکینه‌وه‌ ئه‌وا خوایه‌تی ده‌بیته‌ هزره‌ فیکریکی پروتی بی ناوه‌رۆک، که وه‌ک ئه‌وه‌ وایه‌ هەر نه‌بوو بیته<sup>(۱)</sup>.

فه‌خری رازی وتویه‌تی: (ئه‌وه‌ی خوا به‌ به‌دییه‌نراوان ده‌چوینیت بت ده‌پهرستیت، ئه‌وه‌ش که سیفه‌ته‌کانی خوا په‌ت ده‌کاته‌وه‌ نه‌بوو ده‌پهرستیت).

ئین ته‌یمیه‌ وتویه‌تی: (چه‌سپاندنی بوونی زیندووی زانی به‌توانای دانای بیسه‌ری بینهر، به‌بی بوونی ژیان و زانست و توانا و دانایی و بینین و بیستن، به‌ره‌ره‌کانی عه‌قله‌ وه‌ک چه‌سپاندنی نوێژکه‌ر به‌بی بوونی نوێژ، رۆژگر به‌بی بوونی رۆژوو و راوه‌ستاو به‌بی راوه‌ستان)<sup>(۲)</sup>.

سه‌ید شه‌ریفی جورجانی وینیه‌ی موزه‌به‌ی موعته‌زیله‌ و هاواراکیانی کردووه‌ به‌م وته‌یه‌ی خۆی: (نه‌گەر وت: چۆن ئه‌ندیشه‌و ته‌سه‌ور ده‌کریت سیفه‌تی شتیک بریتی بیته‌ له‌ خودی حه‌قیقه‌تی شته‌که‌، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی که وه‌سفکراو و سیفه‌ت خۆیان گه‌واهی ده‌ده‌ن له‌سه‌ر جیاوازی بوونیان؟ به‌راستی ئه‌مه‌ ته‌نها وته‌یه‌کی خه‌یالویه‌، ناکریت بروای پی بکریت، وه‌ک سه‌رجه‌م بابته‌ خه‌یالویه‌کانی تر، که ناکریت بروای پی بکریت؟ بۆیه‌ پیویست ناکات هه‌ل‌سین به‌ هینانه‌وه‌و خستنه‌رووی به‌لگه‌ له‌سه‌ر پوچه‌لیه‌کی.

ده‌لیم: ئه‌وه‌ی که ئه‌وان باسیان کرد ماناکه‌ی بریتی نییه‌ له‌وه‌ی که زاتیک هه‌یه‌ و خاوه‌ن سیفه‌ته‌ و هه‌مووشیان یه‌کیان گرتووه‌، هه‌روه‌ک تۆ وای بۆچوویت، به‌لکو مانای بریتیه‌ له‌وه‌ی: که زاتی خوا ئه‌وه‌ی لی‌ ساز ده‌بیته‌ که به‌هۆی زات و سیفه‌ت به‌یه‌که‌وه‌ ساز ده‌بیته‌. بۆ نمونه‌: زاتی تۆ ناتوانیت شته‌کانت بۆ ئاشکرا بکات، به‌لکو پیویستی به‌ سیفه‌تی زانست هه‌یه‌، که به‌تۆوه‌ راوه‌ستاوه‌ په‌یوه‌سته‌، به‌ پیچه‌وانه‌ی زاتی خۆی گه‌وره‌

<sup>(۱)</sup> دراسات في الفرق ۲۴۲ و ۲۴۵.

<sup>(۲)</sup> دراسات في الفرق ۲۴۲ و وته‌که‌ی رازی ته‌دايه‌. د. عیرفان عه‌بدولحه‌مید له‌ په‌راویزی ۲۴۶ ئه‌م وته‌یه‌ی (ئین ته‌یمیه‌) هیناوه‌ که وه‌ریگرتووه‌ له‌ کتیه‌به‌کی (النبوات ۴۲) و روونکردنه‌وه‌ی له‌سه‌ر داوه‌: جیاوازی له‌ نیوان ره‌تکردنه‌وه‌ی پروتی سیفه‌ت له‌لایه‌ن فه‌یله‌سوفه‌کان که سه‌رده‌کیشیت بۆ له‌کارخستنی ته‌واوی ئه‌و سیفه‌تانه‌، له‌گه‌ل ره‌تکردنه‌وه‌ میان‌په‌وه‌که‌ی موعته‌زیله‌کان، کاتیک وتویان سیفه‌ته‌کان خودی زاتی خوان و جیا نین.

که بۆ ئاشکرا کردنی شته‌کان و ده‌رخستنیان پێویستی به سیفه‌تیک نییه که‌به زاتی نه‌وه‌وه په‌یوه‌ست بیت، به‌لکو هه‌موو واتاکان به‌گشتی له پیناو زاتی نه‌و ئاشکران، جا به‌م پێیه زاتی خوا ده‌بیت بریتی بیت له حه‌قیقه‌تی زانسته‌که‌ی، به‌هه‌مان شیوه توانا‌که‌ی ده‌بیت بریتی بیت له خودی زاتی خوا، که‌واته زاتی خوای گه‌وره کارتی‌که‌رو کاریگه‌ر بیت به خودی زاته‌که، نه‌وه‌ک به سیفه‌تیک زیادی جگه‌له زات، هه‌روه‌ک نه‌مه له خودی ئێمه‌دا هه‌یه جا به‌م دانانه ده‌بیت توانا خود و حه‌قیقه‌تی زات بیت، به‌م پێیه ده‌بیت زات و سیفه‌ته‌کان له حه‌قیقه‌ت دا یه‌ک‌گر و ئاوێته‌بن، و به‌ واتا و چه‌مک له‌یه‌ک جیا‌بن، و سه‌رچاوه‌ی نه‌مه نه‌گه‌ر بێته‌جی: ده‌گه‌ر پێته‌وه بۆ ره‌ت‌کردنه‌وه‌ی سیفه‌ته‌کات و له‌گه‌ڵ هاتنه‌ کایه‌ی به‌ره‌م و ده‌ره‌نجامه‌کانی سیفه‌ته‌کان ته‌نها له زاتدا<sup>(١)</sup>.

پێم وایه: نه‌و راجیاییه له نێوان تاقمه ئیسلامیه‌کان به‌وه کۆتایی دیت که دان ده‌نین به یه‌کتایی خوای گه‌وره و پاک و به‌دوور گرتنی له هه‌موو نه‌و شتانه‌ی که شیایوی نه‌و نین. نه‌م راجیاییه سه‌ر ناکیشیت بۆ ته‌کفیر کردنی هیچ یه‌کتیک له تاقمه‌کان.

به‌لām سیاسه‌تی موعته‌زیله له سه‌رده‌مانی (مه‌ئمون و موعته‌صیم و واسیق)، ئاراسته‌یه‌کی تووندی و هرگرت دژی دژه‌پاکانیان، به‌مه‌ش درزی راجیایی له نێوان هه‌ر دوو لا زیادی کرد.

به‌لām کاتیک مه‌شخه‌له‌کان رووناک بوونه‌وه، گوفتاره‌کان له یه‌کتر جیا‌کرانه‌وه و پالڤته کران، ده‌روونه‌کان ئارام بوونه‌وه، زانایانی که‌لام رایان گه‌یاند که نه‌م ململانییه نابیته هۆکاری ته‌کفیر کردنی هیچ لایه‌ک.

ئیمامی (ده‌وانی له حاشیه‌که‌یدا له‌سه‌ر (العقائد العضدیة) ده‌لێت: (بزانه مه‌سه‌له‌و بابته‌ی زیاد بوونی سیفه‌ت و زیاد نه‌بوونی له‌و بابته‌تانه نییه که به‌هۆیه‌وه ته‌کفیری یه‌کتیک له لایه‌نه‌کان بکریت. گویم له هه‌ندێ له پیاوچاکان و ده‌روون سازو پاکه‌کان بووه که وتویانه: له‌لای من بابته‌ی زیاد بوون یان زیاد نه‌بوونی سیفات، په‌یی پینابردریته مه‌گه‌ر

<sup>(١)</sup> شرح المواقف ٤٧/٨.



بههوی دهركهوتن و كهشف نهبيت، ههر كهسى ئهم بابه ته بداته پال غهیری كهشف، ئهوا ئهوشتهی بۆ دهردهكهویت كه زالبووه بهسهر تپروانین و هزررو فیکریهكهی، من هیچ زیانێك نابینم لهو مهسهلهیهدا لهوهی چ ڤهت بکاتهوه یان بیچهسپینی<sup>(۱)</sup>.

تهنانهت پیشهوا (موحهمد عهبد) ڤیگری کردووه و فرمانی کردووه به خۆ دوورگرتن له خۆ ههلقورپاندن لهو بابهتهدا، چونکه لیكۆلینهوه لهو بابهتهدا له مهبهستی شهرع دووره، لهوبارهوه وتویهتی:

(سهبارهت به بابتهی زیادبوونی سیفات لهسهر زات... كه یهكێكه لهو بابتهانهی دروست نییه موسلمان لێی قول ببیتهوه، چونکه عهقلی مرۆقهكان ناتوانن پێی بگهن، بهلگه هینانهوهش لهسهر ههر بهشیکێ ئهم بابته به وشه و بیژدی هاتوو لاوازی عهقل دهسملینیت و فریودانه به شهرع، چونکه بهکارهینانی زمان تهنها له لایهنی حهقیقی دا کورت ههڵنایهت، چونکه نهگهر لهو لایهنهدا کورت بوبایهوه ئهوا بارودۆخی زمان ڤهچاوی بوونهوه رهکانهی نهدهکرد به ناوهروک و لایهنه شاراوهکانیان، بهلکو ئهوانه ڤیازی فلهسهفین نهگهر چاکترینیشیان تیایدا گومرا نهبيت، ئهوا تاقمیک تیایدا نهگهیشتووه بهشتیکێ دلیگرو دلیاکه رهوه)<sup>(۲)</sup>.

زۆریش بهخیرایی بهسهر ئهو ڤاجیایهدها تپهڤین، تا بۆ خوێنه راستی وتهی ئیمامی (دهوانی) دهبرکهویت، شارهزای ڤیازی زانایانی کهلامیش بیت له ڤاڤهکردنی سیفاتدا.

#### هۆکاری سه رههڵدانی کیشه و مشتومر:

تویژه ران دوو ڤای جیاوازیان ههیه، لهبارهی هۆکاری سه رههڵدانی کیشه و مشتومر له سیفهتهکانی خوادا:

یه کهمیان: کیشه و مشتومر لهو بابته سه ری ههڵدا بههوی کاریگه ری بیانی و ده رهکی، به ئام ڤاجیابوون لهسهر ئهم سه رچاوهیه، که بههوی:

<sup>(۱)</sup> حاشیه الدواني على العقائد العضدية ۱/ ۳۰۰-۳۰۱. و پروانه: خير القاند ۴۵.

<sup>(۲)</sup> رسالة التوحيد للشيخ محمد عبده ۵۲.

۱- زانستی کهلامی مهسیحی بوو. بهتایبهتی له ریگهی کتیبهکانی قهشهی دیمهشقی (یوحهنا)، به بهلگهی: بوونی پرووی لیکچوون له نیوان هزری مهسیحی و ئیسلامی، بهوهی زیاتر له هزریکیان پیک دهچیت له چارهسهر کردنی ئەم کیشیهدا، ئەوهی پشتی ئەم رایه دهگریت:

ئەوهیه که (شههرستانی) وتویهتی لهکاتی بهرپهردانهوهی (ئەبو هوزهیلی عهلاف): (ئەگەر "ئەبو هوزهیل" ئەو سیفهتانه بچهسپینیت وەك چەند پروویکی زاتی خوا، ئەوا ئەو بۆچوونهی بریتیه له خودی سیّ خواکەي نهصرانیهکان).

۲- جولهکایهتی، بهبهلگهی:

وتهی موختهزیهکان، که دهلین: (قورئان بهدیپنراوه)، وەرگیراوه له وتهی جولهکهکان، که دهلین (تهورات بهدیپنراوه).

ئین ئهسیر له کتیبهکهیدا (الكامل) دهلین: (یهکهم کهس که ئەو بیرۆکهیهی (قورئان بهدیپنراوه)، بلأوکردهوه (لویهیدی کوری ئەعصه) بوو، دواتر خوشکهزاکهی (تالوت) ئەو بیرۆکهیهی لیّ وەرگرت، کتیبی نووسی لهبارهی قورئان بهدیپنراوه. بۆیه یهکهم کهس بوو ئەمهی کردووه له ئیسلامدا، جا ئەو (تالوت) ه بیّ دین بوو، بۆیه بیّ دینی بلأو دهکردهوه).

ئین قوتهیهه باسی کردووه که: (یهکهم کهس باسی ئەو بیرۆکهیهی کرد که (قورئان بهدیپنراوه) بریتی بوو له (مغیره)ی کوری (سهعید عیجلی)، و ناوبراو یهکێک بوو له شوینکهوتووانی (عهبدوئی کوری سهبهئی جولهکه).

۳- فهیلهسوفهکان:

بههۆی بوونی پهیوهندی هزری و فیکری له نیوان فهیلهسوف و زاناکانی کهلام، بهتایبهتی له نیوان موختهزیه و فهیلهسوفهکانی یۆنانی.

دووهمیان: ئەم کیشهو مشتومره وەك دهرهخامێك سهریههلا بههۆی گهشهی هزری لهناو خودی ئیسلامدا، به بهلگهی ئەوهی:

۱- کیشه که سه ریبه لدا به هۆی گفتوگۆ ده مه ته قیتی ئایینی، له نێوان ریزه کانی خهوار یه کانی پرویدا له باره ی حوکمی نه جماده ری تاوانی گه وه، که نه مه ش سه ری کیشا بۆ لیکۆلینه وه له کیشه ی باب ته قه زاو قه ده ر، دواتر کیشه و مشتومهری سیفه ته کانی خوا. ۲- پابه ند بوون و وابه سته بوون و وه رگرتنی سیفه ته خه به ریبه کانی که له قورئانی پیرۆزدا هاتوون پیت به پیت وه کو خۆیان، راقه کردنی نه و سیفه تانه به واتای راسته قینه نه ک خوازراو، نه مه ش گه شه ی سه ند له کیشه یه کی زمانه وانیه وه بۆ کیشه یه کی فه لسه فی به واتا زاراوه یه که ی<sup>(۱)</sup>.

#### میژوو ی کیشه و مشتومهر که:

وتراوه: یه که م که س که سیفه ته کانی خۆی گه وه ری په ت کرده وه (جه عدی کورپی دیرهم) بوو، (جه همی کورپی صه فوان) یش نه مه ی له وه وه وه رگرت، (جه عد) فیکره ی خۆی له سه ر دوو بنجینه دامه زراند، که بریتین له:

أ- لایه نی زمانه وانێ: وتی: هاوینه بوون (المماثلة) بریتیه له: به ژداربوون له ناو (اسم). ده یوت: خۆی گه وه به سیفه تیک وه سف ناکه م له کاتی کدا دروست بیت غه یری خۆی گه وه پێی وه سف بکریت وه ک: سیفه تی زیندووپی و زانایی و ویست.... بۆیه (جه هم) سیفه تی توانا و به دیه یتانی دایه پال خۆی گه وه بو ی چه سپاند، چونکه هیچ یه کی ک له بوونه وه به مانه وه سف ناکرین.

۲- لایه نی فه لسه فی: (جه هم) جه بری بوو، بۆیه توانا و هیزی مرۆقی نه فی کرد و نکۆلی لیکرد، برۆی وابوو که مرۆق ناچار کراوه له هه موو کاره کانی دا. موعته زیله کانی هاتن و سیفه ته کانی خۆیان په تکرده وه. (واصلی کورپی عه تاء) که به شیخی موعته زیله داده نریت، یه که م موعته زیلی بوو که سیفه ته کانی په تکرده وه، وتی:

<sup>(۱)</sup> دراسات في الفرق ۲۲۷-۲۳۱. و ناماژه ی داوه بۆ: الملل والنحل للشهرستاني ۶۳/۱ والکامل ابن اثیر ۴۹/۷ و عیون الأخبار لابن قتیبة الدینوری ۱۴۸/۱.

(هر که سیّ پروای به‌بونی واتا یان سیفه‌تیکی له‌میژینه و کۆن هه‌بوو ئه‌وا پروای وایه دوو خوا هه‌ن)<sup>(۱)</sup>.

### سیفه‌ته واتاییه‌کان و په‌یوه‌ست بوونه‌کانی

سیفه‌ته واتاییه‌کان، هه‌وت سیفه‌تن: توانا (القدرة)، ویست (الارادة)، زانست (العلم)، ژیان (الحياة)، بیستن (السمع)، بینین (البصر)، دوان (الكلام).

واتای په‌یوه‌ست بوون: بریتییه له‌وهی سیفه‌ته‌که شتیکی بخوازیست سه‌رباری په‌یوه‌ست بوون و راوه‌ستانی به‌زاتی خواوه، وه‌ک: سیفه‌تی زانست، ده‌خوازیست زانراو هه‌بیست، تا زانسته‌که‌ی پێی ده‌ربکه‌ویست، سیفه‌تی ویست، ده‌خوازیست ویستراو هه‌بیست، تا پێی تایبه‌ت بکریست، سیفه‌تی توانا ده‌خوازیست توانراویک هه‌بیست، تا له‌ میانیدا پرۆسه‌ی به‌دییه‌تان و له‌ ناو بردن جێبه‌جێ ببیست، سیفه‌تی بیستن، ده‌خوازیست بیستراویک هه‌بیست، سیفه‌تی بینین ده‌خوازیست بینراویک هه‌بیست، سیفه‌تی دوان، ده‌خوازیست واتایه‌ک، هه‌بیست تا مه‌به‌ستی دیاری بکریست. به‌لام ته‌نها سیفه‌تی ژیان هیچ شتیکی زیاد ناخوازیست، به‌لکو ته‌نها به‌ زاتی خوا‌ی گه‌وره‌ په‌یوه‌سته، چونکه سیفه‌تی ژیان مانای چالاک بوونی کرداری په‌یی بردن ده‌گه‌یه‌نیست به‌و شته‌ی ژیا‌نی تێدایه و ئه‌مه‌ش پێویستی به‌وه نییه په‌یوه‌ست بیست به‌ شتیکی تره‌وه<sup>(۲)</sup>.

ده‌کریست سیفه‌ت به‌ شتی پێویست (واجب) و ئه‌سته‌م (مستحیل) شیاوی بوون (ممکن) په‌یوه‌ست ببیست، ئه‌مه‌ش هه‌ر دوو سیفه‌تی زانست و دوان ده‌گریته‌وه. یان سیفه‌ته‌که ته‌نها به‌ شتی شیاوی بوون (ممکن) په‌یوه‌ست ببیست، ئه‌مه‌ش هه‌ر دوو سیفه‌تی توانا و ویست ده‌گریته‌وه. یاخود به‌ شتی پێویست (واجب) و شیاوی بوون (ممکن) په‌یوه‌ست ببیست، ئه‌مه‌ش وه‌ک سیفه‌تی بیستن و بینین<sup>(۳)</sup>.

<sup>(۱)</sup> دراسات في الفرق ۲۳۲-۲۳۶.

<sup>(۲)</sup> شرح الحريدة للدردير ۷۸-۸۱ وحاشية الصاوي عليه، وشرح الجوهرة للصاوي ۱۹۴-۱۹۵.

<sup>(۳)</sup> شرح الحريدة للدردير ۷۲ و شرح أم البراهين للسنوسي وحاشية الدسوقي عليه ۹۹.

## ا- توانا (القدرة)

سیفه تیکی بئ سهرتا و ههر بووه، که له میانهیدا ههموو شته شیواو بوونهکان به دیدیهینرین و لهناویش دهبریت<sup>(۱)</sup>.

پێچهوانهکهی بریتیه له: دهسهوهسانی و بئ توانایی.

### به لگهه عهقلی:

- أ- نهگهر خوای گهوره خاوهنی توانا نهبیت، نهوا دهباوه بئ توانا بوايه.
- نهگهر بئ توانا بوايه، نهوا ههچ شتیک لهو پهیداوانه که به شیویهکی زۆر قهشهنگ و تووندو توکمه و رێک و پێک دروست کراون نهدههاتنه بوون، بێگومان گریمانی نهبوونی نهو پهیداوانه پوچهله ههر به بهلگهی بینین<sup>(۲)</sup>.
- ب- خوای گهوره دروستکهرو له میژینهو بئ سهرهتایه، نهو به دیهینراوانهی به دیهینراوه، دروست بوونی به دیهینراو له لایه زاتیکهوه تهنها له رێگهی توانا دهبیت، جا کهواته توانا پێویسته بۆ خوای گهوره<sup>(۳)</sup>. هاتنه بوونی شتیک پهیداوو له لایه زاتیکهی بئ سهرتا تهنها له رێگهی تواناوهیه.
- پ- نهگهر خوای گهوره بئ توانا بوايه، نهوا به کهموکورتی و کرچ و کالێ وهسف دهکرا، بوونی کهموکوری بۆ خوا نهستهمه.
- ت- نهگهر بئ توانا بوايه، نهوا خوا کهموکورتی دهبوو، نهگهر به کهموکورتی وهسف کرا، نهوا پێویستی بهیهکیک دهبوو که کاملی بکات و کهم و کورتیهکانی نههیلێت، تهواوکهرهکهی خۆشی پێویستی به تهواوکهریک هیه.... بهم شیویه

<sup>(۱)</sup> شرح الدردير على الخريدة ۷۸.

<sup>(۲)</sup> پروانه: حاشیه محیی الدین عبدالحمید علی المسامره ۵۸ وأصول الدین للغزنوي ۹۶ وشرح أم البراهین للسنوسي وحاشیه الدسوقي علیه ۱۶۷.

<sup>(۳)</sup> شرح الجوهرة للباजوري ۱۲۲. المقاصد وشرحه ۹۲/۴-۹۵.

ئەو کاتە گریانی خول (دور) و زنجیرهیی (تسلسل) خۆی دەسەپینیت، بیگومان هەر دوو گریانه کەش پوچەلن.

### بەلگەیی ئەقلی:

ئەو فەرمايشتهی خۆی گەورە: ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ البقرة: ۱۰۹. واتە: (بیگومان خوا دەسەلانی بەسەر هەموو شتیکدا هەیە).

هەرودەها دەفەر موویت: ﴿وَمَا كُنَّا اللَّهُ لِعُجْرَةٍ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا﴾ فاطر: ۴۴. واتە: (وەنەبیت خوا هیچ شتیک دەستەو سانی بکات لە ئاسمانەکان، یان لە زەویدا، چونکە بەراستی ئەو زاتە هەمیشە و بەردەوام زانیە و بەدەسەلانی و توانایە).

### پەیوهەست بوونی سیفەتی توانا:

۱- سیفەتی توانای خۆی گەورە تەنھا پەیوهەستە بە شتی شیاری بوون (مەمکن)، پەیوهەست نییە بە شتی پتووست (واجب) و ئەستەم (مستحیل)<sup>(۱)</sup>. واتە: سیفەتی توانای خودا تەنھا کار لە شتی شیواو (مەمکن) دەکات، چونکە شتی شیواو دیتە بوون و لەناو دەچیت، واتە: بوون و نەبوون پەسەند دەکات. بەلام شتی پتووست (واجب): هیچ کاریگەریەک پەسەند ناکات، چونکە هەیه و نەبوون پەسەند ناکات. بەهەمان شتێوە شتی ئەستەمیش (مستحیل): هیچ کاریگەریەک قبوڵ ناکات، چونکە نەبوو و بوون پەسەند ناکات<sup>(۲)</sup>.

<sup>(۱)</sup> المسامرة ۶۲ و شرح الجوهرة للباجوري ۱۲۱. و سەیری ئەمانەش بکە: المواقف و شرحه للسید

الشریف ۶۰/۸ و شرح أم البراهین للسنوسي وحاشية الدسوقي عليه ۹۸.

<sup>(۲)</sup> شرح الجوهرة للباجوري ۱۲۱.

**ئه‌گهر که سیئک پرسپاری کرد:** ئایا خوای گه‌وره توانای به‌دییه‌تانی خواجه‌کی هاوینه‌ی خۆی هه‌یه؟ یان شتیکی له‌و جۆره‌و ده‌توانیئت کاریگه‌ری دروست بکات له‌سه‌ر شتی پێویست (واجب) و نه‌سته‌م (مستحیل)؟

**ئه‌مه وه‌لامه‌که‌یه‌تی:** نه‌وه‌ی تۆ وت ئه‌گهر به‌ شیوه‌ی پرسپاریش هاتبێ، که‌چی له‌ راستیدا پرسپار نییه، به‌لکو بریتییه له‌ رێکخستنی قسه‌یه‌کی بۆش و پوچ، چونکه ئه‌گهر خوای گه‌وره هاوه‌لیکی بۆ خۆی به‌دییه‌تانبوایه ئه‌وا نه‌و هاوه‌له نه‌ده‌بووه پێویسته بوون (واجب الوجود)، چونکه نه‌بوون (عدم) پێش نه‌و هاوه‌له که‌وتۆته‌وه.... جا ئه‌م پرسپاره وه‌ک وته‌ی که‌سیکه که پێت بلێت:

گهر سه‌خت نه‌بیئت له‌به‌ر خاتری من له‌به‌رده‌مدا راوه‌سته و ونیش به‌ له‌یه‌ک ساتدا؟ جا ئه‌مه پرسپاریکه هیچ واتا و سودێکی نییه، به‌لکو وه‌ک گشت وته‌ی سهر‌به‌رو تێکه‌ڵ و پێکه‌ڵه‌کانی تره، قسه‌که‌ره‌که وته‌یه‌کی وای نه‌وت که وه‌لامدانه‌وه‌ی پێویست بیئت، به‌لکو نه‌ندیشه‌یه‌کی خه‌یاڵاویه وه‌ک پرسپاری مندالێک وایه که بۆش و به‌تاله و هیچ مانایه‌کی نییه.

ته‌نانه‌ت پرسپارکه‌ره‌که پێویستی به‌وه هه‌یه فی‌ری نه‌وه بکریئت که شتی نه‌سته‌م (مستحیل) و پێویست (واجب) و شیاو (ممكن) چیه، جا وه‌لامی تۆ بۆ پرسپاره‌که ده‌بیئت فی‌رکردنی که‌سیکی نه‌زان بیئت نه‌ک وه‌لامدانه‌وه‌ی پرسپارکه‌ره‌که<sup>(۱)</sup>.

باجوری وتویه‌تی: بۆیه سه‌نوسی له (شرح الصغری) زۆر به‌تووندی هێرشێ کردۆته سه‌ر (ئین هه‌زم) په‌خنه‌ی لی گرتوه‌وه، له‌سه‌ر نه‌و وته‌یه‌ی: که وتویه‌تی خوای گه‌وره توانای هه‌یه که مندالێک بۆ خۆی پرپار بدات، ئه‌گه‌رنا ده‌بوایه خوا بێ توانا بوایه<sup>(۱)</sup>.

<sup>(۱)</sup> شرح الجوهرة للبا جوري ۵۸ و سه‌یری ئه‌م په‌خنه‌ توونده بکه له: شرح أم البراهین للسنوسي (العقيدة الصغری) ۱۰۴.

۲- سیفه‌تی توانا (القدرة) دوو جوړ په‌یوه‌ست بوونی هه‌یه:

- أ- په‌یوه‌ست بوونی‌کی گونجاوی له‌میژینه و بئ سهره‌تایه (تعلق صلوحی قدیم).  
واته: توانای خوای گه‌وره له کۆن و بئ سهره‌تاوه گونجاو بووه بۆ ئه‌وه‌ی شتی  
شیاو بی‌نیته بوون و له‌ناوی بیات، به‌رده‌وام ئه‌و توانایه‌ی هه‌ر هه‌یه و گونجاوه  
له کۆن و بئ سهره‌تاوه بۆ ئه‌وه‌ی بوونه‌وه‌ر بی‌نیته بوون و له‌ناویان بیات.  
ب- په‌یوه‌ستبوونی‌کی جیبه‌جی‌که‌ری په‌یدا‌بووه (تعلق تنجیزی حادث). واته: خوای  
گه‌وره شتی شیاو (ممکن) د‌نیته بوون و له‌ناوی ده‌بات و له ژیر توانای ئه‌و  
ده‌رن‌اچن<sup>(۲)</sup>.

۳- سیفه‌تی توانا ئه‌ر‌کی جیبه‌جی کردنی ئه‌و شته‌یه که سیفه‌تی ویست (إرادة) دیاری  
کردووه، وه‌ک هینانه‌دی شتی شیاو (ممکن) له نه‌بوونه‌وه بۆ بوون، ئه‌گه‌ر سیفه‌ته‌که  
ئاراسته‌کرا بۆ به‌دی‌هینانی، به‌لام ئه‌گه‌ر ئاراسته‌کرا بۆ گۆ‌پ‌رینی له بوونه‌وه بۆ  
نه‌بوون، ئه‌مه‌ش ئه‌گه‌ر سیفه‌تی ویست بریاری دا بیت<sup>(۳)</sup>.

## ۲- ویست (الإرادة)

سیفه‌تی‌کی هه‌ربوو و بئ سهره‌تایه، شتی شیاو (ممکن) تاییه‌ت ده‌کات به به‌شیک له‌و  
شتانه‌ی که دروست و په‌وان بۆی، له بوون یان نه‌بوون، ئه‌ندازه و کات، و شوین و  
ئاراسته‌که‌ی<sup>(۴)</sup>. (مشیئة)یش هه‌مان مانای هه‌یه<sup>(۵)</sup>.

<sup>(۱)</sup> شرح الجوهرة للباجوري ۵۸ و سهیری ئه‌م په‌خه‌ توونده بکه له: شرح أم البراهین للسنوسي (العقيدة الصغرى) ۱۰۴.

<sup>(۲)</sup> شرح الجوهرة للباجوري ۱۲۰-۱۲۱ و شرح السنوسي للباجوري ۶۳ و رسالة في التوحيد للطنائي ۴۳۲.

<sup>(۳)</sup> رسالة في التوحيد للطنائي ۴۷.

<sup>(۴)</sup> شرح الخريدة للدردير ۷۲.

<sup>(۵)</sup> شرح الجوهرة للباجوري ۱۲۲. هه‌ندیک که‌س جیاوازی کردووه له نیتوان (إرادة) و (مشیئة). / ب‌روانه: شرح الفقه الاکبر لعلی القاري ۳۹.



پێچهوانهشی: زۆر لێکردن و ناچار کردن (الإكراه)، واته: بێ ویستی<sup>(۱)</sup>.

### به لگهس عهقلی:

۱- خوای گهوره سه رېشك بووه له دروست کردوونی جیهان، هه ر زاتیک سه رېشك بووبیت ده بێت خاوه نی ویست (إرادة) بووبیت، که واته پێویسته خوا خاوه ن ویست (إرادة) بێت<sup>(۲)</sup>.

۲- نه گه ر خوای گهوره خاوه ن ویست نه بویه، نه وه ده بوو ناچار کراو بویه.

نه گه ر ناچار کراو بویه، نه وا بێ توانا ده بوو.

نه گه ر بێ توانا بویه، نه وا ه یچ یه کێک له م بوونه وه رانه نه ده بوون.

نه بوونی نه و بوونه وه رانه هه ر به به لگه ی بێنن شتیکی پوچه له، به م جوړه ی سه لێنرا که خوای گهوره خاوه ن ویسته<sup>(۳)</sup>.

۳- نه گه ر خوای گهوره خاوه ن ویست نه بویه، نه وه ده بوو ناچار کراو بویه، پال دانی ناچار بوون بۆ لای خوا که م و کورتیی ه، بێگومان نه مه ش پوچه له.

۴- نه گه ر خوای گهوره ناچار کراو بویه نه وا نه ده بوو خاوه ن توانا بویه، چونکه په یوه ست بوونی توانا به سترا وه ته وه به په یوه ست بوونی سیفه تی ویست (واته: مه به ست بۆ نه نجامدانی کار)، که واته سیفه تی توانا په یوه ست به و شته ی که سیفه تی ویست پێیه وه پابه ند بووه.

### به لگهس نه قلی:

نه و فه رمایشته ی خوای گهوره: ﴿فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ﴾ البروج: ۱۶. واته: (هه رچی بیهو یت نه نجامی ده دات، هه رچی بیهو یت که س ناتوان یت به ینن ته ر یت).

(۱) شرح الحریده للدریر ۸۶.

(۲) شرح الجوهره للبا جوری ۱۲۴ و شرح المقاصد ۱۲۸/۴.

(۳) شرح الحریده للدریر ۷۳.

خوای بی وینه ده فهرموویت: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾ البقرة: ۱۸۵. واته: (خوا ئاسانکاری بۆ ئیتوه دهوویت و نایهوویت "پهرستن و فهرزه کانتان" له سههر قورس و گران بکات).

ههروهها ده فهرموویت: ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ يس: ۸۲. واته: (بیگومان هه کاتیک فهرمانی خوا ده رچوو، ویستی شتیک جیه جی بکات و بهیئیتیه دی، پیی ده لیت به؟! ئهویش ده سته جی بی دواکه وتن پیش دیت و ئه نجام ده دریت و دروست ده بیت).

#### په یوه ست بوونی سیفه تی ویست:

سیفه تی ویست وه ک سیفه تی توانایه له په یوه ست بووندا. که ته نها به: شیاو (ممکن) په یوه ست ده بیت نه ک پتویست (واجب) و ئه سته م (مستحیل)<sup>(۱)</sup>.

<sup>(۱)</sup> شرح الجوهرة للباजوري ۱۲۳ و شرح أم البراهین للسنوسي وحاشية الدسوقي عليه ۹۸. به پیی قسه که ی: شیاو بوون (ممکن) چاک و خراب ده گریته وه، واته: خوای گه وه ویستی له سههر چاک و خراب هه به، به پیچه وانیه بۆ چوونی موعته زیله کان که ده لێن ویستی خوا له سههر کاری ناشرین و خراب نییه، واته: خوا کاری چاک دهوویت، به لām هی خرابی ناویت. / شرح الجوهرة للباجوري ۱۲۴. سهیری ئه مهش بکه: الإنصاف للباقلاني ۱۵۲. گێر دراوه ته وه که (قازی عه بدولجه باری هه مه دان) یه کیکه له شیخه کانی موعته زیله چووته لای (صاحبی کوری عوباده)، (صاحب) ماموستا (نه بو ئیسه قاقی ئیسه فرایینی) لا بووه که یه کیکه له ئیمامه کانی ئه هلی سونه، کاتیک (قازی) ماموستای ناوبراوی بینی وتی: پاک و بی گهردی بۆ ئه زاته ی له شتی خراب پاک و دووره. راسته وخۆ ماموستا وتی: پاک و بی گهردی بۆ ئه زاته ی که له مولک و ژێرده سه لاتی ئه و چی بیهوویت هه ئه وه رووده ات. (قازی) وتی: ئایا په روه ردگارمان ده یهوویت سه ریچی بکریت؟ ماموستا له وه لāmدا وتی: ئایا خوای گه وه به گوناوه سه ریچی تیکده شکێ و ناچار ده کریت؟ (قازی) وتی: چی ده لیت: ئه گه ر خوا منی ریتموونی نه کرد و گومرای کردم ئایا کاریکی چاک یاخود خرابی کردوه؟ ماموستا وتی: ئه گه ر له شتیک قه ده غهت بکات که هی خۆته ئه وه کاریکی خرابی کردوه، ئه گه ر شتیکیشی پی نه دای که هی خۆیه تی نه وا خۆی ئه و که سه ده ستنیشان ده کات که ره همت و به زه بی خۆی پیده به خشیت. (قازی) بی ده نگ بوو و ده می وه ته لای ته قیو لیته ات. / شرح الجوهرة للباجوري ۱۱۴. چیرۆکه که به به لگه و

سیفه‌تی ویست دوو جوړ په‌یوه‌ست بوونی هه‌یه:

أ- په‌یوه‌ست بوونیکی شیوا و گونجاوی له‌میژینه و بی سهرتا (تعلق صلوحی قدیم)، نه‌وه‌ش نه‌ویه که نهم سیفه‌ته هه‌ر له بی سهرتاوه گونجاوه بو بریاردان له‌سهر شتی شیوا (ممکن) که ببیت یان نه‌بیت، بریاری ده‌وله‌مه‌ندی یان هه‌ژاری بدات له‌سهر فلانه کهس<sup>(۱)</sup>.

ب- په‌یوه‌ست بوونیکی جیبه‌جی کاری له‌میژینه و بی سهرتایه (تعلق تنجیزی حادث). واته: سیفه‌تی ویست (ارادة) له کۆن و بی سهرتاوه له‌باریدا هه‌یه په‌یوه‌ست ببیت به تاییه‌ت کردنی رووداوه‌کان به کاته‌کانیا‌نه‌وه<sup>(۲)</sup>، بهو سیفه‌تانه‌ی که شته‌که به‌هۆیه‌وه په‌یدا ده‌بیت له ده‌ره‌وه‌دا<sup>(۳)</sup>.

جا خوا‌ی گه‌وره له بی سهرتاوه: ویستویه‌تی که تو ببیت، موحه‌مه‌دیش وه‌ک نیردراوی خۆی په‌وانه بکات.

ده‌برینه‌کانیه‌وه له: شرح الفقه الاکبر لعلی القاري ۹۷، هاتوه. برگی یه‌که‌می تا نهم رسته‌یه: پاک و بی گهردی بو نه‌و زاته‌ی که چی بیه‌ویت هه‌ر نه‌وه رووده‌ات له مولک و به‌دیه‌ت‌راوان و له‌ژیر ده‌سه‌لاته‌که‌یدا، له: شرح العقائد النسفية للتفتازاني ۱۱۴ و شرح المقاصد للتفتازاني ۲۷۵/۴.

<sup>(۱)</sup> شرح الجوهرة للباजوري ۱۴۴.

<sup>(۲)</sup> المسایرة ۶۴.

<sup>(۳)</sup> شرح الجوهرة للباجوري ۵۹/۱.

مه‌به‌ست له جیبه‌جی کاری له سیفه‌تی ویست بریه له ته‌واو په‌یوه‌ست بوونی سیفه‌تی ناوبراو به شتیکی شیوا له شته شیواوه‌کان (ممکنات)، جا نه‌و شته شیواوه هاتبیته بوون یاخود هیشتان نه‌هاتبیته بوون، ده‌کرئ ویستی مروژ په‌یوه‌ست بیت به کاریک له کاره‌کان، که‌چی جیبه‌جی ناکات و چهند سالیکی زۆر دوا‌ی ده‌خات، جا نهمه پیی ده‌وتریت ویستی جیبه‌جی کاری، واته: ته‌نها گونجانی ته‌واو نیه، به‌لکو ناراسته کردنیکی جیبه‌جی کاری به بو مه‌به‌ستیکی دیاریکراو/ کبری یقینیات الکونیه ۱۲۶.

## ویستی خوا به ره‌زامه‌ندی خواوه په‌یوه‌ست نییه

راشه‌کاری (العقيدة الطحاوية) شه‌وی باس کردووه، که شه‌وی شه‌لی سوننه و جه‌ماعه‌ت رایان له‌سه‌ره شه‌ویه که: خوی گه‌وره ویستی له‌سه‌ره شه‌ویه که که‌سی بی‌ باوه‌ر کوفر بکات، به‌لام رازیش نییه به کوفر و خوشیشی ناویت، جا کوفری ده‌ویت و ویستی له‌سه‌ره وه‌ک ری‌سایه‌کی بوون (کونی)، به‌لام وه‌ک ئاین پیتی رازی نییه<sup>(۱)</sup>.

<sup>(۱)</sup> بۆ زیاتر پروونکردنه‌وی شه‌و باب‌ه‌ته چهند دیریک له‌ کتیبی (ئیمان و عه‌قیده‌ی ئیسلامی له‌به‌ر رۆشنایی قورئان و سوننه‌ت) دانراوی (م. علی باپیر) ده‌خه‌مه‌پوو، که به‌راستی کتیبیکی ناوازه‌و به‌هێژه، خوی گه‌وره پاداشتی بداته‌وه به‌ چاکه، جا دانه‌ر له‌ کتیبی ناویراوا له‌ (به‌رگی سییهم ۳۹۸-۴۰۰) ده‌لێت: (شه‌م واقیعه و هه‌ر واقیع و کار و کاره‌سات و پروداوی چاک یان خراپ هه‌ر به‌ویستی خواو به‌گۆره‌ی نه‌خشه‌و به‌رنامه‌یه‌ک که خوا دایناوه دینه‌دی، به‌لام هه‌ر شه‌و خواجه‌ی که شه‌و یاسا سروشتیانه (القوانین التکوینیة)‌ی داناون که به‌پیتی وان هه‌موو شتیک (چاک و خراپ) دیته‌دی، هه‌مان خواش چهند یاسایه‌کی شه‌رعی (القوانین التشريعیة)‌ی داناون، که فه‌رمانان پێده‌که‌ن راپه‌رپین و هه‌ر واقیعی‌ک و هه‌ر دیارده‌یه‌ک که له‌گه‌ڵ به‌رنامه‌و شه‌رعی خوادا نه‌گۆنجاون لابه‌رین. ئینجا ده‌بی‌ بزاین که ویست و ره‌زامه‌ندی (الارادة و الرضى)‌ی خوا مه‌رج نیه هه‌موو ده‌می‌ پێکه‌وه گۆنجاو په‌یوه‌ست بن، به‌لکو جاری وایه‌ لیک ده‌تزازین و دژی یه‌کدی ده‌هه‌ستن، بۆ وینه‌ خوا له‌ قورئانی‌ دا ده‌فه‌رمووی: (مه‌ی مه‌خۆنه‌وه)، به‌لام ویستی وایه‌ که شه‌راب خۆره‌کان بیخۆنه‌وه، لێره‌دا ویست و ره‌زامه‌ندی خوا لیک جودان! که‌واته: مه‌رج نییه هه‌ر واقیعی‌ک که به‌ویستی خوا دروست بوو، به‌پیتی ره‌زامه‌ندی خواش بی، به‌لکو ده‌بی‌ بۆ شه‌وی داخو فلان واقیع یان فلان کرده‌وه خوا پیتی رازییه‌ یان نا، له‌ به‌رنامه‌که‌یدا بۆی بگه‌رپین، چونکه به‌رنامه‌و ئاینی خوا هه‌موو ده‌می‌ له‌گه‌ڵ ره‌زامه‌ندی‌ دا پێکه‌وه جووتن و لیک ناترازین. که‌واته پوخته‌ی قسان: له‌به‌ر شه‌وی خوا به‌دییه‌تیه‌رو په‌روه‌رگاری هه‌موو شتیکه، ناگۆنجی هیچ شتیک به‌بی‌ ویست و توانای وی دروست بی و هه‌رچی په‌یدا ده‌بی‌ چاک و خراپ هه‌ر به‌پیتی ویستی خواو به‌هۆی توانای ویه‌وه‌یه، به‌لام مه‌رج نییه هه‌رچی به‌پیتی ویستی خوا په‌یدابوو، (خوی لی‌ رازی بیت).

به‌پێویستی ده‌زانم بۆ پتر پروون بوونه‌وی مه‌به‌ست وینه‌یه‌ک بیتینه‌وه (له‌ ژبانی رۆژانه‌ماندا) بۆ چۆنه‌تی لیک جوی بوونی (ویست و ره‌زامه‌ندی):

بابێک دوو کورپی هه‌ن پێیان ده‌لی: رۆله‌کام شه‌و با‌لغ بوون و له‌م‌رۆ به‌دواوه‌ پیاون و ته‌کلیفی شه‌رعیتان له‌سه‌ره، جا داواتان لێده‌که‌م موسلمانێ چاک بن و بی‌فه‌رمانی خواو پیغه‌مه‌به‌ر (صلی الله علیه وسلم) مه‌که‌ن، هه‌ر کامێکتان پیاوی چاک بی و بی‌ فه‌رمانی خوا نه‌کات، با له‌ مالتی مندا

قهدهریه کان و موخته زیله کان له مه دا رایان جیاواز بوو، بۆچوونیان وابوو که خوای گه و ره ویستویه تی که سی بی باوهر باوهر بینیت، به لام کافره که کوفری هه لباردوو، جا له بهر نه وه نه وه دوو تاقمه بۆ نه م رایه چوون، تا نه لێن: ویستی کافر کوفر هه لباریت و سزاشی دا له سه ر کوفره که ی، جا نه وانه وه نه که سه یان لیهات که په نای بۆ گهرمای ناگر بردوو، له بهر شتیک هه لاتن تا رزگریان بییت که چی که و تنه ناو شتیکی خراپتر، به پیتی بۆچوونه که ی نه وان نه واپیوست ده بییت که ویستی کافره که زال بییت به سه ر ویستی خوای گه و ره، خوای گه و ره ویستویه تی باوهر بینیت - به پیتی بۆچوونی ناوبراوان - به لام کافر کوفری هه لباردوو، به م جو ره ویستی کافره که هاته جی و ویستی خوای گه و ره نه هاته جی، نه مه ش خراپترین بیروباوهر بۆچوونه، وته یه کی بی به لگه یه، به لکو نه مه پیچه وانه ی به لگه یه <sup>(۱)</sup>.

عه مری کوری هه یسه م گراویه تیه وه و وتیه تی: له که شتیه کدا له گه ل کسه سیکی قهدهری و یه کیکی ناگرپه رست (مجوسی) گه شتمان کرد، جا قهدهریه که به ناگرپه رسته که ی وت: موسلمان به . له وه لامدا ناگرپه رسته که وتی: تا خوا ویستی له سه ر نه بییت موسلمان

ببینیتیه وه، به لام هه ر کامیکتان بی فرمانی و سه رخه ری بکات و پی خوارو خێچ و هه له ت و هه لدیر بگری، لیتی تو ره ده م و له مالی خۆم وه ده ری ده نیتم، پاشان نه لێن ناگادار نه بووین و نه مانزانی!! پاشان دوا ی ماوه یه که یه کیان پی چاکه و خواپه رستی گرت و یه کیشیان سواری که ری شه یسانی بوو و نه هاته ژێریار، جا هه رچه نه ده بابه که چه ند جاری دیکه ش نامۆژگاری کرد و ناگاداری کرده وه و ترساندی، به لام فایدتی نه بوو!! تا له نا کامدا بابه که کو ره به ده فیه که ی له مالی وه ده رنا!! جا سه رنج به دین! بیگومان هه م مانه وه ی کو ره گوێرایه ل و موسلمان هه که و هه م ده رکرانی کو ره به ده فیه که یه لاساره که ش، هه ردووکیان به ویستی بابه که هاته ندی، به لام دیاره بابه که هه رچه نه ده له مانه وه ی کو ره چاکه کدا ره زامه ندی هه بوو، به لام له ده رکرانی کو ره به دکاره که یدا ره زامه ندی نه بوو، واته مانه وه ی کو ره چاکه که ی پی خۆش بوو، به لام ده رکرانی کو ره به ده که ی پی خۆش نه بوو، که واته: راسته جاری وایه نینسان شتیک ده کات و ویستی له سه ر په یدابوونی شتیکه، به لام پی خۆش نییه و لیتی رازی نییه!. به که میک ده ستکارییه وه (وه رگێر).

<sup>(۱)</sup> شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ۳۲۱.

ناجم. قه ده ریه که وتی: خوا ویستی له سهره، به لām شهیتان ویستی له سهر نییه. ئینجا ناگره رسته که وتی: خوا ویستی و شهیتانیش ویستی به لām ویستی شهیتان هاته جی. به راستی ئەو شهیتانه به هیزه. له گیرانه وهیه کی تر دا هاتوو: که ناگره رسته که وتیه تی: من له گەل به هیترینیا م.

عه ره بیکی ده شته کی راوه ستا له لای کۆمه لێک خه لک که (عه مری کوری عه بید) له ناویاندا بوو، وتی: ئەو خه لکینه، وشتره که م دزراوه، بۆم له خوا بپارێنوه تا وشتره که م بۆ بگه رپێنێته وه. جا (عمرو کوری عبید) وتی: خواجه گیان تۆ ویستت له سهر نه بووه که وشتره که م بدزیت به لām وشتره که ههر دزرا، خواجه داوات لیده که م بۆی بگه رپێنێته وه. عه ره به ده شته که به پێی وت: پێویستیم به نزاو پارانه وه که م تۆ نیه. وتی: بۆچی؟ وتی: ده ترسم ههروهک چۆن خوای گه و ره ویستی نه دزیت به لām ههر درزا، به هه مان شیوه خوای گه و ره بیه ویت بیگه رپێنێته وه به لām نه گه رپێته وه<sup>(۱)</sup>.

سه رچاوه ی ئەو گو مراهه ش بریتی بوو له وهک یهک دانان و یه کسان کردنی ویست و خواست (الإرادة و المشیئة) و ره زامه ندی و خوشویستن (الرضا والمحبة) یه. جا جه بریه کان و قه دریه کان ئەم چه مکه انه یان وهک یهک دانا، دواتر راجیاییان تێکه وت:

جه بریه کان وتیان: هه موو بوونیک به قه زاو قه ده ری خواجه بۆیه خوشه ویسته و جیگای ره زامه ندیه.

قه ده ریه کانیش وتیان: له به ره نه وه ی تاوان و خراپه له لایه ن خوای گه و ره خوشه ویست نین و مایه ی ره زامه ندی ئەو نین، بۆیه تاوان و خراپه کان به قه ده رو قه زای خوا نین، که واته تاوان و خراپه له<sup>(۲)</sup> هه وه ی ویستی خوای گه و ره ن و خوای گه و ره به دیان ناهینت.

<sup>(۱)</sup> هه مان سه رچاوه ۳۲۳.

به‌لام ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه‌ت جیاوازیان کردووه له نێوان ویست (مشینه) و خوشویستن (حبه)، چهند به‌لگه‌یه‌کیان هیناوه‌ته‌وه له‌سه‌ر ویست، وه‌ک:

۱- خوای پاك و به‌رز ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ الإنسان: ۳۰، و التکویر: ۲۹. واته: (ویستی ئیوه‌ش نایه‌ته‌دی مه‌گه‌ر کاتیک خوای په‌روه‌ردگاری جیهانیان بیه‌ویت).

۲- خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿مَنْ يَشَاءِ اللَّهُ يُضِلَّهُ وَمَنْ يَشَاءِ يُجْعَلْ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ الأنعام: ۳۹. واته: (بیگومان ئه‌وه‌ی خوا بیه‌ویت گومرای ده‌کات، و ئه‌وه‌ش که بیه‌ویت ده‌یخاته سه‌ر ریبازی پاست و په‌وان).

۳- خوای بى وینه ده‌فه‌رموویت: ﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصْعَقُ فِي السَّمَاءِ﴾ الأنعام: ۱۲۵.<sup>(۱)</sup> واته: (جا ئه‌و که‌سه‌ی خوا بیه‌ویت هیدایه‌تی بدات، ئه‌وه سینه‌ی ساف و پاك و ناماده ده‌کات بۆ ئایینی ئیسلام، ئه‌و که‌سه‌ش خوا بیه‌ویت گومرای ده‌کات، ئه‌وه دلێ ده‌گوشیت و سنگی تووند ده‌کات و هه‌ناسه‌ی سوار ده‌بیست، هه‌ر وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌ره‌و ئاسمان به‌رز ده‌بیته‌وه).

<sup>(۱)</sup> سه‌رچاوه‌ی پیشوو ۳۲۴.

واتای ئه‌م نایه‌ته: ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ ئه‌وه‌یه که ئه‌گه‌ر به‌دیته‌نراوان کۆبینه‌وه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ته‌نها یه‌ک گه‌ردیله له جیهاندا بچولینن یاخود رایوه‌ستینن به‌بى ویستی خوا ئه‌وا ناتوانن کاریکی له‌و شتیه‌یه بکه‌ن، ته‌نانه‌ت ناشتوانن پیچه‌وانه‌ی ویستی خوا ره‌فتار بکه‌ن، هه‌روه‌ک خوای بى وینه ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾. خوای پاك و بى گه‌رد هه‌روه‌ک چۆن بى سه‌ره‌تایه ده‌سپیکى نییه، به‌هه‌مان شتیه‌ی خاوه‌ن ویستیکى بى سه‌ره‌تایه، هه‌ر به‌م سیفه‌ته بى سه‌ره‌تاو ده‌سپیکه‌ی ویستیه‌تی ئه‌م شتانه له‌و کاتانه‌دا بێن که بۆیان نه‌ندازه کراوه‌و دیاریکراوه، شته‌کان له‌و کات و نه‌ندازه‌ی بۆیان دیاریکراوه، بى پیشکه‌وتن و دواکه‌وتن هاتنه‌بوون. / شرح الفقه الاکبر لعلی القاري ۳۹. سه‌یری: العقیده الطحاویه لابن أبي العز ۱۳۳ شتیکی نزیک له‌وه‌ی خرایه‌پوو تیایدا هاتوه.

- چەند بەلگە یەکیان هێناوەتەو لەسەر خۆشویستن و پەزامەندی، وەك:
- ۱- خودای مەزن دەفەرمووێت: ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ﴾ البقرة: ۲۰۵. واتە: (بێگومان خوا فەساد و خراپە و تاوانی ناوێت).
- ۲- خۆی بێ هاوێڵ و هاوبەش دەفەرمووێت: ﴿وَلَا يَرْضَى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ﴾ الزمر: ۷. واتە: (پازی نایێت كە بەندەكانی بێ باوەڕ بن و پێبازی خوانەناسی بگرن).
- ۳- ئەم فەرمايشتهی خۆی گەورە لەدوای ئەو هاتووێ كە پێگري كردووێ لە هاوبەش دانان و سەتەم و كاری خراپە و خۆبەزل زانین: ﴿كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا﴾ الإسراء: ۳۸. واتە: (هەموو ئەو شتانەي كە لە ئایەتەكانی پێشودا باسمان كرد، خراپەكانی لای پەروەردگارت ناپەسەندو نابەجێیە).
- ۴- ئەم فەرمايشتهی پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم)، كە دەفەرمووێت: (إِنَّ اللَّهَ كَرِهَ لَكُمْ ثَلَاثًا: قِيلَ وَ قَالَ، وَ كَثْرَةُ السُّؤَالِ، وَ إِضَاعَةُ الْمَالِ) واتە: خۆی گەورە سێ شتی بۆ ئێو بە ناپەسەند داناو، قسە و قسەلۆك، و پرسبازی زۆر، بەفەرودانی مال و سامان.
- ۵- پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) دەفەرمووێت: (إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ أَنْ يُؤْخَذَ بِرُخْصَةٍ، كَمَا يَكْرَهُ أَنْ تُؤْتَى مَعْصِيَتُهُ)<sup>(۱)</sup> واتە: خۆی گەورە پێی خۆشە ئەو شتانە ئەنجام بدەن كە مۆلەتی پێداو، هەر وەك چۆن پێی ناخۆشە سەرپێچی ئەو بكەن.

<sup>(۱)</sup> سەرچاوەی پێشوو ۳۲۵.

فەرمودەي: خۆی گەورە سێ شتی بۆ ئێو بە ناپەسەند داناو... تاد: صحيح البخاری و صحيح مسلم وأحمد والدارمی وغيرهم.  
 فەرمودەي: خۆی گەورە پێی خۆشە ئەو شتانە ئەنجام بدەن كە مۆلەتی پێداو... تاد: رواه أحمد و غيره بسند صحيح. / سەیری دەرھێنانی ئەم دوو فەرمودەيە بكە لە پەراوێزی: شرح العقيدة الطحاوية.



ئەگەر وترا: چۆن خوا ویستی لەسەر شتێک دەبێت، کەچی خۆشی ناوێت و پێشی پازی نییه؟ ئەو چۆن دەبیوت و پێکی دینیت؟ و چۆن ویستی لەسەر ئەو شتە و رق لی بوونەو پەسەند نەکردیشی بەیەکەو کۆ دەبێتەو؟ وەلامی دەدەمەو:

وەلام: ویست دوو جۆرە: ئەو شتە ی کە بە خودی خۆی ویستراو، ئەو شتە ی کە بە خودی خۆی ویستراو نییه.

ئەو شتە ی کە بە خودی خۆی ویستراو: ئەو شتە یە لە خودی خۆیدا خوشەویستە، ھەموو ئەو شتانە ی کە چاکن، جا ویستی مەبەست و ئامانجەکانە.

ئەو شتە ی کە بە خودی خۆی ویستراو نەبێت: ئەو شتانەن کە دەکرێ بە خودی خۆیان ویستراو نەبن، کە تەماشای خودی شتە کە دەکرێت ھیچ بەرژەو ھەندیکە تیدا بەدی ناکرێت. ئەگەر ھۆکاریک بێت بۆ مەبەست و ئامانجەکە ی، ئەوا بە خودی خۆی ویستراو نییه، بەلکۆ لەرووی قەزای خودا و گەیشتن بە مەبەست و ئامانجەکە ی ویستراو. جا ھەردوو شتە کە کۆ دەبنەو: رق لی بوونەو و ویستنی، رق لە شتێک بوونەو و لەھەمان کاتدا ویستنی یە کتر رەت ناکەنەو، چونکە لە رووی پەیوەست بوونەو جیاوازن. نمونە ی ئەمەش وە ک دەرمانی نەویستراو و ناخۆشەویستە، ئەگەر دەرمان وەرگرە کە زانی کە چارەسەر و شیفاکە ی لەو دەرمانە دایە، برینی ئەندامە داخراو کە ی ئەگەر زانی بەو برینە لاشە کە ی ساغ و سەلامەت دەبێت، برینی پێگایە کە ی سەخت و گران ئەگەر زانی دە یگە یە نیتە مەبەست و خۆشەویستە کە ی.

تەنانەت کە سی عاقل ئەو شتە نەویستراو و ناخۆشە پەسەند دەکات، بە گومانە زالبوو کە ی ئەگەر سەرەنجامە کە ی لی شاراوە بێت، ئەو چی دەلێی بۆ ئەو زاتە ی کە ھیچ شتێکی لی شاراوە نییه.

خوای گەورە کە رقی لە شتێکە مانای وا نییه کە ویستی لەسەر نەبێت وە ک ھۆکار بۆ ھێنانەدی ئامانجێک کە ھاتنە کایە ی خۆشەویستەرە لە بەفیرۆچوونی، بۆ نمونە: خودای بی وێنە “شەیتانی بەدیھێنا کە کەرستە ی خراپە و گەندەل بوونی ئایین و کردار و بیروباوەر و ویستەکانە، ھۆکاری بەدبەخت بوونی زۆریک لە بەندەکانە، لەگەل ئەوە شدا شەیتان

هۆکاری دەرکەوتنی زۆر شتە لەناو بەندەکانی کە لەلایەن خودا خۆشەویستە: بۆ نمونە: تا بۆ بەندەکان دەرکەوتی کە خوای گەورە توانای بەدیھێنانی شتی دژیەکی ھەیە، ھەروەھا: هۆکاری دەرکەوتنی شوێنەواری ناوێکەکانی خودا وەک ئەو ناوانە ی مانای: دەسەڵات و زال بوونی ئەو ھەڵدەگرن، بۆ نمون: (گەردن کەچکەر "القھار"، تۆلەسین "المنتقم")، ھەروەھا دەرکەوتنی شوێنەواری ئەو ناوانە ی کە سۆزو بەزەیی و خۆشەویستی و لی خۆشبوونیان ھەیە<sup>(١)</sup>.

### ٣، ٤- بیستن (السمع) و بینین (البصر)

**سیفەتی بیستن (السمع):** سیفەتیکی ھەربوو و بێ سەرەتایە، کاریشی بریتیە لە پەیی بردن بە ھەموو شتیکی بیستراو، ئەگەر ئەو شتە بیستراوێش شاراوە بیست<sup>(٢)</sup>. ئەمە سیفەتیکی شتی بیستراو ئاشکرا دەکات بەبێ ئامرازو ئامیر. جا هیچ شتێک شاراوە ناییت لەلایەن سیفەتی بیستنی خوای گەورە ئەگەر زۆر نادیریش بیست، بەبێ بوونی زەردەوالەکانی گوێچکە (أصمخة) و دەنگ و بانگ (آذان). پیچەوانە ی ئەم سیفەتەش: بریتیە لە نەبیستن و کەر بوون.

<sup>(١)</sup> شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ٣٢٧-٣٢٩. لە: شرح المقاصد للفتاواني ١٣٧/٤ ھاتوو: مەزھەبی راستپەوان ئەوێە کە ھەر شتێک خوا بیهوێت دەبیست، ھەر شتێکیش ببیت ئەوە خوا ویستوێەتی، ئەگەرچی پەزنامەندیشی لەسەر نەبیست و فەرمانی پێ نەکرد بیت بەلکو پێگری لی کرد بیت، ئەمە ئەو پایە کە بەناویانگە و لە پیشینانەو ھاتوو: ھەرچی خوا بیهوێت دەبیست، ئەوێەش کە خوا ویستی لەسەر نەبیست ناییت، موعتەزێلەکان رایان وانەبوو... .

<sup>(٢)</sup> المسامرة ٦٨ و (رازی) وتوێەتی: موسلمانان کۆکن لەسەر ئەوێە خودای مەزن بیسەر و بینەرە، بەلام سەبارەت بە واتای ئەم دوو سیفەتە، دوو بۆچوونیان ھەیە: یەکەم: ئەمانە دوو سیفەتی جیان لە سیفەتی زانست، ئەمە بۆچوونی زۆریە ئەشعەری و موعتەزێلە و کەرەمییەکانە.

دووێەم: بریتیە لەو زانستە ی پەرورەدگار تاییەت بە بیستراو و بینراوێکان، ئەمە بۆچوونی فەیلەسوفەکان و کەعبی و أبی حەسین البصریە. / المحصل للرازی ١٧١. سەیری: کشف المراد ٣١٤. بکە.

سیفەتی بینین (بصر): سیفەتیکی ھەربووی بێ سەرەتای ئەزەلییە، کاری ئەم سیفەتە پەیی بردنە بە ھەموو بینراویک، ئەگەر بینراوەکە زۆر وردیش بێت<sup>(۱)</sup>.  
 ئەمە سیفەتیکی شتی بینراوی بێ ئاشکرا دەکریت بەبێ ئامراز، جا شتیکی بینراو ھەرچەندە زۆر وردیش بێت ئەوا لەلایەن ئەو سیفەتە شاراوە نابێت، و تاریکی ڕێگە ی بینینی لێ ناگریت، بێ ڕەشێنە و پێلۆھەکان دەبینیت.  
 پێچەوانەی ئەم سیفەتەش: بریتییە لە نەبینین و کویری.

ئەم دوو سیفەتە سنورداری نین، بەپێچەوانەی گۆچکە و چاوی مەرۆق.  
 پەیی بردن بە بوونەو ھەرەکان بەھۆی ھەر دوو سیفەتی بیستن و بینین جیاھە لە پەیی بردن بە ھۆی سیفەتی زانستەو، ھەرۆک پەیی بردن بە بینین جیاھە لە پەیی بردن بە بیستن<sup>(۲)</sup>، حەقیقەتی ھەر یەک لەم سیفەتانە بەخوا دەسپێردرێت، حەقیقەتی ئەم سیفەتانە وەک ئەو نییە کە لەلای ئێمە باوی ھەیە لەوێ بینین ڕوونترە لە زانین، بەلکو ھەموو سیفەتەکانی خودا تەواو و کاملن، زیادو کەمی و ونبون شتی جگە لەمەش لە خۆی گەورە ئەستەمە<sup>(۳)</sup>.

### بەلگە ی عەقڵی:

أ- سیفەتی بیستن و بینین دوو سیفەتی کاملن، بەدیھێنراو و پەیدا بوانیش بەم دوو سیفەتە وەسف دەکرین، کەواتە خۆی گەورە شایەنتەرە کە بەو دوو سیفەتە وەسف بکریت. ئەگەرنا ئەو کاتە پێویست دەبێت کە بەدیھێنراو وەسف بکریت بە چەند سیفەتیکی کامل کەچی بەدیھێنەر ئەو دوو سیفەتە نەبێت<sup>(۴)</sup>.  
 ب- ئەگەر خۆی گەورە وەسف نەکریت و خاوەنی سیفەتی بیستن و بینین نەبێت، ئەو کات پێویست دەبێت کە بەپێچەوانەی ئەو دوو سیفەتە وەسف بکریت، ئەگەر

(۱) المسامرة، سەرچاوەی پیشوو.

(۲) شرح الخريدة للرددير ۸۱ وشرح الجوهرة للباجوري ۱۳۲.

(۳) شرح الجوهرة للباجوري ۱۳۲.

(۴) المسامرة ۶۹.

سه‌لیئرا که خوای گه‌وره خاوه‌نی دوو سیفه‌تی پیچه‌وانه‌ی دوو سیفه‌ته ناوبراوه‌که‌یه، ئەوه کهم و کورتی ده‌دریته پالّ خودا، بوونی کهم و کورتی بوّ خودا ئەسته‌مه<sup>(۱)</sup>.

که‌واته سه‌لیئرا که خوای گه‌وره بیسه‌رو بینه‌ره.

پ- ئە‌گەر سه‌لیئرا خودا نایستی و نابینی، ئە‌وا کهم و کورتی ده‌درایه پالّ خودا. ئە‌گەر خودا کهم و کورتی هه‌بوو، ئە‌وا پتویستی به‌یه‌کیک ده‌بوو که ته‌واو و کاملی بکات، ته‌واو‌که‌ره‌که‌ش پتویستی به‌یه‌کیکی تر ده‌بوو تا ته‌واو و کاملی بکات.... به‌م شیوه‌یه، ئە‌و کات گرمانه‌ی خول (دور) و زنجیره‌یی (تسلسل) پتویست ده‌بوو، هه‌ردوو‌کیشیان پوچه‌لن.

**به‌لگه‌ی نه‌قلی:**

خوای پاک و بّ وینه ده‌فرموویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ الحج: ۷۵، لقمان: ۲۸. واته: (به‌راستی خوا بیسه‌رو بینایه).

هه‌روه‌ها ده‌فرموویت: ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ الشوری: ۱۱. واته: (هیچ شتیک له‌وناچیت، هه‌ر ئە‌ویش بیسه‌رو بینایه).

**په‌یوه‌ست بوونی سیفه‌تی بیستن و بینین:**

زانایان راجیان له‌باره‌ی ئە‌و شته‌ی سیفه‌تی بیستن و بینین پییه‌وه په‌یوه‌ست ده‌بیّت، له‌م باره‌وه دوو بۆ‌چوونیان هه‌یه:

**بۆ‌چوونی یه‌که‌م:** سیفه‌تی بیستن و بینین په‌یوه‌ست ده‌بیّت به‌هه‌موو به‌دییه‌ئراوان: ده‌نگ و خوده‌کان (أصوات و ذوات). ئە‌مه رای سه‌نوسی<sup>(۲)</sup> و دردی‌ره. سیفه‌تی بیستن و بینینی خودا له‌ په‌یوه‌ست بووندا جیاوازه له‌گه‌ل بینین و بیستنی ئیمه، چونکه بیستنی ئیمه په‌یوه‌سته به‌هه‌ندیک له‌ به‌دییه‌ئراوان که بریتین له‌ بیستراوه‌کان، بینینی ئیمه‌ش

<sup>(۱)</sup> المسامرة ۶۹ و شرح أم البراهین للسنوسي وحاشية الدسوقي عليه ۱۷۰ وأصول الدين للغزنوي ۹۸.

<sup>(۲)</sup> شرح أم البراهین للسنوسي وحاشية الدسوقي عليه ۱۰۹ و شرح الجوهره للباچوري ۱۳۱ نقلا عنه.

پہیوہستہ بہ ہندیك له بەدیہتیراوان وەك جەستە و رەنگەكان<sup>(۱)</sup>.

بەپێی ئەم بۆچوونە، سیفەتی بیستن و بینین - بەهەموو ئەو شتانە پەییوەستەن کە هەن - نە جۆر پەییوەست بوونیان هەیە:

أ- پەییوەست بوونیکی جێبەجێکەری لەمێژینە، بریتییە لە پەییوەست بوون بە زات و سیفەتەکانی خودا.

ب- پەییوەست بوونیکی گونجاری لە مێژینە، پەییوەست بوون بە ئیمە بەر لەوێ بێینە بوون.

پ- پەییوەست بوونیکی جێبەجێکەری پەیداو، بریتییە لە پەییوەست بوون بە ئیمە دواي ئەوێ هاتینە بوون<sup>(۲)</sup>.

بۆچوونی دووهم: سیفەتی بیستن تەنھا پەییوەستە بە بیستراوەکان. سیفەتی بینین تەنھا پەییوەستە بە بینراوەکان. ئەمە رای سەعدی تەفتازانیە<sup>(۳)</sup>. بەلام بۆچوونی ناوبراو دوو پاشە هەڵدەگریت:

أ- ئەگەر مەبەستی ناوبراو لەو شتانە کە ئیمە گۆییستی دەبین دەنگەکان بێت، ئەو شتانە کە دەبینین خودەکان و رەنگەکان بێت. ئەوا بەم مەبەستە رای جیاوازی لەگەڵ سنوسی و هاوڕاکی.

ب- مەبەستی لەو شتانە خودا دەیان بیستیت، بەیدیہتیراوەکانە لە: دەنگەکان و شتەکانی تریش، ئەو شتانەش خودا دەیانپینیت بەیدیہتیراوەکانە لە: خودەکان و شتەکانی تریش. بەم پێیە ناوبراو هاوڕایە لەگەڵ سەنوسی<sup>(۴)</sup>.

زانایان کۆکن لەسەر ئەوێ سیفەتی بیستن و بینین پەییوەست نابن بەو شتانە نەبوو (مەعدم)ن، لەبەر ئەوێ پەییوەست بوونی ئەم دوو سیفەتانە بە شتی نەبوو پێچەوانە

(۱) شرح المحریدة للدردير ۸۰.

(۲) شرح الجوهرة للباچوري ۱۴۹.

(۳) شرح الجوهرة للباچوري ۱۳۲.

(۴) شرح الجوهرة للباچوري ۱۳۲، و ۱۴۸.

عه‌قل و ژیرییه، چونکه نه‌گهر به نه‌بووه‌وه په‌یوه‌ست بڼ نه‌وا نه‌وا کاته نه‌بووش ده‌بیته هه‌بوو و یه‌ك حوكمیان ده‌بیته<sup>(۱)</sup>.

### ه - زانست (العلم)

سیفه‌تیکی هه‌ربووی بی سهره‌تایه، له‌کاتی په‌یوه‌ست بوونی به زانیاری، نه‌وا زانیارییه‌که ده‌رده‌خات<sup>(۲)</sup>.

دژه‌که‌ی نه‌وا سیفه‌ته‌ش: بریتیه له نه‌زانین، نه‌وا شتانه‌ی ده‌چنه ریزییه‌وه وه‌ك: گومان و دودلی و نه‌ندیشه و وریبون و بی ناگایی و له‌بیرچوونه‌وه به‌هه‌له‌داچوون<sup>(۳)</sup>.  
**به‌لگه‌ی عه‌قلی:**

أ- کاره‌کانی خوای گه‌وره له‌وپه‌ری ری‌کوپینکی و جوانی و تووندو تو‌لی دان، نه‌مه شتیکی دیارو به‌رچاوه بۆ که‌سیک که ته‌ماشای ئاسوکان و خودی مرو‌ث و زینده‌وه‌ره‌کانی کرد‌بیته، بی‌گومان نه‌وه‌ی کاری رێك و پێك و قه‌شه‌نگ بیته نه‌وا زانییه.  
چونکه هه‌ر که‌سی رسته‌یه‌کی بینی که پێکه‌ت‌بیته له وشه‌ی شیرین و قه‌شه‌نگ و پاراو و هه‌لگری چه‌ند واتایه‌کی ورد، بی‌گومان به‌بی چه‌ندوچوون زانیویه‌تی که نووسه‌ره‌که‌ی زانییه<sup>(۴)</sup>.

نه‌گهر خوای گه‌وره زانا نه‌بوایه، نه‌وا ده‌بوو نه‌زان بوایه.  
نه‌گهر نه‌زانیش بوایه، نه‌وا نه‌وا جیهانه به‌و سیسته‌مه وردو رێك و پێکه نه‌ده‌بوو، که نیشانه و به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی به‌دییه‌نه‌ره‌که‌ی شاره‌زاییه‌کی ته‌واوی هه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی چ شتیك چاکه بۆ جیهان.

<sup>(۱)</sup> کبری‌ الیقینیات الکونیة ۱۲۸ و ۱۴۰.

<sup>(۲)</sup> شرح‌ العقائد‌ النسفیة ۸۳.

<sup>(۳)</sup> رسالة‌ التوحید للطنائي ۴۸.

<sup>(۴)</sup> المواقف و شرحه‌ للسید الشریف ۶۵/۱، و المقاصد و شرحه‌ ۱۱۰/۴. سه‌یری نه‌مانه‌ش بکه: شرح‌ الجوهره‌ للبا‌جوري ۱۲۷، المسامرة ۵۹، المطالب‌ العالیة ۱۰۷/۳، کشف‌ المراد ۳۰۹، المعالم‌ الدینیة ۶۹، شهرسانی له (نهاية‌ الإقدام ۶۷) ده‌لیته: نه‌مه ری‌بازی شیخ نه‌بو حه‌سه‌نی نه‌شع‌ریه.

بەم پێیه سه‌لمینرا که خوای گه‌وره زانایه.

ب- نه‌گهر خوای گه‌وره نه‌زان بوایه، نه‌وا که‌م و کورتی له‌ زاتی خوادا ده‌بوو، بوونی که‌م و کورتی بۆ خوای گه‌وره‌دا شتیکی نه‌سته‌مه<sup>(١)</sup>.

پ- نه‌گهر که‌موکورتی له‌ خوادا هه‌بوایه نه‌وا پتویستی به‌ یه‌کیک ده‌بو تا کاملی بکات، و نه‌وه‌ی که‌ کاملشی ده‌کات پتویستی به‌یه‌کیکی تر هه‌یه تا کاملی بکات .... به‌م شیوه‌یه، نه‌وکاته گریمانه‌ی خول (دور) یان زنجیره‌یی (تسلسل) پتویست ده‌بیست، و هه‌ردوو گریمانه‌که‌ش پوچه‌ن، که‌واته سه‌لمینرا که‌ خوای گه‌وره خاوه‌ن زانسته<sup>(٢)</sup>.

**به‌لگه‌ی نه‌قلی:**

خوای پاک و به‌رز ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ لقمان: ٢٣. واته: (بێگومان خوا ئاگاداره به‌هه‌موو نه‌و شتانه‌ی که‌ له‌ سینه‌و دل و ده‌روونه‌کاندا هه‌شاردراون).

خوای مه‌زن ده‌فه‌رموویت: ﴿وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ البقرة: ٢٩. واته: (هه‌ر خۆشی به‌هه‌موو شتیکی زاناو ئاگاداره).

خوای بێ وینه ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ﴾ المائدة: ١٠٩، ١١٦. واته: (به‌راستی خواجه هه‌ر خۆت ئاگات له‌ هه‌موو نه‌ینی و شاراوه‌کانه و به‌هه‌موو په‌نه‌نایتیک ده‌زانیت).

خوای تاک و پاک له‌ هاوه‌ل و هاوبه‌ش ده‌فه‌رموویت: ﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمَةٍ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ الانعام: ٥٩. واته: (کلیلی هه‌موو شاراوه‌کان و زانیی هه‌موو نه‌ینییه‌کان به‌ده‌ست خواجه و هه‌ر لای نه‌وه، که‌س نایزانیت جگه‌له‌و زاته هه‌رچی له‌سه‌ر و شکانیه خوا پێی ده‌زانیت، هه‌روه‌ها هه‌رچی له‌

<sup>(١)</sup> شرح قاسم بن قطلوبغا على المسيرة ٦٠ وأصول الدين للغزنوي ٩٥.

<sup>(٢)</sup> شرح المجوهرة للباجوري ٦٢.

دهریاکانیشتا ههیه ئاگای لییهتی و هیچ گه‌لایه‌ک ناکه‌ویته خواره‌وه خوا پیتی نه‌زانیت، هه‌روه‌ها ده‌نکیک یان تۆویک له تاریکیه‌کانی زه‌ویدا نییه، نه‌و ده‌نکه چ شیدار بیت یان وشک بیت، هیچ شتیکی نییه له خوا په‌نه‌ان بیت و له (لوح المحفوظ)دا، یاخود له دۆسیه و ده‌زگای تایه‌تدا تۆمار نه‌کرایت).

### په‌یوه‌ست بوونی سیفه‌تی زانست:

۱- سیفه‌تی زانست به هه‌موو چه‌مکه‌کان چ ئه‌وانه‌ی هه‌ن چ ئه‌وانه‌ی نین په‌یوه‌سته، واته: به شته‌شیاو (ممکن) و پتویست (واجب) و نه‌سته‌م (مستحیل)ه‌کان په‌یوه‌سته<sup>(۱)</sup>، که‌واته خوای گه‌وره‌ زانایه به به وردو درشتی شته‌کان<sup>(۲)</sup>.

۲- په‌یوه‌ست بوونه‌که‌ی سیفه‌تی زانست جیبه‌جی‌ کاری له‌میۆینه و بی‌ سه‌ره‌تایه: له بی‌ سه‌ره‌تاوه خوای گه‌وره‌ زانایه به شته‌کان که له‌سه‌ر چ بارێکن. ئینجا په‌یدا‌بوونی نه‌و شتانه‌ی که له رابردو‌دا هه‌بوون یاخود که له ئیستادا هه‌ن یان له دا‌هاتو‌دا په‌یدا ده‌بن، هه‌موو ئه‌وانه‌ ته‌نها چه‌ند قۆناغێکن له زانیاری، چونکه هیچ گۆران‌کاریه‌ک پتویست ناکات له په‌یوه‌ست بوونه‌که‌ی سیفه‌تی زانست دا، چونکه گۆران سیفه‌تی زانراوه نه‌ک په‌یوه‌ست بوونی سیفه‌تی زانست.

سیفه‌تی زانست: په‌یوه‌ست بوونی گونج‌او‌ی (صلوحی) نییه، چونکه نه‌گه‌ر شیاو بوایه خودا هه‌ندیک شت بزانی‌ت و هه‌ندیک‌ی تریش نه‌زانیت نه‌وا خودا به نه‌زان وه‌سف ده‌کرا، چونکه شتیکی شیای زانین بیت نابیتته زانا. هه‌روه‌ها سیفه‌تی زانست، جیبه‌جی‌ کاری په‌یدا‌بوو نییه، چونکه نه‌گه‌ر وابوایه نه‌وا ده‌بوایه پیش زانین خوای گه‌وره به نه‌زانین وه‌سف بکرا‌بایه<sup>(۳)</sup>.

(۱) المسامرة ۶۲، المواقف و شرحه للسید الشریف ۷۰/۸، شرح المقاصد ۱۱۸/۴، شرح الجوهره

للجاجوري ۱۲۶، شرح أم البراهین للسنوسي وحاشية الدسوقي عليه ۱۰۶.

(۲) شرح الجوهره للجاجوري ۱۲۶.

(۳) شرح الجوهره للجاجوري ۱۲۶ تبعا للسنوسي وصححه، رسالة في التوحيد للطائي ۴۸.



## ٦- دوان (الکلام)

سیفه‌تیکه نیشاندهری هه‌موو زانیاریه‌کانه.  
 راجیایی زانیانی که لام له دیاریکردنی ئەم سیفه‌ته ده‌خه‌ینه‌پوو.  
 دژی ئەم سیفه‌ته‌ش: لالییه.

### به‌لگه‌ی نه‌قلی:

ئه‌گهر خوای گه‌وره نه‌یتوانیبا بدویت، ئەوا پتووست بوو به پێچه‌وانه‌ی ئەم سیفه‌ته وه‌سف کرابایه، که لالییه.

وه‌سفکرانی خودا به‌وه‌ی لال یت ئەوا که‌م و کورتیییه، ئەمه‌ش شتیکی پوچه‌له، چونکه نه‌ک خوا ته‌نانه‌ت به‌دییه‌تراویش رازی نابیت به که‌م و کورتی، که‌واته سه‌لمینرا که خودای گه‌وره خاوه‌نی سیفه‌تی دوانه<sup>(١)</sup>.

پێغه‌مبه‌ران (سلاوی خویان لیبت) کۆکن له‌سه‌ر ئەوه‌ی که خوای گه‌وره ده‌دویت، به‌شیوه‌یه‌کی مه‌ته‌واتیرو سه‌لمینراو له‌ ناوبراوانه‌وه هاتووه که خوای گه‌وره خاوه‌نی سیفه‌تی دوانه، له‌م باره‌شه‌وه وتویانه: خوای گه‌وره فه‌رمانی به‌مه‌ کردووه، پێگری له‌مه‌ کردووه، هه‌والی به‌م شیوه‌یه‌ داوه، جا ئەمانه له‌ شیوه‌کانی دوان و قسه‌ کردن<sup>(٢)</sup>.

### به‌لگه‌ی نه‌قلی:

خوای پایه‌به‌رز ده‌فه‌رموویت: ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾ النساء: ١٦٤. واته:  
 (به‌راستی خوای گه‌وره خۆی له‌گه‌ل موسادا گه‌توگۆی یه‌کسه‌ری و راسته‌وخۆی ته‌نجامداوه).

خوای بێ وینه ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَا كَانَ لِشَيْءٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَآيَ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ﴾ الشوری: ٥١. واته: (که‌س بۆی نییه هیه‌ج

<sup>(١)</sup> رسالة في التوحيد للطائي ٥٣، شرح المقاصد للفتاواني ١٤٣/٤-١٤٤ وأصول الدين للغزنوي ١٠١.

<sup>(٢)</sup> المواقف وشرحه للسيد الشريف وحاشية عبد الحكيم عليه ٩١/٨.

کات "له دنیادا" خۆی گهواره و توژی پاستهوخۆی له گهڵدا بکات مه گهر له پێگه ی وهحی و نیگاوه، یان له پشتی پهردهوه، وهك موسا، یان نیردراویکی وهك فریشته - جوهره ئیل - ده نیریت که به گوێره ی فه رمان و مۆله تی خوا چی پی سپێردراوه ده یگه یه نیت، به راستی ئه و زاته خواجه کی بێندو داناو کاربه جیه).

### راجیایی زانیانی کهلام، له باره ی سیفه تی دوانی خودای بی وینه:

له نێوان موسلمانان به تیکرای مه زه به کانه وه راجیایی نییه، له سه ر ئه وه ی خۆی گه وه و ته بیژو قسه که ره، به لکو راجیایی له واتای وته که و بی سه ره تا بوون یاخود په یدا بوونی ه تی<sup>(۱)</sup>.

زانیانی زانستی کهلام راجیا بوونه سه باره ت به سیفه تی دوان (کهلام) ی خۆی گه وه بو چهند رایه ک<sup>(۲)</sup>، به ناویانگترین راو بوچوونی ئه مانه ن: ئه هلی سوننه، مو عته زیله کان، شیعه ی ئیمامی، حه نبه لیه بیده جیه کان، که رامیه کان:

### ۱- ئه هلی سوننه و له و ناویشیاندا ئه شعهری و ماتریدی ه کان:

وتوانه که وته ی په روه ردگار دوو جو ره:

۱- **وته ی نه فسی:** ئه مه له راستیدا وته و قسه یه، که به هۆی چهند بیژو ده رپرینیک ده رده پردیت، له په گه زی ده نگه کان و پسته کان نییه، به لکو سیفه تیکی هه ربوو بی سه ره تایه و په یه سه ته به زاتی خۆی گه وه، ئه وه ی دوور ده خاته وه که خۆی گه وه هیزی دوان و قسه ی نه بیت، هه روه ک چۆن که سی لال و مندال ناتوان به قسه بیتن، خۆی گه وه به م سیفه ته فه رمان ده کات و شت قه ده غه ده کات و هه وال

<sup>(۱)</sup> شرح المقاصد ۱۴۴/۴. المحصل للرازي ۱۷۲.

<sup>(۲)</sup> سه یری حه وت بوچوون بکه له باره ی سیفه تی (دوان) له م سه رچاوه نا: شرح العقیده الطحاویة لابن أبي العز ۱۷۲ ونقلها عنه علي القاري في شرح الفقه الاکبر ۵۸.

دهدات و جگه له مانهش<sup>(۱)</sup>. ئهم سيفهته سيفهتيكي له ميژينهى بى سهرهتايه، (چونكه شتى پهيداوو به زاتى خواوه وابسته و پهيوهست ناييت) كه چى ئهم سيفهته پهيوهسته به زاتى خواوه<sup>(۲)</sup>.

وتهى نهفسى و خودى، برىتييه له:

دهربرين: چونكه دهربرينهكان دهگورپن بههوى كات و شوپن و هوژو گهلهكان<sup>(۳)</sup>، بهلام واتاي نهفسى و خودى ناگورپت، بهلكو دهكرت شت دهربريت بههوى ئاماژه و نووسين، ههروهك دهربرين و داواكارى نيشانهن لهسهر واتاي وتهى نهفسى و خودى، واتاي وتهى خودى ناگورپت نهگهرچى دهربرينهكان بگورپن، ئهم وتهيه به ئاماژهكانين ناگورپت<sup>(۴)</sup>.

وتهى نهفسى برىتى نيهيه له زانست: لهوانهيه مرؤف لهبارهى شتيكهوه ههوال بدات كه نايزانيت، بهلكو شتيكي پيچهوانهى دهزانيت يان گومانى لى هيه<sup>(۵)</sup>. برىتى نيهيه له ويست: چونكه لهوانهيه مرؤف فهرمان بهشتى بكات كه خوى نايهويت، وهك ئهوهى بهندهكهى تاقي دهكاتهوه، ئايا پيى دهبهخشيى يان نا<sup>(۶)</sup>؟

<sup>(۱)</sup> شرح المقاصد ۱/۴/۱۴۴. المواقف وشرحه للسيد الشريف ۸/۹۳ وشرح الجوهره للبايجوري ۱۲۹.

<sup>(۲)</sup> المواقف وشرحه للسيد الشريف ۸/۹۳ و ۹۵.

<sup>(۳)</sup> دهربرينهكان به پيى كات دهگورپن، بۆ نمونه (ناردن) بهر له پوودانى دهبيته (دهينيرين)، دواى پوودانى دهبيته (ناردمان).

دهربرينهكان به شويش دهگورپن، چونكه نهگهر ئاماژه بۆ نزيك بيت به (هذا) دهبيته، نهگهر ئاماژهكه بۆ شويش نه دوور نه نزيك بهلكو مام ناوهند بيت به (ذاك) دهبيته، نهگهر ئاماژهكه بۆ دووريش بوو به (ذلك) دهبيته.

دهربرينهكان به گوراني گهلانش دهگورپن: بۆ نمونه به عهرهبي (قورئان)، به سريانى (زهبور)، به عبرى (تورات)، به يوتانى (تينجيل) دهردهبرن. / حاشية عبدالحكيم على شرح المواقف ۸/۹۳-۹۴.

<sup>(۴)</sup> المواقف وشرحه للسيد الشريف ۸/۹۳-۹۴.

<sup>(۵)</sup> المواقف وشرحه للسيد الشريف ۸/۹۳-۹۴، المسامرة ۷۷.

<sup>(۶)</sup> المواقف وشرحه، سهراوهى پيشوو.

وتهی نهفسی وینهیه کی زانستی خودیه له دهرووندا، ههروهك زانست وینهیه کی زانراوه، بۆیه وتهی پهروهردگار كۆتایی بۆ نییه وهك زانسته کهى<sup>(۱)</sup>.

وتهی نهفسی له رووی زمانه وانیه وه چهسپاوه، چونکه شتیکی بلآو و باوه که ناوی وته به کاردینن بۆ واتایه کی ناماده و ههبوو له دهرووندا، ههروهك دهوتریت: (فی نفسی کلام: وتهیهك له دهرووندا ههیه) و (زورت فی نفسی مقالة: وتهیهكم له ناخی خۆمدا گۆریم)، ههروهك له وتهی (أخطل) دا هاتوه:

إن الكلام لفي الفؤاد وإنما جعل اللسان على الفؤاد دليلاً

واته: بهراستی وته له دل و دهرووندایه، بهلام زمانیش کراوه به ڕێنیشاندهر و ناماژه بۆ دل و دهروون.

له قورئانی پیرۆزیشدا هاتوه: ﴿وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ المجادلة: ۸. واته: (له دهروونی خۆیاندا دهلێن).

**ب- وتهی بیژیهیی و دهبرین (لفظی):** ئەمە پێکهاتوه له پیت و دهنگ، رایان وایه ئەم جۆرهی دووهم پهیدابوو و به زاتی خواوه پهیههست و وابهستهی نییه، که بریتین له قورئانی پیرۆز گشت کتێبه دابه زینراوه کانی تر<sup>(۲)</sup>.

قورئانی پیرۆز بهو واتایه کی وتهی نهفسیه، ئەوا پهیدابوو و بهدییهترآو نییه، بهلام قورئان به واتای وتهی بیژیهیی و دهبرین (لفظی) که ئیمه دهخوینینهوه ئەوا بهدییهترآوه. بهلام ناکریت و نابیت بوتریت: قورئان بهدییهترآوه. مه بهست لیتی ئەو بیژهو دهبرینهیه که دهخوینینهوه، تهنه لهوکاته دروسته که بۆ فێربوون بیت، چونکه لهوانهیه وا خهیاڵ بکریت که قورئان وهك فهرمایشتی نهفسی خودا بهدییهترآوه، له بهر ئەمهش بوو

(۱) من تعليقات السيد محمد رشيد رضا على رسالة التوحيد ل محمد عبده ٤٥.

(۲) شرح المقاصد ١٥/٤. و شرح الجوهره للبا جوري ١٣٠، الإنصاف للباقلاني ١١٠، تمهيد الأوائل ٢٨٤.

(۳) المواقف و شرحه للسيد الشريف وحاشية عبدالحكيم عليه ٩٣/٨-٩٤.

(٦) محمدی کوری حنبعل) ئەشکەنجە درا و بەندکرا تا بلیت قورئان بەدیھێنراوه، کهچی ناوبراو ئەمهی نهوت<sup>(١)</sup>.

## ۲- موعتہ زیلہ کان و شیعہ ہی ٹیمامی :

وته و قسه‌ی خودا پیڅکھاتووه له پیت و دهنګ، وابهسته و په‌یوه‌ست نییه به زاتۍ خوا، به‌لام خوی گه‌وره به‌دیده‌هینیت له غه‌یری خویدا وهک تۆماری پاریزراو (اللووح المحفوظ) یان له فریشته جوهره‌ئیل یاخود له پیغه‌مبه‌ردا، که‌واته وته‌ی په‌روه‌ردگار به‌دباوو و به‌دیه‌ئنراوه <sup>(۲)</sup>.

بوونی سیفەتی دوان بۆ خودا، لەلای موعتەزێلەکان واتای ئەوە دەگەیەنێت: خوای گەورە و تە و قسە لە چەند جەستەیه‌کدا بە‌دیده‌هێنێت، ئەمەش لەبەر ئەوەی ناوێراوان گومانیان وابوو و تە و قسە تەنها لە پێگەی پیت و دەنگە‌کانە‌وه دەبێت، بۆیە و تە و فەرماشتی خودا بە‌دیھێنراو و بە‌دا‌بوو<sup>(٣)</sup>.

موعته زيله کان بڙچو نيان وايه که وٽه تنهها له پٽ و ډنگ پيکديټ، بويه نايټ خوا به وٽه بيڙو قسه که وٽه سف بکريټ به وٽه شتيک بيټ په يوه ست بيټ به زاتي خودا، چونکه نه گهر وا گومان بېريټ که دوان سيفه تي له ميڙينه و بي سهره تاي خودايه ټوا ټوا کاته پټويست ده بيټ که په يدا بو و به دي هينراو يش به زاتي خودا و ټوا و ټوا به وٽه ست بيټ<sup>(٤)</sup>.

(<sup>١</sup>) شرح الجوهرة للباجوري ١٣٠، و أصول الدين للغزنوي ١٠١.

(٢) المواقف ٩٢/٨-٩٣، شرح المسامرة لقاسم بن قطويفا ٧٩، المسامرة ٧٧. تهديد الأوائيل ٢٨٧، الشيعة بين الأشاعرة والمعتزلة هاشم الحسيني ١٨٩ نقلا كشف الحق للعلامة الحلبي ١٨ و ١٩ و توحيد الصدوق ٢٨٨ و أوائل المقالات للشيخ المفيد ١٩.

(٣) شرح الجوهرة للباجوري ١٣٠. وحاشية الدسوقي على شرح أم البراهين ١١٤.

(٤) حاشية الدسوقي على شرح أم البراهين ١١٤.

موعته‌زیله‌کان و ئیمامییە‌کان<sup>(۱)</sup> و زه‌یدییه‌کان<sup>(۲)</sup> و ئی‌بازییه‌کان وتوانه: وتهی خودا به زاتی خوداوه وابسته‌و په‌یوه‌ست نییه، به‌لکو به جگه له زاتی خوداوه وابسته‌و په‌یوه‌سته.

ئه‌شعه‌رییه‌کان به‌رپه‌رچیان داوه‌ته‌وه:

به‌وهی ئه‌و قسه و بۆ‌چوونه به ناپه‌سه‌ند نازانین، به‌لکو ئیمه‌ش رای ئیوه‌مان هه‌یه، به‌لام ناوی ده‌نیین وتهی بیژیه‌یی (لفظی)، دانیش ده‌نیین به‌وهی ئه‌م جۆره‌ی دوان په‌یدا‌بووه‌و په‌یوه‌ست نییه به زاتی خوداوه، به‌لام پروامان وایه له پال وته و دوانی ناوبراو وته و دوانی نه‌فسی هه‌یه، که به بیژیه‌کان (ألفاظ) ده‌ری ده‌برین، ده‌نیین ئه‌مه دوانی راسته‌قینه‌یه<sup>(۳)</sup>.

به‌لام موعته‌زیله‌کان وتیان: ئه‌وهی که ئیوه ناوی ده‌نیین (وته و دوانی نه‌فسی) ئه‌گهر واتاکه‌ی هه‌وال بیت ده‌گه‌رێته‌وه بۆ سیفه‌تی زانست، ئه‌گهر فه‌رمان (أمر) یان پێگه‌ری (نه‌ی) بوو ئه‌وا ده‌گه‌رێته‌وه بۆ سیفه‌تی ویست<sup>(۴)</sup>.

کاتی موعته‌زیله ئه‌و راو بۆ‌چوونا‌نه‌یان په‌سه‌ند کرد، وتیان: قورئانی پێرۆز فه‌رمایشتی به‌دییه‌نراوی خوایه.

هه‌روه‌ها ئیمامییە‌کان<sup>(۵)</sup>، زه‌یدییه‌کان<sup>(۶)</sup>، ئی‌بازییه‌کانیش<sup>(۱)</sup> بۆ‌چوونیان وابوو قورئان به‌دییه‌نراوه.

<sup>(۱)</sup> کشف المراد ۳۱۵، الباب الحادي عشر وعليه النافع ۱۶، مفتاح الباب ۱۲۴، الشيعة والمعتزلة لهاشم الحسنی نقلا عن كشف الحق للعلامة الحلي ۱۸ و ۱۹ وتوحيد الصدوق ۲۲۸، خلاصة علم الکلام ۱۲۳.

<sup>(۲)</sup> المعالم الدينية ۷۷، والأساس لعقائد الاكياس ۱۴۸، خلاصة علم الکلام، سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

<sup>(۳)</sup> المواقف و شرحه للسيد الشريف ۹۳/۸، المسامرة ۷۷، شرح المسامرة لقاسم بن قطلوبغا ۷۹.

<sup>(۴)</sup> كبرى اليقينيات الكونية ۱۳۱.

<sup>(۵)</sup> خلاصة علم الکلام ۱۳۴.

<sup>(۶)</sup> سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

موعتهزیه تیروانینیان وابوو که بۆچوونی شهلی سوننه، که پیتی وابوو قورئان فرهمایشت و وتهی خواجه و بهدیهنراو نییه، شهوا لهوانهیه نهصرانیهکان به بهلگهی بیتنهوه یان وهك هۆکاریك بهکاری بیتن بۆ بڵاو کردنهوهی گومان، تا موسلمانان ناچار بکهن بۆ باوهر هینان بهوهی: مهسیح خواجه یاخود مهسیح لهمیژینه و ههرووه.

له (یوحنا)ی (دمشقی) گێردراوهتهوه که خزمهتکاری ئومهویهکان بوو تا سهردهمی هیشامی کوری عبدالملک، یوحنا هندی له مهسیحیهکانی فێردهکرد، بۆ شهوهی مشتومرو دهمهتهقی لهگهڵ موسلماناندا بکهن، جا دهیوت: (ئهگهر موسلمانیک پیتی وتی: چی دهئیتی سهبارهت به مهسیح؟ تۆش بلی: وشهی خوا (کلمه الله)یه. دواتر با نهصرانیهکه له موسلمانهکه بهپرسیت: ئایا مهسیح بهچی ناوئراوه له قورئاندا؟ لهو کاتهدا نهصرانیهکه با ههموو وتهکانی موسلمانهکه ڕهت بکاتهوه تا موسلمانهکه وهلامی دهاتهوه، لهو کاتهدا ناچار دهبیت که بلیت: ﴿ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ ﴾ النساء: ۱۷۱. واته: (بهراستی مهسیح، عیسای کوری مهریهم جگه لهوهی که فرستادهی خواجه "شتیکی تر نهبووه"، له دایک بوونهکهی به فرمانی خوا بووه که له مهریهمدا "بهرجهسته بوو"، عیسا ڕۆح و گیانیکی "تایبهته" لهلایهن خواوه بهخشاوه). شهو کاته با نهصرانیهکه بهپرسیت له بارهی شهوهی که: فرمانی خواجه تایبهت لهلایهن شهو بهخشاوه (کلمه الله و روحه)، که ئایا بهدیهنراوه یان بهدی نهیئراوه؟ شهگهر وتی بهدیهنراوه، شهوا با بهرهههچی بداتهوه بهوهی: که خوای گهوره ههر ههرووه و هیچ وشه (کلمه) و (ڕۆح) نهیون. شهگهر شههت وت شهوا موسلمانهکه

(<sup>۱</sup>) شرح عقیده التوحید لاطفش ۲۰۵، مشارق أنوار العقول ۵۸/۲، الحق الدامغ ۹۷. جعبری له (البعده الحضاري ۳۵۲-۳۵۴) باسی راجیایی نێوان زانیان و ئیباریهکانی کردووه لهسههه بابهتی بهدیهنراوی قورئانه.

ده‌به‌زیت، چونکه هەر که‌سیک که بۆ‌چوونی وابیت شتیکی بیجگه له خدا بی سهره‌تا و هه‌ربوه نه‌وا له‌لای موسلمانان نه‌و که‌سه به‌ خوانه‌ناس و بی باوه‌ر داده‌نریت<sup>(۱)</sup>.

کاتیک موخته‌زیله بۆ نه‌وه‌چوون که قورئان به‌دییه‌نراوه، نه‌وا له راستیدا بۆ به‌رپه‌رچ دانه‌وه‌ی نه‌صرانیه‌کان نه‌بوو، به‌لکو نه‌م بۆ‌چوونی موخته‌زیله‌کان له باب‌ه‌تیکی فه‌لسه‌فی سه‌رچاوه‌ی گرت که له‌وه‌ی پێشتر خستمانه‌پروو له‌باره‌ی بۆ‌چوونی نه‌وان له‌مه‌ر سیفه‌تی دوان (کلام) پروو ده‌بیته‌وه. به‌لام له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا موخته‌زیله‌کان پریان وابوو: وتنی نه‌وه‌ی که قورئان به‌دییه‌نراو نییه، له‌وانه‌یه سه‌ر بکێشیت بۆ هه‌مان نه‌و بۆ‌چوونی که نه‌صرانیه‌کان سه‌باره‌ت به‌ مه‌سیح هه‌یانه، بۆ باوه‌ر بوون به‌ هه‌بوونی چه‌ند شتیکی هه‌ربوو و بی سهره‌تا (تعدد القدماء)، هه‌روه‌ک نه‌مه زانراوه له بۆ‌چوونی موخته‌زیله‌کان له‌باره‌ی ره‌تکردنه‌وه‌ی سیفه‌ته‌کان، وه‌ک پێشتر خرایه‌پروو.

به‌لام سه‌باره‌ت به‌ نایه‌تی: ﴿إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ﴾ النساء: ۱۷۱. واته: (به‌راستی مه‌سیح، عیسا‌ی کو‌ری مه‌ریه‌م جگه له‌وه‌ی که فرستاده‌ی خوايه "شتیکی تر نه‌بووه"، له دایک بو‌ونه‌که‌ی به‌ فه‌رمانی خوا بووه که له مه‌ریه‌مدا "به‌رجه‌سته بوو"، عیسا رۆح و گیانیکی "تایبه‌ته" له‌لایه‌ن خواوه به‌خسراوه). ئینجا مه‌به‌ست له ده‌سته‌واژه‌ی (کَلِمَتُهُ) له نایه‌ته‌که بریتیه له‌وه‌ی: که عیسا هاتۆته بوون به‌ وشه‌ی (بیه: کن) به‌بی نه‌و ماده‌ی که نه‌ریت وایه مرو‌ف لی‌ی په‌یدا ببیت، به به‌لگه‌ی نه‌م فه‌رمایشته‌ی خوا‌ی گه‌وره: ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ، كُنْ فَيَكُونُ﴾ یس: ۸۲. واته: (بی‌گومان هه‌ر کاتیک فه‌رمانی خوا ده‌رچوو، ویستی شتیکی جیبه‌جی بکات و بی‌نیته‌دی، پێی ده‌لێت بیه، نه‌ویش ده‌سته‌جی

<sup>(۱)</sup> تاریخ المذاهب الإسلامية ۱۵۹ و نه‌م ده‌قه‌ی وه‌رگرتوه له کتیی (تراث الاسلام) و بو‌طی له (کبری‌ الیقینیات الکونیة، سه‌رچاوه‌ی پێشوو) ناماژه‌ی بۆ داوه.



و بئ دواکهوتن پیش دیت و نهنجام دهدریت و دروست دهبیت). ههروهها دهفرموویت: ﴿إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ آل عمران ۵۹. واته: (بهراستی نمونهی دروستبوونی عیسا له لایهن خواوه" وهك نمونهی ئادهم وایه كه له خاك دروستی كرد و لهوهو دوا فرمانی دا و پیتی وت: ببه (به ئینسان) شهوش بو). ئیمامی غهزالی وتویهتی: ههموو له دایك بوویك هۆكاریکی نزیک و دووری ههیه، جا هۆكاری یه كه كه هۆكاری نزیکه: بریتیه له تۆواو (منی)، دووهم: وتنی وشهی (ببه: كن). كاتی بهلگه ئاماژهی دا بۆ شهوی كه هۆكاری نزیک نهبووه سهبارهت به عیسا (سهلامی خوی لیبیت)، شهوا پهیدابوونی عیسا داوهته پال هۆكاری دوور، كه بریتیه له فرمانی (ببه: كن)، شهمش وهك ئاماژهیه كه بۆ شهوی كه هۆكاری نزیک له پهیدابوونی عیسا دا بوونی نهبووه. خوی پاك و بهرز بهم فرمایشته پرونی كردۆتهوه: ﴿أَلْقَاهَا إِلَىٰ مَرْيَمَ﴾ النساء: ۱۷۱. واته: له مهريه مدا بهرجهستهی كردوووه تیايدا بهديهینا، وهك شهو تۆواوهی فریدهدریتته ناو رهجمهوه<sup>(۱)</sup>.

### بنچینهی راجیایی له نیوان موختهزیه و شهلی سوننه لهسهر بابتهی دوان (كلام):

تهفتازانی له (شرح المقاصد) دا له كاتی پروون كردنهوهی بنچینهی راجیایی له نیوان موختهزیه و شهلی سوننه دا وتویهتی: (له كاتی لیکۆلینهوه لهم راجیاییه دا بهدیده كهویت شهم راجیاییه دهگهڕیتتهوه بۆ چه سپاندن یان نهچه سپاندنی وتهی نهفسی، ئایا قورئان فرمایشتهی نهفسیه یان شهویه كه پیکهاتوووه لهو پیتانهی كه بریتین له وتهی بهرهمهست، شهگهڕنا هیچ راجیاییه کیان نییه له بارهی پهیدابوونی وتهی بهرهمهست "بیژهیی" و ههريوویی و بئ سهرهتایی وتهی نهفسی - واته: بهو مهرجهی وتهی

<sup>(۱)</sup> روح المعاني ۲۴/۶، ۱۶۰/۳. وتهكهی غزالی لهم كتيبهيدا هاتوووه: الرد الجميل الإلهية عيسى بصریح الإنجيل ۵۸-۵۹.

نه‌فسی بچه‌سپیٔ -<sup>(۱)</sup>.

که‌واته‌ئو راجیایه‌ی که‌هیه‌له‌نیوان‌ئه‌هلی سوننه‌و موعته‌زیله‌کورت‌ه‌لدیٔ له‌ناوانان‌و پیناسه‌کردنی‌وته‌ی نه‌فسی.

موعته‌زیله‌ده‌لین‌ناکریت‌به‌وته‌ی نه‌فسی بوت‌ریت‌وته‌و قسه‌، به‌لکو‌ئه‌گه‌ر‌واتاکه‌ی‌فرمان‌(أمر)‌یان‌رێگری‌کردن‌(نهی)‌بوو‌ئه‌وا‌ده‌گه‌ریت‌ه‌وه‌بو‌سیفه‌تی‌ویست،‌ئه‌گه‌ر‌ه‌ه‌وال‌بیٔ‌ئه‌وا‌ده‌گه‌ریت‌ه‌وه‌بو‌سیفه‌تی‌زانست.

واته‌:‌ده‌برینه‌کانی‌قورئانی‌پیرۆز‌ئه‌و‌واتایانه‌ی‌هه‌ن‌که‌فرمان‌و‌رێگری‌و‌ه‌ه‌وال‌له‌خۆده‌گرن‌و‌ئاراسته‌ی‌خه‌لکی‌کراون،‌جا‌واتای‌ئهم‌ده‌برینه‌ئه‌گه‌ر‌فرمان‌و‌رێگری‌بیٔ‌ئه‌وا‌له‌لای‌موعته‌زیله‌کان‌به‌ویست‌ناوده‌بریت،‌ئه‌گه‌ر‌ه‌ه‌والیش‌بیٔ‌ئه‌وا‌به‌زانست‌ناوده‌بریت.

به‌لّام‌ئه‌ه‌لی‌سوننه‌ده‌لّیت:‌ئیمه‌ناوی‌ده‌نّین:‌وته‌ی‌نه‌فسی،‌سیفه‌تیکی‌سه‌ربه‌خۆیه‌و‌په‌یوه‌سته‌و‌وابه‌سته‌یه‌به‌زاتی‌خواوه‌و‌پاشکۆی‌سیفه‌تی‌ویست‌و‌زانست‌نییه‌<sup>(۲)</sup>.

<sup>(۱)</sup> شرح المقاصد ۱۴۶/۴. و سهیری:‌المواقف‌و‌شرحه‌للسید‌الشریف‌۹۵/۸‌و‌المعتقد‌الایمانی‌شرح‌منظومة‌الشیبانی‌۱۵-۱۶،‌وما‌بین‌الشرطین‌من‌تفسیر‌هو‌لع‌لی‌القاری‌فی‌شرح‌الفقه‌الاکبر‌.۵۲

ته‌فتازانی‌له‌(شرح‌العقائد‌النسفیة‌۹۲)‌وت‌ویه‌تی:‌(به‌ه‌ول‌دان‌بو‌دیاری‌کردنی‌خالی‌راجیایه‌که‌،‌به‌ده‌رده‌که‌ویٔ‌که‌ئهم‌راجیایه‌له‌نیوان‌ئیمه‌و‌ئه‌واندا‌ده‌گه‌ریت‌ه‌وه‌بو‌چه‌سپاندن‌و‌نه‌چه‌سپاندنی‌وته‌ی‌نه‌فسی،‌ئیمه‌ش‌نالین‌پیٔ‌و‌ده‌نگه‌کان‌ه‌ه‌ربو‌و‌بی‌سه‌ره‌تان،‌موعته‌زیله‌کانیش‌نالین:‌وته‌ی‌نه‌فسی‌به‌دیته‌نراوه‌.‌به‌لگه‌ی‌ئیمه‌یه‌کده‌نگی‌ئه‌و‌ه‌ه‌واله‌مته‌واترانه‌ن‌که‌له‌پیغه‌مبه‌رانه‌وه‌هاتوون‌له‌سه‌ر‌ئه‌وه‌ی‌خوای‌گه‌وره‌خاوه‌ن‌سیفه‌تی‌دوانه‌،‌ئهمه‌ش‌ته‌نها‌ئه‌وه‌ده‌گه‌یه‌نیت‌که‌خوای‌گه‌وره‌وته‌بیژو‌قسه‌که‌ره‌،‌ئه‌سته‌مه‌که‌بیژه‌ی‌په‌یدا‌بو‌به‌زاتی‌خواوه‌په‌یوه‌ست‌بیٔ،‌بۆیه‌وته‌ی‌نه‌فسی‌بی‌سه‌ره‌تا‌و‌ه‌ه‌ربووه‌...).‌ونقله‌عنه‌علی‌القاری‌فی‌شرح‌الفقه‌الاکبر‌.۴۹

<sup>(۲)</sup> کبری‌الیقینیات‌الکونیة‌۱۳۱.‌المواقف‌و‌شرحه‌للسید‌الشریف‌۹۵/۸.

هندیک وتویانه: راجیایه که تهنه له دهبرپندایه<sup>(۱)</sup>.

### ۳- حهنبهلیه بیدعهچییهکان:

وتویانه فرهمایشتی خوی گهوره پیکهاتووه له پیت و دهنگ، پهیوهسته بهزاتی پاکیی بهرزی خواوه، بی سهرهتاو ههربووه، تهنهت هندیکیان به نهزانی زۆر زیادهپهویان کردووه، بهوهی وتویانه پروپۆش و بهرگی قورئانیش بی سهرهتاو ههربووه چ جای خودی قورئان<sup>(۲)</sup>.

ئهه بۆچوونه، پوچهله، چونکه دروست بوون و هاتنه کایهیی ههر پیتیک نایهتهجی تهنه له دوی کوتایی هاتنی پیتی پیش خۆیدا نهبیّت، بهه جۆرهش پیتی بهکم نامینیت و نهوهی که له دوی ئهوشدا هاتووه دهبیته بهکم. زانیمان ئهه شتهی که له ناودهچیت و کوتایی دیت یان سهرهتای ههبیّت، ئهه ههرگیز نابیت که ههربوو و بی سهرهتا بیّت، بهلکو دهچیت پهیری پهیدابوو و بهدیهنراوانهوه<sup>(۳)</sup>، ئهه شتهی بهدهر نهبیّت له پهیدابووهکان ئهه خۆشی پهیدابوو.

### ۴- کهرامییهکان:

ئهه تاقمهش کۆک و هاوارابوون له گهله حهنبهلیهکان لهوهی وتی خودا له پیت و دهنگ پیکهاتووه، بهلام ناویان نا فرهمایشتی خوا، دانیان نا بهوهی که پهیدابوو، وتیان:

<sup>(۱)</sup> ئهه بههعقوب وارجلانی پروونکردنهوهی داوه لهسهر بهلگهی ههر دوولا، چ نهوهی پیتی وایه قورئان بهدیهنراوه چ نهوهی پیتی وایه بی سهرهتا و ههربووه. باسی نهوهی کردووه که نهوهی دهلیت قورئان بهدیهنراوه، ئهه مهبهستی پیتی خۆندنهوهی قورئان و له سینه هههگرتن بووه، نهوهش که پیتی وایه قورئان بی سهرهتا و ههربووه مهبهستیان پیتی زانست و سیفهتی قورئان بووه. شیخ (ابراهیم أطفش) سهرنجی لهسهر داوه وتویهتی راجیایه که تهنه له دهبرپندایه. / البعد الحضاري ۳۹۵.

<sup>(۲)</sup> المواقف و شرحه للسید الشریف ۹۲/۸، المسایرة ۷۷، شرح المسایرة لقاسم بن قطلوبغا ۷۹، شرح الفقه الاکبر لعلی القاری ۳۸.

<sup>(۳)</sup> شرح المسایرة لقاسم بن قطلوبغا، والمواقف و شرحه للسید الشریف، دوو سههراوه که پیتشو.

په یوه ست و وابه سته یه به ذاتی خوای گه وره، چونکه پیاښان و ابوو که دروسته شتی په یدابوو وابه سته ی ذاتی خوا بیټ، بیگومان نه مه بوچوونیکې پوچه له<sup>(۱)</sup>، چونکه نه و شته ی وابه سته ی په یدابوو بیټ نه ویش په یدابوو، پیشت خستمانه پروو که سملینرا خودای گه وره هریوو و بی سهره تایه.

### په یوه ست بوونی سیفته تی دوان (کلام):

سیفته تی دوان (کلام) په یوه ست به شتی پیویست (واجب)، شیاو (ممکن) و نه سته م (مستحیل)<sup>(۲)</sup>، چونکه په یوه ست بوونی نه م سیفته ته بریتیه له په یوه ست بوون له پروی واتا و پروونکردنه وه یان فرمان و (أمر) و ږنگری کردن (نهی)، پروونکردنه وه و فرمان و ږنگری خوای گه وره به ته وای باسی شتی پیویست (واجب) و شیاو (ممکن) و نه سته م (مستحیل) له خو گرتوه، هره وک تايه ته کانی قورثانی پیروژ گه واهی له سهر نه مه ده دن<sup>(۳)</sup>.

<sup>(۱)</sup> المسامرة، المواقف، شرح المسامرة لقاسم بن قطلوبغا، سهرچاوه کانی پیشوو. تفتازانی له (شرح المقاصد ۱۴۵/۴) وتویه تی: (که پامیه کان بوچوونیان وایه پیته بیستراوه ږنگخواوه کان سهریاری نه وه ی به دیه پتروان نه و هره په یوه ست به ذاتی به رزی خوداوه، ناوبراوان پیاښان وایه قسه ی خودا جیا به له فرمایشتی خودا، فرمایشتی خودا بریتیه له توانای خودا له سهر هاتنه دوان، نه مه ش هریوو و بی سهره تایه).

<sup>(۲)</sup> شرح أم البراهین للسنوسي ۱۱۲.

<sup>(۳)</sup> کبری الیقینیات الکونیة ۱۳۶-۱۳۷.

فرمایشتی خودا یه ک سیفته و فره سیفته نییه، به لام چند به شیکې ږه چاوکاری (اعتباری) هیه: له پروی په یوه ست بوونی فرمایشته که به داوای نه نجامدانی کاریک بو نمونه نوږ: نه و فرمایشته که ده بیته فرمان. له پروی په یوه ست بوونی به داوای نه کردنی زینا: فرمایشته که ده بیته ږنگری. له پروی په یوه ست بوونی به وهی فیرعون فلانه شته ی کردوه: فرمایشته که لیږده دا ده بیته هوال، له پروی په یوه ست بوونی به وهی که سی گوږپایه له به هشتی پیده دریت: ده بیته په یمان. له پروی په یوه ست بوونی به وهی گونا هبار ده چیته دوزه خوه: هره شهیه. جگه له م غونانه ش. په یوه ست بوونی فرمایشتی خودا به جگه له فرمان و ږنگری په یوه ست بوونیکې جیه جیکاری هریوو، به لام له پروی په یوه ست بوونی به فرمان و ږنگریه وه: نه گهر بوونی نه و

## ۷- ژیان (الحیة):

سیفه‌تیک‌ی هه‌ربوو و بئ سهره‌تایه، دروستی سیفه‌تی زانست و ویست و سهرجه‌م سیفاته واتایی و (معنوی)ه‌کانی تر پئویست ده‌کات<sup>(۱)</sup>. که ژیان پال ده‌دینه پال په‌روه‌ردگار مانای به‌و شیویه نییه وه‌ک که‌سیکی سروشتگه‌را بۆی ده‌چیت، چونکه سیفه‌تی ژیان خا بریتی نییه له هیزی هه‌ست و خۆراک پیدان و نه‌و هیزی. پاشکۆی هاوسه‌نگی جۆریه که سهرچاویه بۆ هه‌موو هیزیه‌کانی ژیاندار<sup>(۲)</sup>، هه‌روه‌ک خوی گه‌وره به‌بئ گیان و رۆح ده‌ژیت به‌پێچه‌وانه‌ی په‌یدابوانه‌وه که ژیانیان وابه‌سته‌یه به‌رۆحه‌وه<sup>(۳)</sup>.  
دژه‌که‌ی نه‌م سیفه‌ته‌ش، مردنه.

### به‌لگه‌ی عه‌قلی:

أ- خودا زانا و خاوه‌ن توانایه، هه‌ر بوونیک‌ی زانا و خاوه‌ت توانا زیندویتییه‌که‌ی سه‌لماوه، که‌واته ژیان بۆ خودا پئویسته<sup>(۴)</sup>.

شته‌ی فه‌رمانی پێکراوه یاخود رێگری لئ کراوه به‌ مه‌رج نه‌گیریت نه‌وا له‌م پروه‌شه‌وه فه‌رمایشته‌که (جێبه‌جێکاری هه‌ربوه). نه‌گه‌ر بوونی نه‌و شته‌ی فه‌رمانی پێکراوه یاخود رێگری لئ کراوه به‌ مه‌رج بگیری، نه‌وا په‌یه‌وه‌ست بوونه‌که‌ی ده‌بیته په‌یه‌وه‌ست بوونیک‌ی گوناجوی به‌ر له‌وه‌ی فه‌رمان پێکراو و رێگری لئ کراوه‌که‌ بوونی بیته، هه‌روه‌ها ده‌بیته جێبه‌جێکاری په‌یدابوو دوا‌ی نه‌وه‌ی فه‌رمان پێکراو و رێگری لئ کراو دینه‌بوون. / شرح الجوهره للباجوري ۱۳۰.  
<sup>(۱)</sup> شرح الخريدة للدردير وحاشية الصاوي عليه ۷۲.

پازی باسی کردوه که تێکپرای عه‌قله‌ندان کۆکن له‌سه‌ر نه‌وه‌ی خوی گه‌وره زیندووه، به‌لام پاجیا‌یان هه‌یه له‌ به‌ری چۆنیه‌تی زیندوو بوونه‌که‌ی، له‌م به‌ره‌وه دوو پایان هه‌یه:  
یه‌که‌م: سیفه‌ته، نه‌مه پای زۆریه‌ی زانایانه، که بریتین له‌ نه‌شعه‌رییه‌کان و موخته‌زیله‌کان.  
دووه‌م: واتای نه‌وه‌یه که شتیک‌ی نه‌سته‌م نییه که خودا زانا و تواندار بیته، ته‌نها زاتی خودایه که نه‌بوون په‌ت ده‌کاته‌وه. نه‌مه پای زۆریه‌ی فه‌یله‌سوفه‌کان و نه‌بی حسنی بصری و موخته‌زیلییه‌کانه. / المحصل للرازي ۱۶۷، کشف المراد ۳۱۳.

<sup>(۲)</sup> المسامرة ۶۲.

<sup>(۳)</sup> حاشية الصاوي على الدردير ۷۲.

<sup>(۴)</sup> المواقف وشرحه ۸/۸، المقاصد وشرحه ۱۳۸/۴، و شرح الجوهره للباجوري ۱۲۹، المحيط بالتكليف ۱۲۸.

ب- ژیان سیفه‌تی کاملیه، پیچه‌وانه‌ی ئەو سیفه‌ته کهم و کورتیه، خوا‌ی گه‌وره‌ش پاکه له کهم و کورتی<sup>(۱)</sup>.

پ- ئە‌گەر خوا‌ی گه‌وره وه‌سف بکری‌ت به سیفه‌تیک به پیچه‌وانه‌ی سیفه‌تی ژیان، ئە‌مه ئە‌وه ده‌گه‌یه‌نی‌ت که خودا ژیان به‌خش نییه، چونکه که‌سی‌ک خۆ‌ی شتی‌کی نه‌بی‌ت چۆن ده‌توانی‌ت به‌خشی‌ت<sup>(۲)</sup>.

بوونی جیهان به‌و پێ‌ک و پێ‌کی و تۆ‌کم‌یه‌یه ته‌نها له‌لای‌ه‌ن خودایه‌کی زیندووی خاوه‌ن تواناوه به‌دیده‌هێ‌نری‌ت<sup>(۳)</sup>.

### به‌لگه‌ی نه‌قلی:

خودای گه‌وره ده‌فه‌رمووی‌ت: ﴿ اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ ﴾ البقرة: ۲۵۵. واته:

(خو‌ا زاتی‌که جگه له‌و هی‌چ خوا‌یه‌کی تر نییه که شایه‌نی په‌رستن بی‌ت و هه‌میشه زیندووه و پا‌گرو سه‌ره‌رشتیاری هه‌موو دروست کراوه‌کانیه‌تی).

ئهم فه‌رمایشته: ﴿ هُوَ الْحَيُّ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَكَادَعُوهُ مَخْلَصِينَ لَهُ الدِّينُ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ غافر: ۶۵. واته: (ئە‌و زاته هه‌میشه و به‌رده‌وام زیندووه، جگه‌له‌و خوا‌یه‌کی تر نییه، که‌وابوو هاناو هاوارو نزاتان ڕوو له‌و بی‌ت، ملکه‌چ و فه‌رمانبه‌رداری به‌رنامه و نایه‌که‌ی ئە‌و بن).

### په‌یه‌ه‌ست بوونی سیفه‌تی ژیان:

سیفه‌تی ژیان په‌یه‌ه‌ست نییه چ به‌و شتانه‌ی که هه‌ن (موجود) ن چ ئە‌وانه‌ی نه‌بوو (معدوم)ن، جا پێ‌ویستی به‌شتی‌کی زیاد نییه تا یارمه‌تی بدات<sup>(۱)</sup> به‌لکو ئە‌م سیفه‌ته به‌خۆ‌ی بی‌ نیازه، هه‌روه‌ک پێ‌شتر له‌ باسی په‌یه‌ه‌ست بوونی ئە‌م سیفه‌ته‌دا خستمانه‌ڕوو.

<sup>(۱)</sup> شرح المسایرة لقاسم بن قطلوبغا ۶۲.

<sup>(۲)</sup> رسالة في التوحیح للطائي ۴۹.

<sup>(۳)</sup> أصول الدين للغزنوي ۹۳.

## دوهم: ئەو شتانەی بۆ خوای گهوره نه‌بوو و نه‌سته‌من

ئەستەمه بۆ خوای گهوره دژەکانی ئەو سیفەتە پێویستەکانی که پیشتر خستمانه‌پروو و سه‌لماندمان، که بریتین له:

نه‌بوون دژی بوون، په‌یدا‌بوون دژی بێ سه‌رتا بوونه، له ناوچوون و فه‌وتان دژی هه‌رمانه، هاوشیوه‌بوون و ویکچوون به‌ به‌دیه‌تێنراوان دژی پێچه‌وانه‌ بوونه له‌گه‌ڵ به‌دیه‌تێنراوان، پێویست بوون به‌ شوێن دژی به‌خۆه‌ پاوه‌ستان و بێ نیازیه، فره‌یی دژی یه‌کتاییه، ده‌سته‌وه‌سانی دژی توانایه، ناچارایی دژی سیفەتی ویسته، نه‌زانین دژی زانین و زانسته، مردن دژی ژیانه، نه‌بیستن دژی بیسته، کویری دژی بینینه، لالی دژی دوانه<sup>(۱)</sup>.

### به‌لگه‌ له‌سه‌ر نه‌مه:

هه‌موو شتیکی به‌رامبه‌ر له‌گه‌ڵ شتیکی تر یان شته‌که خۆیه‌تی یاخود دژو پێچه‌وانه‌یه‌تی.

خوای گه‌وره‌ شیایو ئەم سیفەتە پێویستەکانی، ئەگەر وه‌سف نه‌کریت به‌م سیفەتانه‌ ئەوا پێویسته‌ که به‌ دژو پێچه‌وانه‌ی ئەم سیفەتانه‌ وه‌سف بکړیت، ئەم سیفەتە دژانه‌ش که‌م و کورتین، بوونی که‌م و کورتی بۆ خوای گه‌وره‌ شتیکی نه‌سته‌مه.

که‌واته‌ بوونی ئەو سیفەتە دژو پێچه‌وانه‌ شتی نه‌بوو و نه‌سته‌من بۆ خوای گه‌وره‌<sup>(۲)</sup>.

## سێهه‌م: ئەو شتانەی بۆ خوای گه‌وره‌ دروستن

بۆ خوای گه‌وره‌ دروسته‌ که‌ هه‌ر کارێک شیایو بوون (ممكن) بێت بیکات یان نه‌یکات<sup>(۳)</sup>، وه‌ک: به‌دیه‌تێنان، په‌جمه‌ت، سزا، مراندن و زیندوو کردنه‌وه....

<sup>(۱)</sup> شرح أم البراهین للسنوسی وحاشیة الدسوقي علیه ۱۰۸.

<sup>(۲)</sup> شرح الخریدة للدریدر ۸۶ و شرح أم البراهین وحاشیة الدسوقي علیه ۱۲۰ و شرح الجوهره‌ للبا‌جوری

۱۶۳-۱۶۵ تبعاً للسنوسی، و رسالة فی التوحید للطائی ۲۷.

<sup>(۳)</sup> شرح السنوسیه‌ للبا‌جوری ۱۱۴، شرح الخریدة للدریدر، سه‌رچاوه‌ی پیشوو.

<sup>(۴)</sup> شرح أم البراهین وحاشیة الدسوقي علیه ۱۴۶.

هیچ شتیك له‌سه‌ر خوای گه‌وره پێویست نابێت، به‌لكو خوای گه‌وره کاراو نه‌نجامده‌ری سه‌رېشكه به‌ وستی خۆی چۆن ده‌یه‌وێت ئاوا هه‌لسوکه‌وت له‌ موڵك و به‌ده‌یه‌تێراوانی خۆیدا ده‌كات، هیچ كه‌سیك به‌ژدار نیه له‌گه‌ڵیدا له‌ به‌په‌یه‌یه‌بردنی بوونه‌وه‌ردا، هیچ كه‌سیك له‌ ژێر سه‌رپه‌رشتی و ده‌سه‌لاتی ئه‌و ده‌رناچیت و به‌ده‌ر نییه‌.

كرده‌وه‌كانی خوای گه‌وره هه‌موویان سه‌رتاپایان دانایی و حیکمه‌ت و دادگه‌ری و پاستپێكانن، جا ئه‌و دانایی و حیکمه‌ته‌ بزانریت یان نه‌زانریت<sup>(١)</sup>، ئه‌مه‌ بۆچوونی زۆربه‌ی زانایانه‌.

به‌لام موخته‌زیله‌كان رایان جیاواز بوو به‌وه‌ی وتیان هه‌ندیک کاری شیای بوون له‌سه‌ر خوای گه‌وره پێویسته، موخته‌زیله‌كان وتیان نه‌نجامدانی کاری چاك و چاکتر (الصلاح والأصلح) له‌سه‌ر خوا پێویسته‌.

براهمه‌کانیش رایان جیاواز بوو کاتیک وتیان په‌وانه‌کردنی پێغه‌مبه‌ران له‌لایه‌ن خواوه‌ شتیکی نه‌سته‌مه، سه‌رباری ئه‌وه‌ی پرۆسه‌ی په‌وانه‌کردنی پێغه‌مبه‌ران ده‌چیتته‌ چوارچێوه‌ی ئه‌و شتانه‌ی شیای بوون<sup>(٢)</sup>.

### به‌لگه‌ی عه‌قلی: له‌سه‌ر رای زۆربه‌ی زانایان:

ئه‌گه‌ر نه‌نجامدانی هه‌ر شتیکی شیای بوون له‌سه‌ر خوای گه‌وره به‌ عه‌قل پێویست بوو یان به‌ عه‌قل نه‌سته‌م بوو، ئه‌وا ئه‌و کاته‌ شیرازه‌ی حوکه‌مه‌ عه‌قلیه‌كان تی‌کده‌چوو، شیای بوون (ممکن) ده‌بووه‌ پێویست (واجب) یان نه‌سته‌م (مستحیل)، بێگومان ئه‌مه‌ش پوچه‌له‌<sup>(٣)</sup>.

<sup>(١)</sup> رسالة التوحيد للطائي ٢٧ و غاية المرام في عقائد أهل الاسلام للحاج حمدي الأعظمي ٣٠.

<sup>(٢)</sup> حاشية الجوهرة للباजوري ١٦٦ عن الأمير الشنواني.

<sup>(٣)</sup> شرح السنوسية للباجوري ١١٥، باجوري وتوبه‌تی: ئه‌وانه‌ی شتی شیاهه‌ بوونیان گوايه‌ به‌پێی عه‌قل له‌سه‌ر خوایان به‌پێویست زانی موخته‌زیله‌كان بوون، به‌هۆی ئه‌وه‌ی نه‌نجامدانی کاری چاك و چاکتریان له‌سه‌ر خوای گه‌وره به‌ پێویست ده‌زانی. هه‌ر موخته‌زیله‌كان بوون كه‌ هه‌ندیک شتی شیای بوونیان به‌ نه‌سته‌م زانی بۆ خوا گوايه‌ به‌ به‌لگه‌ی عه‌قلی ئه‌مه‌یان کردوه‌.



**بہ لکھ ہی نہ قلی:**

خوای بئی وینه ده‌فهرموویتی: ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ﴾ القصص: ۶۸. واته: (په‌روهردگاری تویه ههر چیه‌کی بویت دروستی ده‌کات و هه‌لی ده‌بژیږیت).

خوای مه‌زن ده‌فهرموویتی: ﴿رَبِّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنَّ يَشَاءُ يَرْحَمَكُمُ أَوْ إِن يَشَاءُ يُعَذِّبْكُمْ﴾ الإسراء: ۵۴. واته: (نه‌گهر بیه‌ویتی په‌هتمان بئی ده‌کات یان نه‌گهر بیه‌ویتی سزاتان ده‌دات).

خوای زانا و خاوه‌ن توانا ده‌فهرموویتی: ﴿وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ یونس: ۱۰۷. واته: ("نه‌ی ٚنسان" نه‌گهر خوا تووشی ناخووشی و زیانیکت بکات، نه‌وه هیچ که‌س ناتوانیت فریات بکه‌ویتی و له‌سه‌رتی لابه‌ریت جگه له‌و زاته، یاخود نه‌گهر بیه‌ویتی تووشی خیرو خووشیه‌کت بکات، نه‌وه هیچ که‌س ناتوانیت به‌ری فه‌زل و به‌خششی خوا بگریت، ههر کام که بیه‌ویتی له به‌نده‌کانی به‌هره‌وه‌ری ده‌کات (له نازو نیعمه‌تی بئی شو‌مار) نه‌و زاته هه‌میشه لی خو‌شبوو و میهره‌بانه).

له رووی عه‌قلیه‌وه دروسته باوه‌رداران خوی گه‌وره له دواړوژدا بینن.

## بینینی خوای پاك و بهرز

## باوهرداران له روژنی دواييدا خواي گهوره دهيينن

تاقم و پٽڙه ڪاني موسلمانان راڀان جياواز بووه له بارهه بى بينى خوى بى وينه له پڙڙى  
دواييدا راڀان جياواز بووه، له م بارهه دوو بڙچوونيان همن:

**بۆچۈۋىنى يەكەم:**

بینینی خوای گه‌وره شتیکی دروسته، ئەمە رای ئەشعەرییه‌کان و ماتریدییه‌کان و زۆریه‌ی موسلمانانه.

وتویانه: خوای گه‌وره ده‌بینریت به‌بی هیج چۆنیه‌تیه‌ك له‌و چۆنیه‌تیانه‌ی كه له‌ بینینی جه‌سته‌كاندا پتۆیسته، به‌بی ئه‌وه‌ی بینهر به‌و بینینه‌ی ده‌وری خوا بدات، به‌لكو به‌نده سه‌رسام و مه‌نده‌هۆش ده‌بی‌ت له‌به‌ر گه‌وره‌یی و شكۆداریه‌كه‌ی، ته‌نا نه‌ت وای لی‌دی‌ت ناویشی نازانیت، هه‌ست به‌ بوونه‌وه‌ری ده‌ورو به‌ریشی ناكات، چونكه عه‌قْل له‌وتدا

دهسته وه سان و بی توانا ده بیئت له تیگه یشتن، هه موو شتیك ده پوکیته وه له ئاست گه وره بی خوی پاک و بهرز<sup>(۱)</sup>.

### به لگه ی نه قللی نه م بوچوو نه :

۱- خوی گه وره ده فهرموویت: ﴿ وَجْهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرٌ ﴿٢٢﴾ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ ﴿٢٣﴾ الْقِيَامَةِ ٢٢-٢٣. (نَاضِرَةٌ): واته: جوان و قه شهنگه، (نَاطِرَةٌ): له ته ماشا کردنه وه هاتووه، واته: بینین. چونکه نه گهر (النظر): سنووری به زانده (تعدی) به (إلى) نهوا به واتای بینین دیت، ههروهك له م ئایه ته دا هاتووه: ﴿ أَنْظُرُوا إِلَىٰ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ ﴾ الحديد: ۹۹. نه گهر (النظر): به خودی خوی سنوور به زینتی (تعدی) بکات، نهوا به مانای چاوه پروانی دیت، ههروهك له م فهرما یشته ی خوی پایه به رزدا هاتووه: ﴿ أَنْظُرُونَا نَقْنِسَ مِنْ ثَوَرِكُمْ ﴾

<sup>(۱)</sup> شرح الجوهرة للباजوري ۱۹۳. وشرح الخريدة للدردير و حاشية الصاوي عليه ۹۰-۹۱، المسامرة على المسامرة ۴۳: (بینین جوړیکه له زانستی تاییهت، که خوی گه وره له تاکی زیندودا به دی ده هیئت، مهر جدار نییه به بهرام بهر بوون و ههر مهر جیکی تر). پروانه نه مانهش: التوحید للماتریدی م ۳۹ و ۷۷، أصول الدين للغزنوي ۱۱۶ والإنصاف للباقلاني ۱۷۶ وعلم الکلام لابن حزم ۷۵.

نیامی نه شعری له (الإبانه ۲۵) وتویه تی: (دان ده نین به وهی خوی گه وره له دواړوژدا ده بینریت، وهك چۆن مانگ له شوی چوارده دا ده بینریت، نا بهم شیویه باوه داران خوی بی وینه ده بینن، ههروهك له چهند گیرانه وهیه کدا له پیغه مبه ره وه (صلی الله علیه وسلم) هاتووه) هاو شیویه نه م ده برینه هاتووه له: رسالة إلى أهل الثغر ۲۳۷.

له هاوه لآن نه مانه ی خواره وه دانیان ناوه به وهی خوار ده بینریت: نه بو به کر، عه لی کوری نه بو تالیب، نین مه سعود، موعازی کوری جه بهل، نه بو موسای نه شعری، نین عه بباس، نین عومه ر، نه بو هوهره یه، زیدی کوری سابت، حوزه یفه، موعاویه، عه ما... له شوینکه وتووانیش: سه عیدی کوری موسه یه ب، تاووس، موجهید، عیکره مه، عه بدوره همانی کوری نه بو له یلا، قه تاده، نین موبارهك، شافعی، نه حمه دی کوری هه نه بهل، نه بو سه ور، نیسحاقی کوری راهویه، ته به ری، نین حوزه یه، عه بدوره همانی کوری نه بو حاتم... جگه له مانهش. / پروانه ناوی نه م هاوه لآنه و گیرانه وه کانیان له: شرح أصول إعتقاد أهل السنة والجماعة ۱۳۲/۳ ولاپه ره کانی دواتر.

الحدید: ۱۳. واته: (چاوه پتییه کمان بکه ن تا له نووری روخسارتان به هره وهه ر بین). ته گهر به (فی) سنوور به زینی (تعدي) بکات، تهوا به مانای زور بیر کردنه وهه په ندوه رگرتن دیت، ههروهک لهه نایه ته دا هاتوه: ﴿أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ الاعراف: ۱۸۵. و بۆ نمونه، ده ئییت: (نظرت في الكتاب والأمر: ته ماشای په رتوکه کهم کرد و لهه کاره پامام) واته: تیتفکریم و لیتی وردبوومه وهه په ندم لی وه رگرت.

به مانای میهره بانیش دیت ته گهر سنوور به زینی (تعدي) کرد به (لام)، بۆ نمونه: (نظر السلطان لفلان: حوکمران ته ماشای فلانه که سهی کرد) واته: به چاوی میهره بانیسه وهه بۆی پروانی<sup>(۱)</sup>.

۲- تهه فهرماشتهی خوای پاک و بهرز: ﴿لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ﴾ یونس: ۲۶. (الْحُسْنَى): بهه شته، و (وَزِيَادَةٌ): بریتیه له بینینی خوای پاک و بهرز، ههروهک چه سپاوه به فهرموودهی راست که (صوهیب) گێراویه تیه وه<sup>(۲)</sup>، وتویه تی پتیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) تهه نایه تهی خوینده وه: ﴿لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ﴾ یونس: ۲۶. واته: (بۆ تهوانه ی چاکه یان کردوهه، پاداشتی چاکترو بهه شتی بهرین و زیاتریش ئاماده یه بهه چنده ها قات). جا فهرمووی: (إذا دخل أهل الجنة الجنة وأهل النار النار، نادى مناد: يا أهل الجنة ان لكم عند الله موعداً، يريد أن ينجزكموه، فيقولون: وما هو؟ ألم يُثقل موازيننا، وبُيِّض وجوهنا، ويدخلنا الجنة، و يُجرنا من النار؟ قال فيكشف لهم الحجاب، فينظرون اليه، قال: فوالله ما أعطاهم شيئاً أحب

<sup>(۱)</sup> شرح العقائد العضدية للدواني ۱۷۶/۲، المواقف و شرحه للسيد الشريف ۱۳۰/۸-۱۳۱، الإرشاد للجويني ۱۸۲، شرح العقيدة الطحاوية ۲۰۹، حادي الأرواح لابن القيم ۲۳۰، أصول الدين للبغدادی ۱۰۰. بهراوردی کردوهه له گهل نهوهی نه شعهری له (الإبانه ۳۵) باسی کردوهه. <sup>(۲)</sup> شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ۲۱۱ و لوامع الأنوار البهية ۲/۴۱ و لاپه ره کانی دواتر، شرح الجوهرة للباجوري ۱۹۱، الغنية للشيخ عبدالقادر ۶۲.

تهبو به کر (خوای لی رازی بیت) وتویه تی: (الزيادة) واته: ته ماشا کردنی خوای گه وهه. / الإنصاف للباقلاني ۴۷.

اليهم من النظر اليه ولا أقر بأعينهم<sup>(١)</sup> واته: دواى ئەوهى به‌هه‌شتیه‌کان چوونه به‌هه‌شت و نیشته‌جی بوون و خه‌لکی دۆزه‌خیش چوونه دۆزه‌خه‌وه، ئەوا بانگ‌ده‌ریک بانگ‌ده‌کات: ئەى دانیش‌تووانی دۆزه‌خ خواى پایه‌به‌رز په‌مانیکی به‌ئێوه دابوو ده‌یه‌وێت پاداشت‌تان بداته‌وه به‌م هۆیه‌وه، جا دانیش‌تووانی به‌هه‌شت ده‌لێن: ده‌بی‌ت چی بی‌ت؟! ئەدی کرده‌وه چاکه‌کامنانی گران نه‌کردوه و پرومانی گه‌ش و جوان نه‌کردوه؟! ئەدی نه‌بخستووینه‌ته به‌هه‌شته‌وه، و له‌دۆزه‌خ پزگاری نه‌کردین، وتی: ئینجا په‌رده لا ده‌چێت، ته‌ماشای خواى گه‌وره ده‌که‌ن و ده‌بینن، و وتی: سویند به‌خوا هیچ شتیکیان نه‌دراوه‌تی و خۆشه‌ویستر بێ له‌ته‌مasha کردنی په‌روه‌ر‌دگاریان، و چاویان به‌هیچ شتیک ئۆقره‌ ناگریت به‌ئەندازه‌ی ئەم ته‌مasha کردنه‌.

۳- ئەم فەرمايشته‌ی خواى پاك و به‌رز: ﴿لَنْ تَرِنِي﴾ الأعراف: ۱۴۳. به‌به‌لگه‌ هێنانه‌وه ئەم فەرمايشته، له‌سه‌ر بینینی خوا، له‌چه‌ند روێکه‌وه‌یه ده‌بی‌ت:

أ- گومان نابری‌ت به‌موسا که له‌گه‌ڵ خواى گه‌وره دوواوه و نێردراو و پیغه‌مبه‌ریه‌تی، شاره‌زاترین که‌سی سه‌رده‌می خۆی بووه سه‌باره‌ت به‌ په‌روه‌ر‌دگار، پرسیار بکات و داواى شتیک بکات که بۆ خواى گه‌وره نه‌شیاو

<sup>(١)</sup> شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ٢١١ ولوامع الأنوار البهية ٢/٢٤١ ولاپه‌ره‌کانی دواتر. زانا‌یان وتویانه: وێچواندنه‌که بۆ بینینه‌که‌یه، که کردرای بیننه‌ نه‌وه‌ک بۆ بینراوه‌که، واتاکه‌ی بریتیه‌ی له‌وه‌ی: ئێوه په‌روه‌ر‌دگارتان ده‌بینن به‌شێوه‌یه‌ک گومان ناهێلێت و دوودلی له‌ناوده‌بات، وه‌ک چۆن مانگ ده‌بینن به‌بێ گومان و دوودلی. / لوامع الأنوار ٢/٢٤٣.

فهرموده‌که‌ی صوه‌یب لهم سه‌رچاوانه‌دا هاتوه: مسند أحمد و اللفظ له ٣٣٣/٤. وصحيح مسلم: كتاب الايمان ٧٨ باب اثبات رؤية المؤمنين في الآخرة ربه‌م سبحانه رقم ١٨١، وسنن الترمذي: كتاب صفة أهل الجنة، باب ما جاء في رؤية الرب تبارك و تعالی ٢٣٠/٧ و سنن ابن ماجه: المقدمة، باب فيما أنكرت الجهمية ٦٧/١.

بیّت، تهنانت ئەمە هەر زۆر نەبوو و ئەستە<sup>(١)</sup>، چونکە ناکرێت هیچ یەکیک لە پیغەمبەرەکان ئە شاره‌زا بیّت سەبارەت بە حوکم و یاساکانی ناسینی خوا<sup>(٢)</sup>. جا چۆن دەکرێت کەسێ موعتەزیلی - کە نكۆلی دەکات لە بینینی خوا، هەروەک دەخریته‌پروو - لە موسا زیرەکترو شاره‌زاتر بیّت، لەبارە ی ئەوێ کە چ شتێک پێویستە و چ شتێکی نەبوو و ئەستەمە بۆ خوای گەورە، لەگەڵ ئەوێ نامانج و مەبەست لە پەوانەکردنی پیغەمبەرەکان (صلی اللہ علیہ وسلم) بانگەوازی کردن بوو بۆ بیروباوه‌ری راست و پەوان و کارو کردەوێ چاک<sup>(٣)</sup>.

ب- خوای پاک و بەرز فەرموویەتی: ﴿لَنْ تَرٰنِي﴾ الأعراف: ١٤٣. ئەیفەرموو: من نابینریم یان بینینی من دروست نییە یاخود من شتێکی بینراو نیم.

جیاوازی لە نێوان هەر دوو وەڵامە کە پوون و ئاشکرایە، ئایا نابینیت کە کەسیک بەردیکی لە دەمدا بوو و کەسیکی تر واگومانی برد خواردەمەنیە، وتی: بەدەرە منیش، جا وەڵامی راست ئەوێ: کە ناخوێت. بەلام ئەگەر خواردەمەنی بوو، دروستە بوتریت: تۆ ناخوێت. ئەمەش بەلگەیە لەسەر ئەوێ کە خوای گەورە بینراو بەلام توانا و هیزی موسا - لەم دونیایەدا - بەرگە ی ئەو بینینە ناگرێت بەهۆی لاوازی توانای مەزۆف لەم دونیایەدا لە بەرامبەر بینینی خوای پاک و بەرز. جا ئەم فەرماشتە ی خوای گەورە ئەمە پوون دەکاتەو: ﴿وَلٰكِنْ اَنْظُرْ اِلَى الْجَبَلِ فَاِنْ اَسْتَقَرَّ مَكَانَهُ، فَسَوْفَ تَرٰنِي﴾ الأعراف: ١٤٣. واتە: (بەلام سەیری ئەم چیا یە بکە، جا ئەگەر مایەو لە جیگە ی خۆیدا ئەو لەوێ دوا تۆش من دەبینیت). بە موسای راگەیاندا کە چیا کە لەگەڵ ئەو هیزو توندو تۆکمەییە ی

<sup>(١)</sup> شرح العقيدة الطحاوية ٢١٣، حادي الأرواح ٢٢٣، المسيرة شرح المسامرة ٤٠، الإنصاف للباقلاني

١٧٧، تمهيد الأوائل ٣٠٢، أصول الدين للبغدادي ٩٩، الإرشاد للجويني ١٨٣.

<sup>(٢)</sup> شرح الجوهرة للباجوري ١٩٥، سەیری: المواقف ١١٧/٨. بکە.

<sup>(٣)</sup> المسامرة ٤١، شرح العقائد العضدية للدواني ١٦٨/٢، الإبانة للشعري ٤١.

که هه‌یه‌تی نه‌وا به‌رگه ناگریت له به‌رامبه‌ر دره‌وشانه‌وه‌که له‌م دونیایه‌دا، جا چ‌ی ده‌لیتی بو‌ نه‌و مرۆقه‌ی که به‌لاوازی دروست کراوه<sup>(١)</sup>.

٤- ئەم فەرماشته‌ی خ‌وای پاک و به‌رز: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ﴾ الأنعام: ١٠٣. واته: (ده‌زگای بینایی ناتوانیت نه‌و زاته بینیت، زانیاری نه‌و خ‌وایه هه‌موو شتیکی گرتۆته‌وه).

پ‌ووی به‌ به‌لگه هینانه‌وه‌ی ئەم ئایه‌ته: خ‌وای گه‌وره ئەمه‌ی باس کردووه له میانه‌ی پ‌یدا‌هه‌ل‌دان و ستایش، زانراویشه پ‌یدا‌هه‌ل‌دان و ستایش به‌ سیفاتی چه‌سپاو و پ‌ه‌تکه‌ره‌وه‌یش ده‌بی‌ت، ئەگه‌ر شتیکی بوونی بوو وه‌ک: پ‌ه‌تکردنه‌وه‌ی وه‌نه‌وزه و نوستن که ئەمه‌ش به‌ده‌رخستنی ته‌واوی پا‌گرایه‌تی و سه‌په‌رشتاریه، پ‌ه‌تکردنه‌وه‌ی مردن، ته‌واوی و کاملی ژیان ده‌گه‌یه‌نیت. پ‌ه‌تکردنه‌وه‌ی ماندویتی و بی‌زاری ته‌واوی و کاملی توانا و ده‌سه‌لات ده‌گه‌یه‌نیت...

ئایه‌ته‌که به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ته‌واوی و کاملی گه‌وره‌یی خ‌وا، ناما‌ژه‌یه بو‌ نه‌وه‌ی که گه‌وره‌تره له هه‌موو شتی‌ک و ده‌شبنیری، به‌لام له‌به‌ر نه‌وه‌ی خ‌وای گه‌وره سن‌وردار نییه و بی‌ سن‌ورو جی‌گه‌یه، نه‌وا چ‌او ناتوانیت په‌یی پی‌ ببات و ده‌وری ب‌دات، خ‌وای گه‌وره فەر‌مو‌یه‌تی: ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا﴾ طه: ١١٠<sup>(٢)</sup>. واته: (هه‌رگیز ناتوانن نا‌گاداری زانست و زانیاری بی‌ سن‌وری نه‌و زاته په‌یی پی‌ به‌ن).

٥- ئەم فەرماشته‌ی: کاتیک هه‌ندیک له‌ خه‌لکی به‌ پی‌غه‌مبه‌ری خ‌وایان وت: ئایا په‌روه‌ر‌د‌گ‌ار‌مان له‌ د‌وا‌پ‌و‌ژ‌دا ده‌بینن؟ پی‌غه‌مبه‌ری خ‌وا (صلی الله علیه وسلم) فەر‌مو‌ی: (هل تضارون في القمر ليلة البدر؟) واته: ئایا به‌ بینینی مانگی چ‌وارده له‌شه‌ودا سه‌غله‌تتان

<sup>(١)</sup> حادی الأرواح ٢٢٣ و شرح العقيدة الطحاوية ٢١٣ و بروانه چ‌هند لایه‌نیکی تریش جگه‌له‌وه‌ی من باس کردن. و بروانه: الإبانة للأشعري ٤٣.

<sup>(٢)</sup> حادی الأرواح ٢٢٨ و شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ٢١٤، سه‌یری چ‌هند لایه‌نیکی تریش بکه جگه‌له‌وه‌ی من باس کردن. بروانه: التذكرة للقرطبي ٤٩٢ و لاپه‌ره‌کانی د‌واتر.

ده‌کات. وتیان: نا ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، جا فهرمووی: (فهل تضارون في الشمس ليس دونها سحاب؟) واته: ئایا به بینینی خۆر که ده‌وری به هه‌ور نه‌گیراییت سه‌غله‌تتان ده‌کات. وتیان: نا ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، فهرمووی: (فانکم ترونه کذلک)<sup>(۱)</sup> واته: جا خوای گه‌وره به‌پۆشنی و بێ گومان وه‌ک وینهی ئه‌مانه ده‌بینن.

ئین قه‌سیم له کتییی (حادي الأرواح) گێره‌په‌وه‌کانی ئه‌م فهرمووده‌یه‌ی ژماردوه‌ که گه‌له‌ک زۆرن<sup>(۲)</sup> (نزیکه‌ی سی هاوه‌ل گێراویانه‌ته‌وه)<sup>(۳)</sup>.

پاش ئه‌وه‌ی (نه‌سه‌فی) ناوی "بیست و یه‌ک" که‌سی له‌ هاوه‌لان هی‌ناوه، وه‌ک: ئین عومهر، ئین مه‌سعود، ئین عه‌بباس، صوه‌ه‌یب، ئه‌نه‌س... وتویه‌تی: هه‌موو ئه‌وانه‌ی فهرمووده‌یان له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) گێراوه‌ته‌وه له‌سه‌ر چه‌سپاندنی بینینی خودا، هه‌ر که‌سی‌ک دان نه‌ییت به‌ بینینی خوا ئه‌وا مه‌به‌ستی به‌درۆخستنه‌وه‌ی گێره‌په‌وه‌کانی هه‌بووه<sup>(۴)</sup>.

هاوه‌لان یه‌که‌دنگ و کۆک بوون له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی خوای گه‌وره له‌ دواپۆژدا ده‌بینریت، ناوبراوان زۆر به‌جۆش و خڕۆش بوون و ده‌پارانه‌وه که‌ خوای گه‌وره خۆشی و چیتژی بینیی خۆی به‌وان ببه‌خشیت و باوه‌ریان به‌مه‌ هه‌بوو، ئه‌مه‌ش به‌هۆی چه‌ند ئاماژه‌یه‌ک له‌ حالێ

<sup>(۱)</sup> شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ۲۱۶ ولوامع الأنوار البهية ۲/۲۴۳.

فهرمووده‌ی: هه‌ندێک له‌ خه‌لکی به‌ پیغه‌مبه‌ری خویان وت... تاد: صحیح البخاری، واللفظ له، ۹۷ کتاب التوحید، ۲۴ باب قول الله تعالى: ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ ﴿۲۴﴾ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿۲۵﴾﴾ القيامة، رقم ۷۴۳۷. وفي صحیح مسلم: ۱ کتاب الإیمان، ۷۹ باب معرفة طريق الرؤية، رقم ۱۸۲، وكلاهما عن أبي هريرة رضي الله عنه.

<sup>(۲)</sup> حادي الأرواح ۲۳۱ و لاپه‌ره‌کانی دواتر، ولوامع الأنوار البهية ۲/۲۴۳.

<sup>(۳)</sup> شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ۲۱۷.

<sup>(۴)</sup> تبصرة الأدلة للنسفي ۱/۴۰۰، نقله اللامشي في التمهيد ۸۰.

پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) و کۆمه لێک له ده پڕینه راشکاوهکانی که گه له ک زۆرن<sup>(۱)</sup>.

مالیک (رهزای خوی له سه ره بیّت) وتویه تی: که خوی گه وه دوژمنهکانی بێ بهش کردن له بینینی خوی ئهوا خۆشه و یستهکانی شاد کرد به بینینی، ئینجا ئه گه ره باوهرداران خوی گه وه نه بینن له دواڕۆژدا ئهوا سه ره نهشتی بێ باوهردان نه ده کرا به بێ بهش کرانیان له بینینی خوا، خوی گه وه ره موویه تی: ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَّحُجُونَ﴾ المطففين: ۱۵.<sup>(۲)</sup> واته: (نه خیر، پرگار بوونیان نییه، چونکه به راستی ئهوا ڕۆژه به ره بهست ههیه له نێوان تاوانباران و پهروهردگاریاندا و بێ بهش ده بن له بینینی ئهوا زاته). شافعی وتویه تی: (کاتی تاوانباران به هۆی تاوانه وه له بینینی خوا بێ بهش بوون، ئهوا ئه مه به لگهیه که خۆشه و یست و وه لیهکانی خوا به ره زامه ندی پهروهردگار، پهروهردگار ده بینن)<sup>(۳)</sup>.

### به لگه ی عه قلی:

أ- خوی گه وه هه بوو و ههیه، هه ره شتیکیش هه بیّت دروسته بینریت، که واته دروسته خوی پاک و بهرز بینریت<sup>(۴)</sup>.

ب- وه ک چۆن دروسته خوی پاک و بهرز به بێ چۆنیه تی و شیوازو وینه بناسریت، به هه مان شیوه دروسته به بێ چۆنیه تی و شیوازو وینه بینریت<sup>(۵)</sup>.

<sup>(۱)</sup> باقلانی له (الإنصاف ۱۸۱) یه کدهنگی هاوه لانی به شیوهیه کی گشتی هیناوه له سه ره دروستی بینیی خوا، باسی ئه وه شی کردوه که راجیایه که ته نها له بابته لاوه کییه کاندایه بووه. غه زالی له (الإقتصاد فی الاعتقاد ۴۶) وتویه تی ده کری یه کدهنگی هه بوویت له ناو هاوه لانی له م باره وه، ئه مهش به هۆی به جۆش و خۆش بوونیان بۆ چێژ وه گرتن له بینیی زاتی پیرۆزی خوا. سهیری ناوی ئه و که سانه بکه که له نزاکانیدا به کۆل ئه م داوایه یان کردوه له: حادی الأرواح ۲۵۸.

<sup>(۲)</sup> شرح الجوهره للبا جوري ۱۹۱.

<sup>(۳)</sup> شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ۲۱۲ وحادی الأرواح ۲۲۸. سهیری وته که ی شافعی بکه له کتیه کهیدا: احکام القرآن ۴۰ و له م سه رچاوه یه شدا: شرح اعتقاد أهل السنة والجماعة ۱۸۴/۳.

<sup>(۴)</sup> شرح الجوهره للبا جوري ۱۹۱، الإنصاف للباقلانی ۱۸۱، تههید الأوائل ۳۰۲.

<sup>(۵)</sup> المسامرة ۴۳.



## بۆچوونی دووهم:

دروست نییه خۆدا ببینریت بە چاوه‌کان. ئەمە راو بۆچوونی جەهەمی<sup>(١)</sup>، موعتەزێلە<sup>(٢)</sup>، خواریج<sup>(٣)</sup>، نیبازی<sup>(٤)</sup>، ئیمامی<sup>(٥)</sup>، نەجاری<sup>(٦)</sup>، زیدی<sup>(٧)</sup>، راوەندیەکانە<sup>(٨)</sup>.

## بەلگەى نەقلی ئەم بۆچوونە:

ئەم فەرمايشتهى خواى گەورەيه ﴿لَنْ تَرْضَى﴾ و ئەم فەرمايشته: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ﴾ الانعام: ١٣.<sup>(٩)</sup>

بەرپەرچیان دراوەتەو: بەوێ ئەم دوو نایەتە، وەك بەلگە پشتی بۆچوونی ئەوان ناگرن بەلكو بەلگەن لە دژیان<sup>(١٠)</sup>.

زەمەخشەری - كە یەكێكە لە موعتەزێلەكان - وا گومانى برد كە ئامرازی (لە) ئە نایەتەكەدا مەبەستی ئەو دەگەیهنێت، كە بۆ هەتایی و هەرگیز خواى گەورە نابینن، بەم جۆرەى ڕاڤەى كردووە تا پشتی ئەو بۆچوونەى خۆیان بگرتێت لەوێ كە دەلێن ئەستەمە خواى گەورە ببینرێت. بەلام بەرپەرچی دراوەتەو بەم بەلگەنەى خوارەو:

<sup>(١)</sup> التنبيه والرد ١١٦، الإنصاف للباقلاني ١٧٦، الملل والنحل للشهرستاني ٧٤/١، المواقف ٣٩٩/٨، خطط المقرئ ٣٤٩/٢ و ٣٥١، شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ٢٠٧.

<sup>(٢)</sup> الإبانة للأشعري ٥٥، الإنصاف للباقلاني ١٧٦، التمهيد للامشي ٨٢، شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ٢٠٧، المواقف ١١٥/٨، شرح المسيرة لقاسم بن قطلوبغا ٣٧.

<sup>(٣)</sup> الإنصاف للباقلاني ١٧٧، التمهيد للامشي، شرح المسيرة لقاسم بن قطلوبغا، شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز، سەرچاوه‌كانی پێشوو.

<sup>(٤)</sup> مشارق أنوار العقول ٣٦٢/١، شرح غاية المراد ٣٦، الحق الدامغ ٢٥، البعد الحضاري ٣٠٢.

<sup>(٥)</sup> كشف المراد ٣٣٢١، الباب حادي عشر وشرحه النافع ٢٢، مفتاح الباب ١٣٨. لە پوختەى (علم الكلام ٢٢١) چەند دەقیك هاتوو كە نامازە بەو دەدات ببینی خۆدا لە دواڕۆژدا تەنھا بە دلە.

<sup>(٦)</sup> الإنصاف للباقلاني ١٧٦، التمهيد للامشي ٨٢.

<sup>(٧)</sup> الأساس لعقائد الاكياس ٧٩، المعالم الدينية ٨٢.

<sup>(٨)</sup> التوحيد للامشي ٨٢.

<sup>(٩)</sup> ڕاڤەى ئەم دوو نایەتە پێشتر خراپەروو. (وەرگێتی).

<sup>(١٠)</sup> شرح الطحاوية لابن أبي العز ٢١٢.

أ- که ئامرازی ( لن ) مەبەستی هەتا هەتایی و هەمیشەیی (تأبید) ناگەیەنیت، بەلگەش لەسەر ئەمە ئەوەیە: خوای گەورە هەوالتی داوێ لەبارەی جوله‌که‌کان که هەرگیز ئاواتی مردن ناخوازن، خوای گەورە لەم بارەوێ فەرموویەتی: ﴿ وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيَهُمْ ﴾ البقرة: ۹۵. واتە: (هەرگیز بەهۆی پەفتاری نادروست و دەست پیشخەری ناپەسەندیانەوێ ئاواتی مەرگ ناخوازن). لەگەڵ ئەوێ جوله‌که‌کانیش لە دواڕۆژدا ئاواتی مردن دەخوازن تا لە سزا پرزگاریان ببیت: ﴿ وَكَادُوا يَمْنِكُ لِيَقْضَ عَلَيْكَ رَبُّكَ قَالًا إِنَّكُمْ مَنَكُوتٌ ﴾ الزخرف: ۷۷. واتە: (دۆزەخ‌یه‌کان هاوار دەکەن، ئەو مالک "که فریشتەیی سەرپرشتیارە": دەبا پەرورەدگارت بمانکوژیت). ئەگەر ئامرازی ( لن ) بۆ هەتا هەتایی و هەمیشەیی و دنیا و دواڕۆژی گرتبایەوێ وەك چۆن موعتەزێله‌کان واگومیان بردووە، ئەوا نەدەبوو جوله‌که‌کان لە دواڕۆژدا ئاواتی مەرگ و مردن بخوازن.

ب- ئامرازی ( لن ) بۆ جەخت کردنەوێ، بە ئاماژەو بەلگەیی فەرمايشتی (أبدا: هەرگیز)، (ئین مالیک) وتویەتی:

وَمَنْ رَأَى النَّفْيَ بَلَنْ مُؤِيدًا فَقَوْلُهُ ارْدُدْ وَسِوَاهُ فَاعْضُدَا

واتە: هەرکەسێ بۆچوونی واییت ئامرازی ( لن ) لە پال و شەیی هەرگیز (أبدا) بە مانای نەری و پەرەکردنەوێ هەمیشەیی، ئەوا وەتەکی پەرەتەرەوێ پشەتگیری پێچەوانەیی وەتەکی ئەو بکە.

ئەگەر مەبەستیشی ئەوێ بیت که هەتا هەتایە خوای گەورە نابینن ئەوێ مەبەستی نەبیننە لە دنیادا ئەوێ لە دواڕۆژ، بە بەلگەیی ئامرازی ( لن ) لە ئایەتی پێشوویدا ﴿ وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ ﴾ البقرة: ۹۵.<sup>(۱)</sup>

<sup>(۱)</sup> شرح الطحاوية لابن أبي العز ۲۱۴، والمواقف وشرحه للسيد الشريف ۱۴۲/۸، شرح العقائد العضدية للذواني ۱۸۰-۱۸۱، وأصول الدين للبغدادی ۹۹.

### به‌لگه‌ی عه‌قلی:

ئه‌گەر خوای گه‌وره‌ ببنراو بوايه، ئه‌وا ده‌که‌وته به‌رامبه‌ر ببنه‌ر، ئه‌وکاته ده‌هاته ناو شوین و جیگه‌دا.

به‌ره‌رچیان دراوه‌ته‌وه: به‌وه‌ی شوین و جیگه‌ بۆ خوای بی وینه ئه‌سته‌مه، چونکه‌ ببنین جوړیکه‌ له‌ ده‌رکه‌وتن و زانیاریه‌ بۆ ببنه‌ر، خوای گه‌وره‌ وه‌ک هیتیک له‌ ببنه‌ردا ئاماده‌ و دروستی ده‌کات، به‌بی ئه‌وه‌ی ئه‌ندازه‌ی په‌یی پی بردنه‌که‌ که‌م بیته‌وه، مه‌رجیش نییه‌ له‌ ببنینه‌که‌دا: ببنراو بکه‌ویته‌ به‌رامبه‌ر ببنه‌ر یان شوینگر بیت، جگه‌ له‌مانه‌ش<sup>(۱)</sup>.

### له‌ کۆتاییدا:

ئهم راجیایه‌ شتیکی مه‌ترسیدار نییه‌، ماده‌م هه‌ردوو تاقمه‌که‌ خوای گه‌وره‌ به‌پاک ده‌زان له‌ جیگه‌ و شوینگرتن و جه‌سته‌دار کردن.

<sup>(۱)</sup> شرح الجوهره‌ للباحوري ۱۹۲، المسامرة ۴۱ و ۴۳، شرح العقائد العضدية للدواني ۱۷۸/۲، شرح الخريدة للدردير ۹۳. به‌لام رافه‌کاری (العقيدة الطحاوية)، له‌و که‌سانه‌یه‌ که‌ سیفه‌تی به‌رزی (العلو) بۆ خوای گه‌وره‌ ده‌چه‌سپینن، پاش ئه‌وه‌ی به‌لگه‌ی له‌ قورشان و سونه‌ته‌وه‌ هیناوه‌ته‌وه‌ له‌سه‌ر ببنینی خوای گه‌وره‌، ئه‌وا له‌ ۲۱۹ وتویه‌تی: (له‌م ده‌قانه‌ به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ ده‌ست ده‌که‌ویت که‌ خوای گه‌وره‌ له‌لای سه‌ره‌وه‌ی بوونه‌وه‌رو به‌دی هینراوه‌کانیه‌تی، ئه‌گه‌رنا ناچیتته‌ عه‌قله‌وه‌ خوای گه‌وره‌ ببینریت به‌بی ئه‌وه‌ی له‌ به‌رامبه‌ر ببنه‌ر بیت، هه‌رچی بلی خوای گه‌وره‌ ده‌ببنریت به‌بی ئه‌وه‌ی پیویست به‌وه‌ بکات خوای گه‌وره‌ له‌ شویندا بیت، ئه‌وا با پێداچوونه‌ بۆ عه‌قلی خۆی بکات، جا یا ئه‌وه‌تا ململانی له‌گه‌ل عه‌قلی خۆی ده‌کات یاخود شتی له‌ عه‌قلی دا هه‌یه‌. ئه‌گه‌ر وتی: خوای گه‌وره‌ ده‌ببنریت به‌بی ئه‌وه‌ی له‌ به‌رامبه‌رو له‌ پشته‌وه‌و له‌ پێشه‌وه‌و له‌ له‌لای چه‌پ یان راستی یان لای ژووره‌وه‌ی یان ژیره‌وه‌ی بیت ئه‌وا هه‌ر که‌سی که‌ گوێبستی بیت به‌ فیه‌ته‌تی سه‌لامه‌ت و پاکی خۆی به‌ره‌رچی ده‌داته‌وه‌). به‌روانه‌: حادي الأرواح ۲۶۹، ئه‌مه‌ بۆچوونی (حه‌شه‌ویه‌کانه‌) که‌ شوین و جیگه‌یان بۆ خوای گه‌وره‌ به‌یارداوه‌/الاقتصاد في الاعتقاد للغزالي ۴۴.

له‌ رووی عه‌قلیه‌وه‌ دروسته‌ خودا ببینریت، له‌ رووی به‌لگه‌ی بیستراوه‌وه‌ پیویسته‌، بۆچوونی ئه‌وانه‌ی ده‌لێن خوا ده‌ببنریت و ئه‌وانه‌ش ده‌لێن ناببنریت به‌ به‌لگه‌کانیه‌یه‌وه‌ له‌م سه‌رچاوه‌دا هه‌یه‌: نهاية الإقدام ۳۵۶، الإرشاد للجويني ۱۶۶.

ئەو تاقمەیی نەکوژی لە بینینی خوا دەکات، ئەو بە نەکوژی کردنەیی مەبەستی پاک راگرتن و بەدوور گرتنی خوای گەورەییە لە جیگە و شوینگرتن و جەستەدار کردن. ئەو تاقمەش کە بۆچوونی وایە خوای گەورە دەبینریت، ئەو بۆچوونی وایە کە دەق و بەلگەکان زۆر راشکاوان لەبارەیی بینرانی خودا، بۆیە ئەم تاقمەش بینینی خوای گەورەیی چەسپاند، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا خوای گەورە بەپاک دەزانیت لە شوین و جەستە، ئەم تاقمە وتویەتی: (خوای گەورە بێ چۆنیەتی و دەورەدران دەبینریت). دواتر ئەو بینینی کە چەسپاندوویانە بۆ خوا ئەو بۆچوونیان وایە لە دواڕۆژدایە. هەرۆک زانراوە کە بارودۆخی ژیانی دواڕۆژ بە بارودۆخی ژیانی دنیا ناچیت.

### بینینی خوای گەورە لە دنیادا:

ئومەت یەكدهنگ و كۆك بووه له‌سه‌ر ئەو‌ی كە هیچ كەسێك لە دنیادا خوای گەورە نابینیت.

بەلام راجیابوونە لە بارەیی ئەو‌ی پێغەمبەر (صلی الله علیه وسلم) خودای لە دنیادا بینووه، هەندێکیان دەلێن بینووەتی، هەندێکیشیان وتوینە نەبینووه، هەر دوو تاقمەش بەلگەیی نەقلیان بەدەستە.

لەبەر ئەو‌ی ئەم راجیاییە هەبووه، ئەو هاو‌ه‌ئان هەر یەكەیان رایەکی لەم دوو رایەیی هەبووه، دەکری بینی بیتی یان نەبینی بیت، ئەو پێویست ناکات پێداگیری بکریت لەسەر یەكێك لەم دوو رایە<sup>(١)</sup>.

\*\*\*

<sup>(١)</sup> شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ٢٢٢، و نقل عن القاضي عياض. بروانه وتەكەیی (قازی عیاز) له: الشفا ١٩٥.

## قەزاو قەدەر<sup>(۱)</sup>

زانایانی کەلام لە لێکدانەوهو ڕاڤەری قەزاو قەدەر ڕاجیاییان ھەیە، بۆیە لەم بارەوه بۆ چەند ڕاو بۆچوونێک دابەش بوونە، بۆ نمونە ماتوریدییه‌کان دە‌لێن:

قەزا: بریتییه‌ لەوێ خۆی گەوره شتەکان بەدی به‌یتیت بە ورده‌کاری و ڕێک و پێکی و لێزانییه‌کی ته‌واو.

قەدەر: بریتییه‌ لە ئەندازە گیرى کردنى خودا بۆ ھەر بەدیھێنراویک لە گشت لایەنیکیه‌وه، لە باشى یان خراپى، سوود یان زیان... تاد، واتە: زانستى ھەریوو و بى سەرەتای خودایە بە سێفەتەکانى بەدیھێنراوان.

بەم پێیە: قەزا دە‌بێتە پەیدابوو، چونکە سێفەتى کار (ئاوە‌لکار)ە. لەبەرئەوێ قەزا بەدیھێنانه، بەدیھێنانش ئاوە‌لکارە.

قەدەر لە مێژینەو بى سەرەتا دە‌بێت، چونکە بۆ سێفەتى زانست دە‌گەریتەوه، سێفەتى زانستیش یەکیکە لە سێفەتەکانى زاتى خودا.

بە‌لام ئەشعەرییه‌کان بۆچوونیان ڕێک پێچەوانەى بۆچوونەکەى ماتریدییه‌کانە، بەوێ پێناسەى قەزا بۆ قەدەر و پێناسەى قەدەر بۆ قەزایان داناوه<sup>(۲)</sup>.

<sup>(۱)</sup> اللامشي له (التمهيد ۱۱۳) وتویهتى: (بابه‌تى: قەزاو قەدەر، ھیدایەت دان و گومرا کردن، بریتین لە خودی بابەتى بەدیھێنراى کردەوه‌کان، چونکە مەبەستمان ئەوێ: کە کوفرو و گوناھەکانى تر بە قەزاو قەدەرى خودایە، واتە: خۆی گەورەى بە‌دیان دە‌ھێتیت، چونکە قەزا بە بەدیھێنان دیت، ھەروەک لەم فەرمايشتەدا ھاتووه: ﴿فَقَضَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾ (فصلت: ۱۲).

<sup>(۲)</sup> شرح الجوهرة للبايجوري ۱۸۸-۱۸۹، لواصع الأنوار البهية ۳۴۵/۱، حاشية العدوي على كفاية الطالب الرباني ۵۳/۱ عن ابن قاسم، رسالة في التوحيد للطائي ۱۲۳، و پێناسەى ئەشعەرییه‌کان بۆ ئەم دوو چەمکە لە: شرح الموقف للسيد الشريف ۱۸۰/۸. سەیری وتەى ماتریدییه‌کان بکە لە: أصول الدين للغزنوي ۱۸۴. بەهەمان شێوێ ماتوریدییه‌کان (سەدویکشی) پێناسەى بۆ (قەدەر) کردووه، ھەروەھا (عەمرى تەلانى) ھەمان پێناسەى ماتوریدییه‌کانى بۆ چەمکی (قەزا)ی کردووه، ھەر دوو ناوبراو ئیبازين. (موحەممەد ئەتفەش) کە یەکیکە لە ئیبازییه‌کان ھەمان پێناسەى ئەشعەرییه‌کانى کردووه بۆ چەمکی قەزاو قەدەر. / البعد الحضاري ۴۲۱-۴۲۲.

قه‌زاو قه‌ده‌ر ده‌گه‌رینه‌وه‌ بۆ سیفه‌تی زانست و سیفه‌تی ویست و په‌یوه‌ست بوونی سیفه‌تی توانا، به‌لام له‌به‌ر گه‌وره‌یی و مه‌ترسیداری نه‌شاره‌زایی و نه‌زانی لهم باب‌ه‌ته‌دا نه‌وا زانایانی که‌لام به‌پاشکاوی لهم باره‌وه‌ دوواون<sup>(۱)</sup>.

### باوهر بوون به قه‌زاو قه‌ده‌ر و په‌یوه‌ندی به بیرۆکه‌ی جه‌بر

باوهر به قه‌زاو قه‌ده‌ر بنه‌مایه‌که‌ له‌ بنه‌ماکانی باوهر. ئەمەش له‌ فهرمووده‌ی پاست و دروسته‌تووه، کاتیک (جبریل) هاته‌ لای پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) و پرسیا‌ری لی کرد له‌ باره‌ی ئیسلام و باوهر به‌ مه‌به‌ستی شاره‌زا کردنی موسلمانان له‌ حوکه‌ماکانی ئایینه‌که‌یان، جبریل وتی: (فأخبرني عن الايمان؟ قال: أن تؤمن بالله و ملائکته و کتبه و رسله و اليوم الآخر، و تؤمن بالقدر خيره و شره، قال: صدقت) واته: پیم بلی باوهر چیه؟ له‌وه‌لامدا فهرمووی: باوهرت هه‌بی‌ت به‌خواو فریشته‌کانی و کتیبه‌کانی و پیغه‌مبه‌رانی و به‌ پۆژی دوایی و قه‌زاو قه‌ده‌ر چ چاکه‌ یان خراپه‌ بی‌ت. وتی: پاست وت. موسلیم گێراویه‌تیوه‌.

مه‌به‌ست له‌ باوهر بوون به قه‌زاو قه‌ده‌ر بریتییه‌ له‌:

۱- به‌پاست دانان و دان پێدانانی به‌وه‌ی خوا‌ی گه‌وره‌ به‌ هه‌ربو و بی سهره‌تا زانیه‌ به‌ به‌دی هینراوان، ئاگاداره‌ به‌وه‌ی که‌ له‌ داهاتوودا پێش دیت، بۆ نمونه: له‌ هه‌ربو و بی سهره‌تاوه‌ زانیویه‌تی و ئاگادار بووه‌ به‌وه‌ی تا‌کو به‌ویست و په‌زامه‌ندی ته‌واوی خۆی هۆکاره‌کان دیاری ده‌کات و ده‌یگرته‌به‌ر، دواتر پاداشت یان سزای ده‌دات له‌سه‌ر کاره‌که‌ی.

۲- به‌پاست دانان و باوهر بوون به‌وه‌ی که‌ بوونه‌وه‌رو به‌دی هینراوان به‌ ویستی خوا‌ی گه‌وره‌ به‌پیتی زانسته‌ بی سهره‌تاوه‌ هه‌ربووه‌که‌ی هاتوونه‌ته‌ بوون. خوا‌ی گه‌وره‌ فهرموویه‌تی: ﴿إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتِ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَرَهُمْ وَكُلُّ شَيْءٍ

<sup>(۱)</sup> شرح المجوهرة للباجوری ۱۸۹.

أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿١٢﴾. واتە: (بێگومان هەر ئیمە مردوان زیندوو دەکەینهوه، هەرچی کردویانهو دهیکەن تۆماری ده‌کەین له‌گەڵ ئاسه‌واره‌کانیشیاندا، هه‌موو شتی‌که‌مان له‌ کتیی‌کی ئاشکرادا "تۆمارگه‌ی تایبه‌تدا" به‌وردی تۆمارو ئامار کردووه).

که‌واته به‌م پێیه هه‌یج په‌یوه‌ندیه‌ک نییه له‌ نێوان قه‌زا و قه‌ده‌رو بیرۆکه‌ی جه‌بر و سه‌رپشکی (اختیار)، چونکه سیفه‌تی زانستی ئه‌هرکی ده‌رخستنی ئه‌و شتانه‌یه که له‌ داهاتوودا پرووده‌ده‌ن.

ئیمامی نه‌وه‌ی له (شه‌رحی صحیح موس‌لیم) دا وتویه‌تی: (خه‌تابی وتویه‌تی: زۆرێک له‌ خه‌لکی له‌وانه‌یه واگومان به‌ن که واتای قه‌زاو قه‌ده‌ر بریتیه له‌وه‌ی خ‌وای پا‌ک و به‌رز به‌نده ناچار ده‌کات له‌سه‌ر کردنی ئه‌و شته‌ی که خ‌وای گه‌وره ئه‌ندازه‌گیری بۆ کردووه‌و برپاری له‌سه‌ر داوه‌و زانیویه‌تی که دێته‌جی، و واتاکه‌ی به‌و شی‌ویه‌یه نیه که ئه‌وان وای بۆ چوون، به‌لکو مانای بریتیه له: هه‌والدان له‌ باره‌ی ئه‌وه‌ی که خ‌وای پا‌ک و تاک زانا‌بووه به‌وه‌ی به‌نده چ ده‌کات ئه‌مه‌ش به‌ ئه‌ندازه‌گیری له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاره‌وه، و خ‌یرو خ‌راپه‌شی بۆ به‌نده به‌دییه‌تاوه<sup>(١)</sup>).

پرسیار له (عه‌بدو‌ل‌لای کو‌ری عومه‌ر) کرا له‌باره‌ی ئه‌و که‌سه‌ی گونا‌هی گه‌وره ئه‌نجام ده‌دات، له‌گه‌ڵ ئه‌نجامدانی گونا‌هه‌کانیش پاسا‌وی ئه‌وه دینێته‌وه ده‌لێت ئه‌مه له‌ زانستی خ‌وادا هه‌بووه، جا (ئین عومه‌ر) تو‌ره‌بوو و وتی: به‌لێ خ‌وای گه‌وره پێشتر زانیویه‌تی به‌لام ئه‌م زانینه پالنه‌ر نه‌بووه تا ئه‌و گونا‌هه‌که بکات<sup>(٢)</sup>، به‌لکو خ‌وای گه‌وره به‌ زانسته هه‌ربوو و بێ سه‌ره‌تا‌که‌ی ده‌زانیت که خه‌لکی پێگه‌ی جیا جیا هه‌لده‌بژێرن، ئه‌و

<sup>(١)</sup> پروانه ئه‌مانه: کبری‌ الیقینیات الکونیة ١٦٨-١٦٩، رساله فی التوحید للطنانی ١٢٣، لوا‌مع الانوار البهیه ٣٤٥/١.

فه‌رموده‌که: پیم بلی با‌وه‌ر چییه... تاد: صحیح مسلم: ١ کتاب‌ الإیمان، أول باب بیان‌ الإیمان والإسلام والإحسان، رقم ٨، عن عمر بن خطاب (رضی الله عنه).

پروانه وته‌ی (نه‌وه‌ی) له: شرح صحیح مسلم ١٩٩/١ بهامش إرشاد الساری للقصطلانی.

<sup>(٢)</sup> رساله فی التوحید للطنانی ١٢٤.

پێگه یه شیان بۆ ئاسان ده کات که هه لێ ده بژێرن، له سه ر ئه و شته ش ده یانه ی ئیته وه .  
زانست و زانینی پهروه ردگار مانای ناچار کردنی بهنده نییه له هه ر کارێکدا، بۆ نمونه  
مامۆستا پێشتر ده زانییت که ئه و قوتابییه وانه کانی فه رامۆش بکات، ئه و له  
تاقیکردنه وه دا سه رکه وتوو ناییت. ئینجا ده کریت ئه و قوتابییه ی سه رکه وتوو نه بووه، په خه  
له مامۆستا بگریت و پێی بلێت: که پێشتر زانیت من سه رکه وتوو نا بم ئه مه هۆکار بوو  
که سه رکه وتوو نه بم؟ ته نانه ت ه یچ که سیك قسه ی له م جۆره ناکات.  
جا زاستی پهروه ردگار سیفه تیکێ ده رخه ره، که کاریگه ری وه ک سیفه تی توانا نییه،  
که واته ماناکه ی بریتی نییه له ناچار کردنی بهنده له سه ر شتیك.

### ده ست گرتن به هۆکاره کان و باوه ر بوون به قه زاو قه ده ر

باوه ر به قه زاو قه ده ر تیک ناگریت، دژی ده ست گرتن نییه به هۆکاره کانه وه، به لکو  
پێویسته مرۆف هه ول و کۆشش بکات.

خوای گه وه ره فه رموویه تی: ﴿فَأَمْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ﴾ الملك: ١٥.  
واته: (بگه ریڤن به هه موو گۆشه و که نارێکدا، له و رزق و رۆزیه ش بخۆن که پێشکه شتان  
ده کات، دڵنیا شبن که سه ره نجام گه رانه وه تان بۆ لای ئه و زاته یه). جا ته مه به لێ قبول نییه و  
ناکریت پال بده یته وه و بشلییت به ته مای خوای.

خوای بێ وینه، فه رمانی به مرۆف کردوه که خۆی به ره و تیاچوون نه بات، خوای  
گه وه ره فه رموویه تی: ﴿وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ﴾ البقرة: ١٩٥. واته: (خۆتان به ره و  
تیاچوون مه به ن).

هه ره ها فه رمانی پێداوه که تی بکۆشیت له پێناوی خوادا، خوای مه زن فه رموویه تی:  
﴿وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ التوبة: ٤١. واته: (جیهاد و تیکۆشان  
بکه ن به مال و سامان و گیانتان له پێناوی خوادا). خوای بێ هاوه ل و هاوبه ش



فه‌رموویه‌تی: ﴿ حُذُوا حِذْرَكُمْ ﴾ النساء: ۷۱. <sup>(۱)</sup> واته: (ئه‌وه‌ی خۆتان پێده‌پارێزن بێگرنه‌ ده‌ست و ئاماده‌ باش بن).

### ده‌رکه‌وتنی بابته‌تی قه‌زاو قه‌ده‌ر

بابته‌تی قه‌زاو قه‌ده‌ر له‌لایهن سه‌رجه‌م زانایانی موس‌لمانه‌وه‌ وروژێنرا، کاتی‌ک بینیان به‌لگه‌کانی قورئان و سوننه‌ت و عه‌قل له‌ پروکه‌شدا تێکگیرانیان له‌م باره‌وه‌ هه‌یه‌ <sup>(۲)</sup>.

له‌و به‌لگانه‌ی که‌ له‌ پروکه‌شدا به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی سه‌رۆف ناچار کراوه‌:  
 أ- خ‌وای مه‌زن ده‌فه‌رمووی‌ت: ﴿ قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا ﴾ التوبة: ۵۱. واته: ("ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) بلی: هه‌رگیز له‌وه‌ زیاترمان بو‌ پێش نایه‌ت جگه‌ له‌وه‌ی که‌ خوا بو‌ی نوسی‌وین).

ب- خ‌وای ب‌ی وێنه‌ ده‌فه‌رمووی‌ت: ﴿ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴾ الصافات: ۹۶. واته: (خ‌وای گه‌وره‌ به‌دیه‌ینه‌ری ئێ‌وه‌ کرده‌وه‌ کانیشتانه‌).

پ- پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمووی‌ت: (الشَّقِيُّ مِنْ شَقِيٍّ فِي بطنِ أُمِّهِ، وَ السَّعِيدُ مَنْ وَعِظَ بِغَيْرِهِ) واته: به‌دبه‌خت ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌ س‌کی دایکی دا به‌دبه‌خته‌، و خ‌وش به‌ختیش که‌سێکه‌ په‌ند به‌ه‌ۆی که‌سانی تر وه‌رده‌گریت.

ت- نمونه‌ له‌ به‌لگه‌ی عه‌قلی: ئه‌گه‌ر ب‌لێن به‌نده‌ خ‌ۆی سه‌رپشکه‌، به‌دیه‌ینه‌ری کرده‌وه‌ کانیه‌تی، ئه‌وا ده‌با توانای خ‌وای گه‌وره‌ دیاریکراو نا گشتگیر بوایه‌، ئه‌و کاته‌ به‌نده‌ ده‌بووه‌ هاوبه‌شی خوا له‌ به‌دیه‌ینانی جیهاندا.

ئه‌و به‌لگانه‌ی جه‌خت ده‌که‌نه‌وه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی به‌نده‌ سه‌رپشکه‌ نه‌ک ناچار کراو، بو‌ نمونه‌:

أ- خ‌وای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووی‌ت: ﴿ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ﴾ المدثر: ۳۸. واته: (هه‌موو که‌س بارمه‌تی ده‌ست پێشخه‌ری خ‌ۆیه‌تی).

<sup>(۱)</sup> سه‌رچاوه‌ی پێشوو ۱۲۳.

<sup>(۲)</sup> ابن رشد له‌ (مناهج الأدلة ۲۲۳) وتویه‌تی: (ئه‌گه‌ر له‌باره‌ی ئه‌م بابته‌وه‌ ورد بیه‌ته‌وه‌ له‌ به‌لگه‌کانی نه‌قل و عه‌قلدا بو‌ت ده‌رده‌که‌وێت که‌ تێکگیراون).

ب- خوای بالاده‌ست و خاوه‌ن شکۆ ده‌فه‌رموویت: ﴿فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ﴾ الکهف: ۲۹. واته: (ئه‌وه‌ی ده‌یه‌ویتی با باوه‌ر بی‌نییت و ئه‌وه‌ی ده‌یه‌ویتی با کافرو بی باوه‌ر بی‌ت).

پ- نمونه له به‌لگه‌ی عه‌قلی: ئه‌گه‌ر وتمان مرۆفـ ناچار کراوه، ئه‌وا مانای وایه تواناکه‌ی هیچ کاریگه‌ریه‌کی نییه، ئه‌گه‌ر مرۆفـ خاوه‌ن توانای کاریگه‌ر نه‌بی‌ت ئه‌وا هیچ واتایه‌ک بۆ فه‌رمان و پێگه‌ری و پاداشت و سزاکان نامی‌نی‌ته‌وه<sup>(۱)</sup>.

### رێبازو مه‌زهبه‌کانی موسلمانان له‌باره‌ی قه‌زاو قه‌ده‌ر

زانایان کرده‌وه‌کانیان بۆ دوو به‌ش دابه‌ش کردووه:

#### ۱- کرده‌وه ناچاریی و خۆنه‌ویسته‌کان (إضطراري): بریتین له‌و کرده‌وانه‌ی که مرۆفـ

ده‌ستی تیدا نییه، توانای به‌سه‌ردا ناشکیت، تیایدا سه‌رپشک نییه، وه‌ک: جوڵه‌ی له‌رزینی ده‌ست و جوڵه‌ی کۆ نه‌ندامی ده‌مار و ده‌زگای هه‌رس.

گشت تاقمه ئیسلامیه‌کان کۆکن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌م کرده‌وانه به‌دییه‌نراون له‌لایه‌ن خواوه، به‌نده هیچ رۆڵێکی تیایدا نییه، مرۆفـ هیچ پاداشتیکیان سزا له‌سه‌ر ئه‌م کرده‌وانه وه‌رناگریت.

#### ۲- کرده‌وه سه‌رپشکی و خۆویسته‌کان (إختیاری): بریتین له‌م کرده‌وانه‌ی که مرۆفـ

توانای به‌سه‌ردا ده‌شکیت، سه‌رپشکه تیایدا، وه‌ک: رۆشنتن و قسه‌کردن.

تاقمه ئیسلامیه‌کان له‌سه‌ر ئه‌م کرده‌وانه پاجیایان هه‌یه، چهند تیروانین و مه‌زه‌به‌بێکی جیایان هه‌یه له‌م باره‌وه، که بریتین له‌مانه<sup>(۲)</sup>:

<sup>(۱)</sup> بره‌وانه: دراسات في العقائد - د. عرفان ۲۴۵ و دواتریش.

فه‌رمووده‌ی: به‌دبه‌خت ئه‌وه‌یه که به‌دبه‌خته له ... تاد: صحیح مسلم: ۴۶ کتاب القدر، ۱ باب کیفیة الخلق الآدمی...، رقم ۲۶۴۵، عن ابن مسعود (رضی الله عنه).

<sup>(۲)</sup> شرح الجوهرة للباजوري ۱۶۷-۱۶۸ و ۱۷۸، کبری‌ی القینیات الکونیة ۱۶۹ و رسالة في التوحيد للطائي ۱۲۷.

**یەكەم:** مەزھەبی جەبریەكان: شوئىنكەوتوو جعدى كورپى درهم و جهمى كورپى صفوانى راسين. ئەمانە پىيان وابوو كە مرۆڤـ توانا و خاوەن ويست نىيە، سەرپشك نىيە، وتويانە: مرۆڤـ ناچارە لە ھەر كاریكدا كە دەيكات، وەك: پەرەى مريشكە لە باوەشى بادا.

دەلێن خواى گەورە كردهوەكانى لە مرۆڤـدا دروست كردهووە، بە ھەر دوو جۆرىيەو چ ئەو كردهوانەى مرۆڤـ تاياندا خۆويست و سەرپشكە چ ئەو كردهوانەش كە خۆنەويست و ناچارە، ئەمەش وا بە ئەندىشەى ھەندىك كەسدا دەھيئت كە ئەو كردهوانە خۆويست و مرۆڤـ تايادا سەرپشكە كەچى وا نىيە، تەنھا لە رووى خوازاو (مجازى)يەو پال دەدرێنە لای مرۆڤـ، واتە ناوى بى ناوەرۆكە، ھەرۆك پال دەدرێتە لای شتى بى گيان و پرووھك، دەلێن: پرووھك خۆراكەكەى ھەرسكرد، بەردەكە جولاً.

پىيان وابوو: سزاو پاداشت، پاسپاردن (تكليف)ى شەرى ھەمووى ناچارىيە. بە بەلگەكانى پيشتەر بەلگەيان ھيئاىيەو كە لە پرووھكەشدا مانای ناچار كراوى مرۆڤـيان دەگەياند<sup>(۱)</sup>.

بەربەرچيان دراوھتەوھ:

بەوھى دەبيت ئەم دەقانە تەئويل بكرين، تا ريك بكەون و كوك بن لە گەل ئەو دەقانەى لەگەليان تيك دەگيرين، ئەو دەقانەى كردهوھيەك دەدەنە پال بەندە كە شاھەنى سزاو پاداشت و سوپاس و سەرزەنش وەرگرتن بيت، چونكە خواى گەورە

<sup>(۱)</sup> پيشتەر قسە لەسەر مەبەھەب و بۆچونەكانى جەبریەكان كرا لە ميانەى دەروازەى مەزھەبە ئىسلامىيەكان، سەيرى نەم سەرچاوانەش بكە كە پيشتەر ناومان بێردن: مقالات الإسلاميين ۳۳۸/۱، الفرق بين الفرق للبغدادى ۳۳۳، الملل و النحل للشهرستاني ۷۳/۱، التبصير في الدين ۹۰، المواقف وشرحه للسيد الشريف ۳۹۸/۸، خطط المقرئى ۳۴۹/۲، شرح الجوهرة للباجورى ۱۷۵، مشارق أنوار العقول ۱۸۶/۲، دراسات في الفرق ۲۶۳، تاريخ المذاهب الإسلامية ۱۰۲، مقدمة مناهج الأدلة ۱۰۵.

سته می له سهر خوی قه ده غه کردوه، تهنه له سهر نهو کرده ویه لیپرسینه وه  
له گهل بهنده ده کریت که به ویست و ره زامه نی خوی نه غامی دایت.  
خوای پاک و تاک ده فهرموویت: ﴿يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوْفَّى  
كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ النحل: ۱۱۱. واته: (رؤژیک دیت که  
هه موو کهس خه می خویه تی، بهرگری له خوی ده کات، پا کانه بۆ خوی ده کات،  
"گوی به کهسی تر نادات، نهو رۆژه" هه کهسه پاداشتی کرده وه کانی ده دریتته وه و  
نهو خه لکه سته میان لی ناکریت).

قسه ی نه مانه سهر ده کیشت بۆ نه وه ی که هیچ که سیک پاسپیراو (مکلف) نییه،  
به جیه جی کردنی فهرمانه کان و ریگری کردن له خراپه کان، هیچ واتیه ک بۆ  
ره وانه کردنی پیغه مبه ران نامینیتته وه، هیچ سودیکیش ناهیلیت له وه ی پاداشتی  
چاکه و سزای خراپه بدریت.

**دووه م: مهزه بی موعته زیله کان:** نه مانه کوکن له سهر چه ند بابه ت و بۆچوونیک، له وانه:

۱- بهنده کان خویان کرده وه کانیان به دیدینن و دروست ده کهن به توانایه ک که خوای  
گه وره له بهنده کاند به دیهیناوه<sup>(۱)</sup>، خوای گه وره هیچ نه ندازه گیری و به دیهینانیک  
نه کردوه بۆ کرده وه ی بهنده کان چ به دروست کردن چ به له ناویردن.

۲- خوای مه زن له هه ربوو و بی سهره تاوه زانایه به کرده وه کانی به دیهینراوه کانی،  
هه زاناشه به وه ی که کی باوه ری دینیت، کی بی باوه ری ده بیت. بهم بۆچوونه ی  
موعته زیله کان جیان به تاییه ت له قه ده ریبه کان - شوینکه وتوانی معبد الجهنی و  
غیلان الدمشقی - نه وانه ی که نکو لیان ده کرد له بوونی زانستی هه ربوو و بی  
سهره تای خوای بی وینه، قه ده ریبه کان پییان وایه که خوا زانا نییه سه باره ت به  
کرده وه ی بهنده کان تا دوا ی نه غامدرانی.

<sup>(۱)</sup> شرح الجوهره للباجوري ۱۶۸ و ۱۷۵.

۳- مرۆڤ بکەرو ئەنجامدەری سەریشکە، بەو توانا پەیداووی کار دەکات که خوای گەوره به چاودیری خۆی پیتی به‌خشیوه، جا به‌ندهش چۆن ویستی بوو ئاوا تواناکە‌ی ئاراسته ده‌کات.

۴- فرمان و ویستی خوای گەوره په‌یوه‌ستن به‌یه‌که‌وه.

خوای گەوره ده‌یه‌ویتی که به‌تاک و ته‌نهای بزانی و باوه‌رمان به‌ پیغه‌مبه‌رانی هه‌بیّت، نوێژ ئەنجام بده‌ین.... به‌هه‌مان شیوه‌ فرمانیشمان پیتی ده‌کات به‌ ئەنجامدانی کاره‌ ناوبراوه‌کان، نایه‌ویتی تاوان و کوفر ئەنجام بده‌ین و فرمانیش به‌و شتانه‌ ناکات، به‌لکو هه‌موو کاره‌کان مرۆڤ له‌ ویستی و کاری خۆیه‌تی.

ئهمانه‌ی خواره‌وه به‌لگه‌ی موخته‌زیله‌کانن:

ئەگەر خوای گەوره کردە‌وه‌ی به‌نده‌کانی به‌دیته‌نابا، ئەوا به‌نده‌کان سەریشک نه‌ده‌بون، چونکه:

أ- ئەوا پاسپێرران (تکلیف)ی شه‌رعی به‌ جیبه‌جی کردنی فرمانه‌کان و پێگه‌ری کردن له‌ خراپه‌کان پوچه‌ل ده‌رده‌چوون.

ب- سزاو پاداشت پوچه‌ل ده‌بوونه‌وه.

پ- سوودی په‌وانه‌کردنی پیغه‌مبه‌ران نه‌ده‌ما<sup>(۱)</sup>.

<sup>(۱)</sup> له‌ به‌شی مه‌زه‌به‌ ئیسلامیه‌کان قسه‌کرا له‌سه‌ر بۆچوون و مه‌زه‌به‌ی موخته‌زیله‌کان. سه‌یری ئهم سه‌رچاوانه‌ش بکه: دراسات في الفرق و العقائد ۲۶۸-۲۶۹، مذهب الإسلاميين لعبد الرحمن البدوي ۴۸/۱ و لاپه‌ره‌کانی دواتر، مقدمة مناهج الأدلة ۱۰۶.

ده‌ردیر له (شرح الخريدة ۶۲-۶۳) وتویه‌تی: (بهم پێیه‌ ئەو بۆچوونه‌ی جه‌بریه‌کان پوچه‌ل بووه‌وه که ده‌لێن به‌نده‌ هه‌یج هه‌یژنکی هاویری له‌گه‌ل کرده‌وه‌که‌یدا نییه‌، به‌لکو به‌نده‌ ناچار کراوه‌ چ له‌ ده‌رو ده‌روون، وه‌ک ئەو تاله‌ مووه‌ وایه‌ که له‌ هه‌وادایه‌ و با ده‌یجۆلێنیت و مووه‌که‌ش هه‌یچی به‌ده‌ست نییه‌. بۆچوونی قه‌ده‌ریه‌کانیش پوچه‌ل ده‌کاته‌وه‌ که پێیان وایه‌ هه‌یژ پەیداووی به‌نده‌ به‌پیتی ویستی به‌نده‌که‌ کاریگه‌ری دروست ده‌کات. بێ گومان جه‌بریه‌کان کافرن، چونکه مه‌زه‌به‌ی ئەوان له‌ ده‌ره‌نجامدا پاسپێرانی مرۆڤ په‌ته‌ده‌کاته‌وه‌ که پیغه‌مبه‌ران "سلاوی خوايان لیبت" هه‌یناویانه‌. راجیاییش هه‌یه‌ له‌سه‌ر ئەوه‌ی قه‌ده‌ریه‌کان کافرن یان نا، رای راست ئەوه‌یه‌ که کافر نین، هه‌ر چه‌ند ناوبراوان به‌پیتی بۆچوونه‌کانیان به‌وه‌ په‌یوه‌ست ده‌بن که هاوبه‌ش بۆ خودا بریار بدن، به‌لام

ئەم بۆچوونە ی موعتەزێلەش بەرپەرچ دراوەتەو، بەوێ: ئەو کردەوانە ی بەندە بە ویست و پەزامەندی خۆی دەیان کات و تیااندا سەرپشکە، ئەوا ئەم کردەوانە ی هەر لەلایەن خوداوە بەدیهێنراون، بەم بەلگانی خوارەو:

خودای مەزن دەفەرموویت: ﴿وَحَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ نَقْدِيرًا﴾ الفرقان: ۲. واتە: (هەموو شتیکی دروست کردوو بە ئەندازەو نەخشە ی رێک و پێکی بۆ هەموو شتیک داناو). هەرۆهە دەفەرموویت: ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ الصافات: ۹۶. (۱) واتە: (خوای گەورە بەدیهێنەری ئێو کردەوێ کانیشتانە). هەرۆهە ئەو بەلگانش کە ئەشعەرییه‌کان دەیهێننەو، کە پاش کەمیکی تر دەخەینەپوو.

**سێیه‌م:** مهزهبی ئەشعەرییه‌کان: ئەو کردەوانە ی بەندە تیااندا سەرپشکە ئەوا خودا ئەو کردەوانەشی بەدیهێناو، بەندە هیچ کاریگەریه‌کی نییه‌ له‌ بەدیهێنانی کردەوێ کانی دا، خوای گەورە هێز له‌ بەندەدا دروست دەکات بۆ ئەوێ بتوانیت کردەوێ ئەنجام بدات.

لەگەڵ ئەوەشدا دەتێن خوای گەورە بەندە ی بەدیهێناو و توانا و ویستی بەندەکەشی بەدیهێناو، بەم پێش کردەوێ بەندە له‌ راستیدا کردەوێ خوايه).

(۱) باقلانی له‌ کتیبی (الإنصاف ۱۴۴ و لاپەرەکانی دواتر) مهزهبی ئەهلی سوننە و جەماعەتی پوونکردۆتەو و توبەتی تەنها خوای گەورە بەدیهێنەری مەروڤ و کردەوێ کانیته‌تی... هەرۆهە بەرپەرچی بۆچوونە کانی موعتەزێلەکان، نەجارییه‌کان، جەهەمییه‌کان و رافیزەکانی داوێتەو بەوێ خوای گەورە کردەوێ بەندەکان به‌ توانای بەندەکانیشه‌و بەدیهێناو... بەلگەکان و گفتوگۆیه‌کانی هێناو. له‌ ئێن فورک (رەزای خوای لیبیت) گێڕاوەتەو کە له‌گەڵ (صاحبی کۆپی عوباد) دا بوو له‌ ناو باخ و بیستانیکدا، ناوبراو هەندیک له‌و بۆچوونانی هەبوو، دەستی برد و بەری داریکی لیکردەو به‌ (ئێن فورک) ی وت: ئایا من نەبووم کە بەری ئەو دارەم لیکردەو؟ (ئێن فورک) له‌ وەلامدا پێی وت: ئەگەر وا دەزانیت کە تۆ جیاپوونە ی بەری دارەکە له‌ دراه‌که‌ به‌ دیهێناو، دە بتوانه‌ وه‌ک خۆی به‌یه‌کیان بگه‌یه‌نه‌ و بیانگێڕه‌و بۆ دۆخی جاران، صاحبی ناوبراو دەم کۆت بوو و توانای وەلامدانەوێ نەبوو.

که‌واته کرده‌وه له‌لایه‌ن خواوه به‌دییده‌هێنرێت و به‌نده‌ش ئه‌نجامی ده‌دات و ده‌ستی ده‌خات (کسب‌ی ده‌کات)<sup>(۱)</sup>.

به‌ده‌سته‌هێنان و ده‌ست خستن (کسب) بریتییه له‌وه‌ی توانای به‌نده‌هاوته‌ریب بێت له‌گه‌ڵ کرده‌وه‌ی خوای گه‌وره‌، به‌و واتایه‌ی: ئه‌گه‌ر به‌نده‌ی وێستی کرده‌وه‌یه‌ک له‌ کرده‌وه‌کان ئه‌نجام بدات، ئه‌وا خوای گه‌وره‌ له‌ هه‌مان ساتدا توانا له‌ به‌نده‌دا دروست ده‌کات بۆ ئه‌نجامدانی، به‌مه‌ش به‌نده‌ کرده‌وه‌که ده‌ست ده‌خات نه‌ک دروستی بکات<sup>(۲)</sup>.

<sup>(۱)</sup> له‌ به‌شی مه‌زه‌به‌ ئیسلامیه‌کان قسه‌کرا له‌سه‌ر بۆچوون و مه‌زه‌به‌ی ئه‌شه‌رییه‌کان. و سه‌یری ئه‌مانه‌ش بکه‌: دراسات في الفرق ٢٦٩، تأريخ المذاهب الإسلامية ١٨٤. سه‌رباری ئه‌وه‌ی ئه‌شه‌رییه‌کان بۆچوونیان وایه‌ که‌ کرده‌وه‌ی چاک و خراپ هه‌ر له‌ خواوه‌یه‌، به‌لام ده‌شێن و به‌ ئه‌ده‌بته‌رو جوانته‌ره‌ که‌ ته‌نها کاری چاک به‌دریته‌ پال خودا، کرده‌وه‌ی خراپیش وه‌ک به‌ده‌سته‌هێنان به‌دریته‌ پال خودی مرۆف، ئه‌گه‌رچی وه‌ک به‌دییه‌هێنان به‌دریته‌ پال خودا، خوای مه‌زن ده‌فه‌رمووێت: ﴿ مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ ﴾ النساء: ٧٩. واته‌: به‌ده‌سته‌هێنان. ئه‌م فه‌رمایشته‌ی خودای بێ وێنه‌ راڤه‌ی ده‌کات: ﴿ وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ ﴾ الشوری: ٣٠. واته‌: (هه‌ر به‌لام و نه‌ها مه‌یه‌یه‌کتان به‌سه‌ر هاته‌بیت، ئه‌وه‌ ده‌ره‌نجامی ئه‌و کارو کرده‌وانه‌یه‌ که‌ به‌ ئاره‌زووی خۆتان ده‌تان کرد). سه‌باره‌ت به‌م فه‌رمایشته‌ش: ﴿ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ﴾ النساء: ٧٨. واته‌: (بلی: هه‌ر هه‌مووی "هه‌رچی پێش دێت" له‌لایه‌ن خواوه‌یه‌). ئه‌وه‌ گه‌رانه‌وه‌یه‌ بۆ راستیه‌که‌. رامینه‌ له‌ وته‌که‌ی ئیبراهیم (سه‌لامی خوای لیبیت): ﴿ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴾ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٧٩﴾ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿الشعراء: ٧٨-٨٠. واته‌: (ئه‌وه‌ی دروستی کردووم هه‌ر ئه‌و پێنمووم ده‌کات. ئه‌و زاته‌ش خۆی خۆراکم پێده‌به‌خشیت و تێنویه‌تیم ده‌شکێنیت. کاتیکیش که‌ نه‌خۆش ده‌که‌وم، ئه‌وه‌ هه‌ر ئه‌وه‌ چاره‌سه‌رم ده‌کات و شیفام بۆ ده‌نیریت). ئیبراهیم (سلامی خوای لیبیت) نه‌یوتوه‌: خودا منی تووشی نه‌خۆشی کرد، ئه‌مه‌ش وه‌ک ئه‌ده‌ب نواندنه‌، گه‌رنا هه‌موو کرداریک هه‌ر له‌ خواوه‌یه‌. / شرح الجوهره للباجوري ١٦٨، الإنصاف للباقلاني ١٥٢.

<sup>(۲)</sup> مقدمة مناهج الأدلة ١٠٨، بغدادی له‌ (أصول الدين ١٣٣-١٣٤) وتویه‌تی: (هه‌ندیک له‌ هاوه‌لانمان فونه‌ی هێناوه‌مه‌وه‌ له‌سه‌ر به‌ده‌سته‌هێنان "کسب" به‌ به‌ردی گه‌وره‌، که‌ ده‌کریت یه‌کیک نه‌توانیت هه‌لگیریت، که‌چی یه‌کیکی تر ده‌توانیت به‌رده‌که‌ هه‌لگیریت، ئه‌گه‌ر هه‌ر دوکیان به‌یه‌که‌وه‌

یاخود به‌دهسته‌هێنان (کسب) بریتییه له‌وه‌ی نه‌گهر به‌نده بریاری دا و سووربوو له‌سه‌ر نه‌ه‌ج‌م‌دان‌ی کارێک نه‌وا خ‌وای گه‌وره کرد‌وه‌که‌ی تێدا به‌دی‌ده‌هێنیت<sup>(١)</sup>.

پۆلی توانای به‌نده بریتییه له‌ ده‌ست خستنی کرد‌وه‌که‌، پۆلی توانای خ‌ودای مه‌زن بریتییه له‌ به‌دی‌هێنان‌ی کرد‌وه‌که‌. به‌م پێیه: خ‌ودای گه‌وره توانایه‌کی ده‌ست‌خه‌ری به‌ مرۆف داوه که هیچ کاری‌گه‌رییه‌کی له‌ به‌دی‌هێنان‌ی کرد‌وه‌دا نییه، خ‌ودای گه‌وره نه‌و توانا به‌دی‌هێنراوه به‌ به‌نده ده‌به‌خشیت، به‌مه‌ش به‌نده ده‌توانیت کرد‌وه‌که‌ به‌ توانای خ‌ودا ده‌ست بخات، ئا نه‌مه‌یه خ‌الی مه‌به‌ست و پاسپێران و سزاو پاداشت<sup>(٢)</sup>، خ‌ودای ب‌ی وینه ده‌فه‌رموویت: ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ﴾ البقرة: ٢٨٦. واته: (هه‌ر کارێکی چاك نه‌ه‌ج‌ام بدات له‌سه‌ر خ‌ۆیه‌تی و هه‌ر خراپه‌یه‌کی كرد‌بیت ته‌نها یه‌خه‌ی خ‌ۆی ده‌گریت و له‌سه‌ر خ‌ۆیه‌تی). ئایه‌ته‌که‌ به‌ راشکاوی پرۆسه‌ی به‌ده‌سته‌هێنان "کسب" ده‌سه‌لمینیت.

ئه‌مه‌ بۆچوونی: ئی‌بازیه‌کانیشه، که‌ ها‌وران له‌گه‌ڵ نه‌شعه‌رییه‌کان و ده‌لێن: خ‌ودای گه‌وره کرد‌وه‌کا‌مان به‌دی‌ده‌هێنیت، ئیمه‌ش به‌ده‌ستیان دێنن، ئیمه‌ سزاو پاداشت له‌سه‌ر به‌ده‌سته‌هێنانه‌که‌ وهرده‌گرینه‌وه‌ نه‌وه‌ك له‌سه‌ر نه‌وه‌ی خ‌ودا کرد‌وه‌کا‌مانی

ده‌ستی‌اندا به‌رده‌که‌ و هه‌لیان گرت نه‌وا خ‌ۆی له‌ خ‌ۆیدا که‌سی دووه‌مه‌که‌ به‌رده‌که‌ی هه‌ل‌گرت‌وه‌، چونکه‌ به‌ ته‌نیاش هه‌ر ده‌یتوانی هه‌لی ب‌گرت، به‌لام له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا لاوازه‌که‌ هه‌ر پێی ده‌وتریت به‌رد هه‌ل‌گرت چونکه‌ نه‌ویش به‌شداره له‌ هه‌ل‌گرتنه‌که‌دا نه‌گه‌رچی به‌ب‌ی نه‌ویش به‌رده‌که‌ هه‌ر هه‌ل‌ب‌گرت. به‌هه‌مان شێوه به‌نده ناتوانیت به‌ ته‌نها خ‌ۆی کرد‌وه‌ی خ‌ۆی نه‌ه‌ج‌ام بدات، نه‌گه‌ر خ‌وای گه‌وره بیه‌ویت کرد‌وه‌یه‌ك ب‌یتته‌ بوون که‌ به‌نده به‌ده‌ستی دێنیت و "کسب"ی ده‌کات، نه‌وا خ‌ودای گه‌وره ده‌توانیت به‌ب‌ی به‌ده‌سته‌هێنان‌ی به‌نده‌که‌ش کرد‌وه‌که‌ به‌دی‌هێنیت. جا بوونی کرد‌وه‌که‌ له‌ راستیدا به‌ کرداری خ‌ودایه، سه‌رباری نه‌وه‌ی به‌نده نه‌ه‌ج‌ام‌ده‌ری راسته‌قینه‌ی کرد‌وه‌که‌ نییه، نه‌وا به‌نده‌که‌ هه‌ر ب‌که‌ره. به‌ راستی ئه‌مه‌ وته‌یه‌کی به‌ج‌ی و ژیرانه‌یه‌.

<sup>(١)</sup> ط‌والع‌ الانوار ٢٠٠.

<sup>(٢)</sup> البعد الحضاري ٤٥٣.



به‌دییه‌ناوه<sup>(۱)</sup>.

ماتوریدییه‌کان<sup>(۲)</sup>، ئین ته‌ییه<sup>(۳)</sup>، ئیبازییه‌کانیش<sup>(۴)</sup> تیوری به ده‌سته‌یانی کرده‌وه‌یان په‌سه‌ند کردووه. ئهم بۆ‌چوونه‌یان میان‌په‌ و مامناوه‌نده له نیوان بۆ‌چوونی جه‌بریه‌کان و معتزله‌کان<sup>(۵)</sup>.

ئه‌مانه‌ش به‌لگه‌کانیان:

أ- خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ نَقْدِيرًا﴾ الفرقان: ۲. واته: (هه‌موو شتیکی دروست کردووه به ئەندازه‌و نه‌خشه‌ی رێك و پێکی بۆ هه‌موو شتیک داناهه). خودای بێ وینه ده‌فه‌رموویت: ﴿خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ (الانعام: ۱۰۲، الرعد: ۱۶، الزمر: ۶۲، الغافر: ۶۲) واته: (به‌دییه‌نهری هه‌موو شتیكه).  
 کرده‌وه‌ش ده‌چیته‌ ریزی شته‌کان، که‌واته کرده‌وه‌ش دروستکراو به‌دییه‌نراوی خوایه.  
 ب- ئەگەر به‌نده به‌دییه‌نهری کرده‌وه‌کانی بوايه و سه‌رېشك و سه‌ربه‌خۆش بوايه، ئەوا پێویست بوو به تیروته‌سه‌لی زانابوايه به به‌دییه‌تانی کرده‌وه‌که‌ی، شتیکی ئه‌سته‌مه مرژ- ده‌وری هه‌موو ڤوه‌وه‌کانی کرده‌وه‌ بدات، چونکه جار وایه به‌نده له کاتی بێ

<sup>(۱)</sup> مشارق أنوار العقول ۱۷۱/۲.

<sup>(۲)</sup> التوحید للماتریدی م ۴۱ و ۲۲۵، غه‌زنه‌وی له (أصول الدین ۱۸۹) وتویه‌تی: (بزانه‌ رێبازی پاست ئه‌وه‌یه که کرده‌وه‌ی چاک و خراپ له خوداوه‌ بزاین، به‌هه‌مان شیوه‌ کرده‌وه‌ی چاک و خراپ له به‌نده‌شه‌وه‌ بزاین، به‌نده‌ سه‌رېشکه‌ له‌وه‌ی چ کرده‌وه‌یه‌که‌ هه‌ل‌ده‌بۆ‌تیریت و نه‌نجامی ده‌دات، به‌لام له‌ ڤووی تواناو وسته‌وه‌ سه‌رېشك نییه... ناییت به‌نده‌ پاساو بۆ خۆی بێنیته‌وه‌و بلیت: قه‌زاو قه‌ده‌ر به‌م شیوه‌یه‌ ئه‌و کرده‌وه‌انه‌ی پێک‌ده‌م جا تاوانی من چیه‌؟ پێویسته‌ له‌سه‌ر به‌نده‌ ڤه‌چاوی جێبه‌جێ کردنی فه‌رمانه‌کان و رێگری کردن له خراپه‌کان بکات). ڤروانه‌ رای ماتریدییه‌کان له: مقدمه‌ مناهج الأدلة ۱۱۱.

<sup>(۳)</sup> ئین ته‌ییه‌ وتویه‌تی: (به‌نده‌ وسته‌ و توانا و کرداری هه‌یه که خوای گه‌وره‌ پێی به‌خشیوه‌، جا کرده‌وه‌کان بۆ خودا راسته‌قینه‌ن به‌لام بۆ به‌نده‌ به ده‌سته‌ینانه، خوای گه‌وره‌ کرده‌وه‌کان به‌دییه‌یت). / خلاصة علم الکلام ۱۶۳ عن العقيدة الواسطية لابن تیمية.

<sup>(۴)</sup> البعد الحضاري ۴۶۴.

<sup>(۵)</sup> مشارق أنوار العقول ۱۷۱/۲.

ئاگایی و بێ ھۆشیدا کردەوێ ئەنجام دەدات بە شیوەیەکی پێک و پێک و تۆکمە، کەچی ئاگاشی لێ نییە. کەواتە پێویست بوو کە سەرچاوەی کردەوێکان خۆی پاک و بەرز بێت<sup>(۱)</sup>.

دوای خستنی پرووی رای جەبریەکان و ئەوانەش باوەریان بە تیۆری بەدەستھێنانی کردەوێ ھەیە، بەدەر دەکەوێت کە ھەر دوو کۆمەڵە کە بۆچوونیان وایە کە خۆی گەورە بەدیھێنەری کردەوێ، بەلام ئەو ھەیە کە جەبریەکان دەلێن کردەوێ بە توانای ھەربوو و بێ سەرەتای خودا بەدیھاتوو، بەپێچەوانەو ئەوانە باوەریان بە تیۆری بەدەستھێنانی کردەوێ ھەیە، دەلێن خۆدای گەورە بە توانای پەیدابوو کردەوێ لە بەندەدا بەدیھێنیت لەو کاتە بەندە کردەوێە دەستنیشان دەکات<sup>(۲)</sup>.

**چوارەم: مەزھەبی ئیمامی: شیخ (موزەفەر) بەم شیوەیە بۆمان وێنە دەکات:**

(کردەوێکانمان لەلایەن، لە راستیدا کردەوێ ئێمە، ئێمەش ھۆکاری سروشتیانین، لەژێر توانا و ویستی ئێمەدان، لەلایەکی ترەو ئەندازەی بۆ کراوە لەلایەن خۆی گەورە و لەژێر دەسەلاتی ئەو دایە، چونکە ھەر خواوە کە بەدیھێنەری بونەوەر و بوون و بەخشەریت، جا ئێمە ناچار نەکردوو لە کردەوێکانماندا تا ئەو سزایە لە بەرامبەر تاوانەکانمان پێمان دەدات ستم کردن بێت لیتمان، چونکە ئێمە توانامان ھەیە و سەرشکین لە ئەنجامدانی کردەوێکانماندا، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا بەدیھێنانی کردەوێکانی بە ئێمە نەسپاردوو، تا وای لیبێت لە ژێر دەسەلاتی دەرێجیت، بەلکو بەدیھێنان و فرمان تەنھا بۆ خواوە، ھەر ئەویشە توانای بەسەر

<sup>(۱)</sup> دراسات في الفرق ۲۷۳.

<sup>(۲)</sup> خلاصة علم الكلام ۱۶۶، لەم خالەو ھەندیک بۆچوونیان وایە کە ئەوانە باوەریان بە تیۆری بەدەستھێنانی کردەوێکان ھەیە بەھەمان شیوە ئەوانیش جەبرین.

همموو شتیکدا ههیه و دهووری بهندهکانی داوه<sup>(۱)</sup>.

ئه مه ئه و مانایهیه که له ئیمامهکان گیردراوه تهوه: بهنده نه ناچارکراوه و نه سه‌ریشکه، به‌لکو له و نیوه‌نده‌دایه<sup>(۲)</sup>.

جیاوازی نێوان بۆچوونی ئیمامیه‌کان و بۆچوونی ئه‌شعه‌ریه‌کان ئه‌وه‌یه، ئیمامیه‌کان بۆچوونیان وایه‌ مرۆفـ خۆی کرده‌وه ده‌ستیشان ده‌کات و به‌دیده‌هێنیت، به‌لام ئه‌مه‌ش به‌و توانا مرۆیه‌یه که خودای گه‌وره پیتی داوه. به‌لام ئه‌شعه‌ریه‌کان ده‌لێن: مرۆفـ کرده‌وه ده‌ستیشان ده‌کات، به‌لام خودا کرده‌وه که به‌دیده‌هێنیت له‌ رێگه‌ی به‌دیه‌تانی توانای په‌یدا بوو هاوړی له‌ گه‌ل و یست و هه‌لباردنی کرده‌وه که<sup>(۳)</sup>.

**پینجه‌م: مه‌زه‌به‌ی اثین روشد:** ابن رشد پیتی وایه ئه‌و تیکگیرانه‌ی که له ده‌قه‌کاندا هاتوه به هه‌ره‌مه‌کی و بێ هوده نییه، به‌لکو مه‌به‌ستیکی خوای یاسادانه‌ر بووه، تا به‌و زانایانه رابگه‌یه‌نیت که توانای تیکگه‌یشتنیه‌یه له‌ قورئان و سوننه‌ت به‌ شیوه‌یه‌کی دروست چاره‌سه‌ری ئه‌م کێشه‌یه بکه‌ن، به‌شیوه‌یه‌ک که ئه‌و گومانه لا ببات، که له‌وانه‌یه بووێته هۆی په‌رتبوونی نێوان ئه‌وانه‌ی موشتومر ده‌که‌ن.

ناوبراو رای وایه: ناکی‌ت مرۆفـ ته‌واو ناچار کراوێت، ناشی‌ت به‌ په‌هایه سه‌ریشک بی‌ت، به‌لکو راستی له‌ میان‌په‌و بووندایه له‌ نێوان دوو ڤاو بۆچوونه‌که، به‌م پییه ده‌بی‌ت که دان بنی‌ن به‌وه‌ی مرۆفـ له‌ کرده‌وه‌کانی نه‌ ته‌واو سه‌ریشکه نه‌ به‌په‌هایه‌ش ناچاریش کراوه، ده‌شوه‌ستی‌ته سه‌ر دوو هۆکار: ویستی‌کی ئازاد، که له‌هه‌مان کاتدا په‌یوه‌سته به‌ هۆکاری ده‌ره‌کی که به‌رده‌وام له‌سه‌ر یه‌ک ئاراسته

(۱) عقائد الامامیه ۴۴.

(۲) عقائد الإمامیه سه‌رچاوه‌ی پیشوو، الشیعه بین الأشاعره و المعتزله للحسني ۲۱۲، و پروانه: أصول الدين الاسلامي لمحمد علی ناصر ۴۰ و لاپه‌ره‌کانی دواتر. و عقائد الامامیه الاثني عشرية للسيد إبراهيم الزنجاني ۳۶-۳۷.

(۳) خلاصه علم الکلام ۱۶۵-۱۶۶.

ده‌روات که خوی گه‌وره له بوونه‌وه‌ردا به‌دییه‌نانه<sup>(۱)</sup>.

مامۆستا مه‌حمود قاسم بۆچوونی وایه که ئهم چاره‌سه‌ره له هه‌ر چاره‌سه‌ریکی تر نزیک‌تره له عه‌قل و په‌زامه‌ندی شه‌رع<sup>(۲)</sup>، که زانستی سه‌رده‌میش هه‌ر بۆ ئه‌وه ده‌چیته، که نکۆلی له ئازادی هه‌لبژاردن (اختیار) ناکات، برواشی هه‌یه به بوونی یاسای گشتی و پێک و پێک له سروشتدا<sup>(۳)</sup>.

### پرسیار و وه‌لام:

ئه‌گه‌ر وترا به دییه‌نانی بوونه‌وه‌ران لایه‌ن خواوه به ئه‌ندازه‌ی دیاری کراو به‌پێی زانستی پێشووتری، ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت که: مرۆڤ ناچارکراوه له کاره‌کانیدا.

وه‌لامه‌که‌ی بریتییه له‌وه‌ی: ئه‌و کردارانه‌ی که خۆنه‌ویست و ناچارین مرۆڤ—پێی پاسپێراو ئه‌رکدار نییه، هه‌روه‌ک پێشتر خرایه‌پروو.

سه‌باره‌ت به‌و کردارانه‌ی که به‌نده‌ تیاياندا سه‌رپشکه ئه‌وا به‌دییه‌نراون، هه‌روه‌ک پێشتر له‌ رای ئه‌شعه‌ریه‌کاندا خرایه‌پروو، ئه‌مه مانای وا نییه که مرۆڤ—له ئه‌نجامدانی کاره‌کانیدا ناچار کراوین، ئه‌مه‌ش به‌وه‌ی:

مرۆڤ—له کرده‌وه‌کانیدا سه‌رپشکه به‌و وه‌سفیه‌ی کرده‌وه‌کانی به‌ده‌ست ده‌خات نه‌وه‌ک به‌و وه‌سفیه‌ی به‌دییه‌نه‌ری کرده‌وه‌کانی بێت.

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌ده‌سته‌یه‌نانی کرده‌وه (واته: خۆپازاندنه‌وه‌ت پێ) له‌سه‌ر دوو شت به‌نده:

أ- بوونی سه‌رجه‌م بنه‌ماکانی کرده‌وه له ده‌ره‌وه‌ی مرۆڤ—چ ماددی چ مه‌عنه‌وی.

(۱) مقدمة مناهج الأدلة ۱۱۸-۱۱۹.

(۲) همان سه‌رچاوه ۱۰۴.

(۳) همان سه‌رچاوه ۱۱۹.

ب- که ئەو کردەوانە بە دەست دەهینی ئەوا بەهۆی پالترانی تۆیه بۆ کردەوه که .  
کهواته تۆ دهتەوێت و ویستت لەسەرە و سەرپشکی بهو وەسفە ی دەست خەری و  
پال تراوێت بە ئاراستە ی کردەوه کهدا، ئەک بهو وەسفە ی که بەدیھێنەر و پەیدا کەری  
بنەما و ڕەگەزەکانی کردەوه ی .

ئەمە ڕوون دەکەینەوه بەم غونە بەرھەستە :  
دەست لە گەڵ ئەو ھەموو خۆنێبەر و دەمار و توانایە ی تییدا یە، لە بەدیھێنەر و کانی  
خوای گەورە یە .

کاغەز بە شیوە و تاییەت مەندیە کانییەوه، خوای گەورە بەدیھێنەر وە .  
پێنوس بەو ی شیاوہ بۆ نووسین، خوای گەورە بەدیھێنەر وە .  
ھەموو ڕەگەزە ناوبراوەکان بەیەک گەیشتن بۆ ئەو ی نووسینی ئەسەر پەر و (تێنوس)  
بکێشن و بنووسن، که ئەویش ھەر خوای مەزن بەدیھێنەر وە . کهواتە مانای وایە خوای  
گەورە بەدیھێنەر ی کردەوه کانی مەرۆشە .

بۆ ئەو ی بتوانی بنووسیت پێویستە لە دەروونی خۆتدا سوور بیت لەسەر نووسین،  
ویستی تۆ پالتر بیت بۆ جێبەجێ کردنی، ئا لەو کاتەدا خوای گەورە پێگە دەدات بەو  
توانایە ی لە دەستە کانتیدا دایناوہ و بە مەرە کەبە کە که چۆنت دەوێت ئاراستە ی بکەیت،  
پێگە دەدات بە پەر وە کە که کارتێکراو بیت بە مەرە کەبە کە بهو شیوە یە ی که نووسینە کە  
ئەنجام دەدریت، ئا لەو کاتەدا بە نووسەر ناو دەبریت، ئەو کردەوه یە دەدریتە پال تر . جا  
مەبەست و سووریوون و بە دەست ھێنانی کردەوه لە تۆو یە، ئەمەش بە نھینی ئەو  
ویستە ی که خودا لە تۆیدا داناوہ .

بەدیھێنەری کردەوه و ھۆکارە کانی لە خواوہ یە، لێ پێچینەوه و دادگایی کردن لەسەر  
مەبەست و دەست خستنی کردەوه کە دەبیت، ئەک لەسەر خودی بەدیھێنەری ھۆکارە کان و  
کردەوه .

و ئەک ئەو کەسە ی بە ئوتومبیلە کە ی خۆی بە کەسی کدا دەکێشیت و دەیکوژیت، جا

به تایبعت له سهر خودی کردهوه که داداگایی ناکریت چونکه خاوهنی راسته وخوی کردهوه که بریتیه له ئوتومبیله که، به لکو له سهر به دهست هیئانی کردهوه که لئی ده پینچریتیه وه. ئه وه که سهی کرێکاره کانی هیئاوه تا کۆناو (حهز) ێک یاخود بیریکی بۆ هه لکه نه له چهقی رینگای گشتی، ئه مه که سه له سهر ئه وهی سزا نادریت که بکه ره، چونکه ئه وه نه یکرده وه به لکو کرێکاره کان کردوو یانه، به لکو له سهر به دهسته هیئانی کردهوه که سزا ده دریت.

خوای بێ وینه له سهر به دهسته هیئان (کسب) ی کردهوه که لپی چینه وه له گه ل بنده دا ده کات، واته له سهر ئه وه پالنه رو سووربوونه ده روو نیه ی که هانده ری ئه نجامدانی کاره که یه، به به لگه ی ئه مه فه رمایشته ی خوای مه زن: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ﴾ البقرة: ۲۸۶. واته: (خوای گه و ره ئه رك ناخاته سه ر ه یچ که سینک مه گه ر به قه ده ر توانای خو ی نه بی ت، هه ر کاریکی چا ک ئه نجام بدات قازانجی ته نها بۆ خو به تی و هه ر خرا به یه کی کرد بی ت ته نها یه خه ی خو ی ده گریت). خودای تاک و بێ ها وه ل ده فه رموو ی ت: ﴿الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ﴾ غافر: ۱۷. واته: (ئه مه رو ه مه مو که س پادا شتی کارو کرده وه ی خو و ه رده گریت). هه ره وه ها ده فه رموو ی ت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِلَامَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرُونَ﴾ الأنعام: ۱۲۰. واته: (به راستی ئه وان ه ی گونا ه و تا وان ئه نجام ده دن له ئاینده دا سزا و تۆ له ی گونا ه و تا وانه کانیان یه خه یان پی ده گریت). ئه مه ئایه تانه به لگه ن له سهر ئه وه ی که سزا و پادا شت په یوه سته به به ده سه ته یئانی کرده وه له لایه ن مرۆقه وه، واته: هاندران و پالترانی به ره و ئه وه شته ی فه رمانی پیکاره جیبه جیی بکات و ئه وه شته ش که فه رمانی پیکاره رینگری لئ بکات. خوای گه و ره ویستویه تی به دیه یئانی کرده وه که و تا وانا به سه ردا شکانی به نده که په یوه ست بی ت به ئاراسته و پالنه ری ده روو نیانه وه، تا ببی ته شی وه تۆمارێک و ئه وه پالنه رانه ی تی دا تۆمار بکرین که به رجه سته بوونه له شی وه ی کرده وده ا.

## ئه‌گهر وترا:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَلَوْ شَاءَ لَهْدَنَكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ النحل: ۹. واته: (خۆ ئه‌گهر خوا بیویستایه هیدایه‌تی هه‌ر هه‌مووانی ده‌دا به‌گشتی). هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرَهُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ یونس: ۹۹. واته: (خۆ ئه‌گهر په‌روه‌ردگارت بیویستایه - ده‌یتوانی به‌زۆر و به‌ناچاری - هه‌ر هه‌موو دانیشتوانی سه‌ر ڕووی زه‌وی باوه‌ر به‌یئن، جا ئایا تۆ "ئه‌ی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم)، ئه‌ی ئیماندار" ئه‌ته‌وی زۆر له‌خه‌لکی بکه‌ی بۆ ئه‌وه‌ی ڕوادار بن؟!). ئه‌مه‌ ئه‌وه‌ ده‌سه‌لمیئت که‌ ویستی مڕۆڤ - له‌ ده‌ستی توانستی خوای گه‌وره‌دایه‌.

**وه‌لام:** واتای ئه‌م ئایه‌تانه‌ ئه‌وه‌یه: خوای بالاده‌ست و خاوه‌ن شکۆ ئه‌گهر بیویستایه‌ ئه‌وا به‌ میه‌ری خۆی وای له‌ به‌نده‌کانی ده‌کرد که‌ باوه‌ر هه‌لبژێرن، هه‌واو هه‌وه‌سیان ڕه‌ت بکه‌نه‌وه‌، به‌لام خوا ئه‌مه‌ی نه‌ویست، به‌لکو ویستی وابوو که‌ مڕۆڤ له‌ نیوان دوو ڕینگه‌ و لادا دابنیت و هه‌ر یه‌که‌شیان کیشی بکات بۆ لای خۆی، که‌ بریتین له‌: نه‌فس به‌ ئاره‌زوو و هه‌واو هه‌وه‌سه‌که‌ی و عه‌قل به‌ دانایی و لی‌زانیه‌که‌ی. تا واتای پاسپێران و ئه‌رکداری (تکلیف) و تیکۆشان له‌گه‌ڵ ده‌روون له‌ پیناوی خودا به‌ ڕۆشنی ده‌ربکه‌ویت، ئه‌گهر ئاوا نه‌بوایه‌ خودا پاداشتی بۆ گوێڕایه‌ڵان و خۆراگرانی سه‌ر ڕینگه‌ی پاست ئاماده‌ نه‌ده‌کرد، سزاو ئازاریشی بۆ تاوانکاره‌ له‌ ڕی‌ ده‌رچوه‌کانی دانه‌ده‌نا.

ئالیه‌وه‌ خوای گه‌وره‌ ویستی مڕۆڤی له‌ نیوان میه‌رو سزای خوای داناو. جا هه‌ر که‌سی باوه‌ری به‌ خواو په‌یامداری پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم) هه‌بیئت، نه‌فسی خۆی ڕاهینا له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ڕووبه‌ڕووی حه‌ق و راستی نه‌بیته‌وه‌، تیکۆشا دژی ئاره‌زووه‌کانی، ئه‌وا خوای گه‌وره‌ سه‌ری ده‌خات و یارمه‌تی ده‌دات.

خودای بێ‌ وینه‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿وَالَّذِينَ آهْتَدُوا زَادْهُمْ هُدًى وَالَّذِينَ تَقَوَّلُوا﴾ محمد: ۱۷. واته: (ئه‌وانه‌ش ڕی‌بازی هیدایه‌ت و ئیمانداریان گرتۆته‌ به‌ر به‌ گوفتاری پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) هیدایه‌ت و دینداریان گه‌شه‌ ده‌کات و په‌ره‌ده‌سیئت، خواش شاره‌زایی و

پاریزکار و دنیایی زیاتری پیبه خشین. خودای مهزن ده فهرموویت: ﴿وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ أَحْتَدَوْا هُدًى﴾ مريم: ۷۶. واته: (نهوانه ی رپیازی هیدایه تیان گرتوته بهر خوا زیاتر هیدایه تیان ده دات). ههروه ها ده فهرموویت: ﴿يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ﴾ المائدة: ۱۶. واته: (خوا به و قورئانه پیروزه هیدایه ت و رپنمووی نه و که سانه ده کات که: شوین په زامه ندی خوا که وتوون، به ره و رپیازه کانی ناشتی و ناسووده یی و له تاریکیه کانی ده ریاند هینیت و رزگاریان ده کات و ده یانخاته ناو پروناکیه وه).

به لام نه وهی لاریی کردن و دوژمنایه تی خواو پیغه مبه ره که ی کرد بیت، بوویته خرمه تکاری هه وهس و ناره زووه کانی، کاتیک ناموژگاری کراو به خششه کانی خوا ی به بیر هینرایه وه نه وا گو یچکه کانی که ر ده کردن له ناشتی دا، نمونه ی نه و که سانه ناویته ده کرین له گومرایی و سهر لیشیواویدا، خوا ی پایه بهرز فهرموویه تی: ﴿سَأَصْرِفُ عَنْ آيَتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلاًّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا﴾ الاعراف: ۱۴۶. واته: (نه و که سانه ی به ناحق فیز ده کهن له زه ویدا و خو یان به گه و ره ده نویتن (له خه لکی)، له مه وودوا پرووی دل یان و هره ده چهر خینم له تیگه یشتنی ثایه ت و فهرمانه کانم، خو نهوانه نه گهر ههر به لگه و نیشانه یه ک ببینن نه وه باوه ری پی ناکه ن، نه گهر رپیازی به رژه وه ندی دنیاو قیامت ببینن نه وه نایگر نه بهر، خو نه گهر رپیازی ناره زوو په رستی و گومرایی ببینن، نه وه ده یگر نه بهر و په یه وهی ده کهن). ههروه ها ده فهرموویت: ﴿يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا﴾ البقرة: ۲۶. واته: (زوریکی پی گومرا ده کات و زوریکی تریشی پی هیدایه ت و رپنمووی ده کات، به لام دیاره جگه له لارو ویرو یاخی و تاوانباران که سی تر گومرا ناکات).

نم یاسایه خوا یه رافه کاری نم فهرمایشته ی خوا ی گه وریه: ﴿فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ فاطر: ۸. واته: (به راستی خوا بیه ویت ههر کهس گومرا بکات



دهيكات، همر كه سيكيش هيديايت بدات دهيدات). ههروهه دهفه رموويت: ﴿وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾ (الرعد: ۳۳. واته: (جا همر كهس بههوى كارو كردهوى خراپيهوه خوا ون بكات، ئيتير كهس نيبه هيديايتى بدات).

مہبہ سستی نہ وہیہ کہ: خوی گہورہ بیّ توانا نییہ لہوہی ھۆکارہ کانی پَینمووی و  
ہیدایہت بختہ دلی گومراترین بیّ باوہرہوہ، ھۆکارہ کانی گومریش بختہ دلی چاکترین  
بہندہ باوہردارہ کانی.

به لّام خَوای گه‌وره به به‌خشنده‌یی و میه‌رو چاکه‌ی خۆی له‌سه‌ر خۆی پتو‌یست کردووه که: که‌س گومرا نه‌کات مه‌گه‌ر یه‌کی‌ک پشت له‌هۆکاره‌کانی رینوویی و هیدایه‌ت بکات، هۆکاره‌کانی هیدایه‌ت نزیک بخته‌وه له‌هه‌ر که‌سی‌ک که پیدایه‌تی له‌سه‌ر وه‌لامدانه‌وه‌ی بانگه‌وازو جێبه‌جێ کردنی فهرمانه‌کانی خَوای گه‌وره بکات<sup>(۱)</sup>.

(۱) نه هلی سوننه پټی وایه: رینموویی خوی مه زن بۆ به نده کانی له دوو رووه ویه:

**یه کهم:** له پړوی پږشن کړدنه وې پاستی و نزا بڼ کړدنی و به لگړ له سړ بهر پیا کړدنی. دروسته لهم پړوه و هیدایته دان بدریته پال پیغه مېهران و هر باغوازیکی تر که بانگه وازی ده کات بڼ لای خودا، له بهر نه وې نه وانه پړپړون که ره وې ناراسته کاری بهندن. نه مهش پاقه و ته نیلی نه م فرماشته ی خودای گوره یه که دهر باره ی پیغه مېهر (صلی الله علیه وسلم) ده فرمویت: ﴿وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ الشوری: ۵۲. واته: بهر پاستی تو بانگه وازی ده که یت بڼ لای خودا. نه م جزره هیدایته له لاین خودا سر جه م راس پیراو نه رکداره کان (مکلفین) ده گړته خو.

**دووهم:** پښتووی و هیدایهت درانی بڼده کان له لایمن خواوه به هوۍ بده پښتانی هیدایهت له دل و دروونیا نندا، ههروهک خودای گه ووره باسی کردووه: ﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَفْرَحْ بِهِ سَعْدَرُهُ﴾ **لِلْإِسْلَامِ** ﴿الأنعام: ۱۲۵. واته: (جا نهو کهسهی "خیری تیدا بیت" و خوا بیهویت هیدایهتی بدات، نهوه سینهی ساف و پاک و ناماده دهکات بو نایینی نیسلام). جا نهو پښتووی و هیدایهته تاییهته بهوانهی بانگهوازو هیدایهتیان وه درگرتووه. ههرو زیاتر جهخت کردنوهوی نهو فرمایشتهی خودای بی وینه نهو نایهته دابهزی: ﴿وَاللَّهُ يَدْعُوْا إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ یونس: ۲۵. واته: (خوای گه وورهش بانگهواز دهکات بو بههشتی پر له ناشتی و شادی و ناسایش، ههرو کهسینک نهو زاته بیهویت پښتوویی دهکات بو پښتو و پښازی راست و دروست). مه بهستی نهو فرمایشته: هیدایهتدان و پښتووی کردنی دل و دروونه کانه که ته نهو خودای بالادهست و خاوهن شکو توانای بهسردا هیه. له بهر نهوه له بارهی پیغمبر (صلی الله علیه وسلم).

## ئه‌گەر و ترا:

ئەم فەرماشته‌ی خۆی گه‌وره: ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ الإنسان: ۳۰. واته: (ئێوه چیتان پێناکریت و هیچ کاریکتان پێ ئەنجام نادریت، مه‌گەر خوا ویستی له‌سه‌ر

ده‌فهرموویت: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَئِنْ اللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ القصص: ۵۶. واته: (به‌راستی ئەم پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) تۆ ناتوانیت ئیمان و باوهر بیه‌خشیت به‌و که‌سه‌ی خۆشت ده‌ویت، به‌لکو خوا هه‌ر که‌سیکی بویت ده‌یخاته سه‌ر ڕێگه‌ی راست و ئیمانی پێ ده‌به‌خشیت). که‌چی خۆی گه‌وره وه‌سفی پێغه‌مبه‌ری کردووه (صلی الله علیه وسلم) به‌وه‌ی هیدایه‌ت ده‌ری خه‌لکه‌ بۆ سه‌ر ڕێگای راست. ئەو ڕێنموویی و هیدایه‌تدانه‌ی خۆدای گه‌وره داویه‌ته پال پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) بریتیه له ڕێگه‌ی ڕوونکردنه‌وه و بانگه‌وازی کردن، ئەو هیدایه‌تدانه‌ی نه‌داوه‌ته‌وه پال پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) که‌ به‌یوه‌سته به‌ دل و ده‌روون گوشاد کردن و وه‌رگرتنی راستییه‌وه.

گومراکردنی گومرا‌بووان له‌لایه‌ن خوداوه، به‌ واتای ئەوه‌یه که‌ گومرا‌یی و لادان له‌ راستی له‌ دلایه‌ن ده‌یه‌نینیت. پێویسته ئەم دوو فەرماشته به‌و واتایه ڕا‌قه بک‌رین: ﴿وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ، يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصْعَقُ فِي السَّمَاءِ﴾ الأنعام: ۱۲۵. واته: (ئەو که‌سه‌ش خوا بیه‌ویت گومرا‌ی بکات، ئەوه دلی ده‌گوشیت و سینگی توند ده‌کات و هه‌ناسه‌ی سوار ده‌بیت، هه‌ر وه‌ک ئەوه‌ی به‌ره‌و ئاسمان به‌رز بێته‌وه). هه‌روه‌ها ده‌فهرموویت: ﴿يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ النحل: ۹۳. واته: (ئەوه‌ی بیه‌ویت ڕێبازی هیدایه‌ت بگ‌ریت ڕێنموویی ده‌کات، ئەوه‌ش ڕێبازی گومرا‌یی بگ‌ریت به‌ره‌و موله‌تی ده‌دات و زۆری لی ناکات). خودا هه‌ر که‌سیک گومرا‌ بکات ئەوه به‌ دادگه‌ری خۆیه‌تی، هه‌ر که‌سیکیش هیدایه‌ت بدات به‌ چاکه و به‌خششی خۆیه‌تی.

قه‌ده‌ریه‌کان و مو‌عته‌زیله‌کان پێیان وایه: هیدایه‌ت و ڕێنموویی ته‌نها به‌ واتای ڕێشاندان و نزاو ڕوونکردنه‌وه‌ی راستی دیت، هیدایه‌ت دانی دل و ده‌روون نییه. گومرا کردن له‌لای ناو‌یراوان دوو جو‌ره: یه‌که‌م: بو‌تریت: خودا به‌نده‌یه‌کی گومرا کرد به‌و واتایه‌ی خودا ناوی له‌و که‌سه ناوه گومرا بوو. جو‌ری دووهم: به‌و واتایه‌ی خودا سزای که‌سه‌که‌ی دا له‌سه‌ر گومرا بو‌ونه‌که‌ی. به‌غدادی ئەم بۆ‌چو‌نه‌ی قه‌ده‌ریه‌کان و مو‌عته‌زیله‌کانی به‌ هه‌له‌ داناوه له‌ ڕووی زمانه‌وانی و واتاوه.

دوو خواپه‌رسته‌کان (الثنویه) پێیان وایه: ڕێنموویی و هیدایه له‌لایه‌ن نو‌وره‌ویه، گومرا‌بو‌ونیش له‌ تاریکیه‌وه‌یه.

ئاگر په‌رسته‌کان بۆ‌چو‌نیان وایه: هیدایه‌ت دان له‌ خواوه‌یه، گومرا بو‌ونیش له‌ شه‌یتانه‌وه‌یه (که‌ به‌ شه‌ریعه‌ن ناوده‌بریت). / أصول الدين للغزنوي ۱۴۰-۱۴۲ و ۸۳.

بیټ). ئاماژه به بۆ ئهوهی که مرۆف هیچ ویستیکی نییه، مهگه به ویست و پهزامهندی خوای گهوره نهیټ.

**وهلامه کهی:** ئایه ته که ئهوه پروون دهکاتهوه که مرۆف نه دهبووه خاوهنی ویست له ناخی خۆیدا و نهشی دهتوانی سهپشک بیټ و ئهوه پهفتاره بکات که خۆی دهیهوټ ئهگه خوای گهوره ئهوه نهیته مهزنه ی له ناخی مرۆف داننه نابوایه<sup>(۱)</sup>.

**ئهگه وترا:**

ویستی خوای گهوره تهواو و پههایه، جا چون دهکریټ ئه ندیشه ی ئهوه بکهین که مرۆف خاوهن ویست بیټ له پال ویستی خوادا، پاش ئهوهی داغاننا بهوه که مرۆف خاوهنی ویستی ئازاد و سهپشکه؟.

**وهلامه کهی:** ئهوهیه کردهوه خۆنه ویست و ناچاریهکان، مرۆف هیچ توانا و ویستیکی به سهردا ناشکیټ، بهلام ئهوه کردهوانه ی که مرۆف سهپشکه و به ویستی خۆی ئهنجامی ده دات، ئهوا ئهوه کردهوانه چهقی راسپیتران و ئهرکدارین. جا خوای پایه بهرز ویستی وابوو تۆ ویستت هه بیټ، کهواته ویستی خوای گهوره له گهڵ هه موو ئهوه شتانه دایه که مرۆف ئهنجامی ده دات و هه لئ ده بژیټ، بهم پییهش تیکگیران نییه له نیوان ویستی خوای گهوره و ئهوهی مرۆف به ویستی تاییه تی خۆی دهست نیشانی دهکات و ئهنجامی ده دات.

گریان ئهگه خوای گهوره ویستی له سهر شتی که نه بوو که تۆ هه لئ بژاردبوو به ویستی خۆت، واتای وایه خوای گهوره ویستی له گهڵ ویسته که ی تۆ دا نییه، ئهوه ویسته ی که تۆی ناراسته کردووه بۆ ئهوه کاره، ئه مهش پیچه وانه یه له گهڵ ئهوهی پیشت سه لیټرا که خوای گهوره ویستیه تی تۆش خاوهن ویست بیت، بهم پییه ئهوه گریانه پوچهل بووه وه که پیی وایه خودا ویستی له سهر ئهوه شته نییه که بهنده دهیهوټ.

<sup>(۱)</sup> کبری الیقینیات الکونیة ۱۶۶ و لاپه رهکانی دواتر، بروانه: رساله القضاء و القدر للشیخ محمد متولي الشعراوي.

**بۆ نمونه:** خزمه‌تکارێکت هه‌یه، ده‌ته‌وێت شاره‌زای راست‌گۆییه‌که‌ی بییت له‌ خزمه‌ت و هه‌لسوکه‌وت و مامه‌له‌که‌یدا، بۆ ئهم مهبه‌سته ئه‌ندازه‌یه‌ک پاره‌ی پێی ده‌ده‌ی، تا پێداویستیه‌کان بکڕیت له‌ بازار، به‌ ئازادیه‌کی ته‌واو هه‌لسوکه‌وت به‌ پاره‌که‌ ده‌کات، بێ ئه‌وه‌ی چاودێری‌کی له‌سه‌ر بییت.

تۆ ویستوته له‌و کاره‌دا خزمه‌تکاره‌که‌ ئازاد بییت، له‌وه‌ی هه‌ر شتێک بکات یان نه‌یکات، به‌لکو خزمه‌تکاره‌که‌ ته‌نها به‌ قسه‌ی ده‌روونی بکات، تۆش ویستوته که‌ خزمه‌تکاره‌که‌ به‌ ئازادی هه‌لسوکه‌وت بکات تا لایه‌نه‌ شاراهه‌کانی بزانی، جا چ ناپاکی بکات له‌ سپاره‌که‌ی یان سپاره‌که‌ی بپاریزیت، ئه‌وا تۆ هه‌ر دوو ده‌ره‌نجامه‌که‌ت مهبه‌سته، جا ئه‌و ده‌ره‌نجامه‌ت پێی خۆش بییت یان پێت ناخۆش بییت.

به‌م پێیه‌ ده‌ره‌نجامی ویستی مرۆڤ—له‌ ئاست ویستی خوای گه‌وره‌ وه‌ک ویستی خزمه‌تکاره‌که‌یه‌ له‌ ئاست ویستی گه‌وره‌که‌ی، ته‌نها ئه‌و شته‌ له‌ مولکی خودا و بونه‌وه‌ردا ڕووده‌دات، که‌ خوای گه‌وره‌ ویستی له‌سه‌ر بییت، ئه‌مه‌ش دژ نییه‌ له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی که‌ خودا ویستی به‌ به‌نده‌ داوه‌، تا ئه‌و شته‌ ده‌ست بڤات که‌ ده‌یه‌وێت به‌بی ناچار کردن، تا لایه‌نه‌ شاراهه‌که‌ی به‌نده‌ له‌ هه‌لسوکه‌وته‌که‌یدا به‌رجه‌سته‌ بییت و ده‌ریکه‌وێت، به‌مه‌ش شایه‌نی پاداشت یان سزای خوایی بییت<sup>(١)</sup>.

<sup>(١)</sup> کبری‌ الیقینیات الکونیة ١٦٢.

ده‌ر‌دیر له‌ (شرح‌ الحریدة ٦١-٦٢) وتویه‌تی: (نه‌گه‌ر وتت: ئیمه‌ توانای به‌ده‌یه‌تانی کرده‌وه‌مان نه‌بییت، که‌واته‌ چۆن ده‌بییت کرده‌وه‌ بدریته‌ پال ئیمه‌، چۆن ده‌بییت نه‌رک‌دار بین به‌ کرده‌وه‌و ڕوی گو‌فتارمان تیبک‌ریت به‌و هۆیه‌وه‌، خودای مه‌زن ده‌فه‌رموویت: ﴿وَقُلْ أَعْمَلُوا فِی سَبِیْلِی اللَّهُ عَمَلُکُمْ وَرَسُولُهُ﴾ التوبة: ١٠٥. واته‌: (به‌و خه‌لکه‌ بلی: ئیوه‌ هه‌رچی ده‌توان له‌ کارو کرده‌وه‌ نه‌نجامی بدن، چونکه‌ خوا کارو کرده‌وه‌تان ده‌بینیت). ئهم ده‌قانه‌ له‌ قورئانی پیرۆزو سوننه‌تی به‌پێزدا گه‌له‌ک زۆرن.

ده‌لێین: که‌ کرده‌وه‌کان ده‌درینه‌ پالمان له‌ ڕوی به‌ده‌سته‌پێنان "کسب" هه‌یه‌، نه‌ک له‌ ڕوی دا‌هێنان و دروست کردن. ڕوونکردنه‌وه‌ش له‌سه‌ر ئه‌مه‌، توانای خودا شته‌کانی له‌ نه‌بوونه‌وه‌ هێنایه‌ بوون به‌ ویستی خۆی، ئهم ده‌رخستن و هێنانه‌ بوونه‌ش به‌ به‌ده‌یه‌تانی و دروست کردن ناوده‌بریت، ئه‌مه‌

مه‌به‌ستی په‌یوه‌ست بوونی توانای ه‌ربوو و بـی س‌ره‌تا، س‌ه‌بارت به‌ توانای ئی‌مه‌ شه‌وا په‌یوه‌ست بووه به‌ ه‌ندیک له‌ کرده‌وه‌کان، شه‌ویش شه‌و کرده‌وه‌ان‌ه‌ن که‌ خ‌و‌ی‌س‌ت‌ن و م‌ر‌و‌ف‌ه‌ ت‌ی‌ا‌ی‌ا‌ن‌د‌ا س‌ه‌ر‌ی‌ش‌که‌، واته: شه‌و کرده‌وه‌ان‌ه‌ی که‌ به‌ مه‌به‌ست و ویستی خ‌و‌م‌ان ده‌یک‌ه‌ی‌ن شه‌مه‌ش به‌ده‌یه‌ت‌ان نیی‌ه‌. شه‌م په‌یوه‌ست بوونه‌ی مه‌به‌سته‌که‌مان به‌ کرده‌وه به‌و شی‌وه‌یه‌ی که‌ ده‌مان‌ه‌و‌یت بریتیه له‌ به‌ده‌سته‌یه‌ت‌ان "ک‌س‌ب". په‌یوه‌ست بوونی توانای خودا به‌ کرده‌وه‌که‌ بریتیه له‌ به‌ده‌یه‌ت‌ان‌ی کرده‌وه‌که‌، په‌یوه‌ست بوونی توانای ئی‌مه به‌و پی‌یه‌ی ده‌مان‌ه‌و‌یت بریتیه له‌ به‌ده‌سته‌یه‌ت‌ان نه‌وه‌ک به‌ده‌یه‌ت‌ان. کرده‌وه خ‌و‌ی‌س‌ت و س‌ه‌ر‌ی‌ش‌کی‌ه‌ کا‌م‌ان دوو توانای پی‌وه په‌یوه‌ست بوونه، توانای ه‌ربوو و بـی س‌ره‌تا، توانای په‌یدابوو، جا توانای په‌یدابوو هیچ کاری‌گ‌ه‌ری‌ه‌ که‌ی نیی‌ه له‌س‌ر کرده‌وه‌که‌ ته‌ن‌ها به‌راورد کردن نه‌بی‌ت. خودا له‌و کاته‌ی به‌نده سور ده‌بی‌ت له‌ س‌ر شه‌غ‌ام‌د‌ان‌ی کاره‌که‌ شه‌وا کرده‌وه‌که‌ دروست ده‌کات نه‌ک به‌و شه‌ویه‌وه دروستی ب‌کات، ب‌و‌غ‌ونه: سووتان له‌و کاته‌ی شا‌گ‌ر ده‌گاته دار، جا له‌و لای‌ه‌نه‌ی خودا ئاره‌زوو و مه‌به‌ستی ب‌و‌ ئی‌مه دروست کردووه‌و هاو‌ر‌ی له‌گ‌ه‌ل‌یدا ه‌ر که‌ کرده‌وه‌که‌ی به‌ده‌یه‌ت‌ا شه‌وا توانا‌ش‌مان پی‌ده‌به‌خشیت، مه‌به‌ست‌مان شه‌ویه که‌ شه‌و کرده‌وه‌مان ده‌دریت‌ه پال و پروی گوتار‌مان تی‌ده‌کریت به‌و شه‌ویه‌وه، چونکه له‌ رو‌و‌که‌ش‌دا وا به‌ده‌ر ده‌که‌و‌یت که‌ شه‌مه کرده‌وه‌ی به‌نده‌یه. شه‌گ‌ر ته‌ماشای به‌ل‌گ‌ه‌ی یه‌کتایی خودا ب‌کریت شه‌وا ب‌و‌ ته‌ماشاک‌ر ده‌رده‌که‌و‌یت که‌ ته‌ن‌ها خودایه کرده‌وه به‌دیده‌یه‌ت‌یت، شه‌گ‌ر وانه‌ب‌وایه شه‌وا پی‌ویست ده‌بوو خودا هاو‌به‌شی ه‌ه‌ب‌وایا. به‌م شی‌وه‌یه زانرا که‌ په‌یوه‌ست بوونی توانای به‌نده بریتیه له‌ به‌راورد کردن‌ی توانای په‌یدابوو له‌گ‌ه‌ل کرده‌وه‌که‌ بـی شه‌وه‌ی کاری‌گ‌ه‌ری ه‌ه‌بی‌ت، ه‌ر به‌م شی‌وه‌یه کرده‌وه‌کان ده‌دریت‌ه پال به‌نده، وه‌ک له‌م فرمایشته پی‌رو‌زه‌دا هات‌وه: ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ﴾ البقرة: ۲۸۶. واته: (ه‌ر کاری‌کی چاک شه‌غ‌ام بدات قازان‌جی ته‌ن‌ها ب‌و‌ خ‌و‌یه‌تی و ه‌ر خ‌را‌پ‌ه‌یه‌کی کردیت ته‌ن‌ها یه‌خ‌ی خ‌و‌ی ده‌گریت). س‌زاو پاداشت له‌س‌ر کرده‌وه‌کان به‌ چاکه و به‌خشش و داد‌گ‌ه‌ری خودا دیاری ده‌کریت. نا له‌و کاته به‌نده به‌ س‌ه‌ر‌ی‌ش‌ک کراو ناو‌ده‌بریت، له‌و کاته‌ی خودای بـی وینه کرده‌وه‌که‌ به‌دیده‌یه‌ت‌یت به‌بـی شه‌وه‌ی توانای م‌ر‌و‌ف‌ه‌ هاو‌ر‌ی و هاو‌ته‌ریب بیت له‌گ‌ه‌ل‌یدا نا له‌و کاته‌دا به‌ ناچارکراو ناو‌ده‌بریت، خودای مه‌زن به‌ چاکه و به‌خشندیه‌ی خ‌و‌ی له‌گ‌ه‌ل ئی‌مه‌ی کردووه به‌وه‌ی له‌و حال‌ته‌دا ئی‌مه‌ی به‌ شه‌ر‌ک‌دار دانه‌ناوه، شه‌گ‌ر ویستی له‌س‌ر بوویا شه‌وا شه‌ر‌ک‌داری ده‌کردین).

## به‌شی پینجهم

### پیغمبرایه‌تی

له سیّ دەر وازه پیک دیت:

دەر وازه یه‌که: پیوستی مروّث به رنمای و هیدایه‌تی  
پیغمبرایه‌تی، گفتوگوو مشتومر کردن له‌گه‌ل ئه‌وانه‌ی  
تکۆلی له پیغمبرایه‌تی ده‌که‌ن.

دەر وازه دووهم: پیغمبرایه‌تی به‌شیوه‌یه‌کی گشتی: پیغمبرو  
په‌یام‌به‌ر له زمانه‌وانی و زار وهدا، حوکی ناردنی  
پیغمبران، سه‌لماندن پیغمبرایه‌تی، پیغمبرایه‌تی به  
هه‌لبژاردن و ده‌ستنیشان کردن ده‌بیت له‌لایه‌ن خودای  
گه‌وره‌وه، پیغمبران و په‌یام‌به‌ران مروّثن، ژماره‌و  
رێژه‌ی پیغمبران، ئهرکی پیغمبرایه‌تی، پیوستی باوه‌ر  
بوون به پیغمبران و په‌یام‌به‌ران، قورئانی پیروژو کتیبه  
ئاسمانیه‌کانی تر.

سیفەت و خەسڵەتەکانی پیغمبران و په‌یام‌به‌ران: پارێزراوی،  
راگه‌یاندنی به‌رنامه‌ی خودا، زیره‌کی و ژیری، نێرینه‌ بوون،  
پاک و سه‌لامه‌ت بوون له‌ که‌م و کورتیه‌کان. سروش:  
جووره‌کانی، چۆنیه‌تی دابه‌زینی، شتیکه‌ له‌ دهره‌وه‌ی سنووری  
دەر وون و نه‌فس، چه‌ند گومانیکی بی‌بنه‌ما له‌باره‌ی

سروش. موعیز، حوکی باوه پپوونی، سه رجه م کاره  
دهرئاساکانی تر.

دهرئاساکانی سییه: پیغمبه رایه تی به شیوه یه کی تایهت: سه لماندنی

پیغمبه رایه تی موحه ممد (صلی الله علیه وسلم): سه لماندنی،

موعیزه کانی، روه کانی ئیعجازی قورئان.

چهند گه واهیدریکی تر له سه ر پیغمبه رایه تی موحه ممد

(صلی الله علیه وسلم)، خه سلته کانی، هه مه لایه نی

شه ریه ته که ی، هاتنی پیغمبه ر له کاتیکدا که ماوه یه کی

زور بوو پیغمبه ران نه هاتبوون، ئه و مژدانیه ی دراوون

له باره ی هاتنیوه له کتبه کانی پیشوو، ئینجیلی برنابا.

په یامه که ی پیغمبه ر (صلی الله علیه وسلم) ته واکه رو کوئایی

شه ریه ت و په یامه کانه، په یامه که ی گشتگیره.

پله و پایه ی پیغمبه ر (صلی الله علیه وسلم)، تکه و

شه فاعه ته که ی، بنه ماکانی بانگه وازه که ی، له به رامبه ر

پیغمبه ری خوادا چیمان له سه ر پیویسته (صلی الله علیه

وسلم).

## دهروازه یهکهه

### پیویستی مروث به رینمای و هیدایهتی پیغهمبرایهتی

تیکرای عهقلمهندان کوکن لهسهه نهوهی عهقلی مروثیهکیکه له ریگهکانی گهیشته به زانست و زانیاری.

بهلام دوو دهسته و تاقم بهرههستی هم راستیهیان کرد:

**دهسته یهکهه:** دان دهنت به بوونی عهقلا، بهلام لهگهل نهوهشدا هیچ نرخیک بو پهی پیردن و زانیاریه عهقلیهکان دانانت. هم مهزهبی فیهلسوفه سوفاستایهکانی یونانه، نیسماعیلیهکانیش هم بوچوونهیان هیه که دهلین بوونی ماموستایهکی خوایی بو یارمهتی و پشتگیری پیویسته، نه ماموستایهش بریتیه له نیمای پاریزراو له ههله چ به نهقهست یاخود به راست، تنها نیمام راست و پوچله لیهک جیادهکاتهوه، راستی تنها لهسهه نیمام وهستاوه.

بههمان شیوه هم مهزهبی ههندیک له خو به صوفی زاناکانه، که پییان وایه خوربه (نیلهام) ریگهی زانین و گهیشته به زانیاری، نهوهک عهقل.

عهقلگهراکان بهرههچی هم رایهیان داوهتهوه، وهک: (غزالی) له هر دوو کتیهکهیدا (القسطاس المستقیم) و (مشکاة الأنوار)، ناوبراو نهوهی پوون کردوتهوه که عهقل پهی به زانیاریهکان دهبات، له راستی شته بهرههست و عهقلیهکان دهگات، حوکی دلنیاکهروهی راست لهم بارهوه دهردهکات، وهک چوون عهقل حوکم لهسهه ژماره دهبات هر چهند زوریش بیت.

نین هزمیش له بهرههچی نهوانه دهلین (خوربه) نیلهام تاکه ریگهی زانست و زانینه نهوهک عهقل، وتویهتی: نهوانه پروپاگهندهی نهوه دهکن که (خوربه) نیلهامیان بو دیت لهبارهی که کهسانی تر جگه لهوان به عهقلی سهههتا پهی پی نابهن، کهچی دوو



کەس لەوانەى بانگەشەى ئىلھام دەکەن لەسەر شتێک کۆک نین کە گوايه بە خورپە (ئىلھام) پەىيان پى بردوو، ئەگەر هەر کەسێکیش زۆر بە جوانى ڕووخسارى بانگەشەى برازىنیتەو، ئەوا هەر هىچ راستىە کى پى ناچەسپیت و هىچ پوچەلى و بەتالیکىشى پى نافەوتت<sup>(١)</sup>.

**دەستەس دووھەم:** نكۆلى لە عەقل دەكات بەو چەمكەى پېشوو كە پىى واىە رېگەىە كە بۆ گەشتن بە زانىارىيەكان، بۆچونىان واىە كە:هەستەكات تەنھا ھۆكارن بۆ زانىن و دەستخستنى زانىارى، ئەوھش كە بە عەقل ناو دەبرىت ھەر دەگەرپتەوھ بۆ ھەستەكان. ئەم تاقمە و شوپنكەوتوانى ئەم رېبازە ناسراون بە ھەستگەرايان ئەزموونگەرا ياخود ماددەگەراكان. ئەم رېبازە لەم دوايانەدا دەرکەوت لە ئەوورپادا، گرنگرىن ھەلگىرانى ئەم بۆچوونە ئەوانەن: فرەنسىس بىكۆن، لە سالى ۱۶۲۶ز مردووھ، جون لوك، سالى ۱۷۰۴ز مردووھ، دىقىد ھيوم، سالى ۱۷۷۶ز مردووھ، ئەم رېبازە شوپنكەوتووى لە ھەموو دونيادا بەدابوو.

(۱) کتبیہ کہ مان: أصول الدین الاسلامی ۱۷۷، لہ کتبی ناوراودا ناماڑہ کراوہ بڑ: القسطاس المستقیم، والإحكام لابن حزم ۱۴/۱ و ناماڑہ بہت چہند سہرچاوہیہ کی تریش دراوہ۔  
تاقمہ سؤفستانہ کان نہ مانہن:

أ- گومانداریه‌کان (اللا أدریه): وتویانه: نیتمه گومانان ههیه، گومانیشمان له‌وه ههیه که گومانان ههیه، ئا به‌م شیویه.

ب- دژگه‌را (العنادية): وتوبانه: هەر بابەتێک که پێویستی بە بەلگە نەبێت یاخود هەر بابەتێکی تێوری ئەوا دژتکی هەبە بە ئەندازەی خۆی بەهێزە و پەسەند کراوە لەلایەن بیرو هۆشەوە.

پ- پڙههگهرا (العنديه): وتويانه: رښيازي هه څومهلنك راسته، نهگر به بارودڅخې نهوان بېټويت و ههلهيه نهگر به بارودڅخې غهيري نهوان بېټويت. دهكړيت دوو شتي دږيهك راست بن نهگر ههريهكهيان بدرته پال كهسينك و به بارودڅخې يهكيتك پټوريت، راستي له خودي هيچ شتكدانسه.

سهيرو نهم تاقمانه بکه لهم سه رجواندها: حاشية الطوسي على محصل افكار المتقدمين والتأخيرين ٤٠، الفصل لابن حزم ٤٣/١، المعالم الدينية ٤٩.

زانایان بەرپەرچی ئەم دوو تاقەمەیان داوەتەو بە لیکۆلینەوێ زانستی، کە لە میانە ی لیکۆلینەوێ کاندای سەلماندووێانە عەقل تەوانای پەیی پێردنی هەیه بێ یارمەتی وەرگرتن لە هەستەکان، نمونەشیان هێناوەتەو بە دیاردە ی (تەبئاتی) واتە: گواستەوێ فیکرو هزر یاخود دیاردە ی هەست کردن و پەپێردن بە فیکرو هزری کەسیکی تەبئاتی ئەوێ هەستەکان هیچ پۆلێک بێنن لەمەدا یان دیاردە ی پەوانی بێنن (الإستشفاف أو الجلاء البصري) کە هەست کردنە بە شتەکان یان پەوداوەکان بێ ئەوێ هەستەکان هیچ پۆلێک بێنن، ئەم لیکۆلینەوانە لەلایەن چەندین کۆنگرەو دانیان پێدانراوە<sup>(۱)</sup>.

سەرچەم مەزھەبە ئیسلامیەکان کۆک بوون لەسەر گرنگی عەقل لە پەرۆسە ی پەیی پێردندا، کەچی دانیان بەوەشدا ناوە کە عەقل بە تەنها ناتوانیت پەیی بە زۆرە ی شتەکاندا ببات، وەک: بابەتی باوەرپوون بەخودا و سیفەتەکانی، ئەو شتە ی بۆ خودا پێویستە، ئەو شتانە ی بۆ خودا دروستن، ئەو شتانە ی بۆ خودا نەبوو و ئەستەمە، هەرۆهە چ شتێک بۆ پێغەمبەر پێویست و دروست و ئەستەمە، لەبارە ی پۆژی دوای، لەبارە ی حوکمی بابەتەکانی تری بیروباوەر. هەرۆهە وەک بابەتی پەرۆشت، حوکمە کردارییەکان، ئەو کردەوانە ی چاک یاخود خراپن.

لەبەر ئەوێ خەلێک رای جیاوازی هەیه لەبارە ی ئەم بابەتانەو، دەکریت شتێک لە بەرژەوێندی خەلکانیکدا بێت کەچی هەمان شت مایە ی زیان بێت بۆ کەسانیکی تر، دەکریت هەندیک پەفتار لەلایەن خەلکانیک چاکەکاری و گەورە ی بێت کەچی هەمان پەفتار لەلای کومەلە خەلکیکی تر بێ پێزی و بێنرخنی بێت، بۆیە ئیسلام ئەرکی یاسادانانی بۆ عەقڵی مەرۆشەکان جێ نەهێشتووە، چونکە ئەمە سەرەکیشت بۆ گەرەلاوژی و ئازاوە. هەر لەبەر ئەمەش بوو کە پێنمایی پێغەمبەراییەت بۆ مەرۆش پێویست بوو.

(۱) کتێبە کەمان: أصول الدين الإسلامي ۱۷۹.

## گفتوگۆ و مشتومر کردن له گهڵ ئەوانه‌ی نکوڵی له پیغه مبه‌رایه‌تی ده‌که‌ن

خه‌ڵکانیک بۆچوونیان وایه مرۆڤ پیوستی به رێنمایی و هیدایه‌تی پیغه مبه‌رایه‌تی و  
سروش و نیگای په‌یام نییه. گوايه مرۆڤ ده‌توانیت ته‌نها پشت به‌خۆی و به‌عه‌قله‌که‌ی  
بیه‌ستیتله رێکخه‌ستی ژانیدا.

### ئه‌وانه‌ی نکوڵی له پیغه مبه‌رایه‌تی ده‌که‌ن، دوو پێرن:

پێری یه‌که‌م: نکوڵی له پیغه مبه‌رایه‌تی ده‌کات، چونکه نکوڵی له بوونی خوا ده‌کات،  
شتیکێ زانراوه‌که که‌سیک نکوڵی بکات له‌ره‌وانه‌کاری پیغه مبه‌ران که‌ خوای گه‌وره‌یه، ئەوا  
هه‌ر بێ چه‌ندو چوونی نکوڵی ده‌کات له پیغه مبه‌رو په‌یامبه‌ره‌کانی خودا.

گفتوگۆ و مشتومر کردن له‌گه‌ڵ ئەم پێرده‌دا به‌وه ناییت له‌سه‌ر سه‌لماندنی پیغه مبه‌رایه‌تی  
ده‌مه‌ته‌قییان له‌گه‌ڵ بکریت، به‌لکو ده‌بی‌ت له‌سه‌ر سه‌لماندنی بوونی خوای پاک و بێ وینه  
گفتوگۆیان له‌گه‌ڵ بکریت<sup>(١)</sup>. پێشتر قسه‌ له‌سه‌ر ئەمه‌ کراوه له‌ به‌شی خواناسی.

پێری دووهم: دان ده‌نیت به‌بوونی خوای بالاده‌ست و خاوه‌ن شکۆ و باوه‌ریشی پێ  
هه‌یه، به‌لام نکوڵی له پیغه مبه‌رایه‌تی ده‌کات، ته‌نها پشت به‌عه‌قلی خۆی ده‌به‌ستیت له  
دیاریکردنی چاکه و خراپه.

زۆریک له به‌راهیمه‌کانی هیند، صابئه‌کان، هه‌ندی له‌ فه‌یله‌سوفه‌کان له‌ پرزی پێشه‌وه‌ی  
ئەم پێره‌ ده‌گرن، هه‌ندیک له‌ به‌ رواله‌ت موسلمانانه‌کانیش به‌ فه‌لسه‌فه‌ی ئەوان کاریگه‌ر  
بوون وه‌ک: ئەبو حه‌سه‌ینی ئەحمه‌دی کۆری یحیای راوه‌ندی، ساڵی ٢٤٥ ک مردووه.

### ئه‌وانه‌ی نکوڵی له پیغه مبه‌رایه‌تی ده‌که‌ن، هه‌ندیک له‌ به‌لگه‌کانیان ئەمانه‌ن:

١- ئەوه‌ی پیغه مبه‌ران ده‌یه‌یتن له‌ دوو حاڵه‌ت به‌ده‌ر نییه‌ یان ئەوه‌تا عه‌قل ده‌یزانیت یان  
نایزانیت.

<sup>(١)</sup> تبصرة الأدلة ١/٤٤٦ و ٤٤٨.

ئه گهر پیغه مبهه ئه و شته هیئا که عقل دهیزانیته ئه و هیچ سوودی کله ره وانه کرانی نه بووه، چونکه عقل بهسه، ئه گهر ره وانه کرانی پیغه مبهه ران به ئامانج و مبههستیکی راست و دروست نه بیته ئه و کاته ده بیته شتیکی پرو پوچ.

ئه گهر شتیکی هیئا که عقل نایزانیته، ئه و عقل بۆ ههیه په سهندی نه کات و رهتی بکاته وه، چونکه شتیکی په سهند کراره که عقل په یی پیتی بیات<sup>(۱)</sup>.

وهلام: ئه م به لگهیه پروونه که پوچهل و بی بنه مایه، چونکه هه که سیک شاره زای په یامه ئاسمانیه کان بیته، ئه و ده زانیته که هه دوو لایهن له خوی ده گریته چ ئه وهی عقل دهیزانیته چ ئه وهش که نایزانیته.

جا ئه وهی عقل دهیزانیته ئه و ئه رکی ئه م په یامه ئاسمانیه جەخت کردنه وه بووه له سه ری.

سه بارت به وهش که عقل نایزانیته - که زیاترینیانه - ئه و په یامه ئاسمانیه کان رۆلی ریبه رو رینویتی که ری عقل ده بینن، ئه و زانیاریانه ده به خشیته له هه گبهی عقلدا نییه، عقل ئاراسته ده کات بۆ شتی چاک و به سوود<sup>(۲)</sup>.

۲- پیغه مبهه له ره گهزی ئه وانهیه که بۆ لایان ره وانه کراره، به بهرز دانان و به گه وه زانینی تاکیک له ناو هاو ره گهزه کانی و هاوشیوه کانی سته مه و ده رچوونه له داد په روهری و دانایی، ئه مهش شتیکی نه شیوا و نادرسته بۆ خوی دانای بالاده ست و خاوه ن شکۆ<sup>(۳)</sup>.

وهلام:

أ- خوی گه وه بۆ ههیه به فەزل و به خشی خوی یه کیك هه لئویریته له به ده یه تراوه کانی، وه ک چۆن بۆ ههیه جیاوازی نه کات له نیوانیاندا و یه کسانیان

(۱) الإرشاد للجويني ۳۰۳. تبصرة الأدلة للنسفي ۴۴۴/۱، نه مه به لگه ی به راهیمه کانه.

(۲) كشف المراد ۳۷۵.

(۳) تمهيد الأوائل ۱۲۷. تبصرة الأدلة ۴۴۴/۱.

بکات، چونکه ئەمه دادگهریی و راستی سه‌ره‌رشتی خودایه. خوای گه‌وره له‌پێناو ره‌گه‌ز هیچ که‌سیک پایه‌دار ناکات به‌سه‌ر که‌سیکی تردا له‌ناو هاو‌ره‌گه‌زه‌کانی، به‌لکو له‌به‌ر ئەمه پایه‌داری ده‌کات که شیای پهمام هه‌لگرته و دلسۆزه له‌کۆشه‌کانیدا<sup>(١)</sup>.

ب- به‌پێی به‌لگه‌که‌ی ئیوه پێویست ده‌بێت که خوای گه‌وره دادگه‌ر نه‌بێت، چونکه خوای گه‌وره له هه‌ندیک به‌دییه‌نراوه‌کانی زانست و هێزو عه‌قل و هه‌ستی ته‌واوی پێداوه، له هه‌ندیک تریشیاندا نه‌زانی و کویری و که‌م نه‌ندامی و نه‌خۆشی درێژ خایه‌نی به‌دییه‌ناوه.

ئیه‌وا ناڵین، به‌لکو ده‌لێن ئەمه بۆ به‌رژه‌وه‌ندی هه‌ر دوو لاکه‌یه و پێگه‌یه‌که بۆ سوودیکی گه‌وره، و خوای گه‌وره زاناره پێی. هه‌ر به‌م پێیه که خوای گه‌وره په‌یامبه‌ران په‌وانه ده‌کات بۆ به‌رژه‌وه‌ندی هه‌ردوولا، چ په‌وانه‌کراو چ نه‌وانه‌ی بۆیان په‌وانه‌کراوه، لوتف و میهریک بێت بۆیان بۆ پامان له به‌لگه‌ی عه‌قڵی، که فه‌رمانیان پێکراوه بۆی بگه‌رپێنه‌وه‌و کاری پێبکه‌ن<sup>(٢)</sup>.

٣- له دانایی و کارزانی خوا ناوه‌شیتته‌وه پێغه‌مبه‌رو په‌یامبه‌ر په‌وانه بکات بۆ لای نه‌وانه‌ی که ده‌زانیت باوه‌ری پێ ناهێنن و به‌درۆی ده‌خه‌نه‌وه، بۆیه خوا هه‌رگیز پێغه‌مبه‌ر په‌وانه ناکات، چونکه هه‌له‌یه.

وه‌لام:

به‌پێی به‌لگه‌ی ئیوه:

أ- دروسته پێغه‌مبه‌ر په‌وانه بکری‌ت بۆ لای نه‌وانه‌ی که ده‌زانیت هه‌ندیکیان له‌ناویاندا هه‌ن بانگه‌وازه‌که په‌سه‌ند ده‌که‌ن و سوودی لی وهرده‌گرن.

ب- خوای گه‌وره که‌سیک به‌دینه‌هێنیت که بزانی‌ت پێگه‌ی بی باوه‌ری ده‌گریته‌به‌ر.

<sup>(١)</sup> ته‌هید الاوائل ١٢٨-١٢٩.

<sup>(٢)</sup> ته‌هید الاوائل ١٢٩-١٣٠.

پ- خوای گه وره عه قله کان به به لگه نه هیئتیه وه نه یانکات به به لگه، هه روه ها خوای مه زن نه و شتانه ش که له عه قله دا یناوه له سر نه و که سه ی که نکۆلی له عه قل و به لگه کانی ده کات و عه قله که ی به گهر ناخات<sup>(۱)</sup>.  
 نه گهر و تان: زۆرتیک عه قلیان به به لگه هیئا وه ته وه.  
 ده لئین: زۆرتیکش باوهریان به پیغه مبه ران هیئا وه<sup>(۲)</sup>.  
 ۴- نه گهر خوای گه وره پیغه مبه رانی ره وانه کردو وه بۆ نه وه ی خه لکی له تاریکیه وه ده ربیتن و به ره و پروناکیان بیهن، نه و مه به ست و دانایی خوای گه وره ی باشر پایه دار ده بو نه گهر عه قله کانی ناچار کرد با بۆ باوهر هیئا پیتی.  
 وه لام: به پیتی به لگه ی ئیوه پیویست ده بیئت که بوتریت باشر و ابو، کاره که لیزانتر ده بو نه گهر هاتبایه خوای گه وره بانگی خه لکی نه کردبایه بۆ باوهر هیئا پیتی له ریگی به لگه ی عه قلی، به تاییه تی که خوای گه وره ده شزانیت که سانیک هه ن له ناو به نده کانی دا ناتوان به لگه بیننه وه به لگه هیئا نه وه یان له لا رۆشن نییه.  
 جا و باشر بو که که عه قله کانیان ناچار بکات بۆ باوهر هیئا به خودا، نه رکی تیرامان و به لگه هیئا نه وه یان نه خاته سه ر شان، به میهر و به خشنده یی خۆی به زیی به هه ر هه موویان بکات که به هزیه وه مل بۆ باوهر شل بکه ن وه ک فریشته کان<sup>(۳)</sup>.  
 ۵- به کیک له و شتانه ی په یامه ئاسمانیه کانپوچه ل ده کاته وه، نه وه یه که بینمانه چه ند که سیکله وانیه بانگه شه ی په یامداریان کردو وه، نه و به لگه به نه شیاه عه قلیه کان دیتنه وه له سه ر راستی په یامه کان، وه ک: (شعق بوونی ده ریا، به دیه یئانی و شتر له به رد، بوونی گۆیا ل به مار، چاک کردنه وه ی لال و به لکه ی زکماک، رۆیشتن له سه ر ئاو، به قسه هیئانی گورگ و ورده به رد... و هاوشیه کانیا ن)<sup>(۴)</sup>.

وه لام:

نه سه ته می نه و کارانه له دیدی ئیوه دا ده رناچیت له وه ی:

(۱) تههید الاوائل ۱۴۲. تبصرة الأدلة ۱/ ۴۴۴ و ۴۶۴.

(۲) الفصل لابن حزم ۱/ ۱۳۸.

(۳) الفصل لابن حزم ۱/ ۱۳۸.

(۴) تههید الاوائل ۱۳۵.

یان له چوارچێوه‌ی توانای خوای گه‌وره‌ دایه‌ت یاخود له داب و نه‌ریته‌کان بیه‌ت. ته‌گه‌ر وتیان: ته‌مه‌ له چوارچێوه‌ی ده‌سه‌لانی خوای گه‌وره‌دا نییه‌، ته‌وا به‌مه‌ بێ باوه‌ر بوونه‌ و ده‌رچوونه‌ له‌ ئایینه‌که‌یان، له‌سه‌ریشیان پێویست ده‌یه‌ت که‌ بێن خوای گه‌وره‌ ئاده‌م و سه‌رجه‌م بوونه‌وه‌ره‌کانی تری به‌دی نه‌هێناوه‌<sup>(١)</sup>. هه‌روه‌ها به‌لگه‌ش به‌رپا نه‌ده‌بوو له‌سه‌ر ته‌وه‌ی که‌ خوای گه‌وره‌ به‌دییه‌نه‌رو خاوه‌ن فه‌رمان و ده‌سه‌لانه‌ و چو‌ن بیه‌وێت ئاوا فه‌رمان و پێگه‌ری به‌سه‌ر به‌نده‌کانی ده‌کات، خودای گه‌وره‌ بۆی هه‌یه‌ یه‌کیک له‌ به‌نده‌کانی هه‌لبه‌ژیه‌ت تا پێناسه‌ی فه‌رمان و پێگه‌ری خودا بکات، به‌رنامه‌ی خودا به‌ به‌نده‌کان رابگه‌یه‌نێت، ته‌مه‌ کارێکی ته‌سته‌م نییه‌<sup>(٢)</sup>.

ته‌گه‌ر وتیان ته‌مه‌ شتی که‌ به‌پێی نه‌ریت ناکرێ بیه‌ت.

پێیان ده‌وتریت: جا چ شتی پێگه‌ر له‌وه‌ی خوای گه‌وره‌ نه‌ریته‌کان تێک بشکێنێت و ده‌رئاسا و موعجیزه‌ به‌رپا بکات له‌سه‌ر ده‌ستی پێغه‌مبه‌رانی وه‌ک به‌لگه‌یه‌کی ده‌ره‌شاهه‌ و گومان هه‌لنه‌گر له‌سه‌ر پاستگۆییان و دروستی بانگه‌وازه‌که‌یان.

٦- مروه‌ف خۆی ده‌توانیت ته‌نها به‌ زانسته‌ کاروباری ژیان و گوزه‌رانی پێکبه‌خات.

وه‌لام: به‌ دان پێدانانی زاناکان، سه‌رباری گه‌شه‌سه‌ندنی زانسته‌ ته‌وا هێشتان هه‌ر ده‌سته‌وه‌سانه‌ له‌ ئاست ئاشکرا کردنی زۆریک له‌ نه‌یه‌یه‌کانی بوونه‌وه‌رو مه‌ته‌له‌کانی ژیان. پاشان زۆریک له‌و تیۆرانه‌ی دوینی سه‌لمێنراو بوون ته‌مه‌رۆ به‌بێ بنه‌ما و پوچه‌ل ده‌رچوون.

ته‌گه‌ر وا دابنێن که‌ زانسته‌ دوا پێگه‌یه‌شتنی و کامل بوونی ده‌توانیت به‌خته‌وه‌ری و پێکخه‌ستنی ژیا‌نی مروه‌ف ده‌سته‌به‌ر بکات. ته‌وا شتیکی نکۆلی لێنه‌کراوه‌ که‌ زانسته‌ ناتوانیت ته‌وا ده‌سه‌لانه‌ی به‌سه‌ر ده‌روونی مروه‌فدا هه‌یه‌ت که‌ پێغه‌مبه‌رایه‌تی و یاسا

<sup>(١)</sup> ته‌هید الاوائل ١٣٥-١٣٦.

<sup>(٢)</sup> نه‌هایه‌ الاقدام للشه‌ستانی ٤٢١.

رێسا خواپەکان هەیانە، بۆیە پێغەمبەراییەتی دەسەڵات و پۆلی سەرەکی دەبێت لە پاکسازی کردن بۆ دەروونەکان و ئاراستەکردنیان بۆ خێرو خوشەویستی و ناشتی<sup>(۱)</sup>.  
 ۷- ئەو رێساو یاسایانەی مرۆڤ دایاندەنێت و لە سروشی ئەزمونی خۆی وەرێاندەگرێت، هەروەها پێداویستییه هاوچەرخیەکانی پێویستیان بە رێنمایی و هیدایەتی پێغەمبەراییەتی نییە.

وەلام: زۆر بوونی یاسا دەستکردەکانی مرۆڤ بەسەر دەروونی مرۆڤاییەتی زۆربەی کات تەنها زۆر بوونیکی پروکەشی، تەنانت جێبەجێ کردنی ئەم یاسا دەستکردانەش زۆربەی کات لەلایەن تاکەو بەشیوەیەکی پروکەشی دەبێت، هەر کاتیکی چاوی یاسا نەبیینیت تاکی لێی را دەکات، بەلکو زۆریکی لەو کەسانە دەنازێ بە لێهاتوویان لەبۆاری ساختەکاری و خۆدزییەوه لە دەستی سزاو دەسەڵاتی یاسا.

لە کاتیکیدا یاسا ئایینیەکان دەسەڵاتیان هەیە، بەسەر لایەنی دەروونی کەسی دیندار، زۆر دەبێت بەسەر دڵ و هەستەکانیدا، ئایین بە دەرو و دەروون (ظاهر و باطن) جێبەجێ دەکات، چونکە بروای وایە کە دانەری ئایین و دارپێژەی یاساکانی: ﴿يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ﴾ غافر: ۱۹. واتە: (ئەو خواپە هەمیشە چاوە خیانهتکار و ناپاکەکان دەناسێت و دەزانیت چی لە دڵ و دەروون و سینەکاندا حەشاردراوە). جێبەجێ کردنی یاساکانی ئایین هۆی پەزنامەندی و سۆزو بەخششی خواپە، سەرپێچی کردنیشی هۆکارە بۆ بۆ تورپیی و سزاکی.

پەيام و نامە ئاسمانییەکان، بریتین لە بەخشش و میهر و پەحمەتی خوایی بۆ مرۆڤاییەتی، خۆی گەورە فەرموویەتی: ﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَلَامًا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ نُوحٍ وَاللِّينَنَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَهَارُونَ وَصَلِّينَ وَأَتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ﴿١١٣﴾ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا ﴿١١٤﴾ رُسُلًا

(۱) کتێبە کەمان: أصول الدين الإسلامي ۱۹۶.



مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٦٣﴾ النساء: ١٦٣ - ١٦٥. واته (بهراستی نیتمه "وحی" و نیگامان بۆ تۆ ناردوو هه وه کو چۆن نیگامان بۆ نوح و پیغه مبه رانی دوا ی شه ناردوو هه، ههروه ها نیگامان ناردوو بۆ ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یه عقوب و "هه ندیک" له کو رانی یه عقوب و عیسا و ئه یوب و یونس و هاروون و سوله یان، زه بوریشمان به داود به خشیوو هه. بیگومان به سه رهاتی هه ندی له پیغه مبه راغان بۆ گێپراو یته وه، به سه رهاتی هه ندیکی تریشمان بۆ نه گێپرایته وه، به راستی خوا ی گه وه خۆ ی له گه لّ موسا دا گفتو گو ی یه کسه ری و راسته وخۆ ی ته نجام دا وه. پیغه مبه راغان "په وانه کردوو هه" که مژده دهرن (به ئیمان داران) و ترسی نه رن بۆ "یا خیه کان"، تا خه لکی هیچ به لگه یه کیان به ده سته وه نه مینیت دوا ی شه ی خوا پیغه مبه رانی بۆ په وانه کردوون، بیگومان هه می شه و به رده وام خوا بالاده ست و دانا یه).

❁ ❁ ❁ ❁ ❁

## دهروازه‌ی دووهم

### پیغهمبهر ایه‌تی به‌شیوه‌یه‌کی گشتی

#### وشه‌ی پیغهمبهر و په‌یامبهر له زمانه‌وانیدا:

وشه‌ی (النَّبِی) له بنچینه‌ی زمانه‌وانیدا: به همزه، بئ همزه هاتوو<sup>(۱)</sup>:

۱- جا نه‌گهر وشه‌که همزه‌دار بوو (النَّبِی) شه‌وه یان شه‌وتا:

أ- له (النَّبَأ) هاتوو، که بریتیه له هه‌وال، جا پیغهمبهر به (فَعِيل) به واتای ناوی بکه‌ر دیت: واته: (الْمَنْبِی) و هه‌وال له خوای گه‌وره به به‌نده‌کانی ده‌دات. یاخود (فَعِيل) به واتای ناوی به‌رکار، واته: هه‌وال پیدراو (الْمُنْبَأ، الْمُخْبَر)، چونکه فریشته له خواوه سروش و نیگا به پیغهمبهر راده‌گه‌یه‌نیت<sup>(۲)</sup>.

ب- له (النَّبِی) هاتوو، که بریتیه له ڕێگه‌ی ڕوون و ڕۆشن، چونکه پیغهمبهران شه‌و ڕێگایه‌ن که به‌نده ده‌توانی به‌هۆیانه‌وه به خوای گه‌وره بگات<sup>(۳)</sup>.

۲- نه‌گهر وشه‌که بئ همزه بوو (النَّبِی) شه‌وه یان شه‌وتا:

أ- همزه‌که‌ی سووک کراوه.

ب- داتا‌شراوه له (النَّبْوة) و (النَّبَاوة)، واته: به‌رزى و بلندى. شه‌ه‌ش به‌هه‌مان شیوه به (فَعِيل) به‌ناوی بکه‌ر یاخود به‌ناوی به‌رکار هاتوو، چونکه پیغهمبهر پله‌ی به‌رزتره له که‌سانی تر یاخود به‌رزکه‌ره‌وه‌ی پله‌یه<sup>(۱)</sup>.

<sup>(۱)</sup> نافع به همزه خویندویه‌تیوه، زۆریه‌ی زانایان بئ همزه خویندویه‌تیوه. / المسامرة ۲۳۲.

<sup>(۲)</sup> المسامرة ۲۳۲. هاوشیوه شه‌ه هاتوو له: لوامع الأنوار البهية ۱/ ۴۹.

<sup>(۳)</sup> لوامع الأنوار البهية ۱/ ۴۹.

وشه‌ی په‌یامبه‌ر (الرسول) له‌ زمانه‌وانیدا: وه‌رگه‌راوه‌ له‌:  
 أ- وته‌یه‌ی که‌ ده‌وتریت ده‌لێن: (جاءت الابل رَسَلًا) واته‌: وشتره‌کان به‌ ریز هاتن  
 به‌دوای یه‌کدا، جا په‌یامبه‌ر ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ شوێن هه‌وائی ئه‌و زاته‌ ده‌که‌ویت که‌  
 په‌وانه‌ی کردووه‌<sup>(٢)</sup>.

ب- له‌ به‌دوای یه‌کدا هاتنی شیر، که‌ بێ پچه‌ران دیت، چونکه‌ په‌یامبه‌ر ئه‌و زاته‌یه‌ که‌  
 سروش و نیگای بۆ سه‌ر داده‌به‌زیت به‌ دوای یه‌کدا<sup>(٣)</sup>.

### وشه‌ی پیغه‌مبه‌ر و په‌یامبه‌ر له‌ زاراوه‌دا:

قورئانی پیرۆز ئه‌و دوو وشه‌ی به‌یه‌که‌وه‌ له‌ یه‌ک فهرمایشتدا هه‌یناوه‌: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ  
 قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ...﴾ الحج: ٥٢. واته‌: ("ئه‌ی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم)"  
 پێش تۆ هه‌یج پیغه‌مبه‌ریکی په‌یامدارو بێ په‌یامان په‌وانه‌ نه‌کردووه‌). زانایان راجیان  
 له‌سه‌ر پوونکردنه‌وه‌ی ئه‌م دوو چه‌مکه‌ و چه‌ندین بۆچوونیان له‌م باره‌وه‌ هه‌یه‌، ئه‌مانه‌ش  
 گرنه‌گرتنیان:

#### بۆچوونی یه‌که‌م:

پیغه‌مبه‌ر: خوای گه‌وره‌ شه‌ریعه‌ت و به‌رنامه‌ (واته‌: یاسا و حوکه‌مه‌کان) ی بۆ په‌وانه‌  
 کردووه‌ جا چ فهرمانی پێ کردبێت بانگه‌وازی بۆ بکات و به‌خه‌لکی راییگه‌یه‌نیت یان نا،  
 جا ئه‌گه‌ر فهرمانی پێکرا به‌ راگه‌یاندن و بانگه‌واز کردن، ئه‌وا ئه‌و کاته‌ پیغه‌مبه‌ره‌ و  
 په‌یامبه‌ریشه‌.

جیاوازی نێوانیان بریتیه‌ له‌ فهرمان پێکران به‌ راگه‌یاندن و رانه‌گه‌یاندنی<sup>(١)</sup>.

<sup>(١)</sup> المسامرة ٢٣٢. القاموس المحيط مادة (النبا)، لوامع الأنوار البهية ٤٩/١، المواقف ٢١٧/٨-٢١٨،  
 شرح المقاصد للفتازاني ٥/٥، أصول الدين للبغدادی ١٥٤.

<sup>(٢)</sup> لسان العرب مادة (رسل).

<sup>(٣)</sup> أصول الدين للبغدادی ١٥٤.

پېغەمبەر گىشىگىرتە لە پەيامبەر، واتە: پېيۇستە ھەموو پەيامبەرىك پېغەمبەر بىت، بەپېچەوانە پېيۇست نىيە ھەموو پېغەمبەرىك پەيامبەر بىت<sup>(۱)</sup>.  
ئەم بۆچوونە بەناوبانگە<sup>(۲)</sup>، ئەمە بۆچوونى زۆرىيە زانايان و سەرچەم ئەشەرىيەكانە<sup>(۳)</sup>، مەھدەوى و قازى عىيازىش لە كىتەبەكەي (الشفاء) ئەم رايەي بە راست داناو، لەم بارەشەو و تويەتى: (ئەو بۆچوونەي كە راستە و چەندىن زاناي زۆر زەبەندى لەسەرن ئەوئەيە، كە ھەر پەيامبەرىك پېغەمبەرە، بەلام ھەر پېغەمبەرىك پەيامبەر نىيە<sup>(۴)</sup>).

### بۆچوونى دووھەم:

پېغەمبەر بىرىتە لەو مەزھەبەي خواي گەورە رەوانەي كەردو، بۆ ئەوئەي ئەو پەيامبەر رابگەيەنەت و بانگەوازي بۆ بىكات، كە لەلايەن خواو بۆي دابەزىو پەيامبەرىش ھەمان

(۱) المسامرة ۲۳۱، شرح الخريدة للدردير ۱۷، شرح الجوهرة للباجوري ۳۳.

(۲) شرح الخريدة للدردير وحاشية الصاوي عليه ۱۷، شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ۱۵۵، لواصع الأنوار البهية ۴۹/۱ و ۲۵۸/۲. باجوري لە (شرح الجورة ۳۳) وتويەتى: (لە نۆيان دوو چەمكەكە گىشتى و تاييەتى رەھا ھەيە، چونكە ھەموو پەيامبەرىك پېغەمبەرە، بەلام بەپېچەوانەو نا)، و لە (شرح الطحاوية ۱۰۵) دا ھاتو: (بەلام ھەك خودى پەيام ئەوا فراوانتە، چونكە پېغەمبەرايەتى بەشەيكە لە پەيام، لەبەر ئەوئەي پەيام و پېغەمبەرايەتى و شتى تىرش لە خۆ دەگىرت، بە پېچەوانەي پەيامبەران كە پېغەمبەران شتى تر لەخۆ ناگرن، بەلكو بەپېچەوانەو پەيامبەران بەشەيكن لە پېغەمبەران، جا پەيام ھەك خودى خۆي زۆر فراوان گىشىگىرتە و ھەك پەيامبەر تاييەت و ديارىكراو).

(۳) المسامرة ۲۳۱، لواصع الأنوار البهية ۴۹/۱، حاشية الصاوي على الدردير ۱۷، لە (شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ۱۵۵): وەسفى كراو بە چاكتىن پىتاسە.

(۴) حاشية المرجاني ۱۲/۱، حاشية الكليني ۹/۱، كفاية الطالب الرباني ۱۶/۱.

(۵) الشفاء ۱/ ۲۵۱، تفسير القرطبي ۷/ ۴۴۷۲، نقلا عن الشفاء.

مانای هه‌یه، که‌واته هه‌یج جیاوازییه‌ک نییه له‌نیوانیان، به‌لکو هه‌ردووکیان یه‌ک واتایان هه‌یه<sup>(۱)</sup>.

ئین هه‌مام ئه‌م بۆچوونه‌ی داوه‌ته پال هه‌ندی زانای لیکۆلهر<sup>(۲)</sup>، ئه‌م بۆچوونه مه‌زه‌به‌ی زۆربه‌ی موخته‌زیله‌کانه<sup>(۳)</sup>.

به‌ریه‌رچی ئه‌م بۆچوونه به‌م به‌لگانه دراوه‌ته‌وه:

۱- خوای مه‌زن ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ...﴾ الحج:

۵۲. واته: ("ئه‌ی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) پێش تو هه‌یج پێغه‌مبه‌ریکی په‌یامدارو بی په‌یامان په‌وانه نه‌کردوه...). ئه‌گه‌ر پێغه‌مبه‌ر وه‌ک په‌یامبه‌ر بووبایه ئه‌وا له‌م ئایه‌ته‌دا خوای گه‌وره پێغه‌مبه‌ری نه‌ده‌خسته پال په‌یامبه‌ر، چونکه په‌تکردنه‌وه‌ی شتی‌ک پێویست ده‌کات هاوه‌شیوه‌که‌یشی په‌ت بکریته‌وه<sup>(۴)</sup>.

۲- فه‌رمایشتی ئه‌بو زه‌ر، که‌ دواتر ده‌خریته‌پوو، له‌باره‌ی ژماره‌و ریژه‌ی پێغه‌مبه‌ران و په‌یامبه‌ران ئه‌وه‌ پوو ده‌کاته‌وه که په‌یامبه‌ران جیاوازن له پێغه‌مبه‌ران، به‌پێی بۆچوونی دووه‌م ده‌بی‌ت پێغه‌مبه‌ر و په‌یامبه‌ر یه‌ک بن، ئه‌مه‌ش پێچه‌وانه‌ی فه‌رمووده‌که‌یه<sup>(۵)</sup>.  
له‌م باره‌یه‌وه چه‌ند بۆچوونیکی تریش هه‌ن که ماوه نییه بۆ باس کردنیان<sup>(۶)</sup>.

<sup>(۱)</sup> المسایرة و شرحه المسامرة ۲۳۱ و حاشیة الصاوي على الدردير ۱۷ و أعلام النبوة للماوردی ۳۸ و المقاصد للتفتازاني ۵/۵، شرح الجوهرة للباजوري ۳۳ نقلا عن السعد التفتازاني، خير القلائد ۱۲۰ نقلا عن التفتازاني.

<sup>(۲)</sup> المسایرة و شرحه المسامرة ۲۳۱.

<sup>(۳)</sup> حاشیة المرجاني ۱۲/۱ و حاشیة الكلنبوي ۹/۱.

<sup>(۴)</sup> حاشیة الكلنبوي على الدواني ۹/۱.

<sup>(۵)</sup> المسامرة ۲۳۲، شرح المقاصد ۶/۵، حاشیة الكلنبوي، سه‌رچاوه‌کانی پێشوو. فه‌رمووده‌که‌ی ئه‌بو زه‌ر له‌ چوارچێوه‌ی بابته‌ی: (باوه‌ر به پێغه‌مبه‌ران و په‌یامبه‌ران) ده‌خریته‌پوو.

<sup>(۶)</sup> سه‌یری ئه‌مانه‌ بکه: حاشیة الكلنبوي على الدواني ۹/۱، حاشیة المرجاني على الدواني ۱۱/۱-۱۳، أعلام النبوة ۳۸، شرح المقاصد للتفتازاني ۵/۵، تفسير القرطبي ۷/۴۷۲، تفسير البيضاوي ۳۳۰، المسامرة ۲۳۱.

## حوکمی رهوانه کردنی پیغمبهران و په یامبهران

راجیایی ههیه له سهر حوکمی رهوانه کردنی په یامبهران و پیغمبهران، له م باره وه دوو بۆچوون هه ن:

۱- دروسته: به پیتی عه قل دروسته خوای گه وره پیغمبهران و په یامبهران رهوانه بکات ههر له ئاده مه وه تا پیغمبهری سهروه رمان موحه مه د (صلی الله علیه وسلم). رهوانه کردنی پیغمبهران و په یامبهران له سهر خوا پتویست نییه، ههروه که ئهسته میش نییه، به لکو رهوانه کردنی پیغمبهران و په یامبهران بریتیه له چاکه و به خششی خوایی. ئه مه بۆچوونی ئه شعهریه کانه <sup>(۱)</sup>.

۲- پتویسته: رهوانه کردنی پیغمبهران و په یامبهران له سهر خودا پتویسته. ئه مه بۆچوونی موخته زیله کان و فه یله سوفه کانه. ئه م بۆچوونه ی موخته زیله کانش له سهر رتسای پتویست بوونی ئه نجامی کاری چاک و چاکتره وه بنیاتنراوه، سیسته مه ی سه رکیشی بۆ چاکسازی مرۆیی به شتیه کی گشتی له دونیاو دوارۆژ ته نها به هۆی ناردنی پیغمبهرانه وه ده بیئت. ههر شتیکیش به ره و چاکه بچیت ئه و پتویسته له سهر خودا جیه جیتی بکات، پیتتر وه لآمدانه وه ی ئه شعهریه کافان له وباره وه خسته روو له کاتی دوان له سهر بابته تی (چاک و چاکتر) له لای موخته زیله کان <sup>(۲)</sup>.

<sup>(۱)</sup> شرح الجوهرة للباقری ۱۹۸، الإنصاف للباقرانی ۶۱، له کتیبی (نهاية الإقدام ۴۱۷) شههرستانی دا هاتووه: (ئه شعهریه کان و کۆمه لیک له ئه هلی سوننه بۆچوونیان وایه که بوونی پیغمبهرایه تی به عه قل دروسته، به واقعی هه بووه له به رچاو بووه، شتیک ئهسته میش نییه به هۆی ئه وه ی عه قل ده توانیت ئه ندیشه ی بکات و سه لماندوویه تی که ئهسته م نییه).

<sup>(۲)</sup> شرح الجوهرة للباقری ۱۹۸، له کتیبی (نهاية الإقدام ۴۱۷) شههرستانی دا هاتووه: (موخته زیله کان و کۆمه لیک له شیعه کان بۆچوونیان و ابووه که بوونی پیغمبهرایه تی پتویسته وه ک میهرو لوتفیک خوایی).

بۆچوونی فەیلەسوفەکان لەمەدا پێسای ھۆدارکردن یاخود سروشت بنیاتنراوە، جا دەلێن: کە خدا ھەبە پێویستە بەو ھۆیەو یاخود بەھۆی سروشتەو جیھان بێت، بەھۆی بوونی جیھانیشتەو پێویستە یەکیک ھەبێت چاکسازی بۆ بکات.

ئەشعەرییەکان بەرپەرچی ئەم بۆچوونەیان داوەتەو کە پێی وایە ناردنی پێغەمبەرەکان و پەيامبەرەکان پێویستە، بەو ھۆی خودای مەزن چی بێھۆیت ئەو دەکات و ناچار کراو نییە<sup>(١)</sup>.

۳- ئەستەمە: ناردنی پێغەمبەرەکان و پەيامبەرەکان بۆ خدا ئەستەمە. ئەمە بۆچوونی سەننەکان و براھمەکانە. پێیان وابوو کە ناردنی پێغەمبەرەکان و پەيامبەرەکان کارێکی پڕ پوچە و لە زاتی دانا و کارزان ناوەشیتەو، چونکە عەقل پێویستی بە پێغەمبەرەکان و پەيامبەرەکان نییە، ئەگەر شتێک عەقل پێی چاک بوو ئەو پێویستە لەسەری ئەنجامی بدات ئەگەر پێغەمبەر فرمانیشی پێی نەکات. ئەگەر شتێک عەقل پێی خراپ بوو دەبێت فرامۆش بکەیت ئەگەرچی پێغەمبەریش قەدەغە نەکات. جا ئەگەر شتێک نە چاک نە خراپ بوو، ئەو ئەگەر پێویستی پێبوو ئەو با بیکات ئەگەر پێویستیشی پێنەبوو با فرامۆشی بکات<sup>(٢)</sup>.

لە چوارچێوەی بابەتی: (گفتوگۆو مشتومڕ کردن لەگەڵ ئەوانە ی نکوڵی لە پێغەمبەرایەتی دەکەن) بەرپەرچیا ئەم گومانە درایەو.

### پێگە ی سەلماندن ی پێغەمبەرایەتی

سەلماندن ی پێغەمبەرایەتی تەنھا کاتێک دەبێت کە دوو شت بەیەکەو کۆ ببنەو:

**یەکەم:** بانگەشە کردنی پێغەمبەرایەتی.

**دووەم:** دەرخیستی دەرئاساو موەجیزە.

<sup>(١)</sup> شرح الجوهرة للباجوري ١٩٨.

<sup>(٢)</sup> شرح الجوهرة للباجوري ١٩٨، لە کتیبی (نهاية الإقدام ٤١٧) شەرستانی دا ھاتوو: (بەراھیمەکان و صابینەکان بۆچوونیان وابوو کە پێغەمبەرایەتی بەپێی عەقل ئەستەمە). عوسمانی کلیسی لە (خیر القلائد ١٢٦) ئەم حوکمانە ی باس کردوو.

جا هر که سی بانگه شهی پیغه مبرایه تی کرد و موعجیزه ی درخت وهك به لگه ی راستیتی بانگه شه که ی، نهوا نهو که سه پیغه مبره<sup>(۱)</sup>.  
دواتر به تیروته سه لی ده خریده پروو.

### پیغه مبرایه تی

#### به هه لئاردن و ده ستیشان کردن ده بیّت له لایهن خودای گهوره وه

پیغه مبرایه تی فەزل و به خششیکی خواجه هر به ندهیهك که خوی گهوره ویستی له سه ر بیّت پیتی ده به خشیت، جا که واته نهو پلهیه به ده ست نایهت به لکو ده به خشریت، هر چه نده به نده په رستشی زۆرو سهخت بکات و پاکسازی بۆ دهروون و رۆح بکات و جهستهش دووریگریّت له شتی نرم و خراب، نهوا هر نهو پلهیه ی ده ست ناکه ویت، به هه مان شیوه به میرات و زیره کی به ده ست ناهینریت، کۆمه لگهش هیچ کاریگه ری و رۆلّیکی نییه له مه دا<sup>(۲)</sup>.

خوی پاک و بهرز ده فهرموویت: ﴿اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ﴾ الحج: ۷۵. واته: (هر خوا به ویستی خۆی له فریشته کان و له خه لکیش فرستاده هه لده بریریت).

خوی بی وینه ده فهرموویت: ﴿قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تَلْقَائِي نَفْسِي إِنْ أَتَيْتُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ﴾ یونس: ۱۵. واته (نه ی موحه ممد (صلی الله علیه وسلم) پیمان بلی: من بۆم نیه له خۆمه وه بیگویم، من شوینی هیچ شتیک ناکه وم، جگه له وه نه بیّت که به وه حی یتیم ده گات).

<sup>(۱)</sup> الماسامة ۲۴۰، شرح المواقف للسید الشریف ۲۴۳/۸، المقاصد وشرحه للفتازانی ۲۷/۵، شرح العقائد النسفية للفتازانی ۱۶۸، شرح العقائد العضدية للدواني ۲۷۷/۲، كشف المراد ۳۷۷، المعالم الدينية ۹۶.

<sup>(۲)</sup> لوامع الأنوار البهية ۲۶۷/۲، شرح الجوهرة للباजوري ۲۱۱، المواقف وشرحه للسید الشریف ۲۱۸/۸، شرح المقاصد للفتازانی ۵/۵ و ۸، نهاية الإقدام ۴۶۲.



هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ﴾ النحل: ۲. واته: (په‌روه‌ردگار، خۆی فریشته‌کان به‌ په‌حه‌مت و ژيانه‌وه "که وه‌حی ئاسمانه" ده‌نیریت بۆ هه‌ر که‌سیک که بیه‌ویت له‌ به‌نده‌کانی "که پیغه‌مبه‌رانن"، فه‌رمانیان پیده‌دات که: خه‌لکی بیدار بکه‌نه‌وه له‌وه‌ی که به‌پراستی جگه‌له‌ من هیچ خوایه‌کی تر نییه، له‌به‌ر ئه‌وه له‌ خه‌شم و قینم خۆتان بپاریزن).

### پیغه‌مبه‌ران و په‌یامبه‌ران مروّفن

پیغه‌مبه‌ران و په‌یامبه‌ران مروّفن، ده‌خۆن و ده‌خۆنه‌وه، ده‌خه‌ون و نه‌خۆش ده‌که‌ون، خه‌مبار ده‌بن و شتیشیان له‌بیر ده‌چیته‌وه، برسی و تینوو ده‌بن، ژن ده‌هینن و توپه‌ش ده‌بن، ماندوو ده‌بن و پراوێژیش ده‌که‌ن.... هاووێنه‌ی ئه‌و سیفه‌ته‌ مروّبیانه‌ی که نابنه‌ هۆی کرچ و کالێ و که‌م و کورتی بۆیان.

له‌به‌ر ئه‌مه‌ خودای گه‌وره‌ ئه‌وانی هه‌لیبژاردوو له‌ هه‌مان په‌گه‌زی ئه‌وانه‌ی که بۆیان په‌وانه‌ ده‌کرین، تا په‌یوه‌ندییه‌کی پته‌ویان له‌گه‌لیان هه‌بیت، هه‌ست بکه‌ن به‌ شته‌کانی ئه‌وان، ئاگاداری ئیش و ئازاریان بن، به‌لگه‌ی گومان بریان له‌سه‌ر به‌ریا بکه‌ن، پێگه‌ی راستیان بۆ پروون بکه‌نه‌وه. به‌پیتی ئه‌م به‌لگانه:

### یه‌که‌م: له‌ قورئانی پیرۆز:

أ- خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ التوبة: ۱۲۸. واته: ("ئهی خه‌لکینه" سویند به‌خوا به‌پراستی پیغه‌مبه‌ریکتان بۆ په‌وانه‌کراوه که هه‌ر یه‌کیکه‌ له‌ خۆتان، زۆر سه‌خته‌ به‌لایه‌وه‌ تووش بوونتان به‌به‌لاو ناخۆشی، زۆر به‌ ته‌نگیشتانه‌وه‌یه و په‌روشه‌ له‌سه‌رتان، زۆر دڵسۆزی ئیماندارانه و میهره‌بان و دڵۆفانه‌ بۆیان).

ب- خوای پاک و به‌رز ده‌فه‌رموویت: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌُ وَاحِدٌ﴾ الکهف: ۱۱۰، و فصلت: ۶. واته ("ئهی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)" پێیان

بلی: به‌راستی من ته‌ن‌ها ئاده‌میزادی‌کم وه‌ک ئیوه، به‌لام ئه‌وه‌نده هه‌یه وه‌حی و نیگام بۆ دیت).

پ- خ‌وای مه‌زن ده‌فرموویت: ﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْتَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسْنِيَ الشُّوْهُ﴾ (الأعراف: ۱۸۸. واته (ئه‌ی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) "پ‌ییان بلی: که من ناتوانم، ه‌یج قازانج یان زیانی‌ک به‌خۆم بگه‌یه‌م، مه‌گه‌ر ویستی خ‌وای له‌سه‌ر بی‌ت، خۆ ئه‌گه‌ر غه‌یب و شار‌اوه‌کانم بزانیایه، ئه‌وه چاکه‌ی زۆرم کۆده‌کرده‌وه بۆ خۆم و ه‌یج ناخۆشیه‌کی‌شم تووش نه‌ده‌بوو).  
ت- خ‌وای ب‌ی و‌ینه ده‌فرموویت: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً﴾ (الرعد: ۳۸. واته (سو‌یند به‌خوا بی‌گومان پ‌یشچ تۆ پ‌یغه‌مبه‌رانی ترمان ره‌وانه‌کرده‌وه و هاوسه‌رو نه‌وه‌شمان پ‌یداوون).

ج- خ‌وای تاک و ب‌ی هاوه‌ل ده‌فرموویت: ﴿قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبِ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ﴾ (الأنعام: ۵۰. واته (ئه‌ی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) پ‌ییان بلی: من پ‌یتان نا‌ل‌یم گه‌نجینه‌کانی خوا لای منه، هه‌روه‌ها له نه‌ی‌نی و شار‌اوه‌کانیش ه‌یج نازانم و ناگادار نیم و پ‌یتان نا‌ل‌یم به‌راستی فریشته‌م، به‌ل‌کو ته‌ن‌ها شو‌ینی ئه‌وه ده‌که‌وم که به‌وه‌حی و نیگا پ‌یم ده‌گات).

#### دووهم: له سوننه‌تی ر‌یزداری پ‌یغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم):

أ- فرمایشتی ئه‌بو مه‌سعود که وتی: که‌سی‌ک هاته لای پ‌یغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) و له‌گه‌لی دوا، جا که‌سه‌که ده‌له‌رزی، ئه‌ویش پ‌ی‌ی فرموو: (ه‌وَنَ عَلَیْكَ، فانی لست بِمَلِكٍ، انما أنا ابن امرأه تأکل القَدید)<sup>(۱)</sup>، واته: ئاسایی به و مه‌شه‌ژێ، من پادشا نیم، به‌ل‌کو من کور‌ی ئافره‌تی‌کم نانه ره‌قه‌ی ده‌خوارد.

<sup>(۱)</sup> فرموده‌ی: أبی مسعود: سنن ابن ماجه - کتاب الأُطعمه - باب القَدید ۱۱۰۱/۲.

ب- ئەم فەرماشته‌ی پێغه‌مبەر (صلی الله علیه وسلم): (إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ أَنَسَىٰ كَمَا تَنسَوْنَ، فَإِذَا نَسِيتُ فذَكِّرُونِي)<sup>(١)</sup> واتە: منیش وه‌ك ئیوه‌ مرۆڤم شت له‌بیر ده‌كه‌م، هه‌روه‌كو چۆن ئیوه‌ش شت له‌بیر نه‌كه‌ن، ئەگەر شتی‌كم له‌بیر كرد ئیوه‌ بیرم بڤه‌نه‌وه‌.

پ- خاکی و خۆیه‌كه‌م زانینی پێغه‌مبەر (صلی الله علیه وسلم) و ژیا‌نامه‌كه‌ی به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی كه‌ پێغه‌مبەر (صلی الله علیه وسلم) مرۆڤه‌ و هه‌یج یه‌كێك ناتوانی‌ت نكۆلێ له‌مه‌ بكات.

ت- به‌ندایه‌تی پێغه‌مبەر (صلی الله علیه وسلم) بۆ خوای گه‌وره‌ له‌ فەرماشته‌ و نزاكانیدا دیاره‌، هه‌روه‌ك له‌م فەرماشته‌دا هاتوه‌: (اللهم اني عبدك وابن عبدك، ابن أمتك، ناصيتي بيدك، ماضٍ فيَّ حكمك، عدلٌ فيَّ قضاؤك)<sup>(٢)</sup> واتە: خوايه‌ من به‌نده‌تم كۆپى به‌نده‌تم كۆپى كه‌نیزه‌ك و كۆيله‌تم. نسیب و نیوچه‌وان و چاره‌نوسم به‌ده‌ست تۆیه‌ و حوكم و بریاره‌ به‌سه‌رمدا رابوردوه‌. هاووێنه‌ی ئەم ده‌قانه‌گه‌له‌ك زۆرن.

### سووده‌كانی تووش بوونی پێغه‌مبهران به‌ دیارده‌ مرۆیه‌كان

پێشتر ئه‌وه‌ خرایه‌پوو كه‌ پێغه‌مبهران مرۆڤن، تووشی دیارده‌ مرۆیا‌نه‌ ده‌بنه‌وه‌، وه‌ك: چه‌رمه‌سی، نه‌خۆشی، له‌بیرچوونه‌وه‌، هه‌ژاری... تاد، كه‌ سه‌رجه‌م خه‌لكی تر تووشی ده‌بن، به‌لام تووش بوونی پێغه‌مبهران به‌م دیاردانه‌ چه‌ند سوودی‌کی هه‌یه‌ كه‌ پوختی ده‌كه‌ینه‌وه‌ له‌م خاڵانه‌ی خواره‌وه‌:

١- گه‌وره‌ كردنی پاداشته‌كانیان: له‌به‌رئه‌وه‌ی چه‌رمه‌سه‌ری و نه‌خۆشی چه‌ندین پاداشتی گه‌وره‌ی له‌سه‌ر كه‌له‌كه‌ ده‌بن، پێغه‌مبەر (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمووی‌ت: (أشد

<sup>(١)</sup> فەرمووده‌ی: منیش وه‌ك ئیوه‌ مرۆڤم... تاد: صحیح البخاری: ٨ كتاب الصلاة، ٣١ باب التوجه نحو القبلة، رقم ٤٠١، بهذا اللفظ، عن عبدالله بن مسعود. وفي صحیح مسلم: ٥ كتاب المساجد ١٩ باب السهو في الصلاة، رقم ٥٧٢، عن عبدالله بن مسعود (رضي الله عنه).

<sup>(٢)</sup> فەرمووده‌ی: خوايه‌ من به‌نده‌تم... تاد‌نرواه‌ أحمد في مسنده ٤٥٢/١.

الناس بلاء الأنبياء، ثم الأمثل فالأمثل<sup>(١)</sup> واته: پیغه مبه ران له هه موو خه لکی ناخۆشی و چه رمه سه ری زیاتر ده بینن پاشان نه وانه ی دوای نه وان و دواتر نه وانی تر.

پیشه و قوشه یی وتویه تی: هه موو که سیك شایه نی تاقیکردنه وه ی سه خت و چه رمه سه ری نییه، چونکه تاقی کردنه وه و چه رمه سه ری بو نه ولیا کانه، به لام چه رمه سه ری هه ر زوو که سانی بیگانه فه رامۆش ده کات و وازیان لی دینیت<sup>(٢)</sup>.

هه رچه نده خوای گه وره له تاوانیدا هه یه که پاداشته کانیان زیاد بکات به بی تاقیکردنه وه و ئیش و ئازار، به لام کارزانی و حیکمه تی خوایی واده خوازیت به هۆی تاقیکردنه وه و پاداشته کانیان زیاد بکات: ﴿لَا يُسْئَلُ عَمَّا يَفْعَلُ﴾ الأنبياء: ٢٣. واته: (پرسیار نا کریت له وه ی که خوا ده ی کات).

٢- یاسادانان: له بیرچوونه وه ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) له نوێژدا یاسادانانه بو خه لکی، فیزیان ده کات چۆن کرنووشی له بیرچوونه (سهو) به نه، چونکه ئاماژه و مانای کرده وه به هیزتره له ئاماژه ی وته<sup>(٤)</sup>.

٣- دلدانه وه به بارودۆخی پیغه مبه ران، کاتیک تووشی کاره ساتیک ده بین که به سه ر پیغه مبه رانی شدا هاتووه، وه ک: نه خۆشی و ده رد، که می سه روه ت و سامان، نازارد رانیان

<sup>(١)</sup> شرح أم البراهین للسنوسي ١٨٥-١٨٦، شرح السنوسية للباجوري ١٣٠. شرح الخريدة للدردير ١٠١.

فه رمووده ی: پیغه مبه ران له هه موو خه لکی ناخۆشی... تاد: أخرجه أحمد و البخاري والترمذي و ابن ماجه، عن سعد، وهو صحيح. / الجامع الصغير ٦٩. بکه.

<sup>(٢)</sup> شرح السنوسية للباجوري ١٣٠.

<sup>(٣)</sup> شرح الخريدة للدردير ١٠١، شرح أم البراهین للسنوسي وحاشية الدسوقي عليه ١٨٥-١٨٦.

<sup>(٤)</sup> شرح الخريدة للدردير ١٠١، شرح أم البراهین للسنوسي وحاشية الدسوقي عليه ١٨٥، شرح السنوسية للباجوري ١٣٠.





فهرموده‌یهی له‌وباره‌وه‌ش هاتوو له باره‌ی ریژه‌ی پیغمبه‌هران فهرموده‌یه‌کی لاوازه، چونکه: هه‌والی یه‌ک که‌سه، یه‌ک که‌س گێڕاویه‌تی‌هوه و هاو‌ده‌م (قرینه)‌یه‌کی له‌گه‌لدا نه‌هاتوو که بیگه‌یه‌نیته پله‌ی سه‌لمی‌ترا و برپاوه، چونکه هه‌والی یه‌ک که‌س گومان هه‌لده‌گریته، له‌ بواری بیروباوهردا هیچ بایه‌خیک بۆ هه‌والی گوماندار دانانریته.

۲- نه‌گهر ژماره‌ی پیغمبه‌هران و په‌یامبه‌ران له‌و ریژه‌ی دیاری بکریته، شه‌وا له‌وانه‌یه بییته هۆی به‌ پیغمبه‌ر دانانی که‌سیک که پیغمبه‌ر نییه یاخود که‌سیک به‌ پیغمبه‌ر دانه‌نری که پیغمبه‌ره<sup>(۱)</sup>.

<sup>(۱)</sup> المسایرة وشرحها المسامرة ۲۲۵. شرح المقاصد للتفتازاني ۶۱/۵-۶۲، شرح العقائد النسفية ۱۶۹-۱۷۰، شرح الخريدة للرددير ۱۱۱، لوامع الأنوار البهية ۲/۲۵۸.

شه‌و فهرموده‌یهی له‌باره‌ی ریژه‌ی پیغمبه‌رانه‌وه هاتوو له‌ موسنه‌دی نه‌حه‌مه‌د (ر‌ده‌زای خ‌وای لی‌بیته) له‌ فهرموده‌ی شه‌بو زه‌ر (ر‌ده‌زای خ‌وای لی‌بیته) هاتوو، که ده‌لیته، وتم: شه‌ی پیغمبه‌ری خ‌وا ژماره‌ی پیغمبه‌ران چه‌نده؟ فهرمووی: (مئة ألف و أربعة و عشرون، الرسل من ذلك ثلاثة و خمسة عشر جما غفيرا) واته: سه‌دو بیست و چوار هه‌زار، سی سه‌دو پازده‌یان له‌ناو شه‌و ریژه‌ زوره‌دا په‌یامبه‌رن.

ته‌به‌رانی له‌ (المعجم الكبير)دا به‌ ده‌رپرینی (أربعة و عشرون ألفاً) گێڕاویه‌تی‌هوه، شه‌وه‌ی ده‌ریخست که گێڕانه‌وه‌که‌ی نیمامی نه‌حه‌مه‌دا دیار نه‌بوو.

خولگه‌ی شه‌م فهرموده‌یه له‌سه‌ر عه‌لی کورپی یه‌زیده که لاوازه. / المسامرة ۲۲۶.

شه‌م فهرموده‌یه ده‌رپرینیکی تری هه‌یه که له‌ (صحيح ابن حبان): سه‌دو بیست و چوار هه‌زار پیغمبه‌ر، سی سه‌دو سی‌زده په‌یامبه‌ر. له‌ گێڕانه‌وه‌یه‌کی تر‌دا: سی سه‌دو چوارده په‌یامبه‌ر. هه‌روه‌ها له‌ گێڕانه‌وه‌یه‌کی تر‌دا: سی سه‌دو پازده په‌یامبه‌ر. / كفاية الطالب الرباني ۱/۱۷. لوامع الأنوار البهية ۲/۲۵۸.

وه‌لیه‌ددینی عێراقی داوه له‌سه‌ر شه‌م فهرموده‌یه، کۆمه‌لیک له‌وانه‌ی فهرموده له‌به‌رکار (حفاظ)ن به‌په‌رچی (ئین حبان)یان داوه‌ته‌وه‌و په‌خه‌نیان لی گرتوه له‌وه‌ی که شه‌و فهرموده‌یه‌ی له‌ ریزی فهرموده‌ پاسته‌کان هه‌تاوه. / لوامع الأنوار البهية ۲/۲۶۴، شه‌و فهرموده‌یه چه‌ند ده‌رپرین و سه‌ندیکی تر هه‌ن له‌ (موسنه‌دی نه‌حه‌مه‌د)، (به‌زار)، ته‌به‌رانی له‌ (الأوسط)دا که له‌ (مجمع الزوائد)دا باسی کردوو، / المسامرة ۲۲۶ و (قاسمی کورپی قوتلوبوغا) هه‌واله‌که‌ی له‌ گێره‌وه‌وکانیه‌وه هه‌تاوه که (نيسحاقی کورپی راهویه، ئین ته‌بی شه‌یه، موحه‌مه‌دی کورپی شه‌بو عومه‌ر، شه‌بو یه‌علا). / شرح المسامرة لقاسم بن قطلوبغا ۲۲۵.

به‌لام قورئانی پرۆز ناوی بیست و پینج له پیغه‌مبه‌رانی هیناوه، که ئه‌مانه‌ن: (ئاده‌م، ئیدریس، نوح، هود، صالح، ئیبراهیم، لوط، ئیسماعیل، ئیسحاق، یه‌عقوب، یوسف، شوعه‌یب، ئه‌یوب، ذو الکفل، موسا، هارون، سوله‌یمان، داود، ئیلیاس، ئه‌لیه‌سع، یونس، زه‌کریا، یه‌حیا، عیسا و موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم))<sup>(۱)</sup>.

### کاری پیغه‌مبه‌ران و په‌وانه‌ کرانیان بۆ هه‌موو گهلانی جیهان

پیغه‌مبه‌ران و په‌یامبه‌ران پینمایی مرۆف ده‌که‌ن بۆ سه‌ر پێگای راست، خاوه‌نی نه‌و یاسا و پێسیانیه‌ن که پاکسازی ده‌که‌ن، چاره‌ی کێشه‌ ماددی و پۆحیه‌کان ده‌که‌ن، مرۆده‌ی به‌هه‌شت به‌ که‌سی پارێزگارو له‌ خواترس ده‌ده‌ن، هه‌ره‌شه‌ی ئاگری دۆزه‌خ له‌ که‌سانی گهنده‌ل و بێ باوه‌ر ده‌که‌ن، نه‌و پێداویسته‌ی دونیا‌یانه‌ بۆ خه‌لکی دابین ده‌که‌ن که‌ پێوستیان پێ ده‌بێ له‌ کاروباری دین و دونیادا.

خوای گه‌وره‌ پیغه‌مبه‌رانی بۆ گشت گهلانی جیهانی په‌وانه‌ کردوون، جا هه‌ر گه‌لێک په‌یامبه‌ری خوێان هه‌بووه، نه‌گه‌رچی خوای گه‌وره‌ ناوه‌کانیانی به‌ئێمه‌ پانه‌گه‌یاند بێت، به‌ به‌لگه‌ی ئه‌م فه‌رمایشته‌ی خوای گه‌وره‌:

أ- ﴿وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾ فاطر: ۲۴. واته‌: (بێگومان هه‌یچ گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌ کێش نه‌بووه‌ فرستاده‌ و بێدارکه‌ره‌وه‌یه‌کی بۆ په‌وانه‌ نه‌که‌رابێت).

ب- ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ النحل: ۳۶. واته‌: (سویند به‌خوا بێگومان ئێمه‌ له‌ناو هه‌ر گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌ کدا پیغه‌مبه‌رێکمان په‌وانه‌ کردووه‌ و پێمان راگه‌یاندووه‌ که‌ پێیان بلییت: ته‌نها خوا په‌رستن، خۆتان دووره‌ په‌رێز بگرن له‌ هه‌موو جو‌ره‌ په‌رسته‌راویکی تر).

پ- ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْهِمْ ءَايَاتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ﴾ القصص: ۵۹. واته‌: (په‌روه‌ردگاری تۆ

<sup>(۱)</sup> شرح الخريدة للدردير ۱۱۰-۱۱۱.



هیچ وڵات و شارێکی کاول نه‌کردووه، تا له پایته‌خته‌که‌یدا پیغه‌مبه‌ریکی نه‌ناردیته‌ که نایه‌ته‌کانی ئیمه‌ی به‌سه‌ردا بخوینێته‌وه، وه‌نه‌بیته‌ ئیمه‌ شارو وڵاتانان کاول کردیته‌ به‌بی‌هۆ، مه‌گه‌ر کاتیك نه‌بیته‌ که دانیش‌توانی سته‌مکار بوون).

تیک‌پای ئهم ده‌قانه به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی په‌وانه‌ کردنی پیغه‌مبه‌ران، کورت نه‌بوته‌وه له‌ گه‌لیکی دیاریکراو یان له‌ شوێنیکی دیاریکراودا، وه‌ك: دوورگی عه‌ره‌بی.

### پێویستی باوه‌ربوون به‌ پیغه‌مبه‌ران و په‌یامبه‌ران

برواهی‌تان به‌ پیغه‌مبه‌ران و په‌یامبه‌ران، به‌راست دانانی هه‌موو ئه‌و هه‌وال و خه‌به‌ره‌کانیان، گوێرایه‌ل بوون بۆ فه‌رمان و پێگه‌یه‌کانیان، پێویسته‌ له‌سه‌ر گشت موسلمانێك:

أ- خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویه‌: ﴿قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا مِنْ رَبِّهِمْ لَا نَسْتَعِیلُ وَنَسْتَعِیلُ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ البقرة: ۱۳۶. (۱) واته‌: ("ئهی په‌یره‌وانی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) ئیوه‌ "بلیتن: ئیمه‌ باوه‌رمان به‌خوا هی‌ناوه‌و به‌و قورئانه‌ش که دابه‌زیوه‌ بۆمان و به‌وه‌ش که دابزیوه‌ بۆ ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسه‌حاق و یه‌عقوب و نه‌وه‌کانی یه‌عقوب، هه‌روه‌ها به‌و په‌یامه‌ی بۆ موسا و عیسا هاتووه‌و به‌و په‌یامانه‌ی که بۆ پیغه‌مبه‌ران به‌گشتی په‌وانه‌ کراوه‌ له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاریانه‌وه‌ و ئیمه‌ جیاوازی ناکه‌ین له‌ نیوان هیچ کام له‌و پیغه‌مبه‌رانه‌دا، ئیمه‌ هه‌موومان ته‌نها ته‌سلیمی فه‌رمانی په‌روه‌ردگارین).

ب- خوای بێ وینه‌ ده‌فه‌رموویه‌: ﴿كُلُّ أَمْنٍ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ﴾ البقرة: ۲۸۵. واته‌: (هه‌موویان باوه‌رپان هه‌یه‌ به‌ خواو فریشته‌کانی و کتێبه‌کانی و پیغه‌مبه‌ره‌کانی (ده‌لێن) هیچ جیاوازیه‌ک ناکه‌ین له‌ نیوان هیچ پیغه‌مبه‌ریك له‌ پیغه‌مبه‌ره‌کانی خوادا "له‌باوه‌ردا").

(۱) لوامع الأنوار البهية ۲/۲۶۳.

پ- خۆی گەوره پاداشتیکی گەورهی ئاماده کردووێ بۆ ئەوانەى باوەریان بە سەرجهەم پێغەمبەرەکان هێناوە، لەمبارەوه فەرموویەتی: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا﴾ النساء: ۱۵۲. واتە: (ئەوانەى باوەریان بە خۆوا پێغەمبەرەکانی هێناوە و هیچ جۆرە جیاوازیەکیان نەکردووێ لە نێوان هیچ کامیاندا و باوەریان بە هەموویان هەیه، ئا ئەوانە لە تائیندەدا خۆی گەوره پاداشتی خۆیان دەدات، خۆی گەورەش هەمیشە و بەردەوام لێخۆش بوو میهرەبانە).

### بە درۆخستنهوه یاخود بەکەم و کورت دانانی پێغەمبەرەکان کوفەر

پێغەمبەرەکان هەموویان لەیەک شتدا کۆدەبنەوه، کە بریتییه لە: پێغەمبەراییەتی. لەبەر ئەمە سەرجهەم زانایانی ئیسلام کۆکن لەسەر ئەوەی کە سێک بێ باوەرێ ئەگەر پێغەمبەرێک بە درۆ بجاتەوه کە پێغەمبەراییەتیەکی دیارییەتی، بەهەمان شێوە هەر کەسێ تەوانج و تانەوتەشەر لە پێغەمبەرێک بدات یان وایزانییەتی کە موکورتی هەیه ئەوا ئەو کەسە بێ باوەرێ و پێویستە بکوژرێت بەدەقی ئەم فەرمایشتە: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُوا نَحْنُ نَبِيُّونَ وَنَكْفُرُ بَعْضُ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾ (۱۵۰) ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا﴾ (۱۵۱) النساء: ۱۵۰ - ۱۵۱. واتە: (پێگومان ئەوانەى باوەر بە خۆوا پێغەمبەرەکان ناهێنن و دەیانەوێت جیاوازی بکەن لە نێوان خۆوا پێغەمبەرەکانیدا "گوایە باوەریان بەخوا هەیه، بەئام باوەریان بە پێغەمبەر نییه"، (یاخود) دەلێن: باوەر دەهێنن بەهەندێک لە پێغەمبەرەکان و باوەر بەهەندێکیان ناهێنن و دەیانەوێت لەو نێوانەدا رێگە و بەرنامەیهک بۆ خۆیان بەدەست بێنن. ئا ئەو جۆر کەسانە بەراستی هەر بێ باوەرن و بۆ بێ باوەران سزایەکی سەر شوێرکەرمان ئاماده کردووێ).

## قورئانی پیرۆز و کتێبه ئاسمانیه‌کانی تر

بنچینه و ڕه‌گ و ڕیشه سه‌ره‌کيه‌کانی په‌يامه ئاسمانیه‌کان، بیروباوهری ئامانجه‌کانیان یه‌ك شتن، که ئه‌مانه‌ن: ڕێنمایی و ئاراسته‌کردنی مرۆڤ— بۆ ڕێگای چاکه‌کاری و سه‌رکه‌وتن. خوای پایه‌به‌رز ده‌فه‌رموویت: ﴿شَرَعَ لَكُم مِّنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ﴾ الشوری: ۱۳. واته: (ڕێبازی ئایین و به‌رنامه‌ی ژيانی بۆ داناون، ئه‌وه‌ی که فه‌رمانی پێکردوه به - نوح -، هه‌ر به‌و شێوه‌یه قورئانیشی بۆ تۆ ئه‌ی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) وه‌حی و نیگای کردوه به ئیبراهیم و موسا و عیسا‌شمان ڕاگه‌یانده‌وه که ڕێبازی ئایین و یه‌ك‌خواناسی به‌رنه‌ده‌ن و له‌سه‌ری پایه‌دار بن).

خوای بێ وینه ده‌فه‌رموویت: ﴿فَإِن نَّزَعْنَاهُ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ النساء: ۵۹. واته: (خۆ نه‌گه‌ر له شتی‌که‌دا بوو به‌کێشه‌تان ده‌رباره‌ی هوکمی خوایی، ئه‌وه ئه‌و کێشه‌یه بگێڕنه‌وه بۆ لای خواو پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم)).

بۆیه قورئانی پیرۆز داوای کردوه که باوهر په‌هه‌موو پێغه‌مبه‌ران و په‌يامبه‌ران و په‌يامه‌کانیان بینین: ﴿وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ﴾ البقرة: ۴. واته: (و ئه‌وانه‌ی باوهر ده‌هێنن به‌و "په‌يامه‌ی" که بۆ تۆ "ئه‌ی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم)" دابه‌زێنراوه و به‌و په‌يامانه‌ش که بۆ "پێغه‌مبه‌ران" ی پێش تۆ دابه‌زێنراوه).

به‌لام ئه‌و باوهره‌ی که به‌پێی شه‌رع له ئیمه‌ داواکراوه، که هه‌مان بێت به‌ کتێبه ئاسمانیه‌کان (وه‌ك: ئینجیل و ته‌ورات و زه‌بور) ئه‌وا مه‌به‌ست لێی ئه‌وه‌یه که بروامان وابێت ئه‌م کتێبانه له‌لایه‌ن خواوه‌ هاتوون و راست بوونه و ته‌نها بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ هاتوون، که قورئانی‌ش بۆ ته‌واو کردنی هاتووه. هه‌رچی له‌و کتێبانه هات و پێچه‌وانه‌ی قورئانی پیرۆز بوو، ئه‌وا بێ هیچ گومانێک ده‌ستکاری کراوه و بایه‌خی بۆ دانانرێت.

ئا لێره‌وه پێویسته گه‌رنه‌گه‌رن ئه‌و جیاوازیانه بجه‌ینه‌روو که قورئان له‌گه‌ڵ کتێبه ئاسمانیه‌کانی تر هه‌یه‌تی له‌م خاڵانه‌ی خواره‌دا:

۱- ئەو كتیبانهی كه پیش قورئان دابهزیون ئەوا وێنهو دانە (نسخه) ڕهسهنهكهی نهماوه، بهلكو تهنها وهرگێردراوهكهی ماوه.

بهلام قورئان به دهڕپین و وشهكانی پارێزراوه، كه خوای گهوره بۆ پیغه مبهری (صلی الله علیه وسلم) ڕهوانه کردووه، بهمشێوهیهش به موتهواتیری به ئیمه گهیشتووه.

۲- وتهی ههندی خهلكی وهك شهرعزناسان و ڕاڤهكاران یاخود میژووناسان له گهڵ ئەم كتیبانه ئاوێته بووه.

بهلام قورئانی پیروژ هیچ وتهیهکی تیکهڵ نهبووه و تهنا ته فەرمايشتی پیغه مبهریشی (صلی الله علیه وسلم) تیکهڵ نهکردووه. بۆیه پیغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) له سه رهتای دابهزینی قورئان ڕیگری کرد له نووسینی فەرمووده، تا تیکهڵ نهبێت به فەرمايشته كانی قورئانی پیروژ. ههروهك زانراوه كتیبه كانی (تهفسیر) و (فەرمووده) و (فیقه) تهواو سه ره به خۆن و جیان له قورئانی پیروژ.

۳- هیچ كهسیك نهیتوانیوه، به بهلگهیهکی میژووی هیچ یه كێك لهو كتیبانهی كه ههمن بسهلمینیت كه دابهزیوه بۆ ئەو پیغه مبهرهی كه كتیبه كهی ده درتته پالی. ههروهك نهتوانراوه ئەو كاتهش دیاری بكریت كه كتیبه كهی تیدا دابهزیوه.

سه بارهت به قورئان، ئەوا میژوو به بهلگه ئەوهی ڕاندۆتهوه كه بۆ سه ر موحه ممد (صلی الله علیه وسلم) دابهزیوه هه ندیک له ئایه ته كانی شی شوین و كات و هۆكاری دابهزینیان دیاریكراوه.

۴- ئەو زمانه كۆنانهی كتیبه ئاسمانیه كۆنهكان، بۆ ماوهیهکی زۆرره له ناوچوون و كهسیك نابینن كه پیتی بدویت و تهنا ته ئەوهی تیشی ده گات زۆر كه مه.

بهلام زمانی قورئانی پیروژ، زمانیکی زیندووهو تا ئیستا سه دان ملیۆن موسلمان له گشت شوینه جیا جیاكانی جیهان پیتی ده دوین.

۵- یاسا و ڕیسا كانی سه رجه م كتیبه كۆنهكان - ههروهك له كاتی خویندنه وهیدا

به درده که ویت - تایبته بوونه بهو کات و گهلهی کتیبه کهی تیایدا دابه زیوه و بو دابین کردنی پیداو یستیه کانی نهو قوناغ و به پیتی بارودوخه که دابه زیوه. له کاتی کدا یاساو حوکمه کانی قورئان گشتین بو سهرجه م خه لکی و بو هه موو سهرده میک ده شین.

۶- کتیبه کونه کان نه گهرچی بانگه وازی تیدایه بو چاکه و خیرو چاکسازی و ره وشت بهرزی، به لام له گهل نه و هاشدا هه موو لایه نه کانی چاکه کاری و پله بهرزی له خو نه گرتوه.

به لام قورئانی پیروژ هه موو لایه نه کانی چاکه ی له خو گرتوه به کاملی، جا له کتیبه کانی پیشوودا هاتییت یان نا.

۷- ده ستکاری کتیبه کونه کان کراوه و شتانیک لهو کتیبانه دا هه ن که یه کناگریت له گهل عدقل، به لکو له سهر سته مه وه دامه زراوه و شتی پروپوچ له خو ی ده گریت. به لام قورئان، ههر هه مووی چاکه یه و پاک و دووره له هه موو شتیکی خراب و ناشیاو نابه جی و شتیکی نییه له گهل عدقل تیک بگریت<sup>(۱)</sup>.

۸- شه ریعه ته کونه کان زیاتر تایبه تمه ند بوون به چاره سه ری پوخی، به لام شه ریعه تی ئیسلامی سه ردیرو بنه مای وای دارشت که چاره سه ری کیشه کانی مروث ده سه ته به رده کات، پیداو یستیه ماددی و پوخیه کانی له هه موو کات و شویتیک دابین بکات.

ئا نه مه نهو تاییه تمه ندیانه بوون که به هو یه وه فرمان به خه لکی کراوه، ته نها شوینی قورئان بکه ون.

<sup>(۱)</sup> سهیری: مبادء الاسلام ۸۰-۸۳.

سهیری نهو به شه ی کتیبی (اظهار الحق) بکه، که (رحمة الله الهندي) نووسیویه تی له سهر ده ستکاری کرانی کتیبه ناسمانیه کانی پیش قورئانی پیروژ.

## سیفەت و خەسلەتەکانی پیغمبەراییەتی

خوای گەوره هەندی لێهاتووی تاییبەتی، بەشیوازیکی فیتەرەتی، لە سروشتی هەندی خەلکیدا داناو وەك هێزو هۆنراو و هونەر.... کە بەهۆیەو لە خەلکی تر بەهێزتر دەبێ و لێهاتووی و کارامەیی بەرزێ بە پیغمبەرانی و پەيامبەرانی داووبۆ رابەراییەتی و سەرکردایەتی کردنی خەلک و پێنمایی کردنیان بۆ پێگای راست، بۆیە ناوبراوان خواوەنی هەموو سیفەتیکی چاکن، دوورن لە هەر کەموکورتی و کەرچ و کالییەك کە لەوان ناوہ‌شیئەوہ.

ئەو سیفەتانە ی بۆ پیغمبەرانی و پەيامبەرانی پێویستن ئەمانە: پارێزراوی، راگەیانندنی بەرنامە ی خودا، زیرەکی و ژیری، نێرینە بوون، پاک و سەلامەت بوون لە ناتەواوی و کەم و کورتییەکان<sup>(۱)</sup>.

<sup>(۱)</sup> زانایان راجیان لە ژماردن و دیاریکردنی ئەو سیفەتانە ی بۆ پیغمبەرانی پێویستن، سەنوسی تەنھا سێ سیفەتی باس کردووەن: راستگۆیی، دەستپاکی، راگەیانندنی بەرنامە ی خوا. / أم البراهین وشرحها للسنوسي وحاشية الدسوقي عليه ۱۷۳. دەردیر لە (شرح المفردة ۹۶) سیفەتی چوارەمی زیاد کردووە کە بریتییه لە (زیرەکی و ژیری)، ناوبرا و دەلالت:

وصف جميع الرسل بأمانة والصدق والتبليغ والفظانة

واتە: سەرچەم پیغمبەرانی وەسف بکە بە: دەستپاکی، راستگۆیی، راگەیانندنی بەرنامە ی خوا و زیرەکی و ژیری.

لەققانی لە (اجوهره التوحيد) باسی ئەم چوار سیفەتە ی کردووە. / شرح الجوهرة للباجوري ۲۰۰. لەلای زاناوانی کەلام سیفەتی پارێزراوی سیفەتی ئەمانەتیش دەگرێتەوہ. / حاشية الدسوقي على شرح أم البراهين ۱۷۸.

مەبەست لە دیاریکردن و ژماردنی ئەو سیفەتانە ی پێویستن بۆ پیغمبەرانی تەنھا ڕوون کردنەوہیە، لە هەندی لق و پۆلەکانی ئەم سیفەتانە تێك ئالان و ناوێتە بوون هەیه، ئەو سیفەتانە ی من خستوہتمەروو لە وتە ی زۆری زانایان هەلمهینجاوہ، هەرەك دەخړیتەرۆو، ئەو جۆرە جیاکردنەوہو باسکردنە تەنھا بۆ ڕوونکردنەوہیە.

## سیفه‌تی یه‌که‌م: پارێزراوی (العصمة)

پارێزراوی (العصمة) له زمانه‌وانیدا: بریتیه له پاراستن. له زاراوه‌شدا: بریتیه له‌وهی خودا گوناھ له پیغه‌مبه‌ران و په‌یامبه‌راندا به‌دینه‌هێنیت<sup>(١)</sup>.

یاخود میهره‌بانی به‌خششیکی خوایه. که مرۆف به‌ره‌و چاکه‌ کیش ده‌کات و دووری ده‌خاته‌وه له خراپه. له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا که‌سه‌که هه‌ر سه‌رپشک و خاوه‌ن ویسته، تا پرۆسه‌ی تاقیکردنه‌وه‌که هه‌ر بیته‌جی<sup>(٢)</sup>.

جا گوناھو تاوان یان گه‌وره یاخود بچوک ده‌بی‌ت.

## جووری یه‌که‌م: پارێزراوی له گوناھه‌ گه‌وره

گوناھه گه‌وره‌کان چهند پێناسه‌یه‌کی جیا جیا یان هه‌یه، راستترینیان:

<sup>(١)</sup> له (شرح العقائد العضدية للدواني ٢/٢٧٩) و (المواقف ٨/٢٨٠) هاتوه: (ئه‌مه له‌لای ئێمه، به‌پێی نه‌و بنچینه‌یه‌مان که شته‌کان هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه ده‌دینه پال بکه‌ری سه‌رپشک، به‌ پێچه‌وانه‌ی بۆچوونی فه‌یله‌سوفه‌کان...)، له (المسامرة ٢٢٧-٢٢٨) هاتوه: (پارێزراوی بریتیه له پابه‌ند کردنی توانا و هێز به‌ گوێڕایه‌ڵیه‌وه، هه‌ر که‌سیک پارێزراو بی‌ت خودا توانای نه‌نجامدانی خراپه‌ی تیدا به‌دینه‌هێنیت)، ابن همام له پوخته‌کردنی ئهم پێناسه‌یه‌دا پێناسه‌یه‌کی تری له‌گه‌ڵ باسکردوه‌و وتویه‌تی: پارێزراوی بریتیه له نه‌بوونی توانای نه‌نجامدانی گوناھو تاوان یاخود به‌دیه‌تانی کۆسپێکه که رێگره له کردنی خراپه‌که و پێویست به‌وه ناکات په‌نا بێرته به‌ر فه‌رامۆش کردنی گوناھه‌که، چونکه هه‌ر له بنه‌رته‌دا تاره‌زووی ناکات و له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا هه‌ر سه‌رپشکه. پێناسه‌ی دوهم ده‌گونجیت له‌گه‌ڵ بۆچوونی ئیمام "أبي المنصور الماتريدي" که ده‌ئیت: پارێزراوی تاقیکردنه‌وه په‌کناخات و لانا‌بات. واته هه‌رچه‌نده پارێزراویش بی‌ت ماده‌م سه‌رپشکه نه‌وه هه‌ر تاقی ده‌کرێته‌وه. خاوه‌نی کتێبی "البدایه" وتویه‌تی: واتاکه‌ی - بۆچوونی ئه‌بی منصور الماتريدي - نه‌وه‌یه که پارێزراو بوون خاوه‌نه‌که‌ی ناچار ناکات له‌سه‌ر په‌رستش و گوێڕایه‌ڵ بوون و بی‌ تواناشی ناکات له کردنی گوناھو تاوان. به‌لکو میه‌رو به‌خششیکی خودایه که که‌سه‌که پالده‌نیت بۆ کردنی کاری چاکه... بۆ تاقیکردنه‌وه). / التحرير و شرحه التقرير والتحجير ٢/٢٢٣.

<sup>(٢)</sup> المسامرة ٢٢٩، مفتاح الباب ١٧٥.

**گوناه‌ی گه‌وره** بریتییە لە: هه‌موو ئەو تاوانانە‌ی کە بەهۆی ئەنجامدانی سنوور (هەدی) لی دەردەکرێت یاخود هه‌ره‌شە‌ی ئاگری دۆزەخ لە ئەنجامدە‌رانی کرابوو یان مایە‌ی نە‌فەرە‌ت یاخود تو‌پە‌یی خودا بێت.

**گوناه‌ی بچوک** بریتییە لەو: تاوانانە‌ی کە سزاو سنووری دونیایی لە‌سەر نە‌بێت و هه‌ره‌شە‌ش لە بکەرە‌کە‌ی نە‌کرا‌بێت لە دوا‌ڕۆژدا<sup>(١)</sup>.

گوناهه گه‌وره‌کان: کوفر یاخود درۆ یان هه‌ر گونا‌هێکی تری گه‌وره. پارێزراو بوونی پێ‌غه‌م‌به‌ران لەم جۆره گونا‌هه گه‌ورانه تێ‌روته‌سه‌لی بریتیه له:

#### یه‌که‌م: پارێزراو بوون له کوفر:

زۆریه‌ی موس‌لمانان کۆکن، لە‌سەر ئەوه‌ی کە پێ‌غه‌م‌به‌ران (سه‌لامی خودان لی‌بێت) پارێزراون له کوفر، به‌ر له‌وه‌ی سروش و نی‌گایان بۆ بێت و پاش سروش بۆ هات‌نی‌شیان، ته‌نانه‌ت له ته‌مه‌نی مندا‌لێشدا هه‌ر پارێزراون له کوفر، چون‌که له‌م ته‌مه‌نه‌دا شو‌ین‌که‌وتووێ دایک و باوکیان، ئەوانیش باوه‌ریان به‌خوا هه‌به‌وه‌و راستیان ناسیوه، بۆیه له ته‌مه‌نی مندا‌لێشدا هه‌ر دوور بوونه له کوفر وه‌ک دایک و باوکیان<sup>(٢)</sup>.

<sup>(١)</sup> شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ٣٥٦، و کتیبه‌که‌مان: الشوری بین النظرية والتطبيق ١١٤-١١٥.

<sup>(٢)</sup> شرح المسيرة لقاسم بن قطلوبغا ٢٢٧-٢٢٨، نی‌جی له (المواقف ٢٦٤/٨) یه‌که‌ده‌نگی ئوممه‌تی هێ‌ناوه له‌سەر پارێزراو بوونی پێ‌غه‌م‌به‌ران به‌ر له پێ‌غه‌م‌به‌رایه‌تی و دوا‌ی پێ‌غه‌م‌به‌رایه‌تیش له کوفر. هه‌روه‌ها سه‌یری ئە‌مانه‌ش بکه: شرح العقائد لعضدية للدواني سه‌رچاوه‌ی پێ‌شوو، شرح العقائد النسفية للفتازاني ٤٩/٥، ولوامع الأنوار البویه ٣٠٤/٢.

تاقمی ئە‌زارێقه له خه‌وارێچه‌کان پێ‌یان وابوو گونا‌هه کردن بۆ پێ‌غه‌م‌به‌ران دروسته، که‌چی تاقمی ناو‌یراو پێ‌یان وایه هه‌موو گونا‌هێ‌کیش کوفره، ته‌نانه‌ت بۆ‌چوونیان وابوو که دروسته خوا پێ‌غه‌م‌به‌ری‌ک ره‌وانه بکات که‌چی بشزانیت دوا‌ی پێ‌غه‌م‌به‌رایه‌تییه‌که‌ی کوفر ده‌کات. /المواقف



## دوهم: پاریزراو بوون له درۆ کردن:

راستگویی (الصدق): بریتیه لهوهی حوکمی ههوالهکه کۆک و پراو پر بیئت له گهڵ بارودۆخ و واقعیدا. جا راستگویی، سێ جۆره:

۱- راستگویی له بانگهشهی پهيامداریدا.

۲- راستگویی لهو حوکم و رێسایانهی که له لایهن خواوه هیتاویانه و به خهڵکهکهی رادهگهیهنن.

۴- راستگویی له ههموو ئهوه فەرمايشتانهی دهیلێن له بارهی کاروباری دونیاوه<sup>(۱)</sup>.

پێچهوانه کهیشی: درۆیه. پێغه مبهراڤان هه رگیز درۆ به ئه نقه ست ناکهڤ، ههروهک چۆن به لگهی سهلمیترراو و ده رئاسا به رپا بوو له سه ر راستگویی پێغه مبهراڤان له بانگهشهی پهيامدارییان و ئه و شتانهی له خوداوه به بهنده کان رادهگهیهنن، ئه مه راستیه که هه موو ئایینداره کان له سه ری کۆکن، زۆریه ی زانایان پێیان وایه که ئه سته مه پێغه مبهراڤان درۆ بکهڤ به هۆی له بیر چوونه وه و هه لئه کردنه وه. و ئه م راپه جیگهی پشت پێبه ستنه و راست و دروسته، ههروهک زانا لیکنۆله ره کان ئه مه یان سه لماندووه<sup>(۲)</sup>.

---

وشرحه للسید الشریف ۲۶۴/۸، المقاصد وشرحه للتفتازانی ۵/۴۹-۵۰، لوامع الانوار سه رچاوه ی پێشوو.

<sup>(۱)</sup> شرح الخریده للدردير ۹۷، رساله فی التوحید للطائي ۶۷.

ههروهک پێشتر خرایه روو راستگویی یه کێکه له چوار سیفه ته کان له لای (ده ردير، له ققانی)، سێ جۆری راستگویی ههیه، به لām وتویانه ناوبراوان وتویانه راستگویی ته نها دوو جۆری یه که مه، ههروه ها جۆری سێیه می راستگویی له به شه لاوه کی و لق و پۆیه کانی سیفه تی ده سطاکییه/. حشیه الدسوقي علی شرح أم البراهین للسنوسي ۱۷۳، شرح الجوهره للباچوري ۲۰۲.

<sup>(۲)</sup> المواقف وشرحه للسید الشریف ۲۶۳/۸، تیایدا هاتووه: راجیایی ههیه له سه ر ئه وهی پێغه مبهراڤان به هۆی له بیر چوونه وه و هه لئه ده کریت درۆ بکهڤ، له م باره وه وتویه تی: (مامۆستا "ئهبو إسحاق" و زۆرێک له پێشه واکان ئه مه یان به ئه سته م زانیوه، چونکه به لگهی ده رئاسا و مو عجیزه دار به رپا بووه له سه ر راستگوییان له گه یان دنی حوکمه کان، ئه گه ر درۆ کردن دروست بوو یا بۆ پێغه مبهراڤان ئه و ئاماژه و مانای مو عجیزه که کم و کورت و کرچ و کال ده رده چوو، بێگومان ئه مه ش پوچه له، "قازی ئهبو به کر" به دروستی زانیوه به و مه رجهی له مو عجیزه دا نه بیئت، چونکه مو عجیزه

بەللام درۆکردن لە هەر شتێکی تر جگە لە پەوانەکردن و ڕاگەیانندنی بەرنامەیی خودا تەنھا گوناھەکە لە گوناھەکان، ھەروەک خرایە پروو<sup>(١)</sup>.

### بەلگەی عەقڵی لەسەر راستگۆیی پێغەمبەرەکان:

- أ- ئەگەر دروست بوو بۆ پێغەمبەرەکان درۆ بکەن، ئەوا ئەو کاتە ھەوائی خۆی گەورە درۆی تیدەکەوت، ئەمەش ھەرگیز ناییت و ئەستەمە، چونکە خۆی گەورە راستگۆیی ئەوانی بە چەندین موعجیزە و دەرتاسایەکی سەلماندوو<sup>(٢)</sup>.
- ب- درۆ تاوان و گوناھە، پێغەمبەرانیشت لە تاوان پارێزران.

سەلمێنەری راستی پەیام و مەبەستی پێغەمبەرەکەیە، بەللام درۆکردن بەھۆی لەبەر چوونەووە ھەلە زامان دروستە بۆ پێغەمبەرەکان، چونکە ھیچ مەبەستێک ھەلناگریت، ھەر بۆیە لەو ھالەتەدا درۆ ناییتە ھۆی پەیدا بوونی کەم و کورتی لە مەبەست و واتاکەدا. ھەروەھا لە (شرح العقائد النسفیة ١٧٠)ی تەفتازانیدا ھاتوو: (پێغەمبەرەکان پارێزران لە درۆ کردن بەتایبەت لەو شتانەدا کە پەییوەستن بە شەریعەت و ڕاگەیانندنی حوکمەکان و راستەپێ کردنی ئوممەت، جا بە یەکدەنگی زانایان پێغەمبەرەکان بە ئەنقەست درۆ ناکەن، زۆریە زانایانیش پێیان وایە بە ھۆی لەبەر چوونەووەش ھەر درۆ ناکەن. جا "کەستەلی" ڕوونکردنەوی داوێ لەسەر ئەم دەقە: "بە یەکدەنگی زانایان پێغەمبەرەکان بە ئەنقەست درۆ ناکەن، زۆریە زانایانیش پێیان وایە بە ھۆی لەبەر چوونەووەش ھەر درۆ ناکەن": ئەمە لەبارەیی درۆکردنی پێغەمبەرەکان کە پەییوەست بێت بە ڕاگەیانندنی پەیامی خوا، چونکە موعجیزە بەلگەی سەلمێنەری بەرپا کرد لەسەر راستگۆییان، بەللام "قازی ئەبو بەکر" ئەم حوکمە تاییبەت کردوو بەوێ پێغەمبەرەکان بە ئەنقەست درۆیان بۆ دروست نییە و لە گەیانندنی پەمیشدا بۆیان دروست نییە، ناویراو بە دروستی زانیو پێغەمبەرەکان درۆ بکەن بەھۆی لەبەرچوونەووە ھەلەو لەو شتانە تاییبەت پەییوەندیان بە ڕاگەیانندنی بەرنامە خودا ھەیە، چونکە ھیچ مانایەکی موعجیزەدار نییە لەسەر پریترزاو بوونیان لەم لایەنەو). / سەیری ئەمانەش بکە: شرح العقائد العضدية للدواني ٢٧٩/٢، شرح المقاصد للتفتازاني ٥٠/٥، التقرير والتحجير ٢٢٤/٢، لوامع الأنوار البهية ٣٠٧/٢، الوسيلة ٦٩٥.

<sup>(١)</sup> حاشیة الکستلي ١٧٠.

<sup>(٢)</sup> المواقف ٢٦٣/٨، شرح الخريدة للدردير ٩٧، رسالة في التوحيد للطنائي ٦٧، لوامع الأنوار البهية ٣٠٧/٢، شرح الجوهرة الجوهرية ٢٠٢.

پ- نه گهر دروژیان بکردبا، خه لکیش شهوی بزانیایه که دروژنن، شهوا سوودی په یامبه رایه تی و په یامداری نه ده ما<sup>(۱)</sup>.

### به لگی نه قلی له سهر راستگو ییان:

أ- خوای گه وره ده فهرموویت: ﴿وَالنَّجْمُ إِذَا هَوَىٰ﴾ ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾ ﴿النَّجْمُ﴾ ۳- ۴. <sup>(۲)</sup> واته: (قسه و گوشتاریشی "شهوی که قورثانه" له ناره زوو بازی و ههواو هه وه سه وه نییه. شه می که رای ده گه یه نیت ته نها نیگار وه هی خوا ییه).

ب- خوای گه وره ده فهرموویت: ﴿وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ﴾ یس: ۵۲. واته: (پیغه مبه رانیس له هه والدانیان راستیان کردوه).

پ- خوای گه وره ده فهرموویت: ﴿وَلَوْ نَقُولَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ﴾ ﴿لَا خَدَنَامُنَا بِالْأَيْمِينِ﴾ ﴿ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ﴾ ﴿فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ﴾ الحاقه: ۴۴ - ۴۷. واته: (خو نه گهر موحه محمد (صلی الله علیه وسلم) هه ندیک قسه و گوشتار به ده م ئیمه وه هه لبه ستایه. شه به هیزو ده سه لاتی خو مان ده مانگرت. له وه دوا ره گی دلی ده پچرینین و ده یرینین. شه وسا هیچ که سیک نییه له ئیوه به ره به ست و به رگری بکات له ئیمه).

ت- له فهرمووده دا هاتوه، وتیان: ئه ی پیغه مبه ری خوا (انک تداعبنا) واته: تو گالتهمان له گهل ده که ی، شه ویش فهرمووی: (إني لا أقول الا حقا) واته: من ته نها قسه ی راست و دروست ده که م.

ئینجا شه و شته ی له روو که شدا واته گه یه نیت که پیغه مبه ران جار جار دروژیان کردوه، ههروه که له باره ی به سه رهاتی پیغه مبه ر ئیبراهیم (سه لامی خوای لیبت) هاتوه، کاتیک به کانی شکاند و ته نها به گه وره که ی هیشته وه، جا که پرسیری لی کرا: ﴿قَالُوا أَأَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِتَالِهَتِنَا يَا بُرْهِيْمُ﴾ ﴿قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا فَسْأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطَفِقُونَ﴾ ﴿الأنبياء: ۶۲ - ۶۳. واته: (وتیان: باشه، ئه ی ئیبراهیم نایا تو شه مه ت

<sup>(۱)</sup> الرسالة في التوحيد للطائفي، سهرچاوه ی پیشوو.

<sup>(۲)</sup> شرح الخريدة للدردير ۹۷.

کردوو به خواکافان؟! ئیبراهیم وتی: نه‌خیر “هر کاری ئه‌و به‌ته‌ زله‌یه، ده‌ لییان پیرسن ئه‌گەر قسه‌ ده‌که‌ن و تی ده‌گه‌ن). جا ئه‌مه‌ که به‌ پرووکesh به‌ درۆ ده‌رئه‌که‌وێت ئه‌وا و ته‌ئویل ده‌کریت و لێک ده‌دریته‌وه‌ که مه‌به‌ستی پیغه‌مبه‌ر ئیبراهیم (سه‌لامی خوای لیبت) سه‌ره‌نشت کردن و گالته‌ پیکردنیان بووه‌، چونکه‌ ته‌نها و ته‌نها پیغه‌مبه‌ر ئیبراهیم له‌لای به‌ته‌کان بوو جا چ سوودیکی هه‌یه‌ پیرسن کی به‌ته‌کانی ئیمه‌ی شکاندووّه<sup>(۱)</sup>؟

وتراوه‌ واتای فهرمایشته‌که‌ی ئیبراهیم ئه‌وه‌یه: که له‌ به‌ته‌کان پیرسن، چونکه‌ ئه‌گەر بدوین درۆ ناکه‌ن، جا ئه‌گەر نه‌دوین ئه‌وا ئیبراهیم ئه‌نجامده‌ری کاره‌که‌ نه‌بووه‌. له‌ ناوه‌رۆکی ئه‌و قسه‌یه‌شدا پیغه‌مبه‌ر ئیبراهیم دان ده‌نیت به‌وه‌ی که خۆی بکه‌ره‌که‌ بووه‌. ئه‌م وته‌یه‌ی له‌بۆاری توانج و په‌لاره‌ (معارض)ه‌ و له‌ په‌لار تیگرتیشدا هیچ نرخیک بو درۆ دانانریت، هه‌ر ئه‌مه‌شه‌ که (قورطوبی)<sup>(۲)</sup> به‌راستی داناوه‌و قسه‌ی تریش له‌م باره‌وه‌ گوتراوه‌<sup>(۳)</sup>.

### سێیه‌م: پارێزراو بوون له‌ گوناوه‌ گه‌وره‌کانی تر:

لێره‌دا بارودۆخی ئه‌نجامدانی گوناوه‌ی گه‌وره‌، له‌لایه‌ن پیغه‌مبه‌ران و په‌یامبه‌ران، چ پێش یاخود پاش نیگا و سروش بو هاتنیان روون ده‌که‌ینه‌وه‌.

<sup>(۱)</sup> حاشیه‌ الصاوي على الدردير ۹۷، تفسير البيضاوي ۳۲۱.

وحديث المداعبة: سنن الترمذي: كتاب البر، باب ما جاء في المزاج ۲۰۶/۶ وهو حديث حسن صحيح.

<sup>(۲)</sup> تفسير القرطبي ۴۳۴۰/۶.

<sup>(۳)</sup> تفسير البيضاوي، سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

### قۇناغى پېش پېغەمبەرايەتى:

پېغەمبەران بەر لە قۇناغى پېغەمبەرايەتى پارىزاۋن لەو گوناھە گەورانە، كە دەبنە ھۆى دوركەوتنەۋەى خەلكى لىيان، ئەمەش ۋەك خراپەكارى و داۋىن پىسى دايكان و باۋكانى پېغەمبەران كە دەبىتە ھۆى دوركەوتنەۋە خەلكى لە پېغەمبەران<sup>(۱)</sup>.

سەبارەت بە گوناھە گەورەكانى تر، زۆربەى ئەشعەرىيەكان و كۆمەللىك لە موغەزىلەكان و ئىيازىيەكان پىيان ۋايە دەكرىت ئەنجامى بدەن، چونكە موغەزىلەدارى پېغەمبەران ماناى ئەۋە بەدەستەۋەنادات كە پېش پېغەمبەرايەتى نايىت گوناھە بكنە.

زۆربەى موغەزىلەكان دەللىن: ئەستەمە پېغەمبەران گوناھى گەورە بكنە، چونكە ئەنجامدانى گوناھى گەورە دەبىتە ھۆى ئەۋەى خەللىك لە ئەنجامدەرى گوناھەكە دورىكەۋنەۋە، ھۆكارىكىشە بۆ ئەۋەى خەللىك شوئىنى نەكەۋن بەمەش بەرژەۋەندى رەۋانەكرانى پېغەمبەران نامىنىت<sup>(۲)</sup>.

### قۇناغى پېغەمبەرايەتى:

پېغەمبەران لە ئەنجامدانى تاۋانى گەورە بە ئەنقەستپارىزاۋن، ئەمە بۆچۈنى زۆربەى پېشەۋاۋ گەورە زانا لىكۆلەرەكانە. بەھەمان شىۋەش پارىزاۋن لە گوناھى گەورە بەھۆى لەبىر چۈنەۋە يان تەئۋىلى ھەلەۋە، ئەمە بۆچۈنى راست و درۋستە<sup>(۳)</sup>.

<sup>(۱)</sup> المواقف ۲۶۵/۸، شرح العقائد النسفية للتفتازاني ۱۷۱، شرح العقائد العضدية للدواني ۲۷۹/۲، نقلا عن شرح العقائد.

<sup>(۲)</sup> المواقف وشرحه للسيد الشريف ۲۶۵/۸، شرح العقائد النسفية للتفتازاني ۱۷۱، وتەى ئىيازىيەكان لەم سەرچاۋەيدا ھاتوۋە: مشارق أنوار العقول ۲۵/۲.

<sup>(۳)</sup> المواقف وشرحه للسيد الشريف ۲۶۴-۲۶۵، تبايدا ھاتوۋە: (زۆربەى زانا لىكۆلەرەكان پىيان ۋايە لە قۇناغى پېغەمبەرايەتى دا پېغەمبەران ھەرگىز بە ئەنقەست گوناھە ناكەن تەنھا ھەشەۋىيەكان رايان لەم بارەۋە جىۋاۋز بوو. سەبارەت بەۋەش كە ئايا دەكرىت پېغەمبەران لە قۇناغى پېغەمبەرايەتدا گوناھى گەورە بكنە بەھۆى لەبىرچۈنەۋە تەئۋىلى ھەلەۋە، زۆربەى زانايان وتويانە دەكرىت، بەللام راي پەسەندىكراۋ ئەۋەىيە كە ناكىرت گوناھى گەورە بكنە). سەيرى ئەمانەش بكنە: المسيرة وشرحها المسامرة ۲۳۲، شرح العقائد النسفية للتفتازاني ۱۷۱-۱۷۰، شرح المقاصد للتفتازاني ۵-۵۱، والوسيلة ۶۹۵، مشارق أنوار العقول ۲۵/۲.

زه‌یدییه‌کان و ئیمامیه‌کان وتویانه به‌هیچ شیوه‌یه‌ک گوناھ کردن بۆ پیغه‌مبه‌ران دروست نییه، دواتر به‌تێرو ته‌سه‌لی ده‌خریته‌پوو.

### جۆری دووهم: پارێزراوی له گوناھه بچوکه‌کان

گوناھه بچوکه‌کان دوو جۆرن:

أ- ئەو گوناھه بچوکه‌نە کە ئەنجام‌ده‌رە‌کە‌ی ده‌باته‌ پیزی کەسانی بێ‌ نرخ و کەم، وه‌ک دزینی ده‌نکێک یاخود پاروێک یاخود ته‌رازوبازی کردن به‌ خورمایه‌ک.  
جا پیغه‌مبه‌ران لهم جۆره گوناھانه پارێزراون، پێش پیغه‌مبه‌رایه‌تی<sup>(١)</sup>.  
به‌ هه‌مان شیوه قۆناغی پیغه‌مبه‌ریه‌تیش له‌و گوناھه بچوکه‌نه پارێزراون، ئەم جۆره کاره‌ بێ‌ نرخانه‌ چ به‌ ئەنقه‌ست چ به‌هۆی له‌بیرچوونه‌وه ئەنجام ناده‌ن، بۆچوونه‌کان کۆکن له‌سه‌ر ئەمه<sup>(٢)</sup>.

ب- گوناھه بچوکه‌کانی تر:

پیغه‌مبه‌ران پێش په‌وانه‌کرانیان وه‌ک پیغه‌مبه‌ر، چ به‌ ئەنقه‌ست و چ به‌هۆی له‌بیر کردنه‌وه له‌و جۆره گوناھانه پارێزراون.

به‌لام دوا‌ی په‌وانه‌کرانیان و له‌ قۆناغی پیغه‌مبه‌رایه‌تی پارێزراون، له‌وه‌ی به‌ ئەنقه‌ست ئەم جۆره گوناھانه بکه‌ن، به‌لام‌ده‌کری به‌هۆی له‌بیرچوونه‌وه گوناھی له‌و جۆره ئەنجام بده‌ن، به‌لام به‌رده‌وام نابن له‌سه‌ر گوناھه‌که و خوا‌ی گه‌وره‌ش به‌رده‌وامیان ناکات له‌سه‌ر ئەم حاله‌ته، به‌لکو ناگادار ده‌کرینه‌وه و ئەوانیش به‌ ناگا دینه‌وه. ئەمه بۆچوونی زانا لی‌کۆله‌ره‌کان و فه‌رمووده‌ناسان و پێشینه‌ چاکه‌کانه<sup>(٣)</sup>، له‌به‌ر ئەم فه‌رمایشته‌ی پیغه‌مبه‌ر

<sup>(١)</sup> المواقف وشرحه للسید الشریف ٢٦٥/٨، شرح العقائد النسفية للفتازاني، شرح العقائد العضدية للدواني، سه‌رچاوه‌کانی پێشوو، المسامرة ٢٣٣-٢٣٤.

<sup>(٢)</sup> المواقف وشرحه للسید الشریف، شرح العقائد النسفية للفتازاني، الوسيلة، مشارق أنوار العقول، سه‌رچاوه‌کانی پێشوو، المسامرة ٢٣٣.

<sup>(٣)</sup> شرح العقائد العضدية للدواني ٢٧٩/٢، شرح المقاصد للفتازاني ٥١/٥، والمواقف وشرحه للسید الشریف ٢٦٥/٨، لوامع الأنوار البهية ٣٠٤-٣٠٥، المسامرة وشرحها المسامرة ٢٣٢. چهند راو

(صلی اللہ علیہ وسلم): (إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ أُنْسِي كَمَا تَنْسَوْنَ، فَإِذَا نَسِيتَ فَذَكِّرْنِي) <sup>(۱)</sup> (منیش مرۆڤم شت لەبیر دەکەم چۆن ئێوە شت لەبیر دەکەن، جا ئەگەر شتێکم لەبیر کرد بەبیرم بێننەو)، ئەمە بۆچوونی ئەشعەرییەکانە.

موعتەزیلەکان بۆچوونیان وایە کە دروستە پێغەمبەران گوناھێ بچوک بکەن، هەندیکیان پێیان وایە بە ھۆی لەبیرچوونەو و هەندیکێ تریش پێیان وایە بە ھۆی تەئویلی ھەلەو دروستە یاخود بۆیە ئەنجامدانی ئەم گوناھانە ھۆکاری کەم کردنەوی پاداشتە زۆرەکانیانە <sup>(۲)</sup>.

پارێزراوی پێغەمبەران لەلای موعتەزیلەکان تەنھا لە ئەنجامدانی گوناھێ گەورە یە چ بە ئەنقەست چ بە ھۆی لەبیر چوونەو، ناوبراوان پێیان وایە گوناھێ بچوک زیان بە پارێزراوی پێغەمبەران ناگەیەنێت <sup>(۳)</sup>.

زەیدیەکانیش ھەمان بۆچوونی موعتەزیلەکانیان ھەیە و دەڵێن: گوناھێ گەورە دروست نییە بۆ پێغەمبەران، بەپێچەوانەو گوناھێ بچوک دروستە <sup>(۴)</sup>.

ئیمامییەکان بۆچوونیان وایە: پارێزراو بوونی پێغەمبەران لەسەر جەم گوناھە بچوک و گەورەکان <sup>(۵)</sup>، پێش پێغەمبەراتی و کاتی پێغەمبەرایەتی پێویستە <sup>(۶)</sup>.

بۆچوونێکی تر ھەن لەم سەرچاوانەدا و لە: شرح العقائد النسفية للتفتازاني ۱۸۱، الوسيلة ۶۹۵. لە (شرح المقاصد) دا ھاتووە: (ئیمامی ھەرەمەین) و (ئەبو ھاشم) کە یەکیکە لە موعتەزیلەکان بۆچوونیان وایە دروستە پێغەمبەران گوناھێ بچوک بە ئەنقەست بکەن.

<sup>(۱)</sup> المسایرة و شرحها المسامرة ۲۳۴. کەمێک بەر لەمە سەرچاوەی فەرموودە کەمان خستەروو.

<sup>(۲)</sup> كشف المراد ۳۷۶.

<sup>(۳)</sup> خلاصة علم الکلام ۲۶۷.

<sup>(۴)</sup> المعالم الدينية ۹۵.

<sup>(۵)</sup> كشف المراد ۳۷۶، والباب الحادي عشر وشرحه النافع ۳۷، مفتاح الباب ۱۷۶، خلاصة علم الکلام

۲۶۷، الموافق وشرحه للسيد الشريف ۸ / ۲۶۵.

<sup>(۶)</sup> سەرچاوەکانی پێشوو جگە لە: كشف المراد.

## به‌لگه‌ی پارێزراوی پیغه‌مبه‌ران

زانایان به‌لگه‌ی زۆریان هیناوه‌ته‌وه له‌سه‌ر پارێزراوی پیغه‌مبه‌ران، وه‌ك:

۱- نه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ران گوناھیان نه‌نجام دا‌بو‌وا، نه‌وا دروست نه‌ده‌بوو خه‌لگه‌ی شوێنیان بکه‌ون له‌به‌ر گوناھه‌کانیان، سه‌رباری نه‌وه‌ی شوێنکه‌وتنیان پتویست و فه‌رزه، به‌ به‌لگه‌ی یه‌کده‌نگی زانایان، هه‌روه‌ها به‌پیتی ئهم فه‌رمایشته‌ی خ‌وای گه‌وره: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ﴾ آل عمران: ۳۱. واته: ("ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) به‌ ئیمانداران" بلی: نه‌گه‌ر ئیوه‌ خ‌واتان خ‌ۆش ده‌وێت ده‌ شوێنی من بکه‌ون و له‌ فه‌رمانی من ده‌رمه‌چن).

۲- نه‌گه‌ر گوناھیان بکه‌ردایه‌ن نه‌وا شایه‌تی و گه‌واهیه‌یه‌کیان وه‌رنه‌ده‌گیرا، چونکه‌ به‌ یه‌کده‌نگی زانایان که‌سی لاسارو تاوانکار شایه‌تی لی وه‌رناگیریت، به‌ به‌لگه‌ی ئهم فه‌رمایشته‌ی خ‌وای پایه‌به‌رز: ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا﴾ الحجرات: ۶. واته: (ئه‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌رتان هیناوه‌ نه‌گه‌ر که‌سه‌یکی متمانه‌ پی نه‌کراو هه‌وائیکی گرنگی بۆ هینان" خیرا ب‌روای پی مه‌که‌ن، به‌لکو سه‌رنج به‌دن، لی بکۆلنه‌وه‌ تا بۆتان روون ده‌بیته‌وه‌). ئه‌و که‌سه‌ی شایه‌تی لی وه‌رنه‌گیریت له‌سه‌ر شتیکی بی بایه‌خی له‌ناوچووی دنیا، چۆن گوی بۆشایه‌تییه‌که‌ی ده‌گیریت له‌ نایینی تۆکه‌م و پیرۆزدا که‌ تا پ‌ۆژی د‌وایی به‌رده‌وام ده‌بی‌ت؟.

۳- نه‌گه‌ر گوناھیان نه‌نجام دا‌بو‌وا، نه‌وا پتویست ده‌بوو رێگریان لی بک‌ریت و به‌تووندی قه‌ده‌غه‌ بک‌رین، له‌به‌ر نه‌وه‌ی به‌شیوه‌یه‌کی گشتی فه‌رمان به‌ چاکه‌ و رێگری له‌ خ‌راپه‌ پتویسته‌. بێگومان رێگری کردن له‌ پیغه‌مبه‌ران ئازاردانیانه‌، ئازار دانیشیان به‌ یه‌کده‌نگی زانایان هه‌راره‌، هه‌روه‌ك خ‌وای گه‌وره‌ له‌م باره‌وه‌ ده‌فه‌رمووی‌ت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا﴾ الأحزاب: ۵۷. واته (بێگومان نه‌وانه‌ی ئازاری خ‌واو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی



ده‌دهن خوا نه‌فرینی لی کردوون له دنیا و قیامه‌تدا سزایه‌کی زۆر خه‌جالت و سه‌رشۆرکه‌ریشی بۆ ئاماده کردوون).

۴- نه‌گهر گوناھیان کردبووبا، نه‌وا شیاوی سزاو لۆمه‌و سه‌رزه‌نشست ده‌بوون، چونکه به‌شیوه‌یه‌کی گشتی ده‌چونه ژێر ئهم فەرمايشته‌ی خوای گه‌وره: ﴿وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا﴾ الجن: ۲۳. واته: (ئه‌وه‌ی له‌ خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی یاخی بیئت، نه‌وه با دلتیا بیئت که دۆزه‌خی بۆ ئاماده کراوه بۆ هه‌میشه و هه‌تا هه‌تایی). ئهم فەرمايشته: ﴿اتَّأَمَّرُونَ النَّاسَ بِأَلْبِئْرٍ وَتَنسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَكُونُونَ الْكُتَّابَ﴾ البقرة: ۴۴. ("که‌ی نه‌وه راسته" فەرمانی چاکه به‌ خه‌لکی بدهن و خۆتان فەرما‌مۆش بکه‌ن؟! له کاتی‌که‌دا خۆ ئێوه کتیبی خوا - ته‌ورات - ده‌خویننه‌وه). به‌لام پیغه‌مبه‌ران به‌ یه‌که‌ده‌نگی زانایان له‌م جو‌ره‌ شتانه دوورن، چونکه شتی زۆر قیژه‌ونن.

۵- فەرمايشته‌که‌ی خوای گه‌وره له‌باره‌ی ئیبراهیم و ئیسه‌حاق و یه‌عقوب: ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَكَّرُونَ فِي الْخَيْرَاتِ﴾ الانبیاء: ۹۰. واته: (به‌راستی نه‌وانه چالاک و گورج و گۆل بوون له‌ نه‌جماندانی هه‌موو خێرو چاکه‌یه‌که‌دا). هه‌موو جو‌ریکی چاکه ده‌گریته‌وه، چ کردنی چاکه چ خۆ دوورگرتن له‌ خراپه، هه‌روه‌ها ئهم فەرمايشته: ﴿وَلَهُمْ عِنْدَنَا لِمَنْ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ﴾ ص: ۴۷. واته: (به‌راستی نه‌وانه لای ئیمه له‌و که‌سانه‌ن که هه‌لمان بژاردوون و په‌سه‌ندمان کردوون). مه‌به‌ستی نه‌وه‌یه: که له هه‌موو بو‌ارو کاروباری‌که‌دا هه‌لبژێراو و کارپه‌سه‌ند بوونه، بۆیه نابیئت گوناھیان لی بپشکوێته‌وه<sup>(۱)</sup>.

۶- نه‌گهر دروست بووبایه بۆ پیغه‌مبه‌ران که ناپاکی بکه‌ن له‌گه‌ڵ خوای گه‌وره، به‌هۆی نه‌جماندانی کاریکی هه‌رام یاخود ناپه‌سه‌ن (مکروه)، نه‌وا نه‌و کاره هه‌رامه

<sup>(۱)</sup> المواقف و شرحه للسید الشریف ۲۶۵/۸-۲۶۷، شرح المقاصد للفتا زانی ۵۱/۵-۵۲، چند به‌لگه‌یه‌کی تریان تێدا یه‌ له‌ترسی درێژبوونه‌وه نه‌مان هه‌ناوه.

یاخو ناپه سه نده ده بووه په رستش و گوپرایه لئ، چونکه خوای گه وره فره مانئ به ئیمه کردووه، گوپرایه لئان بین و شوین کردارو گوشتاری نه وان بکه وین به شیوه کی گشتی. جا هر شتیک نه وان نه نجامیان داوه، ئیمه ش فره مانان پیکراوه نه نجامی بدهین، هر شتیکش فره مانان پیکرا بیت نه وا گوپرایه لئیه، چونکه خوای گه وره فره مان به خراپه ناکات<sup>(۱)</sup>.

### نه و شتانه ی له باره ی پیغه مبه رانه وه هاتوون و له پروکه شدا به گوناوه ده رده کون:

جا نه وه ی به پښتگه ی تاکه که سی (ناحاد) هاتووه نه وا پرت ده کریته وه، چونکه هه له خستنه پالئ گیره پره وه کان ئاسانتره له وه ی نه نجامدانی تاوان بخړیته پال پیغه مبه ران. به لئام نه وه ی به پښتگه ی (تهواتر) هاتووه، نه وا پیوسته راځه ی تری بو بکړیت که له مانا پروکه شیوه که ی لای بدات به شیوه که بگوځی له گه ل پاریزراوی پیغه مبه ران، به لئام نه گهر نه م راځه و شیکردنه وه یه ی بو نه نجام نه ده درا ده کریت به م شیوه راځه ی بکات: پیش پیغه مبه رایه تی بووه یاخود وه لانانی چاکترین و نه نجامدانی نه وه بووه که چاکه ی که مته ران یان گوناوه ی بچوکن که به هو ی له بیرچوونه وه نه نجامیان داوه<sup>(۲)</sup>. نمونه ی نه و ده قانه ی که له پروکه شدا گوناوه تاوان ده دهنه پال پیغه مبه ران: **یه که م:** نه وه ی له باره ی سهرگوزه شته ی ئاده م (سه لامی خوای لیبت) له قورئانی پیروزدا هاتووه:

خوای بی وینه ده فره مویت: ﴿وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَىٰ﴾ طه: ۱۲۱. واته: (نا به م شیوه یه ئاده م یاخی بوو له پهره ردگاری و فریوی خوارد و پښتگای لی تیچکوو).

<sup>(۱)</sup> شرح الخريدة للرددير ۹۷، شرح أم البراهين للسنوسي وحاشية الدسوقي عليه ۱۷۶، شرح السنوسية للباچوري ۱۲۶، شرح الجوهرة للباچوري ۲۰۱.

<sup>(۲)</sup> المواقف وشرحه للسيد الشريف ۲۶۸/۸، شرح المقاصد للفتازاني ۵۳/۵، شرح العقائد للفتازاني و العصام عليه ۱۷۱-۱۷۲، شرح العقائد العضدية للدواني ۲۷۹/۲.

جا یاخی بوون و فرمان شکاندن له گوناوه گه‌وره‌کانه، به به‌لگه‌ی ئهم فره‌مایشته‌ی خوای مه‌زن: ﴿وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا﴾ الجن: ۲۳. واته: (ئه‌وه‌ی له خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی یاخی بیئت ئه‌وه با دلتیا بیئت که دۆزه‌خی بو ئاماده کراوه بو هه‌میشه‌یی و هه‌تا هه‌تایی).

سه‌ر لی‌شی‌واوی و فره‌ی‌واردن (غوایه) شوینکه‌وتنی شه‌یتانه، به به‌لگه‌ی ئهم فره‌مایشته‌ی خوای تاک و پاک له هاوه‌ل: ﴿إِلَّا مَنْ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ﴾ الحجر: ۴۲. واته: (جگه له‌وانه‌ی که شوینت که‌وتوون له سه‌رکه‌ش و یاخی و سه‌رگه‌ردانه‌کان). هه‌روه‌ها ئهم فره‌مایشته: ﴿فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ﴾ البقرة: ۳۶. واته: (شه‌یتان له خشته‌ی بردن و له‌و شوینه به‌ده‌ر کردنی دان). ده‌رکرانی "ئاده‌م و حه‌وا" له به‌هه‌شت به‌هۆی ئه‌وه‌ی شه‌یتان له خشته‌ی بردن، به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ئه‌و کاره‌ی ئه‌نجامیان داوه گه‌له‌ک گه‌وره بووه.

ئاده‌م ئه‌و فره‌مانه‌ی شکاند که قه‌ده‌غه‌ی کردبوو له داره‌که بخۆن، ئه‌نجامدانی شتی قه‌ده‌غه‌ش گوناوه تاوانه.

#### وه‌لام:

ئه‌مه به‌ر له پیغه‌مبه‌رایه‌تی بوو، چونکه ئاده‌م له به‌هه‌شتا هیچ ئومه‌تیکی نه‌بووه، به‌لکو دوا‌ی ده‌رکرانی له به‌هه‌شت بووه پیغه‌مبه‌ر، به به‌لگه‌ی ئهم فره‌مایشته‌ی خوای پایه‌به‌رز: ﴿ثُمَّ أَجْنَبُہُ رَبُّہُ﴾ طه: ۱۲۲. واته: (پاش ئه‌وه خوا به ره‌حه‌تی خۆی هه‌لی‌بژارد بو پیغه‌مبه‌رایه‌تی). جا ده‌ست‌نیشان کردنی ئاده‌م وه‌ک پیغه‌مبه‌ر دوا‌ی ئه‌نجامدانی تاوانه‌که بووه.

ئه‌نجامدانی ئهم تاوانه به‌هۆی له‌بیرچوونه‌وه بوو، به به‌لگه‌ی ئهم فره‌مایشته‌ی خوای گه‌وره: ﴿فَسَيَ وَلَّمْ يَحْدَّ لَهُ عَزْمًا﴾ طه: ۱۱۵. واته: (که‌چی بیری چوو، له حال‌یکدا نه‌مان‌بینی پیشت‌ر بریاری کردنی ئه‌و سه‌ره‌پی‌چیه بدات).

یاخود هه‌له‌یه‌ك بووه، به‌وه‌ی ئاده‌م (سه‌لامی خ‌وای لی‌بی‌ت) وا‌گومانی بر‌دووه كه خودی داری‌ك قه‌ده‌غه كراوه دواتر لی‌ی تی‌كه‌ل بووه له‌گه‌ل داری‌کی هاوشی‌وه‌ی ده‌ره‌كه<sup>(۱)</sup>.

**دووه‌م:** ئه‌وه‌ی له سه‌رگوزه‌شته‌كه‌ی موسادا (سه‌لامی خ‌وای لی‌بی‌ت) ها‌تووه كا‌تی‌ك میسرپیه‌كه‌ی كوشت: ﴿فَوَكَزَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ﴾ القصص: ۱۵. واته: (موساش بۆ‌كزی‌کی له كا‌برادا و كوشتی).

كوشتنی كا‌برا میسرپیه‌كه ده‌ست‌دزی‌ی بوو، به به‌ل‌گه‌ی ئه‌م فه‌رمایشته‌ی خ‌وای با‌ل‌ده‌ست و خ‌اوه‌ن شكۆ: ﴿قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ﴾ القصص: ۱۵. واته: (موسا په‌شیمان بۆ‌وه له‌به‌ر خۆیه‌وه وتی: ئه‌م كا‌ره شه‌یتان پی‌ی كردم). هه‌روه‌ها ئه‌م فه‌رمایشته: ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي﴾ القصص: ۱۶. واته: (وتی: په‌روه‌دگا‌را من به‌راستی سته‌م له‌خۆم كرد كا‌تی‌ك له ده‌ستم ده‌رچوو، ئه‌و كا‌برایه‌م كوشت، لی‌م ببوره‌و بمه‌خشه). و ئه‌م فه‌رمایشته: ﴿قَالَ فَعَلْنَاهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ﴾ الشعراء: ۲۰. واته: (ئه‌و كا‌ته ئه‌وه‌م‌كرد، له نه‌زانه‌كان بووم "ئه‌م ده‌زانی به‌وه ده‌مریت").

### وه‌لام:

كا‌تی‌ك میسرپیه‌كه‌ی كوشت هه‌شتان نه‌ببوو به پی‌غه‌مبه‌ر. ده‌كریت به هه‌له كه‌سه‌كه‌ی كوشتی‌ت.

ئه‌و وتانه‌ی كه پی‌غه‌مبه‌ر موسا (سه‌لامی خ‌وای لی‌بی‌ت) كردوویه‌تی ده‌كریت لی‌کی بده‌ینه‌وه به‌وه‌ی له‌به‌ر خا‌کی بوون و خۆیه‌كه‌م زانی و بۆ په‌روه‌رده كردنی ده‌روون بووه<sup>(۲)</sup>.

**سپی‌ه‌م:** ئه‌و ده‌قانه‌ی له‌باره‌ی پی‌غه‌مبه‌رمان (صلی الله علیه وسلم) ها‌تون، بۆ‌نونه:

۱- خ‌وای بی‌ وینه ده‌فه‌رمووی‌ت: ﴿لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ﴾ الفتح:

۲. واته: (دا‌وای لی‌ خ‌وش بوونیش ب‌كه بۆ‌ گونا‌هه‌كانت). خ‌وای مه‌زن

<sup>(۱)</sup> المواقف وشرحه للسيد الشريف ۲۶۸/۸-۲۶۹، شرح المقاصد للفتازاني ۵/۵۳، شرح لمسيرة لقاسم بن قطلوبغا ۲۳۲.

<sup>(۲)</sup> المواقف وشرحه للسيد الشريف ۲۷۱/۸، شرح المقاصد للفتازاني ۵/۵۵.

ده‌فه‌رموویت: ﴿وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ﴾ غافر: ۵۵، محمد: ۱۹. واته: (سویند به‌خوا به‌راستی خوا ته‌ویه‌ی قبول کرد له پیغه‌مبه‌ر..). خوای بی‌هاوه‌ل و هاویه‌ش ده‌فه‌رموویت: ﴿لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ﴾ التوبة: ۱۱۷. واته: (تا خوا له هه‌موو گونا‌هی رابردوو و ناینده‌شت خوش بییت). خوای گه‌وره لهو فه‌رمایش‌تانه‌دا تاوانی خستۆته پال پیغه‌مبه‌ر و لیشی خوش بووه، جا کاتی‌ک ته‌ویه دیته گۆری که تاوان هه‌بییت.

### وه‌لام:

به‌وه‌ی نه‌و گونا‌هانه پیش پیغه‌مبه‌رایه‌تی بوونه. یان مه‌به‌ست لیی نه‌وه‌بووه که هه‌له‌ی کردوو یان کرده‌وه‌ی چاکی نه‌نجامداوه هه‌ولئی نه‌نجامدانی چاک‌تره‌که‌ی نه‌داوه یاخود گونا‌هی هۆزه‌که‌ی دراوه‌ته پالی، چونکه سه‌روکی هۆزه‌که له‌وانه‌یه کرده‌وه‌ی نه‌ندامان و شوینکه‌وتوانی هۆزه‌که‌ی بدریته پالی. واته: تا خوای گه‌وره له‌به‌ر خاتری تۆی له تاوانی رابردوو و داهاتووی ئومه‌ته‌که‌ت خوش بییت، داوای لیخۆش بوون بۆ ئومه‌ته‌که‌ت بکه، خودای بی وینه له ئومه‌تی پیغه‌مبه‌ر خوش‌بووه<sup>(۱)</sup>.

۲- خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿عَسَىٰ وَنُوَلِّیْ اَنْ جَاءَهُ الْاٰخِرَی﴾ عبس: ۱- ۲. واته: (پرووی گرژ کرد و پرووی وه‌رگیرا. له‌به‌ر نه‌وه‌ی نابینایه‌ک هات بۆ لای).

### وه‌لام:

سه‌رزه‌نشتی کراوه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی ده‌با شتی چاک‌تری نه‌نجام دابا، هه‌رچه‌نده نه‌و کاره‌ش که پییه‌وه سه‌رقال بوو چاک بوو، چونکه نه‌و کاته زیاتر و ریک‌تر ده‌سوو له‌گه‌ل په‌وشته مه‌زنه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)، که‌سی‌ک هاوشیوه‌ی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) نه‌و کاره له‌هه‌مان حاله‌تدا بکات به‌هه‌مان شیوه سه‌رزه‌نشست ده‌کریت<sup>(۲)</sup>، جا پیغه‌مبه‌ر له‌کۆشش (اجتهاد) هه‌که‌یدا هه‌له‌ی کرد، به‌وه‌ی پرووی گرژ کرد له به‌رامبه‌ر (ابن

<sup>(۱)</sup> المواقف و شرحه للسید الشریف ۲۷۹/۸، شرح المقاصد للتفتازانی ۵/۵۸.

<sup>(۲)</sup> المواقف و شرحه للسید الشریف ۲۷۹/۸، شرح المقاصد للتفتازانی ۵/۵۹.

یاخود هه‌له‌یه‌ك بووه، به‌وه‌ی ئاده‌م (سه‌لامی خ‌وای لی‌بی‌ت) واگومانی بر‌دووه كه خ‌ودی دارێك قه‌ده‌غه كراوه دواتر لی‌ی تیكه‌ل بووه له‌گه‌ل دارێکی هاوشیوه‌ی ده‌ره‌كه<sup>(١)</sup>.

**دووه‌م:** ئه‌وه‌ی له سه‌رگوزه‌شته‌كه‌ی موسادا (سه‌لامی خ‌وای لی‌بی‌ت) هاتووه كاتیك میسرپیه‌كه‌ی كوشت: ﴿فَوَكَزَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ﴾ القصص: ١٥. واته: (موساش بۆكرێکی له كابرادا و كوشتی).

كوشتنی كابرا میسرپیه‌كه ده‌ستدریژی بوو، به به‌لگه‌ی ئه‌م فه‌رمایشته‌ی خ‌وای بالاده‌ست و خ‌اوه‌ن شكۆ: ﴿قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ﴾ القصص: ١٥. واته: (موسا په‌شیمان بۆوه له‌به‌ر خۆیه‌وه وتی: ئه‌م كاره شه‌یتان پێی كردم). هه‌روه‌ها ئه‌م فه‌رمایشته: ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي﴾ القصص: ١٦. واته: (وتی: په‌روه‌دگارا من به‌راستی سته‌مم له‌خۆم كرد كاتیك له ده‌ستم ده‌رچوو، ئه‌و كابرایه‌م كوشت، لێم ببوره و بمه‌خشه). و ئه‌م فه‌رمایشته: ﴿قَالَ فَعَلْنَاهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ﴾ الشعراء: ٢٠. واته: (ئه‌و كاته ئه‌وه‌مكرد، له نه‌زانه‌كان بووم "ئه‌م ده‌زانی به‌وه ده‌مریت").

### وه‌لام:

كاتیك میسرپیه‌كه‌ی كوشت هه‌شتان نه‌ببوو به پیغه‌مبه‌ر. ده‌كریت به هه‌له كه‌سه‌كه‌ی كوشتییت.

ئه‌و وتانه‌ی كه پیغه‌مبه‌ر موسا (سه‌لامی خ‌وای لی‌بی‌ت) كردوویه‌تی ده‌كریت لی‌کی بده‌ینه‌وه به‌وه‌ی له‌به‌ر خاکی بوون و خۆیه‌كه‌م زانی و بۆ په‌روه‌رده كردنی ده‌روون بووه<sup>(٢)</sup>.

**سێیه‌م:** ئه‌و ده‌قانه‌ی له‌باره‌ی پیغه‌مبه‌رمان (صلی الله علیه وسلم) هاتوون، بۆ نمونه:

١- خ‌وای بێ وینه ده‌فه‌رموویت: ﴿لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ﴾ الفتح:

٢. واته: (داوای لێ خ‌وش بوونیش بکه بۆ گونا‌هه‌كانت). خ‌وای مه‌زن

<sup>(١)</sup> المواقف وشرحه للسيد الشريف ٢٦٨/٨-٢٦٩، شرح المقاصد للتفتازاني ٥٣/٥، شرح لمسايرة لقاسم بن قطلوبغا ٢٣٢.

<sup>(٢)</sup> المواقف وشرحه للسيد الشريف ٢٧١/٨، شرح المقاصد للتفتازاني ٥٥/٥.

ده‌فه‌رموویت: ﴿وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ﴾ غافر: ۵۵، محمد: ۱۹. واته: (سویند به‌خوا به‌راستی خوا ته‌وبه‌ی قبول کرد له پیغه‌مبه‌ر..). خوای بی‌هاوه‌ل و هاوبه‌ش ده‌فه‌رموویت: ﴿لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ﴾ التوبة: ۱۱۷. واته: (تا خوا له هه‌موو گوناھی رابردوو و ناینده‌شت خوش بییت). خوای گه‌وره لهو فه‌رمایش‌تانه‌دا تاوانی خستوته پال پیغه‌مبه‌ر و لیشی خوش بووه، جا کاتیک ته‌وبه دیته گوژی که تاوان هه‌بییت.

#### وه‌لام:

به‌وه‌ی نه‌و گوناخانه پیش پیغه‌مبه‌رایه‌تی بوونه. یان مه‌به‌ست لی ته‌وبه‌بووه که هه‌له‌ی کردوو یان کردوه‌ی چاکی نه‌نجامداوه هه‌ولتی نه‌نجامدانی چاکره‌که‌ی نه‌داوه یاخود گوناھی هۆزه‌که‌ی دراوته پالی، چونکه سه‌روکی هۆزه‌که له‌وانه‌یه کردوه‌ی نه‌ندامان و شوینکه‌وتووانی هۆزه‌که‌ی بدریته پالی. واته: تا خوای گه‌وره له‌به‌ر خاتری تۆی له تاوانی رابردوو و داهاتووی ئومه‌ته‌که‌ت خوش بییت، داوای لی‌خوش بوون بۆ ئومه‌ته‌که‌ت بکه، خودای بی‌وینه له ئومه‌تی پیغه‌مبه‌ر خوش‌بووه<sup>(۱)</sup>.

۲- خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿عَبَسَ وَتَوَلَّى أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى﴾ عبس: ۱-۲. واته: (پرووی گرژ کرد و پرووی وه‌رگیرا. له‌به‌ر نه‌وه‌ی نابینایه‌ک هات بۆ لای).

#### وه‌لام:

سه‌رزه‌نشتی کراوه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی ده‌با شتی چاکتری نه‌نجام دابا، هه‌رچه‌نده نه‌و کاره‌ش که پییه‌وه سه‌رقال بوو چاک بوو، چونکه نه‌و کاته زیاتر و ریکتر ده‌بوو له‌گه‌ل ره‌وشته مه‌زنه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)، که‌سیک هاوشیوه‌ی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) نه‌و کاره له‌هه‌مان حاله‌دا بکات به‌هه‌مان شیوه سه‌رزه‌نشست ده‌کریت<sup>(۲)</sup>، جا پیغه‌مبه‌ر له کۆشش (اجتهاد) ده‌کیدا هه‌له‌ی کرد، به‌وه‌ی پرووی گرژ کرد له به‌رامبه‌ر (إبن

<sup>(۱)</sup> المواقف و شرحه للسید الشریف ۲۷۹/۸، شرح المقاصد للتفتازانی ۵۸/۵.

<sup>(۲)</sup> المواقف و شرحه للسید الشریف ۲۷۹/۸، شرح المقاصد للتفتازانی ۵۹/۵.

أم مکتوم)ی نابینا، کاتیک هات پرسپاری لیکرد له باره‌ی ئاین، چونکه پیغه‌مبەر پیتی وابوو که سەرکرده‌کانی قورەیش له‌وانه‌یه‌ی پرووی دلیان بۆ به‌ره‌و نه‌و بیت و موسلمان بین. و له‌وانه‌یه‌ی نه‌گەر پرویان لی وه‌ربگێریت ببیته‌ هۆی زیاتر دوور که‌وتنه‌وه‌یان له‌ ئیسلام.

بۆیه پیغه‌مبەر (صلی الله علیه وسلم) زیاتر سه‌رقال بوو به‌وان نه‌ک به (ئیین ئومی مه‌کتوم)ی نابینا که موسلمان بوو بۆ نه‌وه هاتبوو، زانیاری زیاتر ده‌ست بخت له‌سه‌ر ئایینی ئیسلام. بۆیه چاکتر وابوو پیغه‌مبەر (صلی الله علیه وسلم) پرووی گرژ نه‌کردبا و پرووی وه‌رنه‌گێرپا له‌ نابیناکه به‌لکو پیتیست بوو زیاتر نه‌رم و نیان بووبا له‌گه‌لی له‌به‌ر نه‌و پله‌وپایه‌ی هه‌یه‌تی نه‌ویش موسلمانیتیه‌.

۳- خوی بئ وینه ده‌فه‌رموویت: ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذْنَتْ لَهُمْ﴾ التوبة: ۴۳. واته: (خوای لیت خۆش بیت "ئه‌ی پیغه‌مبەر (صلی الله علیه وسلم)" بۆ مۆله‌ت پێدان).

وه‌لام:

ئه‌مه نه‌رمو نیانیه له‌ دواندندا و سه‌رزه‌نشست کردنه له‌سه‌ر کاریکی باش و فه‌رامۆش کردنی کاری له‌واباشتر، ته‌نانه‌ت ئه‌مه‌ پێنمایی کردنه بۆ نه‌وه‌ی دوورین تر بیت و تیشووی زیاتری چاکه ئاماده بکات<sup>(۱)</sup>. جا پیغه‌مبەر (صلی الله علیه وسلم) مۆله‌تی دا به‌ هه‌ندی که‌س که بیان و پاساوی درۆینیان هه‌نایه‌وه (که واباشتر بوو نه‌و پاساوانه‌ی له‌وان قبول نه‌کردبا) به‌مه‌ش دواکه‌وتن له‌ جه‌نگی (ته‌بوك) و نه‌و که‌سه‌ی شتی چاکتر بۆ شتی ئاسایی له‌ بارودۆخی جه‌نگدا فه‌رامۆش بکات نه‌وا سه‌رزه‌نشست ده‌کریت.

۴- خوی پایه‌به‌رز ده‌فه‌رموویت: ﴿مَا كَانَتْ لِيَّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُخْرِجَ فِي الْأَرْضِ تَرْيَدُونَ عَرْضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ ﴿٦٧﴾ لَوْلَا كُنْتُ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ الأنفال: ۶۷ - ۶۸. واته: (بۆ هه‌چ پیغه‌مبهرێك نه‌بووه که دیلی هه‌بیت، هه‌تا کاتیک چاک پایه‌دار و جیگیر ده‌بیت له‌ زه‌ویدا، "مه‌گەر" که‌ل و پهل و شتومه‌کی دونیاتان ده‌وێت؟! له‌ کاتیکدا

<sup>(۱)</sup> شرح المقاصد للتفتازانی ۵/۵۹.



خوا "سەرفرازی" ئەو جیهانی دەوێت و قیامەتی مەبەستە و خوا بەلادەست و دانایە. خو ئەگەر بپاریک لەلایەن خوای گەورە پێش نەکەوتایە "کە مرۆف هەتا پەیامی خوایی پێ نەگات، خوا سزای نادات" لەسەر ئەو شتانەی کە وەرتان گرت "لە بەرامبەر ئازاد کردنی دیلەکانەوه" ئەوه سزایەکی زۆر گەورەتان تووش دەبوو).

### وه‌لام:

ئەمەش بەهەمان شیوه سەرزشت کردنە لەسەر کردنی کاری چاک و فەرامۆش کردنی چاکتر، لێرەدا کاری چاکتر پایه‌داری و جی پێ جیگیربوونە، پێش دابەزینی ئەم نایەتە (فدیە: ئەو شتە لەبەر ئام ئازاد کردنی دیلەکان وەرەگیریت) حەرەم نەکرابوو، بەلکو حوکمی حەرەم بوونی (فدیە) لەم نایەتە وەرەگیریت، واتای ئەم نایەتەش: ﴿لَوْلَا كِتَابُ مِّنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ الأنفال: ۶۸. ئەو یە ئەگەر پێشتر دەستکەوتەکان حەرەم نەبوون ئەوا سزا دەدران لەسەر ئەو شتە وەرتانگرتوو لە بەرامبەر ئازاد کردنی دیلەکان<sup>(۱)</sup>، کاتیک پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) پاوێژی کرد لەسەر ئەو ی کە (فدیە) وەرگیریت لە بەرامبەر ئازاد کردنی گیراوەکانی جەنگی بەدر، کە حەفتا کەسی خانەدانی ھۆزی قوہرەیش بوون، ئەوا زۆربە ی پاوێژ پێکراوان، رایان لەگەڵ وەرگرتنی (فدیە) بوو، لەبەر ئامبەر ئازاد کردنیان نەک کوشتنیان، جا پێغەمبەریش (صلی اللہ علیہ وسلم) کۆششی کرد و پشتی رای ئەوانی گرت، چونکە بەزەیی ھاتەو بە حالی گیراوەکان، بەو ھیوایە کە موسلمان بێن یاخود لە ڕەچەڵەکیان کەسانی موسلمان بەدەر بکەون و تاکو موسلمانانیش سوودمەندن لەو پارەو سامانە ی لەبەر ئامبەر ئازاد کردنی دیلەکان وەرەگرن، جا پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) ھەڵی کرد لە کۆششە کەیدا، وا باشتر بوو زیاتر ئیسلام سەر بھێری و جیگیر بکری، نەک ئازاد کردنی گیراوەکان، لە بەرانبەر سامانیکی دیاریکراوا.

(۱) المواقف و شرحه للسید الشریف ۲۷۸/۸. و سەیری نمونە ی تر بکە لە سەرچاوە ی ناوبراو و: شرح المواقف، شرح المقاصد، شرح المسالیرە لقاسم بن قطلوبغا ۲۳۲-۲۳۳.

دواى هه‌موو ئه‌مانه: ئه‌وا خواى گه‌وره پيڤه‌مبه‌ره‌كه‌ى له‌ سه‌ر هه‌له‌ نه‌ه‌يشتووه‌ته‌وه‌و به‌رده‌وامى نه‌كردووه‌، چونكه‌ ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر هه‌له‌ى ه‌يشتبایه‌وه‌، ئه‌وا پاست و هه‌له‌ له‌ شه‌رعه‌دا وه‌ك يه‌ك ده‌بوون، ئه‌مه‌ش ده‌بووه‌ هۆى گومرايى و گومان ته‌نینه‌وه‌ به‌ شه‌ریعه‌ت و به‌رنامه‌ى خوايى.

هه‌ر كاتێك خواى گه‌وره‌ راى ستى بۆ پيڤه‌مبه‌ر روون ده‌كرده‌وه‌، ئه‌وا پيڤه‌مبه‌ر (صلی الله عليه وسلم) ده‌گه‌رايه‌وه‌ بۆ سه‌ر راى پاست، جا سه‌روش ه‌یچ شتيك له‌ هه‌له‌ يان سه‌رزه‌نشكرانى پيڤه‌مبه‌رى نه‌شاردۆته‌وه‌ به‌لكو هه‌مووى تۆمار كردووه‌<sup>(١)</sup>.

### حيكمه‌تى تۆمار كردنى هه‌له‌ى پيڤه‌مبه‌ران:

ئه‌گه‌ر وترا: حيكمه‌ت چييه‌ له‌ تۆمار كردنى هه‌له‌ى پيڤه‌مبه‌ران له‌ قورئاندا، كه‌ به‌ دريژايى رۆژگار ده‌خويتريته‌وه‌، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ى كه‌ خواى گه‌وره‌ لیبورده‌يه‌ و گوناھو تاوان ده‌پوشيت، ته‌نانه‌ت خواى گه‌وره‌ فه‌رمانيشى به‌ ئيمه‌ كردووه‌ تاوانى تاوانكار بپوشين؟

### وه‌لام:

تۆمار كردنى هه‌له‌كانيان به‌لگه‌ و ئاماژه‌يه‌ له‌سه‌ر:

١- راستگۆيى پيڤه‌مبه‌ران، ئه‌و په‌يامه‌ش كه‌ راى ده‌گه‌يه‌نن به‌ فه‌رمانى خواى پاك و به‌رزه‌ بى‌ ئه‌وه‌ى ه‌یچ شتيكى لى‌ بشارنه‌وه‌.

٢- پيڤه‌مبه‌ران سه‌ربارى نه‌رخ و به‌هاو شكۆيى و زۆرى گوپرايه‌ليه‌كه‌يان، ئه‌وا به‌رده‌وام په‌نا ده‌به‌نه‌ به‌ر خواى گه‌وره‌ به‌ داواى ليخۆش كردن و كوروزانه‌وه‌و پارانه‌وه‌ له‌ به‌رامبه‌ر كه‌مترين هه‌له‌، جا بۆيه‌ پيويسته‌ له‌سه‌ر خه‌لكى (كه‌ پله‌و پايه‌يان زۆر نزم‌تره‌ له‌ پيڤه‌مبه‌ران) له‌ هه‌موو كات و ساتيكددا په‌نا به‌رنه‌ به‌ر خواى پاك و تاك و داواى ليخۆش بوونى لى‌ بكه‌ن.

٣- گوناھه‌ بچوكه‌كان نابنه‌ هۆى توانج دان له‌ ئيمان و باوه‌ر، چونكه‌ مرۆڤ پيى كافر نابيت<sup>(١)</sup>.

<sup>(١)</sup> مناهل العرفان ٢/٢٨٨.

بریتییہ لہ گیاندن و راگیاندنی یاسا و حوکمہ کان بہو خەلکانہی کہ پیغەمبەریان بۆ  
 رەوانە کراوە<sup>(۲)</sup>، تا رێنمایان بکەن بۆ بەختەوهری دونیاو دواڕۆژ، هەر یەکیک لێم  
 پیغەمبەرانی هێچ شتێکیان لێو خەلکە نەشاردۆتەو لێمەدا چ بە نەنقەست چ بە  
 هەلە<sup>(۳)</sup>.

۱- به شیک فرمان به پیغمبران کراوه، بلاوی نه که نه ووه به نهیسی بیهیلنه ووه، چونکه تایبته به خویان و پروهردگاریان، هیچ پیتیکیانلهم به شه رانه گه یاندووه.

۲- له به شیکدا پیغمبران سریشکراون، له راگه یاندن و رانه گه یاندنی.

۳- له به شیکدا فرمانیان پیکراوه به راگه یاندنی، هیچ پیتیکیان له به شه نه شاردو ته ووه.

۱. نه گهر پیغه مبه‌ران شتیکیان شاردبایه‌وه که فرمانیان پیکراوه رایبگه‌یه‌نن، شه‌وا له‌سه‌ر ئیمه‌ش پیویست ده‌بوو که زانست بشارینه‌وه، چونکه خوای گه‌وره فرمانی به‌ ئیمه‌ کردووه شونینان بکه‌وین، له‌گه‌ل شه‌وی که فرمانووده‌ی راست و راشکاو هاتووه نه‌فهرت له‌و که‌سه ده‌کات که زانست ده‌شارتته‌وه<sup>(۶)</sup>.

۲- ته گهر شتیکیان شاردبایه وه که فرمانیان پیکراوه رایگه یهنن، تهوا بهمه ده بونه ناپاک و خیانه تکار، که چی پاریزراون له وهی ناپاکی بکه ن<sup>(۱)</sup>.

۳- پیغه مبه ران موژده دهرو ترسینه رن، به به لگهی ته م فرمانیشته ی خوی گه وه: ﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ﴾ النساء: ۱۶۵. واته: (پیغه مبه رانمان "په وانه کردوه" که موژده رن "به نیمانداران" و ترسینه رن بو "یاخیه کان"). و موژده دان و هره شه، ته نها به راگه یاندنی په یامی خوی گه وه تهواو ده بیت.

۴- ته گهر تهو شته یان شاردبایه وه که فرمانیان پی کراوه رایگه یهنن، تهوا نه فرهت لیکراو ده بون به ده قی نایه تی قورئانی پیروژ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ﴾ البقرة: ۱۵۹. واته: (به راستی تهوانه ی بهرنامه و پیموونییه کانی ناشکرای په وانه کراوی نیمه ده شارنه وه که ناردو ومانه، دوا ی تهوه ی له کتیه کاندای بو خه لکیمان روون کردو ته وه، نا ته وانه خوا نه فرینیان لیده کات).

#### به لگهی نه قلی:

خوی مه زن ده فره مویت: ﴿مَّا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ﴾ المائدة: ۹۹. واته: (پیغه مبه ر هیچی له سهر نییه جگه له راگه یاندنی په یامی خوا). هره وه ها ده فره مویت: ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ﴾ المائدة: ۶۷. واته: (ته ی پیغه مبه رو فرستاده (صلی الله علیه وسلم)، هره چی فرمان و په یامیت بو دابه زیووه له لایهن پهروه دگارتیه وه رای بگه یهنه، خو ته گهر بهوکاره هه لته ستایت، تهوه مانای وایه په یامه که ت "به ته وای" نه گه یاندوه).

<sup>(۱)</sup> شرح الخريدة للدردير ۱۰۰، رسالة في التوحيد للطائي ۶۹، لوامع الأنوار البهية ۳۰۸/۲.

<sup>(۲)</sup> شرح الخريدة للدردير ۱۰۰-۱۰۱.

<sup>(۳)</sup> شرح الخريدة للدردير، رسالة في التوحيد للطائي، دوو سه رچاوه ی پیشوو.

## سیفہ تی سیئہم: زیرہ کی و ژیری (الفطانة)

الفطانة: بریتیہ له وریایی و تیگہ یشتن<sup>(۱)</sup> و زیرہ کی و ژیری عدقل و بریتیژی<sup>(۲)</sup> و بهیژی پاو بوچوون<sup>(۳)</sup>.

هر پیغہ مبهرو په یامبه ریک پیویسته نهو سیفہ ته ی تیدا بیت، چونکه ناکریت گیل یاخود خه له فاو و گهوج بیت<sup>(۴)</sup>.

### به لگه ی عدقل له سر پیویست بوونی نهو سیفہ ته بو پیغہ مبهران:

۱- له بهر نهو هی پیغہ مبهران په وانه کراون، بو بهر پاگردنی به لگه له سر خه لکی و پوچهل کردنه و هی گومانی نه وانه ی دهمه ته قی و گفتوگو و مشتوومر ده کهن، نه مهش به که سیکی گهوج و گیل ناکریت<sup>(۵)</sup>.

۲- له بهر نهو هی پیغہ مبهران به رتوبهرو پیشه وای خه لکین، سرچاوه ی چاره سهری کی شه کانی خه لکن<sup>(۶)</sup>.

۳- له بهر نهو هی ئیمه فرمانان پیکراوه که شوینیان بکهوین، له کردارو گرفتاردا، بویه ناکریت نهو که سهری خه لکی تر شوینکه وتووی نهون گیل بیت.

۴- گهوجیتی و گیلی سیفہ تی ناتو وای و کهم و کورتین، که نه مهش ده بیته مایه ی ناشرینی و نارپکی پله و پایه ی بهرزی پیغہ مبهران<sup>(۷)</sup>.

<sup>(۱)</sup> شرح الجوهره للباجوري ۲۰۲.

<sup>(۲)</sup> شرح الخريدة للدردير ۱۰۰.

<sup>(۳)</sup> له (شرح المقاصد) تهفتازانی دا هاتووه: (نه مانه له مهرجه کانی پیغہ مبهرايه تین: کاملی عدقل، زیره کی، ژیری، بهیژی پاو بوچوون، نه گهر له مندالیشدا بیت وک: عیسا و یه حیا "سلاوی خویان لیبتت")، بهه مان شیوه له (لوامع الأنوار البهیه ۲/۲۶۷).

<sup>(۴)</sup> شرح الخريدة للدردير ۱۰۰، شرح الجوهره للباجوري ۲۰۲، لوامع الأنوار البهیه، سرچاوه ی پیشوو.

<sup>(۵)</sup> شرح الخريدة للدردير، شرح الجوهره للباجوري، سرچاوه کانی پیشوو، رسالة في التوحيد للطائي ۷۰.

<sup>(۶)</sup> المسامرة ۲۲۶.

<sup>(۷)</sup> شرح الخريدة للدردير ۱۰۰، رسالة في التوحيد للطائي، سرچاوه ی پیشوو.

### به لگه ی نه قلی:

- ۱- خوی گه و ره ده فره رمویتی: ﴿فَفَهَّمْنَهَا سُلَيْمَنَ وَكُلَّ آئِنَّا حُكْمًا وَعِلْمًا﴾  
الأنبياء: ۷۹. واته: (جا نیمه له سوله یمانان گه یاند، به لام هره یه که "لهم باوک و کوره" به هره و هره مان کردبوو له حیکمهت و دانایی و عیلم و زانست).
- ۲- خوی بی وینه ده فره رمویتی: ﴿وَشَدَدْنَا مُلْكُهُ، وَآتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصَّلَ الْخِطَابِ﴾  
ص: ۲۰. واته: (نیمه پاشایه تیه که مان به هیز کردو حیکمهت و دانایی و قسه و فرمانی به جیمان پی به خشی).
- ۳- خوی زانا و خاوهن توانا ده فره رمویتی: ﴿وَجَدِلْهُمْ بِآلِئِ هِيَ أَحْسَنُ﴾ النحل: ۱۲۵. واته: (گفتوگوو مشتومریان به جوانترین شیوه له گه ل بکه). واته به و ریگه یه ی که نهرم و نیانترینه بویان، گفتوگو و ده مه قالی ته نها به که سیکی ژیر ده کریت.

### سیفه تی چواره م: نیرینه بوون

زانایان راجییان له سر نه وه ی که ئایا سیفه تی نیرینه بوون مهرجه بو  
پیغه مبه رایه تی، له م باره وه دوو بوچوونیان هه ن:  
بوچوونی یه که م: نیرینه بوون مهرجه بو پیغه مبه رایه تی، نه مه پای زوری یه  
زانایانه، به م پییه دروست نییه ئافره ت بیته پیغه مبه ر، به لکو هه ندی له زانایان<sup>(۱)</sup>  
یه کده نگی (إجماع) یان هیتاوه له سر نه مه. به لگه کانی نه م مهرجه نه مانه ن:

<sup>(۱)</sup> پیشه واهه لاله ددینی جارول و تویه تی: زانایانی نه هلی سونه و جه ماعت کۆکن له سر نه وه ی  
نیرینه بوون مهرجیکی پیغه مبه رایه تییه، به پیچه وانه ی رای نه شعری. / شرح المسایرة لقاسم بن  
قطلوبغا ۲۳۰. (کرمانی) یه کده نگی نه قل کردووه له سر نه وه ی نایت ئافره ت بیته  
پیغه مبه ر. / حاشیه المرجانی علی شرح العقائد العضدية ۹/۱. به یزاوی و جگه له ویش:  
یه کده نگیشی هیتاوه له سر نه وه ی (مهریم) پیغه مبه ر نه بووه. / المسایرة ۲۳۱. و تفسیر  
البیضاوی ۶۸.

أ- خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُوحِيَ إِلَيْهِمْ﴾ یوسف: ۱۰۹.<sup>(۱)</sup> واته: (ئیمه که‌سمان نه‌ناردوو له پیش تۆدا جگه له پیاوانیک که هه‌لمان بۆاردوون له خه‌لکی شارو شوینه‌کان و نیگیان بۆ ده‌نیرین). په‌یامداری بۆ نه‌و پیاوانه چه‌سپاند که خودا سروش و نیگای بۆ ناردوون، په‌یامداری غه‌یری پیاوانیشی په‌تکردوو‌ه‌ته‌وه، بۆیه میینه نایینه پیغه‌مبه‌ر<sup>(۲)</sup>.

ب- خوای بی وینه ده‌فه‌رموویت: ﴿وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا﴾ الأنعام: ۹. واته: (خۆ نه‌گه‌ر فریشته‌مان بک‌ردایه به فرستاده، نه‌وه له شیوه‌ی پیاویکدا ده‌ماننارد).

پ- پیغه‌مبه‌رایه‌تی و په‌یامبه‌رایه‌تی پیوستی هه‌یه به: ده‌رکه‌وتن و دیار که‌وتن و چوونه شوینه قه‌ره‌بالغه‌کانی خه‌لک، نه‌و شوینه‌ی لی‌ی کۆده‌بنه‌وه و پیوستی به ده‌رخستنی موعجیزه، به‌لام میینه‌یی پیوستی به خۆ داپۆشین هه‌یه، نه‌م دوو لایه‌نه‌ش جیاوازن<sup>(۳)</sup>.

ت- ئافره‌ت دروست نییه بک‌رینه نه‌میر و حوکمران و دادوه‌رو پیش نوێ‌رخوین به یه‌کده‌نگی زانایان، که‌واته له‌پیش‌تره که نه‌بنه پیغه‌مبه‌ر<sup>(۴)</sup>.

بۆچووونی دووهم: پێی وایه نیرینه بوون مه‌رج نییه بۆ پیغه‌مبه‌رایه‌تی، نه‌مه بۆچووونی (نه‌شع‌ری)<sup>(۵)</sup> و (قور‌توبی)<sup>(۶)</sup> و هه‌ندی له (نه‌هلی زاه‌ی) و فه‌رمووده‌ناسانه<sup>(۱)</sup>، به‌م پێیه وتیان (مه‌ریم) پیغه‌مبه‌ره، به‌م به‌لگانه‌ی خواره‌وه:

<sup>(۱)</sup> شرح المسایرة لقاسم بن قطلوبغا ۲۳۰.

<sup>(۲)</sup> لوامع الأنوار البهية ۲/۲۶۵.

<sup>(۳)</sup> شرح المسایرة لقاسم بن قطلوبغا ۲۳۰، عن الصابوني الذي صحح هذا القول. ولوامع الأنوار البهية ۲/۲۶۶.

<sup>(۴)</sup> شرح المسایرة لقاسم بن قطلوبغا، سه‌رچاوه‌ی پێشو.

<sup>(۵)</sup> شرح المسایرة لقاسم بن قطلوبغا عن الإمام جلال الدين جار الله، لوامع الأنوار البهية، دوو سه‌رچاوه‌که‌ی پێشو.

<sup>(۶)</sup> لوامع الأنوار البهية، سه‌رچاوه‌ی پێشو.

خوای بی وینه ده‌فه‌رموویت: ﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ﴾ مریم: ۱۶. واته: (ئهی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) له قورئاندا به‌سه‌ره‌اتی مه‌ریه‌م یاد بکه). خوای گه‌وره له ریزی پیغه‌مبه‌ران باسی کرددووه<sup>(۲)</sup>.

خوای گه‌وره (جبریل)ی په‌وانه کرد بو لای (مه‌ریه‌م): ﴿فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا﴾ مریم: ۱۷. واته: (ئیمه‌ش جویره‌ئیلی فریشته‌مان نارد بو لای).

خوای گه‌وره هه‌لبژارد، هه‌روه ده‌فه‌رموویت: ﴿وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَكَةُ يَمْرُؤُا إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ﴾ آل عمران: ۴۲. واته: ("یادیان به‌ینه‌وه کاتیک" جبریلی فریشته وتی: ئهی مه‌ریه‌م به‌پاستی خوا تو‌ی هه‌لبژاردووه).

هه‌ندی رایان وابوو که دایکی موساش پیغه‌مبه‌ر بووه<sup>(۳)</sup>، به‌م به‌لگهی خواره‌وه: خوای گه‌وره سروش و نیگای بو ناردووه، خوای مه‌زن له‌م باره‌وه ده‌فه‌رموویت: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ﴾ القصص: ۷. واته: (ئیمه دایکی موسامان ناگادار کرد، که شیری بداتی).

به‌لام زۆریه‌ی زانایان به‌ریه‌رچی ئهم گومانه‌یان داوه‌ته‌وه به‌وه‌ی: خوای گه‌وره که (مریم)ی هه‌لبژارد و (جبریل)ی په‌وانه‌کرده لای ته‌وا سروش و نیگای وه‌ک شه‌ریعه‌تی بو نه‌هینا، چونکه ئایه‌تی ناوبراودا هیچ ئاماژه‌یه‌کی به‌مه نه‌دراوه<sup>(۴)</sup>. ته‌و سروش و وه‌حیه‌ی بو دایکی موساش هاتووه، ته‌نها به‌مانای خورپه‌ی دل و خانه‌دل (ئیلهام) دیت، وه‌ک ئهم فه‌رمایشته‌ی خوای گه‌وره: ﴿وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ﴾ النحل: ۶۸. واته: (په‌روه‌ردگاری تو "ئهی ئینسان" نیگاو ئیلهامی کردووه بو هه‌نگ).

(۱) المسایرة ۲۳۰.

(۲) شرح المسایرة لقاسم بن قطلوبغا ۲۳۰-۲۳۱، وتویه‌تی ئهمه به‌لگهی نه‌شعه‌رییه.

(۳) شرح المسایرة لقاسم بن قطلوبغا ۲۳۱، وتویه‌تی ئهمه به‌لگهی نه‌شعه‌رییه. والمسایرة ۲۳۱.

(۴) المسایرة، سه‌رچاوه‌ی پی‌شوو.

(۵) لوامع الأنوار البهیة ۲/۲۶۶.

(۶) المسایرة ۲۳۱.



مه به ست لهو مهرجه، ئەم شتانهی خواره و هیه:

له وانه يه كه سې بهر هه لستى بكات به و گري و تيگيرانه ي كه له زمانى پيغه مېهر  
موسادا (سه لامى خواي لست) هه بووه، وه لامه كه ي نه وه ده:

نه مه بهر له ره‌وانه‌کرانی بوو به پیغهمبر، دواتر به‌هوی نزاو پارانه‌وه‌کمی لهم باره‌وه  
 خوای گه‌وره گریښه‌کمی زمانی کرده‌وه، بسم به‌لگانه‌ی خواره‌وه: کاتې خوای گه‌وره  
 سروش و نیگای ره‌وانه‌کرد بو پیغهمبر موسا (سلامی خوای لیبیت) و فهرمانی پیکرد  
 بانگه‌واز بکات بو لای خوا، شه‌وا پیغهمبر موسا پارایه‌وه: ﴿وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِّن لِّسَانِي  
 ﴿٢٧﴾ يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٢٨﴾ طه: ۲۷ - ۲۸. واته: (گری زمانم بکه‌ره‌وه‌و زمانم گویا و پاراو  
 بکه‌تا له قسه‌و گوفتارو مه‌به‌ستم تیبگه‌ن). جا خوای گه‌وره وه‌لامی دایه‌وه: ﴿قَالَ قَدْ  
 أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يٰمُوسٰى﴾ طه: ۳۶. <sup>(۱)</sup> (نه‌ی موسا هم‌موو داخوایه‌کانت به‌جیبه و په‌سه‌نده و  
 هم‌مویانت بیدرا).

ب- پيويسته پاك و سهلامهت بيت لهو كه م و كورتياڼه ي كه قيژه ونن له لايه ن سروشتي مرؤف، وهك: دهر دو نه خوښيه كان، وهك به له كي و گهړي<sup>(۲)</sup>.

ده كړي هه ندي كس به ره له ستي له مه بكات، به وه ي نمونه بيښته وه به تايكردنه وه كه ي ته يوب (سهلامي خوي ليبيت) كه تووشې نه خوښيه كي پيستي بوو كه خه لكې له بهري هه لده اتن، وه لامه كه ي ته وه به:

(١) المسارة وشرحها المسامرة ٢٢٦.

(٢) المسامرة ٢٢٦، المقاصد وشرحه للتفتازاني ٦١/٥، لوامع الأنوار البهية ٢٦٧/٢.

ئەو نەخۆشیە ی پێش پێغەمبەرایەتی بوو<sup>(۱)</sup>، پاش ئەوەی بوو بە پێغەمبەر نەخۆشیەکی نەما، خوای پاک و تاک فەرمووێتی: ﴿فَاسْتَجَبْنَا لَهُ، فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ﴾ (الأنبياء: ۸۴). واتە: (جا ئێمەش نزامان گێرا کرد و بەهاوارییەوه چووین و هەموو ناخۆشی و نەخۆشیەکمان لە کۆڵ کردەوه)،

ب- پێویستە پێشەو کاری نزم نەکات وەک پێشە ی کەلەشاخ (حجامة)<sup>(۲)</sup> کردن. هەرەها دوور بێت لە کاری نەشیاو و کەم نرخ وەک خواردن لەسەر پێگە<sup>(۳)</sup>. ئەمەش لەسەر ئەوه خەمڵینراوه کە دەکرێت داب و نەریتی سەردەمی پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) ئەو شتەییان بە ناپەسەند دانابێت<sup>(۴)</sup>.

ت- پێویستە کەسیکی وشک<sup>(۵)</sup> و ڕووگرزو دڵ ڕەق نەبێت<sup>(۶)</sup>. دڵ ڕەقی ھۆکاری دوورکەوتنەویە لە خوای گەورەو سەرچاوەی گوناھو تاوانەکانە، چونکە دڵ پارچە گۆشتیکە ئەگەر چاک بوو هەموو لاشە چاک دەبێت و ئەگەر خراپ بوو ئەوا هەموو

(۱) المسایرة و شرحها المسامرة ۲۳۲.

(۲) کەلەشاخ (حجامة) کردن: بریتیه لە هەلمۆینی خوین لە جەستە ی مەزۆ بەھۆی نامیری تایبەت، بە عەرەبی پێی دەگووترێت (حجامة) و بە کوردی پێی دەگووترێت (کەلەشاخ) بەھۆی ئەوەی کە لە کۆنەوه لە کوردەواری شاخی ناژەڵ واتە (قۆچیان) بۆ ئەم مەبەستە بەکارھێناوه، بەلام ئەمەزۆ کەرستە ی پزیشکی تایبەت پەیدا بوو بۆ ئەم مەبەستە. حیجامە: لە ڕووی پزیشکی بریتیه لە کرداری هەلمۆینی خوین، لە چەندان شوینی تایبەت لە جەستەدا، بەھۆی بەتال کردنەوی هەوا لەو شوینە بە بەکارھێنانی (کاسە)یان پەرداخی تایبەت، بەھۆی ناگرکردنەوه لەناو پەرداخەکەدا یان بەھۆی ڕاکیشتان و بەتال کردنی هەوا بەھۆی نامیری تایبەت (پەمپ). (بە دەستکارییەکی زۆر کەمەوه وەرم گرتوو لە کتێبی: کەلەشاخ ۸، نامادەکردنی: حاجی عبدالجلیل، چ ۲۰۰۸، چاپخانە ی پۆژەهەڵات/ هەولێر). (وەرگێڕ).

(۳) المسایرة و شرحها المسامرة ۲۲۶، المقاصد و شرحه للفتازاني ۶۱/۵، لوامع الأنوار البهية ۲/۲۶۷، الوسيلة ۶۹۳.

(۴) المسایرة و شرحها المسامرة ۲۳۲.

(۵) المسایرة و شرحها المسامرة ۲۲۶.

(۶) المقاصد و شرحها للفتازاني ۶۱/۵، لوامع الأنوار البهية ۲/۲۶۷.

لاشه خراب ده‌بیت، هه‌روه‌ك له فهرمووده‌ی راست و دروستدا هاتوو: (ان أبعد الناس من الله القلبُ القاسي)<sup>(۱)</sup> واته: به‌پراستی دوورترین كهس له خوای گه‌وره كه‌سی دل ره‌قه.

له بهر ئه وهی دلّ رهقی و تووندی و نهرم و نیان نه بهون ده بیته هۆی دوور که وتنه وهی خه لکی له پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)، له م باره یه وهی خوای گه وره ده فهرموویت: ﴿وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ﴾ آل عمران: ۱۵۹. واته: (خۆ ئه گهر تو پر وه قسه رهق و بێ به زه بی بویتابه، ئه وه هه مووان له ده ورت بئاوه یان ده کرد).

ئەو سيفەتەنەي كە خستمانە پروو، پتويستەن بۆ پيغەمبەرەن، مەبەست لەم سيفەتەنەش ئەو ەيە كە پيغەمبەرەن دەبييت گەيشتەنە پلەي تەواو كاملي مرويي و سەلامەت و دووريش بن لە ەموو ناتەواويە كي مرويي، چونكە پيغەمبەرەيەتي بەرپزترين پلەو پايتەي لەناو بەدەيئەنراواندا، بۆيە ەموو ئەو سيفەتەنەي پتويستە تيايدا بن كە شايتەني شكوذاري ئەو پلەيە بن، بەم پيەش ەەر سيفەتيكي پيچەوانەي ئەمانە لە پيغەمبەرەندا ناست (۲).

بۆيە: شتيكى ئەستە كە پيغەمبەرەن پيچەوانەي ئەو سيفەتەنەيان ھەبيت كە پيويستەن بۆ ئەوان، كەوايە ئەستەمە بۆيان:

ئەوێ پێچەوانەى پارێزراوێ، ەك: ناپاكى و درۆ كردن و كوفرو تاوان كردن. ئەوێ پێچەوانەى راگەیاندى بەرنامەى خودایە، ەك: شاردنەوێ ئەو شتەنەى كە فەرمانیان پێكراوە بە راگەیاندى. ئەوێ پێچەوانەى زبەرەكى و ژیریە، ەك: گێلى و بى ئاگایى و ساویلکەبى<sup>(٣)</sup>. ئەوێ پێچەوانەى پێچەوانەى سەلامەتییە، ەك: ئەوكە موكورتیانەى

(١) المسامرة ٢٢٦.

فہرمودہی: بہرستی دوورترین کہس... تاد: سنن الترمذی: کتاب الزہد، باب أبعد الناس من  
 اللہ القلب القاسی ۱۳۰/۷، وقال حدیث حسن، ورواہ البیہقی.

(٢) المسامرة ٢٢٧.

(٣) شرح الخريدة للدردير ١٠٠-١٠١، شرح الجوهرة للباجوري ٢٠٤.

که سایه‌تی ناشرین ده‌کهن و ده‌بنه هۆی له‌که‌دار کردنی دانایی و حیکمه‌تی په‌وانه‌کرانیان وه‌ک مرژده‌ده‌رو ترسینه‌ر.

## سروش (الوحي)

**سروش (وحی) له زمانه‌وانیدا:** أبو إسحاق وتویه‌تی: بنچینه‌ی سروش له زمانه‌وانیدا به‌شیویه‌کی گشتی بریتیه له ناگادار کردن و زانیاری پێدان و پێراگه‌یانندن به نه‌یتنی. بۆیه خورپه‌ر و خراڤه دڵ (ئیلهام) به سروش ناوده‌بریت، زه‌ری وتویه‌تی: ناماژه و نیشانه بۆ کردنیش به سروش ناوده‌نریت، نووسینیش به سروش ناوده‌نریت.... هه‌روه‌ها راگه‌یاندنیش به واتای سروش دیت، هه‌رچه‌نده نامرازه‌کانی راگه‌یاننده‌که‌ش جیاواز بن<sup>(۱)</sup>.

<sup>(۱)</sup> لسان العرب مادة (وحي).

وشه‌ی سروش له قورثانی پیرۆزدا نهم مانا زمانه‌و نیانه ده‌به‌خشیت:

أ- وته‌ی نه‌یتنی و شاراوه، خوای گه‌وره‌هه‌رموویه‌تی: ﴿يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا﴾ الانعام: ۱۲۲. واته: (که به‌رده‌وام قسه‌ی زل و پا‌زاوه ده‌ده‌ن به‌گویتی یه‌کدا " که خۆیان و خه‌لکی " پێ سه‌رگه‌ردان و گومرا ده‌کهن). مه‌به‌ستی نه‌وه‌یه که به‌نه‌یتنی قسه بۆ یه‌کتری ده‌کهن.

ب- خورپه و خراڤه دڵ و نیگا (الهام)، خوای پاک و به‌رز هه‌رموویه‌تی: ﴿وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّفْلِ﴾ النحل: ۶۸. واته: (په‌روه‌ردگاری تۆ "ته‌ی نینسان" نیگا و نیلهامی کردووه بۆ هه‌نگ).

پ- ناماژه (الاشارة)، خوای بێ وینه هه‌رموویه‌تی: ﴿فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ أَن سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا﴾ مريم: ۱۱. واته: (ناماژه‌ی بۆ کردن به‌یانیان و ئیواران ته‌سبیحات و ستایش بکه‌ن).

ت- هه‌رمان (أمر)، خوای زانا و خاوه‌ن توانا هه‌رموویه‌تی: ﴿بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا﴾ الزلزلة: ۵. واته: (به‌هۆی نه‌وه‌ی په‌روه‌ردگارت "ته‌ی نینسان" راگه‌یاننده‌وه و هه‌رمانی بۆ ده‌رکردووه).

سه‌یری: المفردات للراغب، ماده (لوحی). بکه.

هه‌روه‌ها (قازی عیاز) له (الشفاء ۲۵۲/۱) دوو پای هیناوه‌ته‌وه له‌باره‌ی بنچینه‌ی وشه‌ی (وحي): یه‌که‌میان: خیرابوون، وه‌ک په‌یام وه‌رگرتنه‌که‌ی پێغه‌مبه‌ر، چونکه زۆر به‌په‌له‌ بوو، هه‌روه‌ها وه‌ک خورپه و خراڤه دڵ (ئیلهام) و هیل به‌هۆی خیرایی جوڵه‌ی ده‌ست... دووه‌میان: نه‌یتنی و شاردنه‌وه‌یه، وه‌ک: (نیگای نه‌یتنی و قسه‌خستنه دڵ و چرپه‌چرپی شه‌یتانه‌کان).

**سروش (وحی) لە زاراوەدا:** بریتییه لەوەی خۆی گەوره ئەو کەسە هەلبژاردوو لە ناو بەندەکانی ئاشنا بکات کە دەیهوێت لە جۆرهکانی پێنمایی و زانست، بە ڕێگەیهکی نەیتنی و نامۆلەلایەن نەیتنی مەزۆی<sup>(١)</sup>.

پرسیار لە (زهری) کرا لە بارەى سروش (وحی)، لە وەلامدا وتی: بریتییه لەوەی خۆی گەوره بۆ پێغه مەبران دەنێرێت و لە دلیاندا جیگیرى دەکات، پێغه مەبرە کەش ئەویش دەری دەبرێت، دەینوو سێت، هەروەها بریتییه لە فەرماشتی خوا. جۆرێکی سروش هەیه کە پێغه مەبر دەری نابێت و هیچ کەسی ئێش ناینوو سێت و فەرمانیش ناکات بە نووسینی، بەلکو بە زمان بۆ خەلکی دەبێتە پوو، پێیان رادهگەیه نێت. کە خۆی گەوره فەرمانی پێکردوو کە بۆ خەلکی پوون بکاتەوه بە خەلکی بگەیه نێت<sup>(٢)</sup>.

ئەگەر بەزمانی شەرع وشەى سروش و وحی بەکارهات ئەوا راستەوخۆ سەرنج دەچێت بەرەو فێرکردنی نەیتنی و پەنھان کە لە خواوەیه بۆ پێغه مەبرانی، جا سروش لە پروی واتای زاراوەیهوه زۆر تاییبەترە لە واتا زمانەوانییهکانی بەتاییبەت لە پروی چاوگ و سەرچاوە کەیهوه<sup>(٣)</sup>.

### جۆرهکانی سروش (وحی)

ئەم فەرماشتەى خۆی گەوره هەموو جۆرهکانی سرش (وحی) لە خۆی گرتووه: ﴿وَمَا كَانَ لِشَيْءٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَآئِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُمْ عَلَىٰ حَكِيمٍ﴾ الشوری: ٥١. واتە: (کەس بۆی نییه هیچ کات "لە دنیادا" خۆی گەوره وتو وێژی راستەوخۆی لە گەلدا بکات مەگەر لە ڕێگەى وحی و نیگاوه یان لە پستی پەردەوه، "وەک موسا" یان نێردراویکی وەک فریشتە "جبریل" دەنێرێت کە

<sup>(١)</sup> مناهل العرفان ٥٦/١.

<sup>(٢)</sup> الاتقان ١٢٠، وفيه أخرجه أبي حاتم من طريق عقيل عن الزهري.

<sup>(٣)</sup> المختار من كنوز السنة النبوية ١.

به گۆیره فەرمان و مۆلهتی خوا چی پێ سپێدراره دهیگهیه نیت، بهراستی ئهو زاته خواجه کی بلند و داناو کاربه جیه).

ئهم ئایه ته ئهوه دهگهیه نیت که هیچ کهسیک به دهه لهم سی جۆره<sup>(۱)</sup> نهیتوانیه له گهڵ خوای گهوره بدویت:

**جۆری یه کهم:** به سروش و نیگا. واته: یان به ریگهی سروشهوه بووه، که بریتییه له:

أ- خورپه و خراڤه دَل (ئیلهام): ههروهك خوای گهوره نیگای کرد بۆ دایکی موسا که شیر ی پیدات، پیغه مبه ریش (صلی الله علیه وسلم) دهفرموویت: (إِنَّ رُوحَ الْقُدُسِ نَفَثَ فِي رُوعِي: أَنْ نَفْسًا لَنْ تَمُوتَ حَتَّى تَسْتَكْمَلَ أَجَلَهَا وَتَسْتَوْعِبَ رِزْقَهَا...) واته: (جبریل شتیکی خسته دَل و دهروونی منهوه: که هیچ کهسیک نامریت تا ماوه که ی تهواو نهییت و رۆزیه کهشی تهواو به دهست نه خات...).

ب- خهون بینین له کاتی خهوتندا: ههروهك خوای گهوره سروش و نیگای نارد بۆ ئیپراهیم، له کاتی خهوتندا که کورپه که ی ئیسماعیل سهر برپیت. ههروهك دهستیکی سروش هاتن بۆ پیغه مبه ر موحه ممد (صلی الله علیه وسلم) بریتی بوو له بینینی خهونی چاک له کاتی خهوتندا، ئه مه له فرمووده ی راست و دروستدا هاتوه.

**جۆری دووهم:** له پشتی پهرده وه (من وراء حجاب). واته: گوئیستی فرماشتی خوای گهوره بییت به بی هۆکاریکی گهیه نه ره. وهك چۆن خوای گهوره وایکرد موسا بی هۆکار گوئیستی فرماشته که ی بییت. به هه مان شیوه ئهو فریشتانهش که خوای گهوره له گه لیان دووا له باره ی به دیهینانی ئاده م (سهلامی خوای لیبت).

<sup>(۱)</sup> نیمامی رازی له پاڤه ی ئهم ئایه ته دا ۱۸۷/۲۷ وتویه تی: (بزانه هه ره یه کیك لهم سی جۆره بریتییه له سروش، به لام نه وه نده هیه که خوای گهوره جۆری یه کهمی تایبهت کردوه به ناوی سروش (وحی)، چونکه ئه وه ی راسته وخۆ به شیوه ی خورپه و خراڤه دَل (ئیلهام) ده که ویتته دله وه به یه ک ته وژم ئه وا شایه نتر بوو که به تایبهت ناوی سروشی لی بنریت. ئه مه ئه و قسه یه یه له باره ی لیك جیا کردنه وه ی ئه و سی جۆره له یه ک تری). سهیری چهند وته یه کی تریش بکه له م سه رچاوانه: سبل الهدی والرشاد ۳۵۲/۲.

جوړی سییم: نیردراویک ده نیرت (أویرسل رسولاً). واته یان نیردراویک له فریشته کان ده نیرته لای پیغه مبرکه، نهو کاته فریشته که سروش و نیگا که به پیامبره مروقه که ده گه نیئت. و نیردراو و پیامبره فریشته کانیش جبریل (سهلامی خوی لیئت)<sup>(۱)</sup>.

شیوازه کانی دابه زینی جبریل (سهلامی خوی لیئت) بو لای پیغه مبر موحه ممد (صلی الله علیه وسلم)

دابه زینی جبریل بو لای پیغه مبر موحه ممد (صلی الله علیه وسلم) به چهند شیوازیکی جیا جیا:

أ- به شیوه وینهی راسته قینهی فریشته یی خوی بیته لای پیغه مبر (صلی الله علیه وسلم).  
ب- له سر شیوهی پیاویک بیته لای پیغه مبر (صلی الله علیه وسلم) و له گه لی بدویت، هروه که له فرموده ی راست و دروستدا هاتوه: (وَأحياناً يتمثل لي الملك رجلاً فيكلمني، فأعي ما يقول) واته: (هندی جار فریشته له شیوهی پیاویک له گه لم ده دویت و لی تیده گم)، نهو عهوانه له صحیحه کهیدا نه زیادیهی هیناوه: (نه جوړه ناسانترو سوکترینانه له سر شام).

جا بهو شیوهی ناماده بان ده بینن و گوئیستی دهن، هروه که له فرموده یی که عومره کوری خه تتاب (ره زای خوی لیئت) گیراویه تیه وه و تویه تی: جاریک له خزمهت پیغه مبر دانیشتبوین، پوژیک له پوژان، له ناکاو پیاویکمان هاته بهرچاو، جل و بهرگی زور سپی و مووی پشی زور رهش بوو، نشانه ی ریبواری لی نه ده بینراو هیچ کهس له نیمه نهیده ناسی، تا له خزمهت پیغه مبر (صلی الله علیه وسلم) دانیش و هردوو نه ژنوی

<sup>(۱)</sup> سهیری نه سهرچاوانه بکه: تفسیر الرازی ۱۸۶/۲۷، تفسیر القرطبی ۵۸۷۳/۸، روح المعانی للکوسی ۵۴/۲۵، زاد المعاد ۱۸/۱، الاتقان ۱۲۰.

فرموده ی: جبریل شتیکی خسته دل و دهرونی منه وه... نهو نه عیم له (الحلیه) دا گیراویه تیه وه. فرموده که لاوازه. الجامع الصغیر ۱۳۸. (الروغ) واته: عقل و دل. فرموده ی: سهرتا سروش بو پیغه مبر (صلی الله علیه وسلم) به خهونی چاک و راسته قینه دهستی پیکرد... تاد: صحیح البخاری: ۱ کتاب بدء الوحي، ۳ باب، رقم ۳، عن عائشة (رضی الله عنها).

خۆی به هه‌ردوو نه‌ژنۆی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) نووساند هه‌ر دوو ده‌سته‌کانی دانا سه‌ر هه‌ردوو پانه‌کانی خۆی و نه‌و پیاوه نه‌ناسراوه گوتی: (ئه‌ی موحه‌ممه‌د پێم بلێ ئایینی ئیسلام چیه‌؟...) تاد.

پرسیاری له‌ پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) کرد له‌باره‌ی ئیسلام و ئیمان و نیشانه‌کانی دوا‌پۆژ، پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) وه‌لامی ده‌دایه‌وه، تا کابرا نه‌ناسراوه‌که ته‌واو بوو له‌ پرسیاره‌کانی و پۆیشت، جا پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) فه‌رمووی ئه‌وه (جبریل) بوو هاتبوو فێری ئایینی پیرۆزی ئیسلامتان بکات.

پ- به‌نه‌ینی بێته‌ لای پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) به‌بێ ئه‌وه‌ی هیچ که‌سی بیه‌ینیت، شوینه‌واری کاریگه‌رو کارتێکران له‌سه‌ر رووخساری پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) به‌ده‌ر بکه‌وێت.

پێغه‌مبه‌ر وه‌سفی بارودۆخی خۆی ده‌کات، له‌ کاتی دابه‌زینی سه‌روش و نیگا، ده‌فه‌رمووی: (أحياناً يأتيني مثل صلصلة الجرس، و هو أشده عليّ، فيفصم عني، وقد وعيت عنه ما قال) واته: (هه‌ندێ جار سه‌روشم بۆ دێت وه‌ک زه‌نگ و هو‌ری زه‌نگ، دواتر ئه‌م ده‌نگه‌ زه‌نگه‌ کۆتایی دێت و منیش دوا‌ی کۆتایی هاتنی له‌ قسه‌کانی تیگه‌یشتم). خه‌تابی وتویه‌تی: مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه که ده‌نگێکی به‌دوا‌ی یه‌کدا هاتوو ده‌یه‌ستیت، ئه‌و ده‌نگه‌ له‌ گه‌ل یه‌که‌م به‌یستندا جێگیر نابێت له‌ ده‌روونی دا، تا به‌ باشی لێی تینه‌گات و ئینجا جێگیر ده‌بێت.

حیکمه‌ت له‌وه‌ی زه‌نگی زه‌نگه‌که‌ پێش سه‌روش هاتنه‌که‌ دێت، ئه‌وه‌یه که گوێچکه‌کان ئاماده‌ بکات بۆ سه‌روش و نیگا و هیچ شتیکی تر سه‌رقالی نه‌کات.

له‌ فه‌رمووده‌ی راست و دروستدا هاتوو هه‌روه‌ک که‌مێک پێشتریش خه‌ستمانه‌پروو، که ئه‌و جو‌رو شیوازه‌ی هاتنی سه‌روش سه‌خت‌ترین و گران‌ترین جو‌ره‌کانی سه‌روش و نیگایه که بۆی هاتوو.

وتراوه: ته‌نها ئه‌و کاته به‌و شیویه سه‌روش بۆ پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ده‌هات



که ثایه تی هه ره شه و په یاندان به سزا داده به زین<sup>(۱)</sup>.

پاش که میکی تر به تاییه ت له باره ی باردۆخی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) له کاتی سروشدا ده دویتن، به ئام له ژێر ناویشانی (سروش شتی که له دهره وه ی دهره ونه).

## چۆنیه تی سروش و شیوازی دابه زینه که ی بۆ سهر

پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)

زانینی چۆنیه تی سروش و نیگا، نه ئینه که له و نه ئنیانه ی که عه قل ناتوانی په یی به چۆنیه تی ه که ی ببات، فریشته ش له خوی گه وه وه ده بیست، نه و به پیت و ده نگ لی ی نابیستیت، به لکو خوی گه وه زانیاریه کی پتویست بۆ بیسه ر دروست ده کات، جا هه ره ک چۆن فره مایشتی خوی گه وه له وه ی مرۆف ناچیت، نه و به هه مان شیوه نه و بیستنه ش که بۆ مرۆف دروستی ده کات نه و له وه کی بیستنی ده نگه کانی تر نییه<sup>(۲)</sup>.  
به دوو ریگه سروش (وحی) داده به زیت بۆ سهر پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم):

<sup>(۱)</sup> الاتقان و زاد المعاد، هه ردوو سه رچاوه که ی پتشیوو، و إشاره الساری ۵۸/۱ و شرح صحیح مسلم للنووی به امش إرشاد الساری ۱۸۳/۹.

فرموده ی: هه ندی جار فریشته له شیوه ی پیاویک... تاد: صحیح البخاری ۱ کتاب بدء الوحي، ۲ باب، رقم ۲، بهذا اللفظ، عن عائشة (رضي الله عنها). و ۵۹ کتاب بدء الخلق، ۶ باب ذکر الملائكة، رقم ۳۲۱۵، عن عائشة (رضي الله عنها). و صحیح مسلم ۴۳ کتاب الفضائل، ۲۳ باب عرق النبي (صلی الله علیه وسلم) في البرد وحين يأتيه الوحي، رقم ۲۳۳۳، عن عائشة (رضي الله عنها).

فرموده ی: کاتیک ئیمه له خزمه ت پیغه مبه ردا (صلی الله علیه وسلم) بووین له رۆژیک له رۆژه کان... تاد: صحیح مسلم ۱ کتاب الإیمان، أول باب الإیمان والإسلام والإحسان...، رقم ۸، عن عمر بن خطاب (رضي الله عنه).

فرموده ی: هه ندی جار سروشم بۆ دیت وه ک زرنگ و هوپی زه نگ... تاد: نه م فره موده یه پیشتتر خرایه روو و له وی ئاماژه به سه رچانی کراوه.  
<sup>(۲)</sup> إرشاد الساری ۵۹/۱.

یەكەم: پێغەمبەر لە وێنەی مەرووی خۆی چۆتە دەر بۆ سەر وێنەی فریشتە، بەو شیوەیە  
سروشەكە لە جەرێل وەرگرتوو.

دووهم: فریشتەكە هاتۆتە سەر وێنەی مەروۆ تا پێغەمبەر لێی وەرگری١.

لە هەردوو حالەدا سەختی و قورسییەکێ زۆر هەیە بۆ سەر سروشتی مەرووی، بۆیە لە  
کاتی سروش دابەزیندا، پێغەمبەر دەچوو حالەتی نامادە نەبوون (غیبە) و بەرپۆچ و  
هۆش و دەروون سەرقاڵی سروش وەرگرتن دەبوو و ئاگای لە لاشەكە نەدەما و هەروەك  
ناهو ئالە لە لێ بەرز دەبوووە٢.

دەكری هۆش (بیر) ئەندێشەی تێكەڵ بوون و پەيوەندی پێغەمبەر لە گەڵ فریشتە  
بكات، هەروەك چۆن هۆش (بیر) ئەندێشەی بوونی خەواندنی موگناتیسێ دەكات، كە (د.  
مسمری) ئەلمانی لە سەدە هەژدەم ئاشكرای كرد، تەنانەت بەلگە وای لە سەر  
هێنایەو كە زانایان بەشیوەیەكی زانستی دانیان پێداناو، ئەمەش دواي ئەوێ هەزاران  
كەسیان تاقی كردەووە ئیستا لە خۆراوا پشتیوانی زۆری هەن، خول و كتیپ و  
نەخۆشخانە تاییبەت بەمە هەن كە خەلكی بۆ چارەسەر پووی تێدەكەن.

لە نواندنی موگناتیسێ دا مامۆستا خەوێنەرەكە بە رێنماییەكانی بەسەر نێوەندگیر  
(وسیط) دا زāl دەبێت، جا پروولینەرەكە دەچێتە خەوێکی قوڵەو، چي بیهوێت پرساری  
لەبارەیهو لە دێ دەكات و وەلانی راستەوخۆی دەست دەكەوێت، هەروەها دەكری فەرمانی  
پێبكات بەكردن یان نەكردنی شتێك، جا نێوەندگیرەكە جێبەجێ دەكات ئەگەر دواي  
بەهۆش هاتنەوهش بێت. و پێویستە لە نێوان هەردوو كەسەكە (واتە مامۆستاكە و

١) الاتقان ١١٨، الوحي المحمدي ٨٣ وتی ئیبن خەلدونیشی تێدا، إرشاد الساري ٥٩/١، سبل

المهدي ٣٤٢/٢. إرشاد الساري ٦٠/١.

٢) إرشاد الساري ٦٠/١.

نیوه‌ندگیره‌که<sup>(۱)</sup> که سروشتیان جیاوازه یه‌کیکیان به‌هیزتر بیت له‌وهی تر، مروّـفـ ناتوانیت نه‌و نه‌زمونه به‌خۆی له‌سه‌ر خودی خۆی جیبه‌جی بکات.

نواندنی موگناتیسسی وا ده‌کات که تیگه‌یشتن له‌ چۆنیه‌تی سروش ئاسان تر بیت، له‌به‌ر نه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی کردنی فریشته به‌ پیغه‌مبه‌ر، کاریگه‌ری خۆی هه‌یه، له‌به‌ر بوونی ئاماده‌باشی تایبەت تیاياندا، جا فریشته هه‌یزی پیدان و کارتیکردنی هه‌یه، چونکه پۆحانی پرووت و پوخته، پیغه‌مبه‌ریش ئاماده‌باشی وه‌رگرتنی هه‌یه له‌و فریشته‌یه، له‌به‌ر پاک و پوخت بوونی لایه‌نی پۆحی و ده‌روونی‌ه‌که‌ی و له‌به‌ر نه‌وه‌ی پاکیه‌که‌ی گونجاوه له‌گه‌ڵ پاکی فریشته‌که، کاتیکیش فریشته‌که زال ده‌بیت به‌سه‌ر ده‌روون و هۆشی پیغه‌مبه‌ردا، نه‌وا پیغه‌مبه‌ر له‌ حاله‌تی سروشتی خۆی ده‌رده‌چیّت و نیشانه‌کانی له‌سه‌ر پرووی ده‌رده‌که‌ون و سروش و نیگا‌که له‌ فریشته‌که وه‌رده‌گریّت و نه‌وه‌ی وه‌ریگرتووه له‌ دلیدا جیگیر ده‌بیت و کاتی حاله‌ته‌که که‌ کۆتایی هات، نه‌وا ده‌بینیت که به‌ته‌واوی سروشه‌که له‌سه‌ر پرووی دلی نه‌قشاوه و له‌بیری ناکات<sup>(۲)</sup>.

پاشان ئیمه شتیک نابینن که ببیت هۆی نه‌بوونی په‌یوه‌ندی نیوان فریشته و پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)، به‌ به‌لگه‌ی نه‌وه‌ی:

زانستی سه‌رده‌م هه‌ندی ئامیری بو ئیمه فه‌راهه‌م کردووه، به‌هۆیانوه په‌یی به‌و شتانه ده‌به‌ین، که پیشتر په‌یی پینه‌براو و نه‌ناسراو بوون. هه‌روه‌ک ئامیر هه‌یه که پیکدادانی تیشکه‌کانی بوونه‌وه‌ری له‌ بۆشایی ئاسماندا تۆمار کردووه، هه‌ندی‌ک ئامیریش هه‌یه که ده‌نگی میشی فریو تۆمار ده‌کات، له‌ دووری چه‌ند میلێک و هه‌روه‌ک نه‌وه‌ی له‌لای گوێچکه‌ی تۆ ده‌فریت، ئینجا به‌هۆی نه‌و ئامیره‌ پیشکه‌وتووه سه‌رده‌میانه، ده‌توانریت

<sup>(۱)</sup> وه‌رگیر.

<sup>(۲)</sup> مناهل العرفان ۱/ ۵۹-۶۰، چه‌ندین غونه‌ی تیدایه له‌سه‌ر نه‌زموونی نواندنی موگناتیسسی، و النبأ العظیم ۷۵-۷۶.

درک و پەیی بریت بەوێی کە ئیمە ناتوانین بە ڕێگە ئاساییەکان و نەڕیتیەکانی خۆمان بپێستین.

هەروەها ئەم ھێزە نا ئاساییەیییە، تەنھا تایبەت نییە بە ئامێرە زانستیە هەواچەرخەکان، بەلکە خواى گەورە بە ھەندى لە گیانلەبەرانی بەخشیوێ:

بۆ نمونە سەگ دەتوانی، بۆنى ئەو گیانلەبەرە بکات. کە بەرپرگادا تێپەرپووە، ئەو ھەستەى سەگ دەقۆزیتەووە بۆ دۆزینەوێ تاوانباران، بۆ نمونە: ئەو قوفلەى کە تاوانبار شکاندووێت، ئەوا ئەو سەگەى پراھێنانى پێکراوە بۆنى دەکات و دواتر شوینەوارەکانى دەپشکینی و تاوانبارە کە لە نێوان ھەزاران کەسدا دەدۆزیتەووە.

ئەگەر جانەوهرى مۆپانەى بالدارت لەسەر پەنجەرە دانا ئەوا دەنگێک دەنیریت کە خێزانەکەى لە ئەندازەى کە دوورەوێ گۆیىستى دەبیت و ئەویش بە ڕێگەى کەى تایبەت وەلامى دەداتەووە.

کوللە مەشکە (جندب) بال و پێیەکانى لێک دەخشییت و بە ڕێگەى کەى نا ئاسایى دەنگ دەردەکات و ئەو دەنگە لە دوورى نیو میل دەبێستیت.

هەروەها کوللەى سەوز (أبي النطيط) توانایە کە نا ئاسایى ھەبە، دەتوانیشت بپێستیت و ھەست بەو جۆلە و کارلێکە بکات کە لە نیو گەردیلەى ھایدروژین پروو دەدات...

چەندین نمونەى زۆر ھەن، بەلگەن لەسەر ئەوێ چەند ڕێگە و ھۆکارى تری نابینراو ھەن کە خاوەن ھەستەى تەنھا ھەیانە، جا ئەگەر ئەمە واییت، ئەوا ھیچ نامۆی لەویدا نییە پێغەمبەر بانگەشەى ئەو بکات، کە دەنگێک لە خواى گەورەوێ دەبێستیت خەلکى نابێست، مادەم چەندین دەنگ و جۆلە ھەبن لەو بوونەوێدا کە مەژوێ

نایببیت، کەچی ئامیرەکان تۆماری دەکەن، ھەرۆھا مادەم ھەندێ دەنگ و پەيام ھەبن کە ھەندێ گیانلەبەر ببیستن و ھەندێکی تر نەیبستن<sup>(۱)</sup>.

### سروش شتیکیە لە دەرۆھە دەروونە

باوەر بوون بە سروش بناغە ی باوەر بوونە بە پیغەمبەرایەتی، کە ئەمەش تاکە پێگایە کە بیروباوەرێ حوکمە شەریعیەکان و جگەلەوانیشی پێدا ھاتوو. بۆیە زۆریک لە دوژمنانی ئیسلام زۆر گرنگیان بە وروژاندنی گومان داوێ دەربارە ی سروش وەك لاسایی کردنەوێ بێ باوەرە نەزان و نەفامەکانی قورەیش، گیل و گەلجۆکانی ھاوێشدانەرانی چەندین قسەو قسەلۆکی ھەلبەستراویان دەوروژاند بەمەبەستی لەکەدار کردنی پیغەمبەری مەزن (صلی اللہ علیہ وسلم)، ئەمەش بەوێ کە وتیان: جادوگەرە یان شیتە یاخود شاعیرە.

تەنانەت ھەندێ لە پۆژھەڵاتناسەکان<sup>(۲)</sup> و جگەلەوانیش وتیان: سروش تەنھا بریتیە لە گوشتارو خورپەو ئیلھاماتی دەروون.

**بەلام ئیمە بروامان وایە کە:** سروش بریتی نییە لە تیگەیشتن و بەرھەمی ھەستکردنی ناوہو و ئاماژەکانی دەروون و سیماناسی خیرا (فراستە)، کە زۆریە جارەکان بە مەشق و راھینانی پۆچی و بیرکردنەوێ بەردەوام کاریگەر دەبێت، واتە: بریتی نییە لە نیگای دەروونی، کە بریتیە لەو خورپە و ئیلھامانە ی کە بەسەر خاوەنەکیدادادەپژێنەو، لەکاتی ئامادەباشی بۆ بەرزکردنەوێ ئاستی دەروون و ئاماژەو نھێنیە دەرکەوتووکانی<sup>(۳)</sup>.

لەبەرئەوێ بە نیگای دەروونی زانیاری تەواو و دلتیایی کامل ناھیتە کایە، گومانیش لەوہدا نییە کە مەژووبەو چەندحالەتە دەروونیانە ی ناگاتە پلە ی پیغەمبەرایەتی.

<sup>(۱)</sup> الاسلام يتحدى ۹۶-۹۷.

<sup>(۲)</sup> سەیری: تأریخ الأدب العربی لبروکلمان ۱/ ۱۳۴. بکە.

<sup>(۳)</sup> الکلام عن الوحي النفسي في : الوحي الحمدي ۶۶.

به لکو سروش بریتیه له (شتیکی له ناكاو و به دهر له سروشتی مرویی)<sup>(۱)</sup>، به دهره له نهفس و دهروون و ملکه چی هیچ کاریگهریهك نابیت که به سه ریدا دیت، پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) له لایهن زاتی خوی گه وره وه وهری ده گریت، له ریگهی نه و فریشته یه ی که به وکاره پاسپی تراوه.

هر که سیکیش وردین بیت له بیر کردنه وه له چۆنیه تی سروش و دیارده و نیشانه کانی و نه و دیارده ی که به سه ر پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) دا دین، به هوی سروشه وه، په یی به وه ده بات، که سروش په یوه ست نییه به هه واو ئاره زوی دروون و نهفس. نه مهش له و شتانه ی خواره وه دا دهر ده که ویت<sup>(۲)</sup>:

۱- کاتیک جبریل هاته لای پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) له نه شکه وتی (حیراء) و فره مان ی پیکرد که بخوینیته وه - که چی نه و نه خوینده وار بوو - هه روه که له (صه حیچی بوخاری) دا له (باب: کیف کان بدء الوحي الى رسول الله (صلی الله علیه وسلم)) هاتوه، که جبریل پی و توه: بخوینته<sup>(۳)</sup>، فره مووی: من خوینده وار نیم،

<sup>(۱)</sup> إرشاد الساري ۶۰/۱.

<sup>(۲)</sup> سهیری نه مانه بکه: الوحي المحمدي ۸۹ و لاپه ر کانی دواتر، مناهل العرفان ۵۶/۱ و لاپه ر کانی دواتر و ۲۸۵/۲ و لاپه ر کانی دواتر، النبأ العظيم ۲۰ و لاپه ر کانی دواتر، الظاهرة القرآنية ۱۶۵ و لاپه ر کانی دواتر، مباحث في علوم القرآن ۲۲ و لاپه ر کانی دواتر، کبری یقینیات الکونیه ۱۹۸ و لاپه ر کانی دواتر، الرسول لسعيد حوی ۱۳/۲ و لاپه ر کانی دواتر.

<sup>(۳)</sup> فره مان ی خوینده که فره مان ی پیکهینانه (تکوین) یه نه که فره مان ی راسپاردن و نه رکداری (تکلیف) ی بیت، و اتاکه ی بریتیه له وهی: ببه به خوینته ر، بویه له که ره تی سییه مدا وتی: ﴿أَقْرَأْ بِأَسْمِ رَبِّكَ﴾ العلق: ۱. واته: ببه خوینته ر به ناوی خواو به ویستی خوا و به وهی خوی گه وره یارمه تیت ده دات، نه که به خوژ و تواناکه ت، چونکه ده زانیت که نه خوینده واریت، به ئام خوی گه وره ویستی مرؤ له پارچه گوشتیک به دیبیتیت و ئامرازی بینین و بیستنی پی ببه خشیت، به هه مان شیوه خوی گه وره ویستویه تی ببیته خوینته ری نه و په یامه ی له ریگهی سروش بوژ ده نیریت تا به سه ر خه لکیدا بخوینیته وه، به م جوړه ده بیته خوینته ر. / الوحي المحمدي هامش ۸۵.

پیغه‌مبه‌ر ده‌فه‌رمووی (جبریل<sup>(۱)</sup>) منی گرت و توند به‌خۆیه‌وه گویشیم هه‌تا ئازارم  
 پیگه‌یشت و له‌دواییدا به‌ریدام، دووباره‌ وتی: بخۆینه، منیش دووباره‌ وتم:  
 خۆینده‌وار نیم، بۆ جاری دووهم به‌خۆیه‌وه گویشیم تا ئازارم پیگه‌یشت ئینجا  
 به‌ریدام، سیب‌اره‌ پیتی وتم: بخۆینه، منیش وتم خۆینده‌وار نیم، بۆ جاری سییه‌م  
 به‌خۆیه‌وه گویشیم، ئینجا وتی: ﴿أَقْرَأْ بِأَسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ﴿۱﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴿۲﴾  
 أَقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ﴿۳﴾﴾ العلق: ۱-۳. واته: ("ئه‌ی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم)"  
 بخۆینه به‌ناوی ئه‌و په‌روه‌ردگاره‌ته‌وه که هه‌موو شتیکی دروست کردوه.  
 ئاده‌میزادی له‌ چهند خانه‌یه‌کی هه‌لواسراو - له‌ناو منداڵداند - دروست کردوه.  
 بخۆینه، له‌کاتی‌کدا هه‌ر په‌روه‌ردگاری تۆ به‌خشنده‌یه).

پیغه‌مبه‌ر ئه‌و چهند ئایه‌تانه‌ی له‌گه‌ڵ خۆ بردنه‌وه، دلێشی زۆر به‌ خێرای لێ دده‌ا و  
 ده‌چێته‌وه بۆ لای (خه‌دیجه‌ی کچی خوه‌لید) - په‌زای خوای لێ بیت - و ده‌فه‌رمووی:  
 دامپۆشن، دامپۆشن، دایده‌پۆشن، تا ئه‌و ترسه‌ی لێ ده‌په‌وته‌وه، دوایی هه‌واله‌که بۆ  
 خه‌دیجه‌ی باس ده‌کات، ده‌فه‌رمووی (لقد خشیت علی نفسي) واته: له‌ خۆم ترسام.  
 له‌ گیرانه‌وه‌یه‌کی تردا هاتوه: (فَجِئْتُ مِنْهُ رُغْبًا) واته: (زۆر لێی ترسام). له  
 گیرانه‌وه‌یه‌کی تردا: (فَجِئْتُ مِنْهُ هَوِيتَ إِلَى الْأَرْضِ). واته: (زۆر لێی ترسام و به‌ زه‌ویدا  
 که‌وتم).

بۆیه‌ خه‌دیجه‌ی خێزانی هیچ هۆکاریکی ده‌ست نه‌که‌وت تا پیغه‌مبه‌ر دُنیا بکاته‌وه‌و  
 خۆشی لێی دُنیا بیت، ته‌نها ئه‌وه نه‌بیت که بیاته‌ لای شاره‌زانه‌ترین که‌س له‌بوواره‌دا  
 له‌ناو عه‌ره‌به‌کان و راویژی پێ پێبکات، نه‌ویش ئاموزای بوو، ناوی (وه‌ره‌قه‌ی کوری  
 نه‌وفل) بوو، که کتێبه‌کانی جوله‌که و نه‌صرانیه‌کانی خۆیندوه‌ته‌وه‌و تیگه‌یشتوه‌و

بۆیه جبریل پیغه‌مبه‌ری گوشتی تا سه‌رنجی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) له‌ کاروباری دُنیا  
 لابدات و بیخاته‌ سه‌ر ئه‌و په‌یامه‌ی پیتی ده‌دریت، بۆیه‌ سی جار پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)  
 دووباره‌ی کردۆته‌وه‌ چونکه بۆ پیشاندانی زۆری ئه‌و حاڵه‌ته‌یه‌. / ارشاد الساری ۶۳/۱.

(<sup>۱</sup>) وه‌رگیر.

له بهری کردووه، ئهو دلتیای کردنهوه و تی: (هذا الناموس الذي نزل الله على موسى) واته: ئهوه ئهو فریشتهیه که خوا ناردوویه تی بۆ لای موسا (سهلامی خوی لیبت).

دوای ئه مه ئهوه پروون ده بیتهوه که: کاتیك (جبریل) پیغه مبهری له باوهش گرتووه به توندی گوشویه تی و سی جار فرمانی پیکردووه بخوینیت، ئه مه جهخت له سهر ئهوه ده کاتهوه سروش وهرگرتنی شتیکی دهره کی بووه نهک دهروونی یاخود خه یالی، بۆیه پیغه مبهر وای بۆچوو که (جبریل) نازاری پی گه یاندووه، له بهر ئه مه خیرا چوو له لای خه دیجه تا پرووداو و ترس و له رزه که ی پی پابگه یه نیت، جا له ترسان دلی ده له رزی و له خوی ده ترسا که بریت. له بهر ئه وه شته مه ترسیداره ی بینویه تی، بۆیه فهرمووی: (زملونی زملونی) واته: دامپوشن و بم پیچن. په نای بۆ خۆ پیچان و خۆپوشین برد، تا ئارام و ئاسوده بیت، بۆیه دایان پۆشی تا ترس و له رزه که ی لی نه ما.

ئینجا دوای تیپهر بوونی ماوه یه ک دووباره سروش بۆ پیغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) داده بزیت و فرمانی پی ده کات: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنِيُّ قُفْ أَنْذِرْ﴾ المدثر: ۱-۲. واته: (ئه ی ئهو که سه ی خۆت پیچاوه ته وه، ئه ی موحه ممد (صلی الله علیه وسلم)، ههسته و خه لکی بیدار بکه ره وه). پیغه مبهری خوا له وه فرمانه ی که پییکراوه ورد ده بیته وه به سهر سورمانیه وه به خه دیجه ده لیت: (لقد أمرني جبريل أن أُنذر الناس، فمن ذا أَدْعُو، وَمَنْ ذا يستجيب؟) واته: (جبریل فرمانی پیکردووم که خه لکی ئاگادار بکه وه، جا بانگی کی بکه م و کی ئاگادار بکه مه وه، ده بی کی وه لأمم بداته وه).

ئه مانه به لگهن له سهر ئه وه ی سروش شتیکی دهره کییه و له ناخ و دهروونی پیغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) سه رچاوه ی نه گرتووه، به لکو سروش له خواوه له ریگه ی جبریه وه بۆ پیغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) هاتووه.

۲- ئهو دیاردانه ی به سهر پیغه مبهردا ده هاتن له وه کاته ی سروشی بۆ ده هات، گه واهی ئه وه ده دات که سروش سه رچاوه ی نه گرتووه له قسه وباسی دهروون، وهک:



أ- پیغمبر (صلی اللہ علیہ وسلم) زنگ و دہنگیکی تووندی به گوریدا دههات، وهك دهنگی زهنگی یه كه له دواى یه كى تووندو تیژ. پیغمبر (صلی اللہ علیہ وسلم) دهفرموویت: (أحياناً يأتيني مثل صلصلة الجرس، و هو أشدُّ عليّ، فيفصم عني، و قد وعيت عنه ما قال)<sup>(۱)</sup> واته: ههندی جار سروشم بۆ دیت وهك زنگ و هوری زهنگ، دواتر ئهم دهنگه زنگه کوتایی دیت و منیش دواى کوتایی هاتنی له قسه کانی تیگه بستم.

ب- پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) کاتیک سروشی بۆ دههات له پۆژی زۆر ساردو سوڤدا هه موو جهستهی دهبووه ئارهقه:

عائیشه (پهزای خوی لیبت) دهگیریتهوه: (پیغمبرم بینیه که له پۆژیکه زۆر سارد دا سروشی بۆ دابه زیوه، دواتر که سروشه که تهواو بووه، ئارهقه له رووخساری دههاته خوارهوه)<sup>(۲)</sup>.

(۱) فەرموودەي: ھەندى جار سۈرۈشم بۆ دىت ۋەك زىنگ و ھورپى زەنگ، كەمىك پىشتىر خرايە پروو. لە (مىسند أحمد ۲/۲۲۲) ھاتوۋە: (عەبدوللای كورپى عەمر (رەزای خۋای لىبىت) دەلىت: پىرسىارم كرد لە پىتغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) كە: ئايا ھەست بە سۈرۈش (وحى) دەكەيت؟ فەرمووى: (نعم أسمع صلاصلا، ثم أسكت عن ذلك، فما من مرة يُوحى الي، إلا ظننت أن نفسي تفيض واته: (بەلى)، گويم لە زىرىنگ و ھۆرپە دەنگى بە ھىز دەبىت، منىش لەم ھالەتە بى دەنگ ئەم، ھەر جار كىش كە سۈرۈشم بۆ دىت ئەوا ھەست دەكەم كە دەرۈنم پەرش و بىلاو دەبىت).

(۲) فرموده‌ی: پیغمبرم بینوہ سروشی بو ہاتوہ... تاد، صحیح البخاری، کتاب بدء الوحي، ۲ باب، رقم ۲.

له صحیحی موسلم: ۴۳ کتاب الفضائل، ۲۳ باب باب عرق النبی فی البرد حین یأتیه الوحي، رقم ۲۳۳۳، له عائشه (پرهزای خوی لیبت) هاتووه که وتویه تی: (له بهر به یانی زور سارد دا سروش بۆ پیغهمبر (صلی الله علیه وسلم) هاتووه، دوی تعواو بوونی پروخساری ثاره قی لیّ دهچۆرا). له: صحیح مسلم، کتاب التوبه، ۱۰ باب فی حدیث الإفک...، ۲۷۷۰، له عائشه وه (پرهزای خوی لیبت) هاتووه: (تاوه کو خوا سروشی ناره سهر پیغهمبر (صلی الله علیه وسلم) نهو ترس و له رزه ی که له کاتی دابه زینی سروش دایده گرت له ویتشدا دایگرت، به نه ندازه یه که وه ورده مرواری ثاره قی لیّ دهچۆرا، له پۆژی سه رماو سۆله ی زستانه، له قورسای و سه ختی نهو وشه یی داده به زیه سه ری). وهو فی صحیح البخاری: ۵۲ کتاب الشهادات، ۱۵ باب تعدیل النساء

پ- پیغه‌مبەر سه‌ری داده‌که‌وت و پرووخساری ڤه‌ش هه‌لده‌گه‌را:

عوپاده‌ی کورپی صامت وتویه‌تی: (نه‌گه‌ر سه‌روش بهاتایه‌ بۆ پیغه‌مبهری خوا  
(صلی الله علیه وسلم) نه‌وا به‌مه‌ ئازار دایده‌گرت و پرووخساریشی ڤه‌ش  
هه‌لده‌گه‌را)<sup>(۱)</sup>.

بۆیه‌ به‌هۆی نه‌و ئازاره‌ی که‌ پیغه‌مبهر (صلی الله علیه وسلم) دووچاری ده‌بووه‌وه‌ له‌کاتی  
سه‌روش دا، نه‌وا پرووخساری به‌ جلیک داده‌پۆشی و سه‌رئیشه‌ی ده‌گرت، ئاهو ئاله‌ی  
لیده‌هات به‌هۆی سه‌ختی سه‌روه‌وه‌

له‌ یه‌علا‌ی کورپی ئومه‌یه‌ هاتوه‌: که‌ ڤیاویک هاته‌ لای پیغه‌مبهر (صلی الله علیه وسلم)  
کاتیک له‌ (جعرا‌نه‌) بوو، که‌وا (جویه‌)یه‌کی له‌سه‌ر شان بوو بۆنیکی خۆشی لی ده‌هات یان  
وتی: مه‌یله‌و زه‌رد بوو، جا وتی: نه‌ی پیغه‌مبهری خوا فه‌رمانم ڤیده‌که‌ی چی بکه‌م له‌  
عومه‌ره‌که‌مدا؟ جا سه‌روش دابه‌زی بۆ پیغه‌مبهر (صلی الله علیه وسلم) و به‌ جلیک پیغه‌مبهر  
دایۆشرا، منیش زۆرم ڤی خۆش بوو که‌ پیغه‌مبهرم (صلی الله علیه وسلم) بینیبوایه‌ له‌و  
حاله‌ته‌ی سه‌روشی بۆ ده‌هات، عومه‌ر وتی: ئایا ڤیت خۆشه‌ سه‌یری پیغه‌مبهر بکه‌یت له‌و  
حاله‌ته‌ی سه‌روشی بۆ دیت؟ وتم: به‌لی. جا عومه‌ر لایه‌کی جله‌که‌ی هه‌لدایه‌وه‌و منیش  
ته‌ماشام کرد، پیغه‌مبهر ده‌نگیگی لیده‌هات جا ڤیم وابوو وتی: وه‌ک (ڤرخه‌ی وشتری  
لاو). جا کاتیک سه‌روه‌که‌ ته‌واو بوو و حاله‌ته‌که‌ کۆتایی هات، فه‌رمووی: (أین السائل

بعضهن بعضا، رقم ۲۶۶۱، عن عائشة. وفي ۶۴ كتاب الغازي، ۳۴ باب حديث الإفك، رقم  
۴۱۴۱، عن عائشة. وفي ۶۵ كتاب التفسير - سورة النور، ۶ باب ﴿وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ﴾  
النور: ۱۶، رقم ۴۷۵۰، عن عائشة.

<sup>(۱)</sup> فه‌رمووده‌ی: نه‌گه‌ر سه‌روش بهاتایه‌ بۆ پیغه‌مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم)... تا: صحیح مسلم ۴۳

كتاب الفضائل، ۲۳ باب عرق النبي (صلی الله علیه وسلم) في البرد...، رقم ۲۳۳۴.

له‌ گێڤانه‌ویه‌کی تردا له‌ (عوپاده‌ی کورپی صامته‌وه‌) هاتوه‌: (که‌ سه‌روش ده‌هات بۆ پیغه‌مبهر  
(صلی الله علیه وسلم) نه‌وا سه‌ری داده‌گرت و هاوه‌لانیش سه‌ریان داده‌گرت، جا که‌ سه‌روش کۆتایی  
ده‌هات سه‌ری به‌رز ده‌کرده‌وه‌).

عن العمرة؟ اخلع عنك الحجة، واغسل أثر الخلوف عنك، وأنقِ الصفرة، واصنع في عمرتك كما تصنع في حجبك) واته: (ئهوهی پرسپاری له‌باره‌ی عومره‌کرد له کوئیه؟ ئه‌و که‌وا (جبه‌یه‌ داکه‌نه، بۆن و ڕه‌نگه‌که‌ لابه‌ره، چیت کرد له کاتی هه‌ج کردندا، هه‌مان شتیش بکه‌ له عومره‌که‌دا)<sup>(۱)</sup>.

ت- هاوه‌لان ده‌نگیکی تووندیان له‌ پرووخساری پیغه‌مبه‌ره‌وه‌ ده‌بیست، له‌کاتی سروش دابه‌زیندا، وه‌ک: ده‌نگی هه‌نگ کاتی له‌لانه‌که‌ی ده‌رده‌چیته‌ عومهری کوری خه‌تتاب (خوا لی‌ی پازی بیته) وتویه‌تی: (کاتی‌ک سروش ده‌هات بۆ پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)، ده‌نگیکی وه‌ک ده‌نگی هه‌نگی بیستوه‌ له‌لای پرووخساری پیغه‌مبه‌ر)<sup>(۲)</sup>.

ج- جه‌سته‌ی پیغه‌مبه‌ر له‌کاتی سروش هاتن، قورستر ده‌بوو: له‌ سه‌حیحی بوخاریدا له‌ ئیبن عه‌بباسه‌وه‌ (خوا لی‌ی پازی بیته) هاتوه‌: (پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) جه‌سته‌ی قورس ده‌بوو به‌هۆی ئه‌و سروشه‌ی به‌سه‌ریدا داده‌به‌زی)

ئه‌م فهرمووده‌یه‌ به‌ ته‌واوی پاش که‌میکی تر ده‌خریته‌پوو. له‌ کتییی (زاد المعاد) دا هاتوه‌: باس له‌ حاله‌تی دابه‌زینی سروش بۆ سه‌ر پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ده‌کات: (هه‌تا ئه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) له‌سه‌ر پشتی وئاخی سواریه‌که‌ی بووبا، له‌کاتی‌ک که‌ سروشی بۆ ده‌هات، ئه‌وا وئاخه‌که‌ به‌چۆکدا ده‌که‌وت، به‌هۆی ئه‌و سروشه‌ موباره‌که‌ی که‌ داده‌به‌زی بۆ پیغه‌مبه‌ر، ته‌نانه‌ت جارێک سروش بۆ پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) هات و پانی موباره‌کی له‌سه‌ر پانی "زه‌یدی

<sup>(۱)</sup> فهرمووده‌ی: یعلای کوری ئومه‌یه‌: پیاوێک... تاد: صحیح البخاری: ۲۶، کتاب العمره، باب یفعل فی العمره ما یفعل فی الحج، رقم ۱۷۸۹.

<sup>(۲)</sup> فهرمووده‌ی عمری کوری خه‌تتاب: کاتی‌ک پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)... تاد: صحیح الترمذی: باب التفسیر من سورة المؤمنون.

کوپری ثابت "بوو جا پانی پیغه مبه ر قورسای زیاد کرد به هوی سروش هاتن، تهنانهت زور نه مابوو پانی زهید بهارپیت)<sup>(۱)</sup>.

نهمهش راستیتی نهو فرمایشتهی خوی گه وره پشت راست ده کاته وه: ﴿إِنَّا سُلِقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا﴾ الزمل: ۵. واته: (نیمه فرموده و گوشتاریکی سه نگین داده به زینینه سهرت).

تهنها پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) توانای بهرگه گرتنی نهو قورساییهی ههیه، تا جهسته که ی لپرابیت و ناماده بییت بو هه لگرتنی نه رکی پیغه مبه رایه تی. هه موو نهو دیاردانه به لگن له سه ر نه وهی که سروش شتیکی سه ربه خو و جیا به به شیک نیبه له دهروونی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)، چونکه قسهی دهروون و نیلهام و خوربه و تیروانین پیویست بهو هه موو دیاردانه ناکات له وهی که سه که تووشی: ئیش و ناله نال و رهش هه لگه پانی رووخسارو ناره قه جهستهی داپوشیت له رژیکی زور سارد دا... ۳- پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) هوشیاری تهواو و له بهرکردنیکی ریک و پیک و تۆکمه ی هه بوو، بو نهو شتانهی به سروش بوی داده به زین، چ له کاتی دابه زینی سروش و چ له دوی دابه زین. جبریل سالی جاریک قورثانی به سه ر پیغه مبه ردا (صلی الله علیه وسلم) ده خوینده وه، نه مه ناچیته ناو چوارچیوهی ناره زووه وه و به هیچ شیوهیه که به به شیک له نیلهاماتی دهروون دانانریت.

<sup>(۱)</sup> زاد المعاد ۱/۱۸.

حدیث الرض فی صحیح البخاری فی ۵۶ کتاب الجهاد والسر، ۳۱ باب قوله تعالی: ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ﴾ النساء: ۹۵، رقم ۲۸۳۲، عن سهل بن سعد الساعدي. و ۶۵ کتاب التفسیر، ۱۸ باب ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ﴾ النساء: ۹۵. رقم ۴۵۹۲، عن سهل بن سعد الساعدي. سهری: إرشاد الساري ۵/۶۱. بکه.

له سه حیحی بوخاریدا هاتوه، که پیغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموویتی: (أحياناً يأتيني مثل صلصلة الجرس، وهو أشده عليّ، فيفصم عني، و قد وعيت عنه ما قال، وأحياناً يتمثل لي الملك رجلاً، فيكلمني، فأعي مايقول) واته: هندی جار سروشم بو دیت وهك زرنګ و هوپی زهنگ، دواتر ئهم دهنگه زرنګه کوّتایی دیت و منیش دواي کوّتایی هاتنی له قسه کانی تی ئه گه یشتم، هندی جاریش فریشته که له شیوهی پیاوړیک دیته لام و قسم له گهل دهکات و منیش لئی تیده گهم. پیشت ئهم فهرمووده یه خرایه پروو. جا له هر دوو ئهو حاله تانه ی که له فهرمووده که دا خرا نه پروو، پیغه مبهەر به ته وای هوّشیاریه وه تیده گه یشت لهو په یامه ی که به سروش بوّی دهات.

پیغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) له سه ره تادا که سروشی بوّ دهات جوّله ی به زمانی ده کرد و لاسایی جبریلی ده کرده وه له کاتی سروش خویندنه وه دا، جا پیغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) له ترسی ئه وه ی نه وه که له بیری بجیته وه ئه وه ی ده کرد، به لام خواي گه وه پیغه مبه ره که ی دلتیا کرده وه به وه ی خه می له بهر کردنه که ی نه بیت به لکو خواي گه وه سروشه که له دلیدا جیگیرو پاریتزاو دهکات و هیچ پیویست به زمان جوّلاندن ناکات، خواي پاک و بهرز ده فهرموویتی: ﴿لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ﴾ ﴿١٦﴾ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ﴿١٧﴾ فَإِذَا قَرَأَهُ فَالْفُتُوحُ قُرْآنَهُ ﴿١٨﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ﴿١٩﴾ ﴿٢٠﴾ القیامه: ١٦ - ١٩. واته: (په له

<sup>(١)</sup> خواي بی وینه ده فهرموویتی: ﴿لَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ، وَقُل رَّبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ طه: ١١٤. واته: ("ئهی محمد (صلی الله علیه وسلم)" نه که یته له خویندنه وه ی قورئاندا په له بکه یته" له پیش ئه وه ی وه حی و نیگای ئهو قورئانه ته وای ببیت بوّ لای تو "چونکه نیتمه نایه لئین فهرامووشی بکه یته" نزا بکه و بشلی: په روه ردگارا، به روه وایم زانست و زانیاری زوړترو زیاترم پیّ ببه خشه).

له سه حیح البخاری - به شی سه رتای سروشدا: له سه عیدی کوری جویه ر له ئین عه بباسه وه هاتوه: له باره ی ئهم فهرمایشته ی خواي گه وه: ﴿لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ﴾ ﴿١٦﴾ القیامه: ١٦. پیغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) تووشی گرانی و سهختی ده بوو، به هوّی قورسی قورئان که بوّی داده بهزی و لیوه موباره که کانی بهم هوّیه وه ده جوّلاند، ئین عه بباس وتی: منیش لیوه کانم نه جوّلینم وهك چوّن پیغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) نه یوّلاندن. و سه عید وتی: منیش لیوه کانم

مه که و زمانت مه جولینه، بۆ ئه وهی په له بکهیت له وه رگرتنیدا. به راستی له سه ر ئیمیه کۆکردنه وه و خویندنه وهی. جا کاتیك ئیمه ده بخوینینه وه تۆش شوینمان بکه وه له خویندنه ویدا. پاشان به راستی روون کردنه وه شی له سه ر ئیمیه).

دەجولتېنم وەك چۆن ئىبن عەبباس لىئوھكانى دەجولاند، دەلئىت جا پېئەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) لىئوھكانى دەجولاند بەم ھۆیە خۇاى گەورە ئەم ئایەتەنەى دابەزاند: ﴿لَا تُحَرِّكُ بِهِ لِسَانَكَ لِتَتَّبِعَ وَرَاءَهُ﴾ ﴿١٦﴾ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ﴿١٧﴾ واتى - واتە: (ئىبن عەبباس -): واتە لە سىنەى تۆدا كۆ دەكرىتەو، ئىنجا بىخوئىنەو. ﴿فَإِذَا قَرَأْتَهُ فَاقْبَرْهُ﴾ واتە: بى دەنگ بە و گوئى بۆ بگرە. ﴿ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ﴾ القىامە: ۱۹. دواتر لەسەر ئىمەيە كە بىخوئىنەو. جا دواى ئەو نەگەر جىرىلى ھاتوبيا لاى پېئەمبەرى خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) ئەوا پېئەمبەر تەنھا گوئى ئەگرت، جا كە جىرىل دەرەدھوو، ئەوا پېئەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) دەپوئىندەو وەك چۆن جىرىل بۆى خوئىندەو.

وهو في صحيح مسلم ٤ كتاب الصلاة ٣٢ باب الإستماع للقراءة رقم ٤٤٨ عن سعيد بن جبير عن ابن عباس.

لهبەر ئەمە جبریل (سلاوی خۆای لیبیّت) لە ھەموو شوێنێک لە مانگی ڕەمەزاند، دەھاتە لای پێتھەمبەر و قورئانی پێ ئەوت. (صحیح البخاری - کتاب الفضائل القرآن - باب: کان الجبریل یعرض القرآن علی النبی (صلی اللہ علیہ وسلم)) لە عایشەوھ ئەویش لە فاتیمە (سلاوی خۆای لیبیّت) ھاتوو: (پێتھەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) بەنھێنی پێی و ھم کە جبریل سالتی یە کججار قورئانی بەسەردا مندا ئەخوێندەو، بەلام ئەم سال دوو جار قورئانی بەسەردا منیدا خوێندۆتەو، تەنھا بۆ ئەو ئەھم کە سەرھەرگم نزیک بۆتەو).

ئىبن كەسىر وتىيەت: ئا بەم شىۋەيە بوخارى بە ھەلۋاسراوى گىتراۋىيە تىيەۋە، لە چەند شوتىنىكى تردا زىخىرە كەمى بە تەۋاۋى خىستۈتەرۋو بە ھەمان شىۋە لە ئىبن عەبباسەۋە (ژمارە ۴۹۹۷) ۋە ئىبن ھورەيرە (۴۹۹۸) ۋە ئىبن داۋود ۋە نەسائى ۋە ئىبن ماجە گىتراۋىيە تەۋە.

مەبەستى ئەۋەى كە ھەموو سالى جارىك قورئانى بەسەردا ئەخوتەندەۋە: بىرىتە لە بەرامبەر كوردنى لەگەل ئەۋەى خۋاى گەورە بۆى ناردوۋە، تا بىتتە ھۆكارى جىگىرۋە چەسپاۋتر بوون و تا لەبىرى نەكات. /انظر معارضة جبريل النبى بالقرآن (صلى الله عليه وسلم) في: فضائل القرآن لابن كثير وهو ذيل تفسيره ۲۶-۲۷.

٤- پچرانی و دابرانی سروش له پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)، که‌چی گه‌له‌ک زۆر هه‌زی ده‌کرد سروشی بۆ بی‌ت، ته‌مه‌ش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ته‌وه‌ی که سروش شتیکی جیاوازو به‌ده‌ره له ده‌روون و فیکر، له زاتی موباره‌کی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) سه‌رچاوه ناگریت و شتیکی نییه ملکه‌چی ویستی ته‌وه بی‌ت، به‌لکه ته‌نه‌ها کاتیکی سروش داده‌بزی‌ت که خوی گه‌وره ویستی له‌سه‌ر بی‌ت بۆ ته‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) هیچ پۆلێکی هه‌بی‌ت، فونه‌ش له‌سه‌ر پچرانی سروش:

أ- دوی ته‌وه جبریل ته‌م چهند ئایه‌تانه‌ی دابه‌زانده: ﴿أَقْرَأْ بِأَسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ...﴾ سوپه‌تی: العلق. بۆ ماوه‌ی سی‌ ساڵ سروش پچرا، له هه‌ندی فه‌رمایشته‌ها ته‌وه بۆ ماوه‌ی دوو ساڵ و نیو پچراوه<sup>(١)</sup>. به‌م هۆیه پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) زۆر خه‌مبار و دل‌گران بوو، ته‌نانه‌ت چهند جارێک هه‌ولێ دا خۆی له لوتکه‌ی کتوی به‌رزدا فریبداته خواره‌وه، هه‌روه‌ک بخاری گێراویه‌تیوه<sup>(٢)</sup>.

ب- سروش بۆ ماوه‌ی یه‌ک مانگ پچراوه، هه‌روه‌ک له (صحیح البخاری - باب حدیث الافک من کتاب الغازی) هاتوه، پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) زۆر پێی خۆشبوو سروشی بۆ بی‌ته‌وه، تا ته‌وه قه‌یرانه چاره‌سه‌ر بکات، له رووداوی

<sup>(١)</sup> إرشاد الساري ٦٧/١.

<sup>(٢)</sup> له (صحیح البخاری ٩١ کتاب التعبير ١ باب أول ما بدئ به رسول الله من الوحي والرؤيا الصالحة، رقم ٦٩٨٢) هاتوه، عایشه (ره‌زای خوی لی‌ت) گێراویه‌تیوه: (به‌شیوه‌یه‌ک سروش و نیگا پچرا - به‌و شیوه‌یه‌ی پێمان گه‌یشته‌وه - پیغه‌مبه‌ر زۆر پێی دل‌گران بوو، به‌شیوه‌یه‌ک که پیغه‌مبه‌ر چهندین جار هه‌ولێ دا خۆی له لوتکه‌ی کتوه به‌رزده‌کان فریبدایه خواره‌وه، جا که هه‌ر له لوتکه‌ی کتوه که نزیک ده‌که‌وته‌وه بۆ ته‌وه‌ی خۆ تێ فریبداته ته‌وا جبریل رینگه‌ی لێ ده‌گرت، ده‌یوت: ته‌ی محمد تۆ به‌راستی پیغه‌مبه‌ری خوی، جا به‌مه ده‌روونی ئارامی ده‌گرت و ده‌گه‌رايه‌وه ماله‌وه، به‌لام هه‌ر که ماوه‌ی پچرانی سروش زیاتر درێژ نه‌بووه‌وه ته‌وا هه‌مان هه‌ولێ پیتشوی ته‌دایه‌وه، جا که ده‌گه‌یشته لوتکه‌ی کتوه که ته‌وا جبریل بۆی ده‌رده‌که‌وت و رینگه‌ی لێ ده‌کرد و هه‌مان شتی پێ ده‌وت) / سه‌یری: إرشاد الساري ١٠/١٢١. بکه.

(ئیفک) دا به‌ریا بوو که دوو‌پوه‌کان دایکی باوه‌رداران عائیشه‌یان (خوا لیتی رازی بیت) تۆمه‌تبار کرد به کاری خراپه، هه‌تا وای لیهات پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) پیتی فەرموو: (یا عائشة، إنه بلغني عنك كذا وكذا، فإن كنت بريئة فسيبرئك الله، وإن كنت ألممت بذنب فاستغفري الله) واته: ئەى عائشە هه‌والی ناواو ناوام پیگه‌یشتوو، جا ئەگەر تۆ بێ تاوان بیت، ئەوا خواى گه‌وره ئەوه ده‌سه‌لمی‌نیت و رای ده‌گه‌یه‌نیت و ئەگەر تاوانی‌ت‌کیش ئەنجامداوه ئەوا داواى لیخۆش بوون بکه له خواى گه‌وره. ئینجا دواى یه‌ك مانگ پاش قسه‌و باسیکی زۆری خه‌لكی ئەم چه‌ند ئایه‌ته‌ی سوپه‌تی (النور) دابه‌زین: ﴿إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ﴾ النور: ۱۱. دابه‌زین و پاکانه و بێ تاوانی ئەویان سه‌لماند. هه‌روه‌ك له فەرمووده‌ی باسکراودا هاتوو: (ماوه‌ی یه‌ك مانگ تیپه‌ری هیچ سروشیکی بو نه‌هات له‌باره‌ی منه‌وه)<sup>(۱)</sup>.

جا که‌سی‌ک که ورد بیته‌وه وای ده‌بینیت که ئەو مانگه درێژتره له چه‌ندین سال که پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) تیا‌یدایه چاوه‌پوانی هاتنی سروشی کردوو له‌گه‌ڵ دوو دلی و گومانیکی زۆره‌وه، جا ئەگەر سروش شتیکی ده‌ره‌کی نه‌بویه ئەوا هه‌ر زوو پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) بانگه‌شه‌ی هاتنی ده‌کرد، هه‌ر له‌وکاته‌ی که هه‌والی رووداوه‌که بل‌اوده‌بووه مه‌سه‌له‌که‌ی یه‌کلایی ده‌کرده‌وه.

پ- سه‌رباری ئەوه‌ی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) پیتی خۆش بوو که پروگه (قبلة) بگۆریت، به‌لام له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا سروش شازده یاخود حه‌فده مانگ نه‌هاته خواره‌وه. سه‌بارت به‌ گۆرانی پروگه له (بیت المقدس) بو (که‌عبه)، دواى ئەو ماوه‌یه سروش دابه‌زی: ﴿قَدْ زَرَى نَقْلَبَ وَجْهَكَ فِي السَّمَاءِ فَلَوْلَيْسَكَ قِبْلَةٌ

<sup>(۱)</sup> فەرمووده‌ی: ئەى عائشە پێم گه‌یشتوو... تاد: صحیح البخاری ۶۴ کتاب المغزی باب حدیث الإفک رقم ۴۱۴۱ عن عائشة (رضی الله عنها).



تَرْضَاهَا قَوْلٌ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ﴿البقرة: ١٤٤﴾<sup>(١)</sup> واته: ("ئهی پیغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) به راستی چاوگیران و ههلسورانی پروو خسارت پروو به ئاسمان ده بینن، سویند به خوا ئیمهش رووت وهرده چهرختین بۆ پروو گهیهک پیتی رازی خوشنوود بیت، ده پرووت وهریچه رختنه به رهو لای که عبه "المسجد الحرام").

٥- له هۆکارهکانی دابه زینی ههندی ئایهتی قورئانی پیروژ، ئهوه بوو که پیغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) له ههندی کاتدا پرسیری لێ دهکرا، که چی هیچ وهلامیکی پێ نهبوو، بۆیه بێ دهنگ دهبوو، جاری واهه بوو بێ دهنگیه که ی ماوهیهکی زۆری دهکیشا.

جا ئه گهر ئایهت لهو بارهیهوه دابه زیبوو، ئهوا بانگی ئهوه که سهی دهکرد که پرسیری کردبوو، ئهوه ئایهتهی به سهردا دهخویندهوه که له قورئاندا دابه زیوهو په یوهندی به پرسیاره کهیهوه ههیه.

ههندی کات وابوو که پیغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) وهلامی پرسیاره که ی ده دایهوه، که چی سروش به پیچه وانهی وهلامه که ی ئهوه وهلامی ده دایهوه، ته نانهت که میتک رهخنه و گله بیهشی لێ دهکرد.

ئهمه به لگهیه له سههر ئهوهی که سروش شتیکی دهره کییه و په یوهندی به دهر وونهوه نییه، چونکه ئه گهر سروش شتیکی دهر وونی بوو، ئهوا کاتیک پرسیری لیدهکرا

<sup>(١)</sup> له (صحيح الترمذي بشرح عارضة الاحوذی ٨٥/١١ باب التفسير) هاتوه: له بهرائی کوری عازیهوه، وتویهتی: کاتیک پیغه مبهیری خودا (صلی الله علیه وسلم) کوچی کرد بۆ شاری مه دینه، بۆ ماوهی شازده یان حه قده مانگ پروو ده کرده بهیتوله قدیس له نوێه کانیدا، پیغه مبهیری خوا (صلی الله علیه وسلم) پیتی خوش بوو پروو بکاته که عبه، جا خوای گهره ئهم ئایهتهی دابه زاند: ﴿قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا قَوْلٌ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ البقرة: ١٤٤. بۆیه پیغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) دوا ی هاتنی ئهم ئایهته پروو کرده پروو گهی نوێ که که عبه ی پیروژه، پیغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) ئهمه ی زۆر پیتخوش بوو. کما ذکر هذه المدة البخاري في صحيحه ٦٥ كتاب التفسير ١٢ باب ﴿سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّيْنَاهُمْ عَنْ قِبْلَتِهِمْ﴾ البقرة: ١٤٢، رقم ٤٤٨٦، عن البراء بن عازب أيضا.

پێویست نه ده بوو چاره پێی وه لایم بکات یا خود وه لایمی یه که می پاست بکاتهوه.

۶- پێگه کردنی پێغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) له نووسینی فهرمایشته کانی له سه ره تای سروس دابه زین، نه وه که تیکه ل بێت به قورئانی پیرۆز، چونکه به ته وای ده یانی: قورئان فهرمایشتیکه خوای گه وره به ده رپین و ماناکه یه وه به سروس بۆ ناردووه، نه و ناتوانیت یه که پیتیش بگۆریت.

جیا وازییه کی زۆر هه یه له نیتوان شیوازی قورئان، چونکه قورئان فهرمایشتی په روه ردگاری مرۆقه، له گه ل شیوازی فه رمووده، نه گه ر فه رمووده که ه ی ره وانترین و جوانپێژترین که سیش بێت له خه لکی.

۷- باب تهی سروس: پێغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) نه خوینده وار بووه و نووسین و خوینده واری نه زانیوه<sup>(۱)</sup>، له ژینگه یه کی ده شته کیانه ی بت په رستی ژیاوه، زانیاری و زانستی دانیشتوانه کی ساده و سه ره تایین که ه یچ نرخ و به هایه کی نییه و هه ر به راورده ناکریت به وه ی رۆم و فارسه کان هه یان بووه.

پێغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) ده چووه نه شکه وتی (حیراء) به گۆشه گیری و که نارگرتن له خه لکی به ندایه تی ده کرد، ه یچ زانیاریه کیشی نه بووه، ته نها نه وه نه بێت که له کۆمه لگه سه ره تاییه که ی فیری بووه.

ئا له و بارودۆخ و حاله دا پێغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) له پێگه ی سروسه وه قورئانی پیرۆزی بۆ داده به زیت، قورئان چه ندین پاستی میژووی و گه ردوونی و تیۆری کۆمه لایه تی و ئابووری و سیاسی و جگه له مانه ش که چاره سه ری لایه نه جیا جیاکانی ژیان ده که ن له خۆ ده گریت، که پێشتر هزرو فیکه ر بۆی نه چووه و به خه یالی دا نه ها تووه، یا خود یه کی که گرنگی پێدا بێت یان هه ر یه کی که له هه ر ژینگه یه که و له هه ر چه رخی که دا گرنگی به و لایه نانه دا بێت.

<sup>(۱)</sup> پروانه کتیبه که مان: أمیه الرسول محمد (صلی الله علیه وسلم).

ئهم راستیانهش وردو دیارن - دواتر له ئیعجازی قورئاندا له بارهیهوه ده دوین - که هیچ که سیك بۆی نییه نكۆلی لی بکات، ته نانهت حیره کانی جوله کەش ئهوانه ی که ده مه ته قی و گفتوگۆیان له گه ل پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده کرد ئهوا سه ریان سو رده ما، که ده یان بی نی قورئان هه والی نه وه کانی ئیسرائیل و پیغه مبه ره کانیان ده خاته به ریاس.

هه موو ئه مانه به لگن له سه ر ئه وه ی که ئه و پیغه مبه ره نه خوینده وه ره له ناوه نده سه ره تاییه که دا ناتوانی ت ئه و یاسا و راستیه زانستی و غه یبی و شاراوانه له خودی ده روون و فیکری خۆیه وه به ی نی ت. به لکو پیو یسته سه رچاوه یه کی هه بی ت له ده ره وه ی ده روونی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) که بریتیه له و سروه ی له لایه ن خوا وه بۆی دیت.

۸- پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) مرؤفه. چه ندین ئایه ت پیشت خرا نه روو له سه ر ئه وه ی پیغه مبه ران و په یامبه ران مرؤفن، به لām ئه وه نده هه یه سروه یان بۆ دیت، خوا ی گه وه ره ده فه رمو ی ت: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ﴾ (الکھف: ۱۱۰، فصلت: ۶. واته: "ئهی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) پییان" بلێ: به راستی من ته نها ئاده میزادی کم وه ک ئیوه، به لām ئه وه نده هه یه وه حی و نیگام بۆ دیت). ده سپی کردنی چه ندین ئایه ت به وشه ی (قل) که زیاتر له سی سه د جار له قورئاندا دوو باره بۆ ته وه.

خوا ی گه وه ره فه رمو یه تی: ﴿أَقْرَأْ﴾ (العلق: ۱. واته: (بخوینه). خوا ی بی وینه فه رمو یه تی: ﴿وَاتْلُ﴾ (الکھف: ۲۷. واته: (ده وری بکه ره وه). خوا ی زانا و خا وه ن توانا فه رمو یه تی: ﴿وَرَكِّلْ﴾ (المزمل: ۴. واته: (ده وری بکه ره وه به وردی).

ئه مانه به لگن له سه ر ئه وه ی که یه کیك هه یه رینووینی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده کات، تا ئاوا و ئاوا بلیت، به لگه شه له سه ر ئه وه ی که قورئانی پیرو ز به

ده‌رپرین و ماناکانیه‌وه له‌لایهن خوای گه‌وره‌وه هاتوووه موحه‌مه‌دیش (صلی الله علیه وسلم) هیچ ده‌ستیکی تیدا نه‌بووه.

۹- پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) جیاوازی کردوو له نیوان نه‌زمونی مرویی خۆی که ده‌کرێ له هه‌ندی شتدا پیکابیتی و له هه‌ندی شتدا به هه‌له‌دا چووبیتی، له‌گه‌ل نه‌و دلتیاییه‌ی که سه‌رچاوه ده‌گریت له سروش و نیگا، نه‌مه‌ش ناماژیه بو نه‌وه‌ی سروش له‌لایه‌نی ده‌ره‌کییه‌وه بووه، به شیوه‌یه‌کی گومان هه‌له‌نه‌گرو دلتیاکه‌ره‌وه، بۆیه ته‌نها له‌سه‌ر خه‌لکی نه‌وه پتویسته که شوینی بکه‌ون. پروداوی موتوربه‌کردنی دار خورماکان گه‌واهیده‌رن له‌سه‌ر نه‌م راستییه<sup>(۱)</sup>.

<sup>(۱)</sup> له (صحیح مسلم: کتاب الفضائل، ۳۸ باب وجوب إمتثال ما قاله شرعا...) له (موسای کوری ته‌لحه) نه‌ویش له باوکیه‌وه هیناویه‌تی، ده‌لێت: (له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر خوا (صلی الله علیه وسلم) به‌لای کۆمه‌لێک دا رۆشتین که له‌سه‌ر دار خورماکانه‌وه بوون، فەرمووی: (ما یصنع هؤلاء؟) واته: نه‌وانه خه‌ریکی چین. وتیان: دار خورماکان موتوربه‌ده‌که‌ن، تۆی نێر له‌گه‌ل مێ تیکه‌ل ده‌که‌ن جا موتوربه‌ده‌کریت، جا پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فەرمووی: (ما أظن یغنی ذلک شیئاً) واته: پێم وانیه نه‌مه هیچ سوودیکی بپیت. ده‌لێت: نه‌م قسه‌یه‌ی پیغه‌مبه‌ریان به‌وان گه‌یاند نه‌وانیش وازیان له موتوربه‌کردنه‌که هینا. نه‌م هه‌واله‌یان به پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) گه‌یاند سه‌باره‌ت به‌مه فەرمووی: (إن کان ینفعهم ذلک فلیصنعوه فانی انما ظننت ظناً فلا تؤاخذونی بالظن، ولكن إذا حدثکم عن الله شیئاً فخذوا به، فانی لن أكذب علی الله عزوجل) واته: نه‌گه‌ر نه‌و کاره‌ی سوودی بو نه‌وان هه‌یه با بیکه‌ن چونکه نه‌وه ته‌نها بۆچوونێکی که‌سی من بوو با به‌هیچی له‌سه‌ر من حیساب نه‌که‌ن، به‌لام گه‌ر شتیکم له‌خواه پێ وتن نه‌وا ده‌ستی پێوه بگرن، چونکه بێگومان درۆ به‌ناوی خوای بالادست و خاوه‌ن شکۆوه ناکه‌م).

له‌گێڕانه‌وه‌یه‌کی تردا هاتوو: (أنتم أعلم بأمر دنیاکم) واته: ئێوه شاره‌زاترین به‌کاروباری زانیی دنیاتان. و له‌گێڕانه‌وه‌ی (ابن ماجه: فی سننه: کتاب الرهون، باب تلقیح النخل ۸۵۲/۲) دا هاتوو که پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) فەرموویه‌تی: (إن کان شیئاً من أمر دنیاکم فشانکم به، و إن کان من أمور دینکم فالی) واته: نه‌گه‌ر کاروباری دنیاکه‌تان بوو نه‌وه خۆتان راپه‌رێتن، نه‌گه‌ر له‌کاروباری ناینتان بوو نه‌وه بۆمن بگه‌رێنه‌وه.

۱۰- سه‌رزه‌نش‌ت و گله‌یی چ تووند بی‌ت چ نه‌رم، له قورشان‌ی پی‌رۆزدا له پی‌غه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) کراوه، وه‌ك شهو فەرما‌یش‌ته‌ی خ‌وای گه‌وره: ﴿عَسَّ وَتَوَلَّى﴾ عبس: ۱. واته: (پ‌روی گرژ کرد و وه‌رگیرا). هه‌روه‌ها ده‌فه‌رم‌وو‌یت: ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذْنَتْ لَهُمْ﴾ التوبة: ۴۳. واته: (خ‌وا لی‌ت خ‌ۆش بی‌ت "ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)" بۆ مۆلّه‌ت پ‌یدان). خ‌وای پایه‌به‌رز ده‌فه‌رم‌وو‌یت: ﴿مَا كَانَتْ لِيَّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُخْرِجَ فِي الْأَرْضِ﴾ الأنفال: ۶۷...تاد. واته: (بۆ ه‌یچ پی‌غه‌مبه‌ری‌ك نه‌بووه كه دی‌لی هه‌بی‌ت، هه‌تا كاتی‌ك چاك پایه‌دار و جی‌گیر ده‌بی‌ت له زه‌ویدا). شهو ش‌تانه‌ی كه خ‌ستمانه‌پ‌روو (له‌كاتی دوان له‌سه‌ر: پار‌یز‌راوی پی‌غه‌مبه‌ران)، به‌ل‌گه‌بوون له‌سه‌ر شه‌وه‌ی كه پی‌غه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) را‌گه‌یه‌نه‌ری به‌رنامه‌ی خ‌وا‌یه و شه‌و پ‌ه‌یامه‌ش كه له‌پ‌تی س‌روه‌شه‌وه بۆ‌ی ه‌ات‌وهو ش‌تی‌کی ده‌ره‌کی بووه، چون‌كه شه‌گه‌ر ده‌روونی بو‌ایه یا‌خ‌ود ده‌ست‌کرد‌ی پی‌غه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) بو‌ایه. شه‌وا ش‌تی‌کی له‌وانه با‌س نه‌ده‌کرد كه سه‌رزه‌نش‌تی خ‌ۆ‌ی ت‌یاد‌ای‌ت.

۱۱- هه‌ر‌شه‌ی تووند و ئا‌گادار کردنه‌وه‌ی تر‌س‌ینه‌ر له‌لایه‌ن خ‌وا‌وه ئا‌راسته‌ی پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم) کراوه، به‌ل‌گه‌یه له‌سه‌ر شه‌وه كه خ‌وای گه‌وره سه‌ر‌چا‌وه و کان‌گای س‌روه‌شو ده‌روونی پی‌غه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) په‌ی‌وه‌ندی پی‌یه‌وه نی‌یه، هه‌روه‌ها به‌ل‌گه‌شه له‌سه‌ر شه‌وه‌ی كه پی‌غه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) كه‌س‌تی‌کی فەرمان پ‌ی‌ن‌کراوه به‌را‌گه‌یان‌دن‌ی شه‌و ش‌ته‌ی پ‌تی سپ‌ی‌رد‌راوه له‌لایه‌ن خ‌وای مه‌زنه‌وه.

خ‌وای پاک و به‌رز ده‌فه‌رم‌وو‌یت: ﴿وَلَوْلَا أَنْ تَبَسَّنَاكَ لَفَكِدْتَ رَكْعَتُ الْيَوْمِ شَيْئًا قَلِيلًا﴾ ﴿٧٤﴾ إِذَا لَأَذْفَنَّاكَ ضَعْفَ الْحَيَوةِ وَضَعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا يَجِدُكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا﴾ ﴿٧٥﴾ الاسراء: ۷۴-۷۵. واته: (خ‌ۆ شه‌گه‌ر ئی‌مه تۆ‌مان پایه‌دارو دامه‌ز‌راو نه‌کرد‌ایه، شه‌وه به‌را‌ستی نزیک بو‌ویت كه می‌ت‌ به‌لایان‌دا مه‌یل ب‌که‌یت و به‌د‌لی شه‌وان ب‌که‌یت؟! شه‌و کاته ئی‌تر دوو به‌رامبه‌ری "ها‌وه‌ل‌گه‌ران" له د‌نیاداو به‌د‌وو

به‌رامبه‌ری ئه‌وان له‌ دوا‌ی مردن سزاو ئازارمان پێ‌ ده‌چه‌شتیت، پاشان که‌سیشت ده‌ست نه‌ده‌که‌وت فریات بکه‌وێت و له‌ده‌ستی ئیمه‌ رزگارت بکات).

خوا‌ی بێ‌ وینه‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿وَلَوْ نَقُولُ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَابِلِ﴾ (١١) لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿١٢﴾ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿١٣﴾ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿١٤﴾ وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٥﴾  
الحاقه: ٤٤ - ٤٨.

زه‌مه‌خسه‌ری له‌باره‌ی راقه‌ی ئهم‌ چه‌ند ئایه‌ته‌ی سوپه‌تی (الحاقه) وتویه‌تی: (ئه‌وه‌یه: خو‌ ئه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) شتیکی به‌ده‌م ئیمه‌ هه‌لبه‌ستایه‌ له‌خۆیه‌وه‌ که‌ ئیمه‌ش نه‌مان فه‌رموو‌ی، ئه‌وا زۆر به‌هیواشی ده‌مانکوشت، هه‌روه‌ک چۆن پاشاکان ئه‌مه‌ ده‌که‌ن به‌رامبه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی که‌ درۆ به‌ده‌میان‌ه‌وه‌ ده‌که‌ن، زۆر به‌په‌له‌و به‌تووندی تۆله‌ی لی‌ ده‌ستینه‌وه‌ تا ئه‌و دیارده‌یه‌ بنه‌ر بکه‌ن، خوا‌ی گه‌وره‌ش ئهم‌ نموونه‌یه‌ی وینا کردووه‌ تا سه‌خت و نا‌ره‌حه‌تر بێته‌ به‌رچاو، که‌ بریتیه‌ له‌وه‌ی ده‌یگریت و پاشان له‌ ملی ده‌دات، خوا‌ی گه‌وره‌ به‌تایبه‌ت باسی ده‌ستی راستی کردووه‌ نه‌ک چه‌په‌<sup>(١)</sup>، چونکه‌ ئه‌گه‌ر بکوژه‌کان و یستیان له‌ پشته‌ ملی که‌سیک بده‌ن ئه‌وا به‌ده‌ستی چه‌پ ده‌یگرن، به‌لام ئه‌گه‌ر وستیان له‌ پیشه‌وه‌ی گه‌رده‌نیه‌وه‌ سه‌ری به‌په‌رینیت ئه‌وا ئه‌و حاڵه‌ته‌ ناخۆش و نا‌ره‌حه‌تره‌ بو‌ ئه‌و که‌سه‌ی که‌ ده‌کوژری، چونکه‌ له‌کاتی کوشتنه‌که‌یدا شمشیره‌که‌ ده‌بینیت که‌ به‌ده‌ستی راستی بکوژه‌وه‌یه‌ و سه‌ری ئه‌وی پێ‌ په‌لده‌دریت<sup>(٢)</sup>.

١٢- ئه‌گه‌ر قورئانی مه‌زن له‌ خودی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) و زیره‌کی و بلیمه‌تیه‌که‌ی سه‌رچاوه‌ی گرتبیت، ئه‌وا شانازی بو‌ که‌ بیداته‌ پال‌ه‌خۆی، چونکه‌ هیچ که‌سیک نییه‌ که‌ ده‌گه‌م‌ترین به‌ره‌می عه‌قل و به‌ه‌ره‌و توانای خۆی بداته‌ پال‌

<sup>(١)</sup> ئه‌وه‌ وێچاوندن (تشبیه)، چونکه‌ ئه‌ندامی ماددی یاخود هه‌ر شتێک بجیته‌ چوارچێوه‌ی کات و شوێن ئه‌وا بو‌ خوا نه‌سته‌مه‌، نه‌مه‌ش له‌ سه‌لمێنراوه‌ عه‌قلیه‌که‌نه‌ (وه‌رگێ).  
<sup>(٢)</sup> تفسیر الکشاف للزحشری ٢٦٦/٣.

جگه له خۆی یاخود بانگه‌شهی خوایه‌تی ده‌کرد نه‌ک پیغه‌مبه‌رایه‌تی، جیاوازییه‌کی زۆریش هه‌یه له نێوان ئه‌و دوو پله‌یه، پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) هه‌ر ده‌م ئه‌وه‌ی دووبات ده‌کرده‌وه که ئه‌و مرۆڤه و به‌نده‌ی خوایه، شه‌ونوێژی ده‌کرد و ده‌پارایه‌وه و ده‌یلاوانده‌وه، پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) له نزاکه‌یدا ده‌فرموویت: (اللهم اغفر لي خطيئتي و جهلي، و اسرافي في أمري، وما أنت أعلم به مني، اللهم اغفر لي جدِّي وهزلي، وخطئي وعمدي، وكلّ ذلك عندي، أنت المقدم وأنت المؤخر، وأنت على كل شيء قدير)<sup>(١)</sup> واته: خوایه‌گیان“ له تاوانه‌کان و نه‌زانیم خۆش ببه، هه‌روه‌ها له زیاده‌په‌ویشم له کاره‌کاغدا و ئه‌وه‌ش که تۆ پێی زانائیت له‌من خۆش ببه. خوایه‌گیان“ له‌و شتانه‌م خۆش‌ببه که به‌راست و به‌فشه و به‌هه‌له و به‌ئه‌نقه‌ست کردوومه، هه‌موو ئه‌و کارانه له‌منه‌وه سه‌رچاوه‌یان گرتووه، به‌راستی تۆ پێش‌خه‌رو دواخه‌ری، تۆ به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا ده‌سه‌لات هه‌یه<sup>(٢)</sup>.

١٣- کاتێک سه‌روش بوو پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) هات فه‌رمانی پێ‌کرد بخوێنێته‌وه و خه‌لکی ئاگادار بکاته‌وه، جا پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) سه‌ری سوپه‌رما له‌و کاره له‌ناکاوه و گومان گرتی و په‌رسیاری له‌خۆی ده‌کرد، ده‌بیست ئه‌مه چی بیست؟ ئه‌مه ده‌روونه یان شتیکی تره؟ له‌و کاته‌دا ئه‌م فه‌رمایشته دابه‌زی: ﴿فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِّمَّا أَنزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْأَلِ الَّذِينَ يَقْرَأُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ﴾ یونس: ٩٤. واته: (جا ئه‌گه‌ر تۆ "ئه‌ی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم)" ده‌باره‌ی ئه‌و شتانه‌ی که بۆمان دابه‌زاندوویت له‌شك و گومان دایت، ئه‌وه په‌رسیار بکه له‌و که‌سانه‌ی که پێش تۆ

<sup>(١)</sup> فه‌رمووده‌ی: خوایه‌گیان“ له تاوانه‌کان و نه‌زانیم خۆش ببه... تادصحیح مسلم: ٤٨ کتاب الذکر و الدعاء، ١٨ باب التعوذ من شر ما عمل ومن شر ما لم يعلم، رقم ٢٧١٩، عن أبي موسى الأشعري.

<sup>(٢)</sup> ده‌قی کوردی ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌م له ٩٢٤/٢ (په‌خته‌ی سه‌حیح موسلیم: زکی الدین عبده‌لعظیم عبده‌لتوی المنذری، وه‌رگێڕانی: لیژنه‌یه‌ک) وه‌رگرتووه. (وه‌رگێڕی).

له تهورات شارەزان و دەنخویننەوه، سویند بەخوا بەراستی حق و راستیت لەلایەن پەرورەدگار تەوه بۆ هاتوو، کەوابوو بەهیچ شیوەیەك گومانە نەبێت و مەچۆرە ریزی گوماندارانەوه).

بۆیە پېغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) لہدوای هاتنی ئەم ئایەتە فەرمووی: (لا أشك ولا أسأل)<sup>(۱)</sup> واتە: گومان نابەم و پرسیاریش ناکەم.

هه‌موو ئهو شتانه وایان کرد پیغه‌مبەر (صلی الله علیه وسلم) دلتیا و دلّ دامه‌زراو بیئت و پالته‌ریکیش بوو بۆ به‌رگه و ئارامگرتن له‌سەر ناخۆشییه‌کان، بۆیه پیغه‌مبەر (صلی الله علیه وسلم) هه‌رگیز لێی پاشگه‌ز نه‌بووه‌وه، ته‌نانه‌ت هه‌ولّه فریوده‌ره‌کانی قوره‌پیشیه‌کان ڕه‌ت کرده‌وه که ده‌یان ویست هه‌لّی بجه‌له‌تێن به‌ سه‌روه‌ت و سامان ده‌سه‌لّات، خۆی و هاوه‌له‌کانی به‌رگه‌ی ناخۆشیه‌کانیان گرت، که چیاو شاخه‌کانی داده‌نواند، دژایه‌تی خزم و هۆزو عه‌ره‌ب و جگه‌له‌وانه‌شی کرد، جه‌نگی‌کی گه‌رمی دژ به‌ بیروباوه‌ری ئه‌وان راگه‌یانند، خوای گه‌وره‌ش سه‌ریخست به‌سه‌ر دوژمنه‌کانیدا و په‌یامی ئیسلامی له‌سه‌ر زه‌وی به‌ریاکرد، به‌م هۆیه‌ش هه‌یچ کۆسپێک هه‌رچه‌ند گه‌وره‌بیئت له‌ به‌رده‌میدا نه‌ما، سه‌مه‌کاره‌کان به‌ چۆکداهاتن له‌ به‌رامبه‌ریدا هه‌رچه‌ند یاخی و زۆریش به‌ده‌سه‌لّات بووین.

(۱) الظاهرية القرآن ۱۸۸ نقلًا الحديث عن السيوطي. و: نین که سیر له تفسیره کهیدا (۴۳۲/۲) له قتاده وه هیناویه تی که وتویه تی: نین عه بباس و سه عیدی کوری جویر و حسه نی به صری هه مان شتیان وتوه.

فهرموده‌ی: گومان نابهم و پرسپاریش ناکهم. عه‌بدوپه‌زاق و نین جه‌ریپ له قه‌تاده‌وه گئیراویانه‌ته‌وه.



## چهند گومانیک دهر باره ی سروش<sup>(۱)</sup>

هه ندیک که سی شتیان دهر باره ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) هه لبه سستیوه و وتویانه: سروش بریتییه له خه ون بینین یان چهند هه لبه ستر او یکی که سی درۆزن یا خود چهند خه یالیک شاعیرانه یان وته ی که سیکی شیت. پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) زانستی وه رگرتوه له (بوچه پرا) و (وه رقه ی کوری نه وفل) و (حه دادی پۆمی).

ئهم گومانانه و به ربه رچه کانی به تیرو ته سه لی له خواره وه دا ده خرینه پروو:

۱- وتراوه: سروش جوړیکه له خه ون بینین. قورئانی پیروژ ئهم گومانه ی باس کردوه:

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿بَلْ قَالُوا أَصْغَتْ أَحْلِمَ بَلْ أَفْتَرْتَهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ﴾

الانبیاء: ۵. واته: (به لکو ده یان وت: خه ون و خه یالی بی سه رو بنه یا خود هه لی

به ستوه، به لکو که سیکی شاعیره).

ئهم گومانه به ربه رچ دراوه به وه ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) هه ر له یه که م کاتی

دابه زینی سروشه وه وشیار بووه به به رده وامی.

ئهو گیرانه وه یه که له سه حیحی بوخاری و موسلیما هاتوو<sup>(۲)</sup>، ئه وه ی سه لماندوه

سروش له پرێکدا بو پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) هاتوه له و کاته ی که وشیار بووه و

ورد بوته وه و سه رنجی بوونه وه رو به دیهینه ره که ی داوه، له و کاته جبریل پیی وتوه: بخوینه،

سی جار پیغه مبه ری (صلی الله علیه وسلم) ده گوشت تا ئازاری پیگه یشت ئینجا به ریدا،

دواتریش چووه ته لای خه دیجه به ترس و له رزو دلّه راوکیوه، ده یفه رموو: (زملونی

زملونی) واته: دامپوژن، دامپوژن. دواتر هه واله که ی به خه دیجه راگه یاند....

<sup>(۱)</sup> پروانه ئهم سه رچاوانه: الوحي المحمدي ۹۰ و لاپه رکه کانی دواتر، مناهل العرفان ۳۱۷/۲ و لاپه رکه کانی دواتر. الظاهرة القرآنية ۱۸۲، مباحث في علوم القرآن ۳۸ و لاپه رکه کانی دواتر، الرسول: سعید حوی ۱۴/۲.

<sup>(۲)</sup> صحیح البخاری ۱ کتاب بدء الوحي، ۳ باب، رقم ۳، عن عائشة (رضي الله عنها). وصحيح مسلم ۱ کتاب الايمان، ۷۳ باب بدء الوحي، رقم ۱۶۰، عن (رضي الله عنها).

ئەمەش بەلگەیه لەسەر ئەوەی ئەگەر سروش تەنھا جۆریک بووبا لە خەون یسین ئەوا ئەو ترس و لەرزە لێ نەدەما لە دواي وشیار بوونەویدا.

ئەو دیاردە و حالەتانی کە بەسەر پیغەمبەردا (صلی الله علیه وسلم) دەهاتن لەو کاتە سروش و نیگای بۆ دەهات، وەک پیشتر خستمانەروو، ئەو گومانە پوچەل دەکاتەو، تەنانت ئەو سەرزنشت و هەرەشەیه و جگەلەوانەش کە ناراستە پیغەمبەر (صلی الله علیه وسلم) دەکران بەلگەن لەسەر ئەوەی سروش تەنھا جۆریک نەبوو لە خەون یسین، بەلکو سروش راستییه.

۲- و تراوه: سروش تەنھا چەند هەلبەستراویکی کەسیکی درۆزنە، لەم نایەتە کەمیکی پیشتر خستمانەروو خۆی گەورە ناماژە بۆ ئەو گومانە کردووه.

ئەم گومانە بەرپرچەراوێه بە گەواهی و شایەتی عەرەب کە پیش پیغەمبەراییهتی داویانە بۆ پیغەمبەر (صلی الله علیه وسلم)، تەنانت ناویان نابوو راستگۆی ئەمیندار، تەنانت پارەو سامانە بەهادرەکانیان لای پیغەمبەر (صلی الله علیه وسلم) دادەنا.

بەهەمان شیۆه لە دواي رەوانەکرانی وەک پیغەمبەر (صلی الله علیه وسلم) لەلایەن گشت عەرەبەکان بە دۆست و دوژمنەکانیەو گەواهی راستگۆیی بۆ دراوه. بە بەلگەي پرسیارەکەي هێرقلی پاشای رۆم کە ناراستەي ئەبو سوفيانی کرد، لەبارەي پیغەمبەر (صلی الله علیه وسلم)، هەرۆک لە (صەحیحی بوخاری<sup>(۱)</sup>) دا هاتووه: (وتی - واتە هێرقل - بەر لەوەي دەست بە بانگەوازه‌کەي بکات، تۆمەتبارتان دەکرد بە درۆ کردن؟ وتم - واتە: ئەبو سوفيان - نا تۆمەتبارمان نەدەکرد....).

کاتیک (هێرقل) پرسیارەکانی تەواو بوو لەو پرسیرانی لە ئەبو سوفيانی کرد، ئەوا بەخۆي وەلانی پرسیارێکی خۆي دایه‌وه: (پرسیارم لێ کردی کە نایا تۆمەتبارتان دەکرد بەر لەوەي دەست بەو بانگەوازه‌ي بکات، تۆش وتت نا، کەواتە بێگومان دەزانم ئەو

<sup>(۱)</sup> ئەو پرسیارانی هەرقل لە ئەبو سوفيانی کرد، هاتووه: صحیح البخاری ۱ کتاب بدء الوحی، ۶ باب، رقم ۷، عن ابن عباس عن أبي سفيان.

کابرایە مادام درۆ بۆ خەلکی ھەلنەبەستیت ئەوا ھەرگیز درۆ بۆ خوای گەورە ھەلنەبەستیت).

ئەو شتانەی کە لە قورئانی پیرۆزدا ھاتوو، وەک: ھەوایی رابردوو و داھاتوو و چەندین یاسای پۆشن کە شیاو بۆ ھەموو کات و شوێنیک بە گەواھی دانی ھەموو خاوەن عاقلەکان. ھەموو ئەو شتانە بەلگەن لەسەر ئەوەی کە ئەم شتانە ھی کەسیک نین کە درۆزن بیت.

ئەو شمان سەلمان لە کاتی قسە کردن لەسەر بابەتی پارێزراوی پیغەمبەرەکان و ئیجازی قورئان ھەر لەم کتیبەدا، ھەر کەسی دەیهوێت با بۆی بگەرێتەوە.

۳- وتراوە: سروش تەنھا جۆریکە لە خەیاڵی شاعیران، قورئانی پیرۆز لەو نایەتی کەمیک پێشتر خرایەروو ئاماژەی بۆ ئەم گومانە کرد.

ئەم گومانە بەرپەرچی دراوەیە: بەو سوریوونەووە ترسە کە پیغەمبەری (صلی اللہ علیہ وسلم) دادەگرت، لە کاتی دابەزینی سروش و نیگا، جا ئەم حالەتە بەسەر پروخساری شاعیر دەرناکەوێت ئەگەر ویستی ھۆنراوەیەک بەھۆنیتتەوە. لەبەر ئەوەی موەجیزەی ھەرە مەزن کە پیغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) ھیناویەتی بریتییە لە قورئانی پیرۆز لە شتواژەکی و بواری یاسادانان و ھەوالدانەکی... عەرەب لە سەردەمی دابەزینی قورئاندا سوارچاکی مەیدانی پەوانبێژی و جوانپێژی بوون کەچی کاتیک گوێبیستی نایەتەکانی قورئانی پیرۆز بوون کە دەخوێندرایەو ئەوا تێکشکان و سەریان سوپما، تەنانت قورئانی پیرۆز تەحەدای ئەوانی کرد کە بتوانن وینەییەکی بەینن، بەلام نەیانتوانی ھەر وەک لە بابەتی ئیجازی قورئان دەخەینەرۆو.

۴- وتراوە: ئەو کەسە بانگەشە ئەو دەکات سروشی بۆ ھاتوو شیتە: قورئانی پیرۆز ئاماژەی بۆ کردوو: ﴿مُعَلِّمٌ تَجْنُونَ﴾ الدخان: ۱۴. واتە: (فێرکراویکی شیتە!!). ھەر وەھا خوای بێ وینە دەفەرمووێت: ﴿قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ﴾

الشعراء: ۲۷. واته: ("وتیان" بهراستی ئه و پیغه مبه ره ی بۆ ئیوه ره وانه کراوه شیته).

هه ره ئه و بارودۆخ و حالته ی پیغه مبه ره (صلی الله علیه وسلم) کاتی که سروشی بۆ ده هات به چاکترین شیوه به ره ره چی ئه م گومانه ده داته وه، به وه ی هۆشی ته واه و چوست و چالاک و به گۆرو تین و کۆ ئه ندایه ده ماره کانی زۆر به هیز بوون. که پیغه مبه ره (صلی الله علیه وسلم) به خه دیجه ی فره موو: (زملونی) واته: دامپۆشن. ئه مه ته نه ا ئه وه ده گه یه نیت که پیغه مبه ره (صلی الله علیه وسلم) چوه ته ناو خه وگه و پیخه ق، ته نه ا بۆ ئه وه ی به سیته وه دوا ی ئه و دیمه نه مه ترسیداره ی که بینوویه تی.

هه ره له به ره ئه مه خوا ی گه وه فره مان ی پی ده کات هه لسیته به ناگادار کردنه وه ی خه لک: ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ﴿١﴾ قُمْ فَأَنذِرْ ﴿٢﴾﴾ المذثر: ۱-۲. واته: (ئه ی ئه و که سه ی خۆت پیچا وه ته وه، ئه ی موحه مه د (صلی الله علیه وسلم)، هه سه ته و خه لکی بیدار بکه ره وه).

شتیک ی گومان هه لئه گره که سی شیت ناتوانیت ئه و شه ریه ته کامل و هه مه لایه نه به نیت که هه موو بواره کانی ژیان له خۆی ده گریت، چونکه ته نه ا به عه قلیکی ته واه و پۆشن و دید فراوان ده کریت.

۵- ئه گه ره و ترا: پروخسار سور هه لگه پان و په نگ په رین، ده کری به وه لیك بدریته وه که بریتیه له دیارده ی گرژ بوون (أعراض التشنج).

به ره ره چی ده دریته وه: به وه ی دیارده ی گرژ بوون ده بیته هۆی ئه وه ی که تاك نیفلیج بییت و له ره ز بیگریته بۆ ماوه یه کی کاتی بی به ش ده بیته له هیزه عه قلی و جه سه یه ی. به ئام حالته کانی پیغه مبه ره (صلی الله علیه وسلم) له کاتیک که سروشی بۆ داده به زی گه واهیده رن له سه ر: ئه وه ی ته نه ا پروخساری پیغه مبه ره (صلی الله علیه وسلم) گۆرانی به سه ردا ده هات و له هه مان حالته دا له بارودۆخیک ی ناسایی و

ئازادى عەقلى دابوو، بەشىۋەيەك كە يادەكەي بەتەواۋى بەكار دەھىنەت لىو كاتەي سىروشى بۆ دىت، بەلام كەسى توشىبو بە نەخۇشى گرژ بوون ھۆش و يادى نامىنەت لىو كاتەي كە نەخۇشىەكە دەيگىت.

پاشان ئەو دياردە جەستەيىانە كە بەدىار دەكەون لەسەر پروخسارى پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) لىو كاتەي سىروشى بۆ دادەبەزىت، تەنھا لىەك كاتدا بەدەردەكەون ئەويش لىو ساتەيە كە سىروشى بۆ دىت.

بارودۇخى نەخۇشى ھاوشان نابىت لەگەل ئارەقە كردن و نابىتە ھۆى دەركەوتنى دەقىكى قورئانى كە بەخودى خۆى موعجەزەيە. دەكرىت ئەو دەقە قورئانىە سورەتىكى درىژ بىت ۋەك سورەتى (الأنعام) ياخود دەقىك بىت كە رىساي زۆر وردى تىدان ۋەك دەقى مىرات، كە بە وردترىن دەقە ياسايەكان جىھاندا نرىت.

۶- ھەندىكىش بۆ ئەوچوون: پىغەمبەر زانست و زانىارىيەكەي لە بوھەپراي پراھىب و ۋرەقەي كورپى نەوفل و ھەدادى رۆمى ۋەرگرتوۋە. بوھەپراي پراھىب - يەكىكە لە شىۋىنكەوتوانى (ئارىوس) لە يەكخوئاناسىي دا و نكۆلى دەكرد لە خوايەتى عىساي مەسىح و بيروباۋەرى سىنكۇچكەيى (تثليث) - كاتىك لە بوۋرا كە دەكەۋىتە شام بە پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) گەيشتوۋە، گوايە پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) ئەو سىروشە لەويۋە فىربوۋە ۋەرگرتوۋە.

لەم دىرانەي خوارەۋەدا بەرپەرچى ئەم گومانانە دەدرىتەۋە:

أ- بوھەپراي پراھىب تەنھا يەك جار بە پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) گەيشتوۋە، ئەوكاتىش پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) لەگەل ئەبو تالىبى مامى دابوو كە لەگەل كۆمەلىك لە پىاۋەكانى قورەيش دا سەفەرى شاميان كرد. ئەو كاتە پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) تەمەنى نۆ سال بوو، وتراۋە تەمەنى دوازدە سال بوۋە. بوھەپراي پراھىب كاتىك لە خەلۋەتگە و پەرستگە كەيدا خەوتبوو، لە خەونىدا بىنى كە پىغەمبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم) لەگەل كاروانىكدا دىت و ھەندى ھەۋرىش سىبەرى لى دەكەن، بەم ھۆيەۋە خواردنى ئامادەكرد بۆ ئەو

که‌سانه‌ی قورپه‌یشی بوون، که‌چی پێشتر به‌لای راهیبه‌ی ناوبراویشدا تێپه‌رده‌بوون، به‌لام گرنگی پێ نه‌ده‌دا و ته‌نانه‌ت ته‌ماشای ئه‌وانیشی نه‌ده‌کرد، به‌لام ئه‌وجاره‌ گۆراوه، راهیبه‌ بانگی ئه‌وانی کرد بۆ خاوه‌نه‌که، پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) به‌هۆی ته‌مه‌ن بچووکیه‌که‌ی له‌لای کاراوه‌نه‌که‌ مایه‌وه، جا راهیبه‌که‌ وتی: هیچ که‌سێک له‌ ئێوه‌ با به‌جێ نه‌مێنێت و هه‌مووتان وهرن بۆ خاوه‌نه‌که، پێیان راگه‌یانده‌ که‌ گه‌نجه‌که‌ واته‌ پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) به‌جێ ماوه، ئینجا پێغه‌مبه‌ریان (صلی الله علیه وسلم) هێنا، راهیبه‌که‌ زۆر به‌ خه‌ستی و تیژی سه‌رنجی ده‌دا و سه‌یری هه‌ندێ شتی جه‌سته‌ی پێغه‌مبه‌ری (صلی الله علیه وسلم) ده‌کرد، دوا‌ی نان خواردن راهیبه‌که‌ بانگی پێغه‌مبه‌ری (صلی الله علیه وسلم) کرد و سوێندی دا به‌ (لات و عوزا)، چونکه‌ گوێی لێبوو که‌ هۆزه‌که‌ی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) سوێند به‌م دوا‌نه‌ ده‌خۆن، پێی فهرموو: (لا تسألني باللات والعزی، فوالله ما أبغضت شیئاً قط بغضهما) واته‌: به‌ (لات و عوزا) سوێند مه‌ده‌، سوێند به‌خوا رڤم له‌ هیچ شتێک نییه‌ به‌و ئه‌ندازه‌یه‌ی رڤم له‌وانه‌. بوچه‌پرا پێی وت: جا سوێندت ده‌ده‌م به‌خوا، ئه‌وه‌ی لێت ده‌پرسم وه‌لامم بده‌ره‌وه، پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) فهرموو: (سلني ما بدا لك) واته‌: چیت ده‌وێت لێم بپرسه‌. ناوبراو پرسیا‌ری له‌ پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) کرد له‌باره‌ی حال و بارودۆخی له‌کاتی خه‌وتن و چۆنیه‌تی هه‌لسوکه‌وتی و کاروباره‌کانی، پێغه‌مبه‌ریش (صلی الله علیه وسلم) وه‌لامی ده‌دایه‌وه، وه‌لامه‌که‌ی کۆک بوو له‌گه‌ڵ ئه‌و سیفه‌تانه‌ی بوچه‌پرا ده‌یزانی، دواتر بوچه‌پرا سه‌یری پشتی پێغه‌مبه‌ری (صلی الله علیه وسلم) کرد، بینێ مۆری پێغه‌مبه‌رایه‌تی له‌ نیوان هه‌ر دوو شانه‌کانی دایه‌. بوچه‌پرا پرسیا‌ری له‌ مامی کرد له‌باره‌ی باوکی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)، ئه‌ویش وه‌لامی دایه‌وه: ئه‌وه‌ کورپی منه‌، بوچه‌پرا وتی: نایێت باوکی ئه‌و کورپه‌ زیندوو بێت. ئینجا وتی: ئه‌وه‌ برازومه‌. بوچه‌پرا له‌ کۆتاییدا پێی وت:

بیگه پێنهوه بۆ شاره که ی خۆی و له جوله کهکانی بپاریزه، نهو برازایهت پلهو پایهیهکی گهورهی دهییت. جا خیرا نهبو تالیب گه پاندیهوه بۆ مه کهکه<sup>(۱)</sup>.  
 نهو به سه رهاته گێرانهوهی تریشی ههیه<sup>(۲)</sup>، له سه رجه م گێرانهوه کاند (صلی الله علیه وسلم) هیچ ئامارهیهک نههاتوه له باره ی نهوه ی پێغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) شتیکی له باره ی بیروباوهری ئاینه که ی له بوچه پرا بیستییت.  
 ههروهک ئه مگه شته ی کورت بوو - سه رباری نهوه ی که بچوک بوو، مامیشی له گه لدا بوو، تا به بوچه پرا گه یشت - هه موو نهو شتانه یاسا و شه ریهت فیتری پێغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ناکات و کلیلی نه یینه شاراوهکانی پی نادات، به لکو وته که ی بوچه پرا جهخت ده کاته وه له سه ر پێغه مبه رایه تی موحه مده (صلی الله علیه وسلم)، به تایبه تی کاتی که پرسیاری له حال و بارودۆخی پێغه مبه ری (صلی الله علیه وسلم) ده کرد، ده یینی که وه لآمهکانی کۆکن له گه ل نهو زانیاریانه ی، که عیسا و موسا موژده یان له باره وه دابوو سه بارهت به خه سه له تهکانی پێغه مبه ر، بۆیه پێشبینی نهوه ی کرد که پلهو پایه ییکی گهوره ی ده ییت له داها توودا.

(۱) سیره ابن هشام - قصه بحیرا الراهب.

(۲) ومن رواه الحاكم في مستدرکه ۶۱۵-۶۱۶ وقال هذا حديث صحيح على شرط الشيخين ولم يخرجاه. ولكن علق الذهبي عليه بقوله: قلت: أظنه موضوعا فبعضه باطل. / سهیری: هامش المستدرک. بکه.

رواه الترمذی فی صحیحه/ سهیری بکه: بشرح عارضة الأخوذی ۱۰۶/۱۳ وقال: حسن غریب لا نعرفه الا من هذا الوجه.

واستقصى طرق وروایات القصه الحافظ ابن کثیر فی السیره النبویه ۲۴۳/۱ ولا په رهکانی دواتری، وتویه تی: به هه موو نه ندازه یهک (مرسه - که سی یه که می سه نده که په ری بییت - وه رگێر -)، ههروهک هه ندی کهس باسیان کردوو که نهو به سه رهاته پرویداوه لهو کاته ی ته مه نی پێغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) دوازه سالان بووه و ده کری (نه بو موسا) ته مه ی له پێغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) وه رگرتییت، به مهش زیاتر به یتر ده ییت یاخود له گهوره هاوه لآن وه ری گرتوو یان نهو به سه رهاته ناودارو به ناویانگ و بلاو بووه، بۆیه بهو شتیه یی که بلاو بووه نهویش وه ری گرتوو.

ب- سه بارهت به (وه په قه ی کورپی نه وفل): نه وه ی چه سپاوه له گێرانه وه پاست و دروسته کاندانه وه یه که خه دیمجه (خوا لیتی رازی بیته) پیغه مبهری (صلی الله علیه وسلم) برد (دوای نه وه ی جبریل "سلاوی خوی لیبت" هاته لای له نه شکه وتی "حراء"). بۆ لای (ورقه ی کورپی نوفلی کورپی آسد) ی که کوره مامی خویه تی و له سهرده می نه فامییدا بووه به نه صرانی و کابرایه کی خوینده وار بووه، به عیبری له باره ی ئینجیل نووسیویه تی و به سالاچوو و کویربووه. خه دیمجه پی وت: نه ی ئاموزام گوی بگره بزانه برازا کهت (موحه مه د)<sup>(۱)</sup> چی ده لی؟! وه په قه لی پی پرسی نه ی برازام چ ده بینی؟ پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) چی بینیبوو و چی بیستبوو بۆ گێرپاوه، ئینجا (وه په قه) پی وت: نه وه نه و فریشته (ناموس) هیه - واته نه مینداری سروشه جبریل - که خوا رهوانه ی کردووه بۆ سهر موسا (سهلامی خوی لیبت)، خۆزگه له م پۆزگارهدا گهنج بوبام! خۆزگه زیندوو بوبام نه و کاته ی که گه له کهت ده ریان ده کردی. پیغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) ده فهرمووی: (أَوْ مُخْرَجِيْ هَمْ؟!) واته: یانی دهرم ده کهن؟! (وه په قه) ده لیت: به لی دهرت ده کهن، چونکه ههر پیاویک له پیش تۆدا هاوشیوه ی نه و په یامه ی تۆی هیناییت نه و دژایه تی کراوه، نه گهر من به م پۆزه بگم (که تۆ بانگه وازی خۆتی تیدا راده گه یه نی)<sup>(۲)</sup> که هۆزه کهت دژایه تیت ده کهن، زۆر چاک پشتگیریت لی ده کهم. دوایی زۆری پی نه چوو (وه په قه) کوچی دوایی کرد<sup>(۳)</sup>.

ئینجا (وه په قه) به ته نیا به پیغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) نه گه یشتوو - ههروهک له گێرانه وه پاست و دروسته کان دا هاتوو - به لکو خه دیمجه ی له گه ل

<sup>(۱)</sup> خۆم زیادم کردوو بۆ بهرچاو پرونی زیاتری خۆتەر. (وهرگێر).

<sup>(۲)</sup> وهرگێر.

<sup>(۳)</sup> الحديث متفق عليه. / اللؤلؤ والمرجان فيما اتفق عليه الشيخان ۳۲. وهو في صحيح البخاري ۱ كتاب بدء الوحي، ۳ باب، رقم ۳، عن عائشة (رضي الله عنها). وفي صحيح مسلم: ۱ كتاب الإيمان، ۷۱ باب بدء الوحي، ...، رقم ۱۶۰، عن عائشة (رضي الله عنها).



دابوو، پاشان (وەرەقە) بە بەراورد کردنی ئەو شتە بەسەر پیغەمبەردا (صلی اللہ علیہ وسلم) هاتوو لەگەڵ بارودۆخی موسا و عیسا دا زانیویەتی شتە کە چییە، بۆیە بە پیغەمبەری (صلی اللہ علیہ وسلم) وت: ئەو ناموسە، واتە: ئەمینداری سروش جبریلە، چونکە سروش بۆ هەموو پیغەمبەران هەر یەکە، تەنانەت پیشبینی وەدەر نانی پیغەمبەریشی (صلی اللہ علیہ وسلم) کرد کاتێک بانگی هۆزەکە دەکات و خۆزگە خواست لەوکاتەدا پشتی پیغەمبەری (صلی اللە علیہ وسلم) بگرتایە.

هەموو ئەمانە بەلگەن لەسەر ئەوەی کە ئەو سروشە بۆ پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) و پیغەمبەران پێشوو هاتوو لەلایەن خواوە بوو و هەر خوای گەورەشە کە پیغەمبەری فێرکردوو و نیگای پێ بەخشیوو و رێنمایی کردوو، (وەرەقە) کۆری ئەو (هیچ پۆلێکی نەبوو لەمەدا تەنها ئەو نەبێت کە برۆی هێناوە بەوەی پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) دەبێتە پەيامبەر بۆ گشت خەلکی، ئینجا چۆن؟ دەکرێ (وەرەقە) بێتە سەرچاوەی زانستی پیغەمبەر (صلی اللە علیہ وسلم)؟.

پ- شتێکی چەسپاوە کاتێک پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) بە بوحەیرا گەیشتوو ئەبو تالیبی مامی لەگەڵیدا بوو و کاتیکیش گەیشتوو بە (وەرەقە) خەدیجە لەگەڵ دابوو، ئەم بەیەک گەیشتنەش نەینەکی پارێزراو نەبوو، ئینجا بۆچی میژوونوسان باسی زانستی ئەو دوو مامۆستایەیان نەکردوو؟ بۆچی هەر دوو یاوەرەکە پیغەمبەر (خەدیجە و ئەبو تالیب) هەمان سوودیان بەدەست نەدەهێنا کە پیغەمبەر موحەممەد (صلی اللہ علیہ وسلم) بەدەستی هێنا؟ بێگومان بێ دەنگ بوونی میژوو لەمەر ئەمە بەسە بۆ ئەوەی بێتە بەلگە پوچەڵی ئەو بانگەشە بێ بنەمایە، کە هیچ واتایەك هەلناگریت.

ت- دواتر ئایا (بوحەیرا) و (وەرەقە) لەو ئاستە زانستییە دابوویان، کەواتە بۆچی ئەو پەيامە پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) هێنای ئەوان نەیاندا هێنا؟ بۆ ئۆنە

قورئانی پیروژ، بۆچی خۆیان بانگه شە ی پیغه مبه رایه تیان نه کردووه؟ به لکو مرۆه یاندا به پیغه مبه رایه تی موحه مەد (صلی الله علیه وسلم).

ج- گریمان نه گهر راست بوایه پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) نهو شتانه ی له (بوچه پرا) یان (وه په قه) وه رگرتووه، نهوا ههر نه بی قوره یش تۆمه تباریان ده کرد به مه، له کاتی کدا ده یان ناوو ناتۆره یان بۆ هه ل ده به ست. و تۆمه تباریان کرد به وه ی له لایه ن (حه دادی نه صرانی پۆمی) فی ر بووه که له (مه ککه) دا شمشیری دروست ده کرد، پیغه مبه ریش هه ندی جار له لای راده وستا تا کاره کانی نهو ببینی ت، به لام خوی گه وره به ربه رچی نهو تۆمه تانه ی دایه وه به م فرمایسته پیروژه: ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَبِي وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ﴾ النحل: ۱۰۳. واته: (سویند به خوا نیتمه به راستی ده زانین بی باوه ران ده لێن: نه م قورئانه ته نها که سی ک فیری ده کات، "به مه رجیک" زمانی نهو که سه ی نهوان ده لێن قورئان فیری موحه مەد ده کات، عه جه میه و عه ره بی نییه و ره وان نییه، له گه ل نه وه دا نه م قورئانه به زمانی عه ره بی پاراو و پروون و ناشکرا دارێژراوه).

ج- سروشتی نه صرانیه ت، که ئایینی (بوچه پرا و وه په قه و حه دادی پۆمی) ه کۆک نییه له گه ل نهو په یامه ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) هیناویه تی، ئینجا چۆن ده کری ببیته سه رچاوه یه ک بۆ ئایینه که ی و قورئانی پیروژ؟.

ح- له قورئانی پیروژدا چه ند هه والێکی غه بیی و شاراهه ن، هه ندیکیان له دوا ی مردنی (بوچه پرا و وه په قه) هاتنه دی، ئینجا چۆن نه ندیشه و ته سه ور ده کری ت قورئان له زانیاریه کانی نهوان که گوایه به پیغه مبه ریان داوه، سه رچاوه ی گرتی ت؟

هه ره وه ک شتی کی زانراویشه که چه ند ئایه تی کی قورئانی پیروژ بۆ پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) به پیتی رووداو بارودۆخی له نا کاو ده هاتن.

خ- نه‌گهر پیغه‌مبهر (صلی الله علیه وسلم) نه‌و شتانه له بوچه‌پراو جگه‌له‌ویش وه‌رگرتبا، نه‌وا ههر خودی شوینکه‌وتوانی پیغه‌مبهر (صلی الله علیه وسلم) نه‌و شته‌یان نه‌قل ده‌کرد و ده‌یانگواسته‌وه هیچ شتیک نییه بجوک و گه‌وره که نه‌یان نووسی بیټ، نه‌گهر چه‌سپاویش نه‌بیټ له‌لایان، چونکه نه‌و شتانه به‌جی ده‌هیلن بو گێره‌وانی هه‌وال و سه‌نه‌د.

د- له‌ فهرمووده‌ راست و دروسته‌کاندا نه‌چه‌سپاوه که پیغه‌مبهر موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) چاوه‌روانی نه‌وه‌ی کرد بیټ که سروشی بو بیټ، نه‌گهر شتی‌کیش له‌وباره‌وه له‌ پیغه‌مبهره‌وه هات بیټ نه‌وا ده‌یان نووسی.

ر- هه‌روه‌ک پیغه‌مبهر (صلی الله علیه وسلم) به‌ زاناکانی جوله‌که و راهیبه نه‌صرانیه‌کان نه‌گه‌یشتووه، نه‌ش چه‌سپاوه پیغه‌مبهر (صلی الله علیه وسلم) په‌یوه‌ندی پیوه‌ کردین، لیکۆله‌رانیش جه‌ختیان له‌سه‌ر نه‌مه‌ کردۆته‌وه.

ز- قورئانی پیرۆز به‌و حوکمانه‌ی که گومان له‌ راستی و دروستیاندا نییه، به‌دوای یه‌کدا له‌ ماوه‌ی بیست و سی سال دابه‌زیون، فره‌لایه‌نن و قسه‌ له‌سه‌ر هه‌موو بواریک ده‌که‌ن له‌ مامه‌له‌ و حوکمرانی و هه‌والی غه‌یبی و شاراهه‌ جگه‌ له‌وانه‌ش که چاره‌سه‌ری هه‌موو لایه‌نه‌کانی ژیان ده‌که‌ن، بی گومان عه‌قل پریاری نه‌وه ده‌دات که له‌ دانیشتن و چاوپێکه‌وتنیکی ساده‌ی خیرا له‌گه‌ل راهیبه‌یکدا وه‌رناگیریت، دوای نه‌مه‌ش عه‌قل چۆن دان ده‌نیت به‌دروستی نه‌و هه‌موو حوکمه زۆرو هه‌واله‌ غه‌یبیانه‌ی دوای نه‌و دانیشته؟ هه‌موو نه‌وانه به‌لگه‌ن له‌سه‌ر نه‌وه که نه‌وه‌ی پیغه‌مبهر (صلی الله علیه وسلم) هیناویه‌تی له‌ خوای گه‌وره‌وه وه‌ری گرتووه؟ خوای بالاده‌ست و خاوه‌ن شکۆ ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ یونس: ۳۷. واته: (وه‌نه‌بیټ نه‌و قورئانه له‌لایه‌ن که سه‌یکه‌وه دارپێژرایت و هه‌لبه‌سترا بیټ جگه‌ له‌خوا، به‌لکو راستی و په‌وانی کتیبه‌ ناسمانیه‌کانی پیش خۆشی دووپات ده‌کاته‌وه، هه‌روه‌ها پروون که‌روه‌ی بیروباوه‌رو

ئەرکەکانە، بەراستی هیچ گومان لەوەدا نییە کە ئەم قورئانە لەلایەن پەرەردگاری ھەموو جیھانەو پەوانە کراوە).

۷- ئەگەر وترا (سۆلۆن)ی فەیلەسوفی یۆنان بەرنامەیەکی داھێناوە، ئەوا شتیکی سەیر نابێت کە بۆلێن پێغەمبەر شەریعەتەکی داھێناوە و ھەلقولای ھزرو و زیرەکیەکیەتی.

ئەمەش بەرپەرچی ئەم گومانە:

سۆلۆن یەکیەکە لە فەیلەسوفەکانی یۆنان، لە سەدەی ھەوتەمی پێش زایینی ژیاوە، دایکیشی لە پەچەڵەکی (بستراتوس)ی کۆتا پادشای (ئەسینایە).

لە پیاوانی جەنگ بوو، سەرمايەداریش بوو، ھەندێ پلەي کارگێری و سەرکردایەتی سەربازی لە وڵاتەکی وەرگرتوو، لە ساڵی ۵۹۴ پ.ز وەک سەرۆکی گەل بەیەکدەنگی ھەموو حیزبەکان ھەلبژێردرا و دەسەڵاتی پەھایان پێدا لە سیستم و یاسای وڵاتدا، کە پێش ئەو (زراکوت) داینابوو، جا سۆلۆن بەرنامەیەکی نوێی دانا و حکومەت جێبەجێی کرد. بەلام ئەو بەرنامەیە نوێیە سۆلۆن تەنھا بریتی بوو لە پێک و پێک کردن و بژارکردنی یاساکانی پێشوو کە گەلێک دایرشتبوو خاوەنی گەورەترین فەلسەفە و ژیارو پێشکەوتن بوو لەو کاتەدا، سۆلۆن پۆشنپیرو فەیلەسوف و سەرکردەي گەورەترین ھیزی پێکخراو و گەورەترین دەولەت بوو لە جیھاندا.

ئینجا کە پێغەمبەر موحەممەد (صلی اللہ علیہ وسلم) ئەو شتانەي ھەبوو، بەلکو نەخوێندەوار بوو و توانای نووسینی نەبوو و شارەزای سیاسەت و سەرکردایەتی ھیزەکانی سەربازی نەبوو. ئەو یاسا و پێسیانەشی کە ھێنای ئەو پێشتر ھاوشتوویان نەبوو لە دوورگەي عەرەبیدا وەک ئەو یاسایانەي لە یۆنان و رۆمان ھەبوون، چونکە لەناو دوورگەي عەرەبیدا چەندین ھۆزی پەرتەوازەبوونیان ھەبوو کە ھیچرێتیم و سیستمێک کۆیان نەکردبوو و یەک یاسا و حوکمرانیان نەبوو.

کهواته ئه‌وهی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) هیناویه‌تی س‌روش بووه، له‌لایه‌ن خ‌وای پ‌اک و به‌رزوه هاتووه، ئه‌و س‌روش‌ه‌ش بیروباوهری ئاداب و یاسا و ح‌وکمه‌کان له خ‌ۆ ده‌گرێت، له هه‌موو ئه‌و بو‌ارانه‌ی خه‌لکی پ‌ی‌ویستی‌ان پ‌ی‌ی هه‌یه، هه‌ر له‌به‌ر نه‌مه‌شه ق‌ورئان شیاوه ب‌ۆ هه‌موو کات و شو‌نیک.

## موع‌جیزه (ده‌رئاسا):

**موع‌جیزه، له زمانه‌وانیدا:** وه‌رگ‌یراوه له ده‌سته‌وه‌سانی و ب‌ی‌ توانایی (الع‌جز) که پ‌ی‌چه‌وانه‌ی توانایه (القدرة)<sup>(١)</sup>.

**له زاراوه‌دا:** بریتیه له‌و شته‌ی که ئامانج و مه‌به‌ست ل‌ی‌ی ده‌رخستنی راستگ‌ویی ئه‌و که‌سه‌یه که بانگه‌شه ئه‌وه ده‌کات که پ‌ی‌غه‌مبه‌ری خوایه<sup>(٢)</sup>.

<sup>(١)</sup> شرح المقاصد ١١/٥، شرح الجوهره للبا‌ج‌وری ٢٢٠. له (تبصره الأدلة ٤٦٨/١) هاتووه: (پیتی "ه" که خ‌راوه‌ته س‌ر وشه‌ی "ع‌جز" ب‌ۆ زیاتر جه‌خت کردنه‌وه‌یه، وه‌ک چ‌ۆن چ‌وه‌ته س‌ر وشه‌ی "العلامة، النسابة، الراوية"، جا ئه‌م پ‌ی‌ته که چ‌وه‌ته س‌ر وشه‌که ب‌ۆ زیاتر جه‌خت کردنه‌وه‌یه له‌س‌ر ده‌سته‌وه‌سانی ئه‌وانه‌ی په‌یام و س‌روش و ده‌رئاسا که‌یان ب‌ۆ هاتووه).

<sup>(٢)</sup> المواقف وشرحه للسید الشریف ٢٢٣-٢٢٨.

یه‌کێک له پ‌ی‌ئاسه‌کانی موع‌جیزه، ئه‌وه‌یه: کارێکی ده‌رئاسایه، په‌یوه‌سته به ته‌حه‌دا کردنه‌وه، به‌لگه‌یه له‌س‌ر راستی بانگه‌شه‌ی پ‌ی‌غه‌مبه‌رایه‌تی و په‌یامبه‌رایه‌تی، ب‌ی‌ ڕووبه‌ڕوو بوونه‌وه. / الح‌صل لل‌را‌زی ٢٠٧، شرح الجوهره للبا‌ج‌وری ٢٢٠.

یاخ‌ود: بریتیه له کارێکی ده‌رئاسا، که له‌س‌ر ده‌ستی ئه‌وه‌ی بانگه‌شه‌ی پ‌ی‌غه‌مبه‌رایه‌تی ده‌کات ڕووده‌دات له کاتی ته‌حه‌داکردنی نک‌ۆلی کاران، به‌شێوه‌یه‌ک که که‌س نه‌توانی‌ت هاوشی‌وه‌ی ئه‌و کاره به‌ه‌ینی‌ت و نه‌جم بدات. / شرح العقائد النسفیة ١٦٦.

صالحی له (سبل السلام ٥٥٩/٩) وتویه‌تی: (زانا ل‌یک‌ۆله‌ره‌کان وتریانه: موع‌جیزه کارێکی ده‌رئاسایه و په‌یوه‌سته به ته‌حه‌دا کردنه‌وه، به‌لگه‌یه له‌س‌ر راستگ‌ویی پ‌ی‌غه‌مبه‌ران "د‌رودو س‌ل‌اوی خ‌وایان له‌س‌ر ب‌ی‌ت"، ئه‌م کاره ده‌رئاسایه چ‌ۆن ته‌حه‌دا‌ی پ‌ی‌ده‌کرێت ئا‌وا ڕووده‌دات، ب‌ی‌ ئه‌وه‌ی که‌س ب‌توانی‌ت ڕووبه‌ڕووی ب‌ی‌ته‌وه). کاتی‌ک مه‌رجی په‌یوه‌ست بوون به ته‌حه‌دا کردنی باس کرد‌وه و تویه‌تی: (هه‌ندی‌ک له زانایان ته‌حه‌داکردنیان به مه‌رج داننا‌وه، چ‌ونکه زۆریه‌ی ئه‌و کاره ده‌رئاسایانه‌ی له‌س‌ر ده‌ستی پ‌ی‌غه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ڕوود‌اون ته‌حه‌دا‌یان له‌گه‌ڵ نه‌بو‌وه،

## مهرجه‌کانی موعجیزه

زانا لیکۆلەرەکان ئەو مهرجانه‌یان داناوه، بۆ ئەوەی کاره دەرئاساکه پێی بوتریت موعجیزه<sup>(١)</sup>:

- ١- پێویسته شتێک بێت له‌لایه‌ن خۆی گه‌وره‌وه، تا راستگۆیی ئەو که‌سه بسه‌لمێنێت که بانگه‌شهی پێغه‌مبه‌رایه‌تی ده‌کات.
- جا ئەم شتته‌ش ئەمانه‌ی خواره‌وه ده‌گرێته‌وه:
- أ- فهرمایشت: وه‌ك قورئانی پیرۆز.

ئه‌وانه‌ش که ده‌لێن ته‌حه‌داکردن مهرجه، وتویه: ئەو کاره دەرئاسایانه‌ی ته‌حه‌داکردنیان له‌گه‌ڵدا نه‌بووه به‌ موعجیزه دانانرێن، بێگومان ئەم بۆچونه‌ش بوچه‌له‌).

له‌ کتیی (المواقف و شرحه‌ للسید الشریف ٢٢٩) هاتوه: (ئایا مهرجه ده‌بێت ته‌حه‌دا کردنه‌که پاشکاوانه‌ بێت، هه‌روه‌ک هه‌ندێک له‌ زانایان پێیان وایه؟ له‌ راستی دا مهرج نییه‌ ته‌حه‌داکردنه‌ پاشکاوانه‌ بێت، به‌لکو ته‌نها هاوبه‌لگه‌کان به‌سن، بۆ نمونه: به‌و که‌سه‌ی بانگه‌شهی پێغه‌مبه‌رایه‌تی ده‌کات بوتریت: نه‌گه‌ر تۆ پێغه‌مبه‌ری ده‌سا موعجیزه‌یه‌کمان بۆ بێته، جا پێغه‌مبه‌ره‌که موعجیزه‌که‌ی هێنا به‌وه‌ی له‌ خوا پاراپه‌وه‌وه‌ خۆی مه‌زنیش داواکه‌ی بۆ جێبه‌جێ کرد، جا ده‌رکه‌وتنی موعجیزه‌که به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر راستگۆیه‌که‌ی، هه‌روه‌ها وه‌ک ته‌حه‌داکردنی لێدیت).

له‌به‌ر ئەمه‌ باجوری له‌ (شرح الجوهره ٢٢١) وتویهتی: (مه‌به‌ست له‌ موعجیزه‌کانی پێغه‌مبه‌رمان (صلی الله علیه وسلم) بریتین له‌ کاره دەرئاساکان، که له‌سه‌ر ده‌ستی پیرۆزی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) روودراون جا ته‌حه‌دايان پێکرايێت یاخود نا).

<sup>(١)</sup> ئەمانه‌ باسی ئەم هه‌شت مهرجانه‌یان کردوه: الباجوري في الجوهره ٢٢١، السالمي في مشارق أنوار العقول ١٢/٢ نقلا عن الباجوري.

ئەم مهرجانه‌ بێجگه‌ له‌ مه‌رجی هه‌شته‌م هاتوو له‌: الواقف و شرحه‌ للسید الشریف ٢٢٣/٨-٢٢٧.

سه‌یری هه‌ندێک له‌و مهرجانه‌ بکه‌ له‌م سه‌رچاوانه‌دا: أصول الدين للبغدادی ١٧٠-١٧١، الإرشاد للجوينی ٣٠٨، العقيدة النظامية ٢١٨، تبصرة الأدلة ١/٤٦٩، المقاصد و شرحه‌ للتفتازانی ١١/٥، المسامرة ٢٤٠-٢٤٢، سبل الهدى والرشاد ٩/٥٥٩، كشف المراد ٣٧٧، رسالة التوحيد ٩٩، رسالة في التوحيد للطائي ٧٣-٧٤، حجة الله على العالمين في معجزات سيد المرسلين ٨ و لاپه‌ره‌کانی دواتر، اليواقيت و الجواهر للشعراني ١/١٥٦-١٦١.



واته: (ئینجا کاتیک ئەو بەرنامە و پێبازەری که یادیان خرابووه فەرامۆشیان کرد، ئێمەش دەروازەکانی هەموو شتی کمان بۆ وایا کردنەو و "نازو نێعمەتەمان بەسەردا پێزانن" هەتا کاتیک دڵخۆش و شادومان بوون بەوێی که پێیان درا، ئیتر لەناکاو گرتەمان و هەموویانمان سەرگەردان و پێسوای کرد ئینجا ئەوان بێ ئومێد بوون و بەغەم و پەژارەییەکی زۆرەو تیاچوون. ئینجا ئیتر ئەو گەلەیی سەمیان کرد و بێ پروابوون بنێر کران "جا ئەو کاتە بوونەوهر هاپوێی لەگەڵ ئیمانداران و فریشتەکاندا دەلێن: سوپاس بۆ پەروەردگاری هەموو جیهان").

پێغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتی: (إِذَا رَأَيْتَ اللَّهَ يُعْطِي الْعَبْدَ فِي الدُّنْيَا وَهُوَ مُقِيمٌ عَلَى مَعَاصِيهِ مَا يَحِبُّ فَإِنَّمَا هُوَ اسْتِدْرَاجٌ) ثُمَّ تَلَا هَذِهِ رِسُولُ اللَّهِ (صلی اللہ علیہ وسلم): ﴿فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ﴾ الْآيَةُ، وَالْآيَةُ الَّتِي بَعْدَهَا<sup>(۱)</sup>.  
واته: ئەگەر بینیت، خۆی گەورە نازو نێعمەت بە بەندەییەکی بەخشی لە دنیادا، بەندەکش تا حەز بکات هەر لەسەر تاوان بێنێتەو، ئەو چاک بزانە ئەمە: پلە پلە نزیک بوونە (استدراج)ە، پاشان هەر دوو ئایەتەکی خۆیند.

پ- یارمەتی (المعونة): بریتییە لەو شتە دەرتاسایەیی که لەسەر دەستی کهسێکی سادە و ئاسایی دەردەکەوێت که دەبێتە هۆی پزگەر بوونیان لە تەنگ و چەلەمەییەک.

ت- کەرەمەت<sup>(۲)</sup>: ئەو شتە دەرتاسایەییە لەسەر دەستی کهسێکی چاک و لە خواترس و پارێزگار دەردەکەوێت.

<sup>(۱)</sup> فەرموودە: ئەگەر بینیت، خۆی گەورە نازو نێعمەت بە بەندەییەکی بەخشی...: أخرجه أحمد و ابن جرير و ابن أبي حاتم و ابن المنذر و الطبراني في الكبير و أبو الشيخ و ابن مردويه و و البيهقي في الشعب عن عقبه بن عامر عن النبي (صلی اللہ علیہ وسلم). الدرر المنثور ۱۲/۳. وهو في الجامع الصغير ۴۴ وفيه هو حديث حسن ولم يذكر الآية.

<sup>(۲)</sup> کەرەمەت: بریتییە لە کارێکی دەرتاسا لەسەر دەستی وەلی و خۆشەویستیکی خوا بەدەر دەکەوێت و پەيوەست نییە بە بانگەشەیی پێغەمبەراییەتی.



وەلی: بریتییە لەو خواناسە ی که شارەزاییەکی تەواوی سەبارەت بە خواو سیفەتەکانی ھەیە و بە پیتی توانای بەردەوامە لەسەر ئەنجامدانی پەرستشەکان و خۆی دوور دەگرێت لە تاوانەکان و خۆیی سەرقال ناکات بە ھەواو ھەوەس بازی و ئارەزوو تێر کردن.

ھۆکاری دەرکەوتنی کەرەمەت باوەر و پارێزگاری و تەقوا، خۆی گەورە لەم فەرماشتەیدا وەسفی وەلییەکانی خۆی دەکات: ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۚ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ۚ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ ۚ لَا بُدَّ لِيَكُنِّتِ اللَّهُ ذَٰلِكَ ۚ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝﴾ یونس: ۶۲- ۶۴. واتە: (ناگادارین که بە پراستی چاکان و خۆشەویستانی خۆی میھربان نەترس و بیم پووین تێدەکات، نەغمە و پەرژارە و دلتەنگی دایان دەگرێت. "ئەو بەختەوەرە" ئەو کەسانەن باوهری بەتین و دامەزراوو پرسۆزیان ھێناوە بە پەروەردگاریان و خۆشیان دەپارێزن لە خەشم و قینی خوا. ھەر بۆ ئەوانە مژدە ی "کامەرانی و بەختەوهری" لە ژیا نی دنیا دا "کە مژدە ی قورئان و فەرموودە ی" لە قیامەتیشدا "مژدە کان دەبنە واقع و ھەموو مژدە قورئانیەکان بە زیادەوہ دینەجی"، بێ گومان ئەو بەلێتنامە ی خوا ھەر دینەدی و ھیچ گۆرانێکیان بەسەر نایەت، نا ئەوہیە سەرفرازی و کامەرانی گەورە و مەزن).

زۆریە ی موسلمانان لە پێشین و پاشینەوہ و ئەبو حوسەینی بەصری کە یەکیک بوو لە موعتەزیلەکان، ئەمەیان چەسپاندووە و پڕوایان پیتی ھەبوو، تەنانت ئیمامی ئەحمەدی کوپی حەنەل سەرزەنشتی ئەو کەسە ی کردووە نکوژی لی بکات و بە گومپای داناوہ، ھەندی لە موسلمانان بۆ چوونیان وایە نکوژی کردن لەو شتانە لاساری و بیدەعەچیتییە، ئەمانە ی خواروہ بەلگەکانیان:

أ- قورئانی پیرۆز: بۆ نمونە:

مەریم بێ جووت بوون لەگەڵ پیاو سکپر بوو.

کەوتنە خواروہ ی خورمای گەییو بۆ مەریم (سلاوی خۆی لێبیت) لە دارخورمای وشک، خۆی گەورە دەفەرموویت: ﴿وَهٰۤیْ اِلَیْکَ بِحٰۤیۡزِ النَّحْلَةِ تَسْقُطُ عَلَیْکَ رُطْبًا حٰیۡتَآ ۝﴾ مریم: ۲۵. واتە: (ئەو دار خورمایەش "کە پالت پێوہ داوہ" کەمێک راپوہ شیتە خورمای گەییوت بەسەردا دەبارێت).

بوونی رزق و پۆزی لە لایەن مەریم بێ ھۆکار، خۆی بێ ویتە دەفەرموویت: ﴿کُلَّمَا دَخَلَ عَلَیْهَا رَزْکٌ مِّنَ الْمَرْحَبِ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يٰمَرْیَمُ اِنَّ لَکَی هٰذَا ۚ قَالَتْ هُوَ مِنۡ عِنْدِ اللّٰهِ ۝﴾ آل عمران: ۳۷. واتە: (ھەر کاتێک زە کەریا دەچوو بۆ سەردانی لە شوینی خواپەرستیە کەیدا دەییینی رزق و پۆزی

و نازو نیعمه‌تی جۆراوجۆری لایه، زه‌که‌ریا وتی: ئه‌ی مه‌ریه‌م ئه‌و هه‌موو پزق و پۆزیه‌ت له‌ کۆی بوو؟! مه‌ریه‌م له‌وه‌لامیدا وتی: ئه‌وه له‌لایه‌ن خواوه‌یه، ئه‌و بۆم ده‌نیریت).

مانه‌وه‌ی یارانێ ئه‌شکه‌وت (أصحاب الکهف) سێ سه‌د و نۆ ساڵ بێ خواردن و خواردنه‌وه، خوای پاک و تاک ده‌فرموویت: ﴿وَلِئِثْمًا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تَسْعًا﴾ الکهف: ۲۵. واته: (ئه‌وسا ئیتیر یارانێ ئه‌شکه‌وت سێ سه‌د ساڵی ته‌واو "هه‌تاوی" له‌ نه‌شکه‌وته‌که‌یاندا مانه‌وه "ئه‌گه‌ر به‌ساڵی مانگی حیساب بکه‌یت" نۆ دانه ساڵی تریشیان خسته‌ سه‌ر "واته ده‌کاته ۳۰۹ ساڵ خه‌ویان لێکه‌وت").

وه‌زیره‌که‌ی سوله‌یمان (سلاوی خوای لیبیت) (ناصفی کۆری برخیا) کاتیک ته‌ختی (بلیقیس)ی له‌یه‌ک چاو‌تروکاندا له‌و ماوه‌ دووره‌دا هه‌تیا: ﴿قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا ءِينِكَ بِهِ قَبْلَ أَن يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ﴾ النمل: ۴۰. واته: ("به‌لام یه‌کێک له‌ پیاوچاکان" که زانست و زانیاری له "نه‌ینیه‌کانی" کتیبی ته‌ورات هه‌بوو وتی: من بۆت ده‌هه‌ینم به‌چاو تروکانیک).

ب- رێژه‌یه‌کی زۆر له‌ که‌رامه‌ت له‌ ژماره‌یه‌کی زۆری هاوه‌له‌انه‌وه هاتوه‌ که ناکرێ نکۆڵی لێ بکریت، بۆ نمونه:

کاتیک عومه‌ری کۆری خه‌تتاب (خوای لێ پازی بیت) سوپایه‌کی نارد بۆ ناوچه‌ی نه‌هاوه‌ند به‌ فرمانده‌یی یه‌کێک به‌ناوی (ساریه)، جا کاتیک عومه‌ر (له‌ مه‌دینه) وتاری ده‌دا، ئه‌وا له‌سه‌ر دوانگه (منبر) هاواری ده‌کرد: (یا ساریه‌ الجبل) واته: ئه‌ی (ساریه) پشت به‌ چیاکه‌ به‌سته. ئینجا دواتر نوێنه‌ری سوپاکه هاته مه‌دینه نیمامی عومه‌ر پرسیا‌ری بارودۆخه‌که‌ی لێکرد: ئه‌ویش وتی له‌گه‌ڵ دوژمنه‌کان رووبه‌روو بووبه‌وه ئیتمه‌یان تێکشکاند، له‌وکاته که‌سیک هاواری ده‌کرد: ئه‌ی (ساریه) پشت به‌ چیاکه‌ به‌سته، ئه‌ی (ساریه) پشت به‌ چیاکه‌ به‌سته، ئیتمه‌ش پشتمان دا به‌ چیاکه‌ به‌مه‌ش خوای گه‌وره ئه‌وانی تێکشکاند.

کاتیک خالیدی کۆری ولید (خوای لێ پازی بیت) گه‌مارۆی قه‌له‌یه‌کی تووندو تۆلی دا، دانیشتوانی قه‌له‌که و تیان ئیتمه‌ خۆمان به‌ده‌سته‌وه ناده‌ین تا خالید ژهر نه‌خواته‌وه، خالید ژهره‌که‌ی خوارد و هیچ زیانی بۆی نه‌بوو.

پ- چه‌سپاندنی که‌رامه‌ت بۆ وه‌لی چه‌سپاندنی موعجیزه‌یه بۆ پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)، چونکه هیچ که‌سیک نابیته وه‌لی تا راستگۆ و ساغ نه‌بیت له‌ ئایینه‌که‌یدا، راستگۆیه‌که‌یشی بریتیه له‌ دانان به‌ زمان و دڵ به‌ په‌یامی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) و ملکه‌چ بوون بۆ فرمانه‌کان و رێگره‌یه‌کانی، له‌به‌رئه‌وه‌ی وه‌لی ئه‌گه‌ر بانگه‌شه‌ی سه‌ریه‌خۆیی کرد و خۆی به‌شوین که‌وتوو پیغه‌مبه‌ر دانه‌نا، ئه‌و که‌سه نابیته وه‌لی، ئه‌و ده‌رناسا و که‌رامه‌ته‌ش که ده‌رده‌که‌ویت له‌سه‌ر ده‌ستی په‌لی ویلایه‌ت نییه، به‌لکو وه‌ک په‌له‌به‌ندنی (استدراج)ه.

ت- که‌رامەت شتیکی شیاه بۆ بوون، بوونی شته شیاهه‌کانیش په‌یوه‌ستن به توانای هه‌مه‌لایه‌نی خوای گه‌وره، هه‌ر شتیکیش شیاه‌ی بوون بیت په‌کی توانای خوای گه‌وره ناخات. نه‌وانه‌ی نکۆلیان له که‌رامەت کردوه: (ئه‌بو ئیسه‌حاق ئیسه‌فه‌رایینی و (حلیمی) که له نه‌شعه‌ریه‌کانن و زۆریه‌ی موخته‌زیله‌کان و ئین هه‌زمی زاھیری، نه‌مه‌ش به‌لگه‌کانیانن: که‌رامەت به مو‌عجیزه ده‌چیت و جیا‌وزیان نییه، نه‌گه‌ر که‌رامەت هه‌بیت نه‌وا مانای وایه مو‌عجیزه به‌لگه نییه له‌سه‌ر پی‌غه‌مه‌رایه‌تی، بۆیه ده‌رگای سه‌لمانندی بوونی که‌رامەت داخراوه. به‌لام به‌ریه‌رچی نه‌م به‌لگه‌یه‌یان دراوه‌ته‌وه به‌وه‌ی:

۱- که‌رامەت به ده‌قی قورئان چه‌سپاوه، که‌واته به‌ته‌واتور هاتنی که‌رامەت له هه‌موو سه‌رده‌می‌کدا راسته و نا‌کریت نکۆلی لی ب‌کریت.

۲- مو‌عجیزه به‌و تایبه‌ته‌ندیانه‌ی خواره‌وه له که‌رامەت جیا ده‌بیت‌وه:

أ- مو‌عجیزه به‌وه جیا ده‌کریت‌وه که ته‌حه‌دای پی ده‌کریت، به‌لام ته‌حه‌دا به که‌رامەت نا‌کریت.

ب- مو‌عجیزه په‌یوه‌سته به بانگه‌شه‌ی پی‌غه‌مه‌رایه‌تی، به‌لام که‌رامەت په‌یوه‌ست نییه به بانگه‌شه‌ی پی‌غه‌مه‌رایه‌تی‌هوه، خاوه‌ن که‌رامەت بانگه‌شه‌ی پی‌غه‌مه‌رایه‌تی نا‌کات، به‌لکو شو‌ینکه‌وتوو و ده‌ست‌گره به ر‌ی‌بازو شه‌ریعه‌تی پی‌غه‌مه‌ر، نه‌گه‌ر خاوه‌ن که‌رامەت بانگه‌شه‌ی پی‌غه‌مه‌رایه‌تی ب‌کات نه‌وا شیاه‌ی نه‌فرت و ر‌یسوا کردن ده‌بیت، به‌م پی‌یه که‌رامەت و مو‌عجیزه تیکه‌ل نابن.

پ- پی‌غه‌مه‌ران له توانایاندا هه‌یه هه‌ر کاتیک داوای مو‌عجیزه ب‌که‌ن، نه‌وا مو‌عجیزه‌که ر‌و‌ی‌دات، چونکه خوای گه‌وره نه‌مه‌ی پی به‌خشیون، ئینجا نه‌وا داوا کردنه‌ی پی‌غه‌مه‌ران چ به ویستی خۆیان یان به پ‌ش‌نیاری ئوم‌هت بیت. به‌لام سه‌باره‌ت به که‌رامەت ده‌کرئ وه‌لی بتوانیت هه‌ندئ جار ب‌یخاته‌روو و هه‌ندئ جاریش نه‌توانیت.

ت- پی‌غه‌مه‌ران مو‌عجیزه‌کانیان وه‌ک به‌لگه ده‌ه‌یننه‌وه به‌سه‌ر هاو‌یه‌ش دانهران له‌به‌ر نه‌وه‌ی دل‌یان په‌قه‌و پروا به‌خوای پاک و تاک نا‌ه‌ینن، به‌لام نه‌ولیا‌کان که‌رامەت وه‌ک به‌لگه به‌سه‌ر ده‌روونی خۆیاندا ده‌خه‌نه‌روو تا ده‌روونیان ئارام و دل‌تیا بیت و نه‌شه‌ژت و له‌کاتی نه‌بوونی ر‌زق هه‌ل‌سه نه‌کات، چونکه نه‌فس هه‌رده‌م فه‌رمان به‌خراپه ده‌کات و نکۆلی ده‌کات و هاو‌یه‌ش بریار ده‌دات و گومان ده‌نیت‌وه و دل‌تیا نییه له‌و ر‌زقه‌ی که خوای گه‌وره پ‌یدا‌و.

ج- هه‌رچه‌نده ژماره‌یه‌کی زیاتری مو‌عجیزه به پی‌غه‌مه‌ران به‌دریت، نه‌وا چاک‌تر واتای پی‌غه‌مه‌رایه‌تی و گه‌وره‌یه‌یان ده‌ده‌وشیت‌وه، جا نه‌وانه‌ی خاوه‌ن که‌رامه‌تن هه‌رچه‌نده که‌رامه‌تیان زیاتر بیت نه‌وا پار‌ت‌ز‌کار‌تر ده‌بیت نه‌ک نه‌و که‌رامه‌ته‌ی بریتی بیت له‌ فریودانی نه‌ینی یاخود پ‌له‌به‌ندی (استدراج) یان پاداشتیان ته‌نها نه‌و کاره ده‌رئاسایه بیت له‌لایه‌ن خواوه و هۆیه‌ک بیت بۆ نه‌مانی پ‌له‌و پایه مه‌زنه‌که‌یان له‌لایه‌ن خوای گه‌وره.

۴- ئەو دەرئاسایە پێش بانگەشە کردنی پێغەمبەراییەتی نەکەوێت، بەلکو یان دەبیّت هاوتا یاخود کەمێک دوا بکەوێت لە بانگەشەکە، بەشیۆهێک دواکەتنە کە لە نەریتی باو دەرئەچێت.

لەبەر ئەوەی موعجیزە گەواهی و شایەتییە کە لەلایەن خواوە دەدرێت لەسەر راستگویی ئەو کەسە بانگەشە پێغەمبەراییەتی دەکات، ناشیّت شایەتیش بە پێش بانگەشە بکەوێت.

بەم پێیە: دەرئاسایە رێخۆشکەرەکان (إرهاص: داتاشاراوە لە وشە "أرھصت الحائط" واتە: دیوارە کەم دروست کرد)، جا دەرئاسای رێخۆشکەر بریتییە: لەو دەرئاسایانە رێخۆشکەرن بۆ پێغەمبەراییەتی و دەست پێکن بۆی، وەک: ئەو هەورانە سیبەرێان لە پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) دەکرد پێش پەوانە کرانی وەک پێغەمبەر. هەروەها لەت کردنی سینە. قسە کردنی عیسا لە بێشکەدا. ئەم کارە دەرئاسایە رێخۆشکەرەکانە کەرامەتن، چونکە پێغەمبەرێان بەر لە پێغەمبەراییەتی پەلیان لە پەلی ویلایەت کەمتر نییە.

۵- پێویستە شتە دەرئاساکە کۆک بێت لە گەڵ بانگەشە پێغەمبەراییەتیە کە.

بگەرێتوێ بۆ ئەم سەرچاوانە: شرح العقائد النسفية للتفتازاني ۱۷۵ و ۱۷۷، شرح المقاصد للتفتازاني ۷۲/۵ و ۷۵، الإرشاد للجويني ۳۱۶، تبصرة الأدلة ۵۳۶/۱، شرح العقائد العضدية للدواني ۲۸۲/۲، شرح الخريدة للدردير وحاشية الصاوي عليه ۱۱۳، لوامع الأنوار البهية ۳۹۲/۲ و ۳۹۳ و ۳۹۴ و ۳۹۶ باسی مەرجه‌کانی وەلی کردوو، الرسالة القشيرية ۱۵۸ و لاپەرەکانی دواتر، کتاب الفرقان بين أولياء الرحمن و أولياء الشيطان لابن تيمية، شرح الجوهره للباجوري ۲۵۳، حجة الله على العالمين في معجزات سيد المرسلين، اليواقيت والجواهر ۱/۱۶۰-۱۶۲. رسالة التوحيد لمحمد عبده ۲۳۶، الفرقان لابن تيمية ۸۹، المواقف وشرحه للسيد الشريف ۲۸۸/۸، سبل الهدى والرشاد ۱۰/ ۸۱۰ و ۸۱۱، أصول الدين للغزنوي ۱۶۲، الإرشاد للجويني ۳۱۶، التمهيد للامشي ۹۱، المحصل للرازي ۲۲۱، الفصل لابن حزم ۱۰۹/۵، شرح العقائد النسفية لرمضان أفندي ۲۸۹-۲۹۰، اللمع للطوسي ۳۹۳.

واته: هەر شتیکی دەرئاسا دژو پیچه وانهی بانگه شه که بیټ موعجیزه نییه، ههروهک یه کێک بانگه شهی پیغه مبهرایه تی بکات و بلیټ به لگهی راستگویی من: لهت بوونی ده‌ریایه، کهچی چیا له جیاتی ده‌ریالهت بیټ.

٦- دەرئاساکه به درۆخه‌ره‌وه‌ی بانگه شه کاره که نه‌بیټ.

هەر شتیکی دەرئاسا بانگه شه کاره که به درۆ بخاته‌وه، ئەوا ئەو دەرئاسایه پیتی ناوتریت موعجیزه، بۆ نمونه ئەگەر بانگه شه کاره که وتی به لگهی راستگویی من: به دهنگ هاتنی ئەو شته بیگیانه‌یه، جا شته بیگیانه که به دهنگ بیټ و بلیټ بانگه شه کاره که درۆزنه، ئەمه نایټه موعجیزه.

٧- کەس نه‌توانیت پرووبه‌پرووی دەرئاساکه بیټه‌وه.

بەم پێیەش ئەم شتە دەرئاسایانە ناچنە ناو چوارچێوەی موعجیزە: جادوو: چەند رێسایە که به خۆندنه‌وه به‌دهست ده‌هێندریت و به‌گرتنه‌به‌ری ئەو رێسایانە کاری نامۆ ئەنجام بدریت. پیشبینی (الکھانە): بریتیه له پیشبینی کردنی شتی شاراوو غه‌یبی به‌بی به‌لگه.

چاوبه‌ستی (الشعوذة): بریتیه له شت شارندنه‌وه له ده‌ستدا و چاو پیتی هه‌لخه‌له‌تاندن، وا ده‌زانری پاسته‌قینه‌یه کهچی پاسته‌قینه نییه. هه‌روهک جادووگه‌رانیش ده‌توانن کاری وا بکه‌ن.

٨- نایټ ئەو کاره دەرئاسایه له‌و سه‌رده‌م و رۆژگاره‌دا بیټ که کاری دهرنه‌ریت و دەرئاسایی پرووبه‌دن، وهک: هه‌لانی خۆر له خۆرئاواوه، چونکه ئەو شته دەرئاسایه‌ی سه‌ره‌له‌ده‌ات له‌کاتی دهرکه‌وتنی نیشانه‌کانی قیامه‌ت و کۆتایی ئه‌رکداریه‌کان نایټه به‌لگه له‌سه‌ر پاستیتی بانگه شه که، چونکه سه‌رده‌م و رۆژگاره که بریتیه له سه‌رده‌می هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی نه‌ریت و عاده‌ت، واته هه‌موو رووداوه‌کان دهرنه‌ریت و دەرئاسان له‌و سه‌رده‌مدا.

## موعجیزه‌ی پیغمبر به‌لگه‌ی راستگویی‌ه‌ک‌ه‌یتی

مه‌به‌ست له ده‌رکه‌وتنی موعجیزه بریتیه له‌وه‌ی بزانریت پیغمبر یان په‌یام‌به‌ره‌که راستگویی، هه‌روه‌ک ئه‌وه‌ش ده‌گه‌یه‌نیت که خوی گه‌وره به راستی داده‌نیت، ئه‌مه وه‌ک ئه‌وه وایه - هه‌روه‌ک (ئیمامی هه‌ره‌مه‌ین) وتویه‌تی - که خوی گه‌وره به‌رموویت: کردم به پیغمبر یاخود په‌یام‌به‌رایه‌تیم له‌ناخیدا دامه‌زاند<sup>(۱)</sup>.

## موعجیزه‌ی هه‌رپیغمبرێک له‌و لایه‌نه‌دابوووه که خه‌لکی سه‌رده‌مه‌که‌ی ده‌ستی بالایان تبادا هه‌بووه

موعجیزه‌کانی پیغمبران که داب و نه‌ریت و عاده‌تیان شکاندوو، ئه‌وا دژه‌کانیان ده‌سته‌وه‌سان کردوو له‌وه‌ی بتوانن پروبه‌پروو ببنه‌وه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی دژه‌کان ته‌واو پیگه‌یشتوون له‌و بواره‌ی موعجیزه‌که تیایدا پرویداوه و گرنگی زۆر به‌و لایه‌نه‌ ده‌دن و پێداویستی ته‌واویشیان له‌به‌ر ده‌سته.

<sup>(۱)</sup> شرح المقاصد ۱۸/۵، نه‌ایه‌ الإقدام ۴۲۱.

نونه‌ی ئه‌مه وه‌ک ئه‌و که‌سه‌یه که له‌به‌رده‌م جه‌ماوه‌ریکی زۆره‌وه به‌ ئاماده‌بوونی پادشایه‌کی داپۆشراو بانگه‌شه‌ی ئه‌وه بکات که نوینه‌ری پاشاکه‌یه. جا ئه‌گه‌ر بانگه‌شه‌که‌ره‌که له‌ ناو ئه‌و جه‌ماوه‌ره هه‌لسا و وتی: خه‌لکینه من نوینه‌رو په‌یام‌به‌ری ئه‌م پاشایه‌م بۆ ئیوه، به‌لگه‌ی راستگویی منیش ئه‌وه‌یه ئه‌گه‌ر داوا له‌ پاشا بکات داپۆشه‌رو په‌رده‌که بچوێنیت ئه‌وا ده‌بچوێنیت، دوا‌ی ئه‌مه وتی: ئه‌ی پاشا، ئه‌گه‌ر من راستگۆیم له‌وه‌ی بانگه‌شه‌ی په‌یامداری تۆ ده‌که‌م ئه‌و داپۆشه‌رو په‌رده‌یه بچوێنه‌، جا راسته‌وخۆ په‌رده‌که چوێنه‌، ئه‌وا به‌دنیاییه‌وه ده‌زانریت که به‌م په‌رده چوێنه‌ پاشا ویستویه‌تی راستگویی بانگه‌شه‌که‌ره‌که به‌سه‌لمیتیت. جا ئه‌م په‌رده چوێنه‌ی له‌لایه‌ن پادشاهه‌ جیگه‌ی به‌ راست دانان ده‌گریته‌وه. جا ئه‌و شتانه‌ی که راستی موعجیزه‌که ده‌سه‌لمێنن بریتین له‌ کۆبوونه‌وه‌ی ئه‌م چه‌ند شتانه‌: ده‌رناسا بوون و نه‌ریت شکاندن، په‌یوه‌ست بوون به‌ بانگه‌شه‌ی پیغمبرایه‌تی، نه‌بوونی پروبه‌پروو بوونه‌وه، گشت ئه‌م شتانه به‌لگه‌ن له‌سه‌ر راستگویی بانگه‌شه‌که‌ره‌که، وه‌ک ئه‌وه‌یه به‌ گوشتار دان به‌ راستگویی‌ه‌که‌یدا بنریت. / نه‌ایه‌ الإقدام ۴۲۱-۴۲۲.

بۆيە موعجيزەى ھەر پيغەمبەرىڭ، لە ھەمان ئەو لايەنەدا بوو، كە خەلقى سەردەمە كە دەستىكى بالايان تايىدا ھەبوو داھىنانيان تيدا كەردوو ھەلپىناويدا تياچوونەو ھەلپىنازىشان پىتى كەردوو، گەلى داود بە مۇسقا بە ناويانگ بوون، كەچى نەيانتوانى رۈوبەرووى موعجيزەى پيغەمبەر داود (سەلامى خواى لىبىت) بىنەو كە دەنگە خۆش و ئاوازە كەى بوو.

گهلی موسا به جادوگری به نواباگ بوون، کهچی نه یاتوانی پرو به پروی موعجیزه کهی  
موسا (سه لامی خوائی لَیْسَت) سَنه وه کاتَک گَوَال (عصا) کهی ده بووه مار.

گهلی عیسا له زانستی پزیشکیدا بالادهست بوون و ناوبانگیان به زانستی ناوبراو ده‌رکرد بوو، کهچی نه‌یاتوانی پروبه‌پرووی عیسا (سه‌لامی خوی لیبیت) ببنه‌وه کاتیک مردووی زیندوو ده‌کرده‌وه به‌لک و لالی زکماکی چاک ده‌کرده‌وه.

عده‌به‌کان که گه‌لی پیغهمبر موحه‌ممد (صلی الله علیه وسلم) بوون، به ناویانگ بوون به ره‌وانبیژی و جوانبیژی، که‌چی نه‌یانتوانی پروبه‌رووی موعجیزه‌ی پیغهمبر (صلی الله علیه وسلم) بینه‌وه، که قورئانی پیرۆزه له‌ بواری ره‌وانبیژی دا<sup>(۱)</sup>.

## حکومتی باوهر بوون به موعجیزه

بروا بوون به‌وهی خوای گه‌وره پشتگیری پیغه‌مبه‌ران و په‌یامبه‌رانی کردووه به  
موعجیزه‌کان پیویسته، دروست نییه مروّث هیچ جوّره بوّوونیکی تر پیچه‌وانه‌ی ئەمه  
په‌سەند بکات، چونکه سه‌لماندنی پیغه‌مبه‌رایه‌تی ته‌ن‌ها به کوّی‌ونه‌وه‌ی دوو شت ده‌بیّت:  
یه‌که‌میان: بانگه‌شه کردنی پیغه‌مبه‌رایه‌تی.

دوومیان: دهرخستنی موعجیزه، تا راستگوئییه که ی دهریکه ویت له بهردهم ئه و  
خه لکانه ی که بۆیان ره وانه کراوه.

(١) المقاصد وشرحه ١٨/٥، الإنصاف للباقلاني ٦١-٦٢، أعلام النبوة للماورديب ٥٧، المواقف وشرحه للسيد الشريف ٢٥٢/٨، البرهان للزركشي ٩٨/٢، سبل الهدى والرشاد ٥٧٣/٩ الغنية للشيخ عبدالقادر ٨٤/١.

خوای بێ وێنه ده‌فه‌رموویت: ﴿وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ﴾ الأنعام: ۸۳. واته: (ئه‌و وتووێژو لی‌کۆڵینه‌وانه به‌ل‌گه‌و نیشانه‌ی ئیمه‌ بوون، کاتی‌ک به‌خشیمانن به‌ ئی‌براهیم له‌سه‌ر گه‌له‌که‌ی و زāl بوو به‌سه‌ریاندا).

پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رموویت: (ما من الأنبياء من نبي الا قد أعطي من الآيات ما مثله آمن عليه البشر، وإنما كان الذي أوتيتُ وحياً أوحى الله إليّ. أرجو أن أكون أكثرهم تابعاً يوم القيامة)<sup>(۱)</sup> واته: له پێغه‌مبه‌راندا هیچ پێغه‌مبه‌ری‌کیان نه‌بووه که به‌ل‌گه‌ی وای پێنه‌به‌خشرا بێت که وێنه‌ی ئه‌وه خه‌ل‌ک ئیمانی پێهێناوه ئه‌وه‌ی منیش هێناومه وه‌حیه‌ی خوا ناردویه‌ته سه‌رم، خوازیارم له هه‌موویان شوێنکه‌وتووم زیاتر بێت<sup>(۲)</sup>. ئه‌و رینگه‌ی که خوای گه‌وره پاستگۆیی پێغه‌مبه‌ران پیشانی به‌نده‌کانی ده‌دات، وه‌کو ئه‌و رینگه‌یه‌یه که یه‌کتایی خۆی به‌وان ناساندوه له رینگه‌ی به‌ل‌گه‌ رێنیشاندهره‌کانی، جا پێناساندن چ به‌ گوشتار چ به‌ کردار وه‌ک یه‌که<sup>(۳)</sup>.

## گومانیک و به‌ریه‌رچه‌که‌ی

هه‌ندێ له لی‌کۆڵه‌ره هاوچه‌رخه‌کان نکۆڵی ده‌که‌ن له مو‌ع‌ج‌یزه‌کان، به‌م به‌ل‌گانه‌ی خواره‌وه:

أ- ده‌رجوونه له‌و نه‌ریت و باوه‌ی که مرۆڤ خوی پێوه گرتووه‌و بینه‌راوه.

<sup>(۱)</sup> فه‌رمووده‌ی: له پێغه‌مبه‌راندا هیچ پێغه‌مبه‌ری‌کیان نه‌بووه... تاد: صحیح البخاری ۹۶ کتاب الاعتصام بالکتاب والسنة، ۱ باب قول النبي (صلی الله علیه وسلم) بعثت بجوامع الکلم، رقم ۷۲۷۴، عن أبي هريرة (رضي الله عنه). وفي صحیح مسلم، واللفظ له، في ۱ کتاب الإيمان، ۷۰ باب وجوب الإيمان برسالة نبينا محمد (صلی الله علیه وسلم) إلى جميع الناس...، رقم ۱۵۲، عن أبي هريرة (رضي الله عنه).

<sup>(۲)</sup> ده‌قی کوردی ئه‌و فه‌رمووده‌یه‌م وه‌رگرتووه له: (پوخته‌ی صحیح موسلیم: زکی الدین عبدالعظیم عبدالتوی المنذري. وه‌گێرانی: لیژنه‌یه‌ک. ۳۰/۱). (وه‌رگێر).

<sup>(۳)</sup> نهاية الإقدام ۴۲۵.



ب- له‌بهر ئه‌وه‌ی زانستی سه‌رده‌م و بنه‌ماکانی توژیینه‌وه، وا به‌ پێویست ده‌زانن، که له‌م باره‌دا پشت به‌ گیرانه‌وه‌و خه‌به‌ره‌کان نه‌به‌ستریت.

به‌رپه‌رچی ئه‌م بۆچونه‌ ئه‌وه‌یه:

۱- بێگومان رینگه‌ی چه‌سپاندن و سه‌لماندنی موعجیزه‌کان شتیکی دروست و راسته، هه‌ندیک له‌و موعجیزانه‌ی له‌ قورئانی پیرۆزو هه‌ندیکی تریشیان له‌ فهرمووده‌ی راست و دروستدا هاتوون که ده‌کریت بگه‌نه‌ پله‌ی تواتر.

جا نکۆلی کردن له‌و موعجیزانه‌ نکۆلی کردنه‌ له‌ قورئانی پیرۆزو گیرانه‌وه‌ راسته‌کانی فهرمووده‌ی به‌پێژ، ته‌نانه‌ت ده‌بیته‌ هۆی نکۆلی کردن له‌ هه‌موو ئه‌و هه‌واله‌ ئایینی و نا ئایینیانه‌ی که به‌ رینگه‌یه‌کی راستی موته‌واتر پیمان گه‌یشتوون، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر له‌ نه‌وه‌ی پیش خۆشمانه‌وه‌ بی‌ت.

۲- فه‌رامۆش کردنی موعجیزه‌کان و باوه‌ر پێ نه‌هێنانیان، هه‌نگاوی یه‌که‌مه‌ بۆ نکۆلی کردن له‌ شته‌ شاراه‌و غه‌یبیه‌کان و له‌سه‌رووی هه‌مووشیانه‌وه‌ برابوون به‌خوا. به‌مه‌ش رووخاندنی شه‌ریعه‌تی ئیسلامی له‌ بناغه‌یه‌وه‌ دیته‌ ئارا.

۳- یاسا و رێساکانی بوونه‌وه‌ر خۆی له‌ خۆیدا موعجیزه‌ن، چونکه‌ به‌دییه‌تانی مرۆف و پێکهاته‌ سه‌یرو سه‌مه‌ره‌که‌ی به‌شه‌کانی موعجیزه‌یه، به‌هه‌مان شیوه‌ به‌دییه‌تانی دارو ئاو و بێ گیان و گیانداره‌کانی تر هه‌ر هه‌موویان به‌خودی خۆیان موعجیزه‌ن. ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نی‌ت که ئه‌و که‌سه‌ی ئه‌و شتانه‌ی به‌دییه‌تانه‌وه‌ سه‌رپه‌رشتی کردووه‌ به‌و شیوه‌ ئیعباز به‌خشه، که خۆی گه‌وره‌یه، توانای هه‌یه که شیوازی ئه‌و شتانه‌ بگۆریت، جا موعجیزه‌ ده‌چیته‌ چوارچێوه‌ی ئه‌و شتانه‌ی شیای بوون نه‌ک ئه‌سته‌م، ئه‌مه‌ش شتیکی زانراوه‌و پێویست به‌ به‌لگه‌ ناکات.

۴- یه‌که‌هنگی نه‌وه‌ یه‌که‌ له‌دوای یه‌که‌کان له‌سه‌ر بوونی موعجیزه، هه‌ر له‌بهر ئه‌مه‌ش باوه‌ریان به‌ پێغه‌مبه‌ران و په‌یامبه‌ران هێنا.

## دەروازەى سېيەم

**پېغەمبەرايەتى بەشىۋەيەكى تايبەت:**  
**پېغەمبەرايەتى سەرۋەرمان موحەممەد**  
**(صلی اللہ علیہ وسلم)**

**سەلماندى پېغەمبەرايەتى موحەممەد (صلی اللہ علیہ وسلم)**

پېشتەر ئەۋە خرايەروو كە پېغەمبەرايەتى تەنھا بە كۆبونەۋەى دوو شت دەبېت:

يەكەم: بانگەشە كردنى پېغەمبەرايەتى.

دوۋەم: دەرختى موعجىزە.

ھەر كەسك بانگەشەى پېغەمبەرايەتى كرد و موعجىزەى دەرخت، ئەۋ كەسە

پېغەمبەرە.

ئەۋ دوو شتانەش پېغەمبەرايەتى موحەممەد (صلی اللہ علیہ وسلم) دەسەلمېتن، تەنانەت

ئەۋ شتانە بنچىنەى سەرەكىن لە سەلماندى پېغەمبەرايەتى موحەممەد (صلی اللہ علیہ وسلم)

و ھەندى شتى تىرىش ھەن كە گەواھىدەرۈ جەخت كەرەۋەن لەسەر پېغەمبەرايەتى

موحەممەد (صلی اللہ علیہ وسلم).

ئىستاش ھەردو ئەۋ شتانە كە پېغەمبەرايەتى پەيامبەرى مەزنى موحەممەد (صلی اللہ

علیہ وسلم) دەسەلمېتن روون دەكەينەۋە، كە برىتين لە:

**يەكەم: بانگەشە كردنى پېغەمبەرايەتى**

بە شىۋەى تەۋاتور لە پېغەمبەرەۋە (صلی اللہ علیہ وسلم) ھاتوۋە بى پاجىايى كە

بانگەشەى پېغەمبەرايەتى بەشىۋەيەكى ئاشكرايى و بىنراۋى كردوۋە.

## دووه‌م: ده‌رخستنی موعجیزه

له پیغه‌مبه‌روه (صلی الله علیه وسلم) چه‌سپاوه که موعجیزه‌ی ده‌رخستوه.

### موعجیزه‌کانی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)

موعجیزه‌کانی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) دوو جوړن<sup>(۱)</sup>:

**جوړی یه‌که‌م:** نهم جوړه‌یان وهک موعجیزه‌کانی پیغه‌مبه‌رو په‌یامبه‌رانی پیشوو ماوه کورت بوونه، نه‌ماون و فه‌وتاون به‌ تپه‌رېوونی رۆژگاره‌کانیان و به‌مردنی نه‌وانه‌ی بینیان، نه‌وه‌ی ده‌شیه‌ویت لییان بکۆلته‌وه، نه‌وا هیچ شتیکی به‌رده‌ست ناکه‌ویت ته‌نها له‌هه‌وال و خه‌به‌ره‌کاندا نه‌ییت، وهک موعجیزه‌کانی موسا (سه‌لامی خوائ لیبت) له: هه‌لگه‌پانی گۆپال بۆ مار، شه‌ق کردنی ده‌ریا. هه‌روه‌ها موعجیزه‌کانی موسا که لال و به‌له‌کی زگماکی چاک ده‌کرده‌وه و مردووی زیندوو ده‌کرده‌وه... تاد.

هه‌ندیك له‌و جوړه موعجیزانه هه‌یانه به‌ ده‌قی قورئانی پیروژ بۆمان چه‌سپاوه یان له‌ریگه‌ی هه‌والی موته‌واتر بۆ ئیمه‌ هاتوون، بۆ نمونه:

۱- له‌ت بوونی مانگ به‌ ده‌قی قورئانی پیروژ چه‌سپاوه: ﴿أَقْرَبَ السَّاعَةُ وَأَسْقَ الْقَمَرُ﴾ وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ﴿١٠٢﴾ القمر: ۱- ۲. واته: (پروژی قیامت نزیک بۆته‌وه و مانگیش له‌ت بوو. خو ئه‌گه‌ر نه‌وانه هه‌ر موعجیزه به‌لگه‌یه‌ک بیهین پشت هه‌لده‌که‌ن و ده‌لین: جادوویه‌کی به‌رده‌وامه).

فه‌رمووده له‌سه‌ر نه‌مه‌ گه‌له‌ک زۆرن، له‌ سه‌حیحی بوخاری و موسلیم سه‌رچاوه‌کانی تریش به‌ چه‌ندین ریگه‌ هاتوون.

۲- هه‌لقولانی ناو له‌ نیتوان په‌نجه‌کانی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) کاتیك نه‌و خه‌لکه‌ی که له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا (صلی الله علیه وسلم) به‌دوای ئاودا ده‌گه‌پان بۆ

<sup>(۱)</sup> سه‌یری نهم سه‌رچاوانه بکه که له‌سه‌ر موعجیزه‌کانی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) دواون: المواقف وشرحه للسید الشریف ۲۵۶/۸، المقاصد وشرحه للتفتازانی ۲۵/۵، الإنصاف للباقلانی ۶۲، تبصرة الأدلة ۴۸۷/۱، سبل الهدی والرشاد ۵۷۴/۹ و ج ۱۰، شرح الجوهرة للباجوري ۲۲۹، وحجة الله على العالمين في معجزات سيد المرسلين.

دهستنیوژ به‌لام دهستیان نه‌کهوت، جا پیغه‌مبهر (صلی الله علیه وسلم) داوای کرد ده‌فریکی بۆ بینن که ناوی تیدابیت، بۆیان هیتا دهستی موباره‌کی خسته ناو نه‌و ده‌فروهه، به‌مه‌ش ناو هه‌لقولا له‌نیوان په‌نجه‌کانی دهستی، خه‌لکه‌که تا دوایین که‌سیان دهستنیوژیان شوورد.

نهم موعجیزه‌یه چهن‌دین جار دووباره بووه‌ته‌وه، هه‌روه‌ک له‌سه‌حیحی بوخاری و موسلیم و سه‌رچاوه‌کانی تریشدا چه‌سپاوه.

۳- چاک بوونه‌وه‌ی نه‌خۆش، به‌ده‌ست پیداهیتانی پیغه‌مبهر (صلی الله علیه وسلم) هه‌روه‌ک له‌سه‌حیحی بوخاری و موسلیم و چهند سونه‌نت‌کدا له‌چه‌ندین رووداوی جیا جیادا هاتوه.

۴- هه‌والدانی به‌روودانی رووداو به‌ر له‌وه‌ی روویدات، نهم جوهره‌ش گه‌له‌ک زۆره، بۆ نمونه:

أ- نه‌بو داود له‌سه‌ویانه‌وه هیتاویه‌تی، وتویه‌تی: پیغه‌مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه‌تی: (يُوشِكُ الْأَمَمُ أَنْ تَدَاعَى عَلَيْكُمْ، كَمَا تَدَاعَى الْأَكْلَةُ إِلَى قَصْعَتِهَا، فَقَالَ قَائِلٌ وَمَنْ قَلَّةٌ نَحْنُ يَوْمَئِذٍ؟ قَالَ: بَلْ أَنْتُمْ كَثِيرٌ، وَلَكِنْ كَمْ غُثَاءً كُفَّاءَ السَّيْلِ، وَلَيَنْزِعَنَّ اللَّهُ مِنْ صَدُورِ عَدُوِّكُمْ الْمَهَابَةَ مِنْكُمْ، وَلَيَقْذِفَنَّ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمُ الْوَهْنَ، قَالَ قَائِلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا الْوَهْنُ؟ قَالَ: حُبُّ الدُّنْيَا وَكِرَاهِيَةُ الْمَوْتِ)<sup>(۱)</sup> واته: نزیکه رۆژیک بێ که کۆمه‌لانی کافر لیتان کۆ بینه‌وه ده‌ستتان بۆ درێژ بکه‌ن، وه‌ک چۆن که کۆمه‌له‌ خه‌لکیک له‌سه‌ر سفره‌ی خواردنه‌که‌یان داده‌نیشن و هه‌ر یه‌که‌یان دهستی بۆ درێژ ده‌کات و به‌شی خۆی ده‌پچرینیت. یه‌کیک وتی: ئایا له‌م رۆژه‌دا ئیمه‌ که‌مین، له‌به‌ر که‌می ژیره‌ واما‌ن لیدیت؟ فهرمووی: نه‌خیر ئیوه‌ زۆرن، به‌لام وه‌ک که‌فی سه‌ر ناو وان، خوا ترسی ئیوه‌ی

<sup>(۱)</sup> فهرمووده‌ی: نزیکه رۆژیک بێ که کۆمه‌لانی کافر... تاد: أبو داود: ۳۱ کتاب الملاحم، ۵ باب تداعي الأمم على الاسلام، رقم ۴۲۹۷، عن ثوبان.

له دلی دوژمنانتاندا دهردینی و بیهیزی دهخاته دلی ئیوهوه، یه کیك وتی: ئه ی پیغه مبهری خوا بی هیزی (وهن) چیه؟ فهرمووی: خوشویستنی دونیاو رق لی بوونهوه له مردن.

ئهو كه سه ی سهیری بارودۆخی موسلمانان بکات دوا ی توانه وه نه مانی دهسلاتیان له سه ر زهوی، دهیینیت جیهان زۆر تامه زرویه و پیلانی گه له ك زۆر له ئارادایه له دژی موسلمانان له گه ل زۆری ژماره ی موسلمانان.

ب- پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: (صَنَفَانِ مِنَ أَهْلِ النَّارِ لَمْ أَرَهُمَا: قَوْمٌ مَعَهُمْ سِيَاطُ كَأَشَابِ الْبَقَرِ، يَضْرِبُونَ بِهَا النَّاسَ، وَنِسَاءٌ كَاسِيَاتٌ عَارِيَاتٌ مُمَالَاتٌ، رُؤُوسُهُنَّ كَأَسْنِمَةِ الْبُخْتِ الْمَائِلَةِ، لَا يَدْخُلْنَ الْجَنَّةَ، وَلَا يَجِدْنَ رِيحَهَا، وَإِنَّ رِيحَهَا لَيُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ كَذَا وَكَذَا)<sup>(۱)</sup> واته: دوو دهسته له ریزی خه لكانی ناو دۆزه خن كه نه مدیون: خه لكانیک كه قه مچیان پییه، ههروهك كلکی مانگا له خه لکی دهدهن. و ئافره تانیك كه پۆشتهن، به ئام وهك پرووت "جله كانیان یان تهنگ و تهسكه یان تهنكه یاخود كورته" پرووتن و لادهرن له راستی و هاندهری ئافره تانی تریشن، به فیزو لارو له نجهوه ده پۆن به رپوه، قژیان وهك كۆپاره ی حوشر بهرز كردۆتهوه كه كۆپاره كه ئه وهنده قه بهیه له قه له ویدا لارده بیتهوه، ئه وانه نه ده چنه به ههشت و نه بۆنیشی ده كه ن له كاتیكدا كه بۆنی به ههشت له دووری ئه وهنده و ئه وهنده ده دیت.

ئهو ی له دوا ی چهند سه دهیه کی سه ره تاوه ته ماشای ئومه تی ئیسلام بکات. ئهوا جوړی یه كه می به بهرچاو ده كه ویت، له وهی سته م بلباویه ته وه و خه لکی نازار

<sup>(۱)</sup> فهرمووده ی: دوو دهسته له ریزی خه لكانی ناو دۆزه خن... تاد: صحیح مسلم: ۳۷ كتاب اللباس و الزينة، ۳۴ باب النساء الكاسيات العاريات...، رقم ۲۱۲۸، عن أبي هريرة (رضي الله عنه). و ۵۱ كتاب الجنة و صفة نعيمها وأهلها، ۱۳ باب النار يدخلها الجبارون...، رقم ۲۱۲۸ م (۵۲)، عن أبي هريرة (رضي الله عنه).

البخت: وشتی خوړاسانین. تاكه كه ی بریتیه له: بختی و بختیه.

ده درین و لهم سهرده مه شماندا ده بینیت که فهرمووده که وینهیه کی وردی کیشاوه  
بو پرووت و قوتی و بهرهلایی و فیتنه ی نافرته تان.

۳- ثم فهرما یشتی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) : (لَيَأْتِيَنَّ عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ،  
لَا يَبْقَى مِنْهُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَكَلَ الرِّبَا، فَإِنْ لَمْ يَأْكُلْهُ، أَصَابَهُ مِنْ غِبَارِهِ) <sup>(۱)</sup> واته:  
سهرده میك دیت به سهر خه لكیدا، هیچ كه سیک نابیت سوو (ریبا) نه خوات،  
ته گهر یه كیک هه ویش بدات نه یخوات تهوا تۆزی سووه که ی بهرته که ویت.  
شتیکی زانراوه که ژیا نی ئیستای نابوری و خهرجی و لایه نه کانی تریش له سهر  
سوو (ریبا) وه ستاوه، ثم فهرمووده یه ش هه والی تهو بارودوخه ی ئیمه ی داوه  
تیایداین.

۴- بوخاری و مسلم له تهبو هورپه رپه وه (خوای لی رازی بیت) گپراویانه ته وه،  
پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: (لَا تَقُومُ السَّاعَةُ تَخْرُجَ نَارٌ  
مِنْ أَرْضِ الْحِجَازِ، تُضِيءُ أَعْنَاقَ الْإِبِلِ بِبُصْرَى) <sup>(۲)</sup> بو صرا: شاریکه له شام. واته:  
(قیامت هه لئاسیت، تا ناگرتیک له خاکی حیزازه وه دهرنه چیت، له بو صرا  
ملی حوشتی پی پرووناك نه بیتته وه) <sup>(۳)</sup>.

<sup>(۱)</sup> فهرمووده ی: سهرده میك دیت به سهر خه لكیدا... تاد: أخرجه أبو داود وابن ماجه و الحاكم في  
المستدرک عن أبي هريرة (رضي الله عنه) وهو صحيح. / الجامع الصغير ۴۶۱.

<sup>(۲)</sup> فهرمووده ی: (قیامت هه لئاسیت، تا ناگرتیک دهرنه چیت... تاد: بوخاری و موسلیم هاویه شن له  
گپراوه یدا. / اللؤلؤ والمرجان ۸۱۳. رواه البخاري في صحيحه: ۹۲ كتاب الفتن، ۲۴ باب خروج  
النار، رقم ۷۱۱۸، عن أبي هريرة (رضي الله عنه). ومسلم في صحيحه: ۵۲ كتاب الفتن وأشراف  
الساعة، ۱۴ باب لا تقوم الساعة حتى تخرج نار من أرض الحجاز، ۲۹۰۹، عن أبي هريرة (رضي  
الله عنه). و بهذا اللفظ في سنن أبي داود: ۵۲ كتاب الفتن، ۱۴ باب لا تقوم الساعة حتى تخرج نار  
من أرض الحجاز، رقم ۲۹۰۹، عن أبي هريرة (رضي الله عنه).

<sup>(۳)</sup> ده قی کوردی تهو فهرمووده یه م وه رگرتوه له: (پوخته ی صحیح موسلیم: زکی الدین عبدالعظیم  
عبدالنوی المنذری. وه گپرا نی: لیژنه یه ك. سهیری ۱۰۰۶/۲ بکه). به كه میك ده ستکاریه وه.  
(وه رگپری).

هه‌والیان پێداوین له‌باره‌ی گ‌رکانییکی زۆر گه‌وره له‌و شوێنێی که پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) هه‌والی له‌باره‌وه دابوو، پێشه‌وا نه‌وه‌وی وتویه‌تی: به‌ شیویه‌کی ته‌واتر هه‌والی ئهم پروداوه له‌ دانیش‌توانی شامه‌وه هاتوه. سه‌مه‌ودی وه‌سفی بومه‌له‌رزوه و ده‌نگ و ئاگره سامناکه‌که‌ی کردوه، ئهم پروداوه له‌سه‌رده‌می سه‌مه‌ودی بووه واته سالی ٦٥٤ک. هه‌روه‌ها قه‌سته‌لانی وه‌سفی پروداوی ئهم ئاگره‌ی کردوه وتویه‌تی: (پرووناکی ئهم گرکانه هه‌موو شته‌کانی گ‌رتوه‌و پرووناکی کرده‌وه، ته‌نانه‌ت به‌شیویه‌ک حه‌ره‌می مه‌که و شاری مه‌دینه‌ی پرووناک کردبووه‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی خۆری لی هه‌لاتبیت، له‌ بلیسه‌ی ئه‌و ئاگرکانه‌ئاگری لیده‌رچوو، به‌شیویه‌ک وای لیته‌ات پرووناکی خۆر که له‌سه‌ر زه‌وی په‌نگی زه‌رده ئه‌وا له‌ به‌ر کاریگه‌ر بوون به‌و گرکانه په‌نگی سو‌ری به‌سه‌ردا زāl ببوو، مانگیش وا ده‌رده‌که‌وت که گیراوه). سه‌مه‌ودی له‌ (تاریخ المدینه) و قازی سینان و قاشانی و نیین که‌سیرو جگه له‌وانه‌ش باسی ئه‌و ئاگره‌یان کردوه<sup>(١)</sup>.

جو‌ری دووه‌م: ئهم جو‌ره هه‌ر به‌رده‌وامه، له هه‌موو کاتیک غایشی خۆی ده‌کات، نه‌ویش قورئانی پی‌روژه. لێ‌ره‌دا ده‌چینه سه‌ر هه‌ندی لایه‌نه‌کانی قورئانی پی‌روژ که به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی مو‌ع‌ج‌یزه‌ی پێغه‌مبه‌رمانه (صلی الله علیه وسلم) و له‌لایه‌ن خواوه هاتوه.

### قورئانی پی‌روژ

وشه‌ی (قورئان) له زمانه‌وانیدا: چاوگی (قرأ)هیه، وه‌ک (غفران) که چاوگی (غفر)هیه. خ‌وای پاک و به‌رز ده‌فه‌رموویت: ﴿لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ﴾ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ﴿فَإِذَا قَرَأْتَهُ فَالْتَفِعْ قُرْآنَهُ﴾ ﴿١٨﴾ القیامة: ١٦ - ١٩. واته: (په‌له مه‌که و زمانت مه‌ج‌و‌لینه،

<sup>(١)</sup> الرسول: سعید حوی ١٣٠/٢ جا ئهم نمونه‌ش د‌ل‌زیکن له ده‌ریایه‌ک و مشتیکن له خه‌رواتیکن.

بۆ ئەوەی پەلە بکەیت لە وەرگرتنیدا. بەراستی لەسەر ئیمەیه کوکردنەوهو خویندنه‌وهی. جا کاتیك ئیمه ده‌بخوینینه‌وه تۆش شوینمان بکەوه له خویندنه‌وهیدا. پاشان به‌راستی پروون کردنه‌وهشی لەسەر ئیمه‌یه).

**له زاراوه‌شدا:** بریتییه له فهرمایشتی خوای پایه‌به‌رز، که دابه‌زێراوه بۆسەر پیغه‌مبەر موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم)، له دوو توپی دوو به‌رگدا نووسراوه، به‌شیوه‌یهی موته‌واتر له پیغه‌مبەر‌وه هاتوو که گومان هه‌لناگریت، له سورته‌ی (الفاتحه) ده‌ستی پێکردوو و به‌ سورته‌ی (الناس) کوتایی هاتوو، خویندنه‌وه‌ی په‌رستش و به‌ندایه‌تییه<sup>(۱)</sup>. ئەم قورئانه پیرۆزه هیچ ناراستی و نادروستی و ناتەواوی پرووی تی ناکات له هیچ کاتی‌کدا و له هیچ لایه‌که‌وه، به‌رنامه‌و شه‌ریعه‌تی نه‌مه‌رو شیاهه‌ بۆ هه‌موو کات و شوینیک.

قورئانی پیرۆز موعجیزه‌و ده‌رئاسایه، مرۆڤ ده‌سته‌وه‌سانه‌ له‌وه‌ی بتوانیت وینه‌یه‌کی هاوشیوه‌ی بێنیت. لێره‌شدا پێویسته‌ به‌لگه‌ بجه‌ینه‌پروو له‌سەر ده‌رئاسا بوونی قورئان، تا پیغه‌مبەر‌ایه‌تی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) و راستی ئیسلامان بۆ ده‌ربکه‌وێت.

### ئیعجازی قورئان

ئیعجاز: بریتییه له‌ چه‌سپاندنی ده‌سته‌وه‌سانی و بێ توانایی بۆ به‌رامبەر‌وه‌ ده‌ورو به‌ر. ده‌وتریت: قورئان مرۆڤی ده‌سته‌وه‌سان کردوو، واته‌: سه‌لماندی که مرۆڤ ناتوانیت وینه‌یه‌کی هاوشیوه‌ی قورئان بێنیت.

موعجیزه‌ و ده‌رئاسا بوونی قورئان نایه‌ته‌جێ ته‌نها به‌م سی شته‌ نه‌بی‌ت:

- ۱- ته‌حه‌داکردن، بریتییه له‌ داواکردنی به‌ره‌نگار بوونه‌وه‌و به‌پروودا وه‌ستان.
- ۲- بوونی ئەو شته‌ پێویسته‌ که ته‌حه‌داکار ته‌حه‌دای پێ ده‌کات.
- ۳- نه‌بوونی هیچ رێگرێک له‌ به‌رده‌م مەملانیکه‌.

<sup>(۱)</sup> فتح الغفار لابن نجيم ۱/۱۰، جمع الجوامع بشرح البناني ۱/۲۲۳، علم الأصول للفقہ لعبد الوهاب خلاف ۲۲.



[illegible]

پیداگیری دووهم له سهر پوچه ئی بانگه شه کی،  
نه بوونی هیچ کووسپ و ریگریهک یان پاساوێک له بهردهم نه نجامدانی ململانێکه.

## هاتنەدى مەرحەكەنى ئىعجاز لە قورئانى پىرۇزدا

بۆ ئەوەی راستی و دروستی موعجیزه بوونی قورئانی پیرۆز روون بکریتهوه، ئەوا پێویسته هه‌موو مه‌رجه‌کانی ئی‌عجاز که پێشتر خستمانه‌روو له‌سه‌ر قورئان ب‌خه‌ینه‌روو تا موعجیزه بوونی به‌ روۆشنی ده‌ریکه‌وێت، به‌م شۆیه‌یه‌ی خواره‌وه:

۱- ته‌حه‌دها كردن: كه برپتیه له داواكردنی به‌رهنگار بوونهوهو به‌روودا وهستان:

قورئانی پیرۆز تهحه دای عه ره به کانی کرد، بی توانایی و دهسته وه سانی شه وانی سه لمانده، ته گهر چی سوار چاکی مهیدانی ره وانبیژی و جوانپیژی و شیعو په خشانن، خوی بی وینه ده فره موویت: ﴿أَمْ يَقُولُونَ نَقُولُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (۳۲) فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿۳۱﴾ الطور: ۳۳-۳۴. واته: (یان ده لئین: ئەم قورئانه خۆی هه لبه سته وه دایر یشتوه، نه خیر وانییه، هه ئیمان و باوه ریان نییه "ته گینا چۆن واده لئین". - دهی که واته خو شه وانیش قسه زان و لیزانن - ده با فره مایشتیکی ئاوا وه ک ئەم قورئانه به یئین ته گهر راست ده که نه؟!).

خوای مهزن ته‌ده‌ای کردن به‌وهی ده‌سوپه‌ت، هاوشی‌وهی ده‌سوپه‌تی قورئانی پیرۆز بی‌نن، خوای مه‌زن ده‌فرموویت: ﴿أَمْ يَقُولُونَ أَفْتَرَنَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيْنَ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۱۳﴾﴾ فَإِنَّهُ يَسْتَجِیْبُ اِلَيْكُمْ فَاَعْلَمُوْا اَنَّمَا اُنْزِلَ بِعِلْمِ اللّٰهِ وَاَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَهَلْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿۱۴﴾﴾ هود: ۱۳ - ۱۴.

واته: (به لکو - له گهل ئه و هه موو به لگانه دا - ئه وان ده لئین که موحه محمد (صلی الله علیه وسلم) قورئانی هه لبه ستووه، پێیان بلێ: جا ئیوه ش ده سورتهی هه لبه سترای وینسهی ئه م قورئانه بێنن، هه رکه سیش له خوای گه وره به ده ر، ده توانن، بانگ بکه ن - بۆ هاوکاریتان په نای بۆ به رن - ئه گه ر ئیوه راست ده که ن. جا ئه گه ر "خوانه ناسان" نه هاتن به ده م ئه و داوایه تانه وه، ئه وه ئیتر چاک بزانی و دلتیا بن که به راستی ئه م قورئانه هه ر به ناگاداری خوای گه وره دابه زێت راوه بشزانن جگه له ویش خواجه کی تر نییه، ئایا ئیتر ئیوه "ئه ی بی باوه ران" ملکه چ نابن).

ته حه دای کرد به وه ی ته نها یه ک سوپه تی هاوشیوه ی یه ک سوپه تی قورئان بێنن: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ ۚ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ ۖ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾﴾ البقرة: ٢٣ - ٢٤. واته: (جا ئه گه ر ئیوه له دودلای دان و گومانتان له م "قورئانه پیرۆزه" هه یه که دامانبه زاندووه بۆ به نده ی خویمان موحه محمد (صلی الله علیه وسلم) ئه گه ر بۆتان ده کریت ئیوه ش هه ول به دن سوپه تیکی وه ک ئه و بێنن، هاوپه یان و هاوکاره کانیشتان جگه له خوا "بۆ ئه و مه به سته" بانگ بکه ن ئه گه ر ئیوه راست ده که ن. خو ئه گه ر نه تان توانی و هه رگیز ناشتوانن "که واته باوه رپه یینن" خۆتان پیاڕیزن له و ناگره ی: سووته مه نیه که ی خه لک و به رده، که بۆ بی باوه رو خوانه ناسان ئاماده کراوه).

کاتیک مروث و جنۆکه ده سته وه سان بوون، ئه و خوای گه وره ته حه دای کردن به شیوه یه کی گالته نامیزو ریسوا کردن: ﴿قُلْ لَئِنْ أَجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَٰذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ ۚ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾﴾ الاسراء: ٨٨. واته: (ئه ی موحه محمد (صلی الله علیه وسلم) پێیان بلێ: سویند به خوا ئه گه ر هه موو ئاده میزاد و

پهریه کان کۆبینهوهو - ههولێی بهردهوام بدهن تا - قورئانیکی وهك ئەمه دانێن و بهیینه - مهیدان - ناتوانن کاری وابکهن، ئەگەر چی ههموو لایهکیان بینه پشتگیر و یارمهتیدهری یهکتری).

ئهم تهحهدايه تهنها تايهت نهبوو بهسهردهمی پێغه مبهه (صلی الله علیه وسلم)، بهلکو ئهم تهحهدايه بهردهوامه تا پڕۆژی دوايي<sup>(١)</sup>.

## ٢- بوونی ئهوشته پێویسته كه تهحه دداکار تهحه ددای پێدكات:

پێغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) بانگهشهی کرد، كه پێغه مبهه ری خوايه و كتیبی خوا (قورئانی پیرۆزی) بۆ ئهوان هیناوه، گالتهی به په رستش و عه قلی ئهوان ده کرد، بۆیه ئهوانیش پێداگیریان کرد له سه ر ئه وهی هاووتنه ی قورئان یاخود هاشیوه ی به شیکی قورئان بینن، تا به لگهی پێغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) ته فروتونا بکهن و چیت نه لیت قورئان له لایه ن خواوه هاتوه.

## ٣- نه بوونی هیچ رێگریك له بهردهم مملانیكه:

هیچ رێگریك له بهردهم عه ره به كاندا نه بووه و نییه كه پووبه پرووی بینهوه، ئه مهش له چه ند لایه نیکدا پروون و ئاشکرایه:

- ١- لایه نی زمانه وانی: عه ره به كان سه ر کرده و پابه ری په وانبیژی و پرونیژی و جوانپیژی بوون به هۆی هۆنراوه و په خشانه کانیان، قورئانی به زمانی ئهوان دابه زی بوو.
- ب- لایه نی واتا: خاوه نی تیپراوانینی تیژو شه زموون و شاره زایی و زیره کی بوون، ههروهك وتارو هۆنراوه و شوینه واره کانیان ئاماژه بۆ ئه وه ده کهن.
- پ- لایه نی کات: قورئان به یهك جار دانه به زی به لکو له ماوه ی (٢٣ سال) دابه زی، تا

<sup>(١)</sup> سهیری تهحه دای قورئانی پیرۆز بکه له: إثبات النبوة ٢١، کتیبه که مان: التحدي في آيات الإعجاز.

ماوه‌ی ڕووبه‌پوو بوونه‌وه فراوان بیت<sup>(١)</sup>.

عه‌ربه‌کان ئه‌وه‌یان ده‌زانی که ڕووبه‌پوو بوونه‌وه‌ی قورئان به‌ دارشتنی سوڤه‌تیک، به‌هێزتره‌ باشتره‌ له‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) به‌درۆ بجه‌نه‌وه‌و، کاریگه‌ریشی زیاتر ده‌بیت له‌سه‌ر په‌رته‌وازه‌ کردنی شوینکه‌وتووانی، به‌لام ئه‌وان ده‌سته‌وه‌سان بوون له‌مه‌دا، سه‌رباری ئه‌وه‌ی عه‌ربه‌کان زمان پاراوترین وتارییترین سه‌رکرده‌ی ڕه‌وانبێژی بوون بو‌ ماوه‌یه‌کی دووورو درێژ، به‌لام ڕیگه‌یه‌کی تریان گرتبه‌ر، ئه‌ویش بریتی بوو له‌ تیکۆشان و ڕووبه‌پوو بوونه‌وه‌ به‌ شمشێرو ده‌رچوون له‌ ولات و به‌فیرۆدانی پارهو سامان له‌ جه‌نگی زیانبه‌خش<sup>(٢)</sup>.

ئه‌مه‌ش خۆی له‌خۆیدا ته‌نها دانپێدانانیکی ته‌واوه‌ به‌وه‌ی قورئانی پیروژ کتیبی په‌روه‌ردگاره‌، که‌ ناته‌واوی و نادروستی له‌ هیچ کاتیک و لایه‌که‌وه‌رووی تی ناکات.

### ڕووه‌کانی ئیعجازی قورئانی پیروژ

قورئانی پیروژ کتیبی یاساو ڕێسا دانانه‌ بو‌ خه‌لکی، به‌مه‌ش ژيانیکی سه‌ربلندو ڕێزداری بنیاتده‌نی و ئامانجیشتی ئاوه‌دان کردنه‌وه‌ی زه‌ویه‌.

مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی قورئان ته‌نها ڕه‌گ و ڕیشه‌ داکوتانی تیۆره‌ زانستیه‌کان نه‌بووه‌ یاخود کاری ته‌نها خوێندنه‌وه‌ی هه‌وائی پیشینان یان وینه‌یه‌کی وینه‌یه‌ی و ئه‌ده‌بی شیواز ده‌گه‌من نه‌بووه‌، به‌لکو باسی نیشانه‌کانی خوای گه‌وره‌ی کردووه‌ له‌ بوونه‌وه‌ردا به‌و شیوازه‌ به‌رزه‌ تا فێری بی باوه‌ران بکات که‌ قورئان فه‌رمایه‌شتی خوايه‌ و له‌خودی خۆیدا

<sup>(١)</sup> علم الأصول الفقه لعبد الوهاب خلاّف ٢٥-٢٧، محاضرات في أصول الفقه للشيخ بدر متولي عبدالباسط ١/٢٩٩.

<sup>(٢)</sup> الاتقان ٧١٠-٧١١، المواقف وشرحه للسيد الشريف ٨/٢٤٤، المقاصد وشرحه للتفتازاني ٥/٢٧، شرح العقائد العضدية للدواني ٢/٢٧٨، نهاية الإقدام ٤٤٩، سبل الهدى والرشاد ٩/٥٨١، النبأ العظيم ٨٥.

موعجيزه يه، ئەمەش جەخت كۆردنەوھيە لەسەر باوەر پيھينانی و پەند و ئامۆژگاری  
وەرگرتن لە چيڕۆك و بەسەرھاتەكان.

قورئانی ییروژ له چه ندین لایه نه وه موعجیزه به که بریتین له مانه:

رووی یه‌که‌م: رَوونبیزی و رَه‌وانبیزی و جوانبیز دهربرینه‌کانی و دارشته سهر سورهنه‌کی

زانایان راجیان له باره‌ی دیاریکردنی ئه‌م لایه‌نه به‌م شیوه‌یه:

۱ - ئىعجازى قورئان لەوہ دایہ کہ لە بەرزترین و بلندترین پلہی رەوانیئێژی و جوانیئێژی دایہ، ھەر وەک رەوانیئێزانی ەمرەب بە لیھاتووێیەکیان و زانیانی رەوانناسی زمان بە تواناکانیان و شارەزاییان لەو بوارەدا پەییان بەم پاستییە بردووە. زۆریەکی زانیان بۆچوونیان وایە ئەمە لایەنی ئىعجازى رەوانیئێژی قورئانى پیرۆزە<sup>(۱)</sup>.

گشت زانایان کۆکن لەسەر ئەوێ که بنچینه و بناغە پەوانییە بوونی هەرە بەهێزی  
هەیه، جا هەر کەسیک کەمترین توانای جیا کردنەوێ هەبێت و شارەزا بێت لە دارشتنی  
وتەدا نەکۆڵێ، لەمە ناکات و دانێ بێدا دەنێت<sup>(۲)</sup>.

تیئکرای وشه کانی قورئانی پیروژ روون و رهوانن، گویچکه گران ناکهن، دهربرینه کانی

(۱) المقاصد و شرحه للتفتازاني ۲۸/۵. "ئىچى" له (المواقف) و "سەيد شەرىف" له (شرح المواقف ۲۴۴/۸) باسى كىردوۋە: (مەبەست لەو ھەي قورئانى پىرۆز لە پەلەي ھەرە بەرزى رەوانبىيى دايە ئەو ھەيە كە ھاوئىنەي نىيە لە شىۋەي دارشت و پىكھاتەكەي، پەلەكانى رەوانبىيى بى تۈنا بوون لە ئاست رەوانبىيىەكەي قورئاندا، ئەمە بۆچوونى "جائز" و زمانناسانى ەمرەبە). ھەرۈھا باسى ئەو ھەي كىردوۋە: (زانايان بە چىد شىۋەكە باسى رەوانبىيى قورئانايان كىردوۋە، باشتىنيان ئەو ھەيە كە دەلىت رەوانبىيى برىتييە لە دەرپرەين بە بىژە و وشەي جوان و قەشەنگ "واتە: پوختە بىت و دوور بىت لە كەم و كورتى پىكھىنەرۈ رەگەزو ناتەواويەكانيان" كە واتاي راست و دروست بەدەستەمۈ بەدات "واتە: شياۋى ئەو ھال و بارودۆخە بىت كە قسەكەي تىدا كراۋە" بەبى زياد و كەمى لە مانا و رۈونكرنەۋەدا. جا ھەر چەندە بەرزى و پىرۆزى و برىسكە و رۆشنى واتاكان زياد بىت و ھاوتا بىت لە گەل مەبەستەكە ئەوا قسەكە رەوانبىيىتر دەبىت).

(٢) المواقف، سهرجاوهی بشو.

پێکن له گه‌ڵ داخوای بارودۆخه‌کان له به‌رزترین پله‌ی په‌وانبێژی دان، ئه‌مه‌ش له وێچواندنه‌کان (تشبیها‌ت) و خواستن (استعارة) و خوازراو (مجاز) و سه‌رحه‌م شیوه جیاوازه‌کانی به‌ده‌ر ده‌که‌وێت<sup>(١)</sup>.

٢- ئیعجازی قورئان له‌ رێکخستن و شیوه‌ دارشتنه‌ سه‌یرو شیوازه‌ سه‌ر سوپه‌ینه‌که‌یدایه‌.

بۆ رێکخستن و شیوه‌ دارشتن، دوو مانا هه‌یه‌:

**مانای یه‌که‌م:** هۆنراوه‌و شیوه‌ دارشتن (نظم) بریتییه‌ له‌ رێکخستنی وشه‌کان و خستنه‌ پال یه‌ک و هۆنینه‌وه‌یان. جا ئه‌م شیوه‌یه‌ی قورئان جیاوازه‌ له‌ گه‌ڵ شیوه‌ باوو و نه‌ریتییه‌که‌ی وته‌ی عه‌ره‌ب، له‌:

ده‌سپێکیدا: واته‌: له‌ سه‌ره‌تای سوپه‌ت و چیرۆکه‌کاندا، بۆ نمونه‌: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾، ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ﴾، ﴿الْحَاقَّةُ﴾، ﴿مَا الْحَاقَّةُ﴾، ﴿عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ﴾، دوايه‌که‌یدا: بۆ نمونه‌: ﴿يَعْمَلُونَ﴾، ﴿يَفْعَلُونَ﴾.

له‌ جاکه‌ره‌وه‌کانی: واته‌ له‌ کۆتایی ئایه‌ته‌کان، که‌ وه‌ک سه‌روای وته‌ی عه‌ره‌به‌کانه‌. ئه‌م شتانه‌ی باسکران له‌ قورئاندا هه‌ن، به‌شیوه‌یه‌ک که‌ عه‌ره‌به‌کان شتی له‌و جۆره‌یان له‌ قسه‌کانیان به‌رچاو نه‌که‌وتبوو و ده‌سته‌وه‌سانیش بوون له‌ به‌رامبه‌ریدا. هه‌ندی له‌ موخته‌زیله‌کان بۆچوونیا وایه‌ ئیعجازی په‌وانبێژی قورئان له‌ مه‌دایه‌<sup>(٢)</sup>.

**مانای دووه‌م:** شیوه‌ دارشتن و رێکخستن بریتییه‌ له‌ کۆکردنه‌وه‌ی ئه‌و وشانه‌ی مانایان رێک و پێکن، به‌و پێیه‌ی عه‌قل ده‌خوازێت مه‌به‌سته‌کان ده‌ستنیشان ده‌کهن. جبار شیوه‌ دارشتن و رێکخستنی قورئان له‌ په‌وانبێژیدا و گونجانی له‌ گه‌ڵ بارودۆخه‌که‌ گه‌یشه‌ ئاستیک

<sup>(١)</sup> علم أصول الفقه لعبد الوهاب خلاف ٣١.

<sup>(٢)</sup> المواقف و شرحه للسيد الشريف ٨ / ٢٤٤، المقاصد و شرحه للفتاواني ٣٠ / ٥.

که به‌دهر بوو له سنووری توانای مرۆڤ. عبدالقادر الجرجانی پیتی وایه ئه‌مه‌ پروی ئیعبازی په‌وانبیژی قورئان<sup>(۱)</sup>.

له‌به‌ر ئه‌مه‌ سه‌رباری ئه‌وه‌ی که خانه‌دانانی عه‌ره‌ب زۆر زیره‌ک بوون له‌ بواری نه‌یئنی وشه‌کان و گه‌له‌ک دژایه‌تی ئیسلامیان ده‌کرد که‌چی هه‌ر نه‌یانتوانی له‌ بواری په‌وانبیژیدا توانج و په‌خنه‌ ئاراسته‌ی قورئانی پیرۆز بکه‌ن، به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ وتیان قورئان جادوو و سیحره‌، بێگومان ئه‌مه‌ نه‌ریت و شیوازی هه‌ر که‌سیکه‌ که‌ بێ توانا بێت له‌ ئاستی په‌وانبیژییه‌ که‌یدا و سه‌رسام بێت به‌ پروونیژو جوانبیژییه‌ که‌ی، دانیان به‌وه‌ش نا که‌ ئه‌مه‌ له‌ توخم و په‌گه‌زی وتار یاخود شیعری شاعیران نییه‌. هه‌روه‌ک ئه‌مه‌ دواتر پروون ده‌کرێته‌وه‌<sup>(۲)</sup>.

۳- قورئان پیرۆز به‌ هه‌ردوو ئه‌و لایه‌نه‌ی که‌ خرایه‌پروو: شیوه‌ دارشتن و پێکخه‌ستنه‌ نامۆ ده‌گه‌مه‌نه‌ که‌ی، په‌وانبیژییه‌ هه‌ره‌ به‌رزه‌ که‌ی، هه‌ر دووکیان به‌یه‌ که‌وه‌ نه‌ک ته‌نها یه‌کیک له‌م دوانه‌ ده‌رئاسان و موعجیزه‌ی قورئان ده‌خه‌نه‌پروو. ئه‌مه‌ بۆچوونی (قازی باقلانی)یه‌<sup>(۳)</sup>.

ئه‌و که‌سه‌ی له‌ میژووی زمانه‌کان ده‌کۆلێته‌وه‌، ده‌بینیت که‌ به‌ پله‌به‌ندی زمانه‌کان گه‌شه‌یان کردووه‌، به‌لام زمانی عه‌ره‌بی هیچ گه‌شه‌یه‌کی پله‌به‌ندی به‌خۆیه‌وه‌ نه‌بینی کاتیکی قورئانی پیرۆز هات، به‌لکه‌ له‌ نیمچه‌ ته‌قینه‌وه‌ هه‌لقولانیکی له‌ناکاوه‌ ده‌چوو، زمانی عه‌ره‌بی له‌ شیوه‌زاری نه‌فامیه‌وه‌ گواسته‌وه‌ بۆ زمانیکی پێک و پێک و تۆکه‌ له‌ پرووی هۆنه‌ری، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا جگه‌ له‌ شیوه‌زاری حیجازی ده‌برپه‌نه‌ بیانیه‌کانی تری به‌هیچ شیوه‌یه‌ک به‌کارنه‌هێنا. ئه‌مه‌ش وه‌ک ئه‌وه‌ وایه‌ که‌ هه‌موو سه‌روه‌ت و سامانی وشه‌

<sup>(۱)</sup> المقاصد و شرحه‌ للفتازانی، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، تیایدا هاتووه‌: عبدالقاهر وتیه‌تی: شیوه‌ دارشته‌ بریتیه‌ له‌ ده‌برپه‌نی واتا له‌ چوارچێوه‌ی وشه‌کان به‌پیتی ئه‌و مه‌به‌سته‌ی وته‌که‌ی له‌ پێناودا ده‌کریت.

<sup>(۲)</sup> المقاصد و شرحه‌ للفتازانی ۳۲/۵.

<sup>(۳)</sup> المواقف و شرحه‌ للسید الشریف ۲۴۵/۸، المقاصد و شرحه‌ للفتازانی ۳۰/۵، الإنصاف للباقلائی ۶۲، تمهید الأوائیل ۱۷۷ و ۱۸۵.

و دهربرینه کانی هیناوه بهشیویه کی نامۆ دهگهمن دایرپشتووه، بهمهش کوده تایه کی گهلهك زۆر گهورهی له وێژه و ئهدهبی عهره بیدا کردووه بههۆی گۆپینی ئامرازی هونهری دهربرین، جا له ههردوو پرووی ئهدهبی و زمانهوانی جیاوازیه کی تهواوی هینایه کایه له نێوان زمانی سهردهمی نهفامی و زمانی سهردهمی ئیسلام<sup>(۱)</sup>.

شیخ (مودودی) هیندی وتویهتی: (ئهگهر زمانی عهره بی بخوینیتسهوه، به جوانی لهم زمانه بکوڵیتسهوه و وێژه و هۆنراوه کانی بهوردی بخوینیتسهوه، بۆت دهرده کهوێت، زمانیک نییه هاوشانی بیت، به لکو باشتترین زمانه بۆ دهربرینی بیروباوهری بهرنامه ی گشتی و جیهانی، تهناوت بۆ دیاریکردنی مانای خواناسین و کارتیکردن له گیان و دهرووندا، دهبینیت بهچهند پرستهیه کی کورت و بچوک، گهورهترین ماناو مه بهست ده گهیهنی و به جوانیش کار دهکاته سهر سۆزو دهروون. مانای قورئانی پیرۆز پێویستی به زمانیکی لهو جۆریه، ئا لیته دا بۆمان دهرده کهوێت، که بۆچی خوی گهوره زهوی عهره بی دیاریکرد بۆ ئهوهی بیهتته کانگای ئه و په یامه گهوره و پێغه مبه رایه تی جیهانی)<sup>(۲)</sup>.

<sup>(۱)</sup> الظاهرة القرآنية ۲۳۲-۲۳۴.

<sup>(۲)</sup> مبادئ الاسلام لأبي الأعلى المودودي ۴۷.

سهری ئهم سه رچاوانه بکه که به تیرۆ ته سه لی لهم باره وه دواوه: الاتقان ۱۱۶/۲-۱۲۵ و چهندین راو بۆچوونی هیناوه وهك بۆچوونی: (جاحز، نهزام، باقلانی، رازی، زهمله کانی، نین عه تییه، پاکشی، ئه صفه هانی، سه کاکی، ته وحیدی، خهتابی، زه رکهشی، رهمانی، قازی عیاز) و جگه له وانهش.

هه ندی کتیبی لهم جۆره له چاپ دراو، (د. عومهر مه لا حوه یش) له کتیبه کهیدا (تطور دراسات إعجاز القرآن وأثرها في البلاغة العربية) باسی بۆچوونی ناویراوانی کردووه وهك شرۆفه یه ک بۆ کتیبه کانیان له سه ر بابته تی ئیعجاز. سهری ئه مانهش بکه: إعجاز القرآن للرافعي، النبأ العظيم ۸۰.



## شیوازی قورئانی پیروژ

شیوازی قورئان<sup>(۱)</sup> ریگایه که که تهنه قورئان نهو ریگایه به کارهیناوه له داپشتنی فهرمایشته کانی و دهستیشان کردنی دهربرینه کانی، قورئانی پیروژ وه کتیبیک به زمانی عهره بی و نهو شیوازی عهره بی هوگر بووه، جا له پیته کانی زمانی عهره بی وشه کانی قورئان پیکهاتوو له وشانهش نهوان رسته کانی پیکهاتوون و داپژراون، له سهر یاسا گشتیه کانی عهره به کان له داپشتنی وشو ریگخستنی رسته دا قورئان دانراوه، له گهل نه مهشدا به شیوازه تاقانه و ده گمه نو بی هاوتاکه ی دهسته وهسانی کردن.

نونه ی پروونکردنه وهی زمانه وانی له ههر زمانیکدا وهک ههر پیشه یه که له پیشه کان. جا بهرگدروه کان له نیوان خویندا جیاوازن و پله پله، هه یانه بی توانایه و ههشیانه زیره که یاخود هه یانه لاوازه و ههشیانه به هیزه، نه جیاوازیهش له دهره نجامی جیاوازی که رسته ی جل و بهرگه درواوه که نییه یان نهو نامیرو نامرازه گشتییانه ی که له کاری بهرگدرویدا به کاردین، به لکو جیاوازیه که لهو ریگه تاییه تیه وه سهرچاوه ی گرتوو که ههر یه کیک له بهرگ دروو کان گرتوو یانه ته بهر له دیاریکردنی که رسته کان و شیوازی ریگخستن و دروینیان و به کارهینانی یاسا کانی نهو پیشه یه له شیوه و نه ندازه کهیدا.

له بهر نه مه دهربرینی قورئانی نهینی سهر سوریهینی خوی هه یه، له پیشینان نه وانه ی که هه لهینجانیان کردوو لهو مهیدانه دا (خهتیبی نیسکافی، ۱۲۴ک مردوو) په یی بهو نهینییه ی بردوو، جا له کتیه کهیدا (درة التنزیل و غرة التأویل)، نهینی دهربرینی پیتی (ف) له گهل بیژه ی (کلوا) پروون ده کاته وه که له فهرمایشتی خوی گه ورده دا هاتوو له سوریه تی (البقرة: ۵۸): ﴿وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ﴾، واته: (یادی نهو نیعمه ته بکه نه وه کاتیک وتمان: بچه نهو شاره وه "که قودسه"، جا ههرچی ههزی لیده کمن لهوی بیخون). ناویرا دواوه له باره ی نهینی دهربرینی (و) له جیاتی (ف) له گهل بیژه ی (کلوا) له فهرمایشتی په روه ردگار له سوریه تی (الأعراف: ۱۶۱): ﴿وَإِذْ قِيلَ

<sup>(۱)</sup> سهیری بابته شیوازی قورئان و حموت تاییه تمه ندیه کانی بکه له: مناهل العرفان للزرقانی ۱۹۸/۲ ولا په ره کانی دواتر.

لَهُمْ أَسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ ﴿۱﴾ واته: (یادی نهو کاته بکهر وه که پیان و ترا: لهم شاردا "که قودسه" نیشته جی بن و لهو بهروبمانه ی که به دهرو پشستیدا ههیه له ههر شوینیک ویستتان به ئاره زووی خوتان لیتی بخون). له گهل نهو ی ههر دوو ئایه ته که باس له یه که به سهرهات ده کهن و پسته کهش یه که مانا ده گه یه نیت. ناوبراو وتویه تی:

له بنچینه دا ههر فهرمانیک که شتی ده خریته سهر، که پییه وه په یوه سته، نهوا وه لاما کهشی به سهره تاکه یه وه پی په یوه ست ده بیت. یه کهم له گهل دووهم به مانای مهرج و پاداشت دیت، خوی له بنه رتدا وایه دووهم بخریته سهر یه کهم به "ف" نه که به "و"، نههم فهرمایشته ش لهم جوړه یه: ﴿وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا﴾ جا خواردن په یوه سته به چوونه ژووره وه، چوونه ژووریش به ستر او ته وه به خواردن، خواردن په یوه سته به چوونه ژووره وه، به پیچه وانیه ﴿وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ أَكُونُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا﴾ له بهر نهو ی نیشته جی بوون بریتیه له مانه وه بۆ ماوه یه کی دریز، چونکه خواردن په یوه ست نییه به نیشته جی بوون، له بهر نهو ی ده کری یه کیک بجیته ناو باخیکه وه لیتی بخوات و پییدا تیپه ر بیت جا مادام دووهم په یوه ست نه بوو به یه کهمه وه نهوا خرانه سهر (عطف) به "و" پیویسته نه که به "ف" <sup>(۱)</sup>.

### تاییه تمه ندیه کانی شیوازی قورئانی پیرۆز

نهو تاییه تمه ندیه کانی قورئانی پیرۆز ههیه تی وایکردووه سروشتیکی موعجیزه یی هه بیت له زمان و رهوانییزیه که ی، نه مانه ی خواره وهش نمونه ی هه ندیک لهو تاییه تمه ندیه کانی: **تاییه تمه ندی یه کهم:** جوانی ده رپرینه کانی قورئان به شیوه یه کی سهر سور هین و دلپزینه، که له سیستمی دهنگی و جوانیه زمان وانییه که ی ده دره وشیتته وه. مه به ست له سیستمی دهنگی قورئان: ریک و پیک و توکمه یی و پیکهاتنه قه شه نگه که یه تی، ههر له

<sup>(۱)</sup> پروانه: درة التنزیل وغرة التأویل ۱۰.



لە کۆبوونەوهی سیستەمی دەنگی و جوانیە زمانەوانییەکی چوارچۆیەو قالبیکی دەربرین و بێژەیی سەرسۆرھێن دروست بوو، کە زمانپارای خێلە عەرەبە جیاوازیەکانی تیدا ئاوێتە بوو، بە شیوەیەکی ئاسان و سوك.

بێگومان جوانی زمانەوانی و سیستەمی دەنگی و بەلگە ئیعیجازی، لەلایەکی ترەوه پەرژینیکی تووندو تۆکمە بوو بۆ پاراستنی قورئان، کە ئامرازەکانی بیستنی بۆ لای خۆی کیش دەکرد و سەرنجی دەورووبەری بەرهو خۆی ئاراستە دەکرد، بۆیە بەردەوام جینگە خۆی کردەوه لە زمان و گۆیچکەکانی بوونەوهردا و هیچ کەسیگیش ئەو بۆیریە بەخۆی ناداد کە گۆرانکاری تیدا بکات.

**تایبەتەندی دووهم:** قورئان خەلکی سادە و تایبەتی رازیکردووه.

خەلکی سادە و تایبەت چۆنیەکەست بە جوانی قورئانی پیرۆز دەکەن، چ قورئان بخویننەوه یان چ بەسەریاندا بخویننیتەوه چیژ لە تامە خوشەکە و وردەگرن و ھەر یەکەش بە ئەندازەی توانای خۆی لێی تیدەگات.

بەلگە و تەمە مەژووە وانییە، چونکە ئەگەر ھەوڵیدا خەلکی تایبەت و زیرەك رازی بکات، بەوێی پەنا بەریتە بەر بەکارھێنانی وشە نامۆ شیوازی ئامازەیی، ئەوا لەو ھالەتەدا خەلکی سادە و گشتی لێی رازی نابن چونکە لێی تیناگەن.

ھەروەھا ئەگەر ھەوڵی رازی کردنی خەلکی سادە و گشتی دا بەوێی پەنا بەریتە بەر ئەوێ و تە و وشە و پەسەتانی پوون و راشکاو بن و پاستییەکان بە پەھایی و ئاشکرای بختەرپوو ئەوا خەلکی تایبەت لێی رازی نابن، بەھۆی دابەزینی بۆ ئاستیک کە خوشیی و تامی تیدا نییە و ئەوان کە خاوەن توانای تایبەت و زیرەك چێژو تامی عەقڵی و دەروونی لێ وەرناگرن.

**تایبەتەندی سێیەم:** قورئان عەقڵ و سۆزو عاتیفە رازیکردووه، چونکە لەیەك کاتدا بەیەکەوه دڵ و عەقڵ بەیەکەوه دەدوینیت.

بۆ نمونه لهو کاتهی که قورئانی پیرۆز بهلگهی عهقلی دینیتتهوه لهسه زیندوو بوونهوه و ههلسانهوه لهگۆر، بهشیوهیهک بهلگه که دهخاتهپوو که دل و دهروون دهلهرزینیت و سۆزو عاتیفه تهرو پاراو دهکات. خوای پاک و بهرز دهفرموویت: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُجِي الْمَوْقِعِ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ فصلت: ۳۹. واته: (له بهلگهو نیشانهکانی خوا نهوهیه که دهبینیت زهوی کش و ماته، جا کاتیک باران بهسهریدا دهبارینین دهخروشین و گهشه و نهش و نوما دهکات، چونکه بهراستی نهو زاتهی که زهوی زیندوو کردهوه، مردوانیش زیندوو دهکاتهوه، بیگومان نهو خواجه دهسهلاتی بهسهر ههموو شتیگدا ههیه).

ههروهها دهفرموویت: ﴿أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا هِيَ مِنْ فُرُوجٍ ۚ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ﴿٧﴾ تَبَرَّءَ وَذِكْرَىٰ لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ﴿٨﴾ وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبْرَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ ﴿٩﴾ وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ ﴿١٠﴾ رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلَدَةً مَيِّتًا كَذَٰلِكَ الْخُرُوجُ ﴿١١﴾﴾ ق: ۶-۱۱. واته: (نایا ورد نهبوونهتهوه لهو ئاسمانهی که بهسهریانهوهیه: چۆمان دروستکردوهو رازاندوو مانهتهوه بهجۆرتیک هیچ کهم و کووپی و کهلینتیکی تیدا نییه. ههروهها زهویمان راخستوهو بلایمان کردۆتهوهو کهژو کێومان لهسهی دامهزراندوهو له ههموو جۆره پرووهکیکی جوان و رازاوهمان تیاذا پرواندوه. ئهمانه ههر ههمووی بۆ روشنکردنهوی دل و یادخستنهوهیه بۆ ههموو نهو بهندانهی که بهلای ئیمه دا دینهوهو پهزامهندی ئیمهیان مهبهسته. له ئاسمانهوه ئاوێکی بهپیت و بهره که تمان ههردهم دابهزاندوهو، جا بههۆی نهوهوه چهندهها باخ و دانهوێلهی نهو کشتوکالانهی که درهوه دهکرتین دهپوینین. ههروهها دارخورمای قهشهنگ و بلند سهری ههلدا، که هیشوهو خورمای جوان و لهسه یهک ریزکراو دهگریت. ئهمهش بۆ نهوهی بپیته رزق و پۆزی بۆ بهندهکان.. ههر بهو ئاوی بارانه شوینه مردوهکان زیندوو دهکهینهوه، ههر ئاوههایش له دواي مردن ئیوه له خاک دینه دهروهه).

ئەم شیوازه به تواناو توکمهیه عهقلی پازیکرد و تام و چیژی به سۆزو عاتیفه به خشی له یهك کاتدا، خوای گهوره له نایهتی یه کهمدا فهرمووی: ﴿إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتِ ههروهه له نایهتی کو تاییدا فهرمووی: ﴿كَذَلِكَ الْخُرُوجُ﴾.

ئای لهو جوانیه دلرفیتن و سهه سامکه ره، ئای لهو ئیعهازه نایاب و پرسنگداره، که بهیه کجار پرووبه پرووی عهقل و دلی مرۆف ده بیتهوه به پرسنگدارترین به لگه و به تامترین نمونهی خراوه پروو لهو چهند وشه که مه دا.

کاتیك قورئان باسی به سه رهاتنی یوسف (سهلامی خوای لیبت) ده کات وهك نمونه یهك، ئەوا په ندی زۆر گرنگ ده خاته پروو، له میانیدا به لگهی دره وشاوه پیش چاو ده خات، له سهه پیویست بوونی داوینپاکی و شه رهف پاراستن و نه ستوپاکی و ده ستپاکی، ههروهه خوای گهوره له به شیکیی به سه رهاتی ناوبراودا ده فهرمووی: ﴿وَرَوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ، وَعَلَّقَتْ الْأُتُوبَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رِجَ أَحْسَنَ مَثْوًى إِنَّهُ لَا يَفْلَحُ الظَّالِمُونَ﴾ یوسف: ۲۳. واته: (جا ئەو نافره تهی که یوسف له ماییدا بوو ههولیدا یوسف له خشته ببات و دلی رابکیشتیت بو لای خوئی، هه موو ده رگا کانیشی داخست و وتی: وهه پيشه وه خۆت ناماده بکه، یوسف وتی: په نا ده گرم به خوا کاری وانا کهم، چونکه په روه رداگرم ده رووی لی کردوومه ته وه، ههروهه مێرده کهشت چاک په فتار بووه له گه لمد "چۆن خیانه تی لیده کهم" چونکه من دلنیام سته مکاران سه رفراز نابن).

چاک بپروانه، چۆن سی پالنه ری گومرایی قبول کران، به رامبهه به سی پالنه ری داوینپاکی له وینه یه کی به سه رهاته که دا، که هه لگری ده مه ته قی و مشتومپیکی تووندی به چیژو سه رنج پاکیش بوو له نیوان سه ربازی خواو سه ربازی شه یتان، هه ردوو پالنه ره کانیشی له دوو تای ته رازوودا داینان له به ردهم عهقلی خاوهن ویژدان.

ئا به وشیه یه قورئانی پیروژ ده بینیت که ناوه رۆکه کهی ناوینته یه کی به تام و سازگاره، که وا ده کات ده روونه کان ئاسانه تر بتوانن به لگه عهقلیه کان هه رس بکهن، ئاسوده شی

دەکات بەچەند سەرئەجدا ئیکی سۆزدارو عاتیفەیی، کە عەقل و سۆزو عاتیفە بەیەکەو  
ئاراستە دەکات بۆ پێنمای و هیدایەتی مرڤ و خێرو چاکە ی مرڤایەتی.

جا ئەمە وەک و تە ی مرڤ نییە، چونکە کاتێک مافی عەقل دەدات، ئەو مافی  
سۆزو عاتیفە نادات بەلکو دەست قایە لە ئاستیدا، ئەگەر مافی سۆزو عاتیفەشی دا،  
ئەو مافی عەقل و ژیری پێشیل دەکات، هەر وەک شتێکی زانراو لە نەری و عادت کە  
شیوازەکانی پەخشان بۆ دوو جۆر دابەش دەبەن: شیوازیکی زانستی و شیوازیکی وێژەیی و  
ئەدەبی.

جا زانستخوازان رازی نابن بە شیوازی ئەدەبی، بەهەمان شیو قوتاییانی ئەدەبی و  
وێژەیی رازی نابن تەنها بە شیوازی زانستی، مرڤیش هەرچەندە بەتوانایی ئەو  
ناتوانی بێتە خاوەنی ئەو دوو هێزە بەیەکسانی، گریمان ئەگەر واش دابنێن کە ئەو دوو  
هێزە لە یەک کەسدا کۆدەبنەو، ئەو پێویستە بزاین کە بەیەکەو بەیەک تەوژم  
کارناکەن، بەلکو بەشیوێکی جیگرەو بەنۆبەت کار دەکەن: ﴿ مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّنْ  
قَلْبَيْنِ فِيْ جَوْفِهِ ۚ ﴾ الأحزاب: ٤. واتە: (خو دوو دلی دروست نەکردوو لە دەروونی هیچ  
کەسێکدا).

تەنها قورئان تاکە فەرماشته لە ناو هەموو جۆرەکانی ئاخوتندا خاوەنی ئەو  
تایبەتەندییە، چونکە قورئان پەيامێکە دابەزێنراو لەلایەن زاتێکی بەتواناو کە رۆح و  
جەستە ی لە قورئانە کەیدا کۆکردۆتەو.

**تایبەتەندی چوارەم:** دارشتنی قورئان و یاساکی هۆننەو ی لەو پەری چاکی و  
بەرزیدایە.

قورئانی پیرۆز، لە پەیوەندی و پێکەو لکانی وشەو پستە و ئایەت و سورەتەکانی لە  
پلەیکە ئەوێندە بەرزدا ی کە هیچ ئاخوتن و وتەیکە تری پێناگات، ئەگەرچی ئەو  
ئاخوتنە دریژ بێت و ئامانجی جۆراوجۆری هەبێت و لەیەک بابەتی هەمەرەنگدا  
دارێژرایت.

قورئانی پیرۆز دارێژراو ئیکی تاقانە ی، کە سەرئەجی چاوەکان بەرەو لای خۆی دەبات.

ٺا ٺه مه سورپه تي (فاتحه)يه، ليئي ورد به ره وه چون پيڪه وه لكاوه به شيويهه كي توڪمه بهيه كه وه به ستر وه، بهوپه پري جواني له واتايه كه وه ده چيٽه سهر واتايه كي تر، مه به سستيڪ به جي ديلايت و مه به سستيكي تر ده خاتروو.

به‌ناوی خَواي گه‌وره ده‌سپيکراوه، هه‌روه‌ک چۆن دادوهر هه‌ر حوکميک له حوکمه‌کان که ده‌خوييتته‌وه سه‌ره‌تا به‌ناوی پاشاي خاوه‌ن شکۆ ده‌بخوييتته‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی دادوهر ئه‌و لايه‌نه‌ی که ده‌سه‌لّاتي ليه‌وه‌ده‌ست خستووه له‌ ده‌رکردنی حوکمه‌کانی دا رابگه‌يه‌نيت، پاشان چووه‌ته سه‌ر به‌لگه‌ هيئانه‌وه به‌وه‌ی يارمه‌تی ده‌بيت ته‌نها له‌خواوه داوابکريّت، ئه‌مه‌ش به‌وه‌ روون ده‌کاته‌وه که ناوه‌که پالده‌داته لای ناوی خَواي گه‌وره، که ناوی زاتي په‌روه‌ر دگاره‌و کۆکه‌ره‌وه‌ی هه‌موو سيفه‌ته‌ کامله‌کانه، ته‌نانه‌ت وه‌سفی ناوی خَواي گه‌وره ده‌کات به: ﴿الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ﴾ الفاتحه: ۳. واته: (کانگای ره‌حمه‌ت و سۆزو به‌زه‌يه).

پاشان چووه ته سهر ئه وهی که ههر خوا ی پهره دگار شایه نی هه موو سوپاس و ستایشیکه، ماده م به به لگه وه خستمانه روو که ههر خوا یارمه تیده ره.

دواتر چووه ته سهر نهو شته ی که بریتیه له داوای یارمه تی کردن ته نها له خوا و پشت نه ستووری کردووه به سی به لگهی تر که وهك سیف هت له کاتی ستایش دراونه ته پال ناوی خوای مهن: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ﴿مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾ ﴿الْفَاتِحَةِ﴾: ۲-۴. واته: (سوپاس و ستایش هر شایسته ی خویه و بو خویه، که خاوه و په روه ردگاری هم موو جیهانیان و هم موو بوونه وهره. به خشنده و دلوفانه، کانگای ره حمهت و میهره بانیه "ره حمهتی له دنیا دا هم موو شتیکی گرتو ته وه، به لام له قیامه تدا ته نها بو ئسماندارانه").

چو وه ته سهر را گه ياندني يه کتايي خواي گه وره له په رستراوتي و په روه ردگاريتي:  
 ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ الفاتحة: ۵. واته: (خوايه) تنهها ههر توش ده په رستين و ههر  
 له توش داواي يارمه تي و پشتيواني ده که ين" له کاروباري دين و دنيا ماندا، به تاي به ت  
 له و کاروبار اندها به تو نه بيت، به که سي تر له بنده کانت ناکريت"). ماده م تنهها خواي



گهواره یارمه تیده ری راسته قینه یه و شایه نی هه موو سوپاس و ستایشیکه ئه واپیو یسته به ته نهها بزانی.

له دوا ی ئه مه باسی ئاره زووی هه ره به رزی مرۆقی کردووه که بریتیه له هیدایهت و پێنمایی وه رگرتن بۆ سه ر پێبازی راست، ته نه نهت هه یچ پێگه یه که نییه بۆ گه یشتن به و ئاره زو و ئاماژه ته نهها پێگه ی خوا ی گه و ره نه بیته، به ئاماژه کانی پێشو و که به لگه ی به رزو بلند و شکۆداری خوا ی گه و ره بوون: ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ الفاتحه: ۶. واته: (خوا به به رده و ام پێنمو و ییمان به ره موو بۆ ئه م پێبازی راست و دروستی ئیسلامه).

دوا ی هه موو ئه و شتانه ی پێشو و، چو و ته سه ر دابه ش کردنی بو و نه وهر به پێوه ری هیدایهت بۆ سی به ش، تا مرۆف به دوا ی هیدایهتی راست بکه و یته و هۆشیار و دو و ره په ریز بیته له که و تنه نا و چالی گو مپایی: ﴿صِرْطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾ الفاتحه: ۷. واته: (که به رنامه و پێبازی ئه وانه یه له نازو نیعمه تی خۆت به هه ره وهرت کردوون، نه ماخه یته سه ر پێبازی ئه وانه ی خه شم و قینیان لێگیرا و "به هۆی ئه و وه ده یزانن و لایاندا و"، هه ره ها نه ماخه یته سه ر پێبازی ئه وانه ش" که سه گه ردان و گو مپان "به هۆی لاساری و یاخی بوون و نه زانی نه وه").

ئه و ته خه لکی له پێش چاوی تۆن، هه یانه نیعمه تی له گه ل کرا و ه، به و هی راستی و شو یئکه و تو وانی راستی ناسی و ه، هه شیانه خه شم و قینی گیرا و ه، به و هی راستیان نه ناسی و ه لێشی لاده دن، هه شیانه گو مپا بو و ه پا زیشه ئاژه ل ئاسا به پلێکه کانی ژیا ندا سه ربکه و یته، له نا و چلکاوی گو مپایی و نه زانی و سه رگه ردانی، خۆی ماندو و ناکات به و هی هه لسیته به لێکۆلینه و ه له راستی تا پێژدار و شه ره فمه ند ببیته به ناسینی و به خته و ه ریش ببیته به شو یئکه و تنی.

کاتی که سه بری سو په تی (البقرة) و سو په ته کانی دواتری ده که ین، ده بیینی به شی و ه یه که پێکه و ه به سترانه ته و ه، وه که ئه و هی سو په تی (الفاتحه) پوخته بیته و سو په ته کانی تریش درێژه پێده ری با به ته کانی سو په تی نا و برا و بن، واته سو په تی (الفاتحه) وه که نا و نیشان وایه بۆ هه موو سو په ته کانی تر. جا هیدایهت و پێنمایی کران بۆ پێگه ی راست، که پێگه ی

ئهوانهیه که خوی گهوره بهخشش و نیعمهتی له گهڵ کردوون له پیغه مبهران و پیاوچاکان و شهیدان، سورتهی (البقرة) و سورتهکانی دواتری به تیروته سهلی لهوبارهوه دواون، بهوهی که ورده کارییهکانی ئه وهیدایهت و پینماییکردنه بۆ ئیمه هاتووه به شیوهیهکی تهواو و همه لایه نه.

قورئان له مهبهستیکهوه دهچیته سه مهبهستیکی تر به شیوهیهکی دلگیرو سه سورهینه.

به پیچهوانه ی مرۆقه کان که زۆربه ی کات هه له ده کهن له ریکخستنی مهبهستهکانیان، له کاتی دهبرپیندا، به لکو که ده ریش ده برن وهك شتیکی په رش و بلاو و هه لوه شاهه ده بجه نه پروو که زۆرجار شاعیرانی ش له سه ر ئه مه ره خنه یان ئاراسته ده کریت، بهوه ی زۆر به ناشرینی هه ر له یه ك چامه دا ئه وا مهبهستیك جیده هیلن و ده چنه سه ر مهبهستیکی تر.

بۆ نه هیشتنی ئه م که م و کورتیه، نووسه رو زاناکان ناچار بوون که په نا به رنه به ر به کاره ینانی ناویشان و ئاماره و ئامرازه کانی هۆشدار و به کاره ینانی ده برپینی "پاشان" (أما بعد) و هاوشیوه ی ئه مانه و ئامرازه کان و دابهش کردنی کتیب بۆ چه ند به شیک و هه ر به شیکیش له چه ند خالیک پیکدیت.

**تایبه تهمندی پیتجه م:** لیزانی و توانا ده راساکه ی قورئان له گۆرانکاری کردن له ده برپین و ته سازیدا و دارشتنی به شیوه هونه ره هه ره به رزه کانی ناخوتندا.

یه ك واتا به چه ند ده برپینیک و ریکه ی جیا جیا ده خاته پروو، به توانایه کی ده رئاسا که له ئاستیدا هه ناسه ی توانا دارانی بواری په وان بیژی ده چریت، بۆ نمونه:

قورئان داوای جیه جی کردنی فره مانیک کردووه به م چه ند شیوازانیه ی خواره وه:

١- راسته وخۆ ده قی راشکاوی فره مان و داخوازی هیناوه، وهك ئه وه فره مایشته ی

خوای گه وه: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا﴾ النساء: ٥٨. واته:

(بیگومان خوا فره مانتان پیده دات که هه موو ئه مانه ته کان "سپارده کان")

بگه‌پێننه‌وه ده‌ست خاوه‌نه‌کانیان و هه‌ر کاتی‌کیش دادوه‌ریتان کرد له‌ نێوان خه‌ڵکی‌دا، دادپه‌روه‌رانه‌ فەرمانه‌روایی بکه‌ن).

۲- یاخود هه‌والدان به‌وه‌ی نه‌ج‌امدانی نه‌و کاره‌ پێویسته‌ له‌سه‌ر نه‌وانه‌ی پاسپێراو نه‌رکدار (مکلف)ن، وه‌ک نه‌م فەرمايشته: ﴿كُنِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ﴾ البقرة: ۱۸۳. واته: (په‌ژووی په‌مه‌زانتان له‌سه‌ر پێویست کراوه‌).

۳- هه‌والدان به‌وه‌ی نه‌و کاره‌ له‌سه‌ر شانی خه‌ڵکیه‌، وه‌ک: ﴿وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا﴾ آل عمران: ۹۷. واته: (جا خوای گه‌وره‌ش بپاری داوه‌ له‌سه‌ر خه‌ڵکی هه‌ج و سه‌ردانی "بیت الحرام" بکه‌ن به‌ته‌نها نه‌وانه‌ی که‌ توانای "دارایی و ته‌ندروستیان هه‌یه‌").

۴- ناگادار کردنه‌وه‌ی که‌سی پاسپێراو و نه‌رکدار به‌و کاره‌ی که‌ له‌سه‌ری پێویسته‌، وه‌ک: ﴿وَالْمُطَلَّقَاتُ يَرْصَنَ بَاَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوْءٍ﴾ البقرة: ۲۲۸. واته: (ژنانی ته‌لاق‌داوه‌، ده‌بیت تا سی جار عاده‌تی مانگانه‌ چاوه‌ڕێ بکه‌ن "شونه‌که‌نه‌وه‌"). مه‌به‌ستی نه‌وه‌یه‌ که‌ نارام گرتن پێویسته‌ تا ماوه‌ی دیاریکراو تێپه‌ر ده‌بیت.

۵- هه‌والدان له‌باره‌ی ده‌سپێک به‌و واتایه‌ی که‌ شته‌که‌ جێبه‌جی بکری‌ت له‌لایه‌ن که‌سانی تروه‌، وه‌ک: ﴿وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ اٰمِنًا﴾ آل عمران: ۹۷. واته: (هه‌روه‌ها نه‌وه‌ی بچێته‌ ناوی پێویسته‌ نه‌مین و ئاسووده‌ بیت). مه‌به‌ستی نه‌وه‌یه‌: که‌ پێویسته‌ له‌گه‌ڵ دویتراوان ئاسایش و ئارامی نه‌و که‌سانه‌ بپاریزن که‌ له‌ ناو هه‌ره‌می مالی خوادان (بیت الله الحرام).

۶- داواکردنی نه‌ج‌امدانی کاره‌که‌ به‌ شیوه‌ی کاری داخوازی (فعل الامر)، وه‌ک: ﴿حَافِظُوْا عَلٰی الصَّلٰوٰتِ وَالصَّلٰوَةِ الْوُسْطٰی﴾ البقرة: ۲۳۸. واته: (که‌مه‌ترخه‌می مه‌که‌ن و پارێزگاری له‌ نه‌ج‌امدانی نوێه‌کاندا بکه‌ن به‌تایبه‌تی نوێژی ناوه‌ند).

یاخود به‌ پیتی لامی فەرمان (لام الامر)، وه‌ک: ﴿ثُمَّ لِيَقْضُوْا تَقَاتِلَهُمْ وَلْيُوْفُوْا نَذْرَهُمْ﴾ وَلْيَطَّوَّفُوْا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿الحج: ۲۹. واته: (له‌وه‌ودوا با چلک و ئاره‌ق و موو و نینۆک له‌ خوێان دووربخه‌نه‌وه‌ "ئیحرام بشکێنن"، هه‌روه‌ها وه‌فا بکه‌ن به‌

نەزەرەکانیان و جیبەجیبی بکەن و بەدەوری مائی دێرین و بەنرخێ خوا "کەعبە" دا، با "تەواف" بکەن).

۷- ناگادار کردنەوه له‌باره‌ی کاریکی‌شه‌و کاره‌ خێرو چاکه‌یه‌، وه‌ک: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ آلِئِمَّةٍ قُلْ إِصْلَاحٌ لَّهُمْ خَيْرٌ﴾ البقرة: ۲۲۰. واته‌: (هه‌روه‌ها پرس‌یارت لێده‌کەن ده‌رباره‌ی هه‌تیوان "که‌ چۆن بن بۆیان" پێیان بڵی: چاکسازی و په‌روه‌رده‌کردنیان له‌ هه‌موو شت چاک و په‌سه‌ندتره‌).

۸- وه‌سف کردنی کار به‌ شیوه‌ی ناوێشان به‌وه‌ی (چاکه‌یه‌)، وه‌ک: ﴿وَلَكِنَّ الْإِلَهَ مِنْ أَتَقَى﴾ البقرة: ۱۸۹. واته‌: (به‌لکو چاکه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌و که‌سه‌ی له‌ خواترس و پارێزکار بیت).

۹- وه‌سف کردنی کار به‌ سه‌پاندن، وه‌ک: ﴿قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ﴾ الأحزاب: ۵۰. واته‌: (به‌پاستی ئێمه‌ پڕی و شوێنمان بۆ ئه‌وان "واته‌ ئێمانداران" پوون کردۆته‌وه‌ به‌رامبه‌ر هاوسه‌رانیان). مه‌به‌ستی له‌ پێدانی ماره‌یی و دابین کردنی بژێویانه‌.

۱۰- په‌یمان دان و پاداشت ئاماده‌کردن له‌به‌رامبه‌ر نه‌ه‌جامدانی کاری چاکه‌، وه‌ک: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ، وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ﴾ الحديد: ۱۱. واته‌: (نایا کێیه‌ ئه‌وه‌ی قه‌رزێ چاک ده‌دات به‌خواو مال و سامانی ده‌به‌خشیته‌ له‌ پێناوی به‌ده‌سته‌پێنانی په‌زاهه‌ندی خوادا، ئینجا خواش پاداشتی بێ سنوری ده‌دات و بۆی چهند به‌رابه‌ر ده‌کات، هه‌روه‌ها پاداشتی به‌پێزو به‌نرخێ بۆ ئاماده‌ ده‌کات).

۱۱- کار پێکخستن به‌پێی مه‌رجی پێشه‌خویی، وه‌ک: ﴿فَإِنْ أَحْصَرْتُمْ فَمَا أَسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ﴾ البقرة: ۱۹۶. واته‌: (جا ئه‌گه‌ر رێتان لێگه‌یرو ئه‌رکه‌کانتان بۆ نه‌ه‌جام نه‌درا، ئه‌وا ده‌توانن ماله‌تیک بکەن به‌قوربانی به‌گوێره‌ی توانا).

۱۲- هێنانی کارو فه‌رمان به‌ شیوه‌ی نه‌فی و خراوه‌پال (معطوف) و له‌دوای ئامرازێ پرس‌یار، وه‌ک: ﴿أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ النحل: ۱۷. واته‌:

("باشه ئه‌ی هۆشه‌نده‌کان" ئایا ئه‌و زاته‌ی ئه‌و هه‌موو دروستکراوه‌ سه‌ر سوپه‌ینه‌رانه‌ی به‌دییه‌ناوه‌، وه‌کو ئه‌و که‌سه‌ وایه‌ که‌ ناتوانی‌ت هیچ به‌دی به‌ینی‌ت، ئایا ئه‌وه‌ بۆ لێکی ناده‌نه‌وه‌و یاده‌وه‌ری وه‌رناگرن). مه‌به‌ستی له‌وه‌یه‌ بیر بکه‌نه‌وه‌.

۱۳- هینانی کار له‌ دوا‌ی به‌هیوا بوون، وه‌ک: ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ البقرة: ۱۸۵. واته‌: (بۆ ئه‌وه‌ی سوپاسگوزاری خوا‌بن).

۱۴- هینانی وه‌سفێکی زۆر ناشرین له‌سه‌ر فه‌رامۆشکردنی کارو فرمان، وه‌ک: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ المائدة: ۴۴. واته‌: (جا ئه‌وه‌ی حوکم داوه‌ری به‌و به‌رنامه‌یه‌ نه‌کات که‌ خوا دا‌یه‌زاندووه‌، ئا ئه‌وانه‌ بۆ باوه‌رن).

هه‌ر له‌م باره‌وه‌ ته‌ماشای ده‌ربهرینه‌کان بکه‌ن له‌باره‌ی رینگری (النهي) و رێپێدان (الاباحه)...

جا ئه‌م گۆرانیکارییه‌ له‌ ده‌ربهرین و دارشتنی جیا جیا به‌رگێکی پان و پۆری له‌وه‌یه‌ری جوانی و قه‌شه‌نگی به‌به‌ر قورئاندا کردووه‌، خوینه‌ره‌که‌ی هه‌ر چه‌ند بیه‌خوینیته‌وه‌و گۆیی بۆ بگریته‌ ئه‌وا ماندوو و بێزار نابیت.

ئهم فره‌ ده‌ربهرین و گۆرانیکاریه‌ وشه‌یه‌ هونه‌ریکه‌ له‌ هونه‌ره‌کانی ئیعه‌جازی شیوه‌یی (الأسلوبی).

**تایبه‌تمه‌ندی شه‌شهم:** قورئان کورتبیری و په‌وانبێژی و پوونپێژی به‌یه‌که‌وه‌ کۆکۆتیه‌وه‌، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی دوو ئامانجی نزیکن له‌ یه‌کتری و له‌ ئاخاوتنی هیچ یه‌کێک له‌ خه‌لکیدا کۆنابنه‌وه‌، به‌لکو ئاخاوتنی خه‌لکی یان کورتبیره‌ یاخود پوونپێژه‌.

کورتبیر (مجمّل)<sup>(۱)</sup>: ماناکه‌ی پوون نییه‌، وه‌ک: وشه‌ی (مختار) که‌ له‌ به‌ینی بکه‌رو به‌رکار دیت و ده‌چیت، هه‌روه‌ها وشه‌ی (القرء) که‌ هه‌م به‌ مانای خوین بێنین و هه‌میش به‌ مانای پاکژی دیت.

<sup>(۱)</sup> مجمّل: بریتییه‌ له‌وه‌ی که‌ به‌خودی ده‌ربهرینه‌که‌ مه‌به‌سته‌که‌ به‌دیار نه‌که‌وتووه‌، به‌لکو پێویستی به‌وه‌یه‌ هه‌ر له‌ خودی رسته‌ کورتبیره‌که‌دا به‌ ئاماره‌یه‌کی تر پوون بکریته‌وه‌، جا ئه‌مه‌: به‌هۆی که‌له‌که‌ بوونی واتای یه‌کسان وه‌ک هاوبه‌ش (مشترك). یاخود به‌هۆی نامۆیی ده‌ربهرینه‌که‌ وه‌ک

ده‌برپرسی روون (مبین): واتاکه‌ی روونه، پتویستی به‌روونکردنه‌وه‌ی تر نییه، مه‌به‌ستیکی سه‌ربه‌خۆ جیا له‌ ناوکۆ (سیاق)ی رسته‌که ده‌گه‌یه‌نیت، وه‌ک: ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا﴾ المائدة: ۳۸. واته: (ده‌ستی پیاوی دزو نافرته‌تی دز بپرن).

یان ئەوه‌تا وشه‌که مانایه‌کی روۆشی هه‌یه پتویستی به‌روۆشن کردنه‌وه نییه یاخود واتایه‌کی ناروونی هه‌یه پتویستی به‌روونکردنه‌وه‌یه. به‌لام ده‌بینین وشه‌ی قورئان واتاکه‌ی روونه، به‌شیوه‌یه‌ک که ده‌روون و نه‌فس ماندوو ناکات بۆ گه‌ران به‌دوای واتاو تووژینه‌وه کردن هه‌ر له‌یه‌که‌م ساتدا، ئەگه‌ر به‌تیرژی بۆی پروانیت، ئەوا مانای نوێی لیّ ده‌رده‌که‌وێت، که هه‌ر هه‌موویان راست و دروستن یان ده‌کریت راست و دروست بن. جا هه‌ر که زیاتر لیّ قوولبیه‌وه ئەوا زانیاری و نه‌یننی زیاتر بۆ ناشکرا ده‌بی‌ت به‌ ئەندازه‌ی ئەوه‌ی که تاجه‌ند راست ده‌پێکی له‌ تپروانینه‌که‌ت و تا چه‌ند ناماده‌باشیت تێدایه‌.

هه‌ر له‌به‌ر ئەم نه‌ینیه هه‌موو خاوه‌ن مه‌زه‌به‌کان به‌جیاوژی ئاراسته و په‌وتیانه‌وه، ئەوا ئەو شته‌یان له‌ قورئانی پیرۆزدا ده‌ستکه‌وت که چاره‌سه‌ری ده‌روونیانه. به‌لام وته‌ی مروۆ—وانییه، ئەگه‌ر ئەوان په‌نایان برده به‌ر روونکردنه‌وه‌ی مه‌به‌سته‌کانیان، ئەوا ده‌برپینه‌کانیان کورت ده‌رده‌چن و به‌و ئەندازه‌یه فراوان نابن که ده‌ستبده‌ن بۆ هه‌له‌ینجان و ته‌ئویل، ئەگه‌ر په‌ناشیان برده به‌ر کورتپیری ئەوا مه‌به‌سته‌کانیان به‌روونی ده‌رناکه‌وێت. ته‌نانه‌ت له‌وانه‌یه ئەو وتانه‌یان بن به‌ مه‌ته‌ل و خه‌لک به‌ ئاسانی تێیان نه‌گات.

وشه‌ی (هلوع) که واتاکه‌ی: (بریتیه له‌و که‌سه که له‌کاتی نا‌ئارامیدا که تووشی ناخۆشیه‌ک ده‌بی‌ت به‌خێرای ده‌روات، زۆر به‌خێرای کاری خێرو چاکه قه‌ده‌غه ده‌کات). یاخود به‌هۆی گۆرانی مانا رووکه‌شیه‌که‌ی بۆ ئەوه‌ی که نه‌ناسراوه وه‌ک نوێژ و زه‌کات و سوو (ریبا). پروانه: شرح التلویح علی التوضیح للتفتازانی ۱/۱۲۷.

### تاییه تمه ندی حهوتهم: کورتبیری قورشان له گهل پر واتایی دهربرینه کهی.

له قورشانى پیرۆزدا پروونکردنه وه کان مهبهستدارو کورتبیرن، بهوهی ئهو پیداوایستیهانى مرؤف دابین دهکهن که دهبنه هوکار بو پینمایى و هیدایهت، بهبى ئهوهی دهربرینه که له ماناکه زیاتر بیت یاخود دهقه که کهم و کورت بیت، لهوهی نه توانیت پیداوایستیهکانی هیدایهتدانى مرؤفایهتى بهرهو پینگهى راستى و پهوانى پهروهردگار دابین بکات. له گهل ئهوهشدا واتاکهى قورشان له وینهیهکی تهواو و کاملدا بهپروونی بهدهرکهوت. بۆیه (ابن عطية) وتویهتى: (نه گهر تهنها يهك بيژه و دهربرين له - قورشانى پیرۆزدا - لابدهين و دواتر بهناو زمانى عهرهبيدا بگهرين بو دۆزينهوهی وشهیهکی باشت، ئهوا دهستمان ناکهویت).

بهلام کهسانى پهوانبيژ لهناو خهلكدا، نه گهر ويستى گرنگى بدات به کورتبیری و دهربرینهکانى پوخت و کورت بن و خو دوور بگريت له زيادهو پاشاوهکانى ئاخواتن ئهوا پهنادهباته بهر کورتبیری له مانادا، لهوانهیه له کوژتايدا وتهکهى وهک مهتهل ليبيت. ههروهها نه گهر ويستى ماناکه بهتهواوی و بى کهموکورتى دهربريت، ئهوا پهنادهباته بهر دريژبیری، بو ئهوهی مهبهستهکهى بهبى کرچ و کالى و بهتهواوی دهربريت. نه گهر گریان داماننا کهسینکی پهوانبيژ بۆی کرا که له پرستهیهک یاخود دوو پرستهدا ئهو دوو مهبهستهی که کورتبیری و واتا بهخشی تهواوه بهدهست بينيت، ئهوا بيگومان له دواى ئهم يهك دوو پرستهیه ههر زوو ماندویتی و شهکەتى يهخه دهگريت له سهرتاپای وتهکانى تریدا ناتوانيت ئهم دوو مهبهسته بينکيت.

ئهوهی تهماشای بهرهههه می بههتترین شاعیرو نووسهرو وتاریژهکان بکات، زۆر به جوانی ئهمه می بهرچاو دهکویت، که تهنها له چهند دهربرين و ديژیکدا توانیویانه دهربرينیکی کوگیرو هم واتایهکی روشن بجهنهروو.

ههتا پیغه مبهريش (صلى الله عليه وسلم) سهربارى ئهوهی کووشه (جوامع الکلم) ی پیدرابوو، دهروون و دلێ به نووری پیغه مبهرايهتى پرووناك کرابووهوه، فهرمایشتهکانى زۆر

به‌رزتر بوون له وتە ی گشت مرۆڤه‌کان، که‌چی جیاوازییه‌کی زۆر هه‌یه له نێوان  
فه‌رمایشتی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) و قورئانی پیرۆز.

## ڕووی دووهم: ده‌سه‌لات و کاریگه‌ری قورئان و ده‌ستگرتنی به‌سه‌ر کۆی دل و ده‌روونه‌کان.

خوێنه‌ری قورئان بێ تاقه‌ت نابێت و بیسه‌ره‌که‌یشی لێی بێزار نابێت، به‌لکو هه‌رچه‌ند  
زیاتر گرنگی به‌ جوان خوێندنه‌که‌ی بدات ئەوا شیرینایه‌تیه‌که‌ی زیاتر ده‌بێت، زۆر  
دووباره‌کردنه‌وه‌که‌شی خۆشه‌ویستی بۆی زیاتر ده‌بێت، جا که ده‌نگی قورئان له ده‌رگای  
گوێیدا و پێی نایه ناو ئامرازی بیستن، ئەوا پوخته‌یه‌ک له چێژو شیرینایه‌تی ده‌خاته دل‌ه‌وه  
که به‌هۆیه‌وه دل‌ گوشار ده‌بێت و خوشی و موژده به‌ده‌روونه‌کان ده‌به‌خشێت<sup>(١)</sup>.  
**به‌لکه:**

١- شه‌وانه سه‌رانی کوفر به‌ په‌نهانی و به‌شله‌ژاوی، پێخه‌فیان پشتگۆی ده‌خست و تام  
و چێژی نووستنیان فه‌رامۆش ده‌کرد، بۆ ئەوه‌ی گۆی بگرن له قورئان خوێندنێ پێغه‌مبه‌ر  
(صلی الله علیه وسلم) له شه‌وو نوێژه‌دا یان له نوێژی به‌یانیدا، به‌م گۆیگرته‌ دل و  
ده‌روونیان خۆش و ئاسووده ده‌بوون.

زوه‌ری ده‌لی: ئەبو جه‌هل و ئەبو سو‌فیان و ئەخنه‌سی کورێ شریق شه‌وێک ده‌چن بۆ  
ئەوه‌ی گۆی له قورئان خوێندنه‌که‌ی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) بگرن، پێغه‌مبه‌ریش  
(صلی الله علیه وسلم) له مالێ خۆیدا سه‌رگه‌رمی شه‌و نوێژه، جا هه‌ر یه‌کیکیان له شوێنێک  
دانیشتون و گۆیان هه‌ل‌خستوه، هه‌یچ کامیشیان به‌شوێنی ئەوه‌ی تری نه‌زانیوه، تا

<sup>(١)</sup> الشفا ٢٧٣/١ و ٢٧٦ و الاتقان ٧١٩ نقلًا عنه و عن غيره. سبل الهدى والرشاد ٥٨٧/٩، علم  
أصول الفقه لعبد الوهاب خلاف ٣١. خه‌تابی وتیه‌تی: ده‌لیم ڕوویکی تر هه‌یه له نێعجازی  
قورئان، که خه‌لکی پشتیان تێک‌ردوه ته‌نها چهند خه‌لکیکی رێبه‌رو تاک و توکیک ده‌یزانن،  
ئەویش بریتیه له کاریگه‌ری قورئان له‌سه‌ر دل‌ه‌کان.... / پروانه: ثلاث رسائل في اعجاز القرآن ٧٠.



سپێدە ی بەیانی گۆتیان هەڵخستووە، دواتر پۆشتوونەو، بەلام کە لە پێگادا یەکتریان بینیوە، هەر کامێک لۆمەو سەرکۆنە ی شەوی دیکە ی کردووە، بەیەکتەریشیان وتووە: با جاریکی دیکە شتی وا دووبارە نەبیستووە، چونکە ئەگەر بێ عەقل و کەم فامەکانمان بەو شتە بزانیان گومان دەکەوێتە دڵیانەو و وادەزانیان کە ئێمەش کاریگەر بووینە بە (موحەممەد)، دوا ی دەپۆن.

پاشان بۆ شەوی دووهم بەهەمان شیوە هەر یەکە هاتەو شۆینەکە ی خۆی، دووبارە گۆتیان هەڵخست بۆ قورئان خوێندنی پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم)، تا سپێدە ی بەیانی، دواتر پۆشتوونەو، لە پێگادا بەیەکتەر دەگەنەو، بەهەمان جۆری شەوی یەکەم قسە بەیەکتەر دەڵێن و دەپۆن.

هەر وەها کاتێک شەوی سێهەم هات، هەر یەکتەک لە ناوبراوان، شۆینی خۆی گرتەو و گۆتی هەڵخست بۆ قورئان خوێندنی پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم)، تا سپێدە ی بەیانی، دواتر پۆشتن، سێبارە لە پێگادا یەکتریان بینیوە، وتیان: پەیمان لە گەڵ یەکتەر دەبەستین، کە جاریکی دی ئەو دووبارە نەکەینەو، پاشان پۆشتنەو.

کاتێک بوو بەیانی ئەخنەسی کۆری شریک گۆچانەکە ی دەست دەدات و دەچێ بۆ لای ئەبو سوفیان لە مالتی خۆی پێی دەڵێ: هەوالم پێدە ئە ی ئەبو حەزەلە رات چییە دەربارە ی ئەو ی کە لە (موحەممەد) ت بیست؟! ئەویش دەڵێ ئەبو سەعلەبە سوێند بەخوا هەندێ شتم بیست تێی گەیشتم و مەبەستە کەشم زانی، هەندێ شتیشم بیست کە تێی نەگەیشتم و نەشم زانی مەبەستی چییە؟!

ئەخنەس دەڵێ: سوێند بەو ی کە تۆ سوێندت پێ خوارد منیش بەهەمان شیوە. وای ئەخنەس لەلای ئەبو سوفیان هەڵدەست و دەچێ بۆ لای ئەبو جەهل لە مالتی خۆیدا و پێی دەڵێت:

ئەبو حەکەم تۆ رات چییە دەربارە ی ئەو ی کە لە موحەممەد ت بیست؟ ئەبو جەهل دەڵێت: چیم بیست و رام چی بیست؟ ئێمە و ئەو ی عەبدومەناف لەسەر برا گەورایەتی و قسە پۆشتوویەتی پێشپێکیان بوو، ئەوان خواردنیان بەخشیو، ئێمەش خواردمان

بەخشىۋە، ئەوان يارمەتى لىقەۋماۋانىيان داۋە، ئىمەش يارمەتىمان داۋن، ئەوان مالىيان بەخشىۋە، بەھەمان شىۋە ئىمەش ۋامان كىرۋە، ھەتا كاتىك ۋامان لىتھات ئىمەۋ ئەوان ھاۋسەنگ بىن، ۋەك دوو ئەسپ كە پىشېرىكىتى پى دەكرى، لەيەك ئاستدان ۋ ھىچ كامىيان پىش ئەۋەى دى ناكاتەۋە، نەۋەى عەبدومەناف وتيان: ئىمە پىغەمبەرىكىمان ھەيە سىروش لە ئاسمانەۋە بۇ دىتە خوار، جا ئىمە پىغەمبەرىكى ۋا لە كوى بىنن؟ سۆيىند بەخوا ھەرگىز باۋەرى پى ناهىتىن ۋ بەپاستى نازانىن، دوايى ئەخنەسى كوپى شىرىق بەجىتى دەھىلەت<sup>(۱)</sup>.

۲- ۋەلىدى كوپى موعەپرە ھاتۆتە لاي پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم)، پىغەمبەرىش (صلى الله عليه وسلم) قورئانى بەسەردا دەخوئىندەۋە، ۋەك ئەۋەى دلى ۋەلىد نەرم بوويىت بۇ قورئان، ئەم ھەۋالە گەيشتە ئەبو جەھل. ئەبو جەھل) ھاتە لاي پىتى وت: ئەى مامە ھۆزەكەت بۇچوونىيان ۋايە كە ھەندى لە مال ۋ سامان كۆ بىكەنەۋە بۇ تۆ، ئەگەر بىجىتە لاي موحەممەد بۇ ئەۋەى ئەۋ شتەى پى فرىبەدى كە ۋەرىگرتوۋە.

ۋتى: قورەيش دەزانى كەمن يەكىكم لە كەسە دەۋلەمەندەكان. ئەبو جەھل ۋتى: قەسەكى لەبارەۋە بىكە تا ھۆزەكەت بزانىت كە تۆش بانگەۋازى موحەممەد پەتكر دۆتەۋە بە پەسەندى نازانى. ۋتى: چى بلىم، سۆيىند بەخوا ھىچ يەكىك لە ئىۋە شارەزاتر نىيە لە من سەبارەت بە شىعەر، ئەمە نە ھۆزراۋە ھۆنىنەۋە نە چامەيە، شىعەرى جىۋكەكانىش نىيە، بەخوا بەھىچ جۆرىك لەۋ جۆرانە ناچىت كە دەۋترىت، لە راستىدا قەسەكى شىرىنايەتىەكى تابىەتى

<sup>(۱)</sup> السيرة النبوية لابن كثير ۱/ ۵۰۵-۵۰۶ (وهي من كتابه البداية والنهاية)، ورواية الزهري نقلها ابن كثير ن البيهقي عن الحاكم بسنده إلى الزهري. وهذا في سيرة ابن هشام ۶۶/۲، المطبوعة مع روضة الأنف، تحقيق: طه عبدالرؤوف سعد، سبل الهدى والرشاد ۴۷۰/۲.

ههیه و بناغهی زۆر فراوان و تۆکمهییه و ههر قسهکهی سهردهکهوی و هیچ شتیك ناتوانیت بهسهریدا زال بیت و ئهو شتانهی لهژیریدان تهختیان دهکات.

پیی وت: هۆزهکهت لیت پازی نابن تا تۆمهت و شتیکی بۆ ههلهبهستیت.

ئهویش وتی: ماوهم بده تا بیر بکهمهوه، کاتیك تهواو بوو له بیرکردنهوهکهی، وتی: ئهمه جادوویهکی کاریگهرو کاریکهره، کار له بهرامبهردهکات و بهرامبهروهریدهگریت، لهبهر ئهمه ئهم ئایهتههاته خوارهوه: ﴿ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا﴾ المدثر: ۱۱. (۱) واته: (واز لهمن و ئهو کهسه بهینه که بهتهنهایی دروستم کردوه "و هیچی نهبووه").

ههروهها ئهم بهسهرهاته چهند گێرانهوهیهکی ههن و بهچهند ریگهیهکی جیاواز هاتوه (۲)، له ههنديکیاندا هاتوه وهك ئهوهی (قورئویی) هیناویهتی که وهلید وتیهتی: (... ئهم قسهیه سهردهکهوی و هیچ شتیك ناتوانیت بهسهریدا زال بیت، مرۆف ناتوانیت ئهو جۆره قسهیه بکات)، کاتیك قوریش هاتن بۆ لای (وهلید) پێیان وت: (ئهم قسهیه چییه؟ "ولید" کهمیک وهستا و بیری کردهوهو پروی گرژ بوو، وتی: تهنها جادووگهریکه، نابینن بهو قسانهی ژن و میرد و مندال و کۆیلهکان لیک جیا دهکاتهوه؟. خوای گهوره ئهم ئایهتانهی نارد ههروه وهك بهریهرچی (وهلید) ههروهك دهفرموویت: ﴿إِنَّهُ فَعَّرَ وَفَدَّرَ

﴿۱۸﴾ فَقِيلَ كَيْفَ فَعَّرَ ﴿۱۹﴾ ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ فَدَّرَ ﴿۲۰﴾ ثُمَّ نَظَرَ ﴿۲۱﴾ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿۲۲﴾ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ﴿۲۳﴾ فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُؤْتَرٌ ﴿۲۴﴾ إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿۲۵﴾ سَأُضْلِيهِ سَقَرٌ ﴿۲۶﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرٌ ﴿۲۷﴾

﴿۲۷﴾ المدثر: ۱۸-۲۷. واته: (بهراستی ئهو بیری کردهوهو پهيامهکهی ههلهسنگاند "بهلام ههلهیه". بهکوشت چی و سهرهوه نگوون بیت، چۆن ههلهسنگاندنیکی کرد. پاشان ههر

(۱) لباب النقول في أسباب النزول للسيوطي في أسباب نزول الآية ۱۱ سورة المدثر. والرواية أخرجه الحاكم وصححها عن ابن عباس (رضي الله عنهما)، وإسنادها صحيح على شرط البخاري.

(۲) بروانه ئهم سهرچاوانه: السيرة النبوية لابن كثير ۱/ ۴۹۸- ۵۰۱، سيرة ابن هشام ۱۱/ ۲، تفسير القرطبي ۱۰/ ۶۸۶۵- ۶۸۶۶، الشفا ۱/ ۲۶۲، تفسير ابن كثير ۴/ ۴۴۲- ۴۴۳.

بہ کوشت چیّ بۆ خۆی و ھەلسەنگاندنیک کہ کردی بۆ قورئان. ئینجا بیرى لیکردەووە و ورد بوووەو تەماشای دەوروبەری کرد. ئینجا ناوچاوی ھیناوەو یەك و رەش داگیرسا. پاشان پرووی وەرگیرا و خۆی بەزلزانی. بەھەموو عەقڵیەو وەتی!! ئەم قورئانە جگە لە جادوو نەبێت کہ وەرەگیرێت ھێچى تر نییە!! ئەمە ھەر قەسەى بەشەرەو ھێچى تر؟! "ئەو بى ویزدانە بەسەر یەو نەچیت" دەبێت بیگە یەغە دۆزەخ. جا تۆ نازانیت دۆزەخ چییە؟.

۳- لە (عتبە) ی کورێ (ربیعە) ھوہ ھاتوو، کہ لە گەل پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) دواوە لەبارەى ئەو ئایینەى ھیناویەتى و ناکۆکە لە گەل ئایینى ھۆزەکەى، جا بەم ھۆیە پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) ئەم ئایەتانەى ﴿حَمَّ تَنْزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ﴿كَتَبُ فُصِّلَتْ﴾ تا ئایەتى ۱۳: ﴿فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِّثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ﴾ فصلت: ۱۳. واتە: (جا ئەگەر لە گەل ئەم ھەموو باسى دەسەلات و توانایی و زانایی خواى گەورەدا پشتیان ھەلکردو گوتیان نەگرت، پێیان بڵێ: من ئاگادارتان دەکەم لەوہى شریخە و بروسکە و کارەساتیکتان بەسەر بێت، وەك ئەوہى کہ بەسەر عاد و سەمود ھات). لەم ھالەتەدا (عوتبە) دەمى پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) گرت و پەناى بۆ برد بە خزمایەتى و سویندیدا، بەوہى وازى لى بێنیت، بەم ھۆیە (عوتبە) نەچووہ لای خانەوادەکەى و خۆى لەوان بەدوور گرت<sup>(۱)</sup>.

ھەر وەھا لە گێرانەوہیەکی تردا ھاتوو: پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) قورئانى دەخویند و (عوتبە) ش گوتى بۆ دەگرت و ھەر دوو دەستەکانیشى لە دواى پشتیەوہ دانابوو و پالتى پێدابوو، تا گەیشتە شوینى سوژدە لەو سورپەتەدا، دواى پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) سووژدەى برد، (عوتبە) نەیزانى چ وەلامیکى بداتەوہ، دواتر گەراپەوہ ناو

(۱) السيرة النبوية لابن كثير ۵۰۲/۱.

خانه‌واده‌کە‌ی و نه‌چوو‌ه ناو هه‌زه‌کە‌ی تا خۆ‌یان نه‌هاتن بۆ‌ لای، (عوتبه) داوای لی‌بور‌دنی لی‌کردن و وتی: سویند به‌خوا قسه‌یه‌کم بیست هه‌رگیز پی‌شتر شتی وام نه‌بیستوه، بۆ‌یه نه‌مزانی چی پی‌بلی‌م<sup>(۱)</sup>.

لہ گیرانہ وہیہ کی تردا ہاتوہ.

دواتر (عوتبه) هه‌ئساو به‌رهو لای هاوه‌له‌کانی، به‌یه‌کتریان وت: سویند به‌خوا ده‌خوین (ئهبو وه‌لید) به‌روویکی جیاواز له‌وه‌ی پیتی چووه لای گه‌رایه‌وه، کاتیك له‌لای دانیشتن، وتیان: ئه‌ی (ئهبو وه‌لید) چیت بئه‌ه؟

وتی: سویند به خوا قسه‌یه کم بیست هه‌رگیز پیشت شتی وام نه‌بیستوه، به‌خوا نه  
شعره، نه جادویه، نه فالچی‌تییه، نه‌ی کۆمه‌لی قورپه‌یش به‌قسم بکه‌ن و بیخه‌نه  
نه‌ستۆم، له‌و پیاوه له‌ کاره‌که‌ی بگه‌رێن و هه‌قتان به‌سه‌ریه‌وه نه‌بیٔ، سویند به‌خوا نه‌و  
قسه‌یه‌ی لیم بیست هه‌والئیکی مه‌زنی ده‌بیٔ، جا نه‌گه‌ر عه‌ره‌ب (واته: جگه له ئیوه‌ی  
قورپه‌یش)<sup>(٧)</sup> فه‌وتاندیان، نه‌وه به‌هۆی غه‌یری خۆتانه‌وه له‌ کۆلتان بوه‌ته‌وه، به‌لام نه‌گه‌ر  
به‌سه‌ر عه‌ره‌بدا سه‌ر بکه‌ویٔ، نه‌وه مولکی نه‌و هی ئیویه و ده‌سه‌لاتی نه‌و هی ئیویه،  
ئۆوه به‌هۆیه‌وه به‌خته‌وه‌رتین که‌س ده‌بن.

وتیان: ئەی (ئەبو وەلید) بەخوا بەزمانی خوێ جادووی لێکردووی!.

ئەبو ولید وتی: ئەمە رای منە لەبارەییەو و خوشتان چیتان پێی باشە وایکەن! (۳).

عوتبه‌ی کورپی په‌بیعه‌ی کورپی عه‌بدوشه‌مسی کورپی عه‌بدومه‌ناف له‌وانه‌ بوو که به کافری له‌ جه‌نگم به‌دردا کوژرا.

۴- ئىبن سەئىد نەسەبىي دەيدىكى (شورەيى كورى عبەيد) گىراھىيە تىيە،

**وتویہ تی:**

(١) الشفا ١/٢٧٤-٢٧٥.

(۲) خۆم زیادم کردووه. (وهه رگێر).

(٢) السيرة النبوة لابن كثير ١/٥٠٤-٥٠٥.

عومهری کوری خه تتاب وتویه تی: چوومه دهر به دوای پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) که وتم - پیش نه وهی موسلمان بم - بینیم پیش من گه یشتووه ته مزگه وت، منیش له پشتیه وه راوه ستام، پیغه مبهری (صلی الله علیه وسلم) دهستی به قورئان خویندن کرد به خویندنی سوپه تی (الحاقه)، منیش سهرم سوپه ما له ریکستن و نهو چۆنیه تیه ی قورئانی پی هۆنراوه ته وه، وتم: سویند به خوا نه م کابرایه شاعیر و هونه رمهنده، ههروه که قوره ییش نه م ناوو ناوه یان بو هه لبه ستبوو، جا پیغه مبهری (صلی الله علیه وسلم) نه م ئایه ته ی خویند: ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿١﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ ﴿٢﴾﴾ ٤٠ - ٤١. واته: (به راستی نه م قورئانه له زاری پیغه مبهری کی به ریزه وه پیتان راده گه یه نریت. دلنیا بن که نه م قورئانه گوفتاری شاعیر نییه، نه وه بو زور که متان باوه دهینن؟!). ئیمامی عمر ده لیت: وتم: نه م کابرایه فالچییه، زانی چی له دهرووندا هیه، نه م ئایه ته ی خوینده وه: ﴿وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ قَلِيلًا مَّا نَذْكَرُونَ﴾ الحاقه: ٤٢، تا کوتایی سوپه ته که. واته: (گوفتاری فالچی و زیوانیش نییه، نه وه بو زور که متان یاده وهری وهرده گرن).

به م هویه ئیسلام هه موو شوین و پیگه یه کی له دلی مندا داگیر کرد<sup>(١)</sup>.

٥- ئیسلام بوونی عومهری کوری خه تتاب (ره زای خوی لیبت)، پوخته ی گیرانه وه که (ئین ئیسحاق) له کتیه کهیدا (السیره) به م شیوه یه ی هیناوه: عومهری کوری خه تتاب (خوا لیتی رازی بیت) به رق و توپه یه کی زوره وه شمشیره که ی له کالانی ده رهیناوه و به ره و پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) و هاوه لانی به ریکه وت که له مالی کدا به یه که وه کو ببوونه وه له نزیک (صفا).

ئینجا نوعیمی کوری عه بدول له رینگه دا به عومهر ده گات و پیی ده لیت بو کوی ده چیت؟ عومهریش مبهستی خوی پیی راده گه یه نیت. نه ویش هۆشدار ی ده داته عومهر له هه مبهری (به نی عه بدومه ناف)، ده لیت تو چاره سهری مالی خۆت بکه! (مبهستی له:

<sup>(١)</sup> الروض الأنف ٩٩/٢ - ١٠٠.

سه‌عیدی کورپی زیدی کورپه‌مام و زاواکه‌ی، هه‌روه‌ها خوشکه‌که‌ی فاتیمه‌ی کچی خه‌تاب که ژنی سه‌عیده) هه‌لگه‌پاونه‌ته‌وه له ئایینی باوو باپیرانیان.

پاسته‌وخۆ دوا‌ی بیستنی نه‌مه عومهر ده‌چیتته لایان و گوئی لیده‌بیته که خه‌بابی کورپی نه‌رت قورشان به‌سه‌ر هه‌ردووکیاندا ده‌خوینیتته‌وه، بۆیه (عومهر پالیک به‌ ده‌رگا‌که‌وه ده‌نیت و ده‌چیتته ژوره‌وه‌وه له سه‌عیدی زاوای و فاتیمه‌ی خوشکی ده‌دات و له‌گه‌ل لیدانه‌که فاتیمه که‌میك بریندار ده‌بیته، دواتر نه‌و په‌ره‌ی قورشانه‌که‌ی تیدا نووسرا بوو وه‌رده‌گریته - دوا‌ی گفتوگو کردنیان - که سوپه‌تی "طه"ی تیدا نووسرابوو، کاتیک هه‌ندیکی خوینده‌وه وتی: ئای نه‌و فه‌رمایشته چهند به‌رزو پیروژه.

دواتر چوو له‌ی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) شایه‌قان دینی و موسلمان بوونی خو‌ی راده‌گه‌یه‌نیت، پیغه‌مبه‌ریش (صلی الله علیه وسلم) (الله اکبر) ده‌کات به‌مه‌ش هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ده‌زانن که (عومهر) موسلمان بووه.

له‌ گێرانه‌وه‌یه‌کی تر دا هاتوه: که (عومهر) وتویه‌تی: (کاتیک قورشانم بیست دلم بو‌ی نه‌رم بوو و گریان دا‌یگرتم نه‌مه‌ش وایکرد بیمه‌ ناو ئیسلامه‌وه)<sup>(۱)</sup>.

چهند گێرانه‌وه‌ی تر هه‌ن، هه‌ر هه‌مووشیان کۆکن له‌سه‌ر نه‌وه‌ی عومهر (ره‌زای خوای لیبت) کاتیک موسلمان بووه گوئیستی هه‌ندی له‌ نایته‌کانی قورشانی پیروژ له‌ سوپه‌تی (طه) بووه.

۶- هاوبه‌ش دانه‌ران کۆلیان نه‌دا و تیده‌کۆشان له‌ ریگه‌ گرتن له‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) چیر قورشان له‌ناو که‌عبه و شوینی قه‌ره‌بالغ و بازاره‌کاندا نه‌خوینیت، ته‌نانه‌ت نامۆژگاری خه‌لکیان ده‌کرد که گو‌ی بۆ پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) نه‌گرن، خوای گه‌وره له‌باره‌ی نه‌و هاوبه‌ش دانه‌رانه فه‌رمویه‌تی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ﴾ فصلت: ۲۶. واته: (بێ باوه‌ران ده‌یانوت: گو‌ی مه‌گرن بۆ نه‌م قورشانه و بیکه‌ن به‌گاله و هه‌راو هۆریا بۆ نه‌وه‌ی ئیوه‌ زال بن و بیبه‌نه‌وه). تا

<sup>(۱)</sup> سیره ابن هشام ۹۵/۲-۹۷، السیره النبویه لان کثیر ۳۹-۳۲/۲، بیان إعجاز القرآن للخطابي ۷۰.

هاوبه شدن هراڤ گویی بۆ نه گرن، چونکه نه گهر گوی بۆ قورئان بگرن نه وا گه ورهیی و پیڤه قورئانیان بۆ به ده ر ده که ویت به مهش دینه ناو ئیسلامه وه موسلمان ده بن.

۷- نه بو به کر (خوا لیتی رازی بیت) کاتیک قورئانی ده خویند، خوی بۆ نه ده گرا و ده گرا، منداڵ و نافره تان له ده وری کۆده بوونه وه گوئیان بۆ ده گرت و چیتیان لیوه رده گرت و پیتی کاریگهر ده بوون، نه مهش وای له قورپیش کرد که رینگری بکه ن، له وهی أبوبکر نویت له ناو که عبه دا بکات، دواتر أبوبکر له مالتی خوی نویت که ی ده کرد، له ویش خه لک ههر گویی بۆ ده گرت و قورپیش هه ولتی رینگتنی ده دا<sup>(۱)</sup>.

۸- کاتیک پیڤه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)، له کاتی حه جدا قورئانی خوینده وه، به سه ر چه ند که سیك له پشتیوانان (انصار)، نه وا چه ند که سه که، باوه ریان پیتی هینا و کاتی گه رانه وه بۆ شاری مه دینه، نایینی خویان ئاشکرا کرد، به مهش وای لیها ت مالتیک له ماله کان نه ما که قورئانی تیدا نه بیت.

له هه ندی که س گێردرا وه ته وه که وتویانه: شارو ولاته کان به شمشیر رزگار کران، به لام شاری مه دینه به قورئان رزگار کرا<sup>(۲)</sup>.

۹- له که سیکی نه صرانی گێردرا وه ته وه، که به لای قورئان خوینیکدا چوه - قورئانی به ده نگ ده خویند - که سه نه صرانی که را وه ستا وه گریا وه، پیتی وترا: بۆچی ده گرای؟ وتی: بۆ نه و خه مناکی و بریقهی ریکخستن و جوانی تو که مه یه که ی قورئان<sup>(۳)</sup>.

جا مه به ست له خه مناکی بریتییه له و خه فه ته ی که به هوی بیستنی قورئان تووشی بووه، که به هوییه وه دلی له ت و جهسته ی ملکه چ بووه.

<sup>(۱)</sup> فهرموده ی: نه بو به کر (خوا لیتی رازی بیت) کاتیک قورئانی ده خویند.. تا: صحیح البخاری: ۶۳ کتاب مناقب الأنصار، باب هجرة النبي (صلی الله علیه وسلم) وأصحابه إلى المدينة، رقم ۳۹۰۵، عن عائشة (رضي الله عنها).

<sup>(۲)</sup> بیان اعجاز القرآن ۷۱.

<sup>(۳)</sup> الشفا ۱/ ۲۷۴.



مه‌به‌ستیشی له بریقه‌داری ریک‌خستن بریتیه له شیوازی هۆنرانه‌وه‌ی قورئان و ریک هاتنه‌وه‌ی وشه و واتا‌کانی له‌گه‌ڵ یه‌کترا.

۱۰- نه‌بو عوبه‌ید باسی کردووه که عه‌ره‌بیکی ده‌شته‌کی گۆبیستی پیاویک بوو که ئهم ئایه‌ته‌ی ده‌خویند: ﴿فَأَصْدَعُ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضُ عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾ الحجر: ۹۴. واته: (هه‌ر فه‌رمانیکت پێدراوه "ئه‌ی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) به ریک و پیک "ئه‌نجامی بده‌و گۆی مه‌ده به بوختان و ره‌فتاری موشریک و هاوه‌لگه‌ران). راسته‌وخۆ عه‌ره‌به‌که سوژده‌ی برد، وتی: له‌به‌ر په‌وانبێژییه‌که‌ی سوژده‌م برد<sup>(۱)</sup>.

۱۱- یه‌کێک گۆیی له که‌سیک بوو که ئهم ئایه‌ته‌ی ده‌خویند: ﴿فَأَصْدَعُ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضُ عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾ یوسف: ۸۰. واته: (ئینجا کاتیک که نا ئومید بوون له پاشا، له که‌ناری‌که‌وه بو‌خۆیان ده‌ستیان کرد به چه‌و را گۆرینه‌وه). وتی: گه‌واهی و شایه‌تی ده‌ده‌م که هیچ به‌دییه‌تێراویک ناتوانیت قسه‌ی له‌و شیوه‌یه بکات<sup>(۲)</sup>.

۱۲- جوبه‌یری کۆری موتعیم گۆیی له پینغه‌مبه‌ر بوو (صلی الله علیه وسلم) کاتیک سوپه‌تی (الطور) ی له نوژی شیوان (مغرب) دا ده‌خویند، کاتیک گه‌یشه ئهم ئایه‌ته: ﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ﴾ (۳۷) ﴿أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُفْقَهُونَ﴾ (۳۸) ﴿أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَيْكِ أَمْ هُمُ الْمُصْطَفُونَ﴾ (۳۹) الطور: ۳۵ - ۳۷. واته (ئایا ئه‌وانه به‌بی هیچ شتی، هیچ هۆیه‌ک، هاتونه‌ته‌ کایه‌وه؟! یان هه‌ر خۆیان دروستکارن؟! یان ئه‌و بی باوه‌رانه ئاسمانه‌کان و زه‌ویان دروستکردووه؟ نه‌خێر ئه‌وانه هه‌ر دُنیا نابن. یان ئه‌وه‌یه گه‌نجینه‌ی رزق و رۆزیه‌کانی په‌روه‌ردگاری تۆیان به‌ده‌سته؟! تا ئاوا بو‌یرو له خوا یاخی بن). جوبه‌یر وتی: زۆر نه‌مابوو دلم بفریت. له گێرانه‌وه‌یه‌کی تر دا هاتوو: ئه‌وه یه‌که‌م شت بوو که ئیمانی له دلی مندا جیگیر کرد<sup>(۳)</sup>.

(۱) الشفا ۲۶۲/۱، سبل الهدی والرشاد ۵۷۸/۹.

(۲) هه‌ردوو سه‌رچاوه‌که‌ی پێشوو.

(۳) الشفا ۲۷۴/۱.

هه‌روه‌ها نه‌بو عوبه‌ید و تویه‌تی:

که جوبه‌یر و تویه‌تی: (وه‌ک نه‌وه‌ی دلم هه‌ژینراوه) کاتی‌ک گوییستی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) بوو که له‌ نوێه‌که‌یدا له‌ گه‌ل هه‌وه‌لانی ده‌یکرد نه‌م نایه‌تانه‌ی ده‌خویند: ﴿إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ﴾ ﴿مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ﴾ الطور: ۷ - ۸. <sup>(۱)</sup> واته‌: (به‌راستی سزاو ئازاری په‌روه‌ردگاری تو نه‌ی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) هه‌ر پێش دیت. که‌سیش ناتوانیت به‌ری بگریت و ده‌ستی پێه‌ بنیت و نه‌هیلیت).

۱۳- له‌ هه‌ندئێ که‌س گێڕدراوه‌ته‌وه‌ که‌ نه‌گه‌ر قورئانی به‌ده‌سته‌وه‌ بگرته‌یه‌، نه‌وا له‌به‌ر گه‌وره‌یی و شکۆداری قورئان پاسته‌وخۆ له‌خۆده‌چوو (ده‌بوورایه‌وه‌) <sup>(۲)</sup>.

هه‌ندئێ له‌ پیاوچاکان: کاتی‌ک قورئان ده‌خوینرا ده‌چوونه‌ حاله‌تیکی ویژدانی به‌رزه‌وه‌و هه‌واریان لێ هه‌لده‌ستا، جاری واش هه‌بوو سه‌ری ده‌کیشا بۆ له‌خۆچوون و جل دراندن، وێنه‌ی نه‌و حاله‌تانه‌ش به‌ ناپه‌سه‌ند دانانرێن. هه‌ر که‌سی‌ک تاه‌ی نه‌کردیت نازانیت <sup>(۳)</sup>.

۱۴- هه‌ندێک که‌س له‌گه‌ل بیستنی چه‌ند نایه‌تیکی قورئان پاسته‌وخۆ مه‌ردوون، چه‌ندین کتیب و دانراوی تایبه‌ت له‌باره‌ی نه‌و که‌سانه‌ دانراوه‌ <sup>(۴)</sup>.

نونه‌ی له‌و جوژه‌ گه‌له‌ک زۆرن ماوه‌ پێگه‌ نادات به‌ دوورو درێژی له‌باره‌یه‌وه‌ بدوین. نه‌مه‌ کاریگه‌ریه‌کی تایبه‌تی هه‌یه‌ له‌سه‌ر که‌سانی زمانزان و په‌وانبیژ، نه‌گه‌رچی ئێمه‌ هه‌ستی پێنه‌که‌ین له‌به‌ر زالبوونی زمانی بێگانه‌ و بلأوبوونه‌وه‌ی نه‌ شاره‌زایی به‌ زمانی

فهرموده‌ی: زۆر نه‌مابوو دلم بفریت... تاد: صحیح البخاری: ۶۵ کتاب التفسیر - سورة الطور، ۱ باب، رقم ۴۸۵۴ عن جبر بن مطعم.

فهرموده‌ی: یه‌که‌م شت بوو له‌ دلمد جێگیر بوو... تاد: صحیح البخاری: ۶۴ کتاب المغازی، ۱۲ باب، رقم ۴۰۲۳ عن جبر بن مطعم.

<sup>(۱)</sup> الأموال لأبي عبيد القاسم بن سلام ۱۶۴.

<sup>(۲)</sup> معترك الأقران في إعجاز القرآن للسيوطي ۱/ ۲۴۴.

<sup>(۳)</sup> نسيم الرياض ۲/ ۵۲۴.

<sup>(۴)</sup> البرهان للزركشي ۲/ ۱۰۶، الاتقان للسيوطي ۲/ ۱۲۳.

عه‌ره‌بی له‌ناو خودی عه‌ره‌به‌کان، به‌لام کاتی‌ک قورئان دابه‌زی نه‌یانتوانی پروبه‌پرووی ببه‌نوه به‌لکو به‌پێچه‌وانه‌وه چی‌زو تامی شیرینه‌یه‌که‌یان کرد، ئه‌مه‌ش ئه‌وانی هه‌ل‌نا بو باوه‌ر هه‌نان به‌قورئانی پیرۆز.

ته‌نانه‌ت یه‌کێک له‌سیفه‌ته‌کانی هاوه‌لان - خوا لی‌یان رازی بی‌ت - ئه‌وه‌بووه که ئه‌گه‌ر که‌سی‌ک به‌شه‌و به‌لای ماله‌کانی ئه‌واندا گوزهری بکردایه، ده‌نگی‌کی وه‌ک ده‌نگی می‌شه هه‌نگی ده‌بیست له‌به‌ر خویندنه‌وه‌ی قورئان.

ته‌نانه‌ت هاوه‌ل هه‌بووه که هه‌موو شه‌وه‌که‌ی بی‌دار کردوه‌ته‌وه، تا وای لی‌هاته‌وه خه‌زانه‌کانیان سکا‌ل‌ایان کردوه له‌لای پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم).

هاوه‌ل‌یش هه‌بووه شه‌وی بی‌دار ده‌کرده‌وه به‌یه‌ک ئایه‌ت، که له‌سه‌ر یه‌ک ده‌یخوینده‌وه و لی‌ ورد ده‌بووه‌وه.

له‌هه‌موو کاتی‌کدا قورئانیان ده‌خویند، چ به‌راوه‌ستان یاخود به‌دانیشه‌نه‌وه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووی‌ت: ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَكَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ آل عمران: ١٩١. واته: (ئه‌وانه‌ی یادی خوا ده‌که‌ن له‌کاتی‌کدا که به‌پێوه‌ن یان دانیشه‌تون یاخود راکشاون "له‌هیچ حاله‌تی‌کدا یادی ئه‌و زاته‌فه‌رامۆش ناکه‌ن"، هه‌میشه‌بیر ده‌که‌نه‌وه له‌دروست بوونی ئاسمان و زه‌وی).

هاوه‌لان له‌کاتی خویندنه‌وه‌ی قورئاندا ته‌زوو به‌پێستی‌اندا ده‌هات، خوای گه‌وره له‌وباره‌وه ده‌فه‌رمووی‌ت: ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَكَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ الزمر: ٢٣.<sup>(١)</sup> واته: (خوا جل جلاله‌ جوانترین و پیرۆزترین فه‌رمایشی ناردۆته‌خواره‌وه که ئه‌م قورئانه‌یه، "له‌جوانی داپه‌شتیدا" بابه‌ته‌کانی له‌یه‌ک ده‌چن، هه‌ندیک باسی‌شی به‌شی‌وازی جیا‌واز تیا‌دا دووباره‌بو‌ته‌وه، جا کارکردی ئه‌م قورئانه ئه‌وه‌یه که: ته‌زوو ده‌هه‌ییت به‌گیان و پێستی ئه‌و که‌سانه‌دا که ترسی په‌روه‌ردگاریان له‌دل

<sup>(١)</sup> الوحي المحمدي ١٢٢.

و دهرووندا ههیه، پاشان گیان و پیست و دلیان نهرم و ناماده و چالاک دهبیست بۆ یادی خواو خواپهرستی).

ههروهها نهصمهعی گپراویهتیوه که گوئی له وتهی کهنیزهکیک بووهو بۆیه پیتی وتوه: "خوا بتکوژیت، بهراستی وتهکهت لهوپهری رهوانیژیادیه؟ کهنیزهکesh وتی: ئایا نههم وتهیهو هاوینهکانی بهرهوان دادهنرین، لهپاش نهو رهوانیژیادیه که لهم فرمایشتهی خوا ههیه: ﴿وَاَوْحَيْنَا اِلَىٰ اِمْرِ مُوسٰی اَنْ اَرْضِعِیْهَا فَاِذَا خَفَتْ عَلَیْهِ فَاَلْقَیْهِ فِی الْيَمِّ وَلَا تَخَافِ وَلَا تَحْزَنْ اِنَّا رَاٰوْهُ اِلَیْكَ وَجَاعِلُوْهُ مِنْ الْمُرْسَلِیْنَ﴾ القصص: ۷. واته: (ئیمه دایکی موسامان ناگادار کرد، که شیری بداتی "و پیمان وت" جا کاتیک مهترسیت پهیداکرد لهوهی که پیتی بزانیته فرپی بدهره پرووباری "نیلهوه"، نهترسه "لهوهی تووشی بهلا بیست" نهخهفتهشی بۆ بخۆ، چونکه ئیمه بهراستی دهیگیرینهوه بۆ لات و له ئایندهشدا دهیکهین به یه کیك له پیغهمبهره پهيامدارهکان). خوی گهوره لهیهك ئایهتدا دوو فرمان و دوو ریگری و دوو ههوال و دوو مژدهی کۆکردۆتهوه" (۱).

مهبهستی کهنیزه که له دوو فرمانه که ئهمانهیه: شیری پی بده، فرپی بده. مهبهستی له دوو ریگری (نهی) کهش: نهترسی، خهفت مهخۆ. ههروهها مهبهستی له دوو ههواله که: ناگادارمان کرد، کاتیک مهترسیت لیپهیدابوه لهوهی زیانی پیبگات. و دوو مژده کهش: دهیگیرینهوه، دهیکهین به پیغهمبهر.

(۱) الشفا ۲۶۳/۱.

**رووی سییم: ههولدانى قورئان سهبارت به چهندين رووداو و شتى شاراووه**  
**غهيبى، كه تنها خوى گهواره دهيان زانيت<sup>(۱)</sup>، چ له رابردوو چ ئىستا چ**  
**داهاتوو بىت.**

#### ۱- ههوالى داوه له بارهى شته شاراووه غهيبه كانى رابردوو:

قورئانى پيرۆز باسى به سه رهاتى پيغه مبه رانى پيشووى بۆ ئيمه كردوو، وهك: ئادهم،  
 نوح، هود، صالح، يه عقوب، يوسف، ئىبراهيم .... و باسى ئوممه ته كانى تهوانيشى  
 كردوو.

دواى ئه وهى به سه رهاتى (نوح)ى گيپاوه ته وه، فه رمويه تى: ﴿تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ  
 نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَقِيبَ لِلْمُتَّقِينَ﴾ هود:  
 ۴۹. واته: (ئهى موحه محمد (صلی الله عليه وسلم) ئه و باسانه ی بۆمان كرديست، له هه والـه  
 نادياره كانه كه بۆت ده نيرين، نه تۆ ده تزانى و نه هۆزو نه ته وه كه شت پيش ئه م باسه ی ئيمه،  
 جا خۆگرو به ئارام به، چونكه به راستى پاشه پۆژ بۆ خواناس و پاريزگارانه).

ههروه ها دواى گيپاوه وهى به سه رهاتى له داىك بوونى مريم (سه لامى خوى ليبيت) و له  
 نه ستۆ گرتنى به خيتو كرده كى له لايه ن (زكريا)، خوى گه و ره ده فه رمويه تى: ﴿ذَلِكَ مِنْ  
 أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَقُولُ أَقْلَمُهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا  
 كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ﴾ آل عمران: ۴۴. واته: (ئه و شتانه ی باس كران چهن د هه والـىك  
 بوون له غه يبه وه، ئيمه له ريگه ی "وه حى" سروش و نيگاوه به تۆى ده گه يه نين، خۆ تۆ -  
 ئهى موحه محمد (صلی الله عليه وسلم) - له وى نه بوويت كاتىك پيئوسه كانيان هه لـده دا به -  
 ئاوه وه، پيئوسى كى سه ركه وت و ئاوه نه يرد - ئه ويان مه ريه م په روه رده بكات، تۆ له ويش  
 نه بوويت كاتىك كي شه يان بوو - له سه ر ئه وهى كى به خيتوى بكات -).

(۱) الشفا، سه رچاوه ی پيشوو، الإنصاف للباقلاني ۶۳، تمهيد الأوائل ۱۸۵، المواقف ۲۴۵/۸، المقاصد  
 ۳۶/۵، سبل الهدى والرشاد ۵۸۸/۹، إثبات النبوة ۱۲۳، علم أصول الفقه لعبد الوهاب خلاف  
 ۳۰.



وَكُفِّرًا وَتَقَرُّبًا بِكَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلِيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا أَلْحُسْنَ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿التوبة: ١٠٧﴾. واته: (ئهو "دووروانه" که مزگه و تیکیان دروست کردوه له بهر زهرهردان و بلاوکردنه وهی بی باوه پری و دووبه ره کی له نیتوان ئیمانداران بۆ چاوه پروان کردنی هاتنی ئه و که سانهی که پیشتر دوژمنایه تی و جهنگیان دژی خواو پیغه مبه ره که ی ده کرد و بیگومان سویند ده خۆن که: ئیمه ته نهها مبه ستمان چاکه بووه، "له کاتی کدا" خوایش شایه تی ده دات که ئه وانه درۆزن).

۳- ناشکرا کردنی بارودۆخی ناشرین و قیزه ونی دوورپروان بۆ پیغه مبه ره (صلی الله علیه وسلم)، خوی گه وه له م باره وه ده فره مویت: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٢٠٤﴾ وَإِذَا تَوَلَّى سَعَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ﴿٢٠٥﴾﴾. واته: (هه ندی که س هه ن قسه و گوشتارو ده م پاراویان له باره ی ژیا نی ئه م دونیا به وه سه رسام ت ده کات، خوایش به شایه ت ده گری ت و ده لیت: دل و زمانم یه کسان، له کاتی کدا ئه و سه رسه ختترین که سه له هه موو جوړه دوژمنایه تیه کدا. هه ر کاتی ک ئه و جوړه که سه پشته ی هه لکرد و ده سه لاتی په یدا کرد" هه ول و کوشش ده دات له زه ویدا تا ناشوب به ریا بکات و خراپه پروینیت و کشتوکال له ناو بیات و پاکتاو کردنی په گه زی ئه نجام بدات، بیگومان خوا فه سادو خراپه و تاوانی ناویت).

### ۳- هه والی داوه له باره ی شته شاراهوه و غه بییه کانی داها توو:

أ- قورنان هه والی داوه له باره ی سه ره که وتنی رۆم. (ترمذی) له (نیاری کوری مکرم الأسلمي) گیراویه تیه وه که وتویه تی: کاتی ک ئه م ئایه تانه دابه زین: ﴿لَا تَغْلِبِ الرُّومَ ﴿٢١﴾ فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلِبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ ﴿٢٢﴾ فِي بَضْعِ سِنِينَ ﴿٢٣﴾﴾. الروم: ١-٤. واته: (الم، رۆمه کان تیکشکیتران "به ده سته ی فارسه کان". له نزیکترین و نزمترین ولاتیاندا، به ئام له ئاینده دا "نۆره بیان دیته وه" رۆمه کان دوا ی شکستیان سه رده که ونه وه. له چه ند سالی کدا "له چه ند

سالتیکی داهاتوودا نیوان ۳-۹" کاتیک ئەم ئایه‌تانه دابه‌زین فارسه‌کان  
 سه‌رکه‌وتنیان تۆمارکردبوو و پۆمه‌کانیش شکستیان خواردبوو، موسلمانانیش  
 پێیان خۆش بوو پۆمه‌کان به‌سه‌ر فارسه‌کاندا سه‌ر بکه‌ون، چونکه موسلمانان و  
 پۆمه‌کان خاوه‌نی کتیبی ئاسمانین، هه‌روه‌ک خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَيَوْمَئِذٍ يَقَرِّحُ الْمُؤْمِنُونَ﴾<sup>(۱)</sup> يَنْصُرِ اللَّهُ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ  
 الرَّحِيمُ ﴿الروم: ۴-۵. واته: (ئهو پۆژه ئيمانداران خۆشحال و شاد نه‌بن.  
 به‌سه‌ر که‌وتنی خوا، هه‌ر که‌سیک یان هه‌ر ده‌سته‌یه‌ک ئەو زاته بیه‌ویت، سه‌ری  
 ده‌خات، هه‌ر ئەو خوايه‌ش خاوه‌نی ده‌سه‌لاتی بێ سنوره و زۆریش دلۆڤان و  
 میه‌ره‌بانه). به‌ پێچه‌وانه قوربه‌یشیه‌کان پێیان خۆش بوو هه‌ر فارسه‌کان سه‌ر  
 بکه‌ون، چونکه ئەوان و فارسه‌کان خاوه‌ن کتیب نین، باوه‌ریان به‌ زیندوو بوونه‌وه  
 نییه، جا کاتیک خوای گه‌وره ئەم ئایه‌ته‌ی دابه‌زاندا، (أبویکر) ده‌رکه‌وت و له  
 ناو شاری مه‌که‌که هاواری نه‌کرد: ﴿الْمَ﴾<sup>(۲)</sup> غَلَبَتِ الرُّومُ ﴿۱﴾ فِي أَدْنَى الْأَرْضِ  
 وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ ﴿۲﴾ فِي بَضْعِ سِنِينَ ﴿الروم: ۱-۴.

هه‌ندی له قوربه‌یشیه‌کان به‌ ئەبو به‌کریان وت: ئەمه با له نیوان ئیتمه‌و ئیته‌دا  
 بیته، هاوه‌له‌که‌ی ئیته‌ برۆای وایه پۆم سه‌ر ده‌که‌ویت به‌سه‌ر فارسدا له‌ چه‌ند  
 سالتیکی داهاتوودا، ده‌ی بۆچی گره‌وی له‌سه‌ر نه‌که‌ین؟ ئەبو به‌کر وتی: باشه  
 ده‌یکه‌ین، ئەمه پێش چه‌رام کردنی گره‌و بوو. ئینجا (ئهو به‌کر) گره‌وی کرد  
 له‌گه‌ڵ هاویه‌ش دانه‌ران، هه‌روه‌ها ماوه‌که‌یان دیاریکرد، به‌ ئەبو به‌کریان وت:  
 له‌سه‌ر چه‌ند گره‌و بکه‌ین؟ چونکه وشه‌ی (بضع) بۆ سی تا نوو ساله، تۆ سالتیکی  
 مامناوه‌ند دیاری بکه‌ له‌ نیوان خۆت و ئیتمه‌دا که‌ کو‌تا ماوه‌ بیته. ئەبو به‌کر  
 وتی: شه‌ش سال دیاری ده‌که‌ین. (نیار) ده‌لیته: کاتیک شه‌ش سال تپه‌رین به‌ر  
 له‌وه‌ی پۆم به‌سه‌ر فارس سه‌ریکه‌ون، ئەوا هاویه‌ش دانه‌ران ئەو به‌شه‌ پاره‌و  
 سامانه‌یان برد که‌ ئەبو به‌کر له‌گه‌ڵ ئەوان گره‌وی له‌سه‌ر کردبوو. جا که‌ سالتی



حهوتم هات پۆم به‌سه‌ر فارس سه‌رکه‌وت، موسلمانانیش په‌خه‌یان له‌ آبوبکر گرت به‌وه‌ی (بضع) ی به‌شه‌ش ساڵ دیاریکرد، چونکه‌ خوای گه‌وره‌ فهرموویه‌تی: (فی بضع) واته‌: سی تا نو. (نیار) ده‌لیت: (له‌ کاتی پروودانی ئهم پرووداوه‌ خه‌لکیکی زۆر موسلمان بوو)<sup>(١)</sup>. هه‌روه‌ها له‌ ته‌فسیری قورطوبیدا<sup>(٢)</sup> چه‌ند گێڕانه‌ویه‌کی تری تیرو ته‌سه‌ل هاتوون.

ب- خوای گه‌وره‌ پرووی فهرماشته‌که‌ی ناراسته‌ی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) کردووه‌ به‌وه‌ی ده‌چیته‌ ناو شاری مه‌ککه‌، که‌چی هیشتا پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) نه‌و هیژه‌ی نه‌بوو که‌ به‌چیته‌ ناو شاری مه‌ککه‌ و پزگاری بکات: ﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّءْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ ؕ آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ﴾ الفتح: ٢٧. واته‌: (سویند به‌خوا بیگومان خوا خه‌ونی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی به‌راستی و وه‌ک خۆی هیئاوه‌ته‌ دی که‌ ده‌فهرموویت: به‌م زووانه‌ ئیوه‌ به‌هه‌موو نارامی و ئاسووده‌یه‌که‌وه‌ به‌ویستی خوا ده‌چنه‌ ناو که‌عه‌بی پرۆزه‌وه‌، "عه‌مره‌ به‌جیده‌هینن" سه‌رتان ده‌تاشن یان کورتی ده‌که‌نه‌وه‌ به‌بی ئه‌وه‌ی ترس و بیمتان له‌ که‌س هه‌بیّت).

پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) پیش ئه‌وه‌ی به‌چیته‌ (حدییه) له‌ خه‌ونیدا بینی: خۆی و هاوه‌لانی به‌ نارامی و ئاسووده‌یی چوونه‌ته‌ ناو شاری مه‌ککه‌وه‌ هه‌ندی سه‌ریان تاشیوه‌ هه‌ندیکی تریش سه‌ریان کورت کردووه‌. دواتر پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) خه‌ونه‌که‌ی بۆ هاوه‌لانی گێڕایه‌وه‌، هاوه‌لانی ئیش به‌م هه‌واله‌ دلخۆش بوون، وای پێشبینیان کرد که‌ له‌و ساڵه‌دا ده‌چنه‌ مه‌ککه‌وه‌. و وتیان: بیگومان خه‌ونی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) راست و دروسته‌. به‌لام کاتی پرۆسه‌ی چوونه‌ ناو شاری مه‌ککه‌ دواکه‌وت هه‌ندی له‌ دووروه‌کان په‌خه‌یان

<sup>(١)</sup> صحیح الترمذی بشرح عارضة الأحوذی ٧٢-٧٠/١٢. قال الترمذی: هذا حديث صحيح حسن غريب.

<sup>(٢)</sup> تفسير القرطبي ٥٠٨٤/٧.

گرت وهك عهبدوئای کوری ئوبه ی و عهبدوئای کوری نوفهیل و پوفاعه ی کوری  
خهرس و وتیان: بهخوا نه سهر دهتاشین و نه کورتی دهکهین و نه کهعبهش  
دهبینن؛ خوی گهوره شه نایهتی دابهزاند: ﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّءْيَا  
بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ  
لَا تَمَنُّونَ﴾ الفتح: ۲۷. ههوالی بهوان دا که موسلمانان دهچنه ناو شاری  
مهککهوه بهلام نهك لهم سالهدا بهلکو لهکاتیکی تردا، ههروهها خهونهکی  
پیغهمبهریش (صلی الله علیه وسلم) راسته<sup>(۱)</sup>.

پ- ههروهك قورئانی پیروژ ههوالی داوه، لهباره ی شهوهی که خوی گهوره  
پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) دهپاریزیت و کهس ناتوانیت به په نهانی  
بیکوژی، ههچهنده پیلان بو پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) دابریژن و سورین  
لهسهر لهناو بردن و کوشتنی، خوی پایه بهرز دهفرمویت: ﴿يَتَأْتِيَهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا  
أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ﴾  
المائدة: ۶۷. واته: (شه ی پیغهمبهرو فرستاده، ههچی فهرمان و په یامیکت بو  
دابهزیوه له لایهن پهروه ردگارتوه "بی دوودلی" رایبگهینه، خو نه گهر بهو  
کاره هه لئه سایت، شه مانای وایه په یامه کهیت "به ته واری" نه گه یاندوه  
"دلنیاش به" خوا دهتپاریزیت له شهرو خراپه ی خه لکی).

له صهیحی ترمزیدا هاتوه: عایشه (خوا لئی رازی بیت) وتویهتی: که  
پاسهوانی دهکرا له پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) تاکو شهو نایه ته دابهزی:  
﴿وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ﴾ المائدة: ۶۷. ئینجا پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم)  
سهری له کولانگه دا دههیتاوه به پاسهوانانی فرهموو: (یا ایها الناس انصرفوا

<sup>(۱)</sup> روح المعانی ۱۲۰/۲۶، تفسیر القرطبی عن قتادة ۶۱۰۹/۹-۶۱۱۰.

فقد عصمني الله<sup>(۱)</sup> واته: نهی خه لکینه چیت پاسهوانی مه کهن و بگه پینه وه ماله کانتان له بهر نه وهی خوی گه وره ده مپاریتیت. ئهم فهرمایشته به چه ند گپرانه وهیه کی تریش له (عه بدولای کوری شه قیق) وه هاتوه.

ته نانهت له جهنگی "نوحه" نزیکترین موسلمان له ریزه کانی دوژمن پیغه مبه (صلی الله علیه وسلم) بوو، ههتا ئیمامی عهلی (رهزای خوی لی بیّت) وتویه تی: (کاتیک جهنگ گهرم ده بوو و پیکدادان تووندتر ده بوو، ئیمه به پیغه مبهری خوا خویمان ده پاراست و هیچ یه کیک له موسلمانان به نه ندازهی پیغه مبه (صلی الله علیه وسلم) له دوژمن نزیک نه بوو).

ههروهها له جهنگی (حونهین) دا موسلمانان سه رهتا تیکشکان و پرویان له پیغه مبه (صلی الله علیه وسلم) کرد، نه ویش له سه ره گویدریژه سپیه که ی بوو، کوره مامی پیغه مبه (ئه بو سو فیانی کوری حارسی کوری عه بدولموته لیب) ریشمهی گویدریژه که ی راده کیشا، پیغه مبه (صلی الله علیه وسلم) دابه زی و داوای سه ره که وتنی کرد و فهرمووی: (أنا النبی لا کذب، أنا ابن عبد المطلب)<sup>(۲)</sup> واته: من پیغه مبه رم درۆ ناکهم، من نه وهی عبدالمطلب، پاشان ریزی موسلمانانی ریکخست.

هه والدان قورثانی پیروژ هاته جی، هیچ یه کیک له دوژمانی پیغه مبه (صلی الله علیه وسلم) نه یاتوانی بگهن به مه رامی خویمان سه بارهت به کوشتن و له ناو بردنی پیغه مبه (صلی الله علیه وسلم)، سه رباری زوری و تواناداری

<sup>(۱)</sup> صحیح الترمذی بشرح عارضة الأحوذی ۱۱ / ۱۷۴، باب التفسیر. سهیری ئه و نموانه بکه له وهی خوی گه وره پیغه مبه (صلی الله علیه وسلم) پاراستوه: الشفا ۱ / ۳۴۶ و لاپه ره کانی دواتر، تفسیر ابن کثیر ۱ / ۷۷-۷۹.

<sup>(۲)</sup> فهرمووده ی: به ره و ل پیغه مبه چوون ... تاد: صحیح البخاری: ۵۶ کتاب الجهاد، ۹۷ باب من صف أصحابه عند الهزیمه، رقم ۲۹۳۰، بهذا اللفظ، عن البراء بن عازب، وانظر الحديث فيه أيضا رقم ۲۸۶۴ و ۲۷۴۲ و ۳۰۴۲ و ۴۳۱۵ و ۴۳۱۶ و ۴۳۱۷ وكلها عن براء بن عازب. وهو في صحيح مسلم: ۳۲ کتاب الجهاد، ۲۸ باب غزوة حنین، رقم ۱۷۷۶، عن البراء.

بۆسه کانی دوژمنان له هه موو کاتی کدا، سه رباری ئه وهش که پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) هه میسه له ریزه کانی پیشه وه بووه له جهنگدا، خاوه نی بویرییه کی کهم وینه بووه و پرویه پروی هاوبهش دانهران بووه ته وه به جهنگ و قسه وتن به خواکانیان، که چی زۆریه ی ئه و سه رۆک و پاشایانه ی که ئه گهر دوژمنانه کانیان بۆسه یان بۆ دانپین ئه و ئاماژه که یان پیکاه و کوشتویانه .

ت- ئه م فه رمایشته : ﴿سَيُهَرِّمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ﴾ القمر: ٤٥. واته : (له ئاینده یه کی نزیکدا له شکرو کۆمه لیان شکست دینیت و هه لدین). له شاری مه ککه دابه زی، هیشتان فه رمان به (جیهاد) نه کرابو، چونکه له سالی دووه می کۆچی فه رمان کرا به جیهاد، ئه م ئایه ته هه وائی ده دا له باره ی تیکشکانی هاوبه شدانهران و سه رکه وتنی موسلمانان، ته نانه ت ئیمامی عومه ر (ره زای خوی لی بیت) - له گیرانه وه ی (ئین ئه بی حاته م و ئین مه ردویه) - له کاتی دابه زینی ئه م ئایه ته دا ده یووت: کامه کۆمه له یه شکست ده خوات مه به ستی له کامه یه ؟ ده لیت کاتیک جهنگی "به در" هات، ده مبینی پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ئه و ئایه ته ی ده فه رموو.

ئه م شته شاراه و غه یبیانه که قورئانی پیرۆز باسی کردوون، جگه له ناوبراوان، زۆر شتی نه ینی تریش هه ن، که به شیویه کی سه لمینهر هه وائی له باره وه هاتوه، پۆژگارو پروداوه کان له باره ی راستیتی ئه مانه بۆ ئیمه هاتوونه ته دوان، جا ئایا ئه م شتانه که سیکی نه خوینده وار له خویه وه هیناویه تی، سه رباری ئه وه ی سه لمیتراوه که ناوبرا و نه خوینده وار بووه و توانای نووسینی نه بووه، ته نانه ت له و سه رده ماندا خه لک هۆگرو ئالوده نه ببوو به خوینده وه و فیروونی کتیه کان، خوی گه وره له م فه رمایشته دا ئه وه ره تکر دووته وه پیغه مبه ر خوینده وارو توانای نووسینی هه بیت: ﴿وَمَا كُنْتَ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذًا لَا تَرْتَابَ الْمُبْطِلُونَ﴾ العنکبوت: ٤٨. (١) واته : (تۆ ئه ی

(١) الإنصاف للباقلاني، سهیری کتیه که مان به که: أمية الرسول محمد (صلی الله علیه وسلم).



## پرووی چوارەم: ئەو راستیە زانستیە قورئان کە زانستی سەردەم جەختیان لەسەر دەکاتەو<sup>(۱)</sup>:

قورئانی پەرۆز دیدو تێروانیی خەلکی ئاراستە کردوو بۆ بوونەوێرو یاساکانی و ئەو بەدیھێنراوانی لەخۆی دەگرێت، تا جەخت بکاتەو لەسەر ئەوێ هەموو ئەو شتانە بە دەستی توانستی خۆی پایەبەرزبەدیھێنراون، بۆیە تەنھا شتێک کە لەسەر ھەر تاکیکپیویستە، بریتیە لەوێ ملکەچی فەرمانی خۆی گەورە بێت.

ئینجا غوموێ ئەو راستیە زانستیە بلأوانە کە زانستی سەردەم باسی کردوو و جەختی لەسەر کردوو تەو بە راستیە چەسپێنراوەکانی، ئەمانەن:

۱- زانا گەردوون ناسەکان لە وەتەن چەند سەدەییەکی پێش زاین تا دەرکەوتنی پروانگە

گەردوونییەکان (مراسد الفلکیة) بەسەر دوو دەستەدا دا بەش ببوون:

**یەكەمیان:** رای وابوو کە گۆی زەوی جیگیرەو چەقی جیھانە و ھەسارە گەرۆکەکان بەدەوریدا دەسورپێنەو.

**دووەمیان:** رای پێچەوانە ی ھی یەكەمە. واتە: بۆچوونی وابوو کە خۆرجیگیرەو زەوی و ھەسارە گەرۆکەکانی تر بەدەوریدا دەسورپێنەو.

بەلām قورئانی پەرۆز تێروانییە کە ی جیگیرە، بەوێ کە گشت تەنە ئاسمانیەکان دەجوێن و مەلە دەکەن لە خولگە کە یاندا، خۆی پەرورەدگار دەفەرمووێت: ﴿وَالشَّمْسُ

جَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ﴿٣٩﴾ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي

فَلَكَ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾﴾ یس: ۳۸ - ۴۰. واتە: (خۆریش لە گەردش و سورانەوێ خۆیدا بەردەوامە بەرەو سەرەو دەچێت، یاخود بەدەوری چەقی خۆیدا دەسورپێنەو، بێگومان ئەمە توانای زاتیکی بالادەست و زانا دەرەخات- کە هەموو شتێکی بەرپێکوپێکی دروست کردوو - ھەرەھا کات و شوینی ھەلھاتنی مانگیشمان دیاری کردوو - ھەر

(۱) علم أصول الفقه لعبد الوهاب خلاف ۲۹.

شەوێك لەكاتێكى دیاری كراو و شوێنێكى دیاریكراو هەڵدیت - پاددەى ئەو پرووناكێشە كە دەكەوتە سەرى جیاوازه، تا- سەرەنجام هەموو مانگیك لە پرواڵەتیدا - وەك چیلکەیه‌كى ووشكى باریك دەنوێنیت. نەخۆر بۆی هەیه بەمانگ بگات - لە هێل و رێپه‌وى خۆى دەریچیت - نە شه‌ویش پێش رۆژ دەكەوت، بەلكو هەریه‌كه‌یان لەخولگه‌ی تاییه‌تى خۆیاندا مه‌له‌ده‌كەن و به‌ئاسانى دەسورێنه‌وه).

دواتر پروانگه‌ سەرده‌مییه‌كان داهێنران و دیدو تیروانیی قورئانی مه‌زنیان پشت پاست کرده‌وه، به‌وه‌ی هەر ته‌نێك كە لە بۆشایی ئاسماندايه، رانه‌وه‌ستاوه‌و به‌لكو له‌ جوڵه‌ی به‌رده‌وام دایه.

٢- خ‌واى گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ﴾ الذاریات: ٤٧. واته‌: (ئێمه‌ ئاسمانان به‌ده‌ستى قودرەتى خ‌ۆمان دروست کردوو، به‌رده‌وامیش گه‌وره‌ و فراوانی ده‌كه‌ین). به‌لگه‌و ئاماژه‌یه‌ له‌سه‌ر ئەوه‌ی بوونه‌وه‌ر له‌ فراوان بوونیکی به‌رده‌وام دایه، (سیر جیمس جینز) ده‌لێت: (ئه‌ندازه‌ی ئەو فراوان بوونه‌ سه‌دو پینج میله‌ له‌ چركه‌یه‌كدا، هەر دووریه‌كیش ئه‌ندازه‌كه‌ی یه‌ك ملیۆن سالتی تیشكیه‌، هه‌روه‌ها قه‌باره‌ی بۆشایی جیهانی ئیستا نزیکه‌ی ده‌ ئه‌وه‌نده‌ی قه‌باره‌ی خ‌ۆیه‌تى له‌و كاته‌ی كە ده‌ستى به‌ فراوان بوونه‌كه‌ی کردووه‌، واته‌ هەر دووریه‌كیش له‌ سى‌ دووریه‌كان كه‌مێك زیادی کردووه‌ له‌ئه‌ندازه‌ بنچینه‌یه‌كه‌ی)<sup>(١)</sup>.

ته‌نانه‌ت بابەتى فراوان بوونی گه‌ردوون ئیستا بووه‌ته‌ یه‌كێك له‌ شته‌ سه‌لمیئراوه‌كان، ئه‌نشتاینی به‌هه‌له‌دا برد، (هابل)ی زانای سروشتناس ئەوه‌ی ده‌رخست كه‌ هه‌ساره‌ گازییه‌كان (الكواکب السديمية) دوور ده‌كه‌ونه‌وه‌ له‌ هه‌ساره‌ی ئیمه‌، جا له‌مه‌وه‌ زانای بیرکاری به‌لژیکی (لومتر) تیۆری فراوانبوونی گه‌ردوونی هه‌لته‌نجا.

٣- خ‌واى بى‌ وینه‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا﴾ النبأ: ٧. واته‌: ("ئایا كێوه‌كانمان وه‌ك میخ بۆ دانه‌كوتاون"). قورئانی پیرۆز ئهم پاستیه‌مان بۆ ده‌خاته‌ به‌رچاو،

<sup>(١)</sup> التفسير العلمي للآيات الكونية ٦٩.

ته‌نانه‌ت به‌پاشکاوانه ئاماژه ده‌کات بۆ وردترین تیۆره‌کانی زه‌ویناسی (جیۆلۆجی)، که ده‌لێت چیاکان په‌گیان هه‌ن و داکوتراون له‌ زه‌ویدا به‌شیوه‌یه‌ک که قه‌باره‌ی ئه‌و به‌شهی له‌ ژێر گۆ و زه‌ویدایه‌ دوو ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌و قه‌باره‌یه‌ که له‌سه‌ر زه‌وییه‌.

٤- خوای مه‌زن ده‌فه‌رموویت: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا﴾ الانبیاء: ٣٠. واته‌: (ئایا ئه‌وانه‌ی بێ باوه‌ر بوون نه‌یان بینیه‌و بۆیان پروو نه‌بوته‌وه‌ به‌پراستی ئاسمانه‌کان و زه‌وی یه‌ک پارچه‌ بوون له‌وه‌ودوا لی‌کمان جیاکردنه‌وه‌). ئه‌م ئایه‌ته‌ ئه‌مه‌ ده‌رده‌خات که پێشتر ئاسمانه‌کان و زه‌وی یه‌ک پارچه‌ و تۆپه‌له‌ بوون، دواتر دابه‌ش کران بۆ سه‌ر ئه‌م به‌شانه‌. و تیۆره‌ هاوچه‌رخه‌کانیش باس له‌وه‌ ده‌که‌ن که ته‌نه‌ ئاسمانیه‌کان پێشتر یه‌ک تۆپه‌له‌ گاز بوونه‌.

٥- خوای زانا و خاوه‌ن توانا ده‌فه‌رموویت: ﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَمْشَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ﴾ الانعام: ١٢٥. واته‌: (ئه‌و که‌سه‌ی "خیری تیدا بیت" و خوا بیه‌ویت هیدایه‌تی بدات، ئه‌وه‌ سینه‌ی ساف و پاک و ئاماده‌ی ده‌کات بۆ ئایینی ئیسلام، ئه‌و که‌سه‌ش خوا بیه‌ویت گومرای بکات، ئه‌وه‌ دلێ ده‌گوشیت و سینگێ تووند ده‌کات و هه‌ناسه‌ی سوار ده‌بیت، هه‌روه‌ک ئه‌وه‌ی به‌ره‌و ئاسمان به‌رز بپێته‌وه‌). ئایه‌تی ناویراو ئاماژه ده‌کات به‌وه‌ی که هه‌ر که‌سی‌ک به‌ ئاسماندا به‌رز بپێته‌وه‌، هه‌ست به‌ سینگ وێک هاتنه‌وه‌و دل ته‌نگی ده‌کات و کرداری هه‌ناسه‌دانی سه‌خت ده‌بیت، جا له‌ کاتی دۆزینه‌وه‌ی چینه‌ به‌رزه‌کانی هه‌وای به‌ هۆی فڕۆکه‌ و مووشه‌که‌کانه‌وه‌... زانایان رایان بۆ ئه‌وه‌چووه‌: ئۆکسجین که‌مه‌ له‌ چینه‌کانی هه‌وای ئاسماندا، ئه‌مه‌ش ده‌بیت هۆی سینگ گوشتین و دل ته‌نگ بوون، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌شه‌ فڕۆکه‌وانان ئامیتری هه‌ناسه‌دانی ده‌ستکرد به‌کاردێن بۆ نه‌هێشتنی سینگ گوشتین و ئاسانی ئه‌نجامدانی کرداری هه‌ناسه‌دان.

٦- خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿وَإِنْ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةٌ لِّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ بقره: ١٦٦. واته‌: (ئایا ئه‌وانه‌ی بێ باوه‌ر بوون نه‌یان بینیه‌و بۆیان پروو نه‌بوته‌وه‌ به‌پراستی ئاسمانه‌کان و زه‌وی یه‌ک پارچه‌ بوون له‌وه‌ودوا لی‌کمان جیاکردنه‌وه‌). ئه‌م ئایه‌ته‌ ئه‌مه‌ ده‌رده‌خات که پێشتر ئاسمانه‌کان و زه‌وی یه‌ک پارچه‌ و تۆپه‌له‌ بوون، دواتر دابه‌ش کران بۆ سه‌ر ئه‌م به‌شانه‌. و تیۆره‌ هاوچه‌رخه‌کانیش باس له‌وه‌ ده‌که‌ن که ته‌نه‌ ئاسمانیه‌کان پێشتر یه‌ک تۆپه‌له‌ گاز بوونه‌.



فَرِّثْ وَدَمِّرْ لَبْنًا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّرِبِ ﴿النحل: ٦٦﴾ واتە: (بەرپاستی لە حیواناندا پەندو چارووناکی هەیه بۆ ئێوە. ئەوەتا ئێمە لەوێ کە لە سکی ئەو جینسە دەڕ ئەچی لە مابەینی پیسی و خۆیندا شیریکی سافی گەوارتان دەرخوارد ئەدەین بۆ ئەوانە ی شیر دەخۆنەو). ئەو دەردەخات کە شیرێ پاک و خۆش بۆ ئەوانە ی دەبخۆنەو لە نیوان پیسای (پاشاوەکان) و خۆیندیتە دەروە. ئەم پاستیەش زانستی سەردەم پوونتێ دەکاتەو کاتێک دانی ناو بەوێ کە: شیر بەر لەوێ بچیتە ناو ئامرازی شیردان (گوان<sup>(١)</sup>)، بەدوو پرۆسە ی پوخته‌کردندا تێپەر دەبیت: یەکەمیان پوخت و پاک کردنەوێ لە پیسای و پاشاوە ی زیانبەخش، ئەمەش لە دوا ی هەرس کردن و هاتنی شیرێ شل بۆ ناو ریخۆڵەکان، جا لەو کاتەدا مەمیلەکانی ناو ریخۆڵەکان هەڵدەستن بە مژینی کەرستە خۆراکییەکان، کە فرێدراونەتە ناو خۆین و پیسایەکش هەر لەناو ریخۆڵەکانەو ماوەتەو دواتر فرێدەدریتە دەروە ی جەستە، بەلام مادە مژاوەکان کە فرێدراونەتە ناو خۆین دەبیت بە دوو بەش، بەشیکیان دەبیتە خۆراک و وزە بۆ بوونەوێ زیندووێ، بەشیکی تریش پرژینە شیرییەکان لە خۆین پاک ی دەکەنەوێ دەینێرن بۆ ئامرازی شیردان وەک شیریکی پوخت<sup>(٢)</sup>.

ئەم پاستیانەو چەندین پاستی تری زانستی فرەن لەو پەیمامی کە پیغەمبەر (صلی الله علیه وسلم) هیناویەتی لەکاتێکدا خۆی نەخۆیندەوار بوو لە کەش و هەوایەکی پەراوێزخراو و دوور لە گەلانی جیهان ژیاو، ئەمانە گشتیان مەشخەلی رۆشنگەرەوێ بۆ هزری زانستی نازاد، خەلکیش پیشتەر لە گشت ناوچە جیا جیاکانی جیهان ناگاداری ئەو پاستیانە نەبوون، تا ئەو کاتە ی ئامرازەکانی زانستی سەردەم دەرکەوتن وەک ئامیرو تاقیگە و روانگە گەردوونیەکان... هەر لەگەڵ دەرکەوتنی ئەو ئامیرو پێشکەوتوانە دان

(١) وەرگێڕ.

(٢) الرسول - سعید حوی ٣٨/٢ و لاپەرەکانی دواتر، تەماشای چەند نمونەکی تریش بکە لەم بارەو، هەروەها سەیری چەند دیاردەیهکی تری پاستەقینە بکە لە: التفسير العلمي للآيات الكونية.

بە راستىيە درەۋشاۋەكانى قورئانى پىرۋز دەنرەت كە ھىچ لىلى ۋە نارۋونى تىدا نىيە، بەلكو پۋژ لە دۋاي پۋژ پۋونتر دەردەكەون.

قورئانى پىرۋز تەنبا لەبەر ئەم چەند بابەتە زانستىيەى كە تىيدايە ۋە چەند غونەيەكمان لى باس كەرد موعجىزە نىيە ۋە بەس، بەلكو ئىعجازى قورئان دەردەۋشىتەۋە لەۋەى كە دژى ئەو راستىيانە نەبوۋە كە زانست سەلماندوۋىيەتى ۋە نكۆلى نەكردوۋە لە راستىيە زانستىيە گومان ھەلنەگرەكان.

### گومانىك ۋە پىرۋزچەكەى:

ئەگەر وترا: تىۋرە زانستىيەكان دەكرى گۆرانيان بەسەردا بىت، ئىمە قورئانى پىرۋز ملكەچ ناكەين بۆ ئەو جۆرە لىكدانەۋەو تەفسىرانە، چونكە لەۋانەيە لە ئەنجامى لىكۆلىنەۋە دەرىكەۋىت كە تىۋرە كۆنەكە ھەلە بوۋە.

ۋەئەلەم: لە راستىدا پاقەى ئايەتەكانى قورئانى پىرۋز بەو شتانەى زانست ئاشكرائان دەكات بەپىي رىساكانى تەفسىرو مەرجهكانى لە زماندا ۋە جگەلەۋانەش ئەمانە تەنھا برىتين لە جۆرىك لە جۆرەكانى تىگەيشتن بۆ ئەو ئايەتانە، ئەگەر دەركەۋت تىۋرەكە ھەلەيە ئەۋكات دەردەكەۋىت كە تەفسىرەكەش ھەلەيە، بەئەلەم ئەگەر ئايەتەكە تەفسىرى نوپى لەخۆى ھەلنەگرت، ئەوا نابىت بەپىي تىۋرە نوپىەكە تەفسىر بكرىت، بەلكو دەبىت چاۋەرۋانى دەرهنجامى لىكۆلىنەۋە بكات، تا ھەلەى تىۋرە نوپىەكە دەردەكەۋىت<sup>(۱)</sup>.

### پىرۋز پىنچەم: تىگىران لە واتاۋ ھوكمەكانى قورئانى پىرۋزدا نىيە:

ھەموو ئەو شتانەى لە دوو تۋى قورئانى پىرۋزدان، كە لە نزىكەى شەش ھەزارو دوو سەد ئايەتدا كۆدەبنەۋە، بابەتى فرەو ھەمەلايەن بۆ ھەموو بوارەكان لەخۆ دەگرت، بۆ ئەۋەى پىداۋىستىيەكانى مەرۋف دابىن بكات ۋە چاكسازى بۆ مەرۋف فەراھەم بىنىت. پىكھاتە ۋە ناۋەرۋكى قورئان دوو جۆرە:

<sup>(۱)</sup> علم الأصول الفقه لعبدالوهاب خلاف ۳۱، محاضرات في أصول الفقه لبدر المتولي عبدالباسط ۱۳۲/۱.

جۆرى يەكەم: حوكمەكانى قورئان، سى جۆرن:

۱- حوكمە بىرۈباۋەرىيەكان: لەبارەى ئەوھى پىئويستە لەسەر كەسى پاسپىرراو (مكلف) باۋەر بە خواۋ فرىشتەكان و كىتەبەكان و پىغەمبەرانى و رۆژى دوايى ھەيىت.

۲- حوكمە پەشتىيەكان: پىئويستى خۇرازاننەۋە بە پەشتى چاك و خۇ دارىن لە پەشتى خراپ.

۳- حوكمە كىدارىيەكان: ئەمەش دەيىتە دوو جۆر:

أ- حوكمە پەرسىشى و بەندايەتییەكان: بۆ رىكخستنى پەيۋەندى مەۋقۇ — بە پەروەردگارىيەۋە، ھەر لە چۆنىەتى نوپۇز كىردن و زەكات دان و ھەج كىردن و بە رۆژوو بوون...، ئەو ئايەتەنى لەم بارەۋە دەۋىن نىكەى (۱۴۰ ئايەتن).

ب- حوكمەكانى ھەلسوكەوت كىردن (مامەلەكىدەن)، كە ئەم جۆرانە دەگىتەخۇ: - حوكمەكانى بارى كەسىتى كە پەيۋەستە بە خىزان و مەرىي و تەلاقدان، نىكەى (۷۰ ئايەت) لەم بارەۋە ھاتوون.

- حوكمەكانى شارستانى، كە پەيۋەستە بە كىرىن و كرى و بارمەتەۋ دەستەبەرى و ھاۋبەشدارى... تاد، ئايەتەكانى ئەم بۈارە (نىكەى ۷۰ ئايەتە).

- حوكمەكانى تاۋان، كە پەيۋەستە بە سزاۋ و سىۋورەكان، بۆ پاراستنى ژيان و مال و شەرەف و مافى خەلگ، نىكەى (۳۰ ئايەت) لەم بارەۋە ھاتوون.

- حوكمەكانى دادىنى (مەرافەت)، پەيۋەستە بە دادوۋەرى و شايەتىدان و سۈيىند خۋاردن، بۆ بەربابوونى دادگەرى، ئايەتەكانى ئەم بۈارە نىكەى (۱۳ ئايەتن).

- حوكمەكانى دەستوورى، پەيۋەستە بە سىتەمى حوكمەرانى و بىنچىنەكانى، نىكەى (۱۰ ئايەت) لەسەر ئەم بابەتە ھاتوۋە.

- حوكمەكانى نىۋەدەۋلەتى، كە پەيۋەستە بە مامەلەدى دەۋلەتى ئىسلامى لەگەل دەۋلەتەكانى تر، ھەرۋەھا چۆنىەتى مامەلەكىدەن لەگەل ئەۋانى مۇسلمان نىن لەناۋ دەۋلەتى ئىسلامىدا، ئايەتەكانى ئەم لايەنە نىكەى (۲۵ ئايەتن).

- حوکمهکانی ئابووری و دارایی، که په یوه سته به مافی داواکارو فهرامۆش کړاو له مائی دهوله مه ند، ههروه ها پتکخستنی داهات و خه رجییه کان. ئایه ته کانی تاییه ت به م بابه ته نزیکه ی (۱۰ ئایه تن)<sup>(۱)</sup>.

**جوړی دووهم:** جگه له حوکمه کان، که بریتییه له سی بهش:

۱- پینموونی کردن و هاندان بۆ پامان و وردبوونه وه له پتکها ته کانی ناسمانه کان و زهوی له پیناو زانینی نهییتییه کانی بوونه وه، به م کرداره دل پر ده بیت له باوه ر و گه وره یی و شکویی خودا، نه مه ش ته نها له پتگه ی پامان و به لگه هیئانه وه ده بیت، نه مه پتگه یه کی پتزداره که ناسوکان به پرووی زانایان و جگه له وانیش ده کاته وه تا په یی به بوون و توانای خودا بیهن، غه یه ره موسلمانان زور سوودیان وه رگرت له م پتگه یه کاتیک چوونه قولایی بوونه وه، په بیان به نهییتییه کانی برد و له بواره جیا جیاکانی ژیاندا به کاریان هیئا.

۲- به سه رهاتی پشینان چ وهک تاک چ وهک گهل، قورئانی پیروز نه م چیرۆکانه ی باس کردوه بۆ په ندو ناموژگاری لی وه رگرتن، ههروه ها بۆ چاک و پوخت کردنی خه لک و پاک کردنه وه یان له خراپه و گهنده لی.

۳- ناگدار کردنه وه و ترساندن یا خود به لئین و هه ره شه، قورئانی پیروز له م باره وه دوو پتگه ی هیه:

**یه که م:** به لئین و هه ره شه کردن هه ر له دونیادا، به لئین به موسلمانان ده دات بیانکاته جینیشن له سه ر زهوی و پایه دارو سه ره رزبان کات، خوا ی بالاده ست ده فه رموویت: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ النور: ۵۵. واته: (خوا به لئینی دلنیا به خش و ته وای داوه به وانه ی باوه ریان هیئا وه له ئیوه کارو کرده وه چاکه کانیان نه نجامدا وه به راستی له ناینده یه کی نزیکدا جینشین و پایه داریان ده کات له زه ویدا).

<sup>(۱)</sup> أصول الفقه لعبد الوهب خلاف ۳۲-۳۳، الوجيز في أصول الفقه للدكتور عبدالكريم زيدان ۱۳۰ نقلا عن خلاف، الإسلام عقيدة وشرعة لعمود شلتوت ۵۰۰ و ۵۰۲.

هه‌ره‌شه له بی باوه‌پان ده‌کات به کهم کردنه‌وه‌ی ده‌سه‌لانیان و برسیتی و ترس، خوای مه‌زن ده‌فرموویت: ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ ءَامِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعَمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾ النحل: ۱۱۲. واته: (خوا نمونه‌ی هیناوه‌ته‌وه "به دانیشتوانی" شاریک که ژیاانیان به هیمنی و ئاسوده‌بی ده‌برده‌سه‌ر، له هه‌موو لایه‌که‌وه پزق و پوزی جو‌راو جو‌ریان بو ده‌هات "به‌لام له جیااتی سوپاسگوزاری" ناشوکرو قه‌در نه‌زانی نازو نیعه‌ته‌کانی خوا بوون، ئینجا خوای گه‌وره پۆشاک‌ی برسیتی و ترسی کرده کالای بالاییان و تالای نه‌داری و ترسی پی‌چه‌شتن له‌سه‌ر نه‌نجامی نه‌و ئیش و کاره "ناپوخت و نارێکانه‌دا" که ده‌یان‌کرده پیشه‌یان).

دووه‌م: هاندان و ترساندن به خو‌ش و ناخو‌شییه‌کانی دوا‌پو‌ژ.

خوای بی وینه ده‌فرموویت: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا، وَذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ ﴿وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ، يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ﴾ النساء: ۱۳-۱۴.<sup>(۱)</sup> واته: (ئه‌وه که‌سه‌ی فره‌مانبه‌رداری خواو پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی بکات، ئه‌وه خوا ده‌یخاته ناو باخه‌کانی به‌هه‌شته‌وه: که چه‌نده‌ها پروبار به‌ژێر دره‌خته‌کانیدا ده‌پوات، هاو‌پۆ له‌گه‌ڵ ژیاانی نه‌پراوه‌تیایدا، بی‌گومان هه‌ر ئه‌وه‌شه سه‌رفرازی گه‌وره‌و ده‌ست‌که‌وتی بی‌سنوور. - به‌لام - ئه‌وه‌ی یاخی بی‌ت له خواو پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی و ده‌رچی‌ت له سنووره‌کانی، ئه‌وه خوا ده‌یخاته ناو ئاگرێکه‌وه که بو هه‌میشه‌تیایدا ده‌می‌نی‌ته‌وه‌و سزایه‌کی سه‌رشو‌پکه‌رو ریسواکه‌ری بو هه‌یه).

ماوه‌ی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی قورئانی پیرۆز بیست و سی سالی‌ خایه‌ند، که‌چی تی‌کگیران له قورئاندا دروست نه‌بوو:

۱- له په‌وانبێژی ده‌ربیرینه‌کانیدا: له قورئاندا ئه‌وه به‌دی ناکه‌ین که ده‌ربیرینی‌ک په‌وانبێژی به‌کیکی تر ناره‌وان، چونکه هه‌ر ده‌ربیرینی‌کی قورئانی پیرۆز ته‌واو کۆک و ته‌بایه

<sup>(۱)</sup> الإسلام عقيدة وشریعة ۵۰۰ و ۵۰۱، تبصرة الأدلة ۱/۵۲۲.

له‌گه‌ڵ ئه‌و حاله‌ی له‌به‌ری دابه‌زیوه، هه‌روه‌ك هه‌ر بێژه‌یه‌ك له‌ قورئاندا له‌و شوێنه‌دایه‌ كه پێویسته‌ لێی به‌كار بێت.

ئه‌و ئایه‌تانه‌ی باسی حوكمه‌كان ده‌كهن، وه‌ك ئایه‌ته‌كانی میرات شیوازی و تاردان و کاریگه‌ری تیایدا ره‌چاو نه‌كراوه، به‌پێچه‌وانه‌ی ئه‌و ئایه‌تانه‌ی كه سووكایه‌تی ده‌كهن به‌ هاوبه‌شدانان و به‌ته‌كان یان ئه‌و جوژه‌ ئایه‌تانه‌ی كه به‌لگهن له‌سه‌ر توانای خوای گه‌وره‌ یاخود ئایه‌ته‌ ترسینه‌ره‌كان كه باس له‌ پۆژی دوایی ده‌كهن به‌شیوه‌یه‌کی زۆر به‌ره‌چاو شیوازی كارتێكردن و وێژدان بزوینی تێدا ره‌چاوكراره، چونكه هه‌ر شوێنێك قسه‌ی خۆی ده‌وێت.

**ب- له‌ حوكمه‌كان و به‌لگه‌ خستنه‌بووه‌كانی دا:** هه‌یج واتایه‌ك یاخود حوكمێك نییه‌ له‌ قورئاندا تێكگێریت و دژ بێت له‌گه‌ڵ واتایه‌ك و حوكمێکی تر، ئه‌وه‌ش له‌ قورئانی پیرۆزدا هاتوووه‌ له‌ ڕووكه‌شدا تێكگێراوه، ئه‌وا پاش تێپارمان و ورد بوونه‌وه ئه‌وا تێكگیران هه‌ر هه‌یج پێگه‌یه‌کی نییه‌، بۆیه‌ توێژه‌ره‌وانی قورئان ئه‌مه‌یان پشت گوی نه‌خستوووه‌ به‌تێرو ته‌سه‌لی باسیان كردوووه. بۆیه‌ خوایی مه‌زن ده‌فه‌رموویت: ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ أَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَاتٌ أَنْ لَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾ النساء: ۸۲. <sup>(۱)</sup> واته‌: (ئه‌وه‌ بۆ ئه‌وانه‌ سه‌رنجی قورئان ناده‌ن و لێکی ناده‌نه‌وه‌و لێی ورد نابنه‌وه‌؟ خو ئه‌گه‌ر

<sup>(۱)</sup> علم أصول الفقه لعبد الوهاب خلاف ۲۸، محاضرات في أصول الفقه لبدر المتولي عبدالباسط ۱۳۲/۱.

له‌ (المواقف وشرحه‌ للسید الشریف ۲۴۵/۸) دا هاتوووه‌: ( و تراوه‌: ڕوویك له‌ ڕووه‌كانی ئیعه‌جازی قورئان بریتیه‌ له‌وه‌ی تێكگیرانی تێدا نییه‌ سه‌رباری ئه‌وه‌ی دوورو درێژه‌، ئه‌م ئایه‌ته‌یان وه‌ك به‌لگه‌ هه‌تاوه‌ته‌وه‌: ﴿وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾ النساء: ۸۲. واته‌: "خو ئه‌گه‌ر له‌لایه‌ن كه‌سیکی تره‌وه‌ بوایه‌، جگه‌له‌ خوا، بێگومان جیاوازی و دژایه‌تییه‌کی زۆریان تێدا ده‌دۆزیوه‌".

له لایهن که سێکی ترهوه بوایه، جگه له خوا، بێگومان جیاوازی و دژایه تیه کی زۆریان تیدا ده دۆزیهوه).

### رووی شه شههه: تا رۆژگار بمی نیت قورئانی پیرۆز هه ده می نیت:

هیچ زیاده و که می ک پرووی تیناکات، چونکه خوی گه وه په میانی پاراستنی قورئانی داوه، هه وه که ده فه رمویت: ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ (الحجر: ۹).<sup>(۱)</sup> واته: (ئیمه قورئانمان ناردۆته خواره وه، هه خوشمان ده پیاری زین و چاودیری ده که یه).

<sup>(۱)</sup> الشفا للقاضي عياض ۲۷۵/۱ و الاتقان ۱۲۳/۲ نقلًا عن القاضي عياض. و سبل الهدى والرشاد ۵۸۹/۹.

هه ندیک بۆچوونیان وایه که قورئانی پیرۆز بۆیه ده رتاسا و موعجیزه یه، به وه ی و ره و توانای دژه کانی خه سینراوه، به وه ی خوی گه وه و ره و توانای نه وانه ی که یه که گریبونه دژ به قورئان سارد کردۆته وه تواناکانی نه وانی خه ساندوه، گوایه نه گه ر وا نه بوایه نه و ده یات توانای کاریکی له و جۆره بکه ن. سه رباری نه وه ی نه م بۆچوونه شیان هه یه نه و له هه مان کاتدا راجیان له سه ر چۆنیه تی توانا په که خسته که، له م باره وه دوو بۆچوونیان هه یه:

أ- خوی گه وه توانای مرۆڤ و جنۆکه کانی په که خسته وه نه گه رتا توانای کاریکی له و جۆره یان هه بووه، به وه ی خوی گه وه پالنه ره کانی توانای نه وانی په که خسته وه، به تاییه ت له کاتی فه راهه م بوونی هۆکاره کان بۆیان وه: توانج لیدان و هینانه خواره وه یان له پله به رزه کان و فه رمان پیکردنیان به وه ی ملکه چ بن. نه مه پای (نه بو ئیسه قاتی ئیسه فرایینی) ه که له نه شه ره یه کانه و بۆچوونی (نه زام) ه که یه کی که له موعته زیله کان.

ب- خوی گه وه تواناکانیان په که خسته وه به وه ی نه و زانستانه ی له وان سه ندۆته وه که پیتیسته بۆ پرویه پروو بوونه وه ی قورئان، واته: هینانی وینیه کی قورئان پیتیستی به چه ند زانستی که بۆ نه وه ی نه و توانایانه دروست ببن، جا نه وان نه م زانستانه یان هه بوو به لām خودا له وانی سه ندوه، بۆیه توانا کاریکی له و جۆره یان نه ما. نه مه بۆچوونی مورته زایه که یه کی که له شیعه کان. / المواقف و شرحه للسید الشریف ۲۴۶/۸.

زۆریه ی زانایان به ریه رچی نه و بۆچوونه یان داوه ته وه به وه ی: نه گه ر مه به ست له ئیعه جازی قورئان نه وه بیت که توانای دژه کانی خه سینراوه و سنوردار کراوه، نه و وا باشت ده بوو که زیاتر گرنگی نه درابا به ره وانبیژی و جوانبیزی به رزه که ی، تا هه ر به سادیه که ی خۆی قولتر نه ریتشکینی بکردبا و بووبا به ده راسایه کی سه لمی تراوتر...

ههروه‌ها خوای زاناو خاوه‌ن توانا ده‌هه‌رموویت: ﴿لَا يَأْنِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ﴾ فصلت: ۴۲. واته: (هیچ ناحه‌قی و نادروستی و ناته‌واویه‌ک رووی تیناکات له هیچ کاتی‌ک و لایه‌که‌وه).

نایا له دواى خستنه پرووى لایه نه کانی ئیعبجازی قورئان: که سی ژيرو عاقل هه ده ئیت که موحه محمد (صلی الله علیه وسلم) ئهم قورئانه ی له به ره هه می هزر و بلیمه تی خو ى بووه یاخود به پشت به ستنی به (بوحه یرا) و (وه ره قه) و جگه له وانیش دایه یناوه و هۆنویه تیه وه...؟

نه‌گهر عه‌قل به‌ ویژدانه‌وه وه‌لام بداته‌وه نه‌وا هه‌ر نه‌وا پاستیه مه‌زنه بریار ده‌دات که بریتیه له‌وه‌ی: قورئانی پیرۆز ده‌رئاسا و موعجیزه‌یه و له‌لایه‌ن خوای بالاده‌ست و داناوه دابه‌زئراوه.

چهند گه واهيپي نه کي ترله سر پيغه مېر ايته تي پيامبري مهن

**مودھممد (صلی اللہ علیہ وسلم)**

دواى ته‌واو بوون له ړوون كړدنه‌وهى هەر دوو بنچینه سهره‌كیه‌كانى پيغه‌مبهرایه‌تى  
 موحه‌ممد (صلی الله علیه وسلم)، كه بریتین له: بانگه‌شوى پيغه‌مبهرایه‌تى و دهر‌خستنى  
 موعجیزه، كه نه‌مانه‌ش به‌سن بؤ شه‌وهى پيغه‌مبهرایه‌تى ناوبراو بسملین، له‌گه‌ل  
 شه‌ودشدا هم دوو بنچینه‌یه توکمه‌تر ده‌كه‌ین به خستنه‌ړووى چهند لایه‌نیكى ته‌واو‌كه‌ر،  
 به‌و پټیه‌ى گه‌واهی بدات له‌سهر پيغه‌مبهرایه‌تى موحه‌ممد (صلی الله علیه وسلم)، هم  
 گه‌واهی‌ده‌رانه‌ش بریتین له‌مانه:

**گواهی ۱۰۴:** نهو تاییه تمندی و سیفه تانهی که له پیغه مبهردا (صلی الله علیه

سەبیری ئەم سەرچاوەیە بکە کە لەسەر ئەم بابەتە دواون: شرح المقاصد للفتازاني ٣١/٥، المواقف وشرحه للسيد الشريف ٢٤٩/٨، الاتقان ٧١٢، سبل الهدى والرشد ٥٨٢/٩.



وسلم) هه‌بوون چ پێش ئه‌وه‌ی بپی‌ت به‌ پی‌غه‌مبه‌ر یاخود له‌کاتی بوونی به‌ پی‌غه‌مبه‌ر یان دوا‌ی په‌وانه‌کرانی وه‌ک پی‌غه‌مبه‌ر، (ج‌اح‌ز) که‌ له‌ مو‌عت‌ه‌زی‌له‌کانه‌ و (غ‌ه‌زالی) که‌ له‌ شه‌عه‌ری‌یه‌کانه<sup>(١)</sup> ته‌م پ‌رپ‌ه‌وه‌ گه‌واه‌یده‌ری‌یه‌یان په‌سه‌ند کردووه‌، ته‌م سی‌فه‌تانه‌ش بریتین له‌:

أ- سی‌فه‌ته‌ پ‌ر‌و‌ژه‌کانی، تای‌به‌ته‌ندی‌یه‌ چاکه‌کانی، ره‌وش‌ته‌ به‌ر‌زه‌که‌ی، وه‌ک:

پ‌است‌گ‌و‌یی و ده‌ست‌پ‌اک‌ی، هه‌ر‌گ‌یز در‌و‌و فی‌ل و ناپ‌اک‌ی نه‌کردووه‌، تا ناوبراوه‌ به‌ پ‌است‌گ‌و‌ی ده‌ست‌پ‌اک، هه‌روه‌ها ده‌یان‌کرد به‌ ته‌م‌ین‌داری مال و سه‌روه‌تیان، ته‌نانه‌ت (نه‌ز‌ری کور‌ی حارس) به‌قور‌ه‌یش‌ی وت: (له‌ پ‌است‌یدا مو‌حه‌مه‌د گه‌نج‌کی تازه‌ پی‌گه‌یش‌توو بوو، که‌چی له‌ هه‌مووتان زیاتر ج‌ی‌گ‌ای ره‌زامه‌ندی و پ‌است‌گ‌وترین‌تان بوو، له‌ هه‌مووتان ده‌ست‌پ‌اک تر‌بوو، تا چووه‌ قو‌ناع‌ی پ‌یره‌وه‌و ئه‌و په‌یامه‌ی بۆ ئی‌وه‌ هی‌نا ئه‌و کات وت‌تان جادوو‌گه‌ره‌، نا به‌خوا مو‌حه‌مه‌د جادوو‌گه‌ر نی‌یه‌)<sup>(٢)</sup>.

پی‌غه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) زۆر به‌سۆزو می‌هه‌ره‌بان بووه‌ بۆ ئومه‌ته‌که‌ی، تا خ‌و‌ای گه‌وره‌ پ‌ی‌ی فه‌رموو: ﴿فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتٍ﴾ فاطر: ٨. واته‌: (تۆ به‌ خه‌فه‌تیانه‌وه‌ خ‌و‌ت مه‌فه‌وت‌ینه‌). هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿فَلَعَلَّكَ بَنِيعٌ نَّفْسُكَ عَلَىٰ عَاثِرِهِمْ﴾ الک‌ه‌ف: ٦. واته‌: (جا تۆ له‌وانه‌یه‌ له‌ خه‌م و په‌ژاره‌دا له‌ سه‌ره‌نجامی ره‌شی ئه‌وانه‌ خ‌و‌ت له‌ناو‌یه‌ریت و له‌ داخ و خه‌فه‌ت‌دا بم‌ریت). هی‌چ که‌سی‌کی ئازار نه‌داوه‌، نه‌ به‌ده‌ست نه‌ به‌ زمان. هه‌روه‌ها هی‌چ که‌سی‌کی به‌ده‌ستی مو‌باره‌کی خ‌و‌ی نه‌کوشتوو - سه‌رباری ئه‌و مه‌ردایه‌تی و بو‌یریه‌ی که‌ هه‌یبوو، ته‌نها (ئوبه‌ی کور‌ی خه‌له‌ف)ی به‌ده‌ستی خ‌و‌ی کوشتوو. زۆر ئازاری ده‌چه‌شت له‌به‌رامبه‌ر ئه‌و شتانه‌ی که‌ ده‌یبینی له‌ ناو ه‌و‌زه‌که‌ی له‌ تالان‌کاری، دزی، کوشتن، هه‌ول‌ی چاک‌کردنی ک‌یشه‌ی نی‌وان دوو که‌سی ده‌دا. زۆر می‌هه‌ره‌بان و دل‌و‌شان

<sup>(١)</sup> المواقف و شرحه‌ للسید الشریف ٢٥٩/٨، المحصل للرازي ٢٠٨، تیایاندا هاتوو: غزالی له‌ کت‌یبه‌که‌یدا "النقد من الضلال" با‌سی کردوو. سه‌یری نه‌مانه‌ش بکه‌: المقاصد و شرحه‌ للفت‌ازانی ٣٧٧/٥ و ٣٩، تبصرة الأدلة ٤٨٨/١.

<sup>(٢)</sup> سه‌یری وته‌ی (نضر) بکه‌ له‌: ته‌ذیب سیره‌ ابن هشام ٦٩/١، الشفا ١٣٥/١، إظهار الحق ٢٥٧/٢.

بوو، هاوبه‌شی خه‌می نه‌خۆش و برینداران ده‌بوو، و پشتی هه‌ژارانی ده‌گرت، برسیانی نان ده‌دا.

دوای ئه‌وه‌ی خه‌دیجه پیغه‌مبه‌ری (صلی الله علیه وسلم) هی‌ورکرده‌وه له‌و ترس و دل‌ه پاوکییه‌ی دای‌گرتبوو کاتی جبریلی (سه‌لامی خوای لی‌بیت) بی‌نی بوو، پی‌ی وت: (تۆ په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی ده‌گه‌یه‌نی، یارمه‌تی که‌سانی لی‌قه‌وماو ده‌ده‌ی، ئه‌وه‌ی خه‌لک له‌ هیچ شوینیک ده‌ستی ناکه‌ویت تۆ ده‌یکه‌ی به‌ مولکیان و میوانداری میوانان ده‌که‌ی، که‌سیک که‌ به‌لای به‌سه‌ردی تۆ پشتگیری و هاوکاری ده‌که‌ی)<sup>(۱)</sup>.

به‌خشنده‌و چاوتیر بووه: به‌خشنده‌و دلفراوان و ده‌ستکراوه‌ بووه‌و پ‌یزی زۆری له‌ پ‌یواران و هه‌ژاران ده‌گرت، تا خودای گه‌وره له‌سه‌ر ئه‌مه‌ سه‌ر زه‌نشتی کرد: ﴿وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ﴾ الإسراء: ۲۹. واته: (ئه‌وه‌نده‌ش ده‌ست ب‌ل‌او مه‌به "هیچت به‌ده‌سته‌وه نه‌می‌نیت") خۆراگرو ئارامگر بووه له‌سه‌ر ناخۆشییه‌کان، به‌تایبه‌تی دوای په‌وانه‌کرانی وه‌ک پیغه‌مبه‌ر.

زۆر دنیا نه‌ویستبووه، ته‌نانه‌ت هۆزی قورپه‌یش مال و سه‌روه‌ت و سامان و سه‌روکایه‌تیان پی‌به‌خشی ته‌نها له‌به‌رامبه‌ر ئه‌وه‌ی واز له‌ بانگه‌وازه‌که‌ی بی‌نیت به‌لام ده‌ستی له‌ په‌یام و بانگه‌وازه‌ی هه‌لنه‌گرت.

خۆبه‌که‌مزان و خاکی بوو له‌گه‌ل هه‌ژارو نه‌داراندا.

له‌ بو‌یریدا تاقانه و بی‌هاوتا بووه، سه‌رباری به‌ه‌یزیه‌که‌ی ئه‌وا لی‌بۆرده بوو. نهرم و نیان و وه‌فادارو داد‌گهر بوو.

<sup>(۱)</sup> فه‌رمووده‌ی: سو‌یند به‌خودا، خودا سه‌رشۆرت ناکات... تاد: صحیح البخاری ۱ باب کیف کان بدء الوحي إلى رسول الله (صلی الله علیه وسلم)، ۳ باب، رقم ۳، بهذا اللفظ، عن عائشة (رضي الله عنها). وفي صحيح مسلم: ۱ کتاب الإیمان، ۷۱ باب بدء الوحي إلى رسول الله (صلی الله علیه وسلم)، رقم ۱۶۰، عن عائشة (رضي الله عنها).

کهسیکی خاوهن شهرم و شکۆو حورمهت بوو: ههرگیز جهستهی خۆی به پرووتی دهرنه خستوو به کەسی بهرامبهەر، سهرباری نهوهرش که له سهردهمی نهفامیدا نهريتیکي باوبوو له ناوخه لکیدا.

قسه و فهرمایشتی شیرین و پهوشتی نهرمونیان و پرووخۆش بووه، ههر کهسیک چاوی پێ کهوتبیت یاخود لهگهڵی دانیشتی بیت خۆشی ویستوو. پیغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) کهسیکی پاک و خاوتین و کهشخه و جوان بووه.

نه له پیش پیغه مبهرایهتی و نه له کاتی پیغه مبهرایهتی ههرگیز کاری خراپی نه کردوو، ریبازه پهسهنده کهی گۆرانکاری بهخۆوه نهبینی ههر له سهرهتای ته مهنی تا کۆتاییه که.

ب- ههروهها دهروون پاک و پوخت بوو: رق و کینه، خۆپهرستی، گومان و هاویه شدانان بوونی نهبووه له دهروونیدا. زۆر رقی دهبووه له بتهپهرستی و پهیکهر پههرستی، سهرباری نهوهری که کهش و ههواي کۆمه لگاکی له سههر بتهپهرستی گهش کرد بوو، پیغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) ههرگیز سویندی به بتهکان نه خواردوو، به لگهش له سههر نه مه نهوهریه که (ئین هشام) گێراویه تیهوه له به سههرهاتی (بوچهیرای راهیب) کاتیک پیغه مبهیری (صلی الله علیه وسلم) سویندا به (لات و عوزا)، چونکه گوئی لیببوو که هۆزه کهی پیغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) سویند بهم دوانه دهخۆن، به لām پیغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) پێی فهرموو: (لا تسألني باللات والعزی، فوالله ما أبغضت شیئاً قط بغضهما) واته: سویندم مهده به (لات و عوزا)، سویند به خوا رقم له هیچ شتیک نییه بهو نه ندازهیهی رقم لهوانه.

پ- رێک و پێکی جهسته کهی: چ له پروی جوانی پرووخساری جهسته کهی، لهوهری نه دنامهکانی سهلامهت و پاک بوونه له نهخۆشی قیزهون، له پروی هیزی جهسته ییهوه تۆکمه بووه، (رکانه) ململانێکاریکی به ناویانگ بوو کهچی پیغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) بهزاندی.

یان له لایه نی زیره کییه وه، خاوه نی دلیکی ژیرو زیره کیه کی به هیژو بیریکی تیژ بووه، ههر که سی چاوی پینکه وتبا ترسی لیده نیشت، جا پیغه مبهری (صلی الله علیه وسلم) ناسیووبا، یان نا.

ت- بهرزو پیروزی نه ژادو ره چه له کی: پیغه مبهری (صلی الله علیه وسلم) له بهرزترین و به پزترین ماله کانی قوره یشه، که هۆزی قوره یشیش به پزترین هۆزی عه ره به کانه به گشتی.

ج- پیروزی و پزرداری نیشتمان ه کی: پیغه مبهری (صلی الله علیه وسلم) له مه که ه ی پیروزه وه له پاکترین شوین له سه ر زه ویدا چاوی به دونیا هه له تیا وه، که حه رهم و مالی هه ره به نرخ و موباره کی خوی گه وه ی لییه. جا نمونه ی ئهم سیفه تانه ته نها له که سی کدا کۆده بنه وه که پیغه مبهری بیت<sup>(۱)</sup>.

له بهر ئه وه ی خوی گه وه ئه و پیداو یستانه ی مرۆف پتو یستی پتی هیه، له تواناو لیها توویه جیا وازه کان، دابه شی کردو وه له نیتوان تاکه کاند، بۆیه ده بینین هه ندیکان له هه ندیکی تریان به هیژترن له رووی توانای جه ستیه ی، هه ندیکی تر به هیژن له بواری هونه ردا، هه شیانه خاوه نی بیریکی تیژه له بیرکاری یان ئه ندازه یی یا خود و تاردان یان هۆنینه وه ی هۆنرا وه، هه ندیک که سیش هه ن شتی وا داده هی نین که خه لکی سه ریان ده سو رمی له ئاستیدا، به شیک له خه لکیش هه ن که خوی گه وه به تایبه ت هه لیبار دوون بۆ ئه وه ی به رنامه ی خوا به خه لکی رابگه یه نن، که بریتین له پیغه مبه ران و په یام به ران. ئه گه ر هه ندیک خه لک له سه روشتی خۆیاندا توانایه کی تایبه تیان هه بیت که پتی له خه لکی تر جیا بکری نه وه. ئه و پیغه مبه ران تایبه تیه هه ندیه کی تایبه تیان پیدرا وه، چه ند

<sup>(۱)</sup> المواقف و شرحه للسید الشریف ۲۵۹/۸، المقاصد و شرحه للتفتازانی ۳۷/۵، شرح العقائد العزددیه للدوانی ۲۷۸/۲، المسایرة و شرحها المسامرة ۲۴۵-۲۴۹، "قاضي عیاض" له "الشفاء" و "صالحی" له "سبل الهدی والرشاد" به تیرو ته سه لی دووا وه له سه ر ره وشتی پیغه مبهری (صلی الله علیه وسلم).

سیفه‌تیکیان هه‌ن که پێیان له خه‌لکی جیا ده‌کړینه‌وه، کردارو هرزریان ده‌گمه که خه‌لکی له‌ناو خۆیاندا پێن‌اشنا نه‌بوونه، خوای گه‌وره ئاماده‌باشی ته‌واوی له‌واندا به‌دهینه‌ناوه، بۆ به‌رگه‌ گرتن و له‌ نه‌ستۆ گرتنی نه‌و نه‌رکه سه‌خته، که بریتیه له گه‌یانندی رێساکانی خوایی به‌ مرۆڤایه‌تی.

له‌به‌ر نه‌مه شتیکی سه‌یر نییه که خوای گه‌وره له په‌یامبه‌ران و پێغه‌مبه‌راندا چه‌ند سیفه‌ت و خه‌سه‌له‌تیک و به‌دی بێنیت که ئاماده‌یان بکات بۆ نه‌وه‌ی بێن به‌ پێشپه‌رو و سه‌رکرده‌ی جیهان و رێنیشاندهری مرۆڤایه‌تی به‌ره‌و رێگه‌ی راست<sup>(١)</sup>.

سیفه‌تی به‌رزو به‌هێزو په‌وشتی چاک و پیروژ له پێغه‌مبه‌ری خوادا (صلی الله علیه وسلم) کۆببونه‌وه، به‌ر له‌وه‌ی بێته‌ پێغه‌مبه‌ر (وه‌ک پێشتر خراپه‌روو)، دوا‌ی بوونیشی به‌ پێغه‌مبه‌ر، ته‌نانه‌ت قورئانی پیروژ وه‌سفی ده‌کات: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ القلم: ٤، واته: (به‌راستی تۆ له‌سه‌ر په‌وشت خوویه‌کی زۆر جوان و په‌سه‌ند و بێ وینه و مه‌زنیت). هه‌روه‌ها له‌باره‌ی په‌وشتی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) پرسیار له عائیشه (په‌زای خوای لی بێت) کرا، له وه‌لامدا وتی: (كان خلقه القرآن، یرضا برضا، ویسخط بسخطه)<sup>(٢)</sup> واته: په‌وشتی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) قورئان بوو، په‌زامه‌ندی و توپه‌یه‌که‌ی به‌ قورئانه‌وه په‌یوه‌ست بوو.

پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) چاکترین نمونه‌ی به‌رزو چاکه‌یه له‌گشت بواریکدا، خوای مه‌زن ده‌فه‌رموویت: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ الأحزاب: ٢١. واته: (سویند به‌خوا به‌راستی له پێغه‌مبه‌ری خوادا چاکترین نمونه‌ی ته‌واو و رێکوپێک هه‌یه). ته‌نها پێغه‌مبه‌ره (صلی الله علیه وسلم) سه‌رمه‌شقی هه‌ره چاک، موسلمانان پێیان وایه که ته‌قواو له خواترسان و چاکی و به‌ده‌سته‌یه‌نانی به‌هه‌شت له‌لایه‌ن خوای گه‌وره به‌ گرتنه‌به‌ری رێوشوێن و رێبازی نه‌وده‌بیت.

<sup>(١)</sup> مبادء الاسلام للمودودي ٣٢-٣٤.

<sup>(٢)</sup> الشیفا للقاظی عیاض ٩٦/١.

کۆبوونهوهی ئه و سیفهت و خهسله تانه له پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم)، ته نهها بریتیه له گه واهییه کی ته و او، له سه ر ئه وه ی که پیغه مبهری راسته قینه یه .

**گه واهی دووه م:** ئه و شتانه ی که به رنامه و شه ریه تی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) له خۆی ده گریت، که په یوه ستن به لایه نه کانی: بیروباوهر یان په وشت یا خود حوکه گشتیه کان، لایه نه ورده کانی تری ریساو یاساو حیکمه ته کانی<sup>(۱)</sup>، ههروه ها ئه و ریک و پیکسی و دادپهروه ری و نه رم و نیانییه ی که له شه ریه تی ناوبراودا هه یه، وای کردووه گونا جا و بیت بۆ گشت رۆژگارو سه رده مه کان، ههروه ک دوژمنه کان گه واهیان له سه رداوه، (گه وهره یی هه ر شتیک له وه دایه که دوژمنان گه واهی بۆ بدهن).

سه رباری ئه وه ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) نه خوینده وار بووه و نووسینی نه ده زانی تا کۆچی دوا ی کرد، له ناو هۆژیکدا گه شه ی کرد که نه زانی تیایدا زال بوو، هه رگیز پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) کرداری نووسین و فیربوون و پهروه ده وهرگرتنی نه بجام نه داوه<sup>(۲)</sup>، به لکو پیش بوونی به پیغه مبه ر رۆژانیکی دوورو درێژی به سه ر ده برد به ته نیایی له نه شکه وتی (حیراء) ورد ده بووه و پامانی ده کرد له گه وهره یی و شکۆداری خوای گه وهره .

ناوه رۆکی قورئانی پرۆز، که که مێک پێشتر خرایه پروو، ئه وه ده گه یه نیت قورئان گشتگیره و به رنامه ی هه مه لایه نی هه یه بۆ گشت بواره کانی ژبان، هه یچ که سیکی بلیمه تیش ناتوانیت ته نهها یاساییه کی هاوشتیه بینیت نه گه ر چی جله وی زانست و هزری به ده ست بیت، هۆکاره کانی یاسادانانی بۆ فه راهم بیت، چونکه قورئان له لایه ن خوای زانا و کارله جیه هاتووه و له پتی سروشه وه دایه زاندۆته سه ر پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) تا به خه لکی رابگه یه نیت.

<sup>(۱)</sup> شرح المقاصد للتفتازاني ۳۹/۵، شرح العقائد العضدية للدواني ۲/۲۷۸.

<sup>(۲)</sup> شرح العقائد العضدية للدواني، سه رچاوه ی پێشوو، المسامرة ۲۴۹، نهایه الإقدام ۴۵۰.

**گەواھس سیتیەم:** سەرباری ئەوەی پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) ھەژارو نەدار بوو، پشتیوانی کەم بوو، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا دژایەتی ھاوبەشدانان و ھاوبەشدانەران و ستەمکارانی جیھانی کرد و گالتەیی بە بۆچوونەکانی ئەوان و سوکایەتی بە خەونەکانی کردن، دەولەتەکانی پڕووخاندن، ئایینەکەشی بە ئاسۆکاندا بڵاوبوووە، لە بەرامبەریشدا ئایینەکانی تر کورت ھەڵھاتن، دواي ئەمە دەولەتی پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فراوان بوو و خۆرئاواو خۆرھەڵاتی پزگار کرد و ھۆکمرانی لیکرد، بەمەش دوژمن سەرباری زۆری و بۆریەکەیی چ لە پڕوی ژمارە چ لە پڕوی کەرستەکانی جەنگ و بۆسە دانانەوہ بوو پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) و ھاوہەڵانی و سوربوونیان لەسەر لە ڕەگ دەرھێنانی بانگەوازی ئیسلام، کەچی ھەر نەیانتوانی ئەم مەرامە گلاوہی خۆیان بەدی بێنن و خۆر ئیسلام خامۆش و کپ بکەن.

بێگومان ئەمەش یارمەتی و پشتگیرییەکی خواپی بوو بۆ پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) و ئەوانەیی لەسەر بانگەوازی ڕێبازی ئەون<sup>(١)</sup>، خۆی بۆ وێنە دەفەرمووێت: ﴿وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ الروم: ٤٧. واتە: (ئەوسا ئیتەر سەرخستنی ئیماندارانمان بە ئەرکی خۆمان زانی و سەرکەوتنمان پێ بەخشین).

**گەواھس چوارەم:** ھاتنی پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) دواي ئەوەی کە ماوہیەکی زۆر بوو ھیچ پێغەمبەرێک نەھاتبوو، گومرایی بەخەستی بڵاو ببووە. عەرەبەکان بتيان دەپەرست، فارسەکانیش ناگریان دەپەرست و بەگەورەیان دەزانی و بەرەڵایی پێشەیان بوو، تورکەکانیش شارەکانیان تیکدەدا و خەلکیان ئازار دەدا، ھیندیەکانیش مانگیان دەپەرست و بەردیان بەخوا دەزانی، جولەکەکانیش دلیان پڕبوو لە رق و کینە و خۆپەرستی و ھاوبەشدانان، ھەروەھا نەصرانیەکانیش لەنێوان خواہیەکزان و ھاوبەشداناندا مابوونەوہ.

<sup>(١)</sup> شرح القاصد للفتاواني ٣٩/٥، تبصرة الأدلة ٤٩٤.

ئه مه بارودۆخی خه لکی بوو له سه ر زه وی، بۆیه پێویست بوو که سیك هه بیته، تا ئه م بێ دینییه را با لێته و هه لگری مه شخه ل و ئالای چا کساز ی و له خواترسان بیته، ئه م که سه ش ته نها ده بیته له و که سانه بیته، که خوای گه وره نووری پێغه مبه رایه تی پێ به خشی بیته<sup>(۱)</sup>.

**گه واهس پێنجهم:** ئه و مژدانیه ی له کتێبه کانی پێغه مبه رانی پێشوو دا هاتوون<sup>(۲)</sup>:

له به ر ئه وه ی کتێبه ئاسمانیه کان یه ک سه رچاوه یان هه یه، ئه ویش خوای پایه به رزه، یه ک ئاماغیشیان هه یه، ئه ویش بریتییه له: چا ک کردن و راسته پێ کردن ی خه لک، بۆ ئه وه ی خوای گه وره به رستن. به روابوون به کتێبه کانی و پێغه مبه رانی خودای به بنه مایه ک له بنه ماکانی ئایینی داناوه. له کتێبه پێشووه کانا چهن دین مژده هه ن، که هه وال ده دن به ده رکه وتنی و هاتنی پێغه مبه ر موحه ممد (صلی الله علیه وسلم)، ته نانه ت قورئانی پیرۆز باسی کردووه که عیسا (سه لامی خوای لیبیته) مژده ی داوه به پێغه مبه رێک له دوا ی خۆی دیت ناوی ئه حمده ده، خوای بێ وینه له و باره وه ده فهر موو یته: ﴿وَمُبَشِّرًا رَّسُولًا يَأْتِي مِنْ بَعْدِي أُمَّةٌ أَتَّخِذُ﴾ الصف: ۶. واته: (هه روه ها مژده ده ریشم به پێغه مبه رێک که دوا ی من دیت و ناوی ئه حمده ده).

زانای لی کۆله ر (عه بدو له کیم سیال کۆتی) له په راوێزه که ی خۆی له سه ر په رتو وکی (البیضاوی) وتویه تی: (پێویسته ته سه وپ بکری که هه ر پێغه مبه رێک ده بر پینێکی خرا وه رو ئاماژه یه کی پله پله یی هینا وه که ته نها زانا پۆچو وه کان ده یزانن، ئه مه ش له به ر حیکمه تیکی خوا ییه. زانا یان وتویانه: هه ر کتێبی ک له ئاسمانه وه هاتو وه به راسته وخۆی و به راشکاوی باسی پێغه مبه ری (صلی الله علیه وسلم) نه کردو وه به لکو ئاماژه ی بۆ کرا وه، چونکه ئه گه ر به راسته وخۆ ئاماژه ی بۆ کرابو وبا و خه لکی ساده و ساویلکه ش بیزانی بایه

<sup>(۱)</sup> شرح المقاصد للفتازاني ۴۰/۵، المواقد وشرحه للسيد الشريف ۲۶۰/۸ عن الرازي، تبصرة الأدلة ۴۸۲/۱.

<sup>(۲)</sup> المواقد وشرحه للسيد الشريف، شرح المقاصد للفتازاني، سقراضة کانی ئیشوو.



ئەوا سەرزنه‌نشتی زاناکانیان نەدەکرا لەسەر شاردنەوه‌ی ئەو راستییە، دواتر ئەو ئاماژانە نا‌رۆشنتر بوون بەهۆی گوێزرانەوه‌ی ئەو زمانیکەوه‌ی بۆ زمانیکێ تر لە "عیبرانی" ه‌وه‌ بۆ "سریانێ"، ه‌ه‌روه‌ها لە "سریانێ" بۆ "عەرەبی" <sup>(١)</sup>.

لایەنێک لەو مژدانە دەخەمەرۆو کە لە (زەبور و تەورات و ئینجیل) دا ه‌اتوون.

## لە "زەبور" دا:

١- داود وتی: (خواه‌ی‌گیان" داھێنەری سوننەت پەوانە بکە، تا خەلکی بزائن ئەو مرۆڤە) واتە: موحمەد پەوانە بکە، تا خەلکی بزائن کە لە راستیدا عیسا مرۆڤە.

٢- وتوێت: (شمشیرەکەت بەدەستەوه‌ی بگرە ئەو خاوەن ھیزی مەزن، چونکە بەرنامەو شەریعەتی تۆ پەییوەستە بە شکۆداری دەسەڵاتەکەت، تیرەکانت نیشانە دەپێکن، گەلان لە ژێر دەسەڵات و فەرمانی تۆدا کۆدەبنەوه‌و مل کەچ دەکەن).

ئەم دەربرینانە لە یەکیەک لە وەرگێڕدراوە عەرەبیە کۆنەکاندا ه‌اتوون، کە (نسفی: ٥٠٨ ک مائثاواایی کردوو) و تەفتازانی <sup>(٢)</sup> (٧٩٢ ک کۆچی دوايي کردوو) نەقلیان کردوو.

ه‌ه‌روه‌ها (پەحمەتولای ھیندی) لە کتیبە مەزنەکەیدا (إظهار الحق) <sup>(٣)</sup>، لە مژدە شەشەمدا، کە لە (زەبور) دا (چل و پینجەمینە) پارچەیکێ درێژی ھیناوە، کە لە ھەژدە نایەت پێکھاتوو، تیایدا باس لە سیفەتەکانی ئەو پیغەمبەرە کراوە کە مژدە لەبارەو داو، بەتەواوی بەسەر پیغەمبەر موحمەددا (صلی الله عليه وسلم) جیبەجۆ دەبێت، ئەو پارچەیکەشی دەلێت: (شمشیرەکەت بەدەستەوه‌ی بگرە ئەو خاوەن ھیزی مەزن...) تیایدا ه‌اتوو بە چەند دەربرینیکی تر. جا ئەو سیفەتانەکی کە تیایدا باسیان کراوە ئەمانە:

کەسیکی چاک و باشتەین مرۆڤە، نازو نەعمەت لە لێوکانی دەبارێت، پیرۆزو بەفەرۆ موبارەکە، شمشیر بەدەست و بەھێزە، راستگۆ و لەسەرەخۆیە، راستپەرۆ، پێنماییکارو ھیدایەت دەرە، گەلەکە دەکەوتێت ژێر دەسەڵاتی ئەو، چاکەکی خۆش دەوێت،

<sup>(١)</sup> إظهار الحق ٢/٢٢٠.

<sup>(٢)</sup> تبصرة الأدلة للنسفي ١/٤٩٨، شرح المقاصد للتفتازاني ٥/٤٣.

<sup>(٣)</sup> إظهار الحق ٢/٢٥٥.

پقی له گوناوه، کچی پاشاکان خزمه‌تی ده‌که‌ن، نه‌وه‌کانی گهل بۆی ملکه‌چ ده‌بن، نه‌وه‌کانی گه‌وره‌ی زه‌وی، دیاری پیشکه‌شی ده‌که‌ن، ناوه‌که‌ی نه‌وه‌ی دوا‌ی نه‌وه‌ له‌ یاد ده‌میت‌ریت و باسی لیوه‌ ده‌کریت، گهلان ستایشی ده‌که‌ن تا پوژگار هه‌تا هه‌تایه‌.

جا (په‌مه‌تولای کورپی خه‌لیلی هیندی) به‌تیرو ته‌سه‌لی باسی نه‌و سیفه‌تانه‌ی کردووه‌ که له‌ پیغه‌مبه‌ر موحه‌مه‌ددا (صلی الله علیه وسلم) هاتوونه‌ته‌ جی، نه‌مه‌شی پشت‌راست کردووه‌ته‌وه‌ به‌ به‌لگه‌ی توکمه‌ و به‌هیت.

### له‌ "ته‌ورات" دا:

۱- له‌ (سیفری<sup>(۱)</sup> پینجه‌م) دا هاتووه‌: (خوا له‌ کیوی "طور سیناء" یه‌وه‌ هات و له‌ "سه‌یعر" دره‌وشایه‌وه‌ له‌ چیاکانی "فاران" رایگه‌یاند).

مه‌به‌ستی هه‌والدانه‌ له‌باره‌ی هاتنی (تورات) بۆ (موسا) له‌ کیوی (طور سیناء) و دابه‌زینی (ئینجیل) ه‌ بۆ سه‌ر عیسا له‌ (سه‌یعر)، چونکه‌ پیغه‌مبه‌ر عیسا (سه‌لامی خوی لییت) له‌ گوندی (ناصره‌) له‌ شاروچکه‌ی (سه‌یعر) نیشته‌جی بوو، هه‌روه‌ها دابه‌زینی قورئانه‌ بۆ سه‌ر موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) له‌ شاری مه‌که‌که‌، له‌به‌ر نه‌وه‌ی (فاران) ده‌که‌وێته‌ سه‌ر پێگه‌ی مه‌که‌که‌ پێش شاری (عه‌دن) به‌ دوو میل و نیو، نه‌مه‌ بریتی بوو له‌ خانوو، که‌ تا نه‌مه‌رۆش هه‌ر ماوه‌ له‌سه‌ر لای چه‌پی پێگه‌ی عی‌راق بۆ مه‌که‌که‌.

له‌ (ته‌ورات) دا هاتووه‌: که‌ ئیسماعیل له‌ چۆله‌وانی "فاران" نیشته‌جی بووه‌، واته‌: له‌ بیابانی عه‌ره‌بیدا<sup>(۲)</sup>.

<sup>(۱)</sup> سیفر واته‌ کتیب یاخود کتیبی گه‌وره‌، خوی گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووت: ﴿کَمَثَلِ الْجَمَارِ يَتَحْمِلُ أَسْفَارًا﴾، هه‌روه‌ها ناوه‌ بۆ به‌شیک له‌ ته‌ورات. ب‌روانه‌ (قاموسی رسته‌ "س، ف، ر"، ۱۸۰/۳، مه‌لا مه‌جموودی گهلالی). (وه‌رگیتی).

<sup>(۲)</sup> شرح المقاصد للتفتازانی ۴۲/۵، تبصرة الأدلة ۴۹۷/۱، الفصل لابن حزم ۱۹۴/۱، تلخیص المحصل ۲۱۱.

هه‌ر به‌هه‌مان شیوه‌ نه‌مه‌ له‌ (بابی سی و سی) له‌ (سیفری: إستثناء) واته‌: (سیفری: التثنیة) هاتوو له‌ وه‌رگێردراوه‌ عه‌ره‌بیه‌که‌دا که‌ له‌ سالی ١٨٤٤ زچاپکراوه‌: (٢ وتویه‌تی: په‌روه‌ردگار له‌ کتوی سیناوه‌ هات، له‌ "ساعیر"یشه‌وه‌ رۆژی بۆمان هه‌ڵینا، له‌ فاران به‌یاننامه‌ی خۆی رایگه‌یاندا، هه‌زاران په‌یقی پاک و پاکه‌ره‌وه‌ی تێدایه‌، رێبازو په‌وشتیکی رۆشن و پرووناکیشی له‌گه‌ڵدایه‌).

"فاران" چیا‌یه‌که‌ له‌ چیاکانی شاری مه‌که‌که‌، هه‌روه‌ک له‌باره‌ی بارودۆخی ئیسماعیل (سلاوی خوای لیبت) له‌ بابی بیست و یه‌ک له‌ سیفری (تکوین)دا هاتوو: (٢٠خوای له‌گه‌ڵدا بوو، گه‌وره‌ بوو و نه‌ش و غمای کرد له‌ چۆله‌وانیدا، بووه‌ گه‌نج، تیری ده‌هاوێشت، ٢١ له‌ چۆله‌وانی "فاران" نیشته‌جی بوو، دایکه‌که‌ی ئافره‌تیکی له‌ میسره‌وه‌ بۆ هینا).  
گومان له‌وه‌دا نییه‌ که‌ ئیسماعیل (سه‌لامی خوای لیبت) له‌ شاری مه‌که‌که‌ جیگێر ببوو<sup>(١)</sup>.

٢- له‌ (سیفری پێنجهم)دا هاتوو: (خوای پایه‌به‌رز به‌ موسا "سلاوی خوای لیبت" فره‌مووه‌: پێغه‌مبه‌ریکی وه‌ک تۆ له‌ نه‌وه‌ی براکانیان بۆیان ده‌نێرم، فره‌مایشتی من به‌سه‌ر زوبانی ئه‌ودا دیت، ئه‌وه‌ی من فره‌مانی پێ ده‌که‌م به‌وان را‌ده‌گه‌یه‌نیت، ئه‌و که‌سه‌ش که‌ قسه‌ی پێغه‌مبه‌ر قبول ناکات ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ به‌زمانی من قسه‌ ده‌کات من تۆله‌ی لی ده‌ستێنم).

مه‌به‌ست له‌ نه‌وه‌ی براکانی، نه‌وه‌ی ئیسرائیله‌ که‌ نه‌وه‌کانی ئیسماعیلن هه‌روه‌ک ئه‌مه‌ شتیکی زانراوه‌، ناشکریت به‌ که‌سێک لی‌کبدریته‌وه‌ که‌ دوا‌ی موسا هاتوو، چونکه‌ موسا خاوه‌نی شه‌ریعه‌تیکی ته‌واوکاری بووه‌، که‌ به‌رژه‌وه‌ندی هه‌ردوو دونیای تێدا بووه‌. بۆیه‌ ده‌بی‌ت بلێین ئه‌و که‌سه‌ پێغه‌مبه‌ر مو‌حه‌مه‌ده‌ (صلی الله‌ علیه‌ وسلم)<sup>(٢)</sup>.

<sup>(١)</sup> إظهار الحق ٢/٢٥٠.

<sup>(٢)</sup> شرح المقاصد للتفتازاني ٤٢/٥، تبصرة الأدلة ٤٩٧/١، الفصل لابن حزم ١٩٤/١، تلخيص المحصل ٢١١.

۳- له ئایه‌تی (۲۱) بابی (۳۲) له (سیفیری: إستثناء) دا هاتوو: (ئەوان به‌بیّ خوایه‌کی په‌رستراو هێرشیان کرده سەر من، تورپه‌یان کردم به په‌رستراو پوچه‌کانیان، منیش هێرشیان ده‌که‌مه سەر، به‌گه‌لیکی نه‌زان تورپه‌یان ده‌که‌م).

مه‌به‌ست له‌گه‌لی نه‌زان: عه‌ره‌به، چونکه له‌و په‌ری نه‌زانی و گومپایی دابوون، هیچ جوړیك له زانستی شه‌رعی و عه‌قلی له‌لای ئەوان ده‌ست نه‌ده‌که‌وت و ته‌نها شتیکیان ده‌زانی ته‌ویش په‌رستنی بت و په‌یکه‌ر بوو، جوله‌که‌کان زۆر قین له دڵ بوون به‌رامبه‌ر به عه‌ره‌به‌کان له‌به‌ر ئەوه‌ی له نه‌وه‌کانی هاجه‌ره‌ بوون که له بنچینه‌دا که‌نیزه‌که‌ بووه، جا مه‌به‌ستی ئایه‌ته‌که: ئەوه‌یه که نه‌وه‌ی ئیسرائیل هێرشیان کرده سەرم به هۆی په‌رستنی چهند په‌رستراویکی پوچ، بۆیه منیش هێرشیان ده‌که‌مه سەر به هه‌ل‌بژاردنی ئەوانه‌ی که پله‌ نزم و نه‌زانن، خۆی گه‌وره‌ په‌یمانه‌که‌ی به‌جی گه‌یاند، له ناو عه‌ره‌به‌کاندا پیغه‌مبه‌ری (صلی الله علیه وسلم) په‌وانه‌کرد، که ئەوانی هیدایه‌ت و پێنمایی کرد بۆ سەر ڕێگه‌ی راست<sup>(۱)</sup>.

۴- له (سیفیری یه‌که‌م) دا هاتوو: (خۆی پایه‌به‌رز به ئیبراهیمی "سلاوی خۆی لیبتت" فهرموو: هاجه‌ره‌ی خێزانت کوڕیکی ده‌یبت، له نه‌وه‌ی ئەو کوڕه‌دا یه‌کیک په‌یدا ده‌یبت که ده‌سه‌لانی ده‌روات، هه‌مووانی بۆ ملکه‌چ ده‌بن)<sup>(۲)</sup>.

### له "ئینجیل" دا:

۱- له (صیحاحی چواره‌ده) دا هاتوو: (من بۆ ئیوه داوا له باوکم<sup>(۳)</sup> ده‌که‌م، تا "فارقلیت" یتکتان پێی به‌خشیت، بۆ ئەوه‌ی هه‌تا هه‌تایه له‌گه‌لتاندا ییت، "فارقلیت" پۆچی راستی و دنیاییه).

ته‌فتازانی ئەمه‌ی له یه‌کیک له وه‌رگێڕدراوه‌کانی عه‌ره‌بی هیناوه<sup>(۱)</sup>.

<sup>(۱)</sup> إظهار الحق ۲/۲۴۹.

<sup>(۲)</sup> شرح المقاصد للفتازاني ۲/۲۴۹.

<sup>(۳)</sup> مه‌به‌ستی ئەوه‌یه که عیسا ده‌یبت من داوا له خۆی باوکم ده‌که‌م. په‌نا به‌خوا. (وه‌رگێڕ).

ههروهه‌ها (په‌حه‌تولای هیندی) ئه‌مه‌ی وه‌رگرتوو له وه‌رگێڤدراوه‌کانی عه‌ره‌بی، له ساڵی ۱۸۲۱ و ۱۸۳۱ و ۱۸۴۴ له لهندهن له چاپ دراون، له (بابی چوارده، ئینجیلی یوحنا) دا هاتوه: (۱۵)، ئه‌گه‌ر ئیوه منتان خۆش ده‌وێت ئه‌وا ئامۆزگارییه‌کانم له گوی بگرن، ۱۶ منیش داوا ده‌که‌م له باوکم " فارقلیت " یکی ترتان پێی ببه‌خشیت، بۆ ئه‌وه‌ی بۆ هه‌تا هه‌تا له‌گه‌لتاندا بیت، ۱۷ پۆچی راستیه‌ی و جیهان توانای قبول کردنیه‌ی، چونکه‌ نای بینیت و نایناسیت، که‌چی ئیوه ده‌یناسن له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌لای ئیوه‌ نیشه‌جی و جگه‌ر ده‌بیت) (۲).

جا ئەو وتەيەي: (بۆ ئەو ەي ەتا ەتا لەگەڵاندا يىت) ئەو ە دەگەيەنيت کە پيغەمبەرەيەتي کۆتايي ديت، شەريەتەکەي گشتگير دەييت و خەلکي لەدواي ەاتني ئەو پيويستيان بەپيغەمبەرەيکي تر ناييت، خەلکي فير دەکات، ەموو پيداويستيهکانيان داين نکات، ئەو وتەيەي عيسا فرموي بۆيان باس دەکات.

۲- له (صیحاى پازده) دا هاتووه: (سه بارهت به "فارقلیت" ی پړوځی پړوژ که باوکم په وانه ی ده کات به ناوی من فیتران ده کان و شاره زاتان ده کان، هه موو پیدایسته کانتان بو دابین ده کات، نهو شتانه بیرى نیوه دیتیته وه که من پیم وتن.

دواتر وتی: من نهو شته م پى راگه یانندن بهر له وهی پړوځی پړوژ بیت، نه مهش بو نهو هوو پروای یی بښن).

به‌ناوی من: واته به پیغه‌مبه‌رایه‌تی، هه‌روه‌ها (فارقلیت) واته: ئاشکرکه‌ری  
 شاراره‌کان<sup>(۳)</sup>.

به هه مان شیوه (په ټولگای هیندی) نه موی له وه رگير در اوه ناوبر اوه که هیناوه، بابی ۱۵ و ۱۶ (۲۶ جا که "فارقلیت" هات که من بو نیو یی ره وانه ده کم، نهو فارقلیت

(<sup>۱</sup>) شرح المقاصد للفتازاني، تلخيص المحصل، سهرچاوه کاني پيشوو.

(٢) اظهر الحق، ٢٧٨/٢.

(٢) شرح المقاصد للفتازاني ٤٢/٥-٤٣، تبصرة الأدلة ١/٤٩٨، تلخيص المحصل ٢١١.

له لایهن خوای باوکه وه دیت که پۆحی راستیی، ناوبراو شایهتی بۆ من ده دات، ۲۷  
ئیهوش شایهتی ده دهن، چونکه ئیه ههر له سه ره تاوه له گه لم دابوون).

ئه مه ئه وه ده گه یه نیت که پیغه مبه ر موحه مه د (صلی الله علیه وسلم) شایهتی ده دات  
له سه ر راستگویی و مرۆف بوونی عیسا (سه لامی خوای لیت) و ئه وه ش ده سه لمیت که  
عیسا (سه لامی خوای لیت) بانگه شه ی خویه تی نه کردوه که خراپترین نه زانی و  
گومراییه، ههروه ها دایکی عیسا له تۆمه تی زینا به دوور ده گریت و پاکیه تی نه و  
پاکیزیه ده سه لمیت، ئه مه له قورئاندا به و په ری پۆشنی باسی لیه کراوه<sup>(۱)</sup>.

۳- له (صیحا حی شازده) دا هاتوه: (به راستی و به دلنیا ییه وه پیتان ده لیم: پۆشتنی  
من له لای ئیه خۆی له خۆیدا هه والیکه بۆ ئیه، چونکه ئه گه ئیه به جی نه هیلم و  
نه پۆم بۆ لای باوکم، ئه و " فارقلیت " تان بۆ ناهیت، به لām ئه گه ر من له لاتان برۆم ئه و  
" فارقلیط " بۆ لاتان ده نیرم، جا ئه گه ر هات ئه و ده بیته مایه ی سوود بۆ دانیش توهانی  
جیهان و دینداریان له ناودا بڵاو ده کاته وه سه رکۆنه یان ده کات و هه لۆیسته یان پی ده کات  
له سه ر هه له و چاکه).

پاشان وتی: (ئه گه ر پۆحی راستی و دلنیا یی و یه قینتان بۆ هات، ئه و پینمایی و  
فیرتان ده کات، مشورتان بۆ ده خوات، هه موو جو ره کانی چاکه و راستی بیر ئیه  
ده خاته وه، چونکه ئه و له خۆیه وه قسه یه ک ناکات که خۆی دایه یناییت<sup>(۲)</sup>). (ره حه تولا ی  
هیندی) به هه مان شیوه باسی ئه و مژده یه ی کردوه به پشت به ستی به وهر گیر دراوه عه ره بیه  
ناوبراوه کان - که میك پیش ئیستا خرا نه پروو - له دوا یین بابی ئینجیلی یوحنا (ده روازه ی  
شازده): (۷ من پیتان ده لیم: بۆ ئیه چاک و خیرتره که من برۆم، چونکه ئه گه ر من  
نه پۆم ئه و " فارقلیت " نایه ت بۆ ئیه، ههر که من پۆشتم ئه و بۆتان ره وانه ده کات، ۸  
ئینجا که هات ئه و سه رکۆنه ی دانیش توهانی جیهان ده کات له سه ر هه له و چاکه و

<sup>(۱)</sup> إظهار الحق ۲/۲۸۳.

<sup>(۲)</sup> شرح المقاصد للتفتازاني ۵/۴۳.

حوکمیان، ٩ سهرکۆنهیان دهکات لهسهر ههله، لهبهر ئهوهی باوهریان بهمن نههیناوه، ١٠ و سهرکۆنهیان دهکات لهسهر چاکه لهبهر ئهوهی من دهگهڕیمهوه لای باوکم و ئیوه دواي ئهमे من نابینن، ١١ ههروهها سهرکۆنهشیان دهکات لهسهر حوکم، ههموو بهشهکان و سهرکردهکانی ئهم جیهانه ملکهچ دهکات، ١٢ من قسهیهکی زۆرم ههیه بۆ ئیوه تا پیتان بلییم، بهلام ئیوه ئیستا توانای ههنگرتنی بهرپرسیاریتی ئه قسانهتان نییه، ١٣ ئهگهر پۆحی راستی هات ئهوا ههر ئه ههموو پرووهکانی راستیتان فێردهکات، چونکه له خۆیهوه قسه ناکات، بهلکو بهو شتانه قسه دهکات که دهبیستیت، ههوالیش دهات بهوهی چی پیش دیت، ١٤ ئه پۆحی راستیه ریزدارو شکۆدارم دهکات، چونکه مافی من دهسهنیتهوهو پیتان رادهگهیهنیت، ١٥ ههر شتیک هی باوک بیت هیی منیشه، بۆیه لهبهر ئهमे وتم: ئهوهی بهشی منه پۆحی راستی وهریدهگریت و پیتان رادهگهیهنیت<sup>(١)</sup>.

(رهحهتولای هیندی) وتویهتی<sup>(٢)</sup>: له راستیدا " فارقلیت" لهلای نهصرانیهکان بریتییه له: (پایهدارو یارمهتیدهرو بریکارو تکاکار)، گشت ئه واتیانه جهخت دهکهنهوه لهسهر راستیتی پیغهمبهرایهتی موحهممد (صلی الله علیه وسلم). بنچینهی بیژه و دهبرینهکه به یۆنانی (بیرکلوطوس)<sup>(٣)</sup> که مانایهکی نزیک دهات له مانای: موحهممد و ئهحمده.

عیساش (سهلامی خوی لیبت) به (عیپانی) دهوا نهک به (یۆنانی)، دهبرینهکهی عیسا (سهلامی خوی لیبت) که وشهی پیغهمبهره له دواي خۆی نهماوه، بهلام تهنها

<sup>(١)</sup> إظهار الحق ٢/٢٧٩.

<sup>(٢)</sup> إظهار الحق ٢/٢٧٩ و لاپهڕهکانی دواتری.

<sup>(٣)</sup> شیخ (عبدولوههاب نهجار) خاوهنی کتیی (قصص الأنبياء) له رۆژههلاتناسی ئیتالی (کارلو نلینو) پرسی دهبرارهی وشهی (بیرکلوطوس) که له ئینجیلدا هاتوه، رۆژههلاتناسی ناوبراو وهلامی دایهوه: که له راستیدا قهشهکان دهلین ئه وشهیه به واتای (سهربلندکه) دیت. عبدالوهاب پیتی وت: من پرسیار دهکهم له د.کارلو نلینو که خاوهنی دکتۆرایه له نادابی زمانی کۆنی یۆنانی و پرسیار له قهشهیهک ناکهم، وتی: واتاکهی بریتییه لهوهی که زۆر سوپاسی دهکری، عهبدولوههاب لێی پرسی: ئایا ئهमे کۆکه لهگهڵ کرداری بهچاکتردانان (تفضیل) که له وشهی سوپاس (حمد)وه دادهتاشری؟ وتی: بهلێ. / الرسول - سعید حوی ٢/٢٨٧.

دهرپرینه یۆنانیه که (بیرکلرطوس) ماوه له وهرگێرداره کهی (یۆحنا) دا ههیه، که له (عیبری) بۆ سهڕ (یۆنانی) وهرگێرداره، کاتیکیش (ئینجیلی یۆحنا) له یۆنانیه وه بۆ سهڕ زمانی عهرهبی وهرگێردا ئەوا بووه (فارقلیت). جا عیسا (سهلامی خوا ی لیبیت) مژدهی ده دا به هاتنی (فارقلیت) له دوای خۆی، ئەمهی خواره وه ئەمه دوویات ده کاته وه:

أ- ههندی له نه صرانیه کان له سه ده کانی سه ره تای بڵا و بوونه وهی نه صرانییه تدا، هه ر یه که یان بانگه شهی ئەوه یان کردووه که ئەو پۆچی راستیی (فارقلیت) ه، ئەو ئەو که سه یه په یانی هاتنی دراوه له لایه ن عیسا (سلاوی خوا لیبت)، ههروهک (ولیه م میور) ئەمهی باس کردووه.

ههروه ها خاوه نی کتیی (لَبَّ التَّوَارِخِ) وتیه تی: (جوله که و مه سیحیه کانی هاوچه رخی موحه ممد (صلی الله علیه وسلم). چاوه رپیی ئەو پیغه مبه ریان ده کرد که په یانی هاتنی له باره وه درابوو، ئەم پله و پایه و سووده مه زنه به خشرا به موحه ممد (صلی الله علیه وسلم)، چونکه رای گه یاند که ئەو پیغه مبه ره چاوه پروان کراوه که یه).

کاتیکی نامهی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) گه یشته دهستی نه جاشی (که نه صرانی بوو) وتی: (خوا ی گه و ره ده که م به شایه تیده ر ئەوه ئەو پیغه مبه ریه که ئەهلی کتاب چاوه رپیان ده کرد) جا نه جاشی له وه لاما دا بۆی نووسی: (شایه تی ده ده م که تۆ پیغه مبه ری خوا ی، راستگۆ و سه لمینه ری راستگۆیی ئەوانی پیش خۆتی، من په یان و به یعه تم به تۆ و کۆره مامه که ت ده ده م- واته: جعفری کۆری أبو طالب -، له سه ر دهستی ئەو "واته جعفری کۆری أبو طالب"<sup>(۱)</sup> ملکه چی خوا ی جیهان بووم و موسلمان بووم).

به هه مان جۆر له نامه که ی (مه قوقس) پاشای قیبتیه کاندای ئەمه به پروونی هاتبوو، کاتیکی وه لاما یی نامه که ی پیغه مبه ری (صلی الله علیه وسلم) دایه وه که بۆی ره وانه کرا بوو.

<sup>(۱)</sup> لیره دا راناوه که م بۆ (جعفری کۆره مامی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)) گه رانده وه، چونکه ئەو له و کاتدا له ولاتی حه به شه بوو. ناوی (جعفر (ره زای خوا ی لیبت)) خۆم زیاد م کرد بۆ زیاتر پروون بوونه وهی ده که که. (وه رگێر).



ههروهها ئهو وتهیهی (جارودی کورپی عهلاء) - که یه کێک بوو له زاناکانی نه صرانیه کان - کاتێک له گهڵ هۆزه کهی چوو له پێغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم)<sup>(۱)</sup>.

هیرقل گه وره ی رۆم (ههروهک له فهرمووده ی بوخاریدا هاتوو: باب بدء الوحي) چاوه رپتی ده رکه وتنی پێغه مبهری ده کرد، به هه مان شیوه زانا نه صرانیه کان چاوه رپتی ده رکه وتنی پێغه مبهریان ده کرد، ههروهک ئهمه به روونی له سه رگوزه شته ی موسلمان بوونی سه لمانی فارسیدا (خوا لی ی رازی بی ت) دیارده که ویت.

نه جاشی و مه قوس و جارود و هیرقل له زانایانی نه صرانیه کان بوون و جه ختیشیان ده کرده وه له سه ر ئه وه ی که نه صرانیه کان چاوه رپتی ده رکه وتنی پێغه مبه ر ده که ن، چونکه وه سف و خه سه له تی له کتێبه کانی ئه واندا وه ک ئینجیل و کتێبه کانی تر باسی لیوه کراوه.

گشت ئه وان ه ی ناومان بردن هیچ کامیان نه ترساون له پێغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم)، چونکه ئه وان خاوه نی ده وه له ت و له شکری به هیز بوون، پێغه مبه ریش (صلی الله علیه وسلم) له سه ره تای بانگه واز دا بوو و خۆی و هاوه لانی ده چه و سی ترانه وه ده ترسان له وه ی خه لکی په لاما رییان به ن.

ب- ئه و وتهیه ی عیسا: (ئه گه ر من نه رۆم ئه و " فارقلیت" نایه ت بۆتان) ئه مه ئاماژه و به لگه یه له سه ر ئه وه ی که هاتنی پێغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) به نده به رۆیشته نی عیسا (سه لامی خوا ی لی ی ت).

پ- ئه و وتهیه ی عیسا: (سه رکۆنه ی دانیش تووانی جیهان ده کات) ئه مه وه ک ده قێکی رۆشن وایه که ئاماژه ده کات بۆ پێغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)، چونکه پێغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) سه رکۆنه و سه رزه نشتی جیهانی کرد، به تایبه ت سه رکۆنه ی جوله که کانی کرد له سه ر ئه وه ی باوه رپیان به عیسا (ره زای خوا ی نی بی ت) نه هی ناوه، (سه رکۆنه یان ده کات له سه ر هه له که، ئه و هه له یه ش ئه وه یه که باوه رپیان نه هی ناوه به عیسا).

<sup>(۱)</sup> إظهار الحق ۲/ ۲۷۹-۲۸۱.

ت- پیغه‌مبهر (صلی الله علیه وسلم) له خۆیه‌وه قسه‌ی ناکات و هه‌لنا به‌ستیت، به‌لگه‌وه قسه و هه‌واله‌کانی سڕوشن.

ج- هه‌روه‌ک پیغه‌مبهر (صلی الله علیه وسلم) پێزو حورمه‌تیکی زۆری گرتووه له عیسا (سه‌لامی خوای لیبت)، ته‌نانه‌ت ئه‌مه شتیکی چه‌سپاوه به ده‌قی قورئانی پیرۆز به‌وه‌ی پیغه‌مبهر (صلی الله علیه وسلم) گه‌له‌ک پێزو حورمه‌تیکی بۆ عیسا (سه‌لامی خوای لیبت) داناوه به‌شیوه‌یه‌کی تایبه‌ت و بۆ پیغه‌مبهران (سه‌لامیان خویان لیبت) به‌شیوه‌یه‌کی گشتی، ئه‌مه شتیکی ناشکراو زانراوه.

مژده‌کانی کتێبه‌ ئاسمانیه‌کان سه‌باره‌ت به ده‌رکه‌وتنی پیغه‌مبهر (صلی الله علیه وسلم) گه‌له‌ک زۆرن.

ته‌فتازانی وتویه‌تی: (له "تلخیص المحصل" دا وتویه‌تی: نمونه‌ی ئه‌م ده‌ق و به‌لگانه‌ گه‌له‌ک زۆرن له کتێبه‌کانی پیغه‌مبهرانی پێشوو دا، ئه‌و نووسه‌رانیه‌ی توێژینه‌وه‌و هه‌له‌سته ده‌که‌ن له سه‌ر کتێبه‌کانیان ئه‌وا ئه‌مانه ده‌خه‌نه‌روو. هه‌یج دژرایه‌ک ناتوانیت ئه‌م جوژه به‌لگه‌وه ده‌قانه پشتگۆی ب‌خات یاخود ب‌لێت ئاماژه‌یه بۆ پاداشایه‌ک یاخود پیغه‌مبهری‌کی تر، ته‌نانه‌ت ناشتوانیت ب‌شاریته‌وه. هه‌روه‌ها "ئهبو حوسه‌ینی به‌صری" له کتێبی "غرر الأدله" دا به‌لگه‌ی وای کۆکردۆته‌وه له ده‌قه‌کانی "ته‌ورات" دا له‌سه‌ر راستی پیغه‌مبهرایه‌تی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) <sup>(١)</sup>.

<sup>(١)</sup> شرح المقاصد للفتازاني ٤٣/٥. سه‌یری مژده‌کان بکه له‌م سه‌رچاوانه‌دا: إثبات النبوة للنبي للهي للهاروني الزيدي ١٥٧، و شیوه‌ ده‌ربرینه‌که‌ی "تلخیص المحصل" به‌م شیوه‌یه‌یه: (نونه‌ی ئه‌م مژدانه له‌و دوو کتێبه‌ و سه‌رجه‌م کتێبه‌کانی پیغه‌مبهرانی تر گه‌له‌ک زۆرن، ئه‌گه‌ر باس بکړین کتێبه‌که زۆر درێژ ده‌بێت، هه‌یج دژرایه‌ک ناتوانیت ئه‌م مژدانه په‌تکاته‌وه یاخود ناتوان ب‌لێن ئه‌م مژدانه بۆ پیغه‌مبهری‌کی تر یا پاشایه‌کی تر هاتوون، ته‌نانه‌ت ناشتوان ب‌شارنه‌وه).

### ئینجیلی (به‌رنابا):

سه‌بارت به ئینجیلی (به‌رنابا)، ئەوا ئەو ئینجیلە مژده دەدات بە هاتنی پیغه‌مبەر موحەممەد (صلی اللہ علیہ وسلم)، (د. خلیل سعاده) که ئینجیلی ناوبراوی وەرگیراوەتە سەر زمانی عەرەبی دەلیت:

(ئەو پیغه‌مبەرە چاوەڕان کراوە "مسیا و یوسع" نییە بەلکو "موحه‌مەد"ە، بیژەر دەرپرینی "موحه‌مەد"ی بە راشکاوی هیناوە و چەندین جار دووپاتی‌شی کردۆتەو لەو بەشە‌ی که پاشکۆی خراوەتە سەر، دەریشی بریوێ که موحەممەد پیغه‌مبەری خوا، کاتی‌کیش ئادەم لە بەهەشت دەرکرا لەسەر دەرگاکە‌ی بینی که چەند دیرێک نووسراوە بە نوور: لا اله الا الله محمد رسول الله<sup>(۱)</sup>).

هەر وەها لە هەر دوو بەشی (چل و سییەم) و (چل و چوارەم) دا و تە‌ی زۆر هەن لەسەر مژده‌دان بە هاتنی پیغه‌مبەر (صلی اللہ علیہ وسلم)، چونکە قوتابیەکانی عیسا (سەلامی خۆی لیبیت) داویان لیکرد، که بە‌راشکاوی ناوی ئەو پیغه‌مبەرەیان پێبلیت، بۆیە ئەویش بە‌راشکاوی باسی ئەو شتانە‌ی کرد که پله‌وپایە راستە‌قینە‌کە‌ی موحەممەد دەرده‌خات. ئەگەرچی زۆربە‌ی نە‌صرانیە‌کان ئەم ئینجیلە‌یان پەت کردە‌و بە‌بی پاساو، لە‌گە‌ڵ ئەو‌ه‌شدا بە‌لگە‌کان گە‌واهی‌دە‌رن لەسەر راستی ئەم ئینجیلە، هەر وە‌ک ئەمە‌ پروون دە‌کە‌ینه‌و.

به‌رنابا لە قەشە‌کانی نە‌صرانیە‌کانە، نامە‌ هە‌لگرتکە‌ لە نامە‌ هە‌لگەرە‌کانیان، هەر وە‌ها بە‌ کۆ‌دە‌نگی نە‌صرانیە‌ت، ناوبرا و بنچینه‌یە‌کە‌ لە بنچینه‌کانی بانگە‌شە‌ی مە‌سیحیە‌تی سەرە‌تا، ئینجیلی برنابا هەر بە‌ناوی ئەو دۆ‌زاییە‌و، ئەمە‌ش بە‌لگە‌یە‌ لەسەر ئەو‌ی (به‌رنابا) یە‌کێک بوو لە ه‌اودە‌م و ه‌اورێ‌کانی عیسا لە خۆشی و ناخۆشیدا. کە‌چی ئینجیلە‌کانی تر بە‌ هی‌ حە‌وارییە‌کان دانانرێ‌ن، بە‌لکو لە دە‌ست نووس و دانانی ئەو

<sup>(۱)</sup> مقدمة خلیل سعاده لانجیل برنابا ص: م.

نامه گهیه نهرو په یامبه رانه یه که له دواي عیسا له جیاتی هواریه کان بانگه وازی مه سیحیه ت راده گه یه نن<sup>(۱)</sup>.

جا ئینجیلی برنابا چهند خال و شتیکی جه وهه ری و پرپایه خ ده سه لمینیت و دانی پيدا ده نیت، به مهش جیا ده کریت هوه له چوار ئینجیل به ناوبانگه کانی تر، نه م خاله جه وهه ریانهش بریتین له:

أ- نه م وته یه ی عیسا که تیایدا هاتوه: یوسع (واته: عیسا<sup>(۲)</sup>) نکۆلی کردوه و په تی کردۆته وه که نه و خوا و کورپ خواش بیت، نه م له بهرده م شهش سه د هه زار سه ریازو دانیش توانی جوله که به ئافره ت و پیاو منداله وه نه وه ی په تکر دۆته وه (واته: له ئینجیلی برنابادا نه وه هاتوه که عیسا نکۆلی کردوه له بیروباوهری سیکوچکه یی "تثلث").

ب- نه و کورپه ی که ئیبرا هیم سور بوو له سه ر نه وه ی بیکاته قوربانی بو خوا، بریتیه له ئیسماعیل نه ک ئیسه ق، له بهر نه وه ی له راستیدا کاتی سه ر برینه که هی ئیسماعیل بوو.

پ- نه و پیغه مبه ره ی چاوه ران کراوه (یوسع) نییه به لکو (موحه مه د)ه، ناوی موحه مه دی هیناوه به ده رپرینی راشکاو و چه ندین جاردوو پاتی کردۆته وه ... (که میک پیشت نه م ده قه مان خسته پرو).

ت- عیسا (سه لامی خوی لیبت) له خاچ نه دراوه به لکو بهرز کراوه ته وه بو ئاسمان، نه وه ی که له خاچ دراوه (یهوذا)ی ناپاک بووه، که لیان تی کچوو وه هینراوه ته سه ر شیوه ی عیسا، نه م ده قه کۆکه له گه ل ده قی قورشان: ﴿وَمَا قُلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن

<sup>(۱)</sup> محاضرات في النصرانية للشيخ محمد أبي زهرة ٥٧.

<sup>(۲)</sup> وه رگتیر.

شُبَّه هَمْ ﴿النساء: ۱۵۷﴾<sup>(۱)</sup> واتە: (نەکوشتووێانە و نە لەقەنارەو خاچیان داوە، بەلکو لییان تێکچوووە "کەسیکی تریان کوشتوووە لە بری ئەو").

### میژووێ ئینجیلی (برنابا):

پاپا (جیلاسیوس) - پلەوی پاپایەتی لە ساڵی ۴۹۲ز وەرگرت - واتە پێش لە دایک بوونی پێغەمبەر موحەممەد (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرمانیکی دەرکرد تیایدا خوێندنەوێ چەند کتێبیکی قەدەغە کرد، یەکیک لەو کتێبانە ناوی (ئینجیلی بەرنابا) بوو<sup>(۲)</sup>.

دوو دانە لەو ئینجیلە دۆزرانەو، یەکیکیان بە زمانی ئیتالی و ئەویتریان بە زمانی ئیسپانی بوو. دانە ئیسپانیە کە: (د. هلم) وەرگرت لە شارۆچکەی (هەدلی) سەر بە (هەمشیر)، پاشان رۆژھەڵاتناس (سایل) دەستی خست، دوا (سایل) ئەوا (د. منکھوس) ئەندامی کۆلیژی ئۆکسفۆردی پاشایەتی وەرگرت و وەرگێڕا بۆ سەر زمانی ئینگلیزی، پاشان دانە پەسن و ئەصلیە کە ھاوڕێ لە گەڵ وەرگێڕدراوە کە لە ساڵی ۱۷۸۴ دایە دەستی (د. ھویت) کەوت، لە دوا ئەمە ئەو ئینجیلە شوێنەوارەکانی وون بوو و نەما.

ھەرۆھە دانە ئیتالیە کە: یە کەم کەس کە دۆزیووە (کریم)ی راویژکاری پاشای بروسیا بوو، کە ئەو کات لە شاری (ئەمستردام) دادەنێشت، جا ساڵی ۱۷۰۹ لە کتێبخانەی یەکیک لە کەسە بەناوبانگ و ناودارەکانی شاری ناوبراو (کریمەر تولەند) ئەو دانەییە بە قەرز وەرگرت، دوا چوار ساڵ بە دیاری پێشکەشی (برنس ئایوجین سافوی) کرد، پاشان ئەو دانەییە ناوبراو لە ساڵی ۱۷۳۸ لە گەڵ سەرچەم کتێبەکانی (برنس) گۆیزرانەو بۆ کتێبخانەی کۆشکی پادشایەتی لە فینلندا، تا ئێستاش ھەر لەوێیە.

(سایل) باسی ئەو دەکات لە دانە ئیسپانییە وونبە کەدا نووسراوە: کە پیت بەپیت وەرگێڕدراوە لە ئیتالیەو بۆ ئیسپانی، ھەرۆھە پێشکەکیشی بۆ نووسراوە لەسەر ئەوێ کە پراھیبە کە چۆن دانە ئیتالیە کە دۆزیووە، بەسەرھاتە کەشی بەم شیۆھە: پراھیبی

(۱) مقدمة الدكتور خليل سعادة ص: م و محاضرات في النصرانية ۶۲-۶۴.

(۲) مقدمة الدكتور خليل سعادة لانبجيل برنابا ص: ل. ومقدمة محمد رشيد رضا لانبجيل برنابا ص: ر.

لاتینی (فرامینو) چەند نامە یەکی (ئیرینایوس)ی دۆزیسە، لەناو ئەم نامانەدا چەند نامە یەکی هەبوون کە توانجیان لە قەشە (بولسی پەیامبەر) دەدا، جا (ئیرینایوس) ئەم توانج لیدانە ی دەگەراندەووە بۆ ئینجیلی قەشە (بەرنابا)، بەم ھۆیە پاهیب (فرامینو) ویل بوو بەگەرانی بەدوای دۆزینەووە ی ئینجیلی (بەرنابا)، جا وا ریکەوت کە بیستە کەسیکی نزیك لە (سکتسی پاپای پینجەم). رۆژیک بەیە کەووە چوونە ناو کتیبخانە ی پاپا، جا پاپا خەویکی سوکی بەسەرداھات، بەمەش (فرامینو) پیتی خۆشبوو کاتە کە بە خۆیندەووە بەسەر ببات تا ئەو کاتە ی پاپا وشیار دەبیستەووە لە خەو، یە کەم کتیب کە دەستی لە سەردانا (ئینجیلی بەرنابا) بوو، بەمەش زۆر دل خۆش بوو، ئینجیلی ناوبراوی لە ژیر یەکیک لە بالەکانی شار دەووە و چاوەرپی کرد تا پاپا لە خەو کە ی ھەلسا، جا کە خەبەری بوووە ئەوا (فرامینو) داوای رینگە پیدانی لی کرد و رۆیشت، زۆر بە جوانی ئینجیلە کە ی خۆیندەووە بە عیشتیکی گەلەك زۆر، دوای ئەمە بەھۆی کاریگەری ئەو ئینجیلە موسلمان بوو<sup>(۱)</sup>.

ئەو شتانە ی دروستی و راستی ئینجیلی برنابا دەسەلمێنن، سەرباری ئەو ی کە ھەندی لە زاناکانی ئەوروپا نکۆلی لی دەکەن، ئەمانەن:

۱- دانە یەکی ئینجیلی برنابا لە کەش و ھەوایەکی پوختی مەسیحی دۆزرایەووە، تەنانت لە کۆگای سەرۆکیکی ترسناکی ئایینی (پاپا) دۆزرایەووە کە پاهیبە کە ئاشکرای کرد، دواتر گوازاووەتەووە بۆ پراویژکاریکی مەسیحی لە پراویژکارەکانی پاشادی بروسیا، دواتر بۆ کۆشکی پادشایەتی لە فینلندا، کە دەستی هیچ موسلمانیکی پینەگەشتووە.

۲- ئە لە رابردوو ئە لە ئیستادا، زانیانی موسلمان نەیاخۆیندووەتەووە، چونکە میژگەر دەکان لە نیتوان زانیانی موسلمان و نەصرانیەکان، لە رۆژھەلات و ئەندەلوس، لە ھەموو سەردەمی کدا ھەر ھەبووە، ئەمەش بەسە کە (ئین حەزم)ی

<sup>(۱)</sup> مقدمة الدكتور خليل لانجيل برنابا ص: د، هـ.

ئەندەلوسی و (ئین تەیمە)ی دانیشتوانی پۆژەهەڵاتی شام و نیشتەجیی شام کە لەوبارەو نووسیویانە لە بەرپەرچی نەصرانیەکان کە چەندین کتیب و لیکۆلینەو لەخۆ دەگریت.

هیچ یەکتە لەو زانایانەمان نەبینی باسی ئینجیلی برنابا بکەن، سەرباری ئەوەی کە بەلگە ی سەرکوتکەری نەصرانیەکانی تێدایە، ھەرۆک (د. مرجلیوپ) لێی کۆلیوەتەو لە ئەنجامدا سەلماندوووەتی کە کتیبەکانی موسلمانان باسی ئەو ئینجیلییان نەکردوو<sup>(۱)</sup>.

۳- زۆربە ی ئەو دەروازانە ی کە ئینجیلی برنابای لێ پیکھاتوو، لەلای موسلمانان ناسراو نەبوو و شیوازی دەربڕینەکانی ئینجیلی ناوبراو زۆر دوورن لە شیوازی دەربڕینی موسلمانان بەگشتی و عەرەبەکان بەتایبەتی - ھەرۆک ھەندی لە قەشەکان ئەمەیان لە گوشاری ئایینی پروون کردووە -، بۆیە ناکی بوتریت دەستکردی موسلمانان، ھەرۆک ھەندی ئەو بانگەشەیان کرد.

موسلمان کە ناوی خاوی گەورە دەھینیت، ئەوا راستەوخۆ ستایشی دەکات، ئەگەر ناوی پیغەمبەرائی ھێنا سلاواتیان لەسەر لێ دەدات، تەنھا بەو ناوانە ناو لە فریشتەکان دەنیت کە قورئانی پیرۆز یاخود سوننەتی بەپێز ھیناویەتی، بۆیە موسلمان لە جیات (میکایل) نالیت (میخایل)، تەنانت ناوی "ئیسرافیل" لە بیر ناکات و ناویشی نانیت (ئوریل)، نالیت (اللہ سبحان) چونکە ھەموو موسلمانیک وشە ی (سبحان اللہ)ی لەبەرە، چونکە یەکتە لە زیکرەکانی ئاین. تەنانت ئەگەر ئینجیلی ناوبراو لە دەستکردی موسلمانان بواوە ئەوا ھەرگیز ناوی (سورەت)یان لە بەشەکانی نەدەنا، چونکە موسلمانان بە عەرەب ئەوانی تریشەو، وشە ی (سورە) بۆ جگە لە سورەتەکانی قورئانی پیرۆز بەکار ناھین<sup>(۲)</sup>.

(۱) مقدمة محمد رشيد رضا ص: ت ومحاضرات في النصرانية ٦١.

(۲) مقدمة السيد محمد رشيد رضا لإنجيل برنابا ص: ش، ت.

- ٤- بهلگهی زۆر بههیزی تێدایه، ڕیپازی ڤوون و بیرکردنهوهیهکی بههرزی تێدا گه‌ڵا‌ه بووه، لایه‌نه‌ شاراو‌ه‌کانی ژیا‌نی پی‌غه‌م‌به‌ر عیسا‌ی (سه‌لامی‌ خ‌وا‌ی‌ لی‌بی‌ت) ڤوون کردووه‌ته‌وه، هه‌روه‌ها ویک‌چونیکی زۆر هه‌یه‌ له‌ نی‌وان هه‌ندی له‌ پارچه‌ نووسینه‌کانی ئه‌م ئینجیله‌ و ئینجیله‌کانی تر<sup>(١)</sup>.
- ٥- ئه‌گه‌ر ڤه‌چه‌له‌کی ئه‌م ئینجیله‌ ڤاست و دروست نه‌ب‌وا‌یه‌ ئه‌وا ڤا‌هی‌ب (فرام‌رینو) که‌ دۆزیه‌وه‌ قه‌ناعه‌تی بۆ دروست نه‌ده‌بوو، دواتر هه‌ر به‌م هۆیه‌شه‌وه‌ موس‌لمان بوونی خ‌ۆی ڤا‌ب‌گه‌ینیت.

#### نموونه‌ی ئه‌مو‌ژدانه‌ی که‌ ڤاشکا‌وانه‌ ئاماژه‌ ده‌ده‌ن به‌نا‌وی مو‌حه‌مه‌د (صلی

الله‌ علیه‌ وسلم):

ئه‌وه‌ی هه‌ندی له‌ لی‌ک‌ۆله‌ران نک‌ۆلیان لی‌کردووه‌، ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئینجیلی (به‌رنا‌با) به‌ڤاشکا‌وانه‌ نا‌وی پی‌غه‌م‌به‌ر (مو‌حه‌مه‌د (صلی‌ الله‌ علیه‌ وسلم))ی هی‌نا‌وه‌، بۆیه‌ هه‌ندی له‌و لی‌ک‌ۆله‌رانه‌ وتیان: نا‌بی‌ت ئه‌م ک‌تیبانه‌ پێش ده‌رکه‌وتنی ئیسلام هه‌بو‌وبن.

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی وا با‌و‌بو‌وه‌ که‌ مژده‌دان به‌شی‌وه‌ی ئاماژه‌و نیشانه‌ و نازنا‌و بی‌ت. به‌لام له‌ ڤاستیدا وانیه‌، چونکه‌ ده‌کریت مژده‌ به‌ نیشانه‌و ئاماژه‌ و نازنا‌و بی‌ت هه‌روه‌ک لایه‌نی‌ک‌مان له‌وباره‌وه‌ خسته‌ڤوو که‌ وه‌رمان گرت‌بو‌و له‌ ک‌تیبه‌کانی (زه‌بو‌ر و ته‌ورات و ئینجیل).

هه‌روه‌ها ده‌شکریت مژده‌که‌ ڤاشکا‌و بی‌ت، هه‌روه‌ک له‌ ئینجیلی (به‌رنا‌با) و له‌ دانه‌ی له‌به‌رگیرای ئینجیل به‌ پێن‌و‌وسی (همیری)دا هات‌و‌وه‌، شیخ (مو‌حه‌مه‌د بیرم) له‌ که‌سی‌کی ئینگلیزی گه‌ر‌ۆکه‌وه‌ ئه‌وه‌ی گ‌یرا‌وه‌ته‌وه‌، که‌ له‌ ک‌تیب‌خانه‌ی ڤا‌پادا له‌ (فاتیکان) دانه‌یه‌کی له‌ ئینجیلی نو‌وس‌را‌و پێش هاتنی پی‌غه‌م‌به‌ر (صلی‌ الله‌ علیه‌ وسلم) به‌ پێن‌و‌وسی (همیری) بینیه‌، که‌ عیسا (سه‌لامی‌ خ‌وا‌ی‌ لی‌بی‌ت) فه‌رم‌ویه‌تی: (ومبشرا برسول یأتی من بعدی اسمه

<sup>(١)</sup> الرسول، سعید حوی ٢/٢٨٠.



أحمد) واته: "هروهه مژده درېشم به پيغه مبريک که دواى من ديت و ناوى نه حهده".  
 نه مهش پيت به پيت کؤکه له گهډ دهقى قورناني پيرؤز له سورېتى (الصف، نايه تى ٦).  
 به لآم له هيچ موسلمانېکه وه نه هاتوه که شتيکى لهو شيويهى بينيبيت لهو  
 ئينجيلانه دا به وى مژده پاشکاوانه تيدا هاتبيت، به مهش نه وه به دهر ده که ویت که له  
 کتيبخانه (قاتيکان) دا پاشماوهى نه و ئينجيل و کتيبانه ماون که له سه ده کاني سه ره تادا  
 قه دهغه کرابوون، چونکه نه گهر نه و ئينجيلانه دهرېکه ويان نه واهه مو نه و گومانه  
 دهره وينه وه که له ده وري ئينجيلي (به رنابا) و ئينجيله کاني تر دا هه به<sup>(١)</sup>.

ههروهه زۆر مژدهی تر ههه له (زهههور، تهووات، ئينهجيل)دا، باس له دهركهوتن و هاتنی پيغه مبهريك دهكهه دواي عيسا (سهلامی خواي ليبيت)كه تهویش موحه مده ده (صلي الله عليه وسلم)، ئيستا هه موو تهو مژدانه ناخهينه روو له بهر تهوهي بابته كه دريژ ده بيت.

تهو كه سهش دهيه ويژ زياتر به دوا داچوون بكات تهوا سه رنجي را ده كيشين بو كتيبي (اظهار الحق) دانراوي (ره هه تولاي كوري خه ليلي هيندي) كه لهو كتيبه دا باسي مشومري نه صرانيه كان كراوه له باره ي پينج بابته، كه خولگه ي مشومرين له نيوان موسلمانان و نه صرانيه كان، كه برتين له مانه:

- ۱- سه‌ماندنی ئەوەی که تورات و ئینجیل دەستکاری کراون.
- ۲- هەڵوەشاندنەوه (النسخ).
- ۳- پوچەڵی بیروباوەری سێکوچکەیی (تثلیث).
- ۴- قورئانی پەرۆز فەرماشتی خواجه، بەشیوەی مۆتەواتر و گومان هەڵنەگر پێمان گەیشتووه.
- ۵- پێغەمبەرایی موحەممەد (صلی الله علیه وسلم) و سه‌ماندنی ئەوەی که کۆتا پێغەمبەرە.

(۱) مقدمة محمد رشید رضا لانجیل برنابا ص: ت.

له کاتی خۆینده‌وه‌ی کتیبی ناوبراودا ده‌رده‌که‌وێت، که دانه‌ر گشت ده‌قه‌کانی ته‌ورات و ئینجیل (عهد القدیم و المجدید)ی به‌ رافه‌کانیانه‌وه‌ له‌به‌رده‌ست بووه‌و زانیاری له‌سه‌ر هه‌بووه‌و به‌شیوه‌یه‌کی تۆکم‌ه‌و پێک و پێک توێژینه‌وه‌ی له‌سه‌ر هه‌ر دووکیان کردووه‌، ئه‌مه‌ش وای کردووه‌ که هه‌له‌سته‌ بکات له‌سه‌ر زۆریک له‌ شته‌ لاوه‌کی و ورده‌کان.

هه‌روه‌ها هۆکاری نووسینی ئه‌م کتیبه‌ش: ئه‌وه‌بووه‌ که کاتیک به‌ریتانیا هیندی داگیر کرد، ئه‌وا بانگخوازه‌ نه‌صرانییه‌کان زۆر به‌تووندی هێرشیان کرده‌ سه‌ر ئیسلام و کتیب و په‌یامیان نووسی و جه‌ختیشیان له‌سه‌ر ئه‌و پێنج خاڵانه‌ی سه‌ره‌وه‌ده‌کرده‌وه‌، به‌مه‌ش زانا پایه‌به‌رزه‌کانی موسلمانان رووبه‌رووی ئه‌و هێرشانه‌ بوونه‌وه‌و دژیان وه‌ستان. له‌ کۆتاییدا میژگه‌ردێک به‌سترا له‌ نیوان (هندو)ی قه‌شه‌ که به‌تواناترین و به‌هێزترین بانگخوازی نه‌صرانیته‌ بوو و به‌ تواناترینیان بوو له‌ قسه‌کردنی به‌ عه‌ره‌بی و فارسی له‌ گه‌ڵ دانه‌ر (په‌حه‌متوڵای هیندی)، له‌م میژگه‌رده‌دا گه‌وره‌ پیاوانی هیند له‌ دادوه‌رو موفتی و گه‌وره‌ پیاوه‌ ئایینییه‌ ئینگلیزییه‌کان ئاماده‌ بوون، ئه‌م میژگه‌رده‌ به‌سترا له‌ شارۆچکه‌ی (ئه‌که‌به‌ر ئاباد) له‌ مانگی په‌هه‌ب سالی ۱۲۷۰ک.

جا قه‌شه‌یه‌کی تر به‌ناوی (فرنج) یارمه‌تی قه‌شه‌ (هندو)ی ده‌دا. هه‌روه‌ها به‌پێژ موحه‌مه‌د وه‌زیرخان یارمه‌تی شیخ (په‌حه‌متوڵای) ده‌دا.

میژگه‌رده‌که‌ به‌ بابته‌ی ده‌ستکاری و هه‌له‌شانه‌وه‌ (النسخ والتحریف) ده‌ستی پێکرد، شیخ (رحمة الله) سه‌رکه‌وت، قه‌شه‌ (هندو) و هاوه‌له‌که‌ی سه‌رشۆر بوون و پاشه‌کشه‌یان کرد، هه‌روه‌ها به‌لگه‌کانی هه‌ر دوولا نووسراوه‌، به‌لام میژگه‌رده‌که‌ ته‌واو نه‌کرا.

دواتر شیخ (په‌حه‌متوڵا) به‌رپێکه‌وت بۆ مه‌که‌که‌ به‌مه‌به‌ستی جه‌ج کردن، له‌وێ چاوی به‌ به‌رپێژ (ئه‌حمه‌د زه‌ینی ده‌حلا) که‌وت و هه‌واڵی میژگه‌رده‌که‌ی پێدا، به‌مه‌ش به‌رپێژ (ئه‌حمه‌د زه‌ینی ده‌حلا) داوای لێکرد که کتیبه‌که‌ی به‌ هه‌ر پێنج به‌شیوه‌ وه‌ربگیرێته‌ سه‌رزمانی عه‌ره‌بی.

ئینجا له‌و کاته‌دا شیخ (په‌مه‌توڵا) ئه‌م کتیبه (إظهار الحق) ی نووسی، به‌شی شه‌مه‌میشی بۆ زیادکرد که ته‌ورات و ئینجیلی (عهد القديم و الجديد) یشی له‌خۆ ده‌گریت<sup>(۱)</sup>.

لی‌ره‌دا چه‌ندین کتیبی به‌پێزو به‌هێزی تر هه‌ن که باس له‌و مژدانه و جگه له‌وانه‌ش و گفتوگۆ و ده‌مه‌ته‌قی ده‌که‌ن له‌گه‌ڵ نه‌صرا‌نیه‌کان له‌باره‌ی باب‌ه‌ته بیروباوه‌پێسه‌کان، له‌ گرن‌گترینی ئه‌م کتیبانه:

- ۱- الجواب الصحيح لمن بدل دين المسيح، ابن تيمية.
- ۲- هداية الحيارى من اليهود و النصارى، ابن قيم الجوزية.
- ۳- الأجوبة الفاخرة عن الأسئلة الفاجرة، القرافي.
- ۴- الفارق بين المخلوق و الخالق، عبدالرحمن بك باچه چی زاده.
- ۵- أعلام النبوة، الماوردی.
- ۶- حجة الله على العالمين في معجزات سيد المرسلين، النبهانى.

\*\*\*

<sup>(۱)</sup> سه‌یری پێشه‌کی کتیبی: (إظهار الحق) بکه.

## په یامه کهی پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) ته واوکهرو کۆتایی

### شهریعه ته کانه

پیغه مبهه موحه ممد (صلی الله علیه وسلم)، دواين پیغه مبهه رو په یامه بهره، بهم به لگانه ی خواره وه:

أ- خواي گه وره ده فهرموویت: ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ﴾ الأحزاب: ۴۰. واته: (موحه ممد باوکی هیچ به کیک له پیاوایی نیوه نه بووه، به لآم نیردراو و دوا پیغه مبهه ری خوايه).

ب- پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموویت: (مَثَلِي وَمَثَلُ الْأَنْبِيَاءِ مِنْ قَبْلِي، كَمَثَلِ رَجُلٍ بَنَى بِنْيَانًا فَأَحْسَنَهُ وَأَجْمَلَهُ، إِلَّا مَوْضِعَ لَبَنَةٍ مِنْ زَاوِيَةٍ مِنْ زَوَايَاهُ، فَجَعَلَ النَّاسُ يَطُوفُونَ بِهِ، وَيَعْجَبُونَ لَهُ، وَيَقُولُونَ: هَلَا وَضَعْتَ هَذِهِ اللَّبَنَةَ؟ قَالَ: فَأَنَا اللَّبَنَةُ، وَأَنَا خَاتَمُ النَّبِيِّينَ)<sup>(۱)</sup> واته: نمونه ی من و پیغه مبهه رانی پیش من وه نمونه ی پیاویک وه هایه که بینایه کی دروست کردووه و زور چاک و جوانی کردووه، ته نه جیگای به خشت نه بیت، له سوچیک له سوچه کانیدا، خه لک به ده وریدا ده گهرین و سه رسام ده بن و ده لاین: نه ی ته م خشته بوچی دانه نراوه؟ فهرمووی نهو خشته م و سه رموری پیغه مبهه رانم<sup>(۲)</sup>.

سه بارت بهو فهرمووده راست و دروستانه ی که ده دوین له باره ی نهوه ی که پیغه مبهه عیسا (سه لامی خواي لیبت) پیش هاتنی روژی دوايي دیته سه رزه وی، نهوه ی له وباره وه

<sup>(۱)</sup> فهرمووده ی: نمونه ی من و پیغه مبهه رانی پیش من.... تاد: صحیح البخاری: ۶۱ کتاب المناقب، ۱۸ باب خاتم النبیین، رقم ۳۵۳۵، عن أبي هريرة (رضي الله عنه). وفي صحيح مسلم: ۴۳ کتاب الفضائل، ۷ باب ذکر کونه خاتم (صلی الله علیه وسلم) البیین، رقم ۲۲۸۶ (۲۲)، عن أبي هريرة (رضي الله عنه)، واللفظ لمسلم.

<sup>(۲)</sup> ده قی کوردی نهو فهرمووده یه وهرگرتووه له: (پوخته ی صحیح موسلیم: دانانی زکی الدین عبدالعظیم عبدالنوی المنذري. وه گپ رانی: لیونه یه ک. سهیری ۷۴۲/۱ که). به که میتک ده ستکاریه وه. (وه رگپ).

چه سپاوه نهوهیه که شه‌ریعه‌تیکی نوێ ناهێنیت، به‌لکو کار به شه‌ریعه‌تی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) ده‌کات و دانی پێداده‌نیت و جه‌ختی له‌سه‌ر ده‌کاته‌وه<sup>(۱)</sup>، له‌به‌ر ئه‌مه کاتی پێغه‌مبه‌ر عیسا (سه‌لامی خ‌وای لی‌بی‌ت) داده‌به‌زیت خاچ ده‌شکینیت، به‌راز ده‌کوژیت، سه‌رانه (جزیه) وه‌رناگریت<sup>(۲)</sup>.

له‌به‌ر ئه‌مه‌ش بوو که په‌یام و شه‌ریعه‌تی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) کۆتایی و دوایی شه‌ریعت و هه‌ل‌وه‌شینه‌ره‌وه‌ی نه‌وانه‌ی پێشه‌خ‌و‌ی بووه.

ئه‌مه‌ش راستی ئه‌م فه‌رمایشته‌ی خ‌وای گه‌وره‌ دووپات نه‌کاته‌وه: ﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ﴾ آل عمران: ۱۹. واته: (به‌راستی دین و ئایینی په‌سه‌ند لای خ‌وا ته‌نها ئایینی ئیسلامه).

ئه‌م فه‌رمایشته: ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ﴾ آل عمران: ۸۵. واته: (جا نه‌وه‌ی بێ‌جگه‌ له‌ئایینی ئیسلام په‌یره‌وی هه‌ر ئایینیکی تر بکات لێی وه‌رناگریت، له‌ قیامه‌تیشدا له‌ خه‌ساره‌مه‌ندو زه‌ره‌رمه‌ندانه).

هه‌روه‌ها ئه‌م فه‌رمایشته‌یش: ﴿أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ المائدة: ۳. واته: (ئه‌م‌ڕۆ ئایین و به‌رنامه‌که‌تانم به‌ کۆتایی گه‌يان‌دو نازو نيعمه‌تی خ‌ۆم بۆ ته‌واو کردن و پازیم به‌وه‌ی که ئیسلام بپێته به‌رنامه‌و ئاینتان).

سه‌باره‌ت به‌و حوکمانه‌ش که خ‌وای گه‌وره‌ له‌سه‌ر زمانی پێغه‌مبه‌رانی گه‌لانی پێش‌وو وه‌ک شه‌ریعت بۆ نه‌وانی بریارداوه‌و له‌ قورئانی پ‌ر‌ۆز و سونه‌تیشدا باس‌کراون، ئایا ئه‌و حوکمانه‌ ده‌بنه‌ شرع بۆ ئێمه‌ یان نا؟

ئه‌م بابته: شه‌ریعه‌تی گه‌لانی پێش‌خ‌ۆمان (شرع من قبلنا) له‌ زانستی (أصول الفقه) دا تاوتوێ ده‌کریت، پوخته‌که‌یشی نه‌وه‌یه:

<sup>(۱)</sup> شرح العقائد النسفية للتفتازاني ۱۶۹، شرح الجوهرة للباجوري ۲۳۳، ولوامع الأنوار البهية ۲۷۷/۲، أصول الدين للبغدادي ۱۶۲. و سه‌یری بابته‌ی: حوکم کردنی عیسا به شه‌ریعه‌تی محمد (صلی الله علیه وسلم) بکه‌ له: أصول الدين للغزنوي ۲۰۷.

<sup>(۲)</sup> لوامع الأنوار البهية، سه‌راوه‌ی پێش‌وو.

أ- ئەو حوکمانە ی که بۆ گەلانی پێش ئیمە وەك شەریعەت بۆیان ھاتوو، بەھەمان شێوە لەسەر ئیمەش پێویست کراون، سەبارەت بەمە راجیایی نییە لەوەی که بەھەمان شێوە بە شێکە لە شەریعەتی ئیمە، وەك ئەو فەرماشتە ی خوای گەورە: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ﴾ البقرة: ۱۸۳. واتە: (ئە ی ئەو کەسانە ی باوەرتان ھێناوە پۆژووی پەمەزان لەسەرتان پێویست کراوە، ھەر وەکو لەسەر گەلانی پێش ئیمە پێویست کراوە).

ب- ئەو حوکمانە ی که وەك شەریعەت بۆ گەلانی پێش ئیمە ھاتبوون بەلام لە شەریعەتی ئیمەدا ھەلۆھەشێنراوەتەو بەھۆی حوکمیکی نوێو، لەمەشدا راجیایی نییە و نابێتە بەشێک لە شەریعەتی ئیمە، بۆ نمونە ئەو حوکمە ی لە شەریعەتی موسادا (سەلامی خوای لیبیت) ھاتوو: (گوناھبار لە گوناھەکی پاک نابیتەو تا خۆی نەکوژیت) ئەم حوکمە لەسەر ئیمە لاچوو، چونکە ھەلۆھەشێنراوەتەو بە حوکمی تۆبەکردن.

پ- ئەو حوکمە ی که لە شەریعەتی پێش ئیمەدا ھاتوو بەلام لە شەریعی ئیمەدا ھیچ حوکمیکی نەھاتوو لەسەر ئەوەی حوکمی پێشوو رەت بکاتەو یان وەریبگریت و جەختی لەسەر بکاتەو، لەم بارەو زانایان دوو بۆچوونیکیان ھەیە:

**بۆچوونی یەكەم:** پێی وایە دەبێتە بەشێک لە شەریعەت و شەرع بۆ ئیمە، چونکە ھیچ بەلگە لەبارە ی ھەلۆھەشاندنەو ی حوکمی شەریعی پێشوو نەھاتوو، ئەو حوکمە ی پێشووش بەشێکە لەو پەيامە ی که پێغەمبەرەان ھێناویانە، ئەمە رای ھەنەفیەکان و ھەندی لە مالیکیەکان و شافعیەکانە.

**بۆچوونی دووھەم:** نابێتە شەرع بۆمان، چونکە شەریعەتی ئیمە ھەلۆھەشێنەرەو ی سەر جەم شەریعەتە ئاسمانییەکانە بەگشتی، تەنھا کاتیکی دەبێتە شەرع بۆمان کە شەریعەتی ئیمە دانی پێدا بنیت.

بۆچوونی یەكەم راست و دروستە: لەبەر ئەوەی شەریعەتی ئیمە ئەو بەشە ی ھەلۆھەشاندۆتەو لە شەریعەتەکانی تر کە پێچەوانە ی شەریعەتی ئیمە یە.

لەبەر ئەوەش کە قورئانی پەرۆز، حوکمیکی شەریعی پێشوو بۆمان دەخاتەرپوو، بەبێ ئەوەی دەق بێنیت لەسەر هەلۆه‌شانەوه‌ی، ئەوا ئەو خستنه‌پرووه‌ی قورئان خۆی لەخۆیدا یاسادانانە بۆ ئێمە بەشیۆه‌یه‌کی ناراسته‌وخۆ، چونکە حوکمیکی خاوییه‌ و پێغه‌مبەر (صلی الله علیه وسلم) بەئێمە یارگه‌یانده‌وه‌.

هه‌روه‌ها لەبەر ئەوەی قورئان سەلمێنەری (تەورات و ئینجیل)ەو رێکە لەگەڵیاندا، جا هەر حوکمیکی لەم دوو سەرچاوه‌یدا هەبوو و قورئان هەڵی نەوه‌شاندبووه‌وه‌ ئەوا دانێ پێداناوه‌<sup>(١)</sup>.

هۆکاری ئەوەی کە ئیسلام کۆتا پەیام و دوایین شەریعه‌ته‌، شەریعه‌ته‌کانی پێش خۆی کۆتایی پێ هێنا، ئەمانەن:

١- پەیام و شەریعه‌تی پێغه‌مبەر (صلی الله علیه وسلم) پروونه‌ و ئاشکرایه‌، زانسته‌خواز له‌ هەر کات و شوێنێکدا ویستی لەسەر بێت ده‌توانیت سوودی لێببینیت، بۆ پرکردنه‌وه‌ی پێداویسته‌یه‌کانی.

٢- پێویست به‌وه‌ نییه‌ کە شەریعه‌تێک بۆ شەریعه‌تی ئیسلام زیاد بکریت یاخود شەریعه‌تی ئیسلام داب‌تاشریت و کەم بکریته‌وه‌، چونکە ئیسلام گیرفانی به‌تال نییه‌ له‌ چاره‌سەر، به‌لکو چاره‌سەری هەموو کەم و کورتی و ناته‌واویه‌کی پێیه‌.

گه‌وره‌ترین به‌لگه‌ش له‌سەر کاملی و ته‌واوی شەریعه‌ت و په‌یامی ئیسلام، بریتیه‌ له‌وه‌ی حوکمی خۆی داوه‌ له‌باره‌ی سه‌رجه‌م ئەو کێشه‌ زۆرانه‌ی کە له‌ژمار نایه‌ن، ته‌نانه‌ت حوکمیشی پێیه‌ له‌باره‌ی سه‌رجه‌م لایه‌نه‌کانی ژیا‌نی مرۆڤ و ئەو لایه‌نانه‌ی موس‌لمان به‌ره‌و پرووی ده‌بێته‌وه‌، هەر له‌سه‌رده‌می پێغه‌مبەر‌ه‌وه‌ (صلی الله علیه وسلم) تا ئەم‌ڕۆ.

به‌لکو ئەم‌ڕۆ پێویست به‌بوونی هه‌ندێ مرۆڤی باش و خواناس هه‌یه‌ کە کار بۆ ب‌لاوکردنه‌وه‌ی شەریعه‌تی ئیسلام بکەن، تا ئەو چاره‌سه‌ره‌ په‌سه‌نه‌ پێشکەش به‌ جیهان بکات، بۆ بن‌پرکردنی ئەو ده‌ردو نه‌خۆشیانه‌ی تووشی گه‌لانی دنیا بوونه‌.

<sup>(١)</sup> أصول الفقه لعبدالوهاب خلاف ٩٣-٩٤.

۳- پیغه‌مبه‌رایه‌تی موحه‌مهد (صلی الله علیه وسلم) تاییه‌ت نه‌بووه به کات و شوین و ولات و هۆزیک به‌لکو پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) بۆ گشت خه‌لکی سه‌ر زه‌وی ره‌وانه کراوه<sup>(۱)</sup>.

\*\*\*

### گشتگیری په‌یامه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)

په‌یامی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) بۆ تیکرای خه‌لکه، به گشت په‌نگ و په‌گه‌زو زمانه جیاوازه‌کان، به‌م به‌لگانه:

أ- خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ الانبیاء: ۱۰۷. واته: ("ئه‌ی موحه‌مهد (صلی الله علیه وسلم) ئیمه تۆمان ره‌وانه نه‌کردوو ته‌نها بۆ ئه‌وه نه‌بیته که بیته ره‌حه‌ت و به‌ره‌که‌ت بۆ هه‌موو جیهانه‌کان).

خوای بی وینه ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ سبأ: ۲۸. واته: (ئیمه ته‌نها بۆ هه‌موو خه‌لکی نه‌بیته، تۆمان ره‌وانه نه‌کردوو، له کاتی‌کدا مژده‌ده‌رو ترسینه‌ریت بۆیان).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾ الأعراف: ۱۵۸. واته: ("ئه‌ی موحه‌مهد (صلی الله علیه وسلم) بلی: ئه‌ی خه‌لکینه به‌پراستی من پیغه‌مبه‌رو فرستاده‌ی خوام بۆ ئیوه به‌گشتی).

ب- جه‌نگی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) له‌گه‌ل خاه‌ون کتیب و سه‌پاندنی سه‌رانه (جزیه) له‌سه‌ریان، ئه‌و پرگار کردنی ولاتان که خه‌لیفه‌کانی راشیدین پیی هه‌لسان تا نایینی ئیسلام جیگه‌ی نایینه‌کانی تر بگریته‌وه.

که‌چی پیغه‌مبه‌رانی پیشوو به‌تاییه‌ت بۆ گه‌لی خوایان ره‌وانه کرابوون، ئه‌مه شتیکی پروونه له‌قورثانی پیرۆزدا، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت:

<sup>(۱)</sup> مبادی‌ء الاسلام للمودودي ۶۰.



﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ الأعراف: ۵۹. واته: (سۆیند به‌خوا به‌پراستی ئیمه - نوح

- مان په‌وانه کرد بۆ سه‌ر قه‌ومه‌که‌ی).

﴿وَالْإِنِّ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَنْقُورِ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ الأعراف: ۶۵. واته: (بۆ قه‌ومی "عادیش"

"هود"ی بریاغان نارد، وتی: ئه‌ی گهل و عه‌شیره‌تم هه‌ر خوا بپه‌رستن).

﴿وَالْإِنِّ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَنْقُورِ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ الأعراف: ۷۳. واته: (بۆ سه‌ر

قه‌ومی "ثمود"یش صالحی بریاغان نارد "ئه‌ویش پیی وتن": ئه‌ی گه‌له‌که‌م خوا بپه‌رستن).

﴿وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾ الأعراف: ۸۰. واته: (یادی "لوط پیغه‌مبه‌ریش" بکه‌ کاتیک

به‌ قه‌ومه‌که‌ی وت).

﴿وَالْإِنِّ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا﴾ الأعراف: ۸۵. واته: (بۆ هۆزی مه‌ديه‌نیش "شعیب"ی

بریاغان نارد).

﴿ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ﴾ الأعراف: ۱۰۳. واته: (پاشان دواى

ئه‌و "پیغه‌مبه‌رانه‌ی که‌ باسکران" موسامان هاوړی له‌گه‌ل موعجیزه‌ی جوړاو جوړدا بۆ سه‌ر فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌ی په‌وانه‌کرد).

هه‌روه‌ها خواى مه‌زن له‌باره‌ی عیسا (سه‌لامی خواى لیبت) ده‌ فهرموویت: ﴿وَرَسُولًا إِلَىٰ

بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ آل عمران: ۴۹. واته: ("له‌ ئاینده‌دا رایده‌گه‌یه‌نیت" به‌نه‌وه‌ی ئیسرائیل که‌ من پیغه‌مبه‌ریکم).

له‌ فهرمووده‌ی پاست و دروستدا هاتووه: (أَعْطَيْتُ خَمْسًا لَمْ يُعْطَهُنَّ أَحَدٌ مِنْ قَبْلِي: كان

كل نبي يُبعث إلى قومه خاصة، وبعثت إلى كل أحرر و أسود...) واته: پینج شتم پی

به‌خشاوان که‌ هیچ پیغه‌مبه‌ریک پیی نه‌دراون: هه‌ر کام له‌ پیغه‌مبه‌ره‌کانی تر ته‌نیا بۆ

هۆزو قه‌ومه‌که‌ی خۆی نیردراوه، به‌لام من بۆ گشت سوور پیست و په‌ش پیستیک - واته

بۆ تیکرای خه‌لکی - نیردراوم. له‌ باسه‌کانی داهاتوودا ئه‌م فهرمووده‌یه‌ به‌ته‌واوی

ده‌خریته‌ پروو.

بەم پێیه: هەر کهسیک شونیی پیغه‌مبەر موحەممەد (صلی الله علیه وسلم) بکهویتی ئەوا شونیی گشت پیغه‌مبەران کهوتوو، هەر کهسیکیش نکۆلی بکات لە پیغه‌مبەرایەتی موحەممەد (صلی الله علیه وسلم). ئەوا نکۆلی کردوو لە پیغه‌مبەرایەتی هەموو پیغه‌مبەران، ئەو نکۆلی کردنەش تەنھا ملنەدان و سەرکەشی و یاخی بوون و لەناوبردنی نرخ و بەهای عەقلە، هەر بۆیه ئەم جۆرە کەسانە شایەنی سزایەکی توندن لە پۆژی دوایدا.

\*\*\*

موحەممەد (صلی الله علیه وسلم)

### بەرترین پلەو پایە لەناو پیغه‌مبەراندا هەیه

هەموو پیغه‌مبەران لە تاییه‌تمەندی پیغه‌مبەرایەتیدا بەشدارن و لەیه‌ک ئاستدان، چونکە پیغه‌مبەرایەتی لەخودی خۆیدا پلەبەندی تیدا نییه، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا پیغه‌مبەر (صلی الله علیه وسلم) پلە لەهەر هەمووان گەورەتر و پێگەی لەهەمووان بەرزتره. جا گەورەتر بوونی پیغه‌مبەر (صلی الله علیه وسلم) لە پیغه‌مبەرەکانی تر دەگەریتەوه بۆ ئەو بارودۆخ و رێزوپلە زیادانەی کە پیغه‌مبەر (صلی الله علیه وسلم) هەیبوو.

بەلگەی مەزنتربوونی پیغه‌مبەر (صلی الله علیه وسلم) لە پیغه‌مبەرانێ تر، ئەمانەن:

۱- ئەم فەرماشتهی پیغه‌مبەر (صلی الله علیه وسلم): (أنا سيد ولد آدم يوم القيامة ولا فخر)<sup>(۱)</sup> واتە: من گەورە نی‌وه‌کانی ئادەم لە پۆژی دوایدا، ئەمەش وەک شانازی بەخۆکردن نالێم. مەبەستی ئەوەیه کە ئەو قسەیه دەکەم دەمەوێت بەخششی پەرورەدگارم بچەمەرۆو.

<sup>(۱)</sup> فەرمووده‌ی: من گەورە نی‌وه‌کانی ئادەم... تاد: رواه أحمد في مسنده والترمذي وابن ماجه عن أبي سعيد، وهو حديث حسن./الجامع الصغير ۱۶۱.

۲- پیغه مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) به‌چند شتیک له پیغه مبه‌رانی تر گه‌وره‌تره، که له فهرمووده‌یه‌کی راست و دروستدا باسی کردووه: (أُعْطِيتَ خَمْسًا لَمْ يُعْطَهُنَّ أَحَدٌ مِنْ قَبْلِي: كَانَ كُلُّ نَبِيٍّ يُبْعَثُ إِلَى قَوْمِهِ خَاصَّةً، وَبُعِثْتُ إِلَى كُلِّ أَحْمَرٍ وَأَسْوَدٍ، وَأُحِلَّتْ لِي الْغَنَائِمُ، وَلَمْ تَحِلْ لِأَحَدٍ قَبْلِي، وَجُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ طَيِّبَةً وَمَسْجِدًا، فَأَيُّمَا رَجُلٍ أَدْرَكْتَهُ الصَّلَاةُ صَلَّى حَيْثُ كَانَ، وَنُصِرْتُ بِالرَّعْبِ بَيْنَ يَدَيْ مَسِيرَةِ شَهْرٍ، وَأُعْطِيتَ الشَّفَاعَةَ)<sup>(۱)</sup> واته: پینج شتم پی به‌خشاوون که به هیچ پیغه مبه‌ریک نه‌دراون: هه‌ر کام له پیغه مبه‌ره‌کانی تر ته‌نیا بۆ هۆزو قه‌ومه‌که‌ی خۆی نیردراوه، به‌لام من بۆ گشت سوور پیست و ره‌ش پیستیک - تی‌کرای خه‌ل‌کی - نیردراوم، ده‌ستکه‌وته‌کان -ی جه‌نگ-م بۆ جه‌لال کراون به‌ر له‌من بۆ هیچ که‌س جه‌لال نه‌بوون، زه‌ویم بۆ کراوه به پاک و پاک‌که‌ره‌وه‌و نو‌یژگه، جا هه‌ر که‌سیک له ئومه‌تم له شو‌یتیک نو‌یژی به‌سه‌ردا هات با بی‌کات، مانگه ری‌یه‌ک به‌هۆی ترس و بیم - خرا‌نه دل‌ی دو‌ژمن -ه‌وه سه‌رخراوم، پله‌وپایه‌ی شه‌فاعه‌تم<sup>(۲)</sup> پی‌دراوه.

۳- ئومه‌تی پیغه مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) گه‌وره‌ترین ئومه‌ته، خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ آل عمران: ۱۱۰. واته: ("به‌راستی" ئی‌وه چاک‌ترین ئومه‌تی‌کن که "بۆ سوودی" خه‌ل‌کی هیتراونه‌ته مه‌یدانه‌وه، چونکه فهرمان به‌چاکه ده‌ده‌ن و قه‌ده‌غه له خرا‌په ده‌که‌ن و با‌وه‌ری دامه‌زراوتان به‌خوا ده‌هینن). نه‌مه په‌یوه‌سته به گه‌وره‌یی و پله بلندی پیغه مبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم).

<sup>(۱)</sup> فهرمووده‌ی: ... تاد: صحیح البخاری: ۷ کتاب التیمم، ۱ باب التیمم، رقم ۳۳۵، عن جابر بن عبدالله. و ۸ کتاب الصلاة، ۵۶ باب قول النبی (صلی الله علیه وسلم): جعلت لی الأرض مسجداً و طهوراً، رقم ۴۳۸، عن جابر. وفي صحیح مسلم: واللفظ له، فی أول ۵ کتاب المساجد و مواضع الصلاة، رقم ۵۲۱، عن جابر بن عبدالله (رضی الله عنه).

<sup>(۲)</sup> دیاره لی‌ره‌دا مه‌به‌ست له شه‌فاعه‌ت، شه‌فاعه‌تی مه‌زنه که به تاییه‌تی به‌خشاووه به پیغه مبه‌ر نه‌ک شه‌فاعه‌ته‌کانی تر، چونکه چ‌ه‌ند جو‌ریک له شه‌فاعه‌ت هه‌ن. (وه‌رگێ).

واته تهنها له کاتی کدا ئوممه تی پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) گه وره ترین ئوممه ته که گوپرایه ل و شوینکه وتوو ی فه رمانه کانی پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) ده بییت و خوی دوور ده گریت لهو شتانه ی پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) قه ده غه ی کردوو ه شوین پیی ده که ویت.

### ئه گهر وترا:

پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) رپگری کردوو ه له وه ی یه کیك له پیغه مبهه ران به گه وره تر دابنن له یه کیکی تر، به به لگه ی ئهم فه رمایشتانه:

أ- پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) ده فه رموویت: (لا تَخَيَّرُوا بَيْنَ الْأَنْبِيَاءِ) <sup>(۱)</sup> واته:

به گه وره تر دممه نین و هه لم مه بژیرن به سه ر پیغه مبهه راندا.

ب- هه روه ها ده رموویت: (لا يَنْبَغِي لِعَبْدٍ أَنْ يَقُولَ: أَنَا خَيْرٌ مِنْ يُوسُفَ بْنِ مَتَّى) <sup>(۲)</sup> واته:

نابیت بۆ به نده بلیت: من باشترم له (یونسی کوری مهتا).

### وه لاهه که ی:

ئهو فه رمایشتانه راقه ده کرین که پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) وه که خویه کهم زانی و له خو بایی نه بوونده رپروه یاخود مه به ست لهو فه رمایشتانه ی پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم). ئه وه یه که یه کیك به گه وره تر دانه نریت له ئه وه ی تر که ببیته هوی ناتسه واوی و کهم و کورتی بدریته پال هه ندیکیان یان به کهم ته ماشا بکرین <sup>(۳)</sup>.

<sup>(۱)</sup> فه رموو ده ی: به گه وره تر دممه نین و هه لممه بژیرن به سه ر پیغه مبهه راندا. ... تاد: صحیح البخاری: کتاب الخصومات، ۱ باب ما ی ذکر فی الأشخاص والملازمة والخصومة بین المسلم واليهود، رقم ۲۴۱۲، عن أبي سعيد الخدري. وفي صحيح مسلم: ۴۳ کتاب الفضائل، ۴۲ باب من فضائل موسى عليه السلام، رقم ۲۳۷۴ (۱۶۳)، عن أبي سعيد الخدري.

<sup>(۲)</sup> فه رموو ده ی: نابیت بۆ به نده ... تاد: متفق علیه، فی: صحیح البخاری فی کتاب الأنبياء. ومسلم فی کتاب الفضائل. / اللؤلؤ والمرجان ۶۲۷.

<sup>(۳)</sup> تفسیر الرازی فی تفسیر الآیه البقرة ۲۵۳ ﴿تِلْكَ أَلُسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ ۱۹۴/۶ نوزده به لگه ی هیناون له سه ر ئهم بۆ جوونه ی و له گه ل مشتومری دژه راکان، و سهیری ئهمانه ش بکه: الشفا ۲۲۵/۱-۲۲۸ و شرح العقائدة النسفية مع شرح الكستلي ۱۷۲، شرح الجوهرة للبا جوري ۲۱۴.

## تکا و شه‌فاعه‌تی پیغه‌مبه‌ر موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم)

شه‌فاعه‌ت له زمانه‌ونیدا: بریتییه له هوکارو پارانه‌وه به‌هوکار کردن.

له نه‌ریت اعرفادا: بریتییه له داواکردنی چاکه بو که‌سیکی تر.

وشی (الشفاعة) داتا‌شراوه له جووت (الشفع) که پیچه‌وانه‌ی تاکه. وهک نه‌وه‌ی که‌سی  
تکا‌کارو شه‌فاعه‌ت‌کار داوای خو‌ی جووت کردییت له‌گه‌ل داوای شه‌فاعه‌ت بو‌کارو. و  
(المشفع): بریتییه له‌وه‌ی شه‌فاعه‌ت په‌سند ده‌کات. و (الشافع و الشفيع و المستشفع): نه‌و  
که‌سه‌یه که شه‌فاعه‌تی گیرابوه<sup>(۱)</sup>.

### شه‌فاعه‌ت دوو جوړه، چه‌سپاو و نه‌چه‌سپاو:

۱- شه‌فاعه‌تی چه‌سپاو: بریتییه له شه‌فاعه‌ته‌ی که خوای گه‌وره به‌خشیویه‌تی به  
خواناسه دل‌سو‌ز و دل‌پاکه‌کان، که دوو مه‌رجی ه‌ن، یه‌که‌م: رپییدن به شه‌فاعه‌ت‌کار  
له‌لایه‌ن خوای گه‌وره، دووه‌م: رازی بوونی خودا، نه‌م دوو مه‌رجه باس‌کراون له‌م  
فه‌رمایسته‌ی خوای گه‌وره‌دا: ﴿وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَعُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ  
أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى﴾ النجم: ۲۶. واته: (زو‌ر فریسته‌ش ه‌ن له ئاسمانه‌کاندا که  
تکاو پارانه‌وه‌یان بی‌سوده، مه‌گه‌ر خوا مؤلّه‌ت بدات به ه‌ر که‌سیک که شایسته‌یه و  
رازی بیّت که تکا بکات یان تکای بو بکریّت).

ه‌ه‌روه‌ها له‌م فه‌رمایسته‌دا: ﴿يَوْمَئِذٍ لَا نَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ  
قَوْلًا﴾ طه: ۱۰۹.<sup>(۲)</sup> واته: (له‌و پوژده‌دا تکاو شه‌فاعه‌ت وه‌رنا‌گیریّت و بی‌سوده، مه‌گه‌ر له  
که‌سیک خوای میه‌ره‌بان مؤلّه‌تی بدات و رازی بیّت به‌وه‌ی قسه‌ی بو بکریّت و قسه‌ی لی  
وه‌ر‌ب‌گیریّت).

شه‌فاعه‌ت‌کار به‌وپه‌ری خو به‌که‌مزانی و نوزانه‌وه‌وه به‌رامبه‌ر خوای گه‌وره  
پاده‌وه‌ستیّت و داوای په‌جمه‌ت و به‌زه‌یی و به‌خششی خوا ده‌کات، چونکه نه‌م جوړه

<sup>(۱)</sup> لوامع الأنوار البهية ۲/ ۲۰۴.

<sup>(۲)</sup> الكواشف الجلية عن معاني الواسطية ۳۵۲.

شه فاعه ته گیرابوونی پارانه وهیه که ده بیته هوی نهوهی خوی گه وره به هوییه وه له تاوانه کان خوش بیته یان گونا هه کان سوک بکات یا خود پله کان بهرز بکاته وه، به به لگهی نهو فره مایشته ی له (دوو صهیحه که و سه رچاوه کانی تریشدا هاتوه): (أَنَّ النَّبِيَّ يَسْجُدُ تَحْتَ الْعَرْشِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَيُثْنِي عَلَى اللَّهِ تَعَالَى الشَّاءَ يُلْهَمُهُ يُؤْمِنُ، "فَيَقَالَ يَا مُحَمَّد، اِرْفَعْ رَأْسَكَ، وَاشْفَعْ تَشْفَعُ، وَاسْأَلْ تُعْطَى") واته: پیغه مبه (صلی الله علیه وسلم) له پوژی دوا بیدا له ژیر عه ریشدا سوورده ده بات، به هه موو نهو شیوازانه ستایشی خودا ده کاتکه خوی گه وره به نیلهم ده یخاته دلویه، پیته ده وتریت: موحه مده، سهرت بهرزکه، داوا بکه پیته ده دریت، شه فاعه ت بکه گیرا ده بیته.

مه به ست له شه فاعه ت نهوه نییه که خوی گه وره له ویستیکی پاشگهز ده بیته وه که پیشته هه یوو له پیناو شه فاعه تکاردا، به لکو هه موو نهو شتانه ده گیرینه وه بو ویستی هه ربوو و زانستی بی سهره تا<sup>(۱)</sup>.

۲- شه فاعه تی نه چه سپاو: بریتیه لهو تکاو شه فاعه ته ی که له غهیری خوا یان به بی پیتدانی خوا ده کریت یا خود تکاکه بو هاوبهش دانه رانه. خوی پاک و تاک ده فره رموویت:

<sup>(۱)</sup> الشرح الجديد لمجهرة التوحيد للعدوي ۱۴۰.

فرموده ی: پیته ده وتریت: محمد، سهرت بهرزکه... تاد: صحیح البخاری، واللفظ له، فی: ۶۰. أحادیث الأنبياء، ۳ باب قول الله تعالى: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ﴾ نوح: ۱، رقم ۳۳۴۰، عن أبي هريرة (رضي الله عنه). وهو بألفاظ مقاربة في: صحيح البخاري: ۶۵ كتاب التفسير - سورة البقرة، ۱ باب قول الله تعالى: ﴿وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا﴾ البقرة: ۳۱، رقم ۴۴۷۶، عن أنس. و ۸۱ كتاب الرقائق، ۵۱ باب صفة الجنة والنار، رقم ۶۵۶۵، عن أنس. و ۹۷ كتاب التوحيد، ۱۹ باب قول الله تعالى: ﴿لَمَّا خَلَقْتُ بَدَنِي﴾ ص: ۷۵، رقم ۷۴۱۰، عن أنس. و ۲۴ باب قول الله تعالى: ﴿وَجُودٌ يُؤْمِنُ تَأْخِذُ﴾ القيامة: ۲۲، رقم ۷۴۴۰، عن أنس. وفي صحيح مسلم: ۱ كتاب الإيمان، ۸۴ باب أدنى أهل الجنة منزلة منها، رقم ۱۹۳ (۳۲۲ و ۳۲۶) عن أنس. و ۱۹۴، عن أبي هريرة.

﴿مَنْ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفْعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ (البقرة: ٢٥٤).<sup>(١)</sup> واته: (پیش نه‌وی پروژیک بیت که کرین و فروشتی و دوستایه‌تی و تکاراری تیادا نییه، "نهو روژه" بی باوه‌ران هەر خویان له ریزی سته مکاران).

جا ڀاڻه ڪرڻي شه فاعلت بهو ڪه شه فاعلت ڪار وا له شه فاعلت له لاکراو بڪات ڪه ڪاريڪ بڪات پيڇه وانهي ٺهوي ڪه پيڻتر دهويست ٺه غامي بدات. وه ٺهوي ڪه سيڪي لاواز چاوي لهوي بي ڪه ڪه سيڪي خاوهن پيڻگه و دهس ٺات چاڪه يه ڪي له گه ٺدا بڪات و پرواشي واييت ڪه خاوهن پيڻگه ڪه مبهستي وايه ڪه لاوازه ڪه بي بهش بڪات له چاڪه ڪه، بويه لاوازه ڪه پهنا بؤ ڪه سيڪي نزيڪ له خاوهن پيڻگه ڪه دهبات تا شه فاعلت و تڪاي بؤ بڪات و واي لڻيڪات چاڪه ڪهي له گه ٺ بڪات.

شەفاعەت بەو مانایە شتێکی نەبوو و نەستەمە بەنەیسبەت خودای گەورە، چونکە لە  
 نمونەی پیشوودا وا دەر دەکەوێت کە شەفاعەت لە لاکراو پێشتر مەبەستیکی بریاردا بوو بە  
 پێچەوانەی ئەو شتەی کە شەفاعەتی بۆ کراوە، کەچی کاتێک تاکارو شەفاعەتکار دێت  
 چەند ھۆکاری ئەوە خاتەر بوو کە بەمەش شەفاعەت لە لاکراو پێشتر پێی نەزانیو،  
 بەپێچەوانەو تەنھا شتێک ڕوودەدات لە ناو بەدیھیتراو و بوونەوەرەکانی خوادا کە خوای  
 گەورە ویستی لەسەر بوو، هیچ کەسێک ناتوانێت ھەڵسوکەوت و گۆرانکاری بکات لە  
 ویستی بەرەو دگارد.

ئەمە سەر دەكىشىت بۆ بۆچوونى گۆرانی ويست (البداء<sup>(۲)</sup>): بەو واتايەى كە خوای گەورە پلە بەپلە شەكان بەرپۆه دەبات، زانستى پەرورەدگار دووبارە دادەپرېژىتەو شتى نوپى بۆ دەردەكەوېت، دواى ئەوہى كە پېشتەر زانا نەبووہ بەشتەكان. ھەموو ئەم شتەنە ئەستەمن بۆ خوای تاك و ياك.

(<sup>١</sup>) الكواشف الجلية، سهرجاوهي ييشوو.

(۲) خۆی له پرووی زمانهوانیهوه به واتای بۆ ده‌رکه‌وتن دیت، به‌لام له پرووی زاراوه‌یه‌وه به واتای گۆرانی ویستی خوا دیت، ههر بۆیه به گۆرانی ویست لێکم داوه‌ته‌وه. (وه‌رگێژ).

ئەم جوۆره شه فاعهت و تکهیه که خوای گهوره به پوچهل و نهچهسپاوی داناوه له چه ندين نایهتدا، ههروهک دهفهرموویتی: ﴿فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَعَةُ الشَّافِعِينَ﴾ المدثر: ۴۸. واته: (نیت تکهی تکهکاران سوودیان پێ ناگهیه نیت). خوای بێ وینه دهفهرموویتی: ﴿يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ﴾ الانفطار: ۱۹. واته: (ئهو پوۆزه کهس فریای کهس ناکهویتی، کهس هیچ شتیکی له دهست نایهت بۆ کهسانی تر، ئهو پوۆزه هه موو شتی که به دهست خوایه، فه رمان ته نهها فه رمانی پهروه ردگاری دادپهروه ره). ههروهها دهفهرموویتی: ﴿مَنْ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمْ الظَّالِمُونَ﴾ البقرة: ۲۵۴.<sup>(۱)</sup> واته: (پیش ئهوهی پوۆژیک بێت که کرپن و فروشتن و دوستانهتی و تکهکاری تیا دا نییه، "ئهو پوۆزه" بێ باهرا ن هه ر خویان له ریزی سته مکاران).

### جوۆرهکانی تکه و شه فاعهتی چهسپاو:

زانایان باسی چهند جوۆری که له شه فاعهتی چهسپاویان کردووه، له وانه:

۱- شه فاعهتی مهزن که تایبه ته به پیغه مبه رمان موحه ممد (صلی الله علیه وسلم) له ناو گشت بریه کانی له پیغه مبه رو په یامبه ران، ئه مه ئهو شه فاعه ته یه بۆ خه لکی ده کریت که له گوۆره پانی مه حشر پاگیراون تا ئهو راوه ستانه یان کو تایی بێت و به سیننه وه له ده ست ناخۆشی و چه ره سه ری راوه ستانه که، ئه م شه فاعه ته ش دوا ی ئه وه ده بیّت که خه لکی داوا ی ده که ن له پیغه مبه ره خاوه ن به رنامه و شه ریه ته کان هه ر له ئاده م و نوح و ئیبرا هیم و موسا و عیسا (سه لام خوایان لی بێت) به ئام ناوبراوان را یده گه یه نن که ئهو مه نزلگا و پله و پایه یان پێ نه دراوه که بریتیه له پله ی سوپاس کراو (مقام المحمود).

<sup>(۱)</sup> شرح المجید، سه رچاوه ی پیشوو.



لەم باره‌شه‌وه کۆمه‌لێک فەرمووده له هاوه‌ڵانه‌وه هاتوون که ده‌گه‌نه ناستی ته‌واوتر.

۲- شه‌فاعه‌تی پێغه‌مبەر (صلی الله علیه وسلم) بۆ بردنه به‌هه‌شتی کۆمه‌لێک به‌بێ لی پێچینه‌وه، به به‌لگه‌ی فەرمووده‌ی (عوکاشه‌ی کوری میحصه‌ن) له (دوو سه‌حیحه‌دا) هاتوه، داوای له پێغه‌مبەر (صلی الله علیه وسلم) کردوه بۆی بپارێتیه‌وه تا ببێت به یه‌کێک لهو هه‌فتا هه‌زاره‌ی که ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه به‌بێ لی پێچینه‌وه، ئه‌مانه که سانیکن سیخو‌ری و جاسوسی و گوێ هه‌ل‌خستن ناکه‌ن و ره‌شبین و خۆبه‌زلزان نین و پشتیش به‌خودا ده‌به‌ستن.

۳- شه‌فاعه‌تی که بۆ ئه‌و که سانه‌ی شایه‌نی ناگری دۆزه‌خن، به‌لام خوای گه‌وره سزایان نادات به ناگری دۆزه‌خ. ئه‌مه‌ش ته‌واو به لی‌بوردنی خوایه.

۴- هه‌ینانه ده‌ره‌وه‌ی یه‌کتاناسان له ناگر دوا‌ی به‌سه‌ر چوونی ئه‌و ماوه‌یه‌ی که پێشتر له زانستی خوای گه‌وره‌دا بریاری له‌سه‌ر درابوو که له‌و ماوه‌یه‌دا سزابدێن.

۵- شه‌فاعه‌تی که بۆ هه‌ندی له کهسانی بێ باوه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی سزایان له‌سه‌ر سووک بکری‌ت.

۶- شه‌فاعه‌تی که بۆ پله به‌رزکردنه‌وه‌ی هه‌ندی له به‌هه‌شتیه‌کان<sup>(۱)</sup>.

<sup>(۱)</sup> الشرح الجديد ۱۴۱، سه‌یری ئه‌م بابته و جگه له‌مه‌ش بکه له: شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ۲۸۲ و لاپه‌ره‌کانی دواتر، شرح الجوهرة للباجوري ۳۰۵ ونقل عن السيوطي وغيره. وانظر روايات الصحابة عن رسول الله (صلی الله علیه وسلم) في الشفاعة لأهل الكبائر في: شرح أصول إعتقاد أهل السنة والجماعة ۳۸۷/۵ و لاپه‌ره‌کانی دواتر،

وحديث عكاشة بن محصن: صحيح البخاري: ۷۶ كتاب الطب، باب من إكتوى أو كوى غيره، رقم ۵۷۰۵، ن عمر بن حصين. ۸۱ كتاب الرقائق، ۲۱ باب: ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾ الطلاق: ۳، رقم ۶۴۷۲، عن ابن عباس. وفي صحيح مسلم: ۱ كتاب الإيمان، ۹۴ باب الدليل على دخول طوائف من المسلمين الجنة...، رقم ۲۱۸ (۳۷۱ و ۳۷۲)، عن عمران بن حصين، ورقم ۲۲۰ (۳۷۴)، عن ابن عباس.

جوۆی یه‌که‌م و دووهم و شه‌شه‌م له‌ جوۆره‌کانی شه‌فاعه‌ت ڤاجیاییان له‌سه‌ر نییه‌، به‌هه‌مان شیوه‌ پتویسته‌ له‌سه‌ر جوۆی پینجه‌میش ڤاجیایی نه‌بیته‌. به‌لام ڤاجیایی له‌سه‌ر جوۆی سییه‌م و چواره‌م هه‌یه‌، که‌ موخته‌زیله‌کان و ئیبازییه‌کان نکۆلیان لیکردووه‌.

جهمی نکۆلی کردووه‌ له‌ بوونی شه‌فاعه‌ت و له‌وه‌ی کۆمه‌لێک ده‌ربچن له‌ ئاگری دۆزه‌خ<sup>(۱)</sup>. مورجیئه‌کانیش نکۆلیان له‌ شه‌فاعه‌ت کردووه‌ به‌هۆی ئەم بۆچوونه‌یان: هیچ تاوانێک له‌ گه‌ڵ ئیمان زیانی نابیت<sup>(۲)</sup>.

جا موخته‌زیله‌کان و ئیبازییه‌کان ئەم به‌لگانه‌یان هیناوه‌ته‌وه‌ له‌سه‌ر نکۆلی کردنیان له‌ بوونی شه‌فاعه‌ت بۆ ئەو که‌سه‌ی که‌ شیایوی چوونه‌ دۆزه‌خه‌ (ئه‌مه‌ جوۆی سییه‌می شه‌فاعه‌ته‌):

۱- خوای مه‌زن ده‌فه‌رموویت: ﴿وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ﴾ البقرة: ۴۸. واته‌: (خۆتان بپارێزن له‌ ڤۆژێک که‌ که‌س فریای که‌س ناکه‌وێت و که‌س هه‌یچی له‌ ده‌ست نایه‌ت و تهاکاریی که‌سیش وه‌رناگیریت).

۲- خوای بێ وینه‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ﴾ غافر: ۱۸. واته‌: (هیچ دلسۆزو پشتیوانێک بۆ سته‌مکاران نییه‌، که‌س تهاکارو غه‌مخۆریان نییه‌، تا قسه‌یه‌کی ڤه‌واجی هه‌بیته‌ و تهاکی لی وه‌رگیریت).

زۆریه‌ی زانایان به‌م به‌لگانه‌وه‌لامیان داوه‌ته‌وه‌:

۱- مه‌به‌ست له‌ ئایه‌تی یه‌که‌م خودی بێ باوه‌ڤه‌که‌یه‌، چونکه‌ ڤووی دوان و فه‌رمایشته‌که‌ له‌وانه‌، ئایه‌ته‌که‌ش وه‌ک به‌ڤه‌رچێک دابه‌زی بۆ ئەو جوله‌کانه‌ی گومانیان ده‌برد باوبا‌پیرانیان تهاو شه‌فاعه‌تیان بۆ ده‌که‌ن. سته‌مکاره‌کانیش که‌ له‌

<sup>(۱)</sup> التبیه‌ والرد ۱۳۴.

<sup>(۲)</sup> کفایه‌ الطالب الربانی ۶۷/۱.

ئایه‌تی دووه‌مدا باسیان لیوه‌کراوه هه‌ر بی باوه‌رو کافره‌کانن، چونکه سته‌مکار به‌شیوه‌یه‌کی ره‌ها هه‌ر بیباوه‌ره.

۲- لیخۆش بوون له هه‌ر گوناھێک جگه‌له کوفرو بی باوه‌ری به‌بی ته‌وبه‌کردن و شه‌فاعه‌ت شتیکی دروسته، که‌واته لیخۆش بوون شه‌فاعه‌ت له‌و گوناھانه له پی‌شته که دروست بی‌ت. سزادانی‌ش مافی خوایه، بۆیه ده‌کری له تاوانبار خۆش بی‌ت و ده‌شکری سزای بدات. خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رمووی‌ت: ﴿وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ﴾ الشوری: ۲۵. واته: (خ‌وا ئه‌و زاته‌یه که په‌شیمانی و ته‌وبه له به‌نده‌کانی وه‌رده‌گریت، چ‌او پۆشیش ده‌کات له هه‌له‌و گوناھه‌کانیان). هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووی‌ت: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا﴾ الزمر: ۵۳. واته: ("به‌راستی ته‌گه‌ر ئیوه ته‌وبه‌ی راست و دروست بکه‌ن" خ‌وا له هه‌موو گوناھو هه‌له‌کانتان خۆش ده‌بی‌ت).

موعه‌ته‌زیله‌کان و ئیبا‌زیه‌کان نکۆلیان کردووه له جۆری چ‌واره‌میش له‌و شه‌فاعه‌ته‌ی که بۆ یه‌کتاناسانی‌ک ده‌کری‌ت که چ‌ورونه‌ته دۆزه‌خه‌وه، ته‌نانه‌ت واگو‌مانیان بردووه: هه‌ر که‌سی بجی‌ته دۆزه‌خه‌وه بۆ هه‌تا هه‌تایی تیایدا ده‌می‌نی‌ته‌وه، چونکه که‌سی بجی‌ته دۆزه‌خه‌وه یان بی باوه‌رو کافره یاخود گوناھ‌ی گه‌وره‌ی نه‌ج‌امداوه و ته‌به‌شی له‌سه‌ر نه‌کردووه.

به‌لگه‌شیان له‌سه‌ر نکۆلی کردن له‌م جۆره‌ی شه‌فاعه‌ت ئه‌وه‌یه: که خ‌وا هه‌ر که‌سی‌ک بخاته دۆزه‌خه‌وه ئه‌وا پ‌یس‌واو سه‌رشۆری کردووه، شه‌فاعه‌تیش ته‌نها بۆ که‌سی‌که که خ‌وا لێی پ‌ازی بووی‌ت، که‌سی‌کی‌ش خ‌وا پ‌یس‌وای کردبی‌ت هه‌ر گ‌یز لێی پ‌ازی نابیی‌ت، که‌سی‌کی‌ش خ‌وا لێی پ‌ازی بی‌ت هه‌رگ‌یز پ‌یس‌وای ناکات. زۆربه‌ی زانایان وه‌لامیان داوه‌ته‌وه و تو‌یانه:

أ- پی‌غه‌مبه‌ری خ‌ودا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمووی‌ت: (شفاعتی لأهل الكبائر من أمتي) واته: شه‌فاعه‌تی من بۆ ئه‌و که‌سانه له ئومه‌ته‌که‌م که گوناھ‌ی گه‌وره‌یان کردووه. ئه‌م فه‌رمووده‌یه مانای راشکاو له‌وباره‌وه به‌ده‌سته‌وه ده‌دات<sup>(۱)</sup>.

<sup>(۱)</sup> شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ۲۹۰، الإنصاف للباقلاني ۱۷۰.

ب- ئیمه داننانین به‌وه‌ی خ‌وای گه‌وره هه‌رگیز رازی ناییت له که‌سی لاسار (فاسق)، چونکه که‌سی لاسار به‌ه‌وی باوه‌رو ئیمانه‌که‌ی په‌زامه‌ندی ده‌ست ده‌خات و به‌ه‌وی لاساریه‌که‌شی شی‌اوای ر‌ق لی بوونه‌وه‌یه. به‌وه‌ی ئه‌و جو‌ره شه‌فاعه‌ته سزاکه لانابه‌ریت که پ‌یشت‌ر بۆ شه‌فاعه‌ت بۆ‌کراو له زانستی هه‌ربووی په‌روه‌ردگارا بریاری له‌سه‌ر دراوه، له ئاگری دۆزه‌خدا د‌ینه ده‌روه له د‌وای ته‌واو بوونی ماوه‌ی سزادانه‌که‌ی که له زانستی خ‌وای گه‌وره‌دا بۆ دیاری کراوه<sup>(١)</sup>.

فهرموده‌ی: : شه‌فاعه‌تی من... تاد: قال شیخ شعيب الأرتؤوط في هامش الصفحة من شرح العقيدة الطحاوية: حديث صحيح بطرقه وشواهد، أخرجه أبو دود والترمذي وأحمد والطيالسي وأبو نعيم في الحلية والطبراني في الصغير من حديث أنس، وصححه ابن حبان والحاكم، وأخرجه الترمذي وابن ماجه والطيالسي وأبو نعيم في الحلية من حديث جابر بن عبد الله، وصححه الحاكم وأخرجه الطبراني من حديث ابن عباس، والخطيب البغدادي من حديث ابن عمر.

<sup>(١)</sup> الشرح الجديد، سه‌رچاوه‌ی پ‌یش‌وو، ولوامع الأنوار البهية ٢/٢١٧، تمهيد الأوائل ٤١٥، شرح العقائد النسفية للفتازاني ١٤٨، و شرح الجوهرة لعبد السلام ٢٤٤، والمعتزله لعود المعتق ٢٣٦.

به ت‌یرو ته‌سه‌لی سه‌یری بۆ‌چوونی ئ‌ی‌بازیه‌کان بکه له‌باره‌ی شه‌فاعه‌ت له (البعد الحضاري ٦٧٠ ولاپه‌ره‌کانی د‌واتر). له سه‌رچاوه‌ی ناویراودا ئه‌م وته‌یه‌ی (عمرو ته‌لانی) ه‌یناوه: (هاوه‌ل‌ئامان په‌حه‌تی خ‌وایان ل‌ی‌ب‌یت وتویانه: شه‌فاعه‌ت ر‌استه و گ‌ومانی ت‌یدا نییه، شه‌فاعه‌ت ت‌ایبه‌ته به باوه‌رداران نه‌ک ئه‌وانه‌ی گ‌ونا‌هی گه‌وره‌یان کردووه‌و لاسارو خ‌راپه‌کارن)، به‌هه‌مان ش‌یوه له (٧٥٢) له (عمرو التلانی) ه‌وه ه‌یناوه: که نکۆلی کردووه له‌وه‌ی گ‌ونا‌ه‌باره‌کانی ئ‌ومه‌تی محمد (صلی الله علیه وسلم) له ئاگری دۆزه‌خ ب‌ینه ده‌روه.

سالمی له (مشارق أنوار العقول ١٤٣/٢) وتویه‌تی: (ر‌ی‌بازی ر‌استه‌وه و خ‌ۆراگران - ئ‌ی‌بازیه‌کان - و موعته‌زیه‌له‌کان ئه‌ویه که ئه‌وانه‌ی گ‌ونا‌هی گه‌وره ئه‌نجام ده‌ده‌ن هاوه‌ش‌دانه‌رین یاخود لاسارو گ‌ونا‌ه‌بار ئه‌وا بۆ هه‌میشه‌یی له ئاگری دۆزه‌خدا ده‌م‌ینه‌وه، خ‌واناس و گ‌وت‌ر‌ایه‌له‌کانیش بۆ هه‌میشه‌یی له به‌ه‌شت‌دا ده‌م‌ینه‌وه، به‌لام ئ‌ی‌بازیه‌کان ده‌ل‌ین: سزادان به داد‌گه‌ری خودایه و پا‌داشت دانی‌ش به به‌خش‌ش و چاکه‌ی خودایه، موعته‌زیه‌له‌کان ده‌ل‌ین: ئه‌مه پ‌ی‌ویسته له‌سه‌ر خودا، ئه‌م بۆ‌چوونه‌ی موعته‌زیه‌له‌کانیش له‌سه‌ر بن‌چینه گه‌نده‌ل و پ‌وچه‌له‌که‌یان بن‌یات‌نراوه که ده‌ل‌ین: عه‌قل چاک و خ‌راپی ش‌ته‌کان ده‌یاری ده‌کات). / ونقل قول السالمي في البعد الحضاري ٧١٦، سه‌یری: الحق الدامغ ١٨٥. بکه.

### تکاو شه‌فاعه‌تی پیغه‌مبهر موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم):

دوای شه‌فاعه‌تی پیغه‌مبهر موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم)، ده‌رگای شه‌فاعه‌ت ده‌کریته‌وه بۆ نه‌وانه‌ی که خوای گه‌وره ره‌زامه‌ندی له‌سه‌ره، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿يَوْمَذِلَّا نَنْفَعُ الشَّفْعَةَ إِلَّا مَنْ أِذْنُ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرِضَى لَهُ قَوْلًا﴾ طه: ۱۰۹. (۱) واته: (له‌و پۆژه‌دا تکاو شه‌فاعه‌ت وهرناگیریت و بۆ سووده، مه‌گه‌ر له که‌سیک خوای میه‌ره‌بان مۆله‌تی بدات و رازی بیت به‌وه‌ی قسه‌ی بۆ بکریت و قسه‌ی لی وهریگریت). مه‌به‌ستی له‌وه‌یه شه‌فاعه‌ت ته‌نها بۆ ئه‌و که‌سه‌یه که وته‌و بیروباوهری بریتی بیت له (لا اله الا الله محمد رسول الله (صلی الله علیه وسلم)).

پیغه‌مبهر (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رموویت: (فيقول الله عزوجل: شفعت الملائكة، وشفع النبيون، وشفع المؤمنون، ولم يبق إلا أرحم الراحمين، فيقبض قبضة من النار، فيخرج منها قوم لم يعملوا خيرا قط) واته: خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: فريشته‌کان شه‌فاعه‌تیان کرد، پیغه‌مبهران شه‌فاعه‌تیان کرد، ته‌نها خوای به‌خشنده‌ی میه‌ره‌بان ماوه، جا خوای گه‌وره کۆمه‌له‌ خه‌لکێک له ناگر ده‌رده‌هینیت که هه‌رگیز چاکه‌یه‌کیان نه‌کردوه.

پیغه‌مبهر (صلی الله علیه وسلم) فه‌رموویه‌تی: (إن من أمتي من يشفع للفئام، ومنهم من يشفع للقبيلة، ومنهم من يشفع للعصبة، ومنهم من يشفع للرجل حتى يدخلوا الجنة) واته: له ناو ئوممه‌تی من که‌سانێک هه‌ن که شفاعه‌ت بۆ کۆمه‌له‌ خه‌لکێکی زۆر ده‌کات، هه‌یانه شه‌فاعه‌ت بۆ هۆزێک ده‌کات و هه‌یانه شه‌فاعه‌ت بۆ ده‌سته‌یه‌ک ده‌کات، هه‌شیانه شه‌فاعه‌ت بۆ یه‌ک پیاو ده‌کات تا ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه.

پیغه‌مبهر (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رموویت: (يشفع الشهيد في سبعين من أهل بيته) (۲) واته: شه‌هید شه‌فاعه‌ت بۆ هه‌فتا که‌س له خانه‌واده‌که‌ی ده‌کات.

(۱) نور الإسلام لعبدالكريم المدرس ۲۹۱.

(۲) نور الاسلام ۲۹۱، سه‌یری: لواصع الأنوار البهية ۲/۲۰۹، شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ۲۹۳. بکه.

ههروه‌ها ده‌فرموویتی: (یشفع یوم القیامة ثلاثة: الأنبياء، ثم العلماء، ثم الشهداء)<sup>(١)</sup> واته: له پۆژی دوایدا سی ده‌سته تکاو شه‌فاعه‌ت ده‌که‌ن: پیغه‌مبه‌ران، دواتر زانیان، پاشان شه‌هیده‌کان.

### حیکمه‌تی بوونی تکاو شه‌فاعه‌ت:

حیکمه‌ت له شه‌فاعه‌ت پێزگرتنه له شه‌فاعه‌تکاران و به‌رز پراگرتنیانه له‌به‌رده‌م گشت بینهران، هه‌روه‌ها دابارینی پێژنه‌ی سۆزو به‌خششی خوایه به‌سه‌ر شه‌فاعه‌ت بۆکراو<sup>(٢)</sup>.  
بروایوون به‌شه‌فاعه‌ت مانای وانیه‌ خه‌لکی ئاماده‌ بکری‌ن و هان‌بدری‌ن بۆ بویری و ده‌ستپێشخه‌ری کردن له‌ تاوان‌کارییدا، هه‌روه‌ک هه‌ندیک بۆچوونیان وایه. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌یج که‌سێک نازانی‌ت که‌ شه‌فاعه‌تی بۆ ده‌کریت یان نا، تا وای لێبکات به‌که‌یفی خۆی هه‌لسوکه‌وت بکات<sup>(٣)</sup>.

فرمووده‌ی: فریسته‌کان شه‌فاعه‌تیان کرد، پیغه‌مبه‌ران شه‌فاعه‌تیان کرد... تاد: صحیح مسلم، واللفظ له، ١ کتاب الإیمان، ٨١ باب معرفة طریق الرؤية، رقم ١٨٣، عن أبي سعيد الخدري. والحديث في: مسند الإمام أحمد ٩٤/٣، عن أبي سعيد الخدري.  
فرمووده‌ی: له‌ ناو ئوممه‌تی من که‌سانێک هه‌ن.. تاد: سنن الترمذی، کتاب صفة القيامة والرقائق والورع، باب ما جاء في الشفاعة، ن أبي سعيد الخدري. وقال: حديث حسن.  
فرمووده‌ی: شه‌هید شه‌فاعه‌ت بۆ هه‌فتا که‌س... تاد: سنن أبي داود، ١٥ کتاب الجهاد، ٢٦ بب في الشهيد یشفع، رقم ٢٥٢٢، عن أبي درداء. وحسنه السيوطي في الجامع الصغير ٥٩٠.  
<sup>(١)</sup> نور الاسلام ٢٩١، شرح لعقيدة الطحاوية لابن أبي العز ٢٩٣.

فرمووده‌ی: له‌ پۆژی دوایدا... تاد، رواه ابن ماجه، عن عثمان (رضي الله عنه). / الجامع الصغير للسيوطي ٥٩٠ وحسنه. وقال ابن أبي العز: رواه الحافظ أبو يعلى. وخرجه محققه الشيخ شعيب في الهامش.

<sup>(٢)</sup> نور الاسلام ٢٨٧.

<sup>(٣)</sup> نور الاسلام ٢٨٨.

### بنچینهکانی بانگه‌وازی پیغه‌مبه‌ری مه‌زن موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم)

بانگه‌وازی پیغه‌مبه‌ری موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) له هه‌ردوو به‌شی شایه‌تمان به‌ده‌ر ده‌که‌وێت، که دوو بنچینه‌نهی هه‌ره سه‌ره‌کی بانگه‌وازی ناویراون<sup>(۱)</sup>، جا له‌ژێر ئەم دوو به‌شه هه‌موو به‌ش و لق و پۆیه‌کانی تری نیسلام کۆده‌بنه‌وه.

#### بنچینه‌ی یه‌که‌م:

پروابوون به‌بوونی خوداو یه‌کتایه‌که‌ی، هه‌روه‌ها به‌وه‌ی خوای گه‌وره خاوه‌نی هه‌موو سیفه‌تێکی ته‌واو و کامله. هه‌ر له‌م کتێبه‌دا له به‌شی خواناسی له‌وباره‌وه قسه‌مان کرد، باسی ئەوه‌شمان کرد که چ شتێک نه‌سته‌م (مستحیل) و پێویست (واجب) و دروست (جائز)ه بۆ خوای پاک و به‌رز.

ئهمه‌ش به‌سه که ئاماژه بده‌ین، به‌وه‌ی قورئانی پیرۆز له‌میان‌ه‌ی خستنه‌پرووی ئەو بنچینه‌یه‌دا بیروباوهری سێکوچه‌کی (تثلیث)ی نه‌صرانیه‌کان و هاوبه‌ش دانانی جوله‌که‌کان و په‌یکه‌ره‌په‌ستی و نه‌ستیره‌په‌ستی و هه‌موو جوهره‌کانی تری به‌تبه‌رستی که له‌لایه‌ن عه‌ره‌به‌کان هه‌بوون و هه‌له‌وه‌شانه‌وه، خوای گه‌وره له‌چه‌ندین ئایه‌دا باسی پوچه‌لیانی کردووه: ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهٌُ وَاحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

المائدة: ۷۳. واته: (سویند بیت به‌خوا بیگومان نه‌وانه‌ش بێ باوهر بوون که وتیان: خوا یه‌کیکه له سێ دانه خوا "له حاله‌تێکدا": هیچ خوایه‌ک، هیچ په‌روه‌ردگاریک نییه جگه‌له خوایه‌کی تاک و ته‌نها، خۆ نه‌گه‌ر له‌و گو‌فتاره نابه‌جی و ناقولایه‌یانه کۆل نه‌ده‌ن، سویند به‌خوا نه‌وانه‌یان که بیباوهر بوون سزایه‌کی به‌ئیشیان تووش ده‌بێت).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ۖ أَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيٰ إِلَٰهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۖ قَالَ سُبْحٰنَكَ مَا يَكُونُ لِيۡ أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِيۡ بِحَقِّۖ إِن كُنتَ قُلْتَ فَقَدْ

<sup>(۱)</sup> شرح السنوسية للباجوري ۱۶۵، شرح أم البراهين للسنوسي وحاشية الددسوقي عليها ۱۹۰ و ۲۱۹، شرح الجوهرة للباجوري ۲۰۸، مشارق أنوار العقول ۲۷۳/۱، شرح غاية المراء ۱۸.

عَلِمْتَهُ، تَعَلَّمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١١٦﴾. واته: (كاتێكیش خوا "هر له قیامه‌تا" فهرمووی: ئه‌ی عیسی‌ی کۆری مه‌ریه‌م، ئایا ئه‌وه‌ تۆ به‌ خه‌لکیت وتوه: منیش و دایکیشم به‌ دوو خوا دابنن له‌ ئاست خوای په‌روه‌ردگاره‌وه‌؟ عیسا له‌وه‌ ئامدا وتی: پاک‌ی و بێگه‌ردی و بێ هاوه‌لی شایسته‌ی تۆیه‌، بۆم نییه‌ شتێک بڵێم بۆ خۆم که‌ مافی من نه‌بییت؟! "چۆن حق به‌خۆم ده‌ده‌م شتی وابییت به‌ ده‌مدا؟! "خۆ ئه‌گه‌ر شتی وام وتبییت ئه‌وه‌ به‌راستی تۆ ده‌یزانیت و لێت شاراه‌و نییه‌، چونکه‌ تۆ ده‌زانیت به‌هرچی له‌ دڵ و ده‌رووغدا هه‌یه‌، به‌لام من نازانم به‌وه‌ی که‌ له‌ ده‌ریای عیلم و زانستی بێ پایانی تۆدایه‌، چونکه‌ به‌راستی هه‌ر تۆ زانا و شاره‌زای نه‌ینی و په‌نهانی).

بیروباوه‌ری یه‌کتاناسی له‌ قورئانی پیرۆزدا، به‌رزترین زانست و زانیارییه‌، که‌ مرۆڤ — بۆ پله‌ به‌رزه‌کان به‌رز ده‌کاته‌وه‌.

ئهو یه‌کخواناسیی‌ه‌ی خۆشویستن و پشت به‌خوا به‌ستنه‌ی پیشینان بوو، که‌ ده‌روونی ئه‌وانی پاک و پوخت کرد، هه‌مه‌تیانی به‌رز راگرتن، سه‌ربه‌رزی و پایه‌داری و ده‌سه‌لاتی پێی به‌خشین، دادپه‌روه‌ری و راستی به‌ریاکرد، ته‌نانه‌ت به‌وه‌ کلیلی سه‌رکه‌وته‌نه‌کانیان و پزگه‌ر کردنی وڵاتان، ئازاد کردنی خه‌لکی له‌ سته‌می پادشاکان و کۆیلایه‌تی کردن بۆ قه‌شه‌ و حه‌یر و په‌نه‌کان، به‌مه‌ش پیشینان کۆله‌گه‌ی ژیارو شارستانیه‌تیان دامه‌زراند، زانست و هونه‌ره‌کانیان زیندوو کرده‌وه‌، شتی وایان داهێنا که‌ هه‌یج گه‌لێک بۆی نه‌کرا، ته‌نانه‌ت (غوستاف لوبون) له‌ کتێبه‌که‌یدا (تطور الأمم) وتی: هۆنه‌ری هه‌یج گه‌لێک له‌ گه‌لانی گه‌شه‌سه‌ندوو تواناو به‌هره‌که‌ی ته‌واو و کامل نابیت، ته‌نها له‌دوای سی نه‌وه‌ نه‌بییت: یه‌که‌م نه‌وه‌ی لاساییکه‌ره‌وه‌، دووه‌م: ئهو نه‌وه‌ی دوو سه‌رده‌می بینیبیت (مُخَضَّرِمٌ)<sup>(١)</sup>، سێیه‌م: نه‌وه‌ی سه‌ربه‌خۆ خاوه‌ن پیشه‌ی تایبه‌ت. دانه‌ره‌که‌ دواتر وتویه‌تی:

<sup>(١)</sup> مُخَضَّرِمٌ: به‌و که‌سه‌ ده‌لێن دوو سه‌رده‌می بینی بیت، وه‌ک: که‌سێک سه‌رده‌می پێش ئیسلام و سه‌رده‌می ئیسلام، یاخود سه‌رده‌می رۆژمی به‌عس و دیکتاتۆریه‌تی عێراق و فیدرالیه‌تی هه‌ریمی بینی بیت. (وه‌رگێتی).



به‌لام تنها عه‌رب تاكه ئومه‌تیكه كه هه‌ر له نه‌وه‌ی یه‌كه‌مدا توانیویه‌تی هه‌موو هونه‌ره‌كان به‌ته‌واوی و كاملی به‌هه‌ره‌كانیانه‌وه ده‌ست ب‌خه‌ن، كه ره‌فتاریان له‌سه‌ر كرد<sup>(١)</sup>. کاریگه‌ری بیروباوهری یه‌كتاناسی به‌ ئه‌ندازه‌یك له ژیا‌نی مرؤف‌دا گه‌شه‌ی كردووه‌و پێشكه‌وتووه كه مرؤف هه‌ر هی‌نده‌ی پێویه‌سته.

ئهم بن‌چینه، پێكهاته‌ی رسته‌ی یه‌كه‌می شایه‌قمانه (لا اله الا الله)<sup>(٢)</sup>.

### بن‌چینه‌ی دووه‌م:

باوهر بوون به‌ پێغه‌مبه‌ر خودا موحه‌ممد (صلی الله علیه وسلم). واتا‌كه‌ی ئه‌وه‌یه:

١- پێویه‌سته ب‌پروا به‌وه به‌یتریت كه موحه‌ممد (صلی الله علیه وسلم) پێغه‌مبه‌ری خوایه و كۆتا په‌یامبه‌ره.

٢- پێویست بوونی باوهر هی‌نان و به‌راستدانانی ئه‌و هه‌وال و خه‌به‌ران‌ه‌ی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) داویه‌تی.

٣- پێویستی گوێزایه‌لی و ملكه‌ج بوون بۆ هه‌ر دان پێدانان (تقریر) و كردارو گو‌فتاریك جا فه‌رمان یاخود رێگری و قه‌ده‌غه‌ كردن بێت، پێویه‌سته شوین پێی هه‌لب‌گه‌رین و پابه‌ندی رێگه‌ و رێبازی ب‌بین، چونكه گوێزایه‌لی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) گوێزایه‌لی بووونه بۆ خودا، خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ﴾ النساء: ٨٠. واته: (ئه‌وه‌ی فه‌رمانبه‌رداری پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ب‌كات، به‌راستی فه‌رمانبه‌رداری خ‌وای كردووه). خ‌وای بێ وینه‌ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً مِّنَ رَبِّكَ﴾ الحشر: ٧. واته: (جا ئه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) پێی به‌خشیون وه‌ری ب‌گه‌رن، هه‌ر فه‌رمانی‌کی پێدان به‌گوێی ب‌كه‌ن، قه‌ده‌غه‌ی هه‌ر شتی‌کی لی‌ی كردن مه‌یكه‌ن). هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَن يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا﴾ الأحزاب: ٣٦. واته: (بۆ هیچ پیاو و ئافه‌ره‌تی‌کی ئیماندار دروست نییه، کاتی‌ك خ‌واو پێغه‌مبه‌ره‌كه‌ی بریاری شتی‌ك ب‌ده‌ن، ئه‌وان سه‌ریشك بن له ئه‌نجامدانی ئه‌و کاره‌دا، چونكه ئه‌وه‌ی

<sup>(١)</sup> الوحي المحمدي ١٣١.

<sup>(٢)</sup> شرح أم البراهين وحاشية الدسوقي عليه ٢١٩.

سه‌ریچی بکات له فهرمانی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی شه‌وه به‌راستی به‌ ئاشکرا، گومراو سه‌رلیشیواوه).... تاد،

بروا بوون به‌ فریشته و جنۆکه و شته‌ شاراوو غه‌بییه‌کان ده‌چیتته‌ ناو چوارچیوه‌ی شه‌وه بنچینه‌یه‌. به‌هه‌مان شیوه‌ بروابوون به‌ پیغه‌مبه‌ران بی‌ جیاوازی و زانینی شه‌وه شته‌ی پیویسته‌ یانته‌سته‌مه‌ یاخود دروسته‌ بۆیان، هه‌روه‌ها بروابوون به‌و کتیبه‌ ئاسمانیه‌ی که‌ بۆ پیغه‌مبه‌ران دابه‌زیون، به‌هه‌مان شیوه‌ ده‌چیتته‌ ناو چوارچیوه‌ی شه‌وه بنچینه‌یه‌، شه‌وه کتیبانه‌ له‌ بنچینه‌کاندا کۆک و ته‌بان له‌ گه‌ل قورئانی پیرۆزدا، چونکه‌ له‌یه‌ک سه‌رچاوه‌ هاتوون که‌ خوا‌ی گه‌وره‌یه‌، به‌شی پیغه‌مبه‌رایه‌تی ئه‌رکی قسه‌ کردن له‌سه‌ر شه‌وه بابته‌ی له‌ شه‌ستۆ گرتووه‌، هه‌روه‌ک پیشتێر خرایه‌روو.

هه‌روه‌ها بروابوون به‌ رۆژی دوا‌یی که‌ رۆژی پاداشت و سزایه‌ له‌کاتی زیندوو بوونه‌وه‌، هانده‌رو پالنه‌ریکی به‌هه‌زه‌ بۆ ئه‌نجامدانی کارو خه‌یرو چاکه‌ و فه‌رامۆش کردنی کاری خراپ و ناشرین، رێنمایی ده‌روونی به‌هه‌تر ده‌کات که‌ مرۆڤ ده‌گه‌ڕێته‌وه‌ له‌ خراپه‌ و ستم و زۆرداری. دواتر به‌ تیرۆته‌سه‌لی له‌وباره‌یه‌وه‌ ده‌دوین له‌ به‌شی ژبانی دوا‌رۆژ.

شه‌وه بنچینه‌، پیکه‌ته‌ی رسته‌ی دووه‌می شایه‌تمان (وأشهد أن محمداً رسول الله)<sup>(١)</sup>. به‌مه‌ش شه‌وه رۆندده‌بیتته‌وه‌ که‌ شایه‌تمان به‌ هه‌ردوو به‌شه‌که‌یه‌وه‌، سه‌رباری که‌می پیتته‌کانی به‌لام هه‌موو شه‌وه شتانه‌ی له‌خۆ گرتووه‌، که‌ موسلمان پیویسته‌ له‌ بیروباوه‌رو شه‌ریعه‌ته‌که‌یدا بروای پیتی هه‌بیت<sup>(٢)</sup>.

یان به‌ده‌ره‌پرینکی تر:

بریتیه‌ له‌ بروابوون به‌وه‌ی ئایینی (ئیسلام) بریتیه‌ له‌ ئایینی راست و دروست، که‌ پیویسته‌ هه‌ر تاکێک باوه‌ری به‌ هه‌موو پیکه‌ته‌کانی به‌ وردو درشتی هه‌بیت و کاری پیکاکات، بۆیه‌ "سنوسی" وتویه‌تی: (له‌وانه‌یه‌ له‌به‌ر پوختی رسته‌که‌ و له‌خۆگرتنی شه‌وه‌شانه‌ی باسما‌ن کردن، خودا شه‌وه‌ی کردبیتته‌ وه‌رگه‌یرو به‌ر جه‌سته‌که‌ری واتا‌کانی

<sup>(١)</sup> سه‌رچاوه‌ی پیشوو.

<sup>(٢)</sup> سه‌رچاوه‌ی پیشوو ٢٢١.

ئىسلام له ناو دلى بهنده كهدا، بۆيه ئيمان و باوهر بى دهربرینی شایه تمان به زمان له كهس وهرناگیریت<sup>(۱)</sup>.

له بهر ئهمه ناویشانی هاتنه ناو ئایینی ئیسلامه، موسلمانیتی له هیچ كهسێك قبول ناکریت تا دان نهیت به هر دوو بهشه کهى شایه تمان.

بۆیه پێویسته له سهر موسلمان زۆر شایه تمان دووباره بکاتهوه، ههروهك ئهمه هاتوه له فهرمايشتی راستهوه، تا ئهو واتا بهرزو پیرۆزانهی له خۆی گرتوه له گهڵ گوشت و خۆینی ناوێته بییت. بهمهش گهر خودا ویستی له سهر بییت كهسه كه نهیینی و شتی سهرسوهریینی وا به دیده کات و هه بهرهمه می شایه تمان نا ژمێردرین<sup>(۲)</sup>.

\*\*\*

### له بهرامبهر پێغه مبهری مهزن موحهممه (صلی الله علیه وسلم) چیمان له سهر پێویسته

پاش ئهوهی خوای گهوره نیعمهت و بهخششی کرد له گهڵ موسلمان بهوهی برپای به خواو پێغه مبهره مهزنه کهى هیئا، ئهوا پێویست بوو موسلمان بزانیته، له بهرامبهر پێغه مبهردا (صلی الله علیه وسلم) چی له سهر پێویسته، ئهو ئهرکانهش بریتین له:

۱- خۆشویستنی پێغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) گهوره تره له خۆشویستنی خود و مندال و سهروهت و سامان و هه موو خه لکی.

پێغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) فهرموویهتی: (لا يؤمن أحدکم حتی اكون أحبَّ إلیه من والده وولده والناس أجمعین)<sup>(۳)</sup> واته: هیچ یه کێکتان باوهری تهواو نابیت تا من خۆشهویستر نه بم له لای له باوکی و منداله کانی و له هه موو خه لکی.

(۱) أم البراهین وشرحها للسنوسی ۲۲۲.

(۲) سهراوهی پێشوو ۲۲۴.

(۳) فهرموودهی: هیچ یه کێکتان باوهری تهواو نابیت... تاد: أخرجه أحمد و البخاری و مسلم و النسائی و ابن ماجه، عن أنس. وهو صحيح. / الجامع الصغير ۵۸۶.

ئهم خۆشویستنه‌ش ته‌نها له‌وه‌دا ده‌دره‌وشیته‌وه که موسلمان به‌ته‌واوی ملکه‌چ و گوێزایه‌لی هه‌موو فهرمایشته‌کانی بییت.

۲- ریز و حورمه‌ت گرته‌ی به‌ زیندووی و مردووی، دروست نییه پیش پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ده‌ست به‌ قسه‌ بکریته، خوای گه‌وره ده‌فهرموویته: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ وَانْقُوا لِلَّهِ﴾ الحجرات: ۱. واته: (ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی باوه‌رتان هه‌ناوه‌ پیشی خواو پیغه‌مبه‌ری خوا مه‌که‌ون له‌ بریارو پیشنیاردان له‌خوا بترسن و پارێزکار بن).

دروستیش نییه ده‌نگ به‌رز بکریته‌وه له‌ خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ردا (صلی الله علیه وسلم)، خوای پاک و به‌رز ده‌فهرموویته: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ، بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾ الحجرات: ۲. واته: (ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌رتان هه‌ناوه‌ ده‌نگتان به‌سه‌ر ده‌نگی پیغه‌مبه‌ردا (صلی الله علیه وسلم) به‌رز مه‌که‌نه‌وه له‌ کاتی گفتوگۆدا، قسه‌ بێ په‌رده مه‌که‌ن له‌ خزمه‌تیدا، وه‌کو بۆ یه‌کتری ده‌که‌ن، نه‌وه‌کو کرده‌وه‌کانتان پوچ بیته‌وه‌وه هه‌ستیشی پێ نه‌که‌ن).

ئهم ریزو حورمه‌ت گرته‌ تا دوا‌ی مردنیش هه‌ر به‌ده‌وامه‌، دروست نییه ده‌نگ به‌رز بکریته‌وه له‌لای گۆری موباره‌کی یان له‌ مزگه‌وته‌که‌یدا، هه‌روه‌ک پێویسته‌ مرووف زۆر به‌ نه‌ده‌ب و حورمه‌ته‌وه گوی شل کات کاتی گوێستی فهرمووده‌کانی ده‌بیته و پازی بیته به‌وه‌ی له‌ فهرمایشته‌کانیدا هاتووه‌و یاخی نه‌بیته لیان.

۳- ئازار نه‌دان‌ی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) به‌هه‌ر شتیه‌که‌ له‌ شتیه‌کانی. خوای مه‌زن ده‌فهرموویته: ﴿وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ التوبة: ۶۱. واته: (ئه‌وانه‌ی ئازاری پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌ده‌ن سزایه‌کی به‌ئێشیان بۆ هه‌یه).

نازار گشتگیره: جینۆ و تانه‌یش ده‌گرێته‌وه یان توانج لێدانی یاخود له شه‌ریعه‌ته‌که‌ی یان له‌ هاوسهره‌ پاکه‌کانی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)، هه‌روه‌ک خوای گه‌وره‌ ده‌فرموویت: ﴿الَّتِي أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ﴾ الأحزاب: ۶. واته: (پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) نزیک‌تره‌ به‌ ئیمانداران له‌ خودی خۆیان و خێزانه‌کانیشی دایکیانن). یاخود توانج و جینۆدان به‌خانه‌واده و ئالویه‌ت یان هاوه‌لانی...

۴- سلاوات و سه‌لامدان له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم).

خوای گه‌وره‌ ده‌فرموویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ الأحزاب: ۵۶. واته (به‌راستی خواو فریشته‌کان سلاوات ده‌ده‌ن له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)، ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌رپتان هێناوه، ئێوه‌ش سه‌لام و سلاواتی له‌سه‌ر بده‌ن).

۵- پێویستی شوێن پێ هه‌لگرتنی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)، خوای پایه‌به‌رز فهرموویه‌تی: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾ الأحزاب: ۲۱. واته: (سوێند به‌خوا به‌راستی له‌ پێغه‌مبه‌ری خوادا چاکترین نمونه‌ی ته‌واو و رێکوپێک هه‌یه تا چاوی لی بکه‌ن و شوێنی بکه‌ون، به‌تایبه‌ت بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی په‌زامه‌ندی خوایان مه‌به‌سته، سه‌رفرازی قیامه‌ت ئاواتیان، هه‌میشه و به‌رده‌وام یادی خوا به‌زۆر ئه‌نجام ده‌ده‌ن و زمانیان پاراوه به‌یادی ئه‌و). شوێنکه‌وتن و شوێن پێ هه‌لگرتنیشی بریتییه له‌ فهرمانبه‌ردار بوون و جێبه‌جێ کردنی هه‌موو کردار و گوشتاریکی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم).

\*\*\*

بەشى شەشەم

## رۆژى دوايى

سى دەروازە لەخۆ دەگریت:

دەروازەى يەكەم: بەلگەى بوونى رۆژى دوايى و پيوستى  
باوەر پى ھەبوونى.

دەروازەى دووھەم: رۆژى دوايى لەلای غەيرى موسلمانان:

لەلای شارستانىەتى دۆلى پافيدىن، مىسپىيە كۆنەكان،  
ئايىنى زەردەشتى، يۆنانىيە كۆنەكان، پۆمانىيەكان،  
ھىندۇسىيەكان، سابىئەكان، جولەكەكان، نەصرانىيەكان.  
دەروازەى سىيەم: رۆژى دوايى لە ئايىنى ئىسلامدا:

واتاكەى، حوكمى باوەر پى بوونى، كەدەوكان پەيوەستى بە  
ئاكامەكانىانەو، تەوبە، مردن، گۆر، زىندوو بوونەو، دوبارە  
ژيانەو، غياش كردن و لىپرسىنەو، ھەوز، تەرازوو، پرد،  
بەھەشت و دۆزەخ.

## پیشهکی:

مرۆڤ له سهر گۆی زهوی ژیاوه، به شیوهیهکی ساکار ژیاانی به سهر بردووه، که بیری نه ده کرده وه له ئاکام و سهره نجامهکانی ژیان. کاتیکی مرۆڤ چاوی ههلهینا، بیری نه ده کرده وه و پرسیاری ده کرد ئایا نمونهی ئه و به دیهیتراوه ژيرو عاقل و هوشمنده وهك ئاژهه یان چروجانوهه وایه، که ههر یهك ئاکام و سهره نجامیان ههیه، ئه ویش مردنه یاخود ژیاانیکی تر ههیه که چاوه پانی دهکات؟.

ههندیك خراپه کارو چاکه کار ده بینیت، که سزاو پاداشت ههر لهم ژیاانیاندا بهر له مردنیان وهرده گرن، به ئام له گهڵ ئه وه شدا ده بینیت ههندیك کهس له وانه ده مرن به بی ئه وهی سزا یان پاداشت وهریگر نه وه، بۆیه دهی پرسی:

ئایا ئه مانه مردن و له ناوچوون و نا گه پینه وه سزاو پاداشت وهرنا گرنه وه؟ یاخود سزاو پاداشت له جیهانیکی تر چاوه پریان دهکات؟ بۆیه باوهری خوێ به سته وه به پیویستی بروابوون به ژیاانیکی تری دوا ی مردن، چونکه به دیهیتانی ئه و جیهانه زۆر سهر سوپهینه ره، بی که موکورتی و ریکوینکه، تهنها به خوایه کی به توانا ده کریت که ئه و به دیهیتراوانه گهواهی داد گهری ئه و ده دن.

پای راست و پاشکاو ئه وهیه، که ئه و بیروباوهره بئاو ببووه وه له ناو خه لکید، تهنها ده ره نجامی به راستدانانی بانگه وازی پیغه مبه رانی پیشوو بووه، ئه گه رچی ئه و پروونی و سافیه ناپوخت بوو به هۆی بت په رستی، ماوه دوا ی ماوه.

ئهم به شه مان ریکخستوه بۆ دوان له سهر بابته ی رۆژی دوا یی، ئه و له سی ده روازه پیکدیت:

**ده‌روازه‌ی یه‌که‌م:**

له‌م ده‌روازه‌یه‌دا پروونکردنه‌وه‌ی ته‌واو کراوه‌ بۆ: به‌لگه‌ی بوونی پۆژی دوا‌یی، پێ‌یستی  
باوه‌ر پێ‌ هه‌بوونی.

**ده‌روازه‌ی دووه‌م:**

پروونکردنه‌وه‌ کراوه‌ له‌باره‌ی بیروباوه‌ر بوون به‌ پۆژی دوا‌یی له‌ دیدی سه‌رجه‌م ئایینه  
جیاوازه‌کان.

**ده‌روازه‌ی سییه‌م:**

له‌م ده‌روازه‌یه‌دا به‌ تێ‌رو ته‌سه‌لی بیروباوه‌ری موس‌لمانان سه‌باره‌ت به‌ پۆژی دوا‌یی،  
دیمه‌نه‌کانی زیندوو بوونه‌وه‌، باب‌ه‌ته‌ هاو‌پێ‌چه‌کانی خراوه‌ته‌‌پروو.



## دەروازە یەكەم

### بەلگە ی بوونی پۆژی دوایی و پێویستی باوهر پێ هەبوونی

#### بەلگەکانی پۆژی دوایی<sup>(۱)</sup>:

دەکریت بەم شیوەیە خوارەو بەلگە لەسەر پۆژی دوایی بێنینهو:

#### بەلگە یەكەم: بوونی پۆژی دوایی شتێکی شیاو نەك ئەستەم:

دەکریت پۆژی دوای پووبدات، ئەو نیشانانە ی کە ئاماژە بۆ ئەو دەکەن بریتین لەمانە:

۱- مەرۆف و بوونەوهر نەمر نین، کۆتایی سەر سوڕهینەر بەبێ گومان بەسەریاندا دیت، جا مەرۆف دەمریت، بوونەوهر لەناو دەچیت و نامینیت، ئەمەش مانای وایە کە ئەو سیستەمە ی ئیستای بوونەوهر دادەرووخت و لە بەین دەچیت، هەر وەها مەشخەلی ئەو سیستەمەش کە دەیبینن تەنها وینە یەکی بچوک کراو و بەرای و سەرەتاییە، هەر لەو وینە بچوکراوانە وینە گەورە کە ی کۆتایی پەخش دەبیت، بەیانی لە وینە ی واقعی گومان هەلنەگر دا دەیبینن<sup>(۲)</sup>.

۲- جەستە ی مەرۆف لە چەندین خانە پێک دێت، ئەو خانانەش گەردیلە ی زۆر بچوک و چرو پرن، ژمارەیان لە جەستە ی مەرۆف دا زیاترە لە هەزار ملیۆن ملیۆن خانە، ئەو خانانە جەستە پێک دێنن وەک چون دیوار لە کەرپوچ و خشت پێک دێت، خانەکانی لەش دەگۆرین، لە هەر چرکە یە کدا (۱۲۵ ملیۆن) خانە دەمرن.

<sup>(۱)</sup> بەلگە ی بوونی پۆژی دوایی و پێویستی باوهر پێ هەبوونی لە: الاسلام یتحدی ۷۲ و لاپەرەکانی دواتر، هەر وەها خوینەر پەوانە دەکات بۆ چەندین سەرچاوە ی بیانی تر.

<sup>(۲)</sup> هەر لەم کتێبە دا سەیری بابەتەکانی مردن و حەقیقەتە کە ی و رابوونی پۆژی دوایی بکە کە بەتێرو تەسەلی لەو بارەو دەواو.

ئەمەش مانای وایە لاشە چەندین جار دەمریت و دەژیتەو لە ژیاانی دنیادا، بەلام لەگەڵ ئەو هەموو گۆرانکاریەشدا کەچی هەر کەسایەتیە تایبەتەکە و نەریت و تیروانین و زانست و ئاواتەکانی خۆی دەپارێزێت، مەرۆش هەست ناکات کە هیچ شتێک لە ئەندامەکانی گۆرانی بەسەردا هاتوو، جا نمونە مەرۆش وەک پرووباری لەبەر پۆشتوو، بەردەوام ئاوەکە دەگوزێت کەچی هەر هەمان پرووباریشە.

ئەو کەسە تا پەنجای ساڵ دەژیت ئەوا بۆ پێنج جار مردوو، ئەگەر لە جاری شەشەمدا مرد چۆن دەتوانێت بەدڵنیاییەو دان بنێت بەوەی خۆی مردوو، کەچی هیچ پێگەیەکی نەبێت بۆ ژیان.

## بەلگە دووهم: توێژینەوکان پشتگیری بوونی رۆژی دوازی دەکەن:

### ۱- توێژینەوێ دەروونی (نفسی):

فرۆید و زانایانی دەروونناس بەشیوەیەکی گشتی ملکەچی تیۆریک بوون کە پوختەکە ئەمەیه: (هەر شتێکی چاک یاخود خراپ کە بەمیشک و خەیاڵی مەرۆشدا دێت، ئەوا لە لاپەرە نەست "اللا شعور" دا دەنەخشیت، بۆ هەتا هەتایی ناسپێتەو، گۆرانی کات، شوێن و پرووداوەکان کاریگەری لێناکات، ئەمە بەبێ ویستی مەرۆش، چ بەخۆشی چ بە ناخۆشی پروودەدات).

توێژینەوێ دەروونیهکان جەخت ئەکەنەو لەسەر ئەوەی کە بوونی راستەقینە مەرۆش — بریتیه لە لایەنی نەست (اللا شعور)، کە مردنی بەسەردا نایەت، پێسا کاتییهکان کاریگەری تی ناکەن. بەلام جەستە مادیی لە گۆران و تێکشکان و لەناوچووندا، بۆیه بوونی جەستە بە بوونیکی راستەقینە دانانرێت، ئەمەش مانای وایە کە ژیان بەردەوامە و لەناوناییت بۆ هەتا هەتایی، بەلکو دوا مەردنی مەرۆشیش ژیان بەردەوام دەبێت، ئێمەش هەر لە ژیااندا دەمێنینەو مەردن تەنها دەرەنجای کۆسپ و پێسا کاتییهکانە.

پاشان ئەو هزرانە کە بە میشک و خەیاڵماندا دێت، لە بیریشی دەکەین، دوا ماوەیەکی دوور لە خەوفاندا دەیبینینەو یاخود قسە لەسەر دەکەین لە حالەتی

(هستریا<sup>(۱)</sup>) یان شیئی، ئەمە تەنھا بەلگەیەکی لەسەر ئەوێ "عەقل" یاخود "یاد" ئەو شتە نییه کە ئێمە درکی پێ دەکەین و بەرەست، بەلکو لایەنی نەستیش هەیە کە وێنە کە تەواوی و بەگشت شتە لاوەکیەکانیەوه وەرەگریت و دەپاریزیت، ئەو لایەنە نەستیش لە خودی خۆیدا جیهانیکی سەرەخۆیە و لەناو ناچیت بە لەناوچوونی جەستە ماددی.

ئەمەش جەخت لەوە دەکاتەوه کە دەکریت تۆماریکی تەواو و کامل هەییت، بۆ کردارو گۆفتارەکانی<sup>(۲)</sup> هەر لە ژبانی مرۆڤدا، ئەمەش دەزانیت دەست دەکات بە ژبانهکە تر یاخود دەچیتە قوناغەکی تری ژبانی.

## ۲- توێژینهوهی پۆحی

توێژینهوه پۆحییەکان، لەسەر ئاستی ئەزموونی، بوونی ژبان لە دواى مردنیان سەلماندووه، جا لەو تاییه قەندیانە مرۆڤ کە لە سەردەمی کۆنەوه هەیهتی بریتیە لە "خەون"، بەلام ئەو راستیە پر گەنگ و بایەخدارانە کە زانیانی دەروونناسی ئەمڕۆ ئاشکرایان کردووه، راستی زانستی زۆر قوڵن، کە پیشینان لێ شارەزا نەبون.

توێژینهوه پۆحییەکان، لقێکن لە زانستی دروونناسی سەردەم، ئامانجی ئاشکراکردنی تاییه قەندییه ئاساییەکانی مرۆڤ، بۆ ئەم توێژینهوانەش چەندین پەیمانگا لەسەر ئاستی جیهان دروست کران و تاقیکردنەوهی بەرفراوان بۆ هەزاران خەڵک ئەنجام درا، لە دەرەنجامدا ئەو پەیمانگایانە سەلماندیان:

لە راستیدا کەسایەتی مرقایەتی هەر بەردەوام دەمێنێت، لە وێنەیەکی نامۆدا، دواى لە ناوچوونی جەستە ماددیەکی<sup>(۳)</sup>.

(۱) هستریا: نەخۆشیەکی دەروونی و دواتر بەره بەره دەبێتە جەستەیی و عەقلى. (وەرگێتی).

(۲) سەیری بابەتی غمایش کردن و لێ پرسینهوه بکە، بەشێک لەوەمان هێناوه کە زانستی سەردەم باسی لێوەکردووه.

(۳) بۆ نمونە ئەو ئەزموون و تاقیکردنەوه پۆحیانە برۆانە کتیبی: الإسلام يتحدى ۹۳.

### ۳- گه‌واهی کرداری و نه‌زموونی:

ئهو شایه‌تی و گه‌واهی‌ده‌ره کرداری و نه‌زموونی‌یه‌ی که بوونی ژیا‌نی د‌وای مردنی سه‌لماندووه، بریتیه له: ژیا‌نی یه‌که‌مان<sup>(۱)</sup>، نه‌گه‌ر دان بنی‌ن به‌ پروودانی پرووداوێک له ئیستادا و نکۆڵیش بکه‌ین له پروودانی هه‌مان پرووداو له داهاتوودا، ئه‌مه خۆی له خۆیدا دژایه‌تی لۆژیک و مه‌نتیق و عه‌قله‌، هه‌موو ئه‌و زانا‌یا‌نه‌ی که هه‌ولێ شیکردنه‌وه‌ی بوونه‌وه‌رو ژیا‌ن ده‌ده‌ن به‌ داروینیشه‌وه باسی ئه‌وه‌یا‌ن کردووه که: نه‌گه‌ر هه‌مان ئه‌و هۆکارانه‌ی یارمه‌تیده‌ر بوون له به‌دییه‌تانی یه‌که‌م جاری بوونه‌وه‌ر ئاماده‌بوون، ئه‌وا ده‌گونجیت ژیا‌ن وتایه‌مه‌ندییه‌کانی دووباره‌ بینه‌ کایه‌وه جاریکی تر.

### ئامانج و مه‌به‌ست له‌ بروا بوون به‌ پ‌ۆژی د‌وایی

کاتی‌ک خ‌وای گه‌وره ئاده‌میزادی پ‌یزدار کرد، هه‌روه‌ها کردی به‌ گه‌وره‌ی بوونه‌وه‌ر، به‌م فهرمایشته‌ی: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْوَرْدِ وَالْبَحْرِ﴾ الإسراء: ۷۰. واته‌: (سویند به‌خوا به‌راستی ئی‌مه پ‌یزمان له نه‌وه‌ی ئاده‌م گرتووه‌و به‌سه‌ر وشکانی و ده‌ریادا "به‌جۆره‌ها هۆکاری گواسته‌وه" هه‌لمان گرتوون). ئه‌وه‌ی له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه‌، بۆ مرۆقی پام کرد، قورئانی پ‌یرۆزی بۆ په‌وانه‌کرد، که چه‌ندین نیشانه‌ و به‌لگه‌ی پ‌ۆشنی تیدا‌یه‌، که ناچیته‌ عه‌قله‌وه خ‌وای گه‌وره - که دانا‌یه - به‌بێ دانا‌یی و حیکمه‌ت و ها‌که‌زایی به‌بێ بوونی مه‌به‌ستیکی راسته‌قینه‌ مرۆقه‌ دروست بکات، خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾ فتَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿المؤمن ۱۱۵ - ۱۱۶. واته‌: (ئایا گومانتان وابردووه که به‌راستی ئی‌مه ئی‌وه‌مان به‌بێ مه‌به‌ست دروست کردووه و ئی‌وه بۆ لای ئی‌مه ناهێنرینه‌وه؟! به‌رزی و بلندی بۆ خوا، پاشای په‌وای حه‌ق، هیچ خ‌وایه‌ک نییه جگه‌ له‌ زاته‌، خ‌اوه‌نی عه‌رشی شک‌ودارو به‌پ‌یزه‌).

<sup>(۱)</sup> باسی زیندووبوونه‌وه‌ی جه‌سته‌یی ده‌خریته‌پ‌وو هه‌ر له‌م کتیبه‌دا.

هەروەها دەفەرموویت: ﴿أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى﴾ القيامة: ۳۶. واتە: (ئایا ئادەمیزا وادەزانیت هەروا وازی لێدەهێنریت بەخۆراپی). مەبەستی ئەوەیە بەبێ سوود فەرامۆش دەکریت و فەرمانی پێ ناکریت.

ئامانجی بەدیھێنانەکە ڕۆشنە لەم ئایەتەدا: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ الذاریات: ۵۶. واتە: (بێگومان من پەری و ئادەمیزادەم دروست نەکردووە تەنها بۆ ئەوە نەبیت کە من بپەرست و فەرمانبەردارم بن). ئەمە پاسپاردن و تەکلیف و تاقیکردنەوێه تا خراپ لە چاک جیا بکریتهو.

### بروایوون بە ڕۆژی دوایی پێویستە

هەروەک پێشتر سەلماندمان، چەندین بەلگەشمان خستەڕوو، کە ڕۆژی دوایی دەکریت بێتە پیش و بەرپا ببیت و شتیکی نەبوو ئەستەم نییە، هەروەها ئەوەشمان خستەڕوو کە لێکۆڵینەووە دەروونی و ڕۆحییەکان پشتگیری ئەم بیروباوەرە دەکەن، ئیستای ئەوە ڕووون دەکەینەووە کە جیهان پێویستی بەو هەیه کە بروای هەبیت بە ڕۆژی دوایی، ئەمەش لەو لایەنانەدا دەردەکەوێت<sup>(۱)</sup>:

#### ۱- لایەنی دەروونی:

هیواو ئاواتی مەرۆف بۆ دەستخستنی ژیاڵیکی خوشگوزەران و بەرز، لە جیهانیکی ئازادی غونەیی پڕ لە خوشگوزەرائی، سەربەخۆ و بەدەر بێت لە سنوورو کێشەکانی ئەم جیهانە، بەلگەیهکی بەهێزی دەروونیه لەسەر پێویستی بوونی جیهانیکی تر، هەروەک تێنویستی بەلگەیه لەسەر ئاو، هەروەها بەلگەیه لەسەر بوونی پەییوەندییهکی تایبەتی شاراو لە نێوان ئاو و مەرۆف.

پاشان ئەم بیروباوەرە کە بریتییه لە بوونی ڕۆژی دوایی لە کۆنترین سەردەمەکانەووە بوونی هەیه، ئەگەر ئەو بیروباوەرە پوچەڵ بووبایەووە ئەوا بەو شیۆه سەرسام کەرە

<sup>(۱)</sup> الکلام عن الحاجة إلى الآخرة في الاسلام يتحدث ۸۲ و لاپەرەکانی دواتر.

کاریگهری له سههر مرۆف نه ده بوو، چونکه ئیمه هزر و فیکریکی پوچی مرۆسی نابین تا  
ئهو سهرده مهی ئیستا بهو شیوه زنجیرهیه ریکو پیکه ماییت.

## ٢ - لایهنی رهوشتی:

فیه تهی مرۆف جیاوازی ده کات له نیوان ستهم و دادگهری، چاک و خراپ، ههر ئهم  
فیه ته شه که مرۆف جیا ده کاته وه له جگه له خزی، له گهل نه وه شدا ده کریت مرۆف نهو  
فیه ته به فیه بدات و نه وه کانی ره گهری خوی بکوژیت و ههراسانیان بکات، میژوو  
پریه تی له چیه کی سته مکاری و دهست درژی، رۆژنامه رۆژانه یه کان دهوین له باره ی  
په نهان کوژی، تاوانی فراندنی خه لک، تالان، تاوانبارکردنی درۆین، بانگه شه ی بی بنه ما،  
تیکشکاندن و قهر کردنی گهلان. هه مو ئه مانه ش ته نها وینه یه کی بچوک کراوه ن بو ئهو  
پووداوانه ی رۆژانه له سههر زهوی پروده ده ن. به لām پالنه ره کانی دادگهری و ئینصاف له  
ویژدانی مرۆفدا جهخت له سههر نه وه ده که نه وه که نهو جیهانه له خودی خۆیدا  
که موکووته، نهو که موکووتیه ش پیوستی به تهواو کامل بوونه. بۆیه پیوسته رۆژیک  
هه بیته که سته مکارو سته م لیکراو به ره مه می کرده وه کانیان بدور نه وه، ناچیته عه قله وه که  
که سی باوه ردارو چاکه کارو گوپرایه ل، کاتی که له دنیا دا پاداشتی وهر نه گرت بیت که چی  
پاداشتی له کیس بجیت و نهو تیکوشانه ی له گهل دهروون و نه فسی خوی به بی بایه خ  
به فیه پروات.

به هه مان شیوه ناچیته عه قله وه، خوی گه وه که سی گالته جاری سته مکاری رۆچوو له  
گومرایه که یدا فرهامۆش بکات، له کاتی کهدا پیهی چاندنی تۆی خراپه و چهوساندنه وه ی  
ئهوانی تر بووه له زه ویدا، بی ئه وه ی نهو سته مکاره به سزای خوی بگات و تۆله ی سته م  
لیکراوه که ی لی بسه نیته وه، به لکو ههر یه که له چاکه کارو سته مکار له رۆژی دوا ییدا  
پاداشت و سزای خویان وهر ده گرنه وه: ﴿وَتُؤْتِي كُلَّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ﴾ النحل: ١١١. واته:  
(ههر کهس پاداشتی کرده وه کانی ده دریته وه). نه گهر خوی گه وه ره لیپرسینه وه نه کات  
له گهل سته مکاران، ههروه ها پاداشتی گوپرایه لان نه دات، نهوا نهو کاته سته م ده درایه پال

خوای گه‌وره، سته‌مکردنیش ئه‌سته‌مه بۆ خوای گه‌وره.

بروا‌بوون به‌ پۆژی دوا‌یی واده‌کات که مرۆڤ — به‌رده‌وام چاودێری به‌سه‌ر نه‌فس و ده‌روونی خۆیدا هه‌بێت، ئارامی و هه‌م‌نی له‌ ده‌رووندا به‌ریا ده‌کات، به‌مه‌ش باوه‌ردار هه‌ست ده‌کات که دنیا هه‌ل‌خه‌له‌تینه‌ره، بۆیه دنیا به‌که‌م نه‌زانیت، هه‌له‌په‌ ناکات له‌دنیادا له‌ پێناو گلدانه‌وه‌ی ئه‌و شته‌ی ئاره‌زووی لێیه، نه‌گه‌ر زیانی بۆ خه‌لکی تریش هه‌بێت، ئا له‌و کاته‌دا باوه‌ردار ژبانی به‌رزو ئاما‌نجی گه‌وره ده‌بێت، ئه‌ویش بریتیه‌ له‌: نه‌غامدانی کاری چاکه و فه‌رامۆش کردنی کاری خراپه، خۆ پازاندنه‌وه به‌ خوهره‌و‌شته به‌رزه‌کان و خۆ دارنێن له‌ خوهره‌و‌شته په‌ست و نزمه‌کان.

ئا لێره‌دا قورئانی پیرۆز بیروباوهری کردۆته‌ پێبازی بانگه‌وازی کردن بۆ چاکه‌کاری پله‌به‌رز و په‌وشت به‌رز، خوای پایه‌به‌رز ده‌فه‌رموویت: ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلَاقُوهُ﴾ البقرة: ۲۲۳. واته: (له‌ خوا بترسن و خۆتان له‌ خوا پیا‌ریزن و چاک بزانی و دنیایا بن که به‌دیداری خوا شاد ده‌بن). فه‌رمان کردن به‌ پاریزگاری و ته‌قوای په‌یوه‌ست کردووه به‌ بینینی خوای گه‌وره له‌ پۆژی دوا‌یدا، بۆ ئه‌وه‌ی جێگیرتر ببێت له‌ ده‌رووندا.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ﴾ البقرة: ۲۷۲. واته: (هه‌ر خێرو چاکه‌یه‌ کیش ئه‌نجام ده‌ن پادا‌شته‌که‌تان ده‌ست ده‌که‌ویت، ئه‌وسا ئێوه به‌هیچ شێوه‌یه‌که‌ سته‌متان لێ ناکریت). به‌خشینی له‌ پێناوی خوا‌دا هه‌یناوه له‌ گه‌ل ئه‌وه‌ی خوای گه‌وره له‌ دوا‌پۆژدا پادا‌شتیان ده‌داته‌وه.

قورئانی پیرۆز گرنگی داوه به‌ جێگیر کردنی بیروباوهر له‌ هۆشی مرۆڤدا، ته‌نانه‌ت به‌ چاکترین خێر و به‌نه‌پراوه‌یی وه‌سفی کردووه، دونه‌یاش مالێکه‌ هه‌ر له‌ناو ده‌جێت و ئه‌وه‌ش که به‌دوای دنیا ده‌که‌ویت، به‌خۆشی و چێژه ماوه‌کورت‌ه‌کانی دونه‌یا هه‌ل‌خه‌له‌تاوه‌و له‌خۆی بابی بووه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌّ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ العنكبوت: ۶۴. واته: (ژیانی ئه‌م دونه‌یا به‌جگه له‌ گه‌مه و گالته و یاری شتیکی تر نییه... به‌راستی مالی قیامه‌تیش و ژبانی ناو

بەهەشت، ھەر ئەوێ ژیانە، ئەگەر بیانزانایە و تێ بگەیشتنایە. ھەر وەھا دەفەرمووێت: ﴿بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾ (الاعلی: ۱۶ - ۱۷. واتە: (کەچی ئێوە پێبازی پزگاری ناگرە بەر بە لکو زیاتر ژیاڵی دنیا تان مەبەستە. لە کاتی کدا قیامت و بە دەست ھێنانی بەهەشت چاکترە و بەردەوامیشە).

### ۳- پابەند بوون و گرتنەبەر:

دەکرێ مرۆف ئەو شتانە جێبەجێ بکات کە پێی سپێردراوە، لە ترسی ئەو سزایە چاوەروانی دەکات، ئەگەر چی کارەکە وەک خۆشی بە ئەنجام نەگەیشەنیت، بەلام دەکرێ بپرسین کە چ شتێک پال بەو کەسەوێ دەنیت کە خاوەن دەسەڵاتی سیاسە تا دادگەری بەرپا بکات؟ کێ لادان و یاخی بوونی مرۆف راست ئەکاتەوێ؟ ئەگەر راستکەرەوێک و پالەنرێک نەبیت؟ یاخود ئەگەر خاوەن دەسەڵاتی سیاسی بێ ناگا بوو، لەو بەرپرسانە کە ستم ئەکەن، بەرتیل دەخۆن، فیل دەکەن، دەسەڵات خراپ بەکار دەھێنن، چ شتێکی تر ھەیە ئەوان لەو کارانە بگێڕیتەوێ...؟

لە راستیدا ئەو لادانە تەنھا ئەو پالەنرە راستی دەکاتەوێ، کە سەرچاوەی گرتووە لە ناخی مرۆفدا، ئەویش بریتییە لە ویژدان. ئەم تایبەتمەندیەش تەنھا لە بیروباوەری پۆژی دوایدا بەدی دەکرێت، چونکە مرۆف ھەست دەکات کە لە ھەر کۆیەک بیت خوازی گەورە دەیبینیت و لێ پرسینەوێک سەختی لە گەڵ دەکات.

فولتیر دەلێت: (گەنگی خواو پۆژی دوازی زۆر مەزنە، تەنانت دوو بنچینەن بۆ بەرپابوونی پێسا و بنەما پەوشتیەکان).

ناوبراو بۆچوونی وایە: کە بیروباوەری پڕابوون بە پۆژی دوازی بەتەنھا بەسە بۆ دەستەبەرکردنی چوارچێوەیەکی پەوشتی ھەرە چاک بۆ کۆمەلگا، ئەگەر ئەو بیروباوەرە



لاچو و نەما، ئەوا ھىچ پائىنەرىك بۆ كارى چاك بەدى ناكەين، بەمەش دارووخانى رېسا و سىستەمى كۆمەلەيەتى لى دەكەوتتەو.

ئەگەر ژيانى رۆژى دوايى ھەزرىكى خەيالى بوايە، ئەوا بۆچى ناتوانىن سىستەمىكى كۆمەلەيەتى سەلامەت بەيى بىروباوون بە رۆژى دوايى بەرپا بىكەين؟ ئايا دەكرى ھەزرى فېكرىكى خەيالى ئەو پىنگە گىرنگە لە ژياندا داگىر بىكات؟

پىئوستىيەكى زۆر ھەيە بە بىروباوهرى قىامەت و رۆژى دوايى بۆ رېكخستىنى ژيان و بىياتنانى لەسەر بىچىنەي راستەقىنەي دادگەرى، كە لە خودى خۇيدا جەخت كىرەنەو ھەيە لەسەر ئەو رۆژى دوايى لە گەورە راستىيەكانى بوونەو ھەرە، ئەمەش بەلگەيەكى لۆژىكى و مەنتىقى و روونە لەسەر شىاوى بىروا ھىنان پىي.

#### ۴ - پىئوستى گەردوونى:

پىئوستە لىرەدا پەيۋەندىيەك ھەيىت لە نىۋان خواو مرۆڧدا، ئەو پىۋەندىيەش پىئوستە دەرېكەوتت، چۈنكە عەقلى نىكۆلى ئەكات لە بوونى خوايەك كە ھىچ پەيۋەندى بەكاروبارەكانى بوونەو ھەرە نەيىت و بەندەكانىش ۋەك بەدەيىتەر شايەتى لەسەر نادەن. بەلام كەي ئەو پەيۋەندىيە بەيۋەندىيەكى روون دەرەكەوتت؟

دەكرىت دان بەو ھەدا بىرىت كە ئەو پەيۋەندىيە لە ژيانى دونىادا دەرەكەوتتو ھە نەدرەو شاۋەتەو بەتەۋاۋى، ئا ئەو كەسى بىى باۋەرۋ خانەناسە كە دەلىت: لە خوا ناتىرسم، پاشان دەيىن دەيىتە سەرۆك يان ھىچ ئازارىك بەھۆي ئەو بىى باۋەرپىيەيەو ھە ناچىزىت... دەكرى سىكالاي بىروادار پەتەكرىتەو بە بەلگەي ئەو كە ناپەرۋاۋ نا شەرىيە.

ئا لىرەدا يان دەيىت بىروامان بە بوونى خوا ھەيىت يان نىكۆلى لە بوونى بىكەين، ئىنجا ئەگەر بىروامان پىي ھىنا، ئەوا پىئوستە بىروا بە رۆژى دوايىش بىنن، تەنھا لە رۆژى دوايىدا بە جوانى و رۆژنى شۆيەۋارى پەيۋەندىيەكانى نىۋان بەدەيىتەرۋ بەدەيىتەرۋ دەرەكەوتت، بەھۆي لەۋى لى پىرسىنەو ھەيە و مرۆڧ سزا يان پاداشت ۋەرئەگرىت و دەگات بە نىشتەجى ھەتا ھەتايەكەي.

لەبەر ئەو ھۆي خۋاي بەدەيىتەرۋ ئەم بوونەو ھەرە مەزە، ناكىرىت كۆتايى بە بوونەو ھەر بىتتە تا مەبەستى بەدەيىتەننى ئەم بوونەو ھەرە نەخاتەرۋو.

## دەروازەى دووهم

### پۆژى دوايى لەلای غەيرى موسلمانان

لەم دەروازەيدا پوختەيەك لە مېژوو لەبارەى ھزرى پۆژى دوايى دەخەينەپروو، لە كۆنترين پۆژگارەكانەو تا ئەم كاتەى ئىستامان، لە ناودارتيرين ژيارو شارستانىەت و ئايىنە جيهانيەكان.

### ۱- لە شارستانىەتى دۆلى رافيدەين:

#### ھزرى قيامەت و زىندوو بوونەو دواى مردن:

ھىچ دەقيك لە نووسىنى بزمارىدا نەبوو كە بسەلمىنىت عىراقىيە كۆنەكان بپرويان بە زىندوو بوونەو ھەستانەو دواى مردن و قيامەت ھەبوويت، ھەروەھا ھىچ شتىكى واش نەبوو لە ناو شوينەوارەكانيان كە بسەلمىنىت دەكرىت پۆجى مردوو بگەرپتەو بۆ ناو لاشەكەى<sup>(۱)</sup>.

ئەم مانايە لەسەر زمانى (گلگاميش)دا بەپروونى دەبينىن، كاتىك ئەمى لاواندەو بە ھاوپرەكەى ئەنكىدۆ و پىاي ھەلەدا، دەيوت: (ناخ ئەو ھاوئەم كۆچى دوايى كرد كە خۆل و خاكى خوش دەويست، منيش بەھەمان شىوئەى ئەو پادەكشىم "واتە: دەمرم"<sup>(۲)</sup> بۆ ھەتا ھەتايە ھەلئاسمەو)<sup>(۳)</sup>.

لەو كاتەش كە دەقە بزمارىيە كۆنەكان، دەدوين لەبارەى گەپانەو دواى پۆج بۆ جيهانى زىندوان، ئەوا مەبەستى ئەوئە كە پۆج دەگەرپتەو لە سەر شىوئەى تارمايى (شبح)

<sup>(۱)</sup> عقائد ما بعد الموت في حضارة وادي الرافدين لا ١١٣ ھەروەھا پروانە: مقدمة في تاريخ الحضارات القديمة: طه باقر ٢٣١/١. والأديان د. رشدي عليان وسعدون ساموك ٧١-٧٠.

<sup>(۲)</sup> وەرگێت.

<sup>(۳)</sup> سەرچاوئە پيشوو ١١٦-١١٥.

به جیا له جهسته ده گهریته وه<sup>(۱)</sup>.

## هزرى لييرسينه وه (الحساب):

مامۆستا (هايدل) و (كريمه) و هه‌ندىك له لىكۆله‌ران بۆچونيان وايه، كه ئاماژه و هيماي پوون هه‌ن له ده‌قه بزماریه كۆنه‌كان، كه بيروباوه‌پى ئه‌وان ده‌خه‌نه‌پوو، له‌باره‌ى هزرى لى پرسینه‌وه له دواى مردن له بيروباوه‌پى عیپراقى كۆندا<sup>(2)</sup>، هه‌روه‌ك میسرپیه كۆنه‌كان هه‌مان بروایان هه‌بووه.

به‌لّام دواى پامان و ورد بوونه‌وه له‌و هه‌مپايانه‌ى كه له ده‌قه بزماسيه‌كانيان وه‌رگرتبوو، ليكۆله‌ران نه‌و رايه‌يان په‌سه‌ند كرد كه پيى وايه شارستانيه‌تى دۆلى رافدين بپروايان به لى برسيه‌وه نه‌ه له دواى مردن، برواشيان نه‌ه به بوونى سزاو يادداشت له‌و جيهاندا<sup>(3)</sup>.

دانیشتوانی دۆلی رافیده‌ین پییان وابوو که تاوان کۆنه به‌کۆنی مرۆڤایه‌تی، مرۆڤ-  
تووشی ئەنجامدانی ده‌ییت به‌ ئەنقه‌ست ییت یاخود به‌ ئەنقه‌ستیش نه‌ییت.  
ئینجا پییان وایه ئەنجام دانی هەر تاوانیک زیانی زۆر گه‌وره‌ی لیده‌که‌ویته‌وه<sup>(٤)</sup>، که‌ له‌  
دوو شتدا ره‌نگ ده‌داته‌وه‌:

۱- پشت تیگردن و فەرماۆش کرانی تاوانبار له لایهن خواوهنده کانهوه، ئه وکاتهش تاوانباره که ده بیته نیچیری ناشوب و فیتنه و کاره سات و نه خوشیه کان و ئارامی و خوشی نامینیت<sup>(۵)</sup>. پاشا (ناشور بانیبال) بارودۆخه ناهه مواره کانی ده وڵته که ی به وه وه سف ده کات، که سزایه که به سه ریدا سه یئزراوه، له و باره وه ده لئت:

(بوچی نه خوڅ و سزای دل و دهر وونی و به دبه ختی و ئیش دهره یان داوم؟ له ناو ولایتیکا که پره له شله ژان، له مالتیکا که سیخوری و پیلان تاوتوی ده کرین، به راستی

(۱) هه‌مان سه‌رجاوه ۱۱۳.

(۲) سەرچاوه‌ی بَشَو ۱۲۳-۱۲۴.

(٣) سهیری ندم سهرچاوه به بکه: الحجج ومناقشتها فی عقائد ما بعد الموت ۱۳۰.

(٤) عقائد ما بعد الموت ١٣٢-١٣٣.

(۵) سدر جاوه‌ی سَنَشو ۱۳۵.

ئەم شتانه بەردەوام بەمنه‌وه په‌یوه‌ستن، کاره‌سات و وشه‌ خراپه‌کان کۆده‌بنه‌وه له‌ دژی من، به‌پراستی نه‌خۆشی دڵ و ناهه‌مواری جه‌سته‌ قه‌دو بال‌ای منی چه‌ماندۆته‌وه... مردن بووه‌ته‌وه خالی کۆتایی، به‌پراستی ئازارم هه‌یه له‌ دوودل‌ی و خه‌مباریدا، به‌ پۆژو شه‌و ده‌نالیتم و ده‌پارپیمه‌وه: ئەم‌ی خواوه‌ند ئەو ناخۆشیانه زāl بکه‌ به‌سه‌ر ئەوانه‌ی له‌ خواوه‌نده‌کان ناترسین، ئەم‌ی خواوه‌ند پینگه‌م بده‌ نووری تۆ ببینم، بۆچی ئەم هه‌موو کاره‌سات به‌سه‌ره‌ مندا سه‌پاندوه؟ به‌پراستی من ئازاردەچیژم وەك ئەو كه‌سانه‌ی كه‌ هه‌رگیز له‌ خواوه‌نده‌کان ناترسن<sup>(۱)</sup>.

۲- به‌ كورت ماوه‌ دانانی ژیان و ته‌مه‌ن و هاتنی مردن به‌هۆی گوناوه‌ تاوان، وەك سزایه‌ك بۆ تاوانبارة كه‌ له‌سه‌ر ئەنجامدانی ئەو تاوانه‌ی. ده‌قه‌ بزما‌ریه‌كان ئاماژه‌ی ئەمه‌ن، بۆ نمونه‌: (ئەگه‌ر یه‌كێك له‌ داها‌توودا بلیت: كێلگه‌ "حق‌ل" نه‌به‌خشاوه‌، ئەوا سه‌رپێچی خواوه‌نده‌كانی كردوه‌: انو، ئەنلیل، ئەیا، نینا، شه‌مس، مه‌ردوخ، نسكو، سه‌درنا، نركال، لازر، بۆیه‌ خواوه‌نده‌كان ئەو تاوانبارة له‌ بنچینه‌دا هه‌ل ده‌ته‌كێتن و نه‌ژاده‌كه‌ی ره‌ش ده‌كه‌نه‌وه‌و له‌ناوی ده‌بن، كه‌ له‌وانه‌یه‌ به‌ته‌واوی تاوانبارة كه‌ بكوژن و لێی نه‌گه‌رپن پۆژێك زیاتر بمێنه‌وه‌).

واتای ئەو دوو سزایه‌ ها‌تووه‌، له‌ کۆتایی یاسا‌كه‌ی (حه‌مو‌پایی)دا، كه‌ نزا له‌ هه‌موو ئەو كه‌سانه‌ كراوه‌ كه‌ حوكمه‌كانی یاسا‌كه‌ی پشتگوێ ب‌خات یاخود ئەو رێسا‌یانه‌ ره‌ش ب‌كاتوه‌ كه‌ له‌ یاسا‌كه‌دا نووسراون یان ناوی (حه‌مو‌پایی) ره‌ش ب‌كاتوه‌، تا ناوی خۆی له‌ جێگه‌ی ناوی ئەودا بنوسی‌ت یاخود فه‌رمان به‌كه‌سی‌كی تر ب‌كات بۆ ئەوه‌ی به‌و كار هه‌لسی‌ت<sup>(۲)</sup>. پێچه‌وانه‌ی ئەوه‌ی كه‌ پێشتر خستمانه‌پروو، پا‌داشت كه‌ بریتی‌ه له‌: خۆشی ژیان و ته‌مه‌ن درێژی به‌كه‌سی‌ك ده‌به‌خشی‌ت كه‌ كاری چاك و خێر ب‌كات و كرده‌وه‌ی باش ئەنجام بدات، وەك: ترسان له‌ خواوه‌نده‌كان، پێشكه‌ش كردنی قوربانی، دروست‌كردنی

<sup>(۱)</sup> سه‌رچاوه‌ی پێشوو ۱۳۸.

<sup>(۲)</sup> سه‌رچاوه‌ی پێشوو ۱۳۹-۱۴۰.

پهرستگه، دروستکردنی په‌یکه‌ر بۆ خواوه‌نده‌کان، سه‌رجه‌م ئه‌مانه ده‌دره‌وشینه‌وه له ده‌قیکی بزماری:

(ترسان له خواوه‌نده‌کان هۆکاری به‌ده‌سته‌هێنانی سۆزو دلۆفانییه، به‌راستی قوربانی کردن ته‌مه‌ن درێژ ده‌کات، گومان له‌وه‌دا نییه که هه‌ر که‌سی‌ک له خواوه‌نده‌کان بترسی‌ت ئه‌وا خواوه‌ند "الأنانوكي" ته‌مه‌نی درێژ ده‌کات).

هه‌روه‌ها (سه‌رجۆنی دووه‌م: ۷۲۱-۷۰۵ پ.ز) ده‌لێت: (بۆ پاراستنی هه‌سانه‌وه‌ی خۆم، درێژی ته‌مه‌نم، و جێگیر بوونی ده‌سه‌لاتی به‌رده‌وامم، خۆم ده‌چه‌مینمه‌وه‌و پ‌کوع ده‌بم له په‌رستشدا)<sup>(۱)</sup>.

جا به‌م پێیه:

جیهانی زیندوان له دیدی شارستانییه‌تی دۆلی پافدین بریتییه له هه‌مان ئه‌و جیهانه که سزاو پاداشتی تیا‌دا وه‌رده‌گیریته‌وه، پروایان وانیه که له جیهانی مردواندا پاداشت و سزا به‌خشی‌نه‌وه. ئه‌مه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که بیروباوه‌ری سزاو پاداشت له دوا‌ی مردن، خۆی ده‌بینیته‌وه له رۆلی ئاراسته‌کاری ده‌روونی له ئاست هه‌ل‌سوکه‌وته‌کانی مرۆف، له‌و ساتانه‌ی که مرۆف‌ه‌که سه‌رپشکه له‌وه‌ی ئه‌و کاره یاخود کاریکی تر بکات، ئه‌وا ئه‌و شته‌ی پ‌وون کردۆته‌وه که مرۆف — پ‌یویسته خۆی لێ دوور بگرێت. ئه‌م بیروباوه‌ری دانیش‌توانی دۆلی پافدین ئه‌وانی دا‌برپوه له هه‌موو ده‌سته‌به‌رکارو گره‌نتیه‌ک به‌وه‌ی هێزی خراپه و ناشوب تێک‌بشکێت و به‌ وێژدانه‌وه هه‌ل‌سوکه‌وت له‌گه‌ڵ سته‌م لێ‌ک‌راوان بک‌ری‌ت، پاداشتی چاکه‌کاران بدریته‌وه له ژبانی تر له جیهانی خواروو "قۆناعی مردن و دواتری"<sup>(۲)</sup>، له‌به‌ر ئه‌مه ژبان له‌سایه‌ی شارستانییه‌تی دۆلی پافدین به‌هه‌موو قۆناعه‌کانیه‌وه کۆمه‌لێک له شه‌پۆلی دوودلی و گومان و پرس‌یاری بێ‌زارکه‌ری نه‌زۆکی له‌خۆ هه‌ل‌گرتبوو، سه‌رباری ئه‌وه‌ی که جۆریک له هه‌ست کردن به تێک‌شکانیان له‌لا

(۱) سه‌رجاوه‌ی پ‌یشوو ۱۴۲-۱۴۳.

(۲) وه‌رگێت.

دروست ببوو<sup>(۱)</sup>.

ده‌قه بزماریه‌کان به‌شیویه‌کی ناشکرا نه‌و لایه‌نه ده‌خه‌ن‌پروو.

## ۲- له‌لای میسرپیه کۆنه‌کان:

میسرپیه کۆنه‌کان سالی ۲۶۰۰ پ.ز یاخود پێش نه‌و کاته‌ش، برۆایان به‌ ژیانیکێ تر له‌ دوا‌ی مردن هه‌بوو، به‌نده به‌پێی کرده‌وه‌کانی سزاو پاداشتی خۆی وهرده‌گریت، نه‌م بیروباوه‌ره‌ش تاییه‌ت نه‌بوو به‌ چینی کاهینه‌کان به‌لکو له‌ ناوه‌نده‌کانی گه‌لیشدا بوونی هه‌بوو.

خوا لی‌خۆش‌بوو (عه‌بدولقادر حه‌مزه پاشا) له‌ کتیبه‌که‌یدا (علی هامش التأریخ المصری القدیم) له‌باره‌ی نه‌و ماوه‌یه ده‌لێت:

(له‌و کاته‌دا په‌رستنی "ئوزریس" به‌رده‌وام ب‌ل‌اوده‌بووه‌وه‌و ده‌چووه‌ حاله‌تیکه‌وه که ببێته په‌رستشی ته‌واوی گه‌ل.... جا بنه‌مای یه‌که‌می په‌رستنی "ئوزریس" نه‌وه‌یه که هه‌ر مرۆشیک - پادشا بیت یاخود که‌سیکی ئاسایی - به‌رپرسه له‌ دوا‌ی مردن له‌و کرده‌وانه‌ی که له‌ دونیادا نه‌نجامی داوه له‌ به‌رامبه‌ر دادگای خوایی که داداگاییکردنه‌که خودی "ئوزریس" خۆی به‌رپۆیه‌ی ده‌بات، له‌ پرۆسه‌ی نه‌م دادگایی کره‌دا نه‌م خواوه‌ندانه یارمه‌تی خواوه‌ند "ئوزریس" ده‌ده‌ن: "توت" خواوه‌ندی دانایی و زانست، "ئوویس" به‌رپۆیه‌ری ناشتنی مردووه‌کان و پێبه‌ری پۆژی دوا‌یی مردووه‌کان، "هوریس" که‌ کو‌ری "ئوزریس" و "ئیزیس" ه، "معات" خواوه‌ندی راستی و دادپه‌روه‌ی و چل و دوو دادوهری تر یارمه‌تی ده‌ده‌ن.

ئینجا نه‌گه‌ر دادگا بریاریدا که چاکه‌کانی مردوو زیاترن له‌ خراپه‌کانی، نه‌وا مردووه‌که پاداشت ده‌دریته‌وه به‌ خۆشگوزه‌رانی هه‌میشه‌یی، وه‌ک خواوه‌ند "ئوزریس" ی لی‌دیت.

<sup>(۱)</sup> سه‌رچاوه‌ی پێشوو ۱۴۴-۱۴۶.

به لām نه گهر دادگا که بریاریدا که مردووه که زۆر خراپه ی کردووه له ژيانیدا، نهوا سزاکه ی بریتیه له وهی بیته خۆراکی درنده یاخود فرییدریته ناو ئاگر یان جۆریکی تر له جۆره کانی سزای به سهردا بچه سپیت<sup>(۱)</sup>.

دواتر له کتیبی (الموتی)<sup>(۲)</sup>، له باره ی ئهم لیپرسینه وهیه ده دویته، که بوونی هه بووه له پۆژگار هه کانی "ده ولته تی ناوه راست"، جا ئهم بیروباوهره به پوختی ده خاته پروو:

میسریه کۆنه کان وینه ی جهرسته ی ئهو لی پرسینه وهیه یان ده کیشا، جا له کتیبی (الموتی) و له سهرداره باز (تابوت) وینه ی دادگا که و دادگا کردنه که و ته رازوویان ده کیشا وه که ئاماژه یه که بۆ لیپرسینه وه که. لهو دادگایه دا "ئوزریس" له سهردا تهخته که ی داده نیشت و گۆپال و قامچیه که ی به دهسته و چل و دوو دادوهری خواوه ندی له گه لدايه، لی ره دا پیویسته تیبنی ئه وه بکریته که میسر ئه و کات دابهش کرابوو بۆ چل و دوو ههریم، وه که ئه وه ی ههر دادوهریک لهو چل و دوو دادوهره نوینه ی یه کیک لهو ههریمانه بیته، جا که مردووه که ده هیتریت "نه نویس" وه ریده گریته و دلی ده رده هیتریت، له تایه کی ته رازووه که دا داده نریته، له تاکه ی تری ته رازووه که دا په یکه ی خواوه ند "معات" یان "ریشته ها" داده نریته، پاشان خواوه ند "توت" له لای ته رازووه که راده وستیت و له دهستی راستی پینوسیته، له دهستی چه پیشی تینووس و تۆمارگه یه کی به دهسته، ده ره نجامی ته رازووه که لهو تۆمارگه یه دا ده نووسیته، دواتر به رزی ده کاته وه بۆ لای

<sup>(۱)</sup> به لām له کتیبی (دین المقارن - المحمود أبي الفیض "کۆچی دوا یی کردووه") ۷۱: میسریه کان برویان وابوو که نه گهر چاکه کانی مروژ له خراپه کانی زیاتر بوون نهوا به خته وه ی هه میشه یی ده ست ده خات. به لām نه گهر خراپه کانی زیاتر بوون نهوا نهو مروژه ده گه پتریتیه وه بۆ سهردا زووی زهوی، تا گونا هه تاوانه کانی رهش بکاته وه له پێگه ی ئه وه ی ههر جاره و پۆچه که ی بچیتیه ناو جهسته ی ئاژله و زینده وه ریکه وه تا ده گاته به رزترین پله ی به دیه ترانوان ئه ویش: پله ی مروژه.

میسریه کان بیروباوهری گیانگۆزکی (التناسخ) یان له هندیه کان وه رگرتوه.

<sup>(۲)</sup> کتیبی (الموتی) گرنگیه کی زۆری هه بووه، چونکه گومانیان وابوو که یه کیک له خواوه نده کان نووسیویه تی، بۆیه ئه وانیش په رستشیا ن بهو کتیبه وه ده کرد و ده خراپه ناوگۆزیان. / الادیان - د. رشدی علیان وسعدون الساموک: ۶۰.

"ئوزرىس" كە نزيك لە "توت"ى دېندە "ئەمابىت" پادەۋەستىت، كە دېندەيەكە سەرى تىمساحى و جەستەي شىرى ھەيە، كە لە ئامادەباشىدايە بۆ ئەۋەي مردوۋەكە قووت بدات كە بېرىرى قووتدرانى بۆ دەردەچىت، لە ھەندى وئىندە ئاگر لە شوئىنىكى تايىبەتى دادگاكدە ھەيە، بۆ ئەۋەي تاوانباران بىرىنە ناويەۋە، دل لە تاي تەرازوۋدا بىرىتە لە نوئىنەرى ئەۋ كەردەۋانەي كە مردوۋەكە لە ژيانى دونىايدا ئەنجامى داۋە، جا دلەكە شايەتى دەدات لە سەر ھەر چاكە و خراپەيەك كە مردوۋەكە ئەنجامى دابىت.

دواتر دەقى چىرۆكىكى كۆنى مىسرى چەسپا كە (لوجى جىرىفت)ى وئىنەگر لە پەرىكى بەردىندا دۆزىەۋە، كە ئىستا لە مۆزەخانەي بەرىتانىيە، دەقەكە ۋەسفى بەسەرھاتى گەشتىك دەكات كە لاۋىك بەناۋى (سىنوزىرىس) لە گەل باۋكى خۆى (ساتنى) ئەنجامى داۋە، بۆ ئەۋەي شىۋازى لىپرسىنەۋە سزاۋ پاداشت لە رۆژى دوايىدا فىرى كۆرەكەي بكات. ئەمەش بەلگەيە كە لىپرسىنەۋە پەيۋەندى نىە بە دەۋلەمەندى و ھەژارى، ھەروەھا ۋەسفى چۆنىەتى چۈۋنە خانەي لىپرسىنەۋەي مردوان دەكات، بۆ ئەم مەبەستە دەچنە ناۋ ھەۋت ھۆلى فراۋانەۋە، ئەۋ ھۆلەنەش پېن لە ھەموو چىن و توئىزەكانى خەلەك، جا لەم ھۆلەنەدا خەلەككىيان بىنى لە دواۋەي خۆيانەۋە گۆشتى گۆيدىرئىۋ كەر دەخۇن، خەلەككىيان ھەلپە دەكەن بۆ خواردەمەنى كە لە سەروويانەۋە ھەلۋاسراۋە دەستيان پىناگات لەۋ كاتەي كە ھەۋلى گەيشتن و ھەلپە دەكەن بۆ ئەۋ خواردەنە چەند چال لىدەر بن پىيان ھەلدەكەن بۆ ئەۋەي زىاتر دوۋرىكەۋنەۋە لە خواردەنە ھەلۋاسراۋەكە.

بىنيان كەسىك لەبن دەرگا درىۋكراۋە لەسەر پىشتى، راگرو ستونى دەرگاكدە لە چاۋى پاستى ئەۋ پىاۋەدا راگىر كراۋە، جا ھەر كە دەرگاكدە كرايەۋە يان دادەخرا ئەۋا راگىرى دەرگاكدە لەسەر چاۋى پىاۋەكە دەخولايەۋە، ئەۋ دەرگايەش بەردەۋام دەكرايەۋە دادەخرا، پىاۋەكە لەبەر زۆرى ئىش و ئازار ھاۋارى دەركرد.

پاشان چەند رۆچىكى باش و چاكىيان بىنى، كە ھەر يەك لەۋ رۆخانە شوئىنىكىيان ھەيە و تىاياندا نىشتەجى دەبن، ئا لەۋكاتە وئىنەگرى چاكە و خراپە ھات لەسەر زمانى يەككى



لە مردوان کە پاداشت و سزا بەوھۆیە دیاری دەکەیت، ئەمەش وەک وتاریک کە پیشکەش بە خواوەند "ئوزریس" دەکەیت، بۆ بەرگری کردن لەو دەقەئێ کە لە کتیی (الموتی) دا ھەیە، دەلیت:

(ھاتم بۆ لای تۆ راستیم بۆ ھیناوی و ھەڵە بەدەر دەنیم، خراپە و ستەم و دزیم نەکردوو، بە زۆرداری کەسم نەکوشتوو، دەستکاری قوربانییەکانم نەکردوو، درۆم نەکردوو، فرمێسکی کەسم نەپژاندوو، خۆم پیس نەکردوو بەشتی ناپوخت، گیاندارە پێرژەکانم سەر نەبریو، زەویەکی چێنراوم بەفەرۆ نەداو، کەسم تاوانبار نەکردوو، پێگەم نەداو توپەیی لە راستی لام بدات، زینام نەکردوو، ھەرگیز وشەئێ دادپەروریم فەرماویش نەکردوو، گومانی خراپم نەبردوو نە بەپاشا نە بە باوکم، ئاوی پاکم پیس نەکردوو، گەورەیکم ھان نەداو تا بەخراپە ھەلسوکەوت بکات لە گەل کۆیلەکەئێ، سویندم بەدرۆ نەخواردوو، فێلم نەکردوو لە تەرازوودا، شیرم نەگرتۆتەو لە دەمی شیرەخۆران، پێگیریم نەکردوو لە باندەکانی خواوەندەکان، ئاوم نەویستو مەگەر لە پێویستیدا نەبوو بیست، سەرچاوەئێ تێرئایم نەگرتۆتەو جگە لەخۆم، ھەرگیز ئاگریکم نەکوژاندۆتەو کە ھەلکرانی پێویست بوو بیست، بە خەیاڵدا نەھاتوو سووکایەتی بکەم بە خواوەندەکان .... بە راستی من پاکم بە راستی من پاکم).

سەبارەت بە چۆنیەتی تێروانییان بۆ سزا، پیشتر لایەنیکمان لەوبارەو خستەروو. جا تێروانییان بۆ پاداشت بریتێ لە بەرز بوونەو بۆ ئاسمان، داوی گەشتیکی پر مەترسی، بۆ مانەو لە گەل خواوەندەکان یاخود مانەو لە گەل خواوەند (رع) لە کەشتیە کەدا، ئەو کەسانەئێ ناو دەبرێن بە رێژ لینگراو و شکۆدارکراو، ناوبراوان دەمیننەو لە کێلگەئێ خواردەمەنیدا، خواردەمەنی خۆشی ھەمەجۆر دەخۆن و ئەو خواردەمەنیەئێ نوێ ئەبنەو بەفەرۆ ناچن و نابڕینەو، تەندروستیان بەردەوام باشتر دەبیست، ئەمەرۆ باشتر دەبیست لە دوینی و سبەینی چاکتر دەبیست لە ئەمەرۆ، ھەرەک ئاسمان (نوت) و ئەو مارەش کە خۆر دەپاریزێت مەمکی خۆیان دەدەن بەو کەسەئێ کە بەرز دەبیستەو بۆ ئاسمان و لەویدا جێگیر دەبیست، بۆ ئەوئێ بەھۆئێ شیرێ ئاسمان مارە کە پێبگات جا ھەر کە

شیره که ی خوارد ده بیته وه مندان<sup>(۱)</sup>.

### ۳- له ئایینی زهردهشتی دا:

ویکچونیکی زۆر ههیه له نیتوان بیروباوهری زهردهشتی و میسرپییه کۆنهکان، له بابتهتی لی پرسینه وه دۆزه خدا، له خواره وه دا ئه مه روون ده بیته وه:

زهردهشتیه کان پریان وایه که کاتیك كه سیك ده مریت، پۆحه که ی سی پۆژو شه و به هه لپه سیژدراوی له لای جهسته دا ده مینیتته وه، ئه گهر جهسته خۆشی یان ناخۆشی به چیژیت ئه و پۆحیش ده چیژیت، له به ره به یانی پۆژی چواره مدا بایه که به سه ره جهسته که دا هه لده کات: ئه و بایه یان بۆن خۆش، ئه گهر مردووه که چاکه کار بوویت یاخود بۆن ناخۆشه ئه گهر مردووه که خراپه کار بوویت، جا بایه که پۆحه که له باوهشی خۆی هه لده گریت و بۆ شوینیک ده یبات: له ویش یان به کچیک یان جوان و قه شنگ ده گات یاخود به پیره ژنیکی ناشرینی سامناک، که له راستیدا نه نه وه ی یه که م ئافره تیک یان جوانه و نه نه وه ی دووهم پیره ژنه، به لکو ههر دوو دیمه نه که وینه ی کرده وه ی مردووه که م که خۆی له خۆیدا بریتیه له ویزدانه که ی که ربه ره ده کات بۆ سه ره رپه وه ی لی پرسینه وه و بریاری کۆتایی.

له سه ره ده رگای رپه وه ی لی پرسینه وه دا سی دادوهر ئاماده ن که له ناویاندا (میتهر) ش ئاماده یه، ئا له ویدا ته رازوو داده نریت، که له تابه کی ته رازوودا چاکه و له تابه کی تریدا خراپه کانی مردووه که داده نرین، به پیی هه لکشان و داکشان و گرانی و سوکی تابه کانی ته رازوه که بریار ده ره ده چیت له سه ره چاره نووسی مردووه که.

به ره له کۆتایی هاتنی کیشان و پیتوان و ده رچوونی بریاره که، فه رمان به و که سه ده کریت که لی پرسینه وه ی له گه ل کراوه به سه ره رپه وه که دا پروات یاخود به سه ره ئه و پرده دا پروات که به سه ره سه ری دۆزه خدا درێژکراوه، جا ئه و پرده له به رده م چاکه کاران فراوان و

<sup>(۱)</sup> مشاهد القيامة في القرآن ۱۲-۱۷ نماژه ی کرده وه بۆ کتیی (علی هامش التأریخ المصري القديم) هه ره ها سه میری نه م سه رچاوانه ش به که: الا دیان لا ۵۸ للدكتور رشدي عليان وسعدون الساموك. ومقدمة في تأريخ الحضارات القديمة - طه باقر ۹۶/۲-۱۰۰.

لهبهردهم خراپهكاران باریك دهبیّت تا باریكتر له موو و تیژتر له چهقوی لی دیت، جا نهوانهی کوتایی فریڤهدرینه ناو دۆزهخهوه که زۆر تاریکه به نهاندازهیهك دهتوانیّت دهست لهوتاریکییه بدریّت، ئینجا که فریڤدرانه ناو دۆزهخهوه زۆر نارهحمت دهبن و ژمارهیان نهوهنده زۆره وهك تۆپهله موێك وان له نیوچهوانی نهسپدا. سهرباری نهمش ههریهك لهو دۆزهخیان لهناو نهو قهرهبالغیهشدا ههست به تهنیاییهکی زۆر ناخۆش و کهناگراییهکی دلکوژو تۆقینه دهکهن.

بهلام کهسانی چاکهکار دهچنه ناو پرووناکی و نوورهوه، لهویدا خواوهندی خیر و بهدیینههری گهردوون (نههورا مازدا) پیتشوازیان لی دهکات، که خواوهندنی ناوبراو پارێزهری گهردوونه لهو ناشوب و خراپهی که خواوهندی خراپه (نههریمه) دهیهویّت بئاوی بکاتهوه، جا چاکهکارانه دواي نهوهی ژیانیان بهکاری چاکهدا و گوفتارو کرداری خیرو فیکر و هزری باشدا تپیهپر کردووه بهو پلهیه دهگهن و لهپال خواوهند (مازدا)دا چیژ له بهختهوههری ههمیشهیی وهردهگرن<sup>(۱)</sup>.

## ع - لهلایهن یۆنانیه کۆنهکان:

بیروباوهری پروابوون به پۆژی دوايی له داستانی (ئۆدیسای) هومیروسهوه سهریههلهدا، که له دهورووبهری سهدهی نۆیهمی پیتش زابین ژیاوه، واش پێ دهچیت پروابوون به پۆژی دوايی له پیتش (هۆمیرۆس)هوه ههبوویّت، ههر بۆیهش داستانی ناوبراو، باسی پروابوون به پۆژی دوايی له خۆگرتوه.

هۆمیرۆس لهسهه زمانی (عولیس)، پالنهوانی ئۆدیسسهوه نهوهی هیتاوهو باسی کردووه، که (عولیس) له (هیدز: واته: جیهانی خواروو و ژیر زهوی) خواوهند (مینوس)ی بینیهوه لهسهه تهخت و عهرشهکهی دانیشتووه، گۆپال و گۆچانه ئالتونییهکهی بهدهستهوه بووه،

<sup>(۱)</sup> مشاهد القیامة فی القرآن ۱۹-۲۰ نماژهشی کردووه بۆ کتیی (الفلسفه الشرقيه للکتور محمد غلاب). ههروهها سهیری ئهم سههراوانهش بکه: الأديان للکتور رشدي عليان وسعدون الساموك ۱۲۹. و العقائد والأديان للکتور محمد جابر عبدالعال ۱۶۳ و قصة الديانات لسليمان مظهر ۳۱۴.

مردوان کیشەکانی خۆیان بۆ خواوەندی ناوبراو دەخستەپروو. کۆدەبوونەووە لەلای چەند دەرگایەکی زۆر گەورە، چاوەڕێی هاتنی نۆبەیی خۆیان دەکرد، بۆ خستەپرووی کیشەکانیان.

یەکیەک لەو جۆرە وێنانەیی سزا، کە (عولیس) بینییەتی، ئەو بوو کە شایەتیدەر (تیتوس)ی زۆرداری بینییووە، لەسەر زەوی ڕاکشاووە بەشیوەیەک کە نۆ پارچە زەوی گەورەیی داگرتبوو، لە هەر لا تەنیشتیکی شامارو ئەژدیھایەکی گەورە ھەبوو، کە لە جگەرە خۆیناوی و ھەناو توندو تۆڵ و ئالۆزەکانی ناوبراویان دەخوارد، ئەمەش وەک سزایەک، لە بەرامبەر ئەو ھەولەی کە دابووی بۆ کەمەند کیش کردنی (لاتونا) کچە عاشق و خۆشەویستەکی خواوەندی گەورە.

تانتالوسی بینی کە دەگەوزیت لەناو ناویکی گەرمی بۆگەندا، لەو ئاوەدا پۆچوو بوو تا چەناگەکی، شەپۆلی ئاوەکە لە دەموچاوی دەدا، لەگەڵ ئەمەشدا ھاواری ئاوی دەکرد لەبەر زۆری تینۆیتییەکی، لەسەر سەریشی درەختی میو ھەبوو، کە دەستی پێ نەدەگەشت.

سیفوسیسی بینی کە بەردیکی مەزن پالڤەدات، بۆ ئەوێ پێی بگاتە لوتکەیی چیاکە، تا وای لێدیت بگاتە لوتکە لەناکاو بەردەکە بەردەبیستەووە دەکەویتە سەر زەوی دۆزەخ، ماندویتی لە ئەندازە بەدەر زۆر شەکەتی کردبوو و پەکی خستبوو.

ھێرقلی زۆرداری بینی، کە حوکی لەسەر دراوێ گۆپرایەڵ و خزمەتی کوپە مامەکی (یوریزوس) بکات<sup>(۱)</sup>.

ھەرۆھا شاعر (بندار - لە سەدەیی پینجەمی پ.ز - ) لە چامەکی (الأولمبية الثانية) دا دەئیت:

گەورەکانی سەر زەوی دادوهرێک لە دۆزەخدا بەدی دەکەن، جا ئەوانەیی کردووی ھەرامیان ئەنجامداوێ ئەوا خواوەند (ئەنانکی) دادگایان دەکات.

(۱) مشاهد القيامة في القرآن ۲۱-۲۳ عن كتاب الأوديسة للأستاذ درني خشبة.

سهرباری ئه‌وه‌ی که چۆنیته‌تی لی پرسینه‌وه‌که‌ی پروون نه‌کردۆته‌وه‌، به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا نزیک ده‌بیته‌وه‌ له‌ بیروباوهری میسرپییه‌کان له‌باره‌ی دادگهری لی پرسینه‌وه‌.

ئه‌فلاتۆن (له‌ نیوان سالانی ۴۲۹ - ۴۲۷ پ.ز له‌ دایک بووه‌) ده‌لیت: ئه‌گه‌ر مردوان هاتنه‌ به‌رده‌م دادوهریان، ئه‌وا (ردامانت) که برای (مینوس)ه‌ بانگی مردووه‌کان ده‌کات بۆ ئه‌وه‌ی لی نزیک بینه‌وه‌، پاشان پشکنین ئه‌نجامده‌دات بۆ رۆحی یه‌که‌ یه‌که‌یان به‌بی ئه‌وه‌ی بزانیته‌ ئه‌و پشکنینه‌ بۆ کییه‌.... ئه‌گه‌ر رۆحیکی بینی که پر بیته‌ له‌ خراپه‌ و پیسی و دوور له‌راستی ژیاپیته‌ ئه‌وا ره‌وانه‌ی به‌ندبخانه‌ی ده‌کات، بۆ ئه‌وه‌ی سزای شیای خۆی وه‌رگریت، هه‌روه‌ها (ردامانت) مردووه‌ حوکم له‌سه‌ر دراوه‌که‌ ره‌وانه‌ ده‌کات بۆ بنی دۆزه‌خ، دوا‌ی ئه‌وه‌ی ناویان ده‌نیته‌ به‌ پیتی شیایان بۆ پاک بوونه‌وه‌و پاک نه‌بوونه‌وه‌. سه‌باره‌ت به‌و رۆحه‌ش که وای ده‌رده‌که‌ویته‌ له‌ پاکژی و راستیدا ژیاپی به‌سه‌ر بردووه‌، ئه‌وا دادوهره‌که‌ دلته‌ خۆش ده‌بیته‌، ئه‌و رۆحه‌ ره‌وانه‌ ده‌کات بۆ دوورگه‌کانی به‌خته‌وه‌ری<sup>(۱)</sup>.

## ۵- له‌لایه‌ن رۆمانیه‌کان:

به‌هه‌مان شیوه‌ شاعیر و هونه‌رمه‌ندی گه‌وره‌ی رۆمانی (فه‌رجل: ۷۰-۱۹ پ.ز) له‌ داستانه‌که‌یدا (ألیاذة) باسی دیمه‌ن و وینه‌کانی لی پرسینه‌وه‌ی کردووه‌:

(ئینیاس)ی پالنه‌وانی داستانه‌که‌ ده‌چیتته‌ جیهانی خواروو، بۆ گه‌یشته‌ به‌ رۆحی باوکی خۆی (ئه‌نشیر) بۆ راویژ پیکردنی له‌باره‌ی داهاتووی خۆی و نه‌وه‌کانی، جا له‌گه‌ڵ کاهینیته‌ دادبه‌زیته‌ بۆ ناو مالتی مردووه‌کان، که‌ پرپه‌تی له‌ تارمایی "شبح" و رۆح، دواتر پرووباری (سکتس) ده‌برن، پرووباریکه‌ له‌ دۆزه‌خ، پره‌ له‌ مارو گیاندارێ ترسناک، به‌ جیهانیته‌کدا تیپه‌رین که‌ هه‌مووی بریتی بوو له‌ بی هیوای و بی ئومیدی، له‌ کۆتاییدا به‌باوکی گه‌یشته‌، باوکیشی باسی ئه‌وه‌ی بۆ کرد که‌ پایه‌داری و سه‌ره‌رزیه‌کی زۆری بۆ نه‌ژاد و

<sup>(۱)</sup> مشاهد القيامة في القرآن ۲۷-۲۸ نقلاً عن (موري) ترجمة المرحوم عبدالقادر حمزة باشا.

نه‌وه‌کانی ئه‌وی نووسیوه و بریارداوه<sup>(۱)</sup>.

## ۶- له‌لایهن هیندۆسییه‌کان:

هندۆسه‌کان برۆایان به ژیانیکێ تر نییه که سزاو پاداشتی تێدا بیت، به‌لکو برۆایان به (کارما) هه‌یه واته: یاسای سزاو پاداشت، مه‌به‌ست لێی ئه‌وه‌یه که: هه‌موو ئه‌و کرده‌وانه‌ی که مرۆڤ سهرپشکه‌ تیايدا، چاک بیت یاخود خراپ، ئه‌وا ئه‌و مرۆڤه له‌سه‌ر ئه‌و کرده‌وانه‌ی به‌هه‌ر شیوه‌یه‌ک بیت سزاو پاداشت وهرده‌گرێته‌وه، به‌پیتی ریتسای دادگه‌ری یه‌کلاکه‌ره‌وه، ئه‌م سزاو پاداشته‌ش هه‌ر لعم ژيانهدا ده‌بیت. به‌لام کاتیک بینیان که ده‌کریت سزا یاخود پاداشت جیبه‌جی نه‌بیت، سته‌مکار ده‌مریت و تۆله‌ی لی ناسه‌ندریته‌وه، هه‌روه‌ها چاکه‌کار ده‌مریت به‌بی ئه‌وه‌ی پاداشتی چاکه‌که‌ی وهریگرێته‌وه، بۆیه ناچار بوون په‌نا به‌رنه‌به‌ر برۆاهیتان به‌ گیانگۆرکی (التناسخ).

جا گه‌رانه‌وه‌ی رۆح له‌ جه‌سته‌یه‌کی تردا به (دووباره له‌ دایک بوونیش) ناوده‌بریت: گه‌رانه‌وه‌ی رۆح له‌ جه‌سته‌یه‌کی تردا، دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌ جه‌سته‌یه‌که‌وه ده‌رچوووه به‌ره‌و جیهانی خواروو پۆشتوو.

هۆکاری گه‌رانه‌وه‌ی رۆح له‌ جه‌سته‌یه‌کی تردا، ئه‌وه‌یه که رۆح کۆمه‌له ئاره‌زوویکی تری هه‌یه که نه‌هاتوونه‌ته‌جی، کۆمه‌له قه‌رزیک له‌سه‌ر شانیه‌تی و پتویسته بیداته‌وه، بۆیه پتویسته چیژی به‌ره‌می کرده‌وه‌کانی بکات له ژیانیکێ تردا، واته له جه‌سته‌یه‌کی تردا، جا نه‌گه‌ر له‌و جه‌سته‌یه‌دا چیژو تامی به‌ره‌مه‌که‌ی نه‌کرد ئه‌وا له جه‌سته‌یه‌کی تردا ده‌بیت چیژی بکات، ئا به‌م شیوه‌یه تا ئاره‌زوو و هه‌وه‌سه‌که ته‌واو ده‌بیت و قه‌رزه‌کان ده‌درینه‌وه، جا نه‌گه‌ر ئه‌مه ته‌واو بوو، ئه‌وا رۆحی مردوو‌ه‌که سه‌رده‌که‌ویت و له

(۱) مشاهد القيامة في القرآن ۲۸ نقلاً عن (قصة الأدب في العالم) لأحمد أمين، و (عن أساطير الحب والجمال عند الإغريق) لدريني خشبة.

گیانگۆرکی (تناسخ) یش پزگاری دەبیّت و ناویّتە دەبیّت لەگەڵ (براهما)<sup>(١)</sup>.

جا ئەو شتە بەناویانگانی لای ئەوان سەری هەڵدا، کە بریتیە لە سزادانی جەستە بە رۆژوو، زۆر دونیا بەکەمگرتن، شەویێداری، ئازاردانی دەروون و نەفس و ئەنجامدانی ئەزموونی سەخت بە نەفس، تا وا دەردەکەوێت کە کەسەکە زۆر خەیاڵ و خەفەت و ترسی هەیه و پەشینی، هەموو ئەو شتانە لە پێناو پزگار بوونی پۆچی لە زالبوونی جەستەکە، تا پۆحەکە بەرەو کۆتایی بچێت، لەگەڵ (براهما) ناویّتە بیّت<sup>(٢)</sup>.

## ٧- لەلایەن صابیئەکان:

صابیئە مەنداییەکان برۆیان وایە مردن بریتیە لە دەرچوون لە جیهانیکی ماددی - کە وەک بەندیخانە، کۆت و بەندیك وایە بۆ پۆح - بەرەو جیهانیکی پۆچی، لەویدا بۆ هەتا هەتایە دەمیئیتەوه، لی پرسینەوهیهکی سەختی لەگەڵ دەکریت، بەوهی کردەوهکانی مردووه کە دەپۆرین و دەکیشرین، جا ئەگەر چاکەکانی زیاتر بوون لە خراپەکانی، ئەوا پۆحەکە دەپروات بەرەو جیهانی نوور (بەهەشت) و لەویدا وەک قەشە و پۆحانییەکان خوشی دەکات، ئەگەر تایی تەرازووی خراپەکان گرانتر بوو ئەوا پۆچی مردووه کە دەبریت

<sup>(١)</sup> مقارنة الأديان - أديان الهند الكبرى - د. أحمد شبلي ٦٢-٥٣ والأديان د. رشدي عليان وسعدون ساموك ٨٩.

هندۆسیەت:

ئایینی زۆرینە هەرە زۆری خەلکی ئیستای هیندە، بە هندۆکیەش ناودەبریت، هەر لە سەرەتای سەدە هەشتەمی پ.ز بە (بەرهمەمیەت) ناودەبرا کە پالەدراپە لای (برهما)، کە بریتیە لە هیزی هەرە مەزنی جادووگەری شاراو، بۆ بەدەستەینانی پیتیستی بە پەرستشی زۆر و خوێندنەوهی نزاو هۆنینهوهی سرود و قوربانی کردن هەیه. وشە (البراهمیة) لە (براهما) داتاشاروێ بۆ ئەوهی بییته هیما و نیشانەیهک بۆ پیاوانی ئایینی، ئەوانە کە برۆایەیان پێشراوه کە لە سروشتی خۆیاندا پەییوەندی دەکەن بە پەگەزی خواوەندی، بۆیه بە کاهینهکانی ئوممەتی هندۆسی ناوێران، قوربانی بەی ئامادە نەبوونی بە دروست دانەدەنرا، بەلکو دەبۆایە بە ئامادەبوون و لەسەر دەستی ئەوان بووبایە. / أديان الهند الكبرى - د. أحمد شبلي ٣٩.

<sup>(٢)</sup> أديان الهند الكبرى ٦٩ ومشاهدة القيامة ٢٥.

به‌و پاکژکه‌روه له جیهانی تاریکی (ناگردا)، به‌شیوه‌یه‌ک که ئازار ده‌دری‌ت به‌ پله‌ی جیاواز تا له خراپه‌کانی پاک ده‌بیته‌وه دواتر ده‌نێردری‌ته جیهانی نوور<sup>(۱)</sup>.

## ۸- له‌لایهن جوله‌که‌کان:

جوله‌کایه‌تی له‌ کرۆکی خۆیدا جوریکی ژبان، بیروباوه‌ریک نییه که برپای پێ به‌یتریت، تاکه ماوه‌ی بریتییه له جیهانی ئیستا نه‌ک جیهانیکی دوا‌ی نه‌و دونه‌یه. کوهله‌ر له (دائرة المعارف العربیة) دان به‌وه‌دا ده‌نیت که: جوله‌کایه‌تی بیروباوه‌ریک نییه یان سیسته‌میکی بیروباوه‌ری نییه که له‌سه‌ر قوریانیدان و پرزگار بوون له‌ داهاتوودا وه‌ستا بیت، به‌لکو جوله‌کایه‌تی بریتییه له سیسته‌م و رێسای ره‌فتاری مرویی و یاسای چاک، که له‌سه‌ر مرۆف به‌هه‌موو شیوه‌یه‌ک پێویسته شوینی بکه‌ویت.

له‌به‌ر نه‌وه‌ی جوله‌کایه‌تی ئایینی کردار بوو نه‌ک ئایینی باوه‌رو ئیمان، جوله‌که‌کان له‌ کتێبه‌کانیاندا نه‌دوان له‌سه‌ر ژبانی پۆژی دوا‌یی و زیندوو بوونه‌وه‌و لی پرسینه‌وه، چونکه نه‌و شتانه له‌سه‌ر بیروباوه‌ری نه‌وه‌ستن، سزاو پاداشت له‌لای جوله‌که‌کان هه‌ر له‌ ژبانی دونه‌یادا ته‌واو ده‌بیت. به‌لام دوا‌ی نه‌وه‌ی فارسه‌کان - که زه‌رده‌شتی ئایینیانه - و لاتی (بابل) و هه‌ر دوو ده‌وله‌تی جوله‌که‌یان داگیر کرد، هه‌روه‌ها دوا‌ی نه‌وه‌ی پادشای فارسه‌کان (قورش) مۆله‌تی دا به‌ جوله‌که‌کان تا بگه‌رێنه‌وه‌و بۆ فه‌له‌ستین و په‌رستگا‌کانیان دروست بکه‌نه‌وه، نه‌وا په‌یوه‌ندی باش له‌ نێوان جوله‌که‌ و فارسه‌کاندا دروست بوو، به‌م هۆیه جوله‌که‌کان بیروباوه‌ری زه‌رده‌شتیان خوێند، له‌ ئایینی زه‌رده‌شتی بابته‌ی برپا‌بوون به‌ پۆژی دوا‌یان وه‌رگرت.

تا له‌و کاته‌دا هه‌ر دوو پێغه‌مبه‌ر (ئه‌شیعا) و (دانیال) هه‌روه‌ک له (سفر دانیال)دا هاتوه‌ ده‌ستیان کردوه‌ به‌ وه‌بهره‌ینه‌وه‌و باس کردنی زیندوو بوونه‌وه‌و لی‌پرسینه‌وه‌و سزاو

<sup>(۱)</sup> الا‌دیان لل‌دکتور رشدي عليان وسعدون الساموك ۱۸۷ والصابثون - الحرائين ومندائين - لل‌دکتور رشدي عليان.



پاداشت، به ئام کاتیک جولە که کان دەدوین له باره ی پۆژی دوایی، ئەوان مەبەستیان له پۆژی دوایی ئەوە نییه که ئایینه کانی تر مەبەستیانه، لەوەی مرۆڤ سزاو پاداشت له دواپۆژدا وەرگیرێتهوه لەسەر ئەو کردەوانە ی له دنیا دا ئەنجامی داو، جولە که له لایەن لیکۆلەران دوو بەشن:

أ- بەشیکیان ژیا نی دنیایان گوزەراندووه به به ختەوهری و ئازادانه، ئا ئەوانه پڕەزامەندی لایەنی ماددی خواوەنده کەیان دەستەبەر کردووه.

ب- بەشە که ی تریان لە ژێر زهبرو زهنگ یاخود له شاربه دهرو دهر به دهريدا ژیاو، ئا ئەو بەشانه مافیانه بگهڕێتهوه ژیا ن جاریکی تر، بۆ ئەوەی بەشە خۆشیه که ی خۆیان به دهست بێنن.

دهسته يه که له (فهریسینه کان ههولیا ندا ئەو بۆچوونه ههلبگر ن و بڵاوی بکه نه وه، به ئام ئەم ههولە ی دهسته ی ناوبرا و پووبه پرووی ناره زایی و پووبه پروو بوونه وه یه کی تووند بوونه وه، سه باره ت به سه رجه م پێرو دهسته کانی تری جولە که کان هیه چ شتیکیان له باره وه نه زانراوه<sup>(۱)</sup>.

## ۹ - له لایەن نه صرانیه کان:

نه صرانیه کان پڕوایان هیه به پۆژی دوایی و زیندوو بوونه وه ی مردوان له گۆره کانیاندا و لی پرسی نه وه یان له سه ر ئەو کردەوانە ی که له دنیا دا ئەنجامیان داو، به ئام نه صرانیه کان ده لێن ئەوه ی لی پرسی نه وه ده کات عیسیاه (سه لامی خوای لیبت) ههروه ها به ههشت پاداشتی ئەو که سه یه که چاکه ده کات، ناگری دۆزه خیش سزاو جیگای ئەو که سه یه که خراپه ده کات<sup>(۲)</sup>.

<sup>(۱)</sup> اليهود د. أحمد شلبي ۱۹۶-۱۹۴.

<sup>(۲)</sup> مشاهد القيامة ۳۳: باسیتی کردووه که: ناتوانین جهخت بکهینه وه که چ کاتیک پۆژی قیامه ته یاخود که ی هه لده ستیته وه و زیندوو ده بیته وه دوای به خاک سپاردنی دوای سی پۆژ، ههروه که له نیجیلدا هاتووه.

نه‌صرانیه‌کان ده‌لێن عیسا (سه‌لامی خوای لیبت) هه‌لساوه به‌ پەش کردنه‌وه‌ی تاوانه‌کانی خه‌لکی، په‌شکردنه‌وه‌ی تاوانیش بریتیه له‌ خاچ دران، بۆیه عیسا له‌ خاچ دراو خوای گه‌وره‌ش به‌ له‌خاچ درانه‌که‌ی پازی بوو سه‌رباری نه‌وه‌ی کوپری خواشه، له‌دوای له‌ خاچ درانی به‌ خاك سپێردرا، به‌لام سی‌ پوژ دوای ناشتنی له‌ گۆره‌که‌ی هه‌لسایه‌وه‌و هاته‌ده‌ر، ئینجیله‌کان رایان جیاوازه له‌باره‌ی پوون کردنه‌وه‌ی تیرو ته‌سه‌لی باب‌ه‌تی چۆنیه‌تی زیندوو بوونه‌وه‌و له‌ گۆر هه‌لسانه‌وه‌که‌ی، ئینجیلی (مه‌تا) ده‌لێت: له‌ (جلیل)، ئینجیلی (لوقا) ده‌لێت: له‌ (ئورشه‌لیم)، ئینجیلی (یوحنا) ده‌لێت: له‌ (جوله‌کایه‌تی و جه‌لیلدا)، (میرقس) یش ده‌لێت: له‌ناو قوتابه‌کانیدا ده‌رکه‌وت<sup>(١)</sup>.

هه‌روه‌ها وتویه: عیسا دوای هه‌ستانه‌وه‌ی له‌ گۆره‌که‌ی ته‌نها چل پوژ مایه‌وه، پاشان به‌رز کرایه‌وه بۆ ئاسمان و له‌ ته‌نیشته‌ باوکی دانیشته، باوکیش لی‌ پرسینه‌وه له‌گه‌ڵ هه‌یج که‌سیك ناکات به‌لکو نه‌و کاره‌ی سپاردوو به‌ عیسای کوپری، بۆیه له‌ پوژی قیامه‌تدا عیسا (سه‌لامی خوای لیبت) دیت و لی‌ پرسینه‌وه ده‌کات له‌گه‌ڵ خه‌لکی. لی‌ پێچینه‌وه له‌گه‌ڵ هه‌ر مرۆڤیک ده‌کات له‌سه‌ر نه‌و کرده‌وه‌ی نه‌جمی داوه‌و نه‌و هه‌زه‌ی به‌خه‌یالیدا هاتوو، جا نه‌گه‌ر چاکه‌ی یاخود خراپه‌ی کردبیت نه‌وا به‌پیتی کرده‌وه‌کانی پاداشت و سزا وه‌رده‌گریت، شوینی هه‌تا هه‌تایی بۆ ئاماده‌یه و هه‌رگیز ده‌سه‌لات و موڵکی له‌ناو ناچیت.

له‌ ئینجیلی (یوحنا)دا هاتوو: (راستی نه‌وه‌یه که‌ پیتان ده‌لیم عیسا کاتیک دیت، نه‌ویشه‌و کاته‌یه مردوان گوئیستی ده‌نگی کوپری خوا ده‌بن، جا گوئیستان زیندوو ده‌بنه‌وه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی چۆن خوای گه‌وره له‌ زاتی خۆیدا ژيانی هه‌یه، به‌هه‌مان شیوه‌ش ژيانی خودی به‌ کوپره‌که‌ی به‌خشیوه‌و ده‌سه‌لاتی لی‌ پرسینه‌وه‌ی خه‌لکیشی پی‌ به‌خشیوه، چونکه‌ کوپری مرۆڤیشه. سه‌رتان سوپنه‌می‌تی له‌ ئاستی نه‌مه‌دا، چونکه‌ کاترمی‌ریک دیت که‌ هه‌موو مردوانی ناو گۆر گوئیستی ده‌نگی عیسای کوپری خوا ده‌بن، جا نه‌وانه‌ی

<sup>(١)</sup> محاضرات في النصرانية: أبو زهرة ١٠٥.

کردهوهی چاکهیان کردووه له گۆرپهکانیان دینه دهرو زیندوو دهنهوه، نهوانهش کردهوهی خراپهیان نهجماداو له گۆرپهکانیان دینهدهرهوهو زیندوو دهکرتنهوه بهمهبهستی لی پرسینهوه، من ناتوانم لهخۆمهوه هیچ شتیک بکههه، وهك چۆن گوئیست دههه ئاوا لیپرسینهوه که نهجم دهدههه، لیپرسینهوه کهه دادگهرا نهیه، چونکه من داوا ی پهزامهندی خۆم ناکهه بهلکو داوا ی پهزامهندی باوکه دهکهه که منی پهوانه کردهوه<sup>(۱)</sup>.

\*\*\*\*\*

---

<sup>(۱)</sup> سهرچاوهی پیشوو ۱۰۷.

## دهروازهی سییه

### رۆژی دوايي له ئاييني ئيسلامدا

یه‌یکێک له شته سه‌لمینراوه‌کان، له ئایینی ئیسلامدا بریتییه له باوه‌ر بوون به ژيانیکی تر دواي مردن، که خه‌لکی دواي مردن زیندوو ده‌کرێنه‌وه‌و لێ پێچینه‌وه‌یان له‌گه‌ڵدا ده‌کریت، له‌سه‌ر نه‌و کرده‌وانه‌ی پێشتر نه‌نجامیان داوه‌، ئینجا به‌پێی کرده‌وه‌کانیان پاداشت یاخود سزا وهرده‌گرن، جا نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هه‌تاوه‌و کرده‌وه‌ی چاکیان نه‌نجامداوه‌ نه‌وانه به‌هه‌شتی هه‌تا هه‌تایان بۆ ئاماده‌یه‌، نه‌وانه‌ش که بێ باوه‌ر بوون و کاری خراپ پێشه‌یان بووه‌ ناگری دۆخیان بۆ ئاماده‌یه‌، که به‌ سه‌ختی سزای تووند وهرده‌گرن: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿الزلزلة: ۷-۸. واته‌: (جا نه‌وه‌ی به‌قه‌ده‌ر سه‌نگی گه‌ردیله‌یه‌ک خێرو چاکه‌ی نه‌نجام داویت ده‌بینیتته‌وه‌. نه‌وه‌ش که به‌قه‌ده‌ر سه‌نگی گه‌ردیله‌یه‌ک شه‌رو خراپه‌ی هه‌بیت، ده‌بینیتته‌وه‌).

### هۆی ناوهرانی به‌و ناوه‌:

بۆیه به‌ (رۆژی دوايي) ناوهراره‌، چونکه دوايين رۆژی دونیایه‌، به‌و واتایه‌ی لکاوه به‌کو‌تا رۆژی دونیا، چونکه رۆژیک نییه له دونیا تا بیهته کو‌تا رۆژی دونیا. هه‌روه‌ها ناوهراره به‌ (قیامه‌ت) له‌به‌ر هه‌لسه‌نه‌وه‌ی خه‌لکی له‌ گو‌ره‌کانیان و راوه‌ستانیان له‌به‌رده‌م باره‌گای خوا، هه‌روه‌ها به‌ربابوونی به‌لگه‌کانیان و به‌لگه‌ی له‌سه‌ریان، نزیکه‌ی سی سهد ناوی هه‌یه<sup>(۱)</sup>.

<sup>(۱)</sup> البجوري على الجوهرة ۷۶/۲.

## حوكمى بىروباومى بە پۇژى دوايى:

بىروباومى بە پۇژى دوايى بىنچىنەيەكە لە بىنچىنەكانى ئىسلام، كەسى بىرواي پى نەبىت بە يەكەنگى زانايان بە بى باوەر دادەنرەت. قورشانى پىرۆز و سوننەتى بەپىر بەتېرو تەسەلى دواون لەبارەي پۇژى دوايى، دىمەنەكانى قىامەت و ئەو شتەنى پىيەو پەيوەستى، ۋەسەفەكانى بەھەشت و دۆزەخ، تا ۋاي لىتەتوۋەكە دىمەنە زىندوۋەكانى پۇژى دوايى و تايىبەتەندىيەكانى بەتەۋاى دەرکەوتىن، بەشىۋەيەكە كە دل لەبەرى تىك دەشكى و لاشەكانىش موۋچەكەيان پىدادىت.

## ئەو رېگەيەكە پۇژى دوايى پى سەلمىئراۋە:

ئەو ھەۋال و ۋەسەفە لەبارەي پۇژى دوايى دەچنە چوارچىۋە شتە پەنھان و غەيبىيەكانەۋەكە ھىچ يەكەك پەي پىنەبردوۋە، چونكە روودانىان لە دواى مردنە. لەبەر ئەمە ئىمە لە لىكۆلىنەۋەكەماندا تەنھا ئەو ھەۋال و ۋەسەفە ۋەردەگرىن كەسەر لە دلىيى و يەقىن دەرەكەت، ئەم رېگەيەش بىرىتيە لە: قورانى پىرۆز كە فەرمايشتى خۋاي پاىەبەرە، كە سەلماندىمان ھىچ شك و گومانىك لە ھەۋال و خەبەرەكانىدا نىيە. ھەرۋەھا سوننەتى راستى چەسپاۋى پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم)، كە لە سەر زمانى پىرۆزى موھەممەد (صلى الله عليه وسلم) بۆمان ھاتوۋەكە راستگۆۋ ئەمىندارە لە گەياندىنى ئەو ھەۋالانى لەلەين خاۋە پى گەشتوۋە.

ئەو فەرمودانەش فەرماۋش دەكەين كە لاۋازن ياخود تانەيان لىدراۋە. چونكە ئەم بابەتە تايىبەتە بە بىروباۋەر، ئەم رېگەيەكە دىاريمان كىردوۋە تاكە رېگەيەكە گومان لە راستىيەكەيدا نىيە بۆ سەلماندىنى بىروباۋەرمان لەبارەي پۇژى دوايى.

## رېگەي تىگەيشتن لەشتە شاراۋە غەيبىيەكان و بىروباومى پىيان:

بىروباومى بە پۇژى دوايى بەشىكە لە بىروباومى بە شتە پەنھان و غەيبىيەكان كە پىۋىستە لىتى دلىيا بىن، دەشكرەت كە رېگەي تىگەيشتن لە پۇژى دوايى نىزىك بەكەينەۋە بەم شىۋەيە خاۋەرە:

١- پزیشک کوپێک ئاو لە دەستدا دەبینیت و لەو ئاوە ورد دەبیتهوهو پیت دەلیت: ئەو ئاوە مەخۆرهوه چونکە پیسه و ژیاوت دەخاته مەترسیهوه. تۆش هیچ لە زانستی پزیشکی و تایبەتمەندییەکانی نازانی، بەلام ئەوەندە هەیه که پزیشکەکه شارەزایه.

٢- ههوالدرا که زانایانی پوانگه و گەردووناسی گیرانی مانگیان دیاریکردوه، له شهویکی تایبەت یاخود هه‌لگیرسانی بای تووند، له پۆژیک له پۆژه‌کان، تۆش پیت وایه که ئەو هه‌واله‌ دلگیرو راسته و له سه‌رچاوه‌یه‌کی فەریمیه‌ویه.

بێگومان تۆ پروات بەمانه هەیه له‌بەر دوو شت که بریتین له‌مانه:

أ- دلنایات که پزیشکەکه شارەزایه، هه‌روه‌ها زانایانی پوانگه و گەردووناسی راستگۆن له‌ راگه‌یانندی ئەو هه‌واله‌.

ب- دلنایات که قسه‌ی پزیشکەکه و هه‌والی زانایانی پوانگه راستن و له‌لایه‌نیکی فەریمیه‌وه‌ ده‌رچوون، که گریمانه‌ی درۆ هه‌لناگریت.

ئەو دوو شتانه‌ نه‌گه‌رجی له‌ شته‌ په‌نه‌ان و غه‌یبیه‌کانیشن، بەلام له‌ گه‌ل ئەوه‌شدا دلنیا بوویت لییان و گومانته‌ له‌ هیچ به‌شیکی هه‌ردوو هه‌واله‌که‌دا نیه<sup>(١)</sup>.

ئیمه‌ش دوا‌ی به‌لگه‌ هه‌نانه‌وه‌مان له‌سه‌ر بوونی خوا‌ی گه‌وره‌، سه‌لمانندی ئەوه‌ی که خوا‌ی گه‌وره‌ خۆی پارێزه‌رو چاودێری بوونه‌وه‌رو گه‌ردوونه‌، به‌لگه‌شمان خسته‌پوو له‌سه‌ر ئەوه‌ی که موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) به‌راستی پیغه‌مبه‌ری خوا‌یه و راستگۆیه‌ له‌و هه‌والانه‌ی که له‌ خواوه‌ به‌ بنده‌کانی را‌ده‌گه‌یه‌نیت، به‌شیوه‌یه‌که هه‌واله‌که‌ی گه‌یشه‌ پله‌ی دلنایایی و یه‌قین که گومان هه‌لنه‌گریت، ئا له‌و کاته‌دا ئیمه‌ش دلنیا بووین له‌وه‌ی که ئەو هه‌والانه‌ی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) داویه‌تی له‌باره‌ی پۆژی دوا‌یی راست و دروستن،

<sup>(١)</sup> کبری‌ الیقینیات الکونیة ٣٠٤-٣٠٥.

ئه‌گەرچی هه‌وآله‌کان له‌باره‌ی په‌نهان و غه‌یبی بن و هه‌سته‌کان نه‌توانن حوکمی له‌سه‌ر بده‌ن چ به‌بوون یاخود نه‌بوون.

### بره‌وابوون به‌پۆژی دوا‌یی ده‌ره‌نجامی بره‌وا به‌خوا بوونه:

مرۆف بره‌وادار نایه‌ت به‌پۆژی دوا‌یی تا بره‌وا نه‌بێت به‌خوای گه‌وره‌، بۆیه‌ قورئانی پیرۆز له‌چه‌ندین شوێندا به‌یه‌که‌وه‌ باسی کردوه‌:

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویه‌ت: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ﴾ البقرة: ۸. واته‌: (له‌ناو خه‌لكیدا كه‌سانێك هه‌ن كه‌ ده‌لێن: ئیمان و باوه‌رمان به‌خواو به‌پۆژی قیامه‌ت هه‌ناوه‌ "له‌پاستیدا نه‌وانه‌ درۆ ده‌كه‌ن" نه‌وانه‌ هه‌میشه‌ باوه‌ردار نین).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویه‌ت: ﴿وَلَكِنَّ الْإِلَهَ مَن آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ﴾ البقرة: ۱۷۷.<sup>(۱)</sup> واته‌: (به‌لكو كرداری چاك و كرداری باش بریتیه‌ له‌وه‌ی كه‌ ئاده‌میزاد باوه‌ری هه‌نا بێت به‌خواو به‌پۆژی دوا‌یی و به‌فریشه‌كان و كتیبه‌كان و پێغه‌مبه‌ران).

كه‌واته‌ بره‌وا بوون به‌پۆژی دوا‌یی به‌بێ باوه‌ری ته‌واو هه‌نان به‌خواو پێغه‌مبه‌ره‌كانی هه‌یج مانایه‌کی نییه‌.

بۆیه‌ شتیکی بێ كه‌لك و پرچه‌ كاتیك گه‌فتوگۆو ده‌مه‌ته‌قی بکه‌یت، له‌گه‌ڵ كه‌سیك له‌سه‌ر پۆژی دوا‌یی كه‌چی نه‌و كه‌سه‌ بره‌وا به‌خوا نه‌بێت، چونكه‌ نه‌و كاته‌ نمونه‌ی تۆ وه‌ك نه‌و كه‌سه‌ی لێ دیت كه‌ هه‌واڵ ده‌دات به‌ كه‌سیك به‌وه‌ی مرۆف گه‌یشتۆته‌ سه‌ر مانگ، كه‌چی كا‌برا نكوژی لێ بکات و نه‌زان بێت به‌و شته‌ سه‌لمه‌نراوانه‌ی كه‌ زانستی گه‌ردوونناسی ئیستا پێی گه‌یشتوه‌.

<sup>(۱)</sup> سه‌یری ئهم ئایه‌تانه‌ بکه‌ كه‌ پۆژی دوا‌یی و باوه‌ر به‌خوا بوونی به‌یه‌که‌وه‌ هه‌ناوه‌: البقرة ۱۲۶، ۲۲۸، ۲۳۲، ۲۶۴، آل عمران ۱۱۴، النساء ۳۸، ۳۹، ۵۹، ۱۶۲، المائدة ۶۹، التوبة ۱۸، ۱۹، ۲۹، ۴۴، ۴۵، ۹۹، النور ۲، العنكبوت ۳۶، الأحزاب ۲۱، المجادلة ۲۲، المتحنة ۶، الطلاق ۲.

جا ئه‌وه‌ی ده‌مه‌ته‌قی ده‌کات له‌باره‌ی پۆژی دوا‌یی ئه‌وا ئی‌مه ئاراسته‌ی ده‌که‌ین بۆ به‌لگه سه‌لمی‌نراو (قطعی)ه‌کان، له‌سه‌ر بوونی خواو توانا و سیفه‌ته ته‌واوه‌کانی، وه‌ک پێشتر له به‌شی خواناسی له‌سه‌ری دوا‌یین.

ئه‌گه‌ر بوونی خواو بوونی پێغه‌مبه‌رایه‌تی‌مان بۆ سه‌لما، ئا له‌وکاته‌دا پێویست ده‌بی‌ت که زیندوو بوونه‌وه‌و لی پرسی‌نه‌وه هه‌بی‌ت، به‌پێی کرده‌وه‌کانی مرو‌ث— پاداشت و سزای بۆ ئاماده بکری‌ت، خ‌وای مه‌زن ده‌فه‌رمووی‌ت: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ (٧) وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿الزلزلة: ٧-٨. واته: (جا ئه‌وه‌ی به‌قه‌ده‌ر سه‌نگی گه‌ردیله‌یه‌ک خ‌یرو چاکه‌ی ئه‌نجام دا‌بی‌ت ده‌بی‌نی‌ته‌وه. ئه‌وه‌ش که به‌قه‌ده‌ر سه‌نگی گه‌ردیله‌یه‌ک شه‌رو خ‌راپه‌ی هه‌بی‌ت، ده‌بی‌نی‌ته‌وه). ئه‌گه‌ر خ‌وای گه‌وره پاداشتی که‌سی و گو‌نپرایه‌ل و سزای یاخی و گو‌مرا‌بوو نه‌دات، ئه‌و کاته سته‌م ده‌دری‌ته پال خوا، سته‌م کردن بۆ خوا ئه‌سته‌مه.

\*\*\*



## ژیانیکی تر

### پچرانی کردار بههوی مردن:

پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) دهفهرموویت: (إذا مات الإنسان انقطع عمله إلا من ثلاث: صدقة جارية، أو علم يُنتفع به، أو ولدٍ صالح يدعو له) <sup>(۱)</sup> واته: کاتیک کهسیک مرد دهستبهرداری هه موو کرداریک ده بیئت، جگه له سی شت: خیریکی نه پراوهو بهردهوام یان زانستیک که سوودی لی ببینریت یاخود مندالیتیکی باشی هه بیئت و نرای بو بکات <sup>(۲)</sup>.

مردن نهوهیه که ژیا نی دنیا و دواړوژ لیک جیا ده کاته وه، بهم پییه قوناغه کانی پوژری دواپی له یه کهم ساتی جیا بونه وهی پوچ له جهسته دهست پیده کات.

ئا لیړه دا له باره ی نهو قوناغانه به شیوهیه کی زنجیره یی ده دوین، سهره تا له مردن و نهو شتانه ی پییه وه په یوه ستن دهست پیده کهین و باسی نهو شتانه ده کهین که له دوا ی مردن دینه پیش و نهو دیمه نانه ی بهر یا ده بن تا کو تا بابت که بریتیه له جیگیر بوونی مروژ — له بههشت یاخود له دوزه خ.

### ناکام خراپی، کردهوکان په یوه ستن به ناکامه کانیانه وه

نه بو هوړه پره (خوا ی لی رازی بیئت) ده لیت، پیغمبره ی خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: (إن الرجل لیعمل الزمّن الطویل بعمل أهل الجنة، ثم یختم له عمله بعمل أهل النار، وإن الرجل لیعمل الزمّن الطویل بعمل أهل النار، ثم یختم له عمله بعمل أهل الجنة) <sup>(۳)</sup> واته: پیاوی وا هه یه ماوهیه کی زور کارو کردهو ی بههشتی ده کات، پاشان

<sup>(۱)</sup> فهرمووده ی: کاتیک کهسیک مرد... تاد: صحیح مسلم ۲۵ کتاب الوصیه ۳ باب ما یلحق من الثواب بعد وفاته، رقم ۱۶۳۱ عن أبي هريرة (رضی الله عنه).

<sup>(۲)</sup> دهقی کوردی نهو فهرمایشته م وهرگرتووه له پوخته ی سهیحی موسلیم، و. لیژنه یهک، ۴۶۸. (وهرگرت).

<sup>(۳)</sup> فهرمووده ی: پیاوی وا هه یه ماوهیه کی زور کارو کردهو ی... تاد: صحیح مسلم ۴۶ کتاب القدر ۱ باب كيفية خلق آدمي في بطن أمه... ۲۵۶۱ عن أبي هريرة رضي الله عنه.

کۆتایی کرده‌وه‌که‌ی به‌ کرده‌وه‌ی دۆزه‌خی دیت. پیاوی وایش هه‌یه‌ ماوه‌یه‌کی زۆر کارو کرده‌وه‌ی دۆزه‌خیی ده‌کات پاشان کۆتایی کرده‌وه‌که‌ی به‌ کرده‌وه‌ی به‌هه‌شتی دیت<sup>(١)</sup>.

هه‌روه‌ها سه‌هلنی کورپی سه‌عد ده‌ئیت، پیتغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) فرموویه‌تی: (إِنَّ الْعَبْدَ لَيَعْمَلُ عَمَلَ أَهْلِ النَّارِ وَإِنَّهُ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، وَيَعْمَلُ عَمَلَ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَإِنَّهُ مِنْ أَهْلِ النَّارِ، وَإِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ)<sup>(٢)</sup> واته‌: به‌نده‌ هه‌یه‌ کاری دۆزه‌خیی ده‌کات و له‌ به‌هه‌شتیه‌کانه‌، به‌نده‌ش هه‌یه‌ کاری به‌هه‌شتیی ده‌کات که‌چی له‌ دۆزه‌خیه‌کانه‌، بێگومان کرده‌وه‌کان په‌یوه‌ستن به‌ ئاکامه‌کانیانوه‌.

#### ئاکام خراپی بۆ ئه‌و که‌سه‌ ده‌بی‌ت:

١- که‌ سووره‌ له‌سه‌ر گوناھی گه‌وره‌ و خیرا ده‌روات به‌ره‌و نه‌جامدانی شتی قه‌ده‌غه‌ کراو، له‌وانه‌یه‌ نه‌جامدانی ئه‌و کاره‌ خراپانه‌ بی‌ته‌ پیشه‌ و به‌سه‌ریدا زāl بی‌ت، تا به‌ر له‌وه‌ی ته‌ویه‌ بکات و په‌شیمان بی‌ته‌وه‌ مردن په‌خه‌ی ده‌گریت، ئا له‌و حاله‌ته‌شدا شه‌یتان فیتلی لی ده‌کات.

٢- ئه‌و که‌سه‌ی له‌سه‌ر ڕێگه‌ی راست ده‌روات و دواتر ده‌گۆریت و له‌ ڕێبازی راست لاده‌دات.

بۆیه‌ زانا‌یان وتویانه‌: (به‌ باوه‌رو کرده‌وه‌و نوێژو ڕۆژوو هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی پیتی له‌ خوای گه‌وره‌ نزیک ده‌بیه‌وه‌ سه‌رسام مه‌به‌ به‌خۆت، چونکه‌ ته‌گه‌ر ئه‌و شته‌ ناوبراوانه‌ له‌ به‌ده‌سته‌یتانی خۆشت بی‌ت ئه‌وا ده‌بی‌ بزانی که‌ له‌ به‌ده‌یه‌یتانی خوای گه‌وره‌یه‌... جا هه‌رچه‌نده‌ شانازی بکه‌ین ئه‌وا وه‌ک ئه‌وه‌یه‌ شانازی بکه‌یت به‌ شتی جگه‌ له‌خۆت، که‌

<sup>(١)</sup> ده‌قی کوردی ئه‌م فرمایشته‌م وه‌رگرتوه‌ له‌ پوخته‌ی سه‌حیحی موسلیم، و. لیژنه‌یه‌ک، ٩١٦. (وه‌رگیتی).

<sup>(٢)</sup> فرمووده‌ی: به‌نده‌ هه‌یه‌ کاری دۆزه‌خیی ده‌کات... تاد: صحیح البخاری ٨٤ کتاب القدر ٥ باب العمل بالنیاتیم، رقم ٦٦٠٧ عن سهل بن سعد (رضی الله عنه).

ئەکریت ئەو شتە چاکەیه کە هی خۆت نییه لیت بسانیتەوه لەو کاتەدا دلت لە خیر بەتالتر دەبیت لە دلی بالندە، جا چەند میترگ هەبوون و گەشتونەتە ئیوارە لە کاتی کدا گولەکانی درەوشاوە و پرن، کەچی بۆ بەیانی هەمان میترگ گولەکانی پووج هەلگەپاون و بوونەتە پوش و پەلەش.. بەندەش هەیه پۆژ بەری دەکات و دلی پەرە وەرەوشاوەیه بە گوێپرایەلی خوا، بەیانی دەکاتەوه بە تاوان و ستەمکردن و دل نەخۆشی<sup>(۱)</sup>.

هەر لەبەر ئەمە خواى گەورە پەشیمانی و تۆبەى لەسەر برپااداران فەرپزو پێویست کردووه، تا ئاکامیان باش بێت و سەرەنجام بچنە بەهەشتەوه، بەندە نازانیت کەى پۆحى دەکیشریت، چونکە مردن یەخەى گەورە و بچوک و تەندروست باش و نەخۆش دەگریت بەبێ جیاوازی.

مادەم پاسپیترداو (مکلف)ە مەرۆف پێویستە بەپێی شەریع دەست پێشخەریبیت لە گوێپرایەل بوون بۆ خوا، چونکە مەرۆف دەگاتە ئەو تەمەنەى کە پاسپیتران (تکلیف) ئەوا پاداشت و سزا پەیوەست دەبیت بە هەر کردەوه و گوشتاریکی. گوێپرایەل بوون بۆ خوا پێگەى گەشتنە بە (فیردەوس).

\*\*\*

<sup>(۱)</sup> التذكرة في أحوال الموتى وأمور الآخرة – للقرطبي. مطابع مذكور بالقاهرة ۳۶-۳۸.

## تۆبه و په‌شیمانی

تۆبه (توبه) له بنچینه‌ی زمانه‌وانیدا: بریتییه له گه‌رانه‌وه. ده‌وتریت: (تاب) واته: گه‌رپایه‌وه.

هه‌روه‌ها له زاراوه‌شدا: بریتییه له گه‌رانه‌وه لهو شتانه‌ی که له شه‌ریدا ناپه‌سه‌ندو نه‌خوازارون بۆ نه‌جامدانی نه‌و شتانه‌ی که له‌لایه‌ن شه‌رعه‌وه په‌سه‌ندن<sup>(١)</sup>.  
په‌غه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) فه‌رموویه‌تی: (إِنَّ اللَّهَ يَقْبَلُ تَوْبَةَ الْعَبْدِ مَا لَمْ يُغْرِغْ)<sup>(٢)</sup> واته: خوای گه‌وره په‌شیمانی و تۆبه‌ی به‌نده وه‌رده‌گریت مادام که‌سه که نه‌گه‌یشتیته سه‌ره‌مه‌رگ و حاله‌تی رۆح کیشان.

په‌شیمانی و تۆبه: موسلمانان کۆکن له‌سه‌ر نه‌وه‌ی تۆبه پێویست و فه‌رزه، به‌م به‌لگانه: خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ النور: ٣١. واته: (که‌واته هه‌مووتان نه‌ی ئیمانداران به‌ره‌و لای خواو به‌ده‌سته‌ینانی ره‌زامه‌ندی نه‌و بگه‌رینه‌وه بۆ نه‌وه‌ی رزگارو سه‌رفراز بن).  
هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا﴾ التحريم: ٨. واته: (نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی باوه‌رتان هه‌ناوه، ئیوه به‌ ته‌وبه و په‌شیمانیه‌کی پوخت و دل‌سۆزانه‌وه روو بکه‌نه خوا).

### مه‌رجه‌کانی تۆبه و په‌شیمان بوونه‌وه:

١. به‌دل په‌شیمان بوونه‌وه له‌و تاوانانه‌ی نه‌جامی داوه.

٢. ده‌سته‌جی ده‌ست هه‌لگرتن له گونا‌هو تاوان.

<sup>(١)</sup> الرسالة القشيرية، ميسر سالي ١٩٥٧، ٤٥.

<sup>(٢)</sup> فه‌رمووده‌ی: خوای گه‌وره په‌شیمانی و تۆبه‌ی به‌نده وه‌رده‌گریت... تاد: سنن الترمذی: کتاب الدعوات، عن ابن عمر. و قال: حديث حسن غريب.

۳. بریاردان به‌دل و سوربوون له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که نه‌گه‌رێته‌وه سه‌ر ئه‌نجامدانی تاوانی له‌وجۆره.

۴. په‌شیمان بوونه‌وه‌و ده‌ست هه‌لگرتن له‌ شه‌رم و ترسی خوا بی‌ت، نه‌ک له‌ شه‌رم و ترسی که‌سیکی تر.

ئینجا ئه‌گه‌ر هه‌ر یه‌کیک له‌و مه‌رجانه فه‌رامۆش بکړین تۆبه‌که دروست نییه<sup>(۱)</sup>. بۆ نمونه: ئه‌گه‌ر گوناوه‌که فه‌رامۆش بکات به‌بێ ئه‌وه‌ی په‌شمان بی‌ته‌وه، ئه‌وا ئه‌و گه‌رانه‌وه‌یه‌ی به‌ تۆبه‌ی شه‌رعی دانانریت، هه‌روه‌ها ئه‌و که‌سه‌ش که په‌شمانه له‌ کردنی گوناهی‌ک که زیانی بۆ جه‌سته‌ی ئه‌و هه‌بووه به‌هه‌مان شیوه ئه‌مه به‌ تۆبه‌ دانانریت<sup>(۲)</sup>. ئه‌مه‌ش به‌و مه‌رجه‌ی تاوانه‌که له‌نیوان به‌نده و خوای پایه‌به‌رز بی‌ت، په‌یوه‌ست نه‌بی‌ت به‌ مافی ئاده‌میزاده‌کان.

ئه‌گه‌ر تاوانه‌که په‌یوه‌ست بوو به‌ مافی هه‌ر ئاده‌میزادی‌ک، ئه‌و مه‌رجه‌ش پێویسته جێبه‌جێ بکات، سه‌رباری چوار مه‌رجه‌که: ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که خۆی پاک بکات له‌ مافی خاوه‌ن ماف، ئه‌گه‌ر مافه‌که پارو مال و سامان بوو ئه‌وه ده‌بی‌ت بۆ خاوه‌نه‌که‌ی بگه‌رێنیته‌وه، ئه‌گه‌ر تاوانی‌ک بی‌ت سنووری پێ بکه‌ویتته سه‌ر پێویسته له‌سه‌ری جێبه‌جێ بکړیت یاخود داوای لی‌خۆش بوون ده‌بی‌ت بکات، ئه‌گه‌ر به‌ پاشه‌ مله‌ باسی یه‌کیکی کرد بی‌ت ئه‌وا ده‌بی‌ت ده‌ستی لی هه‌ل بگړیت<sup>(۳)</sup>.

(۱) التذکره للقرطبی ۴۵-۴۷، و له: الرسالة القشیریة ۴۵ وریاض الصالحین ۱۸-۱۹ مه‌رجی چواره‌می باس نه‌کردوه. سه‌یری باب‌ه‌تی تۆبه بکه له‌م سه‌رچاوانه‌ش بکه: الأساس ۱۹۲ و مشارق الأنوار ۳۴۴/۱ والبعد الحضاري ۵۶۹.

(۲) کفایه الطالب الربانی ۶۴/۱.

(۳) ریاض الصالحین سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

جا سه بارهت بهم فرمایشته: (الندم توبه)<sup>(۱)</sup> مه بهستی نهو فرمایشته نهوهیه که مهزنترین بنچینهی تۆبه کردن په شیمان بوونهوهیه به دل. نهو فرمایشته هاوۆینهی نهو فرمایشتهیه که پیغه مبهه ده فرموویت: (الحج عرفة)<sup>(۲)</sup> مه بهستی نهو فرمایشته نهوهیه که گه وهره ترین بنچینهی حج عه ره فهیه، واته: راوهستان له عه ره فه. هه ندی له زانا لیکۆله ره کان ده لێن: ته نها په شیمان بوونهوه به سه، چونکه په شیمان بوونهوه ده بیته ریگر له نه نجامدانی کاره خراپه کان، چونکه شتیکی نهسته مه نهوه نه ندازه بکریت که سیک له حالیکدا په شیمان بیت و له هه مان کاتیشدا سووریت له سهه نه نجامدانی هه مان تاوان<sup>(۳)</sup>.

\*\*\*

## مردن (الموت)

### پیناسه کهی:

مردن بریتی نییه له نه بوونی پرووت و له ناوچوونی پوخت، به لکو بریتییه له پچرانی په یوه ندی رۆح به جهسته وهو لیکتر ازانی و پهیدا بوونی بۆشایی له نیتوانیان، گۆرانی بارودۆخی هه ر دووکیان به هۆی جیا بوونه وهیان، رۆشنته له قۆناغیکه وه بۆ قۆناغیکی تر<sup>(۴)</sup>.

(۱) فرموده ی: تۆبه په شیمانیه... تاد: رواه أحمد وابن ماجه والحاكم في المستدرک البخاري في التاريخ، عن ابن مسعود، والحاكم في المستدرک والبيهقي في شعب الإيمان، عن أنس. وهو صحيح/ الجامع الصغير ۱۸۹/۲.

(۲) فرموده ی: حج عه ره فهیه... تاد: رواه أحمد وأصحاب السنن الأربعة والحاكم في المستدرک والبيهقي في السنن، عن عبدالرحمن بن يعمر. وهو صحيح./ الجامع الصغير ۱۵۱/۱.

(۳) رسالة القشيرية ۴۵-۴۶. لهوانه مه بهستی لهو قسه یه یه ی: (زانا لیکۆله ره کان) پی جویی بیت، الإرشاد ۴۰۱.

(۴) التذكرة ۴.

رۆح: تهنیکی سووک و پوونه، خودی خۆی زیندوو، به‌شیویه‌ک له‌گه‌ڵ جهسته تهنکه‌له وه‌ک تهنکه‌لی ئاو له‌گه‌ڵ لاشهی دره‌ختی سه‌وز، وه‌ک شله به هه‌موو جهسته‌دا بلاوه<sup>(۱)</sup>. هه‌ر که رۆح له جهسته جیا ده‌بێته‌وه و په‌یوه‌ندییه‌که‌ی ده‌پچرێت له‌گه‌ڵیدا، ئه‌وا ناتوانیت هه‌لسوکه‌وت له جهسته‌دا بکات، به‌و واتایه‌ی کاریگه‌ری له‌سه‌ر جهسته نامینیت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌ندامه‌کانی لاشه وه‌ک ئامیرو ئامراز وان به‌ده‌ست رۆحه‌وه، که رۆح چۆن بیه‌ویت ئاوا به‌کاریان ده‌هینیت<sup>(۲)</sup>.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فِيمِمْسِكَ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأَخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ الزمر: ۴۲. واته: (هه‌ر خوايه که گیانه‌کان ده‌کیشیت له‌کاتی مردنیاندا، هه‌روه‌ها ئه‌و گیانه‌ش که نه‌مرد له خه‌وه‌که‌یدا هه‌ر خوا بۆی ده‌نیریته‌وه، جا ئه‌و که‌سه‌ی که خوا بریاری مردنی دابیت رۆحه‌که‌ی ده‌گریته‌وه و ناگه‌ریته‌وه بۆ لاشه‌ی، ئه‌و که‌سه‌ش که رۆژی ته‌واو نه‌بوویت ده‌نیریته‌وه بۆ تا کاتیکێ دیاریکراو، به‌راستی ئا له‌و دیاردانه‌دا چه‌نده‌ها به‌لگه‌و نیشانه‌ی زۆر هه‌یه بۆ که‌سانیک که تیفکرن و بیر بکه‌نه‌وه).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفْرِطُونَ﴾ الأنعام: ۶۱. واته: (ئه‌و زاته ده‌سه‌لاتداری بۆ سنوره به‌سه‌ر به‌نده‌کانیدا، چه‌نده‌ها "فریشته‌ی" چاودێرو تۆمارکه‌ر ده‌نیریت بۆ سه‌رتان هه‌تا ئه‌و کاته‌ی مه‌رگ دیت و یه‌خه به‌که‌سیکتان ده‌گریت، ئه‌و کاته ئیتر "فریشته" په‌وانه‌کراوه‌کاغان گیانی ده‌کیشن و له‌کاتیکدا ئه‌وان له‌کارو کرده‌وه‌ی خۆیان که‌مه‌تره‌می ناکهن).

<sup>(۱)</sup> شرح الجوهرة للباجوري نقلا عن النووي عن إمام الحرمين.

<sup>(۲)</sup> رسالة في التوحيد والفرق العاصرة ۱۰۰.

رۆح له جهسته دهردهچیت، له کاتی کدا که جهسته له تهواوترین بارودۆخی تهندروستیدایه. ئائمه ئهو پیناسهیهیه که موسلمانان خستویانه تهروو و پروایان پی هیناوه.

سهبارت بهو پیناسانهش هندیك كهس باسیان کردوه، که گوايه مردن بریتیه له:  
أ- له کار که وتنی دل له لیدان.

ئهم پیناسهیه دارما و پوچهل بوویهوه له چهند سالانی دوایدا، بههۆی چاندنهوهی دل یاخود به کارهینانی دهزگای دهستکرد له جیگهی دل.  
ب- مردن بریتیه له مردنی خانهکانی میشک.

ئهمهش بههمان شیوه دارما، لهوکاتهی نهخوشخانهی زانکۆی (تۆکیۆ) پایگهیانند که سههرکهوتوووهوه له گیرانهوهی میشکی پیاویك بۆ ژیان، دواي ئهوهی چالاکیهکانی میشکی بۆ ماوهی چهند مانگیك له کار کهوتبوو<sup>(۱)</sup>.

ههموو ئهو لیكۆلینهوانه شکستیان خواردو تیکشکان، که ههولیان دها مردن بکهنه شتیکی گومانای و ناراست، تهنها ئهو گریمانه مایهوه که پۆژگارو زهمانه جهختی لهسهه کردهوه، ئهویش ئهوهیه که مرۆف لهههر تهمهنیك و لهههر کاتیك بیئت دهکریت مردن یهخهی بگریت ههتاكو (د. کارل) دواي پشکنینی کیشه که و باس کردنی ئهو ههولنه جیاوازه شکست خواردوانه لهوبارهوه دراو و تی: (مرۆف—ههرگیز بیزار نابیت له توژیینهوه له بابتهی نهمری و ههرمان، بهردهوام بۆی دهگهپریت، لهگهڵ ئهوهی که ههرگیز پهیی پی نابات، جا پیکهاته جهستهیه کهی ملکهچی چهند رپسایهکی دیاریکراوه،

<sup>(۱)</sup> يوم القيامة - عبدالرزاق، ط الشعب ۱۹۶۹، ۶۰-۶۲. سهیری چهند پیناسهیهکی تریش بکه له کتیی: الاسلام يتحدی - وحید الدین خان، ج ۴، قاهره، ۷۳.



مرۆڤ ده‌توانیت ماوه‌ی فسیۆلۆجی ئەندامه‌کانی جه‌سته‌ی بوه‌ستییت، تا مردن بۆ ماوه‌یه‌کی که‌م دوا‌بخات، به‌لام له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا هه‌رگیز ناتوانیت به‌سه‌ر مردندا زال ببیت). له‌به‌ر ئەمه (د. لنس بالنج) خاوه‌نی خه‌لتاتی (نۆیل) بۆ زانسته‌کان، ده‌لیت: (مرۆڤ— به‌ ئەندازه‌یه‌کی زۆر مه‌زن له‌ پرووی تیۆریه‌وه نه‌مه‌، خانه‌کانی جه‌سته‌ی وه‌ك ئامیر وان که هه‌لده‌ستن به‌چاکسازی کردن بۆ نه‌خۆشیه‌کانی جه‌سته‌ی و چاره‌سه‌رکردنی به‌شیوه‌یه‌کی خۆکاری، ئینجا سه‌رباری ئەمه‌ش مرۆڤ— پیر ده‌بیت و ده‌مریت، هۆکاره‌کانی ئەم دیاردیه "که‌مردنه"<sup>(۱)</sup> هه‌روه‌ك خۆی به‌ نه‌یئنی ماونه‌ته‌وه‌و سه‌ری زانیان له‌ئاستیدا سورماوه)<sup>(۲)</sup>.

**ئه‌وه‌ی شوێن مردوو ده‌که‌ویت بۆ سه‌ر گۆره‌که‌ی، هه‌روه‌ها چس له‌گه‌ڵیدا ده‌می‌نیتته‌وه‌:**

پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ئەمه‌ی لهم دوو فه‌رمایشته‌دا پروون کردۆته‌وه‌:  
پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه‌رموویه‌تی: (یتبع المیت ثلاثة، فیرجع: اثنان، و یبقى واحد، یتبعه أهله وماله وعمله، فیرجع أهله وماله، و یبقى عمله)<sup>(۳)</sup> واته: سێ شت دوا‌ی مردوو ده‌که‌ون، دوانی ده‌گه‌ڕێنه‌وه‌و یه‌کیان ده‌می‌نیتته‌وه‌، خانه‌واده‌و سه‌روه‌ت و سامانی ده‌گه‌ڕێته‌وه‌و کرده‌وه‌کانی ده‌می‌نیتته‌وه‌.

پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه‌رموویه‌تی: (إن مما يلحق المؤمن من عمله وحسناته بعد موته: علماً علمه ونشره، ولداً صالحاً تركه، ومصحفاً ورثه، أو مسجداً بناه، أو بيتاً لابن السبيل بناه، أو نهراً أجراه، أو صدقةً أخرجها من ماله في صحته وحياته يلحقه

<sup>(۱)</sup> وه‌رگیز.

<sup>(۲)</sup> الاسلام يتحدى ۷۳-۷۴ و سه‌یری وته‌ی (د. کارل) له‌ کتێبه‌که‌یدا به‌ناوی: (الانسان ذالك المجهول ترجمة شفيق أسعد فريد لا ۲۰۹ في فصل الزمن الداخلي).

<sup>(۳)</sup> فه‌رمووده‌ی: سێ شت دوا‌ی مردوو ده‌که‌ون... تاد: صحيح البخاري ۸۱ كتاب الرقائق ۴۲ باب سكرات الموت رقم ۶۵۱۴ واللفظ له عن أنس بن مالك. وفي صحيح مسلم: أول ۵۳ كتاب الزهد والرقائق ۲۹۶۰ عن أنس.

من بعد موتی<sup>(۱)</sup> واته: لهو شته چاک و باشانهی که له دوای مردن به دوای مردووه که ده که ون: زانستیکی فیری خه لکی کردییت و بلاوی کردییتوه، مندالیکی خواناسه له دوای خۆی به جیی هیشتییت و قورئانیك نوسیبتته وه له دوای خۆی به جیی هیشتی، یا خود مرگه وتیک یان خانویکی بۆ ریبواران دروست کردییت یا خود روبراریکی راکیشابییت یان سه ده قه و به خشیینیک که له حاله تیک به خشی بییت که خۆی هه ر زیندوو بووییت و ته ندروستی باش بووییت، نه مانه له دوای مردن پیتی ده گهن.

هیچ تیکگیرانیك نییه له نیتوان دوو فرموده که، له بهر نه وهی:

أ- یان نه وه ته واتای ژماره که به لگه نییه.

ب- یا خود سه ره تا پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ته نها ئاگاداری نه وه شته کراوه، که له سه حیخی موسلیما هاتوه، دواتر خوای گه وه ئاگاداری کردۆته وه له شتی زیاتر<sup>(۲)</sup>.

### هیا خواستنی مردن

ئاواخواستنی مردن به هۆی هاتنی کاره سات به سه ر مال و سهروه ت و سامان و لاشه دا، قه ده غه یه:

پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فرمودیه تی: (لا يتمنن أحدكم الموت لضر نزل به، فإن كان لا بد متمنياً فليقل: اللهم أحيني ما كانت الحياة خيراً لي، وتوفني إذا كانت الوفاة خيراً لي) واته: با هیچ که سیک له نیتوه ئاواتی مردن نه خوازییت، له بهر نه وهی تووشی به لایه ک بووه، نه گه ر زۆر پیتویست بوو ئاوات بخوازییت، نه وا با بلیت: خوایه “ نه گه ر ژیان چاکتره بۆم نه وا بژیینه، نه گه ر مردنیش چاکتره نه وا بم مریته<sup>(۳)</sup>.

<sup>(۱)</sup> فرموده ی: لهو شته چاک و باشانهی که له دوای مردن به دوای مردووه که ده که ون... تاد: سنن ابن ماجه فی المقدمه ۲۰ باب ثواب معلم الناس الخیر رقم ۲۴۲/۱، عن أبي هريرة (رضي الله عنه). و حسنه السيوطي في الجامع الصغير ۱۵۰.

<sup>(۲)</sup> دليل الفالحين ۳/۴۳۳.

<sup>(۳)</sup> دهقی کوردی نه م فرمايشتم وه رگرتووه له پوخته ی سه حیخی موسلیم، و. لیژنه یه ک، ۹۳۳. (وه رگرتی).

هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) فه‌رموویه‌تی: (لا یتمنین أحدکم الموت، إما محسناً فلعله یزداد خیراً، وإما مسیئاً فلعله یستعذب).<sup>(۱)</sup>

جا ئەم فه‌رمایشته‌ پیرۆزه‌ی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم): (فلعله یستعذب): (الاستعذاب) واته‌ داواکرن و هه‌ولدان بۆ به‌ده‌سته‌یه‌نانی په‌زامه‌ندی خوای گه‌وره‌، ئەمه‌ش ته‌نها به‌ تۆبه‌ و په‌شیمانی و ده‌ست هه‌لگرتن ده‌بی‌ت له‌ تاوان و خراپه‌<sup>(۱)</sup>.

جا واتای فه‌رمووده‌که‌ ئەوه‌یه‌: با هیچ که‌سی‌ک ناواتی مردن نه‌خوازیت چ ئەو که‌سه‌ باش یان خراپ بی‌ت، ئەگه‌ر که‌سه‌که‌ نیش و پیشه‌ی چاکه‌ بوو، با ناواتی مردن نه‌خوازیت به‌لکو چاکه‌ی زیاتر ده‌خاته‌ سه‌ر چاکه‌کانی، به‌مه‌ش پاداشت و ده‌ستکه‌وتی زیاتر ده‌بی‌ت. ئەگه‌ر که‌سه‌که‌ خراپ بوو به‌هه‌مان شیوه‌ با ناواتی مردن نه‌خوازیت به‌لکو په‌شیمان ده‌بی‌ته‌وه‌و ده‌ست له‌و خراپه‌کارییه‌ی هه‌لده‌گری‌ت و داوای په‌زامه‌ندی ده‌کات له‌ خوا به‌لکو ئەمه‌ش ده‌بی‌ته‌ هه‌لکاری‌ک بۆ په‌ش بوونه‌وه‌ی خراپه‌کانی که‌ ئەنجامی داوێ<sup>(۲)</sup>.

### دروسته‌ نزای مردن بکری‌ت و ناواتی مردن بخوازی‌ت له‌ ترسی فه‌وتانی ئایی‌ن:

ئه‌مانه‌ش به‌لگه‌کانن:

۱- خوای گه‌وره‌ له‌سه‌ر زمانی یوسف (سه‌لامی خوای لی‌بی‌ت) فه‌رموویه‌تی: ﴿تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ﴾ یوسف: ۱۰۱. واته‌: (داواکارم که‌ به‌ موسلمان بمیری‌ت و بمخه‌یه‌ پیزی پاکانه‌وه‌ و بمگه‌یه‌نیت به‌ کاروانی چاکه‌کاران).

<sup>(۱)</sup> التذكرة للقرطبي ۵-۴.

فه‌رمووده‌ی: که‌ستان با ناواتی ئەوه‌ نه‌خوازیت... تاد: صحیح البخاری، کتاب الدعوات ۳۰ باب الدعاء بالموت والحياة، رقم ۶۳۵۱ بهذا اللفظ عن أنس (رضي الله عنه). صحیح مسلم: ۴۸ کتاب الذکر والدعاء ...، ۴ باب کراهة تمنی الموت لضر نزل به، عن أنس (رضي الله عنه).

فه‌رمووده‌ی: که‌ستان با ناواتی ئەوه‌ نه‌خوازیت... تاد: صحیح البخاری ۹۴ کتاب التمني ۶ باب ما یکره من التمني، رقم ۷۲۳۵ عن أبي هريرة (رضي الله عنه).

<sup>(۲)</sup> إرشاد الساري ۲۸۰/۱۰.

قەتادە وتویەتی: هیچ پێغەمبەرێک و هیچ کەسێک جگە لە پێغەمبەر یوسف (سەلامی خۆی لیبیت) ئاواتی مردنیان نه‌خواستوو، یوسف (سەلامی خۆی لیبیت) کاتێک ئاواتی مردنی خواست کە خۆی گەورە بەخشش و نیعمەتی زۆری پێدا و دەسەڵاتی گرتە دەست، ئەم ئاوات خواستەشی لەوێ سەرچاوەی ئەگرت کە ئاواتەخواری گەشت بوو بە خزمەت پەرورەدگار، بۆیە فەرمووی: ﴿رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمَلِكِ﴾ یوسف: ۱۰۱. واتە: (پەرورەدگارا بەراستی تۆ پاشایەتیت پێ بەخشیم).

هەر وەها وتراوە: یوسف ئاواتی مردنی نه‌خواستوو، بەڵکو ئاواتی مردنی لەسەر ئیسلام خواستوو، واتە: ئەگەر کاتی مردنم هات بە موسڵمانی یم مریئە، ئەم وتەیە پەسەندە لەلایەن توێژەرەو ڕاڤەکاران لە لیکدانەوێ ئایەتە کە.

۲- خۆی گەورە لەبارە ی مەریم دەفەرموویت: ﴿يَلْتَمِئَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًا مَنْسِيًا﴾ مريم: ۲۳. واتە: (خۆزگە پێش ئەم حالەتە بمردامی و وەك شتیکی بی نرخ فرامۆش بکرامی).

وتویانە: لەبەر دوو شت ئاواتی مردنی خواستوو: یەكەم: ترساوە لەوێ گومانی خراپ بە دیندارییەكە ی بربیت، بەمەش لەكەدار ببیت و تووشی تاقیکردنەوێ ناخۆشی بكات. دووهم: گەلەكە بەهۆی ئەوێ بکەوێ ناو کاری بوختان هەلبەستینەوێ کاری زینای بدەنە پالی، ئەمەش هۆکاری لەناوچوونیانە.

۳- فەرماشتی پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) دەفەرموویت: (لا تقوم الساعة حتی یم الرجل بقبر الرجل، فيقول يا ليتني مكانه) واتە: قیامەت بەرپا نابیت تا پیاو بەلای گۆری یەکیکی تردا دەروات، دەئیت: خۆزگە لە جیگە ی مردووە کە بووبام.

وتویانه: ئەمە هەواڵیکە لەبارەى ئەوەى ئەو بارودۆخە پێش دێت، بەهۆى سەختى ئەو بارودۆخە گەندەل و خراپەى ئایینى خەلکى تیايدا ئەبێت و لە ترسى فەوتانى ئاینیان ئەمە دەخوازن، ئەوەک لەبەر تووش بوونی مرۆف بە ناپەرەختى لە جەستە یاخود بە فەرپوچوونی سەرۆت و مال و سامان، ئەمەى ئەو واتایە رۆشنتر دەکات: ئەم فەرمايشتهى پێغه مبه ره (صلی الله علیه وسلم):

(اللهم اني أسألك فعلَ الخيرات، وترك المنكرات وحب المساكين، وإذا أردت في الناس فتنة، فاقبضني إليك غير مفتون)<sup>(١)</sup>. واتە: خواپە گيان “داوات لى دەکەم یارمەتیدەرم بیت لە ئەنجامدانى کارى چاکدا، وە خۆ دووگرتن لە خراپەکان و خۆشویستنى هەژاران، ئەگەر ویستت ناشوب بڵاو ببیتەوه لەناو خەلکى و ئەوا بى مرینه و بى گێرەوه بۆ لای خۆت بە سەلامەتى.

\*\*\*

## ژيانى ناو گۆر (البرزخ)

پێناسە:

گۆر (البرزخ) لە زمانەوانیدا: بەهەر بەرپەستیک دەوتریت کە لە نێوان دوو شتدا هەبێت، لە ئایەتى پیرۆزیشدا هاتوو: ﴿يَنفُكُ عَنْ رَءِيسِهِمْ رِجْلٌ وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ﴾ الرحمن: ٢٠. واتە: (لە نێوانیاندا بەرپەستیک هەبە نایە ئێت تیکەل ببێت).

<sup>(١)</sup> التذكرة للقرطبي ٦-٧.

فەرموودهى: قيامت هەلناسیت تا بەندە تێپەر نەبێت... تاد: رواه مالك في الموطأ، جامع الجنائز. / تنوير الحوالك شرح موطأ ابن مالك ١/١٨٧، عن أبي هريرة (رضي الله عنه).  
فەرموودهى: خواپە گيان داوات لێدەکەم یارمەتیدەرم بیت بۆ ئەنجامدانى کارى چاکە... تاد: رواه مالك في الموطأ، القرآن، العمل في الدعاء / تنوير الحوالك ١/١٧٠.

گوږ ( البرزخ ) له زاراوهدا: بهر بهست و قوناغی نیوان دنیا و پوژی دوایه. خوی پایه بهرز ده فرمویت: ﴿وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾<sup>(۱)</sup> المؤمنون: ۱۰۰. واته: (به لکو ده بیت له جیهانی بهرزه خدا، له نیوان مردن و زیندوو بوونه و هدا تا زیندوو ده کرینه وه چاوه پي بیت).

### گوږ په کهم قوناغه له قوناغه کانې پوژی دوايي

گوږ (قبر)، تاکه. کوپه کیشی (القبر)، واته: ژماره کی زوری گوږ. (أقبر) کوی که مینه یه، به شوی نی ناشتی مردوان ده وتریت گوږستان (مقبر، مقبرة)<sup>(۲)</sup>.

### پرسیارو وه لامي ناو گوږ:

مه به سته له پرسیاره کانې ناو گوږ نه وه یه: خوی گوره نه وه بنده یه کی له ژیانې دنیا دا رایسپارد بوو، زیندوی ده کاته وه، هر له گوږه کهیدا ژیانې بو ده گه پښتته وه، هروها تا نه و نه دازه ش ژیری بو ده گه پښتته وه به وینه ی پشتر که له سهری ژیاوه، تا لهو پرسیارانه بگات که ناراسته ی ده کرین و وه لامیان بداته وه، هروها له به خششه کانې خوی گوره تیښگات و له وهش که چی بو ناماده کردوو له گوږه کهیدا چ ریزو حورمهت یاخود ناخوشی و چه رمه سهری<sup>(۳)</sup>.

به لگه ی زوره نه، له سهر سملاندنی پرسیارو وه لامي ناو گوږ، بو نمونه:

۱- پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) ده فرمویت: (المسلم إذا سئل في القبر، يشهد أن لا اله إلا الله، وأن محمداً رسول الله) واته: نه گهر له گوږدا پرسیار له موسلمان کرا، نه و

<sup>(۱)</sup> پروانه نه سهرچاوانه: النهاية لابن الأثير مادة (البرزخ)، ولوامع الأنوار البهية للسفاري ۴/۲.

الروح لابن القيم ۷۳ و ۱۰۸.

<sup>(۲)</sup> لوامع الأنوار البهية ۴/۲ والتذكرة للقرطبي ۸۸.

<sup>(۳)</sup> التذكرة للقرطبي ۱۲۴.

لهوه لاما شایه تمان دههینیت. نا نه مه مه بهستی فرهماشتی خوی گه ورهیه: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ إبراهيم: ۲۷. واته: (خوی گه وره نهوانه ی باوه ریان هیناوه پایه داریان ده کات له سهر گوفتاری به جی و دروست له ژيانی دونیادا، له سهره مهرگ و له قیامه تیشدا) بخاری هیناویه تی.

موسلیمیش گپراویه تیه وه نه مه شی تیایدا هاتووه: له (برائی کوری عازب) نهویش له پیغه مبه ره وه (صلی الله علیه وسلم) گپراویه تیه وه، فره موویه تی: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ﴾ إبراهيم: ۲۷. له باره ی سزای ناو گۆر دابه زیوه، پرسپاری لی ده کریت: کی پهره وردگارتیه؟ ده لیت: پهره ورگرم خوی گه ورهیه، پیغه مبه رم موحه مده (صلی الله علیه وسلم). نا نه مه مه بهستی فرهماشتی خوی گه ورهیه: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ إبراهيم: ۲۷.

۲- پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فره موویه تی: (إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا وَضَعَ فِي قَبْرِهِ، وَتَوَلَّى عَنْهُ أَصْحَابُهُ، وَإِنَّهُ لَيَسْمَعُ قَرْعَ نَعَالِهِمْ، أَتَاهُ مَلَكَانِ فَيُقْعِدَانِهِ، فَيَقُولَانِ: مَا كُنْتَ تَقُولُ فِي هَذَا الرَّجُلِ لِمُحَمَّدٍ (صلی الله علیه وسلم)؟ فَأَمَّا الْمُؤْمِنُ فَيَقُولُ: أَشْهَدُ أَنَّهُ عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ، فَيُقَالُ لَهُ: انْظُرْ إِلَى مَقْعَدِكَ مِنَ النَّارِ، قَدْ أَبْدَلَكَ اللَّهُ بِهِ مَقْعَدًا مِنَ الْجَنَّةِ، فَيَرَاهُمَا جَمِيعًا. وَأَمَّا الْمُنَافِقُ وَالْكَافِرُ، فَيُقَالُ لَهُ: مَا كُنْتَ تَقُولُ فِي هَذَا الرَّجُلِ؟ فَيَقُولُ: لَا أَدْرِي، كُنْتُ أَقُولُ مَا يَقُولُ النَّاسُ. فَيُقَالُ: لَا دَرَيْتَ وَلَا تَلَيْتَ. وَيُضْرَبُ بِمِطْرَقٍ مِنْ حَدِيدٍ ضَرْبَةً، فَيَصِيحُ صِيحَةً يَسْمَعُهَا مَنْ يَلِيهِ غَيْرَ الثَّقَلَيْنِ)<sup>(۱)</sup> واته: کاتیک بهنده یه ده مریت له گۆره کهیدا داده نریت و

<sup>(۱)</sup> بۆ به لگه کانی پرسپاری وهلامی ناو گۆر، سهیری نه م سهرچاوانه بکه: لوا مع الأنوار البهية ۵/۲ والروح ۵۳-۵۴.

فره مووده ی: موسلمان که ناو گۆر پرسپاری لی کرا... تاد: صحیح البخاری ۶۵ کتاب التفسیر - سورة إبراهيم ۲ باب ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ إبراهيم ۲۷، رقم ۴۶۹۹، عن البراء بن عازب.

وفي صحیح مسلم، ۵۱ کتاب الجنة ۱۷ باب عرض مقعد الميت رقم ۲۸۷۱ عن البراء بن عازب. فره مووده ی: نه گهر بهنده خرایه ناو گۆری... تاد: صحیح البخاری ۲۳ کتاب الجنائز ۸۶ باب ما جاء في عذاب القبر ۱۳۷۴ بهذا اللفظ عن أنس بن مالك.

پاشان ھاۋرىپكانى پشتى تېدەكەن و بەجىي دەھىلېن. ئەو ئاگادارە پىيان تەنانەت گويى  
لە شەقەي نەعلەكانىشيانە (تەقەي پىلاۋەكانيان) لەو كاتەدا دوو فرىشتە دىن بۆلەي و  
دايدەنىشىنن و پىي دەلېن: تۆچى دەلېي دەربارەي ئەو پياۋە (موحەممەدە) (صلى الله عليه  
وسلم)؟

باۋەردار دەلېت: شايتەي دەدەم كە ئەو پياۋە بەندەي خوا پىغەمبەرى خوا بوۋە، پىي  
دەلېن: دە تەماشاي شوپنەكەي خۆت بىكە لە ئاگردا، كە چۆن خوا بۆي گۆرپويىت بە  
شوپنېك لە بەھەشتدا. پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) دەفەرموۋىت: ھەر دوو فرىشتە  
دەبىنېت.

بە مەۋقىسى بى باۋەر ياخود ناپاك و دوۋرە دەوترىت: چى دەلېي دەربارەي ئەو پياۋە  
(موحەممەد)؟، دەلېت: نازام، منىش ھەر ئەۋەم دەۋت كە خەلكى دەيان وت: پىي دەلېن:  
دەي ھەر نەزانىت و زمانت گۆنەكات، پاشان چەكوشى ئاسنن دەكىشن بە پشتى  
سەرىدا، ئىتر ھاۋارو قىژەيەكى وادەكات ھەموو ئەوانەي دەۋرۋوبەرى دەبىيىستىن بىجگە لە  
مەۋقە و جەننەت.

### حەكمى بېروابوون بە پرسىارو ۋەلامى ناۋ گۆر:

بېروابوون پىي پىويست و فەرزە، ئەمە مەزھەبى زۆربەي زانايانە<sup>(۱)</sup>.

### ناخۆشى و سزاي ناۋ گۆر:

ئەندىشە كەردنى خۆشى و ناخۆشى ناۋ گۆر:

زۆربەي زانايان وتويانە: ئىمە بېروامان ھەيە بە سزاي ناۋ گۆر، ھەروەك لە ھەۋال و  
خەبەرەكان ئامارەي بۆ كراۋە، خۋاي گەۋرە چۆن بىھەيۋىت ئاۋا خۆشى يان ناخۆشى بە  
بەندەكە دەدات لە ناۋ گۆر، ئەم پىرۆسەيەش لەبەرچاۋى ئىمە ون و پەنھان بىكات.

وفي صحيح مسلم ٥١ كتاب الجنة ١٧ باب عرض المعقد الميث....، رقم ٢٨٧٠، عن أنس بن مالك.

<sup>(۱)</sup> شرح عبدالسلام على الجوهرة ٢٢٠.



تەنەت ئەگەر مردوو لەناو نئەمشدا دابنریت، ئەوا ئەمە نابیتە ریگر، لەوێ دوو فریشتە بێنە لای و پرسیری لێ بکەن و ئەویش وەلامیان بداتەو، بەبێ ئەوێ نامادەبوان هەستی پێبکەن<sup>(۱)</sup>.

عەقل ناتوانیت پەیی ببات بە چۆنیەتی گەرانەوێ پۆج بۆ ناو جەستە و چۆنیەتی سزا و خۆشی ناو گۆر، چونکە عەقل لەبارەو ئەو دنیا هیچ زنیاری و ئەزمونیکی نییە، پیغەمبەرانیش شتێک ناھێنن کە لەلایەن عەقل و ژیریەو ئەستەم بیت، بەلکو لەوانەوێ شتێک بێنن کە عەقل پێی سەرسام بیت<sup>(۲)</sup>، ئەو هەوالانەوێ کە پیغەمبەران هیناویانە دوو بەشن:

أ- ئەو هەوالانەوێ کە عەقل و فیتەتی سەلامەت و تەندروست شایەتی لەسەر دەدەن.  
ب- ئەو هەوالانەوێ کە عەقل پەییان پێ نابات وەک هەوال و شتە پەنھان و غەیبیەکان.

هەر هەوالێک گومانێ ئەوێ پێرا کە عەقل بە ئەستەمی ئەزانیت و پەتی دەکاتەو، ئەوا لە دوو حالەت دەرناییت:

أ- یان لە نەقل کردن و گواستنەوێ هەوالە کە هەلە هەبە.  
ب- یان عەقلە کە گەندەلە، لەو کاتەدا گومانە کە خەیاڵی و بێ بنەمایە و نرخێ بۆ دانانریت<sup>(۳)</sup>.

زانایان کۆکن لەسەر ئەوێ کە خۆی گەورە جوړیک لە ژیان بۆ مردوو دەگەڕێنیتەو بەو ئەندازەوێ کە خۆش و ناخۆشی بچێژیت، قورئانی پیرۆز و هەوالەکان و شوینەوارەکان گەواھی دەدەن لەم بارەو<sup>(۴)</sup>.

(۱) التذكرة للقرطبي ۱۲۶ و احیاء علوم الدین للغزالي ۱/ ۱۱۹ و ۴/ ۴۸۵.

(۲) شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ۵۷۸.

(۳) الروح ۶۲، لواصع الأنوار البهية ۲ / ۲۱ نقلًا عن الروح.

(۴) شرح المقاصد للتفتازاني ۵/ ۱۱۷.

### چوونی فریشتە بۆ ناو گۆر:

دروستە تەئویلی چوونی فریشتە بۆ ناو گۆر بکەین، بەوەی فریشتە ناگاداری بارودۆخی  
حالی مردووی ناو گۆر، لە دوورەوه فریشتەکان پەیی بێن بە بارودۆخی ناو گۆرەکە،  
بەبێ ئەوەی بچنە ناو گۆرەکە یاخود نزیک بن لە گۆرەکە.

لەبەر ناسکی ئەندامەکانی لاشە فریشتەکان شتێکی دروستە بچیتە ناو گۆر بە  
مردووەکان بگەن بەبێ هەلکەندنی گۆرەکەکان. دروستیشە فریشتە گۆرەکان هەلکەن،  
دواتر خوای گەورە بارودۆخی گۆرەکە بگەرێنیتەوه بۆ هەمان وینە پێشوی، بێ ئەوەی  
دانیشتوانی دنیا پێی بزائن. دروستیشە کە فریشتەکان بچنە ناو گۆرەکانەوه لە چەند  
رێگەو تونیلێکەوه کە مەژۆ پەییان پێ نەبات<sup>(۱)</sup>.

ئێبن قەسیم دەلیت: گەورەترین نەفامی و نەزانی ئەوەیە کە بەدوور بزانی فریشتە زەوی  
و بەرد لەت و پەت بکات، کەچی زەوی و بەرد بۆ فریشتە وەک هەواوە بۆ بەلندە<sup>(۲)</sup>.

### گۆر؛ یان مێرگێکە لە مێرگەکانی بەهەشت یاخود چالێکە لە چالەکانی دۆزەخ:

پێغەمبەر (صلی الله علیه وسلم) دەفرمووت: (انما القبر روضة من رياض الجنة أو حفرة  
من حفر النار) واتە: بەراستی گۆر "یان مێرگێکە لە مێرگەکانی بەهەشت یاخود چالێکە  
لە چالەکانی ئاگری دۆزەخ. ئەم فرمایشتە خۆشی و ناخۆشی ناوگۆر پوون دەکاتەوه.  
هەرۆه پێویستە بزانی کە خۆشی و ناخۆشی ناو گۆر لە هەمان پەرگەزی خۆشی و  
ناخۆشی دنیا نین، خوای گەورە توانای هەیه کە گل و خۆل و بەردەکانی ژێرو زووری  
مردووەکە گەرم بکات بەشیوەیەک کە گەرمتر بێت لە پشکۆی ئاگری دنیا، لەگەڵ  
ئەوەشدا ئەگەر دانیشتوانی دنیا دەست لەو گل و خاک و بەردە بدەن هەست بەو گەرمییە  
نەکەن، بەلکۆ لەوە سەرسامتر ئەوەیە کە دوو پیاو لە تەنیش یەکتی دەنێژین، یەکیکیان

(۱) التذکرۃ ۱۲۶.

(۲) الروح ۷۲.

لە مێرگیك لە مێرگەكانی بەهەشتدا بە ئەوێ تریان لە چالێك لە چالەكانی ئاگردا بە،  
نە گەرمی ئاگرەكە و نە خۆشییەكە هیچ یەكێك لەو دوو مردوو دەراوسییانە بۆ یەكتر  
ناچیت.

جا ئەگەر خۆی گەورە ئەوێ ئاشکرا بکەدایە كە لە عەقڵەكان شاراوێ، ئەوا  
حیکمەتی سپاردنی مرۆف (تکلیف) و برابوون بە شتە پەنھان و غەیبیەکان نەدەما<sup>(١)</sup>.  
هەر کەسێك بە ئەندازەی شیاوی خۆی خۆشی و ناخۆشی ناو گۆڕ دەچیت، جا  
مردوو کە نیتزرایت یاخود نەیتزرایت یاخود درێدەکان خواردیبتیان یان سوتایبت،  
تەنانت ئەگەر مردوو کە بوویتە خۆلەمیش و بە هەوادا بڵاویوویتەو ئەوا خۆشی یاخود  
ناخۆشی بەویتیە شایەنیەتی دەچیت...<sup>(٢)</sup>.

ئەو هەوالانەش کە لە پیغەمبەرەو (صلی اللہ علیہ وسلم) هاتوون لەبارەی دانیشتانندی  
مردوو، چوونە ناویەك و وێك هاتنەوێ پەراسوێکانی و هاووتنەوێ ئەم هاوێلانە، ئەوا  
پیویستە بەبێ زیادەرەوێ و کەمەرەوێ لە مەبەستی پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم)  
تیبگەین.. چونکە بەگشتی سێ قۆناغ هەن، هەر قۆناغێك حوکم و یاسای تایبەت بەخۆی  
هەیە، کە بریتین لەم قۆناغانە:

أ- قۆناغی دنیا و حوکمەکانی لەسەر جەستە، پۆحیش پاشکۆی جەستە لەم  
قۆناغەدا.

ب- قۆناغی ناوگۆڕ و بەرزەخ و حوکمەکانی لەسەر پۆح، جەستەش پاشکۆیەتی لەم  
قۆناغەدا.

پ- قۆناغی هەمیشە و نەپراو، حوکمەکانی پۆح و جەستە بەیەكەو دەگریتەو<sup>(٣)</sup>.

<sup>(١)</sup> شرح العقيدة الطحاوية ٣٨٩-٣٩١، الروح ٦٤-٦٦.

فەرمودە: بەراستی گۆڕ "یان مێرگیكە... تاد: سنن الترمذی، کتاب صفة القيامة، باب القبر  
يقول للمؤمن مرحباً وأهلاً ١٦٧/٧ عن أبي سعيد الخدري وقال: حسن غريب.

<sup>(٢)</sup> الروح ٦٢-٦٣.

<sup>(٣)</sup> هەمان سەرچاو ٦٢-٦٣.

سه‌باره‌ت به‌و مردوو‌ه‌ش که به‌شه‌کانی لاشه‌ی په‌رش و ب‌ل‌او‌بووه به‌ خاك و هه‌وادا...  
 بی‌گومان له قو‌ناغی ناو گۆ‌رو به‌رزه‌خدا پۆ‌ح سزا نه‌خوات و جه‌سته‌ش به‌هه‌مان شیوه‌ وه‌ك  
 پاشكو‌ی پۆ‌ح له‌و قو‌ناغه‌دا سزا ده‌چیژێت، ئینجا شتی‌ك دوور نیه‌ له‌ ده‌سه‌ل‌اتی خ‌وای  
 گه‌وره‌ که‌ په‌یوه‌ندییه‌ك له‌ ن‌یوان پۆ‌ح و به‌شه‌کانی لاشه‌دا دروست ب‌کات هه‌رچه‌ند دوور  
 ب‌ن، نه‌م‌رۆ ئی‌مه‌ ده‌بینین که‌ سه‌دان ئامرازی بی‌ته‌ل (لاس‌ل‌کی) و ب‌ل‌او‌کراوه‌ی پ‌اگه‌یان‌دن  
 ده‌گات به‌ سه‌رجه‌م ناوچه‌ جیا‌وازه‌کانی جیهان له‌یه‌ك چ‌رکه‌دا، کاره‌باش به‌هه‌مان شیوه‌ له‌  
 یه‌ك چ‌رکه‌دا ده‌گاته‌ شو‌ینی زۆ‌ر دوور له‌و ساته‌ی ده‌مام‌کی تایبه‌تی گه‌یه‌نه‌ری کاره‌با  
 ده‌کرێته‌وه‌، جا هه‌لسو‌که‌وت و پ‌فتاری پۆ‌ح زۆ‌ر له‌و نمونه‌ی باس‌کران نامۆ‌و سه‌یرترن.

### حوکمی ب‌روا بوون به‌ ناخۆشی و سزای ناو گۆ‌ر:

که‌سی ب‌ی‌ باوه‌رو لاسار، سزاو ئازاری ناو گۆ‌ر ده‌چیژێت، ئه‌مه‌ش پ‌استیه‌که‌ که‌ ب‌روا  
 پ‌ی‌ بوونی پ‌ی‌وسته‌، ئه‌مه‌ رای زۆ‌ریه‌ی زانایانه<sup>(۱)</sup>.

به‌ل‌گه‌یان ه‌یناوه‌ته‌وه‌ له‌سه‌ر سه‌لمان‌دن‌ی بوونی سزای ناو گۆ‌ر، به‌م به‌ل‌گانه‌ی خواره‌وه‌:

۱- ئه‌م فەرماشته‌ی په‌روه‌ردگار له‌باره‌ی ده‌ست و پ‌یوه‌ند و خانه‌واده و نزیکه‌کانی  
 فیرعه‌ون: ﴿الَّتَارُ يَعْزُبُونَ عَنْهَا عَذَابًا وَعَٰشِيًا﴾ غافر: ۴۶. واته‌: (ئاگری دۆ‌زه‌خه‌،

<sup>(۱)</sup> التذکره‌ للقرطبی ۱۲۴. سه‌یری ئه‌و گ‌ی‌رانه‌وانه‌ ب‌که‌ که‌ له‌م باره‌وه‌ هاتوون له‌م سه‌رچاوه‌دا: شرح  
 أصول الاعتقاد أهل السنة والجماعة ۴۳۶/۵ لاپه‌ره‌کانی دواتر.

ج‌بانی و بل‌خی کو‌ری که‌ له‌ مو‌عته‌زیله‌کانن سزای ناو گۆ‌ریان چه‌سپاندووه‌، به‌ل‌ام پ‌ی‌یان وابووه‌  
 ئی‌مانداران ئه‌و سزایه‌ ناچ‌یژن، به‌ل‌کو ئه‌و سزایه‌یان ته‌نها بۆ ئه‌و که‌سانه‌ چه‌سپاند که‌ بۆ  
 هه‌میشه‌یی له‌ دۆ‌زه‌خل ده‌م‌یننه‌وه‌که‌ی ا. / الروح لابن القیم ۵۸ ولوامع الأنوار البهیه ۲۳/۲  
 نقلا عن الروح.

ئی‌بازیه‌کانیش سزای ناو گۆ‌ریان چه‌سپاندووه‌. / مشارق أنوار العقول ۱۰۵/۲. زه‌یدییه‌کانیش  
 سزای ناو گۆ‌ریان چه‌سپاندووه‌. / المعالم الدینیة ۱۲۳.

به‌یانیان و ئیواران، نیشانیان ده‌دریټ، له "جیهانی به‌رزه‌خدا". واته مه‌به‌ستی پیش  
 رۆژی دوایه. واته "له ناوگۆردا"، به به‌لگهی ئەم فەرماشته: ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا  
 آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾ غافر: ٤٦. واته: (له رۆژی قیامه‌تیش فەرمان ده‌دریټ:  
 ئاده‌ی تاقم و ده‌سته‌ی فیرعمون بجه‌نه ناو نیټش و ئازاری زۆر ناخۆشه‌وه).

٢- ئەم فەرماشته‌ی خوای گه‌وره: ﴿قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا أَتَيْنَاكَ وَاحِدِينَ وَالْحَقِّتَنَا أَتَيْنَاكَ غَافِرًا: ١١.  
 واته: (په‌روه‌ردگارا تۆ ده‌سه‌لالت بی سنوره، دوو جار ئیمه‌ت مراند و دوو جار ئیمه‌ت  
 زیندوو کرده‌وه).

مه‌به‌ست له دوو جار مراندن و دوو جار زیندوو کردنه‌وه لهو ئایه‌ته‌دا بریتیه له: مردنی  
 پیش ناشتن و له گۆرپانی، دواتر زیندوو کردنه‌وه‌ی له‌ناو گۆردا، پاشان مراندنی هه‌ر له‌ناو  
 گۆردا، دوا پارسیارکردنی مونکه‌رو نه‌گیر دواجار زیندوو کردنه‌وه‌ی بۆ لیپرسینه‌وه.  
 ڕاڤه‌کارانی قورثانی پیرۆز ده‌لێن: مه‌به‌ست و ئامانج له باس کردنی دوو جار زیندوو  
 کردنه‌وه ئه‌وه‌یه که دۆزه‌خیه‌کان له ئه‌نجامی ئه‌و دوو جار زیندوو کردنه‌وه‌یه بۆیان ده‌رکه‌وت  
 که زیندوو کردنه‌وه له توانای خوای گه‌وره‌دایه، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌ش ده‌لێن: داغمانا به  
 تاوانه‌کامان، واته ئه‌و تاوانانه‌ی که به‌ره‌می نکۆڵی کردمان بوو له زیندوو بوونه‌وه،  
 فەرماشته‌که باسی زیندوو کردنه‌وه‌ی نه‌کردوه له دوونیا‌دا، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که له دنیا‌دا  
 زیندوو بوون دانیان نه‌ده‌نا به تاوانه‌کانیاندا.

هه‌ندیکیش بۆ ئه‌وه چوون که مه‌به‌ست له دوو جار مراندنه‌کان ئه‌وه‌یه که باسکران،  
 هه‌روه‌ها دوو جار زیندوو کردنه‌وه‌کان یه‌که‌میان بریتیه له زیندوو کردنه‌وه له دنیا‌دا و  
 یه‌کیکی تریشیان له گۆردا، مه‌به‌ستیشیان له‌م ته‌فسیره‌دا باس کردنی شته‌کانی ڕابردوه،  
 سه‌باره‌ت به زیندوو کردنه‌وه‌و ژیا‌نی سییه‌میش مه‌به‌ستم له‌وه‌یه که تیا‌یدا کۆده‌کرێنه‌وه  
 بۆ لیپرسینه‌وه، پتویست ناکات لی‌ره‌دا باسی بکه‌ین.

- به‌پیتی هەر دوو ڕاقه و لیكدانه‌وه‌كه زیندوو كردنه‌وه له گۆردا سه‌لمینرا<sup>(۱)</sup>.
- خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا﴾ طه: ۱۲۴. واته: (ئه‌وه‌یش ڕوو وهریگێڕیت له به‌رنامه‌و ئایینی من و پشتی تی بکات، بێگومان بۆ ئه‌و جو‌ره كه‌سانه ژیا‌نیکی ترش و تال و ناخۆش پیش دیت).
- ئه‌بو سعید خودری و عه‌بدو‌ل‌لای کوری مه‌سعود وتویانه: سزادانی ترش و تال و ناخۆش (ضَنْكًا) مه‌به‌ست لێی سزای ناو گۆره.
- ۴- خوای پایه‌به‌رز ده‌فه‌رموویت: ﴿فَذَرَهُمْ حَتَّى يُلْقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ﴾ الطور: ۴۷. واته: (بێگومان بۆ ئه‌وانه‌ی كه‌ سته‌میان کردووه سزای تریش هه‌یه بێجگه له‌وه‌ی جار‌جار بۆیان پیش دیت).
- وتراوه مه‌به‌ست له‌و سزایه، سزای ناو گۆره، چونکه خوای گه‌وره پێشتر ئایه‌تیکی تری له‌دوای ئه‌م فه‌رمایشته‌دا هه‌یناوه، ده‌فه‌رموویت: ﴿فَذَرَهُمْ حَتَّى يُلْقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ﴾ الطور: ۴۵. واته: (وازیان لێ به‌ینه هه‌تا به‌و ڕۆژه ده‌گه‌ن كه‌ تیا‌ده‌چن و لال و پال ده‌که‌ون). ئه‌م ڕۆژه‌ش کۆتا ڕۆژه له‌ دنیادا، ئه‌مه‌ش ئاماژه‌یه بۆ ئه‌وه‌ی كه‌ ئه‌و سزایه‌ی تیا‌یدان بریتیه له‌ سزای گۆره.
- ۵- خوای مه‌زن ده‌فه‌رموویت: ﴿أَلْهَنَكُمْ التَّكَاثُرُ﴾ حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ﴿۱۳﴾ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿۱۴﴾ التكاثر: ۱-۳. واته: ("خه‌لکینه!!" هه‌له‌په‌کردن و پیش برکیتان بۆ زۆر کردنی "مال و مندال و سامان و کۆشک و ته‌لار و... هتد" ئیوه‌ی سه‌رگه‌رم و سه‌رگه‌ردان و بێ ئاگا کردووه له‌ خواناسی و دینداری. تا ئه‌و کاته‌ی كه‌ ده‌مرن و ده‌برینه گۆرستان. وازی‌ن له‌مه‌ودوا ده‌زانن).

<sup>(۱)</sup> المواقف و شرحه للجرجاني ۳۱۸/۸، بروانه: المقاصد و شرحه للتفتازاني ۱۱۲/۵-۱۱۳ والمالعات الدينية ۱۲۳.

۶- پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) فرمود: (انهم يعذبون عذاباً تسمعه البهائم كلها) واته: مردوان له گورہ کانیاندا سزای نهونده سهخته دهرین، گیانله بهرو ناژله کان گوئیستی تاهو نالہ بیان دہن.

۷- فەرمووده‌ی به‌رائی کوپری عازب و نه‌نەسی کوپری مالیك، كه وه‌ك به‌لگه‌ له‌سه‌ر پرسیارو وه‌لامی ناوگۆڤ خراهنه‌پوو<sup>(۱)</sup>.

جه‌هم، موعته‌زیله‌كان، ضراری کوپری عمرو<sup>(۲)</sup>، بیشری مرسی<sup>(۳)</sup>، نكۆلیان كردوو له‌ بوونی سزای ناو گۆڤ.

**زیندوو بوونووهو (ههستانووهی جهستی) دووباره ژیانوو**

## بینا سے کہی:

زیندوو بوونه وه (البعث): بریتیییه له وهی که خوای گه وهه مردووه کان له گۆره کانیاندا  
زیندوو بکاته وه، به وهی به شه په سه نه کانی جهسته ی کۆبکاته وه و پۆحه که ی بۆ  
بگه رنننه وه.

ههروه‌ها دووباره ژيانه‌وه (النشور): هاومانای زیندوو بوونه‌وه‌یه، ده‌وتریت: (نشر المیت): ته‌گهر دوا‌ی مردن دووباره زیندوو بووه‌وه ژیا. (أنشره الله) واته: خوا‌ی گه‌وره ژياندی<sup>(۱)</sup>.

(١) التذكرة للقرطبي ١١٣-١١٤ و ١٣٣، الروح ٥٣-٥٤، لوامع الأنوار البهية ٥/٢ و ١٣-١٤. فرموده‌ای: مردوان له گۆره‌کانیاندا سزای شه‌نده سه‌خته ده‌دین... تاد: صحیح البخاری ٨٠ کتاب الدعوات ٣٧ باب التعوذ من عذاب القبر، رقم ٦٣٦٦، بهذا اللفظ عن عائشة (رضی الله عنها).

وفي صحيح مسلم ٥ كتاب المساجد ٢٤ باب إستحباب التعوذ من عذاب القبر، رقم ٥٨٦ عن عائشة (رضي الله عنها).

(٢) الإبانة للاشعري ٢٤٧ و بهرپرچی داوہ تہوہ. و لہ: المواقف ٣١٧/٨ ہاتوہ: نہمہ بۆجوونی زۆریہی پاشینہکانی موعتہزلیہیہ. و لہ: التمهيد للامشي ١٢٠ والمقاصد وشرحه للفتاوي ١١٣/٥ ہاتوہ: نہمہ بۆجوونی ہەندێک لہ موعتہزلیہ کانہ.

(۳) المواقف ۳۱۷/۸. نکتہ کردنه که می "ضرار" له: کشف المراد ۴۵۲ هاتوه.

**راجیایی لہسر زیندوو بوونہوہ، حوکنی برہا بوون پیئی:**

راجايي هديه لہبارہی زیندو بوونہوہ، بہشیوہ کی گشتی بۆ سہر دوو بۆچوون  
دابهش بوون:

**یه که م:** سروشتگه راکان (الطبیعیون) نکۆلیان لی کردووه <sup>(۲)</sup>، بۆ ئه وه چوون که مرۆڤ—  
تهنها ئه وه په یکه ره یه که به ره هسته و وینه و نه دمه کانی له ناو نه چن و جاریکی تر

(<sup>١</sup>) لوامع الأنوار البهية ١٥٧/٢-١٥٨.

(۲) قورئانی پیرۆز بیروباوه‌ری رۆژگار په‌رسته‌کان و سروشت‌گه‌راکانی باس کردووه، که خۆی ده‌بینیته‌وه له نکۆلی کردن له بوونی لپه‌رسینه‌وه به‌هه‌شت و دۆزه‌خ، له‌باره‌وه فەرموویه‌تی: ﴿وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُم بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ﴾ المجاثیه: ۲۴. واته: (خوانه‌ناسان ده‌یانوت: ژیان ته‌نها ئه‌م ژیا‌نی دنیایه‌یه، ده‌مرین و ده‌ژین به‌نۆره، هه‌ر رۆژگار و زه‌مانه کاریگه‌رن تیا‌مانداو ده‌مان مریتن و هه‌چی تر! جا ئه‌وانه و نه‌بیته‌ له‌سه‌ر بنچینه‌ی هه‌یج جۆره زانستی و زانیاریه‌که ئه‌وه بلتین ته‌نها پشت به‌گومان و دوودلی ده‌به‌ستن).

ناوبراوان پیتیان وایه هه‌موو ئایینه‌کان پوچه‌ل و بێ بنه‌مان، ئایینیان خستۆته‌ خانه‌ی خه‌یاله‌وه، به‌م پیتیه‌ش ئه‌و ده‌ره‌نجامانه که‌له‌که‌ ده‌بن:

۱- نكۆليان كرد لهوهی كه مرۆڤ پزدارترین بوونههر بیټ، بهلكو پیتیان وابوو كه كه مئرو بێ نرخره له ئاژهلهكان و لهوان فیتیهت نزمتره. ئهو پیشهسازیهش كه مرۆڤ پیتی دهنازیت، ئهوا لهپیتگی لاسایی کردنهوهی ئاژهلهكاندا بهدهستی هیئاوه، جا کرداری چینی له جالجالۆكه وهگرتهوه و کرداری دروستکردن و بیناکردنی له ههنگ وهگرتهوه له میروو فیروی پاشهکمووت کردن و له بالندهی بول بول فیروی موسیقا و ئاواز بووه....

نکولیشیان کردوو له وهی نوممتهی پیغه مبهەر محمد (صلی الله علیه وسلم) پیزدارترین و گه وره ترین نوممته بیت، چونکه پییان وابوو نوممتهی محمد (صلی الله علیه وسلم) هیچ جیاوازی و تاسمه ندیه کی زیارتی نیه له نوممه ته کانی تر.

۲- نكۆليان كردوو لهوهی مرۆڤ له پۆزی دوایدا زیندوو بێتهوه بۆ لیپرسینهوه لهسهر شهو شتانهی کردووانه له دونیادا.

۳- به پیوستیان زانیوه که شرح و دهسپاکی و راستگویی لابریتی و نه میثیت، ههروهها ناین بتاشریت له جیاوازی کردن له نیوان حهلال و ههرام. (أیقوری رۆژگار په‌رست) ده‌لێت: نه‌گهر نه‌مه حالی مروؤ بیت که په‌خنه وه موکورتی ده‌گریته گیانداران، نه‌وا پیوستر نه‌ویه که مروؤ خوی له خو بایی نه‌بیت و هه‌له‌خه‌له‌تیت به‌وی له رۆژی دوایدا یاداشت و سزا هه‌یه، به‌مه‌ش



زیندوو نابیتته‌وه<sup>(۱)</sup>. مرۆڤه‌کان به‌چاوی خۆشیان مردوویکیان نه‌بینیوه که زیندوو کرایتته‌وه تا باسی بارودۆخی دواي مردنیان بۆ بگێڕیتته‌وه.

🔴🔴🔴: فه‌یله‌سوف و دانا و خاوه‌ن ئایینه‌کان (الحکماء والملیون) برۆایان به زیندوو بوونه‌وه هه‌بووه<sup>(۲)</sup>.

ئین قه‌یمی جه‌وزی ده‌لیت: موسلمانان و جوله‌که و نه‌صرانیه‌کان کۆکن له‌سه‌ر زیندوو بوونه‌وه‌ی جه‌سته‌یی له‌ پڕۆژی دوایدا<sup>(۳)</sup>.

هه‌روه‌ها جه‌لالی ده‌وانی ده‌لیت: باوه‌ر بوون به زیندوو بوونه‌وه‌ی جه‌سته‌یی پتویست و فه‌رزه، هه‌ر که‌سێک نکۆلی لی بکات به کافرو بی باوه‌ر داده‌نریت، جا ئه‌مه شتیکی راست و بی پیچ و په‌نایه به یه‌که‌ده‌نگی هه‌لگرانی هه‌ر سی ئایینه‌که (واته: موسلمان و جوله‌که و نه‌صرانیه‌کان) و قورئانی پیرۆز له‌ چه‌ند شوینی جیا جیا شایه‌تی له‌سه‌ر ئه‌و راستیه‌ی داوه که ته‌ئویل هه‌لناگریت<sup>(۴)</sup>.

به‌شیوه‌یه‌ک قورئانی پیرۆز په‌یمانی سزای به‌ئیش و ئازاری داوه به‌وانه‌ی نکۆلی ئه‌که‌ن له زیندوو بوونه‌وه، هه‌روه‌ها نکۆلی ئه‌که‌ن له‌ بوونی پڕۆژی دوا‌یی، خواي پایه‌به‌رز ده‌فه‌رموویت: ﴿وَإِنْ تَعَجَبْتَ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَءِذَا كُنَّا تُرَابًا أَلَمْ نَأْتِ مِنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّهُمْ وَأُولَٰئِكَ الْأَغْلُلُ فِيْ أَعْنَاقِهِمْ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيْهَا خَالِدُونَ﴾ الرعد: ۵. واته: (خۆ ته‌گه‌ر تو به‌شتیك سه‌رسام بیت و پیت سه‌یر بیت، ئه‌وه قسه‌ی بی

به‌شه خۆشه‌کانی ژیا‌نی دنیا له‌خۆی قه‌ده‌غه بکات و ده‌روونی به‌ند بکات به‌ به‌ندوباره‌کانی هه‌لال و هه‌رام و شیاو نه‌شیاو و شه‌رم و راستگویی و ده‌ستپاکی و شته دانراوه‌کانی تریش که خه‌لکی به‌نه‌زانی پی‌یه‌وه پابه‌ند کراون که‌چی نا‌وه‌ل و گیانه‌به‌ریک پێی پابه‌ند نه‌کراوه.

سه‌یری ئه‌م سه‌رچاوه‌یه بکه: مقدمة الشيخ محمد عبده لرسالة إبطال مذهب الدهريين للسيد جمال الدين الأفغاني، وذلك في كتاب (خاطرات جمال الدين الأفغاني الحسيني ۲۸۹ - ۲۹۲).

<sup>(۱)</sup> المقاصد وشرحه للتفتازاني ۸۸/۵-۸۹.

<sup>(۲)</sup> المقاصد وشرحه للتفتازاني ۸۸/۵-۸۹.

<sup>(۳)</sup> الروح الابن القيم ۵۲ ولوامع الأنوار البهية ۲/۲۵۷ نقلاً عنه.

<sup>(۴)</sup> شرح العقائد العضدية للدواني ۲/۲۴۷، الكلنبوي عيله، ولوامع الأنوار البهية ۲/۱۵۸ نقلاً عنه.

باوه‌پان جیگهی سه‌رسامیه که ده‌لێن: ئایا کاتیک بووینه‌وه به خاک و خۆل، سه‌ر له‌ نوێ زیندوو ده‌کرێنه‌وه‌و دروست ده‌بینه‌وه؟ ئا نه‌وانه‌ن که بێباوه‌ر بوون به‌ په‌روه‌ردگاریان، ئا نه‌وانه‌ زنجیره‌کان له‌ گه‌ردنیاندا و نیشه‌جێی ناو ناگری دۆزه‌خن و هه‌میشه‌ ده‌بی تیایدا بمێنه‌وه).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنُكَرِبُونَ﴾ المؤمنون: ۷۴.<sup>(۱)</sup> واته: (به‌راستی نه‌وانه‌ی برپا ناهێتن به‌ قیامه‌ت و وێل و لاده‌رن له‌ رێگه‌و رێبازی راست).

به‌لام له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا نه‌وا هه‌لگرانی بۆچوونی دووهم رایان جیاوازه‌ له‌ چۆنیه‌تی زیندوو بوونه‌وه، له‌مباروه‌ش بۆ سی‌ را دابه‌ش بوون:

یه‌که‌م: زیندوو بوونه‌وه‌ ته‌نها به‌شێوه‌یه‌کی رۆحیه، نه‌مه‌ رای فه‌یله‌سوفه‌کانه، چونکه‌ لاشه‌ و جه‌سته‌ به‌ وێنه‌و نه‌ندامه‌کانیه‌وه‌ له‌ناو نه‌چیت و دووباره‌ ناهێته‌وه‌ بوون، نه‌فسیش کرۆک (جوهر) یکی پروته‌ هه‌ر ده‌می‌نیت و له‌ناو ناچیت، له‌دوای جیا‌بوونه‌وه‌ی له‌ جه‌سته‌ ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ جیهانی په‌تی و پروت که‌ داده‌مالێت له‌و شتانه‌ی پێیه‌وه‌ په‌یوه‌ست ده‌بن.

دووهم: زیندوو بوونه‌وه‌ ته‌نها جه‌سته‌یه، نه‌مه‌ رای زۆریه‌ی موسلمانانه، چونکه‌ رۆح به‌ جه‌سته‌دا نه‌پروات وه‌ک چۆن ناگر به‌ خه‌لۆز و ئاو به‌ناو گۆلدا دیت و ده‌پروات. سی‌یه‌م: زیندوو بوونه‌وه‌ به‌ رۆح و جه‌سته‌یه‌ به‌یه‌که‌وه، نه‌مه‌ رای غه‌زالی و حلیمی و راغب و نه‌بو زید و دبوسی و رای زۆریک له‌ صۆفی و شیعه‌ و که‌رامیه‌کان و زۆریه‌ی نه‌صرانیه‌کان و هه‌لگرانی بیروکه‌ی گیانگۆرکی (تناسخ)یه‌کانه.<sup>(۲)</sup>

<sup>(۱)</sup> سه‌یری شه‌م ئایه‌تانه‌ش بکه: النحل ۶۰، الاسراء ۴۹ - ۵۱، مریم ۶۶ - ۶۸، الحج ۵ - ۶ المؤمنون ۸۱ - ۸۳، النمل ۴ - ۵ و ۶۶-۶۷، الجاثیه ۲۴، التغابن ۷.

<sup>(۲)</sup> شرح المقاصد للتفتازانی ۲/۲۱۱، هه‌روه‌ها دواتر باسی کردووه‌ که: ئیمامی رازی ده‌لێت: جیاوازیه‌که‌ نه‌وه‌یه: که‌ موسلمانان ده‌لێن رۆحه‌کان به‌دیته‌نراون و له‌دوای مردن له‌ جیهانی رۆژی داویدا ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ ناو لاشه‌کان، به‌لام نه‌وانه‌ی برپایان به‌ بیروکه‌ی گیانگۆرکی (تناسخ)

### به‌لگه‌کانی زیندوو بوونه‌وه:

هه‌لگرانی راستی به‌لگه‌ی نه‌قلی و عه‌قلیان هه‌ناوه‌ته له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که زیندوو بوونه‌وه‌ی جه‌سته‌یی راسته، نمونه له به‌لگه‌ی نه‌قلیه‌کان:

#### ۱- له قورئانی پیرۆز، ئهم فهرمايشتانه‌ی خوای گه‌وره:

أ- خوای بى وینه ده‌فهرمووێت: ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ بَلَى وَعَدًّا عَلَيْهِ حَقًّا﴾ النحل: ۳۸. واته: (بى باوه‌پان سویندیان ده‌خواردو جه‌ختیان ده‌کرده‌وه له‌سه‌ر سوینده‌که‌یان و ده‌یانوت: ئه‌وه‌ی بمریت خوا زیندووێ ناکاته‌وه! نه‌خیر، زیندووێ ده‌کاته‌وه، ئه‌وه به‌لینیکى راست و دروستى خوايه و لى پاشگه‌ز نایسته‌وه).

ب- خوای زانا و خاوه‌ن توانا ده‌فهرمووێت: ﴿قُلْ بَلَى وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ﴾ التغابن: ۷. واته: (پێیان بلێ: وا نییه، سویند به‌ په‌روه‌ردگارم، به‌راستى هه‌ر زیندوو ده‌کرینه‌وه).

پ- خوای مه‌زن ده‌فهرمووێت: ﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ تُبْعَثُونَ﴾ المؤمنون: ۱۶. واته: (پاشان ده‌بیت له‌ پۆژى قیامه‌تا زیندوو بکرینه‌وه).

ت- خوای پایه‌به‌رز ده‌فهرمووێت: ﴿فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَى رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ﴾ یس: ۵۱. واته: (هه‌موویان له‌ گۆره‌کانیان له‌ توتى خاکه‌وه به‌په‌له‌ دینه‌ ده‌ره‌وه بو لای په‌روه‌ردگاریان).

هه‌یه: تێپوانینیان وایه که پۆج له‌ میژینه و بى سه‌ره‌تایه و هه‌ر له‌و ژيانه‌ی دونیادا ده‌گه‌رێته‌وه بو ناو لاشه‌که‌ی تر و بیرۆکه‌ی ناوبراو برۆی به‌ پۆژى دواى و به‌هه‌شت و دۆزه‌خ نییه... جا هه‌لگرانی ئهم بیرۆکه‌یه به‌کافرو بى باوه‌ر داده‌نرێن له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نکۆلى نه‌که‌ن له‌ بوونی قیامه‌ت و به‌هه‌شت و دۆزه‌خ و نه‌صرانیه‌کانیش به‌هه‌مان شتیه به‌کافر داده‌نرێن، چونکه‌ برۆیان به‌ بیروباوه‌ری سیکۆچکه‌ی (تثلث) هه‌یه. سه‌یری ئه‌مه‌ش بکه: المواقف و شرحه‌ للسیّد شریف ۲۹۷/۸.

ج- خوی تاك و پاك ده فهرموویت: ﴿فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾

الاسراء: ۵۱. واته: (ده لئین: دهی باشه، کی زیندوو مان ده کاته وه؟ بلی: نه و زاتهی

که یه کهم جار به دیهیناون).

چ- خوی بی هاوهل و هاوبهش ده فهرموویت: ﴿كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًا

(چون دروستی کردوون له سه رتاوه، له ناینده شدا ههر بو لای نه و ده گه پینه وه).

ح- خوی بالادهست و خاوهن شکو ده فهرموویت: ﴿كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًا

عَلَيْنَا﴾ الانبياء: ۱۰۴. واته: (ههروهك چون له سه رتاوه دروستمان کرد، وهك نه و سای

خوی لیده کهینه وه، جا نه وه په یمان و به لئینی نیمه یه).

خ- خوی گه وره ده فهرموویت: ﴿فَآخِيزْنَا بِهِنَّ الْأَرْضَ بِعَدَمِ مَوْتِهِنَّ كَذَلِكَ النُّشُورُ﴾ فاطر: ۹.

واته: (ئینجا نه و زهویه مان پی زیندوو کرده وه دواي نه وهی که مردبوو، زیندوو

کردنه وهی نیوهش ههر بهو شیویه ده بیت).

ز- خوی خاوهن ویست و توانست ده فهرموویت: ﴿وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ. قَالَ مَنْ

يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ یس: ۷۸ - ۷۹. <sup>(۱)</sup>

واته: (وتی: کی نه و نیسکانه زیندوو ده کاته وه له کاتی کدا که رزیو و پرتوکاون؟!.

پیشان بلی: نه و زاتهی که یه کهم جار دروستی کردووه، ههر نه ویش زیندووی

ده کاته وه).

عیزی کوری عه بدوسسه لام ده لئیت: - خوی گه وره یه کهم جار دروست کردنی

جهسته ی وهك به لگه هیئاوه ته وه له سه ر دووباره زیندوو کردنه وه، چونکه هه موو

که سیکی خاوهن عه قل و ژیری نه وه ده زانیت که نه و زاتهی توانای به دیهینانی

جهسته کانی هه بووه له یه کهم جاردا نه و تواناشی هه یه، پارچه بلاوه کانی جهسته کان

<sup>(۱)</sup> لوامع الأنوار البهية ۱۵۷/۲-۱۵۹.

کۆبکاته‌وه‌و، دووباره‌ دروستیان بکاته‌وه‌، چونکه‌ شه‌گهر نه‌توانی دووباره‌ دروستیان بکاته‌وه‌، شه‌وا پێویست بوو له‌ یه‌که‌م جاردا ده‌سته‌وه‌سان بوايه‌ له‌ ئاست به‌دهیته‌نایان.

هه‌روه‌ها کرداری به‌دهیته‌نان، پێویستی به‌ توانای به‌دهیته‌نه‌ر نه‌ده‌بوو به‌سه‌ر به‌دهیته‌نراواندا و پێویستی به‌وه‌ نه‌ده‌کرد که‌ زانا بیته‌ به‌هه‌موو زانیارییه‌ وردو درشت و تیروته‌سه‌له‌کان، خوای گه‌وره‌ راسته‌وخۆ شه‌م فه‌رمایشته‌ی له‌دوای شه‌م باسه‌ی خستوه‌ته‌پروو: ﴿وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ﴾ یس: ۷۹. واته‌: (شه‌و به‌هه‌موو دروستکراویک زانا و ناگایه‌). جا خوای گه‌وره‌ ناگادارو زانییه‌ به‌ هه‌موو شته‌کانی به‌دهیته‌نان و دروستکردنی یه‌که‌م هه‌ر له‌ به‌شه‌کان و ماده‌ده‌کان و وینه‌کان، به‌هه‌مان شیوه‌ سه‌باره‌ت به‌هی دووه‌میش زانییه‌، جا ماده‌م خوای گه‌وره‌ خاوه‌نی زانستی ته‌واوه‌، توانای کامله‌، چۆن زیندوو کردنه‌وه‌ی ئیسیکی پرتوکاو پزیوی له‌سه‌ر گران ده‌بیته‌؟.

دواتر خوای گه‌وره‌ جه‌ختی له‌سه‌ر پرۆسه‌ی زیندوو کردنه‌وه‌ کردۆته‌وه‌، به‌وه‌ی به‌لگه‌ی به‌ شتیکی زۆر گه‌وره‌و مه‌زنی هه‌یناوه‌ته‌وه‌ له‌سه‌ر شتیکی بچوک و ئاسانه‌تر، چونکه‌ هه‌ر که‌سیکی ژیر ده‌زانیت که‌ زاتیک ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر شتیکی گه‌وره‌دا ب‌روات شه‌وا به‌سه‌ر شتی له‌ویش بچوکتردا زۆر به‌ئاسانه‌تر ده‌روات: ﴿أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ﴾ یس: ۸۱.<sup>(۱)</sup> واته‌: (ئایا شه‌و زاته‌ی که‌ ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردوه‌ ناتوانیت دووباره‌ وه‌ک خۆیان دروستیان بکاته‌وه‌؟! به‌ئێ "زۆر چاک ده‌توانیت"، چونکه‌ شه‌و زاته‌ له‌ دروستکردن و داهه‌ینانیدا به‌توانا و زانییه‌).

ک- فه‌رمان و پێگه‌یه‌کان (الأوامر والنواهي) له‌ قورئانی پیرۆزدا زۆرن:

<sup>(۱)</sup> شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ۵۹۴-۵۹۵. و نهاية الإقدام ۶۸ وعقائد الإمامية ۱۲۶.

نونه‌ی ئه‌و فه‌رمانانه: خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَأَقِمْوْا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ البقرة: ۴۳ و ۸۳ و ۱۱۰. واته: (نویژه‌کانتان به چاکی نه‌نجام بدهن به دروشمه‌کانیه‌وه زه‌کاتیش بدهن).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ﴾ الحج: ۷۸. واته: (هه‌روه‌ها به‌رده‌وام بن له‌خه‌بات و جیهاد و هه‌ول و کۆشش له‌پیناوی خوادا به‌و شیوه‌یه‌ی شایسته‌یه‌تی). ...تاد.

نونه‌ی ریگریه‌کان (نه‌ی): ﴿وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا﴾ الحجرات: ۱۲. واته: (له‌پاش مله‌باس و ناوی یه‌کتر به‌خرابه‌مه‌به‌ن).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْحَقُّرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ﴾ المائدة: ۹۰. واته: (دلتیان که‌عه‌ره‌ق و قومارو گوشتی مال‌اتی سه‌رپراو بۆ‌غه‌یری خوا له‌و شوینانه‌ی که‌خه‌لک به‌پیرۆزی داناوه‌نه‌ک ئیسلام، بۆرج و حه‌لāl و حه‌رام زانین به‌هۆی هه‌لدانی زاره‌وه‌نه‌مانه‌هه‌ر پیسن و له‌کارو کرده‌وه‌ی شه‌یتان، که‌واته‌نیوه‌ش خۆتانی لى‌دوور بگرن و خۆتانی لى‌بیارێزن).

موسلمان له‌ئاست ئه‌م حوکم و بریارانه‌دا سه‌رپشک نییه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ﴾ الأحزاب: ۳۶. واته: (بۆ‌هیچ پیاو و ئافه‌ره‌تیکی موسلمان دروست نیه، کاتیک خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بریاری شتیک بدهن، نه‌وان سه‌رپشک بن له‌نه‌نجامدانی ئه‌و کاره‌دا).

خوای گه‌وره هه‌ره‌شه‌ی کردووه له‌خه‌لکی له‌وه‌ی فه‌رمان و ریگریه‌کان بشکێنن، له‌وباره‌وه‌ فه‌رموویه‌تی: ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ النور: ۶۳. واته: (ده‌با نه‌وانه‌ی سه‌رپیچی له‌فه‌رمانی خوا ده‌که‌ن بترسن له‌وه‌ی که‌تووشی تاقی کردنه‌وه‌یه‌کی سه‌خت یان تووشی سزایه‌کی به‌ئیش بن).

به‌پیتی ئه‌و فه‌رمان و ریگریانه‌ی که‌خرانه‌پوو و نه‌وه‌ش باس کرا که‌موسلمان له‌ئاستیدا سه‌رپشک نییه و هه‌ره‌شه‌ش کراوه‌له‌وه‌ی سه‌رپیچی ده‌کات، نه‌وا بیگومان

شتیکی پێویسته که سزای جه‌سته‌یی تاوان‌باره سه‌رپێچیکاره‌کان بدریت و پاداشت و خوشی پێشکەش به باوه‌رداران بکرت، جا داد‌گه‌ری و حکمه‌ت و دانایی و پیرۆزییه ته‌واو و کامله‌که‌ی خوا‌ی گه‌وره هه‌ر نه‌مه ده‌خوازیت.

خوا‌ی مه‌زن ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَنْ يَرْغَبْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ﴾ سبأ: ۱۲. واته: (جا نه‌وه‌ی له‌ فه‌رمانی ئیمه ده‌ربجیت سزای دۆزه‌خی پێ ده‌چیزین).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا وَكَوَاعِبَ أَزْوَاجًا وَأَنْسَاءَ دِهَاقًا﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَابًا ﴿جَزَاءً مِنْ رَبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا﴾ النبأ: ۳۱-۳۶. واته: (به‌راستی بۆ خواناسان و پارێزکاران سه‌رفرازی و خوشی و شادی و کامه‌رانی فراوان ئاماده‌یه. چنده‌ها باخچه‌ی جوان و جۆری تری. "له‌و جیگه و پێگه خوشانه‌دا هاوسه‌رو هاوده‌می" ئافه‌ره‌تانی سینه جوان و "دیمه‌ن جوان" هاوته‌مه‌ن ئاماده‌یه. له‌گه‌ڵ کاسه‌ی پر له‌ شه‌رابی تایبه‌تیدا. له‌و به‌هه‌شته‌دا هیچ جۆره قسه‌یه‌کی پر و پوچ و درۆ ده‌له‌سه‌یه‌ک نابیستن. نه‌مه‌ش هه‌موو پاداشتی که له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارته‌وه "نه‌ی ئیماندار"، به‌خششی که به‌ حیساییکی ورد ده‌به‌خشریت "به‌ به‌خته‌وه‌ران").

جا شتیکی پوونه که ته‌نها هه‌ره‌شه و ترساندنێکی پرووت نییه، به‌لکو نه‌وه ده‌سه‌لێنیت که زیندوو بوونه‌وه شتیکی پێویسته، هیچ شتیکی تر نییه که به‌هۆیه‌وه هه‌ر که‌سیک خۆی بدزیته‌وه له‌ بڕوا پێبوونی.

## ۲- له‌ فه‌رمووده‌ی به‌رپێرو به‌پێزدا:

أ- له‌ سه‌حیحی بوخاریدا: له‌ ئین عه‌بباسه‌وه (خوا‌ی لێی رازی بیت) هاتوه، ده‌لێت: گوێیستی پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) بووم که وتاری ده‌دا له‌سه‌ر دوانگه و ده‌یفه‌رموو: (انکم ملاقر الله حُفَاةَ عِراةٍ غُرْلًا) واته: له‌ پۆزی قیامه‌تدا به‌پیتی په‌تی و پرووت و قووتی و خه‌ته‌نه نه‌کراوی ده‌گه‌رێنه‌وه لای خوا.

هه‌روه‌ها له‌ سه‌حیحی موسلیمدا هاتوه: ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) هه‌لسا وتاریکی دا تیایدا ئامۆژگاری کردین و دواتر فه‌رموو: (یا أيها

الناس انکم تُخشرون الى الله حُفَاة عِراة غُرْلًا) واته: نهی خه لکینه له رۆژی قیامه تدا به پیتی په تی و رووت و قووتی و خه ته نه نه کراوی هه شر ده کرین. ﴿کَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًّا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ﴾ الانبیاء: ۱۰۴. (۱) واته: (ههروهه کچون له سه ره تاوه دروستمان کرد، وهه که نه وسای خوئی لیده کهینه وهه، جا نه وهه په یمان و به لینی نیمه یه، بیگومان نیمه نه وهه کاره نه نجام ده دهین).

ب- نین عه بیاس (خوای لی رازی بیت) ده لیت: (عاصی کوری وائل) هاته لای پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) و نیسکیکی به ده ست بوو، نیسکه که ی شکاند و وتی: نهی موحه ممد، خوای گه وهه نه وهه نیسکه زیندوو ده کاته وهه دوا ی نه وهی پرتوکا وهه رزیوه؟ فهرمووی: (نعم، یبعث الله هذا، ثم یمیتک، ثم یحییک، ثم یدخلک نار جهنم) واته: به لی، نه مه زیندوو ده کاته وهه توش ده مریتیتو پاشان زیندووت ده کاته وهه، دواتر ده تخاته ناو ناگری دۆزه خه وهه. له دوا ی نه مه چه ند نایه تیکی کۆتایی سوپه تی (یس) دابه زین: ﴿أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ۝۷۷ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ، قَالَ مَنْ يُعْطِي الْعِظَمَ وَهِيَ رَمِيمٌ ۝۷۸ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ۝۷۹ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِتُّمُ تَرْجَوْنَ ۝۸۰ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ۝۸۱ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَن يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۝۸۲ فَسُبْحَانَ الَّذِي يَدُورُ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝۸۳﴾ واته: (نایا ئاده میزاد سه رنجی نه داوه که: نیمه بیگومان

(۱) لوامع الأنوار ۱۵۹/۲.

فهرمووده ی: له رۆژی قیامه تدا ده گه رینه وهه لای خوا... تاد: صحیح البخاری ۸۱ کتاب الرقائق ۴۵ باب کیف الحشر، رقم ۶۵۲۵.

فهرمووده ی: نهی خه لکینه له رۆژی قیامه تدا زیندوو ده کاته وهه... تاد: صحیح مسلم ۵۱ کتاب الجنة وصفة نعيمها، ۱۴ بیان فناء الدنيا و بیان الحشر رقم ۲۸۶۰ (۵۸).



دروستمان کردوو له نوتفەیهک، کهچی خیرا بوو ته دوژمنیکی ناشکرا و دژایه تیمان دهکات؟! نمونەى لاوازی و بى دەسلاتی بۆ ئیمە هیناو ته وهو به دیهینانی خۆی له بیر کردوو، دهیوت: کى ئەم ئیسکانه زیندوو دهکاته وه له کاتیکدا پزێوو و پرتوکاون؟! پێیان بلێ: ئەو زاتەى که یهکه مجار دروستى کرد، هەر ئەویش زیندوو دهکاته وه، ئەو به هه موو دروستکراویک زانا و ئاگایه. ئەو زاتەى که له درهختى سهوز ناگرتان بۆ بهدى دههینیت، ئیتر ئیوه دایده گیرسینن. ئایا ئەو زاتەى که ئاسمانهکان و زهوى دروستکردوو ناتوانیت دووباره وهك خۆیان دروست بکاته وه؟! بهلێ "زۆر چاک دهتوانیت"، چونکه ئەو زاته له دروستکردن و داهێناندا به توانا و زانایه. بێگومان هەر کاتیک فەرمانى خودا دهچوو، ویستی شتیك جیبه جى بکات و بیهینیتته دى، پێى دهلێت ببه، ئەویش دهستبه جى و بى دواکهوتن پێش دیت و ئەنجام دهدریت و دروست دههینیت. پاکى و بێگهردى بۆ ئەو زاتەى جلەوى هه موو شتیکی به دهسته، هەر بۆ لای ئەویش دهبرینه وه). ئەمه دهقیکی راشکاوه له سەر زیندوو کردنه وهو کۆکردنه وهى جهسته یی، که رهگ و ریشه ی تهئویل له هه مبه ر ئەو بابته به ته واوى ده رده هینیت.

### ۳- یه که دهنگی پێشینانی ئەم ئوممه ته ی له سه ره.

نمونەى به لگەى عه قلى له م باره وه:

۱- پێغه مبه ران شتانیك دهینن كه عه قل توانای په یی پێردنى هه بیته یاخود پشکنینی له باره وه ئەکات، هەرگیز شتیکی وا ناهینن كه ژیری و عه قله کان ره تی بکه نه وه به ئەسته مى بزائن، له به ر ئەوه ی زیندوو بوونه وه: هینانه بوونه له نه بوونه وه یاخو کۆکردنه وه یه دواى په رش و بلاو بوون یاخود زیندوو کردنه وه یه پاش مردن. جا هه موو ئەو حاله تانه شیاوی بوون و ئەسته م نین. هه وائه کانى پێغه مبه ران و کتیبه ئاسمانیه کان به تابه تی قورئانی پیرۆز زۆر زۆرن.

۲- هەر شتیك به لگەى پێویست بوون یان ئەسته م بوونی له سه ر نه بیته ئەوا بنچینه که ی شیاوی بوون (امکان)ه، هه روهك فه یله سوفه کان و زانایانی که لام

دهلین: هەر شتیك به بهر گوێچكهت بکهوێت ئەوا وای دابنێ که له چوارچیوهی بووندایه، مهگهر بهلگهیهك له لای تو بهریا بییت و بوونی شته كه رهت بكاتهوه، جا ههر كهسیك گومانی وا بیست شتی له ناوچوو ناکریت بیتهوه بوون، ئەوا پێویسته به بهلگهی دروست بوونی سهرهتا پابهند بكریت، چونكه دروست بوونی سهرهتا وهك دووباره زیندوو كردهوهیه، بهلكو بریتییه له خودی زیندوو كردهوه یاخود ئاسانهتره لێی (ههروهك خرابهروو)، تهمهش ناشارددریتهوه له كهسی ژيرو عاقل<sup>(١)</sup>.

بەم پىيە زىندوو بوونەۋەي جەستەيى راست و دروستەو دىتەجى، جا دروستكەرى كاتژمىرىك ئەگەر كاتژمىرەكەي لەيەكتر ھەلۋەشاندەۋەو كەردى بە چەندىن بەشى بچوك، تواناي ھەيە كاتژمىرەكە ۋەك خۆي لىبكاتەۋە بەو پەرى جوانى و تۆكەمەيى، كاتەكەش بە وردى رىكەخات و ھىچ كەسكىش ناتوانىت نكۆلى لەو شتە بكات، جا گومان ھەبوون لە زىندوو بوونەۋە (دروست بوونەۋەي دووھم) گومان ھەبوونە لە تواناي خۋاي گەۋرە لەسەر دروست كەردنى بەدەيتراوان لە سەرەتادا، گومان ھەبوونە لەۋەي خۋاي گەۋرە ھۆكەرى بوون ىت.

به تاييبت نه گهر زانيمان جهستهی زیندوو له کاتیکوه بۆ کاتیکي تر نوی دهبیته وه، لاشهی مرۆف له یه کچکه دا (۱۲۵ ملیۆن خانه) به کارده بات، ههر له شوینی ئهو خانانەش به هه مان نه ندازه (۱۲۵ ملیۆن خانه) له دایک ئه بن و دینه بوون، ئه مهش مانای وایه که جهستهی مرۆف له نوییونه وه و خولی بهرده وام دایه له مردنه وه بۆ ژیان و له ژیان وه بۆ مردن، خوا ی گه وه ده فەرموویت: ﴿يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ﴾ (روم: ۱۹. واته: (ئهو خوا به زیندوو له مردوو ده رده هینیت، مردویش له زیندوو

(<sup>١</sup>) لوامع الأنوار البهية ١٥٨/٢-١٥٩.

فهرموده‌ی: عاصی کوری وائل هاته لای پیغه مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ... تاد: أخرجه ابن جریر وابن المنذر وأبو حاتم والإسماعيلي في معجمه والحافظ الضیاء في المختارة وابن مردويه والبيهقي في الشعب.

دهرده هیئتیت). که واته جهستهی مرؤف له هەر چرکهیه کدا ده مریت و ده ژیتوه، جا نهو زاتهی که توانای ههیه له سهر زیندوو کردنه وه و مراندنی له بهرچاو و دیدگاگان له دنیادا، نهوا به ههمان شیوه توانای ههیه زیندووی بکاته وه له دوی مردن بۆ ژیانیکی تر.

لیڤه دا وینه و دیمه نیککی تر ههیه که نمونهی نهو زیندوو کردنه وه مان بۆ غایش ده کات، شهویش شهویه که: پایز دیت دارو دره خسته کان پروت شه کاته وه له په لکه کانی... دواتر له به هاردا ژیانی دیته وه بهر، خوی گه وه ناو و باران ده بارینیت به سهر زهوی وشکی پروتدا که چی دواتر سهوز ده بیت به هو ی گژو گیاوه، خوی پایه بهرز ده فرمویت: ﴿وَأَحْيَيْنَاهُ بَلَدَةً مِّنَّا كَذَلِكَ الْخُرُوجُ﴾ ق: ۱۱. واته: (ههر بهو ناو بارانه شوینه مردوه کان زیندوو ده که مینه وه، ههر ناوه هایش له دوی مردن تیه له خاک دینه ده ره وه).



## بهریابوونی روژی دوايي (قيامت)

## پیناسەى بەرپابوونى روژى دوايى:

ئەو پرۆژە گەورە سامناك و ترسناكیە، كە جیهان تیایدا دەشلەژێت و سیستەمەكەى تێك دەچێت و هەموو زیندەوەر و گیانلەبەرانی لەناو دەهێنێ.

### ناوه‌کانی یۆژی به‌ریابوونی یۆژی دوا‌یی:

له قورئانی پیرۆز چەندی ناونەتوون، بۆ نمونە:

پژوی قیامت، پژوی سزاو پاداشت (الدین)، پژوی چه سپاندنی حقه و راستی (الحاقه)، داپوشهر<sup>(۱)</sup> (غاشية)، گرمه ی لهرزینهر (القارعة)، دهنگی گوی کپکهر (الصاخة).

(۱) واته: سامناکی نهو روزه همو زینده وهریک داده گریت و داده پوشت. (وهرگیر).

### بهرپا بوننی رۆژی دوا یی گومانن تیدا نییه:

خوای گه وه ههچ گومان و دوودلئی نه هیشتوو له مهه بهرپا بوننی رۆژی دوا یی، ته نه نه له چه ندین ئایه تدا جه ختی کردۆته وه له سه ر پێش هاتنی رۆژی دوا یی، خوای پاک و بهرز ده فه رموویت:

﴿إِنَّكَ مَا تُوعِدُونَ لَا تَرُومَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ الأنعام: ۱۳۴. واته: (بهراستی نه وه به ئینانه ی که ده تاندریستی "ده باره ی قیامه ت و لیپرسینه وه" به رپوهیه و هه ر دیت و ئیوه ده سه وسانه کهر نین).

﴿وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ﴾ الحجر: ۸۵. (۱) واته: (بهراستی رۆژی قیامه ت به رپوهیه و هه ر دیت و تو "ئه ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)، ئه ی ئیماندار" به شیوازیکی جوان چاوپۆشی بکه و لیبوره به "له ره فتاری نادروستی ئه وان").

زانستی سه رده میش دان ده نیت به م راستیه دا، له و باره وه (د. موحه مه د جه ماله دینی نه فه ندی) ده لیت: (سه رجه م زانایانی گه ردووناسی جه خت له وه ده که نه وه، که خۆر وه هه ر ئه ستیره یه کی تر، ده بیّت زیاده بوننی له نا کاوی به سه ردابیت له گه رمی و قه باره و تیشه که کانی دا به ئه ندازه یه که عه قل و هۆشه کان برپای پێناکه ن، له م باردۆخه شدا پرووی ده ره کی درێژ ده بیّت و لێک ده چیت به و دوو که ل و ناگه رهی تیایدا یه تا ده گاته مانگ، به مه ش یه کسانن کۆمه له ی خۆر تیکده چیت به گشتی، جا هه ر خۆریک که له ئاسماندا هه یه ئه و پتویسته به وینه ی ئه و بارودۆخه دا بروات، خۆری ئیمه هیشتا به م خوله دا نه رۆیشه توه) (۲).

(۱) سه بری ئه م ئایه تانه ش بکه: طه ۱۵، الحج ۷، الروم ۴۳، سبأ ۴۳، الجاثیه ۳۲.

(۲) الله يتجلى في عصر العلم ۱۶۵. له کتیی ناوبراودا سه بری وته ی ئه مانه بکه: د. فرانک ألن ۵ و د. ارنج و ليام نواوتش ۵۳ و أ. کلوم و م. هاثاوي و نیوتن و بولترمان ۹۰-۹۱، وته ی هه موویان جه خت له سه ر ئه وه ده کاته وه که باسمان کردووه.

دیاردەوی یەكەم كە دەكریت ئاگادارمان بکاتەو وەك هیمایهك بۆ ئەوێ كە گونجاوێ  
پۆژی دواوی بەرپا بێت بریتییه لە زەوی لەرزین، ناواخنی زەوی پلەوی گەرمی زۆر زۆر  
بەرزە بەشیوەیهکی ئاشکرا کاریگەری لەسەر پرووی زەوی هەیە، جا یان ئەوێتا زەوی بە  
گەرمیە گرکانییە تێکدەرەکان دەتەقیتەوێ یاخود زەوی لەرزە سامناکە ترسینەرەکان،  
کاریگەری دروست ئەکەن لەسەر ژیانی مەرۆق سەرباری پێشکەوتنی تەکنەلۆژی، چونکە  
مەرۆق هیچ شتێکی لەدەست نایەت لەناست ئەم دیاردانە، لەبەر ئەوێ زۆر جار وابوو  
کە شارێک بەتەواوی خاپوور بوو و چرای ژیانی لێ کۆژاوێتەوێ یاخود کۆشک و تەلارو  
خانووکانی دارماون بەهۆی دەنگێکی ترسینەری گەورە، ملیۆنان خەلکیش لەماوێ  
چەند چرکەیهکی کەمدا مردوون، هەرۆک ئەمە لە وڵاتی چین و هیند و پرتوگال  
پرویدا.... مەرۆق خۆی ناتوانیت پێشبینی کاتی پروودانی ئەو دیاردانە بکات، بەلکو لە  
پڕێکەوێ پروودەدەن، تەنانت لەویارەوێ زەوی ناسی (جورج جاموف) دەلێت: (ئێمە لەسەر  
پشتی مینیکی گەورەدا پراوەستاوین، دەکری لە هەر کاتیگدا بەرووماندا بتهقیتەوێ، تا  
سیستەمی زەوی بەتەواوی لەناو ببات).

ئایا ئەمە قیامەتی بچوک نییه؟

ئەمە سەبارەت بەزەوی، جا سەبارەت بە بارودۆخی گەردوونیش ئەوا دەبینین چەندین  
تەنی ئاسمانی و ئەستێرە مەزنی تێدا یە کە بە شتێک دەچیت ملیۆنان هاوێژەری بۆمبێ  
نەوێ تێدا بێت، لە بۆشایی ئاسماندا بەخێراییهکی زۆر دەپوات، هەرگیز نامۆ نییه -  
هەرۆک زانا گەردووناسەکان دانیان پێداناوێ - کە ئەو تەنانت بەیەکدا بخشین و بەیەکدا  
بدەن، بەم هۆیەش سیستەمی بوون بە تەواوی لەناو بچیت.

د. ئیدوارد لوسر کیسیل دەلێت: (گوێزرانەوێ گەرمی بەبەردەوامی هەیە لە تەنە گەرمەکانەوێ  
بۆ تەنە ساردەکان، ناکریت ئەم کردارە بەپێچەوانەوێ پروودات بەهۆی هێزێکی خودی.. واتای  
ئەمەش ئەوێ کە بوونەوێ بەرەو ئاراستەیهک دەپوات کە پلەوی گەرمی هەموو لاشەکان یە کسان  
ئەبن، سەرچاوەی هێزیان لەناو دەچیت، ئا لەو کاتەدا هیچ کارلیکیکی کیمایی یاخود سروشتی  
نابیت، تەنانت شوێنەواری ژیان بوونی نابیت لەم بوونەوێدا). / الله يتجلى في عصر العلم.

جا ئەم تیروانینه‌مان بۆ پۆژی دواپی به‌وینه‌یه‌کی به‌رای، یه‌کیکه‌ له‌ به‌لگه‌ پۆشنه‌کان که به‌رپابوونی قیامه‌ت شتیکی چاوه‌پوانکراوه‌ و شیاوی بوونه‌. به‌بی دوودلی و گومان هه‌بوون له‌ داها‌توویه‌کی نزیکدا قیامه‌ت به‌رپا ده‌بیٔ<sup>(١)</sup>.

### ته‌نها خ‌وای گه‌وره‌ زانایه‌ به‌ کاتی به‌رپابوونی پۆژی د‌وای:

خ‌وای گه‌وره‌ کاتی به‌رپابوونی پۆژی د‌وایی به‌ په‌نهانی هیشتۆته‌وه‌، ویستی له‌سه‌ر نه‌بووه‌ که بوونه‌وه‌ر پیی بزانه‌، بۆیه‌ هیچ فریشته‌ و پیغه‌مبه‌ریک یاخود هیچ یه‌کیکی تر زانا نین به‌کاته‌که‌ی، ئەمه‌ش خ‌وی له‌خ‌ویدا به‌رپه‌رچی بانگه‌شه‌ی ئەو نه‌فام و نه‌زان و ده‌جالانه‌یه‌ که ده‌لێن کاتی رابوونی قیامه‌ت فلانه‌ ساله‌یه‌ یان فیساره‌ پۆژه‌یه‌... خ‌وای گه‌وره‌ بۆیه‌ ئەو زانیارییه‌ی شاردۆته‌وه‌، چونکه‌ واباشتر و چاک‌تره‌ بۆ به‌نده‌کان، تاکو‌ خ‌او و ساردوس‌وپ نه‌بن له‌ ته‌ویه‌ کردن و ته‌مه‌به‌لی نه‌که‌ن له‌ خ‌وئاماده‌ کردن و ئاماده‌کاری بۆ پۆژی د‌وایی، هه‌روه‌ک گومان له‌وه‌دا نییه‌ که شاردنه‌وه‌ی کاتی مردن له‌به‌رژه‌وه‌ندی به‌نده‌کاندایه‌<sup>(٢)</sup>.

قورئانی پیرۆزیش ئەمه‌ی له‌ چه‌ندین ئایه‌تدا باس کردووه‌، بۆ نمونه‌:

﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجِيبُهَا لَوْحٌ إِلَّا هُوَ يُقَلِّتُ فِي

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَغْضَةً يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ

أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ الأعراف: ١٨٧. واته‌: ("ئە‌ه‌ی م‌وحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) "

پرسیارت لی‌ ده‌که‌ن ده‌ریاره‌ی قیامه‌ت: که‌ی به‌رپا ده‌بیٔ؟ پییان بلی: به‌راستی زانینی کاتی به‌رپابوون هه‌ر لای په‌روه‌ردگارمه‌، له‌ کاتی‌که‌دا که‌س له‌کات و ساتی خ‌ویدا ده‌ری ناخات و به‌رپای ناکات زاتی په‌روه‌ردگار نه‌بیٔ، به‌رپا بوونی قیامه‌ت زۆر گرانه‌ و زۆر ده‌که‌ویٔ له‌سه‌ر دانیشتوانی ئاسمانه‌کان و زه‌وی، پۆژی د‌وایی به‌رپا نابێٔ کتوپر نه‌بیٔ،

<sup>(١)</sup> الاسلام يتحدی ٧٤-٧٦.

<sup>(٢)</sup> لوامع الأنوار البهية ٦٦/٢.

لەپرىيەخەتان پى دەگرىت، وا پرسىيارت لى دەكەن ھەر وەك تۆ زۆر عەودالى زانىنى ھاتنى پۆزى قىامەت بىت و پرسىيارى زۆرت لەبارەيەو دەگرىت!! پىيان بلى: بەراستى زانىنى بەرپا بوونى قىامەت تەنھا لای خوايە، بەلام زۆرىيە خەلكىش "ئەمە" نازانن). ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ﴾ لقمان: ۳۴. (۱) واتە: (بەراستى ھەر خوا خۆى زانىارى بەرپابوونى پۆزى قىامەت دەزانىت).

ھەر وەھا لە فەرموودەى (ئىمان و ئىسلامدا) ھاتووە: جبرىل پرسىيارى لە پىغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) کرد: سەبارەت بە کاتى بەرپابوونى پۆزى دوايى؟ فەرمووی: (ما المسئول عنها بأعلم من السائل) (۲) واتە: پرسىيار لىکراو زانتر نىيە لە پرسىيارکەر لەبارەى کاتى بەرپابوونى پۆزى دوايى.

### پۆزى دوايى لە ناکاو بەرپا دەيىت:

بەرپا بوونى پۆزى دوايى شتىكى کتوپرو لەناکاوە، خىرايى بەرپابوونى وەك چاو تروکانە ياخود خىراترىش، خواى تاك و تەنھا دەفەرموويت: ﴿وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ النحل: ۷۷. واتە: (کاتىکىش قىامەت کتوپر يەخەيان پى دەگرىت، دەلین: ناخ و داخ و پەشىمانى بۆ ئەو پۆزگارەى بەکەمتەرخەمى بردمانەسەر، لە کاتىکدا ئەوانە ھەموو گوناھو تاوانيان داو بەکۆلياندا، ناگادار بن کە چەندە خراپە، کۆل و بارى وا، کە ھەلى دەگرن).

(۱) بېروانە نايەتەنەش: الأحزاب ۶۳ و فصلت ۴۷ والزخرف ۸۵ والنزعات ۴۲-۴۶.

(۲) فەرموودەى: ئىمان و ئىسلام. متفق عليه. رواه البخاري و مسلم في كتاب الايمان. / اللؤلؤ والمرجان ۲. پيشتر لەکاتى قسەکردن لەسەر چەمكى ئىسلام ئەم فەرموودەيە خراپەپوو.

﴿ بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴾ الانبياء: ٤٠. (١) واته: (به لكو قیامت كتوپر یه خه یان ده گریت و سه رسام و ریسوایان ده كات، نه وسا ناتوانن به رهنگاری بوهستن و بیگیرنه وهو مۆله تیشیان نادریت). پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: (تقوم الساعة والرجل یحلب اللقعة، فما یصل الاناء الى فيه حتى تقوم، والرجلان یتبايعان الثوب، فما یتبايعانه حتى تقوم، والرجل یلظ فی حوضه فما یصدر حتى تقوم) (٢) واته: قیامت دیت کاتیک که پیاویک خه ریکه خوشتره دۆشه نیه که ی ده دۆشیت، فریانا که ویت جامه که بگه یه نیته ده می قیامت هه لده ستیت، دوو پیاو خه ریکی کرین و فروشتنی پۆشاکیک ده بن، مامه له که یان نابریتنه وه قیامت دیت، پیاویکیش خه ریکی چاک کردنی حهوزه که یه تی، لینابیتنه وه قیامت دیت (٣).

نهو کاته ی رۆژی دوا یی تیایدا بهرپا ده بیئت نهوا برپا هینان له بی یاهه ران وه رناگیریت و پاساوه کانیش په سه ند نین:

خوای گه وه ره له ویا ره وه ده فهرموویت: ﴿ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَسُولُكَ بِبَعْضِ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِمْنُهَا لَمْ تَكُنْ ءَامَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انْظُرُوا إِنَّا مُنْظَرُونَ ﴾ الانعام: ١٥٨. واته: (نایا نه وانه چاوه رپی هیچ شتیک ده که ن جگه له وه ی که فریشته ی گیان کیشانیان بۆ بیئت؟ یان پهروه ردگارت خو ی راسته وخۆ بیئت بی چه ندو چوون؟ یان هه ندیک له نیشانه کانی پهروه ردگارت ده ریکه ویت "که به لگه یه له سه ر بهرپا بوونی قیامت" له رۆژی هاتنی هه ندیک له نیشانه کانی پهروه ردگارت، نهو که سه ی نهو رۆژه ئیمان و باوه ده هینیت، نهو ئیمان و

(١) پروانه نه م نایه تانه ش: یوسف ١٠٧، الحج ٥٥، الزخرف ٦٦، محمد ١٨.

(٢) فهرمووده ی: قیامت دیت کاتیک که پیاویک خه ریکه ... تاد: صحیح مسلم ٥٢ کتاب الفتن ٢٧ باب قرب الساعة رقم ٢٩٥٤، عن أبي هريرة (رضي الله عنه).

(٣) ده قی کوردی نه م فهرمایشته م له پوخته ی سه حیجی موسلیم ١٠٣٩ وه رگرتوه. (وه رگرت).



باوه‌په‌ی سوودی بۆ نابیت نه‌گهر پشتر ئیمانی نه‌هینایت یان کرده‌وه‌ی چاک‌ی هاو‌پ‌ی له‌گه‌ل ئیمانه‌که‌یدا نه‌نجام نه‌دایت، پ‌ییان ب‌لی: چاوه‌پ‌ی بکه‌ن "بزنان خوا چیتان به‌سه‌ر ده‌هینیت" ئیمه‌ش چاوه‌پ‌وانین).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعَذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ﴾ (الروم: ۵۷. واته: (جا له‌و پ‌ۆژه‌دا ت‌کاو پارانه‌وه‌و پ‌رو بیانووی نه‌وانه‌ی سته‌میان کردووه، ه‌یچ سوودیکی نییه‌ ب‌ویان، به‌ه‌یچ ش‌یه‌یه‌ک خوا ل‌ییان رازی نابیت و نه‌وانه‌ش داوای لابردنی رق و قینی خوایان ل‌ی ناکریت، به‌ه‌و‌ی ت‌ۆبه‌وه‌ خ‌ویان ر‌زگار بکه‌ن). هه‌ر که‌سی نک‌و‌لی بکات له‌ به‌ر‌پا‌بوونی پ‌ۆژی دوایی نه‌وا که‌سیکی سته‌م‌کارو گونا‌ه‌بارو د‌ۆرانی ئاشکرا به‌شی ده‌بیت و ده‌چ‌ته‌ د‌ۆزه‌خه‌وه:

خوای بالاده‌ست ده‌فه‌رموویت: ﴿بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا﴾ (الفرقان: ۱۱. واته: (نه‌خ‌یر "ره‌خ‌نه‌کانیان به‌ج‌ی نییه"، نه‌گ‌ینا نه‌وان پ‌روایان هه‌ر به‌قیامه‌ت نییه، ئیمه‌ش ئاگری ب‌ل‌یسه‌دارمان بۆ نه‌و که‌سانه‌ ئاماده‌ک‌رووه که‌ پ‌روایان به‌ قیامه‌ت نییه).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ﴾ (الشوری: ۱۸. واته: (ئاگادار بن له‌ راستیدا نه‌وانه‌ی م‌وجاده‌له‌ له‌سه‌ر قیامه‌ت ده‌که‌ن و به‌گ‌ومانن ل‌ی، له‌ ب‌زربوون و سه‌ر ل‌یش‌یواویه‌کی ق‌وول‌دا ر‌ۆچ‌وون).

﴿وَقُلْ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ يَكْذِبُونَ يَوْمَ الَّذِينَ ﴿١١﴾ وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾﴾ (المطففين: ۱۰ - ۱۲. واته: (هاوارو ئاهونا‌له‌ له‌و پ‌ۆژه‌دا بۆ نه‌وانه‌ی پ‌روایان نییه و به‌رنامه‌ی خوا به‌در‌ۆ ده‌زانن. نه‌وانه‌ی که‌ باوه‌پ‌ریان به‌ پ‌ۆژی قیامه‌ت و زیندوو بوونه‌وه‌ نییه و هه‌میشه‌ به‌در‌ۆ ده‌زانن. که‌س‌یش به‌ر‌پا‌بوونی نه‌و پ‌ۆژه‌ به‌ در‌ۆ نازانیت، مه‌گه‌ر هه‌موو سته‌م‌کار‌یک‌ی گونا‌ه‌بار نه‌بیت).

### نیشانه‌کانی به‌ر‌پا‌بوونی پ‌ۆژی دوایی:

قورئانی پ‌ی‌ر‌ۆز له‌ چه‌ندین ئایه‌ت‌دا هه‌وال‌ی پ‌یداوین که‌ کاتی به‌ر‌پا‌بوونی پ‌ۆژی دوایی (قیامه‌ت) نزیک ب‌ۆته‌وه، بۆ نم‌ونه:

ئەم فەرماشتەیی خۆی گەورە: ﴿أَقْرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ﴾<sup>(۱)</sup> الانبیاء: ۱. واتە: (موحاسبە و لیپرسینەوهی خەلکی نزیک بۆتەوه، لە کاتی کدا "زۆریە" ئەوان بێ ئاگا و غافلن و پشتیان لە ئایینی خۆیان کردوووە و وەرە گێڕن" لە بەرنامە کە ").

هەروەها دەفەرمووێت: ﴿أَقْرَبَ السَّاعَةُ وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ﴾ القمر: ۱. (۱) واتە: (پڕۆژە قیامتە نزیک بۆتەوه و مانگیش لەت بوو).  
قورئانی پیرۆز هەوالی پێداوین بەوهی هەندیک لە نیشانەکانی پڕۆژە قیامتە دەرکەوتوون:

هەروەک دەفەرمووێت: ﴿فَهَلْ يُنظَرُونَ إِلَّا السَّاعَةُ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا﴾ عمد: ۱۸. واتە: (ئایا ئەوانە چاوەڕێی چی دەکەن جگە لە قیامتە کە لەناکاو بەخەیان پێی بگرت؟ چونکە بەراستی هەندیک لە نیشانەکانی دەرکەوتووە).  
ئەمەش بەلگەیە لەسەر ئەو تەمەنە کە جیهان ماوەیەتی زۆر کەمترە لە تەمەنی بەسەرچوو.

نۆنە ئەو نیشانانە کە قورئانی پیرۆز بۆ ئێمە یاس کردوو، بریتییه لە: ئاوەدان کردنەوهی زەوی و پیشکەوتنی زانستی بەشیوەیهک کە خاوەنانی ئەم پیشکەوتنە بریایان وایە کە دەتوانن بەویستی خۆیان گۆڕانکاری بکەن، خۆی گەورە لەو بارە دەفەرمووێت: ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظُرِبَ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُوا عَلَيْهِمْ أَمَرْنَا لِيَلَّا أَوْ هَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَنْ لَّمْ تَقْنِ إِلَّا أَمْسٌ كَذَلِكَ نَقُصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ یونس: ۲۴. واتە: (هەتا کاتی کە وای لێدیت زەوی، بەجوانی نەخش و نیگاری خۆی دەرەخات و خۆی دەرزیوتتەوه، خەلکە کە وای گومان دەبن بەراستی هەمیشە دەسەڵتداری ئەوان بەسەریدا "ئەو کاتدا کە خەلکی خراب و غافلن و دڵیان بە دنیا خۆشە و هەرچی گوناوێک تەوانە دەیکەن" ئەوهی فەرمانی ئێمەیان بۆ دەرەخچیت لە شەودا

(۱) سەیری ئەم نایەتەنەش بکە: الشوری ۱۷، النجم ۵۷.

یان له پڕژدا، ئەوسا وەك كشتوكاڵی دروینەكراوی لی دەكەین، هەروەكو دوینی نەبوویت.

هەروەها پیغه‌مبەری راستگۆش نیشانه‌کانی بەربابوونی پۆژی دوایی بەچەندین فەرمووده پرون کردۆتەوه، بۆ نمونه:

حوزەیفە کۆری ئەسیدی غیفاری (پەزای خۆی لی بیئت) دەلیت: پۆژێك پیغه‌مبەر (صلی الله علیه وسلم) هاتە لامان کە ئیمە له نیو خۆماندا قسەمان دەکرد، فەرمووی: (ما تذاکرون؟) واتە: باسی چی دەکەن؟ وتان: باسی بەربابوونی قیامت دەکەین، فەرمووی: (إنها لن تقوم حتى ترون قبلها عشر آيات، فذكر: الدخان، الدجال، الدابة، وطلوع الشمس من مغربها، ونزول عيسى بن مريم، ويأجوج ومأجوج، وثلاثة خسوف: خسف بالمشرق، وخسف بالمغرب، وخسف بجزيرة العرب، وآخر ذلك: نار تخرج من اليمن، تطرد الناس إلى محشرهم) واتە: قیامت بەربا نایت تاكو (دە) نیشانه له پێشەوه نەبینن، ئینجا باسی ئەمانەى کرد: دوو کەل، دەجال، گیانلەبەرەكە<sup>(١)</sup>، هەلھاتنى خۆر له خۆرئاواوه، هاتنه خوارەوهی عیسای کۆری مەریەم (سەلامی خۆی لی بیئت)، هاتنى یەئجوج و مەئجوج، هەروەها سێ پۆچوونی زەوی: یەکیك له خۆرهلالت، یەکیك له خۆرئاوا، یەکیكى تریش له نیوه دوورگەى عەرەبى، کۆتایی ئەوانە ئاگرێكە له یەمەن پەیدا دەبیئت، کە خەلك بەرهو شۆینی کۆبونەوه پاپیچ دەکات.

ئەمانە نیشانهی زۆر مەزن له‌سەر لەناوچوونی دنیا و کۆتایی هاتنى.

چەندین فەرمووده هاتوون ئاماژە دەدەن کە ئەمانەى خوارەوهش له نیشانه‌کانی پۆژی دوایینه:

<sup>(١)</sup> ئەو گیانلەبەرە قسە لەگەڵ خەلكیدا دەکات، هەروەك خۆی گەوره فەرموویەتى: ﴿وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ﴾ النمل: ٨٢. واتە: (كاتێك بریارى بەربابوونی "قیامت درا یاخود نزیک بووهوه"، زیندەوێك له زەوى دەردەهێتین، قسەیان بۆ دەکات). (وەرگێڕ).

هاتنی پیغمه مبهه موحه مهه (صلی الله علیه وسلم)، کۆچی دواپی کردنی و پرزگاریوونی بهیتوله قدیس و نه مانی زانست و بلأوبوونه وهو زالبوونی نه فامی و نه زانی، دهسه لات گرتنه دهستی نه زانان، زۆربوونی زینا و خواردنه وهی مهیی، که مبهوونه وهی ریژه ی پیاو، زیادبوونی ژماره ی ئافره تان، به فیروانی سپارده و نه پاراستنی، فه رامۆش کردنی نویژ، خواردنی سوو (ریبا)، به رزکردنه وهی بالای خانوو و ته لاره کان، پازاندنه وهی مزگه و ته کان، بوونی مندال به نه میر، نه فره تکردنی کۆتایی ئومهت له پیشینه و سه ره تاکه ی، زۆربوونی کوشتن و خوین پرشتن، هاتنه خواره وهی به لآو فیتنه وه کان، زۆربوونی چه ره سه ری تا وای لیدیت پیاو به لای گۆری به کیکی ترده ده چیت هیوای نه وه ده خوازیت که له جیگه ی مردوه که دا بیت له بهر سه ختی چه ره سه ریبه که، له ناوچوونی ئه م ئومه ته هه ندیکیان به هۆی هه ندیکی تریانه وه...

جا ئه م نیشانه هه ندیکیان هاتوونه ته جی، هه ندیکی تریان له بن بالی په نها و غه یبه وه ماونه ته وه که به تیپه ربوونی رۆژگاره کان به دوا ی به کدا هاتنی رۆژه کان ئاشکرای ده که ن و ده ری ده خه ن.

که پیغمه مبهه (صلی الله علیه وسلم) هه والی له باره ی ئه م شتانه وه داوه، خۆی له خۆیدا به لگه یه که له سه ر راستی پیغمه مبهه رایه ته که ی<sup>(۱)</sup>.

پیویسته له سه ر ئیمه بر واما ن هه بیت به و هه وال و خه به رانه ی پیغمه مبهه ری مه زن (صلی الله علیه وسلم) و به راستیان دا بنی، جا هه ره وه هه ندیک له و نیشانه هاتوونه ته جی، نه وانه ش که ماونه ته وه بیگومان دینه جی. (قورئوبی) ده لیت:

<sup>(۱)</sup> بۆ زانیاری تیرو ته سه ل له سه ر نه و نیشانه و فه رمودانه ی له باره یانه وه هاتوون، بگه ریوه بۆ: تذکره القرطبی ولوامع الأنوار البهیة ب ۲.

فه رموده ی نۆژی که پیغمه مبهه (صلی الله علیه وسلم) هاته لاما ن... تاد: صحیح مسلم ۵۲ کتاب الفتن وأشراط الساعة، ۱۳ باب فی الآيات التي تكون قبل الساعة رقم ۲۹۰۱ (۳۹) ورواه أبو داود والترمذي وابن ماجه.



۲۲. واته: (له‌وه‌ودوا فوو ده‌کریت به‌صودا، ئیتر نه‌وه‌ پۆژی پیشهاتنی هه‌په‌شه‌و ناگادار کردنه‌وه‌کانه‌. پۆژی قیامه‌ت دیت و هه‌موو که‌سێک دوو که‌سی له‌گه‌ڵدایه‌، یه‌کێکیان ده‌یگه‌یه‌نیت و نه‌وی تریشیان شایه‌ته‌ به‌سه‌ریه‌وه‌. به‌یه‌که‌ یه‌که‌ی بیباوه‌پان ده‌وتریت: سویند به‌خوا به‌پراستی تۆ له‌م به‌سه‌ره‌اتانه‌ ناگا بویت و گوێی خۆت لی‌ خه‌واندبوو، ئیستا ئیمه‌ په‌رده‌مان له‌سه‌ر چاوه‌کانت لاداوه‌ هه‌موو شتێک وه‌کو خۆی ده‌بینیت و نه‌مپۆ چاوه‌کانت تیژه‌).

ئینجا ئهم سه‌ختی و سامناکیه‌ زه‌وی و ئاسمان و گیانه‌به‌رو مروّف و بچوک و گه‌وره‌ به‌هه‌شت و دۆزه‌خ ده‌گریته‌وه‌، که‌ هه‌ر هه‌موویان له‌ چاوه‌پوانیدان و ترس دایگرتونی.

خوای پایه‌به‌رز ده‌فرمویت: ﴿إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ۝ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ۝ وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ۝ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ۝ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ۝ وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ۝ وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ۝ وَإِذَا الْمَوْءِدَةُ سُيِّلَتْ ۝ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ۝ وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ۝ وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ۝ وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ۝ وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ ۝ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ۝﴾ التکریر: ۱-

۱۴. واته: (کاتیك خۆر ده‌پێچریته‌وه‌ و پووناکی نامینیت. کاتیکیش نه‌ستیره‌کان "له‌ خولگه‌ی خویان" ده‌تزازین و ده‌ده‌ن به‌یه‌کدا. کاتیك کیوه‌کان له‌شوینی خویان هه‌ڵده‌که‌ندرین و به‌ملاولادا ده‌برین. کاتیك حوشترانی ئاوس که‌ ته‌مه‌نی باردارییان ده‌ مانگه‌ گوێیان پێ‌ نادریت. کاتیك گیانه‌به‌رانی کیوی و وه‌حشی و درنده‌ به‌ ده‌وری یه‌کدا کۆده‌کرینه‌وه‌. کاتیك ده‌ریاکان گر ده‌درین. کاتیك گیانی هه‌ر که‌س ده‌گه‌ریته‌وه‌ بۆ لاشه‌ی و جووت ده‌بیته‌وه‌ له‌گه‌ڵیدا. کاتیك کچی زینده‌ به‌چالکراو پرسیا‌ری لی‌ ده‌کریت. به‌ چ گوناه‌یک کوزرا؟! کاتیك نامه‌ی کرده‌وه‌کان وائا ده‌کریت. کاتیك ئاسمان لاده‌برین و داده‌مالرین. کاتیك دۆزه‌خ داده‌گیرسیت و تاوده‌دریت. کاتیك به‌هه‌شت نزیک ده‌خریته‌وه‌ "له‌ خوانه‌ناسان". ئیتر نه‌وکاته‌ هه‌رکه‌س ده‌زانیت چی ئاماده‌ کردوه‌ و چ تویشوویه‌کی پێیه‌).

سهختی و ناخوشییه که زهوی له بهری دیته لهرزین و چیاکان دهله قین و ناسمان لهت ده بیټ و کۆمه له کان پهرت ده بن و لهو پۆژهدا منداڵ پیر ده بیټ و ههر که سهو به خۆیه وه سهرقاله جا یا نه وه تا: باوهرداریکی پرووخۆش و گه شه یاخود تاوانباریکی پرووگرژ و سه رشۆره، قورئانی پیروژ شه م دیمه نه مان بۆ وینه نه کیشیت به شیویه کی زیندوو سه رسوپهینه ر، که زۆر به جوانی وینه که بۆ خوینه ر ده خاته پروو، به شیویه ک ویدان دیتیه هه ژان:

خوای پاک و تاک دده رموویت: ﴿يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَيْبًا مَّهِيلًا﴾  
المزمل: ۱۴. واته: (له) پژمیده که زهوی و کتیوه کان دینه له رزه، سه ره نجام کتیوه کان وردو  
خاش دهن و وه کو ته بولکه می لیان له دیت).

هدهدها دهه رمویت: ﴿يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا﴾ ﴿الْأَسْمَاءُ مُنْقَطِرَةٌ بِهِ﴾ المزمّل: ۱۷-۱۸. واته: (نهو رږڅه‌ی که مندان پیر ده‌کات و سه‌ری سپی ده‌ییت؟. نهو شهوه ناسمان به‌هه‌موو ته‌ستېره و هه‌ساره‌کانبه‌وه له‌ت و به‌ت ده‌ییت).

﴿وَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ﴿١٠٥﴾ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿١٠٦﴾ لَا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ﴿١٠٧﴾﴾ طه: ۱۰۵-۱۰۷. واته: (پرسپارت لیّ ده کهن ده ربارهی کتیه کان "که له بهرپا بوونی قیامه تدا چیان به سهر دیت"، نهی موحه محمد (صلی الله علیه وسلم) تو پیمان بلی: پهروه ردگارم هه لیّ ده ته کتیت و وردو خاشی ده کات. جا پهرش و بلاوی ده کاته وه دهیکاته زهویه کی پان و تهخت و بهرین و وازی لیندهینیت و بهجیتی دههیلیت. هیچ خوارو ختیچی و بهرزی و نزمیه که له سهر رووکاری نابینت).

﴿يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ﴾ (الأنبياء: ١٠٤). واته: (پروژیک دیت ئیمه ئاسمان ده پێچینه وه، وهك چۆن كتیبی كراوه داده خړیت و ده پێچړیتته وه ههروهك چۆن له سه ره تا وه دروستمان كرد، وهك نه وسای خوێ لى ده كهینه وه، جا نه وه په یمان و به لێنى ئیمه یه، بێگومان ئیمه نه و كار ه نه نجام ده دهین).

﴿يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ۖ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ

الْمَنْفُوشِ﴾ (القارعة: ۴-۵. واته: (ئەو پۆژه خەلکی وەکو پەپولە ی سەرگەردان پەرش و بڵاو دەبنەوه. کێوەکانیش وەکو خوری شیکراوەیان لی دیت).

﴿يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ۖ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ۖ وَصَدِيقِهِ ۖ وَبَيْنَهُمْ لِكُلِّ أَمْرٍ يَوْمَذٍ شَأْنٌ

يُعْنِيهِ ۖ وَجُوهٌ يَوْمَذٍ مُّسْفِرَةٌ ۖ ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ۖ وَوُجُوهٌُ يَوْمَذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ۖ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ۚ

أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجَرَةُ﴾ (عبس: ۳۴ - ۴۲. واته: (ئەو پۆژه "هێنده سامناکه" برا

له دەست برا هەلدیت و پادەکات و خۆی لی دەشاریتەوه. هەروەها له دەست دایکی و باوکی. له دەست هاوسەرو کۆرەکانی. لەو پۆژەدا هەر کەسیک له وانه ئەوەنده سەرگەرمی

کێشە ی خۆیەتی، ناتوانیت فریای کەسی تر بکەویت. لەو پۆژەدا پروخسارانیک گەش و جوان و پروون و شاد و دەم بەپێکەنین، و مژدەو شادیان لی دەدرەوشیتەوه. لەو پۆژەدا

پروخسارانیکیش هەن کە گرژو تال و ترش و تۆزای و پەست و غەمگین. و دیزی و پەشی و تاریکی دایبۆشیوون. ئا ئەوانە بی باوهر و خوانەناس و تاوانبار و گوناھکارەکانن).

﴿كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ۖ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ۖ وَجِئَ يَوْمَذٍ

بِجَهَنَّمَ يَوْمَذٍ يَبَذَرُ الْإِنْسَنُ وَأُنَى لَهُ الذُّكْرَى ۖ يَقُولُ يَلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ۖ فَيَوْمَذٍ

لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدٌ ۖ وَلَا يُوثِقُ وُثْقُهُ أَحَدٌ﴾ (الفجر: ۲۱ - ۲۶. <sup>(۱)</sup> واته: (نەخیر، "هەر

ئاوا بۆتان نالویت"، کاتیک دیت کە زەوی وردو خاش دەکریت و لەناکاو دەدریت بەیەکدا.

پەروەردگارت دیت و فریشتەکانیش پۆل پۆل. ئەو پۆژە دۆزەخ دەهینریت و نیشان

دەدریت، جا ئەو پۆژە "ئادەمیزادی بی باوهر" دەزانیت چ بەلایەکی بەسەر خۆیدا هیناوه،

بەلام تازە بەخۆدا هاتنەوه و پەشیمانی هیچ سوودیکی نییه و دادی نادات؟! "ئەوسا بە

کەسانی و هەناسە ی ساردەوه" دەلیت: خۆزگە بۆ ئەم ژیاوە دەست پێشخەرم بکەدایە.

جا ئیتەر ئەو پۆژە کەس وەکو خوا بەخەشم و قین نییه له بی باوهران، لەبەر ئەوه

<sup>(۱)</sup> سەیری ئەم دیمەنە و هاوینەکانی بکە له کتیبی: مشاهد القيامة في القرآن - سيد قطب.



سزایه‌کیان د‌ه‌دات که که‌س ناتوانیت سزای له‌و چه‌شنه بدات. که‌س‌یش وه‌کو ئه‌و زاته "بیباوه‌ران" نابه‌ستیت‌ه‌وه‌و به‌ندیان ناکات).

## شه‌پور، که‌ره‌نا (الص‌ور)

### پیناسه‌که‌ی:

شاخ و قوچیکه وه‌ک شه‌پورو که‌ره‌نا، (ئیسرافیل) فووی تیده‌کات، له‌و کاته‌ی که‌ خ‌وای گه‌وره‌ رینگه‌ به‌ به‌رپابوونی پ‌وژ‌ی د‌وایی د‌ه‌دات. ترمزی له‌ عه‌بدو‌ل‌ای ک‌و‌ری عه‌مری ک‌و‌ری عاص (خوا لیان‌ پ‌ازی بی‌ت) گ‌یر‌اویه‌تیه‌وه‌: که‌ عه‌ر‌پ‌یک‌ی ده‌شته‌کی هاته‌ لای پیغه‌م‌به‌ر (صلی الله علیه وسلم) و فه‌رمووی: شه‌پور (ص‌ور) چییه‌؟ فه‌رمووی: (ق‌رنْ یُنْفِخْ فیه) <sup>(۱)</sup>. واته‌: شاخ و قوچیکه فوی تیده‌کریت. مجاهد وتویه‌تی: شه‌پور (ص‌ور) وه‌ک شاخ و قوچه. بخاری ئه‌م وتیه‌ی ه‌یناوه‌.

### ژماره‌ی ئه‌و فوانه‌ی ده‌کرین به‌ شه‌پوردا:

زانایان راجیان له‌باره‌ی ژماره‌ی ئه‌و فوانه‌ی که‌ به‌شیپوردا ئه‌کرین، له‌مبار‌ه‌وه‌ دوو رایان هه‌یه‌:

**پای یه‌که‌م:** سی فووه‌: ئه‌م رایه‌ (ئین عه‌ره‌بی) و جگه‌له‌ویش په‌سه‌ندیان کردووه‌.  
**فووی یه‌که‌م:** ئه‌مه‌ فووی ترس و بیم‌گرتن و توقینه‌، که‌ به‌ه‌وی ئه‌م فووه‌ جیهان‌گ‌و‌رانی به‌سه‌ردا د‌یت و سیسته‌مه‌که‌ی تیک‌ده‌چیت، دانیش‌توانی ئاسمانه‌کان و زه‌وی له‌به‌ر سامناکی ئه‌و فووه‌ ده‌نگه‌ ده‌توقین، م‌یین‌ه‌ی سک‌پ‌ر منداله‌که‌ی له‌بار ده‌چیت، مندال به‌ه‌وی‌ه‌وه‌ پ‌یر ده‌بی‌ت، ئه‌مه‌ش ئه‌و فوویه‌ که‌ له‌م فه‌رمایشته‌ی خ‌وای گه‌وره‌دا ئاماژه‌ی بو‌ک‌راوه‌: ﴿وَمَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَّا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ﴾ ص: ۱۵. واته‌: (ئه‌وانه‌ چاوه‌روانی ه‌یچ شتیک‌ ناکه‌ن، ته‌نها یه‌که‌ده‌نگی سامناکی گه‌وره‌ نه‌بی‌ت، که‌ ک‌ت‌و‌پ‌ر پرووده‌دات و پ‌ی‌و‌ستی به‌دوباره‌ بو‌نه‌وه‌ نیه‌).

<sup>(۱)</sup> فه‌رموده‌ی: شاخ و قوچیکه فوی تیده‌کریت... تاد: سنن الترمذی، کتاب صفة القيامة، باب ما جاء في شأن الصور، ۱۴۵/۷. وقال: حديث حسن.

ههروه ها له م فهرمایشه دا: ﴿وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَنتَوَّهِ دَخِرِينَ﴾ النمل: ۸۷. واته: (یادی رۆژێك بکه ن که فوو ده کریت به - صور - دا، هه ر که س له ئاسمانه کان و هه ر که س له زه ویدا، ترس و بی میکی زۆر دایده گریت، جگه له وانه ی که ویستی خوا وایه ترس و بی میان نه بی ت).  
**فووی دووهم:** فووی که ربوون و مردن و له ناوچوون، به م فوو هه موو که سیك له ناو ده چی ت.

خوای گه و ره ده فهرمووی ت: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ الزمر: ۶۸. واته: (له و رۆژه دا فوو ده کریت به - صور - دا، هه ر که س له ئاسمانه کان و زه ویدا مابی ت خیرا ده مریت، مه گه ر که سیك خوا ویستی له سه ر مردنی نه بی ت). هه ندیک وشه ی (صعق) یان به مردن لی کدا وه ته وه.

پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی ته ی: (یطوي الله عزوجل السماوات يوم القيامة، ثم يأخذهن بيده اليمنى، ثم يقول: أنا الملك، أين الجبارون، أين المتكبرون؟ ثم يطوي الأرضين بشماله، ثم يقول: أنا الملك، أين الجبارون، أين المتكبرون؟)<sup>(۱)</sup> واته: خوای بالآده ست له رۆژی قیامه تدا ئاسمانه کان ده پیچی ته وه، پاشان به ده ستی راستی رایان ده گریت، ئینجا ده فهرمووی ت: منم پاشا، ده سه لاتداره به زه به ره کان له کوین؟ خۆ به زلزانه کان له کوین؟، پاشان زه ویش به ده ستی چه پی ده پیچی ته وه وه، ده فهرمووی ت: منم پاشا، ده سه لاتداره به زه به ره کان له کوین؟ خۆ به زلزانه کان له کوین؟<sup>(۲)</sup>.

**فووی سیبیه م:** نه مه فووی زیندوو کر نه وه وه هه ستانه وه یه له گۆرو بلا و بوونه وه به گۆره پانی رۆژی دوا ییدا، ههروه ها را وه ستان له به رده م باره گای خوای جیهان.

<sup>(۱)</sup> فهرمووده ی: خوای بالآده ست له رۆژی قیامه تدا ئاسمانه کان ده پیچی ته وه ... تاد: صحیح مسلم ۵۰ کتاب صفة القيامة والجنة والنار رقم ۲۷۸۸ عن عبدالله بن عمر (رضي الله عنهما).

<sup>(۲)</sup> ده قی کوردی نه م فهرمایشه م وه رگرتوو له پوخته ی سه حیخی موسلیم، ۹۷۷. (وه رگرت).

خوای گهوره ده‌فرموویت: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ﴾<sup>(۱)</sup> یس: ۵۱. واته: (پاشان ههر که فوو ده‌کریت به - صور - دا، ده‌ستبه‌جی خیرا هه‌موویان له‌گۆره‌کانیان له‌تویی خاکه‌وه به‌په‌له‌ دینه‌ ده‌روه به‌ لای په‌روه‌ردگاریان). هه‌روه‌ها ده‌فرموویت: ﴿ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾ الزمر: ۶۸. واته: (له‌وه‌دوا فوو‌یه‌کی تری پیدادا ده‌کریت‌ه‌وه، جا ده‌ستبه‌جی ههر هه‌موو خه‌لکی هه‌ستاونه‌ته سه‌پی و به‌سه‌رسامیه‌وه چاوه‌پوانن).

**پای دووه‌هه:** پێیان وایه دوو فوو، فوو تو‌قینه‌رو فوو له‌ناویه‌ر به‌یه‌ك فوو ئه‌ژمار ده‌که‌ن، چونکه ههر دوو‌کیان په‌یوه‌ستن به‌یه‌ک‌ته‌وه، واته: به‌شیوه‌یه‌ك سامیان گرت و تو‌قین که له‌ تاوان مردن، (قرطبی) ئه‌م رایه‌ی په‌سه‌ند کردووه، به‌م به‌لگانه‌ی خواره‌وه: أ- ئه‌م فه‌رمایشته‌ی ئه‌بو هور‌ه‌یره (ره‌زای خوای لی‌بیت)، که ده‌لیت: پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه‌رموویه‌تی: (ما بین النفختین أربعون) واته: ماوه‌ی نی‌وان هه‌ردوو فوو‌که‌ چه‌له. وتیان: ئه‌ی ئه‌بو هور‌ه‌یره چل رۆژ؟ وتی: نالیم ئه‌وه‌نده‌یه. وتیان: ئه‌ی چل مانگ؟ وتی: نالیم ئه‌وه‌نده‌شه. وتیان: چل سال؟ وتی: نالیم ئه‌وه‌نده‌یه...<sup>(۱)</sup>.

ب- ئیبن موباره‌ك له‌ حه‌سه‌نه‌وه‌ گیراویه‌تیه‌وه که وتویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه‌رموویه‌تی: (بین النفختین أربعون سنة، الأولى: يميت الله تعالى بها كل حي، والأخرى: يحيي الله بها كل ميت) واته: ماوه‌ی نی‌وان ههر دوو فوو‌که‌ چه‌ل ساله، فوو یه‌که‌م: خوای گه‌وره هه‌موو زینده‌وه‌ریکی پی ئه‌مریتیت و له‌ناوی ده‌بات، فوو دووه‌میش: خوای گه‌وره هه‌موو مردوویکی پی زیندوو ده‌کاته‌وه.

<sup>(۱)</sup> فه‌رمووده‌ی: له‌ نی‌وان دوو فوو‌که‌ چه‌له... تاد: صحیح مسلم ۵۲ کتاب الفتن ۲۸ باب ما بین النفختین، رقم ۲۹۵۵، بهذا اللفظ.

و فی صحیح البخاری بلفظ مقارب: ۶۵ کتاب التفسیر - سورة الزمر، ۴ باب ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ﴾ رقم ۴۸۱۴ و ۶۵ کتاب التفسیر - سورة عم يتساءلون، ۱ باب ﴿وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ﴾ رقم ۴۹۳۵.

پ- ئەو جیاکردنەوه‌و هەڵاوردن (استثناء)ە: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ الزمر: ۶۸. کە لەم دوو ئایەتەدا هاتووە: ﴿وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوْهُ دَخِرِينَ﴾ النمل: ۸۷. بەلگەیه‌ له‌سه‌ر ئەوه‌ی کە هه‌ریه‌ك شته‌.

حلیمی ده‌لیت: گێڕانه‌وه‌کان کۆکن له‌سه‌ر ئەوه‌ی ماوه‌ی نیوان هه‌ر دوو فووه‌که‌ چل سائه‌، به‌ به‌لگه‌ی فەرمووده‌ی پیشوو.

رافه‌کارانی قورئانی پیرۆز ده‌لێن: بانگده‌رو هاوارکه‌ره‌که‌ (اسرافیل)ه‌ که‌ فوو ته‌کات به‌ شه‌پوردا<sup>(۱)</sup>.

\*\*\*

## کۆکردنه‌وه‌ (الحشر)

### پێناسه‌که‌ی و به‌لگه‌که‌ی:

حشر له‌ بنچینه‌ی زمانه‌وانیدا: به‌ کۆکردنه‌وه‌ دیت<sup>(۲)</sup>. ده‌وتریت: (حشرت الناس) واته‌: خه‌لکم کۆکرده‌وه‌. مه‌به‌ستیش له‌ کۆکردنه‌وه‌ی پۆژی دوا‌ی بریتیه‌ له‌:

۱- کۆکردنه‌وه‌ی مردوان له‌ گۆره‌کانیاندا، دوا‌ی زیندوو کرانه‌وه‌یان. واته‌: کۆکردنه‌وه‌ی سه‌رجه‌م به‌شه‌کانی لاشه‌ی مردوو، دوا‌ی بڵاوبونه‌وه‌و په‌رته‌وازه‌ بوونیان<sup>(۳)</sup>، پاشان زیندوو کردنه‌وه‌ی لاشه‌کان پاش مردنیان. جا هاوتایه‌ له‌ گه‌ڵ زیندوو بوونه‌وه‌و بڵاوبونه‌وه‌ (البعث والنشور) له‌ گۆره‌پانی پۆژی دوا‌یدا.

<sup>(۱)</sup> لوامع الأنوار البهية ۲ / ۱۶۱ و لاپه‌ره‌کانی دواتری، تذکرة القرطبی ۱۶۵-۱۸۵.

<sup>(۲)</sup> قاموس المحيط مادة (حشر).

<sup>(۳)</sup> سه‌یری راجیایی زانایانی که‌لام بکه‌ له‌سه‌ر ئەوه‌ی: ئایا زیندوو کردنه‌وه‌و کۆکردنه‌وه‌ له‌ پۆژی دوا‌یدا، دووباره‌ به‌ دیه‌تانه‌وه‌یه‌ له‌ دوا‌ی نه‌مان و تیاچوون؟ یاخود کۆکردنه‌وه‌ی به‌شه‌کانی لاشه‌ی مردوو له‌ دوا‌ی په‌رت و په‌رش و بڵاوبوون؟ به‌لگه‌کانی له‌م باره‌وه‌ هه‌تاوه‌ له‌: المقاصد وشرحه ۲/ ۲۱۵-۲۱۸.

خوای گهوره دهه رموویت: ﴿وَأَسْمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادُ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٤١﴾ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمَ الْخُرُوجِ ﴿٤٢﴾ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ ﴿٤٣﴾ يَوْمَ تَشَقُّو الْأَرْضَ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ﴿٤٤﴾﴾ ق: ٤١ - ٤٤. واته: (گویش به چاکی رابگره!! رۆژێك دیت بانگ و یۆژێك بانگ دهكات له شوێنێکی نزیکهوه. ئهو رۆژه دهنگیکی زۆر بهرز و سامناک دهبیست، دیاره ئهو رۆژه هاتنه دهروهیه لهتویی خاکدا. بهراستی ههر ئیمه ژیان دههخشین و دهشیان مرینین، گهراوهههش ههر بۆ لای ئیمهیه. رۆژێك دیت زهوی له ناستی ئهوان شەق دهییت و خهڵکی له گۆرهکانیان بهگورجی دینه دهروه.. ئا ئهوه کۆکردنهوهیه که لای ئیمه زۆر ئاسانه).

له فهرموودهیهکی موسلیمدا هاتوه:

سههلی کورپی سهعد دهئیت: پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویهتی: (يُحْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى أَرْضٍ بِيضَاءٍ عَفْرَاءٍ كَقُرْصَةِ النَّقْيِ، لَيْسَ فِيهَا عِلْمٌ لِأَحَدٍ) <sup>(١)</sup> واته: خهڵکی له رۆژی قیامهتدا کۆدهکرینهوه له سههر زهویهکی سپی خاکی، وهک کولیرهیهکی دروستکراو له ئاردیکی بیژراو نیشان کردنی تیدا نییه بۆ هیچ کهسیک <sup>(٢)</sup>.

ههروهها له فهرموودهیهکی تردا که (موسلیم) گێڕاویهتیوه:

ئین عهیباس (رهزای خوای لی بیت) دهئیت: پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) ههلسا وتاریکی دا و ئامۆژگاری کردین و فهرمووی: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ انْكُمْ تُحْشَرُونَ إِلَى اللَّهِ حُفَاةَ عُرَاةٍ غُرْلًا) ﴿كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ﴾ <sup>(٣)</sup> واته: ئهێ خهڵکینه، ئیوه بهپی پتهی و پرووت و قووتی و خهتهنه نهکراوی کۆدهکرینهوه. (ههروهک چۆن له سههرهتاوه دروستمان کرد، وهک ئهوسای خوای

<sup>(١)</sup> فهرموودهی: خهڵکی له رۆژی قیامهتدا کۆ دهکرینهوه... تاد: صحیح مسلم ٥٠ کتاب صفات المناقین ٢ باب فی البعث والنشور رقم ٢٧٩٠ عن سهل بن سعد.

<sup>(٢)</sup> دهقی کوردی نهم فهرمایشتهم وهگرتهوه له پوختهی سهحیحی موسلیم، ٩٧٧. (وهرگێتی).

<sup>(٣)</sup> فهرموودهی: ئهێ خهڵکینه ئیوه کۆ دهکرینهوه... تاد: صحیح مسلم ٥١ کتاب الجنة وصفة نعيمها وأهلها ١٤ باب فناء الدنيا وبيان الحشر ٢٨٦٠ (٥٨).

لیده کهینه وه، جا شه وه په یان و به لینی نیمه یه، بیگومان نیمه شه و کاره شه نجام ده دین<sup>(۱)</sup>.

۲- کوکرنه وه یان بو گوړه پانی لیپرسینه وه و لیپچینه وه، خوی پایه بهرز ده فهرمویت: ﴿وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا﴾ الکهف: ۴۷. واته: (له کاتیکدا هه موو خه لکیشمان کوکرنه وه وه که سیشمان لی به جی نه هیشتوون).

۳- کوکرنه وه یان بو به هشت و دوزه خ، خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿يَوْمَ نَخْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا﴾ مریم: ۸۵. واته: (پوژیک دیت نیمه دهسته دهسته خواناس و پاریزگاران بو لای خوی میهره بان به ری ده کهین). ﴿وَنَخْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا﴾ طه: ۱۰۲. واته: (شه و پوژه تاوانباران چاویان کوئرو شین هه لگه پاره). ﴿الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ سُوءُ مَكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا﴾<sup>(۲)</sup> الفرقان: ۳۴. واته: (شه و تاوانبارانه "دژایه تی بهرنامه ی خوا ده کهن"، له سه رپووخساریان کیش ده کرین بو دوزه خ و تیایدا کوډه کرینه وه، نا شه وانه ناخوشتین جیگه یان هیه، چونکه گومراتین ریباریان کاتی خوی گرتبووه بهر).

هه ندیکش ده لین: شه گهر وشه ی (حشر) به کارهات شه و به پتی مانای شه ری بریتییه له کوکرنه وه ی به شه کانی لاشه ی مردووه کان، هه شه م مانایه ده گه یه نیت له پرووی شه ریعه وه مه گهر به لگه یه که چه مکی ناوبراو تاییه ت بکات به شتیکی تر<sup>(۳)</sup>.

### شه گهر و ترا:

شه و ده نگه ی له و نایه ته دا بو هاتنه ده ره وه بیت له گوړ: ﴿يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ﴾ ق: ۴۲. واته: (شه و پوژه ده نگه یکی زور بهرز و سامناک ده بیستن، دیاره

<sup>(۱)</sup> ده قی کوردی شه فهرماشته م و هرگرتووه له پوخته ی سه حیعی موسلیم، ۹۷۹. (وه رگیږ).

<sup>(۲)</sup> التذکره للقرطبی ۲۰۱ و لاپه ره کانی دواتر، ولوامع الأنوار البهیة ۱۴۵/۲-۱۵۵،

<sup>(۳)</sup> ولوامع الأنوار البهیة ۱۵۵/۲.

ئەو رۆژه هاتنە دەرەوێه لێ تویی خاکدا). جا چۆن مردوان گۆییستی ئەو دەنگە دەبن  
کەچی مردوون؟

**وەلامی ئەدەمەوێه بەوێ:** ئەو فووی کە بە شەپپوردا دەکریت بۆ زیندوو بوونەو زۆر  
دریژ دەبێت، جا سەرەتا فووە بۆ زیندوو کردنەو دەبێت، پاشان بۆ هەراسان کردنیان لێ  
گۆرەکانیاندا، جا ئەو بەشە دەنگە نابێست کە بۆ زیندوو بوونەوێه، تەنها ئەو دەنگەیان  
بەرگویی دەکەوێت کە بۆ هەراسان کردنە.

هەرەها لێوانە: ئەو فووی کە بەشەپپوردا ئەکریت دريژە بکێشیت، خەلکی  
هەندیکیان دواي هەندیکي تریان زیندوو ببنەو، جا هەر کە یەکیک زیندوو دەبێتەو  
گویی لێو شتە دەبێت کە ئەو کەسە دواي ئەو پێی زیندوو دەبێتەو، تا ئەم پرۆسەي  
زیندوو کردنەوێه تەواو دەبێت و خەلکی لێ گۆرەکانیاندا دینە دەرەو<sup>(١)</sup>.

### حوکمی برۆا بوون پێی:

برۆابوون بە کۆکردنەو پێیست و فەرزه، بەهۆی ئەو دەقانهی کە لەسەری هاتوون.  
ئەمە رای ئەهلی سوننە و زۆریه‌ی موعتەزیه‌کانه<sup>(٢)</sup>.  
فەیلەسوف<sup>(٣)</sup> و بێ دین و خوانەناسەکان برۆایان پێ نییه<sup>(٤)</sup>.

\*\*\*

<sup>(١)</sup> التذكرة للقرطبي ٢٠٢.

<sup>(٢)</sup> شرح الجوهرة للباजوري ٢٧٧.

<sup>(٣)</sup> المواقف ٢٩٤/٨.

<sup>(٤)</sup> شرح الجوهرة للباجوري، سەرچاوه‌ی پێشوو.

## نمایش کردن و لیپرسینه‌وه (العرض والحساب)

### نمایش کردن (عرض):

کاتیک خوی گه‌وره خه‌لکی له گۆره‌کانیاندا ده‌ر ده‌هینیتو زیندووین ده‌کاته‌وه، به‌ره‌و گۆره‌پانی رۆژی دوا‌یی ده‌برین و له‌ویدا ده‌میننه‌وه به‌و ئەندازه‌یه‌ی خوی گه‌وره ده‌یه‌ویت، له‌و کاته‌دا خه‌لکه‌که نمایش ده‌کرت و ده‌خرینه‌پوو به‌رده‌م خوی گه‌وره، خوی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۖ وَانْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهٍۭةٌ ۖ وَالْمَلَكُ عَلَىٰ أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَّةٌ ۖ يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ۚ﴾ الحاقه: ۱۵-۱۸. واته: (له‌و رۆژه‌دا ئیتر قیامت به‌ریا ده‌بیت. ئاسمان هه‌موو شق و په‌ق ده‌بیت و لیک ده‌تازیت و شل و شۆل ده‌بیت. فریشته‌کان له‌ گوشه و که‌ناری "جیهانی نوی" دا ئاماده‌ ده‌بن، ته‌ختی په‌روه‌ردگارت شه‌و رۆژه هه‌شت هه‌لی ده‌گریت "هه‌شت فریشته یاخود هه‌شت ده‌سته" به‌سه‌ر سه‌ریانه‌وه. له‌و رۆژه‌دا پیشان ده‌درین، هیچ شتیک له‌ نه‌ینیه‌کانتان شاره‌وه نییه).

﴿وَعُرِضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًا لَّقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۖ﴾ الکهف: ۴۸. واته: (شه‌و رۆژه سه‌رجه‌م نه‌وه‌ی ئاده‌م، ریزکراون له‌به‌رده‌م په‌روه‌ردگادا، خوی گه‌وره پوو به‌کافران ده‌فه‌رموویت: سویند بیت و هاته‌نه‌وه بۆلامان هه‌ر وه‌ک له‌سه‌ره‌تا دروستمان کردوون). ﴿وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يُوتِلْنَا مَالٌ هَذَا الْكِتَابُ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظِلُّمُ رَبُّكَ أَحَدًا ۖ﴾ الکهف: ۴۹.<sup>(۱)</sup> واته: (نامه‌ی کرده‌وه‌ی هه‌ر که‌سیک داده‌نریت، "ئیمانداران دل‌خۆشن"

<sup>(۱)</sup> شرح العقيدة الطحاوية ۴۰۳-۴۰۴.

به‌ به‌لگه‌ی گومان هه‌لنه‌گرو بێ پیتجو په‌نا له‌ زانستی سه‌رده‌م و هاوچه‌رخدا سه‌لماوه: که ده‌نگه‌کان شه‌پۆله‌کانی نه‌سیر ده‌جولین، جا ئه‌م ده‌نگه له‌ ناو چینه‌کانی شه‌سیردا ده‌میننه‌وه بۆ هه‌تا هه‌تایه، ده‌کرت جاریکی تر شه‌و ده‌نگه بیسته‌رتیه‌وه، به‌لام شه‌وه‌ی زۆر گرانه جیا‌کردنه‌وه‌ی شه‌و ده‌نگه زۆرانه‌یه - به‌ده‌نگی کۆن و نوینه‌وه - نه‌گه‌ر لێره‌دا گرمانیکی به‌هیزیش هه‌بیت به‌وه‌ی چه‌ند ئامرازیک هه‌بن که توانای لیک جیا‌کردنه‌وه‌ی شه‌و ده‌نگانه‌ی هه‌بیت.



بەلّام تاوانباران دەبینیت دلەلەرزی و دلەراوکییانە لە کارو کردەوی ناپەسەندی تۆمار  
کراویان، بۆیە دەلّین: هاوار لە ئیمە ئەم نامە و دۆسیە چیه؟! هیچ گوناھێکی وردو

ئەمە شتیکی نامۆ نییە، چونکە سەرباری ئەوەی کە هەزاران وێستگەي رادیۆیی هەبە لە جیهاندا  
کە بەشەو بەرۆژ پرۆگرامەکانی بڵاو ئەکاتەو کە لە ڕێگەي شەپۆلەکانی لە هەوادا بەخێرایی  
( ١٨٦٠٠٠ میل لە یەک چرکە) دەروات، کەچی دەنگەکانی ئەو رادیۆیانە لێک جیا ئەکرێنەووە لە  
کاتی بەکارخستنی رادیۆ بەوەی بێخەیه سەر وێسگە خوازراوە کە. هەروەک ئیستا کە دەنگەکان  
لەسەر کاسیەت و نامیر، تۆمار دەکرێن و دەکریت ببە غونە و هێمایەک بۆ پروداوەکانی پوژی  
دوایی.

هەروەک زانستی سەرەدەم جەخت لەسەر ئەوە دەکاتەو کە گشت ئەو کارو کردەوانەي کە نەجای  
دەدین چ لە تاریکی یان لە ڕووناکی چ بە تاک یاخود بەکۆ، تەنانت ئەو شتانەش کە چ جولّو  
یاخود وەستاو بن، ئەو (گەرمیی)ەکی لێ دەردەچیت بەشیوەیهکی بەردەوام لەگشت شوێن و  
بارودۆخێک، جا ئەم گەرمایەتیه بەپێچەوانەي شیوەو ڕەهەندەکانی بەتەواوی، بۆ ئەم مەبەستە  
نامیری وردبین دروستکراون بۆ وێنەگرتنی شەپۆلە گەرمیەکان کە لەهەر شتێک دەرنەچیت، ئینجا  
ئەم نامیرە وێنەیهکی فۆتۆگرافی تەواو دەبەخشیت بە شتەکە، لەو کاتەي کە شەپۆلەکانی گەرمی  
لێی دەرنەچن. شەوێک فۆکەیهکی نەناسراو لە ناسمانی نیۆیۆرک دەفڕی، بۆ ناشکرا کردنی  
ناسمانی ئەم فۆکەیه هەلسان بە وێنەگرتنی شەپۆلەکانی گەرمی ناسمانی نیۆیۆرک بەو نامیرەي  
کە بۆ ئەم مەبەستە دروستکراوە، بەمە توانیان قەبارەو جۆری فۆکەکە بزائن.

بەم پێیه زانستی سەرەدەم جەختی کردەووە لەسەر تۆمار کردنی گوشتارو کردار لە بۆشاییدا،  
بەمەش هیچ گومانێک لەلای گومان هەلگران نامینیت لەبارەي لێپرسینەوێ خوا لە بەندەکانی و  
بڵاوکردنەوێ نامەي کردەووەکانیان لە پوژی دوایدا بۆ ئەوەي پاداشت و سزای کردەووەکانیان  
وەرگرن، جا بەندە ژيانی خۆی بیینیت وەک چێژکێکی وێنە گیراو لە فیلمێکی تەواودا، کە لەو  
فیلمەدا جولەکانی دروون و زمان و ئەندامەکان تۆمار کراون بە نامیری خۆیزوێ خیرا لەسەر  
لاپەری بۆشایی ناسمان و ئەسیر لە هەموو شەو و پوژیکدا، خۆی پایەبەرز دەفەرموویت: ﴿مَا يَلْفُظُ  
مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ﴾ ق: ١٨. واتە: (هەر قسەیهک لە دەم دەرچیت، خیرا چاودێریکی  
نامادە" تۆماری دەکات). ئەو کەسانە لەو پوژەدا دەلّین: ﴿وَيَقُولُونَ يَتْلُونَنَا مَالِ هَذَا الْكِتَابِ  
لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا﴾ الکەف: ٤٩. واتە: ("دەلّین" هاوار لە ئیمە ئەم  
نامە و دۆسیە چیه؟! هیچ گوناھێکی وردو درشت بەجی ناهێلێت بەلکو هەمووی تۆمار  
کردووە). سەیری کتیبی: الاسلام یتحدی ٨٠-٨١. بکە.

درشت به جی ناهیلێت به لکو هه مووی تۆمار کردووه، نهو خه لکه هه رچیان کردووه  
 ئامادهیه، بێ گومان پهروهردگاری تۆ ستهم له ههچ کهس ناکات).  
 ته م غایش کردنه ی خه لک و پيشاندانی کرده وه کانیان سی جاره، فه رمووده په رۆزه کان  
 نه مه یان روون کردۆته وه، بۆ نمونه:

پهغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه رموویه تی:

(يُعرض الناس يوم القيامة ثلاث عرضات: فأما عرضتان فجدال ومعاذير، وأما  
 العرضة الثالثة فعند ذلك تطاير الصحف في الأيدي فأخذ يمينه وأخذ بشماله) <sup>(١)</sup> واته:  
 خه لکی له رۆژی دوایدا سی جار غایش ده کرین و کرده وه کانیان ده خریته روو، جا غایشی  
 به که م و دووهم گفتوگوو پاساو هینانه وه و ده مه ته قییه، ههروه ها له غایشی سییه مدا  
 نامه ی کرده وه کان نه دریته وه، هه یانه به دهسته راست وه ریده گریته وه و هه شیانه به دهسته  
 چه پ وه ریده گریته وه.

جا درانه وه وهر گرتنی نامه ی کرده وه کان به دهستی راست و چه پ، خودی مه بهستی  
 نهو ئایه تهیه، که خوی گه وه ده فه رموویت: ﴿وَكُلُّ إِنْسَانٍ لَّزَمْنَهُ طَائِرُهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ  
 لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنْشُورًا﴾ ﴿١٣﴾ أَقْرَأَ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ﴿١٤﴾  
 الاسراء: ١٣-١٤. واته: (نامه ی کرده وه ی هه ر که سیکیشمان هه لواسیوو به گه ردنیداو له  
 رۆژی دوایدا کارنامه ی کرده وه کانی بۆ ده رده هینین و به کراوه یی ده یخه ینه به ردهستی.  
 نهوسا پیتی ده وتریت: ده ی نامه ی کرده وه کانت بخوینه ره وه ته ماشای بکه، نه مپۆ هه ر  
 خو ت بریار بده و حیساب بۆ خو ت بکه "شایسته ی چ جو ره پاداشتیکی ت؟!").  
 ئه بن عباس وتویه تی: (طائره) واته: کرده وه کانی.

حه سه ن وتویه تی: هه موو که سیك خوینده وار یان نه خوینده وار بیت، نامه ی کرده وه کانی  
 ده خوینیته وه.

<sup>(١)</sup> فه رمووده ی: خه لکی له رۆژی دوایدا سی جار غایش ده کرین و کرده وه کانیان ده خریته روو... تاد:  
 سنن الترمذی، کتاب صفة القيامة، باب ما جاء في العرض ١٤١/٧ عن أبي هريرة.  
 وفي سنن ابن ماجه: ٣٧ كتاب الزهد ٣٣ باب ذكر البعث رقم ٤٢٧٧، ١٤٣٠/٢، من حديث أبي  
 موسى الأشعري.

## لِپَرَسِينَه‌وَه (الحساب)

### پیناسه‌کهی:

لِپَرَسِينَه‌وَه (الحساب) له زمانه‌وانیدا: به واتای ژماره دیت.

له زاراوه‌دا: بریتیه لهو پرۆسه‌یه‌ی که له میانهدا خوای گه‌وره هه‌موو که‌سیک به تیروته‌سه‌لی به کرده‌وه‌کانی ناشنا ده‌کاته‌وه، چ چاک یان خراپ، گوشتار یاخود کردار بیت، دوا ی پیدانه‌وه‌ی کتیب و تۆماره‌کانیان<sup>(۱)</sup>.

جا دوا ی شه‌وه‌ی خه‌لکی زیندوو ده‌کرینه‌وه‌و نامه‌ی کرده‌وه‌کانیان ده‌بینن، شه‌وا لِپَرَسِينَه‌وه‌یان له‌گه‌ل ده‌کریت، خوای گه‌وره ده‌فرموویت: ﴿فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِمِيزِينَةٍ ﴿٧﴾ فَسَوْفَ يَحَاسِبُ حِسَابًا يَسِيرًا﴾ الانشقاق: ۷-۸. واته: (جا شه‌وه‌ی دۆسیه‌ی کرده‌وه‌کانی درایه ده‌ستی. شه‌وه له‌مه‌ودوا لِپَرَسِينَه‌وه‌یه‌کی زۆر ئاسانی له‌گه‌ل ده‌کریت). لِپَرَسِينَه‌وه له‌کاتی وه‌رگرتنه‌وه‌ی نامه‌ی کرده‌وه‌کان ده‌بیت، چونکه که خه‌لکی زیندوو کرانه‌وه کرده‌وه‌کانی خۆیان به‌بیر ناهیتنه‌وه، خوای گه‌وره ده‌فرموویت: ﴿يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَسُوهُ﴾ المجادلة: ۶. واته: (له رۆژێکدا که خوا هه‌موویان زیندوو ده‌کاته‌وه پیکه‌وه، شه‌وسا هه‌وائی هه‌موو کارو کرده‌وه‌کانیان پی‌را ده‌گه‌یه‌نیت، خوا ئاماری کردوو، شه‌وانیش فره‌امۆشیان کردوو).

### شه‌و شته‌ی لِپَرَسِينَه‌وه‌ی له‌سه‌ر ده‌کری:

له کاتی لِپَرَسِينَه‌وه‌دا، پرسیار له‌بهنده ده‌کریت. خوای گه‌وره ده‌فرموویت: ﴿إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ الاسراء: ۳۶. واته: (به‌راستی ده‌زگا‌کانی بیستن و بینن و تیگه‌یشتن هه‌ر هه‌مووی، به‌پرسیاره له‌به‌رامبه‌ریه‌وه).

﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ الزلزلة: ۷-۸. واته: (جا شه‌وه‌ی به‌قه‌ده‌ر سه‌نگی گه‌ردیله‌یه‌ک خێرو چاکه‌ی شه‌نجام

<sup>(۱)</sup> شرح الجوهرة للباجوري ۲۸۲.

داییت ده‌ییینتته‌وه. نه‌وه‌ش که به‌قه‌ده‌ر سه‌نگی گه‌ردیله‌یه‌ک شه‌رو خراپه‌ی هه‌بیته، ده‌ییینتته‌وه).

پتغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه‌تی: (لا تزول قدما عبد يوم القيامة حتى يُسأل: عن عمره فيم أفناه، وعن علمه فيم فعل، وعن ماله من أين اكتسبه وفيم أنفق، وعن جسمه فيم أبلاه)<sup>(۱)</sup> واته: پییه‌کانی هیچ که‌سیک له‌ پرۆژی دوایدا له‌ جیی خویان ناجولین تا پرسیاریان لی نه‌کریت له‌باره‌ی: ته‌مه‌نه‌که‌ی له‌چی به‌سه‌ر بردووه، له‌ زانسته‌که‌ی له‌چیدا به‌کاره‌یناوه، له‌باره‌ی پارو سامانه‌که‌ی له‌ کوپوه هیناویه‌تی و له‌چیدا خهرجی کردووه، له‌باره‌ی جه‌سته‌ی که له‌چیدا به‌کاربخستوه.

### شایه‌تی دانی ئەندامه‌کانی جه‌سته له‌سه‌ر کرده‌وه‌کان:

کاتیك پرسیار ده‌کریت له‌ به‌نده‌کان له‌باره‌ی نه‌وه‌شته‌ی له‌ دونیادا کردویانه، نه‌وه‌ گوی و چاو و پیسته‌که‌ی وه‌ک سه‌ره‌نشت کردن گه‌واهی له‌سه‌ر کرده‌وه‌کانی ده‌ده‌ن و دینه‌ گۆ.

خوای پاک و تاک ده‌فه‌رموویت: ﴿حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾ وَقَالُوا لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَوُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَرُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾﴾

فصلت: ۲۰-۲۲. واته: (هه‌تا کاتیك ده‌گه‌نه‌ ناستی ناگره‌که‌ گوی و چاوو پیستیان شایه‌تیان له‌سه‌ر ده‌دات که چ کارو کرده‌وه‌یه‌کی نادروست و خراپیان نه‌نجام ده‌دا. ئینجا

<sup>(۱)</sup> فهرمووده‌ی: پییه‌کانی هیچ که‌سیک له‌ پرۆژی دوایدا له‌ جیی خویان ناجولین... تاد: سنن الترمذی، کتاب صفة القيامة، باب في القيامة ۱۳۶/۷ عن أبي برزة الأسلمي، و قال: حسن صحيح.

به غه مباریهوه به پیستی خۆیان ده‌لی: بۆچی شایه‌تیتان له‌سه‌رداین خۆ زهره‌رتانه؟ له وه‌لامدا ده‌لێن: ئهو خواجهی ئیمه‌ی هیناوه‌ته‌گوفتار که ده‌توانیت هه‌موو شتێک بێنیتته‌ قسه‌و گه‌توگۆ، هه‌ر ئهو زاته‌شه‌ که یه‌که‌جار به‌دییه‌تاوین و هه‌ر بۆ لای ئه‌ویش ده‌برێینه‌وه. ئیوه‌ کاتی خۆی ئه‌وه‌نده‌ غه‌رپا بوون، گونا‌هو تاوانه‌کانتان نه‌ده‌شارده‌وه، چونکه مه‌ترسی‌تان نه‌بوو که گویتان و چاوتان و پیستتان شایه‌تیتان له‌سه‌ر بدات، به‌لام گومان‌تان وابوو که به‌راستی خوا زۆر ئاگاداری نیه‌ به‌و کارو کرده‌وانه‌ی که ئه‌نجامی ده‌ده‌ن).

﴿الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَنَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ یس: ۶۵. واته: (ئه‌م‌پۆ مۆر ده‌نیین به‌ده‌میاندا و قسه‌یان پێ ناکریت، به‌ئکو ده‌ستیان قسه‌مان بۆ ده‌کات، قاچیشیان شایه‌تی ده‌دات به‌و کارو کرده‌وانه‌ی که ئه‌نجامیان ده‌دا).

﴿يَوْمَ نَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ النور: ۲۴. واته: (له‌ رۆژێکدا که زمان و ده‌ست و قاچیان لێیان ده‌بیتته‌ شایه‌تیکی گۆیا، له‌ به‌رامبه‌ر ئهو کرده‌وانه‌ی که ئه‌نجامیان ده‌دا).

### حیکمه‌تی لیپرسینه‌وه:

لیپرسینه‌وه‌ی خوا له‌ به‌نده‌کانی بریتییه‌ له‌وه‌ی پاداشت و سزاکه‌ی ئه‌وان به‌وان را‌ده‌گه‌یه‌نیت، جا به‌خته‌وه‌ران به‌ ده‌سته‌ راستی خۆیان نامه‌ی کرده‌وه‌کانیان وه‌رده‌گرن و به‌ده‌ختانیش به‌ ده‌ستی چه‌پیان یاخود له‌پشتیان‌وه‌ نامه‌ی کرده‌وه‌کانیان وه‌رده‌گرن.

خوا‌ی گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ﴾<sup>(۱)</sup> آل عمران: ۱۰۶. واته: (رۆژێک دیت روه‌خسارانی‌ک سپی ده‌بن و روه‌خسارانی‌کیش ره‌ش هه‌لده‌گه‌رێن).

<sup>(۱)</sup> التذکره‌ للقرطبی ۲۵۳ لاپه‌ره‌کانی دواتر، لوا‌مع‌ الأنوار البهیه‌ ۱۷۲/۲ و ۱۸۰-۱۸۱ والغنیه‌ للشیخ عبدالقادر ۸۱/۱.

حکمه‌ته‌که‌ی بریتیه له ده‌رخستنی پله به‌ندی و جیاوازی پی‌گه‌کان له ته‌واوی و کاملتیدا، ئابرووچوونی که‌سانی کرچ و کالیش پیشان بدریت. ئه‌مه‌ش هانده‌ری چاکه‌کاری و ڕێگریه له خراپه‌کاری<sup>(١)</sup>.

### جۆره‌کانی لیپرسینه‌وه:

چهند جۆرێکن: سووک و سه‌خت، نه‌ینێ و ئاشکرا، سه‌رکۆنه‌ کردن و لیّ خو‌ش بوون و دادگه‌ری. هه‌ندی له زانایان وتویه: خوای گه‌وره به پوختی باسی لیپرسینه‌وه‌ی کردووه، خه‌به‌رو هه‌وال له‌وباره‌وه هاتوون، له‌و هه‌وال و خه‌به‌رانه‌شدا ئاماژه به‌وه‌دراوه که زۆرێک له باوه‌رداران به بیّ لیپرسینه‌وه ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه، جا به‌م پییه‌ خه‌لکی ده‌بنه‌ سیّ به‌ش: به‌شێک به‌هیچ شێوه‌یه‌ک لیپرسینه‌وه‌یان له‌گه‌ڵ ناکریت، به‌شێکی تریش لیپرسینه‌وه‌یه‌کی سووکی له‌گه‌ڵ ده‌کریت، ئه‌م دوو به‌شه له‌باوه‌رداران، به‌شێکی تریش زۆر به‌تووندی لیپرسینه‌وه‌یان له‌گه‌ڵ ده‌کریت که موسلمان و بیّ باوه‌ر ئه‌م به‌شه پێک دینن. جا ئه‌گه‌ر که‌سانێک له باوه‌رداران هه‌بن نزیکتر بن له سۆزو به‌زه‌یی خوا، ئه‌وا به‌بیّ لیپرسینه‌وه خوای گه‌وره ده‌یاختاه به‌هه‌شته‌وه، دووریش نییه که که‌سانێک له بیّ باوه‌ران هه‌بن نزیکتر بن له تووریه‌یی نه‌وه‌ک سۆزی خوا، به‌مه‌ش به‌بیّ لیپرسینه‌وه خوای گه‌وره ده‌یاختاه دۆزه‌خه‌وه<sup>(٢)</sup>.

### حوکمی پروابوون به لیپرسینه‌وه:

پروابوون پێی پتویست و فه‌رزه. چونکه راست و دروسته، به قورئانی پڕۆزو سوننه‌تی به‌پێزو به‌کده‌نگی (الاجماع) چه‌سپاوه<sup>(٣)</sup>.

<sup>(١)</sup> شرح الجوهره للباجوري ٢٨٣.

<sup>(٢)</sup> التذکره ٢٨٦، و شرح الجوهره للباجوري ٢٨٢-٢٨٣.

<sup>(٣)</sup> شرح الجوهره لعبدالسلام ٢٢٧ و شرح الجوهره للباجوري.

## حهوز (الحوض)

### به لگه کانی و وه سفه کهی:

ئهو ههوزهی که خوی گهوره به پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) ده به خشیت له پوژی دوا بیدا، به چهن دین دهقی فهرموودهی راست و دروستچه سپاوه.  
ئهو فهرموودانهی له بارهی وه سفی ههوزه که وه هاتوون ده گنه ئاستی (تهواتر)، نزیکهی سی و ئه وهنده هاوهل ئهو فهرموودانهیان گپراوه ته وه، (ئیین که سیر) له کو تایی کتیبه میژوو بییه کهیدا (البداية والنهاية)<sup>(۱)</sup> هیناویه تی، بۆ نمونه:  
ئهو زه پ (رهزای خوی لیبت) ده لیت: وتم: ئهی پیغه مبهه ری خوا کاسهی ههوز چیه؟  
فهرمووی:

(والذي نفسُ محمد بيده لأنيته أكثر عدد نجوم السماء وكواكبها، ألا في الليلة المظلمة المصحية، أنية الجنة من شرب منها لم يظمأ آخر ما عليه، يشخب فيه ميزان الجنة، من شرب منه لم يظمأ، عرضه مثل طولِه، ما بين عمّان إلى أيلة، ماؤه أشد من اللبن وأحلى من العسل). واته: سویند بهو که سهی گیانی منی به دهسته کاسه کانی زیاترن له ئه ستیره کانی ئاسمان و هه ساره کانیش به لأم له شهو یکی تاریک و سامالدا، کاسهی به ههشت هه که سیک تیا بخواره وه تینوی نابیت تاکوتا ئهو حالتهی له سه ریته تی (واته ههتا هه تایه)، دوو پسولک له به هه شته وه ده پرتنه ناو ئهو ههوزه، هه که سیک لیی خواره وه تینوی نابی، پاناییه کهی وه ک نیوه ندی عه مان و ئه یله یه، ئاوه کهی سپی تره له شیرو شیرینتره له ههنگوین<sup>(۲)</sup>.

پیغه مبهه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویته تی: (حوضي مسيرة شهر، و زواياه سواء، وماؤه أبيض من الورق، وريحه أطيب من المسك، وکیزانه کنجوم السماء، فمن شرب منه فلا يظمأ بعده أبدا) واته: ههوزه کهی من مانگی رینگایه، سوچه کانی یه کسانن و

<sup>(۱)</sup> شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ۲۷۷. بۆ ئه م گپراوه وانه سهیری: شرح أصول الاعتقاد أهل السنة والجماعة ۴۲۲/۵. بکه.

<sup>(۲)</sup> دهقی کوردی ئه م فهرمایشته م وه رگرتوه له پوختهی سه حیجی موسلیم ۷۶۹. (وه رگپت).

ئاوه که ی سپیتره له زیو و بۆنی خوشره له میسک و سوراحیه کانی ئه وهنده ی ئه ستیره کانی ئاسمانه، ههر که سیك لیی بخواته وه دوا ی ئه وه ههرگیز تینوی ناییت<sup>(۱)</sup>.

ئهنه س (رهزای خوی لیبیت) ده لیت: جارێکیان پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) له ناوماندا بوو، سووکه خهویکی کردوو، ئینجا سهری به زهرده خه نه وه بهرز کرده وه، ئیمهش وتمان بۆچی پیده که نیت نه ی پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: (ئیسئا سورته تیکم بۆ دابه زیوه، ههر ئه و کاته خویندیه وه فهرمووی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ﴾ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَحْمَرْ ﴿﴾ إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ﴿﴾)

واته: (به ناوی خودای به خشنده و دلوفان. به راستی ئیمه ناوی که وسهرمان داویه تی. ده ی تۆش نوێۆ قوربانی بۆ خوی خۆت بکه. بێگومان ههر دۆژمنان و ناحه زانی تۆ بێ ناو نیشان و وه جاخ کوێرو دوا براون). ئینجا فهرمووی: (أتدرون ما الکوثر؟) واته: ئایا ده زانن "کوثر" چیه؟ وتمان: خواو پیغه مبه ره که ی باشر ده زانن. فهرمووی: (إنه نهر وعدنيه ربي عزوجل، عليه خير كثير، هو حوض ترد عليه أمتي يوم القيامة، آيته عدد النجوم، فيُخْتَلَجُ العبد منهم، فأقول: رب، إنه من أمتي. فيقول: ما تدري ما أحدثت بعدك)<sup>(۲)</sup> واته: پروباریکه پهروه ردگارم به لێنی پیدام، خیری زۆری ههیه، ههوزیکه له پۆژی قیامه تدا ئومه تم دینه سهری، جامه کانی به ئه ندازه ی ژماره کانی ئه ستیره کانه، خه لکێک داده برێن

<sup>(۱)</sup> ده قی کوردی ئهم فهرماشته م وه رگرتوه له پوخته ی سه حیحی موسلیم، ۷۶۷. (وه رگیزی).

<sup>(۲)</sup> التذکره للقرطبی ۳۰۳-۳۰۴. وشرح العقیده الطحاویة لابن أبي العز ۲۷۹.

فهرمووده ی: سویند به و که سه ی گیانی منی به دهسته کاسه کانی... تاد: صحیح مسلم ۴۳ کتاب الفضائل ۹ باب إثبات الحوض نبینا محمد (صلی الله علیه وسلم) وصفاته، رقم ۲۳۰۰. فهرمووده ی: ههزه که ی من مانگی رێگایه... تاد: صحیح مسلم ۴۳ کتاب الفضائل ۹ باب إثبات حوض نبینا محمد و صفاته، رقم ۲۲۹۲، عن عبدالله بن عمرو بن العاص (رضی الله عنهما).

فهرمووده ی: جارێکیان پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) له ناوماندا بوو... تاد: صحیح مسلم ۴ کتاب الصلاة ۱۴ باب حجة من قال: البسملة آية من كل سورة سوى البراءة، رقم ۴۰۰.



لییان، منیش ده‌لێم: په‌روه‌ردگار "ئه‌وه له ئوممه‌تی منه، ئه‌ویش ده‌فرموویت: تۆ نازانی دوا‌ی تۆ چیان داهێناوه<sup>(١)</sup>.

جا له‌و فرمودانه وه‌رده‌گیریت که وه‌سفی هه‌وزه‌که به‌م شیوه‌یه: که هه‌وزیکی زۆر گه‌وره‌یه، سه‌رچاوه‌و شوینیکی به‌خێرو فه‌ره، له‌ پرووباری "که‌وسهر" که له‌ به‌هه‌شتایه ده‌رژێته ناو هه‌وزه‌که، ئاوی هه‌وزه‌که سپی تره له‌ شیرو ساردتره له‌ به‌فرو شیرینتره له‌ هه‌نگوین و بۆن خۆشتره له‌ میسک و پرووبه‌ره‌که‌ی زۆر فراوانه و پانی و درێژیه‌که‌ی یه‌کسانه<sup>(٢)</sup>.

به‌لام چه‌سپانی هه‌وزی که‌وسهر له‌ قورئانی پیرۆزدا له‌ سوڤه‌تی (الکوثر) گریمانه و ئه‌گه‌ره نه‌وه‌ک ڕاشکاو بی‌ت، چونکه زانایان ڕاجیایان هه‌یه له‌ ته‌فسیر کردنی "کوثر": که ئایا بریتییه له‌ هه‌وز یاخود خێرو بی‌ریکی زۆر یان ئه‌و پرووباره‌یه که له‌ به‌هه‌شتایه<sup>(٣)</sup>؟.

### کین که دوور له‌ هه‌وز ده‌خړینه‌وه:

پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) فرموویه‌تی: (لیردنّ علیّ ناس من أصحابي الحوض، حتی اذا عرفتهم، اختلجوا دوني، فأقول: أصحابي، فيقول: لا تدري ما أحدثوا بعدك) واته: که‌سانێک له‌ هاوه‌لام دینه سه‌ر هه‌وزه‌که‌م، منیش ده‌یانناسمه‌وه، که‌چی لێم داده‌بڕین و دوورده‌خړینه‌وه، ده‌لێم: ئه‌وه له‌ هاوه‌لامنی منن، خوا‌ی گه‌وره ده‌فرمووی: تۆ نازانی دوا‌ی تۆ چیان داهێناوه.

پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فرموویه‌تی: (إني على الحوض حتى أنظر مَنْ يرد عليّ منكم، وسيؤخذ أناس دوني، فأقول: ياربّ مني ومن أمّتي، فيقال: أما شعرت ما عملوا بعدك؟ والله ما برحوا بعدك يرجعون على أعقابهم) واته: من له‌سه‌ر هه‌وزه‌که‌م،

<sup>(١)</sup> ده‌قی کوردی ئه‌م فرمایشه‌م وه‌رگرتوه له‌ پوخته‌ی سه‌حیحی موسلیم، ١٥٩. (وه‌رگێڕ).

<sup>(٢)</sup> شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ٢٨٠.

<sup>(٣)</sup> سه‌یری: تفسیر القرطبی ٧٣٠٦-٧٣٠٦/١٠. بکه، که چه‌ندین ڕای جیاواز هێناوه سه‌باره‌ت به‌ مانای (کوثر).

**حکومتی پروابوون به حەوز:**

(۱) دهقی کوردی نهم فەرمايشتم وه رگرتوه له پوختهی سه حیحی موسليم ۷۶۷. (وه رگيڤ).  
(۲) التذکره للمقرطبی ۳۰۶ ولوامع الأنوار البهیة ۲/۲۰۰ وشرح الجوهره للباچوري ۳۰۴.  
فەرموودهی: که سانیك له سهر جهوزه کهم دینه لام... تاد: صحیح البخاري ۸۱ کتاب الرقائق ۵۳ باب  
في الحوض، رقم ۶۵۸۲ عن أنس بن مالك (رضي الله عنه)  
والحديث بلفظ آخر في صحيح مسلم ۴۳ کتاب الفضائل ۹ باب اثبات الحوض نبينا (صلی الله علیه  
وسلم) وصفاته رقم ۲۳۰۳ عن أنس بن مالك.  
فەرموودهی: من له سهر جهوزه کهم، ته ماشا ده کهم... تاد: صحیح مسلم ۴۳ کتاب الفضائل ۹  
إثبات حوض نبينا (صلی الله علیه وسلم) و صفاته، رقم ۲۲۹۳ عن أسماء بنت بکر (رضي الله  
عنهما).

AVY

## تهرازوو (المیزان)

### پیناسهی کیشان و تهرازوو:

کیشان (الوزن) له بنچینهی زمانهوانیدا: زانینی چهندیهك بههۆی بهراورد کردنی به چهندیهکی تر بهشێوازیکی تایبته<sup>(۱)</sup>. تهرازوو (میزان) له زمانهوانیدا: ناسراوه. بهلام له زاراوهدا: بریتییه لهوهی خوای گهوره له پۆژی دوایدا تهرازووێك دادهنیت، زمان و دوو تایهی هه، كه كردهوه چاك و خراپهكانی بهندهكانی پێ دهكیشیت. ئهمه پای زۆربهی زانایانه. پروكهشی ئهو فهرمودانهی لهوبارهوه هاتوون ئهوهیان لی وهردهگیریت.

زانایان وتویانه: ئهگهر لیپرسینهوه کۆتایی هات، ئهوا دهست دهکړیت بهکیشران و ههلسهنگێترانی كردهوهكان، چونكه كیشران و ههلسهنگێتران بۆ سزاو پاداشته بۆیه پێویسته لهدوای لیپرسینهوه بیت، جا لیپرسینهوه بۆ دیاریکردنی كردهوهكانه و کیشان و ههلسهنگاندن بۆ ئهندازه و درخستنی پێوانه کردنیانه، تا پاداشت و سزا به ئهندازهی كردهوه كه بیت.

### تهرازوو چهسپاوه به دهقی ئایهتهکانی قورئانی پیرۆز.

خوای گهوره دهفهرموویت: ﴿وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ﴾ (الانبیاء: ۴۷). واته: (ئیمه پێوهرو تهرازووێهکانی دادپهروهی له پۆژی قیامهتدا دادهنیت، جا كهس بههیچ شێوهیهك ستهمی لی ناکړیت، ئهگهر بهقهدهر تۆی خهرتهلهیهك "كه زۆر بچوك و ورده، كاریکی چاك یان خراپی ئههجم دابیت" دهیهیتینه مهیدان، جا ئهوهنده بهسه بۆ ئیمه كه ئاوا بهوردی حساب و لیپرسینهوه ئههجم دهدهین).

﴿فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ﴾ ﴿فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ﴾ ﴿وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ﴾ ﴿فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ﴾ (القارعة: ۶ - ۹). واته: (جا ئهوهی تهرازووی خیری

<sup>(۱)</sup> شرح عبدالسلام على الجوهرة ۲۳۴.

سەنگین بێت. ئەو لەبارودۆخیکی خوش و ئاسوودەدا ژیان دەباتە سەر و زۆر پێی پازییە. ئەوەش تەرازووی "خێرو چاکە" سووک بێت "گوناھێ زۆر بێت". ئەو دایکی ئەو دۆزەخە "باوەشی بۆ کردۆتەو". جا تۆ چووزانی "هاویە" چییە؟! ئاگرێکی زۆر سووتینەر و بلیسەدارە).

﴿وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِعَآيِنَتِنَا يَظْلِمُونَ﴾ الزمّنون: ۱۰۳، الأعراف: ۹. واتە: (بەلّام ئەو کەسە تەرازووی چاکەکانی سووک بێت، ئەوانە ئەو کەسانەن لەدەست داوە و خۆیان زەرەرمەند و ریسوان).

هەروەها بە دەقی فەرموودە راست و صەحیحەکانی پێغەمبەریش (صلی اللہ علیہ وسلم) چەسپاوە، هەروەک دەیانخەینەپروو<sup>(۱)</sup>.

### ئەو شتە دەپێورێ و دەکیشرێت:

زانایان راجیان سەبارەت بەوێ کە چی دەپێورێت، بەهۆی جیاوازی ئەو فەرماشتانە لەوبارەو هاتوون، بۆیە بۆ چەند رایەک دابەش بوونە:

**رای یەکەم: نامە کردووەکان:** واتە نامە کردووەکان هەڵ دەسەنگینن و دەکیشرێن، ئەوانە ئەو رایەیان پەسەند کردووە بریتین لەم زانایانە: (قورئوبی) و (ئین عەبدولبەر) و (شیخ مەرعی)، هەروەها زۆریە رایەکارانی قورئانی پیرۆز، بەم بەلگانە خوارەو:

أ- پێغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) دەفەرمووێت: (إِنَّ اللَّهَ سَيَخْلُصُ رَجُلًا مِنْ أُمَّتِي عَلَى رُؤُوسِ الْخَلَائِقِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَيُنْشَرُ عَلَيْهِ تِسْعَةٌ وَتِسْعِينَ سَجَلًا، كُلُّ سَجَلٍ مِثْلُ مَدِّ الْبَصْرِ، ثُمَّ يَقُولُ: أَتَنْكَرُ مِنْ هَذَا شَيْئًا؟ أَظْلَمْتُكَ كَتَبْتِي الْخَافِظُونَ؟) فيقول: لا يا رب. فيقول: أفلك عذر؟ فيقول: لا يا رب. فيقول: بلى ان لك عندنا حسنة، فانه لا ظلم عليك اليوم. فتخرج له بطاقة فيها: أشهد أن لا اله الا الله، وأن محمداً عبده ورسوله، فيقول: احضر وزنك،

<sup>(۱)</sup> التذكرة للقرطبي ۳۰۹، لوامع الأنوار البهية ۱۸۴/۲ نقلاً عن التذكرة، شرح الطحاوية لابن أبي العز ۶۰۹ ولاپەرەکانی دواتر.

فیعول: یا رب ما هذه البطاقة مع السجلات؟ فقال: انك لا تعلم. قال: فتوضع السجلات في كفة، والبطاقة في كفة، فطاشت السجلات و ثقلت البطاقة، فلا يثقل مع اسم الله شيء) واته: خوی گه‌وره که‌سیک له ئوممه‌تی من له‌ناو هه‌موو خه‌لکی دوا‌پۆژدا رزگار ده‌کات و نه‌وه‌دو نو نامه‌ی پێ ئه‌داته‌وه، هه‌ر یه‌ک له‌و نامانه ئه‌وه‌نده‌ی چاو حوکم ئه‌کات گه‌وره‌ن، پاشان خوی گه‌وره پێی ده‌فه‌رموویت: ئایا نکۆڵی له‌ هیج شتیک له‌مانه ئه‌که‌یت؟ ئایا فریشته نووسه‌ره پارێزراوه‌کانم سته‌میان لێ‌کردی؟ ده‌لێت: نا په‌روه‌دگارا. خوی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ئایا پاساوێک و بیانویه‌کت هه‌یه؟ ده‌لێت: نا ئه‌ی په‌روه‌دگارا. خوی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: نا وانیه‌ به‌لکو تو چاکه‌یه‌کت هه‌یه له‌لای ئێمه که به‌پاساو ئه‌شیت، به‌راستی ئه‌م‌پۆ سته‌مت لێ ناکریت و مافت ناخو‌ریت. جا پسوله‌یه‌کی بۆ ده‌رده‌خ‌ریت که شایه‌تمانی له‌سه‌ر نووسراوه: "أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمدا رسول الله"، جا پێی ده‌فه‌رموویت: سه‌نگ و کیشی خۆت بێنه. ده‌لێت: په‌روه‌دگارا "ئهم پووسه‌له‌یه له‌گه‌ڵ ئه‌و نامانه چینه؟ فه‌رمووی: تو سته‌مت لێ ناکریت. فه‌رمووی: جا نامه‌کان له‌لایه‌کی ته‌رازوو و پسوله‌که له‌لایه‌کی تر دا‌ده‌ن‌ریت، جا نامه‌کان هه‌ل‌ده‌کشین و سوک ده‌بن و پسوله‌که دا‌ده‌کشیت و گران ده‌بیت. بێ‌گومان هیج شتیک له‌ ناوی پ‌رۆزی خوی گه‌وره گرانتر نابیت.

ب- پ‌رسیار له‌ پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) کرا له‌باره‌ی ئه‌وه‌ی که چ شتیک له‌ رۆژی دوا‌یی ده‌کشیت، فه‌رمووی: (الصحف)<sup>(١)</sup> واته: نامه‌ی کرده‌وه‌کان.

<sup>(١)</sup> لوامع الأنوار البهية ١٨٢/٢.

فه‌رمووده‌ی: خوی گه‌وره که‌سیک له‌ ئوممه‌تی من له‌ناو هه‌موو خه‌لکی دوا‌پۆژدا رزگار ده‌کات... تاد: سنن الترمذي: أبواب الإيمان، باب ما جاء فيمن يموت وهو يشهد أن لا إله إلا الله، ٢٩٥/٧ عن عبدالله بن عمرو بن العاص (رضي الله عنهما). وقال: حسن غريب. وأخرجه ابن ماجه في سننه ٣٧ كتاب الزهد ٣٥ باب ما يرجي من رحمة الله يوم القيامة رقم ٤٣٠٠، ١٤٣٧/٢ وقال في أول الحديث: (يصاح برجل من أمتي على رؤوس الخلائق). ورواه ابن حبان في صحيحه والحاكم والبيهقي وقال الحاكم على شرط مسلم. / لوامع الأنوار البهية ١٨٧/٢.

پ- ئین عومەر وتویه‌تی: نامه‌ی کرده‌وکان ده‌پیتۆریت و ده‌کیشریّت<sup>(۱)</sup>.

رای دووه‌م: بکه‌ره‌که (العامل): به‌م به‌لگانه‌ی خواره‌وه:

أ- هه‌مان نه‌و فهرمووده‌یه‌ی پێشتر باسی پسوله (بطاقة) کرد، به‌لام به‌ ده‌برپینیکی تر که هاتوه: (توضع الموازين يوم القيامة فيؤتى بالرجل فيوضع في كفة...) فهرمووده‌که‌ی پێشوو. واته: ته‌رازوو له‌ پۆژی دوایدا داده‌نریت و جا مرو‌قه‌ ده‌خړیته تابه‌کی ته‌رازوووه... .

ب- پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه‌تی: (اِنَّهٗ لِيَاْتِي الرَّجُلَ الْعَظِيمَ السَّمِينِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، لَا يَزِنُ عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحَ بَعُوضَةٍ، وَقَالَ: اقْرَؤُوا: ﴿فَلَا يُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَزَنًا﴾ الكهف: ۱۰۵.<sup>(۲)</sup> واته: له‌ پۆژی دوایدا که‌سی گه‌وره‌ی قه‌له‌و ده‌هینریت، که‌چی له‌لای خوای گه‌وره‌ نرخ‌ی بال‌ی می‌شوله‌یه‌کی نیه. و فهرمووی: ئه‌م فهرماشیته‌ی خوای گه‌وره‌ بخویننه‌وه: (له‌ پۆژی قیامه‌تدا هه‌یج جو‌ره‌ بایه‌خ و نرخ‌یکیان بو دانانیین).

پ- له‌ ئین مه‌سه‌عوده‌وه (خوای لی‌ پازی بیت)، که‌ ناوبراو سیواکینکی له‌ داری (ثاراک) به‌ده‌ست بووه، لاقه‌کانیشی باریک بوون و با ده‌مچولاند، ئه‌وانه‌ی له‌ده‌وربه‌ری بوون پێی پێکه‌نین، پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: (مم تضحكون؟) واته: به‌چی پێ ده‌که‌ن. وتیان: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا به‌ لاقه‌ باریکه‌کانی. جا فهرمووی (والذي نفسي بيده لهما أثقل في الميزان من أحد)<sup>(۳)</sup> واته: سویند به‌و

فهرمووده‌ی: پرسیار له‌ پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) کرا له‌باره‌ی ئه‌وه‌ی که‌ چ شتیک له‌ پۆژی دوایدا ده‌کیشریّت... تاد: ذکره فخر الرازي وغيره وحكاه ابن عطية عن أبي المعالي. / لوامع الأنوار، سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

<sup>(۱)</sup> التذكرة للقرطبي ۳۱۳.

<sup>(۲)</sup> صحيح البخاري - كتاب التفسير - باب أولئك الذين كفروا بآيات ربهم. / فتح الباري ۴۲۶/۸.

<sup>(۳)</sup> شرح عقيدة الطحاوية لابن أبي العز ۶۱۰

زاتهی پۆحی منی به دهسته لاقه کانی له تهرازووی پۆژی دوایدا له کتوبی نوحد گرانتره.

رای سییهم: کردهوه کان: بهم به لگانهی خوارهوه:

أ- پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فرموویهتی: (الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُ الْمِيزَانَ) واته: پاکژی نیوهی ئیمان و باوهره، خیری وتنی (الحمد لله) تهرازوو پر دهکات.

ب- پیغه مبهیر (صلی الله علیه وسلم) فرموویهتی: (كَلِمَتَانِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ، ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ، حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ)<sup>(١)</sup>

فرموده‌ی: له رۆژی دوایدا کهسی وا دههینریت... تا: صحیح البخاری، ٦٥ کتاب التفسیر، ٦ باب ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ﴾ الکهف: ١٠٥ رقم ٤٧٢٩ عن أبي هريرة (رضي الله عنه). وهو في صحيح مسلم، ٥٠ كتاب المنافقين، كتاب صفة القيامة والجنة والنار، رقم ٢٧٨٥، عن أبي هريرة (رضي الله عنه).

فرموده‌ی: ابن مسعود (رهزای خوی لی بیت) سیواکتکی به دهست بوو... تاد: مسند الإمام أحمد ٤٢٠/١-٤٢١. وهو حديث حسن. انظر تخريجه في هامش ٦١١ من شرح العقيدة الطحاوية المذكور.<sup>(١)</sup> شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ٦١١ وشرح الجوهرة للباجوري ٢٩٢ هه سیک بۆچونه کهی تیدایه. و غزنوی رای یه کهم و سییه می هیناوه له: أصول الدين ٢٢٧. باقلانی له (الإنصاف ٥٢) وتویهتی: نهو شتهی به تهرازوو ده کینشریت له رۆژی دوایدا نامه‌ی کردهوه کانه. فرموده‌ی: ... تاد: صحيح مسلم ٢ كتاب الطهارة ١ باب فضل الوضوء رقم ٢٢٣ عن أبي مالك الأشعري.

فرموده‌ی: دوو وشه له سهز زمان سوکن... تاد: صحيح البخاري ٨٣ كتاب الأيمان والنذور، ١٩ باب إذا قال والله لا أتكلم اليوم فصلى... ، رقم ٦٦٨٢، بهذا اللفظ. وفيه حديثان مقاربان باللفظ: ٨٠ كتاب الدعوات، ٦٥ باب فضل التسبيح رقم ٦٤٠٦، و ٩٧ كتاب التوحيد، ٥٨ باب قوله تعالى ﴿وَنَضَعُ الْمَوَزِينَ الْقِسْطَ﴾ الأنبياء: ٤٧، رقم ٧٥٦٣ و كلها عن أبي هريرة (رضي الله عنه).

وفي صحيح مسلم ٤٨ كتاب الذكر والدعاء ١٠ باب فضل التهليل والتسبيح... ، رقم ٢٦٩٤ بهذا اللفظ. عن أبي هريرة (رضي الله عنه). وسنن الترمذي، باب الدعاء. / عارضة الأحوذی ١٦/١٣.

واتە: دوو وشە لەسەر زمان سوكن و لە تەرازوودا زۆرگران و قورسەن و خۆشەويستەن  
لەلایەن خوا، بریتین لە: سبحان الله وبحمده، سبحان الله العظيم.

### حیکمەتى بوونى تەرازوو:

بریتىيە لە دەرخستنى دادپەرورەى و گەورەيى و بەخشندەيى، بەشێوەيەك كە تەنانەت  
يەك گەردیلەى چاکە و خراپەش فەرامۆش ناکریت<sup>(١)</sup>، جا تەرازوو هێمايەكە بۆ  
بەختەوهران و بەدبەختان، بە هۆى تەرازوووە بەندەكان بۆيان دەردەكەوێت كە چ چاکە و  
خراپەيەك بەشيانە، بەهۆى كێشانی كردهوكانیان لە رینگەى تەرازوووە بەلگەيان لەسەر  
بەرپا دەكریت<sup>(٢)</sup>.

### چۆنیەتى كێشان:

چاكەكان لە تايەيەكى تەرازوو و خراپەكانیش لە تايەكەى ديكەى تەرازوو دادەنرێن<sup>(٣)</sup>،  
ئەمەش بەپێى بۆچوونى زۆربەى زانایانە.

### كردهوى كى دەپۆرى و دەكێشريت؟

كردهوكانى كەسێك پێوان و كێشانی بۆ دەكریت كە برۆدار بێت و كردهوێكەى چاكى  
تێكەڵ بەيەكێكى خراپى كردهبێت.  
هەرۆهە كردهوێ برۆدارە پارێزگارو لەخواترسەكانیش دەكێشريت، بۆ ئەوێ چاكە و  
گەورەيان دەریكەوێت.

وسنن ابن ماجه: كتاب الأدب، فضل التسبیح ١/١٢٥١.

ومسند أحمد ٢/٢٣٢.

وانظر الحديث مخرجا مشروحا في كتابي: الكمال بن همام و تحقيق رسالته. إعراب قوله (صلى الله عليه وسلم): كلمتان خفيفتان في اللسان...

<sup>(١)</sup> لوامع الأنوار البهية ٢/١٨٨. و شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ٦١٣.

<sup>(٢)</sup> شرح الجوهرة للباجوري ٢٩٣.

<sup>(٣)</sup> التذكرة للقرطبي ٣١٢.



به‌لام حه‌فتا هه‌زار كه‌س به‌بى لى‌پرسينه‌وه ده‌چنه به‌هه‌شت - هه‌روه‌ك له فهرموده‌كه‌دا هاتوه - جا كرده‌وه‌ى نه‌وانه به تهرازوو ناكيشري‌ت. ته‌نانه‌ت كتىبى كرده‌وه‌كانيش وه‌رناگرن، به‌لكو ته‌نها بى تاوانيان نووسراوه: "لا اله الا الله محمد رسول الله"، نه‌مه بى تاوانى فلانى كورى فيساره‌يه، خواى گه‌وره لى‌ى خو‌شبووه به‌خته‌وه‌ريه‌كى ده‌ست خست، كه هه‌رگيز دواى نه‌مه ناخوشى نابيني‌ت. كرده‌وه‌ى بى باوه‌ران ده‌كىشري‌ت، بۆ نه‌وه‌ى سه‌رشو‌رى و بى نرخی نه‌وان ده‌ريكه‌ويت، ته‌نانه‌ت وه‌ك سه‌رزهنشتي‌ك بۆيان له‌سه‌ر نه‌وه‌ى كه هيچ چاكه‌يه‌كيان نه‌كردوه‌<sup>(١)</sup>.

### حوكمى بېروباوون به‌ كيشان و تهرازوو:

بېرواپى بوونى پتويست و فه‌رزه، به‌هوى نه‌وه‌ى به به‌لگه‌ى قورشانى پيروزو سوننه‌تى به‌پتير چه‌سپاوه. نه‌مه راي زۆريه‌ى زانايانه، هه‌روه‌ك پيشتر خستمانه‌پوو<sup>(٢)</sup>. جه‌همى كورى صفوان<sup>(٣)</sup> و موخته‌زيله‌كانى و ئيبازيه‌كان و مورجيه‌كان و خه‌واريجه‌كان نكو‌ليان له بوونى تهرازوو كردوه، پتيان وابووه تهرازوو بريتييه له دادگه‌رى، چونكه له‌لاى ناويراوان كرده‌وه‌كان برتين له پروكه‌شه‌كان (اعراض)، پتيان و كيشانى پروكه‌شه‌كانيش نه‌سته‌مه، چونكه به‌خويانه‌وه راوه‌نه‌ستاوان<sup>(٤)</sup> و به‌ گرانى و سووكى وه‌سف ناكري‌ن.

<sup>(١)</sup> التذكرة للقرطبي ٣١١ و ٣١٥.

<sup>(٢)</sup> شرح الجوهرة لعبد السلام ٢٣٣-٢٣٤. وأصول الدين للغزنوي ٢٢٧.

<sup>(٣)</sup> التبيه والرد ١١٠.

<sup>(٤)</sup> رسالة في التوحيد للطائي ١١٤. و غمزنه‌وى له (أصول الدين ٢٢٧) وتوبه‌تى: تهرازوو به دوو تايه‌كه‌يه‌وه شتيكى راسته. له (مشارق أنوار العقول ١٢٥/٢) راي ئيبازيه‌كان و زۆريه‌ى موخته‌زيله‌كانى له‌وباره‌وه هيتاوه. شيخ عه‌بدولقادر له (الغنية ٨١/١) راي موخته‌زيله‌كان و مورجيه‌كان و خه‌واريجه‌كانى هيتاوه به‌ريه‌رچى نه‌وانى داوه‌ته‌وه. له (المواقف ٣٢١/٨) هاتوه: (له كوتاييدا موخته‌زيله‌كان نكو‌ليان لي‌كرد). له (شرح المقاصد للتفتازاني ١٢٠/٥) هاتوه: (هه‌ندي‌ك له موخته‌زيله‌كان نكو‌ليان لي‌كردوه‌).

وهلامه که ی بهوشیوهیهیه:

جهسته ی مرۆف و ههر تهنیکی تری سهر زهوی کیشیکی دیاریکراوی هیه، نه مهش بههوی هیزی کیشکردنی زهوی، بهلام کاتیک نهو تهنه له کیشکردنی زهوی دوور دهکهوئیهوه، بۆ غونه ههر تن و جهستهیه که له سهر مانگ کیش و سهنگیکی تاییهتی هیه، بههه مان شیوه لهسهر زهویش سهنگیکی تاییهتی هیه. کردهوهکانیش بههه مان شیوه له دونیادا ناتوانی ههلبسهنگیترین و کیشیان نییه، بهلام هیچ ریگریکیش نییه له بهردهم نهوی نهو کردهوانه له رۆژی دوایدا بگۆردرین بۆ تن و جهسته و بکیشرین. نه مهش بهلگهکان:

أ- نهو فهرمايشتهی که ئیبن عهباباس (رهزای خواي لیبت) گپراویهتیوه: خواي پایه بهرز پرووکه شهکان دهکاته جهسته، دهیان پیوت و دهیانکیشت له رۆژی دواي دا.

ب- پیغه مبههر (صلى الله عليه وسلم) فهرموویهتی: (يُوتَى بِالْمَوْتِ كَبْشاً أَغْشَرَ، فَيُوقَفُ بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، فَيَقَالُ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ، فَيُشْرَبُونَ وَيَنْظُرُونَ. وَيَقَالُ يَا أَهْلَ النَّارِ، فَيُشْرَبُونَ وَيَنْظُرُونَ. وَيُرَوْنَ أَنْ قَدْ جَاءَ الْفَرَجُ، فَيَذْبَحُ. فَيَقَالُ خُلُوداً لَا مَوْتَ) <sup>(۱)</sup>. واته: له رۆژی دوايدا مردن دههتریت له سهر شیوهی بهرانیك که خوریهکی زۆری پیوهیه، له نیوان بههشت و دۆزهخ راههگیریت، هاوار دهکریت: ئهی دانیشتوانی بههشت، نهوانیش سهر ههلهبهرن و تهماشای دهکهن، ههروهها بانگی دۆزهخیهکان دهکریت: نهوانیش بههه مان شیوه سهر ههلهبهرن و تهماشای دهکهن، تهنانهت وا ههست دهکهن دهرویان لی دهکریتیهوه و پرگار دهبن، جا لهو کاته دا سهری دهبردیت و دهوتریت: ئیوه نهمرن و بۆ ههتا ههتایی مردن یهخهتان ناگریت. جا مردن که (عرض)ه له دونیادا کهچی له دواپۆژدا دهبیته جهسته و دهکوژریتیهوه، کردهوهکانیش بههه مان شیوه.

<sup>(۱)</sup> التذکره للقرطبی ۳۱۳ و المواقف و شرحه ۳۱۳/۸.

فهرموده ی: له رۆژی دوايدا مردن دههتریت له سهر شیوهی بهرانیك... تاد: مسند أحمد ۴۲۳/۲، عن أبي هريرة وهو صحيح.

## پرد (الصراط)

### پیناسهکەئە:

پرد (الصراط) لە زمانەوانیدا: بریتییە لە ڕێگای ڕۆشن. کە لە (سرطت الشیء: "چ بە سین یاخود صاد هەر یەک مانایان هەیە") هاتوووە واتە: قوتدان و هەڵ لوشینی شت، چونکە ڕێگە ڕێبوارو ئەوەی پێیدا تێپەر هەڵ دەلوشیت. خوای گەورەش دەفرموویت: ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ﴾ الأنعام: ۱۵۳. واتە: (بێگومان ئەمە ڕێبازی منە کە راستە دەسا ئێوەش شوێنی بکەون).

لە زاراوەدا: بریتییە لە پریدیکی درێژکراو و دانراو لەسەر پستی دۆزەخ، کە هەموو بونەوهران بە باوەردارو بێ باوەرەووەو پیشین و پاشین دەبێت بەسەریدا بپۆن<sup>(۱)</sup>، جا ئەمە پردی دۆزەخە لەنیوان بەهەشت و ناگری دۆزەخ<sup>(۲)</sup>.

پردی ڕۆژی دوایی بە چەندین ئایەت بوونی سەلماوە، نمونەی ئەم ئایەتانەش: ﴿وَلَوْ شَاءَ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ﴾ یس: ۶۶. واتە: (خوانەناسان بۆ بیرێک ناکەنەووە خو ئەگەر بمانەوێت چاویان کوێر دەکەین و شوێنەواری نایەلێن، ئەو کاتە ئەگەر بیانەوێت بە ڕێگاکیدا بپۆن، چۆن دەتوانن ڕێگەکە ببینن و پێشپڕکێ بکەن؟!).

ب- ﴿وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا﴾ مريم: ۷۱ - ۷۲. واتە: (ئێوە "خەلکێنە" کەستان نییە تێپەر نەکات بەسەر دۆزەخدا، ئەم پێشباتە شتیکی بریاردراوە هەر جیبەجێ دەکریت. لەوەودوا ئەوانە ڕزگار دەکەین کە پارێزکارو خواناس بوون، سەمکارانیش لەناو دۆزەخدا بەچۆکدا دەهێنین).

<sup>(۱)</sup> المواقف و شرحه للسيد الشريف ۳۲۱/۸. و شرح المقاصد للتفتازاني ۱۲۰/۵ ولوامع الأنوار البهية

۱۸۹/۲ و شرح الجوهرة للبا جوري ۲۹۴.

<sup>(۲)</sup> لوامع الأنوار البهية، سەرچاوەی پێشوو.

چهن‌دین فهرمووده‌ش له‌مباروه هاتوون، بۆ نمونه: پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رموویت: (ثم يُضْرَبُ الجِسْرُ عَلَى جَهَنَّمَ، وَتَحُلُّ الشَّفَاعَةُ، وَيَقُولُونَ: اللَّهُمَّ سَلِّمْ سَلِّمْ) قیل: یارسول الله، وما الجسر؟ قال: (دَحَضَ مَرَلَةً، فِيهِ خَطَاطِيفٌ وَ كَلَالِيبٌ وَحَسَكٌ، تَكُونُ بِنَجْدٍ فِيهَا شُوكَةٌ، يُقَالُ لَهَا السَّعْدَانُ، فَيَمْرُ الْمُؤْمِنُونَ كَطَرْفِ الْعَيْنِ، وَكَالْبَرْقِ، وَكَالْرِيحِ، وَكَالطَّيْرِ، وَكَأَجَاوِدِ الْخَيْلِ وَ الرِّكَابِ، فَنَاجٍ مُسَلِّمٌ، وَمُخْدُوشٌ مُرْسَلٌ، وَمَكْدُوسٌ فِي نَارِ جَهَنَّمَ)<sup>(۱)</sup> واته: (پاشان پرد به‌سه‌ر پشتی دۆزه‌خ راده‌خری و شه‌فاعه‌ت ده‌ست پێده‌کات، ده‌لێن: به‌سه‌لامه‌تی به‌سه‌لامه‌تی) وترا: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا، پرد چیه‌یه‌؟ فه‌رمووی: (پێیه‌کی زۆر خلیسکه، لووسه، قولاپ و درکی پان و راخراوی پێوه‌ن و درکیکی پێوه‌یه‌ سه‌ری قولاپه‌ که له "نجد" ده‌بی و "سه‌عدانی" پێ ده‌گوترێ، جا برواداران به‌سه‌ریدا تێده‌په‌رن، هه‌ندیکیان وه‌ک ئه‌ندازه‌ی خێرایسی چاو تێده‌په‌رن، هه‌ندیکیان وه‌ک خێرایسی تیشک، هه‌ندیکی تریان وه‌ک بایه‌کی به‌هێز، هه‌ندیکی تیشیان وه‌ک ئه‌سپی باش و خێرا، هه‌ندیکی تریان وه‌ک سواری و ئاخ‌ی باربه‌ر، جا هه‌یانه‌ پرزگاری ده‌بی و سه‌لامه‌ته، هه‌شیانه‌ تێپه‌ر ده‌بی‌ت به‌ئام بریندار ده‌بی و ده‌رووشیت و هه‌شیانه‌ سه‌ره‌و بن ده‌که‌وێته‌وه‌ ناو دۆزه‌خه‌وه‌).

کاتی‌ک برواداران به‌سه‌ر پرده‌دا تێده‌په‌رن ئه‌وا نوورو پرووناکیان پێ ده‌دریت به‌ ئه‌ندازه‌ی کرده‌وه‌کانیان، هه‌یانه‌ نووریکی وای پێده‌دریت وه‌ک چایه‌که، هه‌یانه‌ نووره‌که‌ی که‌مه‌ره، هه‌روه‌ک ئه‌و فه‌رمووده‌ راست و دروسته‌ی که به‌یه‌قه‌ی گێراویه‌تی‌ه‌وه‌ ئاماژه‌ی پێداوه‌<sup>(۲)</sup>.

<sup>(۱)</sup> التذکره للقرطبی ۳۳۱.

فه‌رمووده‌ی: پرد به‌سه‌ر پشتی دۆزه‌خ راده‌خری... تاد: صحیح مسلم، ۱ کتاب‌ الایمان، ۸۱ باب المعرفة طریق‌ الرؤیة، رقم ۱۸۳ عن أبي سعيد الخدري.

<sup>(۲)</sup> شرح‌ العقیده‌ الطحاویة لابن‌ ابی‌ العز ۶-۵، وفيه‌ حیدث‌ البیهقی بسنده‌ عن‌ مسروق‌ عن‌ عبدالله‌ بن‌ مسعود، وانظر‌ تخريجہ فی‌ هامش ۶۰۶.

## وه‌سفه‌ی پرده‌که:

ئه‌بو سه‌عید خودری (ره‌زای خوای لی بی‌ت) وتویه‌تی: پی‌م گه‌یشتووه که پرده‌که ناسک‌تره له موو و تیژتره له شمشیر<sup>(۱)</sup>.

هه‌ندی له زانایانی که‌لام وه‌ک (قه‌رافی) و (عیزی کوری عه‌بدوسسه‌لام) بۆ‌چوونیان وایه که ئه‌و وه‌سفه‌ی که خرایه‌پوو ته‌ئویل بکری‌ت، بۆیه له‌م باره‌وه وتویانه:

أ- بارودۆخی پرده‌که به‌ خۆشی و سه‌ختیه‌که‌ی ده‌گۆرپیت، به‌پیتی په‌رستش و تاوانه‌کان، ته‌نها خوای گه‌وره‌ش زانایه به‌ ئه‌ندازه‌که‌ی، نه‌ریت وابوو که نمونه به‌ مووی ناسک هه‌تیراوه‌ته‌وه، بۆ شتی نارۆشن و نادیارو شمشیر تیژی به‌نونه هه‌تیراوه‌ته‌وه، بۆ خیرایی فریشته‌کان له‌ رویشتن به‌ره‌و جیبه‌جی کردنی فه‌رمانه‌کانی خوای گه‌وره‌و پاداشته‌دانه‌وه‌ی خه‌لکی.

ب- ئه‌و وه‌سفه‌ی کرا، به‌رپه‌رچ دراویه، به‌وه‌ی که فریشته‌کان له‌لا ته‌نیشتی برودارانه‌وه‌ن، هه‌روه‌ها باسکرا که پرد قولاپه و درکی هه‌یه، واته: هه‌ر که‌سیک به‌سه‌ر پرده‌که‌دا بروات، ئه‌وا به‌سه‌ر سکیدا ده‌که‌ویت، هه‌یانه ده‌که‌ویت دواتر هه‌لده‌ستیه‌ته‌وه. ئه‌مه‌ش ئاماژه‌یه بۆ ئه‌وه‌ی که جیگای پێدانان هه‌یه بۆ ئه‌وانه‌ی به‌سه‌ر پرده‌که‌دا تیده‌په‌رن، موی ناسکیش به‌رگه‌ ئه‌مه‌ ناگری‌ت.

جا قه‌رافی و به‌یه‌قی وتویانه: (باریک و ناسک تریوونی پرد "سراط" له موو، هه‌روه‌ها تیژتر بوونی له شمشیر، ئه‌م وه‌سفه‌م نه‌بینیوه له‌ گه‌ی‌رانه‌وه‌ راست و دروسته‌کان، به‌لکو ئه‌م وه‌سفه‌ له‌ چهند هاوه‌لیکی پیغه‌مبه‌ره‌وه (صلی الله علیه وسلم) هاتووه)<sup>(۲)</sup>.

پیشه‌وا (قور‌توبی) ئه‌م بۆ‌چوونه‌ی ره‌تکردۆته‌وه‌و وتویه‌تی: ئه‌م وته‌یه ره‌ت کراویه به‌و هه‌واڵ و خه‌به‌رانه‌ی له‌وباره‌وه‌ هاتوون که پتویسته‌ بروامان پیتی هه‌بی‌ت، چونکه ئه‌و

(۱) التذکره للقرطبی ۳۳۱.

فه‌رمووده‌ی: پی‌م گه‌یشتووه که پرده‌که... تاد: صحیح مسلم، ۱ کتاب الایمان، ۸۱ باب المعرفه

طریق الرؤیه، رقم ۱۸۳.

(۲) التذکره للقرطبی ۳۳۱. و لوامع الأنوار البهیه ۱۹۳/۲.

خواه‌می که توانای پاگرتنی بالنده‌ی هه‌یه له هه‌وادا، نه‌وا توانای هه‌یه که مرۆف له‌سه‌ر شتی باریک پابگری و له‌سه‌ری بروینیت و رویشتنی پی له‌سه‌ر بکات، ته‌نها له‌کاتی نه‌ستم بووندا له واتای راسته‌قینه "حقیقی" لاده‌دریت بو واتای خوازارو "مجاز"، نه‌م وه‌سفه‌ی که بو پرده‌که کراوه به تیژی و باریکی شتیکی نه‌ستم نییه به‌هۆی نه‌و شوینه‌وارانه‌ی له‌وباره‌وه هاتوون و پیشه‌وا دادپه‌روه‌ره‌کان روونیان کردۆته‌وه‌و نه‌قلیان کردووه، جا نه‌و که‌سه‌ی خوی گه‌وره هیچ نووریکی پی نه‌به‌خشیت له‌کوی نووری ده‌ست ده‌که‌ویت<sup>(۱)</sup>.

### پرده‌که دوو پرده:

زانایان باسیان کردووه که له رۆژی دوایدا دوو پرد (سراط) هه‌ن:

**یه‌که‌م:** تیبه‌رگه و پردیکه هه‌موو خه‌لکی گۆره‌پانی دواپۆژ به‌سه‌ریدا تیده‌په‌رن به‌وانه‌ی تاوانیان زۆره‌و به‌وانه‌ش که تاوانیان که‌مه، جگه له‌و که‌سانه‌ی به‌بی لیپرسینه‌وه ده‌چنه به‌هه‌شت یاخود ناگر ده‌یان گرت، هه‌تا نه‌و موسلمانانه‌شی له‌و پرده‌ پرزگاریان نابێ که تۆله‌ سه‌ندنه‌وه کۆتایی به‌ چاکه‌کانیان ناهیت، نه‌مانه له‌سه‌ر پردی دووهم پاده‌گیرین له‌ نیتوان به‌هه‌شت و دۆزه‌خ و که‌س له‌وانه به‌ویستی خوا ناگه‌رپه‌ته‌وه ناو ناگر، چونکه نه‌وانه له‌ پردی یه‌که‌م په‌ریونه‌ته‌وه که له‌سه‌ر پشتی دۆزه‌خ دانراوه که له‌و پرده‌دا نه‌وانه‌ی که خاوه‌ن گوناهن تییده‌که‌ون و نه‌وانه‌ش که له‌ تۆله‌ سه‌ندنه‌وه خێرو پاداشیان نامیت.

پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رموویت: (يُخْلَصُ الْمُؤْمِنُونَ مِنَ النَّارِ، فَيُخَبَّسُونَ عَلَى قَنْطَرَةٍ بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ فَيَقْصُ لِبَعْضِهِمْ مِنْ بَعْضٍ، مَظَالِمُ كَانَتْ بَيْنَهُمْ فِي الدُّنْيَا، حَتَّى إِذَا هُذِّبُوا وَقُوا أَذْنَ لَهُمُ الدُّخُولُ الْجَنَّةِ، فَوَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، لِأَحَدِهِمْ أَهْدَى بِمَنْزِلِهِ فِي الْجَنَّةِ مِنْهُ بِمَنْزِلِهِ كَانَ فِي الدُّنْيَا) واته: کاتیک برواداران له ناگر ده‌رباز ده‌بن له‌سه‌ر

<sup>(۱)</sup> التذکره للقرطبی، سه‌رچاوه‌ی پی‌شو. ولوامع الأنوار البهیه ۱۹۴/۲ نقلاً عن التذکره. سه‌یری نه‌مانه‌ش بکه: المقاصد وشرحه ۱۲۰/۵. وایاء علوم الدین ۱۲۰/۱.

قەراغی پردیکی نیتوان بههشت و دۆزهخ گیر نهخۆن لهویدا داوهری دهکریت له نیتوانیدا سهبارەت بهو ستهمانی که کردوویانه بهرامبەر یهکتری له دونیادا، جا کاتیک له گوناھو تاوان پاک و خاوین دهنهوه ریگهیان پیدهدریت بچنه بههشتهوه. جا سویند بهو کهسهی گیانی منی بهدهسته ههریه که لهوان شارهزاتره بهمالی خوئی له بههشتدا زیاتر لهو مالهی که ههیبوه له دونیادا.

دارقطنی فرمودهیه کی هیناوه که تیایدا هاتوه: بههشت لهوای پردهکهیه. ههروهها (قورتوبی) وتویهتی: دهکری ئەم پردهش (قنطرة) لهوای پرده که (سراط) بیّت، به بهلگهی فرموده کهی بوخاری<sup>(۱)</sup>.

#### هیکه تئس پۆیشتن بهسەر پردی دواپۆژدا

بریتییه له دهرخستنی رزگار بوون له دۆزهخ، ناخ و داخ هه لکیشانی بی باوهپان دواي نهوهی لهسەر پرده که له گهڵ باوهپردان دابوون، کهچی باوهپداران رزگاریان سوو و نهوان رزگاریان نهبوو<sup>(۲)</sup>.

#### حوکمی پروا بوون به پرد:

زۆریه ی زانایان پێیان وایه باوهپ پێبوونی پێویسته، به هوئی نهو بهلگه راشکاوانه ی رابردوو که خرا نهپوو<sup>(۳)</sup>. هه ندیک له موخته زیله کان<sup>(۱)</sup> و ئیبا زیه کان<sup>(۲)</sup> هه مان بۆچوونیان هه یه.

<sup>(۱)</sup> التذکره للقرطبی ۳۳۸-۳۳۹، لوامع الأنوار البهیة ۱۸۹/۲.

فرموده ی: کاتیک پرواداران له ناگر ده ریا ز دهن... تاد: صحیح البخاری: ۸۱ کتاب الرقائق، ۴۸ باب القصاص یوم القیامة، رقم ۶۵۳۵، عن أبي سعيد الخدري بهذا اللفظ. وانظره بلفظ مقارب في ۴۶ کتاب المظالم والغصب، ۱ (أ) باب قصاص المظالم، رقم ۲۴۴۰، عن أبي سعيد الخدري (رضي الله عنه) ..

<sup>(۲)</sup> شرح الجوهرة للباजوري ۲۹۵.

<sup>(۳)</sup> شرح الجوهرة لعبد السلام ۲۳۵.

زۆربەى موعتەزىلەكان<sup>(۳)</sup> بېروايان پى نەبوو، ئىبازىيەكان وتويانە: پرد شىتىكى پەواو راستە، ھەر كەسىك پەلى بەرز يان نزم بىت بەسەرىدا تىپەر دەبىت<sup>(۴)</sup>.

\*\*\*

## بەھەشت و دۆزەخ

ئەو خراپەر و كە مرۆف لە گۆر دىتەدەر و بەجەستەو زىندو دەكرىتەو - بە رۆح و جەستەكەى - دواتر بېروادار خوشى دەكات و بېباوهرىش ئازارو خەم دەخوات، دياردەكانى رۆژى دوايى دەبىنىت تا دەگاتە ئەو شوىنەى بۆى ئامادەكراو چ وەك سزا ياخود پاداشت، كە برىتىيە لە بەھەشت و دۆزەخ.

دەقەكانى قورئانى پېرۆزو سوننەتى بەپىزى پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) وىنەى ئەم دياردەو بارودۆخانەى رۆژى دوايان كىشاو، بەشىوہىەك كە وەك قەوارەىەكى ماددى بەرھەست وایە، ئەم وىنە كىشانەش نزيك خەرەوہىە بۆ بىرى مرۆف لە ژيانى دونيا بەشىوہى نمونە، تا مرۆف بزانىت تا چ ئەندازەىەك ئازار ياخود خوشى يان چىژى جەستەى يان چىژى رۆحى ھەىە لە بەھەشت و دۆزەخدا، ئەمە تەنھا بۆ نزيك خستەوہىە ئەگەرنا بەھەشت و دۆزەخ زۆر لەو گەرەو فراوانترن كە عەقلى مرۆف ئەندىشەى دەكات لە ژيانى دونيادا، بە بەلگەى:

<sup>(۱)</sup> لەم بارەو جويائى را را بوو، جارى وابوو بە پىوستى دانەناو، جارى واش ھەبوو بە پىوستى دانەو. "ئەبو ھوزەيل" و "بىشرى كورى موعتەمەر" بۆچوونيان وابوو دروستە شىك لە شىوہى پرد بىت، بەلام حوكميان لەسەر نەداو. / المواقف و شرحه للسيد الشريف ۳۲۱/۸.

<sup>(۲)</sup> ھەندىك لە ئىبازىيەكان وەك: ھودى كورى جەكەم، ئىسماعىل لە ناوچەى قەناترە، ئەلقوتب لە ھىيان و جامعو شەمل ھەمان بۆچوونى ئەشەرىيەكانيان ھەىە، لەوہى پرد لەسەر پشتى دۆزەخ درىژ كراو تەو... / مشارق أنوار العقول ۱۲۸/۲.

<sup>(۳)</sup> المواقف ۳۲۱/۸.

<sup>(۴)</sup> مشارق أنوار العقول ۱۲۸/۲.



پیغمبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فرموویت: (يقول الله عزوجل: أعددتُ لعبادي الصالحين ما لا عين رأت، ولا أُذُنٌ سمعت، ولا خَطَرَ على قلب بشر، ذُخْرًا بَلَّه ما أطلعكم الله عليه) ثم قرأ: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ﴾ السجدة: ۱۷. (۱) واته: (خوای بالآده‌ست و خاوه‌ن شکۆ ده‌فرموویت: بۆ به‌نده چاکه‌کانی خۆم جی‌گیایه‌کم ئاماده کردوه، که نه‌هیچ چاویک بینویه‌تی و نه‌هیچ گوئی‌هک بیستویه‌تی و نه‌به‌خه‌یالی هیچ که‌سیشدا هاتوه، بۆ ئیوه‌ی هه‌ل‌گرتوه که پیشانی ئیوه‌ی نه‌داوه) دواتر ئه‌م ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه: (جا هیچ که‌س له‌و به‌خته‌وه‌رانه نازانیت چی بۆ هه‌ل‌گیراوه و شاراه‌ته‌وه له‌ نازو نیعمه‌تی جزا و جوړ لای په‌روه‌ردگاری، که چا و پیتی گه‌ش ده‌بنه‌وه به‌ دیتنی شاد ده‌بن). هه‌روه‌ها پیغمبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) فرموویه‌تی: (ینادی منادی: ان لکم ان تصحوا فلا تقسموا أبداً، وان لکم ان تحيوا فلا تموتوا أبداً، وأن لکم ان تشبوا فلا تهرموا أبداً، وان لکم ان تنعموا فلا تبأسوا أبداً) فذلك قوله عزوجل: ﴿وَتُودُوا أَنْ تَلَکُمُ الْجَنَّةُ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ الاعراف: ۴۳. (۲) واته: "بانگده‌ریک هاوار ده‌کات: به‌خۆشی و تهن‌دروستی چاک ده‌ژین هه‌رگیز نه‌خۆش نابن، ده‌ژین و هه‌رگیز مردن یه‌خه‌تان ناگریت، هه‌ر گه‌نج ده‌بن و هه‌رگیز پیر نابن، تام و له‌زه‌ت له‌ خۆشییه‌کانی ده‌که‌ن به‌بی ئه‌وه‌ی ئه‌م تام و له‌زه‌ته‌ نه‌می‌نیت) ئه‌مه‌ش هاومانایه له‌گه‌ل ئه‌م فرمایشته‌ی خوای گه‌وره: (ئه‌وسا بانگیان لیکرا: ئه‌وه ئه‌و به‌هه‌شته‌یه که پیتان دراوه به‌هۆی ئه‌و کرده‌وانه که ئه‌نجامتان داوه)".

(۱) فرمووده‌ی: خوای بالآده‌ست و خاوه‌ن شکۆ ده‌فرموویت: بۆ به‌نده چاکه‌کانی خۆم جی‌گیایه‌کم ئاماده کردوه... تاد: صحیح مسلم، بداية ۵۱ کتاب الجنة، رقم ۲۸۲۴ (۴)، عن أبي هريرة (رضي الله عنه).

(۲) فرمووده‌ی: بانگده‌ریک هاوار ده‌کات: به‌خۆشی و تهن‌دروستی چاک ده‌ژین... تاد: صحیح مسلم، ۵۱ کتاب الجنة، ۸ باب دوام نعيم أهل الجنة، رقم ۲۸۳۷، عن أبي سعيد الخدري وأبي هريرة (رضي الله عنهما).

ئا لیره‌دا ئهو وه‌سفانه‌ پرۆن ده‌که‌مه‌وه که به‌تایبه‌تی له‌ قورئانی پیرۆزدا هاتوون، له‌باره‌ی به‌هه‌شت و به‌هه‌شتیه‌کان و دۆزه‌خ و دۆزه‌خیه‌کان، وه‌ک هاندان به‌ره‌و به‌هه‌شت و خوشیه‌کانی، هه‌په‌شه و هو‌شداریدان له‌باره‌ی دۆزه‌خ و سزایه‌ سامناکه‌که‌ی.

## ئاگری دۆزه‌خ

### دۆزه‌خیه‌کان:

خوای گه‌وره‌ ئاگری دۆزه‌خی ئاماده‌کردووه، وه‌ک سزایه‌ک بۆ ئه‌وانه‌ی که ئهو شتانه‌یان نه‌کردووه که خوای گه‌وره‌ فهرمانی پیکردووه، هه‌روه‌ها خوشیان دوور نه‌گرت له‌و شتانه‌ی که خوای مه‌زن قه‌ده‌غه‌ی کردبوون له‌ ژیا‌نی دونه‌یادا، جا قورئانی پیرۆز چه‌ند وه‌سفیه‌کی دۆزه‌خیه‌کانی کردووه:

#### ۱- بئ‌ باوه‌ران:

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصَلِّبُهُمْ نَارًا﴾ النساء: ۵۶. واته: (به‌پراستی ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان نه‌هه‌تانه‌ به‌ ئایه‌ت و فهرمانه‌کانی ئه‌مه، له‌ ئاینده‌دا ده‌یانسو‌تینن به‌ ئاگری دۆزه‌خ). هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ﴾ الأنفال: ۳۶. (۱) واته: (بیه‌گومان ئه‌وانه‌ش که بیه‌باوه‌ر بوون بۆ دۆزه‌خ کۆ ده‌کرینه‌وه و پاپه‌یج ده‌کرتن).

#### ۲- ئه‌وانه‌ی که ئایه‌ته‌کانی خوایان به‌ درۆ ده‌خسته‌وه، خۆیان به‌گه‌وره‌تر ده‌زانن له‌وه‌ی گو‌یی بۆ بگرن:

خوای پایه‌به‌رز ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّىٰ يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ﴾ الأعراف: ۴۰. واته: (بیه‌گومان

(۱) سه‌یری ئه‌م ئایه‌تانه‌ش بکه: البقرة ۲۴، آل عمران ۱۳۱، المائدة ۱۰، الأنعام ۷۰، یونس ۴، الاسراء ۸، الحج ۷۲، العنکبوت ۶۸، الأحزاب ۶۴، فاطر ۳۶، الزمر ۷۱، غافر ۶، الملك ۶، البینة ۶.

ئەوانەمی بڕوایان بە نایەت و فەرمانەکانی ئیتمە نەهیناوە و خۆیان لە ناستیدا بە گەورە داناوە، ئەوانە دەروازەکانی ئاسمانیان بۆ ناکرێتەووە و ناچنە بەهەشتەووە هەتا و شتر نەچیت بە ناو کونی دەرزیدا).

هه‌روه‌ها ده‌فهرموویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾ غافر: ۶۰. (۱) واتە: (بەپراستی ئەوانەمی خۆیان بە گەورە دادەنێن و لووت بەرزێ دەکەن لە ناستی مندا، لە ئایندەدا بەسەر شوێری و خەجالتییه‌و دەخرێنە ناو ئاگری دۆزەخەووە).

### ۳- دووڕووەکان (المنافقين):

خوای پەرورەدگار دەفهرموویت: ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ﴾ النساء: ۱۴۵. واتە: (بەپراستی دووڕووەکان لە چینی هەرە خواری ناو دۆزەخدا). هه‌روه‌ها ده‌فهرموویت: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ﴾ التوبة: ۶۸. واتە: (خوای بەلێنی ئاگری دۆزەخی بە دووڕووەکان لە پیاوان و ژنان و بێ باوەرانیشت داو، کە بەردەوام نەمرن تیایدا، ئەو دۆزەخەیان بەسە).

### ۴- تاوانبارەکان (المجرمون):

خوای پاک و تاک دەفهرموویت: ﴿وَسَوْفَ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرِدًا﴾ مريم: ۸۶. واتە: (تاوانبارو گوناهاکارانیشت بەپەله‌و بە توینیتی راپێچ دەکەین بۆ ناو دۆزەخ). هه‌روه‌ها ده‌فهرموویت: ﴿إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ﴾ الزخرف: ۷۴. (۲) واتە: (بەپراستی تاوانبارو تاوانکاران لە ناو ئازارو سزای دۆزەخدا بەهەمیشەیی دەمیتنەووە).

(۱) سه‌یری ئەم نایەتانه‌ش بکە: المائدة: ۱۰، الفرقان: ۱۱، الزمر: ۶۰، فصلت: ۲۸، المرسلات: ۳۴، النبأ: ۲۸.

(۲) سه‌یری ئەم نایەتانه‌ش بکە: القمر: ۴۷.

## ۵- سمر لیشیواوان (الفاوون):

خوای بالآدهست و خاوهن شکۆ دهفه رموویت: ﴿وَبُرَزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ﴾ الشعراء: ۹۱.  
واته: (دۆزه خیش بۆ گو مپراو سه رلیشیواوه کان ده رخاوه).

## ۶- سته مکاران (الظالمون):

خوای تاک و پاک دهفه رموویت: ﴿وَمَا أَوْنَهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ المائدة: ۷۲.  
واته: (شوین و جیگه و سه ره نجامی ئاگره، تهوسا تهو سته مکارانه هیچ جوړه پشتیوانیکیان نییه).

ههروه ها دهفه رموویت: ﴿لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ﴾ الاعراف: ۴۱. واته: (تهوانه "له ناو ئاگری دۆزه خدا" رایه خی ئاگرینیان هیه، له سه روشیانه وه "سه قف و به تانی و لیفه ی" ئاگرین داپوشه ریانه، بیگومان هه ر به وشیه به پاداشتی سته مکاران ده دینه وه و تۆله یان لی ده سینین).

## ۷- یاخیه کان (الطاغون):

خوای گه و ره دهفه رموویت: ﴿إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا لِلطَّغْيَنِ مَآبًا﴾ النبأ: ۲۱-  
۲۲. واته: (بیگومان دۆزه خیش ده میکه چاوه رپی تهو رۆژه یه و خۆی بۆ مه لاسداوه.  
ده بیته مه نزلگای خوانه ناس و یاخیه کان).

ههروه ها خوای بی وینه دهفه رموویت: ﴿قَامَا مَنْ طَغَى﴾ واء اثر الحیوة الدنیا ﴿۲۸﴾ فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى ﴿۲۹﴾ النازعات: ۳۷-۳۹. واته: (جا تهوه ی خوانه ناس و یاخی و له سنوور ده چوو بیت. ژیا نی دویای زیاتر له قیامت مه به ست بوویت. تهوه بیگومان تهو دۆزه خه جیگه ی مانه وه و حه وانه وه یه تی!!).

## ۸- تهوانه ی ژیا نی دویایان زیاتر مه به ست بووه له ژیا نی رۆژی دوا یی:

خوای گه و ره دهفه رموویت: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَحُهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا﴾ الاسراء: ۱۸. واته: (تهوه ی مه به ستی ته نه ا دویا بیت که به په له و به خیرایی تیده په ریت، تهوه ئیمه "به ئاره زووی که س ناکه یین"

هه‌رچیمان بووێت به‌زوویی، به‌ویستی خۆمان و به‌هه‌ر که‌س بمانه‌وێت ده‌یه‌خشین، پاشان "له‌و جیهان" ته‌و جو‌ره که‌سانه "واته دنیا په‌رستان" ده‌خینه ناو دۆزه‌خه‌وه، به‌سه‌ره‌نشست کراوه‌ی و راوناوه‌یه‌وه).

هه‌روه‌ها فه‌رمووێه‌تی: ﴿فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ ﴿٣٧﴾ وَآثَرَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٣٨﴾ فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴿٣٩﴾﴾ (النازعات: ٣٧-٣٩).<sup>(١)</sup> واته: (جا ته‌وه‌ی خوانه‌ناس و یاخی و له‌سنوور ده‌چوو بی‌ت. ژیا‌نی دونیای زیاتر له‌قیامه‌ت مه‌به‌ست بووێت. ته‌وه‌ بی‌گومان ته‌و دۆزه‌خه‌ جی‌گه‌ی مانه‌وه‌و هه‌وانه‌وه‌یه‌تی!!).

#### ٩- تاوانکاران (الفجار):

خوای مه‌زن ده‌فه‌رمووێت: ﴿وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ﴿٤١﴾ يَصَلُّونَهَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿٤٢﴾﴾ (الانفطار: ١٤-١٥). واته: (بی‌گومان تاوانبارو تاوانکاره‌کانیش له‌ناو دۆزه‌خدا ژیا‌نی پر له‌ئیش و ئازار ده‌به‌نه‌سه‌ر. که‌ له‌ رۆژی قیامه‌تدا ده‌خینه‌ ناوی و دوو‌چاری ده‌بن).

#### ١٠- لاساره‌کان (الفاسقون):

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووێت: ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ ﴿٢٠﴾﴾ (السجدة: ٢٠). واته: (ته‌وانه‌ش تاوانبارو یاخی بوون، شوێنیان ناو ئاگری دۆزه‌خه‌).

#### ١١- ته‌وانه‌ی دوژمنایه‌تی خواو پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌کمن:

خوای پایه‌به‌رز ده‌فه‌رمووێت: ﴿مَنْ يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ﴿٦٣﴾﴾ (التوبة: ٦٣). واته: (ته‌وه‌ی دژایه‌تی خواو پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی بکات، ته‌وه‌ به‌پراستی ئاگری دۆزه‌خ به‌شیه‌تی و بۆی ئاماده‌یه‌ هاو‌پێ له‌گه‌ڵ ژیا‌نی نه‌پراوه‌شدا).

#### ١٢- هه‌ر که‌سێک خێرو چاکه‌ی سووک و که‌م بی‌ت واته ته‌و تاییه‌ ته‌رازوو که‌ چاکه‌ی تێدایه‌

سووکتر بی‌ت له‌و تاییه‌ ته‌رازوو‌یه‌ که‌ گونا‌هه‌کانی تێدایه‌، له‌ ته‌رازوو‌ی رۆژی دوا‌یدا:

خوای مه‌زن ده‌فه‌رمووێت: ﴿وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿١٠٣﴾﴾ (المؤمنون: ١٠٣). واته: (به‌لام ته‌و که‌سانه‌ی ته‌رازوو‌ی چاکه‌کانی سووک

<sup>(١)</sup> سه‌یری ته‌م ئایه‌ته‌ش بکه: یونس ٧-٨.

بیټ، ئەوانە ئەو کەسانەن کە خۆیان دۆراندوو و خەسارو پرسیوا کردوو، دەبیټ هەر لەناو دۆزەخدا ژیانی نەپراوە بێنە سەر).

هەروەها دەفەرمووی٢ ﴿وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِيهُ ۖ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ﴿٨﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَّةُ ﴿٩﴾ نَارُ حَامِيَةٍ ﴿١٠﴾﴾ القارعة: ٨-١١. <sup>(١)</sup> واتە: (ئەوێش تەرازووی "خێرو چاکە" سووک بیټ و "گوناهی زۆر بیټ". ئەوێ دایکی ئەو دۆزەخە "باوەشی بۆ کردۆتەوێ. جا تۆ چووزانی "هاویە" چییە؟! ناگریکی زۆر سوتینەر و بلیسەدارە).

**وەسفەکانی ئاگری دۆزەخ و بارودۆخی دۆزەخییەکان، وەک لە قورئانی پیرۆدا هاتوووە:**

**١- خستەنەرووی دۆزەخ بۆ بیباوەران کە زۆر بە روونی و دیاری دەبینن و بۆیان دەردەکەوێ٢:**

خوای گەورە دەفەرمووی٢: ﴿وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكَافِرِينَ عَرْضًا ﴿١٠٠﴾﴾ الکەف: ١٠٠. واتە: (ئێتر ئەو پۆژە دۆزەخ نیشانی کافران دەدەین و بەتەواوی دەری دەخەین). هەروەها دەفەرمووی٢: ﴿وَبُرَزَّتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرَى ﴿٣٦﴾﴾ النازعات: ٣٦. واتە: (دۆزەخ نیشان دەدری٢ و دەردەخري٢ بۆ هەر کەسێک کە ببینێ٢).

**٢- دۆزەخ هەموو ئەو کەسانەشی شیاوی سزای ئاگر، لە مرووف و جنۆکە لە خو دەرکەوێ٢:**

خوای پاک و تاک دەفەرمووی٢: ﴿وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١١٩﴾﴾ السجدة: ١٣. واتە: ("خوای گەورە بپاری داوێ کە "دۆزەخ پڕ دەکەم لە گرووی پەری و خەلکی "ئەوانە" خۆیان شیاوی ئاگر دەکەن").

<sup>(١)</sup> سەیری ئەم ئایەتەش بکە: البقرة ٨١.

هه‌روه‌ها ده‌فهرموویتی: ﴿يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَنَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ﴾ ق: ۳۰. واته: (پۆژژیک دیت به دۆزه‌خ ده‌لێن: ئایا پر بوویتی؟ ئه‌ویش له وه‌لامدا ده‌لێت: ئایا که‌سی تر ماوه‌و خه‌لکی زیاتر نییه‌؟!).

### ۳- دۆزه‌خ چهند ده‌روازه‌یه‌کی هه‌یه:

خوای په‌روه‌ردگار ده‌فهرموویتی: ﴿لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ﴾ الحجر: ۴۴. واته: (حه‌وت ده‌روازه‌ی گه‌وره‌ی هه‌یه، هه‌ر ده‌روازه‌یه‌کیش چهند ده‌رگاوه‌چهند به‌شیکه‌که ده‌سته‌ی دۆزه‌خیان به‌گوێره‌ی تاوان و گوناهیان راپیچ نه‌کرتن بۆ ناوی). هه‌روه‌ها ده‌فهرموویتی: ﴿أَبْوَابُ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ الزمر: ۷۲، غافر: ۷۶. (۱) واته: (ده‌ی ئیتر له ده‌رگاکانی دۆزه‌خه‌وه بۆ ژووره‌وه).

### ۴- دۆزه‌خ فریشته‌ی تایبه‌تی هه‌ن که‌ سزاوه‌ ئه‌شکه‌نجیه‌ی دۆزه‌خیان ده‌ده‌ن:

خوای بالا‌ده‌ست و خاوه‌ن شکۆ ده‌فهرموویتی: ﴿وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ الزمر: ۷۱. واته: (فریشته‌ی به‌رپرس و سه‌ره‌رشتیار سه‌ره‌زنه‌شتیان ده‌کات و پێیان ده‌لێت: باشه، مه‌گه‌ر پێغه‌مبه‌ران له‌خۆتان په‌وانه‌ نه‌که‌رابوو بۆتان که‌ ئایه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگاری خۆتان به‌سه‌ردا بخوێنێته‌وه‌و یاده‌وهریتان بکات و داتان به‌جله‌کینیت له‌ گه‌یشتنی ئه‌م پۆژه‌؟! به‌ده‌م ناخ و داخ و نا‌ه‌وه ده‌لێن: به‌لێ، به‌لام تازه، به‌لێ، سوودی نیه‌ و به‌ریاری سزاوه‌ نازار دراوه‌ به‌سه‌ر کافرو بێ‌ به‌رواکاندا).

هه‌روه‌ها ده‌فهرموویتی: ﴿كُلَّمَا أَلْفِي فِيهَا فَوْجٌ سَأَلْتُمْ خَزَنَتَهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ﴾ (۸) ق: ۸-۹. واته: (هه‌ر جارێک ده‌سته‌و تاقمێک فریاده‌دریته‌ ناوی پاسه‌وانی دۆزه‌خ لێیان ده‌پرسیت: باشه، ترسینه‌ریکتان بۆ نه‌هات، تا له‌م سه‌ره‌نجامه‌ ئاگادارتان بکات؟! له‌وه‌لامدا به‌که‌ساسیه‌وه ده‌لێن: با، به‌لێ، له‌ راستیدا ترسینه‌رمان بۆ هات، به‌لام ئیمه‌ به‌روامان پێ نه‌کردو وتمان:

(۱) سه‌یری ئه‌م ئایه‌ته‌ش بکه: الزمر ۷۱.

خوا هیچی لهم بارهیه وه نه ناردووه، ئیوه تهنه له گومرایی گه ورده دا گیرتان خواردووه و هیچی تر).

#### ۵- فریشته سه ره رشتیاره کانی دۆزه خ زۆر دل رهق و تووندو تیژن:

خوای پایه بهرز ده فره موویتی: ﴿عَلَيْهَا مَلَكَةٌ غَلَاطٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ التحريم: ۶. واته: (سه ره رشتیاری شه و دۆزه خ و ئاگره، جۆره فریشته یه کن که زۆر دل رهق و تووندو تیژن، بی فره مانی خوا ناکه له هیچ شتی کدا که فره مانیان پیدات و هه رچی فره مانیکیان پی بدریت نه نجامی ده ده ن).

﴿عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ﴾ وَمَا جَعَلْنَا أَحْسَبَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً المدثر: ۳۰-۳۱. واته: (نۆزده فریشته سه ره رشتی دۆزه خ ده کن. جا ئیمه وه نه بیست کارگوزارانی دۆزه خمان له کهسانی تر جگه له فریشته به دی هینابیت).

#### ۶- دۆزه خ له سه ره چند ستونیک دروستکراوه و ده رگا کانی داخراون:

خوای بی هاوه ل و هاوت ده فره موویتی: ﴿إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ ﴿۸﴾ فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ ﴿۹﴾﴾ الهمة: ۸-۹. واته: (بینگومان ناگری دۆزه خ له شوینی کدایه که سه ره گیراو و ده رگا داخراوه له سه ریان. "خوانه ناسان له وی" له ناو چند ستونیک ناگرینی درێژدان).

#### ۷- دۆزه خ دیواری ئاگرینی ههیه:

خوای مه زن ده فره موویتی: ﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا﴾ الكهف: ۲۹. واته: (بینگومان ئیمه دۆزه خیکمان ئاماده کردووه بو سته مکاران که له هه موو لایه که وه ده وره یان ده دات).



## ۸- دۆزەخ نھۆم نھۆم و چین چینه لەسەر یەك:

خوای بى وینه دەفەرموویت: ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ﴾ النساء: ۱۴۵. واتە: (بەراستی دوورپووەکان لە چینی ھەرە خوارەوێ ناو دۆزەخدان).

۹- خوانەناسان بەرگەى كەش و ھەوای دۆزەخ ناگرن، ئاگرەكەى زۆر گەرمە و دووكەلەكەى رەشە، گەرمایەتیەكەى كەم نابێتەو، بەلكو بەردەوام پلەى گەرمی زیاد دەبێت:

خوای گەورە دەفەرموویت ﴿قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا﴾ التوبة: ۸۱. واتە: (ئەى موحەممەد (صلی اللہ علیہ وسلم) پێیان بڵێ: ئاگرى دۆزەخ بەتینترە بەھێزترە لە گەرمیدا ئەگەر تێبگەن و بیرو ھۆشیان بجنە کار).

ھەروەھا دەفەرموویت: ﴿وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ﴿٤١﴾ فِي سُمْرٍ وَحِمِيرٍ ﴿٤٢﴾ وَظِلِّ مِّنْ يَّحْمُومٍ ﴿٤٣﴾ لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ﴿٤٤﴾﴾ الواقعة: ۴۱ - ۴۴. (۱) واتە: (لەولاشەو دەستەى چەپەکان، قورپەسەریان بۆ بارودۆخێك كە تێى كەوتوون. لەناو ئاگر و ئاوى لەكوڵ دا گیریان خواردوووە دەتلیتەو. رادەكەن بۆ ژێر سیبەر، كە ئەویش دوو كەلى رەش و گەرم و سوتینەرە. نە فێنكە و نەبە كەلكى ھەوانەو دەیت).

## ۱۰- ئاگرى دۆزەخ داگیرساو و گەرم تاودراو:

خوای تاك و پاك لە ھاوێ دەفەرموویت: ﴿وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِرَتْ﴾ التکویر: ۱۲. واتە: (كاتێك دۆزەخ دادەگیرسێت و تاودەدرێت). ھەروەھا دەفەرموویت: ﴿تَصْلَىٰ نَارًا حَامِيَةً﴾ الغاشية: ۴. (۲) واتە: (دەچنە ناو ئاگرێكى سوتینەرەو).

(۱) سەیری ئەم ئایەتەش بکە: الواقعة ۹۳-۹۴.

(۲) سەیری ئەم ئایەتانەش بکە: القارعة ۱۰-۱۱ و الهمزة ۶.

## ۱۱- بلیسی ئاگری دۆزه‌خ زۆر گه‌وره‌یه:

خوای گه‌وره ده‌فرموویت: ﴿إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ ۖ كَأَنَّهُ جِمْلَتٌ صُفْرٌ﴾ (المسلات: ۳۲ - ۳۳. واته: (به‌راستی نه‌و ئاگره بلیسه‌یه‌ک فریده‌دات وه‌ک کۆشک و ته‌لاریکی گه‌وره، مه‌زنه. هه‌روه‌ک وشتری زه‌ردی مه‌یله‌و ره‌ش ده‌نویتی).  
 ۱۲- هه‌ر کاتی‌ک بلیسی ئاگری دۆزه‌خ به‌ره‌و کپ بوونه‌وه چوو نه‌وا  
 بلیسه‌که‌ی زیاد ده‌کریته‌وه:

خوای پایه‌به‌رز ده‌فرموویت: ﴿كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا﴾ (الاسراء: ۹۷. واته: (نه‌وانه شوینیان ناو ئاگری دۆزه‌خه، هه‌ر کاتی‌ک بلیسه‌ی کۆزایه‌وه، بلیسه‌ی زیاد ده‌که‌ینه‌وه بۆیان).

## ۱۳- دۆزه‌خ چهند جوړه ده‌نگی‌کی ترسینه‌ری هه‌یه:

خوای بالاده‌ست و خاوه‌ن شکۆ ده‌فرموویت: ﴿إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغِيْظًا وَزَفِيرًا﴾ (الفرقان: ۱۲. واته: (کاتی‌ک هه‌ر له‌ دووره‌وه نه‌و ئاگره بلیسه‌داره خوانه‌ناسان ده‌بینیت، ده‌نگی خه‌شم و قین و هه‌ناسه‌ی داخ له‌دلی ده‌بیستن).

هه‌روه‌ها ده‌فرموویت: ﴿إِذَا الْقَوَايِمُ سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورٌ﴾ (تکاد تمیز من ألفیظ: الملك: ۷-۸. واته: (کاتی‌ک فریده‌درینه‌ ناوی ده‌نگی‌کی ناسازو ناخۆش و لووره‌یه‌ک له‌ دۆزه‌خه‌وه ده‌بیستن، له‌ کاتی‌کدا قولپ ده‌دات و ده‌کولیت. له‌داخی خوانه‌ناسان خه‌ریکه پارچه پارچه و لیک بیته‌وه).

## ۱۴- ئاگری دۆزه‌خ زۆر توندو تیژه، رووبه‌رووی هه‌ر شتی‌ک بیته‌وه تیکی ده‌شکینیت:

خوای تاک و بی‌هاوه‌ل ده‌فرموویت: ﴿سَأُصْلَبُ سَقْرًا ۖ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقْرٌ ۚ لَا بُقَى وَلَا نَذْرٌ﴾ (المدر: ۲۶ - ۲۸. واته: ("نه‌و بی‌ویژدانه به‌سه‌ریه‌وه ناچیت" ده‌بیت بیگه‌یه‌غه دۆزه‌خ. جا تو نازانیت دۆزه‌خ چیه. هه‌ر ئه‌ندامی‌ک ناھیلتیه‌وه وه‌ ده‌ست هه‌لناگریت).

## ۱۵- دۆزهخییهکان کو دهکړینه وه، تا خه لکی پاک و ناپاک له یه کتر جیا بکړینه وه:

خوای گه وره ده فهرموویت: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُخْشَرُونَ﴾ ﴿٣٦﴾ لَمِيزَ اللَّهِ الْخَيْثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلُ الْخَيْثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمُهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ ﴿٣٧﴾ الانفال: ۳۶ - ۳۷. واته: (بی گومان نه وانه ش که بی باوهر بوون بو دۆزه خ کو ده کړینه وه و راپیچ ده کړین. بو نه وهی که: خوا که سانی دهر وون پیس و ناپاک له که سانی دهر وون خاوین و پاک جیا بکاته وه و پیس و ناپاکه کانیس له سهر یه که له که بکات و هه موویان بدات به مل یه کدا بو نه وهی کو یان بکاته وه به گشتی، ئینجا فریسان بداته ناو دۆزه خ وه، نا نه وانه ههر خویان خه ساره تمه ند و زهره رمه ندن).

## ۱۶- خوانه ناسان و تاوانباران ده برینه سهر دۆزه خ، به تیلهی چاو سهیری ناگری دۆزه خ ده که ن له ترسان:

خوای بی وینه ده فهرموویت: ﴿وَتَرْنَهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعَاتٍ مِنَ الدَّلِّ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ﴾ الشوری: ۴۵. واته: (سهره نجام تاوانباران ده بینیت ده برینه دۆزه خ، هه موو په ست و زه لیل و خه جالته تن، "له شهرمه زاری و له ترسدا" له ژیره وه به تیلهی چاو ده روان بو ناگره که).

## ۱۷- هیچ یه کی که له دۆزه خیال له سزای دۆزه خ دهر بازی ناییت:

خوای گه وره ده فهرموویت: ﴿وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ﴾ العنکبوت: ۵۴. واته: (بیگومان دۆزه خ ده وری کافرانی داوه و هدرگیز له سزای دهر باز نابن). ههروه ها ده فهرموویت ﴿أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا﴾ الکهف: ۲۹. واته: (دیواری بلیسه ی ناگر نابلوقه ی داوون).

## ۱۸- دۆزهخییهکان به کووت و زتجیره وه فریده درینه ناو شوینیک تهنکه بهرمه وه:

خوای مه زن ده فهرموویت: ﴿وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَبَقًا مُّقَرَّنِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا﴾ ﴿١٣﴾ لَا نَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا﴾ ﴿١٤﴾ الفرقان: ۱۳ - ۱۴. واته: (ههر

کاتیك ئەوانه به‌کۆت و زنجیره‌وه فری ده‌درینه ناو شوینیکی ته‌نگه‌به‌ره‌وه له دۆزه‌خدا، داوای مه‌رگ و تیاچوون ده‌که‌ن و مردن به‌ ئاوات ده‌خوازن له‌وی. "ئه‌وسا پێیان ده‌وتریت" ئەم‌ڕۆ داوای ته‌نها مردنیک مه‌که‌ن، به‌لکو داوای مردنی زۆر و بێشومار بکه‌ن و ئاواتی بۆ بخوازن).

#### ١٩- سووته‌مه‌نی ئاگری دۆزه‌خ خه‌لك و به‌رده:

خوای گه‌وره ده‌فرموویت: ﴿وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ﴾ البقرة: ٢٤، التحريم: ٦. واته: "ئه‌و ئاگره‌ی" سووته‌مه‌نیه‌که‌ی خه‌لك و به‌رده). هه‌روه‌ها ده‌فرموویت: ﴿وَأُولَئِكَ هُم قُودُ النَّارِ﴾ آل عمران: ١٠. واته: (ئا ئەوانه سووته‌مه‌نی ئاگرن).

#### ٢٠- ئاگری دۆزه‌خ د‌ل‌ ده‌روونی‌شان داده‌گریت:

خوای په‌نه‌ان زان ده‌فرموویت: ﴿الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْآفِئَةِ﴾ الهزلة: ٧. واته: (ئه‌و ئاگره‌ی ڕوو ده‌کاته ناو جه‌رگه‌ی د‌ل‌ و ده‌روونه‌کان "که‌ مه‌ل‌به‌ندی کوفرو خوانه‌ناسی و په‌زیلییه").

#### ٢١- سزادرا‌نی دۆزه‌خییه‌کان به‌رده‌وام و نه‌بر‌اوه‌یه:

خوای بی‌هاوتا ده‌فرموویت: ﴿لَا يُفْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْسُونَ﴾ الزخرف: ٧٥. واته: (نازارو سزا له‌سه‌ریان که‌م نا‌کر‌ت‌ه‌وه، له‌ کاتی‌کدا هه‌مووشیان تیایدا نا‌ئوم‌ید و بی‌هیوان).

#### ٢٢- جو‌ره‌ها وینه و شی‌وه‌ی سزا بۆ دۆزه‌خیان ئاماده‌یه:

خوای په‌روه‌ردگار ده‌فرموویت: ﴿كُلَّمَا نَضَجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا

الْعَذَابُ ﴿١﴾ النساء: ۵۶. واتە: (هەموو جارتیک پێستیان داوەشاو سووتا. و هەلقەرچا، پێستی تر دەکەین بەبەریاندا، بۆ ئەوەی بە چاکی سزاو تازار بچێژن).  
 ھەرۆھا دەفەرمووێت: ﴿فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا﴾ النبأ: ۳۰. واتە: ("پاشان پێیان دەوترێت" دەبچێژن "ئەمە خوانەناسان" لە سزاو تازارو ئەشکەنجە بەولایە، جا ھەرگیز ھیچی تەرتان بۆ زیاد ناکەین).

### ۲۳- ئارامگیرین، توانای بەرگە گرتنی ئەو سزایەیان نییە:

خوای گەورە دەفەرمووێت: ﴿أَصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُحْزَنُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ الطور: ۱۶. واتە: (دەبێت بچنە ناوی و سزا بچێژن، جا ئێتر خۆرا دەگرن یان خۆراناگرن وەک یەکە بۆتان، بێگومان تۆلەم ئەو کارو کردەوانەتان ھەر دەدرێتەوێت کە دەتانکرد).

### ۲۴- دۆزەخەکان لەلایەن سەرپەرشتیارانی دۆزەخەو بەناو ئاگری دۆزەخدا

را دەکێشێن و کوژ و زنجیر دەخەیتە ملیان و بەگورزی ئاسنین لێیان دەدریت:

خوای پایەبەرز دەفەرمووێت: ﴿إِذِ الْأَغْلُلُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلْسِلُ يُسْحَبُونَ﴾ (۷۲) فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿۷۳﴾ غافر: ۷۱-۷۲. واتە: (کاتیەک کوژ و زنجیرەکان دەکێتە گەردەنیان و را دەکێشێن. بۆ ناو ئاوی زۆر گەرم، پاشان ئاگریان پێ خۆش دەکێت و دەبنە سووتەمەنی بۆی).

(۱) زانستی پزشکی ھاوچەرخ دەلێت: جەستەمە مەرۆڤ پێکدێت لە تووژ و بن تووژ (جلد و أدمة)، تووژەکە شوێنی ھەست پێکدەن، بن تووژەکەش ھیچ ھەستیکی پێ ناکرێت، ئەمەش یەکیەک لەو شوێنە ئیعتەجازیە زانستیەکانی قورئانی پیرۆز.

سەیری ئەم نایەتەنەش بکە: الحج ۱۹-۲۱، ق ۲۴ و ۲۶، الطور ۱۳-۱۴، القمر ۴۸، الحاقة ۳۱-۳۲، المزمل ۱۲.

هەروەها دەفەرموویت: ﴿ خُذُوهُ فَأَعْتَلُوهُ إِلَىٰ سَوَاءِ الْجَحِيمِ ۖ ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ۝ ٤٨ ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ۝ ٤٩ ﴾ الدخان: ٤٧-٤٩. <sup>(١)</sup> واتە: (فەرمان دەدریت: ئەو تاوانبارە بگرن و بەرزى بکەنەوه بەسەر ناوەراستی دۆزهخداو بەرى بدەنەوه. لەوهودوا ئاگرو ئاوى زۆر لەکۆڵ بکەن بەسەریدا. ئەوسا پێى دەوتریت: دەبچێژە، بێگومان زۆر خۆت بەشت دەزانی و خۆت زۆر بە ماقوڵ دەخستە بەرچاو).

**٢٥- دۆزهخیهکان زۆر بە سەختی و قورسی بە ئاهونالەوه هەناسە دەدەن:**  
خوای گەورە دەفەرموویت: ﴿ فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ۖ هود: ١٠٦. واتە: (جا ئەوانەى بەدەخت و چارە پرەش بوون، ئەوه لەناو ئاگردان، هەناسە هەلەمژین و هەناسە دانەوهیان زۆر سەخت و دژوارە).  
هەروەها دەفەرموویت: ﴿ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ۖ الأنبياء: ١٠٠. واتە: (ئەوانە" بەهەناسەى قورس و لرخەلرخ و ئاهو ئالەوه "ژیانی سەختی تیا دا دەبەنەسەر" و مژدەو هیواو قسەیه کی خوش نابیسن).

**٢٦- بلیسەى ئاگر رووی دۆزهخیهکان دەسوێنیت و رووخساریان ئەم دیوو ئەو دیوی پێ دەکریت لەناو ئاگرى دۆزهخدا:**  
خوای مەزن دەفەرموویت: ﴿ تَلْفَحُ وُجُوهُهُمْ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ۖ المؤمنون: ١٠٤. واتە: (بلیسەى ئاگر چروچاویان دەبرژێنیت و هەموویان لیویان هەلقەرچاوهو دانیان ریج دەبیتهوه).  
هەروەها دەفەرموویت: ﴿ يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ ۖ الأحزاب: ٦٦. واتە: (رۆژێک دیت رووخساریان ئەم دیودیوى پێ دەکریت لەناو ئاگردا).

<sup>(١)</sup> سەیری ئەم نایەتەنەش بکە: الحج ١٩-٢١، ق ٢٤ و ٢٦، الطور ١٣-١٤، القمر ٤٨، الحاقة ٣١-٣٢، المزمل ١٢.

## ٢٧- ئاگری دۆزهخ پیستی ئەندامه‌کان و سه‌ر داده‌مالییت و ده‌یسوتینییت و

په‌شی ده‌کات:

خوای بالاده‌ست و خاوه‌ن شکۆ ده‌فه‌رموویت: ﴿كَلَّا إِنَّهَا لَأُظَنُّ (١٥) نَزَّاعَةً لِّلشَّوٰی (١٦)﴾  
المعارج: ١٥ - ١٦. واته: (نه‌خیر، ئەو ئاواتانه‌ هه‌چی نایه‌نه‌ته‌دی، به‌پراستی دۆزه‌خ  
ئاماده‌یه و بلیسه‌دارو داخ له‌ ده‌. له‌ کاتی‌که‌دا دامالینه‌ری پیستی سه‌رو هه‌موو  
ئه‌ندامه‌کانه‌).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿لَوَّاعَةٌ لِّلْبَشَرِ﴾ المدثر: ٢٩. واته: (پیستیان هه‌لده‌قه‌چینییت و  
په‌شی ده‌کات و ده‌ری ده‌خات).

## ٢٨- رایه‌خ و داپۆشه‌ریان له‌ ئاگره‌ :

خوای بی وینه‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿لَهُمْ مِّنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ﴾ الأعراف: ٤١.  
واته: (ئه‌وانه "له‌ناو دۆزه‌خدا" رایه‌خی ئاگرینیان هه‌یه، له‌ سه‌روشیانه‌وه "سه‌قف و  
به‌تان‌ و لیقه‌ی" ئاگرین داپۆشه‌ریانه‌).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿لَهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِّنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَٰلِكَ يُخَوِّفُ ٱللَّهُ بِهِۦ  
عِبَادَهُۥ﴾ الزمر: ١٦.<sup>(١)</sup> واته: (ئه‌وانه له‌سه‌رویانه‌وه په‌له‌ هه‌وری دوو که‌ل له‌ ئاگر ده‌وری  
داون، له‌ ژیریشیانه‌وه هه‌مان په‌له‌ هه‌ورو دوو که‌ل هه‌یه، ئا به‌وشیوه‌یه خوا به‌نده‌کانی  
ده‌ترسیینییت).

## ٢٩- پۆشاکیان له‌ ئاگره‌:

خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ﴿سَرَابِيلُهُمْ مِّنْ قَطِرَانٍ وَتَغْشَىٰ وُجُوهُهُمُ النَّارُ﴾  
إبراهيم: ٥٠. واته: (کراسه‌کانیان له‌ قه‌ترانه "که‌ مادده‌یه‌کی په‌شی بۆن ناخۆشه‌ و  
به‌خه‌یرایش ده‌سویتی" و بلیسه‌ی ئاگریش پوو‌خساریانی داپۆشیوه‌).

<sup>(١)</sup> سه‌یری ئەم ئایه‌ته‌ش بکه‌: العنکبوت: ٥٥.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِنْ نَارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ﴾ الحج: ١٩. واته: (جا نه‌وانه‌یان که بێ باوه‌ر بوون پارچه پۆشاک له ئاگر بپاوه به بالایان، ئاوی زۆر له‌کول له‌سه‌رویانه‌وه ده‌کریت به‌سه‌ریاندا).

۳۰- نه‌وانه‌ی زیڤو زیویان کۆ ده‌کرده‌وه‌و له‌ ڤێ چاکه به‌کاری ناهێنن، نه‌وا به‌وه‌ی کۆیان کردۆته‌وه‌ سزا ده‌درێن:

خوای بێ هاوه‌ل و هاوتا ده‌فه‌رموویت: ﴿يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كُنْتُمْ لَاَنْفُسَكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ التوبة: ٣٥. واته: ("سزای سه‌خت" له‌ ڤۆژێکدا ده‌بیت ئه‌و پاره‌و سامانه‌ی کۆیان کردۆته‌وه‌، له‌ دۆزه‌خدا سوور ده‌کرینه‌وه‌، ناوچاو و لاتنه‌نشت و پشتیانی پێی داخ ده‌کریت، ئینجا پێیان ده‌وتریت: ئه‌مه‌ ئه‌و سامانه‌یه‌ که‌ کۆتان ده‌کرده‌وه‌ بۆخۆتان، ده‌ بجێژن سزای ئه‌وه‌ی که‌ کۆده‌کرده‌وه‌).

۳۱- خۆراکی دۆزه‌خییه‌کان له‌ دره‌ختی ژه‌قنه‌بوته‌، که‌ دره‌ختیکه‌ له‌ناخی دۆزه‌خدا خوا ڤوواندویه‌تی:

ئه‌مه‌ دره‌ختیکه‌ گه‌ل‌اکانی بچوکن، بۆگه‌نه‌، تامی تاله‌، به‌رووبوومی ئاگره‌، برسیتی دۆزه‌خییه‌کان ناچار ده‌کات له‌م داره‌ بچۆن، چونکه‌ له‌م داره‌ به‌ده‌ر داریکی تر نییه‌. ئه‌م داره‌ گه‌ده‌یان ده‌سوتینیت، خواردنه‌وه‌یان وه‌ک خلتی کانه‌زای تهاوه‌یه‌، یان پاشاوه‌کانی ئاگره‌، که‌ تهاوه‌ته‌وه‌:

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ طَعَامُ الْأَیْمِ ﴿٤٣﴾ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبَطْنِ ﴿٤٤﴾ كَغَلِي الْحَمِيمِ ﴿٤٥﴾﴾ الدخان: ٤٣- ٤٦. واته: (به‌راستی دره‌ختی ژه‌قنه‌بوته‌. به‌رووبوومه‌که‌ی خۆراکی تاوانبارانه‌. هه‌روه‌ک کانه‌زای تهاوه‌ له‌ناو ورگ و ڤیخۆله‌کاندا ده‌کولیت. وه‌ک کولانی ئاوی یه‌کجار گه‌رم).



هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ﴾ ﴿٦٦﴾ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ﴿٦٧﴾<sup>(١)</sup> واته: (هیچ خۆراکیشان نییه ته‌ن‌ها در‌کیکی وشک و تفت و تال نه‌بیت. نه‌ئوه‌یه گوشتی پێبگرن و پێی قه‌له‌و بن، نه‌ئوه‌شه پێی تێربن).

٣٢- خواردنه‌وه‌یان ئاوی گهرم و له‌کول و کیم و زووخواه، که له‌به‌ر گهرمییه‌که‌ی ریخۆله‌کانیان له‌ت له‌ت ده‌بیت:

خوای پایه‌به‌رز ده‌فه‌رموویت: ﴿وَأَسْفَقُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ﴾ ﴿١٥﴾ مِنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَرُسُقَىٰ مِنْ مَّاءٍ صَدِيدٍ ﴿١٦﴾ يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِغُهُ، وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَمِيٍّ وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ ﴿١٧﴾<sup>(٢)</sup> ابراهیم: ١٥-١٧. واته: (ئه‌وسا ئیتر پێغه‌مبه‌ران داوای سه‌رکه‌وتنیان له‌ په‌روه‌ردگار کردو هه‌موو زۆردارو سه‌مه‌کارو سه‌رسه‌خت و دل‌په‌شیک ناوهمید و مایه‌پوچ بوو. "هه‌ر یه‌که له‌وانه" له‌ داها‌تو‌دا دۆزه‌خ چاوه‌ڕێه‌تی و تیا‌یدا کیم و زووخوا‌ی ده‌رخوا‌رد ده‌دریت. جا ئه‌و کیم و زووخواه قوم قوم به‌ناچاری ده‌خواته‌وه‌و به‌ئاسانی بۆی قوت نا‌دریت، مه‌رگیش له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ هێرشی بۆ ده‌هینیت، که‌چی نا‌شمریت، له‌وه‌ودوا‌ش سزاو ئازاری هه‌مه‌ جو‌رو ناخۆش و گران یه‌خه‌ی به‌رنادا‌ت).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا﴾ ﴿٢٤﴾ إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا ﴿٢٥﴾<sup>(٣)</sup> واته: (له‌ناویدا ناچێژن فێنکایه‌که‌ یان خواردنه‌وه‌یه‌کی به‌تام. جگه‌ له‌ئاوی له‌ کول و کیم و زووخوا).

٣٣- به‌ ئاهو ناله‌وه‌ هاوار ده‌که‌ن، له‌ تینویتییه‌ زۆره‌که‌یاندا داوای ئاو نه‌که‌ن، ئاوێکی گهرمی وه‌که‌ خلتی کانزای تهاوه‌ پێیان ده‌دریت:

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُعَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ﴾ ﴿٢٩﴾<sup>(٤)</sup> واته: (خۆ ئه‌گه‌ر هاوار به‌که‌ن له‌ ئازارو تینویه‌تیدا، ئه‌وه‌ ئاو ده‌درین به‌ ئاوێکی

<sup>(١)</sup> سه‌یری ئه‌م نایه‌ته‌ش بکه‌: الصافات ٦٢-٦٧، الواقعة ٥٢-٥٥، الحاقة ٣٥-٣٧.

<sup>(٢)</sup> سه‌یری ئه‌م نایه‌ته‌ش بکه‌: الأنعام ٧٠، یونس ٤، الکهف ٢٩، محمد ١٥، الرحمن ٤٤.

گه‌رمی پیس و بۆن ناخۆش که وه‌کو خلتە‌ی کانتزای تـاوه‌ وایه‌، ئەوه‌نده‌ش گه‌رمه‌ دەم و چاویان هه‌ل‌ده‌که‌وروزینیت و ده‌بیرژینیت).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَشِيعَةٌ﴾ عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ﴿تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً﴾ شُفْقَىٰ مِنْ عَيْنٍ آنِيَةٍ ﴿الغاشية: ۲-۵. واته: (له‌و پۆژده‌دا چەند رووخسارانیک خه‌جاله‌ت و په‌نگ زه‌رد و شه‌رمه‌زار و زه‌بوون. "هه‌ر یه‌ک له‌ خاوه‌نی ئەو رووخسارانه‌" نیشکه‌ریکی شه‌که‌ت و ماندوون "بۆ ده‌سته‌تانی دنیای دوور له‌ ئیمان". ده‌چنه‌ ناو ئاگریکی سووتینه‌ره‌وه‌. له‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی له‌ کۆل و زۆر گه‌رم خواردنه‌وه‌ی ده‌دریتی).

### ۳۴- خواردن و خواردنه‌وه‌ی به‌هه‌شتیه‌کان له‌ دۆزه‌خیه‌کان قه‌ده‌غه‌ کراوه‌:

خوای مه‌زن ده‌فه‌رموویت: ﴿وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ الأعراف: ۵۰. واته: ("دۆزه‌خیان به‌ده‌م ئاهو ئال‌ه‌و غه‌م و په‌ژاره‌وه‌" هاواریان له‌ به‌هه‌شتیه‌کان کردو لێیان پارانه‌وه‌و وتیان: نه‌ختیک ئاومان به‌سه‌ردا برپژن یان به‌شمان به‌دن له‌و رزق و پۆزیانه‌ی که خوا پیتی به‌خشیوون "به‌هه‌شتیه‌کان له‌وه‌لامدا" وتیان: به‌راستی خوا خواردن و خواردنه‌وه‌ی به‌هه‌شتیان له‌سه‌ر بێ باوه‌ران چه‌رام کردوه‌).

### ۳۵- ئاکامی دۆزه‌خیه‌کان ریسوایی و سه‌ر شو‌ری و چاره‌نووسی هه‌ره‌ خراپه‌:

خوای پایه‌به‌رز ده‌فه‌رموویت: ﴿فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلِئْسَ الْمِهَادُ﴾ البقرة: ۲۰۶. واته: (جا ئەو خاوه‌ناسه‌ دۆزه‌خی به‌سه‌، سویند به‌خوا ئەو دۆزه‌خه‌ شوین و جیگه‌و لانه‌یه‌کی ناله‌باره‌).

﴿الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا﴾

الفرقان: ٣٤. <sup>(١)</sup> واته: (ئهو تاوانبارانه‌ی "دژایه‌تی به‌نامه‌ی خوا ده‌که‌ن"، له‌سه‌ر رووخساریان کیش ده‌کرین بۆ دۆزه‌خ و تیایدا کۆده‌کرینه‌وه، ئا ئه‌وانه ناخۆشترین جیه‌گیان هه‌یه، چونکه گومپاترین رێبازیان کاتی خۆی گرتبووه به‌ر).

### ٣٦- کاتیک سزا ده‌درین ئومیدی گه‌رانه‌وه ده‌خوازن بۆ ژیا‌نی دنیا:

خوای بێ هاوه‌ل و هاوبه‌ش ده‌فه‌رموویت: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَلَيْتُنَا نُرَدُّ وَلَا نَكْذِبَ يَلَيْتَ رَبِّنَا أَنْكُنْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ الأنعام: ٢٧. واته: (جا ئه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ بی‌نی "له‌ قیامه‌تا" له‌سه‌ر لیواری دۆزه‌خ راوه‌ستێنراون "به‌ده‌م هه‌سه‌رت و ئاهونا‌له‌وه" ده‌لێن: خۆزگه‌ جاریکی تر بیانگیراینايه‌ته‌وه بۆ دنیا، ئه‌وسا هه‌رگیز نیشانه‌ و به‌لگه‌ و ئایه‌ته‌کانی خوامان به‌درۆ نه‌ده‌زانی و باوه‌ری به‌ تینمان پیتی ده‌بوو).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِنْ سَكِينٍ﴾ الشوری: ٤٤. <sup>(٢)</sup> واته: (ئه‌وسا تۆ ئه‌ی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) له‌ قیامه‌تا ده‌بینیت سته‌مکاران کاتیک سزاو ئه‌شکه‌نجی دۆزه‌خ ده‌بینن، به‌که‌ساسیه‌وه ده‌لێن: ئایا هه‌یج رێگه‌یه‌ک هه‌یه بۆ گه‌رانه‌وه، ئا خوا چۆنی بویت وا بکه‌ین؟!).

### ٣٧- له‌خوای گه‌وره ده‌پارێنه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی سزایان له‌سه‌ر که‌م بکاته‌وه یاخود سووک بکات:

خوای بالاده‌ست ده‌فه‌رموویت: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ﴾ غافر: ٤٩. واته: (ئینجا ئه‌وانه‌ی که‌ له‌ناو ئاگری دۆزه‌خدا‌ن

<sup>(١)</sup> سه‌یری ئهم ئایه‌تانه‌ش بکه: البقرة ١٢٦، النساء ١٤، التوبة ٦٣ و ٧٣، الرعد ١٨، الحج ٧٢، الفرقان ٦٦، الزمر ٧٢، غافر ٧٦، الحديد ١٥، المجادلة ٨، الملك ٦.

<sup>(٢)</sup> سه‌یری ئهم ئایه‌تانه‌ش بکه: الحج ٢٢، المؤمنون ١٠٧-١٠٨، السجدة ٢٠، الأحزاب ٦٦، فاطر ٣٧.

بە فریشتەکانی کارگێڕی دۆزەخ دەلێن: داوا لە پەرورەدگارتان بکەن، تەنھا پۆژێک سزاو ئازارمان لەسەر کەم بکاتەو.

### ٣٨- هیوای مردن دەخوازن، تا لە سزا رزگاریان ببێت ئەمەش ھەرگیز بۆیان نایەتەجی:

﴿وَنَادُوا بِمَلَكٍ لِّيَقْضِيَ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ مَرْكُوتٌ﴾ الزخرف: ٧٧. واتە: (دۆزەخیەکان ھاوار دەکەن، ئەمە مالک "کە فریشتەی سەرپەرشتیارە": دەبا پەرورەدگارت بمانکوژیت و بمرین و کوژایێ بەم سەغڵەتیەمان بێت، لەوەلامیاندا دەلێت: بەراستی ئەو جێتانە و تیایدا بۆ ھەمیشەیی دەبێت بمێننەو).

### ٣٩- ھیچ کەسیک نایە فریایان بکەوێت ئەگەر داوای پشتیوانیش بکەن:

خوای مەزن دەفەرمووێت: ﴿لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾ الاحزاب: ٦٥. واتە: (لەوێش نە پشتیوانێک شک دەبەن فریایان بکەوێت، نە کەسیک رزگاریان بکات). ھەرۆھە دەفەرمووێت: ﴿أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنقِذُ مَنْ فِي النَّارِ﴾ الزمر: ١٩. واتە: (جا ئایا ئەو کەسێ کە بەھۆی خراپی و خوانەناسیەو پریاری سزادرا نییە درابێت "تۆ ھیچ کاروباری ئەوت بە دەستە" .. ئایا تۆ دەتوانیت ئەو جووڕە کەسانە رزگار بکەیت کە لەناو ناگری دۆزەخدا گیریان خواردووە؟!).

### ٤٠- تاوانباران دان بەتاوانەکانیان دەنێن و بەشەسزای خۆیان وەر دەگرن:

خوای گەورە دەفەرمووێت: ﴿وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ فَأَعْرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ الملك: ١٠-١١. واتە: (ئینجا دەلێن: ئەگەر ئێمە گوێمان بگرتایە و بیرو ھۆشمان بەکار بەینایە نەدەبووینە نیشتەجێی دۆزەخ. ئەوسا ئێر بەناچاری و خەجالتیەو دان بەگوناھو تاوانی خۆیاندا دەنێن، جا با نیشتەجێکانی دۆزەخ لەوەولاترچن).

ھەرۆھە دەفەرمووێت: ﴿قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ﴾ المؤمنون: ١٠٦. واتە: ("سەرەنجام بەکەساسیەو" دەلێن: پەرورەدگارا نەگەتی و نەھامەتی سەرشارنی گرتین و زال بوو بەسەرماندا ئێمە کەسانیکێ گومرا بووین).

#### ٤١- بۆ ههتا ههتایی له دۆزهخدا دهمیننهوه:

خوای پایه بهرز ده فهرموویتی: ﴿هُم فِيهَا خَالِدُونَ﴾ البقرة: ٣٩. (١) واته: (ئهوانه نيشته جیئی دۆزهخن بۆ ههتا ههتایی تیايدا دهمیننهوه).

خوای مهزن ده فهرموویتی: ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ البقرة: ١٦٢. (٢) واته: (له ناگری دۆزهخدا بۆ هه میشه دهمیننهوه).

خوای بی وینه ده فهرموویتی: ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ النساء: ١٦٩. (٣) واته: (ژیانی نه مری بهناچاری ده بیئت له دۆزهخدا ببه نه سهر).

ههروهها ده فهرموویتی: ﴿خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْقَرُونَ﴾ البقرة: ١٦٢، آل عمران: ٨٨. واته: (ئهوانه بهو نه فرینه له ناگری دۆزهخدا بۆ هه میشه دهمیننهوه و ئهو سزایه یان له سهر سووک نا کریت و به چاوی سۆزه وه ته ماشا نا کرین).

﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا يَمَعَشَرُ الْجَنِّ قَدْ اسْتَكْبَرْتُمْ مِنَ الْإِنسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ مِنَ الْإِنسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا آجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ الأنعام: ١٢٨. (٤) واته: (پروژیک دیت خوا هه موویان کۆ ده کاته وه ده فهرموویتی: ئه ی دهسته ی پهرییه کان به راستی ئیوه زۆر کهستان له ئینسانه کان گو مپرا کرد، له ولا شه وه گو ی له مشته کانیان، ده ئین: پهروه ردگارا هه ندی کمان سوودمان له هه ندی کیان وه رگرت، ئیستاش ئه وه ته گه یشتووینه ته ئه و کات و ساته ی تۆ بۆت دیاری کردووین، خواش فهرمووی: "ماده م وایه" ئه م ناگره جیگه تانه نه مرن تیا دا، مه گهر خوا ویستی له سهر بیئت "به سزایه کی تر سزایان بدات").

(١) سهیری ئه م ئایه تانه ش بکه: البقرة: ٨١ و ٢١٧ و ٢٥٧ و ٢٧٥، آل عمران: ١١٦، الأعراف: ٣٦، یونس: ٢٧، الرعد: ٥، المجادلة: ١٧.

(٢) سهیری ئه م ئایه تانه ش بکه: التوبة: ٦٨، هود: ١٠٧، النحل: ٢٩، الزمر: ٧٢، غافر: ٧٦، التغابن: ١٠، البینه: ٦.

(٣) سهیری ئه م دوو ئایه تانه ش بکه له: الأحزاب: ٦٥، الجن: ٢٣.

(٤) سهیری ئه م ئایه تانه ش بکه: النساء: ١٤ و ٩٣، المائدة: ٨٠، التوبة: ١٧ و ٦٣، الأنبياء: ٩٩، المؤمنون: ١٠٣، السجدة: ١٤، فصلت: ٢٨، الزخرف: ٧٤، النبأ: ٢٣.

رافه‌کارانی قورنانی پیرۆز وتویانه، مه‌به‌به‌ست له مانه‌وه‌ی هه‌تا هه‌تایی له ئاگری دۆزه‌خدا: بۆ موسلمانان و برواداران بریتیه له مانه‌وه له ئاگری دۆزه‌خدا بۆ ماوه‌یه‌کی درێژ. هه‌روه‌ها بۆ بێ باوه‌پان و دوورپوان بریتیه له مانه‌وه‌ی هه‌تا هه‌تایی. و ته‌ی تریش له‌مباروه‌ هه‌یه.

٤٢- هه‌ندیك له دۆزه‌خیه‌كان نه‌فره‌ت له هه‌ندیكی تریان ده‌كه‌ن و تۆمه‌تباریان ده‌كه‌ن به‌وه‌ی هۆكاری چوونه دۆزه‌خی ئه‌وان بوونه، بۆیه له خوای گه‌وره ده‌پارێنه‌وه كه دوو به‌رامبه‌ر سزای گومراکه‌ریانان بدات:

خوای پایه‌به‌رز ده‌فه‌رموویت: ﴿كُلَّمَا دَخَلْتَ أُمَّةً لَمَنْتَ أَخْبَهَا حَتَّى إِذَا أَدَارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أَخْرَجْنَاهُمْ لِأُولَئِهِمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَتَاتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٌ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (٣٨) و قَالَتْ أُولَئِهِمْ لِأَخْرَجْنَاهُمْ فَمَا كَانَتْ لَكُمْ عَلَيْنَا مِّنْ فَضْلٍ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ﴾ (الأعراف: ٣٨ - ٣٩). واته: (هه‌ر كاتێك هه‌ر كۆمه‌ڵ و ده‌سته‌یه‌ك ده‌چنه‌ ناوی نه‌فرین ده‌كه‌ن له هه‌وانین و هه‌ویرانیان، هه‌تا ئه‌و كاته‌ی هه‌موویان كۆ ده‌كرێنه‌وه‌و به‌سه‌ریه‌كدا ده‌درێن له ناویدا، شوێنكه‌وته‌كان رۆو به‌گه‌وره‌كانیان ده‌لێن: په‌روه‌ردگارا ئا ئه‌وانه ئێمه‌یان گومرا كرد، ده‌ تۆش له ناو دۆزه‌خدا سزای دوو به‌رامبه‌ریان ده‌!! "خوای گه‌وره‌ش ده‌فه‌رموویت": بۆ هه‌موو لایه‌ك "سزاو تۆله" دوو به‌رامبه‌ره به‌لام ئێوه پێی نازان. "پاشان" ده‌سته پێشوه‌كان به‌ دواینه‌كان ده‌لێن: وه‌نه‌بێت ئێوه هه‌یج رێزو فه‌زلیكتان هه‌بێت به‌سه‌ر ئێمه‌دا، ده‌ ئێوه‌ش به‌چێژن سزاو نازار به‌هۆی ئه‌و كارو كرده‌وه ناله‌بارانه‌وه كه ئه‌نجامتان ده‌دا).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿وَإِذْ يَتَحَاوَرُونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضَّعِيفَتَانِ لِلذَّيْنِ اسْتَكَبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُّعْتَابُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِّنَ النَّارِ﴾ (غافر: ٤٧). واته: (ئهو كاته ئێتر شه‌رو كێشه ده‌ست پێده‌كه‌ن له‌ناو ئاگری دۆزه‌خدا، لاوازو چه‌وساوه‌كان به‌ ده‌سه‌لاتدارو لووت به‌رزه‌كان ده‌لێن: خۆ به‌راستی ئێمه شوێنكه‌وته‌ی ئێوه بووین، ئایا ئێوه ناتوانن تۆزێك سزای ئاگرمان له‌سه‌ر كه‌م بكه‌نه‌وه؟).

ده فهرموویت: ﴿إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتُّبِعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوُا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ﴾ البقرة: ۱۶۶. واته: (لهو کاته دا سزای رۆژی دواپی ده بینن، نه وانهی که خه لکی شوینیان که وتبون خویان بهری ده کهن و له شوینکه وته کانیان حاشا ده کهن، به تاییه ت کاتیک نهو سزا توندو تیژه ده بینن، ههموو په یوه نندیسه کیان ده پچریت که له نیوانیادا هه بوو و هیچ به لگه و بیانیوه کیان به دهسته وه نامیتیت که خویانی پی پرزگار بکهن).

۴۳- به هه شتیبه کان بانگی دۆزه خیه کان ده کهن و پینان ده لین نهو به لینهی پهروه ردگارمان به ئیمهی دابوو ده ستمانکهوت، ئایا به راستی نهو به لینهی که پهروه ردگارتان به ئیوهی دابوو ده ستان کهوت؟

خوای مه زن ده فهرموویت: ﴿وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَن قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَن لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿۴۴﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَفُورُونَ﴾ الأعراف: ۴۴-۴۵. واته: ("پاشان" نیشته جینیانی به ههشت بانگی نیشته جیکانی دۆزه خیان کرد: به راستی نهو به لینهی که پهروه ردگارمان پیی دابوین ده ستمانکهوت و پیی به خشین، ئایا ئیوهش نهو به لینهی که پهروه ردگارتان دابووی به راستی ده ستانکهوت؟! "له وه لاما دا به دل شکاوی و غهم و په ژاره یه کی زۆره وه" وتیان: به لئی... نه وسا جارچییه ک جاریدا له نیوانیادا و هاواری کرد: نه فره تی خوا له سته مکاران بیت. نه وانهی که به نهرمه بری به رهه لستی ریبازی خوا ده کهن و کۆسپ و ته گهره ده خه نه بهردهم رینگه و ریبازی خویان به خوارو ختیچی ده ویت، له کاتیکدا هه میسه نهوان بی پروان به زیندوو بوونه وه و لیپرسینه وه).

\*\*\*

## به هشت

### به هشتیه کانی:

خوای گه وره به هشتی ناماده کردووه، بو تهوانه ی باوهریان هیئاوه به خواو پیغه مبه ره که ی و په یامه که ی که نیسلامه. جا قورئانی پیروز به چند وه سفیک وه سفی به هشتیه کانی کردووه، که بریتین له مانه:

#### ۱- پاریزکاران و له خواترسان (المتقون):

خوای گه وره ده فرموویت: ﴿لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ﴾ آل عمران: ۱۵. واته: (بو تهوانه ی پاریزکاران خواناسن، لای په روه ردگاریان باخه کانی به هشت ناماده یه). هره ها ده فرموویت: ﴿إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٍ النَّعِيمِ﴾ القلم: ۳۴. (۱) واته: (به راستی بو خواناس و پاریزکاران باخه کانی به هشتی پر له نازو نیعمه ت له لای په روه ردگاریان ناماده یه).

#### ۲- چاکه کاران (الأبرار):

خوای پایه به رز ده فرموویت: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا﴾ الدهر: ۵. واته: (بینگومان چاکان و پاکانیش له په رداخیکی پر شه رابدا ده خونه وه، که ناوخته که ی له سه رچاوه ی کافوره وه یه).

هره ها ده فرموویت: ﴿لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْأَبْرَارِ﴾ آل عمران: ۱۹۸. واته: (باخه کانی به هشت که چنده ها رووبار به ژیر دره خته کانیداو به به رده م کوشکه کانیدا دهرات، هاوړی له گه ل ژیانی هم میشه یی له ویدا، شو شویانه ش له لایه ن

(۱) سهری نه مانه بکه: آل عمران ۱۳۳ و ۱۹۸، الرعد ۳۵، النحل ۳۰-۳۱، الفرقان ۱۵، الشعراء ۹۰، الزمر ۲۰ و ۷۳، الدخان ۵۱ - ۵۲، محمد ۱۵، الذاریات ۱۵، الطور ۱۷، الحجر ۴۵، المرسلات ۴۱، النبأ ۳۱.



خواوه ئاماده‌کراوه، بۆ میوانداری هه‌میشه‌یی به‌خته‌وه‌ران، ئه‌لبه‌ته ئه‌وه به‌شهی که لای خوایه چاک‌ترو به‌نرخ‌تره بۆ چاکه‌کاران و خواناسان).

### ۳- راستگۆیان (الصادقون):

خوای تاك و پاك ده‌فه‌رموویت: ﴿هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ ۖ الْمَائِدَةُ: ۱۱۹. واته: (ئه‌مه ئه‌وه رۆژه‌یه که راستگۆیان راستگۆیه‌که‌یان سوودیان پێ ده‌گه‌یه‌نیت، باخه‌کانی به‌هه‌شتیان بۆ ئاماده‌یه).

### ۴- گوێرایه‌لان (الطائعون):

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ ۖ النِّسَاء: ۱۳. واته: (ئه‌وه که‌سه‌ی فرامانه‌برداری خواو پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی بکات، ئه‌وه خوا ده‌بخاته ناو باخه‌کانی به‌هه‌شته‌وه).

### ۵- ئه‌وانه‌ی بره‌وان به‌خوا هه‌یه، چه‌سپاون و دامه‌زراون له‌سه‌ر ئه‌م باوه‌ره‌یان:

خوای مه‌زن ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۱۳﴾ أُولَٰئِكَ أَحَبُّ الْبَنَةِ خَلِيدِينَ فِيهَا جَزَاءٌ يَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۴﴾ الْأَحْقَاف: ۱۳ - ۱۴. واته: (به‌راستی ئه‌وانه‌ی که ده‌لێن: په‌روه‌ردگارمان - الله - یه‌وه، پاشان پابه‌ندی ئه‌و ئیمانه‌ ده‌بین و راست و ره‌وان په‌یره‌وی ده‌که‌ن و له‌سه‌ری به‌رده‌وامن، ئه‌وانه هه‌یج جو‌ره ترس و بیم‌کیان له‌سه‌ر نیه و دلتەنگ نابن. ئه‌وانه به‌هه‌شتین).

### ۶- نزیک و خۆشه‌ویستانه‌ی خوا (المقربون):

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿۸۸﴾ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ﴿۸۹﴾ الواقعة: ۸۸ - ۸۹. واته: (جا ته‌گه‌ر ئه‌وه که‌سه‌ی که له‌ سه‌ره مه‌رگدایه له‌ نزیکان و خۆشه‌ویستانه‌ی ئیمه‌ بیت. ئه‌وه ئیتر خۆشی و کامه‌رانی و ئاسووده‌یی به‌هه‌شتی پر له‌ نازو نیه‌مه‌ت چاوه‌ڕێه‌تی).

## ۷- ئەوانی برۆیان هیناوه و کاری چاکه ده‌کهن:

خوای مه‌زن ده‌فه‌رموویت: ﴿وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ ۖ  
البقرة: ۲۵. واته: ("ئهی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)" مژده بده به‌وانی که باوه‌ریان  
هیناوه و کاروکرده‌ی چاکه‌کانیان نه‌جامداوه به‌وه‌ی باخه‌کانی به‌هه‌شتیان بۆ هه‌یه).  
هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ اُنْثَىٰ وَهُوَ  
مُؤْمِنٌ فَلَا يَنْفِكُ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا﴾ النساء: ۱۲۴. (۱) واته: (ئه‌وه‌ش کرده‌وه  
چاکه‌کان نه‌جامبدات نیر یان می له کاتی‌کدا ئیماندار بیت، جا نه‌وانه ده‌چنه  
به‌هه‌شته‌وه به‌قه‌ده‌ر په‌رده‌ی ناوکی خورما سته‌میان لی ناکریت).  
قورثانی پی‌رۆز باسی ئه‌و کرده‌وه چاکانه‌ی کردوه، که جی‌گیر بوونی ژیان و گوزه‌رانی  
پی‌وه به‌نده، نه‌جامده‌ری ئه‌و کاره چاکانه شایه‌نی چوونه به‌هه‌شته، بۆیه وه‌سفی کردوون  
به‌وه‌ی که:

أ- برۆیان به‌خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و پۆژی دوا‌یی و په‌یامی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه  
وسلم) به‌وردو درشتیه‌وه هه‌یه، بۆیه نه‌وانه:

برۆیان به‌خوا هه‌یه و هاوبه‌شی بۆ برپاراندن، یادی خوا ده‌کهن و کاتی به‌لای  
نایه‌ته‌کانی خوای گه‌وره‌دا تیده‌په‌رن بی ده‌نگ ده‌بن و گوتی بۆ شل ده‌کهن و کاری  
پیده‌کهن، نه‌وانه ته‌وبه‌کارو له‌خواترسن و ده‌ترسن، نه‌وانه برۆیان به‌ پیغه‌مبه‌ران  
هه‌یه و پشتیان گرتوون و سه‌ریان ده‌خه‌ن.

ب- په‌رسته‌ه‌کان نه‌جام ده‌ده‌ن، نه‌وانه که‌سانێکن:

نوێژ به‌جوانی و رێکوپێکی ده‌کهن و شه‌و بیدار ده‌کهنه‌وه و سوژده‌ی زۆر ده‌به‌ن و  
زه‌کات ده‌ده‌ن و مالیان ده‌به‌خشن له‌کاتی خۆشیدا به‌بی زیاده‌په‌وه‌ی و که‌مه‌په‌وه‌ی.

(۱) سه‌یری نه‌مانه‌ش بکه: البقرة ۸۲، النساء ۵۷ و ۱۲۲، الأعراف ۴۲، التوبة ۷۲، یونس ۹، هود  
۲۳، إبراهيم ۲۳، الکهف ۳۰ - ۳۱ و ۱۰۷، مريم ۹۶، طه ۷۵-۷۶، الحج ۲۳، العنکبوت ۵۸،  
السجدة ۱۹، غافر ۴۰، محمد ۱۲، الفتح ۵، التغابن ۹، الطلاق ۱۱، البروج ۱۱، البینة ۷-۸.

پ- ئەوانەن کە قەدەغە کراوە‌کان فەرامۆش دە‌کەن و بە‌رگری له‌ ئایینی ئیسلام دە‌کەن، ئەوانە:

کۆچبەرەکان (المهاجرون) و پشتیوانان (أنصار) ی بە‌رای ی و سەرەتا و ئەوانەش کە بە‌چاکە شوونی ئەوان دە‌کەون، جا ئەو کۆچبەرەکانی کە کۆچ دە‌کەن بۆ ئەوێ نە‌کەونە ناو بازە‌نێ قەدەغە کراوە‌کان، هەروە‌ها ئەو تیکۆشە‌رانە‌ی کە له‌ پیناوی خوا نازاریان پێ‌گە‌یشتوو‌و جە‌نگا‌ون و دوژمنانی خویان کوشتوو‌و و خۆشیان کوژراون، ئەوانەش کە نارامگرن له‌ پیناوی خوا.

ت- ئەوانە‌ی کە پابه‌ندی پە‌وشتی راست و ڕێک بوون له‌ هە‌لسو‌که‌وتیاندا له‌ بە‌رامبەر کەسانی تر، ئەوانە:

تە‌نها بە‌پە‌واو حق نە‌بی‌ت کەس نا‌کوژن، زینا نا‌کەن، شایە‌تی بە‌درۆ نا‌دە‌ن، ڕقی خۆیان دە‌خۆ‌نە‌و، له‌ خە‌ڵکی خۆش دە‌بن و چاکە‌کارن و داوای لی‌خۆش‌بوون دە‌کە‌ن بۆ گونا‌هە‌کانیان و سورنن له‌ سەر ئە‌نجامدانی تاوان، پە‌یمانی خوا بە‌جێ دە‌گە‌یه‌نن، ئەو پە‌یوە‌ندییە دە‌گە‌یه‌نن کە خوای گە‌وره‌ فەرمانی گە‌یانندی کردوو‌و، خۆیان دە‌شکێ‌نن و خاکی و خۆ‌به‌کە‌م زانن له‌ بە‌رامبەر خە‌ڵکی، پشت له‌ نە‌فامە‌کان دە‌کە‌ن بە‌ نە‌رمی و سە‌لام لی‌کردن‌یان، کاتی بە‌ لای قسە‌ی هەرچی و پەرچی و بێ‌ کە‌ڵکدا دە‌چن بە‌ ڕێ‌زە‌و تێ‌دە‌پە‌رن، کاری چاکە‌ دە‌کە‌ن بۆ وە‌لانی خراپە‌کان، ئەوانە‌ن داوا له‌ خوای گە‌وره‌ دە‌کە‌ن چا‌ورۆ‌شنییە‌کیان پێ‌ ببە‌خشی‌ت و بیانکاتە‌ پێ‌شە‌وا بۆ موس‌لمانان، داوا دە‌کە‌ن خوا بیانپارێ‌ژێ‌ت له‌ سزای دۆ‌زە‌خ.

ئە‌م چوار شتە‌ کۆ‌ی ئەو شتانە‌یە کە پە‌یامی ئایینی ئیسلام له‌خۆ‌ی دە‌گری‌ت، قورئانی پێ‌رۆ‌ژیش بە‌دە‌ق ناما‌ژە‌ی بۆ زۆ‌ری‌ک له‌ شتە‌ ورده‌کانی کردوو‌و، باسی ئە‌و‌هشی کردوو‌و کە پاداشتی ئەو شتانە‌ بە‌هە‌شتە‌، هە‌روه‌ک لە‌م ئایە‌تانە‌ی خوا‌وه‌دا هاتوو‌و:

خوای مە‌زن دە‌فەر‌مو‌وت: ﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكُظُمِينَ الْفَغْظِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحْشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرُ اللَّهُ ذُنُوبَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَى مَا

فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٣٥﴾ أُولَٰئِكَ جَزَاءُكُمْ مَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّتْ ﴿١٣٦﴾ آل عمران: ١٣٤-١٣٦. واته: (ئه‌وانه‌ی له‌ خو‌شی و ناخو‌شیدا، له‌ هه‌رزانی و گرانی‌دا مال و سامانیان ده‌به‌خشن، رق و کینه‌ی خو‌یان ده‌خۆنه‌وه‌و خو‌گرن، له‌ خه‌لکی خو‌ش ده‌بن و لی‌بو‌رده‌ن، خو‌ای می‌هه‌به‌نیش چاکه‌کاران و چاکه‌خو‌ازانی خو‌ش ده‌و‌یت. ئه‌وانه‌ش که‌ تاوان یان گونا‌هینک ئه‌نجام ده‌ده‌ن یاخود سته‌م له‌ خو‌یان ده‌که‌ن "دوایی به‌خو‌یاندا دینه‌وه‌و سزای" خوا دیته‌ یادیان، نه‌وسا داوای لی‌خو‌شبو‌ون ده‌که‌ن، جا کی‌ هه‌یه که‌ له‌ گونا‌هیان خو‌ش ببیت جگه‌ له‌خوا؟! هه‌روه‌ها له‌سه‌ر گونا‌هو تاوانیان به‌رده‌وام نابن، له‌ کاتی‌که‌دا ده‌زانن "ئه‌وه‌ تاوانه‌". ئانه‌وانه‌ پا‌داشتیان لی‌خو‌شبو‌ون و لی‌بو‌ردنه‌ له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاریانه‌وه‌ له‌گه‌ل باخه‌کانی به‌هه‌شتدا).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمو‌و‌یت: ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا﴾ ﴿١٣٧﴾ وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ﴿١٣٨﴾ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّكَ عَذَابُهَا كَانَ غَرَامًا ﴿١٣٩﴾ إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿١٤٠﴾ وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ﴿١٤١﴾ وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿١٤٢﴾ الفرقان: ٦٣-٦٨. (١) واته: (به‌نده‌کانی خو‌ای می‌هه‌به‌بان ئه‌و که‌سانه‌ن که‌ زۆر به‌هیمنی به‌سه‌ر زه‌ویدا ده‌پۆن، کاتی‌کیش نه‌فامان به‌ قسه‌و قسه‌لوکی ناخو‌ش به‌ره‌نگاریان ده‌بن، له‌ وه‌لامیاندا ده‌لێن: سلّو "په‌وشت به‌رزی خو‌یان ده‌نوێنن". ئه‌وانه‌ی که‌ شه‌وگار بو‌ په‌روه‌ردگاریان به‌ سوژده‌ وه‌ستان و نوێژ ده‌به‌نه‌ سه‌ر. ئه‌وانه‌ی که‌ ده‌لێن: په‌روه‌ردگارا" له‌ سزای ناگر دوورمان بکه‌ و په‌نامان بده‌، چونکه‌ سزاو نازاری له‌ کو‌ل نابیتته‌وه‌و به‌رده‌وامه‌. به‌راستی ئه‌و دۆزه‌خه‌ شوین و نیشته‌جییه‌کی زۆر ناخو‌ش و ناسازه‌. "هه‌روه‌ها به‌نده‌کانی خو‌ای می‌هه‌به‌بان" ئه‌وانه‌ن که‌: کاتی‌ک مال و

(١) سه‌یری نهم‌ نایه‌تانه‌ش بکه‌: آل عمران ١٩٥، المائدة ١٢، التوبة ٨٨-٨٩ و ١٠٠، الرعد ٢٠-٢٣، الفرقان ٧١-٧٤.

سامانیان ده به خشن و خهرجی ده کهن، نه زیاده پرهوی تیدا ده کهن و به زایه ی ده دهن، نه ده ست نوقاو ره زیلشن، به لکو له و نیوانه دان. ههروه ها نهوانه ی هیچ جوړه خویسه کی تر له گهل خوادا ناپه رستن، که سیش ناکوژن که خدا کوشتنی هه رام کردییت مه گهر به حق و رهوا، ههروه ها زینا ناکهن و نزیک ی ناکهون، جا نهوه ی نهو جوړه کاره خراپانه نه نجام بدات، نهوه تووشی سزاو نازار و ریسوایی ده بییت).

### وه سفی به ههشت و بارودوخی به ههشتیان، وهک له قورئانی پیرۆزدا هاتوه:

۱- نزیك بوونه وهو ده رکهوتنی به ههشت بۆ به ههشتیه کان، بهرله وهی بچه ناویه وه، ههر یهک له به ههشتیه کانیش پلهو مه نزلگای خو ی ده زانییت له به ههشتدا، بۆیه به رهو شوینی خو ی ده جییت:

خوای مه زن ده فهرموویت: ﴿وَأَزَلِفَتْ الْجَنَّةُ لِلْمُنْفِقِينَ﴾ الشعراء: ۹۰. واته: (نهو کاته، به ههشت له چاکه کاران و خواناسان نزیك کراوه ته وه).

ههروه ها ده فهرموویت: ﴿وَيَدْخُلُهُمُ الْجَنَّةُ عَرَفَهَا هُمْ﴾ محمد: ۶. (۱) واته: (ههروه ها ده یاخاته نهو به ههشته وه که به جوړه ها شیواز بۆی باس کردوون).

۲- به ههشت له شوینیکی به رزه یاخود پله کانی یان خانو و ته لارو دارودره خته کانی به رزن:

خوای گه وره ده فهرموویت: ﴿فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ﴾ الحاقة: ۲۲، والغاشية: ۱۰. واته: (له به ههشتیکی به رزو بلندا ژیان ده به نه سه ر).

۳- پانتایی به ههشت به نه ندازه ی پانتایی نیوان ئاسمانه کان و زهویه:

خوای گه وره ده فهرموویت: ﴿وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ﴾ آل عمران: ۱۳۳. واته: (و به ههشتیک که پاناییه که ی ئاسمانه کان و زهوی گرتوته وه).

(۱) سهیری نه م نایه تانهش بکه: ق ۳۱، التکویر ۱۳.

۴- به‌هه‌شت چهند ده‌رگا و ده‌راوازه‌یه‌کی هه‌یه:

خوای پایه‌به‌رز ده‌فرموویت ﴿جَنَّتٍ عَدْنٍ مَّفْنَحَةٌ لَّهُمُ الْأَبْوَابُ﴾ ص: ۵۰. واته: (باخه‌کانی به‌هه‌شتی عه‌دن، که هه‌ر هه‌موو ده‌روازه‌کانی له‌سه‌ر پشته بۆیان).  
هه‌روه‌ها ده‌فرموویت: ﴿حَقَّقَ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا﴾ الزمر: ۷۳. واته: (هه‌تا نه‌و کاته‌ی ده‌گه‌نه نه‌وی و ده‌روازه‌کانی به‌هه‌شت له‌روویاندا کراوه‌یه و له‌سه‌ر پشته).  
۵- به‌هه‌شت سه‌ره‌رشتیاری هه‌یه، که پیشوازی و سلّاو له‌نه‌وانه ده‌که‌ن که ده‌چنه ناویه‌وه:

خوای گه‌وره ده‌فرموویت: ﴿وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلِّمُوا عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَأَدْخُلُوهَا خَلْدِينَ﴾ الزمر: ۷۳. واته: (فریشه‌کانی به‌ره‌رس و سه‌ره‌رشتیاری به‌هه‌شت پیشوازیان لی ده‌که‌ن و ده‌ئین: درودو سلّاو تان لیبت، ئیوه پاک و خاوینن، که‌واته فرموو بچنه ناو به‌هه‌شته‌وه، هاوپی له‌گه‌ل ژیا‌نی هه‌میشه‌یی و نه‌براو‌ه‌دا).  
۶- رووباره‌کانی به‌هه‌شت چهند ره‌نگینکی جیاوازیان هه‌یه:

خوای پاک و تاک ده‌فرموویت: ﴿فِيهَا أَنْهَرٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَرٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَنْغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَرٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَرٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى﴾ حمد: ۱۵. واته: (چه‌نده‌ها رووباری له‌ئاوی سازگارو تام نه‌گۆراوی تیدایه و چه‌نده‌ها رووباری شیر که تامی تیک نه‌چوو و چه‌نده‌ها رووبار له‌شه‌رابی تام خۆش و بۆغخۆش بۆ نه‌وانه‌ی که ده‌بخۆنه‌وه، چه‌نده‌ها رووبار له‌هه‌نگوینی پالفته و بیگه‌رد).  
هه‌روه‌ها ده‌فرموویت: ﴿وَمَاءٌ مَسْكُوبٌ﴾ الواقعة: ۳۱. واته: (تافگه‌ی جوان و هه‌زو فواره‌ی رازاوه‌ی تیدایه).

۷- نه‌و رووبارانه به‌ناو باخه‌کانی به‌هه‌شتدا ده‌رۆن:

خوای پایه‌به‌رز ده‌فرموویت: ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ البقرة: ۲۵ و ۲۶۶. (۱) واته: (چه‌نده‌ها رووبار به‌ژێر دره‌خت و به‌ناو باخه‌کانیدا ده‌رۆات).

(۱) سه‌یری نه‌مانه بکه: آل عمران ۱۵ و ۱۳۶ و ۱۹۵ و ۱۹۸، النساء ۱۳ و ۵۷ و ۱۲۲، المائدة ۱۲ و ۸۵ و ۱۱۹، التوبة ۷۲ و ۸۹، الرعد ۳۵، إبراهيم ۲۳، النحل ۳۱، طه ۷۶، الحج ۱۴ و ۲۳،

ههروهه ده فهرموویت: ﴿تَجْرِي مَحْتَهَا الْأَنْهَارُ﴾ التوبة: ۱۰۰. واته: (چهندهها پروبار به بهردم کۆشکه کانی و به ژیر دره خته کانیدا ده پۆن).  
﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ﴾ الاعراف: ۴۳، یونس: ۹، الکهف: ۳۱. واته: (چهندهها پروبار به ژیر دره خته کانیدا و به بهردم کۆشکه کانیدا ده پوات).

#### ۸- کانیای تیدان:

خوای گه وره ده فهرموویت: ﴿فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ﴾ الغاشية: ۱۲. واته: (لهو به ههشته دا کانی و سه رچاوه و تافگهی ره وانی تی دایه).  
ههروهه ده فهرموویت: ﴿فِيهَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ﴾ الرحمن: ۵۰.<sup>(۱)</sup> واته: (دوو سه رچاوه ی له کانی و ناوی سازگاریان تیای دایه و به خور به جۆگه له کانیدا ده پۆن).

۹- خانوی وای تی دایه که ژووره کانی له سه ر یه کن، وهك ته لاره چهنده نهۆمییه کان:  
خوای گه وره ده فهرموویت: ﴿لَهُمْ عُرْفٌ مِّنْ قَوْفَهَا عُرْفٌ مَّبِينٌ﴾ الزمر: ۲۰. واته: (کۆشک و ته لاری چهنده نهۆم که ژووره کانی له سه ر یه کن بۆیان ناماده یه).  
۱۰- دره خته کانی خاوهن لق و پۆپی سه وزن، که رهش ده رده که ون له بهر سه وزاییه که یان، بۆن و به رامیان خۆشه:

خوای پهروه ردگار ده فهرموویت: ﴿وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ ۖ فِيْهَا اِلَآءٌ رَّيْكُمَا تُكْذَّبَانِ ۖ ذَوَاتَا أَفْنَانٍ﴾ الرحمن: ۴۶-۴۸. واته: (بۆ نهو که سهش له مه قامی پهروه ردگاری خۆی ترسابیت، دوو باخی رازاوه ناماده یه. جا ئیتر نهی گرۆی ئاده می زاد و په ری به کام له نازو نیعمه ته کانی پهروه ردگار بپروا ناکهن، کامه ی په سه ند ناکهن. نهو دوو باخهش خاوهنی دارو دره ختی گه لا ناسک و جوانی بری سه که داره).  
﴿وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ۖ فِيْآءِ اِلَآءٍ رَّيْكُمَا تُكْذَّبَانِ ۖ مِّدْهَامَتَانِ﴾ الرحمن: ۶۲-۶۴. واته: (جگه لهو دوو به هه شته ی که باسکرا، دوو به هه شته ی تریش ناماده یه بۆ

الفرقان ۱۰، العنکبوت ۵۸، الزمر ۲۰، محمد ۱۲، الفتح ۵ و ۱۷، الحديد ۱۲، المجادلة ۲۲، الصف ۱۲، التغابن ۹، الطلاق ۱۱، التحريم ۸، البروج ۱۱، البينة ۸.

<sup>(۱)</sup> سهری نهم نایه تهش بکه: الرحمن ۶۶.

تهوانه‌ی که پله‌و پایه‌یان وا له‌خوار خاوه‌نانی دوو به‌هه‌شتی ناوبراوه‌وه. جا ئیتر ته‌ی گرو‌ی ئاده‌میزاد و پهری به‌کام له‌نازو نیعمه‌ته‌کانی پهره‌ردگار برپا ناکهن، کامه‌ی په‌سهند ناکهن. "ته‌و به‌هه‌شتانه‌ش" ته‌وه‌نده سه‌وز ده‌نوینن مه‌یل‌ه‌و ره‌ش ده‌چنه‌وه له‌ جوانی و تو‌خیدا).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ﴿٢٨﴾ وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ ﴿٢٩﴾﴾ الواقعة: ٢٨ و ٢٩. واته: (له‌ ژیر سیبهری - سدر - ی بی در‌کدان. هه‌روه‌ها دره‌ختی مؤزیش که به‌ره‌مه‌کانی چین چین له‌سه‌ر یه‌کن).

١١- سیبهره‌که‌ی در‌یژو پان و پور و پاراوه:

خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَنَدْخُلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا ﴿٥٧﴾﴾ النساء: ٥٧. واته: (هه‌روه‌ها ده‌یاغ‌ه‌ینه ژیر سایه‌ی سیبهری جوان و پاراوه‌یی هه‌میشه‌یی). هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿أَكُلُّهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا ﴿٣٥﴾﴾ الرعد: ٣٥. (١) واته: (خواردن و خواردنه‌وه‌ی "هه‌مه‌جور و هه‌مه‌ره‌نگی" به‌رده‌وامه‌ هاو‌پ‌ی له‌گه‌ل سیبهری خو‌ش).

١٢- که‌ش و هه‌واکه‌ی خو‌ش و مامناوه‌نده نه‌ زور گه‌رمه و نه‌زور سارده:

خوا‌ی پاک و تاک ته‌فه‌رموویت: ﴿لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمَهْرِيرًا ﴿١٣﴾﴾ الإنسان: ١٣. واته: (نه‌گه‌رمای خو‌ر بیزاریان ده‌کات، نه‌ کزه‌با و سه‌رما سه‌غله‌تیا‌ن ده‌کات).

١٣- نازو نیعمه‌ت و خو‌شیه‌کانی زور و بی ته‌ندازه‌یه:

خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمَلَكًا كَرِيمًا ﴿٢٠﴾﴾ الإنسان: ٢٠. واته: (کاتی‌کیش به‌هه‌ر لایه‌کدا چاوده‌گیریت، ته‌وه نازو نیعمه‌تی نه‌براه‌وه بی ته‌ندازه‌وه ده‌سه‌لاتی‌کی گه‌وره ده‌بینیت له‌ باخ و باخات و کوشک و ته‌لارو دیمه‌نی جوان و فراوانی بی سنور).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿يَرْزُقُونَ فِيهَا بَعْغِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾﴾ غافر: ٤٠. (١) واته: (بی سنو‌رو بی حیساب رزق و رۆزی هه‌مه‌جور و هه‌مه‌ چه‌شنیا‌ن پیده‌به‌خشریت).

(١) سه‌یری ته‌م نایه‌تانه‌ش بکه: الواقعة ٣٠، المرسلات ٤١.



۱۴- ژيانی بهه شتیه کان پره له کامه رانی و شادومانی و به خته وه ری:  
خوای گه وره ده فمر مویت: ﴿فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ﴾ الحاقة: ۲۱. واته: (جا ئو به خته وه ره  
له ژيانیکي پر له شادی و کامه رانیدا ده ژي که زور پي رازيه).

۱۵- نازو نیعمت و خوشی و شادی به هشتیه کان نه پراوه و به رده و اومه:  
خوای مه زن ده فرمویوت: ﴿وَجَنَّتْ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ﴾ التوبة: ۲۱. واته: (لهو  
به هشتاندها نازو نیعمه تی نه پراوه بیسکه شیان ده کرت).

۱۶- به خشش و نیعمه ته کان ئاماده کراون بۆ به هه شتیه کانکه هه رگیز کۆتایی نایهن و نابرنه وه:

خوای په‌روه‌دگار ده‌فهرموویت: ﴿إِنَّ هَذَا لِرِزْقِنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ﴾ ص: ۵۴. واته:  
(به‌راستی ئه‌مه رزق و رۆزمانه بۆ به‌خته‌وه‌ران، هه‌رگیز ته‌واو نابیت و کو‌تایی نایه‌ت).  
هه‌روه‌ها ده‌فهرموویت: ﴿لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ﴾ الواقعة: ۳۳.<sup>(۲)</sup> واته: (نه به‌روبوومی  
ته‌واو ده‌بیت، نه قه‌ده‌غه کراوبشه).

۱۷- گوشتی همه‌جور ده‌خريته به‌رده‌ميان:  
 خواي پايه‌به‌رز ده‌فرموييت: ﴿وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ﴾ الطور: ۲۲. واته: (حه‌زو ئاره‌زوويان  
 له‌هر گوشتيک بيټ پيشکه‌شيان ده‌که‌ين).  
 هه‌روه‌ها ده‌فرموييت: ﴿وَلَحْمٍ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ﴾ الواقعة: ۲۱. واته: (گوشتي هه‌ر  
 بالنده‌به‌کيش که‌ هه‌زي لي بکه‌ن بويان ئاماده‌يه).

۱۸- خواردنه‌وی به‌ه‌شتیه‌کان له‌ناو کاسه و کپه و په‌رداخ‌ی زۆر جوان و قه‌شه‌نگ دابه، که تام و چمژ ده‌به‌خشن به‌بینهران:

خوای گه وره ده فہرموویت: ﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ﴾ ﴿٤٥﴾ بِيَضَاءٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ ﴿٤٦﴾ لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْفَرُونَ ﴿٤٧﴾ ﴿الصافات: ٤٥ - ٤٧﴾ واتہ: (لہ پھر دخی

(۱) سه‌یری نهم نایه‌ته‌ش بکه: الطلاق ۱۱.

(۲) سه‌بری نهم ثابته تانهش بکه: هود ۱۰۸، الرعد ۳۵، مریم ۶۲، الصافات ۴۱.

تایبەتیدا شەرابی تایبەتیا بەسەردا دەگیرن. شەرابە کە زۆر سپی و بەلەزەتە بۆ ئەو کەسانە کە دەپۆنەووە و نۆشی دەکەن. ئەو شەرابە نەدەبیتە هۆی سەرئیشە و ئیلتەجدا، نە مەست و سەرخۆش و بێ ھۆشیان دەکات.

ھەروەھا دەفەرموویت: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَتْ مِرْزَاجُهَا كَافُورًا ﴿٥٥﴾ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴿٥٦﴾﴾ الإنسان: ٥-٦. <sup>(١)</sup> واتە: (بینگومان چاکان و پاکانیش لە پەرداخیکی پەر شەرابدا دەخۆنەو، کە ئاویتە کە لە سەرچاوەی کافورەو. کە کانێک بەندەکانی خوا لێی ئەخۆنەو لە ھەر شویتیک بیانەوێت ھەڵی دەقۆلێنن و فوارە دەکات).

١٩- ھەموو جۆرە میوەجات و بەرھەمی بۆن خۆش و بەتام بە ھەموو پەنگەکانیوە تیایدا ئامادە کە ئارەزووی دەکەن:

خوای مەزن دەفەرموویت: ﴿يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَنَكٍ آمِنَةٍ ﴿٥٥﴾﴾ الدخان: ٥٥. واتە: (بانگ دەکەن تیایدا بۆ ھەموو جۆرە میوەیە ک، بێ ئەوەی بترسن لە تەواو بوون و، نەخۆش کەوتن و لەبەرچاو کەوتن).

ھەروەھا دەفەرموویت: ﴿وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ ﴿١٥﴾﴾ محمد: ١٥. <sup>(٢)</sup> واتە: (ھەروەھا بۆیان ھەبە لەو بەھەشتەدا لە ھەموو جۆرە بەرھەمی و میوەیەکی و جوان و بەتام و پۆخۆش).

٢٠- بەرھەمی بەھەشت وە ک بەرھەمی دۆنیا، بەلام جیاوازییەکی زۆر لە نێوانیاندا ھەیە:

خوای پەرەردگار دەفەرموویت: ﴿كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأَتُوا بِهِمْ مُتَشَابِهًا ﴿٢٥﴾﴾ البقرة: ٢٥. واتە: (ھەر کاتێک لە میوە بەرھەمی

<sup>(١)</sup> سەیری ئەم نایەتە بەکە: ص ٥١، الطور ٢٣، الواقعة ١٨-١٩، الإنسان ٢١، النبأ ٣٤.

<sup>(٢)</sup> سەیری ئەم نایەتە بەکە: یس ٥٧، الصافات ٤١-٤٢، ص ٥١، الزخرف ٧٣، الطور ٢٢، الرحمن ٥٢ و ٦٨، الواقعة ٢٠ و ٣٢، المرسلات ٤٢، النبأ ٣٢.

ئەو باخانیان بۆ دەهیتن، دەلێن: ئیستا لەوەتان هیتنا، تاویک لەمەو پیش خواردمان، هەر دەیهیتن و لەیه کتریش دەچن "لە روالهتدا، بەلام لە تام و بۆندا زۆر جیاوازن".

۲۱- میوه جاتی بههشت ملکه چ کراون و ئاسانن بۆ لیکردنهوه:

خوای گهوره دهفهرموویت: ﴿قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ﴾ الحاقه: ۲۳. واته: (میوه جاتی زۆر به دره خته کانهوه شۆر بۆتهوه و لیکردنهوهی ئاسانه له دهست رهس دایه).

ههروهها دهفهرموویت: ﴿وَدَانِيَةٌ عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلَّتْ قُطُوفُهَا نَذْلًا﴾ الانسان: ۱۴. واته: (سیبهری دره خته جوانه کان به سهر شوینه خۆشه کانیاندا سهری دهر هیتناوه و

لیکردنهوهی میوه کانیش ئاسانه و ملکه چ کراوه).

۲۲- خواردنیان بۆدیت له قاپ و سینی، که له زیرو زیو دروستکراون:

خوای پاک و تاک دهفهرموویت: ﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ﴾ الزخرف: ۷۱. واته: (له سینی و کوپی ئالتون جوهرهها خواردن و خواردنهوهی جوان و رازاوه و تام

خۆش و بۆن خوشیان به سهردا ده گیرن).

ههروهها دهفهرموویت: ﴿وَيُطَافُ عَلَيْهِم بِثَانِيَةٍ مِّنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا ﴿١٥﴾ قَوَارِيرًا مِّنْ فِضَّةٍ قَدَرُهَا نَقْدِيرٌ ﴿١٦﴾ وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ﴿١٧﴾ عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا ﴿١٨﴾﴾

الانسان: ۱۵-۱۸. واته: (ههروهها له سوپاچی و دۆلکهی زیودا شهراپیان بۆ ده گیرن که ده کریته ئەو کوپ و پهرداخانهوه که له شوشه و کریستالی تایبەت دروستکراون.

هه موو دام و دهزگای خواردن و خواردنهوه کان له شوشه ی زیو دروستکراون به شیوهیه کی جوان و دلرفین. ههروهها شهراپیکێ تریان پیشکەش ده کریت ئاویتە که ی زه نجه بیلە. که سه رچاوهیه که له بههشتدا به سه لسه بیل ناوده بریت).

۲۳- لاوانی ئیسک سووک و پروو خۆش و زۆر جوانی نه مر، خواردن و خواردنهوه بۆ

بههشتیه کان ناماده ده کهن و به چاکترین شیوه خزمه تیان ده کهن:

خوای پایه بهرز دهفهرموویت: ﴿وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكْنُونٌ﴾ الطور: ۲۴. واته: (ههروهها مندالانی جوان و ئیسک سووک به ده وریاندا دین و خزمه تیان ده کهن

ده لێی مرواری پاک و بێگهردن).

ههروه ها ده فهرموویت: ﴿وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنْثُورًا﴾ الانسان: ۱۹. (۱) واته: (ئینجا نیوجهوانانی هه میسه لاو و پرووخۆش و جوان و پاک، به ناویاندا ده گهرین، کاتیک ده یانبینیت وا ده زانیت مروارین و به ناوه دا بئاویونه تهوه).

۲۴- ده سته بند و بازنه کانی به هه شتیه کان له زیرو مرواری و گه وهه ره، ههروه ها پۆشاکیان له ناوری شمی ته نک و ته ستوره:

خوای مه زن ده فهرموویت: ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ يُجَلَّزْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ﴾ الكهف: ۳۱. واته: (بازن و ده سته بندی ئالتونیان له ده ست ته کریت، پۆشاک سوزی جوان ده پۆشن که دوو توتیه، چینی ژیره وه ناوری شمی ته ستوره و چینی سه ره وه ش ناوری شمی ته نک).

ههروه ها ده فهرموویت: ﴿عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُوءٌ أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ﴾ الانسان: ۲۱. (۲) واته: (پۆشاک به خته وه ران ناوری شمی سوزی ته نک که به سه ره پۆشاک ناوری شمی ته ستوردا له به ریان کردوه، به بازنی زیوی رازینراونه تهوه).

۲۵- به هه شتیه کان له سه ره قه نه فه و کورسی و فه رش و رایه خی ناوری شمی سه رسوره یته ره شانیان داداوه و پالیان داوه ته وه:

خوای بالاده ست و خاوه ن شکۆ ده فهرموویت: ﴿هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَكِفُونَ﴾ يس: ۵۶. واته: (خویان و هاوسه رانیان له ژیر سیبه ری دره ختی جوان و چروپردا له سه ره کورسی و قه نه فه رازاوه کان شانیان داداوه).

ههروه ها ده فهرموویت: ﴿مُتَكِفِينَ عَلَى رَقَرَفٍ خَضِرٍ وَعَبَقَرٍ حَسَانٍ﴾ الرحمن: ۷۶. (۳) واته: (شانیان داداوه له سه ره پشتی سوزو جوان و دۆشه کی نایاب و رازاوه).

(۱) سهیری ئهم نایه ته ش بکه: الواقعة ۱۷.

(۲) سهیری ئهم نایه تانه ش بکه: الحج ۲۳، فاطر ۳۳، ۵۳.

(۳) سهیری ئهم نایه تانه ش بکه: الکهف ۳۱، يس ۵۷، الصافات ۴۴، ص ۵۱، الطور ۲۰، الرحمن ۵۴، الواقعة ۱۵-۱۶ و ۳۴ و ۸۹، الانسان ۱۲-۱۳، الغاشية ۱۲-۱۶.

۲۶- هاوسه رانی به هه شتییه کان پاک و بیگهر دو ره وشت به رزن، که قه شینگ و خۆشه ویست له لایهن میرده کانیان، ته نهها چاویان له لای میرده کانیانه:

خوای باڵاده ست و خاوهن شکۆ ده فهرموویت: ﴿وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ﴾ البقرة: ۲۵. واته: (ههروه ها له ویدا هاوسه رانی پاک و بی گهر دیان بۆ ناماده کراوه).

هه ره ها ده فهرموویت: ﴿فِيهِنَّ قَنَاصِرُتٌ الطَّرَفِ لَمْ يَطْمِئِنَّهُنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ﴿٥٨﴾ فَيَايَ اَلاَءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٩﴾ كَانَهُنَّ اَلْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٦٠﴾﴾ الرحمن: ۵۶ و ۵۸. (۱) واته: (لهو به هه شته خۆری تیا دایه که ته نهها ته ماشای هاوسه ره کانیان ده کهن، پێش ئه وان ده ستی که سیان لی نه که وتوو، نه له گرۆی ئاده می و نه له په ری. جا ئیتر ئه ی گرۆی ئاده میزاد و په ری به کام له نازو نیعمه ته کانی پهروه ردگار برهوا ناکهن، کامه ی په سه ند ناکهن. ئه و هاوسه رانه له جوانی و شۆخ و شهنگی و قه شه نگیدا وه کو یاقوت و مه رجانن).

۲۷- شادمان و به خته وه ره بوون به بینینی خوای گه وه ره:

خوای گه وه ره ده فهرموویت: ﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا اَلْحُسْنٰی وَزِيَادَةٌ﴾ یونس: ۲۶. واته: (بۆ ئه و که سانه ی چاکه یان کردوو، پاداشتی زۆر چاک هه یه له گه ل زیاده دا که گه یشته به دیداری خوای گه وه ره).

خوای بی وینه ده فهرموویت: ﴿وَجُوهٌ يُّوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ ﴿٢٢﴾ اِلٰی رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٢٣﴾﴾ القيامة: ۲۲- ۲۳. (۲) واته: (له و پۆژه دا، ره و خسارانی که شه او وه ناسک و ئاسووده ن. چونکه "هه ری که بۆ خۆی" ته ماشای پهروه ردگاری ده کات).

۲۸- هه ر شتییه که ده روون و نه فس، هه زو ئاره زووی بکات ئه و له به هه شته هه یه:

(۱) سهیری ئه م ئایه تانه ش بکه: النساء ۵۷، الصفات ۴۸-۴۹، ص ۵۲، الزخرف ۷۰، الدخان ۵۴، الطور ۲۰، الرحمن ۷۰ و ۷۲ و ۷۴، الواقعة ۲۲-۲۳ و ۳۵-۳۸، النبأ ۳۳.

(۲) له باره ی بینینی خوای پهروه ردگار، ههروه ها بۆچوون و مزهه به کانی زانیان له باره وه بگه پێوه بۆ بهشی خواناسی (الالهیات).

خوای پایه‌به‌رز ده‌فرموویتی: ﴿وَفِيهَا مَا شَتَّهِهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ﴾ الزخرف: ۲۳. واته: ("ئه‌وان له‌ناو نازو نیعمه‌تدا" که هه‌زیان لیتی بوو و ئاره‌زوویان ده‌کرد بو هه‌تا هه‌تایی ده‌مین).

خوای مه‌زن ده‌فرموویتی: ﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ﴾ ق: ۳۵.<sup>(۱)</sup> واته: (هه‌رچیش داوا ده‌که‌ن و هه‌زی لیتی ده‌که‌ن بۆیان ناماده‌یه‌ تیايدا، زۆر له‌وه‌ش زیاترمان لایه).

۲۹- بۆ هه‌تا هه‌تایی و هه‌میشه‌یی به‌هه‌شته‌یه‌کان ژیان له‌ به‌هه‌شته‌دا به‌سه‌ر ده‌به‌ن: خوای گه‌وره ده‌فرموویتی: ﴿وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ البقرة: ۲۵. واته: (ژیانی هه‌میشه‌یی و نه‌براه له‌ به‌هه‌شته‌دا ده‌به‌نه‌ سه‌ر).

خوای بۆ وینه ده‌فرموویتی: ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ البقرة: ۸۲.<sup>(۲)</sup> واته: (هه‌ر ئه‌وان نیشته‌جیتی به‌هه‌شتن و تیايدا ژیانی هه‌تا هه‌تایی ده‌به‌نه‌ سه‌ر).

خوای بۆ هاوه‌ل و هاویه‌ش ده‌فرموویتی: ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ آل عمران: ۱۵ و ۱۳۶ و ۱۹۸.<sup>(۳)</sup> واته: (هاویری له‌گه‌ل ژیانی نه‌براه).

خوای مه‌زن ده‌فرموویتی: ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ النساء: ۵۷ و ۱۲۲.<sup>(۴)</sup> واته: (له‌ویدا ژیانی هه‌میشه‌یی و به‌رده‌وام ده‌به‌نه‌ سه‌ر).

خوای بالاده‌سه‌ت ده‌فرموویتی: ﴿لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾ الدخان: ۵۶. واته: (له‌ هه‌مووی خۆشتر ئه‌وه‌یه‌ که هه‌رگیز تالیتی مردن ناچێژن تیايدا جگه له‌و مردنه‌ی یه‌که‌ه‌جار، و په‌روه‌ردگاریان له‌ سه‌زای دۆزه‌خ به‌دووری گرتوون و پاراستوونی).

<sup>(۱)</sup> سه‌یری ئه‌م ئایه‌تانه‌ش بکه: النحل ۳۱، الانبیاء ۱۰۲، الفرقان ۱۶.

<sup>(۲)</sup> سه‌یری ئه‌م ئایه‌تانه‌ش بکه: الأعراف ۴۲، یونس ۲۶، المؤمنون ۱۱، آل عمران ۱۰۷، هود ۲۳.

<sup>(۳)</sup> سه‌یری ئه‌م ئایه‌تانه‌ش بکه: النساء ۱۳، المائدة ۸۵، التوبة ۷۲ و ۸۹، هود ۱۰۸، إبراهیم ۲۳، الکهف ۱۰۸، طه ۷۶، الفرقان ۷۶، العنکبوت ۵۸، لقمان ۹، الأحقاف ۱۴، الفتح ۵، الحدید ۱۲، المجادلة ۲۲.

<sup>(۴)</sup> سه‌یری ئه‌م ئایه‌تانه‌ش بکه: المائدة ۱۱۹، التوبة ۲۲ و ۱۰۰، التغابن ۹، الطلاق ۱۱، البینة ۸.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿أَدْخُلُوهَا بِسَلَمٍ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ﴾ ق: ۳۴. <sup>(۱)</sup> واته: (بفه‌رموون بچنه ناو به‌هه‌شته‌وه له‌گه‌ل ناشتی و ئارامی و هیمنیدا، ئا ئه‌وه ئیتر پۆژی نه‌مری و نه‌براهیه).

۳- قسه‌ی بی که‌لک و نابه‌جی و یه‌کتر تۆمه‌تبار کردنی تیدا نییه:

خوای مه‌زن ده‌فه‌رموویت: ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْتِيهَا إِلَّا فِيلًا سَلَمًا سَلَمًا﴾ الواقعة: ۲۵-۲۶. واته: (هیچ جوړه قسه‌یه‌کی نابه‌جی و نادروست و نارێک ناییست و یه‌کتریش گونا‌ه‌بار ناکهن. جگه له‌وتنی سلاو و وه‌لامدانه‌وه قسه‌ی خو‌ش نه‌بی‌ت).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا﴾ النبأ: ۳۵. <sup>(۲)</sup> واته: (له‌و به‌هه‌شته‌دا هیچ جوړه قسه‌یه‌کی پرو پو‌چ و درۆ ده‌له‌سه‌یه‌ک ناییست).

۳۱- هه‌ست به ماندوویتی و بی‌زاری ناکهن:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ﴾ الحجر: ۴۸. واته: (هیچ جوړه بی‌تاقه‌تی و بی‌زاری و ناخۆشی و په‌ستییه‌ک دوو‌چاریان نای‌ت).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ﴾ فاطر: ۳۵. واته: (هیچ نه‌خۆشی و ناخۆشییه‌ک تو‌خمان ناکه‌وو‌یت، هیچ ئازارو ئی‌شیکی ده‌روونی تو‌وشمان نای‌ت و هیچ بی‌زاری و ماندوو‌بوونی‌کیش پرومان تیناکات).

۳۲- سوپاس و ستایشی په‌روه‌رد‌گاریان ده‌کهن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی به‌لێنی خو‌ی هی‌نایه‌جی و نازو نیعمه‌تی به‌وان به‌خشیوه:

خوای بالاده‌ست ده‌فه‌رموویت: ﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَبَوْا مِنْ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ﴾ الزمر: ۷۴. واته: (ئه‌وسا ئیتر ئه‌و به‌خته‌وه‌رانه ده‌لێن: سوپاس و ستایش بۆ ئه‌و خواجه‌ی، که به‌لێنی خو‌ی بۆمان برده سه‌رو کردینی

<sup>(۱)</sup> سه‌یری ئهم نایه‌تانه‌ش بکه: الحجر ۴۸، الزمر ۷۳، الزخرف ۷۱.

<sup>(۲)</sup> سه‌یری ئهم نایه‌تانه‌ش بکه: مریم ۶۲، الغاشية ۱۱.

به‌خواه‌نی سه‌ر زه‌مینیی به‌هه‌شت و له‌هه‌ر شوینیك و له‌هه‌ر جییه‌کی‌دا بمانه‌ویتی سه‌ربه‌ستانه ژیان ده‌به‌ینه سه‌ر).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَن قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَن لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ الاعراف: ۴۳. <sup>(۱)</sup> واته: ("ئه‌وسا ئیتر هه‌مووان به‌یه‌ك ده‌نگ و یه‌ك ئاواز" ده‌لین: سوپاس و ستایش بۆ ئه‌و خوایه‌ی كه هیدایه‌ت و پێنمووی کردین بۆ ئه‌م جیگه و پێگه‌ خو‌شه‌، نه‌گه‌ر ئه‌و خودایه هیدایه‌ت و پێنمووی نه‌کردینایه هه‌رگیز پێگه‌ی هیدایه‌ت‌مان نه‌ده‌زانی و ئه‌م پاداشته‌مان وه‌رنه‌ده‌گرت، سویت‌ده‌خوا به‌راستی پێغه‌مبه‌رانی په‌روه‌ردگارمان به‌حق و راستیه‌وه هاتن، ئه‌وسا بانگیان لێ‌کرا: ئه‌وه ئه‌و به‌هه‌شته‌یه كه پیتان دراوه، به‌هۆی ئه‌و کارو کرده‌وانه‌ی كه ئه‌نجامتان ده‌دا).

۳۳- هه‌چ پ‌ق و کینه‌یه‌ك له‌ د‌ل و ده‌روونی به‌هه‌شته‌کاندا نییه‌:  
خوای پاك و تاك ده‌فه‌رموویت: ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غَلٍ﴾ الاعراف: ۴۳. واته:  
("هه‌روه‌ها له‌ ده‌روازه‌ی به‌هه‌شتدا" هه‌رچی بو‌غزو کینه‌یه‌ك له‌ د‌ل و ده‌روون و سینه‌یاندا بوو ئی‌مه دامان پ‌نی).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غَلٍ﴾ الحجر: ۴۷. واته: ( له‌ کاتی‌که‌دا هه‌رچی کینه‌و بو‌غزه له‌ د‌ل و ده‌روونیاندا ده‌رمان ک‌شا).

۳۴- چاك و چۆنیشیان له‌ به‌هه‌شتدا س‌لاو کردنه:  
خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَحَبِّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ﴾ ابراهيم: ۲۳. واته: (چاك و چۆن‌یان له‌ به‌هه‌شتدا س‌لاو‌کردنه).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿وَحَبِّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ﴾ يونس: ۱۰. واته: (چاك و چۆن‌یشیان له‌و‌ی س‌لاو‌کردنه).

<sup>(۱)</sup> سه‌یری ئه‌م نایه‌تانه‌ش بکه‌: الاعراف ۴۳، یونس ۱۰، فاطر ۳۴.



۳۵- فریشته‌کان به‌سلّای گه‌رمه‌وه پیشوازیان لی ده‌که‌ن:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿جَنَّتْ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿٢٣﴾ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٤﴾﴾ الرعد: ۲۳-۲۴. واته: (که باخچه‌کانی به‌هه‌شتی -عه‌دنه- بویان رازاوه‌ته‌وه، به‌شادییه‌وه ده‌چنه ناوی، هاوړی له‌گه‌ل هه‌رکه‌سیک چاک و پاک و خواناسه له باووباپیران و هاوسه‌رانیان و نه‌وه‌کانی، جا فریشته‌کان ده‌چن بۆ سه‌ردانیان له هه‌موو ده‌روازه‌کانه‌وه. "ده‌لّین" سلّاتان لیبت له‌به‌رامبه‌ر خۆگرتنتانه‌وه، که‌وابوو نای چه‌نده جیگه و ریگه‌یه‌کی خۆشتان بۆ خۆتان مسۆگه‌ر کرد).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّيْنَهُمُ الْمَلَائِكَةُ هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾ الأنبياء: ۱۰۳. واته: ("ئه‌و به‌خته‌وه‌رانه" لیتقه‌ومانی گه‌وره و ته‌نگانه‌ی بی سنووری "قیامت" تووشی غه‌مباری و په‌ژاره‌یان ناکات، به‌لکو فریشته‌کان "به‌رووی خۆشه‌وه پیشوازیان لی ده‌که‌ن و" ده‌لّین ئه‌مه ئه‌و رۆژه‌یه که کاتی خۆی به‌لّینتان پیده‌درا).

۳۶- به‌هه‌شتیه‌کان ناترسن و خه‌فه‌تیش ناخۆن:

خوای مه‌زن ده‌فه‌رموویت: ﴿ادْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ﴾ الأعراف: ۴۹. واته: (ده‌بچه به‌هه‌شته‌وه، نه‌ ترس و بیعتان له‌سه‌ره نه‌غهم و په‌ژاره‌ش ده‌خۆن). هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ءَامِنِينَ﴾ الحجر: ۴۶. (۱) واته: ("پییان ده‌وتریت: "فه‌رموون بچه‌ ناوی به‌سه‌لامه‌تی و سه‌لامتان له‌سه‌ر بیت، ژبانی پر له ئاسووده‌یی تیا‌دا به‌رنه‌ سه‌ر).

۳۷- پرووی گه‌ش و شادیان پی ده‌به‌خسريت:

خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ﴿وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا﴾ الدھر: ۱۱. واته: (پرووی گه‌ش و شادمانی پیبیه‌خشین).

(۱) سه‌یری ئه‌م ئایه‌تانه‌ش بکه: مریم: ۶۰، الدخان: ۵۱ و ۵۲ و ۵۵، ق: ۳۴.

۳۸- خاوهن حورمهت و ریز لیتراون:

خوای گهوره دهفرموویت: ﴿وَهُمْ مُكْرَمُونَ﴾ الصافات: ۴۲. واته: (قه درو پرتزیک بی وینه له لایه ن پهروهردگارو فریشته کانه وه لیان ده گیریت).  
ههروه ها دهفرموویت: ﴿أُولَئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ﴾ المعارج: ۳۵. واته: (شا نهوانه له باخه کانی به ههشتدا ریز لیتراون).

۳۹- به ههشتیه کان میهره بانی و ره زامه ندی خوای گهوره دهست ده خه ن:

خوای پایه بهرز دهفرموویت: ﴿يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ﴾ التوبة: ۲۱. واته: (پهروهردگاریان مژده یان ده داتی به ره حمهت و میهره بانی تایبهت له لایه ن خویه وه، هاوړی له گه ل ره زامه ندی).

ههروه ها دهفرموویت: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكَنٍ طَيِّبَةٍ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ﴾ التوبة: ۷۲.<sup>(۱)</sup> واته: (خوای گهوره به لینی داوه به ئیمانداران له پیاوان و له ئافره تان، به وهی که باخه کانی به ههشتیان پی ده به خشیت که چهنده ها پروبار به ژیر دره خته کان و به بهرده م کوشکه کانیدا ده پوات، هاوړی له گه ل ژیانی هه میشه یی و نه پراوه تیایدا، ههروه ها چهنده ها جیگه و ریگه و کوشک و ته لاری خوش و رازاوهی تایبهتی له به ههشتداو له ناو باخی چروپری "عه ده ن" دا، له گه ل ره زامه ندی خوای گهوره دا، که له هه موو نازو نیعمه ته کان به نرخترو گرنگتره).

۴۰- به دهسته یانی به ههشت گهوره ترین سه رکه وتن و دهسته که وتی بی سنووریانه:

خوای گهوره دهفرموویت: ﴿ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ النساء: ۱۳.<sup>(۲)</sup> واته: (بیگومان هه ر نه وه شه سه رفرازی گهوره و دهسته که وتی بی سنوور).

<sup>(۱)</sup> سهیری نهم نایه تانه ش بکه: آل عمران ۱۵، المائدة ۱۱۹.

<sup>(۲)</sup> سهیری نهم نایه تانه ش بکه: التوبة ۸۹ و ۱۰۰، الصف ۱۲، التغابن ۹.

ههروه‌ها ده‌فرموویت: ﴿حَسَنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا﴾ الفرقان: ۷۶.<sup>(۱)</sup> واته: (به‌راستی جیگه و رینگه و نیسته جیبه کی خوش و سازگارو رازاوه‌یه).

۴۱- مژده‌یان ییّ ده‌دریّت:

خوای گه وره ده فہرموویت: ﴿بُشِّرْكُمْ الْيَوْمَ جَنَّتٌ﴾ الحدید: ۱۲. واتہ: (مژدہی نیوہ نہ مرو باخہ کانی بہ ہشتہ).

٤٢- پیرۆزیا بیان لیدە کرێت بهوهی له ناو ئەو نازو نایعمەت و خوشیانە دان:

خوای مہزن دہ فہرموویت: ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ الطور: ۱۹، المرسلات: ۴۳. واتہ: (پیان دہ وتریت بخون و بخونہوہو نوشی گیانتان بیت لہ پاداشتی کردہوہی چاک و ریک و بیتکاندا).

ههروهها دهه رموویت: ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ﴾ الحاقة: ۲۴.  
واته: ("ئینجا پییان دهوتریت" بخون و بخونهوه نوشتان بیت، بههوی دهست  
بیسخهریتان له رۆژگاری رابردودا).

٤٣- بههشتیه کان سەرگهرم و سەرقالن له ناو خۆشی و شادی و بهخته وهریه کی بێ هاوتادا، بۆیه ماوهی پرسیارکردنیا نیه، جا دواى ئه و نازو نیهمه ته هه تا هه تاییه پرسیارو داواى چی ده کهن؟

خوای بالادہست و خاوهن شکو دہ فہرموویت: ﴿إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمِ فِي شُغْلٍ  
فَکَہُون﴾ یس: ۵۵. واتہ: (بہراستی تہ مپڑ بہہشتیہ کان لہناوخوشی و شادی و  
کامہرانیہ کی ہئی ویتنہدا سہرگہرمزن).

ههروه‌ها ده‌فرموویت: ﴿فَكِهِينَ بِمَاۤءَ اَنۡهَمۡ رَبُّهُمۡ﴾ الطور: ۱۸. واته: (زۆرکه‌یف  
خۆش و دلخۆش و رووخۆشن به‌و به‌خششانه‌ی که په‌روه‌ردگاریان پێی به‌خشیون).

(<sup>١</sup>) سهيرى نعم ثايه تانهش بكه: آل عمران ١٨٥، النساء ١٣، التوبة ٧٢، الدخان ٥٧، الحديد ١٢،

الكهف ٣١، الصافات ٦٠، الفتح ٥، البروج ١١

٤٤- بههشتیه کان بههشت بههیچ جیگره وه شوینیك و جیگایه کی تر ناگۆرینه وه، له بهر نه و نازو نیعمه تانه ی که بههشت ههیه تی:

خوای گه وه دهفه رموویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿١٧﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حَوْلًا﴾ الكهف: ١٠٧-١٠٨. واته: (بهراستی نهوانه ی که ئیمان و باوهریان هیناوه کرده وه چاکه کانیان نهغامداوه، ئیمه هه ره له زووه وه بههشتی فیرده وسمان بو ئاماده کردوون، تا لهوی دابه زن و ژانی کامه رانی تیایدا ده به نه سه ر. ژانیان تیایدا بهرده وام و نه براوه یه، نایانه ویت بگوێزرینه وه بو شوینیکی تر "له بهرچاویان ناکه ویت").

ئا بهوشیوه یه وینه ی بههشت بو ئیمه روون و روشن ده بیئت، که دانیشتوانه که ی تیایدا ده سوپینه وه و خوشی و شادی ده که ن و راده بویرن بههه موو جوړه کانیه وه، (م. عبدالرزاق نوفل) له کتیبه که ی که به ناوی (يوم القيامة) ده ده لیت:

بههشتیه کان جیاوازن و پله پله ن، وهك چۆن دانیشتوانی دنیا پله پله ن، له چۆنیه تی و شیوازه کانی چیژو تام وه رگرتن، جا هه ندیک کهس ده بینن که له ژانی دنیا بهدوای چیژو خوشی ده گه ریت له رینگه ی چیشت و خواردنی خوش و باشه وه یاخود له رینگه ی خواردنه وه ی خوش و فینکه ره وه یان له رینگه ی دیمه نی جوان و قه شه نگه وه یان ناوازیکی ریکه وه یاخود دانوستانیکه ی ئارام له گه ل هاورپیه کدا یاخود له رینگه ی ته نیایی و بیر کردنه وه وه، له دنیا دا کۆمه له که سیکی پاک و پوخت هه ن، که هه موو خوشی و چیژنکیان و به خته وره یان بریتیه له ته نیا بوونی له گه ل خوای گه وه له نوێژو نزا کانیه وه .... بهم شیوه یه .

جا کاتیک که ده بیینی له دواړژدا روونا کایی و نووری خوای گه وه په خش ده بیئت به سه ر بووندا، په رده کان هه لده گیرین و لاده چن، بو نه وه ی دل و ده روونه کان بهر له چاوه کان په یوه ست بن به و نووره پاک و بهرزو پیروژه .... جا مرؤف — به دوو به شه پاکه که ی هه ولده دات که په یوه ست بیئت و ده ست بگریت به نه صل و بنه چه ی نووره که و ناوێته بیئت له بوونیکدا که جگه له خوای گه وه هیچی تر نایینریت ... نه م شتانه به دی ده که ی

له‌که‌سانێکدا له‌کاتی خواردن و خواردنه‌وه‌و پ‌ابواردن... جا ئایا هیچ خوشی و چێژێک و به‌خته‌وه‌ری و شادمانیه‌که‌ هه‌یه‌ به‌ ئەندازه‌ی نزیک بوون له‌ خ‌وای گه‌وره‌و بینینی... بێگومان هی‌وای باوه‌ر‌داران - هه‌روه‌ک نووری ئەوان ب‌ویان پ‌وشن کراوه‌ته‌وه‌ - ئەوه‌یه‌ که‌ له‌و نووره‌ به‌هه‌روه‌ر ب‌ین، تا ب‌ینه‌ به‌شێک له‌و نووره‌، هه‌ر ئەمه‌شه‌ که‌ پ‌یتی له‌خ‌وای گه‌وره‌ ده‌پ‌ارێنه‌وه‌، دا‌وای ل‌یده‌که‌ن به‌ ده‌قی ئایه‌تی پ‌ی‌ر‌ۆز: ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ آمَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتَيْمَنَّا لَنَا نُورَنَا وَأَعْفَرْنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (التحریم: ٨).<sup>(١)</sup> واته‌: (ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی باوه‌ر‌تان ه‌یناوه‌، ئی‌وه‌ به‌ ته‌وبه‌ و په‌شیمانیه‌کی پ‌وخت و د‌ل‌س‌وزانه‌وه‌ پ‌روویه‌که‌نه‌ خوا، نزیکه‌ په‌روه‌ردگارتان له‌ هه‌له‌ و گونا‌هه‌کانتان خ‌وش ب‌ییت و بتا‌خاته‌ باخه‌کانی به‌هه‌شته‌وه‌ که‌ چه‌نده‌ها پ‌ووبار به‌ژێر دره‌خت و ک‌وشکه‌کانیدا ده‌پ‌وات، پ‌ۆژێک د‌یت که‌ خوا پ‌یغه‌مبه‌رو ئەوانه‌ی له‌گه‌ل‌یدان خه‌ج‌اله‌ت و شه‌رمه‌زار ناکات، نوورو پ‌رووناکیان ده‌دره‌وشیته‌وه‌و د‌یت و ده‌ج‌یت له‌به‌رده‌م و لای پ‌استیانه‌وه‌و ده‌ل‌ین: په‌روه‌ردگارا ئه‌م نوورو پ‌رووناکیه‌مان ب‌ۆ زیاد بکه‌ و ل‌یمان خ‌وش ببه‌، چونکه‌ به‌پ‌استی تو ده‌سه‌لاتت به‌سه‌ر هه‌موو شتێکدا هه‌یه‌).

به‌لام دوان له‌سه‌ر شوینی به‌هه‌شت و ئاگری د‌ۆزه‌خ ئایا ناوبراوان ئیستا به‌دی‌هێنراوان یان نا؟ ئی‌مه‌ پ‌ت‌ویستمان به‌وه‌ نییه‌ ل‌یه‌دا له‌سه‌ری بدوین، چونکه‌ باب‌ه‌تیکی واگرنگ نییه‌ و تاییه‌ت نییه‌ به‌ کر‌ۆکی بیروباوه‌ره‌وه‌.<sup>(٢)</sup>

<sup>(١)</sup> یوم القيامة - عبدالرزاق نوفل ١٥٥-١٥٧ (به‌ ده‌ستکاریه‌وه‌).

<sup>(٢)</sup> له‌ باره‌ی ئه‌م باب‌ه‌ته‌ سه‌یری: المواقف وشرحه‌ للسید الشریف ٣٠١/١، المقاصد وشرحه‌ للفتا‌زانی ١٠٧/٥.

به شى حوتەم

كوفرو ته كفير

له سى دەر وازه پيک ديت:

دەر وازه يەکم: واتای کوفرو جوړه کانی.

دەر وازه دووهم: حوکمی ته کفير کردنى ئه هلى قیبله.

دەر وازه سيبهم: سزای هه لکه راوه (مرتد).

## دەروازەى يەكەم

### واتاى كوفرو جوړه كانى

له كۆتايى بهشى (پيغه مبهرايه تى) دا بنه ماكانى بانگه وازى پيغه مبهرايه موحه ممد (صلی الله عليه وسلم) خرايه پروو، نه وه شمان باسكرد كه شايه تمان: (أشهد أن لا اله الا الله، وأشهد أن محمد رسول الله) ناو نيشانى ده رگای چوونه ژووره وه يه بۆ ناو ئيسلام، چونكه هيچ كه سيك ناچيته ناو ئيسلام تا ههردوو پارچه كەى شايه تمان به يه كه وه ده رنه برييت، له بهر نه وه ي ده برينى شايه تمان نياش كردن و وينا كردنى نه وه به شەى ئيسلامه كه له دلدا جيگير بووه. له بهر نه مه شايه تمان بنه ماي يه كه م له بنه ماكانى ئيسلام، ههروهك له فهرمووده كەى جبريلدا هاتوو كاتيک پرسیار له پيغه مبهرايه (صلی الله عليه وسلم) ده كات له باره ي ئيمان و ئيسلام، (فهرمووى: نهى موحه ممد، پيتم بلى: ئيسلام چييه؟. پيغه مبهرايه خوا (صلی الله عليه وسلم) له وه ئامدا فهرمووى: ئيسلام بريتييه له وهى: هيچ په رستراويك نيه به حەق جگه له خواى گه وړه و موحه ممد ديش نيردراوى خوايه، نويز بكهيت و زه كات بدهيت و رۆژووى مانگى په مەزان بگريت و حەج بكهيت نه گەر له توانادا هەبيت<sup>(۱)</sup>.

جا نه گەر مرؤف بجيته ناو ئايىنى ئيسلام و موسلمان ببيت، نهوا هم ئهرك و هم مافيشى ده بيت، بهو شيوه يه ي له قورئانى پيروز و سوننه تى به پيترى پيغه مبهرايه (صلی الله عليه وسلم) هاتوو.

هيچ شتيك موسلمان ناخاته دهروه ي بازنه ي ئيسلام، ناسنامه و پيناسه ي ئيسلام له هيچ كه سيك و هه ر ناگير يته وه، مه گەر موسلمان ه كه خۆى كارىك بكات كه سه ربكى شييت بۆ كوفرو بى باوه پرى.

<sup>(۱)</sup> نه م فهرمووده يه ي جبريل به م ده برينه له صەحيحى موسليماًدا هاتوو: كتاب الايمان، اول باب بيان الايمان و الاسلام، رقم ۸، عن عمر بن خطاب (رضي الله عنه).

ئەمەش پالمان دەنیت بۆ ئەوەی ئەو بابەتەکانی خوارەوه، ڕوون بکەینەوه:  
واتای کوفر، جوهرەکانی، ئەو شتانەکانی دەبنە هۆی تەکفیر کردن، تەکفیر کردنی ئەهلی  
قیبلە، سزای هەلگەپاوه (مرتد).

### کوفر لە زمانەوانی و زاراوەدا:

کوفر لە بنچینەی زمانەوانیدا: بریتییە لە داپۆشین و شاردنەوه. بۆیە بە جوتیار  
دەوتریت (کافر) چونکە تۆ دادەپۆشیت و دەشاریتەوه<sup>(١)</sup>.

لە زاراوەدا: بریتییە لەو شتەکانی مرۆڤی بێ باوەرو کافر (بریتییە لەو مرۆڤەکانی بە  
کوفر وەسف دەکریت) بێ بەش دەکات لە بەشدار بوون لەو فرە حوکم و یاسانەکانی تایبەتن  
بە موسڵمانان<sup>(٢)</sup>.

جا لەبەر ئەوەی لەلای هەموو تاقمەکان<sup>(٣)</sup> کوفر لە ڕووی شەریعیوە بریتییە لە  
پێچەوانە و دژ بوون لەگەڵ ئیمان و باوەر، بۆیە دەستە جیاوازه‌کانی زانیانی کەلام  
راجیایان هەبوو لە دەستنیشان کردنی واتای زاراوه‌یی کوفر بەپیتی راجیایان لە  
دەستنیشان کردنی واتای ئیمان و باوەر.

١- هەیانە وتویهتی: ئیمان و باوەر بە خاوەن، بریتییە لە ناسینی خوا، هەروەها  
وتویهتی: کوفرو بێ باوەری، بریتییە لە: نەناسینی خوا<sup>(٤)</sup>.

بەلام ڕەخنەیک ئاراستەیی ئەم دەستنیشان کردن و سنوردار کردنە کراوە:  
ئەوێهە کە هەر کەسێک پەیامەکانی ئاسمانی بەدرۆ زانی و نکۆڵی لیکرد، توانجی لە  
پێغمەبەردا و پەنجەیی تۆمەتی بۆ درێژکرد و کړنووشی بۆ بت برد، ئەوا  
بەیه‌کده‌نگی زانیان ئەو کەسە کافره. ئەمەش بەهۆی خوا نەناسی ئەو نییه،

<sup>(١)</sup> المصباح المنیر مادة (کفر).

<sup>(٢)</sup> الکلیات للکفوي ٧٦٤. وتویهتی: ئەمە نزیکترینیانە.

<sup>(٣)</sup> کشاف اصطلاحات الفنون ١٣٦٨.

<sup>(٤)</sup> الکلیات للکفوي ٧٦٤ وکشاف اصطلاحات الفنون، سەرچاوه‌ی پیشوو.



بهلكو دهكریت ههندیك لهو رهفتاران له كهسیكى خواناسهوه دهبرجیت بهلام نهزان  
بیّت سهبارت به دووركهوتنهوه لهم جوړه كارانه یان نهزان بیّت به زانیاریهكان لهم  
بارهوه<sup>(۱)</sup>.

۲- ههندیكى تر وتویانه: ئیمان، بریتییه له: گوپرایهلی، ئهسه پای: موختهزیله و  
خهواربجهكانه، ههروهها لهبارهی كوفر وتویانه: كوفر بریتییه له تاوان و گوناھ.  
بهلام خهواربجهكان وتویانه: ههموو تاوانیک كوفره.

جا (موختهزیله) تاوان و گوناھیان بو سی بهش دابهش کردوه:  
أ- بهشیک له تاوان و گوناھ سهراچاوه دهگرن له نهناسینی خواو یهکتاییهكهی و ئهوه  
شتانهی كه شیاری پهروهردگار نین. ههروهها نهزانین سهبارت به پهیامی  
پیغهمبهرهكهی، وهك: فریدانی قورثانی پیروژ بو ناو شوینی پیس و زیلدان و  
دهرپرینی ئهوه وشانهی كه ئاماژهن لهسه نهزانی كهسهكه به گهورهیی ئهوه  
گوناھانه: وهك: تانه و تواخدان و سوکایهتی کردن به پیغهمبهر، جا ئهه جوړه  
تاوانانه كوفرن.

ب- بهشیکى تری تاوان و گوناھ، گوناھبارهكه و تاوانکارهكه دهردهكات له بازنهی  
ئیمان، دهیخاته پلهیهكه لهنیوان دوو پلهكه (المنزلة بين المنزلتين)، بهو واتایه  
تاوانکارهكه حوکمی كوفرو ئیمانی بهسهردا ندریت واته: نه به ئیمان نه به  
كوفر وهسف ناکریت، بهلكو به لاسارو تاوانکار وهسفی ئهكریت، ئهوه بهشه  
تاوانه پییان دهوتریت گوناھه گهورهكان، وهك: كوشتنی مرؤقیك به  
ئهئقهست، زیناکردن، مهیی خواردنهوه.

پ- بهشیکى تر له گوناھ، گوناھکارهكه بههویهوه له خانهی ئیمان ناچیتتههر،  
پیوستیش ناکات ئهغامدهری ئهوه جوړه تاوانه به كوفر یاخود به لاسار

<sup>(۱)</sup> الکلیات. سهراچاوهی پیشوو. تههانوی له (کشاف اصطلاحات الفنون) دا وتویهتی: (پوچهلی ئهه  
پیناسیه دیاره)، بهبی ئهوهی پروی پوچی و بی بنهماییهكهی دیاری بکات.

(فاسق) وهسف بکریت، ئەم به شه تاوانه پیتی دهوتریت گونا به بچوکه کان، وهک: بهره لاکردنی داوین و شهرمگه (عوره)، خو گیل کردن<sup>(۱)</sup>.

به لām به ره به رچ ده دریتته وه:

هر تاوان و گونا هیک به مه بهستی به درۆ خسته وهی پیغه مبه به نه بیت لهو په یامه ی که هیناویه تی نهوا نابیتته کوفر<sup>(۲)</sup>.

۳- هیه وتویه تی: ئیمان واته زانین (به راستدانان) به دل، دانپیدانان به زمان، جینه جیکردن به نه دامه کان، ههروه ها وتویه تی: کوفیش: بریتیه له کهم و کوری کرج وکالی تیکه وتن له هر شتیک له وهی باسکرا<sup>(۳)</sup>.

۴- هه شیان و تویه تی: ئیمان بریتیه له وهی به دل بپروا به خوابیتیت و بهو په یامه ی پیغه مبه به هیناویه تی. ههروه ها وتویه تی کوفر: بریتیه له به درۆ زانینی هر شتیک که پیغه مبه به (صلی الله علیه وسلم) هیناویه تی. ئیمامی غه زالی نه مه ی په سه ند کردوه.

جا (کفوی) ئەم وتهیه ی خۆی وهک سه رنجیک له سه ر ئەم پیناسه یه خسته ته پروو: شتیک به ره به رچی ئەم پیناسه یه نه داته وه، نه ویش بریتیه له وهی که حوکمی نهو که سه چیه که په یامی پیغه مبه به ران نه به راست دانه نیت و نه به درۆی ده خاته وه؟ جا نهو که سه به یه کده نگی و به بی راجیایی بی باوه پرو کافر نه گه رچی په یامی پیغه مبه به ران به درۆش نه خاته وه. به هه مان شیوه منداله کان و کهسانی شیت له بیباوه ران به کافر داده نرین، نه به راست نه به درۆ دانان نه ناوه به په یامی پیغه مبه به ران<sup>(۴)</sup>.

<sup>(۱)</sup> دانه به (سفه: گیلی) هیناویه تی، به لām له به ره نه وهی من سه رم سوپماوه گیلی بۆچی تاوانه و ده چیتته چ چوارچیه یه کی تاوانه وه، بۆیه هه لسام به گوپینی بۆ (خو گیل کردن) پیم وایه نه مه شیاوتره. خوا زاناره. (وه رگپر).

<sup>(۲)</sup> هر دوو سه رچاوه که ی پیشوو.

<sup>(۳)</sup> الکلیات، سه رچاوه ی پیشوو.

<sup>(۴)</sup> الکلیات، سه رچاوه ی پیشوو.

ئەو پێناسەییە کە ئیمامی (یەحیا)ی کوری (حمزە) هیناویەتی نزیکە لەو پێناسەییە کە ئیمامی (غەزالی) پەسەندی کردووە، دەلێت: (کوفر: بریتییه لە بەدرۆ زانیی هەر بەشێک لە پەیمامی پێغەمبەر (صلی الله علیه وسلم)، وەك: (نکۆلی کردن لە زیندوو بوونەووە سزاو پاداشت و هەر شتێک کە ئاماژەییەکی پروون بێت بۆ بەدرۆ خستنهوه، وەك: پۆشینی ئەو هیمما و نیشانانەیی کە ئەهلی کیتاب و ئەهلی ذیمە دەپۆشن لەناو دەولەتی ئیسلامدا)<sup>(۱)</sup>.

هەمان ئەو سەرنج و پەرخەییە کە ئاراستەیی پێناسە پەسەندکراوەکەیی ئیمامی غەزالی کراوە هەمان شتیش ئاراستەیی وتەکەیی پێشەوا یەحیا کراوە.

### جۆره کانی کوفر:

زانایانی کەلام کوفریان بۆ چوار جۆر دابەش کردووە:

۱- کوفری نکۆلی کردن (إنکار): بریتییه لەوەی بە دل و زمانی کوفر بکات و دان دەنێت بە هەر شتێک کە لەبارەیی یەکتاناسی بۆی باس بکریت.

۲- کوفری دان پێدانەهینان (جحد): بریتییه لەوەی بە دل بیناسی و بەزمان دانی پێدا نەنیت و دەری نەبریت. وەك: کوفری (شەیتان).

۳- کوفری سەرکەشی (کفر عناد): بریتییه لەوەی بە دل ئیمان و باوەر بناسی و بەزمان دانی پێدا بنیت و دەری ببریت، کەچی ملکەج نەبیت بۆ ئیمان و باوەرپەکەیی.

۴- کوفری دوورویی (کفر نفاق): بریتییه لەوەی بە زمان باوەر دەربریت، کەچی بەدل بروای نەبیت و دانی پێدانەنیت.

سەرجهەم ئەم جۆرانەیی کوفر وەك یەکن، لەوەی هەر کەسێک هەر جۆرێک لەو کوفرانە بکات و بەو جۆرەش بگەرێتەو لەو خۆی گەورە ئەوا لیخۆشبوونی بۆ نییه<sup>(۲)</sup>.

(۱) المعالم الدينية - إمام يحيى بن حمزة ۱۱۸.

(۲) الکليات ۷۶۴-۷۶۵.

ئیبازییه‌کان کوفریان بۆ دوو جۆر دابه‌ش کردووه: کوفر کردن به خوا. و کوفر کردن به به‌خشش و نيعمه‌ته‌کانی.

۱- کوفر کردن و بى باوهر بوون: بریتییه له هاویه‌ش بریاردان بۆ خوا. ئهم هاویه‌شدانان ده‌بیته هۆی ئه‌وه‌ی که‌سه‌که‌ بچیت‌ده‌ر له بازنه‌ی ئیسلام<sup>(۱)</sup>.

غومیه‌کی تر که له کوفری نکۆلی کردنه: ﴿وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا﴾ النمل: ۱۴. واته: (جا ئه‌وانه‌ی ههر رقی ئه‌ستوریان کردو باوهریان پى نه‌بوو، به زۆرداری و خۆیه‌زلزانی، له کاتیکدا له ناخی ده‌روونیانه‌وه هه‌ستیان ده‌کرد حه‌قیقه‌ته‌ و راسته). و کوفری ئومه‌ی کوپری ئه‌بی سه‌لت که پیش هاتنی محمد (صلی الله علیه وسلم) ئاماده‌کاری ده‌کر بۆ ئه‌وه‌ی وه‌کو پیغه‌مبه‌ر خۆ ده‌ربخات. هه‌روه‌ها کوفری هه‌ندیک له جوله‌که‌کان ئه‌وانه‌ی که پیغه‌مبه‌رایه‌تی موحه‌مه‌دیان (صلی الله علیه وسلم) ده‌ناسی و باوهریان پى نه‌هیتا.

<sup>(۱)</sup> شرح غایه‌ المراد ۱۳۴.

هاویه‌ش دانان بۆ خوا له‌لایه‌ن ئیبازییه‌کان دوو جۆره: هاویه‌ش دانانی وه‌ک یه‌ک دانان و یه‌کسان کردن، هاویه‌ش دانانی دان پێدانه‌هیتان.

**أ- هاویه‌ش دانانی وه‌ک یه‌ک دانان و یه‌کسان کردن:** ئه‌وه‌یه که خواو یه‌کێک له به‌دییه‌تراوانی وه‌ک یه‌ک دابنرێن، جا ههر که‌سیک دانی نا به‌بوونی خوایه‌کی تر له‌گه‌ڵ خواى گه‌وره، ئه‌وا خواى گه‌وره‌ی یه‌کسان کرد له‌گه‌ڵ جگه‌ له‌ خۆی. جا ههر که‌سیک گومانی وابییت که خواى گه‌وره پیدابووه، ئه‌وا خواى گه‌وره‌ی یه‌کسان کردووه له‌گه‌ڵ به‌دییه‌تراوه‌کانیدا له‌وه‌ی وه‌سفی کردووه به‌ پیدابوون (حدوث).

**ب- هاویه‌شدانانی دان پێدانه‌هیتان (شک جهود):** ئه‌وه‌یه که نکۆلی بکات له‌ بوونی خوا یاخود له‌ سیفه‌ته‌کانی یان له‌ کرداره‌کانی. وه‌ک ئه‌وه‌ی نکۆلی بکات له‌وه‌ی خواى گه‌وره زانا و خاوه‌ن توانا بییت.... یاخود نکۆلی بکات له‌وه‌ی خواى گه‌وره په‌یام و په‌یامبه‌رانی په‌وانه کردبییت. ئهم جۆره دابه‌ش کردنه شتیک نیه ده‌قی له‌سه‌ر هاتبییت، به‌لکو زانایانی ئیبازی وا له‌سه‌ری پێکه‌وتوون، نه‌گه‌رنا ئه‌کریت له‌کاتی لیکۆلینه‌وه‌دا هه‌موو جۆره‌کانی هاویه‌ش دانان بگه‌پنرێنه‌وه بۆ هاویه‌شدانانی وه‌ک یه‌ک دانان یاخود دان پێدانه‌هیتان. / شرح غایه‌ المراد ۱۳۶. هه‌روه‌ها سه‌یری ئه‌مه‌ش بکه: مشارق أنوار العقول ۳/۱۲.

۲- کوفر کردن به به‌خشش و نیعمه‌ته‌کانی خوا: نه‌وه‌یه که له ته‌ئولیتیکی هه‌له‌وه دروست بووه، وه‌ک: به هه‌لال دانانی شتی‌ک که خوای گه‌وره هه‌پامی کردووه، نه‌مه‌ش به‌هۆی ته‌ئولیتیکی هه‌له‌وه له‌لایه‌ن که‌سه‌که‌وه<sup>(۱)</sup>.  
کوفری نیعمه‌ت به دوو پروویی (نفاق) ناوده‌بریت<sup>(۲)</sup>. ئه‌م جوّره کوفره مرۆقه‌که ناخاته ده‌ره‌وه‌ی بازنه‌ی ئیسلام، به‌لکو که‌سه‌که نه‌گه‌رچی ئه‌و جوّره کوفره‌ش بکات، ئه‌وا هه‌ر مامه‌له و هه‌لسوکه‌وتی موسلمانانه‌ی له‌گه‌لدا ده‌کریت<sup>(۳)</sup>.

(۱) مشارق أنوار العقول ۳۱۳/۲.

(۲) أنوار العقول وشرحها المشارق ۳۱۲/۲ و ۳۱۴.

(۳) شرح غایة المراد ۱۳۴-۱۳۵.

دوو پروویی (نفاق) له‌لایه‌ن ئیباریه‌کان دوو جوّره:

أ- به‌دروژانین و بره‌وا پینه‌بوون به دل و بره‌وا پینه‌بوون و ده‌بره‌بنی به زمان: ئه‌مه له فهرمایشتی خوای گه‌وره‌دا هاتووه که ده‌فهرموویت: ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ﴾. ۱۴۵. واته: (به‌راستی دوو‌پرووه‌کان له چینی هه‌ره خواره‌وه‌ی ناو دۆزه‌خدا).

ب- نه‌نجامدانی گونا‌هیکسی گه‌وره: هه‌روه‌ک پینه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم): (آیه‌ المنافق ثلاث: إذا حدث كذب، وإذا وعد أخلف، وإذا أؤتمن خان)<sup>۱</sup> واته: نیشانه‌کانی دوو‌پروو سێ شته: ئه‌گه‌ر قسه‌ی کرد درۆ بکات، ئه‌گه‌ر به‌ئینی دا نه‌یباته‌سه‌ر و به‌شکی‌نیت، ئه‌گه‌ر سپاردی له‌لا دانرا خیانه‌تی لیبکات.

۱- مشارق أنوار العقول ۳۱۳/۲-۳۱۲. فهرمووده‌ی: (نیشانه‌کانی دوو‌پروو سێ شته....تاد) لهم سه‌رچاوانه‌دا هاتووه: صحيح البخاري في: ۲ كتاب الايمان، ۲۴ باب علامة المنافق، رقم ۳۳، عن أبي هريرة. وهو في صحيح بخاري رقم ۲۶۸۲ و ۲۷۴۹ و ۶۰۹۵ وكلها عن أبي هريرة و في صحيح مسلم في: ۱ كتاب الايمان، ۲۳ باب بيان خصال المنافق، رقم ۵۹، عن أبي هريرة (رضي الله عنه).  
ئهم کوفره‌ش به‌هۆی پشت کردنه له‌و شتانه‌ی خوای گه‌وره پینوستی کردووه یاخود کردنی کاریکه که خوای گه‌وره قه‌ده‌غه‌ی کردووه. جا به‌و واتایه ده‌بیته دژ و پینه‌هوانه‌ی سوپاسگوزاری. (پروانه: شرح غایة المراد ۱۳۴).

به‌لگه‌ش له‌مباره‌وه:

خوای گه‌وره ده‌فهرموویت: ﴿إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا﴾<sup>(۲)</sup> الانسان: ۳. واته: (به‌راستی ئیمه رینموویسمان کرد بۆ رینگه‌ی راست، به نازادی ده‌توانیت بپیته که‌سایه‌تیه‌کی نیمانداری سوپاسگوزار یان بێ باوه‌رو خوانه‌ناس). نیمامی موسلیم به‌شیکه له سه‌حیحه‌که‌ی

کوفر به هه‌ردوو جۆره‌که‌ی پێشووتریه‌وه، په‌یوه‌سته به گوناوه گه‌وره‌کان. به‌لام نه‌جماده‌ری تاوانه بچوکه‌کان هه‌ر موسلمانانه، به‌و مه‌رجه‌ی سور نه‌بیته له‌سه‌ر نه‌جمادانی<sup>(١)</sup>.

### ئه‌وشتانه‌ی ده‌بنه‌ هۆی ته‌کفیر

کوفر له چوار شتدا ڕووده‌دات: ئه‌و شتانه‌ی په‌یوه‌ستن به بیروباوه‌ره‌وه یان ئه‌وه‌ی په‌یوه‌سته به گوشتار یاخود به کردار یان به فهرامۆش کردن<sup>(٢)</sup>.

#### ١- ئه‌و شتانه‌ی په‌یوه‌ستن به بیروباوه‌ره‌وه:

خۆی بۆ ته‌رخان کردوه، هه‌روه‌ها ئیمامی بخاریش باسی کردوه به‌م ناوێشانه کوفریکی بچوکه‌ له کوفری ڕه‌سه‌ن (کفر دون کفر). (کوفری ڕه‌سه‌ن و ته‌صلی ئه‌وه‌یه که مرۆڤ ده‌خاته ده‌ره‌وه‌ی بازنه‌ی ئیسلام، ئا لی‌ته‌دا مه‌به‌ستی کوفری نیعه‌ته - وه‌رگێڕ -).

نهم فهرمایشته‌ی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم): تانه‌و تواجیدان له موسلمانان تاوان و لاساریه و شه‌رکردن له‌گه‌ڵیاندا کوفره<sup>٣</sup>. (مه‌به‌ست له کوفری بچوکه نه‌وه‌ک کوفری گه‌وره - وه‌رگێڕ -).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویه‌ت: ﴿وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رِبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ﴾ النمل: ٤٠. واته: (جا ئه‌وه‌ی سوپاسگوزار بیته ئه‌وه به‌راستی سوپاسگوزاره بۆ خۆی، ئه‌وه‌ش که سپه‌له‌یه،

ئه‌وه بیگومان په‌روه‌ردگارم ده‌وله‌مه‌ند و بێ نیازه و خاوه‌نی به‌خششه به هه‌مووان). هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویه‌ت: ﴿وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ﴾ لقمان: ١٢.

واته: (خۆ ئه‌وه‌ی سوپاسگوزار بیته ئه‌وه قازانج و سوودی سوپاسگوزاریه‌که‌ی هه‌ر بۆ خۆی ده‌گه‌ڕێته‌وه، ئه‌وه‌ش سوپاسی خوای نه‌کرد، ئه‌وه بیگومان خوا بێ نیازه‌و سوپاس کراوه).

جا ئه‌و موسلمانیه‌ی که گوناهباره به‌وه‌ی کوفری کردوه به نیعه‌ته‌کانی خواو سوپاسگوزار نه‌بووه، ئه‌وا ئه‌و موسلمانانه به‌وه وه‌سف نا‌کریته که کوفری گه‌وره‌ی کردوه، چونکه ئالی‌ته‌دا سوپاسگوزار نه‌بوونی موسلمانانه که گوناه‌تیکه و به‌س و نا‌یخاته ده‌ره‌وه‌ی بازنه‌ی ئیمان و باوه‌ره‌وه. /الحکم و قضیة تکفیر المسلم ٦٧-٦٨.

<sup>(١)</sup> مشارق أنوار العقول ٣٠٢/٢.

<sup>(٢)</sup> المعالم الدينية ١١٨. هه‌روه‌ها له: (تشریح الجنائي الاسلامي ٧٠٧/٢) دا هاتوه: (هه‌لگه‌پانه‌وه له ئایینی ئیسلام بریتیه له فهرامۆش کردنی ئیسلام ... به یه‌کیه‌ک له‌م سێ ڕێگایانه: به‌کردار یاخود به نه‌کردن و به گوشتار و به بیروباوه‌ی). پروانه نهم سه‌رچاوه‌یه‌ش: الايمان: د. محمد نعیم یاسین ٢٣٥.

هه‌روه‌ك پێشتر خستمانه‌پوو بنه‌ماکانی ئاین سی شتن، كه بریتین له‌مانه: ئه‌و شتانه‌ی په‌یوه‌سته به‌خوای پاك و تاكه‌وه، ئه‌وه‌ش په‌یوه‌سته به‌ پێغه‌مبه‌رایه‌تی و رۆژی دوایی.

هه‌ر كه‌سیك نكۆلی له‌ بوونی خوای گه‌وره‌ كرد یاخود نكۆلی كرد له‌ یه‌كێك له‌ سیفه‌ته‌کانی وه‌ك: توانا و زانست و یه‌كتایی خوا، یاخود نكۆلی كرد له‌ كارێك له‌ كاره‌کانی وه‌ك: به‌دییه‌تێن و رۆزی دان و مراندن، ئه‌وا ئه‌و كه‌سه‌ كوفری كردووه‌ وه‌ك سه‌رجه‌م بێ باوه‌ر و خوانه‌ناس و ئاگر په‌رسته‌كان.

هه‌ر یه‌كێكیش نكۆلی كرد له‌ پێغه‌مبه‌رایه‌تی پێغه‌مبه‌ران و په‌یامبه‌ران و پێغه‌مبه‌رایه‌تی موحه‌ممەد (صلی الله علیه وسلم) و گشتگیری په‌یامه‌كه‌ی و كۆتایی هینانی به‌ په‌یامه‌ ئاسمانیه‌کانی پێشوو، هه‌روه‌ها نكۆلی كرد له‌ قورئانی پیرۆزو ئه‌و شته‌ی پێیه‌وه‌ په‌یوه‌سته، ئه‌وا ئه‌و كه‌سه‌ كوفری كردووه‌. وه‌ك به‌راهیمه‌كان كه‌ له‌ په‌گ و ریشه‌وه‌ نكۆلی له‌ بوونی پێغه‌مبه‌رایه‌تی ده‌كهن و جوله‌كه‌ و نه‌صرانیه‌كان كه‌ بروایان به‌ پێغه‌مبه‌رایه‌تی موحه‌ممەد (صلی الله علیه وسلم) نییه‌ و ئه‌و كه‌سانه‌ش كه‌ به‌ره‌تایی خوازن.

هه‌روه‌ها هه‌ر كه‌سیك، نكۆلی كرد له‌ بوونی ژبانی رۆژی دوایی و دیمه‌نه‌کانی رابوونی دوا‌رۆژ و قیامه‌ت و به‌هه‌شت و دۆزه‌خ، كه‌ ئه‌مانه‌ به‌ ده‌قی سه‌لمی‌تراو چه‌سپاون، ئه‌وا ئه‌و كه‌سه‌ بێ باوه‌رو كافره‌.

## ٢- ئه‌وه‌ی په‌یوه‌سته به‌ گو‌فتار:

هه‌موو ئه‌و گو‌فتاران به‌ گه‌رێته‌وه‌ كه‌ له‌ میانیدا دان به‌ بیروباوه‌ریکی كوفریدا بنریت یاخود واتاكه‌ی بریتی ییت له‌ نكۆلی كردن له‌ شتیك له‌و شتانه‌ی له‌ ئیسلامدا چه‌سپاون، وه‌ك: ده‌ربرینی وشه‌ی كوفر، یاخود تانه‌دان له‌ خوای پایه‌به‌رز و پێغه‌مبه‌ران و په‌یامبه‌ران و كتیبه‌ ئاسمانیه‌كان و ئایینی ئیسلام یاخود سو‌كایه‌تی كردن به‌ ئیسلام و قورئان و یاسا و حوكمه‌کانی.

## ٣- ئه‌وه‌ی په‌یوه‌سته به‌ كرداره‌وه‌:

هەموو ئەو کردارانە دەگریته خۆی کە ئاماژەن بۆ دەرچوونی لە فەرمانی ئیسلام،  
و هك: دراندنی قورئانی پیرۆز یاخود فێردانی قورئانی پیرۆز بۆ ناو زبڵدان و شوینی  
پیس بە مەبەستی سوکایەتی کردن یان هك کرنوش بردن بۆ بیتیک و بەگەرەگرتنی  
هەرۆهەها و هك: بەمەلەو هەلئاسینی دروشمی کوفر.

جا ئەگەر موسڵمان ئەو جۆرە شتانە ی دەرخیست و ئەنجامی دا، هیچ بەلگەیەکی  
نەبوو لەسەر ئەو کە پاساو بێت بۆی لە ئەنجامدانی ئەو شتانەدا، و هك: ئەو  
ناچار کرابێت یاخود لەبەر بەرژەوێندی دەوڵەت هەلئاسی بێت، ئەگەر هیچ پاساوی  
نەبوو، ئەوا ئەوکاتە بەوکارە ی دەبێتە کافرێکی لە ئاین هەلگەراوە، حوکمەکانی  
کەسی هەلگەراوە ی لەسەر جێبەجێ دەکێت<sup>(١)</sup>.

٤- فەرمانۆش کردنی ئەو شتە ی پێویستە بزانری، و هك: فەرمانۆش کردنی ناسینی  
خواو ئەو شتە ی پێویستە بە پێغەمبەرەو، بۆ نمونە: پانەمان و ورد نەبونەو لەو  
شتە ی دەستەوێسان کەرە (المعجز)<sup>(٢)</sup>.

### پلە ی هەرە بەرزی کوفر

کوفر پلە پلە، پلەکانی زیاتر دەبن بە زیاد بوونی سەرپێچی و سەرکەشی و دان  
پێدانەهێنان و سوور بوون و یاخیبوون و خراپتر بوون، خوا ی گەرە فەرموویەتی: ﴿إِنَّ  
الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا لَّنْ تَقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ﴾ آل  
عمران: ٩٠. واتە: (بەرستی ئەوانە ی دوا ی باوەر هێنانیان کافر بوون و لەوێ دوا زیاتر  
پۆچوون لە کوفرو بێ دینیدا، ئەوانە پەشیمانی و تۆبەیان هەرگیز لێ وەرناگیریت، ئا  
ئەوانە دەستە ی گومراو سەر لێ شێواوەکانن).

<sup>(١)</sup> المعالم الدينية، و التشريع الجنائي الاسلامي، هەر دوو سەرچاوەکە ی پێشوو، والعقيدة الاسلامية

لعبد الرحمن حسن حبنكة ٦١٨.

<sup>(٢)</sup> المعالم الدينية، سەرچاوە ی پێشوو.



پەلەى ھەرە بەرزى كوفر بریتییه لە ھاوبەش دانان بۆ خوا، خواى گەورە لەو كەسە  
خۆش ناییت كە مردبیت و ھاوبەشى بۆ خوا بریار داییت، ھاوبەش دانان چلە پۆبەى تاوانە  
و گەورەترین گوناھە لەناو گوناھە گەورەكان، خواى پایەبەرز فەرموویەتى: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا  
يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾  
النساء: ۱۱۶. واتە: (بەپاستى خوا خۆش ناییت لەو ھاوەل و شەرىكى بۆ بریار بدريت و  
جگە لەو - ھاوبەش دانانە - لە گوناھانى تر بۆ ھەر كەس بیهویت و شایستە بیت خۆش  
دەبیت، جا ئەو ھى شەرىك و ھاوەل بۆ خوا بریار بدات، ئەو بەپاستى گومرا بوو بە  
گومراپىيەكى زۆر دوور).

سەبارەت بە گوناھەكانى تر چ گوناھى گەورە چ بچوك، ئەوا ئەنجامدەرەكەى بە  
پروادارىكى تاوانبار دادەنریت كە دەكریت بەبەر پەحمەتى خواى گەورە و لیخۆشبوونەكەى  
بكەون، بەو ھى كە ئەگەر ویستی لەسەر بیت بە ویستی خۆى لییان خۆش ببیت<sup>(۱)</sup>. ئەمە  
مەزھەبى زۆریەى زانیانى موسلمانانە، پاش كەمىكى تر ئاماژەى بۆ ئەكریت.

\*\*\*\*\*

(۱) العقيدة الإسلامية وأسسها ۶۲۱-۶۲۲.

## ده‌روازه‌ی دووهم

### حوکمی ته‌کفیر کردنی ئه‌هلی قبیله

به‌هۆی گوناھێکه‌وه هیچ که‌سیکی ئه‌هلی قبیله ته‌کفیر ناکه‌ین، حوکمی بی باوه‌ری به‌سه‌ردا ناده‌ین، ماده‌م گوناھه‌که به‌ هه‌ڵاڵ نه‌زانیت<sup>(۱)</sup>.

<sup>(۱)</sup> ئیمامی نه‌بو حه‌نیفه له کتییی (الفقه الاکبر) وتویه‌تی: (هیچ موسلمانێک ته‌کفیر ناکه‌ین به‌هۆی هه‌ر گوناھێکه‌وه ماده‌م به‌ هه‌ڵاڵی نه‌زانیت، ناوی باوه‌رداری له‌سه‌ر لا نابه‌ین، به‌لکو به‌ باوه‌رداری راسته‌قینه‌ی ناوده‌نیین، ده‌شکریت برواداریکی لاسار بیت نه‌وه‌ک کافر). / پروانه: الفقه الاکبر فی شرحه القول الفصل ۳۰۶ وفی شرحه لملا علی القاری ۱۱۷.

نه‌بو حه‌سه‌نی نه‌شعه‌ری له کتییی (الإبانه، ۲۶) دا وتویه‌تی: (دان به‌وه‌دا ده‌نیین که هیچ که‌سیکی ئه‌هلی قبیله ته‌کفیر ناکه‌ین به‌هۆی نه‌وه‌ی گوناھێکی کردووه مه‌گه‌ر به‌ هه‌ڵاڵی دابنیت، غوونه‌ی نه‌و گوناھانه: زینا، دزی، خواردنه‌وه‌ی مه‌یی، هه‌روه‌ک خه‌واریه‌کان له مه‌دا به‌ هه‌ڵه‌داچوون و گومانیان وابوو که گوناھکار کافره، ئیمه‌ش له‌وباره‌وه ده‌نیین: هه‌ر که‌سیک گوناھێکی گه‌وره‌ی له‌وجۆره کرد وه‌ک: زینا، دزی و هاووینه‌کانی و به‌هه‌ڵاڵیشی دانا و به‌حه‌رامی نه‌زانی نه‌وا نه‌و که‌سه بی باوه‌رو کافره).

پێشتر هه‌ندی راو بۆچوونی تری ئیمامی نه‌شعه‌ری له‌و باره‌یه‌وه خرایه‌روو، که زه‌هه‌بی و شیخه‌که‌ی ئین تیمه‌ش کۆک بوون له‌سه‌ری.

ئین حه‌زمیش له کتییی (الفصل، ۲۹۲/۳) وتویه‌تی: (راستی نه‌وه‌یه، که هه‌ر که‌سیک هاته ناو چوارچێوه‌ی ئیسلامه‌وه بووه موسلمان، نه‌وا موسلمانیتێ لێ ناسه‌رنیته‌وه تا نکۆلی نه‌کات یاخود به‌یه‌کده‌نگی بریاری کوفری له‌سه‌ر نه‌دریت، به‌ پروپاگه‌نده و قسه بۆ هه‌لبه‌ستن له موسلمانیتێ ناشۆریت، بۆیه پێویسته هیچ که‌سیک ته‌کفیر نه‌کریت به‌هۆی گوشتاریکیه‌وه ته‌نها نه‌و کاته نه‌بی که که‌سه که خۆی بزانیته قسه‌که‌ی پێچه‌وانه‌ی فەرمايشتی خۆی گه‌وره‌یه یاخود پێچه‌وانه‌ی فەرمووده‌ی پێغه‌مبه‌ره (صلی الله علیه وسلم)، جا نه‌و که‌سه نه‌گه‌ر به‌دروستی زانی قسه‌که‌ی پێچه‌وانه‌ی قسه‌ی خواو پێغه‌مبه‌ره (صلی الله علیه وسلم)، نه‌و کات نه‌و که‌سه ته‌کفیر ده‌کریت...).

ههروه ها نه بو زهیدی قهیره وانی نه شعری له (رساله) کهیدا ده لیت: (هیچ یه کیتک له نه هلی قیبله به هوی گونا هوه ته کفر ناکریت). / پروانه: کفایه الطالب الربانی شرح رساله ابن ابي زيد القيروانی ۸۲/۱ و شرح رساله ابن ابي زيد للقاضي عبدالوهاب ۳۴۷.

پیشه وانه وهی) له (شرح صحیح مسلم: ۹۴) وتویه تی: (چاک بزانه مزهه بی پهیره وانی حق نه وهیه: که هیچ یه کیتک له نه هلی قیبله ته کفر ناکریت به هوی نه غامدانی گونا هیکه وه، ههروه ها خه لکی بیدعه چیش ته کفر ناکریت، جا هه که سیک نکۆلی کرد له شتیک که له ئیسلامدا به پتویست زانراوه، نهوا حوکمی هه لگه پرانه وه کافر بوونی له سه ر ده دریت مه گه ر که سه که تازه موسلمان بوویت یا خود له لادیه کی دوور پتگه یشتیت و هاوینه ی نه م شتانه که کابرا زانیاری له باره یه وه نه بیت، پتویسته فیتر بکریت، نه گه ر دوا ی نه وه ی پتی و تراو فیتری نه وه کرا که ناکریت نکۆلی له و شتانه بکات، که چی که سه که هه ر به رده وام بوو له نکۆلی کردن نهوا نه وکاته حوکمی هه لگه پرانه وه ی به سه ردا ده دریت، به هه مان شیوه حوکمی نه و که سه ه هه مان شته که زینا و مه بی و کوشتن و هاوینه ی نه مانه به حه لال داده نیت له کاتیکدا به حه رامدانانی نه و شتانه پتویستن).

غهنه وه ماتویدی له کتیه کهیدا (أصول الدین: ۳۰۱-۳۰۴) ده لیت: (هیچ یه کیتک له نه هلی قیبله ته کفر ناکه ی به کردنی هیچ گونا هیک مه گه ر به حه لالی دابنیت، هیچ که سیک له باز نه ی نیمان به ده ر ناخه ی مه گه ر که سه که خۆ نکۆلی بکات له و شته ی که به هویه وه هاتۆته ناو باز نه ی نیمان.... پرپار له سه ر هیچ موسلمانیک ناده ی به وه ی فلانه به هه شتیه یا خود دۆزه خی، گه واهی ناده ی له سه ر هیچ یه کیکیان به وه ی کوفر یان دوو پرووی یا خود هابه شی داناوه بو خوا مادام نه و شته ی لی به دی نه کریت، نه نیه کانیان به خوا ی گه وره ده سپترین).

شیخ عبده ولقادی گهیلانی له (الغنیة: ۸۹/۱) دا ده لیت: (نه هلی سونه کۆکن له سه ر نه وه ی که به هه شت و دۆزه خ بو هیچ که سیک یه کلا نه که نه وه، جا نه و که سه گوپرایه ل بیت یا خود لاسار، به رچاو پۆشن و پتگه یشتوو بیت یا خود یاخی بوویکی سه رکه ش بیت، مه گه ر بیدعه و گومرایی لی به دی بکریت).

ئین ته ییه وتویه تی: (دروست نه موسلمان ته کفر بکریت به هوی کردنی گونا هیکه وه یا خود به هوی هه لیه که وه، وه نه و مه سه لانه ی نه هلی قیبله راجیایان له سه ره... خوارچه ده رچوه کان نه وانه ی که پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فه رمانی کرد جه نگیان له گه ل بکریت، نهوا میری برواداران عه لی کوری نه بو تالیب (رهزای خوا ی لیبت) جه نگی له گه ل کردن، پتسه واکانی شاین له هاوه لان و دواتر شوینکه وتوان له گه لی کۆک بوون له سه ر نه مه، که چی عه لی کوری نه بو تالیب و سعدی کوری ابي وه ققاس و هاوه لانی تریش خه واریجیان ته کفر نه کرد، سه رباری نه وه ش که جه نگیان له گه ل کردن، که چی هه ر به موسلمان دایان ده نان، عه لی جه نگی له گه ل خه واریجه کان به رپا نه کرد تا نه و کاته ی که خه واریجه کان خوینی حه رامیان پشت و هیتشیا نه کرده سه ر

ئهمه مهزهه بی په پیره وان (ئههل) ی سوننه یه به پیشین و پاشین (سلف و خلف) وه<sup>(۱)</sup>.  
ئههلی قبیله بریتین له موسلمانان<sup>(۲)</sup>، یاخود ههر که سیک ده گرتیه وه که بانگه شه ی  
موسلمانیت ی و روو له که عبه ده کات، ئه گهرچی ئهو که سه گونا هکاریش بیت مادام  
شتیک به درو نه خاته وه که پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) هیناویه تی<sup>(۳)</sup>.

موسلمانان، لهو کاته دا ئیمامی عهلی جهنگا له گه لیان بۆ به ریه رچدانه وه ی ستم و زۆرداریان، جا  
ئهم جهنگانه له بهر ئه وه نه بوو که کافرن، بۆیه ئیمامی عهلی که سی له وان به بارمه ته نه گرت و  
مالی ئه وانی وه ک تالان نه برد.

مادام ئهو خهواریمان که گومرا بونیان به دهق و یه کده نگی چه سپا، که چی ههر ته کفر نه کران،  
سه رباری ئه وه ی خواو پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فه رمانیان کرد به وه ی بجهنگن له گه لیان، جا  
چۆن ته کفری تاقمانیک ده کریت که دژه ران و راستی و حقیان له هه ندی مه سه له و بابه تدا لی  
ونبووه؟ که که سانی زۆر له وان زانتر لهو مه سه لانه دا هه له یان کردووه. / پروانه: مجموع الفتاوی  
لابن تیمیة ۲۸۲/۳.

هه روه ها له (العقیده الطحاویة) دا هاتووه: (هیچ یه کیک له ئه هلی قبیله ته کفر ناکه یین به هۆی  
گونا هیکه وه ماده م به حه لالی دانه نی) / پروانه: شرحها لابن أبي العز ۴۳۲. هه روه ها له (۴۵۸)  
هاتووه: (به نده ته نها به وه له باز نه ی ئیمان ده رده چیت که نکۆلی بکات لهو شته ی که پیی هاتۆته  
ناو باز نه ی ناوبراو). به هه مان شیه له (۵۳۹) دا هاتووه: (گه واهی ناده یین له سه ر هیچ یه کیکیان  
به وه ی کوفر یان دوو رووی یاخود هاویه شی داناوه بۆ خوا، مادام ئهو شته ی لی به دی نه کریت،  
نه یئیه کانیان به خوا ی گه وره ده سپیرین).

<sup>(۱)</sup> کفایة الطالب الربانی ۸۲/۱، و تیایدا هاتووه: ئهمه رای فاکهانیه.

<sup>(۲)</sup> کفایة الطالب الربانی، سه رچاوه ی پیشوو.

<sup>(۳)</sup> شرح العقیده الطحاویة لابن أبي العز ۴۲۶-۴۲۷.

ئیین ته میمه وتیه تی: (ههر که سیک یاخی یان ستمکار بیت یان ده سترژی یاخود ههر گونا هیک  
بکات، ئه و ئهو که سانه ده بنه دوو به ش: به شی یه که م: ته ئویلکه ره، به شی دووه م: ته ئویلکه ر نییه.  
ئهو ته ئویلکه ره ی که موچه هیده وه ک ئهو زانایانه ی له زانست و ئاییندا رۆچوون و نیجه تهادو  
کۆششیان کردووه، هه ندیکیان بۆچوونیان وابوو هه ندی شت حه لاله و هه ندیک ی تر پییان حه رام  
بووه، هه روه ک هه ندیک له زانایان هه ندی جۆری خوارد نه وه یان به حه لال داناوه و هه ندیک ی تریان  
هه ندی مامه له ی سودار (رَبْوِي) یان به حه لال داناوه و هه ندیک ی تریان هه ندی گرێبه ستیان حه لال  
کردووه وه ک گرێبه ستی حه لال کرد نه وه موعه، هاووینه ی ئه مانه، ئهم شته و هاووینه کانی

له (العقيدة الطحاوية) دا هاتوو: (هه‌ر كه‌سی ڕوو له ڕووه‌ی ئیمه‌ بكات و ئه‌ه‌لی قیبه‌ی ئیمه‌ بێت به‌ موسڵمانی باوه‌ردار ناوی ده‌نێن، مادام دانده‌نێن به‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) هیناویه‌تی و فه‌رمان و هه‌والدانه‌کانی به‌راست ده‌زانن)<sup>(١)</sup>.

**به‌پێی ئهم به‌لگانه:**

ئهم فه‌رمایشته‌ی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم): (من صلی صلاتنا، وإستقبل قبلتنا، وأكل ذبیحتنا، فهو مسلم، له ما لنا وعليه ما علينا)<sup>(٢)</sup> واته: هه‌ر كه‌سیك نوێژی ئیمه‌ بكات و ڕوو له قیبه‌ی ڕووه‌ی ئیمه‌ بكات و سه‌ربراری ئیمه‌ بخوات ئه‌وا موسڵمانه‌، چی بۆ ئیمه‌ بێت ئه‌ویش بۆ ئه‌وه‌ و چی له‌سه‌ر ئیمه‌ پێیست بێت ئه‌وه‌ش له‌سه‌ر ئه‌و پێیسته‌.

ئه‌گه‌ر گوناھی ده‌لال کرد، جا بچوک بێ یان گه‌وره‌، ئه‌وا ئه‌و کاته‌ شه‌رع به‌درۆ

ڕوویانداوه‌ له‌ناو كه‌سه‌ به‌رزه‌کانی پێشین. حوکمی ئه‌و زانا ته‌ئویلکاره‌ موخته‌هیدانه‌ ئه‌وه‌یه‌ كه‌ هه‌له‌کارن، خوای پایه‌به‌رزیش فه‌رموویه‌تی: ﴿رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِن نَّسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا﴾ البقرة: ٢٨٦. واته: (به‌روه‌ردگارا) لیمان مه‌گه‌ر ئه‌گه‌ر فه‌رامۆشیمان به‌سه‌ردا هات یان گوناوه‌ هه‌له‌یه‌ کمان کرد).

ئه‌گه‌ر كه‌سی یاخی بووه‌ كه‌ موخته‌هیدیکی ته‌ئویلکه‌ر بوو، بۆشی ده‌رنه‌كه‌وت كه‌ یاخی بووه‌، به‌لکو به‌پێچه‌وانه‌وه‌ برۆی وابوو خۆی له‌سه‌ر حه‌قه‌، جا ئه‌گه‌رچی له‌و بۆچوونه‌یدا به‌هه‌له‌دا چووه‌و ناو نانیشی به‌ یاخی مانای وانیه‌ تاوانباره‌، چ جای ئه‌وه‌ی به‌لاسه‌ر بۆمێردریت. ئه‌وانه‌ش كه‌ بۆچوونیان وایه‌ ده‌بێت جه‌نگ بکری له‌گه‌ڵ یاخی بووه‌ ته‌ئویلکاره‌کان ئه‌وا ده‌لێن: جه‌نگ کردنمان له‌گه‌ڵ ئه‌و یاخی بووانه‌ بۆ به‌ریه‌رچدانه‌وه‌ی زیانه‌کانیان ئه‌وه‌ك بۆ سزادانی ئه‌وان، به‌لکو بۆ ڕیگرتنه‌ له‌ ده‌ستدریژی کردن، هه‌روه‌ها ده‌لێن: ئه‌و یاخی بووانه‌ هه‌ر دادگه‌رن و به‌لاسه‌ر له‌ قه‌له‌م نادرین، هه‌روه‌ها ده‌شێن: ئه‌وانه‌ وه‌ك كه‌سی ڕانه‌سپێراو و نا موکه‌له‌ف وان). / مجموع الفتاوى ٧٦-٧٥/٣٥.

<sup>(١)</sup> العقيدة الطحاوية. سه‌یری بکه‌ له: شرحها لابن أبي العز ٤٢٦. پێشتر قسه‌مان کرد له‌باره‌ی هه‌ردوو بنچینه‌ی په‌یمان و هه‌ره‌شه‌ (الوعد والوعيد) و په‌له‌یه‌ك له‌ نێوان دوو په‌له‌كه‌ (المنزلة بين المنزلتين) و ئه‌و شتانه‌ی په‌یوه‌سته‌ به‌مانه‌وه‌.

<sup>(٢)</sup> شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ٤٢٦.

فه‌رمووده‌ی: هه‌ر كه‌سیك نوێژی ئیمه‌ بكات..... تاد، هاتوو له: صحيح البخاري في: ٨ كتاب الصلاة، ٢٨ باب فضل استقبال القبلة، رقم ٣٩١ و ٣٩٢ و ٣٩٣، و كه‌له‌ا عن أنس بن مالك (رضي الله عنه) بألفاظ متقاربة.

ده‌خاتهوه، به‌راستدانانی شه‌ریعت له‌ دڵی دا نامینیت بۆیه ده‌بیته که‌سیکی بی‌ باوه‌رو کافر، په‌نا به‌خوا<sup>(١)</sup>.

راجیایی له‌ نیوان موسلماناندا نییه له‌باره‌ی که‌سیک به‌ ناشکرا نکۆلی بکات له‌و فه‌رزان‌ه‌ی (موت‌ه‌واتیرن) و له‌و شته‌ قه‌ده‌غه‌ و چه‌رامانه‌ی که‌ ناشکراو مت‌ه‌واتیرن، هاوون‌ه‌ی ته‌مانه‌ش، پت‌ویسته‌ داوای ته‌وبه‌ی لی‌بک‌ریت، جا نه‌گه‌ر تۆبه‌ی کرد نه‌وه باشه نه‌گه‌رنا به‌ کافرێکی هه‌لگه‌راوه‌و سزای کوشتنی به‌سه‌ردا جیبه‌جی ده‌ک‌ریت<sup>(٢)</sup>.

به‌لام په‌خنه‌یه‌ک ئاراسته‌ی ته‌کفیر نه‌کردنی ته‌هلی قیبه‌له‌ ده‌ک‌ریت:

که‌سانی دوو روو هه‌ن له‌ناو ته‌هلی قیبه‌له‌دا، ته‌و دوو‌رووانه‌ کافرترن له‌ جوله‌که‌ و مه‌سیحیه‌کان به‌ به‌لگه‌ی قورئانی پ‌رو‌ز و سونه‌تی به‌پ‌زو یه‌کده‌نگی، هه‌ندی که‌س له‌ناو ته‌هلی قیبه‌له‌دا هه‌ن هه‌ر کاتی‌که‌ هه‌لیان بۆ په‌خسه‌هه‌ندی حاڵه‌تی دوو روویی ده‌رده‌خه‌ن که‌چی شایه‌تمانی‌ش ده‌ره‌برن. له‌به‌ر ته‌م هۆکاره‌ زۆری‌ک له‌ پ‌یشه‌وایان پ‌ی‌یان ناپه‌سه‌ند بووه که‌ به‌ره‌هایی بو‌تریت: ئیتمه‌ که‌س به‌هۆی هه‌یج گونا‌هه‌یه‌که‌وه‌ کافر ناکه‌ین، به‌ل‌کو ده‌وتریت: ئیتمه‌ هه‌یج که‌سیک به‌هه‌موو جو‌ره‌ گونا‌هه‌یه‌ک ته‌کفیر ناکه‌ین هه‌روه‌ک خه‌وار‌یجه‌کان ده‌یان کرد<sup>(٣)</sup>.

پت‌ویسته‌ له‌م حاڵه‌ته‌دا ئاگاداری دوو شت ب‌ین:

یه‌که‌م: گه‌واهی و شایه‌تیدان له‌سه‌ر کافریتی که‌سیکی دیاریک‌راو.

دروست نییه گه‌واهی و شایه‌تی بدریت له‌سه‌ر که‌سیکی دیاریک‌راو به‌وه‌ی کافره‌، ته‌نها له‌ حاڵه‌تی‌که‌دا نه‌بی‌ت که‌ هۆکارێکی وا هه‌بی‌ت ته‌و شایه‌تیدانه‌ به‌شی‌او دا‌بنیت<sup>(٤)</sup>.

<sup>(١)</sup> القول الفصل ٣٠٦.

<sup>(٢)</sup> شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ٤٣٣.

<sup>(٣)</sup> سه‌رچاوه‌ی پ‌یش‌وو ٤٣٣-٤٣٤.

<sup>(٤)</sup> واتای ته‌مه‌ نه‌وه‌یه: بۆ نمونه‌ ب‌ل‌ت‌ین: شو‌عییه‌کان کافرن یان ته‌و هوک‌م‌پ‌انه‌ عه‌لمانی‌ه‌ی که‌ هوک‌می شه‌رع په‌ته‌ده‌که‌نه‌وه‌ کافرن یان ته‌وه‌ی وا ب‌ل‌ت‌یت و بانگه‌شه‌ بۆ ته‌مه‌ بکات کافره‌، ته‌مه‌ هوک‌م‌دانه‌ له‌سه‌ر جو‌ر. جا نه‌گه‌ر کرداره‌که‌ په‌یوه‌ست بوو به‌ که‌سیکی دیاریک‌راو که‌ له‌ فلانه‌ تا‌قمه‌ یان فیساره‌یه‌، ته‌وا ته‌و کاته‌ هه‌له‌سته‌ بک‌ریت بۆ زیاتر لی‌کۆل‌ینه‌وه‌و چه‌سپاندنی هه‌لو‌یستی که‌سه‌که‌،

گه‌وره‌ترین ده‌ستدریژی ئه‌وه‌یه که شایه‌تی بدری له‌سه‌ر که‌سیکی دیاریکراو، به‌وه‌ی خوا لێی خۆش نابێت و په‌حمی پیناکات به‌لکو ده‌یخاته ئاگری دۆزه‌خه‌وه، چونکه ئه‌مه حوکمی کافره له‌ دوا‌ی مردنی. به‌م به‌لگانه‌ی خواره‌وه:

أ- ئه‌م فه‌رمایشته‌ی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم): (كان رجلان في بني إسرائيل متواخين، فكان أحدهما يذنب، والآخر يجتهد في العبادة، فكان لا يزال المجتهد يرى الآخر على الذنب، فيقول: أقصر. فوجده يوما على الذنب، فقال له أقصر. فقال خلني وربي، أبعثت علي رقيبا؟ فقال والله، لا يغفر الله لك، أو لا يدلك الله الجنة. فقبض أرواحهما، فاجتمعا عند رب العالمين، فقال لهذا المجتهد: أكنت بي عالما؟ أو كنت على ما في يدي قادرا؟ وقال للمذنب: اذهب فادل الجنة برحمتي. وقال للآخر: اذهبوا به إلى النار. قال أبو هريرة: والذي نفسي بيده، لتكلم بكلمة أوبقت دنياه وآخرته) واته: دوو پیاو له نه‌وه‌ی ئیسرائیل هه‌بوون وه‌کو برا وابوون، یه‌کیکیان گونا‌هی ده‌کرد و نه‌وه‌ی تریان زۆر په‌رستشی ده‌کرد، نه‌وه‌ی زۆر به‌ندایه‌تی ده‌کرد نه‌وه‌ی تری ده‌بینی که به‌رده‌وامه له‌سه‌ر گونا‌ه کردن و پیتی ده‌وت: واز بینه. پۆژیکی تر به‌هه‌مان شیوه‌ بینی تاوان ده‌کات، پیتی وت: واز بینه. گونا‌ه‌کاره‌که‌ش وتی: واز بینه له‌ من و خواکه‌م، خۆ تۆ بۆ چاودیری من په‌وانه نه‌کراوی؟ له‌ وه‌لامدا وتی: سویند به‌خوا، خوا لیت خۆش نابیت و ناتباته به‌هه‌شت. خوا‌ی گه‌وره پۆچی هه‌ر دووکیانی کیشا، له‌لایه‌ن خوا‌ی گه‌وره کۆبوونه‌وه، خوا‌ی گه‌وره به‌ به‌نده په‌رستش‌کاره‌که‌ی وت: ئایا زانای به‌من؟ ئایا توانات به‌سه‌ر نه‌وه‌دا ئه‌شکا که له‌ ژێر ده‌سه‌لاتی مندا بوو؟ و به‌ گونا‌ه‌کاره‌که‌ی فه‌رموو: پۆ ناو به‌هه‌شت به‌ په‌حه‌مت و به‌ زه‌یی من. و به‌ نه‌وه‌ی تری وت: بیبه‌نه ناو ئاگری دۆزه‌خ. نه‌بو هه‌ره‌یه‌ وتی: سویند به‌و زاته‌ی پۆچی منی به‌ده‌سته، به‌نده چاکه‌که وشه‌یه‌کی وت دونیا و دوا‌پۆژی پێ له‌ ده‌ستچوو.

له‌ پێگه‌ی په‌رسپا‌ر و گفتوگۆ له‌گه‌ڵ کردنی، تا به‌لگه‌ی له‌سه‌ر به‌ریا ده‌بیت. / فتاوی‌ المعاصره: د. یوسف القرضاوی ۱/ ۱۲۹.

ب- دەکریت کەسی دیاریکراو کۆشش و ئیجتەهاد و ھەڵە ی کردبێت و بەمەش لیخۆش بوونی بە دەست ھێنابێت.

پ- دەکریت کەسی دیاریکراو خاوەن پروا و ئیمانیکی گەورە و چاکە ی زۆر بێت بەمەش پەجمەتی خۆی گەورە ی دەست خستبێت، ھەرەك لەو کەسە خۆش بوو کە وتی: (ئەگەر مەردم بکەنە خۆڵەمیش و فریم بدەن، دواتر خۆی گەورە لی خۆشبوو بەھۆی ئەو ترسە ی ھەیبوو) ئەو کەسە گومانی وابوو کە خۆی گەورە ناتوانبێت پارچە بڵاوەکانی لاشە ی کۆیکاتەووە و زیندووی بکاتەوہ یاخود گومانی لە زیندوو بوونەوہ ھەبوو.

زانایان وتویانە: ئیمە لەبارە ی دواڕۆژوہ بریار لەسەر کەس نادەین، ئەمەش پێگرنیہ لەوہ ی سزای دنیایی ئەو کەسە بدەین، تا پێگرنی لەو بیدعەییە ی بکریت و داوی تەوبە ی لیبکریت، جا ئەگەر تەوبە ی کرد ئەوہ باشە ئەگەرنا دەکوژریت.

بۆیہ زانایان سەیری ئەو قسە ی دەکەن کە کەسە کە دەیکات، جا ئەگەر قسە کە لە خۆی خۆیدا کوفر بوو، ئەوا دوتریت: ئەو کەسە کوفری کردووە، قسە کەرەکش بەپێی مەرجه کان و لاچوونی پەرچە کان تە کفیر دەکریت، ئەمەش لە کاتی کدایە کە ئەو کەسە بی دین و دوو پروو بێت. چونکە مەزەندە ناکریت کە یەکی لە ئەھلی قیبلە کوفر بکات مەگەر کەسە کە دوو پروو و بی دین بێت. بە بەلگە ی ئەوہ ی کە:

خۆی گەورە لە سەرەتای سورەتی (البقرة) دا خەلکی بۆ سێ بەش دابەش کردووە: ئەوانە ی بە دەرو دەروون (بالظاهر والباطن) پروادارن، بی باوەرو کافرە کان ئەوانەن کە شایە تمان ناھینن، دوو پرووہ کان ئەوانە ی لە پروو کەشدا شایە تمانیان ھیناوە بە دەروونیش بی باوەرپیان ھەشارداوە. جا ھەر کەسێک شایە تمانی ھینابێت و کوفر بکات، ئەوا ئەو کەسە دوو پروو<sup>(۱)</sup>.

(۱) شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ۴۳۶-۴۳۸.



بەم پێیە: بۆ تە کفیر کردنی کەسیکی دیاریکراو، ناکرێت تەنها پشت بە رووکەش و لایەنە دیارە کە ی ئێو کەسە بێ ستریت.

(ابن أبي العز) وتویه‌تی: هەر کەسیک گشت ئێو کەسانە ی تە کفیر کرد کە قسە یە کە بیدعە دە کەن و کەچی لە ناخەوێ سەرچاوە ی نە گرتوو، ئێو پێویستە کە سانیک تە کفیر بکات کە لە دەرووندا دوو پرویان حەشار نە داو، بە لکو بە پێچەوانە وە خواو پێغەمبەر ی خاویان خۆش دە ویت، بروای تەواویان بە خواو پێغەمبەر کە ی هە یە، ئێ گەرچی گونا هباریش بن. بەم بە لگە یە: (پیاوێک لە سەردە می پێغەمبەر (صلی الله علیه وسلم) هە بوو، ناوی عبدالله بوو، بە (حمار) ناو زە دە کرا، پێغەمبەر ی (صلی الله علیه وسلم) دە هێنایە پێکە نین، پێغەمبەر (صلی الله علیه وسلم) چە ندین جار سزای مە یی خواردنە وە ی لە سەر جیبە جی کرد، رۆژێک هێنایان، پێغەمبەر (صلی الله علیه وسلم) فەرمانی کرد سزا بدیت. لێو کاتە دا پیاوێک لە ناو خە لکە کە دا وتی: خاویە نە فرینی خۆتی بە سەردا ببارێنە، ئای چە ند ئێم کە سە دە هێننە ئێرە! پێغەمبەر ی خوا (صلی الله علیه وسلم) فەر مووی: نە فرە تی لێ مە کە،

ئێن تە یە ش ئێم بۆ چوونە ی لە لا پە سە ندە، کە ناییت تە کفیری کە سیکی دیاریکراو بکریت. بروانە بۆ چوونە کە ی لە: مجموع الفتاوى: ٤٨٤/١٢ و ٥٠٠ و ٣٤٥/٢٣ و ٦٦/٣٥ و ١٦٥.

فەر موودە ی: دوو پیاو لە نە وە ی ئیسرا ئیل هە بوون... تاد. هاتوو لە: سنن أبي داود في: ٣٥ كتاب الأدب، ٥١ باب النهي عن البغي، رقم ٤٩٠١، عن أبي هريرة و حسنه ابن أبي العز. فەر موودە ی: کە مردم بکەن بە خۆ لە می ش... تاد، ئە مانە گێراویانە تە وە: البخاري و مسلم و النسائي و ابن ماجه و أحمد، عن أبي هريرة (رضي الله عنه). سە یری ئێم سەرچاوە یە بکە: هامش شرح العقيدة الطحاوية، سەرچاوە ی پێ شوو.

ئێن تە یە و تویه تی: ئێم کە سە گو مانی لە توانای خاوی گە وەرە هە بوو، لێ وە ی ئێ گەر بێ تە خۆ لە می ش پێ ی وابوو خاوی گە وەرە ناتوانی ت زیندووی کاتە وە، تە نانە ت پڕاوشی وابوو کە ناگەر تە وە، ئە مە کوفر و بێ باوەر یە لە لایە ن هە موو موسلمانانە وە، ناوبراو نە زان بوو نە ی دە زانی خاوی گە وەرە زیندووی دە کاتە وە، بڕوادار بوو لە خاوی گە وەرە دە ترسا لێ وە ی سزای بدات، لە بەر ئێم ترسە خاوی گە وەرە لێ ی خۆ ش بوو. ئێو تە ئویلکارە ی لە پلە ی ئیجتهاد دا یە و سوریشە لە سەر شوێن کە و تە ن پێغەمبەر لە پێ شترە کە رە حمە ت و بە زە یی بە سە ریدا بباری لە ناوبراو. / مجموع الفتاوى ٢٣١/٣.

چونکه ئەو خواو پیغه‌مبه‌ری خوای خو‌شده‌وێت).

هه‌روه‌ها دواتر (ئین ئه‌بی ئه‌لیعز) وتی: به‌دلتیاییه‌وه هه‌ندی بیدعه له ناو زۆریک له تاقم و پێشه‌واکانی زانست و ئاییندا هه‌ن، ته‌نانه‌ت هه‌یانه هه‌ندی بۆچوونی وه‌ک: جه‌میه‌کان یاخود مورجینه‌کان یان شیعه‌کان یان خه‌واریه‌کانی هه‌یه. له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا پێشه‌واکانی زانست و ئایین به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی ئەو بیدعه‌تانه ناکه‌ن، به‌لکو له‌ لقی‌کدا ئەکری بی‌که‌ن، هه‌ر بۆیه له‌ناو ناودارانێ پێشین (سلف)یشدا هه‌ندی که‌س بۆچوونی وه‌ک ئەو بیدعه‌تچیان‌ه‌ی هه‌بووه.

یه‌کیک له‌ که‌م و کوریه‌کانی بیدعه‌چیه‌کان ئەوه‌یه که‌ یه‌کتری ته‌کفیر ده‌که‌ن، هه‌روه‌ها له‌ خه‌سه‌له‌ته‌ ستایش‌کراوه‌کانی زانایان ئەوه‌یه که‌ یه‌کتری هه‌له‌دار ده‌که‌ن، نه‌وه‌ک ته‌کفیر کردنی یه‌کتری<sup>(١)</sup>.

دووهم: هه‌ندی‌ک ده‌ق له‌ قورئانی پیرۆز و سونه‌تی به‌پێژ ناویان له‌ هه‌ندی‌ک گونا‌ه ناوه (کوفر)، بۆ نمونه:

ئهم فهرماشته‌ی خواي گه‌وره: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ المائدة: ٤٤. واته: (جا ئەوه‌ی حوكم و داوه‌ری به‌و به‌رنامه‌یه نه‌کات که‌ خوا دایه‌به‌زان‌دوه، ئا ئەوانه‌ بێ باوه‌رن).

ئهم فهرمووده‌یه‌ی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم): (سباب المسلم فسوق وقتاله كفر) واته: تانه‌و جنیودان له‌ موسلمان تاوان و لاسارییه و شه‌رکردن له‌گه‌ڵی کوفره.

<sup>(١)</sup> شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ٤٣٨-٤٣٩.

فهرمووده‌ی: پیاویک له‌ سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم).... تاد، هاتوه‌ له: صحیح البخاری فی: ٨٦ کتاب الحدود، باب ما یکره من لعن شارب الخمر، و إنه ليس بخارج من الملة، رقم ٦٧٨٠، عن عمر بن خطاب (رضي الله عنه).

مه‌به‌ستی له‌ زانایان، ئەه‌لی سونه‌ت و جه‌ماعه‌ته. / هامش شرح العقيدة الطحاوية.

ئه‌م فهرمووده‌یه‌ی پیغه‌مبهر (صلی الله علیه وسلم): (لا ترجعوا بعدي كفارا يضرب بعضكم رقاب بعض) واته: نه‌که‌ن له‌ دوای من له‌ تاین هه‌لبگه‌پێنه‌وه‌و هه‌ندیکتان ملی هه‌ندیکی ترتان بپه‌پێتن.

ئه‌م فهرماشته‌ش: (إذا قال الرجل لأخيه: يا كافر، فقد باء بها أحدهما) واته: نه‌گه‌ر یه‌کێک به‌ براکه‌ی وت: کافر، ئه‌وا یه‌کێکیان تووشی کوفر ده‌بی‌ت.

ئه‌م فهرمووده‌یه‌ش: (بين المسلم وبين الكفر ترك الصلاة) واته: له‌ نێوان موسلمان و کوفردا ته‌نها نه‌کردنی نوێژه.

هه‌روه‌ها ئه‌مه‌ش: (من حلف بغير الله فقد كفر) واته: هه‌ر که‌سێک سوێند بخوات به‌ جگه‌له‌ خوای گه‌وره‌ ئه‌وا کوفری کردووه‌... تاد.

له‌م ده‌قانه‌ و هاوێنه‌کانیاندا چه‌ند کێشه‌یه‌ک هه‌یه‌ له‌مه‌ر ته‌کفیر نه‌کردنی ئه‌هلی قبیله<sup>(١)</sup>، چونکه‌ ئه‌وانه‌ی له‌م ده‌قانه‌دا باسیان کراوه‌ موسلمانن و پال‌دراونه‌ته‌ لای کوفر.

<sup>(١)</sup> شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ٤٣٩-٤٤٢.

فهرمووده‌ی: توانج‌دان له‌ موسلمان لاسارییه‌ و کوشتنیشی کوفره‌، ئه‌مانه‌ ده‌ریان هێناوه‌: بخاری و مسلم و الترمذی و النسائی و ابن ماجه‌ و أحمد و غیره‌م من حدیث عبدالله بن مسعود (رضي الله عنه).

فهرمووده‌ی: نه‌که‌ن له‌ دوای من له‌ تاین هه‌لبگه‌پێنه‌وه‌... تاد. ئه‌مانه‌ ده‌ریان هێناوه‌: بخاری و مسلم و أبو داود و النسائی و ابن ماجه‌ و أحمد و غیره‌م، من حدیث ابن عمر (رضي الله عنهما).

فهرمووده‌ی: نه‌گه‌ر یه‌کێک به‌ براکه‌ی وت: کافر... تاد. ئه‌مانه‌ ده‌ریان هێناوه‌: بخاری و مسلم و الترمذی و مالک و أحمد و غیره‌م، من حدیث ابن عمر (رضي الله عنهما).

فهرمووده‌ی: له‌ نێوان موسلمان و کوفردا ته‌نها فهرامۆش‌کردنی نوێژه، ئه‌مانه‌ ده‌ریان هێناوه‌: مسلم و أبو داود و الترمذی و ابن ماجه‌ و أحمد و غیره‌م، حدیث جابر (رضي الله عنه).

فهرمووده‌ی: هه‌ر که‌سێک سوێند بخوات به‌ جگه‌له‌ خوای گه‌وره‌ ئه‌وا کوفری کردووه‌، حاکم و ئه‌وانی تریش گێژاویانه‌ته‌وه‌، من حدیث ابن عمر (رضي الله عنهما)، و رواه الآخرون.

سه‌یری سه‌رچاوه‌کانی ئه‌و فهرموودانه‌ بکه‌ به‌ تێرو ته‌سه‌لی له‌: شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز، په‌راویزی ٤٣٩-٤٤١.

وه لامي ئهم كيشهيه دراوه ته وه، به وهی ئه هلی سوننه و جه ماعت هه موویان كۆكن له سهر ئهم خالانهی خواره وه:

أ- ئه وه كه سهی گوناھی گه وه ده كات نابیت ته كفیر بكریت، هه روهك خه واریجه كان ته كفیری ده كه ن و ده یخه نه ده ره وهی بازنه ی ئومه تی ئیسلام، چونكه ئه گه ر ته كفیر بكریت به كوفریکی ده رخه ر له بازنه ی ئومه تی ئیسلام، ئه وه كاته ئه وه كه سه ده بیته هه لگه راوه له ئاین، كه سی هه لگه راوه ش له ئاین به هه موو حاله ته كانی ده كوژریت. ب- ئه وهی گوناھی گه وه ده كات، ناچیتته خانه ی پله یه كه له نیتوان دوو پله كه، هه روهك موخته زیله كان بۆچوونیان وایه.

پ- ئه وهی گوناھی گه وه ده كات له بازنه ی ئیمان و ئیسلام ناچیتته ده ره وه و ناشچیتته ناو بازنه ی كوفه و شایه نی مانه وهی هه تا هه تایی نییه له ئاگری دۆزه خدا، به به لگهی:

خوا ی گه وه ئه وه كه سهی گوناھی گه وه ده كات له ریزی باوه دارانی ژماردوه، به م فه رمایشته پیرۆزه ی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ﴾ البقرة: ۱۷۸. واته: (ئه ی ئه وانه ی باوه رتان هیناوه، پیویست كراوه له سه رتان: تۆله سه ندنه وه بۆ كوژراوه كانتان). كابرای بكوژی جیا نه كردۆته وه له وانه ی باوه ردارن.

هه روهك له م فه رمایشته ی شدا هاتوه: ﴿وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَاتِلُوا الَّتِي بَغَتْ حَتَّىٰ تَقَىٰ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ﴿ الحجرات: ۹-۱۰. واته: (ئه گه ر دوو ده سته یان دوو تاقم له موسلمانان بوو به شه ریان، ئه وه ده ست به جی هه ولبده ن ریکیان بخه ن و ناشتیان بکه نه وه، خۆ ئه گه ر لایه کیان هه ر ده ستریتی ده کرده سه ر لایه نه که ی تر، ئه وا ئیوه به گژ ئه وه یاندا بچن كه سته م و ده ست دریتی ده كات، هه تا ده گه ریتته وه بۆ فه رمانی خوا... جا ئه گه ر لایه نه سه رکه شه كه بۆ فه رمانی خوا سه ری دانه وانده، ئه وابه

دادگه‌رانه ناویژیوانیان له‌نیواندا بکه‌ن و دادپه‌روه‌ری ئه‌نجام بده‌ن، چونکه به‌پراستی خوا ئه‌وانه‌ی خۆش ده‌وێت که دادپه‌روه‌ری ئه‌نجام بده‌ن. له‌پاستیدا هه‌ر ئیمانداران برای یه‌کن، که‌واته هه‌ر کاتێک له‌نیوان دوو براتاندا ناکۆکی په‌یدا‌بوو، ئیوه‌ نیوانیان چاک بکه‌ن و ناشتیان بکه‌نه‌وه. ئه‌وانه‌ی له‌گه‌ڵ یه‌کتیدا ده‌جه‌نگن له‌بازنه‌ی باوه‌ردارانێ نه‌خستوه‌ته‌ ده‌ره‌وه.

ده‌قه‌کانی قورئانی پیرۆزو سوننه‌تی به‌پێزو یه‌کده‌نگی ئه‌وه‌ ده‌به‌خشن که‌ زیناکه‌رو دزیکه‌رو بوختانکه‌ر ناکوژرێن، به‌لکو سزاده‌درێن، ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ناویراوان هه‌لگه‌پراوه‌ نین.

ت- ئه‌وه‌ی گوناھی گه‌وره‌ ده‌کات شیای ئه‌وه‌ هه‌ره‌شه‌یه‌یه‌ که‌ به‌هۆی گوناکه‌که‌ دێته‌ کایه‌، هه‌روه‌ک چۆن له‌ ده‌قه‌کاندا واهاتوه‌، نه‌وه‌ک مورجیه‌کانیش که‌ ده‌لێن هیچ شتێک له‌گه‌ڵ ئیمان و باوه‌ردا زیانی نییه‌، هیچ چاکه‌یه‌ کیش له‌گه‌ڵ کوفردا سوودی نییه‌<sup>(۱)</sup>.

کوفر ده‌بیته‌ دوو به‌ش: بیروباوه‌ری، کرداری.

جا ئه‌وه‌ی ده‌لێت ئیمان گوشتارو کرداره‌، زیاد و که‌م ده‌کات، ئه‌وا ده‌شلێت: ئه‌وه‌ شتانه‌ی له‌وه‌ ده‌قانه‌دا به‌ کوفر ناویراوان بریتین له‌ کوفری کرداری نه‌وه‌ک کوفری بیروباوه‌ر. کوفر له‌لای ئه‌وان چهند پله‌یه‌که‌، هه‌روه‌ک کوفری بچوکتر له‌ کوفری په‌سه‌ن، که‌واته‌ پله‌کانی کوفر له‌لای ئه‌وان وه‌ک پله‌کانی ئیمانه‌.

ئه‌وه‌ش که‌ ده‌لێت ئیمان دان پێدانانه‌، کردار به‌شتێک نییه‌ له‌ ئیمان، کوفر بریتییه‌ له‌ دان پێدانانه‌هێنان (جحد)، نه‌ کوفر نه‌ ئیمان زیاد و که‌م ناکه‌ن، ئه‌وه‌ ده‌شلێت: ئه‌وه‌ شتانه‌ی له‌وه‌ ده‌قانه‌دا به‌ کوفر ناویراوان بریتییه‌ له‌ کوفری خوازارو (مجازی) نه‌ک کوفری راسته‌قینه‌، چونکه‌ کوفری راسته‌قینه‌ که‌سه‌که‌ ده‌خاته‌ ده‌ره‌وه‌ی بازنه‌ی ئومه‌ته‌ی ئیسلام.

<sup>(۱)</sup> شرح العقيدة الطحاوية، سه‌رچاوه‌ی پێشوو ۴۴۲ - ۴۴۴. و سه‌یریشی بکه‌ له‌: لوامع‌ الأنوار البهیه‌ ۳۶۸.

بۆیه ئه‌گه‌ر كه‌سیكی كافره‌ات و نوێژی وه‌ك نوێژی ئیمه‌ كرد، ئه‌وا به‌ موسلمان  
هوكمی‌له‌سه‌ر ده‌دریت<sup>(١)</sup>.

به‌ پشت به‌ستن به‌وه‌ی خرایه‌پوو، زانایان هه‌ڵسان به‌ ته‌ئویل کردنی ئه‌و ده‌قه  
ته‌كفیریانه‌ی كه‌مێك پێش ئێره‌ خراپه‌پوو، به‌م جوهره‌ ته‌ئویله‌نه‌:  
ئهم ته‌كفیره‌ ئهم كه‌سانه‌ ده‌گریته‌وه‌ كه‌ ئه‌و گوناها‌نه‌ به‌ هه‌ڵاڵ داده‌نێن، جا ئه‌گه‌ر ئه‌و  
كه‌سه‌ی گونا‌هه‌ گه‌وره‌كه‌ ده‌كات ئه‌و گونا‌هه‌ به‌ هه‌ڵاڵیش بزانیت، ئه‌وا ئه‌و كه‌سه‌ كافره‌  
به‌یه‌كده‌نگی و به‌بێ راجیایی.

یان له‌وانه‌یه‌ ئه‌و گونا‌هه‌ گه‌ورانه‌ له‌لایه‌ن بکه‌ره‌كه‌وه‌سه‌ر بکێشن بۆ کوفر.  
یاخود کردنی گونا‌هی گه‌وره‌ به‌ کاری کافرو بێ باوه‌ران ده‌چیت<sup>(٢)</sup>.  
یاخود ئه‌و کوفره‌ی كه‌ باسی کراوه‌ له‌و ده‌قانه‌دا مه‌به‌ستی لێی کوفری نیعمه‌ت و چا‌که  
و براهه‌تی ئیسلامه‌، نه‌وه‌ك کوفری دان پێدانه‌هێنان<sup>(٣)</sup>. و شیخ خه‌لیلی باسی کردوه‌وه‌ كه‌

<sup>(١)</sup> شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ٤٤٤-٤٤٥. شیخ عبدالقادر له: (الغنية ٧٣/١) ده‌لیت:  
(پروامان وایه - واته: ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه‌ت - هه‌ر چه‌نده‌ باوه‌ردار زۆر گونا‌هی بچوک و  
گه‌وره‌ش بکات، ئه‌وا پێی ته‌كفیر ناکریت، ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر ئه‌و گونا‌هانه‌ش بمریت به‌بێ ته‌وبه‌کردن،  
به‌و مه‌رجه‌ی له‌سه‌ر یه‌كتاناسی پاك و پوخت مریدی، به‌لكو چاره‌نووسی به‌خوا ده‌سپێدریت، جا  
ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره‌ بیه‌وێت لێی خۆشه‌بیته‌ و ده‌یباته‌ به‌هه‌شت، ئه‌گه‌ر ویستیشی له‌سه‌ر بیته‌  
سزای ده‌دات و ده‌یخاته‌ دۆزه‌خه‌وه‌، ئیمه‌ خۆمان هه‌ڵناقوریتین له‌وه‌ی له‌ نێوان خواو به‌نده‌كه‌یدایه‌ و  
خوای گه‌وره‌ش هه‌واڵی له‌وباره‌وه‌ پێ نه‌داوین).

<sup>(٢)</sup> شرح صحيح مسلم للنووي ١٧٠، له‌كاتی شیکردنه‌وه‌ی ئهم فهرمایشتانه‌: (توانج‌دان له‌ موسلمان  
لاساریه‌...) و (نه‌که‌ن له‌دوای من له‌ نایین هه‌لبه‌گه‌رینه‌وه‌....). و له: (صفوة الأحكام ٦٣) و له:  
(نیل الأوطار ٣١٥/١) دا هاتوه‌: ئه‌و ته‌ئویلاتانه‌ هی زۆریه‌ی زانایان به‌ پێشین و پاشین (سلف و  
خلف) هه‌، له‌وانه‌: مالك و شافعی و هه‌ندێك له‌ زه‌یدیه‌كان، له‌ کاتی شیکردنه‌وه‌ی ئه‌و  
فهرمودانه‌ی هاتوون له‌باره‌ی کوفری نوێژه‌که‌ر به‌هۆی ته‌مه‌به‌لییه‌وه‌.  
هه‌روه‌ها شیخ نه‌حمه‌د خه‌لیلی له‌ (شرح غایة المراد ١٣٥) دا ئهم ته‌ئویلاتانه‌ی هێناوه‌و به‌هیچ  
کامیان رازی نه‌بووه‌.

<sup>(٣)</sup> شرح صحيح مسلم للنووي، سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

کوفری نیعمه‌ت پیچ‌ه‌وانه‌ی سوپاسگوزارییه، که بکه‌ره‌که‌ی ناخاته ده‌ره‌وه له بازنه‌ی ئوممه‌تی ئیسلام، به‌لکو نه‌و که‌سه وه‌ک موسلمان له دونیادا په‌فتاری له‌گه‌لدا ده‌کریت<sup>(١)</sup>.

---

<sup>(١)</sup> نه‌مه نه‌و لی‌کدانه‌وه‌و ته‌ئویله‌یه که شیخ خه‌لیلی پی‌ی پازیبووه، له (شرح غایة المراد، سه‌رچاوه‌ی پیشوو)، به‌ پی‌ی نه‌وه‌ی کوفری بۆ دوو جۆر دابه‌ش کردوو: کوفری دان پێدانه‌هێنان و کوفر کردن به‌ نیعمه‌ته‌کانی خوا. نه‌مه نه‌و دابه‌شه‌یه که ئیبا‌زیه‌کان چه‌سپاندوو‌یان‌ه‌و کۆکن له‌سه‌ری.

## دهروازهی سییه

### سزای هه‌لگه‌پاوه (مرتد)

ئه‌گهر موسلمان له ئایین هه‌لگه‌پاوه، په‌نا به‌خوا، ئه‌وا دوو سزای هه‌یه:

۱- سزای دواپۆژ، بریتییه له مانه‌وه‌ی هه‌تا هه‌تایی له ئاگری دۆزه‌خدا.

خوای پاك و به‌رز ده‌فرمووێت: ﴿وَمَنْ يَزِدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ

فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا

خَالِدُونَ﴾ البقرة: ۲۱۷. واته: (جا هه‌ر كه‌سیك له ئیوه پاشگه‌ز بێته‌وه له

ئایینه‌كه‌ی و به‌ کافری بمریت، ئا ئه‌و جوړه كه‌سانه كاره‌كانیان پووجه‌ل ده‌بیت له

دوینا و قیامه‌تدا و ئه‌وانه جینشینی ناو ئاگری دۆزه‌خن و ژیا‌نی هه‌میشه‌یی تیا‌دا

ده‌به‌نه‌ سه‌ر).

۲- سزای دونیایی، بریتییه له‌و حوكمانه‌ی تاییه‌تن به‌م باسه‌ له كتیبه (فقهیه‌كان)

هاتووه، بۆ نمونه:

پێویسته دادوهر داوا‌ی ته‌وبه‌ له هه‌لگه‌پاوه‌كه‌ بكات و گومانه‌كانی لا‌بیات و

به‌لگه‌ی له‌سه‌ر به‌رپا بكات، جا ئه‌گهر هه‌لگه‌پاوه‌كه‌ په‌تی كرده‌وه بگه‌رپێته‌وه بۆ

ناو ئایینی ئیسلام، ئه‌وا پێویسته حوكمه‌كانی هه‌لگه‌پاوه‌ی له‌سه‌ر جێبه‌جێ

بكات، بۆیه ده‌بیت سزای كوشتنی به‌سه‌ردا به‌سه‌پنریت، به‌ به‌لگه‌ی ئه‌م

فرمایشته‌ی پیغه‌مبهر (صلی الله علیه وسلم): (من بدل دینه فاقتلوه) واته: هه‌ر

كه‌سیك ئایینه‌كه‌ی گۆری<sup>(۱)</sup> بیکوژن، یه‌كده‌نگی هاتووه له‌سه‌ر پێویست بوونی

<sup>(۱)</sup> واته: له ئایینی ئیسلام پاشگه‌زبووه‌وه. (وه‌رگێڕ).



کوشتنی<sup>(۱)</sup>، حوکمی موسلمانانی له‌سه‌ر جیبه‌جی ناکریت و که مرد ناشۆردریت و دروست نیه نوژی له‌سه‌ر بکریت و نابیت له‌گۆرستانی موسلمانان بنیژریت و په‌یوه‌ندی میراتی له‌گه‌ل خان‌واده‌که‌ی ده‌پچریت و ژنه‌که‌ی لی جیا ده‌کریت‌ه‌وه‌و ته‌لاق ده‌دریت، چونکه نابیت ئافره‌تی موسلمان شوو به کافرو بی باوه‌ر بکات، هیچ ده‌سه‌لاتیکیشی به‌سه‌ر منداڵه‌کانیدا نامینیت، چونکه ناکریت ببیت‌ه‌ نه‌مینداریان.

ئهو هه‌موو حوکمانه که له‌سه‌ر که‌سی هه‌لگه‌پاوه هه‌ن، ته‌نها له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که هه‌لگه‌پاوه‌وه تاوانی هه‌ره گه‌وره‌یه له دیدی ئیسلام و به مه‌ترسی ده‌زانیت له‌سه‌ر تاك و کۆمه‌لگه، ناسنامه‌ی په‌یوه‌ست بوون (انتماء)ی موسلمان ده‌گۆریت بۆ ئومه‌ته‌که‌ی، به‌لکو ده‌یکاته دۆستی دوژمنی موسلمانان، بۆ خۆی به‌په‌وا ده‌زانیت که یارمه‌تی له دوژمن وهر‌بگریت دژ به خان‌واده و ئومه‌ته‌که‌ی، بۆیه پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) وه‌سفی کردووه به‌وه‌ی: (تایینی خۆی فهرامۆش کردووه له کۆمه‌لی موسلمانان داپاوه)<sup>(۲)</sup>.

مه‌ترسی ئهو که‌سه هه‌لگه‌پاوه‌یه زیاتر بووه له مه‌ترسی دوژمنی ئاشکرا.

<sup>(۱)</sup> صدعان، له: (سبل السلام ۲۶۵/۳) یه‌کده‌نگی هیناوه له‌سه‌ر کوشتنی که‌سی هه‌لگه‌پاوه، ئهم فهرمووده‌یه‌ی کردۆته به‌لگه: (هه‌ر که‌سێک ئایینه‌که‌ی گۆری بیکوژن) بوخاری و ئه‌وانی تریش له نیین عباس (خوای لی رازی بیت) گێڕاویانه‌ته‌وه. و پروانه ئه‌مانه‌ش: صفوة الأحكام ۳۹۲ والتشريع الجنائي الاسلامي ۷۲۰/۲.

<sup>(۲)</sup> پروانه: (مه‌ترسی له ناین هه‌لگه‌پاوه‌وه) له توژیینه‌وه‌ی (جريمة الردة و عقوبة المرتد: ۳۷)ی دکتۆر یوسف قه‌رزای. و الفتاوى المعاصرة ۱/۱۳۰.

فهرمووده‌ی: (ئهو که‌سه‌ی ئایینه‌که‌ی فهرامۆش کردووه ... تاد)، بوخاری و موسلیم هاوبه‌شن له گێڕانه‌یدا، به‌شیکه له فهرمووده‌ی: (لا یحل دم امریء مسلم، یشهد أن لا اله إلا الله، و أني رسول الله، إلا بإحد الثلاث: الشيب الزاني، و النفس بالنفس، و التارك لدينه المفارق للجماعة): صفوة الأحكام ۳۵۹.

بۆیه:

بۆ هیچ كهسیك دروست نییه په له بكات و خیرا دهست بكات به ته كفیر كردنی هه  
موسلمانێك، به بهلگه ی ئهوه ی بینویهتی گوناھێکی گهوره ی كردووه، له بهر ئهوه ی  
حوكمی ته كفیر كردن شتیکی ساده نییه، بهلكو زۆر دژواره و بریتیه له به دهرنانی  
موسلمانێك له كۆمه لگه و ئوممه ته كهیدا، ته كفیر كردن وهك دهركردنی حوكمی مردنه بۆ  
مرۆڤێك و ناشتییه تی له كاتیكدا كه هیشتا زیندووه.

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمین

\*\*\*\*\*

## سەرچاۋەكان

- الإبانة بين الفرق الإسلامية عند كتاب المقالات في القديم والحديث: علي يحيى معمر. مكتبة أبي الشعثاء، السَّيب، سلطنة عُمان، المطبعة العربية في غرداية، سنة ١٩٨٧م.
- الإبانة عن أصول الديانة: الإمام أبو الحسن علي بن إسماعيل بن أبي بشر إسحاق الأشعري، المتوفى سنة ٣٢٤هـ - ٩٣٦م تحقيق: د. فوقية حسين محمود. الطبعة الأولى، توزيع دار الأنصار بالقاهرة، مطابع الدجوي بالقاهرة سنة ١٣٩٧هـ - ١٩٧٧م.
- الإبانة عن شريعة الفرق الناجية ومجانبة الفرق المذمومة: ابن بطة، أبو عبد الله عبيد الله بن محمد بن محمد بن حمدان العُكبري الحنبلي، المتوفى سنة ٣٨٧هـ. تحقيق: أحمد فريد المزدي. الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية ببيروت، سنة ١٤٢٢هـ - ٢٠٠٢م.
- الإبهاج في شرح المنهاج: تقي الدين أبو الحسن علي بن عبد الكافي بن علي السبكي، المتوفى سنة ٧٥٦هـ - ١٣٥٥م. ولده تاج الدين أبو نصر عبد الوهاب بن علي بن عبد الكافي السبكي، المتوفى سنة ٧٧١هـ - ١٣٧٠م.
- و منهاج الوصول إلى علم الأصول، للقاضي ناصر الدين أبو سعيد عبد الله بن عمر بن محمد البيضاوي الشيرازي الشافعي، المتوفى سنة ٦٨٥هـ - ١٢٨٦م. تحقيق: د. شعبان محمد إسماعيل. الطبعة الأولى، المكتبة المكية في مكة المكرمة ودار ابن حزم في بيروت، سنة ١٤٢٥هـ - ٢٠٠٤م.
- إتحاف السادة المتقين بشرح إحياء علوم الدين: السيد أبو الفيض محمد مرتضى بن محمد بن محمد الحسيني الزبيدي الحنفي، المتوفى سنة ١٢٠٥هـ - ١٧٩٠م. و بهامشه: إحياء علوم الدين: الإمام أبو حامد محمد بن محمد بن محمد بن أحمد الغزالي الطوسي الشافعي، المتوفى سنة ٥٠٥هـ - ١١١١م.
- تعريف الأحياء بفضائل الإحياء: الشيخ عبد القادر بن شيخ بن عبد الله بن شيخ بن عبد الله العيدروس باعلوي، المتوفى سنة ١٠٣٨هـ - ١٦٢٨م.
- الإملاء في إشكالات الإحياء: الإمام أبو حامد الغزالي، ردَّ به على بعض إعتراضات أوردها بعض المعاصرين له على بعض مواضع من الإحياء. مؤسسة التأريخ العربي ببيروت، لبنان سنة ١٤١٤هـ - ١٩٩٤م، وهي طبعة مصورة على طبعة المطبعة الميمنية بمصر التي إنتهى طبعها سنة ١٣١١هـ.

- الإتيقان في علوم القرآن: جلال الدين عبدالرحمن بن أبي بكر السيوطي، المتوفى سنة ٩١١ هـ - ١٥٠٥ م. تحقيق: فواز أحمد زمرلي. الطبعة الأولى، دار الكتاب العربي ببيروت، سنة ١٤٢٤ هـ - ٢٠٠٣ م.
- إثبات النبوة النبي (صلى الله عليه وسلم): أبو الحسين أحمد بن الحسين بن هارون الحسيني الزيدي الماروني، المتوفى سنة ٤٢١ هـ. تحقيق: خليل أحمد إبراهيم الحاج. المكتبة العلمية.
- الأجوبة الفاخرة عن الأسئلة الفاجرة: شهاب الدين أحمد بن إدريس بن عبدالرحمن القرافي المصري المالكي، المتوفى سنة ٦٨٤ هـ - ١٢٨٥ م. طبع بهامش كتاب (الفارق بين المخلوق والخالق).
- إحياء علوم الدين: الإمام أبو حامد محمد بن محمد بن محمد بن أحمد الغزالي الطوسي الشافعي، المتوفى ٥٠٥ هـ - ١١١١ م. ومعه: المغني عن حمل الأسفار في الأسفار في تخريج ما في الإحياء من الأخبار: لزين الدين أبي الفضل عبد الرحيم بن الحسين العراقي، المتوفى سنة ٨٠٦ هـ - ١٤٠٤ م. وبهامشه:
- أ- تعريف الأحياء بفضائل الإحياء: لعبد القادر بن شيخ بن عبدالله بن شيخ بن عبدالله العيدروس باعلوي، المتوفى سنة ١٠٣٨ هـ - ١٦٣٨ م.
- ب- الإملاء عن إشكالات الإحياء: للإمام أبي حامد الغزالي، رد به إعتراضات أوردها بعض المعاصرين له على بعض مواضع الإحياء.
- ج- عوارف المعارف: لأبي حفص عمر بن محمد بن عبدالله السهروردي، المتوفى سنة ٦٣٢ هـ - ١٢٣٤ م. شركة مكتبة و مطبعة مصطفى البابي الحلبي وأولاده بمصر، سنة ١٩٣٩ م. وانظر: إتحاف السادة المتقين.
- إختصار علوم الحديث: عماد الدين أبو الفداء إسماعيل بن عمر بن كثير القرشي الدمشقي الشافعي، المتوفى سنة ٧٧٤ هـ - ١٣٣٧ م. وعله شرح: الباعث الحثيث: أحمد محمد شاكر، المتوفى سنة ١٣٧٧ هـ - ١٩٥٨ م. الطبعة الثالثة، مطبعة محمد علي صبيح وأولاده بالقاهرة، سنة ١٣٧٧ هـ - ١٩٥٨ م.
- أدلة جواز التوسل بالنبي (صلى الله عليه وسلم): أحمد بن زيني دحلان. أنظر: رسالة فيما يتعلق بأدلة جواز التوسل بالنبي و زيارته (صلى الله عليه وسلم).
- الأديان دراسة تاريخية مقارنة، القسم الأول: الديانات القديمة: د. رشدي عليان، المتوفى سنة ١٤٠٩ هـ - ١٩٨٩ م، و د. سعدون الساموك. دار الحرية ببغداد سنة ١٩٧٦ م.

- أديان الهند الكبرى: د. أحمد شلبي. الطبعة الثالثة، القاهرة سنة ١٩٧٢م.
- الإرشاد إلى قواطع الأدلة في أصول الاعتقاد: إمام الحرمين أبو المعالي ضياء الدين عبد الملك بن عبد الله بن يوسف الجويني النيسابوري الشافعي، المتوفى سنة ٤٧٨هـ - ١٠٨٥م. تحقيق: د. محمد يوسف موسى، وعلي عبد المنعم عبد الحميد. الطبعة الصالحة، الناشر: مكتبة الخانجي بالقاهرة، الشركة الدولية للطباعة بالقاهرة، سنة ١٤٢٢هـ - ٢٠٠٢م.
- إرشاد الساري إلى شرح صحيح البخاري: شهاب الدين أحمد بن محمد القسطلاني الشافعي، المتوفى سنة ٩٢٣هـ - ١٥١٧م. والبخاري هو أبو عبد الله محمد بن إسماعيل بن إبراهيم، المتوفى سنة ٢٥٦هـ - ٨٧٠م. وبهامشه:
- شرح الإمام النووي: أبي زكريا يحيى الدين يحيى بن شرف بن مري الشافعي، المتوفى سنة ٦٧٦هـ - ١٢٧٧م، على صحيح مسلم بن الحجاج القشيري النيسابوري، المتوفى ٢٦١هـ - ٨٧٥م. دار الكتاب العربي ببيروت، وهي الطبعة المصورة عن السابعة التي طبعت بالمطبعة الأميرية ببولاق مصر سنة ١٣٢٣ - ١٣٢٧م.
- إرشاد الفحول إلى تحقيق الحق من علم الأصول: محمد بن علي بن محمد الشوكاني، المتوفى سنة ١٢٥٠هـ - ١٨٣٤م. و بهامشه: شرح الشيخ أحمد بن قاسم العبادي الشافعي، المتوفى سنة ٩٩٢هـ - ١٥٨٤م، على:
- شرح جلال الدين محمد بن أحمد بن محمد المحلي الشافعي، المتوفى سنة ٨٦٤هـ - ١٤٥٩م، على الورقات في الأصول، لإمام الحرمين أبي المعالي ضياء الدين عبد الملك بن عبد الله بن يوسف الجويني النيسابوري الشافعي، المتوفى سنة ٤٧٨هـ - ١٠٨٥م. الطبعة الأولى، مطبعة مصطفى البابي الحلبي و أولاده بمصر سنة ١٩٣٧م.
- أساس البلاغة: جار الله أبو القاسم محمود بن عمر الزمخشري، المتوفى سنة ٥٣٨هـ - ١١٤٤م. تحقيق: عبد الرحيم محمود. الطبعة الأولى، مطبعة أورفاند بالقاهرة، سنة ١٩٥٣م، وهي طبعة مصورة على طبعة دار الكتب المصرية التي طبعت سنة ١٣٤١هـ.
- أساس التقديس في علم الكلام: أبو عبد الله محمد بن عمر بن الحسين الخطيب التيمي البكري القرشي الشافعي، فخر الدين الرازي، المتوفى سنة ٦٠٦هـ - ١٢١٠م. الطبعة الأولى، مؤسسة الكتب الثقافية ببيروت، سنة ١٤١٥هـ - ١٩٩٥م.

- الأساس لعقائد الأكياس في معرفة رب العالمين و عدله في المخلوقين وما يتصل بذلك من أصول الدين: القاسم بن محمد بن علي الزبيدي العلوي، المتوفى ١٠٢٩هـ - ١٦٢٠م. حققه و قدم لع: البير نصري نادر. الطبعة الأولى، دار البطعة للطباعة والنشر ببيروت، سنة ١٩٨٠م.
- إسلام بلا مذاهب: د. مصطفى الشكعة. الطبعة الرابعة عشرة، الدار المصرية اللبنانية، سنة ١٤٢٠هـ - ٢٠٠٠م.
- الإسلام عقيدة و شريعة: الإمام محمود شلتوت، المتوفى سنة ١٣٨٣هـ - ١٩٦٣م. الطبعة السادسة عشرة، دار الشروق ببيروت، القاهرة، سنة ١٤١٢هـ - ١٩٩٢م.
- الإسلام يتحدى: وحيد الدين خان. الطبعة الرابعة سنة ١٩٧٣م.
- الأسماء الحسنى: محمد حسنين مخلوف، كتب الخاتمة في سنة ١٣٩٥هـ - ١٩٧٥م. دار المعارف بمصر.
- الإسماعيلية تأريخ و عقائد: إحسان إلهي ظهير. الطبعة الأولى، الناشر: إدارة ترجمان السنة بلاهور باكستان، طباعة دار عالم الكتب بالرياض، سنة ١٤٠٦هـ - ١٩٨٦م.
- الأسنى في شرح أسماء الله الحسنى و صفاته العلى: أبو عبدالله شمس الدين محمد بن أحمد بن أبي بكر بن فرج الأنصاري الحزرجي القرطبي، المتوفى سنة ٦٧١هـ - ١٢٧٣م. تحقيق: د. صالح عطية الحطمانى. الطبعة الأولى، جمعية الدعوة الإسلامية العالمية، الجماهيرية العربية الليبية، سنة ١٣٦٩ من وفات الرسول (صلى الله عليه وسلم) - ٢٠٠١م.
- أصل الشيعة وأصولها: محمد الحسين آل كاشف الغطاء، المتوفى سنة ١٣٧٣هـ - ١٩٥٤م. قدم له: مرتضى العسكري. منشورات مؤسسة الأعلمي للمطبوعات ببيروت.
- أصول الدعوة: د. عبدالكريم زيدان. الطبعة الأولى، بغداد، سنة ١٩٦٨م.
- أصول الدين: جمال الدين أحمد بن محمد بن محمود الحنفي الغزنوي، المتوفى سنة ٥٩٣هـ - ١١٩٧م. تحقيق و تعليق: د. عمر وفيق الداعوق. الطبعة الأولى، دار البشائر الإسلامية، سنة ١٤١٩هـ - ١٩٩٨م.
- أصول الدين: أبو منصور عبد القاهر بن طاهر بن محمد البغدادي الإسفراييني التميمي، المتوفى سنة ٤٢٩هـ - ١٠٣٧م. الناشر: مكتبة المثنى ببغداد و مؤسسة الخانجوب بمصر، وهي مصورة على الطبعة الأولى المطبوعة بمطبعة الدولة بإستانبول سنة ١٩٢٨م.

- أصول الدين الإسلامى: د. قحطان عبدالرحمن الدورى و د. رشدي عليان، المتوفى سنة ١٤٠٩هـ - ١٩٨٩م. طبعة دار الفكر الثانية في عمان، الأردن، سنة ١٤٢٢هـ - ٢٠٢٠م، وهي الطبعة السادسة للكتاب.
- أصول الدين الإسلامى: محمد علي ناصر. منشورات المكتبة العصرية، صيدا، بيروت.
- الأصول العامة للفقهاء المقارن: محمد تقي الحكيم. الطبعة الأولى، دار الأندلس للطباعة والنشر، بيروت، سنة ١٩٦٣م.
- أصول الفقه: د. عبدالكريم زيدان. انظر: الوجيز في أصول الفقه.
- أصول الفقه: محمد أبو النور زهير المالكي الأزهرى، المتوفى سنة ١٤٠٧هـ - ١٩٨٧م. الطبعة الأولى، المكتبة الأزهرية للتراث بالقاهرة، دار السعادة للطباعة بالقاهرة، سنة ١٩٩٦ - ٢٠٠٤م.
- إظهار الحق: رحمة الله بن خليل الرحمن الهندي. تحقيق: عمر الدسوقي. مطبعة الرسالة، القاهرة، سنة ١٩٦٤م.
- إعتقادات فلاح المسلمين والمشرى: أبو عبد الله محمد بن عمر بن الحسين الخطيب التيمي البكري القرشي الشافعي، فخر الدين الرازي، المتوفى سنة ٦٠٦هـ - ١٢١٠م. ومعه كتاب: المرشد الأمين إلى إعتقادات فرق المسلمين والمشرى: طه عبد الرؤوف بسعد و مصطفى الهوارى. مكتبة الكليات الأزهرية، شركة الطباعة الفنية المتحدة بالقاهرة، سنة ١٣٩٨هـ - ١٩٨٧م.
- إعجاز القرآن والبلاغة النبوية: مصطفى صادق الرافعي، سنة ١٣٥٦هـ - ١٩٣٧م. الطبعة السادسة، سنة ١٩٥٦م، مصر.
- الأعلام - قاموس تراجم لأشهر الرجال والنساء من العرب والمستعربين والمستشرقين: خير الدين بن محمود بن محمد الزركلى الدمشقي، المتوفى بالقاهرة سنة ١٣٩٦هـ - ١٩٧٦م. الطبعة الرابعة، دار العلم للملايين، سنة ١٩٧٩م.
- أعلام النبوة: أبو الحسن علي بن محمد الماوردي، المتوفى سنة ٤٥٠هـ - مصر، سنة ١٩٧١م.
- الأعمال الكاملة للإمام محمد عبده، المتوفى سنة ١٣٢٣هـ - ١٩٠٥م. جمعها و حققها: محمد عمارة. الطبعة الأولى، المؤسسة العربية للدراسات والنشر ببيروت، سنة ١٩٧٢هـ - ١٩٧٤م.

- الإقتصاد في الإعتقاد: الإمام أبو حامد محمد بن محمد بن محمد بن أحمد الغزالي الطوسي الشافعي، المتوفى سنة ٥٠٥هـ - ١١١١م. وضع حواشيه: عبدالله محمد الخليلي. الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية ببيروت، سنة ١٤٢٤هـ - ٢٠٠٤م.
- إكمال إكمال المعلم (وهو شرح صحيح مسلم): أبو عبد الله محمد بن خليفة الوشتاني الأبي المالكي، المتوفى سنة ٨٢٧هـ - ١٤٢٤م. جمع فيه شروح صحيح مسلم الأربعة: للمازري وغياض والقرطبي والنووي مع زيادات.
- و معه: مكمل إكمال إكمال: لأبي عبد الله محمد بن محمد بن يوسف السنوسي الحسن، المتوفى سنة ٨٩٥هـ.
- و المعلم بفوائد مسلم: لأبي عبد الله بن محمد بن علي بن عمر المازري التميمي، المتوفى سنة ٥٣٦هـ - ١١٤١م. والمعلم هو أول شرح لصحيح مسلم بن الحجاج القشيري النيسابوري، المتوفى سنة ٢٦١هـ - ٨٧٥م.
- و إكمال المعلم في شرح مسلم: للقاضي أبي الفضل عياض بن موسى بن عياض اليحصبي السبتي، المتوفى سنة ٥٤٤هـ - ١١٤٩م. الطبعة الأولى، الناشر: دار الكتب العلمية، بيروت، سنة ١٤١٥هـ - ١٩٩٤م.
- إجماع العوام عن علم الكلام: الإمام أبو حامد محمد بن محمد بن محمد بن أحمد الغزالي الطوسي الشافعي، المتوفى سنة ٥٠٥هـ - ١١١١م. مكتبة الحقيقة بإستانبول، تركيا، سنة ١٤١٠هـ - ١٩٩٠م، وهي طبعة مصورة على المطبوعة بمطبعة (محب) في سوق (باب العالي)، سنة ١٢٨٧هـ.
- أم البراهين: حاشية الدسوقي على شرح أم البراهين.
- الأموال: الحافظ أبو عبيد القاسم بن سلام، المتوفى سنة ٢٢٤هـ - ٨٣٨م. تحقيق وتعليق: محمد خليل هراس. الناشر: مكتبة الكليات الأزهرية، دار الشروق للطباعة، بالقاهرة، سنة ١٩٦٩م.
- أمية الرسول محمد (صلى الله عليه وسلم): د. قحطان عبد الرحمن الدوري. الطبعة الأولى، مؤسسة الرسالة ببيروت، ودار البشير بعمان، الأردن، سنة ١٤١٧هـ - ١٩٩٦م.
- الانتصار والرد على ابن الراوندي الملحد ما قصد به من الكذب على المسلمين والطعن عليهم: أبو الحسين عبد الرحيم بن محمد بن عثمان الخياط المعتزلي، المتوفى بعد سنة ٣٠٠هـ



بقليل. مع مقدمة و تحقيق وتعليقات: د. نيرج الأستاذ بجامعة أوسالمة من مملكة السويد.

الطبعة الثانية بيروت، مكتبة الدار العربية للكتاب بالقاهرة، سنة ١٤١٣هـ - ١٩٩٣م.

- إنجيل برنابا: ترجمة: د. خليل سعادة. القاهرة، سنة ١٩٠٨م.
- الأنساب: أبو سعد عبدالكريم بن محمد بن منصور التميمي السمعاني المروزي الشافعي، المتوفى سنة ٥٦٢هـ - ١١٦٦م. حقق ج ١ - ٦ عبد الرحمن بن يحيى المعلمي اليماني، المتوفى سنة ١٣٨٦هـ - ١٩٦٦م. و ج ٧ - ٨ محمد عوامة. و ج ٩ محمد عوامة ورياض مراد. و ج ١٠ عبدالفتاح محمد الحلو. و ج ١١ رياض مراد و مطيع الحافظ. و ج ١٢ أكرم البوشي. الناشر: محمد أمين دمج، بيروت، لبنان.

ج ١-٦ الطبعة الثانية سنة ١٤٠٠هـ - ١٩٨٠م. ج ٧ الطبعة الأولى سنة ١٣٩٦هـ - ١٩٧٦م. ج ٨ بلا تاريخ ولا طبعة، والجزءان ٧-٨ في مطبعة محمد هاشم الكتيبي بدمشق. ج ٩ الطبعة الثانية ١٤٠١هـ - ١٩٨١م. ج ١٠ الطبعة الأولى سنة ١٤٠١هـ - ١٩٨١م. ج ١١ الطبعة الأولى سنة ١٤٠٥هـ - ١٩٨٤م. ج ١٢ الطبعة الأولى سنة ١٤٠٤هـ - ١٩٨٤م.

- الإنسان ذلك المجهول: ألكسيس كاريل. تعريب: شفيق أسعد فريد. بيروت، لبنان.
- الإنصاف فيما يجب إعتقاده ولا يجوز الجهل به: القاضي أبو بكر محمد بن طيب بن محمد الباقلاني البصري، المتوفى سنة ٤٠٣هـ - ١٠١٣م. تحقيق: محمد زاهد بن الحسن الكوثري، المتوفى سنة ١٣٧١هـ - ١٩٥٢م. أشرف على مراجعة أصله و تصحيحه: عبد الوهاب عبد اللطيف. الطبعة الرابعة، الناشر: مكتبة الخانجي بالقاهرة، الشركة الدولية للطباعة بالقاهرة، سنة ١٤٢١هـ - ٢٠٠١م.

- الإيمان: أبو عبيد القاسم بن سلام. أنظر: كتاب الإيمان.
- الإيمان: أبو يعلى محمد بن الحسين بن محمد بن خلف بن أحمد بن الفراء البغدادي، المتوفى سنة ٤٦٨هـ. تحقيق و تعليق: سعود بن عبدالعزيز الخلف. الطبعة الأولى، دار العاصمة بالرياض، سنة ١٤١٠هـ.

- الإيمان: أركانه، حقيقته، نواقضه: د. محمد نعيم ياسين. الطبعة الخامسة، الناشر: دار الفرقان، عمان، الأردن، مطابع جمعية عمال المطابع التعاونية، عمان، سنة ١٤١٠هـ - ١٩٨٩م.
- الإيمان والحياة: د. يوسف القرضاوي. الطبعة الثالثة عرشة، مكتبة وهبة بالقاهرة، دار التوفيق النموذجية للطباعة، سنة ١٤٢٣هـ - ٢٠٠٢م.
- الباب الحادي عشر: العلامة الحلي. انظر: مفتاح الباب.

- الباعث الحثيث: أحمد محمد شاكر. انظر: إختصار علوم الحديث.
- البحر الزخار الجامع لمذاهب علماء الأمصار: الإمام المهدي لدين الله أحمد بن يحيى بن المرتضى، المتوفى سنة ٨٤٠هـ - ١٤٣٧م. و بهامشه: جواهر الأخبار والآثار المستخرجة من لجة البحر الزخار: لمحمد بن يحيى بهران الصعدي، المتوفى سنة ٩٥٧هـ - ١٥٥٠م. و معه: تعليقات من مراجع مختلفة: لمصححه القاضي عبد الله بن عبد الكريم الجرافي اليميني الصنعاني. أشرف على الطبعة الأولى : عبدالله بن محمد الصديق و عبد الحفيظ سعد عطية. مؤسسة الرسالة بيروت، طبعة مصورة سنة ١٩٧٥م على الطبعة الأولى التي طبعت في القاهرة سنة ١٩٤٧-١٩٤٩م. و قد ضمت طبعة مؤسسة الرسالة مقدمة كتاب البحر الزخار، و جعلته الجزء الأول، في علم الكلام و أصول الفقه و تأريخ الرسول (صلى الله عليه وسلم) والعشرة المشهورين من أصحابه، وتعداد الأئمة الزيدية.... إلخ، حققه: السيد يحيى عبد الكريم الفضيل، وهو الذي قام بمراجعة الأغلاط التي وقعت في الطبعة الأولى.
- بحر العلوم (تفسير السمرقندي): أبو الليث نصر بن محمد بن أحمد بن إبراهيم السمرقندي، المتوفى سنة ٣٧٥هـ. تحقيق: علي محمد معوض وعادل أحمد عبد الموجود و د. زكريا عبد المجيد النوني. الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية بيروت، سنة ١٤١٣هـ - ١٩٩٣م.
- البحر المحيط: أثير الدين أبو عبد الله محمد بن يوسف بن علي بن يوسف بن حيان النفزي الأندلسي، الشهير بابن حبان و بأبي حبان، المتوفى سنة ٧٤٥هـ - ١٣٤٤م. و بهامشه:
  - ١- النهر الماد من البحر: لابن حبان أيضا.
  - ٢- الدر اللقيط من البحر المحيط: لتلميذ ابن حبان الإمام تاج الدين أبي محمد أحمد بن عبد القادر بن أحمد بن مكتوم القيسي الحنفي النحوي، المتوفى سنة ٧٤٩هـ - ١٣٤٨م.
- الناشر: مكتبة و مطابع النصر الحديثة، الرياض، مطابع أفست كونر وغوافر بيروت، وهي طبعة مصورة على المطبوعة بمطبعة السعادة التي تم طبعها أوائل سنة ١٣٢٩هـ. والطبعة التي حققها: عادل أحمد عبد الموجود و علي محمد معوض و د. زكريا عبد المجيد النوتي و د. أحمد النجولي الجمل. الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية بيروت، سنة ١٤١٣هـ - ١٩٩٣م.
- البدء والتأريخ: مطهر بن طاهر المقدسي، المتوفى بعد سنة ٣٥٥هـ - بعد سنة ٩٦٦م. المنسوب تأليفه لأبي زيد أحمد بن سهل البلخي، المتوفى سنة ٣٢٢هـ. إعتنى بنشره وترجمته إلى الفرنسية: كلمان هوار. الطبعة التي صورتها بالأوفست مكتبة المثنى ببغداد، على

- المطبوعة بمدينة شالون سنة ١٨٩٩-١٩١٩م. و للكتاب فهارس صنعها الأستاذ عبد الله الجبوري. الطبعة الأولى، مطبعة المعارف ببغداد، سنة ١٣٨٥هـ - ١٩٦٥م.
- البداية والنهاية: عماد الدين أبو الفداء إسماعيل بن عمر بن كثير القرشي الدمشقي الشافعي، المتوفى سنة ٧٧٤هـ - ١٣٧٣م. الناشر: مكتبة المعارف ببيروت و مكتبة النصر بالرياض، سنة ١٩٦٦م، وهي طبعة مصورة على الطبعة الأولى المطبوعة بمصر.
  - بذل المجهود في حل أبي داود: خليل أحمد السهاريفوري، المتوفى سنة ١٣٤٦هـ. مع تعليق: الشيخ محمد زكريا بن يحيى الكاندهلوي. الطبعة الأولى دار الريان للتراث بالقاهرة، مطابع الأهرام التجارية بالقاهرة، سنة ١٤٠٨هـ - ١٩٨٨م.
  - البرهان في علوم القرآن: بدر الدين محمد بن عبد الله بن بهادر الزركشي الشافعي، المتوفى سنة ٧٩٤هـ - ١٣٩٢م. تحقيق: محمد أبو الفضل إبراهيم. الطبعة الثانية، مطبعة عيسى الابابي الحلبي بمصر، سنة ١٩٧٢م.
  - البعد الحضاري للعقيدة الإسلامية: الدكتور فرحات الجعيري. مطبعة الألوان الحديثة بسلطنة عمان، سنة ١٩٨٩م.
  - بهجة الأنوار شرح أنوار العقول في التوحيد: نور الدين أبو محمد عبد الله بن حميد أو (حميد كصديق) ابن سلوم السالمي، المتوفى سنة ١٣٣٢هـ - ١٩١٤م. وأنوار العقول: منظومة السالمي أيضا. الطبعة الثالثة، مطابع النهضة بسلطنة عمان، سنة ١٤١٤هـ - ١٩٩٤.
  - بيان إعجاز القرآن: الخطابي. انظر: ثلاث رسائل في إعجاز القرآن.
  - بيان مذهب الباطنية ويطلائه، (وهو منقول من كتاب قواعد عقائد آل محمد): محمد بن الحسن الديلمي. أئمة سنة ٧٠٧هـ. عني بتصحيحه: ر. شتروتمان. إستانبول، مطبعة الدولة سنة ١٩٣٨م. وهو من النشريات الإسلامية لجمعية المستشرقين الألمانية.
  - البيان والتبيين: أبو عثمان عمرو بن بحر بن محبوب الجاحظ، المتوفى ٢٥٥هـ - ٨٦٩م. تحقيق: عبد السلام محمد هارون، المتوفى سنة ١٤٠٨هـ - ١٩٨٨م. الطبعة الخامسة، مكتبة الخانجي بمصر، مطبعة المدني بالقاهرة سنة ١٤٠٥هـ - ١٩٨٥م.
  - تأنيب الخطيب على ما ساقه في ترجمة أبي حنيفة من الأكاذيب: محمد زاهد بن الحسن بن علي الكوثري، المتوفى سنة ١٣٧١هـ - ١٩٥٢م. و يليه: الترحيب بنقد التأنيب، للكوثري أيضا. مع تعليقات الأستاذ أحمد خيرى. الطبعة الخامسة، سنة ١٤١٠هـ - ١٩٩٠م.

- تأويلات أهل السنة. و يسمى (تأويلات القرآن)، وهو تفسير الماتريدي. (الجزء الأول): أبو منصور محمد بن محمد بن محمود الماتريدي السمرقندي الحنفي، المتوفى سنة ٣٣٣هـ - ٩٤٤م. تحقيق: د. إبراهيم عوضين والسيد عوضين. الجمهورية العربية المتحدة، المجلس الأعلى للمنشورات الإسلامية، لجنة القرآن والسنة. يشرف على إصدارها: محمد توفيق عويضة. القاهرة، مطابع الأهرام التجارية، سنة ١٣٩١هـ - ١٩٧١م.
- تاج التاجم في طبقات الحنفية: أبو الفداء زين الدين قاسم بن قطلوبغا السوداني، المتوفى سنة ٨٧٩هـ - ١٤٧٤م. تحقيق: محمد خير رمضان يوسف. الطبعة الأولى، دار القلم بدمشق، سنة ١٤١٣هـ - ١٩٩٢م.
- تاج العروس من جواهر القموس: السيد أبو الفيض محمد مرتضى بن محمد بن محمد الحسيني الزبيدي الحنفي، المتوفى سنة ١٢٠٥هـ - ١٧٩٠م. و المراد بالقاموس هو القاموس المحيط للفيروزآبادي، الذي سورد لاحقاً. إصدار وزارة الإعلام بالكويت، مطبعة حكومة الكويت، ج ١ سنة ١٩٦٥م - ج ١٩ سنة ١٩٨٠م. والطبعة التي صورتها دار مكتبة الحياة ببيروت على الطبعة الأولى التي طبعت سنة ١٣٠٦هـ بالمطبعة الخيرية بمصر.
- تأريخ الأدب العربي: كارول بروكمال، المتوفى سنة ١٣٧٥هـ - ١٩٥٦م. الطبعة الأوربية المطبوعة بألمانية في ليدن - بريل: الأصل: ج ١ طبع سنة ١٩٤٣م، و ج ٢ طبع سنة ١٩٤٩م. والذيل: ج ١ طبع سنة ١٩٤٧م، ج ٢ طبع سنة ١٩٣٨م، و ج ٣ سنة ١٩٤٢م. والطبعة العربية ج ١ - ٣ بترجمة الدكتور عبد الحليم النجار، المتوفى سنة ١٣٨٣هـ - ١٩٦٤م. و ج ٤ بترجمة الدكتور يعقوب بكر والدكتور رمضان عبد التواب. و ج ٥ بترجمة الدكتور رمضان عبد التواب، و مراجعة الدكتور يعقوب بكر. و ج ٦ بترجمة الدكتور يعقوب بكر، و مراجعة الدكتور رمضان عبد التواب. دار المعارف بمصر، طبعات مختلفة.
- تأريخ بغداد أو مدينة السلام: الحافظ أبو بكر أحمد بن علي بن ثابت الخطيب البغدادي، المتوفى سنة ٤٦٣هـ - ١٠٧١م. الناشر: دار الكتاب العربي ببيروت، وهي الطبعة المصورة على الطبعة الأولى التي طبعت بمطبعة السعادة بمصر، سنة ١٣٤٩هـ.
- تأريخ الفرق الإسلامية و نشأة علم الكلام عند المسلمين: علي مصطفى الغرابي. الطبعة الثانية، مكتبة الأنجلو المصرية، سنة ١٩٨٥م.
- تأريخ المذاهب الإسلامية في السياسة والعقائد و تأريخ المذاهب الفقهية: تاليف الشيخ محمد أحمد أبو زهرة، المتوفى سنة ١٣٩٤هـ - ١٩٧٤م. دار الفكر لعربي بالقاهرة.

- تبصرة الأدلة في أصول الدين على طريقة الإمام أبي منصور الماتريدي: أبو المعين ميمون بن محمد النسفي، المتوفى سنة ٥٠٨هـ - ١١٤م. تحقيق: كلود سلامة. من منشورات المعهد العلمي الفرنسي للدارسات العربية بدمشق، طبع الجزء الأول سنة ١٩٩٠م، والثاني سنة ١٩٩٣م.
- التبصير في الدين و تمييز الفرقة الناجية عن الفرق الهالكين: أبو المظفر عماد الدين شاهفور (شهفهور) بن طاهر بن محمد الإسفراييني الشافعي، المتوفى سنة ٤٧١هـ - ١٠٧٨م. تعليق: محمد زاهد بن الحسن بن علي الكوثري، المتوفى سنة ١٣٧١هـ - ١٩٥٢م. الطبعة الأولى، المكتبة الأزهرية للتراث بالقاهرة، سنة ١٤١٩هـ - ١٩٩٩م.
- تبين كذب المفتري فيما نسب إلى الإمام أبي الحسن الأشعري: أبو القاسم علي بن الحسن بن هبة الله بن عساكر الدمشقي، المتوفى سنة ٥٧١هـ - ١١٧٦م. الناشر: دار الكتاب العربي، بيروت، سنة ١٩٧٩م، وهي طبعة مصورة على الطبعة التي عني بنشرها القدسي في القاهرة.
- تبين المعاني في شرح ديوان ابن هاني، الأندلسي: شرح الدكتور زاهد علي. مطبعة المعارف ومكتبتها بمصر، سنة ١٣٥٢هـ.
- تجريد الإعتقاد: نصير الدين الطوسي أبو عبدالله محمد بن محمد بن الحسن، المتوفى ٦٧٢هـ - ١٢٧٤م. و شرحه: كشف المراد في شرح تجريد الإعتقاد، لجمال الدين أبي منصور الحسن بن يوسف بن علي بن المطهر، المشهور بالعلامة الحلبي، المتوفى سنة ٧٢٦هـ - ١٣٢٥م. مع حواش و تعليقات لآية الله السيد إبراهيم ابن ساجدين بن باقر الموسوي الزنجاني. الطبعة الثانية، الناشر: إنتشارات شكوري، قم، مطبعة مهر، قم، إيران، سنة ١٤١٣هـ.
- التحدي في آيات الإعجاز: د. قحطان عبدالرحمن الدوري. الطبعة الأولى، دار البشير بعمان، الأردن، سنة ١٤١٧هـ - ١٩٩٧م.
- التحرير: إكمال بن الهمام. انظر: التقرير و التحرير.
- التحرير والتنوير (التفسير): الشيخ محمد الطاهر بن عاشور المتوفى سنة ١٣٩٣هـ - ١٩٧٣م. الدار التونسية للنشر، والدار الجماهيرية للنشر.
- تحفة الأحوذى شرح جامع الترمذي، ومعه: مقدمة تحفة الأحوذى: أبو العلي محمد عبدالرحمن ابن الحافظ عبد الرحيم المباركفوري، المتوفى سنة ١٣٥٣هـ - ١٩٣٥م. الناشر: دار الكتاب العربي ببيروت، وهي طبعة مصورة على الطبعة الهندية الحجرية.

- تحفة الأعيان بسيرة أهل عمان: نور الدين أبو محمد عبد الله بن حميد أو (حميد كصديق) بن سلوم السالمي، المتوفى سنة ١٣٣٢هـ - ١٩١٤م. الناشر: زاهر و زهير ابنا حفيد المؤلف سعود بن حمد، المطابع الذهبية في سلطنة عمان.
- التذكرة في أحوال الموتى وأمور الآخرة: أبو عبد الله شمس الدين محمد بن أحمد بن أبي بكر بن فرح الأنصاري الخزرجي القرطبي، المتوفى سنة ٦٧١هـ - ١٢٧٣م. مطابع مذكور وأولاده، القاهرة.
- التشريع الجنائي الإسلامي مقارنا بالقانون الوضعي: عبد القادر عودة، المتوفى سنة ١٣٧٤هـ - ١٩٥٤م. الناشر: مكتبة دار العروة بالقاهرة، مطبعة المدني. الجزء الأول: القسم العام، الطبعة الثالثة، ١٩٦٣م. الجزء الثاني: القسم الخاص، الطبعة الثانية، سنة ١٩٦٤م.
- تشنيف المسامع بجمع الجوامع: بدر الدين محمد بن عبد الله بن بهادر الزركشي الشافعي، المتوفى سنة ٧٩٤هـ - ١٣٩٢م. و جمع الجوامع، لتاج الدين أبي نصر عبد الوهاب بن علي بن عبد الكافي بن علي بن السبكي، المتوفى سنة ٧٧١هـ - ١٣٧٠م. حققه: أبو عمرو اللحسيني بن عمر بن عبد الرحيم. الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية ببيروت، سنة ١٤٢٠هـ - ٢٠٠٠م.
- التصوير الفني في القرآن: سيد قطب المتوفى سنة ١٩٦٧م. دار المعارف بمصر، سنة ١٩٥٦م.
- تطور دراسات إعجاز القرآن وأثرها في البلاغة العربية: الدكتور عمر ملا حويش. مطبعة الأمة، بغداد، سنة ١٩٧٢م.
- التعريفات: السيد الشريف علي بن محمد بن علي المجراني، المتوفى سنة ٨١٦هـ - ١٤١٣م. مطبعة الحلبي بمصر، سنة ١٣٥٧هـ.
- تعليل الأحكام: محمد مصطفى شليبي. الطبعة الثانية، دار النهضة العربية ببيروت، سنة ١٤٠١هـ - ١٩٨١م.
- تفسير البيضاوي (أنوار التنزيل وأسرار التأويل): القاضي ناصر الدين أبو سعيد عبد الله بن عمر بن محمد البيضاوي الشيرازي الشافعي، المتوفى سنة ٦٨٥هـ - ١٢٨٦م. الطبعة الثانية، المطبعة البهية المصرية، سنة ١٩٢٥م.
- تفسير الرازي، المسمى ب(التفسير الكبير) أو (مفاتيح الغيب): أبو عبد الله محمد بن عمر بن الحسين الخطيب التيمي البكري القرشي الشافعي، فخر الدين الرازي، المتوفى سنة ٦٠٦هـ -

١٢١٠م. الطبعة الثانية، الناشر: دار الكتب العلمية بطهران، وهي مصورة على المطبوعة بالمطبعة البهية المصرية، بلا تأريخ. وطبعة دار الفكر ببيروت.

- تفسير السمرقندي: انظر: بحر العلوم.
- تفسير ابن عطية: انظر: المحرر الوجيز في تفسير الكتاب العزيز.
- التفسير العلمي للآيات الكونية في القرآن: حنفي أحمد. دار المعارف بمصر.
- تفسير القرطبي (الجامع لأحكام القرآن): أبو عبد الله شمس الدين محمد بن أحمد بن أبي بكر بن فرح الأنصاري الحزرجي القرطبي، المتوفى سنة ٦٧١هـ - ١٢٧٣م. دار الشعب بالقاهرة، وهي طبعة مصورة على طبعة دار الكتب المصرية.
- التفسير الكبير: الفخر الرازي. انظر: تفسير الرازي.
- تفسير ابن كثير (تفسير القرآن العظيم): عماد الدين أبو الفداء إسماعيل بن عمر بن كثير القرشي الدمشقي الشافعي، المتوفى سنة ٧٧٤هـ - ١٣٧٣م. دار إحياء الكتب العربية، عيسى البابي الحلبي وشركاه بمصر.
- تفسير الكشاف: الزمخشري. انظر: الكشاف عن الحقائق التنزيل.
- تفسير المنار (تفسير القرآن الحكيم): السيد محمد رشيد رضا، المتوفى سنة ١٣٥٣هـ - ١٩٣٥م. وفيه صفوة ما قاله الأستاذ الإمام الشيخ محمد عبدة، المتوفى سنة ١٣٢٣هـ - ١٩٠٥م. دار الفكر ببيروت، مصورة عن الطبعة الأولى المطبوعة بمطبعة المنار، سنة ١٣٤٢هـ.
- تفسير النسفي (مدارك التنزيل وحقائق التأويل): أبو البركات عبد الله بن أحمد بن محمود النسفي، المتوفى سنة ٧١٠هـ. حققه: يوسف علي بدوي. وراجعته: محيي الدين ديب مستو. الطبعة الأولى، دار الكلم الطيب ببيروت، سنة ١٤١٩هـ - ١٩٩٨م.
- تفصيل وسائل الشيعة إلى تحصيل مسائل الشريعة: الشيخ محمد بن الحسن الحر العاملي، المتوفى سنة ١١٠٤هـ - ١٦٩٢م. مؤسسة آل البيت لإحياء التراث، قم، إيران. الطبعة الأولى، سنة ١٤١٢هـ.
- التفكير الفلسفي في الإسلام: الدكتور عبد الحليم محمود، شيخ الأزهر، المتوفى سنة ١٣٩٨هـ - ١٩٧٨م. دار الكتاب اللبناني ببيروت، ومكتبة المدرسة ببيروت، ١٤٠٤هـ - ١٩٨٢م.
- تقريب التهذيب: شهاب الدين أبو الفضل أحمد بن علي بن محمد الكناني، المعروف بابن حجر العسقلاني، المتوفى سنة ٨٥٢هـ - ١٤٤٩م. تحقيق: محمد عوامة. الطبعة الرابعة، دار الرشيد، سوريا، حلب، طباعة: دار القلم، دمشق ببيروت، سنة ١٤١٨هـ - ١٩٩٧م.

- التقرير والتحرير في شرح كتاب التحرير: ابن أمير الحاج محمد بن محمد بن محمد بن الحسن بن سليمان الحلبي الحنفي، المتوفى سنة ٨٧٩هـ.
- والتحرير الجامع بين اصطلاحى الحنفية والشافعية: للكمال بن همام (محمد بن عبد الواحد السيواسي القاهري، المتوفى سنة ٨٦١هـ - ١٤٥٧م). وبهامشه: نهاية السؤل في شرح منهاج الوصول إلى علم الأصول: لجمال الدين عبد الحلیم بن الحسن الأسنوي القرشي الشافعي، المتوفى سنة ٧٧٢هـ - ١٣٧٠م.
- ومنهاج الوصول، للقاضي ناصر الدين أبي سعيد عبدالله بن عمر بن محمد البيضاوي الشيرازي الشافعي، المتوفى سنة ٦٨٥هـ - ١٢٨٦م. الطبعة الثانية، دار الكتب العلمية ببيروت، سنة ١٤٠٣هـ - ١٩٨٣م. وهي مصورة على الطبعة الأولى المطبوعة بالمطبعة الكبرى الأميرية ببولاق القاهرة، سنة ١٣١٦-١٣١٨هـ.
- تلبیس إبليس، أو (نقد العلم والعلماء): جمال الدين أبو الفرج عبد الرحمن بن علي بن محمد بن الجوزي البغدادی، المتوفى سنة ٥٩٧هـ - ١٢٠١م. وصححه ونشره: محمد منير الدمشقي. الطبعة الثانية، المطبعة المنيرية بالقاهرة.
- تلخيص المصل: نصر الدين الطوسي. انظر: محصل أفكار المقدمين.
- التلويح على التوضيح. انظر: شرح التلويح على التوضيح.
- تمهيد الأوائل وتلخيص الدلائل: القاضي أبو بكر محمد بن الطيب بن محمد الباقلاني البصري، المتوفى سنة ٤٠٣هـ - ١٠١٣م. تحقيق: عماد الدين حيدر. الطبعة الثالثة، مؤسسة الكتب الثقافية ببيروت، سنة ١٤١٤هـ - ١٩٩٣م.
- التمهيد لقواعد التوحيد: أبو الثناء محمود بن زيد الحنفي الماتريدي اللامشي المتوفى أوائل القرن السادس الهجري. تحقيق: عبد المجيد تركي. الطبعة الأولى، دار الغرب الإسلامي ببيروت، سنة ١٩٩٥م.
- التنبيه وارد على أهل الأهواء والبدع: أبو الحسين محمد بن أحمد عبدالرحمن الملطبي الشافعي، المتوفى سنة ٣٧٧هـ. قدم له وعلق عليه: محمد زاهد بن الحسن الكوثري، المتوفى سنة ١٣٧١هـ - ١٩٥٢م. الماشر: الكتبة الأزهرية للتراث بالقاهرة، دار السعادة للطباعة بالقاهرة، سنة ١٤١٨هـ - ١٩٩٧م.
- تنوير الحوالك شرح موطأ الإمام مالك: جلال الدين عبد الرحمن بن أبي بكر السيوطي، المتوفى سنة ٩١١هـ - ١٥٠٥م. و يليه: إسعاف المبطأ برجال الموطأ، للسيوطي أيضا. والموطأ،



للإمام مالك بن أنس الأصبحي، المتوفى سنة ١٧٩هـ - ٧٩٥م. المكتبة التجارية الكبرى بمصر.

• تهذيب الأسماء واللغات: أبو زكريا محيي الدين يحيى بن شرف بن مري النووي الشافعي، المتوفى سنة ٦٧٦هـ - ١٢٧٧م. الناشر: دار الكتب العلمية ببيروت، وهي طبعة مصورة على الطبعة المنيرية المصرية.

• تهذيب التهذيب: شهاب الدين أبو الفضل أحمد بن علي بن محمد الكناني، المعروف بإبن حجر العسقلاني، المتوفى سنة ٨٥٢هـ - ١٤٤٩م. الناشر: دار صادر ببيروت، سنة ١٩٦٨م، وهي مصورة على الطبعة الأولى المطبوعة بمطبعة دائرة المعارف بمحيدر آباد الدكن سنة ١٣٢٥هـ.

• تهذيب سيرة ابن هشام: عبد السلام محمد هارون، المتوفى سنة ١٤٠٨هـ - ١٩٨٨م. و سيرة ابن هشام هي: السيرة النبوية، لأبي محمد عبد الملك بن هشام بن أيوب الحميري المعافري البصري، المتوفى سنة ٢١٣هـ - ٨٢٨م. ابن هشام جمع السيرة النبوية وهذبها و لغصها من المغازي والسير لابن إسحاق (أبي بكر محمد بن إسحاق بن يسار، المتوفى سنة ١٥١هـ - ٧٦٨م)، فاشتهرت بسيرة ابن هشام. القاهرة.

• تهذيب الكمال في أسماء الرجال: الحافظ جمال الدين أبو الحجاج يوسف بن الزكي عبد الرحمن بن يوسف المزي، المتوفى سنة ٧٤٢هـ - ١٣٤١م. تحقيق وتعليق: الدكتور بشار عواد معروف. الطبعة الأولى، مؤسسة الرسالة ببيروت، سنة ١٤١٨هـ - ١٩٩٨م.

• التوحيد: أبو منصور محمد بن محمد بن محمود الماتريدي السمرقندي الحنفي، المتوفى سنة ٣٣٣هـ - ٩٤٤م. تحقيق: د. فتح الله خلف. الناشر: دار الجامعات المصرية - الإسكندرية، مصر.

• تيسير التفسير للقرآن الكريم: محمد بن يوسف أطفش، المتوفى سنة ١٣٣٢هـ - ١٩١٤م. سلطنة عمان، وزارة التراث القومي و الثقافية، عيسى البابي الحلبي وشركاه، دار إحياء الكتب العربية بمصر، سنة ١٤٠٧هـ - ١٩٨٧م.

• ثلاث رسائل في إعجاز القرآن: الرماني والخطابي والمجرجاني. وهي:  
١- النكت في إعجاز القرآن: أبو الحسن علي بن عيسى بن علي الرماني، المتوفى سنة ٣٨٤هـ -

٩٩٤م.

٢- بيان إعجاز القرآن: أبو سليمان حمد بن محمد بن إبراهيم البستي الخطابي، المتوفى سنة ٣٨٨هـ -

٩٩٨م.

٣- الرسالة الشافية في الإعجاز: أبو بكر عبد القاهر بن عبد الرحمن بن محمد المجرجاني الأشعري الشافعي، المتوفى سنة ٤٧١هـ - ١٠٧٨م. تحقيق: محمد خلف الله و د. محمد زغلول سلام. الطبعة الثانية، دار المعارف بمصر، سنة ١٩٦٨م.

• الجامع: أبو الحسن علي بن محمد بن علي البسيوي، وهو تلميذ ابن بركة عبد الله بن محمد الذي كان حياً سنة ٣٦١هـ. سلطنة عمان، وزارة التراث القومي والثقافة، مطابع دار جريدة عمان للصحافة والنشر، سنة ١٤٠٤هـ - ١٩٨٤م.

• الجامع الصحيح مسند الربيع بن حبيب. انظر: شرح الجامع الصحيح.  
• الجامع الصغير في أحاديث البشير النذير: جلال الدين عبد الرحمن بن أبي بكر السيوطي، المتوفى سنة ٩١١هـ - ١٥٠٥م. الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية ببيروت، سنة ١٤١٠هـ - ١٩٩٠م.

• جامع العلوم والحكم في شرح خمسين حديثاً من جوامع الكلم: ابن رجب زين الدين أبو الفرج عبد الرحمن بن أحمد بن عبد الرحمن السلامي البغدادي الدمشقي، المتوفى سنة ٧٩٥هـ - ١٣٩٣م. تحقيق: شعيب الأرنؤوط وإبراهيم باجس. الطبعة السابعة، مؤسسة الرسالة ببيروت، سنة ١٤٢١هـ - ٢٠٠٠م.

• الجامع لأحكام القرآن: القرطبي. انظر: تفسير القرطبي.  
• جدول السنين الهجرية بلياليها و شهورها بما يوافقها من السنين الملاحية بأيامها و شهورها: ف. ويستفدل. ترجمة: الدكتور عبد المنعم ماجد، وعبد المحسن رمضان. الطبعة الأولى، مكتبة الأنجلو المصرية، سنة ١٩٨٠م.

• جريمة الردة وعقوبة المترد في ضوء القرآن والسنة: الدكتور يوسف القرضاوي، الطبعة الأولى، مؤسسة الرسالة ببيروت، سنة ١٤٢٢هـ - ٢٠٠١م.

• جمع الجوامع: تاج الدين السبكي. انظر: حاشية البناني.  
• الجواب الصحيح لمن بدل دين المسيح: أبو العباس تقي الدين أحمد بن عبد الحليم بن عبد السلام بن تيمية الحراني، المتوفى سنة ٧٢٨هـ - ١٣٢٨م. القاهرة.

• الجواهر المضية في طبقات الحنفية: محيي الدين أبو محمد عبد القادر بن محمد بن محمد بن نصر الله بن سالم بن أبي الوفاء القرشي الحنفي، المتوفى سنة ٧٧٥هـ. تحقيق: د. عبد الفتاح محمد الحلو. الطبعة الثانية، مؤسسة الرسالة، هجر للطباعة والنشر والتوزيع والإعلان، سنة ١٤١٣هـ - ١٩٩٣م.

- جوهرة التوحيد. انظر: شرح جوهرة التوحيد. حادى الأرواح إلى بلاد الأفراح: شمس الدين أبو عبد الله محمد بن أبي بكر بن أيوب بن سعد الزرعي الدمشقي، المشهور بابن قيم الجوزية، المتوفى سنة ٧٥١هـ - ١٣٥٠م. الطبعة الرابعة، مطبعة محمد علي صبيح وأولاده بمصر، سنة ١٣٨١هـ - ١٩٦٢م.
- حاشية برهان الدين إبراهيم بن محمد بن أحمد الجيزاوي الشافعي الباجوري أو البيجوري، المتوفى سنة ١٢٧٦هـ - ١٥٨٥م. ومعه: تقرير المحقق الشيخ محمد الأنباري. مطبعة مصطفى البابي الحلبي وأولاده بمصر، سنة ١٣٤٧هـ.
- حاشية البناني عبد الرحمن بن جاد الله المغربي، المتوفى سنة ١١٩٨هـ - ١٧٨٤م. على شرح جلال الدين محمد بن أحمد بن محمد المحلي الشافعي، المتوفى سنة ٨٦٤هـ - ١٤٥٩م. على متن جمع الجوامع، للإمام تاج الدين أبي نصر عبد الوهاب بن علي بن عبد الكافي السبكي، المتوفى سنة ٧٧١هـ - ١٣٧٠م. و بهامش الحاشية: تقرير شيخ الإسلام عبد الرحمن الشربيني بن محمد بن أحمد الشافعي، شيخ الأزهر، المتوفى سنة ١٣٢٦هـ - ١٩٠٨م. الطبعة الثانية، مطبعة مصطفى البابي الحلبي وأولاده بمصر، سنة ١٩٣٧م.
- حاشية الترتيب: الحشي أبو عبد الله محمد بن عمر (عامر) بن أبي سة السديكشي المغربي الإباضي، المتوفى سنة ١٠٨٨هـ - ١٦٧٩م. و كتاب الترتيب هو مسند الإمام الربيع بن حبيب بن عمرو الأزدي الفراهيدي البصري، المتوفى بين سنتي ١٧٥ - ١٨٠هـ، الذي رتبته على أبواب الفقه أبو يعقوب يوسف بن إبراهيم بن ميادة السدراتي الوارجلاني الإباضي، المتوفى سنة ٥٧٠هـ. وزارة التراث القومي والثقافة في سلطنة عمان، الطبعة الشرقية ومكتبتها في مسقط-عمان، طبع جزء الأول سنة ١٤٠٢هـ - ١٩٨٢م، وطبع الجزء الثامن سنة ١٤٠٤هـ - ١٩٨٤م.
- حاشية حسن جبلي على المواقف. انظر: المواقف.
- حاشية الخيالي على شرح العقائد النسفية. انظر: شرح العقائد النسفية.
- حاشية الدسوقي محمد بن أحمد بن عرفة المالكي، المتوفى سنة ١٢٣٠هـ - ١٨١٥م على شرح أم البراهين. و أم البراهين (المسماة بالعقيدة الصغرى، أو السنوسية) وشرها، كلاهما لأبي عبد الله محمد بن يوسف بن عمر بن شعيب السنوسي الحسني المالكي المغربي التلمساني، المتوفى سنة ٨٩٥هـ. مطبعة دار إحياء الكتب العربية لأصحابها عيسى البابي وشركاه بالقاهرة.

- حاشية الدسوقي مصطفى محمد بن أحمد عرفة، على مغني اللبيب عن كتب الأعاريب، لابن هشام الأنصاري أبي محمد جمال الدين عبد الله بن يوسف بن أحمد بن عبد الله بن هشام الحنبلي، المتوفى سنة ٧٦١هـ - ١٣٦٠. المطبعة الحميدية بمصر، سنة ١٣٥٧هـ.
- حاشية الصاوي على الدردير. انظر: شرح الخريدة للدردير.
- حاشية الطوسي على المحصل. انظر: محصل أفكار المتقدمين والمتأخرين.
- حاشية عبد الحكيم على المواقف و شرحه. انظر: المواقف.
- حاشية العدوي على كفاية الطالب الرباني شرح أبي الحسن لرسالة ابن أبي زيد القيرواني. والعدوي هو علي بن أحمد الصعيدي المالكي، المتوفى سنة ١١٨٩هـ - ١٧٧٥م. و أبو الحسن هو علي بن محمد بن محمد بن خلف المنوفي المصري، المتوفى سنة ٩٣٩هـ - ١٥٣٢م، وشرح أبي الحسن للرسالة اسمه: (كفاية الطالب الرباني لرسالة ابن أبي زيد القيرواني). والرسالة، أبي محمد عبدالله بن أبي زيند عبد الحمن النفزي القيرواني المالكي، المتوفى سنة ٣٨٦هـ. مطبعة دار الإحياء الكتب العربية لأصحابها عيسى البابي الحلبي بمصر، بلا تأريخ. وطبعة شركة مكتبة و مطبعة مصطفى البابي الحلبي وأولاده بمصر سنة ١٣٥٧هـ - ١٩٣٨م.
- حاشية العطار أبي السعادات حسن بن محمد الشافعي الأزهري المغربي، المتوفى سنة ١٢٥٠هـ - ١٨٣٤م. على شرح جلال الدين محمد بن أحمد بن محمد المحلي الشافعي، المتوفى سنة ٨٦٤هـ - ١٤٥٩م. على متن جمع الجوامع، للإمام تاج الدين أبي نصر عبد الوهاب بن علي بن عبد الكافي السبكي، المتوفى سنة ٧٧١هـ - ١٣٧٠م. و بهامش الحاشية: تقرير شيخ الإسلام عبد الرحمن الشرييني بن محمد بن أحمد الشافعي، شيخ الأزهر، المتوفى سنة ١٣٢٦هـ - ١٩٠٨م. وتقريرات الشيخ محمد علي بن الحسن المكي المالكي، المتوفى سنة ١٣٦٧هـ - ١٩٤٧م. الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية ببيروت، سنة ١٤٢٠هـ - ١٩٩٩م، وهي طبعة مصورة.
- حاشية الكستلي على شرح العقائد النسفية. انظر: شرح العقائد النسفية.
- حاشية الكلنبوي على الدواني. انظر: شرح العقائد العضدية.
- حاشية محمد الأمير الأزهري بن محمد بن أحمد بن عبد القادر السنباوي المنفلوطي المالكي، شمس الدين، المتوفى سنة ١٢٣٢هـ - ١٨١٧م، على المغني اللبيب عن كتب الأعاريب، لابن هشام الأنصاري أبي محمد جمال الدين عبد الله بن يوسف بن أحمد بن عبد الله بن هشام

الخنبلې، المتوفى، سنة ۷۶۱ھ - ۱۳۶۰م. دار إحياء الكتب العربية، عيسى البابي الحلبي وشركاه بمصر.

- حاشية المرجاني على الدواني. انظر: شرح العقائد العضدية.
- حجة الله على العالمين في معجزات سيد المرسلين: يوسف بن إسماعيل النبهاني، المتوفى سنة ۱۳۵۰ھ - ۱۹۳۲م. الطبعة المصورة، بيروت.
- الحركات الهدامة في الإسلام، الراوندية، البابكية: د. قحطان عبد الرحمن الدوري. الطبعة الأولى، وزارة الثقافة والإعلام العراقية، مطابع الشؤون الثقافية العامة ببغداد، سنة ۱۴۰۹ھ - ۱۹۸۹م.
- الحق الدامغ: أحمد بن حمد بن سليمان الخليلي، مفتي سلطنة عمان. مطابع النهضة، مسقط، سلطنة عمان، ۱۴۰۹ھ.
- الحكم وقضية تكفير المسلم: سالم علي البهنساوي. الطبعة الثانية، دار البحوث العلمية بالكويت، سنة ۱۴۰۱ھ - ۱۹۸۱م.
- الحور العين، وشرحه: كلاهما تأليف الأمير أبي سيعد نشوان بن سعيد بن نشوان الحميري اليمني، المتوفى سنة ۵۷۳ھ - ۱۱۷۸م. تحقيق كمال مصطفى. الطبعة الثانية، اليمنية بصنعاء، اليمن، دار آزال للطباعة والنشر ببيروت، سنة ۱۹۸۵م.
- خاطرات جمال الدين الأفغاني (جمال الدين محمد بن صفدر بن علي بن محمد الحسيني، المتوفى سنة ۱۳۱۴ھ - ۱۸۹۷م): محمد باشا ابن حسن سلطان المخزومي، المتوفى سنة ۱۳۴۷ھ - ۱۹۳۰م. الطبعة الثانية، دار الفكر بدمشق، سنة ۱۹۶۵م.
- خطط المقرئ. انظر: المواعظ والإعتبار.
- خلاصة علم الكلام: الدكتور عبد الهادي الفصلي. دار التعارف للمطبوعات، لبنان، سنة ۱۴۰۸ھ - ۱۹۸۸م.
- خير القلائد شرح جواهر العقائد: عثمان العرياني الكليسي، المتوفى سنة ۱۱۶۸ھ. وجواهر العقائد، منظومة نونية على الماتريدية، للعلامة خطر بيك بن جلال الدين بن أحمد باشا، المتوفى سنة ۸۶۳ھ. تحقيق: أحمد فريد المزيدي. الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية ببيروت، سنة ۱۴۲۴ھ - ۲۰۰۳م.
- دائرة المعارف الإسلامية: ترجمة: أحمد الشنتناوي وإبراهيم زكي خورشيد وعبد الحميد يونس. ومراجعة: د. محمد مهدي علام. دار الفكر ببيروت، وهي مصورة على الطبعة المصرية.

- دراسات في الفرق الإسلامية: د. عرفان عبد الحميد فتاح. الطبعة الثانية، مؤسسة الرسالة بيروت، دار البشير بعمان، الأردن، سنة ١٤١٧هـ - ١٩٩٧م.
- الددر السنية في الرد على الوهابية: أحمد بن زيني دحلان الشافعي، المتوفى سنة ١٣٠٤هـ - ١٨٨٦م. مصورة مكتبة الحقيقة بإستانبول، تركيا، سنة ١٤١١هـ - ١٩٩١م، على المطبوعة بالمطبعة الميمنية لأصحابها مصطفى البابي الحلبي وأخوه بمصر، سنة ١٣١٩هـ - ١٩٢١م.
- الدر المنثور في التفسير بالمأثور: جلال الدين عبد الرحمن بن أبي بكر السيوطي، المتوفى سنة ٩١١هـ - ١٥٠٥م. وبهامشه: تنوير المقباس تفسير سيدنا عبد الله بن عباس، المتوفى سنة ٦٨هـ - ٦٨٧م، لجد الدين أبي طاهر محمد بن يعقوب الصديقي الشيرازي الفيروزآبادي، المتوفى سنة ٨١٧هـ - ١٤١٥م. الناشر: محمد أمين دمج، بيروت، وهي مصورة على المطبوعة سنة ١٣١٤هـ بالمطبعة الميمنية بالقاهرة.
- تدفع الشبه التشبيه بأكف التنزيه: جمال الدين أبو الفرج عبد الرحمن بن علي بن محمد بن الجوزي البغدادي، المتوفى سنة ٥٩٧هـ - ١٢٠١م. بعناية: طارق السعود. الطبعة الثانية، دار الهجرة بيروت، ١٤١٠هـ - ١٩٩٠م.
- دليل الفالحين لطرقت رياض الصالحين: محمد بن علان الصديقي المكي، المتوفى سنة ١٠٥٧هـ. و رياض الصالحين: أبو زكريا محيي الدين يحيى بن شرف بن مري النوري الشافعي، المتوفى سنة ٦٧٦هـ - ١٢٧٧م. دار الكتب بيروت، وهي طبعة مصورة.
- الدين المقارن: أبو الفيض المنوفي. الطبعة الأولى، دار النهضة بمصر، سنة ١٩٧٠م.
- الرازي مفسرا: د. محسن عبد الحميد. دار الحرية، بغداد، سنة ١٩٧٤م.
- الرد الجميل لإلهية عيسى بصريح الإنجيل: الإمام أبو حامد محمد بن محمد بن محمد بن أحمد الغزالي الطوسي الشافعي، المتوفى سنة ٥٠٥هـ - ١١١١م. مكتبة الحقيقة بإستانبول، تركيا، سنة ١٤١٢هـ - ١٩٩١م، وهي طبعة مصورة.
- رسالة إلى أهل الثغر: الإمام أبو الحسن علي بن إسماعيل بن أبي بشر إسحاق الأشعري، المتوفى سنة ٣٢٤هـ - ٩٣٦م. تحقيق: عبد الله شاعر محمد الجنيد. الطبعة الثانية، مكتبة العلوم والحكم بالمدينة المنورة، المملكة العربية السعودية، سنة ١٤٢٢هـ - ٢٠٠٢م.
- رسالة التوحيد: الشيخ محمد عبده، المتوفى سنة ١٣٢٣هـ - ١٩٣٥م. وعليها تعليقات للسيد محمد رشيد رضا، المتوفى سنة ١٣٥٣هـ - ١٩٥٣م. الطبعة السابعة عشرة، دار المنار بمصر، سنة ١٣٧٦هـ.

- رسالة ابن أبي زيد القيرواني. انظر: حاشية العدوي على الكفاية الطالب الرباني.
- رسالة في التوحيد والفرق المعاصرة: كمال الدين الطائي. مطبعة سليمان الأعظمي، بغداد، سنة ١٣٩٢هـ - ١٩٧٢م.
- رسالة فيما يتعلق بأدلة جواز التوسل بالنبي وزيارته (صلى الله عليه وسلم): أحمد زيني دحلان الشافعي، المتوفى سنة ١٣٠٤هـ - ١٨٨٦م. مكتبة الحقيقة بإستنبول، تركيا، سنة ١٤١٦هـ - ١٩٩٦م، وهي طبعة مصورة.
- الرسالة القشيرية في علم التصوف: أبو القاسم عبد الكريم بن هوازن القشيري النيسابوري الشافعي، المتوفى سنة ٤٦٥هـ - ١٠٧٣ك. مكتبة محمد علي صبيح، سنة ١٩٥٧م.
- الرسول (صلى الله عليه وسلم): سعيد حوى. الطبعة الثالثة، مؤسسة الرسالة ببيروت، سنة ١٣٩٣هـ - ١٩٧٣م.
- الرفع والتكميل في المرح والتعديل: أبو الحسنات محمد عبد المحي بن محمد عبد الحليم اللكنوي الأنصاري، المتوفى سنة ١٣٠٤هـ. تحقيق: عبد الفتاح أبو غدة، المتوفى ١٤١٧هـ. الطبعة السادسة، الناشر: مكتبة المطبوعات الإسلامية، دار البشائر الإسلامية للطباعة، ببيروت، سنة ١٤٢١هـ - ٢٠٠٠م.
- الروح: شمس الدين أبو عبدالله محمد بن أبي بكر بن أيوب بن سعد الزرعي الدمشقي، المشهور بابن قيم الجوزية، المتوفى سنة ٧٥١هـ - ١٣٥٠م. الطبعة الثالثة، مطبعة محمد علي صبيح وأولاده بمصر، سنة ١٣٨٦هـ - ١٩٦٧م.
- روح الدين الإسلامي: عفيف عبد الفتاح طبارة. الطبعة الأولى، بيروت.
- روح المعاني في تفسير القرآن العظيم والسبع المثاني: أبو الشاء شهاب الدين السيد محمود بن عبد الله الألوسي البغدادي، المتوفى سنة ١٢٧٠هـ - ١٨٥٤م. الناشر: دار إحياء التراث العربي ببيروت، وهي مصورة على الطبعة الثانية المنيرة المصرية، بلا تأريخ.
- الروض الأنف في تفسير السيرة النبوية لابن هشام: أبو القاسم عبدالرحمن بن عبدالله بن أحمد الخثعمي السهيلي، المتوفى سنة ٥٨١هـ - ١١٨٥م. والسيرة النبوية، لأبي محمد عبدالملك بن هشام بن أيوب الحميري المعافري البصري، المتوفى سنة ٢١٣هـ - ٨٢٨م. وابن هشام جمع السيرة النبوية وهذبها ولخصها من المغازي والسير لابن إسحاق (أبي بكر محمد ابن إسحاق بن يسار، المتوفى سنة ١٥١هـ - ٧٦٨م)، فاشتهرت بسيرة ابن هشام. تقديم و تعليق: طه عبد الرؤوف سعد. مطبوعات مكتبة و مطبعة الحاج عبدالسلام بن محمد بن شقرون. طبع ج ١ في شركة

الطباعة الفنية المتحدة بالقاهرة سنة ١٩٧١م، و طبع ج ٢-٤ في مؤسسة نبع الفكر العربي للطباعة بالقاهرة سنة ١٩٧٢هـ-١٩٧٣م.

● الروضة البهية فيما بين الأشاعرة الماتريدية: حسن بن عبد الحسن، ابن أبي عذبة، المتوفى سنة ١١٧٢هـ-١٧٥٨م. تحقيق و تقديم: د. علي فريد دروج. الطبعة الأولى، دار سبيل الرشاد، سنة ١٤١٦هـ-١٩٩٦م.

● روضة الناظر وجنة المناظر: موفق الدين بن قدامة. انظر: نزهة الخاطر العاطر.

● رياض الصالحين: أبو زكريا محيي الدين بن شرف بن مري النووي الشافعي، المتوفى سنة ٦٧٦هـ-١٢٧٧م. الطبعة الرابعة، نطبعة الإستقامة بالقاهرة.

● زاد المعاد في هدي خير العباد: شمس الدين أبو عبدالله محمد بن أبي بكر بن أيوب بن سعد الزرعي الدمشقي، المشهور بابن قيم الجوزية، المتوفى سنة ٧٥١هـ-١٣٥٠م. الطبعة الثانية، مكتبة ومطبعة مصطفى البابي الحلبي وأولاده بمصر، سنة ١٩٥٠م.

● الزيدية، نشأتها و معتقداتها: القاضي إسماعيل بن علي الأكوغ. الطبعة الثالثة، دار الفكر بدمشق، ودار الفكر المعاصر ببيروت، سنة ١٤١٨هـ-١٩٩٧م.

● الزيدية، نظرية و تطبيق: علي بن عبد الكريم الفضيل شرف الدين. الطبعة الأولى، جمعية عمال المطابع التعاونية بعمان، الأردن، سنة ١٣٠٥هـ-١٩٨٥م.

● سبل السلام شرح بلوغ المرام من جمع أدلة الأحكام: الإمام محمد بن إسماعيل الأمير الصنعاني، المتوفى سنة ١١٨٢هـ-١٧٦٨م. و بلوغ المرام من جمع أدلة الأحكام، للحافظ شهاب الدين أبي الفضل أحمد بن علي بن محمد الكناني، المعروف بابن حجر العسقلاني، المتوفى سنة ٨٥٢هـ-١٤٤٩م. مراجعة وتعليق: الشيخ محمد عبدالعزيز الخولي. الطبعة الثانية، مطبعة مصطفى البابي الحلبي وأولاده بمصر، سنة ١٩٥٠م.

● سبل الهدى والرشاد في سيرة خير العباد: شمس الدين أبو عبدالله محمد بن يوسف الصالحي الشامي، المتوفى سنة ٩٤٢هـ. وزارة الأوقاف بمصر، المجلس الأعلى للشؤون الإسلامية، لجنة إحياء التراث الإسلامي، القاهرة، مطابع مختلفة. طبع الجزء الأول سنة ١٣٩٢هـ-١٩٧٢م، وطبع الجزء الثاني عشر سنة ١٤١٨هـ-١٩٩٧م.

● السراج الوهاج من كشف مطالب صحيح مسلم بن الحجاج: أبو الطيب صديق بن حسن خان بن علي الحسيني القنوجي البخاري، المتوفى سنة ١٣٠٧هـ-١٨٨٩م. وهو شرح على ملخص صحيح مسلم، للحافظ المنذري زكي الدين عبدالعظيم بن عبد القوي، المتوفى سنة ٦٥٦هـ-



١٢٥٨م. و مسلم بن الحجاج القشيري النيسابوري صاحب الصحيح توفي سنة ٢٦١هـ- ٨٧٥م. تحقيق: عبدالله بن إبراهيم الأنصاري، وعبد التواب هيكمل. الطبعة الأولى، وزارة الأوقاف والشؤون الإسلامية بدولة قطر، مطابع الدوحة الدوحة بقطر، والمطبعة الأهلية بقطر. انتهى طبعه سنة ١٩٩٧م.

• شرح العيون في شرح رسالة ابن زيدون: أبو بكر جمال الدين محمد بن شمس الدين محمد بن شرف الدين محمد بن أبي الحسن الصالح، بن نباتة الفارقي الجذامي، المتوفى سنة ٧٦٨هـ- ١٣٦٦م. و ابن زيدون هو الوزير أبو الوليد أحمد بن عبدالله بن أحمد بن غالب بن زيدون المخزومي الأندلسي، المتوفى سنة ٤٦٣هـ- ١٠٧١م. و رسالته هذه هي الرسالة الزلية. تحقيق: محمد أبو الفضل إبراهيم، المتوفى سنة ١٤٠١هـ- ١٩٨١م. المكتبة العصرية ببيروت، سنة ١٤٠٦هـ- ١٩٨٦م.

• السلفية مرحلة زمنية مباركة لا منذب إسلامي: د. محمد سعيد رمضان البوطي. دار الفكر المعاصر ببيروت، و دار الفكر بدمشق، المطبعة العلمية بدمشق، سنة ١٤٢١هـ- ٢٠٠٠م.

• سنن الترمذي، أبي عيسى محمد بن عيسى بن سورة، المتوفى سنة ٢٧٩هـ- ٨٩٢م. تعليق: عزت عبيد الدعاس. الناشر: مكتبة دار الدعوة بمحمص، المطبعة الوطنية بمحمص، سنة ١٩٦٥م.

• سنن أبي داود، سليمان بن الأشعث السجستاني، المتوفى ٢٧٥هـ- ٨٨٩م. ومعه: معالم السنن شرح سنن أبي داود، للخطابي حمد بن محمد بن إبراهيم البستي، المتوفى سنة ٣٨٨هـ- ٩٩٨م. تحقيق: عزت عبيد الدعاس. الطبعة الأولى، حمص، سنة ١٩٦٩م.

• سنن ابن ماجه، أبي عبدالله محمد بن يزيد الربيعي القزويني، المتوفى سنة ٢٧٣هـ- ٨٨٧م. تحقيق: محمد فؤاد عبدالباقي، المتوفى سنة ١٣٨٨هـ- ١٩٦٨م. دار الإحياء الكتب العربية، عيسى البابي الحلبي بمصر، سنة ١٩٥٢م.

• سنن النسائي الكبرى (طبع بإسم سنن الكبرى): أحمد بن شعيب بن علي، المتوفى سنة ٣٠٢هـ- ٩١٥م. تحقيق: د. عبدالغفار سليمان البنداري وسيد كسروي حسن. الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية ببيروت، لبنان، سنة ١٤١١هـ- ١٩٩١م.

• السيدة العربية والشيعة والإسرائيليات في عهد بني أمية: فان فولتن. ترجمة عن الفرنسية وعلق عليه: د. حسن إبراهيم حسن ومحمد زكي إبراهيم. الطبعة الثانية، مكتبة النهضة المصرية، مطبعة السنة المحمدية بالقاهرة، سنة ١٩٦٥م.

- السير: أبو العباس أحمد بن سعيد بن عبدالواحد الشماخي، المتوفى سنة ٩٢٨هـ. تحقيق: الشيخ أحمد بن سعود السيابي. الطبعة الثانية، وزارة التراث القومي والثقافة، سلطنة عمان، مطبعة الألوان الحديثة، سنة ١٤١٢هـ - ١٩٩٢م.
- سير أعلام النبلاء: شمس الدين أبو عبدالله محمد بن أحمد بن عثمان بن قايماز التركماني الدمشقي الذهبي، المتوفى سنة ٧٤٨هـ - ١٣٤٨م. حقق جزء الخامس العشر: إبراهيم الزبيق. وأشرف على تحقيق الكتاب وخرج أحاديثه: شعيب أرنؤوط. الطبعة العاشرة، مؤسسة الرسالة بيروت، سنة ١٤١٤هـ - ١٩٩٤م.
- السيرة النبوية: عماد الدين أبو الفداء إسماعيل بن عمر كثير القرشي الدمشقي الشافعي، المتوفى سنة ٧٧٤هـ - ١٣٧٣م، وهي قسم السيرة من كتابه (البداية والنهاية). تحقيق: مصطفى عبدالواحد. مطبعة عيسى البابي الحلبي وشركاه بمصر، سنة ١٩٦٤-١٩٦٦م.
- سيرة ابن هشام. وهي التي تقدم ذكرها في روضة الأنف. الطبعة الثالثة، دار إحياء التراث العربي، بيروت، سنة ١٣٩١هـ.
- السيف الحاد في الرد على من أخذ بمحدث الآحاد في مسائل الإعتقاد: سعيد بن مبروك بن حمود القنوبي. الطبعة الثالثة، مطابع النهضة، عمان، سنة ١٤١٨هـ.
- شذرات الذهب في أخبار من ذهب: أبو الفلاح عبد الحي بن أحمد بن محمد، ابن العماد الحنبلي، المتوفى سنة ١٠٨٩هـ - ١٦٧٩م. الناشر: دار الآفاق الجديدة ببيروت، وهي طبعة مصورة.
- شرح الأبي والسنوسي على صحيح مسلم. انظر: إكمال إكمال المعلم.
- شرح أسماء الله الحسنى، المسمى ب(لوامع البينات شرح أسماء الله تعالى والصفات): أبو عبدالله محمد بن عمر بن الحسين الخطيب التيمي البكري القرشي الشافعي، فخر الدين الرازي، المتوفى سنة ٦٠٦هـ - ١٢١٠م. راجعه وقدم له وعلق عليه: طه عبد الرؤوف سعد. المكتبة الأزهرية للتراث بالقاهرة، دار التوفيق النموذجية للطباعة، سنة ١٤٢٠هـ - ٢٠٠٠م.
- شرح الأشموني: نور الدين أبي الحسن علي بن محمد الشافعي المصري، المتوفى سنة ٩٠٠هـ - ١٤٩٥م، على ألفية ابن مالك، المسمى ب(منهج السالك إلى ألفية ابن مالك). وهذه الألفية منظومة في النحو، لجمال الدين أبي عبدالله محمد بن عبدالله بن مالك الطائي الدمشقي الجياني الأندلسي، المتوفى سنة ٦٧٢هـ - ١٢٧٤م. ومعه: حاشية الصبان أبي

- العرفان محمد بن علي المصري الشافعي الحنفي، المتوفى سنة ١٢٠٦هـ - ١٧١٩م، على شرح الأشموني. دار إحياء الكتب العربية بالقاهرة.
- شرح أصول الاعتقاد أهل السنة والجماعة من الكتاب والسنة و إجماع الصحابة والتابعين من بعدهم والخالفين لهم من علماء الأمة رضي الله عنهم أجمعين: اللالكاني أبو قاسم هبة الله بن الحسن بن منصور الطبري الرازي البغدادى الشافعي، المتوفى سنة ٤١٨هـ. حققه: أبو يعقوب نشأت بن كمال المصري. الطبعة الثانية، المكتبة الإسلامية بالقاهرة، مطابع الفاروق الحديثة بالقاهرة، سنة ١٤٢٥هـ - ٢٠٠٤م.
  - شرح الأصول الخمسة: القاضي عبد الجبار بن أحمد بن الخليل الهمداني الأسدأبادي المعتزلي، المتوفى سنة ٤١٥هـ. تعليق: الإمام مستظهر بالله قوام الدين أحمد بن الحسين بن أبي هاشم الحسيني الرازي، المعروف ب(مانكديم وششديو)، المتوفى سنة ٤٢٥هـ. تحقيق: د. عبدالكريم عثمان. الطبعة الثالثة، الناشر: مكتبة وهبة بالقاهرة، سنة ١٤١٦هـ - ١٩٩٦م.
  - شرح أم البراهين: السنوسي. انظر: حاشية الدسوقي على شرح أم البراهين.
  - شرح التلويح على التوضيح لمث التنقيح في أصول الفقه. تنقيح الأصول، وشرحه: التوضيح في حل غوامض التنقيح، كلاهما من تأليف صدر الشريعة عبيد الله بن مسعود بن تاج الشريعة محمود المحبوبي البخاري الحنفي، المتوفى سنة ٧٤٧هـ - ١٣٤٦م.
  - والتلويح في كشف حقائق التنقيح، لسعد الدين مسعود بن عمر بن عبد الله التفتازاني الشافعي، المتوفى سنة ٧٩٣هـ - ١٣٩٠م. مطبعة محمد علي صبيح وأولاده بالأزهر، القاهرة، سنة ١٣٧٧هـ - ١٩٥٧م.
  - شرح جامع الصحيح مسند الربيع: نور الدين أبو محمد عبدالله بن حميد أو (حميد كصديق) بن سلوم السالمي، المتوفى سنة ١٣٣٢هـ - ١٩١٤م. والجامع الصحيح مسند الربيع بن حبيب بن عمر الأزدي الفراهيدي البصري، المتوفى بين سنتي ١٧٥ - ١٨٠هـ، الذي رتبته على أبواب الفقه: أبو يعقوب يوسف بن إبراهيم بن مياذ السدراتي الوارجلاني الإباضي، المتوفى ٥٧٠هـ. الناشر: سعود بن حمد بن نور الدين السالمي، المطابع الذهبية في سلطنة عمان، مصورة على الطبعة التي كتب مقدمتها: عز الدين التنوحي.
  - شرح الجديد لجوهرة التوحيد: الشيخ محمد أحمد العدوي. وجوهرة التوحيد منظومة لبرهان الدين أبي الأمداد إبراهيم بن إبراهيم بن حسن بن علي المالكي اللقاني، المتوفى سنة ١٠٤١هـ. الطبعة الأولى، مطبعة مصطفى البابي الحلبي بمصر، سنة ١٩٤٧م.

- شرح جوهرة التوحيد: أحمد بن محمد المالكي الصاوي الخلوئي، المتوفى سنة ١٢٤١هـ- ١٨٢٥م. و جوهرة التوحيد منظومة لرهان الدين أبي الأمداد إبراهيم بن إبراهيم بن حسن علي المالكي اللقاني، المتوفى سنة ١٠٤١هـ. تحقيق و تعليق: عبدالفتاح البزم. الطبعة الأولى، أولى دار ابن كثير بدمشق و بيروت، سنة ١٤١٨هـ- ١٩٩٧م.
- شرح جوهرة التوحيد: برهان الدين إبراهيم بن محمد بن أحمد الجيزاوي الشافعي الباجوري أو البيجوري، المتوفى سنة ١٢٧٦هـ- ١٨٦٠م. طبعه محققه باسم: حاشية على جوهرة التوحيد، المسمى (تحفة المريد على جوهرة التوحيد). و جوهرة التوحيد منظومة لرهان الدين أبي الأمداد إبراهيم بن إبراهيم بن حسن بن علي المالكي اللقاني، المتوفى سنة ١٠٤١هـ. تحقيق: أ.د. علي جمعة محمد الشافعي. الطبعة الأولى، دار السلام للطباعة والنشر بالقاهرة، سنة ١٤٢٢هـ- ٢٠٠٢م.
- شرح جوهرة التوحيد، المسمى ب(تحاف المريد بجوهرة التوحيد): عبدالسلام بن إبراهيم اللقاني المالكي، المتوفى سنة ١٠٧٨هـ. وقد شرح منظومة جوهرة التوحيد لوالده برهان الدين أبي الأمداد إبراهيم بن إبراهيم بن حسن بن علي المالكي اللقاني، المتوفى سنة ١٠٤١هـ. الطبعة الثانية، مطبعة السعادة بمصر، سنة ١٩٥٥م.
- شرح جلال المحلي عل جمع الجوامع. انظر: حشية البناني.
- شرح الحور العين. انظر: الحور العين.
- شرح الخريدة البهية: أبو البركات أحمد بن محمد بن أحمد الدردير العدوي المالكي، المتوفى سنة ١٢٠١هـ- ١٧٨٦م. والخريدة البهية منظومة في العقائد، لشارحها أبي البركات أحمد الدردير. وعليها حاشية الصاوي أحمد بن محمد المالكي الخلوئي، المتوفى سنة ١٢٤١هـ- ١٨٢٥م. مكتبة القاهرة، مطبعة حجازي.
- شرح الدواني على العقائد العضدية. انظر: العقائد العضدية.
- شرح رمضان أفندي، على شرح العقائد النسفية، لسعد الدين مسعود بن عمر بن عبدالله التفتازاني الشافعي، المتوفى سنة ٧٩٣هـ- ١٣٩٠م. درسعادت، سنة ١٣١٤هـ.
- شرح سنن ابن ماجه: أبو الحسن نور الدين محمد بن عبد الهادي التتوي المدني الكبير الحنفي، المعروف بسندي، المتوفى سنة ١١٣٨هـ. وابن ماجه صاحب السنن هو أبو عبد الله محمد بن يزيد الربعي القزويني، المتوفى سنة ٢٧٣هـ- ٨٨٧م. ومعه: حاشية التعليقات مصابح

- الزجاجة في زوائد ابن ماجه، للإمام أحمد بن أبي بكر البوصيري، المتوفى سنة ٨٤٠هـ. تحقيق: الشيخ مأمون شيجا. الطبعة الأولى، دار المعرفة ببيروت، سنة ١٤١٦هـ - ١٩٩٦م.
- شرح السنوسي على أم البراهين. انظر: حاشية الدسوقي على شرح أم البراهين.
  - شرح السنوسية: برهان الدين إبراهيم بن محمد بن أحمد الحيزاوي الشافعي الباجوري أو البيجوري، المتوفى سنة ١٢٧٦هـ - ١٨٦٠م. و طبعه ومحققه باسم: حاشية على متن السنوسية في العقيدة. ومتن السنوسية المسمى ب(أم البراهين، أو العقيدة الصغرى)، أبي عبيد الله محمد بن يوسف بن عمر بن شعيب السنوسي الحسني المالكي المغربي التلمساني، المتوفى سنة ٨٩٥هـ. ضبطه وعلق عليه: عبدالسلام بن عبد الهادي شنار. الطبعة الأولى، دار الفرقور بدمشق، سنة ١٤٢١هـ - ٢٠٠١م.
  - شرح صحيح مسلم: النووي. انظر: المنهاج بشرح صحيح مسلم بن الحجاج، وإرشاد الساري.
  - شرح الطيبي على مشكاة المصابيح، المسمى بالكاشف عن الحقائق السنن: شرف الدين الحسين بن عبدالله بن محمد الطيبي، المتوفى سنة ٧٤٣هـ. إعداد: مركز الدراسات والبحوث بمكتبة نزار الباز. تحقيق: د. عبد الحميد هنداري. الطبعة الأولى، مكتبة نزار مصطفى الباز، مكة المكرمة، الرياض، المملكة العربية السعودية، سنة ١٤١٧هـ - ١٩٩٧م.
  - شرح عبدالسلام على الجوهرة. انظر: شرح جوهرة التوحيد.
  - شرح العقائد العضدية للدواني. انظر: العقائد العضدية.
  - شرح العقائد النسفية: سعد الدين مسعود بن عمر بن عبدالله التفتازاني الشافعي، المتوفى سنة ٧٩٣هـ - ١٣٩٠م. ومتن العقائد النسفية، لنجم الدين أبي حفص عمر بن محمد النسفي، المتوفى سنة ٥٣٧هـ - ١١٤٢م. وبهامشه: حاشية على الشرح للمولى مصلح الدين مصطفى بن محمد الكستلي (القسطلاني)، المتوفى سنة ٩٠١هـ - ١٤٦٠م. تليهما: حاشية أخرى على الشرح المذكور للمولى أحمد بن موسى الخيالي، المتوفى سنة ٨٦٠هـ. وبهامشها: حاشية الشيخ رمضان البهشتي، المتوفى سنة ٩٧٩هـ. الطبعة الأولى، سنة ١٣٢٦هـ، تركيا. إعادة مكتبة المشنى طبعها بالأوفست.
  - شرح عقيدة التوحيد: محمد بن يوسف عيسى أطفش، المتوفى سنة ١٣٣٢هـ - ١٩١٤م. سلطنة عمان، وزارة التراث القومي والثقافة، سنة ١٤٠٣هـ - ١٩٨٣م.
  - شرح عقيدة ابن أبي زيد القيرواني في كتابه الرسالة. (وابن زيد، هو أبو محمد عبدالله بن أبي زيد عبد الرحمن النفزي المالكي، المتوفى سنة ٣٨٦هـ). والشرح، للقاضي عبد الوهاب بن

- علي بن نصر البغدادي المالكي، المتوفى سنة ٤٢٢هـ - ١٠٣١م. دراسة وتحقيق: أ.د. أحمد محمد نور سيف. الطبعة الأولى، دار البحوث للدراسات الإسلامية وإحياء التراث، دبي، الإمارات العربية المتحدة، سنة ١٤٢٤هـ - ٢٠٠٤م.
- شرح العقيدة الطحاوية: القاضي صدر الدين أبو الحسن علي بن علي بن محمد بن أبي العز الحنفي الدمشقي، المتوفى سنة ٧٩٢هـ - ١٣٩٠م. والعقيدة الطحاوية، للإمام أبي جعفر أحمد بن محمد بن سلامة الأزدي الحجري الطحاوي، المتوفى سنة ٣٢١هـ - ٩٣٣م. تحقيق: د. عبدالله بن عبد المحسن التركي وشعيب الأرناؤوط. الطبعة الثانية، مؤسسة الرسالة ببيروت، سنة ١٤١٣هـ - ١٩٩٣م.
- شرح غاية المراد في نظم الاعتقاد: أحمد بن حمد بن سليمان الخليلي، مفتي سلطنة عمان. وغاية المراد منظومة لنور الدين أبي محمد عبد الله بن حميد (أو حميد كصديق) بن سلوم السالمي، المتوفى سنة ١٣٣٢هـ - ١٩١٤م. مكتبة الجيل الواعد، مطابع النهضة، مسقط، سنة ١٤٢٤هـ - ٢٠٠٣م.
- شرح الفقه الأكبر: علي القاري بن سلطان محمد الهروي الحنفي، المتوفى سنة ١٠١٤هـ - ١٦٠٦م. والفقه الأكبر، للإمام أبي حنيفة النعمان بن ثابت، المتوفى سنة ١٥٠هـ - ٧٦٧م. تحقيق: علي محمد دندل. الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية ببيروت، سنة ١٤١٦هـ - ١٩٩٥م.
- شرح قاسم بن قطلوبغا على المسامرة. انظر: المسامرة.
- شرح المقاصد: سعد الدين مسعود بن عمر بن عبد الله التفتازاني الشافعي، المتوفى سنة ٧٩٣هـ - ١٣٩٠م. و المقاصد (مقاصد الطالبين) له أيضا. تحقيق: د. عبدالرحمن عميرة. الطبعة الأولى، عالك الكتب ببيروت، سنة ١٤٠٩هـ - ١٩٨٩م.
- شرح المواقف للسيد الشريف. انظر: المواقف.
- شرح النووي على مسلم. انظر: المنهاج بشرح صحيح مسلم بن الحجاج. وهامش إرشاد الساري.
- شعب الإيمان: أبو بكر أحمد بن الحسين البيهقي، المتوفى سنة ٤٥٨هـ. تحقيق: أبي هاجر محمد السعيد بن بسيوني زغلول. الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية ببيروت، سنة ١٤١٠هـ - ١٩٩٠م.
- الشفا بتعريف حقوق المصطفى: القاضي أبو الفضل عياض بن موسى بن عياض اليحصبي السبتي المالكي، المتوفى سنة ٥٤٤هـ - ١١٤٩م. وبذيله: حاشية مزيل الخفاء عن ألفاظ

- الشفائى، للعلامة أحمد بن محمد بن محمد الشمسي، المتوفى سنة ٨٧٢هـ - ١٤٦٨م. المكتبة التجارية الكبرى بالقاهرة، الشركة الشرقية للنشر والتوزيع ببيروت، سنة ١٩٧١م.
- شفاء السقام في زيارة خير الأنام: تقي الدين أبو الحسن علي بن عبد الكافي بن علي السبكي، المتوفى سنة ٧٥٦هـ - ١٣٥٥م. مصورة على الطبعة المطبعة العامرة ببولاق، مصر، التي تم طبعا سنة ١٣١٩هـ، مكتبة الحقيقة بإستانبول، تركيا، سنة ١٤١٦هـ - ١٩٩٥م.
- شفاء العليل في مسائل القضاء والقدر والحكمة والتعليل: شمس الدين أبو عبدالله محمد بن أبي بكر بن أيوب بن سعد الزرعي الدمشقي، المشهور بابن قيم الجوزية، المتوفى سنة ٧٥١هـ - ١٣٥٠م. تحقيق: الشيخ إبراهيم أحمد عبدالحميد الحنبلي. دار إحياء الكتب العربية بالقاهرة.
- شواهد الحق في الإستغاثة بسيد الخلق (صلى الله عليه وسلم). وليه: الأساليب البديعة في فضل الصحابة وإقناع الشيعة: كلاهما للشيخ يوسف بن إسماعيل النبهاني، المتوفى سنة ١٣٥٠هـ - ١٩٣٢م. دار الفكر ببيروت، سنة ١٤١٠هـ - ١٩٩٠م.
- الشورى بين النظرية والتطبيق: د. قحطان عبدالرحمن الدوري. الطبعة الأولى، مطبعة الأمة، بغداد، سنة ١٣٩٤هـ - ١٩٧٤م.
- الشيعة بين الأشاعرة والمعتزلة: هاشم معروف الحسني. الطبعة الأولى، سنة ١٩٦٤م.
- الصابئون، الحرائين ومنذائين: د. رشدي عليان، المتوفى سنة ١٤٠٩هـ - ١٩٨٩م. مطبعة دار السلام، بغداد، سنة ١٩٧٧م.
- صحيح البخاري، المسمى الجامع المسند الصحيح المختصر من أمور رسول الله (صلى الله عليه وسلم) وأيامه: الإمام أبو عبدالله محمد بن إسماعيل إبراهيم بن المغيرة بن بردزبه الجعفي البخاري، المتوفى سنة ٢٥٦هـ - ٨٧٠م. رقم كتبه و أبوابه وفقا للمعجم المفهرس وتحفة الأشراف، وصنع فهارسه: محمد نزار التميم وهيثم نزار تميم، معتمدين النسخة السلطانية المعتمدة على النسخة اليونانية. شركة دار الأرقم بن أبي الأرقم للطباعة، بيروت. تأريخ مقدمة المحققين سنة ١٤١٦هـ - ١٩٩٥م.
- صحيح الترمذي. انظر: عارضة الأحوذى.
- صحيح مسلم، المسمى مسند الصحيح المختصر من السنن بنقل العدل عن العدل عن رسول الله (صلى الله عليه وسلم): الإمام مسلم بن الحجاج القشيري النيسابوري، المتوفى سنة

٢٦١ھ - ٨٧٦م، رقم كتبه وأبوابه وفقا للمعجم المفهرس وتحفة الأشراف، ووضع فهارسه: محمد بن نزا التميم وهيثم بن نزار التميم. الطبعة الأولى شركة دار الأرقم بن أبي الأرقم للطباعة بيروت، سنة ١٤١٩هـ - ١٩٩٩م.

● صفوة الأحكام من نيل الأوطار وسبل السلام: د. قحطان عبدالرحمن الدوري. الطبعة الثانية في دار الفرقان للنشر والتوزيع، عمان، المملكة الأردنية الهاشمية سنة ١٤٢٤هـ - ٢٠٠٣م. وهي الطبعة الرابعة للكتاب.

● الطب محراب الإيمان: د. خالص كنجو. دمشق، سنة ١٣٩١هـ - ١٩٧١م.

● طبقات الشافعية الكبرى: تاج الدين أبو نصر عبد الوهاب بن علي بن عبد الكافي السبكي، المتوفى سنة ٧٧١هـ - ١٣٧٠م. تحقيق: محمود محمد الطناجي، وعبدالفتاح محمد الحلو. الطبعة الأولى، مطبعة عيسى البابي الحلبي بالقاهرة، سنة ١٩٦٤هـ - ١٩٧٦م.

● طبقات المشايخ بالمغرب: أبو العباس أحمد بن سعيد الدرجيني، المتوفى حوالي سنة ٦٧٠هـ. حققه: إبراهيم طلاي. بلا طبعة ولا تاريخ.

● الطريق إلى النجوم: فا دريت وللي. نقله إلى العربية: د. عمر فروخ. الطبعة الثانية، دار العلم للملايين، بيروت، سنة ١٩٧٤م.

● طوابع الأنوار من مطالع الأنظار: القاضي ناصر الدين أبو سعيد عبدالله بن عمر بن محمد البيضاء الشيرازي الشافعي، المتوفى سنة ٦٨٥هـ - ١٢٨٦م. تحقيق: عباس سليمان. الطبعة الأولى، دار الجيل ببيروت، والمكتبة الأزهرية للتراث بالقاهرة، سنة ١٤١١هـ - ١٩٩١م.

● الظاهرة القرآنية: مالك بن نبي. ترجمة: د. عبدالصبور شاهين. دار الفكر ببيروت.

● عارضة الأحوذى بشرح صحيح الترمذي: أبو بكر محمد بن عبدالله بن محمد بن عبدالله بن أحمد المعافري الإشبيلي، المعروف بابن العربي، المالكي، المتوفى سنة ٥٤٣هـ - ١١٤٨م. الناشر: دار العلم للجميع ببيروت، وهي طبعة مصورة.

● العالم والمتعلم: رواية أبي مقاتل حفص بن سلم السمرقندي، عن أبي حنيفة نعمان بن ثابت الكوفي، المتوفى ١٥٠هـ - ٧٦٧م. ويلي: رسالة أبي حنيفة إلى عالم البصرة عثمان بن مسلم البتي، المتوفى سنة ١٤٣هـ، رواية أبي يوسف يعقوب بن إبراهيم الأنصاري، المتوفى سنة ١٨٢هـ - ٧٩٨م، عن أبي حنيفة (رضي الله عنه). ويلي: الفقه الأيسر: وهو الفقه الأكبر، رواية أبي مطيع الحكم بن عبدالله البلخي، المتوفى سنة ١٩٩هـ، عن أبي حنيفة (رضي الله عنهما). عرف بالفقه الأيسر تميزا له عن الفقه الأكبر رواية حمان بن أبي حنيفة عن أبيه.



- تحقيق: محمد زاهد بن الحسن بن علي الكوثري، المتوفى ١٣٧١هـ - ١٩٥٢م. مطبعة الأنوار بالقاهرة، سنة ١٣٦٨هـ.
- العبر في خبر من غير: شمس الدين أبو عبدالله محمد بن أحمد بن عثمان بن قايماز التركماني الدمشقي الذهبي، المتوفى سنة ٧٤٨هـ - ١٣٤٨م. حققه: أبو هاجر محمد السعيد بن بسيوني زغلول. الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية ببيروت، سنة ١٤٠٥هـ - ١٩٨٥م.
  - عصمة الأئمة عند الشيعة: أنور الباز. الطبعة الأولى، دار الوفاء، المنصورة، مصر، سنة ١٤١٩هـ - ١٩٩٨م.
  - عقائد الإمامية: محمد رضا المظفر. قدم له: د. حامد حفني داود. مطابع النعمان، النجف.
  - عقائد الإمامية الإثني عشرية: إبراهيم الزنجاني. الطبعة الثانية، سنة ١٩٧٣م.
  - العقائد العضدية: عضد الدين عبدالرحمن بن أحمد الإيجي، المتوفى سنة ٧٥٦هـ - ١٣٥٥م. ومعه: شرح جلال الدين محمد بن أسعد الدواني الصديقي، المتوفى ٩١٨هـ. ومعه: حاشية إسماعيل الكلنبوي، المتوفى سنة ١٢٠٥هـ. وهامشه: حاشية المرجاني، وحاشية المخلخالي، المتوفى سنة ١٠١٤هـ. درسات، مطبعة عثمانية، سنة ١٣١٦هـ.
  - عقائد ما بعد الموت في حضارة وادي الرافدين القديمة. رسالة ماجستير على الآلة الكاتبة تقدم بها: نائل حنون علوي، كلية الآداب، جامعة بغداد سنة ١٩٧٥م.
  - العقائد النسفية. انظر: شرح العقائد النسفية.
  - العقد الثمين في شرح أحاديث أصول الدين: حسين بن أبي بكر بن غنام الإحساني النجدي التميمي، المالكي، المتوفى سنة ١٢٢٥هـ. تحقيق: إبراهيم يوسف الماس. الطبعة الأولى، وزارة الأوقاف والشؤون الإسلامية في قطر، الشركة الحديثة للطباعة في الدوحة، قطر، سنة ١٤١٤هـ - ١٩٩٣م.
  - العقيدة الإسلامية وأسسها: عبدالرحمن حسن حبنكة الميداني. الطبعة السابعة، دار القلم بدمشق، سنة ١٤١٥هـ - ١٩٩٤م.
  - عقيدة التوحيد في القرآن الكريم: د. محمد أحمد محمد عبدالقادر ملكاوي. الطبعة الأولى، دار ابن تيمية للنشر والتوزيع بالرياض، مطابع الفرزدق التجارية بالرياض، المملكة العربية السعودية، سنة ١٤٠٥هـ - ١٩٨٥م.
  - العقيدة النظامية: إمام الحرمين أبو المعالي ضياء الدين عبدالملك بن عبدالله بن يوسف الجويني النيسابوري الشافعي، المتوفى سنة ٤٧٨هـ - ١٠٨٥م. تحقيق: د. محمد الزبيدي.

- الطبعة الأولى، دار سبيل الرشاد ببيروت، ودار النفائس ببيروت، مركز الطباعة الحديثة ببيروت، سنة ١٤٢٤هـ - ٢٠٠٣م.
- علم أصول الفقه: عبد الوهاب بن عبد الواحد خلاف، المتوفى سنة ١٣٧٥هـ - ١٩٥٦م. الطبعة الأولى، زهراء للنشر والتوزيع، الجزائر، سنة ١٩٩٠م.
  - علم الكلام على مذهب أهل السنة والجماعة: أبو محمد علي بن أحمد بن سعيد بن حزم الظاهري الأندلسي، المتوفى سنة ٤٥٦هـ - ١٠٦٤م. تحقيق: أحمد حجازي أحمد السقا. الطبعة الأولى، المكتب الثقافي للنشر والتوزيع بالقاهرة، دار الجيل للطباعة بمصر، سنة ١٩٨٩م.
  - العلم ليس كافراً: د. محسن عبد الحميد. مقال في مجلة التربية الإسلامية، العدد الثالث، سنة ١٩٧٣م/ ونشره برسالة مستقلة.
  - العلم يدعو للإيمان: كريسي موريسون. ترجمة: محمود صالح الفلكي. الطبعة الرابعة، سنة ١٩٦٢م، والخامسة سنة ١٩٦٥م.
  - عمدة القاري شرح صحيح البخاري: بدر الدين أبو الثناء وأبو محمد محمود بن أحمد بن موسى العيني العينتابي الحنفي، المتوفى سنة ٨٥٥هـ - ١٤٥١م. دار التراث إحياء العربي ببيروت، طبعة مصورة على الطبعة المنيرة المصرية المطبوعة سنة ١٣٤٨.
  - غاية المرام في عقائد أهل الإسلام: الحاج حمدي بن عبدالله بن الملا محمد بن عبدالله العبيدي الحنفي الأعظمي، المتوفى سنة ١٣٩١هـ - ١٩٧١م. الطبعة الثانية، بغداد، سنة ١٣٦٧هـ.
  - الغلو والفرق الغالية في الحضارة الإسلامية: الدكتور عبدالله سلوم السامرائي. ويلييه: كتاب الزينة في الكلمات الإسلامية العربية. القسم الثالث، وهو قسم الفرق والمذاهب، لأبي حاتم أحمد بن حمدان الرازي، المتوفى سنة ٣٢٢هـ - ٩٣٤م. تحقيق: الدكتور عبدالله سلوم السامرائي. من مطبوعات وزارة الإعلام العراقية، دار الحرية للطباعة، مطبعة الحكومة ببغداد سنة ١٣٩٢هـ - ١٩٧٢م.
  - الغنية لطالبي طريق الحق عزوجل: الشيخ عبدالقادر الجيلاني بن موسى بن عبدالله الحسني، المتوفى سنة ٥٦١هـ - ١١١٦م. مطبعة محمد علي صبيح وأولاده بمصر، سنة ١٣٤٦هـ.
  - الفارق بين المخلوق والخالق: عبدالرحمن بك بن سليم باجه جي زاده. الطبعة الأولى، مطبعة التقدم بمصر، سنة ١٣٢٢هـ.

- الفتاوى، دراسة لمشكلات المسلم المعاصر في حياته اليومية والعامة: الشيخ محمود شلتوت، المتوفى سنة ١٣٨٣هـ - ١٩٦٣م. الطبعة السادسة عشرة، دار الشروق، القاهرة وبيروت، سنة ١٤١١هـ - ١٩٩١م.
- فتاوى ابن تيمية. انظر: مجموع فتاوى شيخ الإسلام تقي الدين.
- فتاوى معاصر: د. يوسف القرضاوي. الطبعة الأولى، المكتبة الإسلامية، ج ١ و ٢ سنة ١٤٢١هـ - ٢٠٠٠م، وج ٣ سنة ١٤٢٤هـ - ٢٠٠٣م.
- فتح الباري بشرح صحيح الإمام أبي عبدالله محمد بن إسماعيل البخاري، المتوفى سنة ٢٥٦هـ - ٨٧٠م. ومقدمته: هدي الساري: شهاب الدين أبو الفضل أحمد بن علي بن محمد الكناني، المعروف بابن حجر العسقلاني، المتوفى سنة ٨٥٢هـ - ١٤٤٩م. قرأ أصله تصحيحاً وتحقيقاً وقابل نسخه: عبدالعزيز عبدالله بن باز. رقم كتبه وأبوابه وأحاديثه، واستقصى أطرافه، ونبه على أرقامها في كل حديث: محمد فؤاد عبدالباقي، المتوفى سنة ١٣٨٨هـ - ١٩٦٨م. قام بإخراجه، وتصحيح تجاربه، وأشرف على طبعه: محب الدين الخطيب ابن أبي الفتح محمد عبدالقادر، المتوفى سنة ١٣٨٩هـ - ١٩٦٩م. الناشر: دار المعروفة ببيروت، وهي طبعة مصورة على طبعة المكتبة السلفية بالقاهرة، وهي المراجعة عند الإطلاق. والطبعة الثانية بدار الريان للتراث بالقاهرة، سنة ١٤٠٧هـ - ١٩٨٦م، الذي إذا عدت إليها ذكرت طبعتها معها.
- فتح الغفار بشرح المنار، المعروف بمشكاة الأنوار في أصول المنار: زين الدين إبراهيم بن محمد، الشهير بابن نجيم الحنفي، المتوفى سنة ٩٧٠هـ. وعليه بعض حواش للشيخ عبدالرحمن البحراوي الحنفي المصري، المتوفى سنة ١٣٢٢هـ. ومتمن المنار، للإمام أبي البركات عبدالله بن أحمد، المعروف بحافظ الدين النسفي، صاحب كنز الدقائق، المتوفى سنة ٧١٠هـ. صححه: أحمد سعد علي، وراجع: محمود أبو دقيقة. الطبعة الأولى، مطبعة المصطفى البابي الحلبي بمصر، سنة ١٣٥٥هـ - ١٩٣٦م.
- فتح المجيد شرح كتاب التوحيد: عبدالرحمن بن حسن ابن الشيخ محمد بن عبدالوهاب بن سليمان التميمي الجنبلي، المتوفى سنة ١٢٥٨هـ. وكتاب التوحيد، للشيخ محمد بن عبدالوهاب (جده)، المتوفى سنة ١٢٠٦هـ. تحقيق: محمد حامد الفقي. راجع حواشيه وصححه وعلق عليه: الشيخ عبدالعزيز بن باز. مكتبة التراث الإسلامي بالقاهرة، دار طيبة للنشر بالرياض، وزارة الأوقاف والشؤون الإسلامية بدولة قطر.

- فجر الإسلام: أحمد أمين، المتوفى سنة ١٣٧٣هـ - ١٩٥٤م. الطبعة العاشرة، لجنة التأليف والنشر بالقاهرة، سنة ١٩٦٥م.
- الفرق الإسلامية. وهو ذيل كتاب شرح المواقف: شمس الدين محمد بن يوسف علي الكرمانى البغدادي الشافعي، المتوفى سنة ٧٨٦هـ - ١٣٨٥م. تحقيق: سليمة عبد الرسول. مطبعة الإرشاد ببغداد، سنة ١٩٧٣م.
- الفرق الإسلامية في بلاد الشام في العصر الأموي: د. محسن عطوان. الطبعة الأولى، دار الجيل ببيروت، سنة ١٩٨٦م.
- الفرق بين الإباضية والخوارج: أبو إسحاق إبراهيم أطفش. قدم له: أحمد بن سعود السيابى. الطبعة الرابعة، مكتبة الضامري، سنة ١٤١هـ - ١٩٩٣م.
- الفرق بين الفرق: أبو منصور عبدالقاهر بن طاهر بن محمد البغدادي الإسفراييني التميمي، المتوفى سنة ٤٢٩هـ - ١٠٣٧م. تحقيق: محمد محيي الدين عبدالحميد، المتوفى سنة ١٣٩٢هـ - ١٩٧٢م. الناشر: مكتبة محمد علي صبيح و أولاده بمصر، مطبعة المدني بالقاهرة.
- فرق الشيعة: أبو محمد الحسن بن موسى بن الحسن النوبختي، المتوفى سنة ٣١٠هـ - ٩٢٢م. علق عليه: محمد صادق بحر العلوم. الطبعة الرابعة، المطبعة الحيدرية بالنجف، سنة ١٩٦٩م. والطبعة الثانية، دار الأضواء ببيروت، سنة ١٤٠٤هـ - ١٩٨٤م.
- الفرقان بين أولياء الرحمن وأولياء الشيطان: أبو العباس تقي الدين أحمد بن عبدالحليم بن عبد السلام بن تيمية الحراني، المتوفى سنة ٧٢٨هـ - ١٣٢٨م. دار النذير، بغداد، سنة ١٩٦٩.
- الفصل في الملل والأهواء والنحل: الإمام أبو محمد علي بن أحمد بن سعيد بن حزم الأندلسي الظاهري، المتوفى سنة ٤٥٦هـ - ١٠٤٦م. تحقيق: د. محمد إبراهيم نصر، و د. عبد الرحمن عميرة. الطبعة الثانية، دار الجيل ببيروت، ١٤١٦هـ - ١٩٩٦م.
- فصل المقال فيما بين الحكمة والشرعة من الإتصال: أبو الوليد محمد بن أحمد ابن الإمام أبي الوليد محمد بن أحمد بن رشد القرطبي، الملقب بابن رشد الحفيد، المتوفى سنة ٥٩٥هـ - ١١٩٨م. دار المعارف بمصر.
- فضائح الباطنية، و فضائل المستظهرية، ويسمى: المستظهري: الإمام أبو حامد محمد بن محمد بن محمد بن أحمد الغزالي الطوسي الشافعي، المتوفى سنة ٥٠٥هـ - ١١١١م. حققه: عبدالرحمن البدوي. الناشر: الدار القومية للطباعة والنشر، القاهرة، سنة ١٩٦٤هـ.

- الفقه الأيسط. انظر: العالم والمتعلم.
- الفقه الأكبر، للإمام أبي حنيفة. انظر: شرحه لعللي القاري، والقول الفصل.
- الفكر السامي في تاريخ الفقه الإسلامى: محمد بن حسن الحجوي الشعالبي الفاسي، المتوفى سنة ١٣٧٦هـ. اعتنى به: أيمن صالح شعبان. الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية ببيروت، سنة ١٤١٦هـ - ١٩٩٥م.
- الفهرست: أبو الفرج محمد بن أبي يعقوب إسحاق بن محمد النديم البغدادي، المتوفى سنة ٣٨٥هـ. الناشر: دار المعرفة ببيروت، سنة ١٩٧٨م، وهي طبعة مصورة على المطبوعة بمصر.
- الفوائد البهية في تراجم الحنفية، ومعه: التعليقات السنية على الفوائد البهية، ومعه أيضا طرب الأمائل بتراجم الأفاضل نوكلها لأبي الحسنات محمد بن عبد الحي بن محمد بن عبدالحليم بن محمد أمين الله اللكنوي الأنصاري الهندي، المتوفى سنة ١٣٠٤هـ - ١٨٨٧م. الناشر: نور محمد كارخاته تجارت كتب آرام باغ كراحي، مشهور بريس كراحي سنة ١٣٩٣هـ، وهي مصور على الطبعة الأولى بمطبعة السعادة بمصر سنة ١٣٢٤هـ. والطبعة الأخرى وهي الأولى التي أعتنى بها أحمد الزغبى، شركة دار الأرقم بن أبي الأرقم ببيروت، سنة ١٤١٨هـ - ١٩٩٨م.
- في العقائد والأديان: د، محمد جابر الحيني. الطبعة الأولى، سنة ١٩٧١م.
- فيض القدير شرح الجامع الصغير: محمد بن عبدالرؤف بن تاج العارفين بن علي المناوي القاهري الشافعي، المتوفى سنة ١٠٣١هـ - ١٦٢٢م. والجامع الصغير في أحاديث البشير النذير، لجلال الدين عبدالرحمن بن أبي بكر السيوطي، المتوفى سنة ٩١١هـ - ١٥٠٥م. الطبعة الأولى، مطبعة مصطفى محمد بمصر، سنة ١٩٣٨م.
- في علم الكلام، دراسة فلسفية لأراء الفرق الإسلامية في أصول الدين، ج ١ المعتزلة، ج ٢ الأشاعرة، ج ٣ الزيدية: د. أحمد محمود صبحي. دار النهضة العربية ببيروت، ج ١ و ٢ الطبعة الخامسة، سنة ١٤٠٥هـ - ١٩٨٥م، وج ٣ الطبعة الثالثة، سنة ١٤١١هـ - ١٩٩١م.
- قاعدة جليلة في التوسل والوسيلة: أبو العباس تقي الدين أحمد بن عبدالحليم بن عبدالسلام بن تيمية الحراني، المتوفى سنة ٧٢٨هـ - ١٣٢٨م. وهي متضمنة في الجزء الأول من مجموع الفتاوى لابن تيمية.
- القاموس المحيط: مجد الدين أبو الطار محمد بن يعقوب الصديقي الشيرازي الفيروزابادي، المتوفى سنة ٨١٧هـ - ١٤١٥م. المكتبة التجارية بمصر، مؤسسة فن الطباعة بمصر. والطبعة الثانية في مؤسسة الرسالة ببيروت، سنة ١٤٠٧هـ - ١٩٨٧م.

- القصاص المستقيم: الإمام أبو حامد محمد بن محمد بن أحمد الغزالي الطوسي الشافعي، المتوفى سنة ٥٠٥هـ - ١١١١م. تحقيق: فكتور شلحت. الطبعة الأولى، المطبعة الكاثوليكية، سنة ١٩٥٩م.
- قصة الإيمان: نديم جسر. الطبعة الثالثة، مطابع المكتب الإسلامي، بيروت، سنة ١٩٦٩م.
- قصة الديانات: سليمان مظهر. الطبعة الأولى، دار الوطن العربي للطبع والنشر.
- الشفاء والقدر: محمد متولي الشعراوي. دار الشروق بمصر.
- قواعد في علوم الحديث: ظفر أحمد العثماني التهانوي. تحقيق: عبدالفتاح أبو غدة، المتوفى سنة ١٤١٧هـ. الطبعة الثالثة، مطابع دار القلم ببلنجان، سنة ١٩٧٢م.
- القول الفصل شرح الفقه الأكبر: محيي الدين محمد بن بهاء الدين، المتوفى سنة ٩٥٦هـ - ١٥٤٩م. والفقه الأكبر، للإمام أبي حنيفة النعمان بن ثابت، المتوفى سنة ١٥٠هـ - ٧٦٧م. مكتبة الحقيقة بإستانبول، تركيا، سنة ١٤١٤هـ - ١٩٩٤م.
- الكاشف في معرفة من له رواية في الكتب الستة: شمس الدين أبو عبدالله محمد بن أحمد بن عثمان بن قايماز التركماني الدمشقي الذهبي، المتوفى سنة ٧٤٨هـ - ١٣٤٨م. وحاشيته، للإمام برهان الدين أبي الوفاء إبراهيم بن محمد سبط ابن العجمي الحلبي، المتوفى سنة ٨٤١هـ - ١٤٣٧م. قابلهما بأصل مؤلفيهما وقدم لهما وعلق عليهما: محمد عوامه. وخرج نصوصهما: أحمد محمد نمر الخطيب. الطبعة الأولى، دار القبلة للثقافة الإسلامية، جدة، ومؤسسة علوم القرآن، جدة، المملكة السعودية العربية، سنة ١٤١٣هـ - ١٩٩٢م.
- الكامل: أبو العباس محمد بن يزيد المبرلاد الأزدي، المتوفى سنة ٢٨٦هـ - ٨٩٩م. تحقيق: محمد أبو الفضل إبراهيم، المتوفى سنة ١٤٠١هـ - ١٩٨١م، والسيد شحاته. دار النهضة مصر للطبع والنشر في الفجالة بالقاهرة، مطبعة نهضة مصر في الفجالة بالقاهرة.
- الكامل في التاريخ: عز الدين أبو الحسن علي بن الكرم محمد بن محمد بن عبدالكريم الشيباني الجزري، المعروف بابن الأثير، المتوفى سنة ٦٣٠هـ - ١٢٣٣م. دار صادر، ودار بيروت، سنة ١٩٦٥م.
- كبرى اليقينيات الكونية: د. محمد سعيد رمضان البوطي. الطبعة الثانية، سنة ١٣٩٠هـ.
- كتاب الإيمان: أبو بكر عبد الله بن محمد بن أبي شيبة العبسي، المتوفى سنة ٢٣٥هـ - ومعه ثلاث رسائل:

- ١- كتاب الإيمان ومعاله وسننه و استكماله ودرجاته، أبي عبيد القاسم بن سلام، المتوفى سنة ٢٢٤هـ - ٨٣٨م.
  - ٢- كتاب العلم، للحافظ أبي خيثمة زهير بن حرب النسائي، المتوفى سنة ٢٣٤هـ.
  - ٣- كتاب إقتضاء العلم العمل، أبي بكر أحمد بن علي بن ثابت الخطيب البغدادي، المتوفى سنة ٤٦٣هـ.
- حقق الرسائل الأربع وخرج أحاديثها وعلق عليها: محمد ناصر الدين الألباني. المطبعة العمومية بدمشق.
- الكتاب المصنف في الحديث والآثار: الحافظ أبو بكر عبد الله بن محمد بن أبي شيبة الكوفي العبسي، المتوفى سنة ٢٣٥هـ. تحقيق: محمد عبدالسلام شاهين. الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية ببيروت، سنة ١٤١٦هـ - ١٩٩٥م.
  - كشاف إصطلاحات الفنون والعلوم: محمد أعلى بن شيخ علي بن قاضي محمد حامد الفروقي الحنفي التهانوي، كان حيا سنة ١١٥٨هـ. إشراف و مراجعة: الدكتور رفيق العجم. تحقيق: الدكتور على دحروج. نقل النص الفارسي إلى العربية: الدكتور عبدالله الهالدي. الترجمة الأجنبية: الدكتور جورج زيناتي. الطبعة الأولى، المكتبة لبنان ناشرون، بيروت، سنة ١٩٩٦م.
  - الكشاف عن حقائق التنزيل وعيون الأقاويل في وجوه التأويل: أبو القاسم جار الله محمود بن عمر الزمخشري الخوارزمي، المتوفى سنة ٥٣٨هـ - ١١٤٤م. ومعه حاشية السيد الشريف علي بن محمد الحسيني المرحجاني، المتوفى سنة ٨١٦هـ - ١٤١٣م. وبهامشه: الانتصاف فيما تضمنيه الكشاف من الاعتزال، للإمام ناصر الدين أحمد بن محمد بن المنير الإسكندري المالكي، المتوفى سنة ٦٨٣هـ - ١٢٨٤م. وبآخره: تنزيل الآيات على الشواهد من الأبيات: وهو شرح الشواهد الكشاف، للأستاذ محب الدين أفندي محمد بن أبي بكر بن داود بن عبدالرحمن الحموي الدمشقي الحنفي، المتوفى سنة ١٠١٦هـ. مطبعة مصطفى البابي الحلبي وأولاده بمصر، سنة ١٩٤٨م. والطبعة الأولى، دار الفكر ببيروت، سنة ١٤٠٣هـ - ١٩٨٣م.
  - كشف الخفا ومزيل الإلباس عما اشتهر من الأحاديث على ألسنة الناس: إسماعيل بن محمد بن عبدالهادي العجلوني الجراحي الشافعي، المتوفى ١١٦٢هـ - ١٧٤٩م. الطبعة الثالثة، دار إحياء التراث العربي ببيروت، وهي طبعة المصورة على النطبعة بصر، سنة ١٣٥١هـ - ١٣٥٢هـ.

- كشف الظنون عن أسلمي الكتب والفنون: مصطفى بن عبد الله، الشهر بحاجي خليفة ويكاتب جلي، المتوفى سنة ١٠٦٧هـ - ١٦٥٧م. طبع بعناية محمد شرف الدين يالتقايا، ورفعت بيلكه الكليسي. منشورات مكتبة المثنى ببغداد، وهي الطبعة المصورة على طبعة إستانبول، سنة ١٩٤١م.
- كشف المرا: جمال الدين الحسن بن يوسف بن علي بن مطهر، المشهور بالعلامة الحلبي، المتوفى سنة ٧٢٦هـ - ١٣٢٥م. انظر: تجريد الإعتقاد.
- كفاية الطالب الرباني. انظر: حاشية العدوي على كفاية الطالب الرباني.
- الكليات، معجم في المصطاحات والفروق اللغوية: أبو البقاء أيوب بن موسى الحسيني الكفوي، المتوفى سنة ١٠٩٤هـ - ١٦٨٣م. تحقيق: الدكتور عدنان دروش ومحمد المصري. الطبعة الثانية، مؤسسة الرسالة بيروت، سنة ١٤١٩هـ - ١٩٩٨م.
- الكمال بن الهمام، المتوفى سنة ٨٦١هـ، وتحقيق رسالته: إعراب قوله (صلى الله عليه وسلم): كلمتان خفيفتان على اللسان.... : د. قحطان عيidalرحمن الدوري. الطبعة الأولى، مطبعة جامعة بغداد، بغداد، سنة ١٤٠٠هـ - ١٩٨٠م.
- الكواشف الجليلة عن معاني الواسطية: عبدالعزيز الحمد السلمان. والعقيدة الواسطية، لأبي العباس تقي الدين أحمد بن عبدالحليم بن عبد السلام بن تيمية الحراني، المتوفى سنة ٧٢٨هـ - ١٣٢٨م. الطبعة الرابعة، مؤسسة مكة للطباعة والإعلام، من مطبوعات رابطة العالم الإسلامي بمكة المكرمة.
- اللؤلؤ والمرجان فيما إتفق عله الشيخان: جمعه: محمد فؤاد عبدالباقي، المتوفى سنة ١٣٨٨هـ - ١٩٦٨م. راجعه: الدكتور عبد الستار أبو غدة. وزارة الشؤون الإسلامية بالكويت، المطبعة العصرية بالكويت، سنة ١٩٧٧م.
- اللباب في تهذيب الأنساب: عز الدين أبو الحسن علي بن أبي الكرم محمد بن محمد بن عبدالكريم الشيباني الجزري، المعروف بابن الأثير، المتوفى سنة ٦٣٠هـ - ١٢٣٣م. الناشر: مكتبة المثنى ببغداد.
- لباب النقول في أسباب النزول: جلا الدين عبدالرحمن بن أبي بكر السيوطي، المتوفى سنة ٩١١هـ - ١٥٠٥م. مطبوع بهامش تفسير الجلالين. المطبعة الهاشمية بدمشق، سنة ١٣٥٨هـ.
- لسان العرب: أبو الفضل جمال الدين محمد بن مكرم، بن منظور الإفريقي، المتوفى سنة ٧١١هـ - ١٣١١م. دار صادر بيروت، سنة ١٩٦٨م.



- لسان الميزان: شهاب الدين أبو الفضل أحمد بن علي بن محمد الكنانى، المعروف بابن الحجر العسقلاني، المتوفى سنة ٨٥٢هـ - ١٤٤٩م. الناشر: مؤسسة الأعلمي للمطبوعات ببيروت، سنة ١٩٧١م، وهي مصورة عن الطبعة الأولى المطبوعة بمطبعة دائرة المعارف النظامية بميد آباد الدكن، سنة ١٣٢٩هـ.
- اللمع: أبو نصر الراج عبدالله بن علي الطوسي، المتوفى سنة ٣٧٨هـ - ٩٨٨م. تحقيق: د. عبدالحليم محمود وطه عبدالباقى سرور. مطبعة السعادة بمصر، سنة ١٩٦٠م.
- اللمع في الرد على أهل الزيغ والبدع: الإمام أبو الحسن علي بن إسماعيل بن أبي بشر إسحاق الأشعري، المتوفى سنة ٣٢٤هـ - ٩٣٦م. صححه وقدم له وعلق عليه: حمود غرابية. الناشر: المكتبة الأزهرية للتراث بالقاهرة، دار التوفيق النموذجية بالقاهرة.
- الله: عباس محمود عقاد، المتوفى سنة ١٣٨٣هـ - ١٩٦٤م. دار الهلال بمصر.
- الله جل جلاله: سعيد حوى. الطبعة الثالثة، سنة ١٩٧٢م.
- الله يتجلى في عصر العلم: نخبة من العلماء الأمريكيين. أشرف على تحريره: جون كلوفرمونسا. ترجمة: د. الدامرداش. الطبعة الثالثة، مؤسسة الحلبي وشركاه بمصر، سنة ١٩٦٨م.
- لوامع الأنوار البهية و سواطع الأسرار الأثرية: محمد بن أحمد بن سالم بن سليمان الحنبلي السفاريني، المتوفى سنة ١١٨٨هـ. وهو شرح المنظومة: الدرر المضية في عقيدة الفرقة المرضية. والشرح والمنظومة كلاهما للسفاريني. الطبعة الثالثة، المكتب الإسلامي ببيروت، ودار الخاني بالرياض، سنة ١٤١١هـ - ١٩٩١م.
- مباحث في علوم القرآن: د. صبحي صالح، المتوفى سنة ١٩٨٦م. الطبعة الرابعة، دار العلم للملايين، بيروت.
- مبادئ الإسلام: أبو الأعلى المودودي، المتوفى سنة ١٣٩٩هـ - ١٩٧٩م. الطبعة الثانية، دمشق، سنة ١٩٥٧م.
- مجموع فتاوى شيخ الإسلام تقي الدين أبي العباس أحمد بن عبدالحليم بن عبد السلام بن تيمية الحراني، المتوفى سنة ٧٢٨هـ - ١٣٢٨م. جمع وترتيب: عبدالرحمن بن محمد بن قاسم العاصمي النجدي الحنبلي، وساعده ابنه محمد. طبع بأمر الملك سعود بن عبدالعزيز آل سعود، وعلى نفقته الخاصة. الطبعة الأولى، ج ١ - ٣٠ مطابع الرياض سنة ١٣٨١ - ١٣٨٣هـ، و ج ٣١ - ٣٧ مطبعة الحكومة بمكة المكرمة سنة ١٣٨٦هـ.

- محاضرات في أصول الفقه على مذاهب أهل السنة والإمامية: بدر المتولى عبد الباسط. الطبعة الأولى، بغداد.
- محاضرات في النصرانية: محمد أبو زهرة، المتوفى سنة ١٩٧٤م. مطبعة العلوم، مصر، سنة ١٣٦١هـ - ١٩٤٢م.
- المحرر الوجيز في تفسير الكتاب العزيز: عبدالحق بن غالب بن عبدالحمن الحاربي الغرناطي، بان عطية، المتوفى سنة ٥٤٢هـ - ١١٤٨م. تحقيق و تعليق: عبدالله بن إبراهيم الأنصاري، والسيد عبد العال السيد إبراهيم، ومحمد الشاقعي صادق العناني. الطبعة الأولى، مؤسسة دار العلوم بالدوحة، قطر، سنة ١٤٠٢هـ - ١٩٨٢م.
- محصل أفكار المتقدمين والمتأخرين من العلماء والحكماء والمتكلمين: أبو عبدالله محمد بن عمر بن الحسين الخطيب التيمي البكري القرشي الشافعي، فخر الدين الرازي، المتوفى سنة ٦٠٦هـ - ١٢١٠م. و بذيله: تلخيص المحصل، لنصر الدين أبي عبدالله محمد بن محمد بن الحسن الطوسي، المتوفى سنة ٦٧٢هـ - ١٢٧٤م. مراجعة وتقديم: طه عبدالرؤوف سعد. مكتبة الكليات الأزهرية بالقاهرة.
- الحصول في علم الأصول الفقه: أبو عبدالله محمد بن عمر بن الحسين الخطيب التيمي البكري القرشي الشافعي، فخر الدين الرازي، المتوفى سنة ٦٠٦هـ - ١٢١٠م. تحقيق: د. طه جابر فياض العلواني. الطبعة الثانية، مؤسسة الرسالة بيروت، سنة ١٤١٢هـ - ١٩٩٢م.
- المحيط بالتكليف في العقائد: ويسمى ب(المجموع المحيط بالتكليف في العقائد): القاضي عبدالحبار بن أحمد الهمذاني الأسدآبادي المعتزلي، المتوفى سنة ٤١٥هـ - ١٠٢٥م. جمعه: الحسن بن أحمد بن متويه. تحقيق: عمر السد عزمي. ومراجعة: د. أحمد فؤاد الأهواني. المؤسسة المصرية العامة للتأليف والأنباء والنشر - تراثنا، الشركة المصرية للطباعة بالقاهرة.
- المختار من كنوز السنة النبوية، شرح أربعين حديثا في أصول الدين: د. محمد عبدالله دراز، المتوفى سنة ١٣٧٧هـ - ١٩٥٨م. الطبعة الرابعة، إدارة الشؤون الإسلامية، وزارة الأوقاف والشؤون الإسلامية في دولة قطر، العالمية للطباعة والنشر، الدوحة، قطر، سنة ١٤١٧هـ - ١٩٩٦م.
- مختصر تاريخ الإباضية: أبو ربيع سليمان الباروني. الطبعة الرابعة، مكتب الضامري بالسيب، سلطنة عمان.

- مختصر تاريخ دمشق لابن عساكر: ابن منظور، أبو الفضل جمال الدين محمد بن مكرم الإفريقي، المتوفى سنة ٧١١هـ - ١٣١١م. وابن عساكر هو أبو القاسم علي بن الحسن بن هبة الله الدمشقي، المتوفى سنة ٥٧١هـ - ١١٧٦م. تحقيق: محمد مطيع الحافظ، ونزار أباطة. ومراجعة: روحية النحاس. الطبعة الأولى، دار الفكر للطباعة بدمشق، المطبعة العلمية بدمشق، سنة ١٤٠٤هـ - ١٩٨٤م.
- المختصر المفيد في شرح جوهرة التوحيد: د. نوح علي سلمان القضاة. وجوهرة التوحيد: منظومة لبرهان الدين أبي الأمداد إبراهيم بن إبراهيم بن حسن بن علي المكي اللقاني، المتوفى سنة ١٠٤١هـ. الطبعة الأولى، دار الرازي للنشر، عمان، الأردن، سنة ١٤٢٠هـ - ١٩٩٩م.
- المدخل لدراسة الشريعة الإسلامية: الدكتور عبدالكريم زيدان. الطبعة الحادية عشر، مؤسسة الرسالة بيروت، مكتبة القدس ببغداد، سنة ١٤١٠هـ - ١٩٨٩م.
- مذاهب الإسلاميين: عبدالرحمن البدوي. الطبعة الأولى، دار العلم للملايين، بيروت.
- مرقاة المفاتيح شرح مشكاة المصابيح: علي القاري بن سلطان محمد الهروي الحنفي، المتوفى سنة ١٠١٤هـ - ١٦٠٦م. ومعه: أجوبة الحافظ ابن حجر العسقلاني على رسالة القزويني. قدم له: الشيخ خليل الميس. وحققه: صدقي محمد جميل العطار. الطبعة الأولى، دار الفكر ببيروت، سنة ١٤١٢هـ - ١٩٩٢م.
- المسامرة بشرح المسامرة: كمال الدين محمد بن محمد بن أبي بكر، المعروف بابن أبي شريف القدسي الشافعي، المتوفى سنة ٩٠٦هـ - ١٥٠٠م. والمسامرة في العقائد المنجية في الآخرة، لكمال الدين بن همام الدين عبدالواحد بن حميد الدين عبدالحميد السيواسي السكندري الحنفي، المعروف بكمال بن همام، المتوفى سنة ٨٦١هـ - ١٤٥٧م. وبهامشه: شرح المسامرة، لأبي الفداء زين الدين قاسم بن قطلوبغا الحنفي السوداني، المتوفى سنة ٨٧٩هـ - ١٤٧٤م. ونتائج المذاكرة بتحقيق مباحث المسامرة، لحمد محيي الدين عبدالحميد، المتوفى سنة ١٣٩٢هـ - ١٩٧٢م. المكتبة التجارية الكبرى بمصر، مطبعة السعادة بمصر.
- المسامرة: لكمال بن همام. انظر: المسامرة.
- المستدرك على الصحيحين: الحافظ أبو عبد الله محمد بن عبد الله الحاكم النيسابوري، المتوفى سنة ٤٠٥هـ - ١٠١٤م. وفي ذيله: تلخيص المستدرك، لشمس الدين أبي عبد الله محمد بن أحمد بن عثمان بن قايماز التركماني الدمشقي الذهبي، المتوفى سنة ٧٤٨هـ - ١٣٤٨م. الناشر:

مكت المطبوعات الإسلامية بحلب، طبع في بيروت، شركة علاء الدين. وهي طبعة مصورة على طبعة دائرة المعارف النظامية، حيدر آباد الدكن.

- مسند الإمام أحمد بن حنبل: المتوفى سنة ٢٤١هـ - ٨٥٥م، وبهامشه: منتخب كنز العمال في سنن الأقوال والأفعال، لعلاء الدين علي المتقي بن حسام الدين عبد الملك بن قاضي خان الهندي البرهان فوري، الشهير بالمتقي الهندي، المتوفى سنة ٩٧٥هـ - ١٥٦٧م. نشر المكتب الإسلامي ودار صادر ببيروت، سنة ١٩٦٩هـ، وهي طبعة مصورة على المطبوعة بالطبعة الميمنية بمصر، سنة ١٣١٣هـ. والطبعة التي أشرف على تحقيقها الشيخ شعيب الأناؤوط، الطبعة الأولى، مؤسسة الرسالة ببيروت، سنة ١٤١٧هـ - ١٩٩٧م.
- مشارق أنوار العقول: نور الدين أبو محمد عبدالله بن حميد (أو حميد كصديق) بن سلوم السالمي، المتوفى سنة ١٣٣٢هـ - ١٩١٤م. وهو شرح منظومة (أنوار العقول). والشرح والمنظومة كلاهما للسالمي. حققه: عبد الرحمن عميرة. صححه وعلق عليه: الشيخ بن حمد الخليلى. الطبعة الأولى، دار الجيل ببيروت، سنة ١٤٠٩هـ - ١٩٨٩م.
- مشاهد القيامة في القرآن: سيد قطب، المتوفى سنة ١٩٦٧م. دار المعارف بمصر.
- المصابيح: أبو العباس أحمد بن إبراهيم بن الحسن، المتوفى سنة ٣٥٣هـ - ٩٦٤م. تحقيق: عبدالله بن عبدالله بن أحمد الحوئي. تقديم: مجد الدين بن محمد بن منصور المؤيدي. الطبعة الثانية، مؤسسة الإمام زيد بن علي الثقافية، صنعاء، اليمن، سنة ١٤٢٣هـ - ٢٠٠٢م.
- المصباح المنير في غريب الشرح الكبير: أحمد بن محمد بن علي الفيومي المقرئ، المتوفى سنة ٧٧٠هـ - ١٣٦٨م. والشرح الكبير، هو فتح العزيز على كتاب الوجيز، للإمام أبي القاسم عبدالكريم بن محمد القزويني الرافعي، المتوفى سنة ٦٢٣هـ - ١٢٢٦م. وكتاب الوجيز، هو في فقه الشافعية، للإمام أبو حامد محمد بن محمد بن محمد أحمد الغزالي الطوسي الشافعي، المتوفى سنة ٥٠٥هـ - ١١١١م. الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية ببيروت، سنة ١٤١٤هـ - ١٩٩٤م.
- المصطلحات الأربعة في القرآن: الإله، الرب، العبادة، الدين: أبو الأعلى المودودي، المتوفى سنة ١٣٩٩هـ - ١٩٧٩م. تعريب: محمد كاظم سباق. الطبعة الخامسة، دار القلم بالكويت، سنة ١٤١٣هـ - ١٩٩٣م.

- الطالب العالية من العلم الإلهي: أبو عبد الله بن عمر بن الحسن الخطيب التيمي البكري القرشي الشافعي، فخر الدين الرازي، المتوفى ٦٠٦هـ-١٢١٠م. تحقيق: د. أحمد حجازي السقا. الطبعة الأولى، دار الكتاب العربي ببيروت، سنة ١٤٠٧هـ-١٩٨٧م.
- المعارف: ابن قتيبة الدينوري، أبو محمد عبدالله بن مسلم، المتوفى سنة ٢٧٦هـ-٨٨٩م. تحقيق وتقديم: الدكتور ثروت عكاشة. الطبعة الثانية، دار المعارف بمصر، سنة ١٩٦٩م.
- معالم أصول الدين: أبو عبدالله محمد بن عمر بن الحسين الخطيب التيمي البكري القرشي الشافعي، فخر الدين الرازي، المتوفى سنة ٦٠٦هـ-١٢١٠م. تحقيق: أحمد حجاز السقا. الطبعة الأولى، مكتبة الإيمان بالمنصورة، مصر، سنة ١٤٢٠هـ-١٩٩٩م.
- المعالم الدينية في العقائد الإلهية: يحيى بن حمزة بن علي بن إبراهيم الحسيني العلوي الزيدي، المتوفى سنة ٧٤٩هـ-١٣٤٤م. تحقيق: سيد مختار محمد أحمد حشاد. الطبعة الأولى، دار الفكر المعاصر ببيروت، سنة ١٤٠٨هـ-١٩٨٨م.
- معالم السنن، للخطابي. اظر: سنن أبي داود. والطبعة الثانية، المكتبة العلمية ببيروت، سنة ١٤٠١هـ-١٩٨١م، المصورة على الطبعة الأولى المطبوعة سنة ١٣٥٢هـ-١٩٣٤م بالقاهرة.
- معترك الأقران في إعجاز القرآن: جلال الدين عبد الرحمن بن أبي بكر السيوطي، المتوفى سنة ٩١١هـ-١٥٠٥م. تحقيق: علي محمد البجاوي. القاهرة، سنة ١٩٦٩م.
- المعتزلة وأصولهم الخمسة وموقف أهل السنة منها: عواد بن عبدالله المعتق. الطبعة الثالثة، مكتبة الرشد بالرياض، المملكة العربية السعودية، سنة ١٤١٧هـ-١٩٩٦م.
- المعتقد الإيماني: أبو البقاء الأحمدي الشافعي. وهو شرح عقيدة الإمام الشيباني أبي عبدالله محمد. نشره: محمد رؤوف الغلامي. مطبعة شفيق ببغداد، سنة ١٩٦٢م.
- المعتقد المنتقد: الشاه فضل الرسول بن عبد الحميد العثماني الأموي القادري البركاتي البدايوني الحنفي، المتوفى سنة ١٢٨٩هـ-١٨٧٢م.
- وطبع معه تعليق: المسند المعتمد بناء نجاه الأبد، للإمام المجدد أحمد رضا خان القادري البركاتي الحنفي البريلوي، المتوفى سنة ١٣٤٠هـ. الناشر: مكتبة ايشق بإستانبول، سنة ١٩٧٥م، وهي طبعة مصورة على المطبوعة بالهند التي نشرها محمد أنوار الإسلام السني الحنفي القادري الرضوي، مكتبة حامدية بلاهور.
- معجم المؤلفين، تراجم مصنف الكتب العربية: عمر رضا كحالة، المتوفى سنة ١٤٠٨هـ-١٩٨٧م. الطبعة الأولى، مؤسسة الرسالة ببيروت، سنة ١٤١٤هـ-١٩٩٣م. ويليها: تكملة

- معجم المؤلفين، وفيات ١٣٩٧-١٤١٥هـ / ١٩٧٧-١٩٩٥م: محمد خير رمضان يوسف. الطبعة الأولى، دار ابن حزم بيروت، سنة ١٤١٨هـ - ١٩٩٧م.
- معجم مقاييس اللغة: أبو الحسن أحمد بن فارس بن زكريا، المتوفى سنة ٣٩٥هـ - ١٠٠٤م. تحقيق: عبدالسلام محمد هارون، المتوفى سنة ١٤٠٨هـ - ١٩٨٨م. الطبعة الأولى، دار الجيل بيروت، سنة ١٤١١هـ - ١٩٩١م.
  - مع الله في السماء: د. أحمد زكي. دار الهلال بمصر.
  - المغني في الضعفاء: شمس الدين أبو عبدالله محمد بن أحمد بن عثمان بن قايماز التركماني الدمشقي الذهبي، المتوفى سنة ٧٤٨هـ - ١٣٤٨م. تحقيق: د. نور الدين عتر. طبعة مصورة.
  - مفاتيح العلوم: أبو عبدالله محمد بن أحمد بن يوسف الكاتب الخوارزمي، المتوفى سنة ٣٨٧هـ - ٩٩٧م. الطبعة الثانية، منشورات مكتبة الكليات الأزهرية بالقاهرة، سنة ١٤٠١هـ - ١٩٨١م.
  - مفتاح الباب: ابن مخدوم، أبو الفتح بن مخدوم الخادم الحسيني العرشاهي، المتوفى سنة ٩٧٦هـ - والمراد بالباب هو الباب الحادي عشر للعلامة الحلبي حسن بن يوسف بن علي بن المطهر، المتوفى سنة ٧٢٦هـ - ١٣٢٥م. ومعه شرح آخر على الباب هو: النافع يوم الحشر، لمقداد بن عبدالله بن محمد السيوري الحلبي، المتوفى سنة ٨٢٦هـ - ١٤٢٣م. تحقيق: د. مهدي محقق. مؤسسة جاب وانتشارات آستان قدس رضوي - مشهد، سنة ١٣٧٤هـ.
  - المفهم لما أشكل من تلخيص كتاب مسلم: أبو العباس أحمد بن عمر بن إبراهيم القرطبي، المتوفى سنة ٦٥٦هـ - ١٢٥٧م. تحقيق: محيي الدين ديب مستو وآخرين. الطبعة الأولى، دار ابن كثير ودار الكلم الطيب بدمشق وبيروت، سنة ١٤١٧هـ - ١٩٩٦م.
  - مفهوم الإيمان عند الفرق الإسلامية: د. قحطان عبدالرحمن الدوري. وهو بحث نشر ضمن بحوث (الملتقى العلمي الأول حول تراث سلطنة عمان الشقيقة قديما وحديثا)، الذي نظمته وحدة الدراسات العمانية بجامعة آل البيت، من منشورات جامعة آل البيت - الأردن سنة ١٤٢٣هـ - ٢٠٠٢م.
  - المقاصد (مقاصد الطالبين) للتفتازاني. انظر: شرح المقاصد.
  - مقالات الإسلاميين واختلاف المصلين: الإمام أبو الحسن علي بن إسماعيل بن أبي بشر إسحاق الأشعري، المتوفى سنة ٣٢٤هـ - ٩٣٦م. تحقيق: محمد محيي الدين عبدالحميد، المتوفى سنة ١٣٩٢هـ - ١٩٧٢م. الطبعة الأولى، مكتبة النهضة المصرية، مطبعة السعادة بمصر، الجزء

- الأول سنة ١٩٥٠م، والجزء الثاني سنة ١٩٥٤م. وطبعه المكتبة العصرية ببيروت وصيدا، الدار النموذجية والمطبعة العصرية ببيروت، ١٤١٩هـ-١٩٩٩م، وهي مصورة على الطبعة المصرية.
- المقالات والفرق: سعد بن عبدالله بن أبي خلف الأشعري القمي، المتوفى سنة ٣٠١هـ-٩١٣م. تحقيق: الدكتور محمد جواد مشكور. الطبعة الأولى، مطبعة حيدري، طهران، سنة ١٩٦٣م.
- المقدمة: عبدالرحمن بن محمد بن محمد ابن خلدون الحضرمي الإشبيلي، المتوفى سنة ٨٠٨هـ-١٤٠٦م. تحقيق: درويش الجويدي. الطبعة الأولى، المكتبة العصرية للطباعة والنشر، الدار النموذجية، المطبعة العصرية، بيروت سنة ١٤١٥هـ-١٩٩٥م.
- مقدمة البحر الزخار. انظر: البحر الزخار.
- مقدمة في تأريخ الحضارات القديمة: طه باقر. الطبعة الثانية، من مطبوعات دار المعلمين العالية، شركة التجارة والطباعة المحدودة ببغداد، سنة ١٣٧٥هـ-١٩٥٥م.
- المقصد الأسنى شرح أسماء الله الحسنى: الإمام أبو حامد محمد بن محمد بن أحمد بن أحمد الغزالي الطوسي الشافعي، المتوفى سنة ٥٠٥هـ-١١١١م. تحقيق: محمد عثمان الخشت. مكتبة القرآن بالقاهرة، تأريخ المقدمة سنة ١٤٠٤هـ-١٩٨٤م.
- الملل والنحل: أبو الفتح محمد بن عبدالكريم بن أبيبكر أحمد الشهرستاني الشافعي، المتوفى سنة ٥٤٨هـ-١١٥٣م. تصحيح و تعليق: أحمد فهمي محمد. الطبعة الثانية، دار الكتب العلمية ببيروت، سنة ١٤١٣هـ-١٩٩٢م.
- مناهج الإجتهد في الإسلام في الأحكام الفقهية والعقائدية: د. محمد سلام مدكور. الطبعة الأولى، مطبوعات جامعة الكويت، المطبعة العصرية بالكويت، سنة ١٣٩٣هـ-١٩٧٣م.
- مناهج الأدلة في عقائد الملة: أبو الوليد محمد بن أحمد ابن الإمام أبي الوليد محمد بن أحمد بن رشد القرطبي، الملقب بابن رشد الحفيد، المتوفى سنة ٥٩٥هـ-١١٩٨م. تقديم وتحقيق: د. محمود قاسم. الطبعة الثانية، مكتبة الأنجلو المصرية بالقاهرة، مطبعة مجمرة بالقاهرة، سنة ١٩٦٤م.
- مناهل العرفان في علوم القرآن: محمد عبدالعظيم الزرقاني، المتوفى سنة ١٩٤٨م. دار إحياء الكتب العربية بمصر.
- المنتظم في تأريخ الملوك والأمم: جمال الدين أبو الفرج عبدالرحمن بن علي بن محمد بن الجوزي البغدادى، المتوفى سنة ٥٩٧هـ-١٢٠١م. تحقيق: محمد عبدالقادر عطا، ومصطفى عبدالقادر

عطا. راجعه: نعيم زرزور. الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية ببيروت، سنة ١٤١٢هـ-١٩٩٢م.

- منهاج السنة النبوية في نقض كلام الشيعة القدرية: أبو العباس تقي الدين أحمد بن عبدالحليم بن عبدالسلان بن تيمية الحراني، المتوفى سنة ٧٢٨هـ-١٣٢٨م. تحقيق: الدكتور محمد رشاد سالم. الناشر: مكتبة دار العروبة بمصر، مطبعة المدني بالقاهرة، طبع ج ١ سنة ١٩٦٢م، وأرخت مقدمة ج ٢ سنة ١٩٦٤م. والطبعة الأولى التي بهامشها: بيان موافقة صريح المعقول لصحيح المنقول، لتقي الدين بن تيمية أيضاً، المطبوعة في المطبعة الكبرى الأميرية ببولاق، مصر، طبع ج ١-٢ سنة ١٣٢١هـ، وطبع ج ٣-٤ سنة ١٣٢٢هـ.
- المنهاج بشرح صحيح مسلم بن الحجاج: أبو زكريا محيي الدين يحيى بن شرف بن مري النووي الشافعي، المتوفى سنة ٦٧٦هـ-١٢٧٧م. ومسلم بن الحجاج القشيري النيسابوري، المتوفى سنة ٢٦١هـ-٨٧٥م. الطبعة الأولى، دار ابن حزم ببيروت، سنة ١٤٢٣هـ-٢٠٠٢م.
- المنية والأمل في شرح الملل والنحل: الأصل والشرح معا من تأليف المهدي لدين الله أحمد بن يحيى بن المرتضى الحسيني اليماني، المتوفى ٨٤٠هـ-١٤٣٧م. تحقيق: الدكتور محمد جواد مشكور. الطبعة الأولى، دار الفكر ببيروت، سنة ١٩٧٩م.
- المواعظ والإعتبار بذكر الخطط والآثار في مصر والقاهرة والنيل وما يتعلق بها من الأخبار، المعروف بالخطط المقرزية: تقي الدين أحمد بن علي بن عبدالقادر بن محمد المقرزي، المتوفى سنة ٨٤٥هـ-١٤٤١م. الناشر: دار صادر ببيروت، وهي طبعة مصورة على طبعة دار الطباعة المصرية ببولاق القاهرة التي طبعت سنة ١٢٧٠هـ.
- المواقف: عضدالدين عبدالرحمن بن أحمد الإيجي، المتوفى سنة ٧٥٦هـ-١٣٥٥م. ومعه: شرح المواقف، للسيد الشريف علي بن محمد علي الجرجاني، المتوفى سنة ٨١٦هـ-١٤١٣م وعليه: حاشية عبدالحكيم بن شمس الدين محمد السيالكوني اللاهوري البنجابي الهندي الحنفي، المتوفى سنة ١٠٦٧هـ-١٦٥٦م. وحاشية المولى حسن جليبي بن محمد شاه بن حمزة الرومي الحنفي الفناري، المتوفى سنة ٨٨٦هـ-١٤٨١م. صححه: محمد بدر الدين النعساني الحلبي. الطبعة الثانية، منشورات الشريف الرضي، مطبعة أمير، قم، سنة ١٤١٥هـ، وهي مصورة على الطبعة الأولى التي طبعت بنفقة محمد أفندي ساسي التونسي بمطبعة السعادة بمصر، سنة ١٣٢٥هـ-١٩٠٧م.



- الموجز: أبو عمار عبدالكافي الإباضي، المتوفى قيل سنة ٥٧٠هـ، تعليق: د. عبدالرحمن عميرة. الطبعة الأولى، دار الجيل ببيروت، سنة ١٤١٠هـ-١٩٩٠م.
- الموطأ، للإمام مالك. انظر: تنوير الحوالك.
- موقف ابن تيممة من الأشاعرة: د. عبدالرحمن بن صالح بن صالح الحمود. الطبعة الأولى، مكتبة الرشد للنشر والتوزيع بالرياض، المملكة العربية السعودية، سنة ١٤١٥هـ-١٩٩٥م.
- موقف العقل والعلم والعالم من رب العالمين: الأستاذ مصطفى صبري، المتوفى سنة ١٣٧٣هـ-١٩٥٤م. القاهرة، سنة ١٩٥٠م.
- ميزان الاعتدال في نقد الرجال: شمس الدين أبو عبدالله محمد بن أحمد بن عثمان بن قايماز التركماني الدمشقي الذهبي، المتوفى سنة ٧٤٨هـ-١٣٤٨م. تحقيق: علي محمد البجاوي. الناشر: دار المعرفة ببيروت، وهي مصورة على الطبعة الأولى، المطبوعة سنة ١٩٦٣م بمصر.
- النافع يوم الحشر. انظر: مفتاح الباب.
- النبأ العظيم، نظرات جديدة في القرآن: د. محمد عبدالله دراز، المتوفى سنة ١٣٧٧هـ-١٩٥٨م. الطبعة الثالثة، سنة ١٩٧٤م.
- النجوم في مسالكها: الدكتور جيمس جينز. مطبعة لجنة التأليف والنشر بالقاهرة، سنة ١٩٦٢م.
- نخبه اللاكلى لشرح بدء الأمالي: محمد بن سليمان الحلبي الرحاوي، المتوفى سنة ١٢٢٨هـ. وبدء الأمالي، منظومة لسراج الدين أبي الحسن علي بن عثمان الأوشي الفرغاني، المتوفى سنة ٥٦٩هـ-١١٧٣م. مكتبة الحقيقة بإستانبول، تركيا، سنة ١٤١٢هـ-١٩٩١م.
- نداء الروح: د. فاضل صالح السامرائي. المطبعة الإسلامية، بغداد، سنة ١٣٧٨هـ-١٩٥٨م.
- نزهة الخاطر العاطر: عبدالقادر بن أحمد بن المصطفى، المعروف بابن بدران الدومي الدمشقي، انتهى من تأليفه سنة ١٣٤١هـ. وهو شرح روضة الناظر وجنة المناظر، في أصول الفقه على مذهب الإمام أحمد بن حنبل، لموفق الدين أبي محمد عبدالله بن أحمد بن محمد بن قدامة المقدسي الدمشقي الصالح، المتوفى سنة ٦٢٠. الطبعة الثانية، مكتبة المعارف بالرياض، المملكة العربية السعودية، سنة ١٤٠٤هـ-١٩٨٤م، وهي طبعة مصورة.
- نسيم الرياض في شرح شفاء القاضي عياض: شهاب الدين أحمد بن محمد بن عمر الخفاجي المصري الحنفى، المتوفى سنة ١٠٦٩هـ-١٦٥٩م، أتم الكتاب سنة ١٠٥٨هـ. والشفا بتعريف حقوق المصطفى، للقاضي أبي الفضل بن موسى بن عياض اليحصبي، المتوفى ٥٤٤هـ-

- ۱۱۴۹م. وبھامشہ: شرح الشفا، لعلی القاري بن سلطان بن محمد الهروي الحنفي، المتوفى سنة ۱۰۱۴ھ-۱۶۰۶م، أتمه سنة ۱۰۱۱ھ. الناشر: دار الفكر ببيروت، وهي طبعة مصورة على المطبوعة بالمطبعة الأزهرية المصرية، التي تم طبعها سنة ۱۳۲۷ھ.
- نشأت الفكر الفلسفي في الإسلام: الدكتور علي سامي النشار. الطبعة التاسعة، ج ۱، ۳، والطبعة الثامنة ج ۲، دار المعارف بمصر.
- نظرية المقاصد عند الإمام الشاطبي: أحمد الريسوني. الطبعة الرابعة، المعهد العالمي للفكر الإسلامي، سنة ۱۴۱۵ھ- ۱۹۹۵م.
- نظم الفرائد وجمع الفوائد في بيان المسائل التي وقع فيها الاختلاف بين المتأريدية والأشعرية في العقائد: العلامة عبدالرحيم بن علي بن المؤيد الأماصي الرومي الحنفي، الشهير بشيخ زاده، المتوفى سنة ۹۴۴ھ-۱۵۳۷م. الطبعة الأولى، المطبعة الأدبية بمصر، سنة ۱۳۱۷ھ.
- نهاية الإقدام في علم الكلام: أبو الفتح محمد بن عبدالكريم بن أبي بكر أحمد الشهرستاني الشافعي، المتوفى سنة ۵۴۸ھ-۱۱۵۳م. صححه: الفرد جيوم. مكتبة الثقافة الدينية بالقاهرة، وهي طبعة مصورة.
- النهاية في غريب الحديث والأثر: مجد الدين أبو السعادات المبارك بن أبي الكرم محمد بن محمد بن عبدالكريم الشيباني الجزري، المعروف بابن الأثير، المتوفى سنة ۶۰۶ھ-۱۲۱۰م. تحقيق: طاهر أحمد الزاوي، ومحمود محمد الطناجي. الناشر: المكتبة الإسلامية، وهي طبعة مصورة على الطبعة المصرية التي طبعت سنة ۱۹۶۵م.
- النور: عثمان بن أبي عبدالله الأصم. وزارة التراث القومي والثقافة، سلطنة عمان، مطبعة عيسى البابي الحلبي بمصر، سنة ۱۴۰۴ھ- ۱۹۸۴م.
- نور الإسلام: الشيخ عبدالكريم محمد المدرس، المتوفى سنة ۱۴۲۶ھ-۲۰۰۵م. الدار العربية للطباعة ببغداد، سنة ۱۹۷۸م.
- هداية الحيارى من اليهود والنصارى: شمس الدين أبو عبدالله محمد بن أبي بكر بن أيوب بن سعد الزرعي الدمشقي، المشهور بابان قيم الجوزية، المتوفى ۷۵۱ھ-۱۳۵۰م. مطبوع بهامش كتاب (الفارق).
- هدية العارفين أسماء المؤلفين وآثار المصنفين: إسماعيل باشا ابن محمد بن أمير سليم الباباني أصلاً والبغدادي مولداً ومسكناً، المتوفى ۱۳۳۹ھ-۱۹۲۰م. طبع بعناية: محمد شرف الدين

- بالتقايا، ورفعت بيلكه الكليسي. منشورات مكتبة المثنى ببغداد، وهي الطبعة المصورة على الطبعة إستانبول، سنة ١٩٥١م.
- الوجيز في أصول الفقه: الدكتور عبدالكريم زيدان. الطبعة الثالثة، مطبعة سلمان الأعظمي ببغداد، سنة ١٩٦٧م.
- الوحي الحمدي: السيد محمد رشيد الرضا، المتوفى سنة ١٣٥٣هـ - ١٩٣٥م. الطبعة السادسة، شركة الطباعة الفنية بالقاهرة، سنة ١٩٦٠م.
- رسائل الشيعة. انظر تفصيل وسائل الشيعة.
- الوسيلة في شرح الفضيلة: الشيخ عبدالكريم محمد المدرس، المتوفى سنة ١٤٢٦هـ - ٢٠٠٥م. والفضيلة، منظومة في أصول الدين نظمها عبدالرحمن المولودي، وعدد أبياتها ٢٠٣١ بيتا. الطبعة الأولى، مطبعة الأولى، مطبعة الإرشاد ببغداد، سنة ١٩٧٢م.
- وفيات الأعيان وأنباء أبناء الزمان: أبو العباس شمس الدين أحمد بن محمد بن إبراهيم بن خلكان، المتوفى سنة ٦٨١هـ - ١٢٨٢م. تحقيق: د. إحسان عباس. دار صادر ببيروت، سنة ١٩٧٧م.
- اليهودية: د. أحمد شبلي. الطبعة الثانية، مطبعة السنة المحمدية، مصر، ١٩٧٣م.
- اليواقيت والجواهر في بيان عقائد الأكابر: عبدالوهاب الشعراني، المتوفى سنة ٩٧٣هـ. مصر، سنة ١٩٥٩م.
- يوم القيامة: عبدالرزاق نوفل. دار الشعب، القاهرة، سنة ١٩٦٩م.

به‌رهمه چاپکراوه‌کانی دانه‌ر

کتیبه‌کان:

۱. الاحتکار وأثره في الفقه الاسلامي. ج ۱، مطبعة الأمة، بغداد ۱۳۹۴ک - ۱۹۷۴. و ج ۲، دار الرشيد، الرياض ۱۴۰۳ک - ۱۹۸۳ز. و ج ۳ دار الفرقان، عمان - ثوردن ۱۴۲۱ک - ۲۰۰۰ز.
۲. الشوری بین النظرية والتطبيق. مطبعة الأمة، بغداد ۱۹۷۴.
۳. صفوة الأحكام من نیل الأوطار وسبل السلام. ج ۱، مطبعة دار السلام، بغداد ۱۳۹۴ک - ۱۹۷۴. و ج ۲ مطبعة الارشاد، بغداد ۱۴۰۶ک - ۱۹۸۶ز وه‌زاره‌تی خویندنی بال‌او توژیینه‌وه‌ی زانستی عی‌راقی - زانکۆی به‌غداد - کۆلیژی شه‌ریعه. و ج ۳ دار الفرقان عمان - ثوردن ۱۴۱۹ک - ۱۹۹۹ز. و ج ۴ دار الفرقان عمان - ثوردن ۱۴۲۴ک - ۲۰۰۳ز.
۴. الکمال بن همام (که سالی ۸۶۱ک - ۱۴۵۷ز کۆچی دوا‌یی کردووه) وتحقیق رسالته. إعراب قوله (صلى الله عليه وسلم): ((کلمتان خفیفتان علی اللسان....)) ج ۱، مطبعة جامعة بغداد ۱۴۰۰ک - ۱۹۸۰ز.
۵. الاقتراح في بیان الاصطلاح وما أضسف الى ذالك من الأحاديث المعدودة من الصّاح. تقي الدين محمد بن علي، ابن دقيق العيد (سالی ۷۰۲ک - ۱۳۰۲ز کۆچی دوا‌یی کردووه)، دراسة وتحقیق، ج ۱، مطبعة الارشاد، بغداد ۱۴۰۲ک - ۱۹۸۲ز، وه‌زاره‌تی شه‌وقاف و کاروباری ئایینی - عی‌راقی - احیاء التراث الاسلامي . و ج ۲ دار العلوم عمان - ثوردن ۱۴۲۷ک - ۲۰۰۷ز.
۶. القرآن الکريم کلماته ومعانيه. (ج ۲۷ - ۲۸) ج ۱، مطبعة الخلود بغداد ۱۴۰۳ک - ۱۹۸۳ز. وه‌زاره‌تی په‌روه‌ده‌ی عی‌راق.

۷. عقد التحکیم فی الفقه الاسلامی والقانون الوضعی. چ ۱، مطبعة الخلود، بغداد ۱۴۰۳ک - ۱۹۸۵ز، وەزارەتی ئوقواف و کاروباری ئایینی عێراقی - احیاء التراث الاسلامی، سلسله الكتب الحديثة. و چ ۲، دار الفرقان، عمان - ئوردن ۱۴۲۲ک - ۲۰۰۲ز.

۸. الحركات الهدامة في الاسلام - الراوندية، البابكية. چ ۱، دارالشؤون الثقافية العامة، بغداد ۱۴۰۹ک - ۱۹۸۹ز، وەزارەتی پۆشنپیری و پراگەیانندنی عێراقی.

۹. التحدي في آيات الاعجاز. چ ۱، دار البشير، عمان - ئوردن ۱۴۱۷ک - ۱۹۹۷ز، ئەصلی ئەم کتیبە لە گۆڤاری زانکۆی (ئەمیر عبدالقار) بۆ زانستە ئیسلامیەکان بڵاوکرایهوه، لە جهزائیر، ژمارە ۱۳۱ک - ۱۹۹۳ز.

۱۰. أمية الرسول محمد (صلی الله علیه وسلم). چ ۱، دار البشير، عمان - ئوردن ۱۴۱۷ک - ۱۹۹۶ز، ئەصلی ئەم کتیبە بڵاوکرایهوه لە گۆڤاری زانکۆی (ئەمیر عبدالقادر) بۆ زانستە ئیسلامیەکان لە جهزائیر - ژمارە ۱۴ک - ۱۹۹۴ز.

ئەو کتیبانەى بە هاوبەش دایناوون:

#### أ- بۆ وەزارەتى خۆیندنى بالائى عێراقى:

۱. المدخل الى دين الاسلام: بالاشتراك مع د. منير حميد البياتي، چ ۱، دار الحرية، بغداد ۱۳۹۶ک - ۱۹۷۶ز.

۲. أصول الدين الاسلامي: بالاشتراك مع د. رشدي عليان، چ ۱، دار الحرية، بغداد ۱۳۹۷ک - ۱۹۷۷ز. و چ ۲، مطبعة جامعة بغداد، لە بهغداد ۱۴۰۱ک - ۱۹۸۱ز. و چ ۳، مطبعة الارشاد، بغداد ۱۴۰۶ک - ۱۹۸۶ز، و چ ۴، دار الحکمة، بغداد ۱۴۱۱ک - ۱۹۹۰ز، چاپی دووهم و سێهەم و چوارەم وەزارەتى خۆیندنى بالائوتوێژینهوهی زانستى عێراق - زانکۆی بهغداد، بڵاوى کردەوه. و چ ۵، دار الفكر عمان - ئوردن ۱۴۱۶ - ۱۹۹۶ز. و چ ۶، دار الفكر، عمان - ئوردن ۱۴۲۲ک - ۲۰۰۲ز.

۳. قواعد التلاوة: بالاشتراك مع السيد فرج توفيق الوليد، ج ١، مطبعة الجامعة بغداد ١٤٠٠ ك - ١٩٨٠ ز. و ج ٢، بغداد. و ج ٣، مطبعة وزارة التعليم العالي، بغداد ١٤١١ ك - ١٩٩١ ز.
٤. علوم القرآن: بالاشتراك مع د. رشدي عليان وكاظم فتحي الراوي، ج ١، دار الكتب، الموصل ١٤٠٠ ك - ١٩٨٠ ز.
٥. علوم الحديث ونصوص من الأثر: بالاشتراك مع د. رشدي عليان وكاظم فتحي الراوي، ج ١، مطبعة جامعة بغداد ١٤٠٠ ك - ١٩٨٠ ز.
٦. التفسير: بالاشتراك مع د. محسن عبد الحميد، ج ١، دار المعرفة ١٤٠٠ ك - ١٩٨٠ ز.

**ب- بۆ ۋەزارەتى پەرۋەرەسى عىراقى:**

١. التربية الاسلامية: (بۆ قوتابخانەكانى ئىسلامى). له (٦) كتيب پيكتاتووه، بۆ پۆلهكانى: چوارەم و پينجەم و شەشمى سەرەتايى، ھەرۋەھا بۆ پۆلى يەكەم و دووہم و يەكەمى ناوہندى، ١٣٩٩ ك - ١٩٧٩ ز.
  ٢. الحديث الشريف وعلومه: (بۆ قوتابخانەكانى ئىسلامى). له (٦) كتيب پيكتاتووه، بۆ پۆلهكانى: دووہم و سىيەمى ناوہندى و چوارەم و پينجەم و شەشمى تامادەيى، ١٣٩٩ ك - ١٩٧٩ ز.
  ٣. التربية الاسلامية: (بۆ پۆلى شەشم بۆ قوتابخانەكانى نىستمانى). المجلس الأعلى للحملة الوطنية الشاملة لحو الأمية الإلزامي. بغداد ١٤٠٠ ك - ١٩٨٠ ز.
  ٤. علم التجويد: (بۆ قوتابخانەكانى ئىسلامى). بالاشتراك مع الشيخ جلال الحنفي الأستاذ فرج توفيق الوليد ١٤٠٢ ك - ١٩٨٢ ز.
- سىيەم: تونىزىنەۋەكان:**

١. عقد التحكيم في الفقه الاسلامي: نشر في مجلة كلية الدراسات الاسلامية، العدد ٤، ١٣٩٢ك - ١٩٧٤ز. و طبع ضمن كتاب (عقد التحكيم في الفقه الاسلامي والقانون الوضعي).
٢. التسعير في الفقه الاسلامي: نشر في مجلة كلية الدراسات الاسلامية، عدد ٥، ١٣٩٣ك - ١٩٧٣ و طبع ضمن كتاب (الاختكار وآثاره في الفقه الاسلامي).
٣. محمد عبده - المصلح الأستاذ: نشر في ٩ مقالات في مجلة الرسالة الاسلامية، بغداد ١٤٠٢ك - ١٩٨٢ز.
٤. محمد رشيد رضا: نشر في مجلة دراسات عربية اسلامية، عدد ٣، سالى سيبه، بغداد ١٤٠٣ك - ١٩٨٣ز. ليژنه نيشتمانى به بؤنه هاتنى سهدهى پانزه مى كؤچى دهريگرد - مطبعة الأوقاف والشؤون الدينية العراقية.
٥. الادخار: نشر في مجلة الرسالة الاسلامية، عدد ١٦٠ - ١٦١، بغداد ١٩٨٣ز.
٦. علوم الحديث الشريف: نشر في كتاب (حضارة العراق) ب ٧ و ١١. وزارة الاعلام العراقية، بغداد ١٩٨٥ز.
٧. التطرف الديني: نشر ضمن بحوث ندوة (الطرف الديني) من منشورات وزارة الأوقاف والشؤون الدينية لكلية الشريعة ١٩٨٦ز.
٨. مصطلح (ثمن): في الموسوعة الفقهية التي تصدرها وزارة الأوقاف بالكويت ١٤٠٦ك - ١٩٨٦.
٩. مصطلح (مقايضة)، الموسوعة الفقهية الكويتية أيضا ١٤٠٩ك - ١٩٨٩.
١٠. غلو الحمينية في ولاية الفقيه: ضمن كتاب (ولاية الفقيه - الواقع والأبعاد) من منشورات كلية الشريعة ١٩٨٨.
١١. الاسلام والارهاب: نشر ضمن بحوث ندوة (الدين والارهاب) من منشورات منظمة المؤتمر الاسلامي الشيعي، مطبعة الرشاد، بغداد ١٤٠٨ك - ١٩٨٨.

١٢. تأثير المحدثين العراقيين في خارج البلاد العربية: نشر ضمن كتاب (العراق في موكب الحضارة - الأصالة التأثير) وزارة الاعلام العراقية، بغداد ١٤٠٨ ك - ١٩٨٨.
١٣. الحركة الباطنية - الوسائل والغايات. نشر ضمن بحوث ندوة (الحركة الباطنية ودورها التخريبي في الفكر العربي الاسلامي) من منشورات كلية الشريعة بجامعة بغداد ١٤٠٩ ك - ١٩٨٩ ز.
١٤. البحث الفقهي. نشر في مجلة جامعة الأمير عبدالقادر للعلوم الاسلامية بالجزائر. العدد ٥، ١٤١٣ ك - ١٩٩٨ ز.
١٥. الضمير أنا في القرآن الكريم. نشر في مجلة البيان - جامعة آل البيت في بالأردن، المجلد الأول - العدد الرابع ١٤١٩ ك - ١٩٩٤ ز.
١٦. مفهوم الايمان عند الفرق الاسلامية. نشر ضمن بحوث (الملتقى العلمي الأول حول تراث سلطنة عمان الشقيقة قديما و حديثا)، الذي نظّمته وحدة الدراسات العمانية بجامعة آل البيت، من منشورات جامعة آل البيت - أردن ١٤٢٣ ك - ٢٠٠٣ ز.
١٧. مقابلة النصوص عند كتبة الحديث الشريف. نشر في الجزء الثالث من كتاب (تحقيق التراث، الرؤى والآفاق)، وهو أوراق المؤتمر الدولي لتحقيق التراث العربي الاسلامي المنعقد في جامعة آل البيت، في المدة ٩ - ١١ من ذي القعدة ١٤٢٥ الموافق ٢١ - ٢٣ من كانون الأول ٢٠٠٤ ز اعداد وتحرير: د. محمد محمود الدروبي. منشورات جامعة آل البيت، المملكة الأردنية الهاشمية، ١٤٢٧ ك - ٢٠٠٦ ز.



## ناوه پړوك

لا	بابه ت
۵.....	پیشه کی وهرگېر
۷.....	پیشه کی نووسهر
	<b>به شی یه که م</b>
۱۲.....	<b>دهروازه یه ک بو بیروباوهری نیسلا می</b>
	دهروازه ی یه که م
۱۳.....	بیروباوهری نیسلا می و به لگه کانی چه سپاندنی
۱۳.....	پیناسه ی بیروباوهری عه قیده ی نیسلا می:
۱۴.....	ناوه کانی ثم زانسته:
۱۶.....	زانستی بیروباوهری بناغه ی زانسته شهرعییه کانه:
۱۶.....	سووده کانی لیکولینه وه له م زانسته:
۱۷.....	گرنگی بیروباوهری نیسلا می:
۲۶.....	تاییه تمه ندیه کانی بیروباوهری نیسلا می:
۳۰.....	به لگه کانی چه سپاندنی بیروباوهری نیسلا می:
	دهروازه ی دووهم
۳۹...	پهیره ی قورنانی پیرۆز له خستنه پروو و نمایشکردنی بیروباوهری نیسلا می ...
	دهروازه ی سییهم
	بارودوخی بیروباوهری له سهرده می پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) و دوا ی شه ویش
۴۹.....	
	<b>به شی دووهم</b>
۵۵.....	<b>مه زه به نیسلا مییه کان</b>
	دهروازه ی یه که م
۵۶.....	شیکردنه وه و شروقه کردنی سهره لدان ی مه زه نیسلا مییه کان
۶۰.....	فهرمووده ی په رته وازه بونی نوممت:
	دهروازه ی دووهم
۶۸.....	گرنگترین مه زه به نیسلا مییه کان له بواری بیروباوهری دا

٦٩	خەواريج (الخوارج)
٦٩	ناوەکانی ئەم تاقمە:
٧٢	پاڤ بۆچوونەکانیان:
٧٣	پێرەکانی خەواريج:
٨٥	پەرستشکردنی خەواريجەکان
٨٩	شیعە (الشیعە)
٩٠	پێرە تاقمەکانی شیعە:
١٢٨	مورجیئە (المرجئە)
١٢٩	سەرھەڵدانی مورجیئە:
١٤٢	قەدەرێیەکان
١٤٢	سەرچاوەی پاڤبۆچوونەکانیان
١٤٣	ھۆکاری ناوانی قەدەرێیەکان بەم ناوە:
١٤٥	پیاو قەدەرێیەکان
١٤٩	شوێنەوارەکانیان
١٥٠	پاڤ بۆچوونەکانی قەدەرێیەکان
١٥٣	جەبریەکان
١٥٥	پاڤ بۆچوونەکانی جەعدی کۆری درھەم، وەك نمونەيەك:
١٥٩	پاڤ بۆچوونی جەبریەکان
١٦٧	موعتەزیلە (المعتزلە)
١٦٧	ھۆکاری ناویان بەو ناوە
١٧١	پێنج بنەماکەی موعتەزیلە
٢٠٣	پێرە دەستەکانی موعتەزیلە:
٢٠٥	ئەشعەرییەکان
٢٠٥	شیخی مەزھەبەکە:
٢٠٧	ھەندێك لە شیخەکانی:
٢١٤	رێبازە کەلامییەکەی ئەشعەری:
٢١٦	مەزھەبە فێقھییەکەی ئەشعەری:
٢١٨	دانراوەکانی:
٢١٩	زانستەکەی:

۲۲۰.....	شیوازی ژيانی:
۲۲۱.....	په رستش و به ندایه تیه که ی:
۲۲۲.....	راو بوچوونه کانی:
۲۳۴.....	زانایانی مه زه به بی نه شعری:
۲۳۵.....	ماتوریدیه کان
۲۳۵.....	شیخی مه زه به که
۲۳۶.....	هه ندیک له شیخه کانی
۲۳۸.....	هه ندیک له قوتابیه کانی
۲۳۸.....	نووسراو و دانراوه کانی
۲۴۱.....	ستایشکرانی له لایه زانایانه وه
۲۴۲.....	مالئاوایی کردنی
۲۴۳.....	مه زه به بی ماتوریدی مه زه به بی ئیمای نه بو حه نیفه یه
۲۴۳.....	نه هلی سوننه و جه ماعت
۲۴۵.....	راجیایی نیوان نه شعریه کان و ماتوریدیه کان
۲۴۶.....	راو بوچوونه کانی نه بو مه نصوری ماتوریدی
۲۵۳.....	سه له فیه ت (السلفیه)
۲۵۶.....	راو بوچوونه کانیا

#### ده روزه ی سییه م

۲۷۵.....	بنه ماکانی ناین له لایه مه زه به ئیسلامیه کان
۲۷۵.....	۱- بنه ماکانی ناین له لایه نه هلی سوننه و جه ماعت
۲۸۴.....	۲- بنه ماکانی ناین له لایه شیعی دوازه ئیمای
۲۸۶.....	۳- بنه ماکانی ناین له لایه موخته زیله کان
۲۸۸.....	بنه مای نایینی و بنه مای مه زه به بی
۲۸۸.....	نه و بنه مای نایینی نه که موسلمانان له سه ری کۆکن
۲۸۹.....	نه و بنه مایانه ی راجیایان له سه ره

#### به شی سییه م

۲۹۴.....	حه قیه ته ئیمان و باوه ر پوئی له کایه کانی ژیاندا
----------	---

#### ده روزه ی یه که م

۲۹۵.....	حه قیه ته ئیمان و باوه ر
----------	--------------------------

۲۹۵.....	ثیمان له زمانه وانیدا:
۲۹۶.....	ثیمان له زاراوه دا:
۳۱۲.....	زیادو کهم بوونی ثیمان
۳۱۹.....	نیسلام
۳۲۶.....	نیحسان

دهروازهی دووهم

۳۳۱.....	گرنکی ثیمان و باوهر له ژياندا
----------	-------------------------------

### بهشی چوارهم

۳۳۴.....	خواناسی (الاهیات)
----------	-------------------

دهروازهی یه کهم

۳۳۵.....	بوونی خوای گه وره به لگه کانی
۳۳۵.....	بوونی خوای بالاده ست و خاوه ن شکو
۳۳۶.....	به لگه کانی بوونی خودا
۳۴۰.....	به لگه ی دووهم: به لگه ی پتویست بوون (الوجوب)
۳۴۹.....	به لگه ی سییه م: به لگه ی چاودری (عنايه) و داهینان (اختراع)
۳۶۱.....	به لگه ی چواره م: به لگه ی بوونی (وجودی)
۳۶۲.....	به لگه ی پینجه م: به لگه ی ره وشتی (الأخلاق)

دهروازهی دووهم

۳۸۱.....	ناوه چاک و جوان و پیروزه کانی خودا
----------	------------------------------------

دهروازهی سییه م

۴۱۵.....	سیفه ته کانی خوداو نهو شتانه ی له سه ری که له که ده بن
۴۱۵.....	یه کهم: نهو شتانه ی پتویست بو خوای به رزو پیروز
۴۶۸.....	سیفه ته واتاییه کان و په یوه ست بوونه کانی
۵۰۳.....	دووهم: نهو شتانه ی بو خوای گه وره نه بوو و نهسته من
۵۰۳.....	سییه م: نهو شتانه ی بو خوای گه وره دروستن
۵۰۵.....	بینینی خوای پاک و به رز
۵۱۸.....	قهز او قهدهر
۵۱۹.....	باوهر بوون به قهز او قهدهر و په یوه ندی به بیروکه ی جهیر
۵۲۱.....	دهست گرتن به هوکاره کان و باوهر بوون به قهز او قهدهر

۵۲۲..... دهرکهوتنی بابتهی قهزاو قهدهر

۵۲۳..... ریبازو مهزه به کانی موسلمانان له باره ی قهزاو قهدهر

### بهشی پینجه م

۵۴۴..... پیغمبه رایه تی (النبوه)

ده روزه ی یه که م

۵۴۶..... پیویستی مرؤف به رینمایی و هیدایه تی پیغمبه رایه تی

ده روزه ی دووهم

۵۵۶..... پیغمبه رایه تی به شیوه یه کی گشتی

۵۵۶..... وشه ی پیغمبه ر و په یامبه ر له زمانه وانیدا:

۵۵۷..... وشه ی پیغمبه ر و په یامبه ر له زاراوهدا:

۵۶۰..... حوکی ره وانه کردنی پیغمبه ران و په یامبه ران

۵۶۱..... رینگه ی سه لماندنی پیغمبه رایه تی

پیغمبه رایه تی به هه لپاردن و ده ستیشان کردن ده بیت له لایهن خودای گه وره

۵۶۲.....

۵۶۳..... پیغمبه ران و په یامبه ران مرؤفن

۵۶۵..... سووده کانی تووش بوونی پیغمبه ران به دیارده مرؤیه کان

۵۶۸..... ژماره و ریژه ی پیغمبه ران

۵۷۰..... کاری پیغمبه ران و ره وانه کرانیان بۆ هه موو گهلانی جیهان

۵۷۱..... پیویستی باوه رپوون به پیغمبه ران و په یامبه ران

۵۷۲..... به درؤخستنه وه یاخود به که م و کورت دانانی پیغمبه ران کوفره

۵۷۳..... قورئانی پیرۆزو کتیه ئاسمانیه کانی تر

۵۷۶..... سیفه ت و خه سه له ته کانی پیغمبه رایه تی

۵۷۷..... سیفه تی یه که م: پاریزراوی (العصمه)

۵۹۵..... سیفه تی دووهم: راگه یاندنی به رنامه ی خوا (التبلیغ)

۵۹۷..... سیفه تی سییه م: زیره کی و ژیری (الفطانة)

۵۹۸..... سیفه تی چواره م: نیرینه بوون (الذکورة)

۶۰۱..... سیفه تی پینجه م: پاک و سه لامه ت بوون له ناته واوی و که م و کورتیه کان

۶۰۴..... سروش (الوحی)

۶۰۶..... جوړه کانی سروش (وحی)

چونیه تی سروس و شیوازی دابه زینه که ی بۆ سهر پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)

۶۱۰.....

سروش شتی که له ده ره وه ی ده روونه ۶۱۳.....

چهند گومانیک ده رباره ی سروس ۶۳۳.....

موعجیزه (ده رناسا) ۶۴۶.....

مدرجه کانی موعجیزه ۶۴۷.....

موعجیزه ی پیغه مبه ر به لگه ی راستگوزیه که یتی ۶۵۴.....

ده رازه ی سیهم

پیغه مبه رایه تی به شیویه کی تاییه ت: پیغه مبه رایه تی سه روه رمان موحه ممد (صلی الله

علی وسلم) ۶۵۹.....

سه لماندن ی پیغه مبه رایه تی موحه ممد (صلی الله علیه وسلم) ۶۵۹.....

یه که م: بانگه شه کردنی پیغه مبه رایه تی ۶۵۹.....

دووه م: ده رخنستی موعجیزه ۶۶۰.....

چهند گه واهیه کی ترله سه ر پیغه مبه رایه تی په یامبه ری مه زن موحه ممد (صلی

الله علیه وسلم) ۷۲۲.....

په یامه که ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ته واکه رو کۆتایی شه ریه ته کانه

۷۵۰.....

گشتگیری په یامه که ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ۷۵۴.....

موحه ممد (صلی الله علیه وسلم) به رزترین پله و پایه ی له ناو پیغه مبه راندا هیه

۷۵۶.....

تکا و شه فاعه تی پیغه مبه ر موحه ممد (صلی الله علیه وسلم) ۷۵۹.....

تکا و شه فاعه تی غهیری پیغه مبه ر موحه ممد (صلی الله علیه وسلم): ۷۶۷.....

بنچینه کانی بانگه وازی پیغه مبه ری مه زن موحه ممد (صلی الله علیه وسلم) ۷۶۹.....

له به رامبه ر پیغه مبه ری مه زن موحه ممد (صلی الله علیه وسلم) چیمان له سه ر

پیویسته ۷۷۳.....

به شی شه شه م

رۆژی دواپی ۷۷۶.....

پیشه کی: ۷۷۷.....

ده رازه ی یه که م

۷۷۹..... به لگه بونی پۆژی دواپی و پیویستی باوهر پی هه بوونی  
 ۷۷۹..... به لگه کانی پۆژی دواپی  
 ۷۸۲..... ئامانج و مه بهست له پروا بوون به پۆژی دواپی  
 ۷۸۳..... پروا بوون به پۆژی دواپی پیویسته

#### دەروازەى دووهم

۷۸۸..... پۆژی دواپی له لای غهیری موسلمانان  
 ۷۸۸..... ۱- له شارستانییهتی دۆلی رافدین:  
 ۷۹۲..... ۲- له لای میسرپییه کۆنه کان:  
 ۷۹۶..... ۳- له ئایینی زهردهشتی دا:  
 ۷۹۷..... ۴- له لایه یۆنانیه کۆنه کان:  
 ۷۹۹..... ۵- له لایه رۆمانیه کان:  
 ۸۰۰..... ۶- له لایه هندۆسییه کان:  
 ۸۰۱..... ۷- له لایه صابیئه کان:  
 ۸۰۲..... ۸- له لایه جوله که کان:  
 ۸۰۳..... ۹- له لایه نه صرانیه کان:

#### دەروازەى سییهم

۸۰۶..... پۆژی دواپی له ئایینی ئیسلامدا  
 ۸۱۱..... ژیانیکى تر  
 ۸۱۱..... پچرانی کردار به هۆی مردن:  
 ۸۱۴..... تۆیه و په شیمانی  
 ۸۱۶..... مردن (الموت)  
 ۸۲۳..... ژیانى ناو گۆر (البرزخ)  
 ۸۲۴..... گۆر یه کهم قۆناغه له قۆناغه کانی پۆژی دواپی  
 ۸۳۰..... حوکمی پروا بوون به ناخۆشی و سزای ناو گۆر:  
 ۸۳۳..... زیندوو بوونه وهو (ههستانه وهی جهسته یی) دووباره ژیا نه وه  
 ۸۴۵..... بهرپا بوونی پۆژی دواپی (الساعة)  
 ۸۵۹..... شه پیور، که په نا (الصور)  
 ۸۶۲..... کۆکردنه وه (الحشر)  
 ۸۶۶..... نمایش کردن و لیپرسینه وه (العرض والحساب)

۸۶۹.....	لیپرسیینه وه (الحساب)
۸۷۳.....	حهوز (الحوض)
۸۷۷.....	تهرازوو (المیزان)
۸۸۵.....	پرد (الصراط)
۸۹۰.....	بههشت و دۆزهخ
۸۹۲.....	ئاگری دۆزهخ
۸۹۲.....	دۆزهخییه کان:
وهسفه کانی ئاگری دۆزهخ و بارودۆخی دۆزهخییه کان، وهك له قورئانی پیرۆدا	
۸۹۶.....	هاتووه:
۹۱۳.....	بههشت
۹۱۴.....	بههشتیه کان:

### بهشی جهوتهم

#### کوفرو ته کفیر ۹۳۶.....

دهروازهی یه کهم	
۹۳۷.....	واتای کوفرو جۆره کانی
۹۳۸.....	کوفر له زمانهوانی و زاراوه دا:
۹۴۱.....	جۆره کانی کوفر:
۹۴۴.....	ئه وشتانهی ده بنه هۆی ته کفیر
۹۴۶.....	پلهی ههره بهرزی کوفر
دهروازهی دووهم	
۹۴۸.....	حوکمی ته کفیر کردنی ئه هلی قیبله
دهروازهی سییه م	
۹۶۲.....	سزای هه لگه پراوه (مرتد)



ئایینی ئیسلام هیچ کەلینیکى له بابەتى بیروباوهردا  
جێ نەهێشتوو، بەلکو بە تیرو تەسەلای و بە بەلگەى  
سەلمینراو چەسپاندوو یەتى، ئەم بیروباوهرەش کارى  
دروست کردنى دەروونیکى دەریا ئاسایە، کە هەرگیز  
لایەنى رۆحى ئەم دەروونە نووستنى بۆ نییە، بەمەش  
هەر شتێک بێتە مایەى بۆگەن و پیس کردنى  
بیروباوهرەکەى ئەوا راستەوخۆ ئەو شتە رەتدەکاتەوه،  
تەنها شتێک پەسەند دەکات کە بیروباوهرەکەى چالاکتر  
بکات، هەروەک چۆن دەریا ناخى ناکاتە هەمبەنەى ماسى  
مردوو، بەلکو لە زووترین کاتدا فریى دەدات.

بیروباوهر چاوەکی چاکسازی رۆحە، جا ئایینی ئیسلام  
کەسیک لە باوەش ناگریت کە رۆحى پوکاییتەوه کەچی  
ئایین تەنها شوناسى بێت و رۆحى بۆ ساتیکیش لەناو  
شەپۆلەکانى خواپەرستى دا مەلەى نەکردییت و تیکەلەى  
توخمى بەندایەتى خوا نەبووییت. ئایینی ئیسلام رۆح و  
دەروونیک پێدەگەیهێت کە بەرزە فرییت و نزمى و  
داتەپینى بەلاوه پەسەند نەبێت.

Tafseer Office



Mobile : +964 750 818 08 65  
www.al-tafseer.com



/TafseerOffice

نوسینگەى تەفسیر

بۆ بڵاوکردنەوه و راگەیاندن

هەولێر - شەقامى دادگا - ژێر هۆتێلى شېرىن پالاس

+964 750 818 08 66

www.al-tafseer.com

tafseeroffice@yahoo.com

